

8

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

T 26538.
~~17543~~

40 a 46.a

UB KLAGENFURT

+L45049301

I/23

195800

Deutsch-slovenisches
Hand-Wörterbuch

von

Anton Janežič.

Vierte, umgearbeitete und vermehrte Auflage

bearbeitet von

Anton Bartel.

Klagenfurt 1905.

Druck und Verlag der Buchdruckerei der St. Hermagoras-Bruderschaft.

I 26538

Chas. J. Fisher

26538

~~17543~~

40 a 46a

Vorwort zur vierten Auflage.

Die vorliegende vierte Auflage wurde auf Grund des slovenisch-deutschen Wörterbuchs von M. Peteršnik und des Pravopis von Fr. Levac umgearbeitet und unterscheidet sich von der vorhergehenden Auflage namentlich dadurch, daß die slovenischen Wörter fast überall, wo es nötig schien, mit einem Accent versehen wurden. Für die praktischen Bedürfnisse des Buches war es nach meinem Ermessen genügend, zwei Zeichen, für die Länge *l*, für die Kürze *l̇*, einzuführen. — Bei der Betonung wurde folgender Vorgang beobachtet:

1. Bei einsilbigen Wörtern wird nur der kurze Ton bezeichnet; langbetonte einsilbige Wörter haben keinen Accent; z. B. *bbd*, *brät*, *svèt*, *sit*, *krùh*; dagegen *grad*, *zob*, *tat*, *kralj*, *greh*, *zid*, *duh*.

2. Zweisilbige Wörter, welche auf der Endsilbe betont sind, erhalten auf dieser Silbe das entsprechende Tonzeichen; die auf der ersten Silbe betonten zweisilbigen Wörter werden nicht accentuiert; z. B. *sodnik*, *kováč*, *gospód*, *trépè*, *trpèl*; dagegen *travnik*, *miza*, *pleme*.

3. Drei- und mehrsilbige Wörter werden durchgehends mit Tonzeichen versehen; z. B. *skládalnica*, *kováčnica*, *kovačica*, *gospodár*, *gospodič*. Ohne Accent bleiben die Verba der VI. Klasse, bei denen regelmäßig im Infinitiv die Silbe *ová*, im Präsens *ú* betont wird; z. B. *delovati* (-ujem), *povzdigovati* (-ujem); Ausnahmefälle werden besonders bezeichnet: *kmétovati*, *podédovati*.

Kurzbetonte Endsilben werden bei der Verlängerung des Wortes regelmäßig lang: *brät* — *bráta*, *svèt* — *svéta*, *pogled* — *pogléda*, *trpèl* — *trpéla*.

Der kurzbetonte Halbvokal einsilbiger Wörter sowie in den Endsilben mehrsilbiger Wörter wird in abgeleiteten Wortformen meist ausgelassen und die Ableitungssilbe wird betont; z. B.: *pès* — *psà*, *psica*, *psina*, *psoglav*, *psováti*; *vès* — *vsà*, *vsak*, *prišèl* — *prišlà*, *hrbèt* — *hrbtà* — *hrbtíšce*, *menèk* — *menkà*, *tenèk* — *tenkà*, *tenkòst*, *tenčina*, *tenkonòg*.

Fällt jedoch ein langer Ton auf den Halbvokal, so wird dieser regelmäßig in a verwandelt: *pès* — *psà* — *pásji*; *sèn* — *sna* — *sánje*; *tenèk* — *tenkà* — *tenák*; *mènj* — *mánjji*; *denès* — *danásnji*; *mrtvèc* — *mrtvác* — *mrtváski*. Dialektische Abweichungen werden hier nicht besonders erwähnt.

Im übrigen wurde die Einrichtung der vorhergehenden Auflage unverändert beibehalten; schwierigeren Wörtern wurden die Genetive und die Präsensformen beigelegt.

Zur Ergänzung des Wortvorrates dienten umfassende Sammlungen aus dem slovenisch-deutschen Wörterbuche von M. Peteršnik sowie Excerpte aus verschiedenen Lehrbüchern, Fachschriften und Wörterverzeichnissen; zu gleichem Zwecke wurde auch „Nemško-slovenska pravna terminologija“ von Dr. F. Babnik herangezogen.

Bezüglich einzelner Fehler und Inkonsequenzen (namentlich in der Betonung), die trotz aller Mühe in derartigen Büchern kaum zu vermeiden sind, verweise ich auf die im Anhang stehenden Verbesserungen und Zusätze.

Die Bearbeitung der vierten Auflage nahm mehrere Jahre in Anspruch, da mir bei meiner vollen Berufstätigkeit dazu nur wenig Zeit zur Verfügung stand. — Auch hätte ich das Buch in diesem Jahre nicht zu Ende führen können, wenn es mir nicht in letzter Zeit gelungen wäre, in den Herren Prof. W. Pleteršnik und Skriptor Prof. L. Pintar zwei Mitarbeiter zu gewinnen, welche einen bedeutenden Teil der Arbeit bereitwillig übernahmen und ausführten. Ferner hat Herr Anton Mikus die Korrektur fast sämtlicher Druckbogen mit mir geteilt und mit trefflichen Ratschlägen die Arbeit gefördert. Allen diesen Herren spreche ich für ihre Opferwilligkeit und wirksame Beihilfe meinen aufrichtigen Dank aus.

Leider konnte in dieser Auflage die neue deutsche Rechtschreibung nicht durchgeführt werden, weil ein Teil des Buches schon vor der Veröffentlichung derselben gedruckt worden war. Die wichtigsten Abweichungen der neuen Orthographie von der alten, insoweit sie dieses Buch betreffen, mögen hier angeführt werden. (Vergl. die diesbezüglichen Wörterbücher von Dr. Fr. Streinz und Dr. Joh. Weide.)

Statt **th** wird in deutschen Wörtern nur mehr einfaches **t** geschrieben; z. B.: Tal, Tat, Tor, tun. — Die dem Griechischen entlehnten Wörter behalten das **th**, wenn im Griechischen ein **θ** entspricht, z. B.: Thron, Theater.

Vor **l, m, n, r** bleibt das Dehnungs-**h**, z. B.: mahlen, Mühle, lahm, nehmen, nahm, ermahnen, Gefahr.

Neu eingeführt wurde **h** in Gebühr, gehören; beseitigt wurde es in gären, Feme, frönen, fronen, Frondienst, Fronleibnam, Meltau.

Der scharfe **S**-Laut wird im Auslaut durchweg durch **ß** bezeichnet; es entfällt daher die Verbindung **ss** gänzlich; z. B. daß, Guß, Haß, muß, mußte, Muß. Im Inlaut bleibt aber **ss** nach kurzem, **ß** nach langem Vokal; Gasse, Straße.

In Fremdwörtern ersetzt man das **c** durch **k**, wenn es wie **k** gesprochen wird; z. B. Kandidat, Kapital, Kolonie, Kompaß, direkt, konkret, korrekt, Publikum, Skala, Sklave, Skribent. — Wenn dagegen **c** den Laut **z** bezeichnet, so schreibt man **z**; z. B. Zentrum, Zeremonie, Zigarre, Zivil, Dozent, Konzept, Konzert. — Doch ist auch die alte Schreibweise mit **c** zulässig in Centrum, Ceremonie, Cigarre, Civil, Docent.

Wenn demnach ein Fremdwort im Buche unter **K** und **Z** nicht zu finden ist, suche man es der alten Rechtschreibung gemäß unter **C**.

Für **cc** schreibt man **kk**, wenn es den **K**-Laut bezeichnet, und **kz**, wenn es wie **kz** gesprochen wird; z. B.: Akkusativ, Akklamation, akklimatisieren; Akzessist, Akzent, Akzept. Alle diese Wörter können auch mit **cc** geschrieben werden: Accusativ, Acclamation, Accent, Accept etc.

Das **ti** mit dem Lautwerte **zi** erhält sich vor betontem Selbstlaut; z. B. Aktion, Direktion, Patient, Nation; ferner vor unbetontem Vokal nach **t**; z. B. Aktien; sonst schreibt man vor unbetontem Selbstlaut **zi**; z. B. Ingredienzien.

Salzbach, im Oktober 1905.

A. Bartel.

A.

A a; **U** und **O** (Alpha und Omega) začétek in konéc; von **U** bis **Z** od konca do kraja; wer **U** sagt, muß auch **B** sagen kdor je začel, treba da i skonča; weder **U** noch **B** ni hev ni mev; *interi. a!* dè-te! à (bei Preisen) po.

Aal *m.* jegúlja, ogór; *dem.* jegúljica; **Aal-** jegúlji.

Aalartig jegúljust.

Aalquappe, =raupe, =rutte *f.* meněk (menka).

Aar *m.* orël, postójna; *dem.* orlië; **Aar-** orlov, orlji.

Aarweih *m.*, =weihe *f.* kanja.

Aas *n.* mrha, mrhovína, marcína, mr-lina, crknetína, mrtváčina; **Aaß** =mršji; (Geschwulst) tvór, uljé (-ésa).

Aasblätter *f.* gnojna krasta.

Aasen (Felle) mézdriti.

Aasfliege *f.* mrhojédnica, mrharica.

Aasfressend mrhojéd, mrhojédén.

Aasfresser *m.* mrhar, mrhojéd.

Aasgeier *m.* mrhar, egiptovski jastreb.

Aasgeruch, =gestank *m.* smrad po mrhovini.

Aashaft, **Aasig** mršji.

Aaskäfer *m.* mrhobřbéc, mršnik.

Aasplag *m.* mrhovíšce. [jéda.

Aasvogel *m.* mrhojédna ptica, mrho-ab *adv.* òd, doli, proč, ràz, z (*c. gen.*);

auf und ab gori in doli, sèmpatja, sèmp-tertja; auf oder ab več ali manj; ab und zu támpatam, včasih; den Hut ab klobúk

raz glavo (z glave)! odkrij se! [orati.

abackern odoráti (-órjem), izoráti, do-abalkern stárati se, postarati se.

abänderlich izpremenljiv, premenljiv; *gram.* pregíbljiv, pregíbén, sklonljiv;

Abänderlichkeit *f.* premenljivost; *gram.* pregíbnost.

abändern premeniti, izpremeniti, pre-narediti, predrugáčiti; *impf.* premínjati, izpreminjati, prenaréjati; (decintieren) sklánjati.

Abänderung *f.* prememba, prenarédba, preosnóva; (Declination) sklánjátöv; (Varietät) razlíček.

abnängstigen uplášiti, v strah správití; *impf.* plášiti, v strah spravljáti, strah délati (komu).

abarbeiten dodélati; eine Schuld — z delom pláčati, odslúziti; einen Stein — (kamen) odriniti, odvaliti; eine Art — (sekiro) skrřhati; Unebenheiten — obdelati, ugláditi; sich — ugnáti (-žé-nem) se, izgúliti se, izdelati se, pre-gnati (-ženem) se, pretégniti se, pre-vrédití se. [ček.

Abart *f.* zvrsta, zvrst (-i); izródék, spá-narten izvréči (-vržem) se, spáčiti se.

abästen obkléstíti.

abäßen izjésti (-jem); *impf.* izjédati.

abbaden okópáti (-kópljem), izkópáti.

abbalgen odréti (-derem), iz kože de-játi (denem); *impf.* odírati, iz kože dévati; sich — (mit etwas) ukvářjati se (s čím).

abbasten bélití, líkatí, lúpiti, májiti; obelítí, olíkatí, olupítí, omájiti.

Abbau *m.* zasíp; kopánje rudé, zgradbe v rúdníkih.

abbauen podréti (-derem); *mont.* jamo predélati, zasúti (-spém, -sújem);

impf. podírati, predelovati, zasípáti (-sípíljem); (v rudnikih) dokópáti, gradíti.

abbeißen odgrízniiti, ugrízniiti.

abberufen odpoklícati (-kličem), od-zváti (-zóvem); *impf.* odzíváti.

Abberufung *f.* odzòv, odzvánje.

Abberufungsschreiben *n.* odzívница, od-zválnó pismo.

abbestellen odpovédáti (naróčilo), opo-réči (-rečem), preklicáti (-kličem);

impf. odpovedováti, oporekáti.

Abbestellung *f.* odpóved (-i), preklić.

abbeten odmólití, izmolítí.

abbetteln izprósiti, izmolédováti, pri-beráčiti.

abbeuteln otrésti; otrésti se, iznebítí se (česa).

abbezahlen izpláčati, poplácati.

Abbild *n.* obráz, podóba, slika, po-snětěk, sníměk.

abbilden obzárítí, slikáti; *pf.* nasli-
kati, upodóbiti, posneti (-snamem).

Abbildung *f.* slikanje; slika; narisek.
abbinden odvézati (-vežem), odpéti
(-pnem), razvezati; *impf.* odvezovati,
odpénjati; *med.* prevezati, podvezati;
impf. prevezovati, podvezovati.

Abbitts *m.* odgrizék, ugrizljaj.

Abbitte *f.* prošnja za odpušćenje.

abbitten prósiti odpušćenja.

abblafen odpihniti; (*m.* d. Trompete)
odtróbiti.

abblaffen obledéti, zbledéti.

abblättern obráti (-bérem), osmúkati
(-smukam, -smučem); *impf.* obirati,
smúkati; (Schiefersteine) krojiti, lúšéti,
cépiti; *fidj* — lušéti se; (*v.* Blättern)
obletéti se, osúti (-spem, -sujem) se;
impf. obletovati se, osipati (-sipljem) se.

Abblätterung *f.* obiranje, smúkanje;
krojénje, cépljenje.

abblühen ocvéstí (-cvetem), odcvesti;
impf. ocvétati, ocvetévati.

Abbrand *m.* pogorénje.

Abbrandler *m.* pogorelec; *beš* — *s*
pogorelec; — *in f.* pogorelka.

Abbrandergabe *f.* pogorelsčina.

abbrechen odlómíti, ulómíti, odkrh-
niti, odkrúšiti; *impf.* lomiti, krúšiti;
(pflüden) utfgati, otrfgati; *impf.* tfgati;
(Zweig) odčesniti, odčéhniti; (*rund-*
herum) oblómíti, okréhati; (*v.* Mais-
solben) krhati; (*die Rede*) umólkniti,
premólkniti, obmólkniti, prenéhati;
(*die Unterhaltung*) pretfgati, razdréti
(-dérem); (*am Bohne, Preise*) utfgati,
pritrfgati; *impf.* pritrgovati; (Fisch)
otrétí (-tarem, -terem, -trem); (*ein Ge-
bäude*) podréti (-dérem), razrúšiti, raz-
valíti.

abbrennen *tr.* opáliti, osmodíti, ožgáti
(-žgem), požgati; *impf.* požigati; *intr.*
pogoréti, zgoréti; (*von der Sonne*)
ogoreti.

Abbréviation *f.* kratica, okrájšek.

abbreuieren o-, prikrajšati, skrajšati.

abbringen odvérniti; *impf.* odvráćati;
(*eine Sitte*) odprávití, odstráníti; *impf.*
odpravljati.

abbrücheln *tr.* oddrobíti, odkršiti, od-
mrvíti; *intr.* drobiti se; odkrúšiti se,
odlúšéti se, odmrvíti se.

Abbruch *m.* odlómek, ulóm, drobéc;
škoda, kvar, utfžek; — leiden pománj-
kanje trpéti, strádati; — thun krátiti,
škodo —, kvar délati; *fidj* — thun pri-
tfgati si; an der Ehte — thun posténje
krátiti, dóbremu iménu škodovati.

abbrüchig krhek, lómén, drobljiv,
lomljiv.

abbrühen páriti; opariti, popariti.

abbügeln líkati, gláditi; políkati, po-
gladiti.

abbürden razpřtati, odložiti.

abbürsten krtáčiti, šéćéti; okrtaćiti,
ošéćéti.

Abbuße *f.* pokora; — leisten pokoríti
se; izpokoríti se.

abbüßen pokóro délati, pokoríti se;
pokoro storíti, izpokoríti se.

Abbüßung *f.* pokóra, izpokoritév.

Abc *n.* abecéda, azbúka, alfabet;
ABC= abecédni.

Abcbuch *n.* abecédnik.

Abctafel *f.* abecédnica.

abcopieren posneti (-snamem), pre-
pisati (-pišem), prerísati (-rišem).

abdachen (*das Haus*) odkriti (-krijem),
razkriti; ostrmíti, pošéviti; *fidj* — viséti,
nagíbatí (-gíbljem) se, nagnjen bití.

abdachig nagnjen, polóžen; *adv.* po-
ložno.

Abdachung *f.* razkrívanje strehe;
(*schiefe Fächer*) nágnjenost, polóžnost,
reber (-i), strmina.

abdämmen gradíti, jezítí; zagradíti,
zajezítí, pregradíti.

abdampfen izhlapéti, izpuhtéti, izpá-
riti se, izkadíti se; *impf.* izhlapévatí,
izpuhtévati.

Abdampfkessel *m.* parni kotél, hla-
pílnik.

abdanken *tr.* poslovíti, odslovíti, slovó
dati (*dam*), odpustíti, ob službo déjati
(*denem*), odstávíti; *impf.* ob službo
dévatí, odstávljati; *intr.* službo od-
povédati (-vem), — pustiti, službi se
odpovédati, odréći se.

Abdankung *f.* odstávljenje, odpóved
(-i), ostávka.

Abdankungsschein *m.* poslovílo, po-
slovilno písmo, odpóved (-i).

abdarben *fidj* pristrádati, pritrfgati
si; *impf.* pritrgovati si.

abbeden odkriti (-krijem), odgrniti; *impf.* odkrivati, odgrinjati; (den Tisch) z mize pospraviti; *impf.* — pospravljati; (ein Tisch) dreti (derem), odirati, iz kože dévati; odréti, iz kože dejáti (denem).

Abbeder *m.* konjedérec, konjáč; *Abbeder* = konjedérski.

Abbedergewerbe *n.* konjedérstvo.

abdieneu odslúžiti, doslúžiti.

Abdomen *n.* trebuh; *Abdominal* = trebúšni.

abdorren sehniti (sáhnem), sušiti se, véniti; usehniti, posušiti se, uvéniti.

abdorren osušiti, posušiti, sesušiti, usušiti. [gati.]

abdröhseln strúgati; odstrugati, ostru-
abdröhen odsúkati (-sučem), odviti (-vijem).

abdröhsen omlátiti; (das Drehsen vollenden) domlatiti; abgedröhsenes Zeug prazna slama. [mem.]

abdringen izsiliti, po sili vzeti (vza-
Abdruck *m.* odtis, natis, natisk.

abdrucken natisniti; *impf.* natisko-
vati, tiskati.

abdrücken odtisniti, natisniti; (das Gewehr) spróžiti, ustreliti; sich den Fuß — ožúlití si nogó.

abdunkeln potemněti, zatemniti.

Abdunstungshaus *n.* hlapilnica.

abebnen poravnáti; *impf.* poravnávati.

abeggen bránati, vláčiti; zabranati,

povlačiti.

Abend *m.* večer; (West) zahód, zapad; gegen — pod večer, proti večeru, drevi;

— merden večeriti se, mračiti se; zu — eßen večérjati; zu — abessen od-
večerjati, povečerjati; *Abend* = večérni; (West-) zahódni, zapadni.

Abendbrot *n.* mala júžina, málica; — nehnen málicati.

Abenddämmerung *f.* mrak, sómrak, pómrak.

Abendessen *n.* večérja. [šec.]

Abendfaller *m.* vešča, sómračnik, ve-

Abendgebet *n.* večérna molitěv.

Abendgeláute *n.* večérno zvonjénje, ángeljsko češćenje, avemarija.

Abendland *n.* zahódna dežela, zahod, zapad.

abendländisch zahódni, zapadni.

abendlich večérén, zvečerén. [zrak.]
Abendluft *f.* večérni hlad, večérni
Abendmahl *n.* večérja; (Communion)
sv. obhajilo.

Abendroth *n.*, = röthe *f.* večérna zarja.
abends *adv.* zvečer; gestern — sínóci
(*adi.* sínócnji); heute — drevi (zufünft-
tig), nocój (*adi.* nocójšnji); vorgehern
— predsinočnim (*adi.* predsinočnji).
Abendsonne *f.* zahajajóče solnce, solnce
v zatónu.

Abendständchen *n.* podócnica.

Abendstern *m.* večérnica.

Abendvölker *pl.* prebivávci zahódnih
dežel. [pádu.]

abendwärts proti zahódu, proti za-
Abendwind *m.* večérna sapa; (West-
wind) zahódni vetěr, podsólnčnik, ve-
čérnik.

Abenteurer *n.* pustolovina.

abenteuerlich pustolóvén, pustolóvski;
— es Beginnen pustolóvstvo.

Abenteurer *m.* pustolóvec, srečelóvec,
klativítez.

aber *coni.* a, áli, nó, pá, pák, ámpak,
todá, vendar; ein Aber haben izgovór
iměti (imam); *adv.* zópet, spét.

Abergläube *m.* prazna vera, babja —,
praznověrstvo, babjevěrstvo, vraža,
vraževěrnost.

abergläubig praznovérén, babjevérén,
vražén; — er Wensich babjevéréc, prazno-
véréc.

abermal, abermals *adv.* zópet, spét,
drugóč, v drugo, vnovič, iznova.

abermalig drug, zópetén.

abernuten požěti (-zanjem), dožeti.

Aberrück *m.* ábota, nespámet (-i),
ábotnost, neslánost, brezúmnost.

aberrückig ábotén, nespámetén, ávsast.

abessen odjěsti (-jem), snesti (snem);
(Sternfrüchte) obráti (-bérem), ozóbatí
(-zobljem); *impf.* odjědati, zobati;

(morgens) odkósiti, pokósiti, odzájtrko-
vati; (mittags) odjúžinati, odobédovati,
pojúžinati; (abends) odvečerjati, po-
večerjati.

abfahren odpéljati (-peljem) se; *impf.*
odhájati, odprávljati se; (m. b. Schiff)
odríniti, odjádrati, odplúti (-plujem u.
-plovem); (entwischen) pobráti (-berem)

jo, pocediti jo, upihati jo; fahre ab!

pobéri se! spravi se! izgubi se! pojdi se solit!

Abfahrť f. odhòd; **Abfahrťs=** odhòdni. **Abfall m.** odpád; (der Blätter) osip, listopád; (des Wassers) vodopád, slap, strméc; (b. Boden) obrònek, strmina, polòznost, strmòst; (Überbleibsel) odpádek; (b. Schneider) odrézék, odstrižék; (beim Drechsler) ostrúžék; (b. Bohren) izvrtki; (b. Holzhaften) odlétki; (beim Schmieð) opilék; (vom Obst) obrézék; (vom Wachs) vošćina; (beim Mahlen) mekine; (beim Buchweizen) lusk; (beim geſtehten Mehl) posévék, zadnja moka; in — bringen odpísati (-pišem), izbrisati (-brisem).

abfallen odpásti (-padem); *impf.* odpádati; (vom Laube) osúti (-spem u. -sujem) se, obletéti; *impf.* osipati (-sijljam) se, obletévati; (b. Früchten) cépniti, pasti (padem); *impf.* cépati (cepljam), pádati; (b. Wasser) upasti, utéći se; *impf.* upádati, utékati se; (am Körper) hújšati; shujšati; von jemand — odecepti se, odpásti, iznevériti se, odstópiti.

abfällig odpádljiv, osipljiv; (geneigt) nagujen, strm; —es Urtheil nepovoljna —, neprijázna —, neugòdna sodba.

abfangen loviti; poloviti, ujéti (-jammem), prestreći (-strežem).

abfärben tr. bárovati; pobarovati; *intr.* barvo pustiti; *impf.* barvo púšćati, ob barvo iti (grem).

abfassen sestáviti, zložiti, spisati (-pišem), napráviti, narediti, uređiti; *impf.* sestávljati, zlagati, spisovati, napravljati, naréjati.

Abfassung f. sestávljanje, spisovánje, zlaganje, sestáva.

abfaulen odgníti (-gnijem).

abfeigen omésti (-metem), pomesti; *impf.* ométati.

abfeilen piliti; opiliti, izpiliti; (wegfeilen) odpiliti; (ein wenig) popiliti.

Abfertigt n. piljevina, opilki *pl.*

abfertigen dogotóviti, dovršiti; odprávití, poslátí (posljem); (zurückweisen) zavrniti; *impf.* zavráćati.

Abfertigung f. odpráva, dovršítév; odprávek.

Abfertigungsgebür f. odpravnina.

abfeuern ustreliti, sprožiti.

abfiltrieren precéditi; *impf.* precéjati. **abfinden** tr. zadovoljiti, pláćati; sich — pogoditi se, dogovoriti se, poravnáti se; *impf.* pogájati se, dogovarjati se. **Abfindung f.** pogòdba, dogóvor, poravnáva. [sek.]

Abfindungssumme f. pogoditveni zné-abfleischen (b. Felle) mezdriti. [nik.] **Abfleischmesser n.** mezdriilo, mezdriil-abfliegen odletéti.

abfliegen odtéći (se); *impf.* teći, odtékati (se).

Abflufs m. odtòk; **Abflufs=** odtòćni. **abfordern** tértjati, zahtévati, iskati (išćem); izterjati.

abformen kalúpiti, podòbo zlití (-lijem), prenatísnti; *impf.* prenatískovati.

abfragen izprášati; *impf.* izpraševati. **abfressen** grísti (grizem), múliti, zóbati (zobljam); odgrizniti, odjésti (-jem), pozobati; (rund herum) objésti, oglódati, ogrísti, obrebati; *impf.* objédati.

abfrieren zmřzniti, ozébsti, pozebsti, prezebsti, uezbsti, odmřzniti; *impf.* zmřzovati, prezevati.

Abfuhr f. odvòz, vožnja, odvázanje; (der Selber) izročítév.

abführen odpéljati (-peljem), odvésti (-vedem), odgnáti (-ženem); pláćati, odrájtati, izročíti; *impf.* proć vóziti, odvájati; odrájtovati, plaćevati, izročévati.

Abfuhrmittel n. čistilo, dřistilo, mećilo, čistilni lek.

abfüllern nakřmiti, napásti (-pasem).

Abgabe f. oddája, predája, izročítév, oddájanje; (Steuer) davék, daća, dávšćina, dac; (b. Weinberge) gòrna, gornica, gòršćina; (b. Walde) gozdnina; **Abgabs=** oddájni.

Abgang m. odhòd, loćítév; (Mangel) primánjkljaj, pománjkanje, nedostátek; (Café) upádek; (der Ware) prodája, razpećevanje, promét; in — kommen izgubíti se, jénjati, néhati; *impf.* izgúbljati se, ponehávatí, pojémati (-jemljem), pojenjevati; bei — ako ni ...; **Abgang=** odhòdni.

abgaunern ocigániti, opeháriti.

abgealtert ostarél, starikav.

abgearbeitet izdelan, utrújen, izgúran.

abgeben oddáti, predati, izročiti; *impf.* oddájati, izročevati; Zeugnis — pričati, pričevati; izpričati; die Meinung — svoje mnenje izreči; etwas — (etwas sein) biti za ..., služiti za ...; sich — (mit jemand) pečáti se, družiti se, pajdášiti se; — (mit etw.) báviti se, pečáti se, ukvárajati se, otépati (-tepljem) se (s čim).

Abgeber *m.* oddájnik, izročevávéc.

abgebrannt pogórel; von der Sonne — ogórel, zagorel. [rélka.

Abgebrannte *m.* pogoreléec; *f.* pogobrochén (vom Stiel) brez zveze, raztrgan, razsékan.

Abgebrochenheit *f.* raztrganost.

abgedreht zvít, presúkan, zvitorep.

Abgefallene *m.* odpádnik, uskók; *f.* odpádnica.

abgefärbt (raffiniert) premetén, pretkán, zvít. [zebél.

abgefroren ozébel, zmrzél, premrl, poabgehártet utrjen, trdén, vztrájen.

abgehen *tr.* obhóditi, obláziti, prehoditi, preméríti; *impf.* obhájati; die Sache — shóditi (črevlje), razdréti (-derem), obnósiti; einen Weg — obhóditi (pot), ugláđiti; *intr.* odíti (-idem), odprávití se; *impf.* odhájati, odprávljati se; — lassen odprávití, posláti (posljem); (fehlen) primánjkati, poíti; *impf.* manjkati, primanjkovati, gíniti, pojémáti (-jemljem); (von Waren) iti (grem) [izpod rok]; von der Meinung — pustíti misél (nazor), prevréči (-vržem) misél, izpremislíti se; sich nichtš — lassen ničesar si ne odréči (-rečem), ničesar si ne pritrgovati, vsega si privóščiti; es ist gut abgegangen dobro se je izšló.

abgelebt shujšan, izdélán, ubít, ostárel, medél.

abgegeben odróčen, od rok, oddájen, stranski, samóten, zatíšen; *adv.* v samóti, na samem, posebej, v strani; (v Wein) staro, uležáno vino; (v Obst) uležáno, umedeno, umlájeno, medno sadje; (v Tuch) preležáno sukno.

Abgegebenheit *f.* oddájenost, odróčnost, samóta.

abgemacht dogován, dogovorjen, utrjen, poravnán.

abgemattet trudén, shojen, izdélán, upéhan.

abgeneigt nenaklónjen, neprijázén, zoprn, naspróten; er ist mir — ne more me (trpeti), ní mi naklonjen.

Abgeneigtheit *f.* nenaklónjenost.

abgenüßt odrgnjen, ogúljen, obnóšen, shojen, izrábljen.

Abgeordnete *m.* poslánec, zastópnik; *f.* poslánka. [nica.

Abgeordnetenhaus *n.* poslánska zborabgerben stróжитi; ustrojiti.

abgerichtet izučén, navájen.

abgeritten izjezdáren, izjáhan.

abgeschieden ločen, odlóčen, samóten; (verstorben) rájni, pokójni, umrlí.

Abgeschiedenheit *f.* samóta, samija.

abgeschliffen obrúšen, uglájen; *fig.* omíkan, priljudén, udvorljiv.

abgeschlossen odlóčen, sam zase.

Abgeschlossenheit *f.* odlóčenost.

abgeschmact neslán, pust, omlédén, prinaskúten.

Abgeschmacte *m.* neslánec, pustóba, suhopárnež; *f.* neslánska.

Abgeschmacttheit *f.* neslánost, puščóba, omlédnost, prinaskútnost.

abgesehen namérjen, naménjen; — davon ne glédé na to, brez ózira na to. abgefunden odlóčen, osámljen; *adv.* posámno, vsako o sebi.

abgespannt iznemógél, oslabél, utrújen, izbégán, pregnán, ugnán, izdélán.

Abgespanntheit *f.* onemoglost, oslabélost, potrkost, utrújenost.

abgestorben otépél, premrl, mrtév.

abgestuft prisékan, prirézan.

abgetragen obnóšen, ponošen, obdrgnjen, shojen. [jenka.

Abgeurtheilte *m.* obsójenec; *f.* obsóabgewelkt uvél, vél, usehél.

abgewinnen dobiti; *impf.* dobívati; (im Spiel) priigráti; (den Vorprung) pretéči (-tečem), prestreči (-strežem), prehitéti; (den Vorzug) prednost dobiti, prekositi.

abgewöhnen odváditi; *impf.* odvájati.

Abgewöhnung *f.* odváda.

abgeehrt medél, shujšan, shiran, slok, mršav, suh.

abgießen odlíti (-lijem), odtóčiti, odcedíti; *impf.* odlívati, odtákati, odcéjati.

Abglanz *m.* odsvit, odsěv, sij, žar.
abglätten gláditi, líkati; ogláditi, ugláditi, izgláditi, izlíkati.
abgleiten drkñiti, izpodrkñiti, izpodrñiti, spolzniti, opolzniti, izpodletěti; *impf.* drčati, polzěti.
Abgott *m.* malik, krivi bog, pabog, oboževáněc.
Abgötterei *f.* malikováñje, malikovávstvo; — treiben malikovati, krive bogóve móliti.
Abgötterer *m.* malikovávěc; — *in f.* malikovávka.
abgöttisch malikovávsky.
abgraben izkópati (-kopljem), odkopati, prekopati; *impf.* odkopávati, prekopavati.
abgrämen řić medlěti, žalosti gñiti, gnati (ženem) sí k sru, prepádati; ujedati se.
abgrafen múliti; pomúliti, popásti (-pasem); (abmáhen) pokositi, požěti (-zanjem).
abgreifen otípiti (-tipljem), ošlátati.
abgrenzen mejiti, mejniku stáviti; omejiti, mejniku postaviti.
Abgrund *m.* brezdno, prepád, globočina, mlámol.
Abgunst *f.* neprijázñost, nenaklónjenost, zavidñost, nevošćljivost, zlohótnost, nemílost.
abgunstig neprijázěn, nenaklónjen, zlohóten, zaviděn, nevošćljiv.
Abguß *m.* odliv, odlitje, odlivanje; odcěděk, odcějek; odlivěk, ulitěk.
abhanden odsěkati, usekati, odkléstiti; obsekati, oklestiti; *impf.* obsekovati; (niederhanden) posekati, izsekati.
abhandeln řhujšati, upásti (-padem).
abhalten odvřñiti, ne pripustiti; zadřžati (-držim), udržati, ovrěti, ustáviti; *impf.* odvráčati; zadřževati, ovirati, ustávľjati, brániti; (ein Feß) obhájati, iměti (imam).
abhandeln obravnáti, razprávi, razložiti, rászóditi; *impf.* obravnávati, razprávljati, razlágati, rászsojevati; (mündlich) měníti se, govoriti, poménkovati se; (schriftlich) písati (pišem) o čem; (unterhandeln) pogájati se; (abkaufen) kúpiti; *impf.* kupovati; (am Preise —) zbiti (-bijem), utrğati.

abhanden řein nedostájati, ne biti (sem) pri roki, biti odrók; — kommen izgubiti se, izgñiti.

Abhandlung *f.* obravnáva, razpráva.

Abhandlungsgegenstand *m.* razprávní predmět.

Abhandlungstagsfahrt *f.* dan za obravnávo, nárok.

Abhang *m.* breg, strmína, obróněk, brežina, reběr (-i), pobóčje.

abhängen visěti, navdol lězati (-žim); (von jemd.) zavísěn biti (sem), odvísěn biti, v pokóršćini biti, v oblásti biti; daš hängt nicht von mir ab to ni v moji moći, to ni v moji oblásti, to ni v mojih rokah, v tem nímam jaz gospodár, v tem nímam jaz odločevati.

abhängen ř. abhängen.

abhängig visěc, polóžen, zavísěn, podlóžen.

Abhängigkeit *f.* polóžñost, strmóst; odvísñost, zavisñost.

abhärmen řić prepásti (-padem); *impf.* medlěti, prepádati.

abhärten trďditi, krepiti; utrďditi, okrepati; (Eißen) kaliti.

abhaspeln odmotáti, zmotáti.

abhauen odsěkati; (v Wald) izsěkati, posekati; (behaue) obsekati.

abhäuten odrěti (-derem), iz kože dejáti (denem); *impf.* odirati, dreti, iz kože děvati; řić — leviti se; oleviti se.

abheben vzdigniti, odvzdigniti, privzdigniti, sñeti (sñamem), posñěti; *impf.* odvzdigovati, privzdigovati, sñemati (sñemľjem).

abhelfen pomóći (-morem), pomágati; (einem Mangel) odvřñiti, v okom priti (přidem).

abherjen ľjubiti, řćkati, grľiti; polľubiti, obímčkati.

abhejen upěhati, ugnáti (-ženem), utrďditi.

abheheln s hinávšćino, z liceměrstvóm pridobiti, prihlñiti.

Abhilfe *f.* pomóć (-i).

abhobeln ostrųgati, opehñiti (-páñnem), pogláditi, poóblati; řg. obtěsati, olíkati, izobraziti.

abhold ř. abgeneigt.

abhölen vzěti (vzamem), odněsti; —

gehen iti (grem) po koga (kaj); —
kommen priiti (pridem) po koga (kaj);
— lassen poslāti (pošljem) po koga (kaj).

Abhoľz *n.* klésťe, obséka, vejévje,
dráče.

abhölen krčiti, sékati; posekati, iz-
sekati, poráziti.

abhören poslušáje izvédeti (izvem);
poslúške utépati, poslúške pobírati.

abhören zaslišati (-slišim), izprašati;
impf. zasliševati, izpraševati.

abhülfen lúščiti, róbkati; odluščiti,
izluščiti, orobkati.

abhungern *tr.* sestradati, izpostíti;
intr. izstradati se, sestradati se.

abicht *adv.* naróbe, naopak, vnic;
adi. opáčen.

Abintestaterbe *m.* postávni dedič.

ab intestato brez oporóke.

abirren zaíti (-idem), zablóditi, za-
brésti (-bredem), zagáziti, zgrešiti
(pravo pot).

Abiturient *m.* odhódnik, diják na od-
hódu, abiturijent.

abjagen (wegjagen) odpodíti, odgnáti
(-ženem); (nehmen) vzéti (vzajem),
izpúliti; (ein Pferd) izjáhati, pregnati
(-ženem).

abkammen počésati (-češem).

abkanneln oklicati (-kličem); *fig.* oká-
rati, oštéti (-štejem), okrégati.

abkarten skrívaj kaj nasnovati, skriva-
vaj dogovoriti, skovati.

Abkauf *m.* odkúp, kup. [povati.

abkaufen odkúpiti, kupiti; *impf.* ku-

Abkäufer *m.* kupče, odkúpnik.

Abkaufsumme *f.* odkúpnina.

Abkehr *f.* odvrácanje, vrnitěv, po-
vrácanje.

abkehren (zurückerstatten) vrñiti, po-
vrñiti; *impf.* vráčati, povračati, povra-
čevati; (den Staub) pomésti (-metem),
omesti; *impf.* ométati, pométati; sich
— (wegwenden) proč —, v stran obr-
niti se; *impf.* obráčati se.

Abkehricht *n.* smeti (-i) *pl.*

abkettern mastiti, tláčiti, iztískati,
izžémati; iztlačiti, iztísñiti, izžéti
(-zámem).

abketten (Majchen) zazánkati.

abklären izčístiti, učístiti; sich — (v.
Wein) ubrisati (-bríšem) se, ustáviti se.

Abklatsch *m.* odtisk, stereotípni pre-
snétek, stereotípnica.

abklatschen odtísñiti.

abklauben obráti (-berem); *impf.*
obírati.

abkleiden sleči (slečem), razprávití;
impf. sláčiti, razprávljati.

abklopfen otépsti (-tepem), oklátiti,
odbiti (-bijem); *impf.* otépati, klatíti;
einen derb — našéskati, pretepsti, na-
mlátiti; (Eier) raztepsti; *impf.* raz-
tépati.

Abklopfer *m.* otepáč.

abkneipen odščépniti, odščéniti.

abknüpfen odréšiti, razvéšiti, odvézati
(-vežem), odvozlátí, razvozlati; *impf.*
odvezovati, razreševati.

abkochen kúhati, variti; skuhati,
zvariti.

Abkondung *f.* kúhanje, varjenje, obára.

abkommen oditi (-idem), proč iti,
odriníti; *impf.* odhájati; (vom Wege)
zaíti; nicht — können ne utégníti;
von etwas — opustíti, odprávití (kaj),
néhati, jénjati (s čim); *impf.* opúščati,
odprávljati; (außer Gebrauch) konnen
nehati, izgíníti, opustíti se, jénjati,
pojenjati; *impf.* nehovati, gíníti, iz-
gúbljati se, pojémati (-jemljem, -je-
mam), opuščati se, jenjevati, pojenje-
vati; mit jemandem — poravnáti se,
pogodíti se (s kom); *impf.* pogájati se.

Abkommen *n.* dogóvor, pogodba, po-
ravnáva, sprava.

Abkömmling *m.* potómec, mlajši.

abkratzen strgati (stržem), škábati,
práskati; ostrgati (-stržem), oškrabati,
odpraskati.

abkühlen hladíti; ohladiti, izhladíti;
das Eisen — gasíti, kalíti; ogasíti,
skalíti.

Abkühlfafs *n.* (bei den Eisenarbeitern)
kalílnik, kalílnica.

Abkühlung *f.* hlajenje.

Abkunft *f.* rod, pléme (pleména), ro-
dovina, pokolénje.

abkürzen krájšati, krátiti, krčiti;
okrajšati, prikrajšati, skrajšati, skrčiti;
iter. okrajševati, skrajševati.

Abkürzung *f.* krájšanje, okrajšáva, pri-
krajševanje; (das Abgeführte) škrajšek,
okrajšek.

Abfürzungszeichen *n.* kratica, skrajšaj, znamenje okrajšave.

abküssen poljubiti; *impf.* poljubovati.

abladen odložiti, razložiti; (v. Saumthieren) raztovoriti; (vom Rücken) razprtati, odprtati; *impf.* odkládati, skladatai, odlágati; raztovárjati; odprtovati.

Ablander *m.* razkladávec, raztovarjavec, skladáč.

Abladung *f.* skládanje, razkládanje, raztovárjanje.

Abladungsort *m.* skladališče.

Ablage *f.* (des Flußes) nanos, naplavina, plavje.

ablagern odložiti, vložiti; *impf.* odkládati, skladatai, vkládati, zlágati; (v. Fluß) nanósiti, naplaviti; *impf.* nanášati, naplávľjati; sich — zložiti se, nabráti (-berem) se; *impf.* skládati se, nabírati se.

Ablagerung *f.* skládanje, vkládanje; (des Flußes) naplavina; (der Gebirge) sklád gorá.

Ablagerungsflätte *f.* odkladališče; naplavišče.

Ablass *m.* odpúst, odpuščenje; (firchlicher) odpústek; ohne — neprenehoma, venomer, nepretrgoma, zdržema; Ablass= odpústni.

Ablassbrief *m.* odpústni list, opróstni list, opróstnica.

ablassen odpustiti; *impf.* odpúščati; (Wasser) spustiti, odtóčiti; *impf.* spúščati, odtákati; (am Freie) odjénjati, prijénjati; von der Plage — odstópiti (od tozbe); von etwas — (aufhören es zu thun) pustiti, opustiti, odváditi se; *impf.* opuščati.

Ablassgeld *n.* odpustnina, oprostnina.

Ablassjahr *n.* sveto leto. [kov.]

Ablasskrämer *m.* prodajávec odpúst-

Ablassungsbeschluss *m.* popústni skláp.

ablauben listje obráti (-berem), osmúkati (-smuém), obtrgáti; *impf.* obírati, smukati, obtrgovati.

ablauern spáziti, pričákati, prestréči (-strežem), ovédeti (-vem); *impf.* préžati (prežim), streči (strežem) na . . . , zalezovati.

Ablauf *m.* odtók; — der Zeitfrist preték, izték, konéc; nach (mit) — des Jahres ko leto pretéce, — mine, konéc

leta, ob letu; nach — eines Monats (Jahres) éez edén mesec (eno leto); nach — der Funktionsdauer po iztéku opravilne dobe; (Abgang) odhód.

ablaufen *intr.* steči (-tečem), odtéči (se), doli teči; *impf.* stékati se, odtékati, odtékati se; (zu Ende) dotéči, izteči, poteči, končáti se; *impf.* dotekati, iztekati, potekati; (v. d. Zeit) poteči, pretéči, miníti; *impf.* potekati, minévati; — lassen spustiti, odtóčiti; *impf.* spúščati, odtákati; sich — nateči se; *impf.* natekati se; *tr.* die Supphen — shóditi si podpláte; den Vorrang — prehitéti, prestréči (-strežem), preteči.

Ab laut *m.* preglas.

ablauten preglasiti; *impf.* preglásati, pregláševati.

Ab lautung *f.* pregláševanje.

ableben doživéti, umréti (-mrjem u. -mrém); geistig — duševno obnemóci (-morem), opésati, shírati.

Ableben *n.* konéc življenja, smrt (-i).

ableken oblizati (-lizem), oblizniti; *impf.* lizati, oblizovati.

abledern dréti (derem), gúlití; odreti, oguliti. [viti.]

ableeren prázniti; izprázniti, posprá-

Ablegnet *m.* poslanéc, odposlanéc, sél

(slá).
ablegen odložiti, próč deti (denem), doli položiti; *impf.* odlágati, próč devati, pokládati, doli polagati; (die Kleider) sleči (slečem); *impf.* sláčiti; (die Schuhe) sezúti (-zujem); *impf.* sezúvati; (den Säbel) odpásati (-pašem); *impf.* odpasovati; den Eid — priséci (-sežem); *impf.* priségati; ein Geständnis — povédati (-vém), spoznáti, pripoznati; die Weichte — izpoved oprávití, izpovédati (-vém) se; *impf.* izpoved oprávljati, izpovedovati se; ein Zeugnis — pričati, izpričevati, svedóčiti; pf. izpričati; ein Gelübde — obljúbiti, obljúbo storiti; *impf.* obljubovati, obljúbo délati; eine Rechnung — obračúniti, obrájtati, porájtati, račún dati (dam); *impf.* obračúnjati, obrájtovati, račún dájati (dajem); eine Prüfung — izkúsnjo — izpit napravíti; *impf.* izkúsnjo —, izpit délati, oprávljati; eine Gewohnheit — pustiti, opustíti,

odvāditi se; *impf.* opuščati; die Haut — leviti se; oleviti se, sleči (slečem) se; (absenten) gróbatí, grebeničíti; pogróbati, pogrebeničíti.

Ableger *m.* (Seßling) grebenica, položnica.

Ablegung *f.* odláganje, poláganje.

ablehnen odslóniti, odmekniti (-máknem), odklóniti; *impf.* odslánjati, odmikati (-mikam u. -mičem); zavréči (-vržem), ne sprejéti (sprejmem), odklóniti, odbíti, zavrniti; *impf.* zamétati, zametovati, odklánjati, odbijati, zavrátati.

Abnehmung *f.* odklón, odklonitév, odpóved (-i), odklánjanje.

Abnehmungsgrund *m.* odklonilni vzrok, odpóvedni razlog.

ableiten odvésti (-vedem), odpéljati, odvřniti, napeljati (kam); *impf.* odvájati, odpeljávati, odvrátati, napeljávati (kam); *gram.* izvésti (-vedem), izpeljati, proizvesti; *impf.* izvájati, izpeljavati, proizvajati.

Ableiter *m.* odvádnik; (Blißableiter) strelóvód.

Ableitung *f.* odvód, odvájanje; izpeljava, proizvájanje; Ableitungs- odvódni.

ablenken odvřniti, odklóniti, nágniti; *impf.* odvrátati, odklánjati, nagibati.

Ablenkung *f.* odvrátanje, odklón.

ablernen naučiti se (česa od koga). **ablesen** obráti (-bérem), obtrgati, otrébiti; *impf.* obirati, trgati, trébiti; (geschriebenes) brati, čitati; prebrati, prečitati. [rač.

ablefen *m.* bravéc, trgávéc, trgáč, obiblegnen tajiti, zanikávati; utajiti, zatajiti, zanikati, ne priznati (-znam). **Ablegung** *f.* tajénje, tajitév, tajba, utájba.

ablefern izročiti, oddáti (-dam), predati; *impf.* izročevati, oddájati.

Ablieferung *f.* izročevánje, oddájanje; izročitév, izročba, izročilo, oddája, predája.

abliegen (entfernt liegen) v stran, oddáljen, odróčen biti (sem); (zur Seite liegen) naléžati (-ležim) se; (v. Dbst) medíti se, mečiti se, mehčáti se, mladíti se, goditi se; zmedíti se,

umehčáti se, uležáti (-ležim) se; daš **Abliegen** daš Dbstes méča, máda.

ablissen opeháriti, preváriti, ukániti, zvdóiti, spéljati (speljem koga), izlokáviti, izmámiti, izvábiti (od koga, komu kaj), prigoljufáti (od koga kaj).

abladen vábiti; izvábiti, izmámiti, izpeljati, opeháriti (koga za kaj).

ablásbar odvezljiv, ločljiv, odkupljiv, odkúpen.

abláschen *tr.* gasiti; (Eisen) kaliti; pogasiti, ugasiti, skaliti; (abwischen) brisati (brišem), otirati; pobrisati, zbrisati, otréti (-térem, -tárem und -trém); *intr.* ugásniti, pogásniti; *impf.* ugasovati, gásniti.

ablösen odréšiti, odvézati (-vežem), odlóčiti, odkrojiti; (etwas angeflehtes) odlepiti; (befreien) oprostiti, osvoboditi; (losgelassen) odkúpiti; (v. d. Wache) zameniti, premeniti, preménjati; *impf.* menjávati, premenjavati; (einen von der Arbeit) na mesto koga stópati, naméstiti; (einer den andern) črédití se, vrstíti se, namestovati se; sich — odlóčiti se; odkrúšiti se, odstópati, odjenjati; *impf.* krúšiti se, odstópati, odjenjevati.

Ablösung *f.* ločitév, odvéza, rešitév; osvoboditév, oprostitév; (durch Kauf) odkúp; *mil.* menja, menjáva, zaména, premenjava; Ablösungs- odkúpní.

Ablösungspreis *m.* odkupnína.

abluhsen ostroglédo iz koga kaj izvábiti, izpréžati (-prežim); ukániti.

abmachen (fertig machen) dodélati, dokončáti, dogotóviti, dognáti (-žénem); (eine Speise) bélití; obelítí, zabelítí, začíniti; (mit jmd. etwas) dogovorítí se, pogodítí se, zméniti se, poravnáti, uravnáti; *impf.* dogovárjati se, pogájati se, uravnávati.

abmagern hújšati, medléti, sušiti se; shušjati, pomedleti, posušiti se; er ist abgemagert vzelo ga je.

abmahnen kosítí, seči (sečem); (*m. d. Sichel*) žeti (žanjem); odkosítí, pokosítí, odseči, poseči, požeti; daš abgemáhte Graş košenina.

abmahnen odsvétovati, odvřniti, posvarítí, iz misli izbítí (-bijem); *impf.* odvrátati, svariti, svetovati da ne, iz

misli (glave) izbíjati, odgovarjati (*opp.* prígovarjati).

abmarken mejníke postávití, omejíti, omejničítí; *impf.* mejníke stavítí, — postávljati, omejevátí, mejničítí.

Abmarsch *m.* odhòd, odhòdnja.

abmarschieren odítí (-idem), odrínítí, odmarsíratí, odprávití se, vzdígnítí se; *impf.* odhájati, odprávljati se.

abmartern múčítí, trápití, morítí, trpinčítí; izmúčítí, iztrápití, izdélati; *fid.* — izmučítí se, izdélati se.

abmatten *tr.* trúdití; utrudítí, izdélati; *intr.* péšati, slabétí; opešati, oslabetí, upéhati se, ugnátí (-žénem) se, izdélati se, utrudítí se; (gláuzloš werden) otemnéti.

abmelden odhòd zglásítí.

Abmeldung *f.* odhòdno zglasílo, odglasílo.

abmerken opázítí, spazítí, zapazítí, uglédati; an den Augen — poznátí (-znam), brati (berem) na očéh.

abmessen mérití; odmérití, premérití, pomerítí, umerítí, izmerítí; *impf.* odmérjati, premerjati.

abmildern zlájšati, olajšati, polajšati; *impf.* zljajševátí, polajševátí.

abmindern znížati, umánjšati; *impf.* zníževátí, umánjševátí.

abmühen trúdití; utrudítí, upéhati; *fid.* — trúdití se, upírati se, ubádati se. **abnagen** glódatí (-dam u. glojem), grúdití, grístí (grizem), rébati, škrbati (škrbljem); oglódatí, ogrúdití, objéstí (-jem), ogrístí, obrebati, oškrbati.

abnähren prešítí (-šijem), podšítí, obšítí; *impf.* prešívati, obšívati.

Abnahme *f.* snémanje, odjémanje; (des Kräfte) péšanje, pojémanje; (des Kleinerwerden) máňšanje, ubíték; (des Waffers) upád, upádanje, utékanje; (des Eides) zapriséžba.

abnehmen *tr.* doli vzétí (vzamem), odvzétí, snetí (snamem); *impf.* doli jemátí (jemljem), snémati (snamam u. snemljem); (den Gut) odkrítí (-krijem) se; *impf.* odkrívati se; (den Eid) v priségo vzeti, zapriséčí (-sežem); *impf.* v priségo jemati, zapriségati; (ein Glied) odrézati (-režem); (einsehen) izprevidétí, spoznátí; *impf.* spoznávatí; *intr.* máň-

šati se, gínítí, krájšati se, krčítí se, kopnéti; zmanjšati se, skrajšati se, skrčítí se; (v. Kräften) péšati, pojémati (-jemljem), slabétí; opešati, oslabétí; (an Brauchbarkeit) izbogatí se, unéstí (-nesem) se; (v. Wasser) utéčí (-tečem) se, upástí (-padem); *impf.* utékati se, upádati; (v. d. Gewulst) spláhnítí; *impf.* splahovátí; (v. Schmerz) odléčí (-ležem), odjénjati; *impf.* jenjevátí, pojenjevátí; (vom Mond) pojémati, stáratí se; der abnehmende Mond stari mesec.

Abnehmer *m.* jemávec, odjémmík, kupéc (kúpéc Steiern); — in *f.* jemávka, odjémmička, kupovávka.

abneigen odvřnítí, odklónítí; *impf.* odvráčati, odklánjati.

Abneigung *f.* odklánjanje; (des Gemüthes) nenaklónjenost, neprijáznost, zóprnost, nástornost, odpórnost.

abnorm nepravíln.

Abnormität *f.* nepravílnost.

abnütigen po síli vzétí (vzamem), izsílití.

abnützen obrábítí, ogúlítí, odrǔgnítí; Schuhe — shódití, skrevsátí; Steider — obnósiti, udǔgnítí.

Abnutzung *f.* obrába.

Abonnement *n.* naróčba, predplačilo; (Geld) naróčnina.

Abonnent *m.* naróčník, predplačník. **abonnieren** naróčítí; *fid.* — naróčítí se, oglásítí se.

abordnen poslátí (póšljem).

Abordnung *f.* poslánstvo.

Abort *m.* zakótek, zakóťje; stranišče, zahòd.

abortieren splavítí, negóдно porodítí, izpovítí (-vijem); (von Thieren) izvréčí (-vržem), povréčí.

Abortiv *n.* splavílo. [povíték.

Abortus *m.* spláv, negódni porod, izabpaden zložití; *impf.* zlágati, skládati, odkládati.

abpassen préžati (-ím), pázítí, čakati, zalezovátí; spazítí, pričakati, zaléstí (-lezem).

abpeitschen otepstí (-tepem), našívati, izšívati, izbíčati; (von Früchten) klátítí, préklátí, oklátítí, sklátítí, opreklatí.

abpflüden trgati, brati (berem); utr-gati, odtrgati, obtrgati, obráti; ob-trgovati, obráti.

abpflücken odkljúniti, pozóbati (-zob-ljem), ozobati, odkljúvati.

abpliquieren opíkati, izbóckati.

abplagen izmúčiti, izdélati.

abplatten plóščiti, zavrnavati, na plosk zdelovati; splóščiti, zavrnavati, na plosk zdélati; wintelfredt au den Enden — čélti.

Abplattung *f.* splóščenost.

Abprall *m.* odskok, odlèt, odbijanje.

abprallen odletéti, odskočéti, odbíti (-bijem) se; *impf.* odletovati, odskako-vati, odbijati se.

abpressen odbíti (-bijem).

abpressen iztiskniti, iztláčiti, sežéti (-žamem); *impf.* iztiskati, tláčiti, se-žémati.

abprügeln pretépsti (-tepem), otepsti, ošéskati, nasékati, nabúnkati; *impf.* otepati, šéskati, pretepati.

abpuhen čéditi, čistiti, snáziti; očé-diti, očistiti, osnaziti, otrébiti; (die Kerze) utíniti, usékniti; *impf.* utrinjati, usekovati.

abquälen múčiti; izmúčiti, izdélati.

abquittieren poravnáti, pobótati.

abraderen síd trúdití se, napénjati se, upirati se, ubádati se.

abrahamen posnéti (-snamem); *impf.* posnémati.

abrafteren obríti (-brijem).

abratzen odsvétovati, odvráčati, od-govárjati (*opp.* prigovarjati).

Abrathen *n.* odsvét.

Abraum *m.* trébljenje, pospravljánje; trébež, hosta, šara; *mont.* raznòs, po-vrhúna, jalovina.

abräumen správití, pospraviti; (im Forstwesen) iztrébití, potrebití; *impf.* správljati, pospravljáti, trebití.

Abraumholz *n.* trebež, hosta; šara, vejévjé.

Abräumung *f.* pospravljánje, trébl-jenje.

abraden ográbiti; *impf.* ograbljevati; das Abgerächte ograbljine.

Abredling *m.* ográbék.

abrednen obračúniti, porájtati, po-bótati; (im Rednen abziehen) odštéti

(-štejem), odbíti (-bijem), obračúniti; *impf.* odštévati, odbijati.

Abrednung *f.* obračún, porajtovánje.

Abrede *f.* (Verabredung) dogovor, do-ménék, dana beséda; — treffen (nehm-en, pflegen) dogovoriti se, doméniti se, be-sedo si dati (dam); (Ausrede) ugovor, izgovor; etwas in — stellen (ziehen) od-réči (-rečem), zanikati, tajíti; *impf.* od-rékati, zanikávati, tajíti, ugovárjati.

abreden odsvétovati, odgovárjati (*opp.* prigovarjati), odvráčati; síd — dogo-voriti se, pogovoriti se.

abreiben drgniti, strgáti (stržem), meti (manem), gúlití, otírati; odrg-nítí, ostrgáti, ogúlití, otréti (-tarem u. -trem), udrgnítí.

Abreibung *f.* drgnjenje, otíranje.

abreihen (abgeben) dati (dam), po-dáti, podelítí; *impf.* podájati.

abreifen dozoréti; *impf.* zoreti, do-zorévati.

abreihen razvrstítí, raznízati.

Abreise *f.* odhòd, odhòdnja.

abreisen odítí (-idem), odprávití se, vzdígnítí se, napótití se, odrínítí; *impf.* odhájati, odprávljati se.

abreisen *tr.* odtrgáti, utr-gati, od-čésnítí, odkréhnítí; (ein Haus) podréti (-derem u. -drem), razvalítí, porúšítí; *impf.* rušítí, podírati; *intr.* trgáti se; utr-gati se.

abreiten (ein Pferd) izjáhati, razjé-zditi, z ježo ugnáti (-ženem), upéháti; (einen Raum) objezdítí, objaháti, pre-jezdítí, prejaháti; síd — najezdítí se, najaháti se.

abrennen (einen Raum) predírjati; (den Rang) pretéči (-tečem), prehitéti; síd — nadírjati se.

abridhten úrití, vádítí, učítí; izurítí, privádítí, naučítí.

Abridhtung *f.* vája, úrjenje, uk.

Abridhtungsreglement *n.* vadilní prav-ilník, učilní pravilník.

abrinnen odtéči (-tečem); *impf.* od-tékati (se).

Abriß *m.* načrt, očrt, čítež, osnóva, osnútek.

Abritt *m.* odjézd.

abrollen *tr.* valítí, kotáti; odvalítí, zavalítí, skotáti; (Wäsche) múngati,

likati, váljati; pomungati, izmungati, izlikati, izváljati; (d. Zufammengerollte) razvíti (-vijem), odviti, odmotáti; *impf.* razvíjati, odvíjati; *intr.* valiti se, tóčiti se, tákati se, takljáti se, kotati se, odvaliti se, zvaliti se, pritakljati se, prikotati se.

abröſten prážiti; oprážiti.

abrücken odmekniti (-máknem); *impf.* odmikati.

abrudern odvesláti, odriniti.

Abruf *m.* odzòv, odklic; oznanilo, oklic, razglás.

abrufen odzváti (-zovem); (durſ) Ruſen erreichen doklicati; (verfündigen) oznániti, oklicati, oglásiti.

abrühren mésti (metem), méšati; umésti, zamešati; Eier — stépstí (-tepem), raztépstí; *impf.* tepstí, raztépati.

abrunden zaokrogliiti, zaokróžiti, izóbliti; *impf.* okrogliiti, króžiti, óbliti. Abrundung *f.* okroglina, oblina, skrožina, okrožitév, zaokroževánje, zaokrožitév.

abrupfen skúbstí (skubem), pípati (pipljem), pílití, píkatí; oskúbstí, opípati, opulíiti.

abrupt ulómljen, brez zveze; *ex abrupto* iznágla, kar, brez pripráve, na celem.

abrüſten razmétati (-mečem), podréti (-derem); razoróžiti, vójsko razpustíiti; *impf.* razmetávati, podírati.

Abriistung *f.* podíranje; razprema; razoróževánje.

abruſtſchen drčati (drčím), melíniti se, tígati se, posípati (-sípíljem) se; zdrčéti, utrógati se, zvalíiti se, posúiti (-spém u. -sújem) se, usadíiti se, posadíiti se.

Abruſtung *f.* melina, usád.

abruſteln otrésti; *impf.* otrésati.

Abſage *f.* odpóved (-í); Abſage= odpóvední.

abſagen odpovédati (-vém); (widerſagen) oporéči (-rečem), preklícati (-klicem); *impf.* odpovedovati; oporékati, preklícevati.

abſagen odpílití, odžágati.

abſatteln odsedláti, razzsedlati.

Abſaß *m.* (Abſchnitt) odstávèk, od-

délek; (Strophe) kítica; (Pauſe) preſtánèk, oddíhíljaj, prenéhíljaj, odmòr; (bei Pflanzen) kolénce; (an Schuhen) peta, opétnica; (beim Verfaufe) prodája, promèt, spečávánje; die Ware findet — blagó se spečáva, po blagu vprašujejo.

abſaßweise *adv.* po odstávkih, prenéhoma, polágoma.

abſaubern čéditi, čistiti, snáziti; očéditi, osnaziti.

abſaugen dójiti; podojiti; (entwöhnen) odstáviti.

Abſceß *m.* tvor, uljé (-esa), prišč, metljáj, zmét (-í).

abſchaben strgati (stržem), gúlití, škrábatí; ostrgati, ogulítí.

Abſchabſel *n.* ostrúžèk, ostrúžina, ostrúžje; stržíne *pl.*

abſchaffen odprávití, odstáviti, odstrániti, spoditi; *impf.* odprávljati, odstávljati, odstránjevati; (Gefolge) ovréči (-vížem), preklícati (-klicem), razveljáviti; *impf.* odpravljati, razveljavljati; (Mißbräuche) zatréti (-trém u. -tárem), ustáviti; *impf.* zatírati.

Abſchaffung *f.* odpráva, odstáva.

abſchälen lúpiti, lúšéti, bélití, májiti, líčkatí; (Rüſſe) róbkati, rúžiti; olupiti, olušéti, obelíiti, omajiti, oróbkati.

abſchäſen céniti; precéniti, oceniti.

Abſchäſung *f.* cenítév; Abſchäſungſ= cenítveni.

abſchäufeln odgrébſti (-grebem) z lopato, odkídati; *impf.* odgrébati, kídatí.

Abſchaum *m.* pena, posnétèk; *fig.* izvřžèk, izmèt.

abſcheiden lóčiti, delíiti; odločiti, razločiti.

abſcheren stríči (strížem), brítí (bríjem); odstríči, ostríči, prístriči, obrítí.

Abſcheu *m.* gnus, stud, mrzénje; ich habe — vor etwás gnusi se, studí se, gabi se mí kaj; — erregen prignúsiti se, prístúdití se, prinaskútití se.

abſcheuern očístiti, očéditi.

abſcheulich gnúsén, nagnúsén, ostúden, odúrén, grád, prinaskútén, mržèk; — er Menſch grédež, odúrèž; — es Weſen grádávš (-í).

Abſcheulichkeit *f.* gnusóba, gnúsnost, grádóba, ostúdnost, mrzkóča, odúrnost.

abščiden poslati (posljem), odposlati, odpráviti; *impf.* pošiljati, odprávljati.

abščieben odmekniti (-máknem), odpehniti (-páhnem), odriniti, odvaliti; *impf.* odmikati, odrívati; jemanden — odgnáti (-ženem), iztirati.

Abščiebling *m.* odgnánec.

Abščied *m.* (Entlassung) odpúst, slovó (slovésa); — geben slovó (slovó) dajáti, sloviti; odsloviti, posloviti; — nehmen slovó jemáti (jemljem), poslávljati se; slovó vzéti (vzamem), posloviti se, doslužiti; (Erennung) razhód, ločítév, razstánék; (bei Soldaten) doslúznica, doslúzni list, odpústnica.

Abščiednehmen *n.* poslávljanje, slovó.

Abščiedsrede *f.* govor na razhódu, slovó, poslávljanje.

Abščiedstrunk *m.* odhódščina, zdravica na razhódu, šentjánževéc, razhódnja.

abščießen streliti, izstreliti, ustreliti; (von der Farbe) bledéti, gubiti barvo; obledeti, izgubiti barvo.

Abščießen *n.* izstrél.

abščinden odréti (-derem); *impf.* odírati; sich — ubijati se, upirati se.

abščirren izpreči (-prežem), razkomatáti, razprávit; *impf.* izprégati, razprávljati.

abščladhten zakláti (-kóljem), pobiti (-bijem).

Abščlag *m.* odbítje, odbíték; in — bringen odbíti (-bijem), odštéti (-štejem), odračúniti; *impf.* odbijati, odštévati; nach — odštévši, odbívši, če odbijemo, če odštéjemo; (Abprall) odlet, odskók; (vom Baume) vrhovína, hosta, vejóvje, skleski *pl.*

abščlagen odbíti (-bijem), odkrésati (-krešem), odsékati, odrúpti, odkléstiti; *impf.* odbijati, kresati, klestiti; (den Feind) odbíti, odgnáti (-ženem), zadreviti, zapodíti; *impf.* odbijati, odgánjati; (eine Bitte) odréči (-rečem), ne uslíšati, prošnjo odbíti, zavrniti; vom Baume — klátiti; sklátiti; den Urin — scati (ščim u, šéijem); oscáti se; (von Rindern) cúrati.

abščlágig odpovédén, zavračajóč; — Antwort zanikanje, nepovóljen odgóvor, neugóden odgóvor; — beščieiden zavrniti; *impf.* zavrácati.

abščláglich *adv.* na odbíték, na račun. Abščlágslung *f.* plačevánje na odbíték. [biti.]

abščlámmen trébiti; potrebiti, iztre-abščleifen brústiti; odbrusiti, nabrusiti, zbrusiti; *fig.* likati; olíkati, uglá-diti, omíkati.

abščleifen (Reiðer) ogúliti, udrágniti, obnósiti.

abščleudern zagnáti (-ženem), vreči (vržem); lúčati, métati (mečem).

abščließen zapréti, zaklénniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (eine Arbeit, Rechnung) dokončáti, dovršiti, završiti, skléniti; *impf.* sklépati; (einen Vertrag) pogódbno skleniti, pogodíti se, dogovoriti se; *impf.* pogódbno sklepati, pogájati se, dogovárjati se; abščließende Bildung celótna omika.

abščlürfen odsrěbati, odsrkati.

Abščluss *m.* sklěp, končec, završék, dovršítév. [neslán.]

abščmekend neslástěn, pust, pléhék, abščmeicheln prislíniti, prisladkáti, izmámiti.

abščmelzen *tr.* stopiti, raztopiti; *impf.* topiti, raztápľjati; *intr.* topíti se, taliti se; (vom Schnee) kopnéti, tájati se; stopiti se, stajati se, skopneti, prekopneti.

abščmußen mázati (mažem); zamázati, umázati, udélati.

abščnallen odpéti (-pném), odkopčáti; *impf.* odpénjati.

abščneiden odrézati (-režem); (mit der Sichel) odžéti (-žanjem); (mit der Sense) odkositi; (mit der Schere) odstríči (-strížem); unterhalb — izpodrézati; *impf.* izpodrezovati; die Ehre — obrekovati, oprávljati, obirati.

Abščnitt *m.* odrézek, odstrížék; (Cásur) zaréza, odmór; (im Buche) oddélek, odstávék, razdélék.

Abščnitel *n.* odrézki *pl.*, obrezína, odstrížki *pl.*, rezine *pl.*; (von Reben) rožje.

abščnüren odvézati (-vežem), odpéti (-pném).

abščnüpfen posnéti (-snamem), odzajéti (-zajámem); *impf.* posnémati, odzajémati.

Abščofš *m.* odhodnina.

abšhrauben odvítí (-vijem), odsúkati (-sučem); *impf.* odvíjati.

abšhrecken strášiti, plášiti; ostrašiti, oplášiti, splášiti.

abšhreiben (copieren) prepísati (-pišem); *impf.* prepisovati; (Schulden, Steuern) odpísati, izbrisati (-brišem); *impf.* odpisovati, izbrisovati; (šriftliĉ abfagen) písměno odpovédati (-vém).

Abšhreiber *m.* prepisovávěc; —in *f.* prepisovávka.

Abšhreibgebür *f.* prepisnína.

Abšhreibung *f.* prepis, prepisovánje; odpis, odpisovánje.

Abšhrift *f.* (Copie) prepis, prepiseĉ; (aus dem Buche) izpis, izpisěk.

abšhriftliĉ prepísan, izpísan; *adv.* v prepisu.

Abšhróter *m.* sekáč. [skati.

abšhuppen olúšěti; (den Fisch) lú-

Abšhufs *m.* (des Wassers) strméc, pád, pádanje; (des Berges) strmína, reber (-i), breg, brežína, obrněk.

abšhüßig strm, strmovít; (etwas geneigt) položen, nagnjen, brežen; —e Gegend strmína, strmál (-i); —es Gebirge plazovina.

Abšhüßigkeit *f.* strmóst, brežnost, navdólnost, strmína.

abšhütteln otrěsti, s sebe vreĉi (vržem), iznebiti se; *impf.* otrésati, s sebe mětati (mečem).

abšhütten odlít (-lijem), odtóčiti; *impf.* odlivati, odtákati.

abšhwächen *tr.* slabítí, slábšati; oslabiti, poslabšati; *intr.* slaběti, pěšati, medléti; oslabeti, opešati, omedletí.

Abšhwächung *f.* slablěnje, slabšanje, oslába, oslabítěv.

abšhweifen *intr.* zaítí (-idem), kréniti v stran, zakolovrátíti.

Abšhweifung *f.* ovíněk.

abšhwemmen sprati (sperem), oplákniti; *impf.* spirati; (Solz) — plaviti; splaviti, odplaviti; (das Ufer) izpodřiti (-rijem), izpodmlěti (-měljem), izpodjěsti (-jém), odněsti; *impf.* izpodřivati, izpodjědati, třgati, odnášati.

Abšchwemmung *f.* odpláv.

abšhwindeln izmámíti, izcigániti, prislepáriti.

abšhwören prisěčí (-sežem); (wider-

rufen) s prisěgo odpovédati (-vém) se, odrěči (-rečem) se, s prisěgo utajiti; *impf.* s prisěgo odpovédovati se, tajiti.

abšfegeln odjádřati, odpěljati (-peljem) se, odríniti.

abšfekar doglěděn.

abšfegen (weg) — v stran glědati, pròĉ glědati; s poglědom dosěčí (-sežem), uglědati, opáziti, z očím presěčí, přeměriti, přegledati; (an den Mienen) vídětí, brati (berem), poznáti (-znam); (einem etw.) spáziti, naučítí se; (auf jemanden) měřiti; nameriti, naméniti.

abšfehen ocedítí, odcediti; (durch) — precedítí; *impf.* ocějati, odcejati, precejati.

abšfeitig stranski, odróĉěn, nasáměn.

abšfeits *adv.* v strán, na strani, posébej, na samem, od rok.

abšfenden posláti (pošljem), odpráviti; *impf.* pošiljati, odprávljati.

Abšfender *m.* pošiljávěc; —in *f.* pošiljávka.

Abšfendungsort *m.* oddájni kráĉ.

abšfengen osmodítí, opáliti, ožgáti (-žgěm), pricvrkniti; *impf.* smodítí, paliti, ožgati.

abšfennen spustítí; *impf.* spúšěcati; (Neben) gróbatí, grebeničítí, připogibati in zakopávati; pogrobati, pogrebeničítí, připógňiti in zakópáti.

Abšfenner *m.* grebeníca, vláčénica, rozga, položníca.

abšfen odsótěn, neprisotěn, nenavzócěn, nepřicujóc, oddáljen.

Abšfen; *f.* odsótnost, neprisótnost, nenavzócótnost.

abšfekar odstávěn, odstavljiv.

abšfegen (eine Last) odložítí, razpřtati; *impf.* odlágati, odkládati; (Waren) blagó oddáti (-dam), razprodáti, spečáti, razpečati; *impf.* razprodávati, razpečávati; (vom Dichte) odstáviti, odpustiti; *impf.* odstávljati; (pausieren) přeněhati, přejěnjati, přemókniti, oddehniti (-dáhnem) se, ustáviti se; *impf.* přeněhovati, odđihovati se; b. Lúuten — prezvoniti; *impf.* prezvájnjati; ohne — anštrinten na dušěk izpřítí (-přijem).

Abšfegen *n.* přeněhljaj, přemólk, přestáněk, přeněhanje.

Abšfěhäge *f.* žaga ĉepníca.

Abſetzung *f.* (vom Amte) odstáva, odstavitěv; (einer Laſt) odložítěv, odláganje; (der Ware) prodája, razprodájanje, razpečávanje.

Abſicht *f.* naméra, namèn, namémba; (Zutention) namisl (-i), namislěk; in der — s tem naménom da, zatò, češ da; ohne — nehoté, brez naména, po naključju.

abſichtlich naméren, premisljen; *adv.* nálašč; s premislekom, s pseudárkom.

abſichtlichkeit *f.* namérnost.

abſichtslos *adi.* nenaméren, nenamišljen; *adv.* brez naména, nehoté.

abſieben *tr.* variti, kúhati; zvariti, obáriti, skúhati, zavréti.

abſingen odpéti (-pojem), izpeti.

abſinth *m.* pelin; (Liquor) pelinovec, pelinovka.

abſitzen odsésti (-sedem), razsesti, zjáhati (s konja), stópiti (z voza); *impf.* odsédati, razsedati; (eine Schuld) odsedéti; (bis zu Ende) dosedeti; *sich* — nasedéti se, presedeti.

abſolut absolútěn, sam na sebi, naséběn, sam ob sebi, samoobséběn, brez-pogójěn, neomejěn; samovládén, samodržen; — er Herrscher samovladár, samodržec; — e Höhe nadmórska višina; (v. der Majorität) nadpolovičěn, čezpolovičěn; *adv.* brez-pogójno, kar, povše.

Abſolution *f.* odvéza, odpuščenje, oproščenje.

Abſolutismus *m.* absolutizem, neomejéna vlada, samovláda, samovladárstvo, samodrštvo.

Abſolutist *m.* privržénec samovláde, absolutist.

Abſolutorium *n.* odvéznica, odpústnica, absolutórij.

abſolvieren odvézati (-vežem), odréšiti; (vollenden) dokončati, dognáti (-žénem); die Schule — izučiti se, izšólati se.

abſolvirt dokončan; izučěn, izšólan.

abſonderlich čúden.

abſondern odlóčiti, odbráti (-berem), oddeliti; *impf.* odbirati, ločiti, oddejevati; (trennen) razkrojiti, razdvojiti, razdrúžiti, razlóčiti; *impf.* razdruževati, krojiti, ločiti.

Abſonderung *f.* ločitěv, odložitěv, krojítěv, odbiranje, oddejevanje.

Abſonderungsorgan *n.* izločilo, razstávni ustrój.

abſonniq odsólněen, osójěn; — e Gegen osóje *pl.*

abſorbieren vpíti (-pijem), popíti, posrkati, navzéti (-vzamem) se; *impf.* vpijati, srkati, navzémati se.

abſorbierend pivěn, vpójěn, srkálén.

Abſorption *f.* vpój, vpójnost.

abſpalten odcépiti; daš Abgeſpaltene odcépěk.

abſpannen (etw. angeſpanntes) odpéti (-pněm), odjénjati, popustíti; *impf.* odpénjati, odjénjevati; (Zugthiere) izpréči (-prežem), odpreči; *impf.* izpregáti; (den Geist) slabíti, trúdití, prenapénjati; oslabiti, izbégati, presilítí, prenapéti, pregnáti (-ženem).

Abſpannung *f.* (der Kräfte) oslabélost, iznemóglost.

abſparen prihrániti si, pritrğati si; *impf.* pritrğovati si.

abſpeifen *tr.* nasítiti, napásti (-pasem), nahrániti, nakrmíti, napítati; (m. Worten) odprávití, iznebití se; *impf.* odprávljati; *intr.* pojésti (-jém), odkósiti, pokósiti, odjúžinati, pojúžinati, odvečerjati, povečerjati.

abſpenen odstáviti, odváditi, odsaditi, oddojiti; *impf.* odstávljati.

Abſpenling *m.* odstávljenec, odstávljenček, odstávček.

abſpenſtig odpáděl, protivěn; iznevérjen; — machen odvřniti, spéljati, otujiti, odvábíti, iznevérití; *impf.* odvrácati, otujevati; — werden odpásti (-padem), otujiti se, iznevérití se.

abſperren zapréti, zakléniti, zagraditi; *impf.* zapírati.

Abſpernung *f.* zapór, zaklénitěv.

abſpiegeln *sich* zrcáliti se, odsévati, odsvítati se.

abſpielen (zu Ende) doigráti; naigrati se; einem etw. — obigrati koga, priigrati kaj.

abſprechen odréči (-rečem), izpodbití (-bijem), zanikati; *impf.* odrékati, izpodbijati; (nehmen) odsóditi, vzéti (vzamem); *impf.* jemáti (jemljem), odsójati; (Urtheil fällen) soditi, razsoditi.

abšpringen odskóčiti, odletéti, odbíti (-bijem) se; *impf.* odskakovati, odlétati, odbíjati se; (von einer Partei) odstó-piti, odpásti (-padem), iznevériti se.

Abšprung *m.* odskók, odlét, odpád.
abšpülen oplákniti, splákniti; (baš Ufer) izpodmléti (-méljem), izpodjésti (-jém), odplavíti; *impf.* izpodjédati, izpodnášati.

Abšpülicht *n.* pomíje *pl.*, opláka.
abstammen izhájati, bití (sem) rodú; er stammt von Königen ab kraljevéga rodú je; *gram.* izvirati, izpeljávati se, proizvájati se.

Abstammung *m.* zarojénec, potómec; die — e zárod, potómstvo.

Abstammung *f.* rod, pleme (-na), koléno, rodovina; *gram.* izvir.

Abstand *m.* dálja, daljáva, oddáljenost, razstóje, náraznost, razstóp; (Unterschied) razlíka, razlóček, razlíčenost; (v. Rechte) odstóp.

Abständler *m.* suhál (-i), mrlíka, sušica.
abständig usehél (usehlá), suh; — werden sehníti (sáhnem), sušíti se; usehníti, posušíti se, opésati.

abstatten oprávití; vrníti; vráçati; (Gebühren) oprávití, pláçati; *impf.* oprávljati, plaçevati; (Besuch) obískati (-iščem); *impf.* obískovati; (Bericht) poročíti; *impf.* poróçati; (Danf) zahváliti (se); *impf.* zahvaljevati (se).

Abstattung *f.* opráva; povraçilo, plaçilo.
abstauben izprašítí, odprašítí, prah poméstí (-metem), omesti, pobrisati (-brisem); *impf.* pométati, brisati.

Abstauber *m.* omélo.
abstehen *tr.* (ein Thier) klati (koljem); zakláti, zabósti (-bodem); (einen vom Pferde) pehníti (páhnem), súniti; *intr.* lóçiti se, razlikovati se, ne ujémati se, ne prilégati se.

Absteher *m.* ovíněk; einen — machén zavítí (-vijem) jo kam.

abstehen zaklíniti, obmējítí s kolci, zaçrtati, obtekníti (-táknem); *impf.* obtíkatí.

Absteckung *f.* zaçrt, obmējítév.
abstehen oddáljen bití (sem), vsaksébi bití, nárazen bití; (ablassen) odstópiti, odjénjati, odnéhati; (v. Wein) zavréti, pokvárití se, izkazítí se; (v. Baume)

usehníti (-sáhnem), posušíti se, opésati; (v. Vieh) çepati, çrkati, pádati; pocepati, poçrkati, popádati; çépniti, çrkniti, pasti (padem), pogíniti.

absteigen doli stópiti, doli íti (grem), razzéstí (-sedem); (einfahren) ostáti (-stanem), prenoçíti; *impf.* ostájati, prenoçevati.

absteigend navzdólnji; — e Linie navzdólnja vrsta, nizhódna loza.
Absteigequartier *n.* ostajališçe, stan, prenoçíšçe.

abstellen (wegstellen) odstávítí, odmeknítí (-máknem); *impf.* odstávljati, odmíkatí; (e Gewohnheit) odprávití, odstrániti; *impf.* odprávljati; (z. Militär) v vojake potrdítí, odbráti (-berem).

Abstellung *f.* odpráva, odstránítév; (zum Militär) potrdítév v vojáke.

abstemmen odbítí (-bijem) z dletom; *impf.* odbíjati.

abstempein kolkovati.

Abstempefung *f.* kolkovánje.

absterben umréti (-mrjem), pomreti; *impf.* umírati; (von Gliedern) otrpníti, odrevenéti, premreti; (von Pflanzen) sehníti (sáhnem), sušíti se; usehníti, posušíti se; der Welt — svetu odmréti, svetu se odpovédati (-vém).

Absterben *n.* smrt (-i), odmrťje.
Abstich *m.* (nach einem Muster) posnéték; (Contrast) razlíka, razlóček.

abstimmen *tr.* (ein Instrument) ubráti (-berem); *impf.* ubírati; *intr.* (botieren) glasováti.

abstimmig inoglásén, nesoglásén.

Abstimmung *f.* glasovánje.

Abstimmungsverzeichnis *n.* glasóvnik.

abstinken *f.* zdřžnost, zdřžljivost.

abstochen (v. Wald) izsékati; der abgestochte Wald gološek, izséka.

abstoßen odpehníti (-páhnem), odbítí (-bijem), odtísnníti, odríníti, proč súniti; *impf.* odbíjati, odrívati, proč súvati; (baš Herz) trgati; presúnníti.

abstoßen (v. Benehmen) odúřén, osóřén, odséçén.

abstract posnét, abstráktén, pójmóvén.

Abstraction *f.* posnéma, posnéťje, abstrakcija.

abstrafen kaznovati, strahovati, káznniti; v strah prijéti (primem).

Abstrafung *f.* kaznjen (-i), kaznovanje, strahovanje.

abstrahieren *tr.* posnėti (-snamem), povzėti (-vzamem), abstrahirati, bistvenosti kakega pojma odlóčiti; *intr.* (absehen) ne glédati, ne ozirati se na kaj.

Abstrahl *m.* odsėv, odsvit.

abstrahlen odsėvati, odsijati.

abstreichen *tr.* drgniti, gláditi; odrgniti, ogladiti; *intr.* (von Tisch) nadřstiti se.

abstreifen smúkati (smučem), múliti, drėti (derem), drgniti; osmúkati, omúliti, odrėti, sleči (slečem), odrgniti; abgestreifte Hülle lev, presvlák.

abstreifen (streitig machen) odrėkati, zanikávati, izpodbijati, ugovárjati, oporėkati, omėtati; izpodbiti (-bijem), oporėči (-rečem), ovrėči (-vrėzem).

abstrus temėn, nerazumljiv, zamotan.

abstufen stopnjevati; po stopnjah razdeliti, — razvrstíti.

Abstufung *f.* postópnost, razdelitėv —, razvrstitėv po stopnjah.

abstumpfen tópiti, krhhati; otópiti, skrhhati; (den Geist) oslabíti, izbėgati, presiliti, preutrúdti.

Absturz *m.* prepád, prevál; strmína, strmál (-i).

abstürzen *tr.* izvrniti, prekúcniti, zvaliti, strmoglaviti; *impf.* prekucevati; *intr.* izvrniti se, vdrėti (vderem) se, pasti (padem), telėbiti, prekucniti se, zvaliti se, strmoglaviti se.

abstutzen prikrajšati, prikrojiti; *impf.* prikrajševati; prirezati (-režem), prišėkati, prištríci (-strížem), prižėti (-žanjem); *impf.* prirezovati, prišekovati und prišekávati, prižinjati; (den Schweif) štúlití, pristuliti.

Abstufung *f.* prišek.

Abstus *m.* (das Abgefottene) zvrėtek, obárėk, prevrėtek, zavřelica.

absurd ábotėn, nespámetėn, neúmėn, bėdast, brez zmysla, neslán.

Absurdität *f.* ábota, nespámet (-i), brezúmnost, nezmiselnost.

Abt *m.* opát.

abtauchen (das Schiff) ladjo razprávití; *impf.* razprávljati.

abtauschen izmeníti, premeníti, premenjati, v zameno dati (dam) ali dobíti.

Abtei *f.* opatija.

abteilich opatijski.

Abteiprinde *f.* opatovina, opátska prebėnda.

Abtheil *m.* delež.

abtheilen delíti, lóčiti; razdeliti, predeliti, razlóčiti, pregraditi; (rubricieren) razpredeliti; (b. Haare) razprėčati.

Abtheilung *f.* delitėv, razdelitėv; razdel, razdelėk, oddėlek; predal, pregráda, razpredėlek, predálec; (b. Haare) preča.

Abtheilungscommando *n.* oddėlno poveljstvo.

Abtheilungszeichen *n.* ločilo, ločilno znamenje.

abthun (herab) doli dejáti (denem); *impf.* doli dėvati; (beendigen) dokončáti, dovršiti, dognáti (-ženem), oprávití, postorití.

Abtissin *f.* opática, opátinja.

abtöden zamorití, zatřėti (-trēm u. -tárem); *impf.* morití, zatírati, mrtvíčiti, gonobiti.

Abtöpfung *f.* krotitėv, zatiranje.

Abtrag *m.* (einer Schuld) pláčanje, pláčilo; (Ertrag) odškódba, namestilo.

abtragen odnésti; *impf.* odnášati; (e. Mauer) razvaliti, podřėti (-derem), porúšiti, razrúšiti; *impf.* podírati, rušiti; (eine Schuld) odprávití, popláčati, poravnáti; *impf.* plačevati, poravnávati; (Kleider) obnósiti, ponósiti, udrgniti; (Schuhe) shódití, ubrúšiti.

abträglich *ſ.* nachtheilig.

Abtragung *f.* odnášanje, podiranje; plačevanje, poravnánje. [od ...

abträufeln kápati (kapljem), kapljáti
abtreiben odgnáti (-ženem), odpodíti, odtírati, izpodíti, zapodíti; *impf.* odgánjati, podíti, preganjati; (das Vieh) pregnáti, presilití; (die Leibesfrucht) odprávití, splávití; *impf.* odprávljati, splávljati.

Abtreibung *f.* odgòn, odtiranje; (der Leibesfrucht) spláv.

Abtreibungsmittel *n.* splavilo.

abtrennen lóčiti, páratí; raz-, odločiti, od-, razparati, razpráti (-pójem).

Abtrennung *f.* odpáranje; oddružítėv.
abtreten *intr.* odstópti, umekniti (-máknem) se; *impf.* odstópati; *tr.* (überlassen) odstópti, prepustíti; *impf.*

prepúščati; (den Weg) teptáti, gláditi; poteptati, razhóditi, izhóditi, pomen-dráti, ugladiti; (die Schuhe) krevljáti, švedráti; shóditi, pokrevljáti, pošve-drati; (Kirche) meti (manem), vršiti; ométi.

Abtretung *f.* odstóp, prepustitév; **Ab-tretungss-** odstópni.

abtrinken odpiti (-pijem); *impf.* od-pijati.

Abtritt *m.* odstóp; (Abort) stranišče. **abtrocken** *tr.* sušiti; posušiti; (durch Wischen) obrisati (-bríšem), otréti (-trém u. -tarem); *impf.* brisati, otírati; *intr.* sušiti se, sehnúti (sahnem); osušiti se, posušiti se, usehnúti.

abtrumpfen oštéti (-štejem), izgrda odprávití, znósiti se nad kom; *impf.* oštévati, izgrda odprávljati; er hat ihn tüchtig abgetrumpft dobro mu jo je zasóli, dobro ga je usekal.

abtriinnig odpádel, verolómén, nezvést; — machen pregovoriti k odstópu, iznevériti, izvábíti; — werden odstópiti, lóčiti se, iznevériti se, od-pásti (-padem).

Abtriinnige *m.* odstópnik, odpádnik, uskók; *f.* odstópnicá, odpádnica.

Abtriinnigkeit *f.* odstóp, odpád, verolómnost, iznevérije.

Abwürde *f.* opátstvo, opátsko dostojánstvo.

Abundanz *f.* obilnost, obilje. **aburtheilen** odsódití, rászódití; *impf.* odsójsati, rászsojsati.

Aburtheilung *f.* odsódba, rászódba. **abusiv** *adv.* po razvádi, razvádnó, po krivi navádi.

Abusus *m.* kriva raba, zlorába, razváda, slaba naváda.

abwägen téhtati, vágati; potéhtati, izvágati; (wegwägen) odvágati, odmé-riti; (überlegen) pretéhtati, preudáriti, premísliti; *impf.* pretéhtovati, pre-udárjati, premísljévati.

abwählen doli valiti; odvaliti, zvaliti. **abwandelbar** pregíbén, pregíbljív. **abwandeln** pregíbatí (-gíbljem), spré-gati. [sprega.

Abwandlung *f.* pregíbanje, spregátév, **abwarten** počákati; *impf.* pričáko-vati, čakati.

abwärts *adv.* doli, navdól, navzdól, nizdólu, vniž. [nica.

Abwaschbecken *n.* umiválnik, umivál-abwaschen omíti (-mijem), umíti, opráti (-perem); *impf.* umivati, prati, spiráti, pomívati; *ich* — umíti se; *impf.* umivati se.

Abwaschwasser *n.* pomíje *pl.* **Abwasser** *n.* odtóčna voda.

abwesheln *tr.* izmeníti, ménjati; *impf.* izmenjavati, menjevati; *intr.* menjati se; *impf.* menjevati se; vrstíti se, érediti se.

abwesheln *tr.* izmenjálén, izpremen-ljív; *adv.* izménoma.

Abwechslung *f.* menjáva, menjávanje, izméná, vrstítév, éreditév.

Abweg *m.* stranpót, ovínék; auf — e gerathen zaíti (-idem), zablódití, kréniti na kriva pota; — e nehmen po ovínkih hóditi.

abwegs *adv.* s pota, v stran, raz pot. **abwegsam** odróčen, stránski.

Abwehr *f.* bran, bramba; odpór, od-vračanje.

abwehren brániti; ubraniti; (ablen-ken) odvíniti, odbíti (-bijem), odgnáti (-ženem); *impf.* odvráčati, odbijati, od-gánjati.

abweichen *tr.* (weich machen) mečiti, mehčáti; omečiti, zmecháti; *intr.* (weich werden) mečiti se; zmečiti se, omech-čati se; (vom Wege) odstópiti, uklóniti se, odstrániti se, oddaliti se; (von der Meinung) drugih misli biti (sem), ne ujémati se, ne strínjati se; (*ich* unter-scheiden) lóčiti se, različen biti (sem), inák biti, razlikovati se.

Abweichen *n.* oddáljenje, oddáljenost; (Krankh.) hitrica, drista, driska, šviglja. **abweichend** različen, razén; *gram.* nepravilén, izjémén.

Abweichung *f.* odstóp; (Unterschied) razlóček, razlika; *gram.* nepravilnost. **abweiden** popásti (-pasem).

abweisen odprávití, pot pokázati (-kazem), zavrnúti, odgnáti (-ženem), zapodíti; *impf.* odprávljati, zavráčati, podíti, odgánjati; (eine Bitte) odréči (-rečem), odbíti (-bijem), odklóniti; *impf.* odrékati, odbijati, odklánjati; (eine Klage) zavréči (-vržem), ne sprejéti

(sprejemem), odbiti, zavrniti; *impf.* zamétati, ne sprejemati, zavračati.

abweislich odréčen, nepovóljen, ne-uslíšan.

Abweisung *f.* odpráva, zavrnitév.

abweken *intr.* véniti, sehniti (sáhnem); uveniti, zveniti, usehniti, posušiti se; *tr.* sušiti. [vrátén.

abwehbar odvrácljiv, odstranljiv, od-
abwehden odvíniti, odbíti (-bijem), odstraniti; *impf.* odvrácati, odbijati; (durch Worte) pregovoriti; *impf.* pregovárjati.

abweidig nenaklónjen, otujén; —
machen u. — werden *]* abspenstig.

Abwendung *f.* odvrát, odvrnitév.

abwerfen doli vreči (vržem), podréti (-derem), otrésti; *impf.* doli métati (mečem); (im Handel) nesti; vreči; dobiček dájati, izplačevati se.

abweisend nenavzóčen, nepričujóč, nepri-sótén, odsótén, oddáljen; er ist — ni ga túkaj, ni ga vpričo.

Abwesenheit *f.* nenavzóčnost, nepri-
čujóčnost, odsóténost, oddáljenost.

abwehen brúsiti, gúlití; od-, izbrusiti, odrgniti, ogládití, izlizati, ogúlití.

abwehnen navóščiti, povóščiti; (die Schuhe) namázati (-mazem), olóščiti.

abwickeln od-, razvíti (-vijem), od-, razmotáti; *impf.* od-, razvíjati, od-, razmotávati.

Abwicklung *f.* (der Geschäfte) oprávljanje póslóv.

abwirtschaften (zu Ende) dogospodáriti, dogospodinjiti; (auf d. Felde) do-, od-, po-, obkmetóvati; (durch schlechte Wirtschaft verthun) zagospodáriti, zagospodinjiti.

abwischen obrisati (-brišem), pobrisati, otréti (-tarem); *impf.* brisati, otírati.

abwischend *n.* brisávka, brisáča, otíráča, brisálo.

Abwurf *m.* izvřžek; (Ertrag) donések, dohódek, dobiček, pridélek, korist (-i).

abzahlen plácati, poplácati, izplačati.

abzählen (wegzählen) odštéti (-štejem); *impf.* odštévati; (überzählen) preštéti, prešteviliti, seštéti; *impf.* preštévati, seštévati.

abzapfen odtóčiti, odcedíti, odčépati; *impf.* odtákati, odcéjati.

abzäumen razbrzdáti, razuzdáti, razprávití.

abzehren *intr.* (mager werden) hújšati, medléti, hirati; shújšati; *tr.* vzéti (vzamem), posušiti, izdélati, shújšati.

Abzehrung *f.* hújšanje, sušica, jótika.

Abzeichen *n.* známenje, belóg.

abzeichnen risati (rišem), črtati; nari-sati, obrisati, obértati, oznamenjévati.
Abzeichnung *f.* risanje, črtanje; preris, načrt.

abziehen *intr.* odíti (-idem), umekniti (-máknem) se, pobráti (-berem) se, odríniti; *tr.* (wegziehen) od-, potéggniti, odmekniti; *impf.* odmikati, proč vleči, doli vleči; (MeiBer) sleči (slečem); *impf.* sláčéti; (Schuhe) sezúti (sezújem); *impf.* sezúvati; (die Haut) odréti (-derem); *impf.* odráti; (Wein) pretóčiti; *impf.* pretákati; (den Ring) snéti (snámem); *impf.* snémati (snemljem); (an der Bezahlung) utrógati, odštéti (-štejem), pritrógati; *impf.* utrógavati.

Abziehstein *m.* osla.

abzielen mériti; namériti, naméniti; namérjati.

abzirkeln s šestilom izmériťi, obse-stiliti, prešéstskati.

Abzug *m.* (Abmarsch) odhód; (im Rechnungswesen) odbitek, utržek; in — bringen odbíti (-bijem), odštéti (-štejem); (von Flüssigkeiten) odtók.

Abzugsanmal *m.* odtóčni zleb.

Abzugsgraben *m.* prékopa, jarék, zdraž-nica, potóčina, grápa, odtóčno rovišče.

Abzugspost *f.* odbitni postávek.

abzweigen odcépiti se; *impf.* cepiti se.
abzweigen odščépniti, odščéniti; (am Gelde) utrógati; uščépniti.

Accent *m.* naglas, poukárek, priglás; (Aus)sprache zavíjanje.

accentuieren naglásiti, poukáriti; *impf.* naglásati, nagláševati, poukártati.

Acceptisse *n.* prejémmi list.

Accept *n.* vzétje, sprejéťje, sprejem.

Acceptant *m.* prejémmik. [stina.

Acceptationskunde *f.* prejémna lí-
acceptieren vzéti (vzamem), sprejéťi (sprejemem); *impf.* jemáti (jámljem), sprejemati.

Access *m.*, **Accession** *f.* pristóp, pridružítév, prirásték.

Accessit *m.* čakávec, pristópnik, akcesist. [gráda.

Accessit *n.* drugo darilo, druga *naccessorisch* pristópën, pripadajúč.

Accessorium *n.* prípadëk, prírástëk, príteklina, dodátek.

Accidens *n.* (Accidentien) = Accidenz *f.* (Accidenzien) prígodëk, slučájnost; postránski dohodëk, postránsčëina; *phil.* prítiãka.

accisbar *dacu* podvržën.

Accise *f.* dáã, užitnáina, dávek na drugo rokó, potrošnáina.

Acclamation *f.* vzklik; pritrjevánje; *per acclamationem* z vzklikom, vzklikoma.

acclamieren vzkliknúti; z vzklikom pritrđiti, odobriti; *impf.* pritrjevati, odobrávati.

acclimatisieren podnebnju priváđiti, udomáçiti.

accommodieren priravnáti, prisposobiti, prilagoditi, prilíçiti; *ich* — poravnáti se, pogoditi se, vdáti se v kaj.

Accompagnement *n.* spremljevánje, príkláđanje.

accompagnieren príglášati, príkláđati, sprémljati.

Accord *m.* soglás, sozvók, glasoslád, akord; (Vertrag) dogóvor, pogódba.

accordieren *intr.* soglásën —, v soglásju biti (sem), ujémati se; (einig werden) poravnáti se, pobóitati se, dogovoriti se, pogoditi se; *impf.* poravnávati se, pogájati se. [trđiti.

accreditieren poveriti, pooblastiti, po-
Accreditiv *n.* poverilni list, poverilnica, pooblastilo, príporoçilni list, izpríçevalo.

Accumulator *m.* nabirálnik.
accurat toçën, natánçën; *adv.* natanão, do pike, nadrobno, toçno.

Accurateſſe *f.* toçnost, natánçnost.

Accusativ *m.* tožilnik, akusativ.

ach *interj.* àh! oh! jòj! hëj!

Achat *m.* agat.

Achel *f.* resa, osína; (vom Fischje) pazdër; *coll.* pazdërje.

Achse *f.* os (-i), podvóz (-i); (am Saſpel) vretëno; *per* — na kolih, z vozom.

Achsel *f.* pleçe, rama u. rame (rámena); (Unterachsel) podpázduha; die — zuçten

z ramo skomizgniti, — zgeniti (zgá-nem), rame stízgniti; **Achsel-** ramni, narámni, pleçni.

Achselband *n.* rámnica, narámnica.

Achselbein *n.* ramna kost.

Achselhöhle *f.* pázduha.

Achselriemen *m.* obrámnica.

Achseltheil *m.* prírámnica.

Achselzucken *n.* skomizg, skomizganje.

Achsenagel *m.* osník, lunëk.

Achsenſchmiere *f.* kolomáz, smoluják.

acht *num.* osëm; je — po osëm; um — Uhr ob osmih; (Ziffer) = **Achter** *m.* osmica.

Acht *f.* pazka, pažnja, pozòr; aus der — laſſen vñemar pustiti, zanemáriti; *impf.* vñemar púšçati, zanemárijati; (Verbannung) pregnánstvo, izgnánje, izóbçenje; in — thun izgnáti (-ženem); pregnati, izóbçiti, v prepóved dejáti (dénem); *impf.* pregánjati, izóbçevati, v prepóved dévati.

achtbar çástit, spoštovánja vredën, çástitljiv, spošçën. [šçenje.

Achtbarkeit *f.* çástnost, çástitost, po-

achte *m. f. n. num. ord.* osmi, -a, -o.

Achted *n.* osmerokótiže, osmeroçgelnik.

achtetzig osmerokóçën, osmeroçglát.

Achteimer *m.* osmák.

Achtel *n.* osmi del, osmína, osmínka.

Achtelformat *n.* osmérka.

Achtelnote *f.* osmínka.

achten páziti, glédati, pozòr iméti (imam), skrbéti, na skrbí iméti, brigati se; poskrbëti, pobrigati se; (ichäßen) spošçovati, çislati, v çislih iméti, cé-niti, obrájtati.

achten pregnáti (-ženem), izgnáti, izóbçiti, preklicati (-klicëm).

Achtfender *m.* osmorógi jelen.

achtens osmiç, v osmo.

achterlei osmér.

achtsach, **achtſältig** osmérën.

achtſüßig osmonoç.

achtgeben, **achtgeben** *f.* ačten; haät

acht! pozòr!

Achtgeber *m.* varih, çuváj, páznik.

Achtgespann *n.* osmér (-i).

achthalb pólosmi.

achtjähdig osmorók.

achtjhundert osemsto.

achtjährig osmolëçën.

adhtšpfig osmoglav.
 adhtlos nemarěn, neröděn, vnemarěn,
 nepazěn, nepazljiv.
 Adhtlofigkeit *f.* vnémarnost, nepazljivost, neskrbnost.
 adhtmal ösemkrat.
 adhtmalig ösemkratěn.
 adhtsam pazěn, pazljiv, marěn, skr-
 běn, pozörěn.
 Adhtsamkeit *f.* pazljivost, skrbnost, po-
 zörnost. [ski.
 adhtseitig osmerosträn, osmerosträn-
 adhtstündig osmoürěn.
 adhttägig osmodnėvěn, osmerodnėvěn.
 Adhtung *f.* spoštovánje, čislanje, čast
 (-i); in — šteju v čislih biti, čislan biti.
 adhtungswürdig spoštovanja vreděn,
 častitljiv, časti vreděn.
 adhtyrhu osemnájst.
 adhtyrhte *m. f. n. num. ord.* osem-
 nájsti, -a, -o.
 Adhtyrhtel *n.* osemnájstina.
 adhtyrhtens osemnájstič.
 adhtyig ösemdeset.
 Adhtyiger *m.* (Ziffer) osemdesetica; ein
 Kreis von 80 Jahren starček ösem-
 desetih let, osemdesetlětěn staręc.
 adhtyigle *m. f. n. num. ord.* ösem-
 deseti, -a, -o.
 ädžen stökati (stokam und stočem),
 ječati (ječim), tärnati, jávkati.
 ädžen *n.* ječánje, stok, stökánje.
 Äder *m.* njíva; *dem.* njívica; Äder-
 poljski.
 Äderarbeit *f.* póljsko delo, oránje.
 äderbar órěn, orálěn.
 Äderbau *m.* poljedělstvo, ratárstvo,
 kmetíjstvo.
 äderbaucnd poljedélski.
 Äderbauer *m.* poljedélec, oratár,
 kmět. [ba.
 Äderbaugesellschaft *f.* kmetíjska druž-
 Äderbeel *n.* kráj, ogòn, ogónček.
 Äderfeld *n.* orno polje.
 Äderfrucht *f.* poljski pridélek, pól-
 ščina.
 Äderfurche *f.* brazda.
 Ädergeräthe *n.* poljsko orodje, orálna
 pripravá.
 Äderland *n.* órna zemlja, oranica.
 ädern oráti (órjem); ízoráti.
 Ädern *n.* oránje, orátėv, ral (-i).

Äderrain *m.* omėjek, vzára, okrájina;
 vzvráti *pl.*, razáre *pl.*, vzvrátnik. [ba.
 Äderscholle *f.* kepa, gruda, krepa, grė-
 Ädersmann *m.* oráč, ratár, polje-
 délec, kmět.
 Äderwende *f.* vzáre *pl.*, vzvrátnik.
 Äderwinde *f.* slak, oslák, povijáč,
 oplėtanęc.
 à conto na račún, na konto. [vati.
 acquirieren pridobíti; *impf.* pridobí-
 Acquisition *f.* pridobítėv.
 Act *m.* (*pl.* die Acte) dejánje, čin; =
 Acte *f.* (*pl.* die Acten) spis, urádni spis,
 slúžbeno pismo.
 Actenauszug *m.* izpísěk, posnėtek (iz
 urádnih spisov).
 actenmäßig po spisih.
 Actenstück *n.* urádni spis.
 Actenverzeichnis *n.* zaznáměk spisov,
 sez nám spisov.
 Acteur *m.* ígrávęc.
 Actie *f.* délnica, ákcija.
 Actiengesellschaft *f.* délníška družba.
 Action *f.* čin, dejánje; (Gesellschaft) bitka;
dram. gíbanje, krėtanje, vedénje.
 Actionär *m.* délničar, akciójnar.
 activ dejálen, dejánski; *gram.* tvorěn;
 — es Wahlrecht áktivna volilna pravica;
 — er Dienst dejánska slúžba.
 Activa *pl.* imėtek, imovina, premo-
 ženje.
 activieren uvėsti (-vedem) v dejál-
 nost, postáviti v dejálnost.
 Activierung *f.* ustanovítėv; uveljavba.
 Activität *f.* dejálnost, poslovánje. [da.
 Activitätszulage *f.* dejálnostna doklá-
 Actrice *f.* ígrávka.
 Actuar *m.* zapsnikar, aktuár.
 actuell resničěn, ístinít.
 acut hud, pikěr, ostěr; (b. d. Krankheit)
 hitěr, nagěl.
 Acutus *m.* ostrívęc, zatėgljaj.
 ad acta legen na stran dejáti (denem),
 strani položiti.
 adagio *adv.* láhno, počásno, polágano,
 na rahlo, v lag.
 Adagio *n.* lagána skladba, igra v lag.
 Adamsapfel *m.* křhělj.
 adaptieren pripravíti, priredíti; *impf.*
 pripravljati, priřejati.
 Adaptierung *f.* pripravá, priřėdba.
 adäquat primėrěn, prilíčen.

addieren (zuammen) seštėti (-štejem); (dažu) pri-, doštėti; *impf.* se-, prištévati.
Addition *f.* seštévanje, prištévanje.
adé (adieu) z Bogom! srečno! Bog s teboj (Bog z vami)!
Adel *m.* (Borzug) plemenitost, zlahtnost, blagoródnost; (des Geistes) plemenitost srcá, blagodúšnost; (die Adelfigen) plémstvo, zlahtna gospóda, plemenitniki *pl.*; Adels- plemeníski, plémíski, zlahtníski. [rodú.
adelig plemenít, zlahten, plemenitega
Adelige *m.* plemenitnik, plemenitáš, plémíč; *f.* plemenitnica.
adeln zlahtnít, plemenítiti; plemstvo podelít, med plemenitnike povzdignít, oplemenítiti; (erheben) povíševati, blážití.
Adelsland *m.* plemstvo, plémíštvo, zlahtni stan.
Adapt *m.* zlatoděj, čúdežnik.
Adar *f.* žila; *dem.* žilica; (Blutader, Vena) odvádnicá; (Schlagader, Arteria) privódnica, ciplja; žur — lašsen púščati; kri izpustítí.
aderförmig žilast.
Aderahaut *f.* žilnica.
Aderig žilav, žilnat, žilovit. [(krví).
Aderslafs *m.* (*pl.* Aderslaffe) púščanje
Adersschlag *m.* žilno tripanje, žilni utrip. [vost.
Adhäsion *f.* sprijémnost, sprijemljí-
Adjectiv *n.* pridévník, prílog.
adjectivisch pridéven.
adjudicieren prisódití, prípoznáti; *impf.* prisójjati, prisojevati.
Adjunct *m.* pristav, adjunkt.
adjungieren pridružítí, pridáti (-dam) za pomočnika.
adjustieren uravnáti, príredítí, odmérítí, oprávití; *impf.* uravnávati, prírejáti, oprávljati; *mil.* oboróžiti; *impf.* oboroževati; (im Rechnen) ugotóviti; *impf.* ugotávljati.
Adjustierung *f.* (im Rechnen) ugotóvítév, uravnáva, odméra; (milit. Anzug) vojáška opráva. [pis.
Adjustierungsvorschrift *f.* oprávní pred-
Adjutant *m.* príbočnik, adjutant. [tum.
Adjutum *n.* pripomóč, podpóra, adju-
Adler *m.* orél, postójna; *dem.* orlíč; Adler- orlov, orljí; (Weibchen) orlíca.

Adlergeier *m.* brkásti ser.
Administration *f.* upráva, upravníštvo, upraviteljstvo, administrácija.
administrativ upráven, oskrboválen.
Administrator *m.* upravitelj, upravník.
administrieren uprávljati, oskrbovati.
Admiral *m.* pomórski povéljnik, admiral.
ad notam nehmen zapómni si, zapísati (-píšem) si, zaznamovati si, zabeléziti si.
Adnotation *f.* zaznámba, zapísek, zabeléžek.
adoptieren dete za svoje vzétí (vzammem); (einen Knaben) posínóviti; (ein Mädchen) pohčérítí.
Adoption *f.* usinóvtév; pohčérítév.
Adoptivsohn *m.* posínóvljenec.
Adoptivtochter *f.* pohčérjenka.
Adoptivvater *m.* posínovník.
Adressant *m.* nadpisávéc.
Adresse *f.* nadpísanec.
Adresse *f.* nadpis, napis; (Zuschrift) písmo, adresa.
adressieren nadpísati (-píšem), nadpis napravítí, adresíratí.
Advent *m.* advént, advéntni čas, príhod (Gospodov); Advent- advéntni.
Adverb *n.* príslóv.
adverbial príslóven.
Advocat *m.* odvétník, advokát.
Advocatenkammer *f.* odvétníška zbor-
nica, advokátska kámera.
Ärometer *n.* zrakómér.
Äronaut *m.* zrakoplóvec.
Ärostatik *f.* aerostátika, nauk o ravnotežju plinov in pár. [gódek.
Affaire *f.* posel; (Streit) razpór; do-
Affe *m.* ópica; Affen- ópičji.
Affect *m.* razvnetje, strast (-i), ogénj, vnétost; in — geráthen razgréti (-grejem) se, razvnetí (-vnamem) se.
Affectation *f.* prisiljenost, hlimba, páčénje, pretíranost.
affectieren slítí se, délati se, hlinítí se, páčítí se, pretíravati, širokopérítí se, spakovati se.
affectiert prisiljen, hlinjen.
äffen oponášati koga, rógati se, páčítí se komu, bebca délatí iz koga; za nos vódití, várati, slepárití; pre-
várítí, oslepárití.

Affenliebe *f.* slepa ljubéžen (-i).
Affiche *f.* lepák, nabito oznanilo, pribito razglasilo, prilepljen razglás.
affichieren pribíti (-bijem), prilepíti, razobésiti naznanilo.
affizieren navísiniti, prijéti (prímem) (se) koga, okúžiti; *impf.* prijémati (se), kúžiti; dírniti, zadéti (-denem), stresti.
Affinität *f.* sváščina, svaštvo.
Affirmation *f.* potrdítév, pritrjevánje, uverjávánje, zagotovítév.
affirmativ trdílen, pritrjeváln.
Affront *m.* zasramovánje, zasméh.
Affter *m.* zádnjica, zadék, rit (-i), goza.
Affterarzt *m.* mazáč, laživráč, doktor-skaza. [hlínec].
Affterchrist *m.* nápačen kristján, sveto.
Affterdarm *m.* rítnik, končnica, danka, ritno črevó (-ésa).
Affterglaube *m.* ležníva —, goljúnfa vera; prazna —, babja vera.
Affterkönig *m.* neprávi kralj, vsiljeni kralj, prótikralj, lážikrálj.
Affermiete *f.* pòdnajèm, pòdzakúp, pazakúp.
Affermieter *m.* pòdnajémnik. [nik].
Affterpächter *m.* pòdzakúpnik, pazakúp-Affterpartei *f.* *f.* Affermieter.
Affterprophet *m.* ležnívi prérók.
Affterweisheit *f.* púhlo modrijánstvo, ležníva modróst.
Age *f.* pazdér; *coll.* pazdérje; (am Geireibe) resa, resína, osína.
Agende *f.* opravilni zapisnik, službeník; (firchl.) obrédna knjiga, agenda, trebník; — *n pl.* opravila, posli.
Agent *m.* opravník, opravilník, agent.
Agentie *f.*, **Agenttschaft** *f.*, **Agentur** *f.* opravništvo, opravilstvo, agencija.
Agglomerat *n.* gomila, grmáda, gromáča.
agglutinierend pripenjálén, prilepljálén, pripenjajóč, prilepljajóč.
Aggregat *n.* skupék.
Aggregationszustand *m.* skupnost.
aggressiv napádén, sovražén.
Agide *f.* várstvo, krilo, okrilje, zasčítje, obrámba.
agieren číniti, délati; z rokámi kriliti; ponášati se, predstávljati, krétati se.
Agio *n.* nadávek, ážija.
Agiotage *f.* menjársko dobičkarjenje,

menjárska lihva, barantánje z nadávkom, ážijótaža.
Agitator *m.* agitátor, t. j. delovátelj, ki delúje za koga ali kaj s prigovárjanjem; súntar.
agitieren agitírati, délati za koga ali kaj s prigovárjanjem; súntati.
Agnat *m.* soródnik (po očétu), zlahtnik, sorodovínec.
agnoscieren za pravo spoznáti, priznati, pripoznati.
Agonie *f.* mrtváščica, umíranje, smrtna težáva.
Agraffe *f.* spona, klupa. [póljstvo].
Agricoltura *f.* kmetijstvo, poljedelstvo, ah! *interj.* a! ahá! o! déte!
Ahle *f.* sílo, bodílo.
Ahlenförmig šilast.
Ahm *f.* vedro, dvovédnik.
Ahnen (sode) mériti; izmériťi; (mero) preizkúšiti; *impf.* preizkúšati.
Ahmer *m.* sodomérec.
Ahn *m.* ded, predník, pradéd; — *e f.* bábica, prédnica; die — *en* pradédje, prédniki.
Ahnen svariti, kárati; posvariti, pokarati; (strafen) kazníti, kaznovati, pokoriti.
Ahnung *f.* svarítév, posvarilo, kazén (-i), pokóra.
Ahnel malo podóbén biti (sem) komu.
Ahnelnd nekólika podóbén.
Ahnen slútiti, čúťiti; idj ahne zdi se mi, dozdéva se mi.
Ahnlich podóbén, slíčen.
Ahnlichkeit *f.* podóbnost, slíčnost.
Ahnung *f.* dozdévék, dozdevánje, slutnja.
Ahorn *m.* javor; Ahorn- javorov.
Ahornwald *m.* javorje.
Ahre *f.* klas (-a u. -ú); *coll.* klasjé, klasóvje; *dem.* Ahrcjen *n.* klasék; — *n* lesén páberkovati, lávkati.
Ahren klasiti se, v klasje íti (grem); izklasiti se.
Ahrenreugend klasoróden.
Ahrenlese *f.* páberkovanje, lávkanje.
Ahrenreich klasát.
Ahrenspitze *f.* résa, resína, osína.
Aichant *n.* meroizkúsní urád.
Aichan (sode) mériti, (tehtnico) preizkúšati; *pf.* izmériťi, preizkúšiti.

Sichter *m.* méře, merčín, merčún.
 Sichtsafs *n.* merjen sod.
 Sichtsgebür *f.* merožkúšna pristojbína.
 Sichtmaß *n.* postávna mera.
 Sichtmeister *m.* merožkúšnik.
 Sichtstab *m.* merilna pálica.
 Sichtweisen *m.* merožkústvo.
 Akademie *f.* akademija; učeno društvo.
 Akademiker *m.* akademik.
 akademisch akademijski, akadémiški.
 Katholik *m.* nekatolíčan; — *in f.*
 nekatolíčanka.
 katholisch nekatolíški.
 Akazie *f.* akácia, nérod. [vrvi.
 Akrobat *m.* vrvožódec, plesávec na
 Akrostichon *n.* akrostih. [akústika.
 Akustik *f.* sluhoslóvje, zvokoslóvje,
 Alabaſter *m.* alabáster.
 Alant *m.* oman; — wurzel *f.* véliki
 korén, ómanov korén.
 Alarm *m.* hrup, šunděr, buka; klic k
 oróžju; — schlagen k oróžju bóbnati;
 — blasen k oróžju tróbiti.
 alarmieren razbúríti, vzbúňiti; vzne-
 míriti, preplášiti; k oróžju sklicati
 (-kličem).
 Alarmzeichen *n.* skliceválnó známenje.
 Alaun *m.* galún; Alaun= galúnov.
 Alba *f.* alba, mašna srajca.
 albern ábotěn, bedast, butast, trapast,
 gumpast, šemast, norčáv; — er Wenig
 ábotnež.
 Albernheit *f.* ábota, bedáštvo, beda-
 rija, norčávost.
 Album *n.* (*pl.* die Albumā) spomínska
 knjiga, album.
 Alchemie *f.* zlatodéltvo, alhemija.
 Alchemist *m.* zlatoděj, alhemist.
 Aldermann *m.* starejšina, starina.
 Alfanz *m.* šalobárda, šaljivěc, burkež;
 norčija.
 Alge *f.* alga.
 Algebra *f.* algebra.
 algebraisch algebrajski. [nitěv.
 Alimentation *f.* prežívlanje, prehra-
 Alimentationsgebür *f.* prehránsčina.
 aliquot nekólik.
 Alkali *n.* (*pl.* die Alkalien) lužnina,
 lužasta sol (-i).
 alkalisch lužast, alkálijski.
 Alkohol *m.* vínski cvet, alkohol.
 Alkoven *m.* pregrádek, pristěnek.

All *n.* vesólnost, vesóljni svet.
 all(er), -r, -es vės, vsá, vsě; sléherěn,
 éiherěn, vsak; vor — em pred vsem
 drugim, najprej; aus — er Kraft na
 vso moč; in — er Frühe na vse zgodaj;
 — er Anfang vsak začétek; — e Tage
 vsak dan. [večer.
 allabends *adv.* vsak večér, vsak ljub
 allbekannt povsód znán.
 allda tú, tú-le, le-tú, le-tód.
 alldort tam, le-tám, ondi.
 Allée *f.* (*pl.* die Alléen) drevoréd.
 Allegat *n.* (Beilage) dokláděk, prilóga;
 (Citat) navědek. [alegorija.
 Allegorie *f.* (*pl.* die Allegorien) prilika,
 allegorisch alegóričěn, priličěn.
 allein sam, samoedín; ganz — sam
 samcat; *adv.* samó, zgólj; *comi.* áli,
 pá, pák, todá.
 Alleinbesitz *m.* samoposéštje.
 Alleinbesitzer *m.* samoposéstnik.
 Alleineigentümer *m.* samolastnik.
 Allgewalt *f.* samooblást (-i).
 Alleinherrschaft *f.* samovláda, samo-
 dštvo. [držec.
 Alleinherrscher *m.* samovladár, samo-
 alleinig sam, prav sam, samoedín,
 osaměl.
 alleinseligmachend edinozveličálen.
 alleluja! interi. aleluja! [krátěn.
 allemal vsákikrát, vsělej; — ig vsako-
 allenfalls mordá, morebiti; (auch
 mittelst utěgniti).
 allenthalben povsód, povsódi. [naj-
 aller= (für den Superlativ) pre-, spre-
 allerdings na vsak način; zarės, se-
 vėda, kajpa, kájpada.
 allererst najprvo, najprej.
 allerhandvsakršěn, vsakovřstěn, razěn,
 raznotér, mnogovřstěn; *adv.* mársikáj.
 Allerheiligtag *m.* Vsi sveti *pl.*; zu
 Allerheiligén o Vseh svetih.
 Allerheiligste *n.* sveto Rešnje Teló (Te-
 lésa); (im Tempel) svetišče.
 allerhöchst najvišji; Allerhöchstdiejesben
 Njegóvo Veličánstvo.
 allerlei š. allerhand.
 allerliebſt preljúb, premíl, prelép; am
 — en *adv.* najrájše.
 allerorten, -orts, -wegen povsód.
 Allerseelen *pl.* Vseh vérnih duš (dan).
 allerseits od vseh strani.

allesammt vsi vkùp, vsi od kraja, vsi ÷iherni.

allesiit vsëlej, vsak ÷as, vsekdar.

allsällig morebitën.

Allgegenwart *f.* povsòdnost.

allgegenwärtig povsòd priëujòë.

allegemad počasi, polágoma.

allgemein splošen, obçi, ob÷en; *adv.* (im allgemeinen) sploh, splošno, vobçe; povsòd, vsekòzi.

Allgemeinheit *f.* splošnost, ob÷nost.

allgewaltig vseoblastën, vsegamogò-
÷en.

Allgüte *f.* najvišja dobròta, neskon÷na
dobròta. [bër.

allgütig predobrótljiv, neskon÷no do-
allhier tù, le-tù, túkaj.

allhierig túkajšnji.

Allianz *f.* zveza; Allianz= zvezni.

Alligator *m.* aligator. [zedinitì.

alltieren zvézati (zvézem), združiti,

Alliierte *m.* zavézni; *f.* zavéznica.

Alliteration *f.* priglasba, aliterácija.

alljährlich vsakolétën; *adv.* vsako leto.

Allmacht *f.* vsemogòčnost, vsegamo-
gòčnost. [÷en.

allmächtig vsemogò÷en, vsegamogò-
allmählig scàsoma, po malem, polá-
goma. [sëc.

allmonatlich mése÷en; *adv.* vsak me-

allod *n.* prostolástna imovina, alod.

alldial prostolástën, alodijálën.

Allonge *f.* podáljšëk.

Allopathie *f.* alopaticja. [nost.

Allotria *pl.* postráns÷ina, nepristòj-
allsehend vse vidëç, vsevidën.

allseitig vsestrán, vsestránski.

Allseitigkeit *f.* vsestránost.

alltäglich (alltägig) vsakdánji, vsédnji;
naváden.

Alltäglichkeit *f.* vsakdánjost, vsédnjost,
navádnost.

allumfassend vseobsëzën.

Alluvium *n.* napláv, naplavina, plavje.

allwissend vsevéden, vsegavéden, vse-
vedòç.

Allwissenheit *f.* vsevédnost, vsegavé-
dnost. [dën.

allwöchentlich tédenski; *adv.* vsak te-

allzu pre-, prevëç.

alzubald prekmálu, preskòro, pre-
zgòdaj, prevréd.

allzugleich, allzumal hkratu, vsi ob-
nem, vsi skùp, vsi kmalu.

allzuschnell prespëšen, prenágël.

allzusehr prevëç, prezlò.

allzuviel prevëç, premnògo, preveliko.

Almanach *m.* zabávník, álmanah.

Almosen *n.* milòš÷ina, milodár, božji
dar, vbógajme (*indecl.*); — geben vbo-
gajme dati (*dam*); *impf.* — dajáti.

Almosenbüchse *f.* púšica za milodáre.

Almosenier *m.* oskrbnik milòš÷ine, mí-
loš÷inar.

almosenspendend milodáren.

Aloe *f.* lopátika, aloa.

Alp *m.* mora.

Alpe *f.* planina; *dem.* planinica; Al-
pen= planinski.

Alpenbewohner *m.* planinar, planinëç;
— *in f.* planinarica, planinka.

Alpenhirt *m.* plánšar; — *in f.* plán-
šarica; — sein plánšariti.

Alpenrose *f.* ravš, sleç, pljuvánëc.

Alpenvegedorn *m.* smrdël, smrdelika.

Alphabet *n.* abece, abecëda; (cyrill.)
azbuka.

alphabetisch abecëden.

Alpler *m.* plánšar, planinar, planinëç;
— *in f.* plánšarica, planinarica.

Araunbeere *f.* nadlisëek, drisljivka.

Araunwurz *f.* (*Mandragora*) Adá-
mova glava, tolsti korën.

als *coni. temp.* ko, kádar; *comp.* kòt,
nego, od, mimo; (zum Beispiel) kàkor,
na primer; jobald — bržko; so lange

— dokler.

alsbald zdájci, pri tej priçi, takòj,
kòj, kmalu, preçeç.

alsdann natò, potëm, pótlej.

also *adv.* takò; *coni.* torej, tedaj,
potemtakem.

alsogleich takòj, na mah, preçeç,
zdájci, pri tej priçi.

alt stár, prilétën; (alterthümlich) da-
vën, starodavën; — werden stárati se;
postárati se, ostaréti; wie — bišt du?
kòliko si star?

Alt *m.* alt, visòki srednji glas.

Altan *m.* altan, mostovž, balkon;
pomóli *pl.*

Altar *m.* oltár, darilnik, žrtvenik;
dem. oltárëek.

altberühmt staroslávën.

Alte *m.* stáreček, stárček, starina, dedec; *f.* stárka, bábica.

Alter *n.* starost, prilétnost; (Lebensalter) doba, vek; er ist meineš Alters on je mojih let, moj vrstnik je; vor alters svoje dni, njega dni, nekda; von altersher od nekda.

alterieren geníti (gánem), razvnéti (-vnámem), predruháčiti; sich — geníti se, si k srcu vzéti; — jemáti.

altern stárati se, v leta iti (grem); postárati se, ostaréti.

alternativ *f.* abwechselfind.

Alternative *f.* dvoje na izbírání, izbírání med dvojím, alternativa.

alternieren črédití se, vrstítí se.

Altersklasse *f.* letna —, starostna vrsta.

Altersgenoss *m.* vrstnik; —genossin *f.* vrstnica. [nosti.]

Altersnachricht *f.* izpregléd nedolét-

Alterschwäche *f.* ostarélost, obnemoglost.

Altersstufe *f.* doba.

Alterthum *n.* stari vek, starodávnost, dávnina; (Ding) starina.

alterthümlig starínski, starodáven.

Alterthumsforscher *m.* preiskovávec starín, starinar.

Alterthumskunde *f.* starinoslójve, starinarstvo.

Alterthumsstück *n.* starina.

Altste *m.* starejšina, stárosta, glavár.

altförmig starošégén, po starem.

Altgesell *m.* véliki hlapéc, prvi pomagáč.

altgläubig starovérski, starovéren.

Altgläubige *m.* starovérec; *f.* starovérka.

Altist *m.* altist; —in *f.* altistinja.

altlich póstarén, staríkav, staríkast.

altmodisch starošégén, po stari šegi, starínski.

Altmutter *f.* stara mati, bábica.

altromisch starorímski.

Altsasse *m.* prvosélec, starosélec.

altslavisch staroslovénski.

altstädtisch staroméski.

Altwater *m.* očák, ded.

Altwordern *pl.* prédniki *pl.*

Altweibersommer *m.* babje leto.

Alumnat *n.* duhóvno semeníšče, bogoslóvnica.

Alumnus *m.* gojénec v semeníšču, bogoslóvec, semeníščnik.

Amalgam *n.* zmes (-i), amalgam.

amalgamieren zméšati, spojiti.

Amanuensis *m.* príročník, pomočník, príroční pisár.

Amarille *f.* španska víšnja, amaréla.

Amazona *f.* amazónka.

Ambassade *f.* poslánstvo.

Ambassadeur *m.* poslánec.

Amba *f.* dvojica, amba. [nost.]

Ambition *f.* častizélnost, slavohlép-

Amboss *m.* (pl. die Ambosse) naklo, nakoválo; *dem.* nakovále.

Ambossstock *m.* kováška klada.

Ambrosia *f.* ambrozija, nebška jed (-i).

ambrosisch vonjav, blagodíšč.

ambulant popótén, premekljiv.

Ameise *f.* mrávlja, mravljínec; rothe — ruska; *dem.* mrávljica; Ameisen-

mravljínji, mravljínje.

Ameisenbär, **Ameisenfresser** *m.* mrav-

ljínčar.

Ameisenhaufe *m.* mravljíšče, mravljínjak.

Ameisenlöwe *m.* volkéč, mravoder.

Ameisenfüure *f.* mravska kislina.

Amelioration *f.* izboljšáva.

Amen amen, zgodi se, izídí se, bodí.

Amendement *n.* poprávek.

Amethyst *m.* ametíst.

Amme *f.* dojnica, dojka, dojilja, dojica, baja.

ammen dojiti; podojiti.

Ammer *f.*, **Ammerling** *m.* strnád; (Weißchen) strnádka; **Ammer** = strnádov.

Ammoniak *n.* amóniak.

Amnestie *f.* pomilošćenje, pomilostítev, amnestija.

amnestieren pomilostíti, prizanéti.

Amor *m.* Lelj, Amor.

amorph brezličén.

Amortisation *f.* (einer Urkunde) razveljavba, umrtvílo; (einer Forderung) razdolžitév, amortizácia; (Amortisations-) umrtvílen, razdólžen.

amortisieren umrtvíti, razveljaviti; odplačevati, amortizovati.

amovieren odprávití, odstrániti.

Ampel *f.* svetilnica, svetiljka.

Ampfer *m.* kislíca, kisavéc.

Amphibie *f.*, **Amphibium** *n.* dvoživka.

Amphitheater *n.* polukróžno (okroglo) gledališče, amfiteater.

Ampulle *f.* skúlíca.

Amputation *f.* odréza, odvzétje (uda). amputieren odrézati, odsékati.

Amsel *f.* kos; *Amstel* kosov.

Amt *n.* urad, služba; von amtswegen urádoma, slúžbeno, urádno.

amthandeln (amtieren) službo opravljati, uradovati.

amtlich uráden, slúžben, slúžabén; *adv.* urádno, urádoma.

Amtmann *m.* opravnik, služabnik, uradnik, opravitelj.

Amts urádni, slúžabni, slúžbeni.

Amtsbezirk *m.* urádni okoliš, slúžabni okraj, podróčje.

Amtsblatt *n.* urádni list.

Amtsdiener *m.* urádni sluga, birič.

Amtsführung *f.* urádno poslovanje, uradovanje.

Amtsgeheimnis *n.* urádna tájnost.

Amtshandlung *f.* urádni čin, — posel, uradovanje.

Amtskanzlei *f.* urádna pisárnica.

Amtsnachfolger *m.* naslédnik —, nastópnik v slúžbi.

Amtspflicht *f.* urádna dolžnost. [(-i).

Amtsache *f.* urádna —, slúžabna stvar

Amtsiegel *n.* urádni pečát.

Amtstag *m.* urádni dan.

Amtsvorstand, **Amtsvoersteher** *m.* predstójniuk uráda.

Amtszeitung *f.* urádni časnik.

Amulet *n.* amulet.

amüſant zabáven, kratkočasén.

Amüſement *n.* zabáva, razveseljevanje. amüsieren zabávati, kratkočasíti, razveseljevati.

Amulm *n.* skrob, skrobovina.

an *praep.* na; nád, pò, v; (bei) pri, ob, poleg; *adv.* (beifüſsig) blizu, okóli.

Anabaptist *m.* prekrščenec, novokrščenec.

Anachoret *m.* samotár, puščávník, pustínjak.

Anachronismus *m.* zmota v štetju let, časoslóvna zmeda, anahronizém.

Anagramm *n.* prestáva črk, anagram.

Analekten *pl.* izpiski *pl.*, drobtinice *pl.*, zabelézki *pl.*; zbirka.

analog nalíčen, podobén, slíčen.

Analogie *f.* nalíčnost, podobnost, analogija.

Analphabet *m.* analfabét, nepismén človek.

Analyse *f.* razlága, razláganje, razkládanje; *chem.* razlóčba, razkrój.

analysieren razlóziti; *impf.* razlágati, razkládati, analizirati; *chem.* krojíti, lóčiti; razkrojiti, razlóciti.

Ananas *f.* (*pl.* Ananasse) kraljevsko jábelko, ananas.

Anapäst *m.* anapest.

Anaphora *f.* začétno ponavljanje, anafora.

Anarchie *f.* brezákonje, brezvládje, neréd, anarhija.

anarchisch brezvláden, anarhijski.

Anathem *n.* cerkvéno izóbčenje, — proklétje, — proklétstvo.

anathemisieren prokléti (-kólnem), izóbčiti.

Anatomie *f.* raztelesovánje, anatomija. anatomieren raztelesíti, razúdíti.

Anatomiker *m.* raztelesovávec, anatom. anatomisch anatomijski, anatómski.

anbahnen pot délati; *pf.* pot narediti; (*im Schnee*) gaz délati, gáziti; gaz narediti, pregáziti; (*im Walde*) sékati, křčiti; presékati, prekřčiti.

Anbau *m.* (des Feldes) obdelovánje; (*Anfaat*) setev; (*Anpflanzung*) sajenje, zasád, nasád; (*am Gebäude*) prizidek, prizidano poslopje.

anbauen (das Feld) obdeláti, obsejati (-séjem); *impf.* obdelovati, sejati; (*Bäume*) saditi, zasájati; nasaditi, zasaditi; (*e. Gebäude* zubauen) prizidati; *impf.* prizidovati.

anbefehlen zaukázati (-ukázem), veléti, zapovédati (-vém); (*empfehlen*) priporočiti; *impf.* zaukazovati, velévati.

Anbeginn *m.* začétek, pričétek.

anbehalten na sebi obdržati (-držim), ne sleči (slečem).

anbei poleg, zraven; — folgt priložen(o) je.

anbeißen ugrizniti, pokúsiti, načéti (-čném); *impf.* pokúšati, načénjati; (*anfassen*) prijéti (primem), popásti (-padem), lotíti se, zagrábíti.

anbelang *adv.* in — dessen zastrán tega, zatégadelj, kar se tega tíče.

anbelangen tikati (tičem) se, zadévatí; *pf.* zadéti (-dénem).

anbellen lájati; zalájati nad kom; *fig.* obrégniti se, zadréti (-derem) se, zarévskati nad kom; *impf.* obrégati se, zadirati se nad kom.

anbequemen sích prilagodíti se.

anberaumen (eine Frist) postáviti, dolóčiti, odrediti, ustanoviti (rok); *impf.* postávljati, določevati, ustanávljati.

anbeten móltiti, častíti; falsche Götter — malikovati; *fig.* obožávati.

anbetracht *adv.* in — dessen gledé na to, z ozirom na to.

Anbetung *f.* molitév, česčénje; (ber Bögen) malikovánje; *fig.* obožávanje.

anbiegen uprégniti, upógniti, privíhati, pregeníti (-gánem); *impf.* nagibati.

anbieten ponúdati; *impf.* núditi, ponújati.

Anbieten *n.*, Anbietung *f.* ponúdba.

Anbieter *m.* ponúdnik.

anbinden privézati (-véžem); natvésti (-tvéžem); *impf.* privezovati.

Anbiss *m.* nagrizék, ugrizék; (Stöber) vada, vabilo.

anblasen pihati (piham u. pišem); píhnuti; (eine Blase vollblasen) napihovati; napihniti.

Anblick *m.* pogléd; prizór; auf den — na oči.

anblicken glédati; poglédati, ozréti se; *iter.* pogledovati, ozirati se; sích gegenseitig — spoglédati se; *iter.* spogledovati se.

anbohren navrtati, načéti (-čnem); *impf.* načénjati.

Anbot *n.* ponúdba.

andrehen nalómíti, nakrhnuti, načéti (-čnem); *impf.* nalámljati, načénjati; der Tag bricht an zori se, daní se, svíta se, dan se dela, dan se zaznáva; der Tag ist angebrochen izdanilo se je, dan se je storil, dan je napóčil; die Dämmerung bricht an mrači se, temní se, mrak se dela, mrak nastája; die Dämmerung ist angebrochen zmračilo se je, stemnilo se je, mrak je nastál (nastópil); die Nacht bricht an noči se, noč nastópa; die Nacht ist angebrochen znočilo se je, noč se je storila, noč je nastála.

anbrennen *tr.* v-, pri-, zažgáti, zapálíti; *impf.* v-, pri-, zažgati; (im Kochen — lassen) prismođiti; *intr.* vneti (vnamem) se, vžgati se; *impf.* vnémati se, vžigati se; sích — prismođiti se, opéči se.

anbringen (heran) donésti, prinesti; (irgendwo) napráviti, naredíti; postáviti, naméstiti, natekníti (-táknem), nasaditi; *impf.* naprávljati, naréjati, natíkati, nasájati; (verwenden) obrniti, porábiti; *impf.* obráčati; íchlecht — zapráviti, potróstiti; *impf.* zaprávljati, tróstiti; (ein Gefüß) vložití, izročítí (prošnja); *impf.* vlágati; (Waren) razprodáti, razpečáti; *impf.* razprodájati, razpečávati.

Anbruch *m.* nalómék, načéték, načétje; (des Tages) svit, zór, zazór; mit — des Tages o prvem svítu, z dnevom vréd, ko se je dan zazná, ko se razdaní; mit — der Nacht v mraku, z nočjó vréd, ko se jame mračíti, ko se jame noč délati.

anbrüchig načét, nagnít, nakázén, izkazén.

anbrummen réncati (-ím), godrnjáti, mrmráti nad kom; zaréncati, zagodrnjáti.

Anbug *m.* zavíha; (Kanzleisprache) prilóga.

Ancienneté *f.* služábna leta, služábna zaporédnost.

Andacht *f.* pobóžnost, nabóžnost; (Gottesdienst) duhovno opravilo.

Andächtler *f.* svetohlinstvo, slutvo-pobóžnost, tercijálstvo.

andächtigt pobóžen, nabóžen; *adv.* zvestó, z zbranim duhom.

Andächtler *m.* svetohlinék, tercijálec; — in *f.* svetohlinka, tercijáлка.

Andachtsbuch *n.* molitvena knjiga, duhovne bukve *pl.*

andante lahno, lagáno, polágoma.

Andenken *n.* spomínk, pomnéž; (Denkzeichen) spomínék; seligen —š (er) pokójni, rájni; (sic) pokójna, rájna.

andere, der, die, daš drugi, -a, -o, ini, -a, -o, oni, -a, -o; die — Welt drugi svet; ein andermal drúgikrat, drúgo pot, drúgič.

änderbar izpremenljiv.

ändern premeniti, preinaciti, prearediti, predrugaciti; *impf.* preminjati, prenarajati, predelovati, izpreminjevati; (b. Meinung) misel izprevraciti (-vržem), premisliti se; *impf.* misel izprevracati; *fidj* — izpremeniti se zc.; (b. Wetter) izprevraciti (-vržem) se.

andernfalls drugac, drugace, inace, sicer.

andernteils (andererseits) z druge strani.

anders drugace, inace, inako; — beschaften drugacen.

anderseitig nostranski, drugostranski, nasproten.

andersgläubig drugoverski, druge vere (*gen. sing.*), inoveren. [*verec.*]

Andersgläubige *m.* drugoverec, inoanderswo drugje, kje drugje; drugod, inod.

anderswoher od drugod, od inod, od kod drugod.

anderswohin drugam, inam, kam drugam.

anderthalb poldrugi; — Jahre poldrugo leto; in — Jahren v poldrugem letu.

Änderung *f.* prememba, izpreminjava, prenardba, premena.

anderwärtig drugoten.

anderwärts drugje; drugam.

anderweitig *adv.* drugam, drugje, od drugod; *adv.* drugi, drugacen.

anduten omeniti, v misel vzeti (vzámem), namigniti, opomniti; *impf.* omenjati, v misel jemati (jemljem); (ffizieren) obertati, nacrtati (z nekoliko potezami).

Andeutung *f.* opomba, omemba, namig; obert, nacrtak.

andichten izmisliti kaj o kom, podpritekniiti (-táknem), obesiti komu kaj; *impf.* pod-, pritiskati, obesati.

andonnem zagmeti nad kom. [nem].

andorren prisusiti se, prisehniti (-sáhn).

Andrang *m.* naval, pritisk, pritok, sila.

andrängen pritisniti, pririniti; *impf.* pritiskati, privivati.

androgen pretiti, žugati, groziti (se); zapretiti, zažugati, zagroziti (se). [nja].

Androhung *f.* groznja, žuganje, pret-

Andruck *m.* pritisk.

andrücken pritisniti; *impf.* pritiskati. aneifern vnéti (vname), izpodbuditi, izpodbosti (-bodem); *impf.* vnemati, izpodbujati, izpodbadati.

Aneiferung *f.* vnemanje, izpodbadanje, izpodbudilo, izpodbujanje.

aneignen lastiti si, svojiti si, osvajat; prilastiti si, osvojiti si, polastiti se česa; (angewöhnen) pri-, navaditi se, pri-, naučiti se.

aneinander eno k drugemu, skup; =fügen zložiti; *impf.* zlagati; =gerathen spreti se, sporéti se; =grenzen držati (držim) se, mejiti (med seboj); =reihen zvrstiti; (Rathen) nabrati (-berem), nanizati.

Anekdote *f.* pripovedka, dogodbica, anekdota.

anekeln gabiti se, gnusiti se, mrzéti, stúditu se.

Anemometer *n.* vetromer, sapomer.

Anemone *f.* vetrnica, zaspánka, travnica.

anempfehlen priporociti; *impf.* priporocati.

anerbten podédovati, pridédovati.

anerbieten *fidj* ponúditu se; *impf.* ponújati se.

Anerbieten *n.* ponúdba.

anerkennen priznati, pripoznati, za dobro spoznati; *impf.* priznavati, pripoznavati.

Anerkennung *f.* priznanje, priznava, priznatév, pripoznatév.

aneryichen z vzrejo vocépiiti, priučiti, navaditi; *impf.* vocépljati.

anessen nagrzniti, nacéti (-čnem); *fidj* — najésti (-jem) se; *fidj* Essen — prenejesti se.

ansagen upihati, podpihati, podkúriti, podnétiiti, razpihati.

ansafeln nizati (nizam, nižem), nabirati; nanizati, nabrati (-berem).

ansahren pripeljati (-peljem) se; (an etwas) zadéti (-denem); jentanden — zadréti (-derem) se, zarézati (-režim), obrégniti se; *impf.* zadirati se, rezati; übel — iztekniti (-táknem) jo, izkúpiti jo, naletéti; (anföhren) navoziti; *impf.* navázati; den Schacht — v jamo iti (grem), delo priétiiti (-čnem).

Anfall *m.* napad, napást (-i), naskok, naval; (beß Vermögens) pripad.

anfallen napásti (-pádem), naskóčiti, prijéti (primem), lofíti se, pláníti —, navalítí —, udáriti na koga; *impf.* napádati, prijémati; pripásti; *impf.* pripádati.

Anfang *m.* za-, po-, pričétek; den — máchen začéti (-čném); *impf.* začénjati; den — nehmen začéti se; *impf.* začénjati se; **Anfangs-** začétni, prvi.

anfängen za-, pričéti (-čném), jéti (jámem); *impf.* za-, pričénjati; (unter-nehmen) lotíti se, prijéti (primem) se česa, podjéti (-jámem); *impf.* podjémati (-jémlem), lotévati se; waš soll ich — kaj mi je storiti, kaj mi je počéti, kaj naj storim; er weiß nicht, waš er — soll ne ve, kaj bi (storil); zu gehen — shóđiti.

Anfänger *m.* začétnik, novinec; —in *f.* začétnica, novinka.

anfänglich začéten, pričéten; *adv.* j. anfangs.

anfängs od začétká, od kraja, spočétká, izprva. [nica.]

Anfangsbuchstabe *m.* prva črka, začétni **Anfangsgründe** *pl.* pričétki *pl.*, začétná vodíla *pl.*

Anfangspunkt *m.* izhodišče.

anfallen prijéti (primem), popásti (-padem); *impf.* prijémati (-jemlem), popádati; (taſten) tipati (tipljem), slátati; potipati, pošlatati.

anfallen nagniti (-gnijem), ogniti.

anfechtbar izpodbitén.

anfechten napásti (-padem); *impf.* napádati; (bestreiten) izpodbijati, ométati, nasprotovati; (vom Satan, von der Sünde) mámiti, móťiti, izkúšati.

Anfechter *m.* napástnik, izkušnjávec.

Anfechtung *f.* izpodbijanje; napád; (eines Kaufes) razdiranje; (des Satans) napást (-i), izkušnjáva; **Anfechtungs-** izpodbójen.

anfeinden črtíti, sovražíti, mrziti.

Anfeindung *f.* mrznja, sovrašтво.

anfertigen naredíti, napravíti, zgotóviti; *impf.* naréjati, napravljati, zgotávljati.

Anfertigung *f.* napráva.

anfehlen prikléníti; *impf.* priklépati.

anfeuchten móčiti, vlázíti, namákati; namočíti, pomočiti, povlážiti.

anfeuern kúriti, néťiti, podžígati; podkúriti, zanéťiti, zažgáti (-žgem), razgréti (-grejem), razpálíti; (ermuthigen) izpodbudíti, izpodbósti (-bodem), osrčíti, vnéti (vnámem); *impf.* izpodbújati, izpodbádati, osrčévati, vnémati.

anfechten (hinzu) pripléstí (-pletem); *impf.* priplétati; (voll) naplestí, splesti. **anfehen** ponižno próšiti; pohlévno zapróšiti, — popróšiti.

anflicken prikřpati, príšiti (-šijem). **anliegen** pripléťiti; (anstoßen) zaletéti se, udáriti; *impf.* zaletávati se.

anstoßen pri-, naplavíti, nanésti, nanósiti; *impf.* naplávľjati, nanásati.

Anflug *m.* na-, prílet; (im Fortwefen) zarod, zarástek, mladóvje, mládje; (bei Erzen) popřh; (vom Sauche am Glaſe) nahuklina.

Anflufs *m.* pritók; (angefloßtes Erdreich) plavje, naplavina, prod.

Anforderung *f.* terjátév, zahtéva.

Anfrage *f.* vprašanje, pitanje; die óťtere — vpraševanje, povpraševanje.

anfragen vprašáti, povprašáti, zapítati, pobáratí; *impf.* vpraševati.

anfressen nagrizniti, ogrísti (-zem), oškrbljati; jítč — nazréti se.

anfrieren primrzíni.

anfrischen očvrstíti, osvézíti, požíviti; *fig.* pozbudíti, osrčíti; *impf.* pozbújati, osrčévati.

anfügen pridejáti (-dénem), pristávíti, pritekíni (-táknem); zložíti, stekíni, spehíni (spáhnem); *impf.* pridévati, dostávljati, prítíkati; zlágati, stíkati.

anführen potipáti (-tipljem), pošlátati.

anführen (*m.* *đ.* *Führer*) pripéljati, navózíti; (leiten) vodíti, bití (*sem*) na čelu, načelovati; (citieren) navéstí (-védem), oméníti, povédáti (-véem), v misel vzéti (vzámem), pristávíti, opómíni; *impf.* navájati, oménjati, za zgléd jemáti (jémlem); (hintergehen) zvódíti, preslepíti, ukáníti; *impf.* zvájati, slepíti.

Anführer *m.* vodník, vóđja, voditelj; (*im* *Kriege*) vóđvoda, vojskovóđ, vojskovóđja, načélnik.

Anführung *f.* vodítév, vodstvo; (*im* *Kriege*) vojskovódstvo, povéljstvo, načélníštvo, povéljníštvo; (*der* *Gründe*) navédba; (*Citat*) navédék, opóm̄ba, citát.

Vnführungszzeichen *n.* ušesca *pl.*, narékaj.

anfüllen pólniti; napólniti; (*m.* Flüſſigkeiten) naliti (-ljiem), natóčiti; *impf.* nalivati, natákati; (*m.* Getreide) nasúti (-spem, -sújem); *impf.* nasípati (-pljem).

Anfurt *f.* priſtán, priſtanišče.

anfüllern napáſti (-pásem), nakrmiti, nasítiti, napítati.

Angabe *f.* podátek, povédba, napóved (-i); (Anzeige) naznanilo; laut — kakor je bilo povédano; — naznánjeno.

angaffen zijáti (*v* koga). [slópje.

angebäude *n.* prizidek, prizidano ponágeben podáti (-dám); naznániti, na znanje dati, povédati (-vém), oglásiti; *impf.* naznánjati, oglásati; (*b.* d. Obrigkeit) ováditi, zatóziti; *impf.* ovájati; den

Don — zvonec nóſiti, prvi biti (*sem*).

Angeber *m.* ovadnik, tožnik, ovaduh.

Angebilde *n.* vezilo, darilo.

angebissen ogrizen.

Angebissene *n.* ogrizék, nagrizék.

angeblich namíſljen; *adv.* bajé, prè, neki, kakor práviyo.

angebogen pripógnjen, zavíhan.

angeboren prirojén.

Angebot *n.* ponúdba.

angebracht gut priméren, na pravem mestu, uméstén; ſchlecht — nepriméren, neuméstén, ne na svojem mestu.

angebrannt prismójen, prievfkknjen; —er Menſch prismójenec, prismóda, prismúknjenec; —es Holz ogórek; —e Stelle opeklína.

angebunden privézán; furz — tenák, hitro se mu zaméri, kmalu se mu nos zavíha.

angedeihen laſſen delíti, dajáti; podéliti, dodelíti, dati.

angedonnert kakor od strele zadét, ostrmèl, osúpèl, drevenèl.

Angehäufte *n.* namèt, kúp.

angehen (angreifen) lotíti se, napáſti (-pádem); polóbiti se, prijéti (primem); (bitten) próſiti; poproſiti, zaproſiti, obrniti se (do koga); (fordern) térjati; (anfangen) začéti (-čnem); *impf.* začénjati; (betreffen) tikati (tičem) se, zadévati; zadéti (-dénem); (beginnen) pričéti (-čnem) se; prihájati, nastópati, nastájati; (noch ausreichend) ſe veljáti,

ſe biti (*sem*) za silo; (fümmern) mar biti (*sem*) komu, brigati, skrbéti (koga).

Angehör *n.* imétje, iméték, posést (-i), svojína, iménje.

angehören pripádati (*v* last), priſtévati se, spádati, biti (*sem*) čigáv; eš gehört mir, dir, unš, dem Vater moje, tvoje, naše, očétovo je.

angehörig (wird mit possessiven Beiwörtern ausgedrückt) *b.* Hauje — domàč.

Angehörige *m.* pripádnik, svojec; unſer — našinec; — des Vandes deželjan; — des Volkſtammes roják; — der Staates državljan; — der Gemeinde občan.

Angeklagte *m.* obtózenec, zatózenec; *f.* zatózenka.

Angel *f.* (Fisch) — trnèk, ódica; (Thürangel) tečaj, obračaj, stóžer, stežáj.

angelaufen otékèl, zatekèl, zabúhèl; (*v.* Haut) nahúkel.

Angeld *n.* zadáv, zadávèk, zadátje, ara.

angelegen bližnji, sosédnji; ſich — ſein laſſen prizadévati si, trúdití se, pogánjati se, skrbéti, brigati se.

Angelegenheit *f.* reč (-i), stvar (-i), opravilo, zadéva, zadévèk.

angelegentlich vážèn, imenitén; *adv.* silno, na vso moč, prav topla, prav zeló.

angelförmig ódičast, trnku podobèn.

Angelhaken *m.* kljúka, máček.

angeln na trnèk lovití.

angeloben obljúbiti; *impf.* obétati, obljúbljati, obljubovati.

Angelobnis *n.* slovéſna obljúba, zaobljúba.

Angelruhe *f.* protica; — ſammt Angel ribnica.

Angelschnur *f.* ódična vrvica, ódičnica.

angelweit (offen) na stežáj (odprt).

angemessen priméren, priméren, prikláden, priléžen, priſtójèn, pripravèn.

Angemessenheit *f.* primérnost, priſtójnost.

angenehm prijétèn, ugódèn; povóljen, všeč (*indecl.*), všèčèn, mil in drag.

angenommen, daš denimo, postávimo, recimo, vzemimo (da).

Anger *m.* trata, ledina; (Rain) griva, meja, vzare *pl.*

Angeſchuldigte *m.* obdolžénec; *f.* obdolženka.

angesehen imenitén, veljávén, spoštován, číslan.

Angesicht *n.* obličje, obraz, lice; inš — sagen iz oči v oči, narávnost, v zobe (povédati).

angesichts pred očmi, vpríčo.

angestammt prirodèn, rodovínski.

angestekt okúžen.

Angestektet *m.* okúženec; *f.* okúženka.

angesthan (befeidet) odét; (Gewalt, Unrecht) prizadét, storjèn.

angewandt obrnjen, uporábljen.

angewöhnen váditi; na-, priváditi; *impf.* navájati; sich — naváditi se, navikniti se.

Angewöhnung *f.* naváda, navika, privája; schlechte — razváda.

angesehen obliiti (-lijem), politi; *impf.* ob-, polivati.

Angina *f.* f. Bräune.

angolien debélo glédati, zijáti, bolščáti (-im) (v koga).

angreifen prijéti (prímem), popásti (-pádem), zagrábiti; *impf.* prijémati (-jémľjem), popádáti; (überfallen) napásti, zgrábiti, lotiti se; *impf.* napádáti; (fremdes Gut) seči (sežem) po čem, polastiti se; *impf.* ségati, lastiti se; (von Krankheiten) oslabiti, prevzéti (-vzámem), izdéláti; (bestreiten) ométati, izpodbijati; (rühren) iti (grem) k srcu, geníti (gánem); er weiß die Sache nicht angreifen ne zna začéti, se ne zna pripraviti k reči, — stvarí lotiti.

Angreifer *m.* napádník.

angreiflich prijémľjiv.

angrenzen mejiti (s kom), biti (sem komu) mejáč (sosed), držáti (-žím) se.

angrenzend mejni, sosédnji, bližnji.

Angrenzer *m.* mejáč, mejáč, sosed; (f. Weingärten) sogórník; — *in f.* mejačica.

Angriff *m.* prijémek; (feindl.) napád, napál, naskók; einen — tľun napásti (-pádem), prijéti (prímem), naskóčiti; *impf.* napádáti, naskakovati; in — nehmen lotiti se (česa), pripraviti se (k čemu), začéti (-čném); **Angriffss-** napádní. [nik.]

Angriffspunkt *m.* prijemališče, zastáv-angriffsweise napádoma, v naskóku.

Angst *f.* tesnóba, bridkóst, težáva, síla, stíska, strah, zona.

angst und bange ist (wird) mir tesnó mi prihája, strah me je, srocé mi stíska, síla mi prede, prigréva mi, tesno mi je pri srcu, bridkóst me obhája, zona me izpreletáva.

ängsten plášiti, tesnobíti, v strah priprávljati, múčiti, strášiti; sich — plášiti se, báti (bojím) se, strášiti se.

Angstgefühl *n.* tesnóbní čút.

Angstschrei *n.* tesnóbní krik, vpítje v strahu.

ängstlich tesnóbnén, plašén, plašľjiv, bojčé, strášľjiv.

Ängstlichkeit *f.* bojčénost, plašľjivost.

Angstschweiß *m.* mrzél pot, zona.

angürten pripásati (-pášem), opasati; *impf.* pri-, opasovati.

anhaben na sebi iméti (imam), nóšiti; er kann mir nichts — nič mi ne more, ne more mi kaj.

anhaken nasekáti; *impf.* nasekovati.

anhasten držáti (držím) se.

Anhalt *m.* držáj, držálo.

anhaltend tr. držáti (držím); pridržati; *impf.* pridrževati; (zurück) zadržati, ustávití; *impf.* zadrževati, ustávljati; (anfpornen) prigánjati, izpodbádáti, siliti, opominjati; primóratí; *intr.* (um ein Mädchen anhalten) snúbíti, próšiti (währen) trpéti, trájati, ne jénjati; (inne halten) obstáti (-stojím), postáti, prejénjati; halt an! stoj! postój!

anhaltend stanovítén, trpézén, neprenehľjiv; *adv.* venoméř, stanovítno, neprenéhomá, zdržéma.

Anhaltssamkeit *f.* trpež, stanovítnost.

Anhaltspunkt *m.* opóra, oporišče; (Regel) pravílo.

Anhaltung *f.* pridrževánie, ustávljanje; prijéťba, ustáva; (zur Arbeit) prigánjanje; (um ein Mädchen) snubítev.

Anhang *m.* privésék, pridávék, prílepék; (im Buche) dostávek, pristávék, dodátek, prílóga, dokláda; (Partei) stranka, privrženci *pl.*

anhängen (seutdn.) držáti (-žím), vleči (vlečem) s kom; (anhasten) držáti se.

anhängen obéšiti, pripéti (-pném), prílepíti; *impf.* obéšati, pripénjati; einen Proceß — (pravdo) natvésti (-tvézem); e. Schimpf — osramotíti; e. Bären — natvésti kaj, nalegáti (-lážem) koga.

Anhänger *m.* privrženec, pristás; — in *f.* privrženka.

Anhängeschloß *n.* s. Vorlegeschloß.

anhängig družljiv; (v. Proceß) tekóč; einen Proceß — machen tožbo začéti (-čnem), pravdo komu na vrat obésiti; der Proceß ist — pravda teče.

anhänglich vdán, privržen, nagnjen, svojiv, privájen.

Anhänglichkeit *f.* vdánost, privrženost.

Anhängsel *n.* privésék, pristávek, pri-tikljaj.

anhauen díhati, húkati (na, v kaj); díhniti (v), nadíhniti, nahúkati.

anhauen nasékati, zasékati.

anhäufeln (Erdbäfel, Rohl z.) osipati (-sipljem), osipávati, ogrébati (-grebljem), okopávati, prígrébati (krompirju); *pf.* ogrébsti (-grebem), okópati (-kópljem), prígrébsti (krompirju).

anhäufen kopíčiti, vrhovátiti, gomí-liti, grmáđiti; nakopíčiti, navrhovátiti, nagomílití, nagrmađiti; síđ — nabráti (-berem) se, zaredítí se; *impf.* nabírati se, zarájati se.

anheben *tr.* (anfängen) jéti (jámem), začéti (-čnem), pričéti; *impf.* za-, pričénjati; *intr.* (den Anfang nehmen) za-, pričéti se; *impf.* za-, pričénjati se.

anheften pripéti (-pnem), príšiti (-ší-jem), prílepítí, naudárití, pritekntíti (-táknem); *impf.* pripénjati, príšívati, prítkátí; (sest machen) prítdítí, príbití (-bíjem); *impf.* prítrjevati, príbíjati; (a. d. Kreuz) razpéti (-pnem); razpénjati.

anheim *adv.* domóv; — fallen prí-pástí (-pádem); *impf.* pripádatí; — geben prepustítí; *impf.* prepúščati; — sagen odpovédati (-vém) se; — stellen datí (dam) v preudárek, pustí na iz-voljo; *impf.* dájati v premíslék, púščati na voljo.

anheischig, síđ — machen zavézati (-véžem) se, obljúbítí, obréči (-rečem), na svojo vest (skrb) —, nase vzéti (vzamem); *impf.* obétati. [kaj.]

anher sém, le-sém, lès, sémle, sém-anhehen sčuvátí, drážítí, súnatí, hújskátí, podpíhovátí; naščuvátí, po-dražítí, našuntatí, podšuntatí.

Anhieb *m.* nasék; der Ort beš — eš naséka.

Anhöhe *f.* víšava, víšina, brdo, rebér (-i), brežina; holmcé, gríček, vrh.

anhören slúšati, poslúšati.

animalisch žívalski.

animieren izpodbudítí, navdúšítí, osrčítí; *impf.* izpodbújati, navduševati, osrčevati.

Anis *m.* (*gen.* Anises) jánež (sladki).

Anisbogen *m.* jánežev zapógnjenec.

Anisöl *n.* jánežovo olje, jáneževéc.

anjochen v jarém vklénítí, ujármití; *impf.* v jarém vklépati (-kléпам und -klépljem).

ankämpfen borítí se, bojevati se, upírati se (*protí* čemu).

Ankauf *m.* kup, nakúp, nákupovánje.

ankaufen kúpítí, nakúpítí, pokúpítí;

impf. kupovátí, nákupovátí, kupávati.

ankeilen s klinom prítrdítí, zago-zdítí; *impf.* s klinom prítrjevati.

ankennen poznátí, vídetí (kaj na kom).

Anker *m.* (Schiffsauger) sídro, máčék; (au Uhren) zapínjáča; (bei Magneten)

kótvica; vor — legen spustítí sídro, usídratí se; die — líčten sídro vzdígnítí; vor — liegen zasídran bití.

ankern zasídratí se, sídro spustítí,

mačka —, sídro vreči (vržem), — zasádtí; *impf.* sídratí, sídro spúščati,

— zasájati; zasídran bití (sem).

Ankerplatz *m.* sídríšče.

Ankerschmid *m.* sídrár.

Ankertau *n.* sídrna vrv (-i).

anketten príklénítí, príkovatí; *impf.* príklépati.

ankehlen *intr.* príspíhati, príhri-patí (-hripljem).

anketten prílepítí, príklejítí; (im Feuer) prívarítí.

Anklage *f.* obtóžba, zatóžba; Anklage-obtóžni, zatóžni.

anklagen tóžítí; zatožítí; síđ — ob-tóžítí se; *impf.* obtoževati se.

Ankläger *m.* tožník, obtožítelj; — in *f.* tožnica, zatožnica, obtožíteljica.

Anklagestand *m.* obtóžni stan; in — sein tožen bití (sem); in — versejen pod obtóžbo dejátí (dénem).

anklammern príklénítí, príbití (-bí-jem); *impf.* príklépati, príbíjati; síđ — oprijéti (-prímem) se, oklénítí se; *impf.* oprijémati (-jemljem) se, oklépati se.

Anklang *m.* soglás, soglásje; — *finden* dopásti (-padem), všeč biti (sem), goditi, ugájati, dopadáti; prikúpiti se.

ankleben *tr.* prilepiti; *intr.* prilepiti se, prijéti (primem) se; *impf.* prijémati (-jémlem) se, držati (držim) se.

Anklebsel *n.* prilépek.

ankleiden obléči (-lečem), napráviti; *impf.* obláčiti, naprávljati.

Ankleydeimmer *n.* napravljálnica.

anklingeln pozvoniti, pozvončkáti, pozvonkljati.

anklopfen trkati; potrkati.

Anklopfen *m.* trkáč, trkálo.

anknüpfen privézati (-vžem); *impf.* privezovati; *e.* Geſpräch — (govor) napéljati, (besedo) povzéti (-vžámem).

ankommen priti (pridem), doiti (-idem);

impf. pri-, dohájati; fahrend — pri-

péljati (-péljem) se; reitend — prijézditi;

fliegend — priletéti; schwimmend —

priplávati; singend — pripéti (-pójem);

preisend — prizívžgati; tanzend — pri-

plésati (-pléšem); lachend — prisméjati

(-smejem) se; im vollen Attem — pri-

sópsti (-sopem), prisopihati; laufend

— pritéči (-tečem), pridirjati; hüpfend

— priskakljati; jubelnd — privriskati;

fluchend — prikléti (-kólnem); weinend

— prijókati (-jóčem) *ic.* durch Zusam-

menſetzung mit pri; übel — iztekníti

(-táknem) jo, izkúpiti jo; es kommt

mir die Lust an želja me obhája, mika

me; es kommt mir der Schlaf an span-

ec me grúdi, dremlje se mi; es kommt

mir Schmerz an težko mi je, težko mi

dé (dene); auf dich kommt es an na

tebi je, v tvoji roki je, od tvoje volje

je odvisno; es kommt viel an mnogo

je na tem, dosti zaléze.

Ankündigung *m.* prišléce, došléce.

ankriecheln načečkáti.

ankrümmen krivíti; nakrivíti.

ankündigen napovedáti (-vém), nave-

stíti, na znanje dáti (dam), oznániti,

oglásiti; *impf.* napovedovati, navéščati,

na znanje dájati, oznánjati, oglásati;

durch Läuten — obzvoníti; *impf.* ob-

zvánjati.

Ankündiger *m.* napovedovávéc, oglašník, navéstnik, oznánjavéc; — *in f.* napovedovávka.

Ankündigung *f.* napóved (-i), oglás, razglás, naznanilo.

Ankunft *f.* prihòd, dohòd.

ankücheln nasméjati (-smejem) se, nasmehljáti se, namúziniti se (komu); *impf.* smehljati se.

Anlage *f.* (erſter Entwurf) osnóva, obris, načrt, értež, umislék; (Beilage) dokláda, prilóga, dodátek; (Fähigkeit) sposóbnost, nadárjenost, zmóžnost, talént, dar, pripravnost; von guten — n bistre glave, nadárjen; (Anpflanzung) zasád, nasád, vrtna napráva; (Werk) napráva; (Capital) glávница; (3. Krank-heit) naklónjenost, nágnjenost.

ankunden priti (pridem) h kraju, pristáti (-stánem); *impf.* pristájati.

ankungen priti (pridem), dospéti; was mich anlangt kar mene tíče, zadéva.

ankugend *adv.* gledé na to.

Anlass *m.* (pl. Anlässe) povòd, začétek, príčina, prilika, prilóžnost.

anklassen pustiti; *impf.* púščati (kaj na čem); Wasser — napustiti (vode), natóčiti, napólniti (z vodo); sich gut — na dobro obráčati se, dobro kázati (kazem), mnogo obétati.

anklästlich *adv.* o prilíki, o, po povòdu.

Anlauf *m.* zalèt, zagòn; — nehmen zaletéti se, zagnáti (-žénem) se, zaka-díti se; (des Feindes) naskòk, naval, napád; (des Wassers) nastòp, pritòk; der — von Bettlern ist groß beráti so pritegníli, — privréli, — zelò prítí-skajo, — silo délajo.

anklaufen zaletéti se, zagnáti (-žénem) se; *impf.* zaletávati se, zagánjati se; (vom Wasser) rasti, naráščati, kípéti, natékati se; (anschwellen) otéči (-tečem), zateči, zabúhniti; *impf.* otékati; (eine Summe) narásti, nabráti (-bérem) se; übel — izkúpiti jo, naletéti; (an die Wand) priletéti, naletéti na, bútniti, telébniti, udáriti se ob; (v. Schimmel) plésneti (plésnim, plésnejem); izplé-sneti, oprhniti; (v. Stoff) rjavéti; blau anlaufend modro kaljen.

Anlaut *m.* začétek beséde.

anklauten pozvoniti; *impf.* pozvánjati.

anlegen na-, prilóžiti, dostáviti, deti (dénem); *impf.* nalágati, prikládati, pristávljati, dévati; (die Leiter an die

Wand) prislóniti, pristáviti; *impf.* prislánjati, pristávľjati; (v. Schiffen) pristáti (-stánem); (daß Gewehr) nastáviti, naméřiti, poméřiti; (dem Fasse einen Reif) (obróč) nabíti (-bĭjem); Feuer — zažgáti (-žgem); *impf.* zažígati; die Klcbung — obláci (oblécem) se; *impf.* obláciiti se; die Schuĥe — óbúti (obújem) se; *impf.* obúvati se; andere Kleider, Schuĥe — preobláci se, preobúti se; *impf.* preobláciiti se, preobúvati se; (gründen) osnovati, vpéľjati (-péľjem), ustanoviti, napráviti; *impf.* ustanávľjati, naprávľjati; (Geld) nalóžiti; *impf.* nalágati; (Garten) zasadíti; *impf.* zasájati; (den Bericht) pod pečat dejáti (dénem), zapečátiiti; *impf.* pod pečat dévati (dévľjem), pečátiiti; Fesseln — vkléniti; *impf.* vklépati (-kléпам, -kleplĭem); Zaun — brzdáti; Zaun — gradíti; zagradíti.

Anlehen *n.* posojilo, zájem.

Anlehn *f.* naslonilo, naslanjalo.

anlehnen *na-*, prislóniti, pripréti; *impf.* *na-*, prislánjati, pripiráti; *říd.* — opréti se, naslóniti se.

Anleihe *f.* zájem, posojilo.

anleimen prikľéjiti, prílepiti.

anleiten vóđiti, napelĭjaváti, ravnáti, navájati; napelĭjati, napótiti.

Anleiter *m.* napelĭjevávéc, vodník.

Anleitung *f.* navodilo, navòd, napelĭjava, napelĭjevanje.

anliegen priláci (-lázem) se; *impf.* prilégati se; tíščati (-ím) se, naslánjati se (na kaj); Iose (v. Kleibern) hlámudráti.

Anliegen *n.* skrb (-i), želja, prošnja. **anliegend** priložen, prideján, prilézem; (nachbarlich) sosédnji, blĭznji; (von Kleibern) tesen, napét, prilézno ukrojén.

anlocken vábíti, mikáti (mícem); pri-vábíti, zvábiti. [mamlĭjiv.

anlockend vablĭjiv, mikálen, mícen, **Anlockung** *f.* váblĭjenje, vábilo.

anlötten privářiti.

anlügen legáti (lázem), legáti se (komu); nalegáti (koga), zlegáti se (komu).

annaehen napráviti, narediti; *impf.* naprávľjati, naréjati; (an etw. befestigen) pritrđiti, privezati (-véžem), pripéti (-pnem), pribíti (-bĭjem); *impf.* pritrĭjevati, privezovati, pripénjati, pri-

bĭjati; ein Feuer — néřiti, kúřiti; zanéřiti, ukrésati (-krésem), zakúřiti.

Annarsch *m.* prihòd.

annarschieren *pri-*, dohájati, pribľizevati se; *pf.* priři (přidem).

annaehen říd. lastíti si, svojíti si, ségati (po čem); prisvojíti si, prilastíti si, polastíti se (česa); *impf.* prisvájati si, prilastovati si; (říd. getrauen) úpati si, držniti se, predřzniti se.

annaehend prevzétén, držén, predřžen, preoblástén.

Annahung *f.* držnost, predřznost, prevzétnost; — eines Rechtes lastítév právice. [vati.

annauern prizídáti; *impf.* prizido-**annmelden** napovédáti (-véř), oglásiti, zglásiti, naznániti, jáviti; *impf.* napovédovati, oglásati, zglásáti, naznánjati, jávľjati.

Annelder *m.* napovedník, zglasítelĭj.

Anneldung *f.* napóved (-i), oglás, zglasilo, zglasítév, prijáva; **Anneldungs-** zglasilni, napóvedni.

annelken namólsti (-mólzem).

Annerebuch *n.* vpísna knjĭga, belézna knjĭga, vpísnik, zapisnik.

annerken (aufzeichnen) zapísati (-pĭšem), zaznámenovati, zaznámovati, zaznámenjati, zabeléziti; *impf.* zapísavati, zaznamenjeváti, zaznamenávati; (zu einer Schrift) opómniiti, pristáviti opómbo; (antennen) opáziti, poznáti (-znám); man merkt ihm den Fremdling an pozná se mu, da je inostránéc; takòj opázimo, da je tuĭec.

Annernkung *f.* opómnja, opómba, opázka; zabelézék, zaznámba.

Annernkungszeichen *n.* opominjáĭ.

annessen priméřiti, poméřiti; *impf.* *pri-*, poméřjati; (voll) naméřiti.

Annuth *f.* milina, milóta, ľjubkost, prijétnost, prisřénost; krasóta, lepóta. **annuthig** mil, ľubék, prijétén, prisřén; krasén, lep.

annageln pribíti (-bĭjem); *impf.* pribĭjati.

annagen nagrřiti (-grizem), nagrřizniti, ogrřisti, oglóđati (-glódam, -glójem), oškrblĭjati, obrébatĭ.

annähen *pri-*, našíti (-řijem); *impf.* *pri-*, našívati.

annähern *sič* blížati se, primikati se, prihájati, približevati se; približati se, zblížati se, primekniti (-máknem) se, pristópiti.

annähernd približen; *adv.* (annäherungswelche) blizu, približno, približema, priméroma.

Annäherung *f.* približevanje, prihòd.
Annahme *f.* vzétje, sprejétje, sprejem; (Hypothese) domnévek.

Annalen *pl.* letopísi *pl.*

Annalist *m.* letopíseč.

annectieren privézati (-vézem), spojiti; prisvojiti.

annehmbar sprejemèn, sprejmljiv; prijétèn, ugòdèn, prikládèn.

Annehmbarkeit *f.* sprejmljivost; prijétnost, ugòdnost.

annehmen vzéti (vzámem), sprejéti (spréjmem), prevzéti; *impf.* jemáti (jémlem), sprejémáti; an Kindesstatt — za svojega vzéti, posíniti; za svojo vzéti, pohčériti; (etwas als wahr —) iméti (imám) za resnico, smátrati za istino; misliti si, postáviti ž. B. nehmen wir an mislímó si, vzemímó, postávímó, recímó zc.; es wird allgemein angenommen sploh veljá za resnico, sploh mislímó; (sič angewöhnen) priváditi se; sič je-mandeš — skrb za koga nase vzéti, vzéti koga v svojo skrb, poskrbéti zanj; *impf.* jemáti koga v svojo skrb, skrbéti zanj; (vertheidigen) potégniti se za koga, pognáti (-žénem) se, postáviti se zanj; *impf.* potégovati se, pogánjati se (za koga), zagovárjati ga.

Annehmer *m.* sprejemník.

annehmlich všèc, všèčèn, povóljen, ugòdèn, prijétèn, mil.

Annehmlichkeit *f.* ugòdnost, prijétnost.

Annexion *f.* pridružba, prispojítév.

anno leta (*gen.*), v letu.

Announce *f.* oglás, javno oznanilo.

Announcement *n.* posél z javnimi oglási; anónsni urád.

annoncieren javno oznániti, (po novínah) razglásiti.

Annuität *f.* letno odplačilo, letnína.

annullieren uničiti, razveljaviti, ovréči (-vržem); *impf.* uničevati, ométati; (d. Kauf, Vertrag) po-, razdréti (-dèrem); *impf.* po-, razdíratí.

anomal nepravilèn.

Anomalie *f.* nepravilnost.

anonym brez iména, breziménski, brezimén. [stvo.]

Anonymität *f.* breziménost, brezimén-

Anonymus *m.* breziménik, neimeno-ván —, neznan (pisátelj).

anordnen uréditi, déjati (dénem) v red, razvrstíti, uravnáti; *impf.* uréjati, v red dévati (dévam, dévljem), uravná-vati; (befehlen) ukázati (-kázem), od-rediti, zapovédáti (-véám), veléti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velévati.

Anordner *m.* urejevávèc, urédník.

Anordnung *f.* urédba, uréjanje, urav-náva, razvrstítév, dolóžba; (Befehl) odrédba, ukáz, zapóved (-i).

anorganisch neorgánski.

anpassen zgrábíti, popásti (-pádem), prijéti (prímem), lotíti se.

anpassen *tr.* primériti, priravnáti, prilagodíti, prilíčiti, prikrojiti; *impf.* primérjati, priravnávati; *intr.* prilíči (-lézem) se, podáti (-dám) se; *impf.* prilégati se, podájati se.

anpassend priléžen, priméren, pristó-jèn, prilíčen.

anpflanzen na-, ob-, zasádti; *impf.* na-, ob-, zasájati; sič — naséliti se.

Anpflanzung *f.* nasád, zasád; (der Ort) nasadíšèe.

anpochen trkati; potfkati.

Anprall *m.* nalet, udár, pritísk, naskòk.

anprallen udáriti, tréčiti, naletéti, tré-šèiti, zaletéti se, zagnáti (-žénem) se; *impf.* udárjati, zaletávati se, zagánjati se.

anpreisen hváliti, slaviti, povelíčevati, hvalísati; pohváliti, povelíčati.

Anpreisung *f.* hvalítév, pohvála, po-velíčevanje.

anpressen pritisniti; *impf.* pritískati.

anprobieren poskústiti, pomériti; *impf.* poskúšati, primérjati.

anpuhen nališpati, nagízdati.

anrainen mejíti, držáti (-ím) se.

Anrainer *m.* mejáš, sosed.

anranken sič ovíti (-víjem) se, omo-táti se, oprijéti (-primem) se; *impf.* ovijati se, oprijémáti (-jémlem) se.

anrathen nasvétovati (-svétujem).

anrauden, anrüdchern kadíti; o-, po-, prekadíti, odímíti.

anrechenbar vštěvěn.

Anrechenbarkeit *f.* vštěvnost.

Anrechenen přistěti (-štějem), pripísati (-píšem); *impf.* přistěvati, pripisovati; (einrechenen) vštěti, v račun postaviti, vračúnti; *impf.* vštěvati, v račun stáviti.

Anrechnung *f.* vštěv, vštěvanje, vštětěv, vračúnjanje.

Anrecht *n.* pravica (do česa).

Anrede *f.* ogóvor, nagóvor.

Anreden ogovoriti, nagovoriti; *impf.* ogovárjati, nagovárjati.

Anregen sprožiti, obuditi, vzbuditi, napéljati, izpodbósti (-bódem), opómniť; *impf.* vzbújati, napeljevati, izpodbádati, opominjati. [živ.]

Anregend budilěn, izpodbadliv, vzbud-

Anregung *f.* pobúda, izpodbúda, sprožítěv, opomin.

Anreihen vrstíti, nízati (-am, nížem); zvrstíti, uredíti, nanízati, nabráti (-bérem); [sich] — uvrstíti se, v vrsto stópiti, pridružíti se.

Anreihen natřgati, načěti (-čnem), nakřhniti.

Anreizen drážiti, šúntati, izpodbádati, podpihovati, ščuváti; podrážiti, našúntati, izpodbósti (-bodem), naščuváti.

Anreizer *m.* draživěc.

Anreizung *f.* podpihování, ščuvánje, šúntanje, zdražba.

anrennen *intr.* pridrěti (-dėrem) na kaj, zaletěti (-im) se, bítiti, telěbniti; *impf.* zaletávati se, bítati, telěbati; er wird — nalétel bode, opěkel se bode, nasádil se bode; *tr.* jemanden — zaleteti se, zagnáti (-žėnem) se v koga; *impf.* zaletávati se, zagánjati se v koga, zaděvati se óbenj.

anrichten napravíti, storíti, naredíti, učíniti, osnováti, zgotovíti; *impf.* napravljati, narějati, zgotávljati; Schaden — storiti —, prizaděti (-dėnem) škodo; *impf.* škódovati, škodo dělati, — prizaděvati; (den Tisch) — pogrńniti; *impf.* pogrńnjati.

anrihen prásniti, oprásniti, naškrńniti.

anrollen privaliti se, pritóčiti se, pritrkljati se.

anrüdijig suměn, sumljiv, načřnjen,

na slabem glasu, razvpít.

anrücken *tr.* primekníti (-máknem), približati; *impf.* primíkati (-míkam, -mícem), približevati; *intr.* priti (přidem), približati se, primekníti se; *impf.* prihájati, približevati se, blízati se, primíkati se.

Anruf *m.* klic, klicanje, pozív, zazív. **anrufen** klicati (kličem), zváti (zóvem); poklicati, pozváti; (flehen) mólití, prósiti. [snja.]

Anrufung *f.* klicanje, zazívanje, pro-anrűhnen hváliti; pohváliti.

anrűhren dotekníti (-táknem) se, pritekkníti se, potípáti (-típľem), pošlátati, zaděti (-denem) se česa; *impf.* tipáti, šlátati, dotkati se, zaděvati se (česa).

Ansaat *f.* setěv, nasětěv.

ansäen nasejáti (-sėjem), po-, ob-, zasejáti.

Ansaage *f.* napóved (-i), naznanilo, poročilo, oglas, navestilo.

ansagen napovědăti (-vém), izporočíti, naznániti, oglasiti; *impf.* napovedovati, izporočati, naznánjati, oglasati; sag an! pověj! reci!

ansammeln nabráti (-bérem), zbrati, skúpiti; *impf.* nabírati, skúpljati.

Ansammlung *f.* nabíra, naběr.

ansässig nasěljen, nastánjen, stanujóč; [sich] — machen nasěliti se, nastániti se.

Ansässigkeit *f.* nastánjenost, naselítěv, domovánje.

Ansaß *m.* (Anlauf) zalet, napád, naskók; (e. Rechnung) postavěk, stavěk; (bei Blasinstrumenten) nastávěk, tulěc; (zum Waschen) zaródek, zacíměk; (ange-seh'tes Stück) pristávěk, dostávěk, nada, nastávěk; (zum Dreschen) násad; (der Bodenanlaß) usedlina, uleglina, gošča; (Angelehmmtes) naplavina, plavje; — vom Schimmel) oprň; (natűrlíche Anlage, Empfánglichkeit) nágnjenje, do-vzětnost; — beim Gefech't) napěra.

Ansaßrohr *n.* tulěc, ustnik.

ansaufen [sich] napít (-píjem) se, preopítí se, upijániti se; nalókati se, nalěmpati se.

anschauen strřgati (strřžem); natřgati.

anschaffen (bestellen) oskrběti (-im), omísliti, napravíti, nabáviti si, naročíti; *impf.* oskrbovati, omísljati si, napravljati, nabávljati si, naróčati;

(beſehlen) ukázati (-kážem), reči (rečem), veléti (-im); *impf.* ukazovati, velévati.

Anschaffung *f.* napráva; nabáva; naročilo; Anschaffungsz nabáven.

anschaffen nagrébsti (-grébem), nabrškati, nagrniti, nagrábiti.

anschauen glédati, ogleđovati, ozirati se; *pf.* poglédati, ozréti se. [pogléd.

Anschauen n., **Anschauung** *f.* glédanje, **anschaulich** nazóren, očividén; **razumljiv**, jasén.

Anschaulichkeit *f.* nazórnost; (in der Erklärung) jasnost, razumljivost.

Anschauung *f.* názor, nazírhanje, misel (-i); **Anschauungs** názórní.

Anschein *m.* videz, podóba, dozđevék; eš hat den — videti je, kaže se, kazno je, dozđeva se, podóba je; dem — e nach kakor je podóba, kakor je videti, kakor se kaže; sich den — geben délati se, kakor da . . . , na videz kaj storiti.

anscheinend dozđevén, navidezén, na okó, na videz.

ansichten sich napraviti se; *impf.* na-, pripravljati se, ravnáti se.

ansichten nastreliti, obstreliti.

anshiffen pripeljati se v ladji, priplúti (-plóvem), prijádrati, priplávati, pribrodariti.

ansirren okomatáti, (konja) napraviti; *impf.* komatáti, (konja) napravljati; (die Dohsen) vkléniti, ujárniti; *impf.* vklépati, járniti.

Anschlag *m.* udár, udárec; (Affiche) prilépék, lepák; (Entwurf) osnóva, náčrt; (der Mašchen) nasnútek; (Gedanke) naklep, nasnóva, naméra, namíslek; (berednende Schöpfung) preudárek, cenítev, račún, proračún; (in der Mühsle) tréslíca; in — bringen vštéti (-štéjem), v poštev vzéti (vzámem); *impf.* vštévati; **Anschläge** šchnieden naklépati, naklépe snovati, namerávati; durch öffentlichen — z javno nabítimi listi, z lepáki.

anschlagen *tr.* udáriti, tréčiti; *impf.* trškati, tolči (tolčem), bití (bijem), nabíjati, udárjati; (die Glocken) pritrkovati, plat zvoná bití, trijánčiti, nabívati; (das Gewehr) nameráti, na muho dejáti (dénem); (Feuer) krésati (kréšem); ukrésati; (Mašchen) nasnováti

(-snújem); *impf.* nasnávati; (tagieren) ceníti, kup postáviti; zu hoch — precéniti, previsóko kup (ceno) postáviti;

(etw. irgenbwo) nabíti, pribítí, obésíti; (mit weisfüßigen Stichen anheften) pri-

péti (-pném), naudáriti; *intr.* priléči (-léžem) se, zaléči; *impf.* tékniti, prilégati se, ugájati, prijati; (v. Hunde)

zalájati; sich — udáriti se, potóléti se.

Anschlagzettel *m.* lepák, nabíto oznanilo.

anschlämmen nablátiti, zablátiti.

anschleppen navléči (-vléžem), privléči, navláčiti.

anschließen prikléniti, prikovati (-kújem); *impf.* priklépati; (beifügen) pri-

ložiti, pridejáti (-dénem); *impf.* prilá-

gati; sich — pridružiti se, pristópiti, prijéti (primem) se koga, skléniti se

s kom; *impf.* družiti se, pajdášiti se.

anschlingen prizánkati.

Anschluss *m.* priklép, priklépanje; (Verbindung) pridružba, zveza, sklép;

stík, stíka (z drugo želéznico); (Beis-

schluss, Beilage) prilóga, dokláda.

Anschlussbahn *f.* stíčna želéznica.

Anschlussstelle *f.* (einer Eisenbahn) stí-

kalíšče. [variti.

anschnieden prikovati (-kújem), pri-

anschniegen sich pritisniti se, opríjéti

(-primem) se, stísiniti se (h komu);

impf. pri-, stískati se (h komu), oprí-

jémati (-jémlem) se (koga).

anschnieren mázati (mázem); na-,

pomázati; (betrügen) ukániti, preváriti,

oplahtáti, opeháriti, opáliti.

anschnurren múzati se; namúziniti se (komu).

anschnurzen ogrđiti, onečéditi, ones-

snáziti, pováljati, po-, u-, zamázati

(-mázem).

anschnallen pripéti (-pném), prikop-

čáti; *impf.* pripénjati.

anschnauzen obrégniti se, zaróhnéti

(na koga, nad kom).

anschnneiden narézati (-réžem), nakro-

jíti; (einschnneiden) zarézati; *impf.* na-,

zarezovati; (mit der Schere) nastríči

(-strížem); (angänzen) načéti (-čném);

impf. načénjati.

Anschnitt *m.* naréza, zaréza; (das An-

geschnittene) načétek, narézék, krajčec,

krajčék, okrájčék.

anschničestn rezljáti; narezljáti.
anschöpfen zajéti (zájmem), načr-
pati, pozajéti.

anschoppen gnesti (gnetem), gátiti,
třpati; nagnésti, nagátiti, natřpati.

Anschoppung *f.* zágata, zapřtje.

anshrauben navítiti (-víjem), privítiti,
z vijákom pritřdíti, — pričvrstítiti.

anshreiben napísati (-píšem), zapí-
sati; (voll —) popisati; *impf.* na-, za-,
popisovati.

anshreiben zakričáti (-čím), zavpítiti
(-vpíjem), zadřéti (-děrem) se, obřeg-
nítiti se, révsnítiti (nad kom).

anschuldigen dolžítiti, krivítiti; obdol-
žítiti, okrivítiti.

Anschuldigung *f.* dolžénje, obdolžítěv.

anshüren podnétiti, podžgáti.

Anschuss *m.* nastřel, prvi strel.

anshütten nalítiti (-lžjem), natóčítiti;
impf. nalivati, pritákáti; (mit Trocke-
nem) nasútiti (-spěm, -sújem), nagrěbsti
(-grěbem); *impf.* nasípáti (-sípľjem),
nagrěbáti; (begießen) oblítiti; *impf.*
obliváti.

anschwängern napólnítiti, naplodítiti;
chem. nasítítiti, napojítiti.

anschwärzen očřnítiti, počřnítiti; *impf.*
čřnítiti, obíráti, opravľjáti.

anschwagen načencáti, natvésti (-tvě-
zem) (komu kaj).

Anschweif *m.* snútek, osnútek, osnóva.

anschweifen snováti (snújem); osno-
vati, nasnovati.

Anschweifrahmen *m.* snováče *pl.*

Anschweisspule *f.* snoválnica.

anschweifen privarítiti; (b. d. Jägeru)
nastřelítiti, ránítiti.

anschwellen *tr.* napéti (-pněm), napíh-
nítiti; *impf.* napénjati, napihováti; *intr.*
otěči, napéti se, zabúhnítiti, zabřéknítiti,
vzbobněti; *impf.* napénjati se, otékáti;
(vom Wasser) rasti, naráščati, kipéti;
angehschwollen nabřékel.

Anschwellung *f.* otók, oteklína, zabuh-
lina; (des Flusses) natók, velika voda.

anschwemmen naplavítiti, nanéstiti, na-
nósítiti; *impf.* nanášáti.

Anschwemmicht *n.* palúd, palúda, pa-
lúdje.

Anschwemmung *f.* naplavína, plavje,
prod, nasípina.

ansehen pohlédáti, ozřéti se (na kaj),
oghlédáti; *impf.* glédáti, ogledovati, ozí-
rati se; (anfennen) poznáti (-znám),
vidéti, bráti (berem); (für etwas —)
iméti (imám), štéti (štejem), čísláti,
smátráti.

Ansehen *n.* pohlěd, glědanje, ozír,
videž; (Anschein) videz; dem — nach po
videzu, na videz, kakor se kaže, ka-
kor je videti; (Autorität) imě, veljáva,
uglěd, uglědnost, čast (-i), odlíčnost,
číslnost; (Achtung) spoštovánje; in
— stehen v číslh biti (sem), slověti,
mnogo veljáti, spoštován biti; (Gestalt)
podoba, postáva, zunánjost; (dem —
nach) po obrázu.

ansehnlich veljávěn, imenitěn, zna-
menit, číslan.

Ansehung *f.* *ř.* Ansehen; in — deffen
glědě na to, kar se tega tiče, zastrán
tega.

ansengen osmodítiti, opáliti.

Anseugung *f.* nasmód.

ansetzen nastavítiti; *impf.* nastavľjati;
(hinsetzen) pristávítiti, prislónítiti; *impf.*
pristávľjati, prislánjati; (die Flinte)
na-, poměriti; *impf.* na-, poměrjati;
(bestimmen) ustanovítiti, dolóčítiti; *impf.*
ustanávľjati, dolóčeváti; (Bäume) na-,
zasadítiti; *impf.* na-, zasájati, sadítiti;
(Blätter, Blüten, Knospen, Früchte) od-,
pognáti (-žěnem); *impf.* od-, pogánjati
(popke, brst); (beim Geslecht) napěriti;
(Anlauf nehmen) zaletéti se, zapotěči
se, zadřevítiti se; (übertroffen) posa-
dítiti koga na led, opeháriti; síd — na-
sélítiti se, nastánítiti se; *impf.* naseljevati
se; (v Staub) přijéti (primem) se, uléči
(-lěžem) se; *impf.* přijémáti (-jěmľem)
se, ulégáti se.

Ansicht *f.* pohlěd; (Meinung) misě
(-i), mnenje. [zapáziti.

ansichtig werden uglédáti, zaghlédáti,
Ansedelst, Ansedelung *f.* naselítěv;
nasělina, selo, selišče.

ansiedeln nasélítiti, nastánítiti; *impf.*
naseljevati.

Ansiedler *m.* nasělník, nasěljeněc, pri-
sěljeněc; — in *f.* nasělnica, nasěljenka.

anfinnen míslítiti (o kom kaj), pričá-
kovati (od koga kaj); zapřsítiti.

Anfinnen *n.* namíslěk; zapřsoba.

anpaltten nacépiti; *impf.* nacepljevati.
 anspannen vpréči (vprézem), napréči;
impf. vprégati, naprégati; (stramm)
 napéti (-pném), natégniti; *impf.* na-
 pénjati, nategovati.

anspeien pljuniti (na koga), zaplju-
 váti; *impf.* pljuvati.

anspielen začéti (-ženem) igro; (am
 Instrument) zaigrati, zasvirati, zagostí
 (-gódem); auf etwas — mériti, cíkati,
 nacikovati (na kaj).

Anspielung *f.* cikanje, rahla omémba.
 ansprechen nabósti (-bódem), nasadíti
 (na), natekníti (-táknem); *impf.* na-
 bádati, natíkati.

anspinnen naprésti (-prédem); (hinzu)
 pripravésti; (anzufeln) naplésti (-plétem),
 nasnováti (-snújem).

anspornen izpodbósti (-bódem), po-
 gnáti (-ženem), povzbudíti, podkúriti;
impf. izpodbádati, povzbújati, pod-
 žigati.

Anspornung *f.* izpodbádanje, pobúda,
 povzbúja, prigánjanje.

Ansprache *f.* nagóvor, ogóvor.

ansprechen na-, ogovoríti; *impf.* na-,
 ogovarjati; (bitten) prósiti; za-, po-
 prósiti; (in Anspruch nehmen) svojíti
 si, lastíti si; prísvájati si, lastíti se
 (česa); térajati, zahtévati, ískati; (ge-
 fallen) dopásti (-pádem); *impf.* dopá-
 datí, ugájati, zanimati.

ansprechend mil, ljub, prijétěn, zani-
 mív, ugóděn.

ansprechen nabrízgati, poškropíti.

Anspruch *m.* pravíca (do česa), ter-
 játév, zahtévék, zahtéva; — machen
 š. ansprechen.

Anspruchsberechtigter *m.* upravičenéc.
 anspruchlos ponížen, zméren, skró-
 mén. [živ, prevzétěn.

anspruchsvoll predržěn, oblástěn, svo-
 anspülen naplavíti, nanósiti; *impf.*
 naplavíjati, nanásati.

anstacheln š. anspornen.

Anstalt *f.* prípráva; (Maßregel) na-
 rédba; (Substitut) závod; napráva.

Anstand *m.* (Zögerung) čakanje, od-
 lášanje, odlóg, pomúda, oprezovánje;
 (Sindernis) ovíra, zadržék; (Würde)
 dostójnost, spodóbnost; (bei Sägerei)
 stan, zaséda, preža; ohne — brez po-

míseleka, takój, nemúdoma; mit —
 dostójno, spodóбно *adv.*

anständig dostójen, spodóben; (ent-
 sprechend) po volji, všéc, ugóděn.

Anständigheit *f.* dostójnost, spodóbnost.
 ansichtslos *adv.* brez pomíseleka, brez
 zadržka.

ansarren strméti (nad čím), strmó
 glédati; *fig.* zavzéti (-vzámem) se.

anstatt *praep.* namésto; *coni.* ne da
 — ampak, ne da — še.

anstauben prašíti; na-, o-, zaprašíti.
 anstaunen ostrméti (nad čím), začú-
 díti se, zavzéti (-vzámem) se; *impf.*

strméti, čúdíti se, občudovati.

anstehen na-, zabósti (-bódem); *impf.*
 na-, zabádati.

anstehen natekníti (-táknem), nasa-
 díti; *impf.* natíkati, nasájati; (b. Kranz-
 heiten) okúžiti, otróvati (otrújem), (bo-
 léžen) zatrósiti, — zanéstí; angesteckt
 werden (boléžen) nalésti (-lézem); (ein
 Haus) zažgáti, (ogénj) zatrósiti.

ansiedelnd naležív, kužen. [ba.

Ansteking *f.* okúženje; okúžba, nalež-
 Anstekingstoff *m.* okúžilo, kužnína,
 skrnína.

anstehen stati (stojím); (wohl) anstehen
 priléči (-lézem) se, podáti (-dám) se;
impf. prilégati se, podájati se, práv
 bíti (sem); (behagen) všéc bíti (sem),
 po volji bíti, pogodu bíti; — lassen
 odlágati, odlášati, odkládati, oprezov-
 váti; *pf.* odložiti, počákati; es wird
 nicht lange — ne bode dolgo trájalo.

anstehen dvigati se, vzdígovati se, na-
 vkréber popénjati se, vzbrdo víšati se.

anstellen postavíti; *impf.* postavíjati;
 (anstellen) napéljati, nagovoríti, pod-
 píhati; *impf.* napeljevati, nagovarjati,
 podpíhovati; (thun) storíti, naredíti,
 učíniti, napráviti; *impf.* délati, naréjati;
 Betrachtungen — premišlevati, pre-
 udárajati, pretehtovati; e. Dienst — po-
 skús napráviti, poskúsiti; *impf.* poskú-
 šati; im Dienst — naméstíti, v službo
 vzéti (vzámem), — postavíti, službo dáti
 (dam), — podéliti; ange stellt werden
 službo dobíti; ange stellt sein naméščen
 bíti (sem), v službi bíti, službo iméti
 (imám); sich — délati se, vesti (vedem)
 se, hlíniti se, kázati (kážem) se.

anstellig spretěn, ročen, pripravěn.
Anstellung *f.* namestitěv, naměšćanje;
služba.

Anstellungsgefuch *n.* prošnja za službu.
anstellungslos brez službe.

Anstich *m.* nabòd.

anstiften napravěti, nasnověti (-snú-
jem), naplésti (-plétem); *impf.* na-
právľjati, snovati, napléšati; (einen zu
etwas) šuntati, šćuvěti, nagovárjati,
podpřihovati; na-, podšuntati, našću-
vati, podkúriti.

Anstifter *m.* nasnovětel, provzročitel,
začětnik; podpřihovávěc, šuntar.

Anstimmun ubrátí (-běrem) jo, zakró-
žiti, zagósti (-gódem); ein Lied — za-
pěti (-pójem).

anspuffen natlěćiti, natřpati, napháti,
nazókatí.

Anstoß *m.* zadětje, udár, spotikľjaj;
(im Neben) jecljěnje; (Sündernis) za-
překa, zaděva, zadržěk; (Urgernis) po-
hújšanje, spotřka, sóblazěn (-i), pohuj-
ševěnje; — geben pohújšati; *impf.* po-
hújševati; — nehmen pohújšati se,
spotekniti (-táknem) se; *impf.* pohuj-
ševati se, spotikati se; hudovati se,
grájati.

ansossen třěćiti, súniti, drěgniti; *impf.*
třkati, svěćiti, drěgati; (anrennen) za-
dětí (-dénem) (ob kaj), zaletěti se, te-
lébniti, bütiti; *impf.* zaděvati, zaletá-
vati se, telébatí, bütati; (m. d. Sprache)
spotřkati se, jecljěti, žuznjěti, zaplé-
tati se (z jězikom); (angewunden) tikati
se, mejiti, dřžati (-ím) se, bití (sem)
tik česa.

ansosend tik ležěc, tikajóć se, držěc
se, blížnji, sosědnji.

anstößig spotikľjiv, pohujšľjiv, ne-
spodóběn.

Anstößigkeit *f.* spotikľjivost, pohuj-
šľjivost, nespodóbňnost.

anstreben pogánjati se, gnáti (ženem)
se (za čim), prizaděvati si, težiti (na
kaj, za čim), hlepěti; (wider etwas)
upřěti se; *impf.* upřrati se (proti čemu,
zoper kaj).

anstreichen na-, pomázati (-mážem);
(mit Farbe) pleskáti; obójati, pobár-
vati; (mit Kalf) běľiti; poběľiti; (mit
Schiff) podčřtati.

Anstreicher *m.* mazáč; pleskár.

Anstreichergerwerbe *n.* pleskárstvo.

anstreichen *tr.* opláziti; (Laut) smú-
kati, česúljati; nas múkati; *intr.* do-
tekniti (-táknem) se, zadětí (-dénem)
se; *impf.* dotřkati se, zaděvati se.

anstrengen napěti (-pněm), natěgniti;
impf. napěnjati, nategovati; (z Arbeit)
pri-, nagánjati, siliti (k čemu); (d. Kopf)
ubijati si, běľiti si (glavo); (zu sehr)
pretěgniti, presiliti; einen Proceß —
pravdo začětí (-čněm), tožbo vložití,
tožbo gnati (ženem); sich — trűditi se,
upřrati se, gnati (ženem) se, vbáděti
se, napěnjati se, siliti se, žiliti se.

anstrengend napórěn, trudapóľn.

Anstrengung *f.* napór, trud, prizaděva,
napěňjanje.

anstreuen nasúti (-spěm), natřsiti,
impf. nasípřati (-sípřjem).

Anstrich *m.* námaz, lik; (Schminke)
lepotřlo, šarilo; (Anschcin) vitez, po-
doba, zunánjost.

anstricken priplěsti (-plétem), pod-
plěsti; *impf.* priplěšati.

anständig dostávěti, prikřpati, přř-
šiti (-šějem); *impf.* dostávľjati.

anstürmen navaliti, naskóćiti, na-
pásti (-pádem), prihruměti (-ím), pri-
vrětí, privřětí, udáriti (na koga).

Ansturm *m.* pritřsk, naval, naskók.

anstürzen zagnáti (-žěnem) se, zale-
tětí se; *impf.* zagánjati se, zaletá-
vati se.

ansuchen prošiti; zapřsiti, popřsiti;
prošňo vložití.

Ansuchen *n.* prošnja, zapřsba.

ansummen pribřěćati (-ím); sich —
nabráti (-běrem) se, namnožití se.

Antagonismus *m.* protěvňnost, naspro-
továnje. [zópřnik.

Antagonist *m.* protěvňnik, naspřotňnik,
antasten potřpati (-třpljem), pošlátati,
dotekniti (-táknem) se; *impf.* třpati,
šľatati, dotřkati se; (die Ehre) škodo-
vati poštěňju; dotekniti se poštěňja.

Antecedens *n.* (pl. Antecedentien) prej-
šňje dejstvo; predňji stavěk.

antediluvianisch predpotópěn.

Antheil *m.* del, deľež; — haben deľež-
nik bití (sem), deľežen bití; — nehmen
udeľežití se; *impf.* udeľeževati se.

antheilmäsig *adv.* po deležu.
 Antheilmehner *m.* deléžnik; —in *f.* deléžnica.

Antheilrecht *n.* deléžna pravica.

Anthera *f.* prašnica.

Anthologie *f.* ovetnik, antologija.

Anthrac *m.* črn, prisad.

Anthropologie *f.* človekoslovje, antropologija.

Anthropomorphismus *m.* počlovečeba, učlovečitv.

Anthropophag *m.* ljudožer, pesoglavč.

anthon (Kleid) obléci (-čem); *impf.* oblačiti; (Schuhe) obúti (-ujem); *impf.* obúvati; (Ehre) — čast izkazati (-žem); *impf.* čast izkazovati; (Gewalt) — siliti; prisiliti, primóراتi; (Schaden) — poškodovati koga, škodo storiti; *impf.* škodo delati komu; sich ein Uebel — vréditi se, rániti se; ubiti (-bijem) se.

Antichrist *m.* antikrist.

anticipando *adv.* prej, poprej, naprej.

Anticipation *f.* predvzem, predvzétje.

Anticipativrate *f.* predplačni obrók, naprejšnji znesek.

anticonstitutionell protiustáven.

antik starinski, nekdánji.

Antike *f.* starina, antika.

Antikensammlung *f.* starinska zbirka.

Antilope *f.* antilopa.

Antipathie *f.* zóprnost, stud, mrzóst.

Antiphone *f.* odpévč, antifona.

Antipode *m.* protinóžč.

Antiquar *m.* starinar; knjigár, ki trži s stárimí knjigami; starinoznánc.

antiquiert zastarel.

Antiquität *f.* starina.

Antithese *f.* oporéka, protístávek.

Antik *n.* obraz, lice, obličje.

Antrag *m.* predlog, nasvèt, ponúdba; — stellen predložiti; *impf.* predlágati, nasvétovati kaj; den — annehmen predlog sprejéti (spréjmem).

antragen nanésti; *impf.* nanášati;

(vorjchlagen) predložiti; *impf.* predlágati, svétovati; sich — ponúdati se; *impf.* ponújati se.

Antragsteller *m.* predlagátelj, nasvetovávč.

Antragstellung *f.* predláganje; nasvetovantreffen najti (-dem), zalotiti, sniti (-dem) se s kom; *impf.* nahájati koga.

antreiben pognáti (-žénem); *impf.* pogánjati, tirati; (anspornen) izpodbósti (-bódem); *impf.* izpodbádati, prigánjati; (jchwingen) zagnáti (-žénem); *impf.* zagánjati.

Anreiber *m.* poganjáč, priganjáč, izpodbádavč, priganjavč.

antretfen nastópiti; *impf.* nastópati; začéti (-čném); *impf.* začénjati; den Dienst — v službo stópati; Erbchaft — dédiščino nastópati; Geichast — pričéti (-čném), lotiti se.

Antrieb *m.* pogón, poganjanje, izpodbód, izpodbádanje; (Beweggrund) nágon, nagib, vzrók; aus eigenem — sam od sebe, svojevóljno.

Antriebswelle *f.* gonilno vratilo.

antrinken napíti (-pijem) se; *impf.* napivati se.

Antritt *m.* nastóp, začétek; (e. Reize) odhód; Antritts- nastópni.

Antrittsgeld *n.* nastopnina. [beséda.

Antrittsrede *f.* nastopni govor, prva

Antwort *f.* odgovór; (Ied und — geben odgovoriti; *impf.* odgovárjati; odgovór dati (dam); odgovór dájati; er blieb ihm keine — schuldig nobéne mu ni zamóčal; wie die Frage, so die — kak ogóvor, tak odgovór.

antworten odgovoriti, odvíniti; *impf.* odgovárjati; (jchriftlich) odpísati (-píšem); *impf.* odpísovati; (furz) odrézati (-réžem) se.

Antwortschreiben *n.* odpis, ogóvor.

anvertrauen záupati; povériti, izročiti; *impf.* izročáti komu kaj; sich — razodéti se komu; *impf.* razodévati se.

anverwandt soróden, v rodu bití (sem) komu, v rodu bití s kom.

Anverwandte *m.* soródnik, zlahtnik; *f.* soródnica, zláhtnica.

Anverwandtschaft *f.* soródstvo, zlahta, sváščina, svaštvo.

Anwachs *m.* narást (-i), naráščáj, prirást (-i), prirásčáj, mladina; (des Wildes) zaréja.

anwachsen prirásti (-rástem); *impf.* prirásčati; (sich nichten) rasti, množiti se; narásti, namnožiti se; *impf.* naráščati, namnoževati se.

Anwalt *m.* zagovórník, právdník, zastópnik; (Sachwalter) oskrbník.

Anwaltschaft *f.* právdništvo; oskrbníštvo.

anwandeln obiti (-idem), izpreletéti; *impf.* obhájati, izpreletáti; (reizen) mikati; die Frucht hat ihn angewandelt strah ga je obšél, — izpreletél.

anwärmen pogréti (-grejem), ogreti; *impf.* ogrévati.

Anwartschaft *f.* pričakovánje.

Anwehe *f.* zamét.

anwehen pihnuti; *impf.* pihati, pihljáti na koga; veti (vejem) na kaj; den Schnee — snega namésti (-métem).

anweiden mečiti, mehčáti; omečiti, omechéati.

anweisen odkázati (-kažem), nakázati; *impf.* odkazovati; naročiti komu kaj; napótiti, poučiti koga; Geld — denar komu nakázati (-kažem); *impf.* nakazovati; angewiesener Betrag nakázani znesék.

Anweisung *f.* odkáz, nakáz, napotilo, pouk, napóték; (Post-) poštna nakáznica; Anweisungss- nakázni.

anweisen bélti; pobelíti.

anwendbar rabén, uporábén, rabljiv; veljavén.

anwenden rábiti; uporábiti, upotrébiti; *impf.* uporábljati; Mühe — prizadéti (-denem); *impf.* prizadévati si; trúdití se; Kosten — trošiti; potrošiti; Gesetz — zakon uporabiti.

Anwendung *f.* raba, uporába; — finden veljáti, uporábljati se.

anwerben nabráti (-berem), najéti (najmem); *impf.* nabírati, najémati; sich — lajžen med vojáke iti (grem).

Anwerbung *f.* nabíranje, nabor.

anwerfen ométati (-mečem); *impf.* ometávati.

Anwesen *n.* poséstvo.

anwesend navzóčen, pričujóč, prisótén.

Anwesenheit *f.* navzóčnost, pričujóčnost, prisótност; in meiner — vpríčo mene.

anwidern gábiti se, mrzéti; daß widert mich an to se mi gabi.

Anwinkel *m.* prikot.

Anwohner *m.* sósed, bližnji stanovávéc; — eines Baches potóčnik, potóčkar; Save — Posávéc; Drau — Podrávéc; Meer — primórec.

Anwuchs *m.* narásték.

Anwurf *m.* omét, namét; (b. Wassers) nanós, napláv; (Vorwurf) očitánje.

Anzahl *f.* število, brój; eine große — Menschen množica, sila ljudstva; fleine — peščica, nekolóšina. [štévati.

anzählen naštéti (-štejem); *impf.* nanzápfen nastáviti, na dèp dejáti (denem), — postaviti; *impf.* — dévati. anzäumen obrzdáti, obuzdáti; *impf.* obrzdvovati.

anzehen upijániti koga; sich — opíti (-píjem) se, napíti se, upijániti se; *impf.* opívati se.

Anzeichen *n.* známenje, znak.

Anzeige *f.* naznanílo, objáva; (gerichtliche) ováda, ovádba.

anzeigen naznániti, zglásiti; *impf.* naznánjati, zglásáti; kázati (kažem); pokázati; (gerichtlich) ováditi; anzehende Art kazálni (znanílni) náčín, dolóčni naklón.

anzeigend kazálén. [nik.

Anzeiger *m.* naznanívéc, kazávéc; ovádanzetteln snováti (snújem); osnovati, nasnovati.

Anzetteln *f.* osnóva, snovánje, osnútek; — einer Verschönerung zaróta.

Anzettler *m.* snováč, snovávéc.

anziehen potégniti; *impf.* potegovati; (anspannen) natégniti, pritégniti, napéti (-pném); (Anleider) obléci (-čem); *impf.* obláčéti; (Schuhe) obúti (-újem); *impf.* obúvati; (Wasser) napéti (-pném) se, obvolgñiti; (anregen) mikati, zánimati, vábiti. [prijétén.

anziehend mičén, mikálén, zanimiv.

Anzieher *m.* pritéznicá (Muskel).

Anziehung *f.* natézanje, natezáva, vabljivost.

Anziehungskraft *f.* privláčnost, natéza.

Anzucht *f.* príreža, zaréja.

Anzug *m.* (Anleider) obléka, opráva; (Ankunft) prihód, dohód.

anzüglich žaljiv, zbadljiv.

Anzüglichkeit *f.* žaljivost, zbadljivost.

anzünden (Sicht) pri-, vžgáti (-žgem); *impf.* prížigati, vžigati; (Zeuer) zakúriti, zanétiti, zatrniti, zapáliti; (Haus) zažgati.

Anzünder *m.* zažigávéc.

Anzündung *f.* prížig, zažig, zažiganje.

Aorte *f.* privodnica.
Apanage *f.* knězevsko letno izplačilo, oddělsčina, apanaža.
Apathie *f.* brezčúťje, brezčútnost.
apathisch brezčúťen.
Apfel *m.* jábolko; (wilder) lesník, lesníka; **Apfel-** jábolčni.
Apfelbaum *m.* jáblan (-i), jáblana; (wilder) lesníka.
apfelsörmig jábolčast.
Apfelmost *m.* jábolčnik, jábolkověc, lesníkověc.
Apfelrotte *f.* jábolčni mólj.
Apfelschnitt *m.* krhělj (krhljá), krhljč.
apodiktisch neovřžen, apodiktičen.
Apokalypse *f.* skrižno razoděťje. [stěn.
apokryph neprávi, podtáknjen, nepřipologet *m.* branitelj, zagovorník.
Apologie *f.* zagóvor, apologija.
Apoplexie *f.* mrtvoud.
Apokat *m.* odpádník.
Apotel *m.* apóstelj, apostol; **Apotel-** apósteljski, apóstolski.
Apotelamt *n.* apósteljstvo.
apostolisch apóstolski.
Apostroph *m.* opuščáj.
Apotheke *f.* lekárnica.
Apotheker *m.* lekár; **Apotheker-** lekárski. [ník.
Apothekergehilfe *m.* lekárski pomoč.
Apothekergewerbe *n.* lekárska obrt (-i).
Apothekergremium *n.* lekárski zbór.
Apothekerkunst *f.* lekárstvo.
Apotheose *f.* poboženje, obožávanje.
Apparat *m.* přípráva, oródje, prístroj.
Appell *m.* sklic, pozýv.
Appellant *m.* prizivník.
Appellation *f.* prizív, apelácia; **Ap-** pellationens= prizívni, apelácijski.
Appellationsfrist *f.* prizívni rók.
Appellationsgericht *n.* prizívno sodišče.
appellieren prizívati (-zóvem) višje sodišče, pritóžiti se pri višjem sodišču; apelovati; *impf.* pritoževati se p. v. s.
Appetit *m.* tek, slast (-i); guter — doběr tek; ich habe — diši mi, tekne mi.
appetitlich tečen, slastěn, želčen; apetiten.
applaudieren plóskati, tléskati.
Applaus *m.* plósk, plóskanje, tlésk.
applicieren pritekniťi (-táknem), príložiti.

Apposition *f.* pristávek.
appretieren j. zubereiten. [trdilo.
Approbation *f.* odobritěv, potřdba, poapprobieren odobriti, potřditi; *impf.* odobrovati, potřjevati.
approximativ približno, približema.
Aprikose *f.* marélica.
April *m.* april, mali travěn; in — schiden po ptíčjega mleka poslāti.
Aprilwetter *n.* nestanovitno —, izpremenljivo vreme (-na).
apropos interi. dá-tě! zbilja! pri tej priliki; na misěl mi pride.
Aquädukt *m.* vodovód.
Aquator *n.* ravník, ekvator; **Aqua-** torial= rávnikov, rávníski.
Aquatorialströmung *f.* rávníski tók, ekvatorski tók.
äquinocial enakonóčen.
Äquinocinium *n.* enakonóče.
Äquivalent *n.* enáček, istomočnina, naměstek.
äquivalent enakovředen, istomóčen.
Ar *n.* ar.
Ära *f.* vek.
Ärämeter *n.* gostoměr.
Ärar *n.* državni zaklád.
ärarisch državěn, erarěn.
Arbeit *f.* delo, opravilo, oprávek, posěl, dejánje; an die — gežen na delo iti (idem, grem); wie die —, so der Lohn kákršno delo, tako plačilo; **Arbeits-** délavěn, délověn.
arbeiten délati, poslovati; (fnechtijč) tlako délati, rabotáti; schwer — trúdití se; sich empor — opomóci (-mórem) si; *impf.* opomágati si; ohne Kost — v dero delati.
Arbeiter *m.* délavěc, težák; —in *f.* délavka, težákinja.
arbeitsam délavěn.
Arbeitsamkeit *f.* délavnost.
Arbeitsgeber *m.* delodávěc.
Arbeitshaus *n.* délalnica, delárnica.
Arbeitsleistung *f.* storjéno delo.
Arbeitsleute *pl.* délavci, težáki *pl.*
Arbeitslohn *m.* zaslúžek, mezdá.
arbeitslos brez dela, brezdelěn.
arbeitslos delomřžen, delobóžen.
Arbeitslos *f.* delomřžnja, delomřžnost.
Arbeitsstag *m.* délavník.

Arbeitszeit *f.* delovni čas.
 Arcade *f.* obok.
 Arcanum *n.* skrivnost. [starélka.
 Archaismus *m.* zastaréla oblika, za-
 Archäolog *m.* starinoslovéc.
 Archäologie *f.* starinoslovje.
 archäologisch *f.* starinoslovski.
 Arche *f.* barka, ladja.
 Archipel *m.* otóče.
 Architekt *m.* zidárski umétnik, stavb-
 nik, graditelj, arhitekt.
 Architektonik *f.* zidárska umétnost,
 graditeljstvo, arhitektónika.
 Archiv *n.* pismohrána, arhiv.
 Archivar *m.* pismohránec, arhivar.
 Area *f.* prostor, selišče.
 arg *hud.* zél (zlá, zlò), zlobén; das
 ist doch zu — to je vendar prevèc;
 — verfahren mit einem grado ravnáti
 s kom.
 Ärger *m.* nevolja, srd, jad, togóta.
 ärgerlich *nevoljen*, srdit, jadovit, to-
 góten, pohujšljív.
 ärgern *jeziti*, drážiti, togotiti, jáditi
 koga, nagájati komu; sich — jeziti se,
 srditi se, gnéviti se, hudovati se; es
 ärgert mich to me grize, — já; sich an
 etwas — pohújšati se nad čim; *impf.*
 pohújševati se, spotikati se.
 Ärgernis *n.* pohújšanje, sóblazén (-i);
 öffentliches — javno pohújšanje, spo-
 gledovánje; ich gebe — svet se spo-
 gledúje nad menoj; — geben pohúj-
 sati; *impf.* pohújševati.
 arggesinnt *hudovóljen*, hudomúšen.
 Arggesinntheit *m.* hudovóljnež.
 Arglist *f.* zvijáča, kovárstvo, lokáv-
 ščina; lokávost, prekánjenost, zvitost.
 arglistig *zvit*, lokáv, zvijáčen.
 arglos *breztlóben*.
 Argument *n.* f. Beveis. [vanje.
 Argusfalter *m.* okáč. [vanje.
 Argwohn *m.* sum, sumljívo, natólce-
 argwöhnen *sumiti*, natólcevati; gegen
 jemb. — koga na sumu iméti (imám).
 argwöhnig *sumljív*, sumén.
 Arie *f.* napèv; (Zieb) popévka.
 Aristokrat *m.* plemenitnik, plémič,
 plemenitáš, boljár.
 Aristokratie *f.* plémstvo. [boljárski.
 aristokratisch *plémiški*, plemenitáški,
 Arithmetik *f.* aritmetika, račúnstvo.

arithmetisch *aritmetičén*.
 arktisch *séverén*, arktičén.
 Arm *m.* lakèt, lakti *pl. f.*; beide —
 naróče; (Oberarm) gornje lakti, nad-
 lakti; (Vorderarm) spodnje lakti, pod-
 lakti, podkomóléc; unter dem — pod
 pázduho; — des Flüßes rokáv, pánoaga;
 (bei der Drehbank) ročica; unter die —
 greifen pomóci (-morem); *impf.* pomá-
 gati komu; in die — e nehmen v na-
 róče vzéti (vzajem).
 arm *ubóg*, revén, sirótén, siromáški;
 — werden obóžati; — e Leute siromáki.
 Armatur *f.* oróžje, vojáška opráva,
 opréma.
 Armband *n.* zapéstnica, naróčnica.
 Armbinde *f.* povój, prevéza.
 Armbrust *f.* samóstrel, samóstra.
 Armbrustschütze *m.* samostélec.
 Arme *m.* ubóžec, revež, siromák; *f.*
 ubóžica, reva, siróta.
 Armee *f.* vojska, armáda; Armee-
 vojsskni, vojni, vojinski.
 Armee-corps *n.* vojno krdélo, vòj.
 Armee-train *m.* vojni tren.
 Armeelokav *m.* rokáv, rokávéc.
 Armeelock *n.* rokávci *pl.*
 Armenkasse *f.* blagájnica za ubóžce.
 Armenfonds *m.* ubóžni zaklád.
 Armenhaus *n.* ubóžnica.
 Armeninstitut *n.* zavod za siromáke,
 siromášnica.
 Armenvater *m.* skrbník ubóžcev.
 Armenversorgung *f.* preskrba siromá-
 kov, preskrbovánje ubóžcev.
 armförmig *ročast*, ramast.
 Armhüfte *f.* podpázduha.
 Armkorb *m.* pletenica, ročnica, ročna
 košára, cajna.
 Armlehne *f.* ročaj, ročni naslón.
 Armleuchter *m.* lesténéc.
 ärmlich *siromáški*, sirótén, bedén,
 ubóren; — e Hütte beznica, košúra.
 armlos *brezročén*.
 Armmuskel *m.* lakétna mišica.
 armfelig *siromášén*, revén, sirótén,
 ubóren.
 Armfeligkeit *f.* révščina, siromášstvo,
 siróščina.
 Armspange *f.* zapéstnica.
 Armut *f.* ubóstvo, siromášstvo, rév-
 ščina, siróščina, siromáštja.

Armutzzeugnis *n.* izpričevalo ubóštva, ubóžno izpričevalo.

Armvoll *m.* naróčaj, naróčeje.

Arnica *f.* bédnja, kukovičnik, árnika.

Aroma *n.* vonjava, dišava.

aromatish vonjav, blagodišěč.

Aronstab *m.* pégasti káčnik, štkavěc.

Arrangement *n.* napráva, pripravá, urédba.

Arrangeur *m.* priredník.

arrangieren *na-*, pripraviti, *u-*, prirediti; *impf.* pripravljati, prirejati.

Arrest *m.* zapór; (Vocale) ječa.

Arrestant *m.* jetník; — *in f.* jetnica.

Arreststrafe *f.* zapórna kazěn.

arrestieren zapřeti; *impf.* zapirati.

arrogant preobjěstěn, preoblastěn, prevzětěn. [nost.]

Arrogan *f.* preobjěstnost, prevzét-arrondieren zaokróžiti, zložiti; *impf.* zaokróževati, zlágati.

Arrondierung *f.* zložba; zaokróžba, zaokróževánje.

Arrondissement *n.* okrāj.

Arsh *m.* rit (-i), sedálo, zádjnica; prda, gúzica.

Arshbade *f.* ritnica. [nal.]

Arsenal *n.* orožnica, orožárnica, arze-

Arfenik *m.* mišnica, arzenik; Arfenik=mišnični.

Arfis *f.* povzdig.

Art *f.* (Weise) način; (Gattung) pleme (-na), rod; (Species) vrsta; (Anstand) pristójnost, vljádnost; (Beschaffenheit) kakóvost; nach — der Thiere živinski.

arten vreči (vřzem) se; nach seinem Vater — po očetu.

Arterie *f.* (žilá) odvádnicá.

articuliert členkovit, razlóčěn. [tost.]

Articuliertheit *f.* členitost, členkovi-artig pristójěn, vljáděn.

Artigkeit *f.* pristójnost, vljádnost.

Artikel *m.* člen, spolník; (Ußsatz) odstávěk; (Ware) blagó, roba; kos; (Aufsatz) sestávěk, článěk.

Artillerie *f.* topništvo.

Artillerist *m.* topník, topničár.

Artist *m.* umětník.

artistish umětniški.

Arve *f.* limba, cemprín.

Arznei *f.* zdravilo, lék; Arznei= zdra-vilski, lekárski.

arzneien zdráviti, léžiti, vráçiti.

Arzneikunde *f.* zdravilstvo, vřastvo, lékářstvo.

Arzt *m.* zdravník, lečník, vrač.

ärztlich zdravníški; — *e* Behandlung zdravitěv, lečitěv; er steht in — *e* Behandlung zdravníka ima; — *e* Gutachten zdravníško mnenje.

Ascendent *pl.* vzhódné koléno, soródníki vzhódně vrste, soródníki v navzgórnji vrsti. [nosti.]

Ascet *m.* pokorivěc, krotivěc počút-

Ascetik *f.* krotitěv počútnosti, pokorjénje mesá, vaja v pobóžnem življenju, zatajevánje sámega sebe.

ascetish zatajeváln.

Asche *f.* pepěl; (glühende) prhál (-i), prhávka, prhálíca; (glühende) žerjavica; in — verwandelt upepeliti; Aschen= pepělni.

Asche *f.* lípan. [nják.]

Aschenbeháltnis *n.*, Aschenfall *m.* pepěl-

Aschenbrüdel *n.* pepěluha, pepěličica.

Aschenbrot *n.* podpepelník, mlinci *pl.*

aschenfärbig pepělnast.

Aschenkrug *m.* pepělnica.

Aschenmann *m.* pepělár. [sol.]

Aschenfal *n.* lúgasta sol (-i), alkalska

Aschenschaufel *f.* greblja.

Aschentuch *n.* pepěluška.

Ascher *m.* lug.

Ascherfafs *n.* lužnják.

Aschermittwoch *m.* pepělnična sreda, pepělnica.

aschern pepěliti.

aschgrau pepělnast; ein — *e* Pferd mišec. [(dam).]

asen pitati, hrániti, křmiti, jesti dati

Aspect *m.* (*pl.* — *en*) poglěd, izgled; záměna; *astron.* stanje premičnih zvezd.

Asphalt *m.* zémeljska smola. [vč.]

Aspirant *m.* aspirant, čakávěc, prosí-

Aspiration *f.* zasópnenje; hrepeněje. aspirieren zasópniiti; prositi, čakati česa, hrepeněti po čem.

As *n.* as.

Asscurant *m.* zavarovávěc.

Asscuranz *f.* zavaróvanje; =anfalt *f.* zavarovalnica; =gebür *f.* zavarovalnina,

premija; =polize *f.* zavarovalna policá.

Asscurat *m.* zavaróvaněc.

affecurieren zavárovati kaj.
 Affel *f.* prasiček; Sand — stónoga.
 affentieren nabírati vojake; nabráti (-bérem); nováčiti; meď vojake vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémlem).
 Affentierung *f.* vojáski nabór.
 Affentierungskommission *f.* nabórna komisija.
 Affentori *m.* nabórni kráj.
 Affessor *m.* prisédník, asesor.
 Affignant *m.* nakazovávec, nakazujúci dolžník. [káznica.
 Affignat *m.* nakázanec; *n.* (Schein) na-Affignation *f.* nakáz.
 Affimilation *f.* prilikováneje. [vati.
 affimilieren prilíčiti; *impf.* priliko-Affisen *pl.* porótna seja.
 Affisenhof *m.* porótno sodišče.
 Affistent *m.* asistent, pomočnik.
 Affisten; *f.* pomóč (-i). [družba.
 Affociation *f.* združba, združeváneje; Affocié *m.* trgóvski drug.
 affocieren družiti se; združiti se.
 Affonan; *f.* újéma glásnikov.
 affortieren razdelíti; sich — založiti se z blagom.
 Aff *m.* veja; *dem.* vějica; pánoga, grana; *coll.* vejevje; (mit Baden) rogovila; (Überbleibsel im Holze) grca, svrž (-i).
 Affhetik *f.* lepoznanstvo.
 affhetisch lepoznanški.
 Affhma *n.* nadúha, sipljivost.
 affhmatisch nadúšljiv, sipljiv.
 afftig véjnat; rogovilast; (tnorrig) gréast, svržast, svržát; (dicht) košát. afflos brezvéjnat.
 Affmoos *n.* sédje, bradovína.
 Affrognose *f.* zvezdoznánstvo.
 Affrolabium *n.* zvezdomér.
 Affrolog *m.* zvezdár, astrolog.
 Affrologie *f.* zvezdárstvo.
 Affronom *m.* zvezdoslóvec, zvezdogléd, astronom.
 Affronomie *f.* zvezdoslójve, astronomija. [ski.
 affronomisch zvezdoslóven, astronom-ativoll vejnát, vejevít.
 Affwerk *n.* veje, vejevje, praščje.
 Affyl *n.* zavéťje, zavetišče, pribežališče.
 Affelier *n.* umétnikova delálnica.
 Affheismus *m.* brezboštvo, bogotájstvo.
 Affheist *m.* brezbožec, bogotájec.

atheistisch bogotájén, brezbožén.
 Affhem *m.* sapa, dih, dúšek; den — holen dihniti; *impf.* dihati, sopsti (sopem); (schwer) sopihati, sipiti; den — beschweren zahlpíti, zasopiti; den — verlieren zasopihati se, usopiti se, zahlpínti se; in einem — v enem dúšku; zu — fomen oddehniti (-dáhmem) se.
 Affhemloch *n.* dušnica.
 athemlos brez sape, zasopljen, zahlpljen, zasopihan.
 Affhemorgan *n.* dihálo.
 Affhemsystem *n.* oddúšje.
 Affhemzug *m.* dúšek, dih, dihljaj.
 Affher *m.* hlip, etér.
 Affherdämpfe *pl.* étrova sopárica.
 affherisch hlipén, étriski, étrov.
 Affhet *m.* borivéc, rokokórec, atlet.
 athmen dihati, sopsti; dehniti (dahnem), dihniti, sópniti; (schwer) sopihati; (stark) dihtéti; (v. Blumen) dišati (dišim), dehtéti.
 Affhmungswerkzeug *n.* dihálo, sopilo.
 Afflas *m.* zemljevid, atlas (*pl.* atlanti).
 Affmosphäre *f.* vzdúšje, ozráčje, atmosfera.
 affmosphärisch vzdúšen, izpodnébén, atmosférski.
 Affton *n.* atom, drobéc.
 Afftaché *m.* pribóčnik, naméščenec.
 Afftaque *f.* napád.
 afftaquieren napásti (-padem); *impf.* napádati.
 Afftentat *n.* zavrátni napád.
 Afftergat *n.* nahrbtni odpis.
 Afftefl *n.* izpričeválo, svedóčba.
 Afftid *m.* hábat.
 Afftribut *n.* pridév, pridévék, prilásték.
 attributiv pridévén.
 Aff- razjédén, razjedljiv.
 ahen, áhen pípati.
 áhen jédkati, razjédati, pézati.
 áhend jedék, razjedljiv.
 Affkalk *m.* jedko apno.
 Affkraft *f.* razjedljivost, razjédnost.
 Afflauge *f.* razjedljívi lug.
 Affhung *f.* píca; vába.
 Affwasser *n.* razjedljíva voda.
 au! *interi.* ój, jòj, joj meni, gorjé! auch *coni.* tudi, i; mer es — sei bódisi kdorkòli; wenn — četúdi, čepráv, dási, akotúdi, akorávno; jomohl . . . als —

i...i; ničt nur ... sondern — ne samo ... ampak tudi.

Auction f. dražba.

Audienz f. zaslůh, avdijencija.

Auditor m. vojški sodnik, avditor.

Auditorium n. poslušavci.

Aue f. loka, trata, ledina, livada, draga.

Auerhahn m. divji petelin.

Auerhenne f. divja kura.

Auerochs m. tur.

auf *praep.* na, pò, v (mit dem Acc. u. Loca); — dem Lande na kmetih; — (Slovenij) slovenski; — (Aurathen) po nasvetu; — den Sonntag v nedeljo; *interi.* auf! vstani! na noge! Glück auf! Bog daj srečo!

aufdrehen jekniti, zajécati (-ím).

aufdrehen izorati (-órjem); nočmalš — preorati; Ioder — razorati.

aufarbeiten podélati; sich — opomóči (-móem) si; *impf.* opomágati si.

aufathmen dihniti, vzdihnuti; odeh-niti (-dahnem) se.

aufbahnen dejati (dénem) na mrtváški odér; *impf.* dévati —.

aufbauen sezidati, zgraditi, postáviti; *impf.* postávljati.

aufbehalten hrániti; shrániti; den Hut — pokrit ostáti (ostánem).

aufbeißen pregrizniti; (m. d. Schnabel) razkljuvati (-kljújem).

aufbessern izbóljšati, pobóljšati; *impf.* izbóljševati.

Aufbesserung f. izbóljšek, pobóljšek.

aufbetten postláti (-stéljem); *impf.* postiljati.

aufbewahren shrániti, správit; *impf.* shránjati, správljati.

Aufbewahrungsanstalt f. hranilni závod.

Aufbewahrungsort m. hranilšče.

aufbiegen zavíhati (-víham, -víšem), zavíhniti.

aufbieten (Truppen) nabráti (-bérem); *impf.* nabirati; na vojsko sklicati (-klíčem); (Berlobte) oklicati; (Kräfte) prizadévati si.

aufbinden navézati (-vézem), privézati na kaj; *impf.* privezovati; obésiti komu kaj (na nos), natvésti (-tvézem); *impf.* obésati; (den Saft) razvézati; *impf.* razvezovati.

aufblähen napihniti, napéti (-pnem),

izbúhniti; *impf.* napénjati; sich — ščepériti se, napihovati se, nadímati (-dímľjem) se.

aufblasen (Zeuer) vzpihniti, podpihniti; *impf.* vzpihovati.

aufbleiben čúti (čújem), bedéti (bedím); (die Nacht) prečúti, prebedéti.

Ausblick m. pogléd.

aufbliden kvišku poglédati, óči povzdigniti; *impf.* povzdigovati.

aufblitzen zablísniti (se), zablískati se, zasvétiti se.

aufblühen razcvétiti (-cvetém) (se), razvíti (-víjem) se; *impf.* razcvétati, razvíjati se.

Aufblühen n. razcvét, razvój, razvítek.

aufbraufen skipéti, zavréti, zašuméti; *impf.* kipéti, vréti, šuméti; (im Born) razsrdíti se, raztogotíti se, razkáčiti se.

aufbraufend razsrdljiv, togotljiv, naglojzén.

aufbrechen *tr.* u-, razlómiti; *impf.* razlámľjati; (Thüre) razbíti (-bijem) vrata;

impf. razbijati; (Brief) odpečáti, razpečáti; *intr.* (von Knoßen) póčiti;

impf. pókati; (von Blumen) razcvétiti (-cvetém) se, odpréti se; *impf.* razcvétati se, odpirati se;

(von Wunden) prepustíti se, predréti se; *impf.* prepúsčati se, predirati se;

(sich auf den Weg machen) vzdigniti se, odríniti, odprávit se, iti (idem) na pot; *impf.* vzdigovati se, odprávljati se.

aufbreiten razgríniti, prostréti (prostrém), razprostréti; *impf.* razgrínjati, razprostírati.

aufbringen správit, pripraviti; *impf.* správljati; (ausfindig machen) nájti

(-dem), iztekúti (-táknem); *impf.* iztikati; eine Sitte — novo šego uvésti

(-védem); *impf.* uvájati; ein Kind — dete odgojiti; *impf.* odgájati; (im Born bringen) razjeziti, razdrážiti, razkáčiti,

razsrdíti koga; *impf.* razdraževati, razsrjevati.

aufbröckeln razdrobiti, razmrvíti; *impf.* drobiti, mrvíti.

Aufbruch m. odhód; prelóm.

aufbrüllen zatúliti, zarjúti (-rjúvem).

aufbürden zadéti (-dénem), nalóžiti, naprtíti, navaliti, obremeníti, natovoríti; *impf.* zadévati, nalágati, nakládati.

aufdecken odkríti (-kríjem), razkriti, odvézniti, odgríniti; *impf.* odkrívati, odgrínjati; (den Tisch) pogríniti, pregríniti; *impf.* pogrínjati, pregrínjati.

aufdingen najéti (nájmem); *impf.* najémati.
aufdrängen vsíliti; *impf.* vsiljevati; sích — vríniti se komu; *impf.* vrívati se.

aufdrehen zasúkati (-kam, -čem), odsúkati, odvítí (-víjem); Uhr — navítí.

aufdringen posíliti, vríniti; *impf.* posiljevati, vrívati.

aufdrücken prítisniti; *impf.* pritiskovati; (Schloß) odpréti; *impf.* odpirati.

aufdunsten nabúhnuti, zabúhnuti, nabréknuti; aufgedunsten zabúhél.

aufeinander *adv.* drug za drugim, zapóred, zaporédoma.

Aufeinanderfolge *f.* sporéd, soslédica, zaporédnost.

aufeinanderfolgend zaporédén.

Aufenthalt *m.* bivanje, prebivanje; postánek, pomúdek; (Verzögerung) zadřžék, zamúda.

Aufenthaltsort *m.* prebivališće, bivališće.

aufserlegen nalóžiti; *impf.* nalágati; veléti, ukázati (-kázem); *impf.* velévati, ukazovati.

aufserstehen vstáti (vstánem); *impf.* vstájati.

Auferstehung *f.* vstajénje.

auf erwachen zbudítí se, prebudítí se; *impf.* zbújati se.

auf erwachen zbudítí, obudítí; *impf.* zbújati.

auf erziehen vzredítí, odgojítí; *impf.* vzrėjati, odgojevátí.

Auf erziehung *f.* vzrėja, odgója.

aufessen pojésti, snéstí (snem); *impf.* pojédati, snédati; (Kernobst) pozóbati (-zóbajem).

auffahren *tr.* navóziti, napéljati (-ám, -péljem); *impf.* navázati, napeljevati; (Weg) utrétí pot; *intr.* peljati se, vozítí se; pripeljati se; (aufbrausen) zarohnéti, zarezátí (-ím), obrégniti se; (in den Himmel) vzdígniti se; (aufspringen) poskóčiti. [jeze.

auffahrend rohnív, naglojéžen, nagle

Auffahrt *f.* vzvóz (-í); (bei Drechslen) most; (Christi) vnebohód.

auffallen pásti (pádem), telebniti, bútniti; *impf.* pádati, bútati; es fällt sehr auf v oči zbáda, pozórnost vzbúja.

auffallend, auffällig pozórnost vzbujáó, opozorjív.

Auffallswinkel *m.* vpádni kot.

Auffangeapparat *m.* prestrezálo.

auffangen prestréči (-stréžem), obstréči, ujéti (-jámem).

auffassen zagrábíti, zajéti (-jámem), ujéti, ulovítí, prestréči (-žem); (verstehen) razuméti (-uméjem, -umém); *impf.* uméti, umévati, razumévati.

Auffassung *f.* razuméva, razumévánie; doúmnost; mnénje.

Auffassungskraft *f.*, Auffassungsvermögen *n.* razumljívost, razúmnost, doumljívost.

auffinden nájti (-dem); *impf.* nahájati.

Auffindung *f.* nájdba.

aufflackern í. auflobern.

aufflammen vzplamenéti, búkniti, plásniti; *impf.* plásati.

auffledten razpléstí (-plétem); *impf.* razplétati.

auffliegen zletéti; *impf.* zletévati, zletáti; (v. d. Thür) odpréti se; *impf.* odpirati se.

Aufflug *m.* zlét.

auffordern pozvátí (-zóvem); nagovorítí; *impf.* pozívati; nagovárjati; (zuu Kampf) na bój pozvátí; (einladen) vábiti, povábiti.

Aufforderung *f.* pozív, povábilo.

Aufforderungsklage *f.* pozívna tožba; die — überreichen pozívno tožbo podátí (-dám).

aufforsten pogozdítí; *impf.* pogozdovátí. [tšv.

Aufforstung *f.* pogozdovánje, pogozd-Aufforstungscommission *f.* pogozdoválna komisija.

Aufforstungsgebiet *n.* pogozdovální okolíš.

auffressen požréti; *impf.* požírati; pozóbati (-bjem); (äßen) razjéstí (-jém); *impf.* razjédati.

auffrischen osvéžiti; obnovítí; *impf.* obnávljati, (aufmuntern) osrčítí, razčíliti, oživítí; *impf.* osrčevati, oživljati.

aufführen navóziti, napéljati; *impf.* navázati, napeljevátí; (Mauer) postá-

viti, sezidati, zgraditi; *impf.* postávljati, zidati, graditi; (Schauspiel) igrati, igró predávati; *impf.* predstávljati; jemanden — predstáviti koga; *impf.* predstávljati; sich — vésti (védem) se; obnášati se; (im Rechnen) vštéti (-štéjem), vračúniti, v račún dejáti (dénem); *impf.* vštévati.

Ausführung *f.* navóz, navázanje; grádba; predstáva, igra; vedénje, obnášanje.

Aufgabe *f.* Pénsum) nalóga, zadáča; (Anfrage) naročilo; (Zugabe) priméček, privrězek, dodátek; (d. Briefes) predája.

Aufgabenamt *n.* prejéjmi urád. [list.

Aufgabeschein *m.* (postno-) prejéjmi **Aufgang** *m.* vzhód, iztók; (Ditgegenb) vzhódna stran; (Aufwand) potróšek, tróšek; (Weg) pot.

aufgeben dáti (dam), nalóžiti; *impf.* dájati, nalágati; (übergeben) oddáti, izročiti; *impf.* oddájati, izročevati; (zugeben) pridáti, privrěci (-vrězem); (fahren lassen) opustíti, popustíti; *impf.* opuščati; den Geist — izdihniti, umréti (-mrěj), smrt storiti; den Patienten — obúpati nad bolníkom.

Aufgeber *m.* predájnik, predájvéc. **aufgeblasen** napíhnjen, nadút; prevzétén.

Aufgeblasene *m.* napíhnjenec; prevzétnež; *f.* napíhnjenka, prevzétnica.

Aufgeblasenheit *f.* napíhnjenost, nadútost; prevzétnost.

Aufgebot *n.* sklic, pozív na vojsko; (Heer) sklicana vojska.

aufgedunsen obrékél, zabúhél, nadút. **Aufgedunsenheit** *f.* obréklost, zabúhlost, nadútost.

aufgehen (Sonne) vzíti (-idem), izíti; *impf.* vzhájati, izhájati, prisijáti; (Pflanzen) pognáti; *impf.* poganjáti, klíti (klíjem), kalíti; (Knoſpe) póčiti, razvíti (-víjem) se; *impf.* pókati, razvíjati se; (Teig) vzhájati, kipéti, kvásiti se; nakípniti, nakrknúti; (Schnee) kopnéti, tájati se, talíti se; skopnéti, stájati se, raztalíti se; (Thür) odpréti se, otvoríti se; *impf.* odpiráti se; (v. Beschwür) prepustíti se; *impf.* prepúščati se; (Augen) izpreglédati; *impf.* izpregledovati, spámetovati se; (aufgewendet werden) potróšiti se, porábíti se;

der Wein ist aufgegangen vino je pošlo, potéklo; — lassen potróšiti, porábíti, potrášiti, zapráviti; *impf.* zaprávljati; (Knoten) razvozláti, razvézati (-vézem); *impf.* razvezovati; (Raht) páráti se, razpáráti se; (Rauch) dvigati se; vzdígnúti se.

aufgeklärt razsvetlěn, omíkan.

Aufgeklärtheit *f.* omíka, prosvéta.

Aufgeld *n.* nadávék, ara. [ložen. **aufgelegt** dobre (Zidane) volje, razpo- **aufgeschaut** *interi.* pozór! pázi! pázíte!

Aufgewärmtes *n.* pogrétina, pogrétki *pl.*, pogréta jed.

aufgewendet zdramljen; bister, bodér. **aufgießen** nalíti; *impf.* nalívati na kaj.

aufgraben razkópáti (-kópljem); *impf.* razkopávati; die Erde um einen Baum — prst (-i) nakópáti, nagrěbsti (-grěbem) okóli drevésa; (ausgraben) izkópáti; *impf.* izkopávati, izkopovati.

aufgreifen (aufheben) pobráti (-bérem); *impf.* pobírati; jemanden — prijéti (primem), zgrábíti, zasáčiti.

aufgrunzen zakrúlití, zarohnéti.

aufgürten opásati (-pášem); (Reid) podpásati, podrécáti; (Sattel) pripásati, pripéti (-pnem); *impf.* pripénjati; (den Gurt öffnen) od-, razpásati, odpéti.

Aufguss *m.* nalív, polív, nalívek; heißer — popárék.

Aufgusthierchen [Zufusionsthierchen.

aufhauen raz-, pre-, sesékati; *impf.* razsekovati; (aufhauen) prekljúniti.

Aufhalt *m.* zadržék.

aufhalten zadržáti (-držím), ustáviti; *impf.* zadrževáti, ustávljati; sich — bití (sem), bývati, prebívati, mudíti se; sich über etwas — nevoljen bití nad čim, repénčiti se, čemeríti se; ich halte mich darüber auf to mi ni práv.

aufhaltbar zadržžen, zadržljiv.

aufhängen oběsíti, razoběsíti; *impf.* oběsati, razoběsati.

aufhäufen kopíčiti, grímáđiti; nakopíčiti, nagrámáđiti; sich — nabráti (-bérem) se; *impf.* nabírati se.

aufheben vzdígnúti, dvígnúti; *impf.* vzdígováti, dvígati; ein wenig — povzdígnúti; (aufbewahren) hráníti; shránúti, správití; *impf.* shránjati, správljati; (Geſetz) preklícáti (-klíčem), ovrěči

(-vržem), razkrepiti, razveljaviti, moč —, veljavo vzéti (vzámem); (Berjammung) razpustiti; *impf.* razpuščati; (beenden) skleniti; *impf.* sklépati; (Bertrag) razvézati (-vézem); (Robot) odprávi; (Unterjuchung) ustávi; *impf.* nstávljati; die Tafel — izza mize vstáti (vstánem); *impf.* vstájati.

Aufheber m. (Muskel) vzdiznica.

Aufhebung f. odpráva, ovržba, razveljáva, preklíc.

aufheitern vedriti, jasnit; razvedriti, iz-, razjasniti; jemanen — razveseliti, udobrovóljiti; *impf.* razveseljevati.

aufhelfen pomóci (-mórem); *impf.* pomagati komu; (cinem Gefallenem) na noge správi; vzdigniti; *impf.* správljati, vzdigovati; sich — opomóci si.

aufhehen naščuváti, našuntati, podpihati, nahújskati; *impf.* podpihovati, dráziti; (Thiere) spoditi.

aufhissen natekniti (-táknem); *impf.* natikati; (Fahne) razprostréti, razpéti (-pnem); *impf.* razprostírati, razpénjati.

aufhorden poslušáti, na uhó vléči (vléčem), prislúskovati.

aufhören (ablassen) neháti, jénjati, prestáti (-stánem); *impf.* nehávati, jenjevati, končevati se, prestájati; (vom Schmerz) odléči (-léžem); *impf.* odlégati.

Aufhören n. nehánje, prestánék; ohne — neprenéhoma, neprestáno.

aufhüpfen skóčiti, poskóčiti.

auffahren spoditi, splášiti.

auffandjen zaúkatí, zavriskati, zavrísniti.

Aufkauf m. pokúp, nakúp.

aufkaufen nakúpiti, ponakúpiti.

aufkehren poméstí (-métem); *impf.* pométati.

aufkeimen vznikniti.

aufklären razsvetliti, izjasniti; *impf.* razsvetljevati; (Berstand) bístriti; razbistríti, prosvétiti; (erklären) razjásniti, pojasniti, razložiti; *impf.* razlágati; sich — (v. Wetter) jasniti se, vedriti se.

Aufklärung f. razsvéta; pojasnilo, razjasnitév, razbistrilo; (beá Weisheit) omika, prosvéta.

aufklauben pobráti (-bérem); *impf.* pobirati.

Aufklaubsel n. pobírek.

aufkleben prilepiti.

aufklopfen raztóči (-čem), raztrúpiti.

aufknuden razgrísti (-grizem), razgrízniti. [vati.]

aufknien poklékniti; *impf.* pokleko-

aufknöpfen odpéti (-pnem), razpéti; *impf.* odpénjati, razpénjati.

aufknüpfen (Dieb) obésiti; *impf.* obésáti; (auflösen) razvézati (-véžem), razrésiti, razvozlatí; (beseftigen) privézati, privozlátí. [variti.]

aufkochen skúhati; prekúhati, pre-

aufkommen vstáti (vstánem), vzdigniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se;

(genesen) ozdravéti, okrévati, preboléti, skoléhati; (fund werden) izvédeti se

(zvem), na svetlo priti (pridem); mit ihm kommt niemand auf njemu ni nihče

kos; (v Umständen) opomóci (-mórem) si; eine neue Mode ist aufgekomen

novo šego so vpeljáli.

Aufkommen n. ozdravénje, okrévanje.

aufkrahen razpráskati, razzóhati.

aufkünden odpovedáti (-vém); *impf.* odpovedovati.

Aufkündigung f. odpóved (-i).

aufladen zasméjati (-sméjem) se.

Aufladegebür f. nakladnina.

aufladen nalóžiti, naprtíti, zadéti (-dénem), natovoríti; *impf.* nakládati,

nalágati; obložiti (koga s čim); sich etw. — nakópáti (-kópljem) si; *impf.* nakopávati si.

Auflader m. nakladávec, nadevác.

Auflage f. nálog; (Steuer) nakláda; (b. Buches) natisk, izdáva; (b. d. Dreh-

bant) nástava.

Auflagebaum m. leséna blázina.

auflassen opustiti; *impf.* opúščati.

Auflauerer m. zalezovávéc, préžavéc.

auflauern zalezovati; préžáti (-žím), stréči (stréžem) na koga.

Auflauf m. naték, sték, stékanje; (Auf-

ruhr) rabúka; (Speiße) kípnjenéc, kípnik.

auflaufen natéči (-téčem), narásti (-rástem); *impf.* natékati, naráščati; (Speiße) nakípniti; *impf.* kípéti; (Sof-

ten) natéči se, nabráti (-bérem) se; (aufschwellen) otéči; *impf.* otékati.

aufleben oživéti; *impf.* oživljati se.

auflegen položiti, dejáti (dénem) na kaj; *impf.* polágati, dévati; (zur Ein-

sičt) razgrniti, razpoložiti; (Last) naložiti; *impf.* nalagati; (Steuer) naložiti; *impf.* nakladati; (Buch) izdati, natiskniti; *impf.* izdajati, natiskovati.

Auflegung *f.* razgrnitév; (der Wahl-listen) razgrnitév volivskih imenikov. **auflehn** se, ustávljati se; *impf.* naslánjati se na kaj; sič wider einen — upréti se, ustávití se komu; *impf.* upirati se, ustávljati se.

Auflehnung *f.* upór. [birati. **auflesen** pobráti (-bérem); *impf.* poufleudhten zasvétiti (se), zasíjajati (-sijem), zasíniti (-nem).

aufliegen lézati (-žim) na čem; (Liste) razgrnjen biti (sem); sič — prelézati se. **auflockern** rahljáti, rášiti; zrahljáti, razdrásati.

auflockern vzplamenéti, švigniti, búkniti, plániti, zaplapoláti.

auflösbar razvezljív, razvezén; *chem.* raztopljív, raztopén, ločljív.

auflösen razvézati (-véžem), razrésiti; *impf.* razvezovati, razreševati; (schmelzen) stopíti, raztopíti; *impf.* raztápljati; *chem.* razlóčiti, razkrojiti; *impf.* lóčiti, razločevati, razkrájati; (Vertrag) razvézati, razdréti (-dérem); *impf.* razvezovati, razdirati; (Versammlung) razpustíti; *impf.* razpúščati; (Gesellschaft) razdrúžiti; *impf.* razdruževati; (Rathsel) ugániti; *impf.* ugíbatí; (Knoten) razvozláti; (Aufgabe) réšiti; sič — razpásti (-pádem); *impf.* razpádati; (Gesellschaft) razíti (-idem) se; *impf.* razhájati se.

auflösend ločilén, topilén, krojilén, razdružilén.

Auflösung *f.* razvéza; razhód; raztóp; (einer Versammlung) razpúst; (e. Vereinigung) razdrúžba; (d. Kaufes) razkúp. **Auflösungsmittel** *n.* ločilo, topilo.

aufmachen odpréti, otvoríti; *impf.* odpirati; (aufbinden) razvézati (-véžem), odvézati; (Brief) razpečátiti; (Muss) raztóčti; Mund — zíniti, črhñiti; sič — vzdigniti se, napótiti se, odprávití se; *impf.* odprávljati se. [čelu.

Aufmarsch *m.* razvrstítév, razvoj na aufmarschieren razvrstíti se; *impf.* razvrščevati se.

aufmerken páziti, poslušati; (auf-

zeichnen) zapisati (-píšem), zaznámenovati, zabeléžiti; *impf.* zapisovati, zaznamenjevati.

aufmerksam pazljív, pozórén; — sein *f.* aufmerken.

Aufmerksamkeit *f.* pazljívost, pozórnost; besóndere — íčtenen oko poséбно obrñjeno iméti (na kaj).

aufmischen zmésati, premésati.

aufmuntern izpodbósti (-bódem), izpodbudíti; *impf.* izpodbádati, izpodbújati; (aufwecken) zdrámiti, vzbudíti; *impf.* vzbújati; (erheitern) razveselíti; *impf.* razveseljevati. [ljív.

aufmuntern izpodbudén, izpodbud-
Aufmunterung *f.* izpodbáda, izpodbúda, izpodbudilo.

aufnähen prišiti (-šijem), našíti.

Aufnahme *f.* sprejém; (dirigir.) vpis, zapis, vpisóvanje; (eines Protokolles) sestáva; (e. Gegend) načrt; (photogr.) posnétek.

Aufnahmsgebäude *n.* sprejemálnica.
Aufnahmsprüfung *f.* sprejémna izkúšnja.

Aufnahmschein *m.* sprejémnica, sprejémni list.

Aufnahmstare *f.* sprejémščina.

aufnehmen sprejéti (spréjmem); *impf.* sprejémati; (heben) vzdigniti; *impf.* vzdigovati; (Arbeit) lotíti se (dela), pričéti (-čném); *impf.* pričénjati; eine Gegend — načrtati obráz krajine; (dingen) najéti (nájmem); *impf.* najémati; (Eid) v priségo vzéti (vzámem), zapriséči (-séžem); *impf.* zapriségati koga; (übel —) zamériti, za zlo vzéti komu; *impf.* za zlo jemáti (jémljem); (vermehrten) dovzéti; (Geld) na posodo vzéti, izposódití; *impf.* izposojevati; (Protokoll) sestávití, naredíti, zapisáti (-píšem) zapisnik; *impf.* písati zapisnik; der Mond nimmt auf mesec raste.

aufnötigen vsiliti komú kaj; posiliti koga; vríniti; *impf.* vrívati.

aufopfern žrtvovati, darovati; podaríti, posvetíti.

Aufopferung *f.* žrtév, darítév.
aufpassen naložiti, natovoríti, zadéti (-dénem), naprtíti; *impf.* nakládati, nalagati. [lauern.

aufpassen páziti, poslušati; *f.* auf-

aufpflanzen nasaditi; *impf.* nasájati; *ř.* aufpflanzen.

aufprobieren poméřiti, izkúšiti; *impf.* poméřjati, izkúšati. [tíčeje]

Aufputz *m.* lišp, nakít, okrásěk, lepo-aufputzen olěpsati, okrásiti, ozáljšati, nakítiti; *impf.* lepótíčiti, lépsati, krásiti; *řidj.* — nalíšpati se, našopíriti se.

aufstrafen řidj. vzdigniti se, pobrati (-bérem) se.

aufräumen posprávití; *impf.* posprávljati; *urediti*, *v red* správití; *impf.* *v red* dévati. [čúnjati]

aufrechten zaračúniti; *impf.* zara-aufrecht *adi.* pokónčěn; *adv.* pokónču; — stěhend pokónču stojěč; — bleiben veljávěn ostáti (-stánem); — erhalten *v moči* ohrániti, obdržati (-držím).

Aufrechterhaltung *f.* ohranitěv, vzdržáva.

aufreden iztégniti, kvišku pomoliti.

aufregen razdrážiti, razvněti (-vnámem), razbúrítí; *impf.* razvněmati; (*b. Meer*) vzbúrítí, vzbúřkati; šúntati, pošúntati, podpíhniti; *impf.* podpíhovati; aufgeregt razbúřjen, razdrážen.

aufregend dražljiv.

Aufregung *f.* razdrážba; razdráženost, razvnětje.

aufreiben predřgniti, otrěti (-tárem), razměti (-mánem); *impf.* predřgovati, razměvati; (Haut) odrěgniti, ožúlití; (*b. Pferd*) osěnití (osědniti); (zu Grunde richten) ugonobiti, zatřěti (-trēm); *impf.* zatírati.

aufreihen razřgati, preřgati, šřgati; razřiti; (Raht) razpárati; (Bunde) pre-drěti (-dėrem), nauráziti; *impf.* pre-řirati; (Mund) ziniti, zazijáti; *impf.* zévati.

aufreizen razdrážiti; *ř.* aufregen.

aufrichten postávití pokónču, vzdigniti; *impf.* postávljati, vzdigovati; (*er richten*) naprávití, ustanoviti; *impf.* naprávljati, ustanávljati; *řidj.* — vzdigniti se; *impf.* vzdigovati se.

aufrechtig odkřit, odkřitosřčěn, iskrěn.

Aufreichtigkeit *f.* odkřitosřčnost, iskrėnost.

aufriegeln odpehniti (-páhnem), zapáh odríniti; *impf.* odrivati.

aufreihen odrěgniti, ožúlití, odrěti (-dėrem).

aufrollen navíti (-vijem); *impf.* navíjati; omotáti; (außeinander) razvítí, razmotáti; *impf.* razvíjati, razmotávati.

aufrollen pomekníti (-máknem) se; *impf.* pomíkati se.

Aufruf *m.* pozív, oklie.

aufrufen *tr.* pozváti (-zėvem), poklicati (-klicēm); *impf.* pozívati, poklicevati; *intr.* klikniti, zavpiti (-vpíjem), zakřícáti (-křičím).

Aufruf *m.* upòř, púnt, vstája, krámola, búna; *in* — sein vúntati se; *in* — gerathen upřěti se, spúntati se.

aufreihren změsati, razměsati; *impf.* měsati. [nik]

Aufrehrer *m.* upòřnik, púntar, vstáj-aufrehrerřidj. púntarski, upòřen.

aufreiffeln strěsti, zmájati; *impf.* strěsati, májati.

auffagen odpovédáti (-vém); *impf.* odpovedovati; (*vorjagen*) povédáti; *impf.* narekovati.

auffammeln pobráti (-bérem), skupíti; *impf.* pobírati, skupljati.

auffällig upòřen; sovražěn, pikěr, zajedljiv; — sein zajedjati koga; *er ist ihm* — piko ima nanj, ne mara ga. [(-i)]

Auffälligkeit *f.* zajedljivost, nenavist

auffatteln osedláti (konja).

Auffatz *m.* nastávek, natik, nasádek; (řřifl.) sestávek, spis; (Gewehr) muha.

auffaugen posesáti, posřebati.

auffaugen vzdójiti. [drog.]

Auffaugflange *f.* (Blühableiter) sesální aufřarren razgrěbsti (-bem); zgrěbsti, nagrěbsti; *impf.* nagrěbati.

auffchauen poglédáti, kvišku poglédáti, kvišku vzdigniti oči; aufgeschaut! pázite! pozòř!

auffchaumen skípiniti.

auffcheinen sinití, zasijáti (-sijem).

auffcheuchen splášiti.

auffschichten plástiti; naplástiti; (Holz) skládáti, zlágati; zložiti.

auffschiebar odložěn.

auffschieben odložiti; *impf.* odlágati, odlásati, odkládáti; (auf einen andern Tag) preložiti.

auffschiebend odloživ; — e Wirkung odloživa moč.

auffschirren obrzdáti, obuzdáti, zasedláti.

Auffschlag *m.* udár, udárec; (am Kleide) osléc, zasléc, zalék, obložek; (Preis) podražba, poskok cene od. v ceni; *mus.* povzdig; (Steuer) nakláda.

auffschlagen udárati; *impf.* udárjati; (entzwei) raztólci, razbiti (-bijem); *impf.* razbijati; (Kleid) privzdigniti, privihati, zalékniti; (Buch) odpréti; *impf.* odpirati; (im Buche eine Stelle) poiskati (-iščem); (Preis) poskóčiti v ceni; (Wohnung) naséliti se, nastániti se; (Augen) izpreglédati; (Reise) nabíti; *impf.* nabijati; sich — rániti se.

auffschließen odpréti (-prém), otvoríti; (mit dem Schlüssel) odkleníti; *impf.* odpirati, odklépati. [čarica.

Auffschließer *m.* ključár; — in *f.* ključnik; **auffschließen** razpárati, prerézati (-réžem); *impf.* prerezovati.

Auffschluss *m.* (der Thüre) odklep; (Erklärung) pojasnilo; — geben pojasniti, razjasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

auffschmalen pripéti (-pném), zakopčáti; *impf.* pripénjati; (auseinander) odpéti, razkopčáti; *impf.* odpénjati.

auffschneiden hlástniti, sávsniti; (ein Wort) ulovíti.

auffschneiden *tr.* (Brot) narézati (-réžem); (öffnen) prerézati, razpráti (-pórjem); (n. d. Scyere) prestriči (-strižem); *intr.* (brahen) báhati se, širokoustiti se, hvalisáti se, hlástáti; (lügen) legáti (lážem).

Auffschneider *m.* baháč, širokoustnež, hlástáč.

Auffschneiderei *f.* baháštvo. [ústěn.

auffschneiderisch baháv, hlástáv, široko-

auffschneiden šniti, skóčiti, švigniti, kvišku; hrcniti.

auffschneiden odpéti (-pném); *impf.* odpénjati; odvézati (-véžem); auf etw. — privézati; (Perlen) nízati (nízhati); nanízati.

auffschrauben auf etwas priviti (-víjem); *impf.* privijati; (lošschrauben) odviti; *impf.* odvíjati.

auffschrecken *tr.* splášiti, ustrášiti; *intr.* preplášiti se.

auffschreiben zapisati (-pišem); *impf.* zapisovati.

Auffschreibung *f.* zápis, zapisovánje.

auffschreiben zakričáti (-čím), vzklikniti, zavpíti (-vpíjem), zavéčáti (-čím).

Auffschrift *f.* napis; (Adresse) naslòv.

Auffschub *m.* odlòg, odklád, odlásek; die Sache erleidet keinen — stvar se ne more odlásati; keinen — gestattend neodlòžen.

auffschüren (Feuer) podnétiti, podkúriti, podrášiti.

auffschürzen podpásati (-pásem), podvézati (-véžem), izpodrécáti se; *impf.* podpasovati, podvezovati; (Armel) zavíhati, zalékniti.

auffschütten nasúti (-spém u. -sújem); *impf.* nasipati (-sipíjem), nasipávati; (Wasser) nalíti (-líjem); *impf.* nalivati.

auffschwellen otéči (-téčem), zabúh-niti; *impf.* otékati; (Wasser) narásti, skipéti; aufgegeschwollen otékél, zabúhél.

auffschwemmen naplavíti, nanósiti (drva).

Auffschwemmung *f.* napláva, nanòs.

auffschwingen sich vznésti (-nésem) se, vzdígniti se; *impf.* vzdígovati se; zavíhtéti se, zletéti.

Auffschwung *m.* vznòs, vzlèt; *fig.* razvoj, razevèt.

auffsehen poglédáti, oči povzdígniti.

Auffsehen *n.* pogléd; pozornost; ohne — na tihem, brez hrupa; — erregen pozornost obuditi.

Auffseher *m.* páznik, ogléda, nadzórnik; — in *f.* oglednica, nadzórница.

auffsehen postávití, nasadíti; *impf.* postávljati, nasájati; (Hut) pokrítí (-jem) se; *impf.* pokrívati se; (schriftl.) spisáti (-šem); *impf.* spisovati; (Deckel) povéz-niti; *impf.* povezovali.

Auffseher *m.* postavljáč, postavljávec. **auffseuffen** vzdíhnuti, vzdehniti (-dáh-nem); *impf.* vzdíhati.

Auffsieht *f.* nadzòr, páznja; — führen nadzirati, nadzòr iméti (imám).

Auffsiehtsbehörde *f.* nadzórništvo, nadzòrno oblástvo.

Auffsiehtspersonale *n.* nadzòrno osébjé; pázníško osébjé.

auffsieden *tr.* u. *intr.* prevréti, zavréti; *tr.* prevaríti.

Auffsit *m.* zaséd.

auffsitzen sedéti na čem; (die Nacht) noč presedéti, prebdéti; (zu Pferde)

zasésti (-sédem) konja ob. sésti na konja; idj bin ihm aufgejessen spēljal me je na led.

auffpannen (Seite) napéti (-pnëm); *impf.* napénjati; (Tuch) razpéti; *impf.* razpénjati; (über etw.) prepéti; *impf.* prepénjati.

auffspeisen použiti (-užijem), pojésti (-jém); *impf.* použivati, pojedati.

auffsperrén odpréti, odkléniti, otvoriti; *impf.* odpirati, odklépati.

auffspielen zaigráti, zagósti (-gódem), zasvirati, zabrénkati; *impf.* igráti, gósti, brénkati.

auffspeisen nabósti (-bódem), nasaditi, natekniti (-táknem); *impf.* nabádati, nasájati, natíkati.

auffspreizen razgrniti, prepéti (-pnëm); *impf.* razgrinjati, prepénjati.

auffspringen poskóčiti; *impf.* poskakovati; (entzwei) póčiti, régniti; (von Samen)ajeln) prézati se.

auffsprizen tr. poskropiti; *impf.* škropiti, brizgati, pljúskati; *intr.* štrkniti; *impf.* štrkati.

auffsprudeln zavvráti; *impf.* vvráti; *fig.* er sprudelt leicht auf hitro se vname, hitro se vžgè.

auffspüren zasledíti, iztekníti (-táknem), izvóhati.

auffspädeln izpodbósti (-bódem), podpihniti; *impf.* izpodbádati, podpihovati, podžigati.

Auffstand *n.* upòr, vstája, pùnt.

auffständisch upóren, pùntarski.

auffstehen prebósti (-bódem), predréti (-dérem); *impf.* prebádati, predirati.

auffsteden natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* natíkati, nasájati; s. aufhissen.

auffstehen vstáti (vstánem), vzdígniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se; (auf etwas) státi (stojím) na čem; (vom Krankenlager) ozdravéti, ozdráviti se, preboléti; (auftragen) moléti, strméti; (gegen jemand) upréti se; *impf.* upirati se komu; vzdígniti se zoper koga.

auffstehend pokónčèn, stojèč.

auffsteigen kvišku iti (grem), dvigáti se, kvišku lésti (lézem) na kaj; popéti (-pnëm) se, zlésti; (Wagen) na voz sésti (sédem); (Pferd) konja zasésti; (Rauch)

valiti se, vzdigovati se; (in die höhere Classe) prestópiti v višji razrèd; (von Haaren) ježiti se; (v. Speisjen) riga se mi; (Gedanken) prišlo mi je na misel; —de Linie navzgórnja vrsta.

auffstellen postávití; *impf.* postávljati; (eine Falle) nastávití; *impf.* nastávljati; (Waren) razpostávití; *impf.* razpostávljati; (Truppen) postávití, razvrstítí; (Frage) stávití vprašanje; sich — postávití se.

Auffstellung *f.* nastáva; postávljanje; razstáva; razvrstítév.

auffstobern iztekníti (-táknem), zasledíti.

auffstoßen tr. (öffnen) odpehniti (-páhnem), odríniti, ulómiti; *impf.* odpehovati, odrívati; *intr.* rigati se, hlémpati se, hlipati se; auf etwas stoßen zadéti (-dénem) na kaj; (begegnet) naletéti na koga, namériti na koga.

auffstrahlen zasíniti, zasíjati (-síjem). auffsträuben našopíríti, naščepéríti; die Federn — našopíríti se.

auffstreichen namázati (-mázem); (die Haare) pogláditi; *impf.* poglájati.

auffstreifen zalékniti, zavíhati (rokáv); (Haut) odrégniti, ogúliti, odréti (-dérem).

auffstreuen posúti (-spém u. -sújem), natróšiti, nastláti (-stéljem); *impf.* posípati, nastíljati.

auffstülpen zavíhniti, privíhniti, zaffrkniti, zavíhati; aufgestülpte Nase zaffrknjen nos; aufgestülpte Stiefel privíhanice.

auffstützen upréti, podpréti, naslóniti; *impf.* upírati, podpirati, naslánjati.

auffsuchen póiskati (-íščem); *impf.* ískati česa, sledíti kaj.

Auffsud *m.* rázvar.

Auftakt *m.* dvig, dvigljaj.

aufftauchen priti (pridem) na vrh, pomoliti se (iz vode); das Gerücht tauchte auf glas je počil.

auffthauen otájati se, raztalíti se, ojúžiti se, odmékñiti se; *impf.* tájati se, talíti se; júžiti se; (Schnee) skopnéti; *impf.* kopnéti; aufgethaut tal, kopèn, odmékél.

Auffthauen *n.* tájanje, odméka, kopnéñje, raztòp.

aufftheilen porazdelíti.

aufthun dejáti (dénem); *impf.* dévati na kaj; (öffnen) odpréti; *impf.* odpirati; (Mund) ziniti, ōhñiti, izpregovoriti; (Augen) izpreglédati.

aufthürmen nakopičiti, nagrmáđiti; *impf.* nakopičevati.

aufstehen na mizo postáviti; *impf.* postávljati.

Auftrag *m.* nanòs; (Befehl) naročilo, povélje, nálog (-óga), ukáz; nach — po naročilu; — geben *ſ.* auftragen.

auftragen nanésti, nanósiti; *impf.* nanásati; (Speisen) na mizo prinésti; *impf.* prinásati (jedi); (Eid) naložiti; *impf.* nalágati; (Befehlen) naročiti, veléti, ukázati (-kázem); *impf.* naróčati, velévati, ukazovati.

aufstreiben vzgnáti (vzženem); *impf.* vzgánjati; (Wild) spoditi, splásiti; (Geld) denár dobiti, skup správiti; *impf.* dobívati, správljati; (aufbláßen) napíhniti, napéti (-pnem); *impf.* napénjati.

austrennen páрати, práti (pórjem); razpárati, razpráti.

austreten nastópati, prikázati (-žem) se očítio; *impf.* nastópati; als Kláger — zatóžiti koga, tožbo zoper koga podáti (-dám).

Auftrieb *m.* vzgòn.

Auftritt *m.* nastòp; (auf der Bühne) prizòr; (Stufe) stopnica; einen — haben spreti se s kom.

austrocknen posušiti; (trocken werden) posušiti se; (Thránen) solze obrisati (-brísem).

aufwachen zbuditi se, zdrámiti se; *impf.* zbújati se, zdrámljati se; (Unterbrechung des Schlafes) prebuditi se; *impf.* prebújati se.

aufwachsen zrásti (zrástem); *impf.* zrásčati.

aufwallen zavréti, skipéti; *impf.* vréti, kipéti.

Aufwallung *f.* kipénje, vrénje; vzkíp; búrkanje.

Aufwand *m.* tróšek, stróšek, izdáték, potróšek; (groß) utráték, potráta; — machen potráti, potróšiti; *impf.* tráti, tróšiti; (in Kleidern) na obleki zanósiti.

aufwärmen pogréti (-gréjem); *impf.* pogrévati; *fig.* ponóviti; *impf.* ponávljati; aufgewármte Speise pogrétina, pogréta jed (-i).

aufwarten postréči (-žem), poslúžiti; *impf.* stréči, slúžiti; mit etwas — ponúđiti komu kaj; einem — poklóniti se komu; *impf.* poklánjati se.

Aufwárter *m.* stréžnik, stréžáj; — *in f.* stréžnica, stréžájka.

aufwärts *adv.* gori, kvišku; (bergauf) navzgór, vkréber, vbreg; (flufsaufwärts) proti vodi.

aufwartsam postréžen, postréžljiv.
Aufwartung *f.* postréžba, stréžba; (Complim.) poklòn, priklòn; — machen priklóniti se komu.

aufwaschen omíti (omíjem), umíti; *impf.* umívati; (Wáſche) opráti (-pérem), izpráti; *impf.* izpiráti.

aufweden zbuditi, zdrámiti; *impf.* zbújati, drámiti; (v. d. Todten) obuditi; *impf.* obújati.

Aufwecker *m.* budítelj, budník; (Uhr) budílo.

aufweiden mečiti, móčiti; zmečiti, razmóčiti, odmóčiti; *impf.* razmákati, odmákati.

Aufweidmittel *n.* razmočilo.

aufweinen zajókati (-jókam, -jóčem), zaplákatí.

aufwenden potróšiti, potráti; (Mühe) prizadéti (-nem) si; *impf.* prizadévati si.

aufwerfen navréči (-vržem), namétati (-méčem), nagrnúti; *impf.* nametávati, nagrínjati; (Sand) nasípiti (-sípíjem); (Dünger) nakídati gnoj; Frage — povprásati; stávti vprašanje; sich zum Könige — razglásiti se za kralja; aufgeworfene Lippen debéle ústnice, nabrékle ústnice.

aufwickeln namotáti, navíti (-víjem); *impf.* navíjati; (loß) razvíti, razmotáti.

aufwiegen podščuváti (-ščúvam, -ščújem), podšúntati, podpíhniti; *impf.* ščuváti, šúntati, podpíhovati.

Aufwiegelung *f.* ščuvánje, šúntanje, hújskanje, podpíhovánje.

Aufwiegler *m.* ščuvávéc, podpíhovávéc, šúntar, hújskáč.

aufwiehern rezgétñiti.

aufwinden *ſ.* aufwickeln.

aufwiſchen obrisati (-bríšem), pobri-
sati, otréti (-tárem u. -térem); *impf.*
obrisovati, otírati.

aufwühlten razriti (-rijem), zriti; *impf.*
razrivati, zrivati; razrváti (-rújem).

Aufwurf *m.* namèt, nagrèb, nasip;
(eines Maulwurfs) krtína.

aufzählen dopláčati.

aufzählen naštéti (-štéjem), nabrójiti;
impf. naštévati.

Aufzahlung *f.* dopláčilo, dopláčevánje.

aufzäumen obuzdáti, obrzdáti.

aufzehren použiti (-uzíjem), pojésti
(-jém); *impf.* použivati, pojédati; (v.
Bieh) požréti; *impf.* požírati.

aufzeichnen zapisati (-pišem), zabelé-
žiti; *impf.* zapisovati; zaznámenovati;
nacrtati.

Aufzeichnung *f.* zapis, zapisovánje, za-
známba, zabeléžba.

aufzeigen pokázati (-kážem); *impf.*
pokazovati.

Aufziehbrücke *f.* dvigljiv most, most
na škrpóh.

aufziehen dvigniti, vzdigniti, kvišku
potégniti; *impf.* vzdigovati, potegovati,
kvišku vleči (vlečem); (Segel) razvíti
(-víjem), razpóti (-pnem); *impf.* raz-
vijati, razpénjati; (Uhr) naviti; *impf.* raz-
navijati; (Saite, Saſn) napéti; *impf.*
napénjati; (erziehen) odgojiti, vzredíti;
impf. odgojevati, vzréjati; (Thiere) re-
díti; zredíti; *impf.* zréjati; (auf die
Wache) na stražo iti (idem, grem); ein
Gewitter zieht auf k nevíhti se pri-
právlja; (spotten) šalo ugánjati, za-
frkovati, norca (bebca) délati iz koga.

Aufzug *m.* potegovánje, nategovánje,
navíjanje; vzpenjáča; feierlicher — slo-
vézni izprevòd, obhòd; (Werkzug) odlòg,
odláganje; (im Schauspiel) dejánje, del;
(Kleidung) noša, opráva; (bei d. Webern)
snutèk, osnóva.

aufzupfen razcufráti, razskúbsti.

aufzwingen j. aufnóthigen.

Augapfel *m.* zrenica, púnčica, zrklo.

Auge *n.* okó (očésa); die Augen oči
f. pl.; (auf der Pflanze) popèk, okó;
(auf d. Brúhe) srága; die — n zuhaben
mezáti (-žim); die — n zumachen za-
mezáti, oči zatísniiti; die — n heraus-
strecken oči izbúljiti; vor d. — n vzóči;

vor aller — n vpričo vseh; unter vier
— n med nama, med dvema; es liegt
vor — n očítno je; Augen- očésni, óčni.
Augeln mótřiti; spogledovati; mig-
ljáti; cépiti.

Augenarzt *m.* zdravnik za oči.

Augenblick *m.* hip, trenótek.

augenblicklich *adv.* hipèn; *adv.* v hipu,
na máh, ko bi trenil, ko bi mignil.

Augenbraue *f.* obrv (-i); *pl.* obrvi.

Augendiener *m.* hinávèc, lizún.

augensällig očit, očitèn, očividèn.

Augenflus *m.* krmezljívost.

Augenfläſer *pl.* naóčniki, očáli *m. pl.*

Augenhaut *f.* (die harte) belóčnica.

Augenhöhle *f.* očésna jámica.

Augenkammer *f.* očésni prekát.

augenkrank bolnoòk, bolán na očéh.

Augenlicht *n.* vid.

Augenlid *n.* veja, veka.

augenlos brezòk.

Augennaſ *n.* mera na oči, očésna
mera; nach dem — urtheilen po očéh
sódiiti.

Augenmerk *n.* poglèd, naméra; sein —
auf etw. gerichtèt haben páziti na kaj.

Augenpunkt *m.* očíšèe.

Augenschein *m.* vid, poglèd; vídez;
oglèd, izvid; — aufnehmen oglèd oprá-
vljati, izvid vršiti; dem — nach po vidu,
na videz.

augenscheinlich očitèn, očivéstèn, oči-
vidèn; *adv.* očítno, očividno.

Augenscheinlichkeit *f.* očítnost, očivést-
nost, očividnost.

Augenshirn *m.* senčilo.

Augenschleim *m.* krmézèlj.

Augenschmerz *m.* očésna bolečina, bo-
lečina v očéh.

Augenschwäche *f.* slabòst oči, slabe oči.

Augenspiel *n.* migljánje z očmi, me-
žikanje.

Augensprache *f.* govor z očmi.

Augenstern *m.* zenica, púnčica.

augentriestig krmezljív.

Augentroſt *m.* vesélje za oči; (Pflanze)
smetlika.

Augenweide *f.* paša za oči.

Augenwimper *f.* trepálnica, ozémci *pl.*

Augenwink *m.* migljaj, mig, pomig
(z očmi).

Augenſaſn *m.* (zob) podóènik, oènják.

Augenzeuge *m.* priča samovideó.
 augig okat; in Zusammensetzung: -ok,
 3. B.: ein— enook, schwarz— črnook.

Augment *n.* pomnožek, narastek.

Augur *m.* ávur.

August *m.* avgúst, véliki srpán.

Augustinermönch *m.* avguštíněc.

Aurikel *f.* iglěc (igleca) (*Primula auricula*).

Aurora *f.* zárja, zóra.

aus *praep.* iz, ód; aus Eisen iz —, od želéza; aus d. Stadt iz mesta; aus Liebe zu seiner Mutter iz ljubězni do svoje mátere; aus der Mitte izméd *c. gen.*; einer aus eurer Mitte eden izméd vas; Fahr ein Fahr aus od leta do leta; der Wein ist aus vino je potěklo, vina je nestálo; der Gottesdienst ist aus služba božja je minila; aus ist mit ihm po njem je; aus und aus venomé, od konce do kraja; er weiß weder aus noch ein ne ve ne naprěj, ne nazáj.

ausantworten izročiti, izporočiti; *impf.* izročevati, izporočati.

ausarbeiten izdelati; *impf.* izdelovati; (abfassen) spisati (spíšem); sich — izdelati se; pretěgniti se.

Ausarbeitung *f.* izdeláva, izdelék; spis, sestávek.

ausarten izvrěci (-vřem) se, izprevrěci se, izpríditi se, izroditi se; (vom Getreide) zdívjati. [nem].

ausathmen izdřhniti, izdehniti (-dáh-Ausathmung *f.* izdřh.

Ausbau *m.* zgrábba; dodeláva.

ausbauen zgraditi, dozídati; dodělati.
ausbedingen izgovoriti si, pridřžati (-držim) si; *impf.* izgovárjati si, pridřževati si.

ausbessern popráviti, izbóljšati; *impf.* poprávljati, izbóljševati.

Ausbesserung *f.* popráva, poprávljanje.

Ausbeute *f.* dobíček, dohódek, pridělek.

ausbeuteln iztrěsti, izprázniiti; *impf.* iztrěsati, izpráznevati; izsipati.

ausbeuten dobiček iz česa vzěti (vzámem); *impf.* jemáti (jěmljem); izžémáti koga (kaj); v prid obrñiti; *impf.* obráčati.

ausbilden izdelati; *impf.* izdelovati; (Geist) omikati, olikati, izbistriti, iz-

obráziti; *impf.* izobraževati; (Körper) izúriti; *impf.* úriti; sich — izobráziti se; izučiti se. [ženost.

Ausbildung *f.* izomika, izúčba, izobráausbitten izprositi; daš bitte ich mir aus prosim, tega nikár.

ausblasen izpíhniti; (b. Licht) upíhniti; ugasiti; *impf.* upihovati; ugášati.

ausbleiben izostáti (-stánem); *impf.* izostájati; der Alhem bleibt aus sapa zastáne, zastája; (nicht kommen) ne priti (pridem); eine Zeile ist ausgeblieben vrsta je izpuščena; daš Ausbleiben, b. Ausgebliebene izostáněk.

ausblühen razcvěsti (-cvetěm) se; *impf.* razcvětati se; odcvěsti; *impf.* odcvétati.

ausborgen izposódiiti si, na pósodo vzěti (vzámem); *impf.* izposójati si, na pósodo jemáti (jěmljem); jemdm. etw. — posódiiti komú kaj, na pósodo dati; *impf.* posójati.

ausbrechen *tr.* izdrěti (-děrem); *impf.* izdirati; izlómiti, izvráti (-rújem); *intr.* (anfangen) začěti (-čněm); *impf.* začěnjati; prikázati (-kážem) se, nastáti (-stánem), vněti (vnámem) se; *impf.* prikazovati se, nastájati, vněmati se; in Thürnen — zajókati (-am, -jócem) se; in lautē Lachen — razhohotáti se.

ausbreiten razšíriti, prostrěti; *impf.* razšírjati, prostírati; razvrěti; (Flügel, Tuch) razprostřěti, razgrñiti, raztěgniti; *impf.* razprostírati, razgrñjati, raztegovati; (Getreide) razgrěniiti; die Flügel — razčepěriiti se; (ein Gerücht) razglásiti, razněsti, raztrósiti; *impf.* razglášati, raznásati; sich — (b. Thieren) pomnožiti se, razšíriti se, razplódiiti se; *impf.* pomnoževati se, razšírjevati se; (von Pflanzen) razrásti se; *impf.* razrášćati se; sich über etwas — obsírno góvoriti o čem.

Ausbreitung *f.* razšírjanje, razšírjáva, raznásanje.

ausbrennen *tr.* iz-, požgáti (-žgěm), izpáliti; *intr.* izgorěti, pogorěti.

ausbringen izněsti (-něsem); správiiti iz česa; einen Toast — zdravico napíti (-píjem); *impf.* napívati komu; (Zunge) izlěči (-lěžem), izvaliti, izplódiiti.

Ausbruch *m.* začětek; izbruh; — des Feuers vřig, vnětje; (Wein) samotók,

samomáščina; (b. feuerſpeienden Bergeſ) bljuvânje.

ausbrüthen izlěči (-lězem), izvaliti; der Auſgebriitete izlěženec, izvaljěnec.

Ausbrütung f. izlězba.

ausbügelu izlikati; *impf.* likati.

Ausbund m. izbōr, cvet, zglěd; (im böjen Sinne) izvřžek, izvětek.

ausbürſten izšćětiti, izkrtáčiti; *impf.* šćětiti, krtáčiti.

Auſcultant m. prislušnik, avskultant.

Auſcultation f. prisluškovânje, prisluškavânje.

auscurieren ſ. auſheilen.

ausdampfen izkaditi se, izhlapěti, izpuhtěti; *impf.* hlapěti, pãriti se, puhtěti.

Ausdauer f. vztrãjnost, stanovítност.

ausdauern *intr.* vztrãjati; zdržžati (-im) se; *tr.* pretrpěti, prebiti (-bijem, -bóm), prestãti (-stojim).

ausdauerend vztrãjen, strpěn, stanovítěn. [čěn.]

ausdehnbar raztězěn, raztegljiv, vla-

Ausdehnbarkeit f. raztěznost, raztegljivost, vláčnost.

ausdehnen raztěgniti; *impf.* raztězati, raztegovati; napěti (-pněm); *impf.* napěnjati; razšřřiti, razprostrěti; *impf.* razšřřjati, razprostřřiti; auſgedehnt razšřřen, raztěgnjen, razhōděn; (tubiſch) razszěžen.

ausdehnſam-flüſſig razteznotekōč.

Ausdehnung f. raztěza, raztěg; (Weitläufigkeit) obšřnost; (tub.) razszěznost.

ausdenken izmisliti; *impf.* izmisljevati; izuměti.

ausdienen doſlůžiti, izslůžiti.

ausdörren usehniti (-sãhnem), poššřiti se; *impf.* usihati.

ausdrehen izvřřiti (-vřřem); *impf.* izvřřjati; (Wãſche) ožěti (ožmēm); *impf.* ožěmati.

Ausdrehſtahl m. votlilo. [besěda.]

Ausdruck m. izrãz, izrěk, izjãva; (Wort) ausdrůcken izbřřniti, izlãčiti; *impf.* iztřřskati, iztlačevati; ſhřřlřřigkeiten — izžěti (-žmēm); *impf.* izžěmati, žmřřkati; mit Worten — izrãziti; *impf.* izrãzevati; ſjã ſjãhōn — lepo govōriti.

ausdrůcklich izrěčěn; (mit Worten) nalãšč (nalãšč).

ausdrůcksvoll izrãzít, izrãžěn.

Ausdrůckſweiſe f. izrãzevãnje. ausdunſten izhlapěti, izpuhtěti, izpãriti se; *impf.* hlapěti.

ausdunſten izpãriti, izhlapiti; *impf.* pãriti, puhtěti.

Ausdunſtung f. para. izpãrica, hlap; (üble) smrad.

Ausdunſtungſtãtte f. izhlapřřěč.

auseinander *adv.* nãrazen, vsaksěbi, razdvōje; zu weit — predãleč eden od drůzega.

auseinanderblaſen razpřřhniti; *impf.* razpřřhovati; =bringen razdejãti (-dēnem), razkrůšiti; =fahren razpřřhniti se, razpřřiti se; =fliehn razbėgniti, porazbėgniti; =fliehn raztěči se; *impf.* raztěkati se; =kehren razměsti (-mětem); *impf.* razmětati; =legen razlōžiti, razpoložiti; *impf.* razpolãgati; =růcken razmekniti (-mãknem); *impf.* razmřřkati; =ſchlagen razbiti (-bijem), raztrřpiti; *impf.* razbjãti; =ſehen razposãditi; *impf.* razposãjati; j. erklãren.

Auseinanderſehung f. razlōžítěv, razpřřãva; razlōčítěv; poravnãva. [rěn.]

auseinanderſiehn ſ. auseinanderſah-

auseinanderſiehn raztěgniti; *impf.* raztegovati.

auserleſen izbrãn, izbōrěn, izvřřtěn.

auserleſen, =erkieſen, =erwãhlen izvōliti, izbrãti (-bōrem); *impf.* izbřřrati.

Auserwãhltē m. izvōljenec, odrbrãnec; f. izvōljenka.

ausfahren *tr.* izvōziti; *impf.* izvãzati; *intr.* pěljati (pěljem) se; (auf b. Haut ausbrechen) izpehniti (-pãhnem) se, osřřiti (-spēm) se; *impf.* izpehovati se, osřřpati (-sřřpljem) se. [hōd.]

Ausfahrt f. izvōznja, voznja na izpřř-

Ausfall m. izpãd; (Abgang) nedostãtek, pomãnjkljaj; (m. Worten) napãd, ugōvor; (Reſultat) izid; e. — machēn plãniti (iz trãnjãve).

ausfallen izpãsti (-pãdem); *impf.* izpãdati; gut — pošřěčiti se; die Ernte iſt gut ausgefallen lětina se je dobro obněsla; die Haare fallen ihm auß lasjě mu gredō z glave; alleſ iſt gut ausgefallen vse je ſlo po srečř, vse je ſlo pogodu.

ausſechten izbojevati, z mečem razlōčiti; (bei Gericht) izpřřvdati.

ausfertigen izgotóviti, napraviti, narediti, napisati (-pišem); *impf.* izgotávljati, napravljati, naréjati, napisovati; izdáti (-dám).

Ausfertigung *f.* izgotávljanje, izdávánje, napráva; (amt.) izpisék, izdáték, odprávek.

ausfindbar najdljiv; daš íft sčjon — to se že more najti.

ausfinden iznájti (-nájdem).

ausfindig *adv.* machen iznájti, nájti, zaslediti, zalotiti, izmisлити.

ausfliden zakrpati, zašiti (-šijem).

ausfliegen izletéti; *impf.* izlétati.

Ausflucht *f.* beg, uték; (Ausrede) izgovór, izvínék.

Ausflug *m.* izlét; einen — machen odíti (-idem), odpotovati kam.

Ausflugloch *n.* letálnica.

Ausfluss *m.* izliv, iztok, ustje.

ausfolgen izročiti; *impf.* izročati.

ausforschen poizvédeti (-vém), izprášati, izvédeti, izslediti; *impf.* poizvedovati, izpraševati, izvedovati, izsledovati.

ausfragen izprášati; *impf.* izpraševati, povpraševati.

Ausfuhr *f.* izvázanje, izvòz, izvóznja; Ausfuhr = izvózni.

ausführbar izvéden, izpeljiv, izvřšen.

ausführen izvóziti; *impf.* izvázati; (vollbringen) izvésti (-védem), izpéljati, izvršiti; *impf.* izpeljavati, izvrševati; jemanden — koga na izpréhod péljati (péljem); Pferd — konja prevódit; *impf.* prevájati.

ausführlich obsírén, natánčén, podróben; *adv.* natánko, obsírno.

Ausführlichkeit *f.* obsírnost, natánčnost, podróbnost.

Ausführung *f.* izpeljava, izvršítév, izvrševánje, izvòd; izdélék; in — bringen izpéljati, izvršiti, izvésti (-védem).

Ausfuhrroll *m.* izvoznína.

ausfüllen izpólniti, napólniti; *impf.* izpólnjevati; (m. Wasser) natóčiti, nalíti (-lijem); *impf.* natákati, nalivati; (mit Erde) nasúti (-spém, -sújem), zasúti; *impf.* nasipávati; (m. Moos) zamašiti; *impf.* zamaševati; (m. Steinen) zadélati.

Ausfüllung *f.* izpólnjevánje; natákánje, zalívek.

ausfüttern podvléči (-vléčem), pod-

stáviti, podložiti; *impf.* podstávljati, podlágati, podkládati.

ausfüttern napásti (-pásem), nakřmiti; zrediti; *impf.* zréjati; den Winter hindurch füttern preživiti, prerediti; *impf.* preréjati.

Ausgabe *f.* izdávánje; izdáték, tróšek, stróšek, potróšek, razhódek; (d. Briefe) oddája; (der Bücher) izdává; (die Emission) izdátba, izdája.

Ausgabepost *f.* potróšni postávek.

ausgähren dovréti, dokipéti.

Ausgähmung *f.* vzkip.

Ausgang *m.* izhòd, izíd; (Folge) poslédék, naslédék; (Ende) konéc; Ausgangs- izhódni.

ausgeben *tr.* izdáti (-dám), potrošiti; *impf.* izdájati, trošiti; Karten — kvarte delíti, razdelíti; *intr.* (ergiebig sein) izdáti; (Getreide) plénjati, zaléči (-léžem).

Ausgeber *m.* izdajátelj.

ausgebildet izobražen.

Ausgebot *n.* prodája, drážba.

Ausgeburt *f.* izród, izródék.

Ausgediente *m.* doslužénec.

Ausgedinge *n.* izgovorjéni užíték, preživíték.

ausgehen izíti (-idem), iti z doma; (spazieren gehen) iti, odíti na izpréhod; leer — ne opráviti nič; (Geld, Ware) poiti, potéči (-téčem), nestáti; *impf.* potékati, nestájati; (enden) néhati, končáti; (vom Feuer) ugásniti, dogoréti; (sich erfüllen) izpólniti se, uresničiti se; (von Haaren) izpásti (-pádem); *impf.* izpádati; auf etwas — mériti v kaj, glédati na kaj.

ausgekerbt narézan, narezlján.

ausgelassen porédén, prešérén, razposajén, srborit, razpásén, lágodén, razuzdán.

Ausgelassene *m.* porédnež, razposajénec, razuzdánec.

Ausgelassenheit *f.* prešérnost, razposajénost, razpásnost, srboritost, razuzdánost, lágoda.

ausgelernt izučen.

ausgemacht dognán, gotòv.

ausgenommen *adi.* izvzét; *adv.* razen, mimo tega, izvzémši.

ausgerandet izróbljen.

ausgejudt izbrán, prebrán. [grbast. ausgemachfen dorástel; (budfig)grbav, ausgezejdnet izvřstén, izbóren.

ausgiebig izdátén; (Getreide) plenjav; (Speise) téčen, tekovít.

Ausgiebigkeit *f.* izdáténost.

ausgießen izlíti (-líjem), razlíti; *impf.* izlívati, razlívati. [gódba.

Ausgleich *m.* poravnáva, pobóta, nausgleichén poravnáti; *impf.* poravnávati; poenáčiti; (die Rechnungen) pobótati, poravnáti; *d.* Schaden — škodo povníti, popráviti; *impf.* povráčati, poprávljati; (eben machen) zravnáti; síd mit jemand — pogodíti se, dogovoriti se, pobógati se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.

Ausgleichung *f.* zravnáva, zravnávanje, poenáčba; pogódba.

ausgleiten izpodřkniti, izpodřsniti, izpodletéti, spólzniti; *impf.* izpodřkati, izpodřsati, izpodletěti.

ausgraben izkópáti (-kópljem), izgrébsti; *impf.* izkópávati, izgrébati; (in Kupfer) urézati (-rězem).

Ausgrabung *f.* izkóp; (das Ausgegrabene) izkopánina, izkopína; Ausgrabungsz — izkópén.

ausgrübeln izmísliti; *impf.* izmísljati.

ausgurgeln izgrgráti; *impf.* grgráti.

Ausgufs *m.* izlívěk, odlívěk.

Ausgufsrinne *f.* líjak.

Ausgufsláfte *f.* izlívališče.

ausgucken izsekáti; Augen — oči izkljíváti (-kljívem).

aushalten *tr.* prestáti, pretrpéti, prebíti (-bóm), prenéstí; *impf.* prenášati; (erndähren) prezíviti, prerediti; *intr.* obstáti (-stánem), zdřžati (-žím) se; *impf.* obstájati, zdřževati se.

ausländigen izročíti, oddáti; *impf.* izročěti, oddájati.

Ausländigung *f.* izročítěv, izročěba.

Aushängebogen *m.* izvėsna pola.

aushängen oběsiti, razoběsiti, izvėsiti; *impf.* oběšati, razoběšati.

Aushängeschild *n.* izvėsěk, napis.

ausharren vztrájati, strpéti, obstáti (-stánem), zdřžáti (-žím) se; *impf.* obstájati, zdřževati se. [pěn.

ausharrend vztrájěn, stanovítěn, str-

Aushau *m.* izsěk, seč (-i).

aushaubar izsěkěn, izsekljiv.

Aushauch *m.* izdih, izdihljaj; (Athem) sapa, duh; hlap.

aushauchen dihniti, izdihniti; *impf.* dihati, izdihovati; (die Seele) umřéti; (von Pflanzen) puhtéti, izhlapévati, dišati (diším).

aushauen izsekáti; *impf.* izsekovati; *m.* dem Meißel — izdóbsti (-dólbem).

ausheben dvígniti, izdvígniti; *impf.* izdvígati; Thüre — vrata snéti (snámem); Soldaten — nabráti (-bérem); *impf.* nabirati.

Aushebung *f.* vojáski nabòr.

ausheken izvalíti, izléči (-léžem); *fig.* izmísliti.

ausheilen *tr.* zacéliti, ozdráviti; *intr.* (gesund werden) ozdravéti.

ausheittern *tr.* (das Gemüth) razveselíti; *impf.* razveseljevati dušo, srce; *intr.* es hat sich ausgeheittert razjasnilo se je; der Regen hat aufgehört izvedřilo se je; es heitert sich aus jasní se.

aushelfen pomóči (-rem), pripomóči; *impf.* pomágati, pripomágati komu.

Aushilfe *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i), podpóra; Aushilfs- pomóžní, pomóčni, pripomóčni.

aushöhlen votlíti, dólbsti (dólbem), globíti; izvotlíti, izdólbsti, izglobíti.

Aushöhlung *f.* votlína, glob (-i); (Baumhöhle) dúplja, duplína, dúplo.

aushöhnen zasmehovati koga, rógati se komu.

ausholen (mit dem Arm) iztéginiti, naméřiti; *impf.* naméřjati roko; zamáhñiti; (ausforſchen) poizvedovati; (Reben) nazáj seči (sezem).

aushüllen lúšěti; olúšěti, izlúšěti; (Bohne) rúžiti; orúžiti; (Apfel) lúpiti; olúpiti.

aushungern izstrádáti, izlákotiti; zgládom ukrotíti; ausgehungertes Mensch izstrádaněc, gladnež. [vati.

auskuffen izkašljati; *impf.* izkašljeausjűten izpléti (-plévem).

auskűmmen česati (čěšem); izčěsati, počesati, razčesati.

auskűren poměsti (-métem); *impf.* pométati.

Auskehrdijt *n.* smet (-i); *pl.* smeti.

auskeimen izkalíti se, izcómíti se.

auskellern izmastiti, iztisniti, izžéti (-žmém); *impf.* iztiskovati, izžémati. auskennen síti uméti (-éjem, -ém), razuméti kaj, večé bití čemu.

ausklären izčistiti; *impf.* čistiti, izčiščevati; Weizen — trébiti; otrébiti; f. ausheutern. [izbirati.]

ausklauben izbráti (-bérem); *impf.* ausklauberisíti izbiréen, izbirljiv.

auskleiden sleči (-čem); *impf.* sláčiti; síti — sleči se; (mit etwas) obléči; *impf.* obláčiti.

Auskleidekufe f. slačilnica.

ausklopfen iztépsti (-tépem), izprašiti, iztóléti; *impf.* iztépati, toléti.

ausklügeln izmisliti, izmოდovati, izvíti (-vijem) jo, iznájti (-nájdem).

auskochen tr. izkúhati, izvariti; *intr.* izkúhati se.

Auskommen n. živež, kruh; mit dir ist fein — s teboj ni živéti, izhájati.

auskommen iziti (-idem); *impf.* izhájati; (v. Feuer) vnéti (vnámem) se; mit dem Gehalt kann er nicht — ob tej plači ne more živéti, s to plačo ne more izhájati; (mit jemd.) izhájati; (befannt werden) izvédati se.

auskramen razpoložiti; *impf.* razpolágati; na ogleđ postaviti; *impf.* postavljati.

auskragen izpráskati, izdrgniti.

auskriechen izlésti (-lézem); (aus d. Ei) izléti (-lézem) se.

auskühlen tr. ohladiti; *intr.* síti — ohladiti se; *impf.* ohlájati se.

auskundschaffen poizvédati (-izvém); *impf.* poizvedávati; izpráštati; *impf.* izpraševati; ein Land — ogledovati.

Auskundschafter m. ogledúh, ogledovávéc.

Auskunft f. naznanilo, poročilo; (Aufklärung) pojasnilo, razbistrilo, dopóved (-i); — geben povédati (-vém), razjasniti, izporočiti, dopóved od sebe dati.

Auskunftsbogen m. dopovédnica, razkáznica; =bureau n. pisárnica za pojasnila.

ausladen sméjati (-jem) se —, posmehovati se komu; zasmehovati koga.

ausladen raztovoriti, izložiti, izpráziniti; *impf.* raztovárjati, izlágati, razkládati; (b. Bau) napustiti.

Auslager m. izpraznivávéc, izkladáč. Ausladung f. razkládaba, izložitev; (b. Gehirns) napúšć.

Auslage f. strošek, potróšek, razhódék, izdaték; — n. bešen zalóžiti stroške.

Auslagekasten m. razlózna omára, razlóga, razkládница. [stvo.]

Ausland n. vnánje dežéle pl., inozém-Ausländer m. inostránec, inozémec; — in f. inostránka, inozémka.

ausländisch inostránski, inozémski, vnánji.

auslangen izhájati s čim, dosti —, dovolj iméti (imám); zadostovati, dovolj bití (je).

auslassen izpustiti; *impf.* izpúšćati; Butter — razpustiti, raztopiti; *impf.* razpúšćati, raztápljati; síti úber etvas — svojo misel razodéti o čem; den Zorn — jezo iztrésti nad kom, znósiti se nad kom.

Auslassung f. izpust, izpúšćanje.

Auslauf m. izték, iztók; — d. Flotte odhód ladjévja; (beim Bau) napúšć, pristréšćek.

auslaufen iztéti (-téčem); *impf.* iztékatí; (v. d. Flotte) odjádrti, odríniti, odplúti (-plóvem, -plújem), odplávati; (enbigen) končáti se; *impf.* končevati se; (v. d. Zeit) potéti; *impf.* potékati.

Ausläufer m. tékavéc, tékác; (bei Pflanzen) pritlika, živica; (b. Gebirge) razrásték.

Auslaut m. končénik.

auslauten končevati se.

auslauten zvoniti komu; (aufhören z. läuten) odzvoniti; d. Messe — mašo odzvoniti; *impf.* odzvánjati.

ausleben doživéti.

ausleben polizati (-lizem), izlizati.

ausleeren izpráziniti; *impf.* izpráznevati.

auslegen izložiti, razlóziti, razpoložiti; *impf.* izlágati, razpolágati; (erklären) razlóziti, razjasniti, raztolmáčiti; *impf.* razlágati, razjasnevati; (Weiß) koga z denárjem zalóžiti; *impf.* z denárjem zalágati; za koga izdáti denár; *impf.* izdájati denár.

Ausleger m. razlagávéc, tolmáč.

Auslegung f. razlaganje, razlága, razkládanje, razjasnitév.

ausleihen posóđiti, izposóđiti, razpo-
sóđiti; *impf.* posóđati, razposóđati.

auslernen izučiti se, doučiti se.

Auslese *f.* izbór, izbirek.

auslesen izbráti (-bérem); *impf.* izbí-
rati; Buch — prebráti, přečítati knjigo.

ausliefern izročiti, predáti; *impf.* iz-
ročevati, predájati. [dája.

Auslieferung *f.* izročítěv, izróčba, pre-
auslöšdybar ugasljiv; (Geſchriebenes)
izbrisěn, izbrisljiv.

auslöſchen *tr.* ugasiti, pogasiti; *impf.*
ugášati, pogášati; (Geſchriebenes) izbrí-
sati; *impf.* izbrisovati; *intr.* ugásniti;
impf. ugasovati.

Auslöſe- odkúpni; =geld *n.* odkupnína.

auslöſen izžrebati.

auslöſen odkúpiti, řešiti; *impf.* odk-
kupovati, řeševati; ſich — odkúpiti se.

Ausloſung *f.* žrebanje.

Auslöſung *f.* odkúp, řešítěv.

auslüften prezráčiti, izvětriti, pre-
větriti; *impf.* prevetrovati.

ausmachen dokončati, dovršiti; *impf.*
dokončevati, dovrševati; (begleichen) po-
ravnáti; *impf.* poravnávati; (betragen)
zněsti; *impf.* znašati; (ſchelten) oštěti
(-jem) koga, ozmějati; *impf.* oštěvati,
změrjati; ausgemacht dognán, gotòv.

Ausmarsch *m.* odhòd.

ausmarschieren oditi (-idem), odprá-
viti se; *impf.* odhájati, odprávljati se.

Ausmaß *n.* méra, izméra, preméra.

ausmauern dozídati, prizídati.

ausmaufen ſich míšiti se, leviti se;
omíšiti se, oleviti se. [šem).

ausmeiſeln izklěsati (-klesám, -klě-
ausmergeln izmózgati.

ausmerzen iztrěbiti; (aus dem Buche)
izbrisati.

ausmessen iz-, pre-, odměriti; *impf.*
iz-, pre-, odměrjati; (beſtimmen) do-
lóčiti, ustanoviti; *impf.* določevati,
ustanavljati.

Ausmessung *f.* izméra, izmérjanje.

ausmitteln izvédeti, iztekniti (-ták-
nem), zaslediti; *impf.* izvedávati, izti-
kati, zasledovati; izměriti, izračúniti.

Ausmittelung *f.* izvédba, zasledítěv;
izméra, izračún.

ausmünden iztékati se, iztákati se,
izlívati se.

ausmustern prebráti (-bérem), odbráti;
impf. pre-, odbírati; zavřeči (-vržem),
izmětati (-měčem).

Ausmusterung *f.* preiskáva; izbira;
izmětanje.

ausnähren obšiti (-šijem); *impf.* ob-
šívati.

Ausnahme *f.* izjěma, izíměk; mit —
razen, mimo, izvzěmši; Ausnahmss-
izjemni.

ausnahmsweise *adv.* izímno, izjěmno,
izjěmoma, po izímku.

Ausnahmzustand *m.* izjěmni stan.

ausnehmen izvěti (-vzámem), izněti
(-námem); *impf.* izvzěmati, izněmati;
(ausſchließen) izlóčiti, izkljúčiti; ſich
— pridržati (-držím) si; ſich gut —

podájati se, prilégati se, pristovati.

ausnehmend izbóřěn, posěběn.

ausnühen izkoristiti; (abnúhen) iz-
rábiti, obrábíti.

Ausnühung *f.* izkorišćevánje.

auspacken izložiti; *impf.* izlágati, iz-
kládati.

ausparieren odbíti (-bíjem), prestrěči
(-strěžem); *impf.* odbíjati, prestrězati.

auspeitschen izpókati, z bíčem izgnáti
(-žěnem).

auspfänden zarúbiti.

Auspitium *n.* známenje; Auspicien *pl.*
okrilje; unter den Auspicien pod po-
kroviteljstvom.

ausplaudern počenčati, izbebljati, iz-
blebetáti.

ausplündern oplěniti, obrópati.

auspolstern izblazíniti, oblazíniti, pod-
ložiti. [jem).

ausposaunen raztróbiti, razvpíti (-vpí-
ausprägen izkováti (-kújem), vtisniti;
izobraziti; ausgeprägt izrážen, vtisnjen.

auspressen iztláčiti, iztisniti, izžěti
(-žněm); *impf.* iztiskati, izžěmati.

ausprügeln iztépsti, izpókati.

ausputzen očěđiti, očistiti, osnážiti;
(Sicht) utrñiti; *impf.* utrinjati; (ſchelten)
oštěti, ozmějati; (ſchmíeden) olěpšati,
ozáljšati, okrásiti.

ausquartieren izšěłiti; *impf.* izšelje-
vati. [šem).

ausradieren izstrgljati, izbrisati (-brí-
ausraffen počiti (-čijem), počiti se;
impf. počívati; oddehniti (-dáhmem) se.

ausräuchern pokaditi; *impf.* pokájati; (ſſleiſch) prekaditi, povoditi; *impf.* prekájati.

ausraufen izpúliti, izpípati, iztřgati, izrváti (-rújem).

ausräumen izprázniiti, pospráviiti; *impf.* izpraznjevati, posprávljati.

ausräufperu ſich izhřkati se, izkášljati se.

ausrechnen preračúniti, preštěti (-štějem), prebrojiti; *impf.* preštěvati.

ausreden raztěgniti, natěgniti; *impf.* raztězati, natězati; ſich — zlékniti se; *impf.* zlécati se, izvirati se.

Ausrede *f.* izgóvor.

ausreden izgovoriti, dogovoriti; *impf.* izgovárjati; laß mich — daj, da ti vse povém.

ausreiben izmėti (-mánem), izmenčáti; (Zimmer) omíti (-mijem), otrěti; *impf.* otráti.

ausreichen zadostovati, dostájati; (m. etwas) izhájati, dosti iměti; ausreichend dovoljen, zadostěn.

ausreinigen *f.* reinigen.

ausreißen *tr.* izpúliti, izpípati (-pljem), izrváti (-rújem), izdrěti (-děrem); *impf.* púliti, pípati, rváti, izdirati; *intr.* (entflicen) poběgniti, zběžati (-žim), úiti (-idem).

Ausreißer *m.* uskòk, begún, uběžnik, uhajávěc, uhajáč.

ausreiten izjězditi, izjáhati (-jáham, -jášem).

ausreiten preresětáti, presejáti (-séjem), oběčniti, izčíniti; *impf.* oběčnjati.

ausrenken izviniti, izpehniti (-páh-nem).

ausreuten iztrěbiti, izkrčěti, izrváti ausrichten opráviiti; *impf.* oprávljati; dognáti (-žěnem), izpěljati (-pěljem); *impf.* izpeljávati; (berleunden) obrekovati, oprávljati, raznášati, obírati koga; den Gruß — pozdráviiti; *impf.* pozdrávljati.

ausringen *tr.* izviniti, izpehniti (-páh-nem); *impf.* izpehovati; (Wäſche) izžěti (-žmēm); *intr.* boj končáti; er hat außgerungen prestál je, preminil je.

ausriunen iztěči (-těčem), izcediti se, izcurljáti; *impf.* teči iz česa, cediti se, curljáti.

Ausriff *m.* izjězd, izjáhanje.

ausroden izvěti (-rújem), izkrčěti.

ausrotten iztrěbiti, pokončáti, uničěti, zatřěti (-tárem, -trēm); *impf.* pokončevati, zatřáti.

ausrüden izíti (-idem), izkoráčěti, vzdigniti se.

Ausruf *m.* vzklik, klic, oglás.

ausrufen vzklikniti, zaklicati (-čem), zavpiti (-vpijem); (bekannt geben) oklicati, oglásiti, razglásiti; *impf.* oklicevati, oglášati.

Ausrufer *m.* glasnik, oklicevávěc.

Ausrufspreis *m.* izklicna cena.

Ausrufungsreihe *n.* klicáj.

ausruhen počěti (-čijem); *impf.* počěvati; izpočěti se.

ausrüsten oboróžiti; *impf.* oboroževati; (bersehen) previděti (koga s potrebnim), oskrběti; *impf.* oskrbovati. [ma.

Ausrüstung *f.* oboróžba, opráva, opré-Ausrüstungsstation *f.* oprávná in oboróžna postája.

ausrutschen *f.* ausgleiten.

Ausfaat *f.* sětěv, sev (-i), posětěv, posěvěk; (Getreide) seme, sémensko žito.

ausfüen sejáti (séjem); usejáti, posejáti; *impf.* posěvati.

Ausſage *f.* izpóved (-i), izpóvedba, povédba, izřek; *gram.* povéd (-i), povéděk; widerſprechende — govori so si navzkříž, ne úejmajo se; nach seiner — po njegóvih besédah.

Ausſageform *f.* način, naklòn.

ausſagen povédáti (-vém), dopovédáti, izřěči (-řěčem); *impf.* dopovédovati, práviti, govoriti, třdíti; (von Zeugen) pričáti, pričevati; izpričáti.

Ausſatz *m.* (Spiel im Spiele) stava; (Strantheit) gobe *pl.*

ausſähig gobav.

Ausſähige *m.* góbavěc.

ausſäubern očěditi, počěditi, osnážiti, otrěbiti; *impf.* čěditi, snážiti; čistiti.

ausſaufen popíti (-pijem), izpíti, polókat; *impf.* píti, lókat.

ausſaugen iz-, posesáti, izsrkati, izsrěbati; *impf.* sesáti, srkati; *fig.* izpíti, izmólsti (-mólzem), obráti (-běrem).

ausſchaffen *f.* hinausſchaffen.

ausſchälen olúpiti, olúšěti; *impf.* lúpiti, lúšěti.

Ausſchank *m.* točnja, točarna, vino-
tôč, pivotôč.

ausſcharren izgrébsti (-grébem), raz-
grébsti, razbrſkati, razkopati (-pljem);
impf. izgrébati, razkopávati.

ausſchauen ſ. auſſehen.

ausſcheiden tr. od-, izlôčiti, odbráti
(-bérem), izvréci (-vržem), iztrébíti;
impf. odločevati, odbírati, iztrebljevati;
intr. (auſ e. Geſellſchaft) izstôpiti, od-
stôpiti; *impf.* izstôpati; burſ Reitern
deſ Getreides Auſgeſchiedeneſ obcínêk.

Ausſcheidung *f.* odločítèv, izlôčba, iz-
bôr, izbira; izstôp, odstôp.

Ausſcheidungsorgan *n.* iztrebilo.

ausſchelten pokárati, oštéti, okrégati,
ozmérjati; *impf.* oštévati, koríti, kárati,
zmérjati, krégati, psovati (koga); hudo-
vati se nad kom.

ausſchenken (Getrânke) tóčiti; (auſ-
gießen) izliti (-lijem); *impf.* izlívati.

ausſchicken razposláti (-šljem); *impf.*
razpošljati.

ausſchießen tr. izstrelíti, strelíti; *impf.*
streljati; ſ. auſſcheiden; *intr.* (heraus-
wachsen) pognáti (-zénem), níkniti;
impf. pogánjati, klíti.

ausſchiffen izkrčcati, iz ladje správití;
impf. izkrčávati, iz ladje správljati.

ausſchirren izpréči (-préžem), razko-
matáti; *impf.* izprégati.

ausſchlafen naspáti (-spím) se.

Ausſchlag *m.* premáh, omáh; (bei der
Wage) pretèg; (beſ Fendels) zamáh;
(Krankheit) prišè, oprišè, izpušcáj, pri-
šcáj, opáhki *pl.*, izpáhki *pl.*; srab, oph;
den — befontnen spúhni se, opriščítí
se, osúti (-spém) se; *impf.* izpehovati
se, osípati (-sipam, -sípjem) se; den
— gebèn odločítí; *impf.* odločevati.

ausſchlagen tr. izbiti (-bíjem); *impf.*
izbijati; (baſ Anbot) odbítí, zavréci
(-vržem), odklóniti; *impf.* odbíjati, za-
metovati, odklánjati; (die Erbschaft)
zavrnítí; (Getreide) plévšati, mlátiti;
oplévšati, omlátiti; mit etwas — ob-
ložítí, obítí (-bíjem); *impf.* oblágati,
objíjati; (d. Getreide auſſachen) páhati;
intr. (v. Pferden) ritnítí, brčnítí, céb-
nítí; *impf.* ritati, brčati, cebáti; (von
d. Wage) omáhnnítí, premáhnnítí, nágnítí
se; *impf.* omahovati, nagíbati (-bljem)

se; (von Pflanzen) gnáti (zénem), po-
gánjati, klíti (klíjem), kalíti; pognáti
(kal); (unſchlagen) prevréci se.

ausſchlaggebend odlôčèn, odlôčilèn.

ausſchließen izlôčítí, izobčítí, izkljúčítí,
izklénítí; *impf.* izločevati, izobčevati.

ausſchließlich *adv.* izkljúčív, izkljúčilèn;
adv. izkljúčno, samò, edino.

Ausſchließung *f.* izkljúčba, izlôčba,
izlôčítèv, izklenítèv.

ausſchlummern naspáti (-spím) se, na-
drémati (-drémljem) se.

ausſchlüpfen izlésti (-lézem), smúkniti
iz česa; (auſ d. Ei) izléci (-léžem) se.

ausſchlürfen po-, izsrkati, posrébati
(-srébljem), izsrébati, polókati (-lókam,
-lôčem); *impf.* srkati, srébati, lókati.

Ausſchlus *m.* izklèp, izkljúčba, izjéma,
izimèk; mit — razen, izjémš, izvémš.

ausſchmähren oštéti (-štéjem), ozmér-
jati, obráti (-bérem); *impf.* oštévati,
obírati.

ausſchmelzen raztopítí, razpustítí;
impf. raztápljati, razpúščati.

ausſchmücken lepótítí, lépsati, kraso-
títí, záljšati; olépsati, ozáljšati.

ausſchnaufen odsópsti (-sópem), od-
sopíhati si.

ausſchneiden izrézati (-réžem), izkro-
jíti; *impf.* izrezovati. [vati.

ausſchneuzen uséknniti; *impf.* useko-

Ausſchnitt *m.* izrèz, izréza; (baſ Auſ-
geſchnittene) izrèžèk; (Sector) izšèk.

ausſchnitzeln rezljáti, škeljáti; *pf.*
izrezljáti, izškeljáti.

ausſchnüren odpétí (-pnèm); *impf.*
odpénjati.

ausſchöpfen izčérpati (-pam, -pljem),
počérpati, izpláti (-póljem), pozájéti
(-zájmem, -zajámem); *impf.* izčérpá-
vati, pozájémati.

Ausſchöpfung *m.* mladíka, odráslek.

ausſchreiben razpísati (-píšem); *impf.*
razpísovati; (auſ einem Buche) izpísati;
impf. izpísovati; (abſchreiben) prepísati;
Steuern — davèk razpísati, nalóžítí;
(zu Ende ſchreiben) izpísati; *impf.* iz-
písovati.

Ausſchreibung *f.* razpis, izpis.

ausſchreiben razvpítí (-vpíjem), raz-
kričati (-čím), raztróbití; auſgeſchrien
razvpít.

Ausſchreitung *f.* preſtópèk, izgrèd.
ausſchroten drobiti; razdrobiti; (daſ
Fleiſch) sékati.

Ausſchuſs *m.* ſtrèl, izſtrèl; (daſ Bor-
ziigliſche) izbòr, cvet, jedro; (d. Schſedte)
odbírek, izbírek, izvfèk, izmèt, za-
méček; (die Verſammlung) odbòr;
Ausſchuſs= odbórov.

Ausſchuſsmitglied *n.* odbórník.

Ausſchuſsware *f.* odbírki *pl.*

ausſchütten izliti (-lijem); *impf.* iz-
livati; (Ròrner) izsúti (-spèm, -sújem),
razsúti; *impf.* razsípati; (Herz) odkriti
(-krijem); *impf.* odkrivati.

ausſchwaſen izblèkniti, izblebetáti
(-tám, -blebèdem), počenèati.

ausſchweiſen zakróžiti, zaokróžiti,
okróžiti, zaslóžiti; (Glaſ) izplákniti;
impf. izplakovati; ausgeſchweiſt ſlok,
zaokróžen.

ausſchweifend razpáſèn, ſamopáſèn,
razuzdán; naſládèn.

Ausſchweifende *m.* ſamopáſník, raz-
uzdánèc; *f.* ſamopáſnica, razuzdánka.

Ausſchweifung *f.* ſamopáſnoſt, raz-
uzdánnoſt; (in der Rede) ovínèk.

ausſchweiſen izvariti (želèzo).
ausſchwemmen izplákniti, izpláviti;
impf. izplakovati, izpirati.

ausſchwingen izvéjati (-véjem), pre-
véjati, izpláti (-póljem); veti (vejem),
véjati, plati; (Wáſche) trépati (-pljem),
trépáti (-pám), trépkati; otrépáti, iz-
trépáti.

ausſchwiſen izpotíti, izznojiti.

Ausſehen *n.* poglèd; videz, vid; po-
dòba, obráz; ſein — berráth vídì ſe
mu na obrázu.

ausſehen *tr.* glédati, videti; preglé-
dati, doglédati, dozréti; *impf.* dozirati,
pregledovati; (auſerſehen) izbráti (-bé-
rem); *intr.* videti ſe, kázati (kázem) ſe;
eſ ſieht darnach auß podòba je, kaže
ſe, da; du ſiehſt geſund auß zdrav ſi
videti; wie ſieht eſ auß? kako je?

auſſein zúnaj — vnè biti (sem),
z doma biti, ne biti domá; (zu Ende
ſein) konèc biti èſa; eſ iſt auß mit
ihm po njem je.

auſſen *adv.* zúnaj, vnè; von auſſen
odzúnaj; nach auſſen navzvèn; *adi.*
vnánji, zunánji.

ausſenden poſláti (póſljem), razpoſláti,
odprávitì; *impf.* razpoſljàti, odprávljati.

Auſſending *n.* vnánja reè (-i), vnánjoſt,
vnánjſčina.

Auſſendling *m.* odpoſlánèc.

Auſſenſeite *f.* vnánja ſtrán (-i), lice.

Auſſenwelt *f.* vnánji ſvet.

Auſſenwerke *pl.* vnánji okópi, prednje
gradbe *pl.*

auſſer *praep.* razen, izvùn, mimo;
(ohne) brez; auſſeracht laſſen vnemar
puſtiti, zanemariti; *impf.* vnemar pú-
ſècati, zanemárjati; — Straft ſeſen raz-
veljáviti, ob veljavo dejáti (denem).

auſſeramtlích neurádèn, neſlúžben.

auſſerdem *adv.* vrh tega, mimo tega,
ſè, ſe tudi.

Auſſere *n.* vnánjoſt, vnánjſčina.

auſſere *adi.* vnánji, zunánji.

auſſerehelích nezakónski.

auſſergeríchtlích izvunſodèn.

auſſergewóhnlích nenavádèn, izrédèn,
neobièèn.

auſſerhalb *adv.* zúnaj, vnè.

auſſerlích *adi.* vnánji, zunánji; *adv.*
zúnaj, po vnánjem.

Auſſerlíchkeit *f.* vnánjoſt, zunánjſčina.

auſſern izrèci (-rèèem), izúſtiti, po-
védati (-vèm), razodèti (-dènem), izjá-
viti, na znanje dati; pokázati (-žem);
impf. izrekovati, razodévati, na znanje
dajáti, pokazovati.

auſſerordenlích *adi.* izrédèn, nenavá-
dèn, poſebèn; *adv.* izrédno, nenavádno,
poſebno, moèno, jako.

auſſerſt *adi.* skrajèn, najskrajnji, naj-
vèèi, najhújſi; *adv.* ſilo, ſilno, zelò,
rámeno, neizmèrno, traſno.

Auſſerung *f.* izrèk, izjáva, izreciò,
naznanílo, beſède *pl.*

auſſerweſentlích nebiſtven.

ausſehen *tr.* izſtáviti, izpoſtáviti, raz-
poſtáviti; *impf.* izpoſtávljati *zc.*; Triſt,
Preis — odlóèiti, dolóèiti, uſtanoviti;
impf. od-, dolóèevati, uſtanávjljati; (auf-
ſchieben) odložiti; *impf.* odlágati, od-
láſati, odkládati; ein Kind — izpoſtá-
viti, izpoložiti; *impf.* izpoſtávjljati;
Wáſchen — razpoſtáviti; *impf.* razpo-
ſtávjljati; Fehler — oèitati, izpoèitati;
(in der Buchdruckerei) ſeſtáviti, zložiti;
der Geſahr ſich — v nevárnnoſt ſe

stáviti; der Gefahr jmdn. — v nevárnost pehnáti (páhnem); *intr.* (aufhören) pre-, po-, odjénjati, odnéhati, odléči (-léžem), popustíti; *impf.* prejenjevati, odlégati, popúšćati; (im Reden) premólkniti, umólkniti.

Ausſicht *f.* razgléd, vid, ozír; (Hoffnung) up, nada; in — stellen obétati; obljúbíti; in — stehen na doglédú biti.

ausſingen izpéti (-pójem); *impf.* izpévati.

ausſinnen *s.* ausdenken.

ausſöhnbar správén, spravljív.

ausſöhnen správiti, pomíríti, upokojíti, utéšiti; *impf.* správljivati.

Ausſöhnung *f.* správa.

ausſondern izlóčéti, odlóčéti, odbráti (-bórem), razdrúžíti; *impf.* izločevati, odbirati, razdruževati.

ausſpähen izpázíti; *impf.* izpazovati, ogledovati, ogleduhovati.

ausspannen razpéti (-pném), raztégníti; *impf.* razpénjati, raztegovati; ein Tuch — razgríniti, razprostréti, prostréti; *impf.* razgrínjati, razprostírati; ſjerbe — izréči (-préžem), razpréči; *impf.* iz-, razprégnati.

ausſpeien pljúníti, izpljúníti; *impf.* pljuvati (pljújem); (v Vulcan) brúhati, bljuvati (bljújem), méitati (mécem) iz sebe; brúhniti, izbrúhniti, izbljuvati, izméitati.

ausſpenden delíti, podelíti, razdelíti, podaríti, razdáti, porazdáti; *impf.* podeljevati, razdájati.

Ausſpender *m.* delitelj.

Ausſpendung *f.* delítév, razdelítév, podelítév, podarítév.

ausſperren razpréti (-prém), raztégníti; *impf.* razpírati, raztéžati, raztegovati; Süße — (noge) razkobálíti, razkoráčéti se.

ausſpielen izigráti, doigráti.

ausſpinnen izprésti (-prédem), doprésti; eine Sache — razprésti, razsnováti (-snújem).

ausſpotten zasmehovati koga, posmehovati se komu, rógati se komu, bebca délati iz koga.

Ausſprache *f.* izréka, izgovárjanje, izgovor kake beséde.

ausſprechbar izrekljív, izréčen.

ausſprechen izréči (-réčem), izgovoríti; *impf.* izrekovati, izgovárjati; ſich — svoje misli razodéti (-dénem), *impf.* razodévati.

ausſprechen razpréti (-prém), razpéti (-pném); razprójíti; *impf.* razpírati, razpénjati; Süße — razkoráčéti se, razkobálíti (noge), v kobálj sésti (sédem); *impf.* razkobaljevati, v kobalj sédati.

ausſprengen izkrúhniti, odkrúšíti, izbíti (-bíjem); *impf.* odkruševati, izbíjati; Waſſer — kropíti, škropíti; ein Gericht — raztróšiti, raznésti; *impf.* raztróšati, raznášati.

ausſpringen brizgníti, drškníti, sikniti, prsníti, štrkníti; *impf.* brizgati, drškati, síkati, prškati, štrkati.

Ausſprung *m.* izrèk, rèk; (Urhörl) razsódba; — thun izréči (-réčem); *impf.* izrekovati.

ausſpülen izplákniti, oplákniti, oplákníti; *impf.* izplakovati; Uſer — izpodpráti (-pérem), izpodnésti, izpodríti (-ríjem); *impf.* izpodpirati, izpodnášati, izpodrívati.

ausſpüren izsledíti, zasledíti, iztekníti (-táknem), ovoháti; *impf.* izsledovati, zasledovati.

ausſtaffieren oprémíti; ozáljšati.

Ausſtand *m.* zastánèk, zaostánèk, zastalina; (v Arbeiter) popúst dela.

ausſtändig zastál, zaostál, neizpláčan.

ausſtaffen oprávití, oprémíti, oskrbéti; *impf.* oskrbovati; (Schmüden) olépšati, ozáljšati; *impf.* ozaljševati.

Ausſtaffung *f.* opráva, opréma, bala.

ausſtauben izprašíti.

ausſtehen izdréti (-dérem), iztekníti (-táknem), izbósti (-bódem); *impf.* izdirati, izbíkati; mit dem Schnabel — izkljuvati (-kljújem); *fig.* izpodríníti; *impf.* izpodrívati.

ausſtehen (Lager) raz-, poraztekníti (-táknem); *impf.* raztíkati; (Grenz) zaznámiti mejo, zamejníčéti.

ausſtehen prestáti (-stojím), prebiti (-bóm), pretrpéti; *impf.* prestájati, pretrpévati; (a. d. Unte) stópíti (iz službe); er kann ihn nicht — ne mara ga; — de Forderung nepopláčana terjátév.

ausstellen razstávíti, razpostávíti, na ogled postávíti, izlóžíti, razpoložíti;

impf. razstávljati, razpolágati zc.; eine Urfunde — spisati (spíšem), izdelati, napráviti, dati od sebe list, pismo; *impf.* spisovati, napravljevati; (Wechsel) menico izdátí; *impf.* izdájati; (rügen) grájati, očítati, obirati.

Aussteller *m.* razstávnik, izložnik; izdátnik, izdátelj, izdajátelj (menice).

Ausstellung *f.* razstáva, izložba; izdáva, napráva; (Rüge) graja, očítanje.

Ausstellungsgegenstand *m.* razstávček.

Ausstellungsplan *m.* razstavišče.

Ausstellungsraum *m.* razstavnica.

aussterben izmréti (-mrjem), zamréti, pomréti; *impf.* iz-, za-, pomirati.

Aussteuer *f.* dota, opréma.

ausübern pratekniti (-táknem), iztekniti; *impf.* pretikovati; (weidmänn.) zaslediti, oslediti.

ausüdhern bezáti, becáti; izbezáti; (Zähne) trébiti; iztrébiti.

ausstopfen nagátiti (meh), napáziti; napháti, podmašiti; *impf.* naphávati, podmaševati.

ausstoßen súniti, izpehniti (-páhnem), izríniti, izbiti (-bijem); *impf.* izrivati, izpehovati, izbijati; (ausstießen) izkljúčiti, izobésti; (Sufser — vzdihniti); *impf.* vzdihovati; laut — zíniti, žúgniti, krkniti; (Schrei — vzklikniti, zavpiti (-vpíjem).

ausstrahlen izžariti; *impf.* izžarjevati.

Ausstrahlung *f.* žarjenje, žaritev.

Ausstrahlungsvermögen *n.* žarljivost.

ausstrecken iztégniti; *impf.* iztégnati, iztegovati; (auseinander) raztégniti, razpréti (-prém); *impf.* raztézati, razpirati; die Zunge — pomolíti; *impf.* pomáljati; sich — zlékniti se, *impf.* zlécati se; iztégniti se, *impf.* iztegovati se.

ausstreichen izgláđiti; prečrtati, izbrisati (-bríšem).

ausstreuen trósiti; raztrósiti; (Gerüche) raznášati.

ausströmen izliti (-líjem) se; *impf.* izlívati se.

ausstudieren izmisliti; *impf.* izmísljevati; izučiti se, izšólati se, dovršiti nauke.

ausstürzen izvřniti; *impf.* izvřáčati; Glas — na dúšek izpíti (-píjem), lúkniti.

aussuchen izbráti (-bérem), odbráti; *impf.* izbíрати. [jati.

ausstehen doplésati (-plésem), izráustausch *m.* zamenjáva, zaména, izména, premenjáva, menjátév.

ausstauschen zameníti, premeníti, izmeníti, zaménjati; *impf.* zamenjavati, preminjati; Gedanken — méniti se, poménkovati se, prióbčiti misli.

Aufler *f.* óstriga.

Auflerbank *f.* ostrížišče.

Auflerfänger *m.* óstrigar.

Auflermschjel *f.* óstriznica.

austheilen delíti; razdelíti, porazdelíti, razdátí; *impf.* razdeljevati, razdávati.

Ausheilung *f.* delítév, razdelítév.

ausühten iztrébiti, izkoréniti, pokončáti.

ausühten izdivjati, nadvíjati se; *fig.* poléči (-léžem) se, utíhniti, utésiti se.

Austrag *m.* poravnáva, razsódek, rešítév.

ausstragen poravnáti, v red správiati; *impf.* správljati; Streit — prepír dognáti (-žénem), pravdo razsóđiti, odlóčiti; (Briefe) poraznésti (-nésem), poraznósiti, porazdátí; *impf.* raznášati, poraznášati, razdávati; (hinustragen) iznésti; *impf.* iznášati. [gön.

Austragen *f.* poravnáva, rešítév, do-austreiben izgnáti (-žénem), izpodíti, iztírati, izpókati; *impf.* izgánjati; (das Vieh) gnati (ženem); pognáti; *impf.* pogánjati.

ausstreten *tr.* pohóđiti, razhóđiti, izteptáti; krumm — švedráti; pošvedráti; (Getreide) meti (manem), vršiti, teptáti; izméti, ométi, izteptáti, ovrsíti; (Tauben) mastiti, mozgáti, mečkáti, tláčiti; izmastíti, izmečkáti, iztláčiti; *intr.* (gehen) stópati, korákati, rézati (réžem) jo; (aus dem Aute) stópiti (iz službe), izstópiti; (vom Wasser) razliti (-líjem) se, čez bregove stópiti, udáriti; das Austréten (des Getreides) metév, vršítév, mev (-i).

ausstrinken izpíti (-píjem), lúkniti; *impf.* lúkati. [izvóznja.

Austritt *m.* izstóp, odstóp; (b. Ware)

austrodnen posušíti, osušíti; *impf.* sušíti; (trocken werden) posušíti se, usehniti (-sáhnem); *impf.* usihati.

ausüben délati, oprávljati, oskrbovati, vršiti, izvrševati; poslovati s čim, báviti se s čim, pečáti se s čim, ukvárajati se s čim; Rađe — mašćevati se; izmašćevati se; Gewalt — silo délati; den Landbau — kmétovati; Heilfunst — zdráviti, ozdrávljati; sein Recht — uživati, rábiti svojo pravico, držati (držim) se svoje pravice.

ausübend izvršujóč, poslujóč.

Ausübung *f.* vršitev, vršba, izvrševanje, oskrbovanje, oprávljanje.

Ausverkauf *m.* razprodája.

ausverkaufen razprodáti; *impf.* razprodájati.

auswachsen zrásti (zrástem); *impf.* zrásčati; (herauswachsen) izrásti; (das Wachsthum vollenden) dorásti; *impf.* dorásčati; *s.* ausgewachsen.

Auswahl *f.* izbór, izvólja, izbér (-i), izbيرانje, izbira; nach — izbérroma.

auswählen izbráti (-bérem), izvóliti; *impf.* izbirati.

Auswanderer *m.* izselník, izseljenec.

auswandern izselíti se, preselíti se (v kako vnanjo deželo); *impf.* izseljevati se, preseljevati se. [ljénje.]

Auswanderung *f.* selitév, izselitév, seluavárting *adv.* vnánji, zunánji, stránski, inostrán; *adv.* zúnaj, vnè, na tujem.

Auswärtige *m.* inostránec, vnánjec.

Auswärtsdrehen *m.* (Ruß.) izvračávka. auswaschen izpráti (-péram), opráti; *impf.* izpiráti; Glas — oplákniti; *impf.* oplakovati.

auswassern izmóčiti, namóčiti; *impf.* izmákati.

auswaschen izmeníti, premeníti, zameníti, zamenjati; *impf.* izmenjevati, zamenjevati.

Auswaschung *f.* izmenjáva, izména, zaména, zamenjáva.

Ausweg *m.* izhód, izbég; (Ausflucht) izgóvor, ovinék, izbéga.

ausweichen *tr.* (weich machen) mečiti, mehčáti; omečiti, omehčáti; *impf.* omečevati, omehčevati; *intr.* (weich werden) mečiti se, mediti se; omečiti se, omehčáti se; (aus dem Wege gehen) ogníti (ógnem) se, izogníti se, uklóniti se, umekníti (-máknem) se; *impf.* ogíbati (-bljem) se, izogíbati se, uklánjati

se, umákati se; ausweichend ogíbèn, ogibljív, izogibèn.

Ausweichsignal *n.* známenje izogiba.

ausweihen posvetíti; *impf.* posvečevati; der Ausgeweihte posvečenec.

ausweinen izjókati (-jókam, -jódem) se, naplákati (-plákam, -pláčem) se.

Ausweis *m.* izkáz; (Zeugnis) izpričeválo; (Verzeichniss) kazálo, popis.

ausweisen izkázati (-kážem); aus d. Bande — izgnáti (-žénem), pregnáti; *impf.* izgánjati; sich — izpričati se, izkázati se; *impf.* izpričevati se, izkazovati se; ausgewiesen izgnán; der Ausgewiesene izgnánec, pregnánec.

ausweislos brez izkáza, — izpričevala.

Ausweisung *f.* izgón.

auswendig *adv.* zúnaj, vnè; *adv.* vnánji; — fennen na pamet znati, iz glave znati, naizúst znati.

auswerfen izmétati (-mécem), izvréči (-vržem), izbrúhiti, izbrúhati; *impf.* izmetávati; (Blut) pljuváti (pljújem), bljuváti (bljújem); izbljuváti; (bestimmen) odmériťi, odlóčiti, ugániti, ustanoviti; *impf.* odmérjati, odlóčevati; (Dünger) kídati; izkídati; ausgeworfene Bezahlung ugánjena plača.

ausweihen izbrúsiti, izdrgníti, izostríti; *impf.* brúsiti, ostríti, drgníti; sich — izlizáti (-lizem) se, ogúliti se.

auswinden (Getreide) véjati, veti (vejem); izvéjati; (Wäsche) ožéti (-žmèm), izžéti; *impf.* ožémáti, izžémáti.

auswirken opráviti, dognáti (-žénem), izmóči (-mórem); storíti; (Teig) gnesti (gnetem); ugnésti; *impf.* ugnétáti.

auswischen izbrisáti (-bríšem); *impf.* izbrisováti.

auswittern *tr.* (ausspüren) izvóhati, zasledíti; prevétriti; *intr.* izvétriti se; es hat ausgewittert izgrmélo (se) je.

auswölben oblókati; izoblókati.

Auswuchs *m.* izrásték, izráslék; (Mast im Holze) svrz (-i); (Höder) grba; (Fehler) hiba; (Knochen) morska kost (-i).

Auswurf *m.* izmèt, izmécék, izvřžék; (Speichel) pljunék, pljunék, hrakélj, hrkélj; (der Menichheit) smet (-i), izvřžék, zavřženec.

auswurzeln izkoréniti, izkoreníniti, izrváti (-rújem); *impf.* izkorenjevati.

auswütthen izdivjati, nabesneti se; umiriti se, poléči (-lézem) se, uléči se (vihar).

auszaden izzóbčati, ozóbčati, nazóbčati, narezljati.

auszahlen izplačati, poplačati; *impf.* izplačevati.

auszählen štėti (-jem), številiti, brojiti; preštėti, seštėti, izbrojiti; *impf.* preštévati.

Auszahlung *f.* izplača, po-, izplačilo. auszanken oštėti (-štéjem), izkárati; *impf.* oštévati; napríčkati se, nakáratati se.

auszehren *tr.* sušiti, hújšati; *intr.* hírati, hújšati, sehniti (sáhnem).

auszehend jétičén, hirav.

Auszehrung *f.* sušica, jétika.

auszeichnen *tr.* zaznámovati, zaznámiti, zaznáčiti, zabeléziti; jemanden — odlikovati; poslaviti; *intr.* sich — izkázati (-kážem) se, poslaviti se; *impf.* izkazovati se, odlikovati se.

Auszeichnung *f.* odlika, odlikovanje, poslavítév; (Zeichen) odlikoválo.

ausziehen *tr.* izvléči (-vléčem), potéginiti, izdréti (-dérem); *impf.* potegovati, izdrirati; (Reib) sléči; *impf.* sláčiti; (Eduhe) sezúti (-zújem); *impf.* sezúvati; (schriftl.) izpisati (-píšem), posnėti (-snámem); *impf.* izpisovati, posnémati; (Wurzel) korén potézati; (berauben) odréti (-dérem); *impf.* odirati; ausgezogene Rohr risanica; ausgezogene Reib sleka; *intr.* (aus einem Orte ziehen) preséliti se, stanovanje premeniti; *impf.* séliti se, preseljevati se.

Auszieheit *f.* selilni čas.

auszieren *s.* ausjdmüden.

auszischen sikati, psíkati; izsíkati.

Auszug *m.* potég; (Abzug) odhòd; (Extract) izvléček, izvòd, izvárek; (schriftl.) izpísek, posnéték; (Zushalt) vsebina; (Aufzug) izprevòd; (Ubersiedelung) selítév, preselítév; (Theil) cvetna moka.

Auszügler *m.* kótar, zakótnik; —in *f.* kótarka, zakótnica.

Auszugsbataillon *n.* odhòdni bataljón. Auszugsleistung *f.* dajátév izgovorjénega užítka, zakótniški užitek. [ku. auszugsweise *adv.* nakrátko, v posnét-

auszupfen izpúkniti, izpúkati, izpúlití, popípati; *impf.* púkati (púkam, púčem), púlití, pípati (pípljem).

Authenticität *f.* pravótnost, pravost. authentisch pravótén, pristén, právi; vérovén.

Autodidakt *m.* samoúk.

autodidaktisch samoučén. [sánje.

Autograph *n.* svojepis, svojeróčno píštokrat *m.* samodržéč, samovladár;

=kratie *f.* samovláda, samovladárstvo.

autokratisch samodržén, samovládén.

Automat *m.* samogib, avtomát.

automatisch samogibén. [ski.

autonom samoupráven, samozakón-Autonomie *f.* samoupráva, —zakónje.

Autopsie *f.* samovid, samoglédstvo.

Autor *m.* pisátelj, spisovátelj, píšec; skladátelj.

autorisieren pooblastíti; potrdíti; *impf.* potrjevati.

Autorität *f.* veljáva, veljávnost, ugléd, zakonita oblást; (Beiförde) oblástvo.

Autorschaft *f.* avtorstvo.

auweh! *interj.* jój! o jój! gorjé!

Auxiliar- pomóžni, pomóčni.

Avancement *n.* povišba, poviševanje, napredovanje.

avancieren pomekniti (-máknem) se napréj; *impf.* pomikati se naprej, na višjo stopnjo; povišan biti v službi.

Avantgarde *f.* prednja vojska, prednja straža.

Ave-Maria! Češéena si Marija.

Avers *m.* lična stran (-i), prednja stran, lice.

Aversion *f.* odpòr; ogába, odúra.

aviferen glas dati komu, priznániti, navestiti, poročiti; *impf.* priznánjati, poróčati.

Aviso *n.* obvestílo, priznanílo, glas; =brief *m.* priznanilnica, objávnica.

a vista (Wechsel) menica na vid.

Abt *n.* samoistina, samonasébna resnica, aksijóm.

Art *f.* sekira; dem. sekirica, topor; (Zimmerhache) robilnica; (breite) bradlja; (Fällart) dreváča, bezjáča, balta.

Arthelm *m.* uhó (ušésa).

Artstiel *m.* toporišče, sekirišče.

Azur *m.* lazur.

azurbrau lazurén, višnjev, sinji.

B.

Bachant *m.* bakhant.
 Bach *m.* potok; *dem.* potóčič, potóček; Bach = potóčni.
 Bachampfer *m.* (*Rumex aquaticus*) povódna kislíca.
 Bachamsel *f.* povódni kos.
 Bachanwohner *m.* potóčník, potočán, potókar.
 Bachbinse *f.* biček, sítovec, srpíca.
 Badje *f.* divja svinja, divja prasíca.
 Badjer *m.* divji praséc, divji prašič.
 Badjforelle *f.* potóčna postrv (-i).
 Badjholunder *m.* kalina.
 Badjhund *m.* vidrar, vidrolóvski pès.
 badjreidj potóčanat.
 Badjrinne *f.* potóčna strúga, potóčina.
 Badjstelze *f.* pastíríca, tresorépká.
 Badjthal *n.* popotóčeje.
 Badjwasser *n.* potóčnica.
 Badjweide *f.* íva, rakíta.
 badjweiden ívov, rakítov.
 Badjweidenholz *n.* ívovina, ígovína, rakítovina.
 Bacillen *pl.* bacili.
 Backbord *n.* leva stran (-i) na ladji.
 Backe *f.*, Backen *m.* lice; Kinnbacken čeljúst (-i); Backen = líčni; die Backen vol nehmen ústítí se, báhati se.
 backen peči (pečem), speči; (im Fett) cvréti (cvřem), prážítí; ocvréti, oprážítí.
 Backenbart *m.* zalízci *pl.*
 Backenbein *n.* líčnica, podóčnica.
 Backenknochen *m.* j. Backenbein.
 Backenstreidj *m.* zaúsница, klapoušnica, brljúzga, klofúta; einen — geben klofútnítí, pljúsknítí; *impf.* klofútatí, pljúsksatí; brljúzgnítí, udárití po obrázú.
 Backenbahn *m.* kóčnjak, kotnják, kóčnik.
 Bäcker *m.* pek, pekár; Bäcker = pékovski, pekárski.
 Bäckerei *f.*, Bäckereihandwerk *n.* pekárstvo; — betreiven pekárití.
 Bäckerin *f.* pékova, pekáríca.
 Bäckerladen *m.* pekárnica.
 Bäckermeister *m.* pekárski mójstër.
 Bäckerunft *f.* pékovski ceh, pékovska družba.

Bachfisch *m.* ocvřta riba; *fig.* nedoraslo deklè.
 Bachhaus *n.* pečínica.
 badig (mit Baden versehen) licast; (in Zusammengeh.) -líčen; *z. B.*: roth = badig rdečelíčen.
 Backkorb *m.* slámnica, slamnjáča.
 Backofen *m.* peč (-i), pečínica.
 Backpfanne *f.* pónév (-e) za pečenje, pónév za cvřenje.
 Backschauvel *f.* lopár.
 Backtroq *m.* nečkè (-čák), níčke, kadúnje *pl.*, koríto.
 Backwerk *n.* pecivo.
 Bad *n.* kópel (kopéli); (daß mineral. warme —) toplíce *pl.*; Dampf — parna kópel; Schweiß — suha kópel; Bade = kópelni, kópelski, toplíški.
 Badeanstalt *f.* kópel (-éli), kopalíšče.
 Badegast *m.* toplíčar.
 Badehaus *n.* j. Badeanstalt.
 baden kópati (kópljem); s-, okópati; sich — kópati se; skópati se; er badete sich in Thränen solze so ga oblivále.
 Badeort, Badeplatz *m.* kopalíšče.
 Badeschwamm *m.* spužva, morskagoba.
 Badewanne *f.* kopánja, banja. [ba.
 Badezimmer *n.* kópálnica, kópálna so-
 Baggage *f.* prtljága, potna roba, prátež (-i); (Gefindel) drhál (-i), sódrga, ízmèt.
 Bagatelle *f.* malótna stvar (-i), malenkóst.
 baggern jarke trébití, — globítí.
 bähnen přzítí, párití; opržítí, opárití; ogréti; *impf.* ogrévati; (Holz) pálití, smodítí.
 Bähmittel *n.* ogreválo.
 Bahn *f.* pot, tir; (Eisenbahn) želézna cesta, želéznicá; (Yahrbahn der Straße) cestíšče; (Schneebahn) gaz (-i); die — brechen im Schnee gázítí; pregázítí, gaz naredítí.
 Bahnbeamter *m.* želézniški urádník.
 Bahnbetrieb *m.* želézniški obrát.
 bahnen (gangbar machen) ugládití, uhódití; *impf.* uglájati; einen Weg, eine Straße — pot, cesto délatí, krčítí si; naredítí, ízkrčítí si, pretřítí; sich

den Weg zu einem Amte — odpréti si pot do službe.

Bahnhof *m.* kolodvôr.

Bahnwächter *m.* želzniški čuváj.

Bahre *f.* mrtváški oděr, skolke *pl.*;

(Tragbahre) nosila *pl.*, pare *pl.*

Bahrtuch *n.* mrtváški prt, mrtváško pregrinjálo.

Bai *f.* zatòk.

Bajazzo *m.* bajác, glumác, pavliha.

Bajonnett *n.* bajonét.

Bakel *m.* učiteljeva pálica, — šiba.

Balanca *f.* ravnotéžje, ravnovisje.

balancieren držati se v ravnotéžju, balansirati.

balb *adv.* kmalu, skoraj; v kratkem; zu — preskoro; — hier, — dort zdej tu, zdaj tam.

Baldachin *m.* nebó, baldahín.

balbig skórajšnji, brž. [brže.

balbigst *adv.* práv kmalu, precej, naj-

balbmöglichst *adv.* brž ko bo mogóče.

Baldrian *m.* (*Valeriana larusta*) motviléc; (*Valeriana celtica*) špajka.

Balg *m.* koža, meh; *dem.* mešičék; (Schlangenbalg) lev, kačji lilék.

balgen síh trgati, tépstí (tépem), boriti se, méitati, pípati, pílití se, rvátí (rújem) se.

Balger *m.* rvávéc, pretepávéc, rvác, tepún. [tánje.

Balgeri *f.* pretep, tepèž, rvánje, me-

Balgfrucht *f.* mešičék, mošnjica.

Balken *m.* bruno; (Trambalken) tram, gréda; (a. d. Waage) grédeljnica, prečka;

(a. Pfluge) grédélj; (unbehauen) hlod.

Balkenwerk *n.* grédje, tramóvje, brúnovje. [pl.

Balkon *m.* mostovž, balkón, pomóli

Ball *m.* óblo, óblica, krogla, (Spiel—)

žoga, mečka; *dem.* žógica; (Schnee—)

kepa; *dem.* kápica; (Tanzfest) ples, raj.

Ballade *f.* baláda.

Ballast *m.* težina, podtežilo, pritéžje; (daß Schlechte) irvržék, izmécék.

Balleisen *n.* jerán.

Ballen *m.* gruda, gruča, kepa; (Hand—)

peščáj; (Wübel) bútura, cula, bala.

ballen (die Hand) pestítí, stískati; der

Schnee ballt síh sneg se spríjéma, — se kopíči; die geballte Hand pestnica.

Ballett *n.* gledíščni ples, balét.

ballförmig óblast, obličast, žógast, kápast.

Ballgast *m.* plesávéc.

ballhornisieren potvorítí, izkazítí, spa-

kedráti, spáčiti.

Ballkleid *n.* oblačílo za ples, plesno oblačílo.

Ballon *m.* zrakopláv, balón.

Ballotage *f.* glasovánje s króglicami.

Ballspiel *n.* žóganje.

Ballspieler *m.* žógavéc.

Balsam *m.* drago mazílo, dragomást (-i), balzam; *fig.* hladílo, utéha, tešílo.

Balsamieren mazílití, balzamovatí.

balsamisch bálzamov; blagodišéc, blagovonjáv.

Balz *f.* rastítív, ráščenje, paríenje; auf die — gehen ítí (idem, grem) dívjth petelínov stréljat.

balzen rástítí se, párití se; (b. Muer-

hahn) petí (pojém); (b. Wirschahn) krúlití.

Bambusrohr *n.* indijánski trst, bambus.

Ban *m.* ban (kraljévi naméstnik na Hrváškem).

Banalsbanksi. [nána.

Banane *f.* rajska smokév, bisang, ba-

Band *m.* zvezék; *dem.* zvezčíč, snopeč.

Band *n.* trak, vezálo, vezílo; (Holz—)

goß (-i), gožva; (Stoch—) vez (-i); (Stroh—) poréslo, povéslo; (Sehnur)

motvóz, vrv (-i); *dem.* vrvca; *fig.* vez (-i), zveza; daß — der Freundschaft

prijáteljska vez; (Fesseln) želézje, spone *pl.*, okóvi *pl.*, vezí *pl.*; in Bande legen

vkleníti, zvezátí koga; daß — b. Zunge

lőjen jezík odvézati, razmájati.

Bandage *f.* obvézati, obvézílo, ovíjáča.

Bandassel *f.* striga.

Bande *f.* (von Musikanten) godci *pl.*;

(von Dieben) tatjé *pl.*, tatínska drhál (-i), trop tatív.

Bandelier *n.* jerménasta obrámnica.

Bandfabrik *f.* trakárnica. [lisica.

Bandhaken *m.* stožér; (b. d. Wöitchern)

Bandhandel *m.* trákarstvo; — be-

treiben trákarítí; =händler *m.* trákar; =händlerin *f.* trákarica.

bändig ukrotljiv, ukrotén.

bändigem krotítí, strahovatí; ukrotítí.

Bändigem *m.* krotívéc; —in *f.* krotívka.

Bändit *m.* razbójnik, ropar.

Bandkrämer *m.* j. Bandhändler.

Bandnagel *m.* (aus Eisen) žeběl, žre-
běl, čáveľ; (aus Holz) klin.

Bandreif *m.* obróč.

Bandwurm *m.* trakúlja.

bange bojazliv, tesnosrčěn; es ist
mir — tesno, tesnóžno mi je; es ist
mir — um ihn bojím se zanj; davor
ist mir — tega se bojím, to me skrbi;
in banger Erwartung stehen težko prič-
akovati česa; — machen einem plá-
siti; izplásiti koga.

bangen trápati, múčiti; *intr.* bati
(bojím) se, skrbéti (koga).

Bangigkeit *f.* bojázěn (-i), nemír, skrb
(-i), tesnóba.

Bank *f.* klop (-i); (in d. Kirche) stól;
(National—) národná banka; auf die
lange — schieben dolgo odkládati, od-
lášati.

Bankarte *f.* báněna délnicá, ákeija.

Bankdirector *m.* báněni ravnátelj.

Bankfein *n.* skoba.

Bänkefänger *m.* poulični popeváč.

Bankrott *m.* kupějski propád, krída,
bankrót, kánt.

bankrott werden krido napovédati
(-vém), na kánt priti (pridem), na
boběn priti.

Bankett *n.* pojedina, gostíja, gostí
pl.; céstna obkrajina.

Bankhaken *m.* skoba.

Bankhaus *n.* menjálnicá.

Banknote *f.* bánkověc. [mož].

Bankstraubstock *m.* stolni primež (pri-

Bann *m.* preklětěv, preklětstvo; iz-
óběenje, pregnánstvo; in den — thun
preklěti (-kólnem); *impf.* preklinjati
koga; izóběčiti, *impf.* izoběčevati.

bannen privézati (-vězem), pribíti
(-bijem); *impf.* privezovati, pribíjati;
Geister — duhové zaklinjati, rotíti;
zaklěti (-kólnem), zarotíti; (ausstreiben)
izgánjati; izgánáti (-žěnem); er steht wie
gebaut stoji, kakor bi bil okamenel,
kakor bi mu bile noge vkopáne.

Banner *m.* zaklinjávěc, preklinjávěc,
izgánjávěc.

Banner *n.* prápor, zastáva.

Bannfluch *m.* kletěv, preklětstvo. [(i).

Bannlegung *f.* (des Waldes) prepóved

Bannmeile *f.* obméstje, mestná okólica.

Bannstrahl *m.* s. Bannfluch.

Banquier *m.* menjevávěc, bankír.

Banfe *f.* parma, parná.

Bansen *m.* (erster Magen des wieder-
käuenden Thieres) žrevčkoválnik.

Baptist *m.* krstnik.

bar (nach) nag, gól, bos; (leer) prazěn;
(frei) čist, próst; (v. Gelde) gotóv; — es
Geld gotovina; — bezahlen v gotóvih
denárijih plácáti; *impf.* plačevati.

Bär *m.* medved; *dem.* medvéděek,
medvéděc; (Sternbild) voz, medved;
(Schweibär) merjásěc, nerěšěc.

Barade *f.* lesenjácá, kolíba.

Barbar *m.* divják, siróvěc, okrót-
nik, barbár.

Barbarei *f.* divjóst, siróvost, okrót-
nost, barbárstvo.

Barbarin *f.* divjákinja. [bárski.

barbarisch divj, divjáski, siróv, bar-

Barbarismus *m.* barbarizěm.

Barbe *f.* mréna; *dem.* mrénica.

bärbeißig godrnjáv, gondráv, pust.

Barbier *m.* brivěc, brijác; Barbier-
brivski, brijáški.

barbieren briti (brijem); obríti; *fig.*
opeháriti, okániti.

Barbiermesser *n.* britěv; *dem.* britvica.

Barbiermesserschmied *m.* britvar.

Barbierstube *f.* brivnicá.

Barhent *m.* barhant.

Barde *m.* pevěc starih Keltov, bard.

Bären- medvédji, medvédov.

Bärenfleisch *n.* medvédina.

Bärenführer *m.* medvédár.

Bärengeißel *n.* s. Bär.

Bärenhaut *f.* medvédja koža; auf der
— liegen polégati, lenóbo pasti (pasem).

Bärenhäuter *m.* polégáč, zavaljůh.

Bärenklau *f.* medvédja šapa, — taca;
(Heracle. sphondyl.) dežen.

Bärenkoth *m.* medvédjak.

Bärenspinner *m.* kosmatiněc.

Bärenstafe *f.* (Clavaria flava) ruména
griva, lisičji párkeljci *pl.*

Bärenreiber *m.* s. Bärenführer.

Baret *n.* duhóvna kapa, birét.

Barfonds *m.* gotovina.

Barfrost *m.* golomrázica, suhi mraz.
barfuß bosonóg, bosopět; — werden
izbositi se, obosěti.

Barfüßer *m.* bosák, golonózěc, bosop-
pětěc; — in *f.* bosopětka, bosáča.

barhaupt razoglav, gologlav.
 Bärin *f.* medvédka, medvédica.
 Barke *f.* ladjica, barka.
 barköpfig *f.* barhaupt.
 Bärlappen *m.* (*Lycop. clav.*) lisčjak;
 (*Lycop. complan.*) zaspánec.
 Wärme *f.* (der Schaum auf d. Biere)
 pene *pl.*; (die Dese) drožjé (-žij) *f. pl.*,
 droži *pl.*
 barmherzig usmiljen, milosrččen, smi-
 lečen (Stm.); — e Brüder usmiljeni
 bratje, milosrčniki; — e Schwestern
 sestre usmiljenke, milosrčnice.
 Barmherzigkeit *f.* usmiljenje, milosrč-
 nost; — ausüben milosrččen, usmiljen
 biti (sem).
 barock čuděn, čudovit. [těr.
 Barometer *n.* (*m.*) tlakoměr, baromé-
 Barón *m.* barón; =esse *f.* barónesa;
 =in *f.* baróninja, barónica, barónovka.
 Barre *f.* šibika, pálica; Gold— zlato
 v šibikah, zlato v pálicah.
 Barren *m.* drog.
 Barricade *f.* úlična pregráda z zabóji,
 sodi, brúnovjem itd., barikáda.
 Barrière *f.* pregráda, zagráda; =tractat
m. mejebrámbna pogódba.
 Barsch *m.* (*Perca fluviatilis*) ostríž;
 (*Acerina cernua*) okún.
 barsch osórěn.
 Barschaft *f.* gotovina, gotóvi denárji.
 Bari *m.* brada; *dem.* brádica; in den
 — murmeln sam pri sebi godrnjáti,
 — mrmráti; den — abnehmen briti
 (brijem); obriti; (des Sahnes) bradelj,
 podbrádek; (a. Getreide) os (-i), osína,
 resa; (am Schlüssel) bradovnica.
 Bartart *f.* bradlja, bezjáca.
 Bartflehle *f.* brádovec, lišáj v bradi.
 Bartgras *n.* kozja brada.
 Barthaar *n.* vos, barúsa, kocína; das
 erste — mah, puh.
 bärtig bradát, barúsast, brkast.
 Bartlappchen *n.* podbrádek, bradelj.
 bartlos golobrad, brez brade.
 Bartscherer *m.* f. Barbier.
 Bartwachs *n.* vosěk, voščilo za brado.
 Barweizen *m.* pšenica resúlja, résica.
 Bartwisch *m.* omélo, ométh.
 Baryt *m.* barít, težec.
 Baryton *m.* baritón. [jih.
 Barzahlung *f.* plačilo v gotóvih denár-

Basalt *m.* bazált.
 Base *f.* teta, strina; *dem.* tética, tétka;
 (Schwester der Mutter) ujna; (in der
 Chemie) osnova.
 basieren podlágo iméti (imám), opí-
 rati se, temeljiti.
 Basilie *f.* bosilje, bosiljek.
 Basilika *f.* stolna cerkev, bazilika.
 Basilisk *m.* bazilisk (kúščarica čudo-
 vite postáve).
 Basis *f.* podlága, podstáva, temelj;
 (der Säule) stalo, stojálo; *math.* črta
 osnóvnica.
 Basrelief *n.* bareljéf, ploskorezba, nizki
 pridvig, delo nízkoga pridviga.
 bas^s *adv.* zeló; bójj; boljje; dalje.
 Bas^s *m.* bas, globóki glas.
 Basigeige *f.* bas.
 Basigeiger *m.* goděc na bas.
 Bassin *n.* krníca, járin.
 Bassist *m.* basist. [vlakno.
 Bast *m.* lík, lub; *coll.* líčeje; (a. Flachse)
 basta *interi.* dosti, dovólj!
 Bastard *m.* (unehel. Kind) nezakónski
 otrók, hotív; (Mischling) polután, iz-
 róděk.
 Bastardseile *f.* polgósta pila.
 Basti *f.* bastija.
 basten lícnat, iz líča.
 Bastfaden *m.* líka, líčina.
 Bastgesticht *n.* pletenína iz líča.
 Bastkäser *m.* líkar.
 Bastonnade *f.* tepénje po podplátih.
 Bataille *f.* bitěv, bitka.
 Bataillon *n.* bataljón; Bataillons-
 bataljónski.
 Bathengel *m.* ožánka, sv. Uršule roža.
 Batist *m.* batist.
 batisten batistast.
 Batterie *f.* baterija; Batterie- bate-
 rijski; galvanische — galvánski laněc,
 galvánska baterija.
 Baken *m.* (harter Körper) gruča;
 (weicher) kepa; (Münze) repar.
 baken krpáriti; skrpáriti.
 Bau *m.* (das Bauen) dělanje, stávlje-
 nje; zidánje, gradnja, gradba; (Ge-
 bäude) poslópje, stávba; (Bauart) zi-
 dáva, slog; (Körperbau) postáva, rast
 (-i); (d. Wildes) lož, brlóg, luknja; (d.
 Sprache) svojstvo, ustrój; (im Bergbau)
 delo; Bau= stavbni, stávbinski.

Bauamt *n.* stavbni urád.
 Bauh m. trebah; *dem.* trebúšek; (großer) vámp; (des Schiffes) bók; Bauh- trebúšni.

Bauhdienr *m.* požerúh, požrésznik.
 Bauhfell *n.* trebúšnica, potrebušnica.
 Bauhflosse *f.* plavúta.
 Bauhflosser *m.* trboplúta.
 Bauhfühler *m.* trbonóžec.
 Bauhgrinnen *n.* grizenje, grizavica, ujedanje v trebúhu, ščipanje; ich habe — grize, ščiplje, ujeđa me.

Bauhgurt *m.* podpróga, podpršnica.
 Bauhhöhle *f.* trebúšna duplina.
 bauhig trebúšnat, trebúšen; bókast, vámpast.

Bauhlein *n.* trebúšček, trebúšec.
 Bauhriemen *m.* pas.
 Bauhschmerz *m.* j. Bauhgrinnen.
 Bauhwurm *m.* glista.
 Bauconsens *m.* stavbno dovolilo, stávbinska dovolitěv.

Baude *f.* koliba, kočúra.
 Baudepartement *n.* stavbni oddělek.
 Bauidienstvorschrift *f.* stávbinski službeni predpis.

bauen stávití, zídati, dělati; postávití, sezídati, naredítí; *impf.* postávljati, naréjati; (Feld) obdělati; *impf.* obdelovati, obdelávati; (Getreide) sejáti (séjem); vsejáti; (Mais) sadítí; nasadítí; (Wein) priděláti; *impf.* pridělovati; (Straße) děláti, gradítí, naréjati; izděláti, izgradítí, naredítí; (Bergbau) kópáti (kopljem), děláti v rúdniku; (Reist) děláti, znásáti; (auf jemand) zanéstí (-nésem) se, zaúpáti; *impf.* zanásáti se.

Bauer *m.* kmět, kmetovávěc; *dem.* kmetič; (verächtl.) kmetávš; (im Schachspiele) pešec; (im Partenspiele) hlapěc; (im Zujmspugn.) -dělěc od. -ár, ž. B.: Landbauer poljedělěc, Weinbauer vinár; — sein kmetovati; — werden pokmětítí se.

Bauer *n.* kletka, gajba, gájbica.
 Bäuerin *f.* kmetica, seljanka; (verächtl.) kmetúlja, kmetávslja.
 bäuerisch kmětíški, kmečki; *fig.* siróv, neotesán.

Bauern- kmětíški, kmečki, kmetski, kmetovski.

Bauerngut *n.*, Bauernhof *m.* kmetija; (ein verlassen.) pušča.

Bauernschinder *m.* kmetoděr.
 Bauernschinderei *f.* kmetoděrstvo.
 Bauernstand *m.* kmětíški stan, kmetje.
 Bauernvolk *n.* kmětíško ljudstvo, kmetje.

Bauernwirtschaft *f.* kmětíštvo, kmětíško gospodarstvo.

Bauersmann *m.* j. Bauer.
 Baufach *n.* stávbinska stroka.

baufällig razpadljiv; — sein podírati se, razpádáti.

Baufeld *n.* ral (-i), órno, orálno polje.
 Baugeráth *n.* oródje za zídánie.
 Baugerúth *n.* stavbni oděr.

Bauhölz *n.* stavbni les, tesárski les.
 Baukosten *pl.* stavbni stroški, stroški za zídánie.

Baukunst *f.* graditeljtvo, stávbárstvo, zídárská umětnost.
 Bauleitung *f.* stavbno vodstvo, vodstvo gradnje.

Bauleute *pl.* zidárji.
 baulich stavbén; im — en Zustande v dobrem stanu.

Baulichkeit *f.* stavba, zgradba.
 Baulinie *f.* stavbna črta.

Baum *m.* dřevó (-ěsa); *dem.* dřevce, dřevěsce; *coll.* dřevje; (höher) skrá-mola, skrá-mola; es fällt kein — auf einen Nieb na en mah se hrast ne poděre; (durch Frosten veredelter Baum) cěpljenka; Baum- dřevěsni, dřevni.

Baumaterial *n.* gradivo, stavivo.
 Baumbast *m.* j. Bast. [telj.]

Baumeister *m.* stavbni mojstěr, gradibaumeln bingljáti, gúncáti se.
 bäumen sich spěti (spněm) se; *impf.* spěnjati se; postávití se, *impf.* postávljati se pokóncu, na zadnje noge.

Baumfrucht *f.* sad; *coll.* sadje.
 Baumgarten *m.* sadovník, sadni vrt.

Baumgipfel *m.* vrh; *dem.* vršič, vršiček.
 Baumharz *n.* dřevěsna smola, kěcmec.

Baumhöhle *f.* duplo, duplja, skrá-mola, žlambor.

Baumkloß *m.* panjáč.
 Baumläufer *m.* plazivěc, plezár.

baumleer brezdrěvčn, brezdrěvnat; — e Stelle im Walde laz, jasa.

Baummarber *m.* kuna zlatica.

Baumarkt *n.* stržén, svrž (-i), svrg.
 Baumast *f.* žir, žirovina.
 Baumöl *n.* lasko olje.
 Baumrinde *f.* skorja; die abgenom-
 mene — obelina.
 Baumsaft *m.* mezga, drevěsni sok.
 Baumschere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
 Baumschule *f.* drevěsnica.
 Baumschwamm *m.* gliva.
 Baumspecht *m.* detěl, žolna.
 baumstark tršast, korénast; —er
 Menšch hrust.
 Baumstoc *m.* štor, štrómělj.
 Baumstrunk *m.* obrúněk.
 Baumstumpf *m.* štrémělj, panj, paró-
 bék, štor, ril, trš.
 Baumwachs *n.* vrtnárski vosěk, drvo-
 máz.
 Baumwolle *f.* bombáz, pávola.
 baumwollen bombázev, bombázast.
 Baumwollenstaude *f.* bombázevec.
 Baumwollenzeug *n.* bombázevina.
 Baumzucht *f.* drevěsarstvo, sadjárstvo.
 Bauobject *n.* stavbni predmět.
 Bauordnung *f.* stavbni red.
 Bauplan *m.* stavbni načrt.
 Bauplatz *m.* stavišče, zidališče.
 Bausack *m.* debeloličnik, licman.
 bausackig debeloličen.
 Bausch *m.* guba, zbuhlina; in — und
 Bogen kaufen vse povprék kúpiti, zmé-
 soma kúpiti. [riti.
 bauschen nadúti, napílniti, naščepé-
 bauschig gúbav, nabúhěl, nabúhnjen.
 Baustätte *f.* j. Bauplatz.
 Baustein *m.* stavbni kamen; *coll.*
 stavbno kámenje.
 Baustil *m.* stavbni slog, zidáva.
 Baute *f.* stávba, stávšina.
 Bauunternehmer *m.* stavbni podjétnik.
 Bauverständige *m.* stávbinski veščák.
 Bauwerk *n.* j. Baute. [stvo.
 Bauwesen *n.* staviteljstvo, graditelj-
 baust *f.* stavbna doba.
 Bazar *m.* bazár, tržišče, semnjšče.
 be- in Befugn. o-, ob-, po-, za-, na-
 beabsichtigen naméřiti, naméniti se,
 namisliti; *impf.* naméřjati, naménjen
 biti (sem), misliti, na misli iméti
 (imám).
 beachten méniti se za kaj, glédati na
 kaj, mářati za kaj; opáziti kaj.

beachtenswert znamenit, pomisleka
 vreděn, ozira vreděn.
 Beachtung *f.* ozír, pomislek; mit —
 z ozirom na ..., glédé na ...
 Beamte *m.* urádnik; Beamten= urá-
 dníski.
 Beamtenpersonale *n.* urádníško osébjé.
 Beamtenwesen *n.* urádníštvo.
 beängstigen plášiti, strášiti.
 Beängstigung *f.* plášenje, strah.
 beanspruchen zahtévati kaj.
 beanstanden ustáviti, zadržati (-im);
impf. ustávljati, zadrževati; očítati,
 grájati.
 beantragen predlágati, svétovati;
 predložiti, nasvétovati.
 beantworten odgovoriti; *impf.* odgo-
 várjati; (šćřiftlich) odpísati (-píšem);
impf. odpisovati.
 Beantwortung *f.* odgóvor, odpis.
 bearbeiten obdélati; *impf.* obdelovati;
 (Aufgabe) izdélati; *impf.* izdelovati;
 (Holz) tésati (těšem); obtésati. [vec.
 Bearbeiter *m.* obdelovávěc, izdelová-
 Bearbeitung *f.* obdeláva, izdeláva.
 beaufsichtigen nadzorovati, nadzirati,
 na skrbi iméti (imám) koga, čúvati
 nad kom.
 Beaufsichtigung *f.* nadzorovánje, nad-
 ziranje, nadzór.
 beauftragen nalóžiti komu kaj, na-
 ročiti, ukázati (-kázem); *impf.* nalá-
 gati, narócati, ukazovati.
 bebartet bradát, barúsast.
 bebauen obdélati; *impf.* obdelovati.
 Bebauer *m.* obdelovávěc.
 beben tresti (tresem) se, trepetáti
 (-tám, -pěčem); (vor Kälte) drgetáti
 (-tám, -gěčem), drhtěti; (sich bewegen)
 májati se, zíbati (zibljem) se, gúgati
 se; —de Stimme tresoč glas.
 Beben *n.* trepetánje, drgetánje; tre-
 pet, drget.
 Becassine *f.* kozica.
 Bedcher *m.* kozárěc, čaša, kupa; *dem.*
 kozárěček, čášica, kúpica.
 Bedcherfrucht *f.* sklédíčasti plod.
 Bedcherfrüchtler *pl.* sklédíčnice.
 Becken *n.* médenica; (Wassch—) umi-
 válnica; (Wasser— j. Bassin); (Erđ—)
 kotlina, rupa, jaška.
 beckenförmig médeničast.

bedachen kriti (krijem); pokriti; *impf.* pokrívati; neu — prekriti; *impf.* prekrívati.

Bedacht *m.* pomislek, premislek, preudarek, opáznost; mit — opázno, premišljeno; — nehmén auf etv. misliti, páziti, glédati na kaj; pomisliti na kaj.

bedacht pazén, pazljiv; — sein auf etv. skrbéti za kaj, misliti, páziti na kaj.

bedachtig preudarljiv, premišljiv, pomisliv, opázén, oprezén.

Bedachtigkeit *f.* preudarljivost, premišljivost, pomislivost.

bedachtlos nepreudáren, nepremišljen, nepremiseln.

Bedachtnahme *f.* ozír.

bedachtfam *f.* bedachtig. [ha.

Bedachtung *f.* pokrivanje; (Dach) strebedanken *idj.* zahváliti koga za kaj, zahváliti komu na čem, zahváliti se komu; *impf.* zahvaljevati se.

Bedarf *m.* potreba, potrebsčina; nach — po potrebi, kakor potreba nanése. bedauern milovati, obmilovati, pomilovati, obžalovati; *idj.* bedauern *idj.* smili se mi, žal mi je zanj.

Bedauern *n.* milovánje, pomilovánje, obžalovánje.

bedauernswert pomilovánja vredén, obžalovánja vredén.

bedecken kriti (krijem); pokriti, zakriti, prikriti; *impf.* po-, za-, prikrivati; založiti; *impf.* zalágati; (mit d. Decke) odéti (-dénem), pogrniti; *impf.* odévati, pogrinjati; (mit d. Deckel) zavézniiti; (vom Wasser) poplaviti, zaliti (-lijem).

Bedegung *f.* pokritje, pokròv, streha; (des Abganges) pokritje, zalòžba, poravnáva; (Sleib) odéja, krilo, pokrivalo; (Bewachung) straža, varstvo.

bedenken premisliti, preudáriti, presóčiti; *impf.* premišljati, preudárjati, presójati; (bedacht sein) pomisliti, spómniti se; *impf.* pomišljevatí, spómnjati se; (jemanden mit etw.) vóliti, poróčiti, zapusiti komu kaj.

bedenken *n.* po-, premislek, spotíkljaj.

bedenklich sumljiv, dvomljiv, sumén, pomisleka vredén, neváren.

bedenklichkeit *f.* sumljivost, dvomljivost, nevárnost.

Bedenkzeit *f.* čas za premislek, čas za premišljevanje.

bedeuten poméniti; *impf.* poménjati, znáčiti; (anzuigen) kázati (kazém), obétati; (befehlen) veléti, ukázati; (mittheilen) oznániti, naznániti; *impf.* oznánjati, naznánjati.

bedeuten *n.* opomin, dostávèk; pristávèk; (Bedeutung) pomén, veljáva.

bedeutend znamenit, imenitén, precéjsnji; *adv.* precéj, dosti, dokáj.

bedeutsam pomenljiv, tehtén, vážén.

Bedeutungskeit *f.* pomenljivost, vážnost.

Bedeutung *f.* pomén, pomémba, znáčiló; (Wichtigkeit) znamenitost, vážnost, imenitnost; Sache von — vázna stvar (-i), imenitna stvar. [žén.

bedeutungslos ničev, neznátén, nevábedeutungsvoll pomémben, pomenit, zeló vážén.

bedienen streči (strežem) komu; postréči; *idj.* — rábiti, posluževati se; porábiti kaj, poprijeti (-primem) se; poslužiti se; — Sie *idj.* (bei Tische) zajmite, nujte, sezite, izvolite. [žáj.

Bediener *m.* stréžnik, postréžnik, streBedienerin *f.* stréžnica, postréžnica, strežájka.

bedienstam postréžén, postrežljiv. bediensten v službo vzéti (vzamem); *impf.* jemáti (jémlem); službo komu podeliti; *impf.* podeljevati.

Bedienstete *m.* služábnik.

Bedienstung *f.* služba.

Bediente *m.* strežáj, strežnik.

Bedienung *f.* strežba, postrežba.

bedingen pogájati; izgovoriti si, pridržati (-im) si; *impf.* izgovárjati si, pridržávati si; ein Ding bedingt daß andere reč je zavisna od reči, ena reč pogája drugo, ena reč zavisí od druge.

bedingend pogójén; — e Art pogójni naklón, pogójnik.

bedingt pogójén, uvétén, zavisén.

Bedingung *f.* pogój, uvét; (Verabredung) pogódba, dogóvor; (Verbehalt) pridržék; — stellen izgovoriti si.

bedingungsweise *adv.* pogójno, s pogójem, pogójema.

bedrängen stískati, pritískati, zatírati, nadlegovati.

Bedrängnis *f.* stíska, nadlòga, reva.

bedrohen einen žugati, groziti (se), pretiti komu; zažugati, zagroziti (se), zapretiti komu.

bedrohlich grozilěn, pretěč. [nja.

Bedrohung f. žuganje, grožnja, pretbedrücken stiskati, tretí (tarem), zatirati, tláčiti.

Bedrücker m. stiskávec, zatíravěc.

Bedrückung f. stiska, stiskanje, zatíranje, tláčenje.

bedürken, ž. B. mich bedünkt es zdi se mi, dozdeva se mi.

bedürfen potrebovati, treba biti česa, potreba biti.

Bedürfnis n. potreba, potrebsčina.

bedürftig potreben, ubóg.

Bedürftige m. potrebnik.

Bedürftigkeit f. potreba, ubóstvo.

beeggen pobránati.

beehren častiti; počastiti koga, čast komu izkázati (-kázem); *impf.* čast izkazovati.

beiden etv. prisěči (-sězem) na kaj, s prisěgo potrditi; *impf.* prisěgati, s prisěgo potrjevati; jmbn. — zaprisěči, v prisěgo vzěti (vzámem); *impf.* zaprisěgati, v prisěgo jemati (jémljem).

beidigt zaprisěžen.

Beidigte m. zaprisěženec, prisěžnik; f. zaprisěženka.

Beidigung f. zaprisěžba, zaprisěga; beifern sič prizaděti (-dénem) si; *impf.* prizaděvati si, potegovati se.

beifern sič podvzítati se, pásčiti se, žúriti se; popásčiti se, požúriti se.

beeinträchtigen škódovati komu; oškódovati koga; krátiti komu kaj; ukrátiti, prikrátiti komu kaj.

beeinträchtigung f. oškódba, prikrátba, škoda, kvar.

beenden, beendigen končati, dokončati, dovršiti, dognáti (-žénem), dogotóviti, dodělati; *impf.* končevati, dovrševati, dogotávľjati; oft durch Zusammenlegg. mit do-, iz-, po-, ž. B.: dodělati die Arbeit beenden, domlátiti das Drefchen beenden, požěti (-žánjem) die Ernte beenden, iznorěti austoben, iztěsati (-šem) fertig zimmern; ebenjo: doplěsti, doplěti, domólsti, doplěsati zc.

Beendigung f. dokončavanje, dovršitěv, koněc.

beengen tíščati (tíščím), tesnobiti, tesniti; utesniti.

Beengung f. tesnóba, tesnóča.

beerdnen dedovati; podědovati.

beerdigen po-, zagrěbni (-grěbem), pokópati (-kópljem); *impf.* pogrěbati, pokópavati.

Beerdigung f. pogrěb, pokòp.

Beerdigungs- pogrěbni; =mahl n. pogrěbsčina, sedmína.

Beere f. jágoda, bobika; *dem.* jágodica; — n. esjen zóbatí (zóbľjem).

beerenfürmig jágodast, jágodičast.

Beerenzapfen m. jágodastí stòž.

Beet n. greda, leha; *dem.* gredica, léhica; (a. d. Ufer) ogòn; (breiteš) slòg.

befähigen sposóbíti; usposóbíti. [žen.

befähigt usposóbljen; sposóběn, zmo-

Befähigung f. usposóbljenost; sposób-nost, zmóžnost.

Befähigungsnachweis m. dokáz sposóbnosti; =prüfung f. sposobilna preizkúsnja.

befahren vóziti se, pěljati (pěljem) se po ...; — e StraÙe povóžena cesta, uglájena cesta.

befallen napásti (-pádem), prevzěti (-vzámem), obíti (-idem), izpreletěti, lotíti se; *impf.* napádati, prevzémati, obhájati, izprelětati, lotěvati se; von der Dhnmacht — werden omedlěti; *impf.* omedlěvati.

befangen (verwirrt u. verlegen) zmešan, zmóčen; pristránski.

Befangenheit f. změšanost, zmóčenost; pristránost.

befassen sič pečáti se, báviti se, ukvájati se s čim.

befehlen jemanden vojsko napovédati (-vém); *impf.* napovedovati; eine Meinung — ovrěci (-vrězem), izpodbíti (-bíjem); *impf.* izpodbíjati kako misel.

Befehl m. ukáz, pověľje, zapóved (-i); (Commando) pověľjstvo, vodstvo; was steht zu — kaj velěvate, kaj bi radi? laut — po ukázu.

befehlen velěti; ukázati (-kázem), zapovédati (-vém); *impf.* velěvati, ukázovati, zapovedovati; (herrschén) zapovedovati, vládati; (anempfehlen) priporočiti; *impf.* priporočěti, priporočevati; Gott befohlen z Bogom; jembn.

vor sich — klicati (kličem), zváti (zó-
vem) predse; poklicati, pozváti predse;
— de Vrt velélni naklòn, velélnik.
befehtigen zapovedovati, velévati,
vòditi.

Befehtshaber *m.* povélnik, zapoved-
nik; Befehtshabers = povélniški.

befehtigen utrðiti, ukrepiti, pričvrstiti;
impf. utrjevati, ukrepljevati, pričvršća-
ti; (an etwas) pritrditi; *impf.* pritrje-
vati; befehtigter Ort trdnjava, ostròg.

Befehtigung *f.* utrðba, utrðitev, utrje-
vanje; *mil.* okòp, obzidje, taborišče.

befehtigen vlážiti, móčiti; povlážiti,
namóčiti, porositi; *impf.* namákati;
ein wenig — primóčiti; *impf.* pri-
mákati. [máka.]

Befehtigung *f.* povlážba, namáka; pri-
befehtern sich périti se, perje dobivati;
operiti se, perje dobíti; (flügge werden)
godnjáti se; izgòdnjáti se.

befiedert pérnat; godèn.

Befinden *n.* zdravje, počútje.

befinden sich iméti (imám) se; počú-
titi se; (vom Orte) bívati, nahájati se;
wie befindest du dich? kako ti je? ich
befinde mich besser odléglo mi je, boljše
mi je.

befindlich bivajòč, nahajajòč se.

beflecken oskrúniti, omádeževati, umá-
zati (-mázem), ognúsiti, ogrðiti; *impf.*
oskrúnjati, mázati, gnúsiti, grðiti; *m.*
Blut — krváviti; okrváviti.

befleissen, befließigen sich prizadéti, pri-
zadejáti (-dénem) si; *impf.* prizadévati
si, skrbéti (skrbim) za kaj, poprijémati
se česa. [ljiv.]

beflissen marèn, marljiv, skrbèn, skrb-
Beflissenheit *f.* marljivost, skrbljivost,
prizadéva.

beflügelu operútiti, perúti (peróti)
dati (dám), krila dati, krila ustváriti;
(bechtlenigen) pospésíti.

beflügelt krlát.

befolgen slúšati, ubógati, ravnáti se
po čem; (b. Beispiel) posnéti (-snámem);
impf. posnémati.

Befolgung *f.* poslúšanje, izpolnjevanje,
posnéma.

Beförderer *m.* pospeševávec, pripo-
močnik. [čèn.]

beförderlich pospeševálèn, pripomó-

befördern pospésíti; *impf.* pospeše-
vati; (Wissenchaften) podpiráti; (meh-
ren) povécati, pomnožíti; (Waren) od-
právití, posláti (pòsljem); *impf.* od-
právljati, prevázati, pošiljati; (im Ante)
povišati; *impf.* poviševati.

Beförderung *f.* pospeševánje, podpira-
nje; prevázanje, odpráva, pošiljava;
povišba.

Beförderungsmittel *n.* sredstvo za po-
speševánje; vozilo.

befrachten obložiti, naložiti, obtovo-
riti; *impf.* nalágati, nakládati.

Befrachtung *f.* nakláda, nakládaje;
(Fracht) naklád, tovor.

befragen povprásati, vprásati; *impf.*
povpraševati, vpraševati.

befreien osvoboditi, oprostíti, otéti
(otmèm), réšíti; *impf.* oproščevati, re-
ševati; sich — otéti se, réšiti se, iz-
nebiti se. [spasitelj.]

Befreier *m.* réšitelj, odrešenik, rešnik,

Befreite *m.* osvobojenec, oproščenec.

Befreiung *f.* osvoboditev, oprostitev,
oprostba, oproščevanje, réšitev, odre-
šitev; Befreiungs = oprostilni.

befremden, es hat mich sehr befremdet
začúdil, zavzél sem se, čudò se mi je
zdelo; befremdend čudèn, čudóvit.

Befremden *n.* zavzétje, začúdba.

befreunden sprijáziniti, sprijáteljiti.

befriedigen zadovoljiti, zadostíti;
impf. zadostovati; (Begierden) ustréci
(-strézem), nasítiti; *impf.* ustrézati;
(Gläubiger) plácati, poplácati; (Durst)
gasiti; ugasiti; (besänftigen) toláziti,
miriti; potoláziti, umiriti, upokojiti;
befriedigend dovóljen, zadovoljiv.

Befriedigung *f.* zadovoljitív, zadosti-
tev; izplačilo; (Zufriedenheit) zadovolj-
nost, zadovoljstvo.

befruchten plòditi; oplòditi; (v Thie-
ren) bréjiti, plemeniti, obréjiti, ople-
meníti; (v. Geflügel) rástíti.

befruchtend rodovit, rodèn, plodovit,
plòden; ein — er Regen dobròtljiv dež.
Befruchtung *f.* plòditív, obréjba, bre-
jénje, plemenjénje, ráščenje. [nilo.]

Befruchtungsorgan *n.* plòdilo, pleme-
befugen pooblastíti, oblast podelíti,
pravico dati (dám); *impf.* pooblašče-
vati, oblast, pravico dájati.

Befugnis *f.* pooblastilo, oblást (-i), pravica.

befugt pooblaščen; zu etwas — sein pravico, oblást iméti (imám).

befühlbar potipén.

befühlen tipáti (tipam, tipljem); slátati; otipáti, potipáti, pošlátati.

Befund *m.* izvid.

befürchten bati (bojím) se, strah biti česa (strah me je česa).

befürworten priporočiti; *impf.* priporočati, podpirati (kaj).

Befürwortung *f.* priporočilo.

begaben obdaríti, preskrbíti; *impf.* obdárjati, preskrbovati.

begabt obdarován, preskrbljen; *fig.* nadárjen, bistroúmén.

Begabung *f.* nadárjenost.

begatten sích (*hom.*) telésno, póltno se družiti; telésno, póltno se združiti, spóltiti se; (v. Säugthieren) po pleménu iti (*grem*); spojiti se; (v. Vögeln) rástíti se, páriti se; (v. Fischen) drástiti se.

Begattung *f.* (*hom.*) poltna združítév, telésno druženje; (von Thieren) spój, parjenje, plemenítév.

begeben oddáti (-dám); *impf.* oddáti; sích — napótití se, správití se, pojti (pojdem); *impf.* iti (idem), správljati se; (sích ereignen) pripetiti se, prigoditi se, priméríti se; *impf.* pripetovati se, primérjati se; (eines Rechtes) odrečí se, odpovedáti (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedovati se; in die Flucht — popihnití jo, potégniti jo, pobégniti.

Begebenheit *f.* prigódba, dogódba, dogódljaj.

Begebnis *n.* prigódek, dogódek, pripehljaj, primérljaj, nakljúče.

Begabung *f.* oddája.

begegnen sréčati, sresti (sretem); *impf.* srečávati, srečevati; (einer Sache) ubrániti, odvíniti; *impf.* odvračáti; (treffen) zadéti (-dénem); *impf.* zadévati; (sích ereignen) prigoditi se, nakljúčiti se, naméríti se. [dénje.

Begennung *f.* srečávanje, srečanje; vebegennungspunkt *m.* srečališče.

begehen obíti (-idem), obhóditi, prehóditi; *impf.* obhájati, prehájati; (ein

Fest) praznovati, obhájati; das Martinifest, Johannisfest — martinovati, kresováti; d. Hochzeitsfest — svatováti; eine strafbare Handlung — storiti kaznivo dejanje; eine Sünde — grešiti; pregrešiti se.

Begehr *n.* (*m.*) zahtéva, želja, terjátév; was ist dein — kaj želíš, kaj bi rád? begehren želéti, zahtévati; (fordern) térjati, hotéti (hóčem); (sích sehnen) koprnéti, hlepéti.

Begehren *n.* s. Begehr.

begehrlich poželjív, pohóten. [nost. Begehrlichkeit *f.* poželjívost, pohót-Begehrungsvermögen *n.* poželjívost, pohótnost.

Begehung *f.* obhód, ogleđ; politíjche — politíčni obhód; (e. Festes) praznovanje, svetkovanje.

begehern osliníti; *impf.* oslinjati; *fig.* oprávljati, obrekovati, črniti koga; očrniti koga.

begehern navdúšiti, vnéti (vnámem), odušéviti; *impf.* navduševati, vnméati, odušévljati.

begeistert navdúšen, vnet, vznesén.

Begeisterung *f.* navdúšba, navdúšenost, zanos, odušévljenost, vznesénost, vnéma.

Begierde *f.* (geistige) želja, poželenje, hrepenenje; (sinnliche) pohót (-i), pohótnost.

begierig željen, želčen, poželjív; pohóten, pohlépen.

beglehen oblíti (-lijem), políti; *impf.* oblivati, polivati; (die Erde) škropiti, kropiti, zalivati, namákati; pošškropiti, pokropiti, zalíti, namóčiti; (in. heissem Wasser) páriti, popáriti; *impf.* popárjati.

Beginn *m.* pričétek, začétek, počétek.

beginnen pričéti (-čnem), začéti, počéti, lotíti se, prijéti (primem) za kaj, jeti (jámem); *impf.* pri-, za-, počénjati; *intr.* pričéti se, začéti se; *impf.* pričénjati se, začénjati se.

beglaubigen povériti, izpričati, potrditi; *impf.* povérjati, izpričevati, potrjevati.

beglaubigt povérjen, potrjen.

Beglaubigte *m.* povérjenec, povérjenik. Beglaubigung *f.* poverítév, potrdítév, poverílo.

Begläubigungsschreiben *n.* poverilnica.

begleiten sprémíti, izprevódiťi, oprémíti (prošňjo); *impf.* sprémľjati, spremľjevati, izprevájati; *begleitet* oprémľjen.

Begleiter *m.* spremljevávčec, izprevódnik; —in *f.* spremljevávka, izprevódnica.

Begleiterscheinungen *pl.* spremne pri-

Begleitfschreiben *n.* sprémnica.

Begleitung *f.* sprémľjanje, izprevod; (Personen) sprémstvo, družba; in — des Lehrers v družbi z učiteljem, z učiteljem vred.

begliiden osrečítí, sréčnega storítí; *impf.* osrečevati, sréčnega déľati.

begnadigen pomilostítí, milost izká-zati (-kážem); *impf.* pomiloščevati, milost izkazovati.

Begnadigte *m.* pomiloščénec.

Begnadigung *f.* pomilostítév, pomiloščénje.

begnügen sítj zadovoléti, zadovoljítí se; *impf.* dovoléti, zadovoljevati se, zadovoljén bití (sem).

begnügung zadovoljén, dovoljén.

begrahen pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; da liegt der Hund — v tem grmu zajéc tiči.

Begräbnis *n.* pokóp, pogrèb.

Begräbniskosten *pl.* pogrèbščina, stroški (*pl.*) za pogrèb.

Begräbnisjahr *n.* sedmína, kármina.

Begräbnisort *m.* (Grab) grób, rakév, grobnica; (Friedhof) pokopalíšče, grobišče.

begrasen s travo pokrítí (-kríjem); *impf.* s travo pokrívati; (daß Gras abbrechen) popástí (-pásem); sítj — *fig.* gostítí se; pogostítí se, požívítí se; *impf.* požívljati se. [stél.]

begraut travnat, zelen, s travo zará-

begreifen (betasten) típati (tipam, tipľjem), slátati; otípati, potípati, oslátati, pošlátati; (in sítj fassen) obséci (-séžem); *impf.* obségati; (verstehen) razuméti, razbrátí (-bérem), pójmítí; *impf.* uméti, umévati, razumévati.

begreiflich razumljív, umévén, do-umén.

Begreiflichkeit *f.* umévnost, razumljívost, razumévnost, dotímnost.

begrenzen mejítí, mejnike stáviti,

mejničítí; omejítí, mejnike postáviti, omejničítí; *impf.* omejevati, mejnike postávľjati; (bestimmen) utesnítí, stesnítí; *impf.* stesnjevati.

Begrenzung *f.* omejitév, meja.

Begrenzungslinie *f.* mejna črta.

Begriff *m.* pójem; im — e sein, stehen kánítí, míslítí, namerávati, ob. es wird durch die imperf. Form des betreffenden Zeitwortes ausgedrückt, z. B. er ist im — abzureisen na pot se napravlja.

begrifflich pójmovén. [ma.]

Begriffsinhalt *m.* vsebína kákega poj-

Begriffstüchtigkeit *f.* nedoumljívost, tromogľávie.

Begriffsvermögen *n.* razúmnost, poj-

movítost.

Begriffswort *n.* pójmovna beséda.

begründen utemeljítí, utrđítí, izpríčati, obrazložítí, z razlógí podkrepití, z dokázi potrdítí; *impf.* utemeljevati, izpríčevati, z dokázi potrvjevati; (stiften) ustanovítí, vpeljati, osnovati.

Begründer *m.* ustanovnik, začétnik, utemeljíteľ.

begündert osnován, utemeljén.

Begründung *f.* (einer Ansicht) ustanovitév, osnová, vpeljava; (Weise) obrazložba, utemeljitév, dokáz.

begrüßen pozdrávítí; *impf.* pozdrávľjati; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt sovražnika so sprejéli s topóvi.

Begrüßung *f.* pozdráv, pozdravílo.

begünstigen einen prednost dajátí komu; na roko ití (grem), — hódítí, — bití (sem) komu; pripomóci (-mórem) komu; *impf.* pripomágati komu, podpirátí koga; (befördern) pospéšítí; *impf.* pospeševati; begünstigter Preis znížana cena.

Begünstigung *f.* ugódnost, prednost; pripomóč (-í), podpiranje; olajšilo, olajšáva.

Beguns *m.* polív, oblív.

begutachten presódití, océnítí; *impf.* presóžati.

Begutachtung *f.* presója, océna.

begütert inovít, premóžen, bogát.

begütigen tolázítí, mírítí; utolázítí, umírítí, udobróvítí; *impf.* udobrávľjati.

behaaren z lasmi, z dlako obdáti; *impf.* obdájati; sítj — dobítí lasé,

dlako, kosmatine; *impf.* dobivati lasé, dlako, kosmatine.

behaart kosmát, dlakast, zarástel.

behäbig (v. Sachen) prijétén, ugóden; (v. Personen) ki izláhka in dobro, prijétno živi; (wohlgenährt) dobro rején, debel; (phlegmatisch) hladnokrvén, malomáren.

behaftet obložén s čim, podvržen čemu; mit Schulden — zadolžen; mit einer ansteckenden Krankheit — okúžen.

behagen einem všeč biti (sem), ugóden biti, godíti; ugodíti; *impf.* ugájati komu; veselíti koga, dobréti, dopásti (-pádem) komu; die Speiße behagt mir jed mi tekne, jed se mi priléze.

Behagen n. slast (-i), zadovoljstvo; ich finde — an etwás všeč mi je kaj, pogodú mi je.

behaglich všéden, ugóden, prijétén.

Behaglichkeit f. všédnost, ugódnost, zadovoljnost, prijétnost.

behalten obdržati (-držim), ohrániti; *impf.* obdrževati, ohranjevati; (für sich) zamóčati (-móčim); *impf.* zamóčevati; im Gedächtnisse — pómneti, v spómínu hrániti; zapómneti, v spómínu si ohrániti; die Oberhand — zmágati, zmoči (-morem); *impf.* zmágovati, premagovati; Recht — prav iméti (imám); obveljáti (moje obveljá ich behalte Recht).

Behälter m. shranilo, shrana, posóda.

Behältnis n. hramba, shramba; (Gefäß) posóda; (Stufe) skrinja; (für wilde Thiere) zverinják.

behaltfam ohranljiv; zamóčljiv; ein — es Gedächtnis dober spómín.

behandeln obdeláti, obravnáti; *impf.* obdelovati, obravnávati kaj, pretrésati; jendn. gut, iibel — s kom lepo, grdo deláti, ravnáti, postópáti; jndn. gehehlich — ravnáti s kom po zakónu; ärztlich — zdráviti, léčiti koga.

Behandlung f. obdelováne, obravnáva; ravnanje, postópáne; ärztliche — zdravljénje, zdravítév.

behängen einen mit etwás véstiti kaj na koga; obésiti, *impf.* obésáti; fig. obdáti, *impf.* obdájati; (weidmänn.) die Sunde — das Wild psi zverino popádejo in se na njo obésijo, se je pri-

mejo; ein Zimmer — sobo zastréti (-strém), obstréti, opéti (-pném); *impf.* zastírati, obstírati.

beharren vztrájati; — auf etw. ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem, držáti (držim) se česa; ne odstópiti od česa.

beharrlich stanovítén, vztrájen.

Beharrlichkeit f. stanovitnost, vztrájnost.

behauen einen Baum kléstiti; okléstiti, obsekáti; *impf.* obsekovati; einen Stein — sklésati (-klésem), obrézati (-rézem), obdeláti; *impf.* klésati (klésem), obrezovati, obdelovati; grob — okrésati (-krésem), *impf.* okrésávati; d. Bauholz — obtésati (-tésem), *impf.* obtésávati; — er Stein rezan kamen.

behaupten trditi; dokazovati; (das Recht, den Platz, den Besitz) obdržati (-držim), *impf.* obdrževati; (d. Proceß) dobíti, *impf.* dobívati; sich — držáti se; obdržáti se.

Behauptung f. trditév; dokazováne.

behaufen (beherbergen) prenočiti, pod streho vzéti (vzámem); *impf.* prenočevati, pod streho jemáti (jémľjem).

Behausung f. prenočitév; (das Haus) stan, stanovališče, domóvje.

beheben (Zinsen) vzdigniti, potégniti; *impf.* vzdigovati; (ein Hindernis) odprávi, odstrániti; *impf.* odprávljati, odstranjevati.

Beherrigung f. kurjáva.

Behelf m. pomóček, pripomóček, pomagálo, pospéšilo.

behelfen sich pomóči (-mórem) si, opomóči si; *impf.* pomágati si. **behelfigen** nadlegovati koga, nadlégo deláti komu; sich mit etw. — ukvárjati se s čim, včíkati se v kaj.

behende ročén, urén.

Behendigkeit f. ročnost, urnost.

beherbergen s. behausen.

beherrschen gospodovati (nad kom), vládáti (koga, komu, s kom), oblást iméti (imám) nad kom; (vom Äbtige, Kaiser) kraljevati, carjevati; (d. Geisteshaften) krotiti, brzdáti; ukrotíti.

Beherrscher m. vladár, gospodár. **beherzigen** premisliti, k sreú si vzéti (vzámem); *impf.* premisljevati, k sreú si jemáti (jémľjem).

beherzt srčeh, poguměn, hraběr.

beheren narediti, zděti (zdnem); *impf.* narějati komu; (mit d. Augen) uročiti.

Beherung *f.* urók, auch uróki *pl.*

behilflig pomagljiv, pripomogljiv, pomocljiv; — sein pomóci (-mórem), pripomóci; *impf.* pomagati, pripomagati.

behorchen na tihem, skrivaj poslušati, na užesa vleči, prislúšati, prislúškovati.

Behörde *f.* oblastvo, oblast (-i), gospóska; competente — pristóžno oblastvo.

behördlich oblastvén.

Behuf *m.* prid, korist (-i); (Zweck) namèn, svrha; zum — e (= behufs) v namèn, za, zrání od. ein Satz mit da.

behüten várovati, čuvati; obvárovati, ohrániti; *impf.* ohranjovati; Gott behüte Bog obváruj, Bog ne daj; behüte dich Gott z Bogom, z Bogom hodi.

Behüter *m.* varih, čuváj.

behutsam pazěn, pazljiv, opázěn, oprezěn.

Behutsamkeit *f.* paznost, pazljivost, opreznost.

bei *praep.* pri; (au) ob, tik; — der Thür herein skozi vrata; beim Fenster heraus skozi okno; (zur Zeit) pò, za, ob, ž. B.: po noći, za dne, ob lepem vremènu; — Wasser und Brot ob vodi in kruhu.

beibehalten pri-, obdržati (-držim); *impf.* pri-, obdrževati; den üblen Geruch behält es lange bei neprijětni duh mu dolgo ostáne, se ga dolgo drží.

Beiblatt *n.* prilóga, dokláda.

beibringen priněsti (-něsem), doněsti; *impf.* pri-, donášati; (Beweise) podáti, predložiti, pokázati (-kázem) dokáže; (Zeugen) pripéljati (-péljem), privěsti (-vėdem) priče; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati; Wunde — rániti koga; Bißwunde — okláti (-kóljem); d. Zeugnis — izkázati se z izpričeválom; (Wissenschaften) učiti koga kaj; poučiti; *impf.* poučevati koga v čem, razkládati komu kaj; razložiti, vėpiti komu kaj.

Beibringung *f.* predložba.

Beicht- izpovědni.

Beichte *f.* izpóved (-i); — hören izpovědati, *impf.* izpovědovati.

beichten izpovědati se; *impf.* izpo-

vedovati se; (befennen) povědati, izpovědati, razoděti (-dėnem); *impf.* razoděvati.

Beichtstuhl *m.* izpovednica.

Beichttafel *m.* izpovednik.

beide *num.* obá, obě; obádva, obėdve.

beidemale *adv.* obáktrat.

beiderlei obój, obójěn.

beiderseitig obójěn; obojestránski; vzajeměn.

beiderseits *adv.* (beide) obá, obě; sie sind — einverstanden obá sta iste misli; z oběh strani, na obě strani.

beidrücken pritísiniti; *impf.* pritiskati, pritiskovati.

Beifall *m.* ugódek, dopádanje, pohvála; — finden ugoditi, dopásti (-pádem); *impf.* ugájati, dopádati; — geben pohváliiti; *impf.* pohvaljevati; — flajchen plóskati.

beifallen (ins Gedächtnis kommen) spómniiti se, *impf.* spomínjati se česa; na misel, na um priti (přidem); *impf.* na misel, na um prihájati.

beifällig pohválen, všec; *adv.* s pohválo.

beifügen pridejati (-dėnem), dodáti (-dám), dostávití, prilóžiti; *impf.* priděvati, dodávati, prilágati.

Beifügen *n.* pristávěk, dostávěk.

Beifügung *f.* prilóga, prikláda; *gram.* priděvėk, prilástěk.

Beifuß *m.* (*Artemisia absinthum*) pelín (pėlin), komónika.

Beigabe *f.* pri-, dodátek, priděvėk.

beigeben pri-, dodáti (-dám), prilóžiti; *impf.* pri-, dodájati, prilágati; (Befolgen) pridružiti; *impf.* pridruževati.

beigenannt imenován, s přimkom.

Beigeschmack *m.* priokús, nacik; — haben dišati (dišim), cíkati po čem.

beigesellen pridružiti; *impf.* pridruževati.

beihet *adv.* zraven, mimogredě.

Beihilfe *f.* pripomóc (-i), pripomócěk; — leisten pripomóci (-mórem), priskóčiti; *impf.* pripomagati.

beikommen komu do živega priti (přidem), komu kaj moči (morem); sich — lassen předřzniti se.

Beil *n.* sekira; *dem.* sekírca; (breite Zimmerart) bradlja.

Beilage *f.* do-, prikláda, prilóga.
Beilager *n.* svatba, ženitvovánje.
beiläufig približen; *adv.* (ungefähr) približno, okóli, blizu.

beilegen prilóžiti, pridáti (-dám), pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati, pridévati (-dévam, -dévľjem), pridájati; (ausgleichen) poravnáti, správití; *impf.* poravnávati; (Streit) pomírítí, poravnáti (spór), udušítí; *impf.* pomírjati; (Unruhen) utolážití, utólití; Glauben — verjéti (verjámem); einen Namen — vzdeti imé; die Sache ist beigelegt stvar je poravnána.

Beilegung *f.* priláganje; (e. Streites) sprava, poravnáva.

Beileid *n.* sožálje, sožalénje, sožalovánje; — bezeugen prijávití sožálje; milovati koga, žalovati s kom. [list.

Beileidschreiben *n.* sožálnica, sožálni beiliegen prilóžen bití (sem).

beimengen, beimischen primésiti, primésati; *impf.* primeševati.

beimessen pripísati (-pišem); *impf.* pripisovati; Glauben — verjéti (verjámem); die Schuld — dolžití, krivítí koga; obdolžití, okrivítí koga.

Bein *n.* kost (-i); *dem.* košćica; (Oberschenkel) bedro; die Beine bedra; (Schenkel) golenica, piščál (-i); (Fuß) noga; Bein= košćen, kostén. [ne.

beinahe *adv.* skoro, skoraj, malo da beinähnlich košćenast.

Beiname *m.* priměk, pridévek.

Beinbruch *m.* kostolóm, nogolóm.

beinern košćen, kostén.

Beinstraß *m.* brámorka, gníloba kostí.

Beingerippe *n.* kostnják, okóstnica.

Beinhaus *n.* kostnica, kostišće.

Beinhaut *f.* pokóstnica.

beinig košćen, kostnát; in Ziegg. -nög; ž. B.: žwei— dvonög.

Beinkleid *n.* hlače *pl.*; (leinene Unterhosen) bragése *pl.*, spodnje hlače *pl.*; (Hosenhälfte) hláćnica.

beinlos brezkošćen, brez kostí.

Beinmehl *n.* košćéna moka, košćénica.

Beinware *f.* košćenina, košćéna roba.

Beinwurf *f.* gavez.

beordnen priredítí, privrstítí; *impf.*

piréjati; beordnen priredén.

Beordnung *f.* pirédje.

beipflchten pritégnití, pritrdítí, prav dati; *impf.* pritegovati, pritrjevati, prav dajáti.

Beirath *m.* pridáni svèt; — svétnik.

beirren mótití; zmótití.

beisammen *adv.* vkúp, skup, skupaj.

Beifah *m.* (auf dem Lande) hájtar, kočar, želár; (Beifahrer) prisédnik.

Beifah *m.* do-, pristávěk, dodátek; primés (-i).

beischaffen pri-, oskrbétí, pripravítí; *impf.* pri-, oskrbovati, pripravľjati.

Beischaffung *f.* priskrba.

Beischlaf *m.* telésna združítév, spòj.

Beischläfer *m.* priléznik, hotník; — in *f.* prilézница, hotnica, blodnica.

beischließen prilóžiti, pridejáti (-dénem), prikléniti (-klénem); *impf.* prilágati, pridévati, priklépati.

Beischluß *m.* prilóga, pridátek.

Beischrift *f.* pripis, pripisěk.

Beisein *n.* pričujócnost, navzócnost, prisóstvo; im — žweier Männer vpričo dveh mož, pred dvema móžema.

beiseite, beiseits *adv.* nastrán, vstrán; nastráni, od strani; Scherz — brez šale, zaráš.

beisehen pristáviti, pridejáti (-dénem); *impf.* pristávľjati, pridévati; (e. Leiche) pokópati (-kópljem), pogrěbstí (-grěbem); *impf.* pokopávati, pogrěbati; (christlich) — pripísati (-pišem), *impf.* pripisovati.

Beisehung *f.* pristávľjanje; (e. Leiche) pogrěb, pokóp; (christliche) — pripis, pripisěk.

Beisitz *m.* prisédanje, priséja.

beisitzen sedéti pri čem; prisedovati.

Beisitzer *m.* prisédnik.

Beispiel *n.* zgléd, primér; sich ein — nehmen zglédovati se po kom, glédati na koga; zum — na primér, na priliko, postavím.

beispiellos brezprimérén, neslišan, nečúven.

beispielsweise *adv.* na primér, na priliko.

beispringen priskóčítí, pripomóčítí (-mórem); *impf.* pomágati, pripomágati.

Beißbeere *f.* (Capsicum) páprika, turški popér.

beißen grísti (grizem), klati (kóljem); ugríziti (-nem), ugrísti, ukláti, ujesti (-jem); *impf.* ujedati; (von Schlangen, Fliegen) pičiti, upičiti; *impf.* pikati; (Rörner) zobati (zobljem); (Knochen) glódati (glójem); (brennen) skelėti, skleti, peči, ščemėti; (jucken) srbėti; (v. Gewissen) múčiti, peči; sich — kávsati se, grísti se, klati (kóljem) se.

beißend grizóč, grizljiv; skelěč; (v. der Rede) zbadljiv, rezek, oster.

Beißer *m.* (auch Weißer) (*Cobitis fossilis*) piškúr, čik; (*C. barbatus*) kačela.

Beißand *m.* pomóč (-i), pripomóč; (Person) pomočnik, pomagáč; (als Zeuge) pričá, svedók; — leisten v pomóč biti (sem), pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomagati.

beistehen pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomagati, na pomóč biti (sem), brániti.

beistellen dati, priskrbėti, omisliti; *impf.* dajáti, priskrbovati, omišljati.

Beisteller *m.* priskrbnik.

Beistellung *f.* priskrba, priskrbóvanje.

Beisteuer *f.* doněsek, prispěvek, podárek; (milde Gabe) milodár, milostinja.

beisteuern doněsti (-něsem), prispěti (-spém, -spějem), podariti, prilóžiti; *impf.* donášati, darovati, prilágati.

beistimmen pritégniti, pritrđiti, privóliti; *impf.* pritegovati, pritrjevati, ujemati se, zlágati se s kom.

Beistimmung *f.* pritrđilo, privolitěv, odobrávanje; privólilo.

Beistrich *m.* véjica.

Beitrag *m.* doněsek, prispěvek, přiněsek, pripomóček; (für ein Druckwerk) članěk, sestávěk, spisěk.

beitragen doněsti (-něsem), pripomóči (-mórem); *impf.* donášati, pripomágati, prispěvati; daß Seinige — prizaděvati si po svoji moči.

Beitragsaß *m.* prispěvni postávěk.

beitreten pristópati, *impf.* pristópati; einer Meinung — pristáti (-stánem) na predlóg, na mnenje, poprijěti (-přímem) se mnenja; einem Bündnisse — stópiti v zvezo.

Beitritt *m.* pristóp; Beitritt= pristópní.

Beitrittsgebür *f.* pristópnína.

Beitrittschein *m.* pristópnica.

Beiwagen *m.* pridáni voz, drugi voz. beiwohnen pričújěč biti (sem), zraven biti; einer Schlacht, dem Gottesdienste — v boju biti, pri sveti maši biti; einer Hochzeit — v svatih biti, na svátovščini biti, svatováti.

Beiwort *n.* priděvnik, prilóg.

beiwörtlich priděven.

beizählen pristěti (-štějem), *impf.* pristěvati, šteti med ...

Beize *f.* stroj, čimža, kvaša, lúzenje; (im Wasser) močénje; (der beizende Körper) strojnica, lužilo, močilo; (Falkenjagd) lov s sokolí.

beizeiten *adv.* začása, zarána, zgodaj.

beizen strojiti, lúžiti; (im Wasser) močiti, namákati; (von den Jägern) loviti s sokolí.

beiziehen (Sachverständige) privzěti (-vzámem) (veščáke), *impf.* privzěmati.

Beizmittel *n.* strojilo, lužilo.

bejagen trđiti; po-, pritrđiti; *impf.* potrjevati, pritrjevati.

bejagend trđilěn, pritrjeválěn.

bejahret prilětěn, póstarěn, ostarěl.

Bejahung *f.* pritrđba, potřdba, pritrđitěv, pritrjevánje.

bejammern objokovati, obžalovati, oplakovati.

bekämpfen bojeváti se, boriti se, vojskovati se s kom ob. zoper koga; (Begierden) krotiti, brzdáti; (e. Sehre) izpodbijati; (besiegen) premóči (-mórem), zmágati; *impf.* zmagovati.

Bekämpfung *f.* borba; krotitěv, brzdánje; zatór, odpráva.

bekannt znán, poznán; — machen, geben razglásiti, razjáviti, oznániti, na znanje dati; *impf.* razglásati, oznánjati, na znanje dajáti; — werden seznaniti se, spoznáti se s kom; *impf.* seznanjati se; die Neugierde wurde — novica se je razglasila.

Bekannte *m.* znaněč; *f.* znanka.

bekanntermaßen, bekanntlich *adv.* kakor je znano, kakor je vsem vestno, kakor je sploh znano.

Bekanntgabe, Bekanntmachung *f.* naznanilo, oznanilo, objáva, razglášanje, oglás, razglás.

Bekanntſchaft *f.* znanje, znanstvo; — machen znániti se, znanje delati; se-znániti se, znanje storiti.

bekehren preobrňiti, izpreobrňiti; *impf.* preobráčati, izpreobráčati.

Bekehrte *m.* izpreobrňjenec; *f.* izpreobrňjenka.

Bekehrung *f.* izpreobrňitěv.

bekennen priznati, izpovedati (-vém); *impf.* priznávati; (im Kartenspiele) die Farbe — barvo dati, *impf.* dajati; Steuer — davěk napovedati; ſich zu etw. — spoznati, *impf.* spoznávati kaj, držati (držim) se česa, ž. B. zu einer Religion, Kunst.

Bekenner *m.* spoznavávec, vérník; — *in f.* spoznavávka, vérnica.

Bekennnis *n.* priznátěv, priznáva, izpóved (-i); spoznátěv, spoznáva; (Religionsbekenntnis) veroizpovedanje, vera; (der Steuer) napóved (-i).

Bekennnisleger *m.* (der Steuer) napovedník.

beklagen (bedauern) obžalovati, milovati koga; ſich — tóžiti; pritóžiti se, potóžiti se; *impf.* pritoževati se za stran česa.

beklagenswert obžalovánja vreděn, pomilovánja vreděn.

beklagstuden plóskati komu; (verleunden) oprávljati, obirati, raznášati koga.

beklauben obráti (-bérem), *impf.* obírati. [ljati]

bekleben olepiti, oblepiti; *impf.* olépbeklebsen mázati (mázem); umázati, zamázati.

bekleiden obléči (-čem), *impf.* obláčiti; (ein Amt) oskrbovati, oprávljati, iméti (imám) (službo), biti (sem) (v službi); jmdn. mit einem Ante — dati, podeliti komu službo; eine Charge — biti na stopnji; (das Zimmer) prevléči, obiti (-bíjem), obstréti (-strēm); *impf.* obstírati.

Bekleidung *f.* obleka, oblačilo; Fuß—obútel (-i), obuválo; (der Wand) prevleka, prepréga; (eines Amtes) oskrbovánje, oprávljanje.

beklemmen stískati, tesnobiti, tesniti.

Beklemmung *f.* stíska, tesnóba.

beklommen tesnoběn, v skrbéh.

bekommen dobíti, prejéti (préjmem);

impf. dobívati, prejémati; Riſſe — póčiti, razpókati; eine Krankheit — oboléti, zboléti; ein Kind — roditi, povíti (-vijem), iméti (imám); (fangen) ujéti (-jámem), zasáčiti; ſatt — navéličati se česa; Luft — zaželéti, poželéti česa; das bekommt mir wohl to mi dobro dé, to mi ugája; übel — to mi škóduje, ne tekne mi, preséda mi; wohl bekomms (beim Niesen) Bog pomágaj! (beim Trinken) na zdravje!

beköstigen živíti, hrániti, redíti koga, živež, hrano dajati komu.

Beköstigung *f.* jed (-i), živež, hrana. **bekräftigen** potrditi, ukrepiti, okrepčati; *impf.* potrjevati, okrepčevati.

bekräftigend potrdilěn.

Bekräftigung *f.* potrdba, potrditěv, okrepčáva.

bekränzen vénčati; ovénčati.

bekreuzigen križati; pokrižati, prekrižati; ſich — križati se; pokrižati se, prekrižati se.

bekriegen vojskovati, bojevati se s kom; zavójščiti na koga, z vojsko se vzdigniti nad koga.

bekritteln (malenkóšno) pretrésati, rešetáti; pretrésti (-trésem), prerešetáti.

bekriecheln črčkáti, mázati (mázem); očrčkáti, počrčkáti, zamázati.

bekümmern skrbéti, trápiti, múčiti; ſich — über etwas v skrbí biti (sem) zavóljo česa, skrb iméti (imám) za kaj; ſich — um etwas skrbéti, máрати, brigati se, méniti se za kaj.

Bekümmernis *f.* skrb (-i), briga, žalost. **bekümmert** skrběn, skrbljiv; (betrübt) otóžěn, žalostěn.

bekunden naznániti, razodéti (-dénem); *impf.* naznánjati, razodévati, kázati (kázem).

belächeln, **belachen** sméjati (smejem, smejam) se komu, čemu, posmehovati se čemu, zasmehovati kaj.

beladen obložiti, obtovoriti, naložiti, oprtiti; *impf.* oblágati, obtovárjati, nalágati.

Belagerer *m.* oblegovávéc, obsédník, obsedovávéc.

belagern obléči (-ležem), obsésti (-sédem); *impf.* oblégati, obsédati.

Belagerte *m.* oblóženec, obsédenec.

Belagerung *f.* oblága, obséda; Bela-gerung = obléžni, obsédni.

Belagerungszustand *m.* obsédni stan.

Belang *m.* tehtnost, važnost, pomen-ljivost; Sache von — tehtna reč (-i).

belangen (ciferen) klicati (kličem), zvati (zovem); poklicati, pozvati; imdn. vorš Gericht — tóžiti koga; (an etw. langem) doséči (-séžem), *impf.* doségati; (betreffen) zadévati, tikati (tičem) se; belangend kar se tiče.

belassen pustiti; *impf.* púšéati.

belassen obtežiti, obremeniti; *impf.* obremenjati, obteževati; (mit Farben) prepólniti; ein Haus mit Schulden — zadolžiti hišo; mit zu großen Steuern — preobložiti z davki.

belästigen nadlegovati, nadlégo, sit-nost délati.

Belästiger *m.* nadlegovávéc, nadléž-nik, sitnež.

Belästigung *f.* nadléga, sitnóba.

Belastung *f.* obremenitje, obtéžba; obremenilo, obtežilo; breme; zadolžítév; Belastungs- obremenilni; obdólžni.

Belastungszeuge *m.* obdólžna pričá.

belauben z listjem odéti (-dénem), pokrítí (-križem); *impf.* odévati, pokrívati; sich — oblistiti se, zazelénéti, listje pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati.

belaubt listnat, poln listja.

Belauf *m.* znesék; bis zum — von do.

belausen die Grenze obtéči (-téčem), *impf.* obtékati mejo; sich — znesti (-nesem), *impf.* znášati.

belauschen poslušati, prislúšati, na uho vleči (vlečem).

beleben oživiti, obuditi; *impf.* oživljati, obujati; (erquicken) poživiti, okrepčati; *impf.* poživljati, okrepčevati; sich — oživéti; belebend oživljajóč, živo-tvóren; okrepčeválen.

belebt živ, oživljen; *fig.* živáhen, vesel.

Belebtheit *f.* živóst, oživljenost; ži-váhnost, veselóst.

Belebung *f.* oživék, oživítév; okrepčáva.

Belebungversuch *m.* oživljanje.

belieden oblizati (-lizem), oblízni; *impf.* oblizovati.

Beleg *m.* dokazilo, dokáz, izkáz, izpri-čeválo; (Beilage) prilóga; (beim Kleibe) obšitek.

belegen obložiti; *impf.* oblágati, ob-kládati; mit Strafe — naložiti kazén, kaznováti; mit Beschlag, mit Verbot — zaséči (-séžem), v prepóved dejáti (dénem), ustáviti, obustáviti; *impf.* ustávljati; mit Benehmen — dokázati (-kážem), *impf.* dokazovati; mit Bei-spielen — zglede —, primére nastéti, pridejáti; (Stute) zaskóčiti; belegte Stute zaskóčena kobla.

Belegtare *f.* (für Stuten) pripustnána.

Belegung *f.* (Beschälung) plemenitév, spúšéanje.

belehnen fevd komu podeliti, *impf.* podeljevati.

Belehnung *f.* podelitév fevda.

belehren poučiti; *impf.* poučevati; belehrend poučén, poučljiv. [učilo.

Belehrung *f.* pouk, poučeváanje, po-beleibt debel, tolst; (unterjucht) tršát, čokát.

Beleibtheit *f.* debelóst, tolstóst; tršá-tost, čokátost.

beleidigen žaliti; razžaliti; beleidi-gend žaljiv, razžaljiv; žal.

Beleidiger *m.* žalivéc, razžalivéc; — in *f.* žalivka, razžalivka.

Beleidigte *m.* razžaljenéc; *f.* raz-žaljenka.

Beleidigung *f.* žalitév, razžalitév.

belesen načítan.

Belesenheit *f.* načítanost.

beleuchten razsvétiti, razsvetliti; *impf.* razsvetljevati; (erläutern) razjasniti, pojásniti, razložiti; *impf.* pojásnjevati, razlágati.

Beleuchtung *f.* svečáva; razsvéta; (Il-lumination) razsvetljáva, razsvečáva; (Erläuterung) po-, razjasnilo, razlága.

Beleuchtungsstoff *m.* svetivo.

belfern lájati, bévkati, révkati.

belieben blagovólití, ráčiti; es beliebt mir hoče se mi, ljubi se mi, ráči se mi; wenns euch beliebt če vas je volja, ako vam je prav, če vam je všeč; was — Sie? kaj bi radi?

Belieben *n.* volja.

beliebig poljubén, povóljen, katérikóli. beliebt priljubljen, prijétén, všeč; sich — machen priljubiti se, prikúpiti se. **Beliebtheit** *f.* priljubljenost, všéčnost. **belisten** kániti; ukániti, preváriti koga.

Belladonna *f.* j. Tokfirjče.
bellen lájati.
Bellen *n.* lájanje.
Beller *m.* lájavéc.
Belletrist *m.* leposlůvéc, beletrist.
Belletristik *f.* leposlůvstvo, beletristika.
belletristisch leposlůvstven, leposlůvén,
 beletrističen.
beloben hváliti; pohváliti. [hvální.
Belobung *f.* pohvála; **Belobungsz** po-
Belobungsdecret *n.* pohválnica, po-
 hvální dekrét.
belohnen pláčati, *impf.* plačevati;
 povrniti, *impf.* povráčati; obdariti,
impf. obdárjati.
Belohner *m.* plačevávéc; povračevávéc.
Belohnung *f.* plačilo, nagráda; povra-
 čilo.
belügen legáti (lážem) se komu; zle-
 gáti se komu, nalegáti koga.
belustigen veseliti, kratkočasiti; raz-
 veseliti, *impf.* razveseljevati; belustigenb
 kratkočasén.
Belustigung *f.* razveseljevanje, veselje,
 zabáva.
Belustigungsort *m.* veselíšče, zabavišče.
Belvedere *n.* lepoovid, razgléd, belvédér.
bemächtigen síd polastiti se, prilastiti
 si, prisvojiti si, osvojiti, v oblasť do-
 biti; (einer Person) zgrábiti, uloviti,
 zasáčiti koga; (v. Schreden) lotiti se,
 prevzétí (-vzámem), obiti (-idem); *impf.*
 prevzémáti.
bemalen naslikati, oslikati.
bemängeln nedostátke očitati (čemu),
 ométati (kaj), pomóte očitati; očiték
 izrécí (-rečem).
Bemänglung *f.* očiték, očitánje pomót.
Bemannung *f.* moštvo.
bemänteln prikřiti (-křijem), zakřiti;
impf. pri-, zakřiváti.
Bemäntelung *f.* pri-, zakřivánje.
bemeistern premóči (-mórem), zmá-
 gati, obládati, ukrotiti; síd — j. be-
 mächtigen síd.
bemerkbar vidén, vidljiv.
bemerken opáziti, zapáziti; etv. úbel
 — zaméřiti, *impf.* zaméřjati kaj; (er-
 wáhlen) opómniťi, oméniti, v misél
 vzéti (vzámem); dázu — pripómniťi.
bemerkenswert znamenít. [nja.
Bemerkung *f.* opázka, opómba, opóm-

bemessen méřiti; iz-, od-, preméřiti;
 (beurtheilen) sóđiti; presóđiti.
Bemessung *f.* odméra, izméra; raz-
 merilo; presóđa.
bemitleiden milovati, omilovati, po-
 milovati; íd bemitleide tñn míli se mi,
 smíli se mi.
bemittelt premóžén, imovít.
bemoosen síd z mahom se pokrítí
 (-křijem), *impf.* pokríváti.
bemoost mahovít, z mahom obrástél;
fig. stár, sív.
bemühen síd trúđiti se, prizadávatí
 si; potřúđiti se, prizadéti (-dénem) si.
Bemühung *f.* trud, potřúda, prizadáva,
 prizadávěk.
bemüßigen móřati, síliti, núđiti; pri-
 móřati, prisíľiti, prinúđiti; síd bemüßigt
 sehn primóřan, prisíľjen bití (sem).
benachbart sosédnji, bližnji.
benachrichtigen naznániti, obavestíti,
 izporočíti, na znanje dáti; *impf.* na-
 znánjati, obvěščati, poróčati, na znanje
 dájati.
Benachrichtigung *f.* naznanilo, obve-
 stílo, izporočílo.
benachtheiligen kvářiti kaj, koga,
 škóđovati komu; oškóđovati, oškóđiti,
 okvářiti.
Benachtheiligung *f.* okvářa, oškódba.
benagen glódati (glójem), grísti (gri-
 zem); oglódati, ogrísti. [vati.
benähen obšíťi (-šijem), *impf.* obší-
 benebén omeľiti, omračíti, otem-
 níti; *fig.* síd — opíťi (-píjem) se, upi-
 jániti se.
benebel meľén; *fig.* piján, vínjen,
 natřkan.
benedien blagrovati; slaviti; (segnen)
 blagoslovíti, *impf.* blagoslávľjati.
benedit blagoslovľjén.
Benedictiner *m.* benediktín, benedik-
 tínéc; **Benedictinerz** benediktínski.
Benedictinerorden *m.* benediktínski
 řed, řed sv. Benedikta.
Beneficium *n.* dobróta; (Pfründe) na-
 dárba, prebéndá.
Benefizvorstellung *f.* predstáva na ko-
 říst (kákega igrávca).
benehmen vzéti (vzámem), odvzéti;
impf. jemáti (jémľjem); den Schlaf —
 odnésti, *impf.* odnášáti spanje; síd —

vesti (vedem) se, obnášati se, držati (držím) se, nositi se; *ſich* nadř etmaš — ravnáti se, obráćati se po čem.

Benehmen *n.* vedenje, obnášanje, ravnáanje.

beneiden einen zavídati komu, nevošćljiv biti (sem).

beneidenswert zavisti vreděn.

benennen imenovati, imé dajáti, zvati (zovem); imé dati, nazváti.

Benennung *f.* imenováanje, nazív, nazívěk, nazíválo, nazíváanje; (Name) imé (iména).

benetzen omóćiti, namóćiti, porosíti; *impf.* omákati, namákati.

Bengel *m.* dremělj, cepěć, kij; *fig.* zaróbljeněć, neotesáněć, zagovědnež.

bengelhaft zaróbljen, neotesán, zagověděn. [*česa.*]

benötigen potrebovati, treba biti

benutzen, **benützen** v prid obrńiti, porábíti, upotřebíti, poslužiti se; *impf.* v prid obráćati, rábíti.

Benutzung *f.* raba, porába, upotřeba.

Benutzungscensens *m.* uporabna dovolítev.

Benutzungsrecht *n.* užítna pravica, porábna pravica.

beobachten móćiti, páziti —, glédati na kaj, opazovati; *ſeine Pflicht* — svojo dolžnost izpólniti, dopólniti, storíti; *impf.* izpólnjevati, délati; *Stillschweigen* — móľćati (móľćím); ein *Gehemnis* — skrivnosť hrániti; *Nüchſicht* — ozírati se, glédati na kaj; eine *Grift* — držati (držím) se roka.

Beobachter *m.* opazovávěć, ogledovávěć; (*der Geſeje*) izpólnjevávěć, izvrševávěć.

Beobachtung *f.* opazováanje, ogledováanje, pažnja; (*Beſolgun*) izpólnjeváanje, izvrševáanje. [*nost.*]

Beobachtungsgabe *f.* opazoválna zmóž-

Beobachtungsort, **Beobachtungspunkt** *m.* motrišće, opazovalíšće.

beordern jmbu. ukázati (-kážem), naroćiti komu; einen *wohin* — odredíti, odprávití, *impf.* odprávljati koga kam; er ířt bažu *beordert* to mu je ukázano, dobil je povělje to storíti.

beordnen obložití, naložití, natovoríti; *impf.* oblágati, nalágati.

befählen kóľiti; nakóľiti.

bepflanzen obsadíti, zasadíti; *impf.* obsájati, zasájati. [*právljati.*]

bepflastern tlak naprávití, *impf.* nabequartíreren nastáníti, *impf.* nastanjevati. [*vánje.*]

Bequartierung *f.* nastanítěv, nastanjebequem prilěžen, ugóđen, príroćěn, nároćěn, udóben, lágotěn; (gemáchlich) zložen; (geráumig) prostóren; *adv.* prilěžno, udóбно; zložno; na roko.

bequemen ſich (ſich ríchten) ravnáti se po čem; (ſich fügen) prilagodíti se, vdáti se; *impf.* vdájati se v kaj; ugóđíti si. **bequemlich** i. **bequem.**

Bequemlichkeit *f.* prilěžnost, ugóđnost, príroćčnost, nároćčnost, udóbnost, lágotnost; zložnost.

berahmen ein *Bild* okvířiti sliko, dejáti (dénem) sliko v okvíř.

berathen svétovati komu; (e. *Sache*) na razgóvor vzéti (vzámem), presóđiti; *impf.* presóđati; ſich — posvétovati se; du *biřt gut* — na dobri poti si, dobro so ti svétovali; **berathend** svétoválěn, posvetovalěn.

Berather *m.* svétovávěć.

berathschlagen posvétovati se, dogovárjati se, ugíbatí (-gíbljem).

Berathschlagung, **Berathung** *f.* posvétováanje, posvět, dogovárjanje, presojeváanje.

Berathungszimmer *n.* posvetovalńica.

berauben orópati, opléniti, okrásti (-krádem).

beräudern okadíti, prekadíti; *impf.* okájati, prekájati.

berauschen opíjáníti, upíjáníti, opojíti; *fig.* omámíti, oslepíti; ſich — upíjáníti se, opojíti se; **berauschend** opojěn, upíjanljiv, omamljiv.

- **berauscht** piján, natřkan, nadélan; *fig.* omámljen, zamáknjen, prevzét.

Berauschung *f.* pijánost; omámljenost, omáma.

Berberis *f.*, = *strauch* *m.* česmín, česmína; *coll.* česmínje.

Berberisholz *n.* česmínovina.

Berberisſaft *m.* česmínověć.

berednenbar preraćunljiv.

berednen preraćúniti, preštéti (-štějem), preštévilití; (erwágen) premísliti, preudářiti.

Berechnung *f.* preračún, preštétév; premislek, preudárék.

beredhtigen upravičítí, pravíco dati; *impf.* upravičevati, pravíco dajáti.

Beredhtigte *m.* upravičenéc.

Beredhtigung *f.* pravíca, oblást (-i); po-oblástílo.

bereden pregovorítí, *impf.* pregovárjati; *šich* — ménítí se, poménkovati se, dogovárjati se; poménítí se, dogovorítí se.

beredsam zgovórén, zgovorljív, besedit, besedén.

Beredsamkeit *f.* zgovórnost, beseditost.

beredt *f.* beredsam. [róčje.

Bereid *m.* obség, obsézje, okolíš; **bereidern** bogátítí; obogátítí; (Kenntnisse) množítí; umnožítí; *šich* — bogatétí, bogátítí se; obogatétí, obogátítí se.

Bereicherung *f.* obogatba.

berEIFen nabítí (-bífem), *impf.* nabíjati (obróče na sod).

berEIFen hódítí, potovati (kod, po čem); obhódítí, prehódítí, prepotovati.

Bereifung *f.* obhód, pot (po čem).

bereit pripravljén; (fertig) gotóv, do-délan, náredén; (willig) voljén, rad; *šich* — machen pripravítí se, *impf.* pripravljati se.

bereiten pripravítí, zgotóvítí; pristrójítí; *impf.* pripravljati, zgotávljati; strojítí. [objáhati.

bereiten die Grenze mejo objézdití, **bereits** *adv.* že, užé.

Bereitschaft *f.* pripravljenost, gotóvost; in — haben pripravljeno imétí (imám), pri roki imétí.

Bereitung *f.* pripráva, pripravljanje; (der Felle) strojénje, strojítév. **beretwillig** radovoljén, dragovoljén, voljén.

Bereitwilligkeit *f.* radovoljnost.

berEuen kesátí se (česa), žal bití (česa), obžalovati (kaj); du wirst es — žal ti bode, kesal se boš.

Berg *m.* gora, breg; (Alpe) planína; die Haare stehen mir zu Berge lasje se mi ježé, sršé; er ist über alle Berge pobrisal jo je, peté je odnésel, odkúril je, šel je čez hribe in doline; Berg-gorski; rudárski, rúdniški.

bergab *adv.* navdól, navzdól, nízdólu. **Bergabhang** *m.* rebér (-i), breg, obró-nek, pobóčje, nadól; Bergabhänge *pl.* porébrje.

Bergakademie *f.* rudársko učilíšče, rudarska akademija.

Bergamotte *f.* bergamótka (hruška).

Bergamt *n.* rudárski urád; rudárska gosposka.

bergan *adv.* vkrébér, navkrébér, vbreg.

Bergarbeiter *m.* rudár, rudokóp.

Bergart *f.* rudovína.

Bergbau *m.* rudárstvo, rudárjenje, rudokópstvo; — betreiben rudárití, rudokópáti (-pljem); =beredhtigung *f.* rudárska pravíca; =kunde *f.* rudárstvena zna-nost; =verleihung *f.* rúdniška podelítév.

Bergbehörde *f.* rudársko oblástvo.

Bergbewohner *m.* gorjánec, hribovéc; planínar; — in *f.* gorjánka, hribovka; planinaria.

bergblau sinji; **Bergblau** *n.* sinj.

Bergbuch *n.* rudárska knjiga.

Bergdroffel *f.* planínski drožég.

bergen (retten) otétí (otmém), réšítí; (verbergen) krití (krijem); skrití, *impf.* skrivati; (aufbewahren) hránítí; shránítí, správití; *impf.* shranjevati, správljati.

Bergfahrt *f.* (des Schiffes) vožnja (ladje) proti vodi, navzgórnja vožnja.

Bergflink *m.* gorski ščinkavéc, pinóža.

Bergfleder *m.* gorjánsko méstece, (von Bergleuten bewohnt.) rudársko méstece.

Bergforelle *f.* planínska postřv (-i).

Bergführer *m.* gorski vodnik. [(-i).

Berggegend *f.* gorát kráj, goráta stran

Berggeist *m.* škratélj.

Berggericht *n.* (im Bergbau) rudársko sodíšče; (im Weinbau) gorníško sodíšče.

berggerichtlich rudarskosóden.

Berggesetz *n.* rudárski zakon.

Berggiebigkeit *f.* górščina.

Berggipfel *m.* vrh, vrhúnéc.

Berggold *n.* rúdniško zlató.

Berggrün *n.* bákrova zelenica.

Berggruppe *f.* gorska skupína, pogórje.

Bergharz *n.* š. Erdbharz.

Berghase *m.* beli —, planínski zajéc.

Berghauptmann *m.* rudárski glavár.

Berghauptmannschaft *f.* rudársko glavárstvo.

Berghold *m.* gornik, nagórnik.
 Bergjulu *n.* (*Tetrao tetrix*) rúševč.
 bergicht gorast, brdast, hribast.
 bergig gorat, hribovit, bregovit.
 Bergkessel *m.* kotél, kotlina, ponikva.
 Bergkette *f.* pogórje, goróvje.
 Bergknappe *m.* rudokop, rudár.
 Bergkogel *m.* hölm.
 Bergkrümme *f.* gorski ovíněk.
 Bergkryftall *m.* kaména strela.
 Bergland *n.* goráta zemlja, pogórje.
 Berglein *n.* gorica, grič, hribec, brdce.
 Bergleute *pl.* rudárji, rudokópi *pl.*
 Bergluft *f.* gorski —, planínski zrak.
 Bergmann *m.* rudár, rudokop; Bergmanns = rudárski. [téc.
 Bergmännchen *n.* škrat, škratěl, škrabergmännisch rudárski, rudoznánski.
 Bergmeister *m.* rudárski mojstér; (in Weinbergen) gornik.
 Bergnymphe *f.* gorska vila, vila pogórkinja.
 Bergöl *n.* kaméno —, kamenéno olje.
 Bergprivilegium *n.* rudárska pravica, rudárski privilégij.
 Bergreith *m.* rudárski svétnik.
 Bergrecht *n.* rudársko pravo; (von Weinbergen) gorno pravo; (Abgabe) górsčina, gornina.
 bergrechtlich rudarskoprávén; *adv.* po rudárskih zakónih, po gornem pravu.
 Bergrevier *n.* rudársko okróžje.
 Bergtüden *m.* hrbèt, grebén, sleme (-na), hrbtóvje. [sol.
 Bergsalz *n.* gorska sol (-í), kamenéna
 Bergsattel *m.* sedlo, preséd, presédljaj.
 Bergschlucht *f.* žlebina.
 Bergschule *f.* rudárska šola.
 Bergspitze *f.* vrh, vrhúnec, kón (-í).
 Bergstadt *f.* gorsko mesto; rudársko mesto.
 Bergsteiger *m.* hribolázec, gorolázec.
 Bergsturz *m.* usad, usadina, vdrtna.
 Bergsturm *n.* pogórje, gorstvo.
 Bergthal *n.* dol, dolina v goróvju.
 Bergung *f.* rešítév, otétba.
 bergunter *j.* bergab.
 Bergwerk *n.* rudník; — bauen rudo kópati (kópljem), rudáriti; Bergwerks = rudníski, rudárski.
 Bergwesen *n.* rudárstvo, rudokópstvo.
 Bergwiese *f.* senóžet (-i) v gori.

Bergwohlverlei *n.* (*Arnica montana*) kukovičnik, brdnja.

Bergzehent *m.* rudna desetina; (in d. Weinbergen) górsčina. [véstje.

Bericht *m.* poročilo, naznanilo, izberichten poročiti, naznaniti, na znanje dati; *impf.* poročéti, naznanjati, na znanje dájati.

Berichterstattung *m.* poročevávéc.

Berichterstattung *f.* poročanje, poročilo.
 berichtigen popráviti, *impf.* popravljati; (bezaßten) plačati, poravnáti; *impf.* plačevati, poravnávati.

Berichtigung *f.* poprávek, popráva; plačilo, poravnáva. [ma.

berichtlich *adv.* po poročilu, poročilo.
 Berichtschreiben *n.* naznanilno pismo.
 beritten *z.* B. ein — es Pferd ojáhan, izjáhan kónj; — e Mannschaf konjica, kónjiki *pl.*; — es Heer jezdéča vojska.
 Bernhardiner *m.* bernardinéc.
 Bernstein *m.* jantar; Bernstein = jantartjev.

bersten počéti, pókniti, razrégniti se, raznésti (-nésem) se; *impf.* pókati; geborsten počen, razpokél.

Berührung *f.* poklína, razpoklína.
 berüchtigen razvpiči (-vpijem), razglásiti, razkričati (-kričim); *impf.* razglášati.

berüchtigt zloglásen, razvpiči.
 berüden (einen Vogel) ujéti (-jámem), uloviti; *impf.* lóviti; (behören) obrezúmiti, oslepiti.

berücksichtigen uváziti, ozréti (-zrém) se; *impf.* uvázevati, ozírati se, glédati na kaj.

Berücksichtigung *f.* ozír, uvázevánje.
 Beruf *m.* poklic, zvanje; (Reisung) nágnjenje, nágn, vesélje; (Amt) služba, dolžnost, opravílo.

berufen poklicati (-klíčem), pozváti (-zóvem); *impf.* klicati, zvati, pozívati; eine Berufung — zbor sklicati, *impf.* sklicevati; sich auf etw. — pozváti (-zóvem) se, vzklicati (-klíčem) se; *impf.* pozívati se, vzklicevati se.
 berufen *adi.* poklican; postávljen.
 berufsmäßig *adv.* po poklicu, po dolžnosti svójega poklica.

Berufsoffizier *m.* častnik po poklicu.
 Berufsstellung *f.* poklicni stalíš.

Berufung *f.* pozivanje, poziv, priziv; pritózba, vzklic; sklicanje, sklic.

Berufungsausführung *f.* vzklicni izvòd, prizivna obrazložba. [ròk.]

Berufungsfrist *f.* vzklicni ròk, prizivni Berufungsrecht *n.* vzklicna pravica.

Berufungsweg *m.* prizivni pot.

beruhen auf etw. opráti se, naslánjati se na kaj; der ganze Unterschied beruht darauf ves razlòček je ta, je v tem; meine ganze Hoffnung beruht auf dir ti si moje edino upanje; es beruht auf dir na tebi, pri tebi je; etw. auf sich — lassen pri miru pustiti, *impf.* púšçati kaj; pustiti reč, kakor je.

beruhigen miriti, toláziti, tóliti; u-, pomiriti, upokojiti, potoláziti, utésziti; beruhigend pomirjevalèn.

Beruhigung *f.* pomiritév, pomirba, upokojilo; tolázba.

Beruhigungsmittel *n.* tolažilo, tešilo.

berühmt slavèn, slovèč, glasovit, slovít, imenitèn; — werden proslúti (-slòvem, -slújem).

Berühmtheit *f.* slava, slovèčnost, sloves, slovítost, glasovitost, imenitnost.

berühren tikati (tikam, tíčem) se, dotikati se; dotekniti (-táknem) se; (m. Worten) oméniti, v misel vžéti (vzámem); *impf.* oménjati, v misel jemáti (jémľjem); berührt werden zadét, prizadét biti (sem).

Berührung *f.* dotika, dotikanje; omém-ba; mit einem in — kommen sniti (snídem) se s kom; oprávití (opravilo) iméti (imám) s kom.

Berührungsebene *f.* stíčna raván, dotikálna ravnína.

Berührungsfäche *f.* stíčna ploskev.

Berührungslinie *f.* dotikálnica, tangentá.

Berührungspunkt *m.* dotikalíšçe.

besäen ob-, posejáti (-séjem); (bestreuen) posúti (-spém), *impf.* posípati (-sipam, -sípľjem).

besäet obseján, poseján; posút, posípan.

besagen oznániti, reči (rečem); *impf.* oznánjati, rékati, práviti.

besüßtigen tésziti, miriti, toláziti, tóliti, krotíti; utésziti, pomiriti, potoláziti, utóliti, ukrotíti.

Besah *m.* obšiv, obšívèk, rob, obròb, óbdel, zavláka.

Besahung *f.* posáda, posádka; Besahung^s posádni.

besaufen s. betrinken.

beschädigen poškodovati, pohábiti, pokváríti, pokazítí; (vermunden) rániiti. **Beschädiger** *m.* poškodovavèc, oškòd-nik, škodljivèc.

Beschädigte *m.* poškodovanèc, oškòdo-vanèc, okvárjenèc.

Beschädigung *f.* poškòdba, poškòdo-vanje, pokvára.

beschaffen dobávití, nabávití, priskr-béti, pripravítí; *impf.* dobávljati, priskrbovati, pripravljati.

beschaffen adi. wie — kak, kakòv, kákšèn; so — tak, tákšèn; wie immer — kákršènkòli, kákršènsibòdi.

Beschaffenheit *f.* kakòvost, kákšnost.

Beschaffungswort *n.* pridévník, prilòg.

Beschaffung *f.* dobáva, nabáva, pripravá-va, priskrba.

beschäftigen opravilo, delo dati komu; *impf.* opravilo, delo dájati komu; sich — pečáti se, bávití se, ukvárjati se, oprávék iméti (imám).

Beschäftigung *f.* opravilo, oprávék, delo, bavilo, posél; (Gewerbe) obrt (-a, -i).

beschäftigungslos brezdelèn, brezposeln, brez dela.

beschälen lupíti, májiti, béliti; olú-piti, omájiti, obéliti; die Stute — kobilo uplemeniti, ubréjiti.

Beschälen *n.* plemenitév; spúšçanje žrebcev.

Beschäler, **Beschälhengst** *m.* pleménski žrebèc, pastuh.

Beschälkercht *m.* žrebèar.

Beschälperiode *f.* spušçalna doba.

Beschälwesen *n.* žrebèarstvo.

beschämen sramotítí; osramotíti.

beschämen sèncíti, senco délati; zasèncítí, obsèncítí; *impf.* obsenčevati.

Beschattung *f.* obsèna.

Beschaun *f.* oglèd, ogleđovánje, razglèd. **beschauen** oglèdati, raz-, pregledáti; *impf.* o-, raz-, pregledovati; sich — oglèdati se, *impf.* ogleđovati se.

Beschauer *m.* ogleđovavèc, pregledovávèc, oglèda, ogleđnik.

Beschaugebür *f.* ogleđarína.

beščaulich vidljiv; (vom Leben) pre-mišljevalen, bogomiseln.

Beščauptprotokoll *n.* oglédni zapisnik.

Beščauptzettel *m.* oglédni list.

Beščreid *m.* odgovor; ščriřtlicher — odpis, odpisek; *ur.* odlok; — geben odgovoriti; odpisati (-pišem); *impf.* odgovárjati; odpisovati; — wissen znati, veše biti (sem), izvéden biti v čem.

beščneiden vábiti, klicati (kličem); povábiti, poklicati, pozváti (-zovem); *impf.* pozívati; (entscheiden, bestimmen) odlóčiti, odméríti; *impf.* odlóčevati, odmérjati; prisódiťi, *impf.* prisóđati; es ist mir beščrieben sójeno mi je; ab-schlagig — odbíti (-bijem), odklóniti, zavrniti; sich — vdáti se, privóliti; *impf.* vdájati se.

beščneiden *adi.* skroměn, zmerěn.

Beščneidenheit *f.* skromnost, zmernost.

beščneinen sijáti (sijem), svétiti na kaj, greti (grejem); obsijáti, osvétiti, ogréti; *impf.* obsévati, ogrévati.

beščneinigen izpričati, pisméno potřditi; *impf.* izpričevati, potřjevati.

Beščneinigung *f.* izpričevalo, pisméno potřdilo.

beščnenken obdariti, obdarovati koga, podariti; *impf.* obdárjati, darovati komu kaj.

beščneren ostríči (-strížem); (geben) podariti, podeliti, poklóniti; *impf.* po-dárjati, podeljevati.

Beščnerung *f.* dar, darilo; poklonitěv. beščniden eine Messe posláti (-šljem), *impf.* pošljati na seměnj.

beščniessen etivaš stréljati na kaj.

beščnimpfen zasramovati, grđiti, psovati koga, rógati se komu; ogrđiti, opsovati.

Beščnimpfung *f.* zasramováňje, zasrámba, ogrđa, psováňje.

beščnirmen várovati, brániti; obvárovati, obrániti.

Beščnirmer *m.* varih, branitelj, pokro-vitelj, zaščitnik.

Beščnirmung *f.* varstvo, bramba.

Beščschlag *m.* okòv, kov (-i), okóva, ko-váňje, oplát (-i); (gerichtl.) prepóved (-i); mit — belegen zapleniti, zapečá-titi, ustávití, zaséči (-sěžem).

Beščschläge *n.* Nebenf. zu Beščschlag *m.*

beščslagen obíti (-bijem), *impf.* obi-jati; (Pferde) podkováti (-kújem), *impf.* podkávati; (Wagen) okováti, *impf.* okávati; *fig.* — sein in etw. podkovan biti (sem) v čem, rozuměti, znati kaj.

Beščslagnahme *f.* zaplěna, zapečátba, zasěga, zaustáva.

beščsleichen zalěsti (-lězem), *impf.* za-lezovati; (v. Gedanken) obíti (-idem), *impf.* obhájati.

beščsleunigen pospěšiti, ponágliti, po-hítřiti; *impf.* pospěševati; seine Schřritte — podřizati se, pásčiti se.

Beščsleunigung *f.* pospěševáňje, pospěh, pospěšba, pospěšitěv; podřizáňje; mit möglichster — brž ko je mogóče, brž ko se da.

beščsließen zapréti, zaklěniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (endigen) koncáti, dokončáti, dovršiti, dognáti (-žěnem), sklěniti, dodělati; *impf.* koncěvati, dovrševati, sklěpati; nakániti kaj, odlóčiti se; (festlegen) sklěniti, dolóčiti, ukřněniti; *impf.* sklěpati, ukřepati.

Beščsliesser *m.* ključár; — in *f.* klju-čarica.

Beščschluss *m.* sklěp, ukřep.

beščschlussfähig sklěpčěn, ukřepičěn.

Beščschlussfähigkeit *f.* sklěpčnost. [nje.

Beščschlussfassung *f.* sklěpanje, ukřepa-beščmužen umázati (-mažem), zainá-zati, pobródiťi, pogrđiti; udělati; (mit Roth) utěpsti (-těpem); ein mit Roth Beščmužster utepěněc.

beščsneiden obrézati (-rězem), *impf.* obrezovati; (mit der Schere) ostríči (-strížem); (den Baum) oklěstíti, ob-sěkati; *impf.* klěstíti, obsekovati; von unten — izpodřezati (-žem); die Spigen b. Getreides — obžěti (-žánjem), *impf.* obžínjati; (platt am Ende) začěliti.

Beščsneidung *f.* obrezováňje; (der Re-ben) rez (-i), reznja; (eines Baumes) obsekováňje.

beščsneien osněžiti, poběliti. [jati. beščsñnigen lepšati, lepótiti; zagovár-beščránken omeđiti, skrčěti; *impf.* omejevati, skrčěvati.

beščränkkt omeđen, utesnjěn; *fig.* malouměn, kratkouměn.

Beščränktheit *f.* omeđenost; kratko-úmnost.

Beschränkung *f.* omejitěv, utesnitěv. **beschreiben** popisati (-pšem), opisati; (einen Kreis) načrtati; *impf.* popisovati, opisovati.

Beschreibung *f.* popis, opis; (Sandslung) popisovanje.

beschreiben urěči (-rěcem), urōčiti, narediti; *impf.* urěkati, narějati.

Beschreibung *f.* urōk, urōki *pl.*

beschreiben obūti (-ūjem), *impf.* obūvati; obūtěv komu omisliti; (einen Pfahl) okovati.

Beschreibung *f.* obūvanje; (das Schuhsmerk) obuválo, obūtálo, obūtel (-i).

beschuldigen dolžiti, kriviti; obdolžiti, okriviti; falsch — natólcevat, podtíkati komu kaj. [nec.]

Beschuldigung *m.* obdolženec, okrivljě-

Beschuldigung *f.* obdolžitěv, obdólžba, okrivnja.

beschützen ob-, posūti (-spem, -sujem); *impf.* ob-, posipati (-sipam, -sipljem); (begießen) obliti (-lijem), politi; *impf.* oblivati, polivati.

beschützen várovati, brániti, čuvati, čuti (čujem) nad kom; obvarovati, obrániti.

Beschützer *m.* varih, branitelj, zaščitnik, čuvár, zavětnik; —in *f.* várihinja, braniteljica, zaščitnica, zavětnica.

Beschützung *f.* varstvo, bramba.

Beschwägen *ŷ.* brecden.

Beschwerde *f.* težáva, nadlōga; breme (breměna); (Klage) tožba, pritóžba; — führen tožiti; pritóžiti se, potóžiti se; =buch *n.* knjiga za pritóžbe, pritóžna knjiga; =führer *m.* tožnik, pritožnik; =schrift *f.* pritóžni spis; písana pritóžba.

beschweren težiti; obtežiti, obložiti; (belästigen) nadlěgovati; (beunruhigen) vznemíriti, *impf.* vznemírjati; der Brief ist beschwert mit v pismu je, v pismu je vložěno, pridejáno; sich — pritóžiti se, potóžiti se; *impf.* pritoževati se, tožiti.

beschwerlich težávěn, nadlěžen, neugōden, nepriličen.

Beschwerlichkeit *f.* težávnost, nadlěžnost, neprilika.

beschwichigen toláziti, tēsiti, miriti; utoláziti, utēsiti, umíriti, pomíriti; beschwichigend tolázilěn, pomírljiv.

beschwören prisěči (-sězem) na kaj, s prisěgo potrditi; *impf.* prisěgati, s prisěgo potrjevati; (Geister) zaklinjati, rotiti; zarotiti; (eine Krankheit) zagovoriti, *impf.* zagovárjati; (flehen) živo, za božjo voljo prošiti.

Beschwörer *m.* zarótnik, zaklinjáč, zaklinjávěc, zagovárjavěc.

Beschwörung *f.* prisěga; potrdilo s prisěgo; zaklinjanje, rotitěv, zaróta; zagovárjanje.

beseelen navdūšiti, odušěviti, vneti (vnamem), navdihniti, osčěiti, oživiti; *impf.* navdūševati, vnměmati, navdihovati, oživljati; beseelend životvōren, oživljajōč.

beseelen oglědati, preglědati; *impf.* ogledovati, pregledovati. [nik.]

Beseher *m.* oglěda, ogledovávěc, ogledbeseitigen odstraniti, strani správiti, odprávit; *impf.* odstranjevati, odprávljati.

Beseitigung *f.* odstranitěv, odvritěv. **befeligen** bláziti, srěčnega dělati; obláziti, srěčnega storiti, osrěčiti; *impf.* oblaževati, osrěčevati; befeligend blázilěn, osrěčeválěn, zveličeválěn.

Befeliger *m.* blázitelj, oblaževávěc, osrěčevávěc.

Befeligung *f.* bláženje, zveličanje.

Befen *m.* metla; *dem.* metlica, metličica; =binder *m.* metlár; =reis *n.* metličje, metlinje; =stiel *m.* metlišče, ročnik od metle.

befessen obsěden (od hudiča), besěn. **Befesse** *n.* obsív, obsívěk, oprěněk.

befehen, den Tisch mit Speijen — postáviti, *impf.* postávljati jedi na mizo; den Tisch mit Gästen — posaditi, *impf.* posájati goste za mizo; =mil. (e. Platz) za-, obsěsti (-sědem), oblěči (-lěžem); *impf.* za-, obsědati, oblěgati; einen Garten mit etwas — obsaditi, *impf.* obsájati vrt s čim; nasaditi, zasaditi kaj v vrtu; eine Gegend mit Leuten — nasěliti, *impf.* naseļjevati kraj; (verbräuen) z zavláko obsěti (-šijem), oprěmiti; *impf.* obsívati; ein Amt — službo komu dati, podeliti; *impf.* — dájati, podeljevati; (eine Stelle) popólniti, izpólniti; (Rollen) razdeliti, *impf.* razdeljevati.

Befegung f. (einer Stadt) obséda, zasédba, obléga; (Besetze) obšiv, rob; (eines Amtes) namestitév (v službi), naméšćanje; oddája služb.

befichtigen ogleđati, pregleđati; *impf.* ogledovati, pregledovati.

Befichtigung f. ogleđ, ogledovánje, pregléd, pregledovánje.

befiegbar premagljiv, zmagljiv.
befiegeln zapečatiti; potřditi; *impf.* potrjevati.

befiegen premóči (-mórem), premágati, zinágati, užgati, obládati, nadvládati; *impf.* premagovati, zmagovati.

Befieger m. premagávéc, premagovávec, zmagávéc, zmagovávec.

Befiegung f. premága, zmaga.
befingen opévati, v pesmih slaviti; prepévati (o čem).

befinnen šich spómnniti se, domisliti se; *impf.* spominjati se, domišljati se, pámetovati; šich eines anderen — premisliti se, *impf.* premišljati se; (zu sich kommen) zavédati (-vém) se, *impf.* zavédati se.

Befinnen n. domislek; premislek.
Befinnung f. zavést (-i), zavédnost; zur — bringen osvestiti; spámétovati; zur — kommen osvestiti se, zavédati (-vém) se; spámétovati se.

befinnungslos nezavéđen, nesvéstěn.

Besitz m. posést (-i); in — nehmen, — ergreifen zaposésti (-sédem), v posést vzéti (vzámem); prilastiti si; *impf.* v posést jemáti (jémlem); prilastovati si.

befizzen posedovati, v posésti iméti (imám); premóči (-mórem).

Besitzer m. iur. poséstnik; gospodar; — in f. poséstnica.

Besitzergreifung f. zaposédba.

Besitzerwerb m. pridobitév posésti.

Besitzklage f. poséstna tóžba.

Besitznahme f. š. Besitzergreifung.

Besitzrecht n. poséstna pravica.

Besitzföhrung f. moténje posésti.

Besitzthum n. poséstvo, imétje.

Besitzung f. poséstvo.

befossen š. berauscht.

befohlen podšiti (-šijem) podpláte, podplátiti.

befolden pláčati, omezđiti; *impf.* plačevati, plačo dajati.

Befoldung f. plačevánje; (Sold) plača, mezdá.

Befoldungssteuer f. plačarina.

besondere (der, die, das) poséběn, osobit; (einzelne) posámezno, posáměn; (selten) redék; (wunderlich) čuđen.

Besonderheit f. posébnost, osobitost.

besonders adv. posébej, posámem, posámezno; (vorzüglich) posébno, sósebnó, osobito, zlasti.

besonnen pámetěn, razbóřěn, razborit, preudářěn, premišljen.

Besonnenheit f. pamet (-i), rázbor, razbórnost, preudárnost, premišljenost.

beforgen oskrbéti, poskrbéti, oprávití; *impf.* oskrbovati, oprávljati, na skrbi iméti (imám), skrb iméti za kaj; (befürchten) bati (bojím) se, v strahu biti (sem), v skrbi (si) biti, skrbéti koga.

Beforger m. oskrbník, oskrbovávéc.

beforglich česar se je bati.

Beforgnis f. skrb (-i), bojázěn (-i), strah.

beforgt skrběn, skrbljiv, v strahu; ich bin um dich — skrbíš me, skrbí me zavóljo tebe.

[nje.]

Beforgung f. oskrbovánje, oprávljabespannen v-, na-, zapréci (-préžem);

impf. v-, na-, zaprégati; mit Saiten — strune napéti (-pném), navítí (-vijem);

impf. napénjati, navijati.

Befpannung f. vpréga, napréga; (Vorspann) pripréga.

befpeien o-, popljevati (-pljújem); (durch Erbrechen) pokozlátí, pobljevati.

befpicken einen Hasen zajca s slanino napéřiti, naslaníniti; *fig.* einen Beutel — možno napólniti; (bestechen) podkúpiti, podmítiti; šich — obogatéti, napólniti si žepe.

befpötteln posmehovati se čemu.

befpreden etváš govoriti, kramljati, méniti se o čem; pretrésti; šich — méniti se, poménkovati se, razgovárjati se, pogovárjati se; pogovoriti se.

Befpredung f. razgóvor, pogovor, poménkovanje.

befpreden kropiti, škropiti; pokropiti, poškropiti.

befsprijen brizgati, škropiti; obrizgati, poškropiti; (mit Roth) poštrkati, pošvrkati; (mit Blut) okrváviti.

bespülen oplákniti, splákniti; opráti (-pérem); *impf.* o-, splakovati; opírati. **besser** boljší; *adv.* bolje.

bessern boljší; iz-, poboljšati, popráviti; *impf.* iz-, poboljševati.

Besserung f. boljšanje, boljšáva, poboljšáva; popráva, popravek, poprávljanje.

Besserungsanstalt f. popravnica, poboljševalnica.

Besserungsmittel n. popravilo, pomoček za poboljšavo (ljudi).

Bestand m. (Zortbauer) trpež, obstanek, stanovitnost; (Zustand) stan, stanje; (Vorrath) zaloga, gotovina; (Nach) zakúp, najem; Bestand zakúpni, najémni.

Bestandgeber m. najemodávec.

beständig stanovitén, stalén, trpézén; (anbauernd) vedén, neprestán, neprenehljiv; *adv.* vedno, venomé, neprenehoma.

Beständigkeit f. stanovitnost, stalnost.

Bestandmann m. najémnik, zakúpnik.

Bestandtheil m. sestavína, del, kos; *chem.* prvína.

Bestandjins m. zakupnína, najémščína, najémnína.

bestärken potrditi, utrditi, podkrepiti, pokrepčati; *impf.* potrjevati, pokrepčavati.

bestätigen potrditi, odobriti; *impf.* potrjevati, odobrávati; sich — potrditi se, uresničiti se. [trditév.

Bestätigung f. potrdba, potrdilo, posestati pokópati (-kópljem), pogrébati (-gréhem); *impf.* pokopávati, pogrébati.

Bestattung f. pokóp, pogréb.

bestauben oprášiti se, zaprašiti se.

bestäuben oprášiti, zaprašiti.

Bestäubung f. oprášitév.

beste (ber, die, das) najbóljší; am — najbólje; das allgemeine Beste obéna blaginja, obéno dobro; zum Besten gereichen na hvalo priti (-dem), na dobro sniti (-dem) se; etv. zum Besten geben postreči (-stréžem) s čim; einen zum Besten haben podájati, bébkati koga, šalo ugánjati s kom, za bebca iméti (imám) koga, norca délati se iz koga.

bestehen podkúpiti, podmítiti; *impf.* podkupovati.

Bestecher m. podkupovávéc, podmítnik. **bestechlich** podkúpén, podkupljiv, podmítén.

Bestechlichkeit f. podkúpnost, podkupljivost, podmítnost.

Bestechung f. podkúp, podkupovánje, podmíta.

Bestechungsgeld n., **Bestechungspreis** m. mita, mito, podkupnína, podkupilo.

Besteck n. (Zuteraf) tók, toka, nóžnica; (Eisbesteck) obédna pripravá, nož in vilice.

bestechen obtekniti (-táknem), natekniti; *impf.* ob-, natikati; (den Weingarten) kóliti; nakóliti.

bestehen (bauen) trpéti, biti (sem), obstáti (-stojím); (giffig bleiben) veljavén, v moči biti, veljáti; veljavén, v moči ostáti (-stánem); auf etwas — držati (držím) se česa, svojo trditi; pri čem ostáti, od česa ne odstópiti; aus etw. — biti iz česa, sestáti (-stojím), v sebi iméti (imám), obségati; (die Prüfung) opráviti, prestáti (-stojím), dostáti (-stánem), prebiti; den Kampf — boj prestáti, zmágati.

bestehend obstojéč, sestojéč; zu Recht — zakonit, veljavén; — e Steuern sedánji davki; — e Verordnungen veljájóci, veljavní ukázi; nach den — en Gesetzen po zákonih, ki so zdaj v moči, veljavní.

bestehlen okrásti (-kradem) koga, pokrasti, ukrasti komu kaj; der Bestohlene okradenéc.

Bestehlung f. okrádba.

bestreiten iti (grem), zlesti (zlezem), stópiti na kaj; (das Pferd) zasésti (-sédem), zajáhati (-jášem), zajézditi.

bestellen (einen zu etnem Amte) naméstiti, *impf.* naméščati; (einen Curator) postáviti, *impf.* postávljati; (etw. bei jembm.) naročiti, omisliti si; *impf.* naročati, naročevati, omisljevati si; (das Feld) obdélati, *impf.* obdelovati; (das Haus) oskrbéti, urediti; *impf.* oskrbovati, uréjati; (den Brief) vročiti, izročiti, oddáti; *impf.* vročevati, oddájati; einen zu sich — veléti, reči komu, da naj pride; posláti (pósljem) po koga; (beretten) pripraviti, prigotóviti; *impf.* pripravljati.

Besteller *m.* naročnik, naročitelj.

Bestellgebür *f.* naročnina.

Bestellzettel *m.* naročilni list.

Bestellung *f.* naročba, naročilo; (beš Briefes) vročba, vročitév; (beš Ačfers) obdeláva, obdelovánje; —en machen naročevati.

Bestellungsbuch *n.* naročilna knjiga.

Bestellungsgebür *f.* naročnina.

besteuern davék naložiti komu, obdáciti koga; *impf.* davék nalágati, obdácivati; zu sehr — preobdáciti.

Besteuerte *m.* obdácenec.

Besteuerung *f.* налог davka, obdácba; (Steuer) davék, dača; der — unterliegen davku biti zavézan.

bestialisch *f.* thierisch.

bestimmbar določljiv, dolóčen.

bestimmen (die Zeit) dolóčiti, ustanoviti, napovedati (-vém); *impf.* določevati, napovedovati; (die Strafe) prisódi, odméríti; *impf.* prisójjati, odmérjati; (jemanden zu etwas) nágniti, naklóniti; sklóniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklánjati; (v. Gesetze) veléti, ukázati (-kázem); *impf.* velévati, ukazovati; (zu e. gewissen Gebrauche) odméniti, naméniti, odrediti; *impf.* odménjjati, naménjjati.

bestimmt dolóčen; dolóčen; prisójen, odmérjen; odménjen, naménjen; (gewiß) izvéstén; ich finde mich — vzzvidi se mi, spoznám za dobro; *adv.* zagotóvo, zarés, natánko.

Bestimmtheit *f.* dolóčenost; izvéstnost; mit — zatrdno, zagotóvo.

Bestimmung *f.* dolóčba, ustanovilo, namémba, določilo; določevánje; (Zweck) namén, svrha, cilj; (Was) usóda; (beš Gesetze) odrédba, ukaz, zapóved (-i).

Bestimmungsgleichung *f.* določilna enáčba.

Bestimmungsgrund *m.* nagib, nagibljaj.

Bestimmungsort *m.* dolóčeni kraj.

Bestimmungswort *m.* določilno imé (-na), določilna beséda.

bestmöglich, bestmöglichst *adv.* kar je najbolj mogóče, kar se le dá, karkóli je mogóče.

bestrafen kazniti, kaznovati; oglobiti, pokoríti; (m. Worten) svariti; posvariti.

bestrafenswert kazni vréden.

Bestrafer *m.* kaznovávéc.

Bestrafung *f.* kaznovánje; (Strafe) kazén (-i).

bestreben sích prizadéti (-dénem) si, potrudíti se; *impf.* prizadévati si, trúdití se.

Bestreben *n.* prizadéva, prizadévánje, težnja, težénje, stremljénje.

bestrebiam prizadévén, prizadevljiv, marljiv.

Bestrebiamkeit *f.* prizadévnost, marljivost.

Bestrebung *f.* *f.* Bestreben.

bestreichen po-, namázati (-mázem); die Stadt — mesto s strelom doséči

(-sózem); *impf.* doségati, streljjati nanje.

bestreiten (den Antrag) pobjjati, izpodbjjati, zamétati; oporekati, prerékati;

(Kosten) pláčati, *impf.* pláčevati, zalágati.

Bestreitung *f.* (eines Aufwandes) zaláganje, zalóžba (stroškov).

Bestreitungsfrage *f.* izpodbójna tožba.

bestreuen potrésti (-trésem), potróstiti,

posúti (-spém); *impf.* potrésati, potróšati,

posipati (-sipljem); (mit Stroh) nastláti

(-stéljem), *impf.* nastiljjati; (m. Salz) solíti

osolíti, posolíti; (mit Asche) opepelíti.

bestriden zamotáti, zaplésti (-plétem),

omréžiti; *impf.* zaplétati, omréževati;

(beshören) omámíti, zmótíti.

bestürmen naskakovati, napádati, za-

gánjjati se v kaj; naskóčiti, napásti

(-pádem), zagnáti (-žénem) se; (mit

Bitten) nadlégovati, molédovati za kaj,

drnjézzati. [vávéc.

Bestürmer *m.* naskakovávéc, napádo-

Bestürmung *f.* naskók, navál, napád.

bestürzen prestráštiti, osúpniti, pre-

tréstí, pobíti (-bjjem).

bestürzt osúplj, prepádel, pobít; —

werden osúpniti, ostrméti.

Bestürzung *f.* osúpllost, prepást, pre-

pádlost.

Besuch *m.* obisk, posét, obiskovánje,

pohód, zahájanje (v krémó); (am Fenster) vasovánje; — bei jmdm. ab-

statten obískati, posétiti; *impf.* obískovati

koga; iti (grem) h komu poglédát, v

vas h komu iti; er hat — nekdó je

pri njem; einen — annehmen sprejjéti

(spréjmem) koga.

bejudžen obiskati (-iščem), posétiti, v vas priti (pridem); *impf.* obiskovati, obiskávati, v vas prihájati; (fensterln) vasováti; die Schule — v šolo hóditi; einander — dohájati drug k drugemu, shájati se s kom.

Bejudzer *m.* obiskovávêc, posétnik; vasovávêc.

besüßeln oskrúniti, onečéditi, ognúsiti, onesnážiti, pobrazdáti; *impf.* oskrunjevati, onečéjati.

befugt prilétên, póstarên, starovičên. betafbar potípên.

befassen típati (tipljem), slátati; potípati, pošlátati.

befäuben glušiti; oglušiti; *fig.* mámiti, mótití; omámíti, omótíti; befäubend zaglušên, glušilên; mamljiv, omótičên.

befäubt oglušên; omámljen, omóčen. Befäubung *f.* glušênje, zagláha; mámljenje; (Zustand) omámica, omóta, omótica, nezavést (-i).

Befäubungsmittel *n.* mamílo.

Befbruder *m.* bogomóljêc; (im schlimmen Sinne) svetohlinêc.

beten mólití, in Kärnt. auch žebráti.

Beter *m.* molívêc; —in *f.* molívka.

betheuen rosíti; porosíti, orosíti.

Bethaus *n.* molílnica, bogomólja.

betheilen obdaríti (koga), podelíti, dátí (dam) (komu kaj); *impf.* obdárjati, delíti, podeljevati.

betheiligen sich udeléžiti se; *impf.* udeleževati se, deléžên biti (sem).

Betheiligte *m.* udeléženêc, deléžnik.

Betheiligung *f.* udeléžba, deléžnost.

betheuern zagotávljati, rotíti se, zaklinjati se; zagotóviti, zarotíti se, zakléti (-kólnem) se; (bei der Seele) pridúšiti se, *impf.* pridúšati se.

Betheuerung *f.* zagotávljanje, rotítêv; pridúšanje.

betühren mámiti, slepíti, bégati; omámíti, preslepíti, izbégati.

Bethörung *f.* sleplénje; omáma.

betiteln imenovati; poimenovati, imé (-na) dátí (komu), *impf.* dájati (dájem).

betonen poudáríti, s poudárkom izgovoríti, naglásiti; *impf.* poudárjati, s poudárkom izgovárjati, naglášati, nagláševati.

Betonung *f.* poudárêk, poudár, naglás.

Betracht *m.* ozír, oglêd; in — gledê (na kaj, česa, z ozirom (na kaj)); in — nehmen uvázíti, v poštev —, na um vzéti (vzámem); *impf.* uvaževati, v poštev —, na um jemáti (jémljem).

betradhten mótríti, glédáti, ogledovati; (erwägen) premislíti, preudáríti, pretehtáti; *impf.* premisljevati, preudárjati, pretehtovati; jemanden als etwas — iméti (imám), smátrati koga za kaj. [nit.]

betradhtlich znatên, precéjšnji, zname-

Betrachtung *f.* glédanje, ogledovánje; (Erwägung) mótrenje, smátranje, premisljevánje, razmisljevánje, preudárjanje.

Betrachtungspunkt *m.* smatralíšêc.

Betrag *m.* znesêk, iznòs.

betragen znesti (znesem), *impf.* znášati, bíti (sem); sich — vesti (vedem) se, obnášati se, ravnáti se.

Betragen *n.* vedénje, obnášanje, ravnanje.

betrauen einen mit etw. izročíti, záúpati, povéríti komu kaj; *impf.* izročáti, zaupovati komu kaj.

betrauern žalovati (nad kom), obžalovati (koga), žalostíti se (po kom).

Betreff *m.*, in — zastrán, gledê na, kar se tíêe.

betreffen einen über einer bösen That zasáçiti, dobiti koga na hudóbnem dejánju; (vom Unglück) zadéti (-dénem), prigoditi se; das betrifft mich to se tíêe mene, to mene zadéva, to name leti; betreffend zadévên, dotičên.

betreiben (ein Geschäft) izvrševati, oprávljati, oskrbovati kaj, pečáti se s čim; (urgieren) pognáti (-žênem), dospésíti; po-, prigánjati; den Ackerbau — kmétovati; den Handel — kupčeváti, tržítí; den Weinwandhandel — plátináriti; den Getreidehandel — žítáriti ic.

Betreibung *f.* pogòb, pogánjanje.

betreten stópíti (kam), *impf.* stópáti; iti (grem), íter. hóditi; (auf der That) zatéçí (-tečem), zaléstí (-lêzem), zasáçiti; den Rechtsweg — pravdno pot nastópíti, pravdo zaséçíti (-čném).

Betretungsfall *m.* im Betretungsfallê ako ga na dejánju zasáçíjo, zalézejo.

Betrieb *m.* obrát, obrátalo, delovršba; oprávljanje, oskrbovanje; (b. Eijenbahn) železnični obrát; **Betriebs** obrátni.

betriebsam prizadévén, marljiv, marén, skrbljiv, obrtén.

Betriebsamkeit *f.* prizadévnost, marljivost, skrbnost, obitnost.

Betriebscapital *n.* obrátna glávnicá.

Betriebsdirection *f.* obrátno ravnáteljstvo.

Betriebskosten *pl.* obrátni stróski *pl.*

Betriebsleiter *m.* obrátni voditelj.

Betriebsleitung *f.* obrátno vodstvo.

Betriebsreglement *n.* obrátni pravilnik.

Betriebsweig *m.* obrt (-i); delo, s katerim se kdo živi.

betrinken upijániti, opijániti; sich — opíti (-pijem) se, upijániti se.

betroffen zadét, pobít, popárjen.

betrüben žaliti, žalostíti (koga), žalost délati (komu); užáliti, ožalostíti, žalost prizadéti (-dénen); **betrüben** žalostljiv, žalostilén, tožén.

Betrübnis *f.* žalost, žal (-i), toga, otožnost, bridkóst.

betrübt otožén, žalostén.

Betrug *m.* prevára, goljufija, okána.

betrügen varáti, goljufáti, noríti, slepíti; preváriti, ogoljufáti, znoríti, preslepíti, okániti, prekániti, opeháriti; sich — mótití se, goljufáti se; zmótití se, ogoljufáti se, preváriti se.

Betrüger *m.* goljuf, slepár.

Betrügerei *f.* goljufija, slepárstvo.

Betrügerin *f.* goljufivka, sleparica.

betrügerisch goljufiv, slepárski, prevarljiv, ukanljiv.

betrunken piján, opít.

Betschwester *f.* bogomóljka; svetohlínka, terciálka.

Betsuhl *m.* klečálo, klečálnik.

Betsunde *f.* molitvena ura.

Bett *n.* postelj (-i), póstelja; *dem.* pósteljica; (Stoßtheil) zglavje; (Fußtheil) znožje; zu Bette gehen leči (ležem), spat iti (grem); daß — machen postláti (-stéljem), *impf.* postiljati; (Stußbett) struga; **Bett** = pósteljni, za pósteljo.

Bettdecke *f.* odeja, odeválo; plahta.

Bettel *m.* beráštvo, prosjáštvo; **Bettel** = beráški, prosjáški.

bettelarm gól in suh, gól in bos, silo revén.

Bettelei *f.* beráštvo, beráčija, beráčenje.

Bettelhandwerk *n.* beráštvo.

Bettleute *pl.* beráči, prosjáki *pl.*

Bettelmönd *m.* menih prosják.

betteln beráčiti, vbógajme prósiti, prosjáčiti.

Bettelvolk *n.* beráči *pl.*

Bettelweib *n.* f. Bettlerin.

betten postiljati, pósteljo naprávljati; postláti (-stéljem), pósteljo napraviti; wie man sich bettet, so schläft man kakor si kdo postélje, takó bode ležal.

Bettflasche *f.* grejáča, grélnica.

Bettger *m.* prenočevávec, nočevávec.

Bettgeráth *n.* pósteljna opráva, posteljina.

Bettgestell *n.* posteljnják, posteljšče.

Bettkammer *f.* spálnica, lóznica.

Bettkissen *n.* podzglávník, zglávník, zglávnica, zglavje.

bettlägerig sein bolán léžati (ležím); polégati.

Bettler *m.* beráč, prosják; (verächtl.) bernjávš, beráčón; — in *f.* beračica; (verächtl.) bernjávšja, beračilja.

Bettlatt *f.* f. Bettgestell.

Bettüberzug *m.* pósteljna prevlaka, — povlaka.

Bettuch *n.* ruha, prt, plahta. [ráča.

Bettvorleger *m.* predpósteljna prosti-

Bettwanze *f.* pósteljna stenica.

Bettwärmflasche *f.* pogreváča, grejáča.

Bettwäsche *f.* pósteljna prtenina, pósteljno perilo.

Bettzeug *n.* f. Bettgeráth.

Betwode *f.* križev tedén.

Beuge *f.* krivina, pregib, vega.

Beugefall *m.* gram. sklón, padež.

Beugemuskel *m.* mišica upogibnica.

beugen uklóniti, upógniti, pripógniti; *impf.* uklánjati, upogibati (-gíbljem), pripogibati; die Aue — priklóniti se, poklékniti; *impf.* priklánjati se, poklekovati; (krümmen) kljúčiti, kriviti; skljúčiti, skriviti; *gram.* sklánjati (v. Rom.), sprégati, pregibati (-gíbljem) (v. Verb); sich vor jemandem — priklóniti se, uklóniti se, sklóniti se; *impf.* priklánjati se, uklánjati se; sich

über die Leiche — nágniti se, *impf.* nagíbatí se čez, nad mrlíča.

beugfam *f.* biegsam.

Beugung *f.* *f.* Beuge; *gram.* sklanjá-těv, spregátěv; sklánjanje, spréganje; (Genusflexion) pripogíbek.

Beule *f.* tvor, bula, uljé (-sa), glúta; (an festen Theilen) grča, hrğa; (v. einem Stoß oder Schlag) bunka, gumpa.

beunruhigen vznemírítí, vznepokójítí; *impf.* vznemírjati; die Annäherung des Feindes beunruhigte die Einwohner prebívávcí so se jeli bati, skrběti jih je jelo, ker se je sovrážnik bližal; síč — skrb sí dělati, v strahu bití (sem).

Beurbarung *f.* okřeba, krěba, krěenje.

beurkunden posvedočítí, izpríčati; *impf.* izpríčevati.

Beurkundung *f.* posvedočba, svedočilo.

beurlauben dopúst komu dati, *impf.* dajáti; síč — poslovítí se, slovó vzěti (vzámem); *impf.* poslávljati se, slovó jemáti (jémlem).

Beurlaubte *m.* dopústnik.

Beurlaubung *f.* dopúst; poslovítěv.

beurtheilen presódítí, pretrěstí (-trěsem), preudárití; *impf.* presójati, pretrěsati, preudárjati.

Beurtheilung *f.* presójanje, pre-, razsója, pretrěs.

Beurtheilungskraft *f.* razsódnost.

Beute *f.* plen, rop; — machen plenítí (plénítí), rópati; uplenítí, ugrábítí.

Beutel *m.* mošnja; (in den Mühlen) sito, tresilnica, meketúlja; *dem.* mošnjica, mošnjíček.

Beutelmesse *f.* plášica, reměc.

beuteln trestí (-sem), meketátí (-tám, -ěčem), mekínítí, májati; strestí, zmeketátí, zmájati.

Beutelschneider *m.* zmikavt, zmikávěc.

Beutelschneiderei *f.* zmikávstvo.

Beutelhier *n.* vrěčar.

bevölkern obljúdíti, nasélítí, z ljudmi napólnítí; *impf.* naseljevati.

bevölkert obljúden, naséljen, ljudnat.

Bevölkerung *f.* naselitěv; prebívá-vstvo, stanovništvo; prebívávcí, stanovávcí *pl.*

bevollmächtigen pooblastítí, oblast podelítí komu; *impf.* pooblaščevati, oblast podeljevati.

Bevollmächtigter *m.* pooblastnik, pooblastítelj.

Bevollmächtigte *m.* pooblaščeněc, povérjenik; *f.* pooblaščenka.

Bevollmächtigung *f.* pooblastítěv; pooblastílo.

bevor *adv.* prej, poprěj; *coni.* pre-den, prejko.

bevormunden iměti (imám) koga v varstvu, varih bití (sem) komu; varíha komu postávítí, *impf.* postávljati.

Bevormundete *m.* várovaněc; *f.* várovánka.

bevorstehen čakati koga, bližati se.

bevorstehend bližnji, bodoč, kar ima nastópiti.

bevorworten *f.* befürworten.

bevorzugen jemauden prednost komu dati, *impf.* dajáti.

bewachen várovati, pod stražo iměti (imám), čúvati, strážítí (nad čim), pázítí, glédati (na kaj).

bewachsen obrástí (-rastem), zarástí; *impf.* obráščati.

bewachsen *adv.* obrástěl, porástěl.

Bewachung *f.* straža, varstvo; čúvanje, várovanje.

bewaffnen oborózítí, z oróžjem oskrběti; *impf.* oboroževati, z oróžjem oskrbovati.

bewaffnet oboróžen, v oróžju; — Macht oboróžena moč, oróžna moč.

Bewaffnete *m.* oróžnik, oboróženěc.

Bewaffnung *f.* oboróžba; (Waffen) oróžje.

Bewahrungskraft *f.* oskrboválnica, varoválnica.

bewahren várovati, čúvati, hrániti; obvárovati, ohrániti, očúvati; (aufheben) shránítí, *impf.* shranjevati; Gott bewahre Bog obváruj, Bog ne daj; ei bewahre nikár, nikákor ne.

bewahren síč ízkázati (-kazem) se, pokázati se, potřdíti se; *impf.* ízkazovatí se, potrjevati se.

bewahrheiten síč potřdíti se, *impf.* potrjevati se.

bewährt ízkúšen, potrjen; (glauwürdig) ístínítí, resníčen; (echt) prav, pristěn.

Bewahrung *f.* ohranitěv, varstvo; shramba.

bepalben pogozditi, gozd zasaditi, zarediti; *impf.* pogozdovati, gozd zasajati, zarajati.

bepalbet gozdnat, z gozdi obrastel.

bepaltung *f.* pogozdovanje.

bepaltigen premoci (-morem), zmagati, uzugati, odoloti (komu, čemu); *impf.* premagovati, zmagovati; einen Aufruhr — ukrotiti, zadušiti, potlačiti upor.

bepandert izveden, vaje, učen (v čem), vešč (čemu).

bepandt *adi.* wie — kak; so — tak; bei so — en Umstauben ker je tako, v takih okoliščinah.

bepandnis *f.* okoliščina, okolnost; damit hat es dieje — to je tako, s to rečjo je taka.

bepassern eine Wieje napeljati, *impf.* napeljevati vodo; spustiti vodo na travnik; namakati; bepässerte Thäler doline, ki jih potoki močijo, namakajo.

bepässerung *f.* namaka, namakanje; napeljáva vode, dovájanje vodá.

bepässerungsgraben *m.* draga.

bepewgen geniti (gánem), omajati; *impf.* gibati (gibljem), majati; (verrücken) premekniti (-máknem), kréniti; *impf.* premikati, krétati; *fig.* nágniti, pripraviti, sklóniti; *impf.* nagibati, pripravljati (k čemu); (rühren) geniti, omečiti; prevévati; sich auf und nieder — dréncati; den SteiB hin und her — mrdati; sich — (spazieren) izprehajati se, sétati se; gibati (gibljem) se, premikati se; geniti se, premekniti se.

bepewgend gibajóč, nagibajóč, kretajóč, kretálen; bewegende Kraft gonilna sila.

bepewgrund *m.* nagib, nagibljaj, povod.

bepewglich premecljiv, premičen, gibljiv, kréten; — e Feiste prestópni, prestávni prázniki; — e Gut premičnina.

bepewglichkeit *f.* premičnost, pregibnost, gibljivost, gibčnost.

bepewgt ganjen, ginjen; — e Meer vzbúrkano morje.

bepewegung *f.* gibanje, premikanje, krétanje; gib, pokrèt; in — sein gibati (gibljem) se, krétati se, iti (grem); in — sehen pognáti (-žénem), zagnáti, sprožiti; *impf.* góniti; (daB Rad) za-

tóčiti; sich in — setzen začéti (-žném) se pomikati.

bepewegungslos nepremičen, negibljiv.

bepewegungsorgan *n.* gibálo.

bepeweben žéniti; ožéniti (koga).

bepeweinén objókati, oplákati; *impf.* objokovati, oplakovati, jókati se (nad čim). bepeweinenswürdig joka, objokoványa, solz vreden.

bepeweis *m.* dokáz, izpričeba; — führen dokazovati, izpričevati; — e erbringen dokázati (-kázem); bepeweis dokázni.

bepewweisen dokázati (-kázem), izpričati; *impf.* dokazovati, izpričevati.

bepeweisführer *m.* dokazovávéc.

bepeweisgrund *m.* dokáz, razlóg.

bepeweiskraft *f.* dokáznost, dokázna moč (-i).

bepeweismittel *n.* dokázilo, dokázno sredstvo.

bepeweisregel *f.* dokázno pravilo.

bepeweisverfahren *n.* dokazovánje.

bepewenden *n.* i. bepewandtniB.

bepewenden lassen es bei etwas pustiti, *impf.* púščati pri čem; ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem; pustiti, *impf.* púščati, kákršno je.

bepewerben sich próstiti, ískati (íščem) česa, pogánjati se, potegovati se za kaj; um ein Amt — próstiti službe.

bepewerber *m.* prosívéc.

bepewerfen ométati (-mécem), *impf.* ometávati.

bepewerkstelligen storiti, učiniti, napraviti, narediti, izpeljati (-peljem); *impf.* délati, činiti, napravljati, naréjati, izpeljevati.

bepewerkthütigen z delom, v dejánju pokázati (-kázem).

bepewerten océniti; océniti, precéniti.

bepewilligen do-, privóliti, do-, pripustiti; *impf.* do-, privoljevati, do-, pripúščati.

bepewilligung *f.* dovoljénje, dovolilo, dovolitév, dopúščanje, dopúst.

bepewillkommen pozdráviti, blago sprejéti (spréjmem); *impf.* pozdrávljati, blago sprejemati. [šlica.

bepewillkommung *f.* pozdráv, dobrodobewirken storiti, učiniti, narediti, napraviti; *impf.* délati, činiti, naréjati, napravljati.

bewirten gostiti; pogostiti, *impf.* po-
goščeovati.

bewirtschaften gospodariti, gospodar-
stvo oskrbovati, upravljati; (d. Boden)
obdelovati.

Bewirtung *f.* gostitěv, pogostitěv.

bewohnbar pripráven za stanovánje;
prebivátěn, stanoválen; das Haus ist
nicht mehr — v tej hiši se ne more
več stanovati, prebivati.

bewohnen prebivati, stanovati, bivati,
živěti (v čem).

Bewohner *m.* prebivávěc, stanovávěc,
stanovník; — der Niederung dolénjěc;
— e. Berggegend gorénjěc, gorjáněc;
— der Stadt mešan; — des Dorfes
vašan; — des Diftens iztočan; — e.
öden Ortes pustótnik; — einer Insel
otočan.

Bewohnerin *f.* prebivávka, stanovávka.

Bewohnungsconsens *m.* dovolitěv za
stanovánje, prebivátěno dovolěnje.

bewölken sich oblačiti se, mračiti se;
pooblačiti se, pomračiti se.

bewölkt oblačěn.

bewundern čúdit se, díviti se (čemu),
občúđovati (kaj); za-, počúdit se.

bewundernswert čuděn, čudovit.

Bewunderung *f.* občúđovánje, začúdba.

bewusst zavěstěn, zavěđěn; znán; eš
ist mir noch — še pómnim, še páme-
tim; sich — sein v svesti si biti (sem);
sich selbst nicht — sein ne zavědati se.
bewusstlos nezavěđěn, brez zavěstěn,
brez zavěsti.

Bewusstlosigkeit *f.* nezavěst (-i), ne-
zavědnost.

Bewusstsein *n.* zavěst (-i), zavědnost;
zum — kommen zavědeti (-vém) se,
osvěstiti se; zum — bringen osvěstiti,
správiti v zavěst.

bezahlbar kaj se dá pláčati.

bezahlen pláčati, popláčati; *impf.* pla-
čevati; zu thuner — prepláčati, *impf.*
prepláčevati; bar — z gotóvimi denárji
pláčati; *fig.* thuner — izkúpiti.

Bezahler *m.* plačnik, plačevávěc.

Bezahlung *f.* plačevánje; (das Geld)
plača, plačilo.

beziähnen krotiti, uzdati; nkrotiti,
obuzdati; sich — premágati se, *impf.*
premagovati se.

beziubern očarati (koga); začarati,
narediti (komu), obájati (koga); *impf.*
očarovati, narějati; (durch stieres An-
schauen) urěči (komu), urěčiti (koga).
beziubernd čaróběn.

beziubert očáran; zamáknjen.

Beziuberung *f.* očára, čara; zamák-
njenje; uróki *pl.*

beziuchen sich i. betrinken sich.

beziichnen zaznámenovati, oznameniti,
zaznámiti, zaznámovati; *impf.* zazna-
menjevati, zaznámljati; das ganze Pa-
pier — vės papir počrťati, porisati.

beziichnend zaznamenjeválěn, zname-
nív, značilěn. [známenje.]

Beziichnung *f.* zaznámba, oznamenilo,
beziigen pokázati (-kážem), izkázati;
impf. po-, izkazovati.

beziugen izpričati, potřditi, posvedo-
čiti; *impf.* izpričevati.

beziichtigen i. beschuldigen.

beziichen das Bett prevléči (-vlěcem),
pregřniti posteljo; *impf.* pregřnjati;
die Grenze — (= beziichtigen) mejo obiti
(-idem), obhóđiti; *impf.* obhájati; (er-
strecken) zaděvati kaj, tikati se česa;
(d. Haus) nastániti se, naselěti se; *impf.*
nastánjevati se, naseljevati se; (Warcn)
dobiti, prejěti (prějmem); *impf.* dobi-
vati, prejěmati; sich auf etwas — na-
nášati se, ozirati se, pozivati se; na-
slánjati se, opirati se na kaj.

beziichend nanašálěn, ozirálen.

Beziichung *f.* (Verhältniś) rozměra, raz-
měrje; odnós; (Verbindung) zveza, do-
tika; (Rücksicht) ozir, poglěd; in — auf
das Vermögen glědē na premoženje,
kaj se tiče imětka; ich stehe in feiner
— zu ihm nimam nikákršne zveze,
dotike ž njim. [no.]

beziichungsweise *adv.* oziroma, odnós-
beziiffern s številom naznáčiti, ošte-
viliti.

Bezirk *m.* okrāj, okrójže, kotár; Be-
zirks- okrājni.

Bezirksfeldwebel *m.* okrājni narědnik.

Bezirksgericht *n.* okrājno sodišče.

Bezirkshauptmann *m.* okrājni glavár;
= haupt *f.* okrājno glavárstvo.

Bezirkskrankencasse *f.* okrājna bolní-
ška blagájnica.

Bezirksrichter *m.* okrājni sodnik.

Bezirkschulrath *m.* okrājni šolski svēt.
Bezirksstraße *f.* okrājna cēsta.
Bezoar, Bezoarstein *m.* bezoar, sredstvo
zoper strup.

Bezug *m.* (Verhältniß) razmēra, raz-
mērje; (das Bezuehen) prejēm, prejē-
mēk; dobīvanje; mit — auš etwas
gledē na kaj, z ozirom na kaj.

bezüglich dotičen, zadēven, odnosēn;
(Bezug habend) nanašajōc se na.

Bezüglichkeit *f.* dotičnost, ozirnost, od-
nōsnost.

Bezugs= dotični, zadēvni.

Bezugsberechtigter *m.* upravičeni pre-
jēmnik.

Bezugsrecht *n.* pravica do prejēmkov.
bezuwecken *v.* beabsichtigen.

bezwiefeln dvōmiti, dvojiti o čem.

bezwingbar premagljiv, zmagljiv.

bezwingen premōči (-mōrem), zmōči,
zmāgati, premāgati, uzāgati, ugnāti

(-zēnem), oblādati; *impf.* zmagovati,
premagovati.

Bezwinger *m.* zmagāvēc, premagāvēc.

Bezwingung *f.* zmaga, premāga; seit
der — des Aufstandes odkar je bil
upōr udušēn, zamorjēn.

bianco; etwas in — lassen pustiti
kaj prazno, belo, nepopisano.

Bibel *f.* sveto pismo, biblija; Bibel-
svetopisemski, biblijski. [bibliji.

bibelfest učen v sv. pismu, veščāk v

Bibelstelle *f.* mesto iz sv. pisma.

Bibelübersetzung *f.* prestāva —, pre-
vōd sv. pisma. [dabrov.

Biber *m.* bobēr, dabēr; Biber= bobrov,

Bibergeil *n.* bobrovīna.

Bibliograph *m.* knjigopisēc, bibliograf.

Bibliographie *f.* knjigopisje, biblio-
grafija.

Bibliothek *f.* knjižnica, bibliotēka.

Bibliothekar *m.* knjižničār, bibliotekār.

bibliſch svetopisemski, biblijski.

biconcav dvojnōjamast.

biconver dvojnōvzbōčen.

Beckhlist *m.* ſ. Radfahrer.

beder *vrl.* poštēn.

Bederkeit *f.* vrlōst, poštēnost.

Bedermann *m.* poštēnjāk, *vrl.* moſ.

biegen upōgniti, pregeniti (-gānem),
ūgniti, naklōniti, našibiti; *impf.* upo-
gibati, pregibati, ūgibati, naklānjati;

(einen Ast) pripōgniti, ūšibiti; *impf.*
pripogibati; frunim — kriviti, slōčiti;
ukriviti, uslōčiti; *gram.* pregibati,
sklānjati, sprēgati; ſich — ulēkni se;
impf. ſibiti se, kriviti se. [vitek.

biegsam upogljiv, pregibljiv, ſibek,
Biegsamkeit *f.* upogljivost, pregibljī-
vost, ſibkōst.

Biegung *f.* upogibanje, zavījanje; gib,
pregib; (Krümmung) ovīnek, zavoj;
gram. sklānjātēv, sprēgātēv.

Biene *f.* čebēla; *dem.* čebēlica; Bie-
nen= čebēlni.

Bienenhaus *n.* čebelnjāk, uljnjāk.

Bienenkönigin *f.* mātica.

Bienenkorb *m.* ulj, koſ.

Bienenreich čebēlnat, poln čebēl.

Bienensaug *m.* mrtva kopřiva.

Bienenschwarm *m.* rōj; erſter — prvē-
nēc, prvēc; zweiter — drugēc; deu —
auffangen roj ogrēbsti (-grēbem) odev
ogrēniti, *impf.* ogrēbati.

Bienenstachel *m.* želo, žalēc.

Bienenstich *m.* ulj, panj.

Bienenzucht *f.* čebelārstvo.

Bienenzüchter *m.* čebelār; — ſein če-
belārīti.

Biennium *n.* dvolētje.

Bier *n.* pivo, ol; — brauen pivo
variti, ol kūhati.

Bierbrauer *m.* pivovār, pivār, olār.

Bierbrauerei *f.* pivārstvo, olārstvo.

Bierbräuhaus *n.* pivovārnica, pivo-
vārna. [vārna.

Bierhalle *f.*, Bierhaus *n.* pivārnica, pi-
Bierhese *f.* ōlove droſi *pl.*, ōlov kvas,
ōlovina.

Bierkrug *m.* vrēc, vrēcik, ročka za pivo.

Bierhank *m.* pivotōč; pivārnica,
olārnica.

Biersteuer *f.* pivārčina, olčina, davēk
od piva, ola.

Bieruppe *f.* pivna juha, juha od piva.

Bierwürze *f.* ōlova začimba.

Bierhese *f.* zapitēk na pivu, olu.

Biehmilch *f.* mlezva, mlēzivo.

bieten dati, podāti; *impf.* dājāti, po-
dājati; die Spitze —, Troſ — uprēti
se, ustāvīti se; *impf.* upirati se, ustāv-
ljati se; (anbieten) ponūditi, *impf.* nū-
diti, ponūjati.

Bieter *m.* ponūdnik.

Bigamie *f.* dvoženstvo, bigamija.
bigott pobožnjáski, svetohlinski.
Bigotterie *f.* pobožnjáštvo, svetohlinstvo.
Bigouterie *f.* dragotína, dragocenina.
Bilan; *f.* končni račun o dohódkih in stróškkih, o dohíčku in izgúbi, biláncia.
Bilch *m.* polh.
Bilchfalle *f.* pólšnica, samóstrelina.
Bilchfänger *m.* polhar.
Bilchfellmühe *f.* pólhovka.
Bilchfleisch *n.* polšétina, polšína.
Bilchlodj *n.* pólšina.
Bild *n.* podóba, obráz, slika; (**Gleichnis**) prilika; (**Standbild**) kip; *dem.* podóba, obrázek.
bilden obráziti, podóbiti; izobráziti, upodóbiti, podóbo dati; *impf.* izobrazevati, upodábljati; (**den Geist**) mikati, likati, obrazovati, bistríti; omikati, olikati, izobráziti, izbistríti; *impf.* izobrazevati; (**machen**) délati, tvoríti; storíti, napravíti, naredíti, osnovati (-snujem), ustanovíti; *impf.* napravljati, naréjati, snovati.
bildend obrazilén, obrazovalén, upodábljajóč; omikoválén, izobrazevalén; — *e* Künste obrazovalné, upodábljajóče umétnosti.
Bilderbibel *f.* sveto pismo s podóbami.
Bilderbuch *n.* knjiga s podóbami.
Bilderdeutung *f.* podoboznástvo.
Bilderdienst *m.* podobočástje.
Bildergallerie *f.* galerija slik, slikohram.
Bilderhandel *m.* kupéjja s podóbami.
Bilderrahmen *m.* okvir za podóbe.
Bilderreich slikovit, poln slik, podób, prilik.
Bildersammlung *f.* zbirka podób; nabira podób, slik.
Bilderschrift *f.* podobopísje.
Bildersreit *m.* prepír zastran podób.
Bildersürmer *m.* obrazobórec.
Bildersürmerei *f.* obrazobórstvo, kipo-bórstvo.
Bildstühe *f.* podobišče.
Bildgießer *m.* kipolívéc, podobolívéc.
Bildgießerei *f.* kipolívstvo, podobolívstvo.
Bildhauer *m.* podóbar, kipár. [stvo.
Bildhauerkunst *f.* podóbarstvo, kipár-

bidličij (übertragen) prenesén; — darstellen slikovito predstáviti; — *E* Sprache slikovit jezík.

Bildner *m.* podóbar, obráznik, kipár; *fig.* izobrazevávéc, izobráznik, omikovávéc.

Bildnis *n.* obráz, podóba; posneték. **Bildsam** sposóben za omiko, kdor se dá omikati, izobráziti; izobrázén.

Bildsäule *f.* kip, soha.

Bildschnitzer *m.* rezbar.

Bildschön prelép, izprelep, čudo lep.

Bildung *f.* obrazovánje, tvoritév; (**Erschaffung**) stvaritév, stvarénje; sestáva; (**Gefichtsbildung**) obráz; (*e.* Vereines) ustanovitév; (**des Verstandes**) izobrazevánje; (**Cultur**) omíka, olíka, olíkanost, izobrázba, izobrázenost. [lišče.

Bildungsanstalt *f.* izobrazevališče, učibildungsfähig *f.* bildsam.

Bildungsstoff *m.* tvorivo.

Bildwerk *n.* podóba naslikana, izklésana, izrezána.

Bill *f.* nasvét kakega zakóna.

Billard *n.* biljárd; =spiel *n.* igra na biljárd; =zimmer *n.* biljárdnica.

Bille *f.* (Kugel) óblica; (Papfen) čép.
Billet *n.* listék, písemce, biljét.

billig pravičén, práv; (*v.* Preise) primérna, zmérna, nízka cena, dober kup; *adv.* po ceni, cenó; *comp.* cenéje.

billigen potrdíti, odobríti, pohválíti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

billigerweise *adv.* po pravíci, kakor je práv.

Billigkeit *f.* pravičnost, primérnost; (*v.* Preise) cenóst, nízka cena, dober kup.
Billigung *f.* potrdítév, potrdba, pohvála, odobrávanje.

Billion *f.* bilijón, milijón milijónov.
Bilsenkraut *n.* (*Hyoscyamus*) zobnik, blén; **Bilsenkraut** zobnikov.

Bimsstein *m.* plovéc, puhláč, votlíč.

Binde *f.* obvéza, prevéza, povijáča, ovijáča; **Dals** — ovrátnica; (*um den Leib*) pas, pojás; (*in d. Heraldik*) trak; (*bei Meuskeln*) vez (-i), vezilo.

Bindewebe *n.* vezna tkanína, vezívo, spojevína.

Bindhaut *f.* vezna kózica.

Bindemittel *n.* vezílo, lepílo, spojílo, sklepálo.

binden vézati (véžem); zvézati, *impf.* zvezovati; alleš nač ber žreibe — povézati, *impf.* povezovati; an etwas — privézati, *impf.* privezovati k čemu; Strünze — vence plesti (plettem), viti (vijem); splesti, poviti; *impf.* splétati, povijati; fidj au etw. — držati (-žim) se česa, ravnáti se po čem.

bindend vezálèn, obvéžèn.

Binder *m.* vezáč, vezávèc; sodar.

Binderreisig *n.* rogoz, rogožina.

Bindestrich *m.*, Bindezeitgen *n.* vezáj.

Bindevocal *m.* spona.

Bindewort *n.* veznik.

Bindfaden *n.* vrvica, vrvca, motvòz.

Bindriegel *m.* vez (-i).

Bindung *f.* vez (-i), vezátév.

Bingelkraut *n.* golšèc.

binnen *praep.* v, za.

Binnengewässer *n.* suhozémeljske vode, medzémne vode *pl.*; =handel *m.* nótranja —, domáča kupčija; =land *n.* medzémna —, nótranja dežela; =meer *n.* nótranje —, sredožémsko morje.

Binom *n.* dvočlènèc.

binominal dvočlèn.

Binse *f.* (*Scirpus*) sit; *coll.* sitje; auč srpica, bica; (*Iuncus*) loč, loček; *coll.* ločje; (*Arundo phragmites*) trst, bič, biček; *coll.* bičeje; Binjen= ločnat, bičnat, iz ločja, sitja, bičja.

Binsendeck *f.* štorja, rogožina.

Binsengeflecht *n.* pletenina iz sitja, ločja. [*pisec.*]

Biograph *m.* životopisèc, življenje-
Biographie *f.* životopis, življenjepis.
biographisch životopisèn, življenjepisèn.

Birke *f.*, Birkenbaum *m.* breza; *dem.* brézica; Birten= brezov.

Birkenholz *n.* brezovina.

Birkenrute *f.* brézovka, brezováča.

Birkensaft *m.* brézovica, brezov sok, brézova meza.

Birkhäher *m.* zelèna vrana.

Birkhahn *m.* rúševèc, škárjevèc.

Birkhenne *f.* rúševka, škárjevka.

Birn, Birne *f.*, Birnbaum *m.* hruška; *dem.* hrúškica; Birn= hruškov.

Birnbaumholz *n.* hrúškovina.

Birnmoss *m.* hrúškovèc, hrúškovka, tépkovèc.

Birnschnitz *m.* hruškov krhèlj (krhljà), klojèc.

Birsch *f.* lòv s puško; auf die — gehen iti (grem) na lov, iti lovit, stréljat.
birschen loviti, góniti; stréljati; u-strelíti.

bis *praep.* dò; — ješt doslèj, dosih-mál, dosihdób; — wie weit, — mošiu? dokód? — auf weitereš za sedáj, dokler se drugáče ne ukréne; — wann doklèj; *con.* dokler, dokler ne.

Bisam *m.* mošek, moščjak, pižem.

bisamartig moškast, pižmast.

Bisamthier *n.* pižmar, pižmovèc.

Bischof *m.* škòf, biskop; (griechischer) vladika; deš Bischofs škofov.

bischöflich, Bischofs= škofóvski, škofji.

Bischofsamt *n.* škofijstvo.

Biscuit *m.* prepečenèc, suhár.

bisher *adv.* doslèj, dosedáj, dozdej, dosihmál, dosihdób.
bisherig dosedánji.

Biss *m.* ugriz, ugrizèk; (v. Fliegen, Mücken, Schlangen) pik.

Bisschen *n.* grizljaj, založáj, drobljaj, kosček; troha, tróhica, mrvica; ein Biß= chen nekaj, nekóliko, nekaj málega.

Bissen *m.* kos, kosèk, grizljaj, založáj.

Bissig ujedljiv, ugrizljiv, popadljiv; (v. Worten) zajedljiv, zbadljiv, ostèr.

Bisswunde *f.* ugrizenina.

Bisthum *n.* škofija, vladikovina.

bisweilen *adv.* včas, včasih.

Bitte *f.* prošnja, prositèv; e. — thun zaprositi, poprositi (koga česa); eine — für jmdn. einlegen prósiti za koga.

bitten prósiti; po-, zaprositi; zu Gajtc — vábiti; povábiti; oft, bringend — molédovati; bittend prošnjiv.

Bitten *n.* prošenje, prošnja.

Bitter *m.* prosvèc, prošnjik; molédovávèc.

bitter grenèk, grenkóbèn, gorjúp; *fig.* bridek, grenèk.

bitterböse zelò hud, srdit, razkáčen.

Bitterkeit *f.* grenkóta, grenkóba, grenkóst; bridkóst.

bitterlich grenkljät, grenkóbèn, grenkást; — weinen milo se jókati; — bedürfen hudo, silno, živo potrebovati.

Bitterfalzig *n.* grenka, anglèška sol (-i).
bitterfalzig grenkoslán.

Bitterstoff *m.* grenčec.
 bitter süß grenkosládén.
 Bitterwasser *n.* grenčica, grenka voda.
 Bittfahrt *f.* božja pot (-i).
 Bittgang *m.* prošnji obhód, procésija.
 Bittopfer *n.* bogoprosni dar.
 Bittschrift *f.* prošnja, pisména prošnja.
 Bittsteller *m.* prosivéc, prositelj. prošnjik; — *in f.* prosivka, prošnjica.
 bittweise *adv.* prosèc, s prošno.
 Bittwache *f.* križev —, prošnji tedén.
 bivaankieren prenočiti, *impf.* prenočevati pod milim nebom.
 bisarr čudovit; trmast, muhast.
 Blachfeld *n.* planjáva, raván (ravni), ravnina, poljana.
 Blachfrost *m.* golomrázica, suh mráz (t. j. brez snega).
 blähen napihniti, napéti (-pném); *impf.* napihovati, napénjati; sich — napihovati se.
 blähend napihovälén, napenjajóc.
 Blähhals *m.* debéli vrat.
 Blähung *f.* napihováňje, napénjanje; er leidet an — en rado ga napénja, vetróvi mu nagájajo, ga nadlegújejo.
 Blamage *f.* osráma, osramotitév.
 blamiereu osramotiti.
 blank svetél; (bloß) gól, nag; (geblusst) suh, prazén.
 Blankett *n.* golica, tiskanica.
 Bläschen *n.* mehúřec, mehúřèek; mozóľček.
 Blase *f.* mehúr, mehír; (Hißblase) mozóľj; (Schwiele) žulj.
 Blasebalg *m.* meh, pihálnik.
 Blasehorn *n.* rog, trobilo.
 blasen pihati (pišem); pihniti; (vom Winde) pihati, briti (brijem), duti (dujem); auf der Flöte od. die Flöte — pískati; zapískati na piščal; auf dem Horne — tróbiti; zatrobiti; in die Hände — húkati; húkniti v roke.
 Blasenausschlag *m.* mehúřčasti izpuščáj.
 blasenförmig mehúřjast, mehúřèkast, mozóľjast.
 Blasenpflaster *n.* mehúřnik, mozóľjnik.
 Blasenstein *m.* mehúřni kamen, kamen v mehúřju.
 Blasenwurm *m.* mehurnják.
 Blaserohr *n.* púhalica.

bläsig mehúřnat, mozóľjnat.
 Blasinstrument *n.* trobilo, pískálo.
 bläus bled; — werden bledéti; o-, prebledéti; *impf.* obledévati.
 Blässe *f.* bledóba, bledóst, bledica; (a. Pferde) lisa; ein Pferd mit einer — lisast kónj; eine Kuh mit einer — brézasta krava.
 Bläshuhn *n.* (*Fulica atra*) črna liska.
 blaswangig bledoličén; ein — es Mädchen bledoličénica.
 Blatt *n.* list, peró (perésa), lépen; *coll.* listje, perje, lepénje; (v. Papier) list; daß — hat sich gehendet drugi vetér vleče, vreme se je prevróglo, kolo sreče se je obrnilo; sich fein — vor den Mund nehmen na vsa usta povédati.
 blattähnlich listast, listu podobén.
 Blättchen *n.* listék, listič, perésce.
 Blatter *f.* mozóľj, mehúr; die — (*variolae*) osépnice, kozé, kózice *pl.*; — haben biti (sem) kozáv, osépníčav, iméti (imám) kozé, osépnice.
 blätterig listnat, pérnat, lepénjast; (schieferig) pleniv.
 blätterlos brezlistén, gól.
 Blättermagen *m.* devetogúb.
 blättern listati, prebirati, prevráčati liste; sich — listati se, lúpiti se.
 Blatternarbe *f.* pika, jámica od koz.
 blatternarbig kozáv, osépníčast, kózíčav.
 Blätterpilz *m.* pečénka, lističasta gliva.
 Blätterschwamm *m.* platničarica.
 Blattfläche *f.* listna ploskev.
 blattförmig listast.
 Blattgold *n.* zlata pena.
 Blatthäutchen *n.* listna kózica.
 Blattkäfer *m.* lepénec.
 Blattlaus *f.* listna uš (-i), ušica.
 blattlos brezlistén.
 blattreich listnat, listovit, pérnat.
 Blattrose *f.* listna róžica.
 Blattseite *f.* listna nóžnica.
 Blattsilber *n.* srebrna pena.
 Blattstiel *m.* listna škórnjica, pecelj, recelj, petlja, petljika.
 Blattwespe *f.* grizlica.
 blau modér; (himmelblau) višnjev, višnjél; (meerblau) sinji; — anlaufend modrokäljén.

blauäugig modrook.
 Bläue *f.* modrina; sinjina, višnjevost.
 blaueu modriti se, sinjiti se, sinjast prihajati.
 bläuen modriti, modro bärвати, višnjéviti; pomodriti.
 Blaufarbe *f.* modrilo.
 blaugrau modrosiv.
 blaugrün modrozelen.
 Blauhoh *n.* višnjeva pražiljka.
 Blaukehldhen *n.* višnjeva táščica.
 bläulich višnjévkast, zamodrel, sinjkast, modrast, osinjél.
 Blaumontag *m.* zaspáni ponedéljék.
 blauroth modrodéč.
 Blausäure *f.* pruska kislina.
 Blauspelt *m.* brglez.
 Blauslein *m.* višnjélec.
 Blech *n.* pločevina, valjénec.
 blechern pločnat.
 blechförmig platičast.
 Blechschere *f.* nožice za pločevino.
 Blechware *f.* pločevina.
 blechen die Zähne rézati (režim) se, zobé kázati (kazem).
 Blei *n.* svinéc, ólovo; Blei= svinčéni, svinčéni.
 bleiben ostáti (ostánem), *impf.* ostájati; stehen — postáti (-stojim), *impf.* postájati; stehen — obtičáti (-tičim); sitzen — obsedéti; hangen — obviséti; liegen — oblézati (-ležim); — lassen pustiti, *impf.* púščati; im Kricge — pasti (padem); bei etwas — držati (držim) se česa; aufrecht erhalten — v veljavi ostáti, obdržati pravno moč.
 Bleiben *n.* ostáněk.
 bleibend stanovitén, stalén, trpézén; (emig) večén.
 bleich bled, obledél; — werden bleidéti; obledéti, *impf.* obledévati.
 Bleichanstalt *f.* belinica.
 Bleiche *f.* bledóba, bledóst, bledóca; Weinwand— beljenje, belitév, belež.
 bleichen die Weinwand belíti; ubelíti platno; (bleich werden) bleidéti; obledéti; *impf.* obledévati.
 Bleicher *m.* belár, belivéc; — in *f.* belarica, belivka; Bleicher= belárski.
 Bleichfabrik *f.* belárnica.
 Bleichmittel *n.* belilo.
 Bleichplatz *m.* belišče, belež.

Bleichsucht *f.* bledica.
 bleichsüchtig bledičén.
 bleiern svinčén, svinčén.
 Bleier; *n.* svinčénec.
 bleifarbig svinčénast, svinčénobárven.
 Bleifrischhofen *m.* pretapljalnica svinčéne rúde.
 Bleigelb *n.* svinčéna rumenica.
 Bleigießer *m.* svinčár.
 Bleigießerei *f.* svinčárnica.
 Bleiglanz *m.* svinčéni sijátnik.
 Bleiglätte *f.* svinčéna gladčina.
 bleihaltig svinčnat.
 Bleihütte *f.* topilnica za svinč.
 bleicht svinčnat, svinčénast.
 Bleikalk *m.* svinčénato apno. [la.
 Bleikugel *f.* svinčénka, svinčéna krog.
 Bleiloth *n.* svinčénica.
 Bleistift *m.* svinčénik, olóvka.
 Bleiware *f.* svinčénina.
 Bleiweiß *n.* svinčéna belina.
 Bleiwürer *m.* svinčéni sladkór.
 Blende *f.* (b. Pferdeu) prikróv, zaslon; (span. Wand) zaslonilo; (im Festungs=baue) zakróv; (Mineral) svetlica; (blind. Fenster) slepo okno; (Nähe) dolbina.
 blenden slepiti, blésčiti; oslepiti; *fig.* slepiti, slepáriti, mámiti, mótití; zaslepiti, obséniti, omámíti, zmótíti; der Schnee blendet mich blésči se mi od snega, sneg mi jemlje pogled, vid.
 blendend slepílen, motílen; (vom Glanze) bliščiv, blésčéc; — e Schönheit dívna lepóta.
 Blender *m.* slepívéc.
 blendhell blésčéc, svetél da se blésči.
 Blendlaterne *f.* slepica, tatica.
 Blendung *f.* slepitév, slepljenje; slepárjenje, obséna, omáma, premóta; (Diaphragma) zaslonka.
 Blendwerk *n.* slepárstvo, slepilo, sleparija, mamilo.
 blessieren ránti; orániti.
 Bleßierte *m.* ránjenéč, ránjenik.
 Bleßur *f.* rana, ránjenje, uráza.
 Bleuel *m.* tolkáč, tolkáca; (Wald) — peráča, treпка.
 bleuen tolči, biti (bijem), trépkati.
 Blick *m.* pogled, ozír; (Schimmer) lèsk, blesk, blišč, sij; — e wechselfn spogledáti se, *impf.* spogledóvati se; den = setzen oči pobésiti, *impf.* pobésáti.

bliden glédati; poglédati, ozréti se; *impf.* pogledovati, ozirati se; (šim-mern) blesčáti (-ščím), lesketáti (-tám, leskéčem) se, sijáti; zablesčáti, zablisniti, posijáti; *impf.* — lassen pokázati (-kázem) se, *impf.* pokazovati se.

Blidfeuer *n.* drnice *pl.*; ogenj na majákih.

blind slep; (vom Glase) temèn; — machen slepiti; oslepiti; — werden slepéti; oslepéti; — laden brez krogle nabíti (-bijem), *impf.* nabijati; — er Lärm prazen hrup.

Blindarm *m.* slepo črevó (črevésa).

Blinde *m.* slepéc; *f.* slepica.

Blindekuh *f.* slepe miši; — spielen slepomíškati se, slepe miši loviti.

blindgeboren sleporójen.

Blindheit *f.* slepóta, slepóst.

Blindkohle *f.* siróvo oglje.

blindlings *adv.* slepo, nepremísljeno.

Blindschleiche *f.* slepéc, slepič, slepovóz.

Blindschuß *m.* slep —, prazèn strel.

Blindthür *f.* slepa vrata.

blinken lesketáti (-tám, leskéčem), blesčáti (-ščím) se; zalesketáti, zablesčáti se; (von den Sternen) migljáti, trípati (-pam, -pljem); (v. d. Augen) svétiti se, bliskati (se), blesčáti.

blinkend blesčéč, svetél.

blinzeln mežikati, mežgetáti (-tám, mežgéčem), mežúrkati, trípati (-pam, -pljem) ob. trépati; zamežikati, utrípati. **blinzeln** mežikav, mežav.

Blinzler *m.* mežikavéc, mežávéc.

Bliz *m.* blisk; (Blitzstrahl) strela; wie der — kakor blisk, po bliskovo.

Blitzableiter *m.* strelovód.

blitzen bliskati, bliskati se; zabliskati se, zablisniti se.

Blitzesele *f.* velika náglca; mit — bliskoma, kakor blisk.

Blitzröhre *f.* strelna cev (-i), (kakor jo naredi strela, ako udári v peščéno zemljo).

blitzschnell bliskovít, nagel kakor blisk.

Blitzstrahl *m.* strela, gromska strela.

Blat, *en bloc* počéz, povprek.

Block *m.* panj, klada, porúngelj, bruno, trkélj, stor; (Haublock) tnalo, náton; (Sägeblock) krčelj, krlj, hlod.

Blockade *f.* obstòp, obléga (trdnjave); blokáda; (auf dem Meere) zaprtíja, zaprtje. [stanje.]

Blockadezustand *m.* obstópno, obléžno **blockartig** kladast, panjast. [nica.]

Blockhaus *n.* kladára, čardak; strél-blockieren obstópiti, obkóliti, obléči (-ležem); *impf.* obstópati, oblégati; (a. d. Meere) zapréti, *impf.* zapirati.

Blockkalender *m.* skladni koledár.

Blockmauer *f.* podzidje, zid s kládami.

blöde slaboumén, bedast, topogláv; (juchtham) bojéč, plah, plašljív; (v. d. Augen) slab, slabótén.

Blödigkeit *f.* slaboumnost, bedástvo, topoglávost; plahóta, plašljívost; slabóta.

blödsichtig slabovidén, brljáv, čórav.

Blödsichtige *m.* slabovidéc, brljávéc;

f. brljávka.

Blödsichtigkeit *f.* slabovidnost, brljávost.

Blödsinn *m.* slaboumje, slaboumnost, topoglávost, bebstvo.

blödsinnig slaboumén, topogláv, bedast, bebast.

Blödsinnige *m.* bebéc, topoglávéc.

blöken (v. Hindreich) múkati; zamúkati; (v. Schafen) beketáti (-ám, -čem), bécati (-čím), bekáti; zabekeťati; (v. Ziegen) meketáti (-ám, -čem); zameketáti; blöfen antommen primúkati, pribeketáti, primeketáti.

Blöken *n.* múkanje; beketánje, bekèt; meketánje, mekèt.

blond (bläufarbig) pláv, plavkast.

Blonde *m.* plavoláséc, rumenoláséc, zlatoláséc; *f.* (Blondine) plavoláska, rumenoláska, zlatoláska.

blondhaarig plavolás; (goldhaarig) rumenolás, zlatolás.

blöß nag, göl, odkrit; (vom Haupte) razoglav, gologlav; (v. Dalse) golovrát; (v. d. Sünden) golorök; (v. d. Füßen) bos, bosonög, sezút; (allein) sam, zgölj, samoedin; *adv.* samó, lè, zgölj, edino.

Blöße *f.* nagóta, nagéc, golóta, golóst; nedostátek; (eine baumleere Stelle) golíčáva, goljáva, golina, jasa, laz; (Armut) siromásčina.

blößfüßig *f.* barjuß.

blößköpfig *f.* barčöpfung.

blößstellen izpostáviti, *impf.* izpostáv-
ljati; odkriti, *impf.* odkrivati; jmbn.
— sramotiti; osramotiti, v sramoto
pripráviiti koga.

Blößstellung *f.* izpostáva; odkritév;
sramotitév, odkrivanje slabósti kákega
človeka.

blühen *vesti* (cvetem), cvetéti.

Blümchen *n. dem.* cvetičica, cvetličica,
cvetka.

Blume *f.* cvetica, cvetlica; Blumen-
cvetični, cvetlični.

Blumenausstellung *f.* razstáva cvetlic.

Blumenbau *m.* cvetličarstvo.

Blumenblatt *n.* cvetlični list.

Blumengarten *m.* cvetličnják, cve-
ličnik.

Blumengärtner *m.* cvetličar, cvetičar.

Blumengöttin *f.* Cvetána.

Blumenkelch *m.* cvetna čaša. [ohrov.

Blumenkohl *m.* cvetno zelje, cvetni

Blumenkorb *m.* košárica za cvetlice.

Blumenkranz *m.* veněc od cvetlic.

Blumenkrone *f.* cvetlični veněc.

Blumenlese *f.* cvetoběr; (Anthologie)
cvetnik, cvetje.

Blumenliebhaber *m.* cvetoljub.

blumenreich cvetličnat, poln cvetlic.

Blumenstaub *m.* cvetni prah; (an d.

Stüben der Biene) obnóžina.

Blumenstrauß *m.* šopěk, kita, cvetnik;
dem. kítica.

Blumentopf *m.* cvetnják, loněc za
cvetlice.

Blumenwerk *n.* cvetičje.

blumigt cvetličast, cvetast.

blumig cvetličěn, cvetěn, cvetličnat,
cvetnat.

Blümlein *n. s.* Blümchen.

Blut *n.* kri (krví); (Abstammung)
rod, koléno; daš — stieg ihm ins Ge-
sicht rděčica ga je oblila, zarděl je;
daš unterlaufene — podsědnica; Blut-
krvni. [vódnica.

Blutader *f.* (Vene) žila privódnica, do-
blutarm malokrvěn; *fig.* krvávo po-
tréběn, zeló ubóg.

Blutauswurf *m.* hfkanje krví; krváv
hrkěj. [klanje.

Blutbad *n.* krvolítje, prelívanje krví,

blutbesleht okrvávljen, krváv.

blutbildend krvotvóren.

Blutbrechen *n.* bljavánje, brúhanje krví;
— haben kri bljaváti, brúhati.

Blutbuche *f.* krvna bukěv.

Blutdurst *m.* krvolóčnost, krvoželj-
nost, žea po krvi.

blutdürstig krvolóčěn, krvoželjen, kr-
voželjen.

Blutdürstige *m.* krvolók, krvolóčnik.

Blüte *f.* cvet, *dem.* cvetěk; *coll.* cvetje,
dem. cvětjiče; Blüten= cvetni.

Blutegel *m.* pijávka, pijávica.

Bluteiter *m.* sókrovica, sókrvica.

bluten krvavěti; ich blute kri mi teče;
daš Herz blutet mir srcé mi poka, srcé
me boli.

blütenarm malocvétěn, brezcvětěn.

Blütenhülle *f.* cvetno ogrinjálo, cvetni
ovój.

Blütenkelch *m. s.* Blumenkelch.

Blütenköpfchen *n.* cvetna glavica.

Blütenkudchen *m.* cvetna pogáča.

Blütenlager *n.* cvetno ležišće.

blütenlos brezcvětěn.

blütenreich cvetnat, poln cvetja.

Blütenstaub *m.* betvo.

Blütenscheide *f.* tulěc, cvetna nóžnica,

Blütenstand *m.* razcvětje.

blütenständig nadevétěn.

Blütenstaub *m.* cvetni prah, pelod.

Blütenstiel *m.* cvetni pecelj. [let.

Blütezeit *f.* čas cvetja; čas cvetóčih

Blutstink *m.* kalín, popkar.

Blutstreck *m.* krvni madež, krvavina.

Blutfluss *m.* krvotók.

blutflüssig krvotóčěn.

blutfremd celó nevznán. [sóda.

Blutgefäß *n.* krvna cev (-í), krvna po-
Blutgeld *n.* s krvjóz zadobljen, krváv
denár; (Wergeld) krvnina, krvarina.

Blutgericht *n.* krváva, zaglávná sodba,

Blutgerüst *n.* smrtni, krvávi óđer.

blutigierig krvoželjen.

Blutharnen *n.* krvávo scanje, krvo-
mók, krvomóča.

blutharnend krvomóčěn, krvosěčěn.

Bluthochzeit *f.* krváva svatba, krvávo
ženitvovánje.

Bluthusten *m. s.* Blutbrechen.

blutig krváv, okrvávljen; — machen
krváviti, krvíti; okrváviti, okrvíti.

blutjung mlad kakor kaplja, mlad
ko cvet, zeló mlad.

Bluthörperchen *n.* krvno teléscé.
 Blutkreislauf *m.* krvni obtök.
 Blutkreislauforgan *n.* krvno obtočilo.
 Blutkuchen *m.* krvna gruda.
 Blutlassen *n.* púšćanje krvi.
 blutlos brezkrvén, brez krvi. [ca.
 Blutlosigkeit *f.* brezkrvnost, brezkrví-
 Blutmal *n.* zasédena, podplúta kri.
 Blutmangel *m.* pománjkanje krvi.
 Blutradie *f.* krvno mašćevánje, krvna
 osvéta.
 blutreich krvnat, poln krvi.
 blutreinigend kri čistèè.
 Blutreinigung *f.* čišćenje krvi.
 Blutreinigungsmittel *n.* čistilo krvi.
 blutroth krvavordèè, rdèè kakor kri.
 blutrühsig krváv, krvavèè. [závèn.
 blutsauer prebridèè, pretežèèk, prete-
 Blutsauger *m.* krvolòk, krvopija, pi-
 jávka; *fig.* oderúh.
 Blutsehnde *f.* krvozmésje, krvosrám-
 nost, krvosrámstvo, rodoskrúmba.
 Blutshänder *m.* krvosrámnik, rodo-
 skrunèè; —in *f.* krvosrámnica.
 blutshänderisoh krvosrámén, rodo-
 skrubèn.
 Blutschlag *m.* krvni mrtvoud. [ubòj.
 Blutschuld *f.* krvída prelite krvi, umòr,
 Blutschwamm *m.* krvnica.
 Blutstweiß *m.* krvávi pot, krváve
 srage *pl.*
 Blutserum *n.* krvna sírotka.
 Blutsfreund *m.* soródnik, sorodovínèè,
 zlahtnik; —in *f.* soródnica, zlahtnica.
 Blutsfreundschaft *f.* soródstvo, sorodo-
 vínstvo, zlahta.
 Blutspeten *n.* pljuvájne krvi.
 Blutstätte *f.* morišèè.
 Blutstein *m.* krvávèè.
 blutstillend kri ustávljajòè; —es Mit-
 tel pomòèèk za ustávljanje krvi.
 Blutsturz *m.* krvotòk, krvolij, krvni
 udòr.
 blutsverwandt soróden, v rodu.
 Blutsverwandte *m.* (krvni) soródnik.
 Blutsverwandtschaft *f.* krvno soródstvo.
 Blutumlauf *m.* obtök krvi, krvotòk.
 Blutung *f.* krvavénje; ès trat eine
 starke — ein jela mu je močno kri teči.
 Blutunterlaufung *f.* podsédèk, krvna
 podplúta, zasédla kri. [litje.
 Blutvergiften *n.* prelivanje krvi, krvo-

Blutverlust *m.* izgúba krvi.
 Blutwasser *n.* (serum) krvna sírotka.
 blutwenig *adv.* celò malo, májckeno,
 mičkino.
 Blutwurst *f.* krváva klobása, krvavica.
 Blutzersehung *f.* razkròj krvi.
 Blutzeuge *m.* mučènik, mučènéè.
 Blutzeugin *f.* mučènica.
 Bod: *m.* kozél, mrkáè; Schaj— ovèn;
 Reij— srnják; Sturm— zidodèr, steno-
 lòm; Kutsch— sedálo; (der Zimmerleute,
 Maurer) koza, kozáča; (Fehler) pogrèšek,
 pomóta, hiba; Bod= kozlov, kozlòvski.
 bodbeinig kozonòg; *fig.* trmast, trmo-
 gláv, trdovrát.
 Bodchen *n.* kozlè (-ta), kozliè, kozlí-
 èèk, kozèk.
 boden (von Ziegen) prskati se; (von
 Schafen) mrkati se.
 Bodfell *n.* kozlòvina, kozlièevina.
 Bodfleisch *n.* kozlina, kozlétina.
 Bodkäfer *m.* rogin.
 Bodas= kozlov, kozlòvski, kozji.
 Bodasbart *m.* kozja brada; der Mann
 mit dem — kozlobràdèè.
 Bodsdorn *m.* kustòvnica.
 Boden *m.* tlà *pl.* (*gen.* tal); (Erd—)
 zemlja; (Grund u. —) zemljíšèè, svet;
 (des Gefäßes) dnò; (unter dem Dache)
 podstrèšje, dile *pl.*; (Fuß—) pòd; über
 dem — jih erhehend odtálèn; Bodens-
 talèn.
 Bodenart *f.* vrsta zemlje.
 Bodenbeschaffenheit *f.* svojstvo tal.
 Bodenbreit *n.* pòdnica.
 Bodencreditanstalt *f.* zemljíski kreditni
 zavod. [délstvo.
 Bodencultur *f.* poljedélstvo, zemlje-
 Bodeneisen *n.* klepársko nakoválo.
 Bodenerzeugnis *n.* zémeljski pridèèk,
 priródèk. [ba.
 Bodenkammer *f.* gòrnjica, zgornja iz-
 Bodenkunde *f.* zemljèznánstvo.
 Bodenlos *n.* (Dachfenster) lina.
 bodenlos brez dna; *fig.* neskonèèn,
 neizmèrèn.
 Bodenproduct *n.* zémeljski pridèèk.
 Bodensaß *m.* usedlina, gošća, troska;
 drožjé (-žij), droží, podmást (-i).
 Bodenschilder *f.* plast (-i).
 Bodenzins *m.* površnina.
 bodmen (ein Gefäß) zadniti.

Bogen *m.* (Gewölbe) oblók, svòd; (Schießbogen) strelni lok, samóstrel; (Fiedelbogen) lok, ločec; (Zirkelbogen) obòd; — eines Rückenwirbels gombèla; (Regenbogen) mávríca, božji stòl; (Papier) pola; in Bauſch und — povřhu, povprék, počéz.

Bogendecke *f.* svòd, stròp.

Bogfenster *n.* oblókano okno.

bogenförmig lokast; (conv) sločèn, slokast; (conv) vzbòčen, vzbòkèl, oblòčen, oblòkast.

Bogengang *m.* oblók, oblókan hodník.

Bogengrad *m.* ločna stopinja.

Bogenlampe *f.* oblòčnica.

Bogenmacher *n.* lokár; samóstrelar.

bogennervig slokastožilnat. [léc.

Bogenschiße *m.* lokostreléc, samóstre-

Bogenschiene *f.* tetiv (-i), tetíva.

bogenweise *adv.* pola za polo.

Bogenweite *f.* razmák oblòka.

Bogenzirkel *n.* šestílo z lokom.

Böhl *f.* (eine Art Bretter) platníca, pòdníca, mostníca.

Böhl *f.* bòb, fížól; Böhnen = bòbov, fížòlov.

böhnen gláditi, voščítí (tla).

Böhlennacker *m.* bobíše, bobovíše.

böhlennartig, böhlennförmig bobast, bóbvnast, bobu podòbèn.

Böhlennbaum *m.* negnòj.

Böhlenerz *n.* zrnata ruda, bobòva ruda, bóbòvec.

Böhlennhilfe *f.* bobòv stròk; *coll.* bobòvo stročje. [bovína.

Böhlennstroh *n.* bobovíca, bobòvka, bobòhren vřtati; izvřtati; daš Schiff in den Grund — ládjo potopiti, ládjo v morje pogrézniiti.

Böhrer *m.* svedër; (Nagel-) žèbeljník, žebník; (Rechen-) grabeljník; (Niegel-) ličilník; (der böhlende Mann) vřtáč, vřtavéc.

Böhrfliege *f.* vřtavka.

Böhrloch *n.* preotlína, prevřtína.

Böhrmaschine *f.* vřtalo.

Böhrmehl *n.* vřtanína, izvřtki.

Böhrmischerl *f.* kamenovřt.

Böhrschmid *m.* svedřár.

Böhrwinde *f.* j. Böhrlzeug.

Böhrwurm *m.* žívi svedër.

Böhrzeug *n.* vřtalo, vřtálník.

Böisalz *n.* morská sol (-i).

Böjar *m.* boljár, plemić; Bøjaren = boljárski.

Böle *f.* globòka, okrògla posòda, globòka skleda; (Samenbehälter) glavíca; (Zwiebel) žebùla, luk, *dem.* žebùlica.

Böllwerk *n.* (im Wasserbaue) zajézje, kašča; (Festungs-) braník, ostròg, ográdje, gradíše, braníše.

Bölsen *m.* puščíca, strelica; (Reil) zagòzda, klin.

Bombarde *f.* bombárda.

Bombardement *n.* bombardovánje.

Bombardier *m.* bombárdar.

bombardieren bombardovati, bombe mètati (mécem), spuščati.

Bombardierhäfer *m.* puškar.

Bombast *m.* napetoličnost, nabúhlost, nadútoſt. [dút.

bombastisch napetoličèn, nabúhel, na-

Bombe *f.* bomba.

bombenfest neprebítèn.

Bon *m.* obvézníca.

Bonbon *m.* bonbon, slaščíca.

Bonität *f.* dobròta, bonitéta.

Bonmot *n.* dovřp, dovřpna besèda.

Bonvivant *m.* lahkoživéc, dobroživéc.

Boot *n.* čoln, ládjica; *dem.* čolníč, čolníček.

Bootsmann *m.* čolnár, mornár.

Bora *f.* burja.

Borax *m.* boraks.

Bord *m.* rob; (am Schiffe) bòk, okrájek; an — na ládji, na krovu; (eines Flußes) kraj, breg; an — geřen v ládjo stòpiti, iti (grem) na barko; über — werfen iz ládje mètati (mécem) — pomètati, vřéti (vřžem); über — fallen iz ládje pasti (padem) v morje.

Bordell *n.* bordel, kurbíše.

bordieren ròbiti; ob-, zaròbiti; (mit etw.) obšítí (-šijem), *impf.* obšívati.

Bordur *f.* obròb, obšív, bordúra.

Boreas *m.* séver.

Borg *m.* posòda, zajèm; auf — geben posòditi, na posòdo, na up, na počák dátí; *impf.* posòjati, na posòdo dajáti; úpati; auf — nehmen v zajèm, na zajèm, na úpanje, na posòdo vzeti (vzámem), *impf.* jemáti (jémlem); auf — verkaufen na počák, na brado prodáti, *impf.* prodájati.

borgen (auf Credit geben) posódiťi, na úpanje, na počák dati; *impf.* posóťati, na úpanje dajáti; úpati; (auf Credit nehmen) na pósodo vzéti (vzámem), izposódiťi si; *impf.* na pósodo jemáti (jémľem), izposojeváti si.

Borger m. (Borggeber) posojávěc, upnik, upodájnik; (Borgnehmer) upojémnik, kdor jemlje na pósodo.

Borke f. skorja, lub, lubád (-i); *coll.* lubje; (cincš Šejdhwüres) krasta.

Borkenkäfer m. zalúbnik, lubádar.

Born m. vir, vrelěc, studěnc.

Borniert slabouměn, budálast, bedast, top, trapast. [topóst.

Borniertheit f. slaboumnost, budálost,

Borsdorferapfel m. mošánsko jábalko, mošánčėk.

Börse f. mošnja, *dem.* mošnjica, mošnjíčėk; žbirališće kupčevávcev, borza; Börsen- borzni.

Borst m. poč (-i), pokľina, razpokľina.

Borstle f. ščetina; *dem.* ščetinica; *coll.* ščetinje; (beim Fagel) igla.

borsten sich ščetiniti se, sršiti se, jeziti se.

borstenartig, borstenförmig ščetinast.

Borstenhaar n. ščetinje, srst (-i).

Borstenthier n. ščetiněc, ščetinka.

Borstenvieh n. svinjád, krmětina.

borstig ščetinat.

Börtchen, Börtel n. pórtica, pramič.

Borte f. trak, tvez (-i), pram, porta; in Kärnt. prema.

bösartig hudóběn, zloběn, zločest, zěl, malopriděn, hudomúšen; (v. d. Krankheit) hud, nevárěn.

Bösartigkeit f. hudóbnost, zlobnost, malopridnost; nevárnost.

Böschung f. polóžnost, posěvnost; bok, pobóčje, ježa, obróněk.

Böschungsmauer f. skarpa, podzid.

böse hud, hudóběn, zěl, zloběn, zločest; (zornig) srdit, ľjut, jezěn; — machen pohújšati, izpriditi; razsrditi, razľjútiti, ujeziti; — werden popáčiti se, pohújšati se, izpriditi se; razsrditi se, razľjútiti se, ujeziti se; — Duben porédni, malopridni dečáki; — 3 Maul hud, zbadľjiv, opravľjiv jezik; — 3 Beispiel sláb, grđ zglěd. [zlodej.

Böse m. hudír, vrag, zlóm, zlóměk,

Böse n. zlo, zloba.

Bösewicht m. hudóbnež, hudodělnik, hudodělec, zločin, zločiněc; du bist ein — hudóba iz tebe gleda.

Bösgefinnte m. hudóbnež.

bösgläubig zlomiseln.

boshaft poréděn, hudóběn, zloběn, napástěn, nástorěn.

Boshaftigkeit f. porédnost, hudóbnost, zlobnost, nástornost, opákost.

Boshheit f. zloba, hudobija, zlobnost, hudóbnost. [běn.

böswillig zlovóljěn, hudovóljěn, zlo-

Böswilligkeit f. zlovóljnost, zlobnost.

Botanik f. rastľinstvo, rastľinoznánstvo, botánika.

Botaniker m. rastľinoslěvc, botánik. **botanisch** rastľinski, rastľinoznánski, botáničěn. [bíratí.

botanisieren rastľinárítí, rastľine na-

Boten m. šěl, poročnik, vestnik.

Botengang m. hoja, pot poslov.

Botenlohn m. potnina, hodarina.

Botenwesen n. selstvó, poročništvo.

Botin f. poslánka; pótvoka.

Botmäßigkeit f. gospóstvo, oblást (-i).

Botmäßig f. (Radricht) poročilo, izporočilo, naznanilo, glas, novica, vest (-i); (Gefandtschaft) poslánstvo.

Botmäßiger m. posláněc, poročnik.

Böttcher m. bednjár, bečvár, čebrár; Böttcher- bednjárski, bečvárski, čebrárski.

Böttchergewerbe n. bečvárstvo.

Bottich m. beděnj, bečva; grošer — kad (-i), čeber; *dem.* kadica, čebríč, čebríčėk.

Bouquet n. šopěk, kítica. [tělja.

Bouteille f. stekľénica, sklénica, bubrach *adv.* v prahi, neobdělano.

Brachacker m. praha, njiva v prahi, pusta njiva.

Brache f. praha, ledina; (unbebaute Gegenb) pšćina.

brachen prášiti, praho, ledino oráti (órjem).

Brachkäfer m. prósница.

Brachland n. ledina. [nij.

Brachmonat m. rožnik, rženi cvet, ju-

Brachvogel m. pušćínska sloka.

Brachylogie f. kratkorěčje.

Brahmine m. bramín, bramáněc.

Brandje *f.* vrsta, bransa, razdélék, stroka.

Brand *m.* gorénje, páljenje; (Feuersbrunst) požár, požig, oženj; in — geratjen vžgáti (-žgèm) se, vnéti (vnámem) se; *impf.* vžigati se, vnémati se; in — jeten zažgáti, zapáliti; *impf.* zažigati; (am Getreide) snet (-i); (an Bäumen) ožig; (an Reben) palež; (an gebranntes Stief Holz) ogórek, glavnja; (d. Siegel) žganje; (d. Kaltes) kúhanje; (Stiße) vročina, pripéka, žgalína; (Brandheit) prisad; Brand- požárni.

Brandstein *n.* vžigálo.

branden búrkati, vreti, kipéti, zagánjati se.

Brander *m.* zažigálna ladja, zažigávka; (Bünder) zažigáč.

Brandflek *m.* speklína.

Brandgeruch *m.* smod, zasmodína.

brandigt prismojèn.

brandig (v. Getreide) snetiv, snetjav, snetljiv; prisádén; (v. Bäumen) peréč, pivav.

Brandigkeit *f.* snetjavost, snetljivost.

Brandleger *m.* zažigávec, požigávec; — in *f.* zažigávka, požigávka.

Brandlegung *f.* zažig, požig.

Brandmal *n.* vžgáno známénje.

brandmalen, **brandmarken** známénje vžgáti (-žgèm), *impf.* vžigati, žigósati (-šem); *fig.* sramotiti; osramotiti.

Brandmauer *f.* zidani opáz, zid proti ognju.

Brandopfer *n.* žgalna žrtév, žgalno darilo.

Brandordnung *f.* požárni, gasilni red.

Brandpil; *m.* snet (-i).

Brandplatz *m.* pogorišče.

Brandschaden *m.* škoda po požáru.

Brandschadenvergütung *f.* odškódba za požárno škodo.

Brandschadenversicherungsanstalt *f.* zavarovalnica proti požárni škodi.

brandschaken paležino, požigávščino naložiti, *impf.* nalágati.

Brandschauung *f.* požigávščina, paležina, *kontribucija*. [ta.

Brandsohle *f.* notránji podplát, náplata.

Brandstätte *f.* pogorišče, pogorelišče.

Brandsteuer *f.* pogoreliščina.

Brandstifter *m.* požigávec, zažigávec.

Brandstiftung *f.* požig, požiganje, zažig, zažiganje.

Brandung *f.* bñavica; zagòn valóv, bútanje, kipénje morskìh valóv.

Brandversicherung *f.* zavarovanje proti ognju.

Brandversicherungsanstalt *f.* zavarovalnica proti ognju.

Brandwache *f.* požárna straža.

Brandwunde *f.* opeklína, spečenína, speklína.

Brandzeichen *n.* j. Brandmal.

Brandzeugnis *n.* pogorelski list, pogorelsko písmo.

Brandwein *m.* žganje, žganica, páljenka; — brennen žganje kúhati, žgati (žgèm).

Brandweimbrenner *m.* žgánjar.

Brandweimbrennerei *f.* žgánjarstvo; (Ort) žganjárnica.

Brandweinsthank *m.* žganjaríja.

Brandweinsteuer *f.* davék od žganja, žganjarína.

Brandweintrinker *m.* žganjepívéc.

Brasilienholz *n.* bražiljka, prážljka.

braten pečí (pečem); spečí; *ref.* pečí se.

Braten *m.* pečenka.

Bratenwender *m.* (Person) obračávec; (Werkzeug) obračálo, sukálo.

Bratfisch *m.* pečená riba, riba za pečenje. [čénje.

Bratosen *m.* peč (-i), ognjišče za pečenje.

Bratspanne *f.* peklo, pekva, ponév za pečenje.

Bratröhre *f.* pečica. [nják.

Bratrost *m.* mreža za pečenje, pečebatrostribé *f.* smojka, pečená repa.

Bratspieß *m.* ražénj.

Bratwurst *f.* klobása pečenica.

brauch *m.* običáj, šega, naváda; (Gebrauch) potreba, raba. [(za kaj).

brauchbar rabèn, rabljiv, pripráven

Brauchbarkeit *f.* rabnost, porábnost, rabljivost, pripravnost.

brauchen rábiti, uživati (zdravilo, jed), upotrebljevati; porábiti, užiti (-žijem), upotrebíti; (nóthig haben) potrebovati, trébatì, treba bitì (komu česa); (anwenden) obrábiti, *impf.* obrábiti (v kaj). [hati.

brauen variti, kúhati; zvariti, skú-

Brauer *m.* pivovár, olár.
Brauerer *f.* pivovárstvo, olárstvo; (**Brauhaus**) pivovárnica, olárnica.
braun *rjav*, rus; (von der Sonne gebräunt) zagorel; — machen *rjaviti*; porjaviti; — werden *rjaveti*; orjaveti.
Braun *n.* rjavost, rjava barva.
Braunalge *f.* rjava alga.
braunäugig *rjavook*.
Braune *n.* rjavčec; *f.* rjavka; (Bierb) kostánjevčec.
Bräune *f.* rjavost; zagorelost; (Farbe) rjavina, rjava barva; (Branf.) davica, vnetica grla, golta.
Brauneisenstein *f.* rjavi železovčec.
bräunen *rjaviti*; orjaviti, porjaviti; die Sonne bräunt die Kirichen solnce rdeči, zori črešnje; die Sonne hat ihm die Haut gebräunt solnce mu je ožgálo, opéklo, opalilo kožo; in der Butter — v maslu rumeniti, cvreti, prážiti; sich — rjaveti, rumeněti, ogorěvati; zarjaveti, zarumeněti, ogorěti; rdečiti se, zorit se.
Brauner; *n.* rjava ruda.
Braunfuchs *m.* rjava lisica; (Bierb) kostánjevčec.
braungrau *rjavosiv*.
Braunkohlstein *n.* rjava táščica.
Braunkohle *f.* rjavi premog.
bräunlich *rjavkast*, rus; (v. d. Sonne gebräunt) ogorěl.
braunroth *rjavkastorděč*, rus.
Braunscheide *m.* rjavo pisan, dimast konj, pegáš.
Braunspat *m.* klekčec, doloměc.
Braunstein *m.* magnězija, mangán.
Braunwurz; *f.* (*scrophularia*) črnobína, svinjski korěn.
Braus *m.* hrup, diredáj, buka; in Sauß und — leben v vednem hrupu in veselju, razkóšno živěti.
Brauskopf *m.* rohně (-ta), buhtě (-ta).
brausen *hraměti*, búčati (bučim), šuměti, vršěti; (gähren) vreti, kipěti, šuměti, pěniti se.
Brausen *n.* hrup, hrušě, šum, vrišě.
Brausepulver *n.* šuměči prašek.
Braut *f.* nevěsta, zaróčnica; Braut- nevěstin.
Bräutigam *m.* drug, tovariš; — sein drugovati; — in *f.* družica, druga.

Bräutigam *m.* ženin, zenih, mladoženja, zaróčnik; Bräutigams- ženinov, ženihov.

Brautjungfer *f.* družica, svátevca, pod-snehálja.

Brautleute *pl.* ženin in nevesta, zaróčenci, mladiči.

Brautmahl *n.* svatovánje, ženitveno gostovánje, pir.

Brautring *m.* zaróčni prstan.

Brauttschak *m.* dota.

Brauttschau *f.* ógled, ógledi *pl.*, ráz-gled, rázgleđi *pl.*

Brautvater *m.* nevěstin oče.

Brautwerber *m.* snubáč, snúbok (snubóka), óglednik.

Brautwerbung *f.* snubětev, snúbjenje, prositěv.

brav *priden*, *vrl*; (tüchtig) naúročěn, *adv.* naúrok; (tapfer) hraběr, pogúměn, junáški, moški; (rechtshaffen) pošćen, pravěčen.

bravo! *interi.* prav! dobro! izvřstno!

Bravour *f.* pogúmnost, hrabrost, junáštvó, moštvo. [kov].

Breccie *f.* spriměk (različnih kámeně-brechbar loměn, lomljiv, krhěk.

Brechbarkeit *f.* lomnost, lomljivost, krhkóst.

Breche *f.* tlčica. [lica.

Brecheisen *n.* železni kól, dleto, prá-brecheln treti (tarem); otrěti.

Brecheisube *f.* terilnica, laněšěnica.

brechen *tr.* lómiti, lámati, křhati, trú-piti; prelómiti, zlómiti, prekřsiti, potrúpiti; (verlehen) prelómiti, prestópiti; (Blumen) trgati; utrgati; die Ehe — přesuštšovati; das Stillhweigen — izpregovoriti; etw. vom Saune — iz trte izvěti (-vijem) kaj; Bahñ — křčiti, odprěti pot; celino obdelovati, oráti; kaj težkega začěti (-čnem); sein Wort — ne držáti besede, ne biti (sem) mož besěda, besědo snesti (sném); sich den Kopf — glavo si bělěti; den Stab über jmbn. — obsóđiti, *impf.* obsojevati koga; überß Knie — presiliti se, pretěgněti se; *intr.* lómiti se, drobiti se, pókati; zlóměti se, razdrobiti se, póčěti, rozpókati se; das Herz bricht mir srcě mi poka; (herausbrechen) predřěti (-děrem), *impf.* predřirati; (v. d.

(Augen) steklenéti, ngasovati, tema se komu dela; mit jmdm. — spreti se s kom; *refl.* (sih erbrechen) bljuvati, kozláti, brúhati; (v. d. Wellen) razbiti (-bijem) se, *impf.* razbijati se; (vom Wetter) prevrécí (-vrízem) se, *impf.* prevrácáti se, ménjati se; (v. d. Kälte) popustíti, ponéhati, ujésti (ujém) se; gebrochene Stimme sláb, napol mrtev glas; gebrochene Herz potísto srcé.

Breden n. lomljénje, lomítév; (deš Fladses) trenje; (Erbrechen) bljuvánje, kozlánje. [nica.

Bredhhaus n. terilnica, tárnica, laníš-

Bredhkraut n. čemerika.

Bredhlein f. terica, terilja.

Bredhmeißel m. lomílo, lomílno dleto.

Bredhmittel n. bljuválo. [vánje.

Bredhpulver n. prah, prašek za blju-

Bredhpunkt m. lomíšče.

Bredhruhr f. bljuvna griža, kólera.

Bredhung f. lomljénje, lomítév, lóm.

Bredhungsebene f. lomna ravnína.

Bredhungswinkel m. lomni kot.

Bredhweinstein n. bljuvna sol (-i).

Bredwur; f. bljuvni korén.

Brei m. kaša.

breitig kašnat, kašast, kaši podobén.

breit širok, šírén; *sih* — machén

košátiti se, ústíti se, báhati se.

breitflüßig košat, širokovéjast.

Breitbeil n. širočka, bradlja.

breitblättrig širokolístén.

breitbrüßig širokoprsén.

breitbuschig košat.

Breite f. šírjáva, šírína; širokóst.

breiten šíríti; razšíríti, razprostíríti;

impf. razšírjati, razprostírati.

Breitengrad m. šírínska stopínja.

Breitenkreis m. krog šíríne.

breitflüßig širokonóg.

Breithülbdhen n. mušnik, vimenják.

breitmäulig razústén, širokoustén.

breitnaßig širokonós. [nat.

breitshulterig širokoplèč, plečat, pleč-

breitspurig širokotírén.

Bremse f. obád, brencélj, konjska

muha; *mech.* zavórnica, závor.

bremfen (ein Pferd) v kljupo dejáti

(denem), *impf.* dévati; (Rad) zavréti,

impf. zavírati.

brennbar gorljív, žgalén.

Brennbarkeit f. gorljívost, žgalnost.

Brenneisen n. žgalno želézo, žigálo; kodrálo.

brennen *tr.* žgati (žgém), pálítí; opá-
lítí, ožgáti; *impf.* ožgáti; *intr.* goréti,
žaréti; (beißen) ščeméti, skeléti, peči,
šéipati (šéipljem); (v. d. Sonne) peči,
pripékati, prigrévati, prítiskáti; *schwad*
— brléti, mrléti; zabrléti.

Brennen n. f. Sobrennen.

brennend pekóč, gorèč, žgoč, skelèč,

ščemèč, grív.

Brenner m. palílnik, gorílnik.

Brennerci f. žgálnica, palílnica.

Brennessel f. kopríva.

Brennglas n., **Brennlinse** f. zažigálo,

zapáлно steklo.

Brennholz n. drva *pl.*

Brennhütte f. pečnica, žgálnica.

Brennlinie f. žgalna črta. [livo.

Brennmaterial n. gorívo, kurívo, pa-

Brennort m., **Brennpunkt** m. palíšče,

goríšče, žaríšče.

Brennspiegel m. vžigálo zrcálo, vži-

gálnik, zažigálnik.

Brennstoff m. f. Brennmaterial.

Brennweite f. daljína goríšča.

Brennzunder m. netílo.

brenzeln smodéti, po smodu díšati

(díšim).

Bresche f. predòr, vrzèl (-i), prestrel;

eine — *schießen* zid prestrelíti.

bresthaft nadlòžén, betézén, hróm,

nebogljén.

Bresthaftigkeit f. nadlòžnost, betéz-

nost, nebogljénost.

Brett n. deskà, dila; in St. blanja.

Brettden n. dešéica, dílica, blánjica.

brettern deskat, dílnat.

Bretterverschlag m. dešéén obòj.

Bretterwand f. paž, opáz, stena iz desk.

Bretterwerk n. deskè, díle *pl.*

Brettsäge f. pila, žaga za deskè.

Brettspiel n. kocke, kóckanje; (Mühl-

zichen) špana.

Breitel f. presta; *dem.* préstica.

Breve n. pápežev list, breve.

Brevier n. brevír, časoslòv, službeník.

Brief m. list, písmo; jmdm. — und

Siegel geben zagotóviti koga, dati pí-

sano komu; Brief- listovén, písemski.

Briefabgabe f. izdájá, oddájá písem.

Briefaufgabe *f.* predája pisem.
 Briefausgabe *f.* j. Briefabgabe.
 Briefbote *m.* pisonoň, pisonoňša, listonoňša.
 Briefchen *n.* listek, listič, písemce.
 Briefgeld *n.* j. Briefporto.
 brieflich písmén, písemski.
 Briefmarke *f.* písemská známka. [nina].
 Briefporto *n.* písemská poštšina, list-Briefpost *f.* písemská pošta.
 Briefsteller *m.* pisávec písem; (Buch) spisovník.
 Briefstafte *f.* listnica.
 Briefträger *m.* j. Briefbote.
 Briefwechsel *m.* dopisování, dopisáva; — unterhalten dopisovati si.
 Brigade *f.* brigáda.
 Brigadier *m.* brigádník, brigadir, brigádní povělník.
 Brigant *m.* brigánt, cestní razbójník.
 Brigantine *f.* brigantina, ladja brzoplóvka.
 Brillant *m.* briljánt, svetlin.
 brillant briljánten, bliščec, izprelep.
 Brille *f.* naočnicki *pl.*, očáli *pl.*
 Brillenmacher *m.* očálar.
 Brillenschlange *f.* klobučárka.
 bringen nesti (nesem), nósiti, nosévati; pri-, donésti; *impf.* pri-, donášati; anbers wohn — prenésti, *impf.* prenášati; (mitnehmen) pripéljati (-péljem), privésti (-védem), s seboj vzeti (vzajem); *impf.* pripeljevati, s seboj jemáti (jémijem); um etwas — pripraviti ob kaj, dejáti (dénem) ob kaj; *impf.* pripravljati, dévati ob kaj; (v. d. Stelle) premekniti (-máknem), zgeníti (zgánem); *impf.* premikati; Frucht — roditi, sad rodíti; in Erfahrung — izvédati (-vém), doznáti; in Anschlag — v račún dejáti; zustande — dogotóviti, zdélati, napraviti, doséči (-sézem); an Mann — omožiti, vdáti; *impf.* možiti, vdájati; zu Papier — zapisati, *impf.* zapisovati; in Sicherheit — správi, shrániti; *impf.* správljati, hrániti; ins Reine — poravnáti, v red správi; *impf.* poravnávati, v red správljati; zur Welt — roditi; poroditi; zu Ende — dovršiti, dognáti (-zénem), dokončáti; uns Leben — umoriti, usmríti; in Veracht — v sum pripraviti, osúmiti;

ich kann es nicht über's Herz — ne morem se predržniti, lotíti; srce mi ne dá, srce mi ne dopúšča; in Bewegung — pognáti (-zénem), *impf.* pogánjati; zur Vernunft — spámetovati, spámetiti; an den Tag — razodéti (-dénem), odkríti (-krijem); *impf.* razodévati, odkriváti; Waren an Mann — razpečáti, razprodáti; *impf.* razpečeváti, razprodájati; aus den Gedanken — izbíti (-bijem) si iz misli, iz glave; in Erfüllung — izpólniti, dopólniti; *impf.* iz-, dopolnjevati; unter die Leute — raznésti, razglásiťi, raztrósiťi; *impf.* raznášati, razglášati.

brüdelig drobljiv, krljliv, krušljiv, sipék, razzsipčen.

brüdeln drobiti, drobiriti, mrvičiti, mrvíti, krúšiti.

Brodem *m.* kos, drobět, mrva, troha, drobtina, založáj.

brodenweise *adv.* po drobtinah, mrvicah, kosih.

Bröcklein, Bröckchen *n.* koséc, kosček, drobljaj, mrvica, tróhica, drobtínica. brodeln brbotáti (-tám, -bóčem).

Brodeln *n.* brböt.

Brodem *m.* hlap, par, čad, sopúh.

Brombeere *f.* kopinšénica, robidnica.

Brombeersaude *f.* robída, kopína, ostróznica; *coll.* robídje, robidovje, kopinje.

Bronze *f.* brón, brónec.

bronzen bronast.

Brosam *m.* (u. Brosame *f.*) drobtína; *dem.* drobtínica; (Krume) sredica.

broschieren mehko vézati (vežem), sešiti (-šijem).

Brosbüre *f.* sešíték; brošúra.

Brösel *n.* drobtínica.

bröselig drobljiv, mrvljiv.

bröseln drobiti, drobiriti, mrvíti.

Brot *n.* kruh; *dem.* kruhec, kruhek;

(Taib) hleb; *dem.* hlebéc, hlebček; ungeäuertes — opréšnik; weisß — pogáča; (Lebensmittel) živež; *fig.* zaslúžek, služba; Brot- krušni, kruhov.

Brotbäcker *m.* krúhar, pekár; — in *f.* krúharica.

Brotbäckerei *f.* pekárstvo; pekárnica.

Brotbaum *m.* krúhovéc, krušno drevó (drevésa).

Brötchen *n.* kruhčec, kruhčik.
 Broteffer *m.* kruhojéděc.
 Brotherr *m.* gospodar.
 Brotkorb *m.* krúšnica, pletár, péhar.
 Brotkrume *f.* sredica.
 Brotkudjen *m.* hleběc, kravájčěk.
 brotlos brez kruha; brez zaslúžka.
 Brotmangel *m.* pománjkanje kruha;
 strádanje.
 Brotránsthen *n.* krajěc, krajčěk.
 Brottrinde *f.* skorja, kórica, krúhova
 skorja.
 Brotsack *m.* krúšna vréčica.
 Brotschrank *m.* krúšnjak.
 Brotsruhe *f.* kržič, krapěc.
 Brotsstudium *n.* kruhodájni nauk, uk,
 učba za kruh.
 Brotsuppe *f.* krúhověc.
 Brotteig *m.* testó za kruh.
 Brotverkäufer *m.* kruhar, krušnar,
 prodávávěc kruha.
 Brotverkäuferin *f.*, Brotweib *n.* krúš-
 narica, krúharica.
 Bruch *m.* lóm, prelóm, razlóm, odlóm;
 (im Bergbaue) podór, podrtje; *arith.*
 ulóměk; (Spalte) rozpóka, rozpoklína;
 (Leibschaden) kila; — habend kilav;
 (im Eisen) plena, lóm; (Salte) giba,
 guba, zgiba; (Bergsturz) usád; (Stein-
 bruch) kamenolóm; (Neubruh) novína;
 (b. Vertrages) prelóm, prestóp; (Wraß)
 muža, mečáva.
 Bruchband *n.* prevéza za kilo, nakíl-
 nik, kilni pas.
 Bruchfestigkeit *f.* lomopórna trdnóst.
 Bruchflüche *f.* prelómína. [hěk.
 brüdig drobživ, droběc, loměn, kr-
 Bruchkranke *m.* kilavěc.
 Bruchstück *n.* odlóměk, kos, okružěk,
 krhělj.
 Bruchtheil *m.* ulóměk; Bruchtheile *pl.*
 razbitki. [nica.
 Bruchwasser *n.* močvírnicá, mlakúž-
 Bruchweide *f.* krhka vrba.
 Brücke *f.* most; *dem.* mostič, mostěk;
 eine — schlagén most dělati, mostiti,
 most narediti; über einen Fluß eine
 — schlagén premostiti reko; Brücken-
 mostni.
 Brückenbalken *m.* mostnicá.
 Brückengebirg *f.* mostnína, mostovina.
 Brückenjod *n.* kobíla, pola.

Brückenkopf *m.* predmóstje, mostni
 braník.
 Brückenlehne *f.* naslón, držáj.
 Brückenmaut *f.* š. Brückengebühr.
 Brückenmautner *m.* mostninar.
 Brückenpfeiler *m.* mostni steběr, pod-
 mostník, podpěga.
 Brückenwaage *f.* téhtnica mostovnicá.
 Brückenpoll *m.* mostnína, mostovina.
 Bruder *m.* brát; leiblicher — pravi
 brát; Wahlbruder pobrátim; Bruder=
 brátovski, bratinski, bratski.
 Brüderchen *n.* bratěc.
 Bruderkind *n.* (männliches) brátáněc,
 brátaněc, sinóvěc; (weibl.) brátánka,
 brátranka, sinóvka.
 Bruderlade *f.* brátovská skládnica.
 Brüderlein *n.* š. Brüderchen.
 brüderlich brátovski.
 Brüderlichkeit *f.* brátovstvo, brátinstvo.
 Bruderliebe *f.* bratoljubje, ljubězén
 med brati.
 brüderlos brezbrátěn, brez brata.
 Brudermord *m.* bratomór, bratomór-
 stvo; =mörder *m.* bratomóréc.
 Bruderfahst *f.* brátovšěina; družba.
 Brühe *f.* juha; (Sauce) omáka, po-
 livka; (Blutbrühe) godlja; (Weize) lug,
 stroj; eine lange — über etwas machen
 veliko kvásiti o čem.
 brühen páriti, variti; opáriti, ovariti.
 Brühen *n.* (der Wäsche) parnja.
 Brühsfutter *n.* parivo.
 brühheiß vrěl, vrěc kakor kròp; — eš
 Wasser kròp.
 Brühl *m.* močvír, prule *pl.*
 Brühtrög *m.* parílnik, parílnica.
 brühwarm š. brühheiß.
 Brüllaffe *m.* vriskáč.
 Brüllen rjuti (rjovem, rjujem), rikati,
 rúčati (-im), túliti; (v. Hindvieh) mú-
 kati, búčati (-im).
 Brummbar *m.* medved; *fig.* godrnjáč,
 godrnjáló, mrmráč, gondrálo, nergáč.
 Brummeisen *n.* branda, dromlja.
 brummen godrnjái, mrmráti, mom-
 ljái, nergái; (v. Hunde) réněati (-im);
 (von der Kaße) gosti (godem), presti
 (predem).
 brummig godrnjav, mrmrav.
 Brummkreisel *m.* volk, vrtávka.
 Brunelle *f.* brunélica.

brünett črnikast, zamólkél, zagorél, zagorélkast.

Brünette *f.* rjávka, zagorélka.

Brunft *f.* gonja, gonjénje; pójanje; mřkanje; prřkanje; búkanje; rúkanje u. j. w. j. brunften.

brunften (v. Pferden) góniti (orliti) se; (v. Kühen) pójati se; (v. Schafen) mřkati se; (v. Ziegen) prřkati se; (v. Schweinen) búkati se; (v. Hirschen) rúkati se; (v. Hunden) góniti se, dreviti se; (v. Raŕen) bréziti se, bréznati se; (v. Bögen überhaupt) mrestiti se, orliti se, páriti se, žéniti se; (v. Geflügel) rástiti se, jářčiti se; (v. Fischen) drestiti se, brestiti se.

brunftig pójav, mřkav, prřkav.

Brunnen *m.* studénec, zdenec, kládez, štépih; (Quelle) vreléc, vir, studénec; (Cisterne) vodnják, rupa, štérna; Wasser in den — tragen vodo v morje nóšiti, bob v steno métati; Brunnen= studéněni.

Brunnengeländer *n.* oklěp, ográja studénca, štérne.

Brunnenkresse *f.* vodna kreša. [nják.

Brunnenlebermoos *n.* studéněni jetre-
Brunnenmeister *m.* studénčar; (b. Mineralbr.) nadzórnik slátine, slátinar.

Brunnenröhre *f.* studéněna cev (-i).

Brunnenwasser *n.* studéněnica, studéněna voda.

Brunst *f.* (Hitze) gorečina, gorkóta; (heftige Leidenschaft) pohlěp, pohót (-i); (Feuersbrunst) ogěnj, požár.

brünstig gorě; pohlěpěn, pohótěn, hotljiv.

brunzen j. harnen.

Brust *f.* prsi (-i) *pl.*; grad (-i), grodi *pl.*; (bei Frauen) nédrije, seski, auch prsi; (mamma) sěs (sesá), sesěk, sesěc; dem Kinde die — reichen otróka dojiti; daß Kind von der — entwöhnen otróka odstáviti; *fig.* sroč; Brust= prsni.

Brustärznel *f.* prsno zdravilo, zdravilo za prsi.

Brustbein *n.* prřsnica; (bei Thieren) gródnica.

Brustbeklemmung *f.* prsna težáva, tíščanje v prsih, da kdo težko diha.

Brustbild *n.* dopřsna podóba, dopřsnica, dopřsje.

Brusteinfaß *m.* prsi (-i), kozica.
brüsten sich ščepériti se, ústiti se, košátiti se, báhati se, hrústiti se.

Brustfell *n.* prsna mreŕna, prřsnica.

Brustfedel *m.* prřnik, napřsnik.

Brustharnisch *m.* prsni oklěp.

Brusthemd *n.* oplěčeje, rokávci *pl.*, ošpételj.

Brusthöhle *f.* prsna duplína, votlína.

Brustkleid *n.* oprřnik.

Brustkorb *m.* oprřsje, ogródi (-i) *pl.* *f.*

brustkrank na prsih bolán.

Brustschlag *m.* prřnik.

Brustleŕne *f.* naslòŕ, ročaj.

Brustnadel *f.* prsna igla.

Brustsaft *m.* sok za prsi.

Brustschmerz; *m.* bolečina na prsih, prsna bolečina.

Bruststück *n.* (Fleisch) prsni kos; oprřsje; (b. d. Fichtmeister) napřsnik.

Brusttlee *m.* čaj za prsi.

Brüstung *f.* (Brustmauer) dopřsni zid, dopřsnik; (am Schiffe) krma.

Brustwams *n.* j. Brustflak.

Brustwarze *f.* sesěk, sisěk.

Brustwehr *f.* predpřsje, prsobrán.

Brut *f.* zaléga, zarod, leglo, zaplòd, mladi, mladíci *pl.*; (das Brüten) valitěv, valjénje, sedénje na jajcih.

brutal (thierisch) živinski; (wild, grausam) divji, siròv, grozovit; brutalěn.

Brutalität *f.* divjòst, siròvost, grozovitost; brutalnost.

Brutbiene *f.* trot.

Brütei *n.* podloženo, nasajeno jajce, nasajénka; (verdorbenes) klopòtěk, zapřtěk, žlapòtěk.

brüten valiti, na jajcih seděti; *fig.* snováti (snujem), kováti (kujem), plesti (pletem).

Brüthenne *f.* koklja, kvočka, kvoklja.
Brütsmaschine *f.* valilnica.

Bruttorkommen *n.* kosmáti, siróvi dohodki.

Bruttoertrag *m.* kosmáti, siróvi znesěk, kosmáti donòs.

Bruttogewicht *n.* kosmáta teža.

Bruttovermögen *n.* kosmáti imětěk (t. j. imětěk brez odbitih dolgòv).

Bruttowerth *n.* kosmáta vrednost.

Bube *m.* deček, dečák, fánt, fantalín; *dem.* pobič, fantič; (verächtl.) pobalín,

frkolin, štkavéc; (Schurke) neporédnež, malopridnež, razposajénec; (im Karten)picke) fant.

Bubenstreich *m.*, Bubenstück *n.* malopridno, hudóbo delo.

Büberei *f.* pobalinstvo.

bübiſch pobalinski; neporédén, porédén, malopridén.

Buch *n.* knjiga, bukve (*gen.* bukev) *pl.*

Buchbinder *m.* knjigovéz, bukvovéz;

Buchbinder- knjigovéſki.

Buchbindererei *f.* knjigovéſtvo; (b. Ort) knjigovéznica.

Buchbinderlohn *m.* veznina.

Buchdrucker *m.* tiskár, knjigotiskár;

Buchdrucker- tiskárski.

Buchdruckererei *f.* knjigotisk, tiskárstvo; (Werkstätte) tiskárna, tiskárnica.

Buchdruckerkunst *f.* tiskárstvo, knjigotiskárstvo.

Buchdruckerſchwärze *f.* tiskársko črnilo.

Buche *f.* bukév.

Büchſchel *f.* búkevca, žir.

Büchſchlein *n.* ſ. Büchlein.

Buchen- bukov.

buchen v knjige vpisati (vpišem), zapisati, *impf.* zapisovati.

Buchenholz *n.* bukov les, búkovina.

Buchenschwamm *m.* kreslina goba, trod.

Buchenwald *m.* búkovje.

Bücher- knjižni.

Bücherbrett *n.* polica za knjige.

Bücherkasten *m.* omára za knjige.

Bücherkatalog *m.* imenik knjig.

Bücherkennner *m.* knjigoznánec.

bücherlich knjižen; —es Eigentüm knjižna lastnina; —e Einlage knjižni vloček; —e Eintragung vknjižba, knjižni vpis.

Büchersammlung *f.* ſ. Bibliothek.

Bücherschrank *m.* ſ. Bücherkasten.

Büchersprache *f.* knjižni jezik, književni jezik.

Bücherverzeichnis *n.* imenik knjig.

Bücherwesen *n.* knjištvo, pisménstvo.

Bücherwurm *m.* knjižni mólj; *fig.* kdor vedno v knjigah tiči.

Buchſink *m.* ščinkavéc.

Buchführer *m.* ſ. Buchhalter.

Buchführung *f.* ſ. Buchhaltung.

Buchhalter *m.* knjigovódja. [vódski.

buchhalterſch knjigovódstven, knjigo-

Buchhaltung *f.* knjigovódstvo. [stvo. Buchhandel *m.* knjigotrštvo, knjigár-Buchhändler *m.* knjigár, knjigotržec. Buchhandlung *f.* (Geſchäft) knjigárstvo, knjigotrštvo; (Gewölbe) knjigárnica, knjigotržnica.

Buchladen *m.* knjigárnica, bukvárnica.

Büchlein *n.* knjižica, búkvice *pl.*

Buchmagen *m.* devetogúb.

Buchmaſt *f.* (bukov) žir.

Buchsbaum *m.* zelenika, puſpan.

buchsbäumen zelenikov, zeleničén, puſpanov.

Buchsbaumholz *n.* zelenikovina, puſpanovina.

Büchſe *f.* pušica, škátlica; (Gewehr) puška; *dem.* puškica; (mit gezogenem Rohr) risanica.

Büchſenmacher *m.* puškar.

Büchſenſchuſſ *m.* strel (iz puške); (Weite) streljáj.

Büchſenſpanner *m.* puškonóšec.

Buchſtabe *m.* črka, pisménka, pisme (-éna); *dem.* črkica, pisménce.

Buchſtabenlehre *f.* črkoslóvje, nauk o črkah, pisménih.

Buchſtabenſchrift *f.* črkopis, črkopisje. buchſtabieren zlogovati, pismenkováti, črkovati.

buchſtäblich po pisménki, po črki; od besede do besede.

Bucht *f.* zatók, zaliv, zanóžje.

Buchweizen *m.* ajda; =acker *m.* ajdišče, ajdovišče; =brot *n.* ajdovnik, ajdovščak, ajdov kruh; =trah *n.* ajdovica, ajdovščénica.

Buckel *m.* grba, grbáva, grbávica; (Rücken) hrbét.

buckelig grbast, grbav. [ka.

Buckelige *m.* grbavéc, grbéc; *f.* grbav-

Buckelohrs *m.* grbavi vól, zebu.

büden ſich priklóniti se, pripóginiti se; *impf.* priklánjati se, pripogibati (-grbljem) se; gebüdt geſen pripóg-njeno, zgrbljeno, prihúlv, v dve gubi hóditi.

Büdling *m.* priklón, poklón.

Bude *f.* bajta, kočá; prodajálnica (zlasti leséna).

Budget *n.* proračún dohódkov in stroškov.

Budgetwesen *n.* proračúnstvo.

Büffel *m.* bivol; *fig.* zaróbljenec, neotesán človek; **Büffel-** bivolov, bivolški. **büffelhaft** bivolški; *fig.* zaróbljen, neotesán.

Büffelhalb *n.* bivolče (-ta).

Büffelkuh *f.* bivolica, bivolka.

büffeln béliťi si glavo z ukom, ubijati se s težkim delom.

Bug *m.* gib, zgib, zgiba, zapóga.

Bügel *m.* locén, locánj; (**Steigbügel**) stremen.

Bügelisen *n.* gladilo, gladež, likálnik; in **Stmf.** tiblo.

bügeln gláditi, likati, tiblati; pogláditi, polikati.

bugstieren za seboj vleči (vlečem), vláčiti.

Bugspritz *n.* bugspritz, stožina, jambor čez prvi del ladje napošev ležéč.

Bugstüd *n.* prednja gnját (-i), prednja četrt (-i).

Bühel *m.* gorica, hòlm; *dem.* holméc.

Bühbirne *f.* vlačúga, hotníca; ljubóvnica.

Bühle *m.* vlačúgar, hotník; ljubóvnik.

buhlen vláčiti se s kom; ljubovati; (verben) snúbiti. [birne]

Buhler *m.* f. Buhle; —in *f.* Buhlerin

Buhlerei *f.* vlačúganje; ljubóvanje.

buhlerisch vlačúgarski; ljubóvalén.

Bühne *f.* odér, igrálnica; **Redner**—govorišče, govórnica; **Blut**—morišče; (in den Sägemühlen) most.

Bühnenhaus *n.* odríšče.

Bühnenmeister *m.* odríščák.

Bühnenstück *n.* igra, igrokáz.

bukolisch pastírski.

Bulle *f.* bula, pápežovo pismo.

Bulle, Bolle *m.* bik.

Bullenbeißer *m.* mesárski pès.

Bulletin *n.* dnevni razglás, dnevno naznanilo.

Bund *m.* zveza, zavéza, vez (-i); der alte, neue — stara, nova zavéza; der türkische — čalma, turban.

Bund *n.* zvezék, povézék, kosém; ein — Stroh odép slame; ein — Dachstroh škopnik; ein — Reijer bútara, breme suhljádi; ein — Flachs povésmo; ein — Spinnhaar kosmič predíva; ein — von gechnittenem Getreide snóp, *dem.* snopič.

Bundart *f.* robilnica, (púntaka).

bundbrüdig zvezolómén; — werden zvezo prelómiti.

Bundbrüdigke *m.* zvezolómnik.

Bündel *n.* svezénj, zaviték, cula; *dem.* cúlíca; in **Bjßgn.** f. **Bund** *n.* [sklep].

Bundesbeschluss *m.* zvezni, zavézni

Bundesbruch *m.* prelóm zveze, zvezolómstvo.

Bundesfreund *m.* zveznik, zavéznik.

Bundesgenosse *m.* zavéznik, združénec.

Bundeslade *f.* skrinja mirú in sprave; skrinja zavéze.

bundesmäßig *adv.* po zavézi.

Bundesstaat *m.* zavézna držáva.

Bundestag *m.* zavézni zbdor.

Bundeste *f.* pila v povézkih.

Bundhafte *f.* f. **Bundart**.

bündig (bindend) vezálén, veljavén;

(trächtig) jedér, jedrovit, jédnat, krepék.

Bündigkeit *f.* vezálnost, veljavnost; jédnatost, krepkóst.

Bündnis *n.* zveza, zavéza.

bunt pisan, pestér, šarén; (verwirrt) zmešan, zmočen; — machen pestríti; es geht — zu neréd je, križem gre; er treibt es zu — prehúdo ugánja.

Bunterlei *n.* šara.

Buntheit *f.* pestróst, pisanost, pestróta.

buntschedig brezast, prižan, uprižan.

Buntspecht *m.* detél, mala žolna.

Bürde *f.* breme (-na), bútara, tovor.

Bureau *n.* pisárna, pisárnica; urád; =krat *m.* birokrát (prižatelj urádníške vlade); =kratie *f.* birokracija, urádníška vlada.

Burg *f.* grad; *dem.* gradič; (feſter Platz) trdnjáva, tabor; die kaiserliche — cesárski dvór; **Burg-** grajski, grajščínski, dvorski.

Burgbewohner *m.* graján, grajščán.

Bürge *m.* porok.

bürgen porok biti (sem), jámčiti, dober biti za koga, poróstvo dati, porokovati.

Bürger *m.* (einer Stadt) meščán; (e. Marktes) tržán; (eines Staates) državlján; graján; **Bürger-** meščánski; tržánski; državljánski; grajánski; —in *f.* meščánka; tržánka; državljánka.

Bürgerkrieg *m.* domáča, nótranja, medsebojna vojska.

bürgerlich meščanski; tržanski; državljanski; grajski; —eš Gejechbudž državljanski zakonik; —eš Recht državljansko pravo; grajsko pravo.

Bürgermeister *m.* župan; —in *f.* županja; =*schaf* *f.* županstvo.

Bürgerrecht *n.* meščanstvo; državljanstvo.

Bürgerstadt *f.* meščanje, meščanstvo; grajanstvo.

Bürgerstule *f.* meščanska šola.

Bürgersmann *m.* meščan; grajan.

Bürgerstand *m.* meščanstvo; grajanstvo.

Burgfriede *m.* obgrádje, obmestje.

Burggraf *m.* gradnik, grajski knez.

burggräflich gradniški, grajskokneški.

Burggrafschaft *f.* grajsko knežstvo.

Burgherr *m.* grajščak, grajski gospod.

Burgrichter *m.* grajski sodnik.

Bürgerschaft *f.* poročstvo; jamstvo; —leichten porok biti (sem), poročstvo dati, porokovati; —stellen za poroka postaviti, *impf.* postavljati; Bürgerschafts-porochstven.

Bürgschein *m.* poročstveni list.

Burgstätte *f.* gradišče.

Burgverleih *n.* grajska ječa.

Burgvogt *m.* gradnik, kastelan.

Burgwarte *f.* grajsko stražišče, grajski stolp.

burlesk glumljiv, smešen, šustast, barkast.

Bursche *m.* dečak, mladič, fant; (Lehr-bursche) učenič; (eines Officiers) sluga, strežaj.

Bürdenleben *n.* fantovanje, fantovsko življenje; mladništvo.

Bürdenschaft *f.* fantovščina, fantovska družba; družba (nemških) visokosolcev.

Bürste *f.* ščet (-i), krtáča; *dem.* ščetka, ščetica.

bürsten ščetati, krtáčiti; oščetati, okrtáčiti. [snéték.

Bürstenabzug *m.* ščetni odtisk, —po

Bürstenbinder *m.* ščetar, krtáčar; =*ware* *f.* ščetovina, ščetárska roba.

Bürzel *m.* zádnojca, repék; (Steiß der Vögel) mrda.

Bürzelbaum *m.* prekúcljaj, kozelo, živi hrast; —machen *v.* burzeln.

burzeln prekúcniti se, prekopícniti se, prekobácniti se; *impf.* prekucevatí se, prekopícávatí se, prekobacevatí se.

Busch *m.* grm; *dem.* grmič; *coll.* grmovje, grmičje; (Strauß) šop, šopék.

Büschchen *n.* grmiček.

Büschel *m.* (*n.*) šopék, čopič, češúlja, češúljek, kozúlja, kúčka, vehét.

büschelartig šopast, čopast, češúljust.

büschelhaarig čopolás.

Büschelwurzel *f.* šópasta korenína.

Buschhol; *n.* hosta, hostje; (Laubholz) listnato drevje; (Gebüsch) grmovje.

buschigt šopast, čopast, grmast.

buschig košat; mit —em Schwanz košatorép, košatorépéc.

Buschklepper *m.* zasédnik, zalezovávéc, gozdni razbójnik.

Buschwerk *n.* grmovje.

Busen *m.* nedra *pl.*, nédrje, nédrja *pl.*, prsi *f. pl.*; (Weerbusen) zaliv, zatók.

Busenfreund *m.* priséčni prijátelj, najljúbsi prijátelj.

Busenkind *n.* ljubček, srček.

Busennadel *f.* prsna igla, búcika.

Busenschleife *f.* prsni trak, poprsnica.

Busentuch *n.* oprsna ruta.

Bussard *m.* kanja, mišár.

Buße *f.* pokóra; — thun *v.* búšen; (Geldbuße) globa, kazén v denárijh; (Ersatz) povraçilo.

búšen trpéti, pokoríti se, pokóro délati (za kaj); mit dem Leben — z glavo pláčati, *impf.* plačevati; er búßt seine Schuld utépa se mu, izkúpil jo je.

Büßer *m.* pokórník, izpokórník, izpokorjénéc; —in *f.* izpokórnica, izpokorjenka; =*thraue* *f.* solza skesánega, izpokorjenca. [sán.

büßfertig izpokorjén, izpokórén, ske-Büßfertigkeit *f.* izpokorjenost, skesánost.

Büßgebet *n.* izpokórna molítév, molítév izpokorjenega, skesánega.

Büßkleid *n.* izpokórna obléka.

Büßlied *n.* izpokórna pesém (-i).

Büßpredigt *f.* pridiga o pokóri.

Büßpsalm *m.* izpokórni psalm, psalm o pokóri.

Büßübung *f.* pokorjenje, pokóra.

Büßwerk *n.* pokorilo.

Büste *f.* *v.* Brustbild.

Butte (Butte) *f.* brenta, *dem.* bréntica.
 Büttel *m.* birič; (Hener) rabelj.
 Buttenträger *m.* brentar.
 Butter *f.* presno maslo, siróvo maslo.
 Butterbirn *f.* maslénka, masleníca.
 Butterbrot *n.* z maslom namázani
 krüh.
 Butterhandel *m.* kupčija s siróvim
 maslom.
 Buttermilch *f.* zmetki *pl.*, pínjeno
 mleko, pínjenec, metúda.

buttern mesti (metem, auch medem),
 umétati; umésti.
 Butternapf *m.* máslovnjak, maslénjak,
 maslenjáča.
 Butterrühkübel *m.* pinja. [píne.
 Buttersah *m.* máselnik, masléne tro-
 Buttermehl *m.* masléno testó.
 butterweich mehék kakor maslo.
 Büttner *m.* f. Böttcher.
 Butz *m.* (in den Augen) krmézelj;
 (Sterngehäuf) peščišče.

C.

Cabale *f.* kovárstvo, zvičajča, splétka.
 Cabalist (Cabalenmacher) *m.* kovárnik,
 zvičajčnik.
 Cabine *f.* izbica, kabína.
 Cabinet *n.* čúmnata, sóbica, izbica;
fig. vlada, kabinét; *zool.* zbirka živáli.
 Cabinetsordre *f.*, Cabinetschreiben *n.*
 kabinétno pismo, vladno povélje, ce-
 sárski list.
 Cabotage *f.* obrézna plavba, pribréžno
 plovtvo, brodárjenje; =licenz *f.* dovo-
 litév obrézne plavbe.
 cabotieren ob bregu brodáríti.
 Cabriolet *n.* dvokolésnica, dvokolésni
 vozíč.
 Cadaver *m.* mrlíč, mrtvéc; (Maß)
 mrha, mrhovina, mrlína.
 Cadenz *f.* glasopád, kadénca.
 Cadet *m.* kadét.
 Cadettencorps *n.* kadétski oddélek.
 Cadettenschule *f.* kadétska šola.
 Cadre *m.* okvir; očrt; *mil.* kadér,
 stežér.
 Café *n.* kavárna.
 Cafetier *m.* kavárnar. [uíma.
 Calamität *f.* beda, nesreča, nezgóda,
 calcinieren poápniti, v apno izpre-
 meníti; poápniti se; kalcinírati.
 Calcul *m.* cenílo, predárék, mnenje,
 račun, proračún.
 calculieren predárjati, račúniti; pre-
 udáríti, preračúniti.
 Caliber *m.* u. n. luč (-i), premér ceví
 (pri puškah in topih); (bei Münzen)
 kov; (von Waren) vrednost.
 Calixtiner *m.* kalikstínec.
 Calomel *m.* prečiščeno živo srebro.

Calviner *m.* kalvíneč.
 calvinisch kalvínski. [vínstvo.
 Calvinismus *m.* kalvínska vera, kal-
 Cambium *n.* bot. tvorilno staničje,
 kambij.
 Camelie *f.* kamélija.
 Camelot *m.* tkanína iz velblódje dlake.
 Cameral= kamerálni. [(-i).
 Cameralbehörde *f.* kamerálna oblást
 Camöne *f.* modríca, muza, kaména.
 Campagne *f.* polje, poljána, raván (-i);
 vojna, vojska, bitka, boj.
 campieren taboríti, taborovati, šató-
 riti, v táboru, v šatórih bývati.
 Canaille *f.* sódrga, drhál (-i), glota,
 (zlota).
 Canal *m.* prekóp, vodotók, vodotóč,
 vodotóčina; (im Meere) preliv, morská
 ožína; (Abzugscanal) jarék; (im Kno-
 chen) cev (-i).
 canalisieren prekópati, vodotóke na-
 práviti, *impf.* naprávljati.
 Canapee *n.* blazinjak.
 Candelaber *m.* svetílnik.
 Candidat *m.* kandidát; nastájavec,
 čakávec; (Heirat) snubec, snubáč.
 candidieren kandidirati; nastájati,
 čakáti (službe).
 candieren osladiti, *impf.* oslájati.
 cannelieren žlébiti, brázdití; požlébiti.
 Cannibale *m.* ljudožeréc, ljudojéd,
 pesoglavéc.
 cannibalisch ljudožérski, pesoglavski.
 Canoe *n.* f. Canot.
 Canon *m.* pravilo, vodilo; (kirchlich)
 cerkvéni zakon.
 Canonicat *n.* kórarstvo.

Canonicus *m.* korar, kanónik.
 Canonisation *f.* posvéta, posvetniče-
 vanje, razglašanje za svetnika.
 canonišah pravilën; cerkvenoprávën,
 cerkvën, duhovski.
 canonisieren posvetiti, posvetničiti,
 proglásiti za svetnika; *impf.* posvet-
 ničevati, razglaševati za svetnika.
 Canonissin *f.* kórarica.
 Canot *n.* čoln iz drevésne skorje.
 Cantate *f.* popévka, kantáta.
 Cantilene *f.* pésmica.
 Canton *m.* okraj, okróžje, kotár,
 kantón. [gih.
 cantonieren stanovati po vasch in tr-
 Cantor *m.* cerkvëni pevčë.
 Cap *n.* rtič, nos, predgórje.
 Capacitát *f.* sposobnost, zmóžnost;
fig. zmožna, bistra, vešča glava; *phys.*
 navzétnost.
 capieren uméti, razumévati; razuméti.
 capillar lasovit, kapilárën.
 Capillarität *f.* lasovitost, kapilárnost.
 Capital *n.* glávница, kapitál; (Stamm-
 capital) mática.
 Capitäl *n.* zglavje stebra.
 Capitalist *m.* glávničar; *fig.* bogatín.
 Capitalverbrechen *n.* glavno zločinstvo.
 Capitän *m.* ladjevódja, povéljnik la-
 dje, kapitán; (Hauptmann) stotnik.
 Capitäl *n.* poglávje; (Domcapitel) kó-
 rarski zbor, kapitélj.
 Capitular *m.* korar, kanónik.
 Capitulation *f.* obrók vojáškega služ-
 bovánja; (einer Festung) pogójna pre-
 dája, pogodba zastran predáje.
 capitulationsmäßig po pogódbi, po
 dogóvoru.
 capitulationswidrig zoper pogódbo,
 zoper dogóvor.
 capitulieren pogoditi se, *impf.* pogá-
 jati se; podáti se, predáti se, vdáti
 se; *impf.* podájati se, predájati se,
 vdájati se.
 Capot *m.* zgornja suknja, dežni plašč.
 Caprice *f.* trma, muha.
 capricieren sích trmast biti (sem) v
 čem, v glavo si kaj vbíti.
 capriciös trmast, muhast, trmoglav,
 svojeglávën. [nost.
 Capricität *f.* trmoglávost, svojegláv-
 Capriole *f.* kozji skök, poskök.

Carabiner *m.* kratka puška.
 Caraffe, Carassine *f.* sklénica (za jesih
 in olje).
 Carbonade *f.* zarébrnica, pržóla.
 Carbunkel *m.* črm, tvor, uljé (-ésa).
 Carcer *m.* zapór, ječa.
 Cardinal *m.* kardínal.
 Cardinaltugend *f.* glavna čednost, po-
 glavitna krepóst.
 Cardinalzahl *f.* glavni števník.
 Caren; *f.* stradež, póst; odbitek, utr-
 žék, nedostáték.
 Caricatur *f.* spaka, pokvéka, nagřda,
 spáčenka.
 carikieren spáčiti, pokvéčiti, nagrđiti.
 Carmeliter *m.* karmelit, karmelitán.
 Carmin *m.* rdeča barva, karmin.
 Carneval *m.* pust, mesopust.
 Carosse *f.* kočija, karósa, krasótni,
 sijájni voz.
 Carotte *f.* korénje (korenjé), mrkčv.
 Carré *n.* četverokótnik, karé.
 Carriere *f.* dir, dirka; (im Leben)
 življenje, tek življenja; (im Dienste)
 napredék, napredovávanje v službi.
 Carroussel *n.* viteška igra, ježa.
 Carton *m.* lepénka, kartón; načrt slike.
 Cartonage *f.* lepénkarstvo; zlepljení-
 na, kartónáza.
 Cartouche *f.* obróbní nakit; nabój;
 nabójna torba.
 Cascade *f.* vodopád, slap, sopót, sko-
 šídalo, skakávec.
 Casein *n.* sirnina.
 Casematte *f.* podzémski svód (pod
 nasípom trdnjáve).
 Cassin *n.* zóbrnica, brálnica, čítál-
 nica.
 Cassa *f.* denárnica, blagájnica; Cassa-
 denárnični, blagájnični. [nica.
 Cassanweisung *f.* blagájnična nakáz-
 Cassabeanite *m.* blagájnični urádnik.
 Cassabuch *n.* blagájnična knjiga.
 Cassagebarung *f.* uprávljanje blagáj-
 nice.
 Cassajournal *n.* blagájnični dnevnik.
 Cassaliquidation *f.* ugotovitév blagáj-
 nice.
 Cassaschein *m.* blagájnični listék.
 Cassacontrierung *f.* pregléd blagáj-
 nice.
 Cassawesen *n.* blagájništvo.

Cassation *f.* ovřzba, uničba, kasacijska.
Cassationsgericht *n.* kasacijsko sodišče.
Casse *f.* *s.* Cassa.
Casserolle *f.* poněv, kotlič, kastróla.
Cassier *m.* blagájnik, denárničar.
cassieren ovrěci (-vržem), uničiti;
impf. uničevati; (einen Beamten) odstáviti, ob službo dejáti (denem); *impf.* odstávljati, ob službo děvati; prejěti (prejmem), vzeti (vzamem) denár; *impf.* prejěmati, pobirati denár.
Cassierung *f.* ovřzba, uničba; odstáva.
Cassquette *f.* kregúlje, škrgetěc.
Castell *n.* ostróg, trdnjávica; grad, gradišče.
Castellan *m.* gradník, kastelán.
Castor *m.* boběr.
Castorin *n.* bobrovína.
Castrol *m.* skopljěněc, rézaněc.
castrieren kopiti, skápljati, rézati (režem); skopiti, popráviti.
Castrierer *m.* rezár, skopivěc, skapljár.
casual slučájěn, nakljúčěn.
Casualität *f.* slučájnost, nakljúčěnost.
Casuisistik *f.* slučájěslóvje, nauk o posámeznih slučájih navzkřížnih dolžnosti; kazuistika.
Casula *f.* mašni plašč.
Cäsur *f.* zarěza, cezúra.
Casus *m.* slučáj, dogódek, prigódek, nakljúčěk, nakljúčba; *gram.* sklón, padež.
Cataster *n.* (*m.*) zemljíšěna knjiga, katastěr; (Steuerbuch) davěna knjiga.
Catastral- katastrski, katastrální.
catastrieren v zemljíšěno knjigo vpisati (vpíšem), *impf.* vpisovati.
causal vzróčěn.
Causalgericht *n.* predmětno sodišče.
Causalität *f.* vzróčěnost.
Causalsatz *m.* vzróčěni stavěk.
Causerie *f.* družábna zabáva; ljubkovánje; blebetánje.
Cautel *f.* kavtěla, oprěznost, oprezílo, zavarovální pristávěk.
Caution *f.* váršěina, jamčevína, položnína, kávcija.
Cautionserlag *m.* položba váršěine.
Cautionsverfall *m.* zapad váršěine.
Cavalcade *f.* zabávní pojězd, sijájna ježa; krdélo izúrjenih jaháčev, kavalkáda.

Cavalier *m.* plémič, plemenítnik, plemenitáš, vitez.
cavaliermäßig víteški, plemeníški.
Cavalierparole *f.* víteška besěda.
Cavallerie *f.* konjíštvó, konjica, kónjiki *pl.*; Cavallerie- konjíški.
Cavallerist *m.* konjik, jezďěc.
Cavatine *f.* popěvka.
Caviar *m.* slane ikre.
Cedent *m.* odstópnik, ustópnik, prepústnik.
Ceder *f.* cedra; Ceder= cedrov.
Cederholz *n.* cedrovína.
cedieren odstópiti, ustópiti, prepustíti; *impf.* odstópiti, ustópiti, prepúšěati.
celebrieren slaviti, díčiti; (Wesfe) maševati, mašo slúžiti; (Fest) obhájati, praznovati.
Celebrität *f.* svečánost, slavnost, slovéšnost; vzórník, slověča osěba.
Cellulose *f.* staničnína.
Cement *n.* cement.
Cementwasser *n.* bakreníca.
cenfieren presódiiti, ocěniti; *impf.* presójati, presojevati, ocenjevati.
Censur *m.* presojevávěc.
Censur *f.* presója, ocěna. [trésati.
cenfieren presójati, ocěnjati, pre-
Census *m.* cenílo. [pěrka.
Centifolie *f.* vrtnica, stolistnica, sto-
Centner *m.* stòt, cěnt.
centnerweise adv. na stote, na cente.
central osrědnji, središěnji, srediński.
Centralbewegung *f.* osrědnje gíbanje.
Centralisation *f.* srediňjanje.
centralisieren srediňjati; *fig.* pod eđěn klobúk správití, *impf.* správljati.
Centralisierung *f.* centralizácija, srediňjanje, osrědímba.
Centralleitung *f.* osrědnja vlada.
Centrallinie *f.* središěnica.
Centralpunkt *m.* središče.
Centralverwaltung *f.* osrědnja upráva.
centrifugal odsrěděn, sredobčžěn.
Centrifugalkraft *f.* odsrědnost.
centripetal sredotěžěn.
Centripetalkraft *f.* sredotěžěnost.
Centrum *n.* središče.
Cerealien *pl.* žita *pl.*, žítne rastline.
Ceremonie *f.* obrěd; (Feier) slovéšnost, svečánost; ohně — brez okóliščín, narávšnost.

Ceremonieell *n.* obrédje, obrédi. [dar. Ceremonienmeister *m.* obrédnik, obréceremonieüs obrédjen; slovésen, svečan. cernieren zajéti (-jámem), obdáti, obkóliati, obsésti (-sédem); *impf.* obdájati, obsédati.]

Certificat *n.* potrdilo, poverilnica, potrdilnica.

Certification *f.* potrdba, zagotovilo.

Cession *f.* odstóp, césijsa; (*Schein*) odstópni list, odstópnicá.

Cessionär *m.* odstópnik, cesijonar.

Cessionsurkunde *f.* odstópno pismo.

Chaise *f.* vozíč, lahki voz. [nják.]

Chamäleon *m., n.* kaméleon, dvoilich.

Champagner *m.* (*Wein*) šampánjec, šampanjško vino.

Champignon *m.* šampinjón, pečénka, kukmak.

Chance *f.* naključba, prilika; nada, usóda; die —n sind ihm gut stvari mu dobro kázejo, usóda mu je ugódna.

changieren meníti, premeníti, izpremeníti; *impf.* preminjati, izpreminjati; premeníti se.

Chansonette *f.* písmica, popévka.

Chaos *n.* zmes (-i), zmešanina; *fig.* zmešnjáva, zmeda, metez.

Charade *f.* zastávica, zagonétka po zlogih.

Charakter *m.* znak; (*Buchst.*) pisme (-na), érka; (*sittl.*) značaj; (*Genüthsart*) čud (-i), nrav; (*Beschaffenheit*) svojstvo, kakóvost, lastnóst; (*Würde*) dostojánstvo; (*Titel*) naslòv.

Charakterfest značajjen, stanovítnega značaja.

Charakterisieren oznáčiti, opisati; *impf.* označevati, opisovati.

Charakteristik *f.* oznáčba, označevánje.

Charakteristisch značiljen, značajjen.

Charakterlos brez značajjen, nestanovitén.

Chardonnerstag *m.* Véliki četrték.

Charfreitag *m.* Véliki peték.

Charge *f.* dostojánstvo, čast (-i); vojáška stopnja; die —n částniki.

Charivari *n.* máčkovica, mačjagodba.

Charlatan *m.* slepár, hlatač, baháč; (*Curpfücher*) mazáč.

Charlatanerie *f.* slepárstvo, mazáčstvo.

charmant ljubezniv, prisrčén, mil, zál.

Charpie *f.* púkanica, šarpija.

Charfsmstag *m.* Vélika sobóta.

Charwoche *f.* Véliki tedén.

Charybdis *f.* požirálnik, karibda.

Chasseur *m.* strelčec, lovčec.

Chatouille *f.* skrinjica, pušica.

Chaussee *f.* cesta, vélika cesta.

Chauvinismus *m.* pretíranó narodnjáštvo, prenapéta národna težnja, šovinizém.

Check *m.* ček, nakáznicá. [vár.]

Chef *m.* načélnik, predstójnik, pogla-

Chemie *f.* kemija, ločba.

Chemikalien *pl.* kemične tvarine *pl.*, ločbenine *pl.*

Chemiker *m.* kemik, ločbar.

chemisch kemičen; kemijski; —es *La-* boratorium ločbenica.

Chemisette *f.* predsrájčnik.

Chenille *f.* svilnata vrvcá.

Cherub *m.* kerub.

chevaleresk viteški.

Chevalier *m.* vitež.

Chicane *f.* spletká, zvijáča, zabáva, dražba.

Chicaneur *m.* zvijáčnik, spletkar, kovárnik, nagajivčec.

chicanieren zvijáče plesti (pletem), premeténo zbádati, nagajati komu, objédati koga. [pis.]

Chiffre *f.* érka; tajna znamka, tajno-

Chimäre *f.* himéra; domišljija, izmišljáva, izmišljótina.

Chinin *n.* izvléček iz lubja kinovega drevésá.

Chiragra *n.* protín v roki.

Chirontant *m.* rokovédež, vedeževávčec.

Chirurg *m.* ranocélnik, kirúrg.

Chirurgie *f.* ranocélstvo, ranocélništvo, kirúrgija.

chirurgisch ranocélski, ranocélniški, kirúrgičén.

Chlor *n.* klor, zelénčec, solik.

Chlorwasserstoff *m.* klorovodik.

Chocolate *f.* čokoláda.

Cholera *f.* koléra.

Choleriker *m.* vročekrvnik, kolérik.

cholertich vročekrvén, nagle jeze, naglosrđen, koléričen.

Chalfäure *f.* zólčna kislina.

Chor *m.* zbdór, kor; *n.* (ein Theil der Kirche) kor, pevališčec, shodi *pl.*

Choral *m.* cerkvena pesem (-i), koral.
 Choralgesang *m.* cerkvene petje.
 Choralist *m.* cerkveni pevec.
 Choramt *n.* peta maša.
 Chorus *m.* korej.
 Chorhemd *n.* kóretelj.
 Chorherr *m.* korar, kanónik.
 Choriambus *m.* koriámb.
 Chorist *m.* zborni pevec, korist.
 Chorographie *f.* krajepisje.
 Chrestomathie *f.* cvetnik, izbórno be-
 riló, krestomatija.
 Chrie *f.* šolska razpráva o kakem iz-
 réku, krija. [ma.
 Chrisam, Chrisma *n.* sveto olje, kriz-
 Chrif *m.* kristján, krščenik; (Chri-
 ftus) Kristus, Krist.
 Christabend *m.* Sveti večér, Božični
 večér, Badnik. [nica.
 Christbaum *m.* božje drevésce, božič-
 Christbescherung *f.* božično darilo.
 Christen- krščanski. [svet.
 Christenheit *f.* krščánstvo, krščanski
 Christenverfolger *m.* preganjávec kri-
 stjánov. [vérén.
 christgläubig krščánske vere, pravo-
 christgläubige *m.* pravoveréc.
 christianisiren kristjániti; pokristjá-
 niti; krstiti, kršćevati. [nica.
 Christin *f.* kristjána, kristjánka, kršće-
 Christkindlein *n.* Jezusček, Ježček.
 christlich krščánski.
 Christmesse *f.* póлноčnica.
 Christmonat *m.* grudén, decémbér.
 Christnacht *f.* Sveta noč (-i). [dné.
 Christtag *m.* Božič, Sveti dan (dneva,
 Christus *m.* Kristus, Krist; Christus-
 Kristusov, Kristov.
 Christwoche *f.* božični tedén.
 Chrom *n.* krom.
 chromatisch barvén; *mus.* polnovrstén,
 kromátičén.
 Chromgelb *n.* krómovo rumenilo.
 Chronik *f.* letopis, krónika. [čén.
 chronisch počásén, dolgootrájén, króni-
 Chronist *m.* letopiséc.
 Chronogramm *n.* kronográm, vrstíca,
 v kateri posebno dolócene črke létnico
 kažejo.
 Chronographie *f.* letopisje.
 chronographisch letopisén.
 Chronolog *m.* časoslóvec.

Chronologie *f.* časoslóveje, kronologija.
 chronologisch časoslóven, kronologi-
 čén, (po času) razvrščen, urején.
 Chronometer *m.*, *n.* časómér.
 Chronoskop *m.* časokáz.
 Chrysolith *m.* krizólit, zlati kamen.
 Cibbe *f.* cibéba.
 Ciborium *n.* cibórij. [žatica.
 Cicade *f.* skržát, skržád, skržák, skr-
 Cichorie *f.* potróšnik, cikórija.
 Cider *m.* jábolénik, jábolkovéc. [čica.
 Cigarette *f.* cigaréta, smótéica, sválj-
 Cigarre *f.* smotka.
 Cigarrenfest *m.* čik; — *e* fauen čikati.
 Cigarrentasche *f.* cigárnica.
 circa *adv.* okóli, po priliki.
 Circular- okróžni.
 Circulare *n.* okróžnica.
 Circularverordnung *f.* okróžni ukáz.
 Circulation *f.* obtók, krózenje.
 circulieren króžiti, teči (tečem).
 Circus *m.* cirkus; (Meiter—) jahalísče.
 ciselieren vrézati (-rézem); *impf.* vre-
 zovati, cizelirati.
 Cistercienser *m.* cistercijánec, cister-
 ciján; — *in f.* cistercijánka.
 Cisterne *f.* kapnica, rupa.
 Citadelle *f.* trdnjáva, ostróg.
 Citat *n.* navédék, oménék, citát.
 Citation *f.* pozív, dozív, dozívnicá.
 citieren pozvátí (-zóvem), *impf.* po-
 zívati; (ein Gesetz) navésti (-védem),
 oméniti; *impf.* navájati, citirati.
 Citrone *f.* citróna; Citronen- citrónov.
 citronenförmig citrónast.
 Citronenwasser *n.* citrónovéc.
 civil civilén, državljánski, grajánski;
 posvétén.
 Civilgericht *n.* civilno sodišče.
 Civilisation *f.* omika, izobrázba, olika,
 prosvéta.
 civilisiren omikati, izobráziti, *impf.*
 izobraževati.
 Civilliste *f.* troški za najvíšji dvór.
 Civilrecht *n.* civilno pravo, grajánsko
 pravo.
 Clarinette *f.* klarinét.
 Classe *f.* razréd, vrsta, red; (Geschlecht)
 rázpol; razród; Claffen- razrédni.
 Classenlehrer *m.* razrédnik.
 classenmäßig razréden, porazréden.
 Classensteuer *f.* razrédni davek.

Classification *f.* razvrstitev, razredba; porazdelba; klasifikacija; **Classification** = razvrstilni, razredbeni.

Classificationliste *f.* razvrstilnica, razredbenica.

classificieren vrstiti; razvrstiti, razrediti; *impf.* razvrščati.

Classiker *m.* izborni pisatelj, zgledni ob. vzorni pisatelj, klasik.

classisch izboren, vzoren, klasičen.

Clause *f.* (Schleuse b. d. Mühle) zadržovalnica, zapornica; (Engpaß) sotéska, klanec; (Zelle) celica, meniška izbica.

Clauſel *f.* pristávek, opomba, klavzula.

Clausner *m.* samotárec, puščavnik. **clausulieren** klavzulo pristáviti, *impf.* pristávljati.

Clauſur *f.* zapór, zatvór.

Clavier *f.*, **Claves** *pl.* tipke *pl.*, klaviatúra.

Clavier *n.* klavír, glasovír.

Clavierstück *n.* skladba za klavír.

clerical duhovski, duhovniški, svečeniški.

Clericat *n.* duhovništvo, duhovščina, duhovstvo. [rik]

Cleriker *m.* duhovén, duhovnik, kle-

Clerici *f.*, **Clerus** *m.* duhovništvo, duhovščina, duhovstvo.

Client *m.* bránjenec, klient.

Cloake *f.* odtóč, smradotók, röv.

Club *m.* shód, shodišče, sestánék, klub.

Coadjutor *m.* pomočnik.

Coaks *m.* koks, koaks, oglina.

Coalition *f.* zveza, združba.

Cocarde *f.* kokárda, roža.

Cochénille *f.* škrlátna úš (-i), škrlátnica, košeniljka.

Coron *m.* zapredék, predívka, mešiček.

Corosbaum *m.* kókosnik.

Corosnuß *f.* kókosov oreh.

Coder *m.* star rokopis; (Gesetzbuch) zakoník.

Codicill *n.* oporočni pristávek, kodicil.

Codification *f.* zakonodájstvo.

Coefficient *m.* koeficient, somnoživéc.

coessentiell sobitén, enobístven.

coeristen; *f.* sobitnost, sobitje.

coeristieren z drugim vred biti (sem).

Cognac *m.* konjak.

Cognat *m.* soródnik po máteri.

Cognition *f.* rászója, rászód.

Cohäsion *f.* zveznost.

Cohäsionskraft *f.* zvezna moč (-i).

Cohorte *f.* kohórta, deséti del légije.

Coiffure *f.* nakrás v laséh, nakit glave.

Cölibat *n.* brezzakónstvo, neoženjenost, celibat. [aug.]

Collation *f.* §. Vergleichung; **Verleihcollationieren** primériti, priravnáti; prispodóbiti; *impf.* primérjati, priravnávati, prispodábljati.

Collationierung *f.* primerjáva, primerjávátév, priravnáva.

Collatur *f.* §. Verleihung.

collaudieren pohváliti; potrditi, odobriti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

Collaudierung *f.* odobrilni ogled, kolavdácija.

Collectaneen *pl.* zborník.

Collecte *f.* bira (milošéine); (firch.) molítév.

Collection *f.* zbirka, nabráno števílo.

collectiv skupén, združén, zborén.

Collectur *f.* bira.

College *m.* sodrúg, továriš.

Collegial = zborni.

collegialisch zborén; (amtšbrüderlich) sodružén. [solnina]

Collegiengeld *n.* kolegijína; učnina,

Collegium *n.* zbor; kolégij; (Vorlesung) predávanje.

collidieren nasprotováti si, navzkriž, nasproti biti (sem), ne ujémati se.

Collision *f.* spór, navzkrižje, nasprotje, kolizija; in — geratjen spreti se s kom.

Colla *n.* tovrni kos, nakládék, kólo.

Colloquium *n.* izpítni razgóvor.

Colonial = naselbinski; prekmórski, koloniální.

Colonialwesen *n.* naselstvo.

Colonie *f.* naselbina, selišče.

Colonisation *f.* naseljevánje, naselítév, kolonizácija.

Colonist *m.* naselník, naseljenec.

Colonnade *f.* slopóvje, stebrovje.

Colonne *f.* slop, stebér, stolpéc; postát (-i); predélek, predél, razpredélek.

Colophonium *n.* kolofónij, pegla.

Coloratur *f.* koloratúra; *mus.* umétni okrás petja.

colorieren bárvati; pobárvati, opisati (-písem); *fig.* ozáljšati, olépsšati, okrášiti.

- Colorit** *n.* barvitost, šarovitost.
- Kolportage** *f.* raznašanje tiskovin (na prodaj), kolportáza.
- Kolporteur** *m.* raznašáč, kolportér.
- Colonne** *f.* slop; predélek (na strani), stranica, plat (-i).
- Combination** *f.* sestáva, združek; priméra; (Vermuthung) dozdéva, slutnja.
- combinieren** sestáviti, združiti; *impf.* sestávljati, združevati; primérjati; só-diti, sklépati.
- combiniert** sestávljen, združen.
- Comfort** *m.* zložnost, ugódnost, udóbnost. [nijski.]
- Comitat** *n.* županija; **Comitat** župa.
- Comité** *n.* odbór. [nik.]
- Commandant** *m.* poveljnik, zapovednik.
- Commandeur** *m.* komandér, zapovednik; -kreuz; *n.* komandérski križ, zapovedniški križ.
- commandieren** veléti, zapovedati (-povém), ukázati (-kážem); *impf.* velévati, zapovedovati, ukazovati; einen wohin — odredíti, posláti koga kam.
- commandiert** odrejen, poslan.
- Commando** *n.* poveljništvo, poveljstvo; =wort *n.* povelék.
- Commassation** *f.* zložba zemljišč, zlaganje zemljišč, komasácija.
- commassieren** zložiti, *impf.* zlagati.
- Commende** *f.* koménda.
- Commentar** *m.* razlága, tolmač, komentár.
- Commentator** *m.* razlagávec, pojasnevávec, tolmač.
- commentieren** razložiti, pojasniti; *impf.* tolmačéti, razlagáti, razkládati, pojasnjevati.
- Commercialrath, Commercienrath** *m.* komercijski svétnik.
- commercial** trgovínski. [družba.]
- Commers** *m.* pitje, popívanje, pivska.
- Commerz** *n.* kupóčja, trštvo, trgovína, promét.
- Commiss** *m.* trgovíski pomočnik.
- Commissar** vojáski.
- Commissár** *m.* komisár, poverjenik.
- Commissariat** *n.* komisárstvo, poverjenístvo.
- Commission** *f.* komisija, navód, poverjenstvo; (Anfrage) naročilo; eine — anjuchén navód vzdigníti.
- commissionaliter, commissionell** erheben ovédeti z navódom. [nar.]
- Commissionär** *m.* opravník, komisijó-
- Commissionsgebür** *f.* opravnína.
- Commissionsglied** *n.* ud komisije, člen poverjenstva. [ski.]
- Commissionskosten** *pl.* komisijiski stro-
- Committent** *m.* naročnik, poveritelj.
- committieren** naročéti, poveríti, po-oblastíti; *impf.* naročéati, poverjevati, pooblaščevati.
- commode** ugóden, priléžen, prikláden, lágodén; (gemächlich) zložén.
- Commode** *f.* príročni predalnik, predálčnik.
- Commodität** *f.* ugódnost, prikládnost, zložnost.
- Commotion** *f.* [.Bewegung; — machén izprehódití se, *impf.* izprehájati se.
- Communal-** občínske, srenjski; =wesen *n.* občínske ob. srenjske stvari.
- Commune** *f.* občína, soséska, srenja.
- Communicant** *m.* obhájanec; —in *f.* obhájanka.
- Communication** *f.* občénje, občeváanje; (Mittheilung) naznanílo, vročilo, pri-občeváanje; (Mittel) obéilo, vozílo.
- communicieren** tr. jáviti; prijávití, prióbbéti; (firchl.) obhájati, pričestítí; *intr.* obéiti, občevati; (Theilnehmer sein) deléznik biti (sem), v zvezi biti; (firchl.) sv. obhájilo prejéti (préjmem), pričestítí se.
- Communión** *f.* delníštvo, spolovina; (hl. Abendmahl) sv. obhájilo, zaužívanje; (der Heiligen) občestvo, občína.
- Communismus** *m.* zádrugarstvo, komunizém.
- Communist** *m.* zádrugar, komunist.
- Communität** *f.* občína, skúpsčina, družba.
- Commutator** *m.* elektr. tókovó me-njálo, komutátor.
- compact** stísnjen, zažét; jédnat, jez-grovít; —e Schrift mastne, debéle érke.
- Compagnie** *f.* družstvo, družba; (zvičd.) zwei Personen) spolovina; *mil.* stotníja.
- Compagnon** *m.* drag, družnik, továris.
- Comparison** *f.* primerjátév; stopnje-váanje, stopnjáva.
- Comparationsmethode** *f.* primerjálni načín.

Comparativ *n.* primerjalna stopnja, primerjalnik. [jati.
comparieren primériti, *impf.* primér-
Compass *m.* sévernica, kompas.
Compassnadel *f.* igla sévernica.
compensatiós skračen, okrájšán, posnét.
Compendium *n.* posnéték, skrajšék; jezgra, izvòd.
Compensation *f.* pobóta, pobóték, izravnilo, izenáčba, kompenzácija.
compensieren pobótati, *impf.* pobotovati.
competent pristójén; dotičén.
Competent *m.* prosivéc.
Competen; *f.* pristójnost, oblast; =*gesud* *n.* prošnja za službo; =*streit* *m.* razpòr zaradi pristójnosti.
competieren prósiti, pogánjati se za kako službo.
Compilation *f.* skupljevánje; zbirka, nagrábék, kompilácija.
Compiler *m.* nabiravéc, skupljevávéc, kompilátor.
Complement *n.* dopolnilo, dovršek.
complet popoln, dovršen, cel.
completieren dopólniti, dovršiti; *impf.* dopolnjevati, dovrševati.
Complex *m.* obsèg, obsézék; (*Grund-complex*) zemljišče.
Complexion *f.* telésna nárav (-i).
Complicen *pl.* sokrivci.
compliciert zapletèn, zamotán.
Compliment *n.* poklòn, priklòn, naklòn; ein — mačen priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.
Complimentenmacher *m.* klanjávéc, priklanjávéc.
Complot *n.* zaróta, zarótbá, kovárstvo.
complotieren zaróto délati, plésti (pletém), kovati, zarotovati se.
Complotstifter *m.* zarótnik.
Componente *f.* sila sestavljáča.
componieren zložiti, sestáviti; *impf.* zlágati, sestávljati; *mus.* uglásbiti, skládati; (*ídrifil.*) spísati (-píšem), *impf.* spisovati.
Componist, Compositeur *m.* skladátelj.
Composition *f.* sestáva; *mus.* uglásba, skladba; (*Metall*) zmes (-i).
Compositionslehre *f.* nauk o skladbi, skladboslòvje.
Compositum *n.* sestávljenka, zložénka.

Compost *m.* méšanica; zmesni gnoj.
Compot *n.* kompot, zavárek (sadja).
compress stisnjen, tesén.
compressibel stisljiv, zgostljiv.
Compression *f.* stisk; zgostitév.
Compromiss *m.* (*n.*) pogódba (na razsodnika).
compromittieren auf jemanden izbráti (-bérem) si dogóvorno koga za razsodnika; sich — zaplésti (-pletém) se.
comptant gotòv, v gotòvih denárjih.
Comptoir *n.* trgóvska pisárnica.
Comtesse *f.* grofica.
Comthur *m.* komtur.
concau jámičast, vbókel, uléknjen.
Concentration *f.* koncentrácija, osredotóčba.
concentrieren združiti, zbrati (-berem), skúpiti, osredotóčiti, koncentriráti; *impf.* združevati, zbirati; sich — zbrati se, skúpiti se; *impf.* zbirati se.
Concentrierungspunkt *m.* sredíšče, sredotóčje.
concentrisch istosrédén, koncentričén.
Concept *n.* koncept, osnútek, načrt.
Conceptsbeamte *m.* koncéptni urádnik.
Conceptsfach *n.* konceptna stroka.
Concert *n.* glásbena predstáva, koncert; =*geber* *m.* prireditelj koncerta.
Concession *f.* dopustilo, dopustitév, pravica, koncésija.
concessionieren dopustíti, pooblastíti; *impf.* dopúščati; concessioniert dopúščen, pooblastěén.
Concessionsdauer *f.* dopustilna doba.
Concessionsurkunde *f.* dopustilna listina.
Concilium *n.* cerkvéni zbòr.
Concipient, Concipist *m.* koncipient, koncipist.
concipieren sestáviti, zložiti, spísati; *impf.* sestávljati, zlágati, spisovati.
Conclave *n.* zbornica za izvolitév nóvega pápeža.
Conclusum *n.* sklèp.
Concordat *n.* konkordát, pogódba s pápežem.
concret konkrétén, stvarén.
Concubinat *n.* prilézništvo, hotníštvo.
Concubine *f.* prilézница, pohotnica.
Concurrent *m.* soproshivéc, tekmeník, konkurent; (*Beitragér*) skladník.

Concurrenz *f.* konkurenca; (Zusammentreffen) sestánek, stók; (Beisteuer) sklád; (Bewerbung) pogánjanje, natečaj; =beitrag *m.* skladni prispěvek; =straße *f.* skladna cesta.

concurrieren (zusammentreffen) sniti (snidem) se, strniti se; *impf.* strínjati se; (bewerben sich) pogánjati se za kaj.

Concurs *m.* natečaj, razpis (službe); (Gläubiger) stečaj, konkurz; — eröffnen objáviti stečaj, na kant, na boben priti (pridem); **Concurs** = konkúrní, natečajni, stečajni.

Concursauschreibung *f.* razpis natečaja, razpis službe.

Concursgläubiger *m.* konkúrní úpník.

Concursmasse *f.* konkúrní imovina, masa; =verwalter *m.* uprávnik konkúrní mase.

Concursprocess *m.* konkúrní právda.

Concursverhandlung *f.* konkúrní obravnáva.

Condensation *f.* zgotítěv, zgóšćanje.

Condensator *m.* gostilník, gostič.

condensierbar zgotíljiv.

condensieren zgotítiti, *impf.* zgóšćevati.

Condition *f.* pogój, uvět; (Dienst) služba.

Conditional *m.* pogójnik, pogójni od. uvětí naklón. [(sem).

conditionieren slúžiti, v službi biti

Conditor *m.* slaščičar, sladčičar.

Conditorei *f.* slaščičárnica.

Condolenz *f.* sožálje, sočútje; =schreiben *n.* sožálnica, sožálí list.

Condor *m.* kondor.

Conduct *m.* pogrěb, pogrěbni izprevod; **Conduct** = pogrěbni. [tér.

Conducteur *m.* izprevodník, konduk-

Conductkosten *pl.* pogrěbni stroški *pl.*

Conductor *m.* vodílo; *elektr.* prevodník.

Conduite *f.* veděnje, obnášanje.

Conduitsliste *f.* izpričalo o veděnju.

Confect *n.* slaščica, zasládek.

Conferenz *f.* zborovánje, posvętovanje, konkurenca; — halten *v.* conferieren.

conferieren zborovati, posvëtovati se.

Confession *f.* izpovědba, vera, veropovédanje, konfesija.

confessionslos brez izpovědbe (vere).

confidentiel záupěn, skrivno dogovorjěn.

Confirmand *m.* bírmaněc.

Confirmation *f.* potřdba, potřdítěv; (Firmung) bírma.

Confiscation *f.* zasěga, zaplěmba, konfiskácija.

confiscieren odvzěti (-vzámem), zapleníti, zasěči (-sězem), konfiscirati; *impf.* odvzěmati, zaplenjevati.

Conflict *m.* spor, razpor, sokob, navzkříže; in — gerathen spretí se.

Conföderation *f.* zveza, zavéza.

conform sličěn, podoběn, enák, soglásěn.

Conformität *f.* sličnost, podobnost, enákost, soglásnost.

Confrontation *f.* soočba, predstáva iz oči v oči.

confrontieren soočítiti, predstáviti iz oči v oči.

confundieren změšati, zmesti (zmetem), zmótiti, izbégati.

confus zmešan, zmeten, zmočen, izbégan. [ujáva.

Confusion *f.* zmeda, zmešnjáva, zmot-

Confession *f.* navál (krví), pritisk.

Conglomerat *n.* lábora, spríměk.

Congregation /skúpsćina, brátovščina.

Congress *m.* zbór, shòd, sestánek, kongres.

Congrua *f.* pristójna duhovníška plaća, kongrua.

congruent skláděn.

Congruen *f.* skládnost.

congruieren skládati se, ujěmati se.

Conjectur *f.* ugíbanje, domněvanje, dozđeva, dozđevěk. [gíbanje.

Conjugation *f.* sprega, spregátěv, pre-

conjugieren spregati, pregíbatí.

Conjunction *f.* zveza; (sprachl.) vezník.

Conjunctiv *m.* vezní naklón, vezálník.

Conjunctur *f.* okólíščina, odnošáji.

connational istonároděn.

Connet *m.* zveza. [vati.

conscribieren popisati, *impf.* popisovati.

Conscription *f.* popis, popisovánje.

Conscriptions = popisní; =bureau *n.* popisoválnica; =flüchtling *m.* uběžník, uhajáč; =liste *f.* popisní imeník, popisník.

Consecration *f.* posvětba, posvečevánje.

consecrieren posvetiti, *impf.* posvečevati.

consecutio nasléděn, posléděn, poslédicěn.

Consens *m.* privolitěv, privolilo, dopustilo.

consentieren privóliti, dovolíti. consequent dosléděn.

Consequenz *f.* doslédnost; posléděk, poslédica.

conservativu držěč se stare merí, konservativěn.

Conservator *m.* ohranjevávec (starín), konservator.

Conservatorium *n.* konservatórij, glásbeno véliko učilišče.

conservieren ohrániti, obvárovati; *impf.* ohranjevati. [čěn.

considerabel znatěn, znamenit, odlišen. Consideration *f.* premišljevánje; priznanje, číslanje.

Consignation *f.* zaznáměk, imeník, izkáz, spisěk.

consignieren zaznámenovati, naznáčiti; zapečátiti; die Truppen — vojáke odlóčiti, zbrati (zberem); consigniert sein pripravljen, odlóčen biti (sem).

Consilium *n.* posvět, posvétovanje, svetoválni zbor.

consistent čvrst, jak, trpěžen, gost.

Consistenz *f.* čvrstost, jakost, trpěžnost, gostót.

Consistorial- konzistoriální; =rath *m.* konzistoriální svétník.

Consistorium *n.* konzistórij.

Console *f.* podstávka, polica, napušč. consolidieren utrditi, učvrstiti, ukoreniti; *impf.* utrjati, utrjevati.

Consonant *m.* soglásnik.

Consonanz *f.* soglásje.

Consorten *pl.* družníci, továřiši, prištáši, pajdáši.

Consortium *n.* društvo, družba.

Conspiration *f.* zaróta, upór.

Constabler *m.* ognjár; (in England) policijski služábník, redár.

constant stanovitěn, veděn.

constatieren potrditi, dokázati (-kážem), izpričati, dognáti (-žěnem), konstatirati; *impf.* dokazovati, izpričevati, potrjevati.

Constatierung *f.* potrdba, izpričba; določítěv.

Constellation *f.* stanje zvezd, ozvézdje.

construieren osúpěl, pobít, prepáděl; — werden osúpniti, ostrméti.

Constituante *f.* ustavodájni zbor.

constituieren ustanovíti, sestáviti, osnováti; *impf.* ustanávljati, sestávjljati.

constituierend ustavodájěn; ustanóvěn.

Constituierung *f.* ustanovítěv, sestáva, urédba.

Constitution *f.* ustáva; (b. Leibes) sestáva, kakóvost; von starfer — móčnega živóta.

constitutionell ustávěn. [ba.

Construction *f.* sestáva, gradnja, tvorconstruieren zgradíti, narediti, sestáviti, geom. načrtati; *impf.* tvóriti, sestávjljati.

consubstantiell istobitěn, sobitěn.

Consul *m.* poročník, konzul.

Consulat *n.* kónzulstvo.

Consulent *m.* svétník, posvetovávec.

Consultation *f.* posvétovanje.

consultieren za svět povprašati; *impf.* posvétovati se s kom. [sum.

Consum *m.* použitěk, potróšěk, konsument *m.* použitník.

consumieren použiti (-žijem); potrošiti; *impf.* použivati, trošiti.

Contact *m.* dotika, dotíkljaj.

contagios nalezljiv, kúžěn, okužljiv.

Contagium *n.* nalezilo, okužilo, kúžnina.

contemplativ razmišljiv, premišljeválěn, zamíšljen.

content zadovoljěn.

Conterfei *n.* podóba, slika, posnétěk.

conterfeien slikaťi, obráziti; naslikaťi, posnėti (-snámem), upodóbiti.

Conter *m.* zveza besed, zveza misli v v spisu.

Continent *m.* celina, suha zemlja.

continental celínski, kontinentálěn.

Continentalsperrre *f.* celínsko zaprtje.

Contingent *n.* prispěvěk, dotični del, število (vojákov).

continuiertlich neprenehljiv, nepretrgan, neprestán; *adv.* neprenéhoma, neprestáno, enoméрно.

Continuität *f.* neprenehljivost, neprestánost.

Conto *n.* račún, izpisěk; à conto na račún; conto corrente tekóči račún.

Contoinhaber *m.* imétník račúna.

Contour *m.* obris, očrt.
contourieren očrtati.
Contract *m.* pogodba.
Contraction *f.* krčenje.
Contractionsvermögen *n.* skréljivost.
Contractent *m.* pogodník.
contractieren pogoditi se, dogovoriti se; *impf.* pogájati se, dogovarjati se.
contramandieren preklicati (-klíčem), oporeči (-récem); *impf.* preklicevati, oporekati.
Contraordre *f.* oporeka, preklic.
conträr nasprotén; *adv.* naspróti.
Contrasignatur *f.* nasprótni podpis.
contrasignieren s kom vred podpisati, svoj podpis dodáti, — pristáviti.
Contrast *m.* nasprótnje, nasprótek, različje; odpór.
contrastieren nasprotovati, razlikovati se, lóčiti se.
Contreadmiral *m.* pomórski podvójvoda, podadmirál.
Contrebande *f.* tihotápska roba, zabránjeno blagó; (Schleichhandel) tihotápstvo.
Contremine *f.* nasprótni podkóp.
Contribuent *m.* obdáčenec, prispévnik.
contribuieren prispéti (-spéjem); *impf.* prispévati, davke plačevati.
Contribution *f.* prispévék, davék, dača.
Controlamt *n.* priglédni urád, priglédništvo.
Controle *f.* prigléd, nadzórstvo.
controlieren priglédovati, nadzíрати.
Controlor *m.* priglédník.
Controlsbezirk *m.* priglédni okráj.
Controlsversammlung *f.* priglédni shòd.
Controverse *f.* rozpór, prepír.
Contumaz *f.* upórnost; (zdrávstveni) zapór; (im Proceße) neprihòd, izostánék, kontumácija.
Contumazanstalt *f.* kontumácijski zavòd, zdravstvenozapórni zavòd.
contumazieren začéno obsódiť, zavóljo neprihóda obsódiť, *impf.* obsójati.
Contumazurtheil *n.* začéna razzsódba, sodba zavóljo neprihóda.
Contusion *f.* otíska.
Convalescent *m.* okrévavéc, prebolévavéc, prebolévnik.
Convaleszenz *f.* okrévanje, prebolévavanje, ozdravenje.

Convenienz *f.* pristójnost, spodóbnost; (libereinfunft) dogóvor; (Anstand) vlijúdnost.

convenieren ugájati, prijáti; spodóbiti se; zložiti se, pogoditi se; *impf.* zlá-gati se. [stán.]

Convent *m.* shòd, zbirališče; samo-

Conventikel *n.* skrivni shòd.

Convention *f.* pogodba, dogóvor.

conventional, **conventionell** dogóvorén, konvencijski.

Conventionsgeld *n.* dogóvorni —, konvencijski denar.

convergert stičén, primičén.

Convergenz *f.* stík, stičnost.

convergieren stíkati se, primíkati se.
convergierend *f.* convergent.

Conversation *f.* razgóvor; óbčenje.

Conversationslexikon *n.* vseúčni slovár.

conversieren razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, márnjati, kramljáti.

conver izbóčen, vzbókél; — werden vzbóčiti se, vzbókniti se.

converroncau jamastozbóčen.

Convict *m.* (n.) gojišče; hranilišče.

Convictler, **Convictorist** *m.* gojénec, rejénec.

Convocation *f.* sklic, poklic, pozív.

Convulsion *f.* téganje, zvijavica, krč.

convulsivisch krčevit.

Cooperator *m.* pomočník; *theol.* duhóvni pomočník.

Coordinate *f.* sorédna črta, sorédnica.

coordinieren vzporediti, prirediti.

coordiniert priredén, vzporedén.

Copie *f.* posnétek, posnémék, snemék; (Abſchrift) prepis, kópija.

Copierbuch *n.* prepisník, kópijska knjiga.

copieren posnéti (-snámem), *impf.* posnémati; (abſchreiben) prepisati (-píšem), *impf.* prepisovati; (b. Malern) preslikati.

Copiermaschine *f.* posnémni stroj.

Copist *m.* prepisovávéc.

Copula *f.* vez (-i), vezilo, spojilo.

Copulation *f.* poróka, véncanje.

copulativ vezálen, vezilén.

Copulator *m.* poročevávéc.

copulieren poročiti; *impf.* poročati, véncati.

cordial srčen, prisrčen, iskren.
 Gordon *m.* mejna straža, kordon.
 Gorduan *m.* kordovan.
 Cornet *m.* zastavonos, praporščak.
 Corporal *m.* desétnik, korporál.
 Corporation *f.* skupščina, zadruga.
 Corps *n.* voj, kor. [tršat.
 corpulent živóten, debel, zastáven,
 Corpulent; *f.* živótnost, debelóst, za-
 stávnost.
 Corpus (*m.*) *n.* teló (telésa), truplo,
 živót; *corpus delicti* kaznivo dejánje
 zadevajóča stvar (-i).
 correct pravílen, práv.
 Correctheit *f.* pravílnost, čistost.
 Correction *f.* popráva, poboljšáva.
 correctionell, correctiv poboljševálén;
 pokorílen, strahoválén.
 Correctionsanstalt *f.* pokorílnica, po-
 boljševálnica, popravnica.
 Corrector *m.* popraviávéc, popravljáč.
 Correctur *f.* popráva, poprávek.
 Correcturbogen *m.* poprávna pola.
 Correferent *m.* soporočevávéc.
 correlativ soodnósen.
 Correlativität *f.* soodnósnost. [véc.
 Correspondent *m.* dopisnik, dopisová-
 Correspondenz; *f.* dopisovánje, dopisá-
 va, dopis, pisma; =karte *f.* dopisnica;
 =nachricht *f.* novica, glas po pismih.
 correspondieren dopisovati; (entspre-
 chen) skládati se, strínjati se, ujémati se.
 Corridor *m.* hodník, mostovž.
 corrigieren popráviti, *impf.* popráv-
 ljati.
 corrupieren pokaziti, izpríditi, po-
 hábiti, popáčiti, pokváriti; *impf.* po-
 hábljati, popačevati, pokvárvatí.
 Corruption *f.* izkazénost, popáčenost;
 (Bestechlichkeit) podkupnost. [par.
 Corsar *m.* korzár, gusár, morskí ro-
 Corvette *f.* korvéta.
 Cosécante *f.* doséčnica.
 Costüm *n.* obléka, opráva.
 Cotangente *f.* sotičnica.
 Cote *f.* vpísana mera, kota.
 Cotelett *n.*, Cotelette *f.* rébrce.
 Coterie *f.* š. Šippšchaft.
 Cotillon *m.* kotíljon.
 coulant ustrezljív, volján.
 Couleur *f.* (*m.*) barva kot društveno
 známenje; dijáško društvo.

Coulisse *f.* stranska stena, kulisa.
 Coup *m.* udár, udáréc, máh, mahljaj.
 Coupé *n.* predélek na želézníškem
 vozu, pregrádka.
 coupieren odrézati (-réžem), odstriči
 (-strižem).
 Couplet *n.* šegáva popévka.
 Coupon *m.* kupón, odréžek.
 Cour *f.* machén dvorítí, míliti se,
 sladkáti se, láskati, dobrikati se.
 Courage *f.* srénóst, hrabrost.
 courant tokóč, gredóč.
 Courier *m.* jádrnik, brzoték, hitri sél,
 kurír.
 Cours *m.* cena, kurz; Cours- kurzni.
 courfieren iti (idem, grem), teči (te-
 čem), v obtéku bití (sem), króžiti.
 Courtine *f.* zastor, pregrinjálo, pre-
 stirálo.
 Courtoise *f.* udvorljívost, vljudnost.
 Cousin *m.* brátranéc, bratič; stríiči,
 strínič; sestránéc.
 Cousine *f.* brátranka, sestrična.
 Couvert *n.* zavíték, zavój; (Gedeck)
 pogrínjek k jedi.
 crass š. dieb, grob; crasse Unwissenheit
 grozna nevédnost.
 Cravatte *f.* zavrátnica.
 Creatur *f.* stvar (-i); (berächt.) po-
 kvéka; die ganze — vse stvari.
 credenzen pokúšiti in podáti; *impf.*
 pokúšati in podájati; z vinom streči;
 postreči, podvoríti; natóčiti, *impf.* na-
 tákati.
 Creditisch *m.* postrežna miza.
 Credit *m.* vera, up, úpanje; záup,
 kredit; auf — na up, na úpanje, na
 vero; biel auf — geben veliko záupati;
 feinen — haben ne iméti (imám) vere.
 Creditanstalt, Creditbank *f.* kreditní
 zavod, kreditna banka.
 creditieren na up od, na vero dati,
 záupati; *impf.* úpati, na up dájati, za-
 upovati.
 Creditiv *n.* povérno, poverílnó pismo.
 Creditnehmer *m.* dolžník.
 Creditor *m.* upnik.
 Credits- upní, kreditní. [nica.
 Creditscasse *f.* upna, kreditna denár-
 Creditsoperation *f.* upno od, kreditno
 podjétye.
 Crede *n.* vera.

creieren ustváriti; narediti; ustanoviti, izvoliti; *impf.* ustvárajati; naredjati; ustanávljati.

crepieren crkniti, iztéginiti se, poginuti, gágniti; *impf.* crkati, poginjati.

Crein *m.* bebéc, topoglávéc.

Crida *f.* propádek, kánt; in — gerathen na kánt od. na bobén priti (pridem).

Cridatar *m.* propádnik. [stvo.

Crimen *n.* hudodelstvo, zločin, zločin-criminal kázenski, krimináln.

Criminalgericht *n.* kázensko sodišče.

Criminalhaus *n.* kaznílnica.

Criminalist *m.* poznavávec —, veščák kázenskega prava.

Criminalrecht *n.* kázensko pravo.

Criminalrichter *m.* kázenski, krimináln-i sodnik.

Croquis *n.* (*m.*) načrt, osnúték.

Group *m.* davica.

Crucife *n.* razpélo, križec, bridka od. božja martra.

cubieren kubirati.

Cubik- kúbičen, kockov; =maß *n.* kúbična, kóckova mera; =wurzel *f.* kúbični, kóckov korén; =zahl *f.* kúbično število.

cubisch kúbičen.

Cubus *m.* kub, kocka.

Culmination *f.* vrh; vrhovánje, najvišja stopnja; Culminationspunkt *m.* vrhovišče, vršnik, višek.

culminieren vrhovati.

cultivieren obdelovati; gojiti; (bilden) likati, mikati, obráziti; omikati, olíkati, izobráziti; *impf.* izobraževati.

cultiviert izobrážen, olíkan, omíkan; (*v.* Boden) obdélan.

Cultur *f.* izobraževánje; omíka, olíka, izobrázba, izobráženost, prosvéta; (Anbau) obdelovánje. [vánje.

Culturaufwand *m.* stroški za obdelo-culturfähig izobrážen, sposóben izobrázenja.

Culturgegeschichte *f.* zgodovina omíke, povéstnica izobrázbe. [nósčc.

Culturträger *m.* izobraževátelj, omíko-

Cultus *m.* bogočástje, bogoslúžje; Cultus- bogočástni, bogoslúžni; =minister *m.* ministér za bogočástje; =gegenstand *m.* bogoslúžna reč (-i).

cumulativ skupén, nakopičen.

cumulieren združiti, nakopíčiti; združevati.

Cumulierung *f.* kumulácija, kopičenje, združítév.

Cur *f.* zdravítév, léčenje, zdravljénje, vračítév, vračba.

curabel ozdravljiv, izlečljiv.

Curand *m.* oskrbovánéc.

Curanstalt *f.* zdravílnica.

Curatel *f.* skrbstvo, varstvo; Curatels-skrbstven, varstven; =verhängung *f.* stávljenje pod skrbnika.

Curator *m.* skrbnik, kurator.

Curatorspflicht *f.* skrbnikova dolžnost.

Curgeld *n.*, Curkosten *pl.* zdravilski stroški.

Curialstil *m.* urádni jezik, služábna písáva.

Curie *f.* zbor; zbornica; volílna skupína; pápežev dvór, kúrija.

curieren zdráviti, léčiti, célti, vračíti; ozdráviti, izléčiti; *impf.* ozdravljati.

curios čuden, čudesén, divén, posében; radovédén, izvedljiv.

Curiosität *f.* redka stvar, čudna reč, posébnost.

Curmethode *f.* način zdravljénja.

Curort *m.* zdravílišče, toplíce *pl.*

Curpfsucher *m.* mazáč, ozdravljúh.

Currende *f.* okróžnica, okróžni list.

current tekóč.

Currentschrift *f.* tekóča písáva z ném-skimi písménkami.

Curse *m.* tečaj; cena vrednostnih papírjev, vrednost meníc; (Umlauf) Cur-

sus *m.* obték; (Richtung) smer (-i), tek.

Curshmed *m.* konjski zdravnik.

cursiu ležéč, nagnjen.

Curstischrift *f.* ležéči pís; ležéče érke, nágnjene písménke.

curstisch tekóč, neprestán; *adv.* tekóče, zdržema.

Curwesen *n.* zdravništvo, zdravilstvo.

Curstos *m.* varih, čuváj, stražnik.

Cyklop *m.* kiklop, ciklop, enoók; gorostás.

Cyklus *m.* koló, krog, kolobár; vrsta.

Cylinder *m.* valj, valjar, cilindér.

Cymbel *f.* zvonček, kragúlječek, címbale *pl.*

Cynismus *m.* brezobzírnost, nesrámnost, cinízem.

Cynofur *f.* mali voz (ozvézdje); vodilo.
 Cypresse *f.* ciprésa; Cypressen- ciprésov; =hol; *n.* ciprésovina, ciprésov les.

Čako *m.* čaka, čako, pokrivalo pešcev pri vojákih.

Čar *m.* car; —in *f.* cárinja, cárica.

D.

Da *adv.* (hier) tù, tukaj, tù-le, le-tù; (dort) tám, támka, tamkaje, tám-le; (dann) tedáj, takrát; (— vorüber) tod, le-tod.

da *coni.* (weil, nachdem) ker; (obgleich, indem, anstatt, als) ko; (— doch) če-rávno, akorávno.

da bei *adv.* zraven, poleg, v pričo.

da capo *adv.* od kraja, še enkrat.

Dach *n.* streha, kròv; *dem.* stréšica; *coll.* ostréšje; einem — u. Dach geben pod streho vzeti (vzámem), sprejéti koga, preskrbéti koga; Dach- strešni.

Dachbalken *m.* š. Querbalken.

Dachboden *m.* podstréšje, nahšje.

Dachdecken *n.* š. Dachdeckung.

Dachdecker *m.* krovčec, strehar.

Dachdeckung *f.* pokrivanje.

Dachfenster *n.* lina.

Dachfirst *m.* sleme (-na).

dachförmig strehast.

Dachfront *f.* strešno čelo, pročelje.

Dachgumme *n.* svišli *pl. f.*

Dachgipferle *n.* strešje, vez (-i).

Dachgiebel *m.* strešni vrh, sleme (-na),
 zadržep. [izba.

Dachkammer *f.* zgornjica, podstréšnica,

Dachnagel *m.* strešnik.

Dachrinne *f.* žleb, žlot.

Dachs *m.* jazbec; *dem.* jazbeček; Dachs-
 jazbečev, jazbečji.

Dachsbau *m.* jázbina.

Dachshaube *f.* škopa.

Dachschiefer *m.* škrič (-i).

Dachschindel *m.* škodla, stréšnica, kálanica.

Dachsfalle *f.* past (-i) za jazbece.

Dachsfell *n.* jazbečevina. [só.

Dachsfleisch *n.* jazbečevo (jazbeče) med-
 dachsgrau jazbečast.

Dachshund *m.* jazbečar; =hündin *f.*
 jazbečevka.

Dachslod *n.* jázbina.

Dachsparren *m.* špérovčec, škárnica,
 škarnik.

Dachstroh *n.* škopa, stréšnica, kròvnica.

Dachstube *f.* podstréšnica, podkròvnica.

Dachstuhl *m.* stréšina, stropilo.

Dachtraufe *f.* kap, okáp.

Dachung *f.* strešje, ostréšje, kròv.

Dachvorsprung *m.* podstréšek, ostréšek,
 napušč.

Dachwasser *n.* kápnica. [nje.

Dachwohnung *f.* podstréšno stanová-

Dachziegel *m.* strešnik; (Hohlziegel)
 korčec, žlebnik.

Dachzimmer *n.* podstréšna soba.

dadurch *adv.* tod, le-tód, tù skoz;
 (Mittel) s tem, po tem.

dafern *coni.* ako, če.

da für *adv.* za to; — hasten porok
 biti (sem) za kaj, jámčiti za kaj, od-
 govórén biti.

da fürhalten iméti (imám) koga za
 kaj; méniti; ich halte da für po moji
 misli je.

dagegen *adv.* naspróti, proti, zoper.

dagegen *coni.* ali, pa, naspróti pák.

dagegen sein upréti se, *impf.* upirati
 se, protíviti se čemu.

Daguerotypie *f.* svetlotisk.

daheim *adv.* domá.

daher *adv.* od tod, od tukaj; od tám,
 od támka, od ondód.

daher *coni.* zató, zatóre, torej.

daherbrausen privršéti.

dahersfahren pripéljati (-péljem) se.
 daherkommen priti (pridem), *impf.*
 prihájati; (fliegend) priletéti; (laufend)
 pritéči (-téčem); (pfeifend) prižvížgati;
 (singend) pripéti (-pójem); (zitternd)
 pritrésti se u. š. m.

dahier *adv.* tù, tukaj, tù-le, le-tù.

dahin *adv.* tjá, tjákaj.

dahinaus *adv.* tod, tamtód, ondód.

dahinblühen véniti, ocvétati; giniti.

dahinbrausen šuméti; odšuméti.

dahinbringen prinésti (-nésem), *impf.*
 prinášati; einen — pripraviti koga,
 da bi ...

dašineilen potékati, hitéti.
 dašinfahren péljati (péljem, peljám)
 se tja, odíti (-idem); *impf.* odhájati;
fig. izginíti, umréti.
 dašingegeben podáti, podaríti.
 dašingegen *adv.* áli, naspróti pá, pák,
 pá, proti temu.
 dašingehen odíti (-idem), tja iti (grem);
fig. umréti, premíniti (-minem).
 dašinliegen ždėti, pojémati.
 dašinschlafen zaspáti (-spim).
 dašinschmadhten medléti, gíniti, mreti.
 dašinsein pròč bití (sem), po čem bití;
 komu odklénkati, propásti (-pádem).
 dašinstehen *š.* dašinstehen.
 dašinstellen tja postávití, *impf.* po-
 stávljati, tja deti (denem); (etv. dašin-
 gestellt sein lajjen) nedolòčeno pustíti.
 dašinsterben umréti, premíniti; *impf.*
 umírati, pojémati.
 dašinstürzen telébniti, telébiti, bútití,
 izvíniti se, zvalítí se, zavalítí se.
 dašinten *adv.* zadaj, od zadaj.
 dašinter *adv.* za tem, v tem; zadaj;
 — kommen spáziti.
 dašinwelken zvéniti, *impf.* véniti.
 dašinziehen odríniti, odprávití se, odíti
 (-idem), *impf.* odprávljati se, odhájati.
 dahlen tevljáti, bebljáti.
 Dahlerei *f.* tevljánje, bebljánje.
 daktylisch daktíliski.
 Daktylus *m.* daktíl.
 damalig tedánji, tedášnji, óndašnji,
 takrátén.
 damals *adv.* tedaj, ondaj, takrát.
 Damascenerklinge *f.* damašćánka.
 Damascenerstahl *m.* damašćánsko jeklo.
 damascieren podamášćiti; kalíti.
 Damast *m.* damást.
 damastartig damástast.
 damasten damástén, damástov.
 Dame *f.* dama, gospá; (i. Partenspiele)
 kraljica; (i. Damenspiele) dama; Damen-
 gospéjski; der Dame gospénji.
 Damenbreit *n.* dámnica, dama; (Dame
 spielen) dámati, damo vleči (vlečem).
 Damenstein *m.* (i. Damenspiel) damník.
 Damhirsch *m.* damjak, lanječ.
 dámišij vrtoglav, omótičen; ábotén.
 damit *adv.* s tem; nur heraus — le
 vùn, kar imaš; le daj; le reci.
 damit *coni.* dà, dà bi.

Damm *m.* jez, ježa, nasip, zagrája.
 Dammbruch *m.* predór nasipa.
 dämmen zajezíti, zagradíti; *impf.*
 jezíti, gradíti, zagrájati.
 Dämmerde *f.* črnica, črna prst (-i).
 dämmerig mračén, sómračén, temó-
 tén, mežav.
 Dämmerlicht *n.* pómrak, svit, zór.
 dämmern mračíti se, temniti se; eš
 dämmert mrak se dela; (tagen) svítati
 se, prizárjati, razsvetljevati se; der
 Tag bricht an daní se.
 Dämmerung *f.* mrak, pó-, sómrak;
 (Morgen—) zór, svit, svitanje.
 Dämmerungsbogen *m.* sómračni lok.
 Dämmerungskreis *m.* sómračni krog.
 Dämon *m.* hudóba, zli duh, bes, demon.
 dämonisch besén, démonski.
 Dampf *m.* par, sopár, sopára, hlap;
 Dampf= parni, sopárni.
 Dampfbad *n.* parna kopel (-i).
 Dampfbetrieb *m.* parna vršba.
 Dampfboot *n.* paroplóvnik.
 Dampfcanal *m.* parovód.
 dampfen páriti se, sopáriti se, hla-
 péti, kadíti se; (daš Pfeifchen) púšiti.
 dämpfen za-, udušíti, u-, pogasíti;
impf. dušíti, gasíti, zadaševati, pogá-
 ševati; (den Horn) utoláziti, *impf.* to-
 láziti; (daš Licht) temniti; zatemníti;
 (gebämpfte Stimme) zamólkel glas, pri-
 glušen.
 Dampfer *m.* parník, parobròd.
 Dämpfer *m.* gasilo, tolažilo; (b. Licht=
 teš) temnilo.
 dampfförmig parast.
 Dampfkessel *m.* parni kotel, hlapílnik,
 párovnik.
 Dampfkraft *f.* parna moč, parna sila.
 Dampfloch *n.* hlápnica.
 Dampfmaschine *f.* párni stròj.
 Dampfsneser *m.* paromèr.
 Dampfnudel *f.* opárjenik; opárjeni
 rezanci *pl.*
 Dampfpfeife *f.* parno žvižgálo.
 Dampfschiff *n.* š. Dampfer.
 Dampfschiffahrt *f.* parobròdstvo, paro-
 plóvstvo; Dampfschiffahrts= paroplóvski,
 parobròden.
 Dampfuagen *m.* parni voz, parovóz.
 Damwild *n.* damjáčina, lánjčina.
 danadž *adv.* š. darnadž.

daneben *adv.* zraven, poleg; gleich — tik; (überdies, zugleich) vrh tega, zraven tega, razen tega, mimo tega, pri tem, tudi.

danieden *adv.* tù doli, tám doli.

danieder *adv.* doli; (zu Boden) na tla; na tleh.

daniederkommen *f.* niederkommen.

dantederliegen *bolévati*, *bolovati* (bolujem), *bolán* ležáti (ležím); (v. Handel) zastájati.

Dank *m.* hvala, zahvála; — sagen zahváliti, zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se; — wissen hvaléžen biti (sem); Gott sei — hvala (bodi) Bogu, bodi (ga) Bog zahváljen; **Dank-** zahválni, hvalni.

Dankadresse *f.* *f.* Dankschreiben.

Dankaltar *m.* zahválni oltár, zahválni žrtvenik.

Dankamt *n.* zahválna maša.

dankbar hvaléžén, zahváln.

Dankbarkeit *f.* hvaléžnost, zahválnost. **danken** zahváliti (koga), *impf.* zahvaljevati; auf einen Gruß — odzdráviti.

Dankgebet *n.* zahválna molitév.

Dankgefühl *n.* čút hvaléžnosti. [nica.

Danklied *n.* zahválna pesém (-i), hvál-

Dankopfer *n.* zahválna daritév, zahválna žrtév.

Danksagung *f.* zahvála.

Dankschreiben *n.* zahválno pismo, zahválnica.

dann *adv.* (Zeit) tedáj, tačas, ondaj; potém, zatém, nató, potlej; — und wann véasi, véasih.

dannen *adv.* von — odtód, odonód, od tamtód, od tistod.

darán *adv.* na tem, pri tem, v tem, na to.

darangehlen *mánjkati*, *pomanjkovati*.

Darangabe *f.* zadáv, ara.

darangehen lotíti se česa, poprijéti (-primem) se; *impf.* lotévati se, poprijémati se.

darankehren *sich* zméniti se za kaj; *impf.* méniti se, márati, mar biti (sem) komu česa.

darankommen na vrsto priti (pridem), *impf.* na vrsto prihájati.

daranlıegen komu do česa biti (sem), za kaj biti.

darannachen *sich* *f.* darangehen.

daransein pri čem, na čem biti (sem), pri volji biti, naménjen biti; volja me je; gut — komu dobro kaže, sreča dobro streže; *fóhlet* — na izgúbi biti; er ist nahe daran zu ... malo da ne ...; wenn ich recht daran bin ée se ne motim.

darauf *adv.* na to, na tem; (hernach) nato, potem, potlej; — ausgehen naklépati, namérjati. [dév.

Daraufgabe *f.* naméček, nadávék, nadarauftgehen poíti (-idem), potéci; *fig.* umréti, pomréti; (benóhtiget werden) treba je, potrebovati se.

Daraufgeld *n.* nadávék, nadév.

daraufkommen iztekníti (-táknem), zasledíti, izvédeti (-vém) kaj, naletéti na kaj.

daraufwenden obrniti, *impf.* obráčati na kaj.

Daraufzahlung *f.* pridálo, pridáv.

daraus *adv.* iz tega, iz teh reči.

darben strádati, pománjkanje trpéti, v révsčini živéti.

darbieten ponúđiti, podelíti, podáti; *impf.* núđiti, ponúđjati, podeljevati.

Darbieten *n.* ponúdba.

darbringen do-, prinésti (-nésem), poklóniti; *impf.* do-, prinášati, poklánjati.

Darbringer *m.* poklonitelj.

Darbringung *f.* donòs, poklonitév.

darein *adv.* v to, v tega, vanj, vanjo, vmes.

dareinsfinden *sich* priváđiti se česa, uvéščiti se, izúriti se v čem.

dareinlegen *sich* vtekníti (-táknem) se, *impf.* vtikati se, méšati se v kaj.

dareinreden vmes govoriti, v besédo ségati, prigovárjati, ugovárjati.

dareinschicken *sich* *f.* dareinsfinden *sich*.

dargeben podelíti, podaríti, poklóniti, *impf.* podeljevati, poklánjati.

darin *adv.* v tem, v tej reči, v tej zadevi; (innerhalb) notri.

darlegen predložiti, razložiti; *impf.* predlágati, razlágati; (beweisen) dokázati (-kážem), izpričati; *impf.* dokazovati, izpričévati, izpričávati; (erklären) razložiti, pojasniti; *impf.* razlágati, pojasnjevati.

Darlegung *f.* predložba, predložítév; dokáz, izpričanje; razlága, pojasnilo.

Darlehen *n.* zájem, posojilo.
Darlehenscasse *f.* posojilnica.
Darlehensgeber *m.* posojilodávec.
Darlehensnehmer *m.* posojilójemnik, zajemnik.
Darleihe *f.*, **Darlehen** *n.* *ř.* Darlehen. darlehen na up dati, v zájem dati, posódití; *impf.* na up dajáti, úpati, v zájem dajáti, posójati.
Darlehens- zajěmni, posojilni.
Darleiher *m.* posojevávec, posodník.
Darm *m.* črevó (-ěsa); *dem.* črevěsce;
Darm = črevni, črevěsni.
Darmbein *n.* črevníca, bedrnica.
Darmbruch *m.* kila.
Darmentzündung *f.* črevna vnětica.
Darmsfell *n.* črevna mrena.
Darngicht *f.* črevobólja, črevogriz.
Darmgrimmen *n.* *ř.* Kolík.
Darmflast *m.* črevěsni sok. [*črev.*]
Darmsaitte *f.* črevna struna, struna iz
Darmschleim *m.* črevna zleza.
Darmsystem *n.* črevje.
Darmtyphus *m.* črevěsni legar.
Darmverschlingung *f.* zamòt črev.
darnach *adv.* po tem, po tej; potlej, potěm.
darnachdichten *ravnáti se po čem.*
Darnachdichtung *f.* ravnánje po čem; da se ravná po čem.
darnieder *adv.* *ř.* danieder.
darob *adv.* *ř.* darüber. [*nica.*]
Darre *f.* sušilo, ozdica; (*Dfen*) sušil-
darreihen *podělití, podáti; impf.* po-
 deljevati, podájati.
darren *posušiti, impf.* sušiti, ozditi.
Darrhaus *n.* sušilnica.
Darrosen *m.* pečnica, peč za sušilo.
Darrsucht *f.* sušica, suhotica.
darrsüchtig *sušičěn.*
darstellbar *predstávěn.*
darstellen *predstáviti, pred oči postá-
 viti, razkázati (-kážem); impf.* pred-
 stávljati, razkazovati; (*bildlich*) načr-
 tati, naslikati, upodóbiti; *impf.* črtati,
 slikati, upodábljati; (*erffären*) razložiti,
impf. razlágati; (*schriftl.*) napisati (-pi-
 šem), opisati; *řich* — skázati (-kážem)
 se, predstáviti se; *impf.* skazovati se,
 predstavljati se; — *de* Geometrie opis-
 no merstvo; — *de* Künste prikazujuće
 umětnosti.

Darsteller *m.* predstavljávec, razlágá-
 véc; igrávéc.
Darstellung *f.* predstáva, opis, episo-
 vánje, razlága, razlózba; tabellarische
 — preglédna razpredálnica.
Darstellungsart *f.* predstavljáva, načín
 predstavljanja.
Darstellungsgabe *f.*, **Darstellungsvermó-
 gen** *n.* predstavljávnost.
darthun *izkázati (-kážem), dokázati,
 izpričati; impf.* iz-, dokazovati, iz-
 pričevati.
darüber *adv.* nad tem, nad to, črez
 to, o tem; (*beßhalb*) zató, zatórej, za-
 rádi tega; darunter und — vse vprék,
 vse križem.
darum *adv.* zató, zatórej, zavóljo
 tega, zatégadelj, zarádi tega; (*um*
daß) po to, za to, o tem, ob to.
darunter *adv.* pod tem, pod to; med
 tem; pri tem, v tem.
das *ř.* der. [*biti.*]
dasein *biti (sem), tů biti, pričujóč*
dasein *n.* bitje, bistvo, bitnost, bi-
 vanje; Kampf um's — boj za obstáněk.
daselbst *adv.* tů, tůkaj, le-tůkaj; (*dort*)
 tàm, tàmka.
dasmal *adv.* takrát, to pot, sedáj.
dass *coni.* dà, da bi; — nicht da nè,
 da ne bi, da bi ne; ohne — ne da bi;
 im Falle — ako bi; biß — doklér ne.
Dasselsiege *f.* gověji zolj.
Daten *pl.* podátki *pl.*, data.
datieren *dan in leto pripísati (-pi-
 šem), datirati.*
Datierung *f.* písánje leta in dne.
Dativ *m.* dajálnik, dativ.
Datowechsel *m.* odděvna menica.
Dattel *f.* datelj.
Dattelbaum *m.* dáteljevo drevó (-ěsa).
Dattelöl *n.* dáteljevo olje.
Datum *n.* dan in leto, datum; biß
 bato do sedáj, do danášnjega dne.
Daube *f.* doga; *dem.* dóžica.
Daubenhobel *m.* strug, strugálnik,
 spehálnik.
däuchten *ř.* dünken. [*doba.*]
Dauer *f.* trpež, obstáněk, trájanje;
Dauerform *f.* trpězna, trajna oblika.
dauerhaft *trpěžen, trajěn, obstójen.*
Dauerhaftigkeit *f.* trpěznost, trájnost,
 obstójnost.

dauertlos netrpéžen, brez trpéža.

dauern trpéti, trájati; es dauert mich žal mi je; er dauert mich smili se mi.

dauernd f. dauerhaft; — e Veurlaubung f. stalén dopúst; — Veurlaubter m. trajni, stalni dopústnik.

Däumchen n. palček.

Daumen m. paléc; (an einer Welle) motoróga; (an der Stampfe) ročica, paléc, palénik.

Daumenbreit paléc širok.

Daumenleder n. palénjak.

Daumenstoch m. palénica, lisice pl.

Däumling m. palénik; (Wien) palček.

Daunen pl. mehko perje, puh.

Daunenbett n. pérnica.

dauon adv. ód tega, od te; o tem; iz tega, od te reči; weit — daleč proč.

dauonbleiben izostáti (-stánem), *impf.* izostájati.

dauonzeilen utéči (-téčem), potégniti jo, odnésti jo.

dauonstiegen odletéti, odfréati (-čím).

dauonstiechen pobégniti, odbéžati (-bežím), prhniti; *impf.* prhati.

dauongehen od-, úiti (-idem), ubéžati (-bežím), unésti jo, upíhniti jo, pobráti (-bérem) se; *impf.* od-, uhájati.

dauonjagen izpodíti, odgnáti (-žénem), odtírati; *impf.* odgánjati, odtíravati.

dauonkommen odíti (-idem), odnésti jo, réšiti se, otéti (otmém) se; er wird nicht — ne ozdrávi več, ne prebolí.

dauonlaufen utéči (-téčem), upíhniti jo, pobrisati jo, pcedíti jo, ulíti jo, pobráti (-bérem) se, upfhniti.

dauonmachen sích f. dauongehen.

dauonrennen oddírjati, zbéžati (-ím).

dauonstleichen odpláziti se, izmúniti se, ukrásti (-krádem) se, kopíta odnésti (-nésem).

dauontragen odnésti, unésti; *impf.* odnášati, unášati; *fig.* doséči (-séžem), *impf.* doségati; (Stärkeit) nalésti (-lézem); den Sieg — premágati, zmágati koga.

davor adv. pred tem, pred to, pred to rečjó; da sei Gott — Bog varúj; — erschrecken ustrášiti se česa.

dawider adv. proti temu, zoper to, zoper to reč; (entgegen) naspróti; — sein protivíti se, ustávljati se.

dazu adv. k temu, k tej reči; (beshalb) zató; — soll es nicht kommen do tega naj ne pride.

dazugeben pridáti, pridejati (-dénem); *impf.* pridájati, pridévati; (beim Handeln) primékníti (-máknem).

dazugiehen prilíti (-líjem), *impf.* prilívati; (mit einem Strahl) pričúrñiti.

dazuhelfen pripomóči (-mórem).

dazulegen, dazuthun prilóžiti, pridejati (-dénem); *impf.* prilágati, pridévati.

dazumal f. damals. [tega.

dazwischen adv. vmes, med tem, sredi Dazwischenkunft f. posredovánje, pritégljaj, pripomóč (-i). [náva.

Debatte f. razpráva, razgóvor, obravdebatieren razprávljati, obravnavati, razgovárjati se, pretrésati, pretresávati.

Debet n. dolg; er ist schuldig dolžán je.

Debit m. prodája, promèt, spečávanje.

Debitor m. dolžnik.

Debut n. prvi nastóp (igrávca).

debutieren prvikrat nastópiti, prvikrat igráti.

Decan m. dekán.

Decanat n. dekaníja; Decanatsdekaníjski.

Decem m. desetína.

decem deset.

December m. grudén, decembér.

Decemvir m. desetérnik, decemvir.

Decennium n. desetlétje.

decent spodóbén, pristójen.

Decenz f. spodóbñost, pristójenost.

Decchant m. dekán, nadžúpnik.

Decchantei f. dekaníja.

Decchantwürde f. dekanstvo.

Deccharge f. ustrél.

dechiffrieren razréšiti, razbráti (-bérem), razvozláti.

dechiffrierkunst f. razréšítév tajnopisa.

decidiert odlóčen; adv. odlóčno.

Decigramm n. desetinka grama.

Decimal= desetinski, decimálni.

Decimalbruch m. desetinski ulómék, desetínski drobéc.

Decimalmaß n. desetínska mera.

Decimalwaage f. desetínska téhtnica.

decimieren desétiiti, vsákega desétega

ustrelíti.

Deck n. kròv, páluba.

Deckblatt n. krovni list.

Deche *f.* odéja, pregrinjálo; kròv; (Blafonb) stròp, stropje; Binjen— štórja; Buch— platnica; Pferde— plahta.

Dechel *m.* pokròv, pokròvka, rena, zaklòp, zaklòpèc; *dem.* pokròvèèk, rénica.

dechelformig pokròvnat.

deden kriti (krijem); pokriti, zavéz-niti; *impf.* pokrívati, zavezovati; og-niti, odéti (-dénem); *impf.* ogrinjati, odévati; Auslagen — založiti, *impf.* zalágati; (den Tisch) pogrñiti, *impf.* pogrinjati; (sicherstellen) zavarovati.

Decker *m.* krovèc, strehar; pogrinjávèc.

Deckgebür *f.* pristojbina za spuščanje.

Decklicenz *f.* spuščálno dopustilo.

Deckmantel *m.* zagrinjálo; pretvéza.

Decknetz *n.* mreža zagrebáèa.

Deckperiode, **Deckreit** *f.* (für Hengste) spuščálna doba.

Deckplatte *f.* ploša pokròvница.

Deckschuppe *f.* krovna luska.

Deckung *f.* kritje, pokrivanje; (Schutz) zaslòmba, bramba, zaklòn, zaklonišèe; (Sicherung) vársèina, zavaròvanje; — bei Abgangèš pokritje, zalòžba primánjkljaja.

Deckungsurkunde *f.* izkázna listina.

Declamation *f.* umétni govor, deklamácija; **Declamator** *m.* deklamator.

declamatorisch deklamátorski.

declamieren umétno govoriti, deklamirati, deklamovati.

Declarant *m.* napovednik. [rácija.

Declaration *f.* napóved, izjáva, deklararieren napóvedati (-vém).

declinabel sklanjálèn.

Declination *f.* odklòn; *gram.* sklanjávèš, sklanja, sklanjanje.

Declinationsnadel *f.* odklonica, odklònska igla.

declinieren sklanjati, pregíbatí (-gíbljem); odklánjati se.

Decret *n.* izvárèk, prevrétèk.

Decorateur *m.* olupševávèc, ozaljševávèc, dekoratér.

Decoration *f.* olupšáva, okrásje, dekorácija; red, èastno známenje.

Decorationsmaler *m.* slikár dekoráciij, gledišèni slikar.

decorieren olupótiti, okrásiti, olupšati, ozaljšati; *impf.* lepótiti, lépsati, záljšati; podeliti red, èastno známenje.

Decorum *n.* spodòbnost, dostòjnost.

Decret *n.* odlòk; dekrét.

decretieren odlòèiti, skléniti; *impf.* odloèevati, sklèpati.

Dedication *f.* posvetitèš, posveèevánje, posvéta, posvetilo.

dedicieren posvetiti, *impf.* posveèevati.

deducieren izvèsti (-védem), izpéljati; *impf.* izvájati, izpéljavati.

Deduction *f.* izvájanje, izvòd, izpe-ljáva, dedúkcija.

Defect *m.* pománjkljaj, nedostátèk.

defect pománjkljiv, nepopòln.

Defectbogen *m.* manjkajòèa, dopolnilna pola.

defectiv nepopòln.

defensiv branilèn, odbijálèn.

Defensor *m.* š. Bertseidiger.

Deficient *m.* oslábèèc, opèšanèc, bolèhèn duhovnik, deficient.

Deficit *n.* primánjkljaj, nedostátèk.

defilieren snováti (snújem), v redú mimo koga iti (idem, grem), defilirati.

definieren opredèliti, pojèm dolòèiti; *impf.* opredèljati, doloèevati.

Definition *f.* opredèlba, opredèlitèš, defínicija. [trdèn.

definitiv dokónèèn, konèèn, stalèn,

definitiv *adv.* stalno, za trdno; — e Rechnungsberèbigung dokónèno rešen račun.

Definitum *n.* dokónèèk, dolòèenost.

deform nespodòbèn, spaèen.

Deformität *f.* nespodòba, spaka. [ba.

Defraudation *f.* poneveritèš, ponever-defraudieren ponevériti, *impf.* poneverjati; (schmuggeln) tihotápiti.

Degen *m.* mèè; **Degen-** meèev.

Degenflügel *f.* mèèeva ploskèš.

Degengehék *n.*, **Degenkuppel** *f.* jermen za mèè, meèev prepàs.

Degengriff *m.* mèèevo držálo, roèa.

Degenklinge *f.* mèèevo rezilo.

Degenknopf *m.* meèev gumb, mèèeva glavica.

Degenspike *f.* mèèeva ost (-i).

Degenstoß *m.* vbòd z meèem.

Degradation *f.* znížanje.

degradieren znížati, postávití na nižjo stopnjo; *impf.* zníževati.

dehnbar raztèžèn, raztegljiv, potegljiv, vlačèn.

Dehnbarkeit *f.* raztežnost, raztegljivost. **dehnen** raz-, na-, potegniti, razpróžiti; *impf.* raz-, nategovati, raz-, natézati, próžiti, vleči (vlečem); (**Silbe**) zatégniti, *impf.* zatézati; **sich** — iztégniti se, *impf.* iztégniti, iztegávati se, vleči se; (rečen) zlékniti se, *impf.* zlécati se, zlecevatí se; ge~~de~~hnte **Silbe** zatégnjen zlog.

Dehnung *f.* raztezáva, raztéganje; (**d.** **Silbe**) zatéza, zatezávanje.

Dehnungsriemen *n.* zatégljaj, zatezáj.

Deich *m.* jez, zasip, gat, graja; **Deich-** jezov; =bruch *m.* predór jeza.

deichen zaježiti, zagraditi, zasípati (-sípajem), zasúti (-spém u. -sújem); *impf.* jezíti, gradíti, zaježevati, zagrájati, zasípávati.

Deichsel *f.* oje (ojesa), ójnica; (**h**intere) sora, razvóra.

Deichselarm *m.* trabje.

Deichselgabel *f.* ójnice *pl.*, škarje *pl.*, škárnice *pl.*

Deichselnagel *m.* igla.

dein tvoj; (**bu** —) svoj.

deinesgleichen tebi enák, tvoje vrste.

deineshalben, **drinetwegen** zavóljo tebe, zaradi tebe.

deinig *f.* dein.

Deismus *m.* deizém, bogovérstvo.

Deist *m.* deíst, bogovéréc.

deistisch bogovérén.

Dekade *f.* desetérica, desétka, dekáda.

Dekagramm *n.* desétka gramov, deka-gram.

delectieren razveseljevati, veselíti.

Delegat *m.* odposlánec, delegát.

Delegation *f.* odrédba, odbéra, odre-dítév; odposlánstvo, delegácija.

delegieren odposláti (-pósljem), od-redíti, odbráti (-bérem), delegirati.

delegiert poslán, odbrán, delegíran.

Delegierte *m.* odposlánec, delegát.

delicat slastén, izbrán; (**gart**) mil, nežén; (**häfelig**) koeljív.

Delicatesse *f.* slaščica, poslást (-i), poslaščica; nežnost, razkóšje. [**dén.**]

delicios slastén, radostljív, blagougó-

Delict *n.* zločin, hudodelstvo.

Delinquent *m.* zločinéc, hudodélec, hudodélnik; obsójenéc; —in *f.* hudo-délnica; obsójenka.

delirieren blaznéti, blesti (bledem). **Delirium** *n.* *f.* **Wahnsinn**.

delogieren razstániti, izséliti, iz stanovánja dejáti (**dénem**).

Delogierung *f.* razstanítév, izselítév, izgón. [**fin.**]

Delphin *m.* pliskavica, pliskávka, del-Delta *n.* delta.

Deltamündung *f.* deltast izlív.

Demagog *m.* demagóg.

demagogisch demagóski.

Demant *m.* *f.* **Diamant**.

Demarcation *f.* razmejitév.

demarkieren razmejiti.

demaskieren razšémiti, krinko (šemo) z lica potégniti, lice odkriti (-krijem), lice razkriti.

Dementi *n.* preklíc.

dementieren preklícáti (-klíčem), za neresnično razglásiti; *impf.* preklícevati.

demgemäß *adv.* potemtákem, obtórej, po tem, na ta načín.

Deminitivum *n.* pomanjševálna beséda, manjšávka.

Demission *f.* odpúst, ostávka.

demissionieren ostáviti (službo), odstópti; *impf.* ostávljáti.

demnach *adv.* po tem, potemtákem, torej, zatórej.

demnachst *adv.* kmalu, koj, v kratkem, skoro.

demohngeachtet *adv.* vendar pa.

Demofelle *f.* gospodíčna, góspica.

Demokrat *m.* ljudojljub, demokrát.

Demokratie *f.* ljudovládstvo, demokratíja. [**ski.**]

demokratisch ljudovláden, demokrát-demolieren podréti (-dérem), razdejáti (-dénem), razrúšiti, rászúti (-sújem u. -spém); *impf.* podírati, razdévati, rászípáti (-sípajem).

Demolierung *f.* podíranje, razrúšítév.

Demonstration *f.* dokáz, dokazovánje; skazovánje; *fig.* demonstrácija, očítovánje, izzivanje.

demonstrativ kazálén, skazoválén; iz-zivajóč.

demonstrieren do-, skázati (-kážem); *impf.* dokazovati; *fig.* očítovati, izzívati.

demonstrieren poškódovati, onémíti (tòp), razdejáti (-dénem) (strój).

Demoralisation *f.* izpodkopávanje nrávnosti, pohújsanje; pokvárlenost, demoralizácia.

demoralisieren popáčiti, pokváriti, izpríditi; *impf.* páčiti, kváriti, príditi.

Demuth *f.* poniženost, pohlévnost.

demüthig ponižen, pohléven.

demüthigen ponižati, ponižnega storiti, osramotiti; *impf.* poniževati, ponižnega delati, pokoriti, sramotiti.

Demüthigung *f.* ponižanje, poniževá-nje, osramotítév.

demuthsvoll *í.* demüthig.

demzufolge *adv.* vsled tega.

Dendrit *n.* drevnk, dendrit.

Dendrometer *n.* deblomèr, drevomèr.

Dengelhammer *m.* klepèc, klepáč, klepálnik. [poklépati.

dengeln klépati (klépljem); sklépati,

Dengelstock *m.* bábica.

Dengelstuhl *m.* kobíllica.

Dengelzug *n.* klepi *pl. f.*, klepálo.

Dengler *m.* klepáč, klepávèc.

Denkart *f.* mišljénje, mišljáva, načín mišljénja.

denkbar kar se more (dá) mísliti.

Denkbuch *n.* spomeník, spomínska knjiga.

denken mísliti, pomísliti, *impf.* pomísljevati, premísljati; hin und her — preudárjati, premísljevati, ugíbatí (-gíbljem); ich dáchte zdi se mi, dozédva se mi, jaz bi dejál; der Mensch denkt, Gott lenkt èlovek obráča, Bog obréne; (sich erinnern) spómnniti se, domísliti se; *impf.* pámetiti, pómnniti, mísliti na kaj; spómínjati se, domísljati se; (gefallen sein) naklépati, v míslíh iméti (imám), kániti, namérjati; (helfen) úpati, nadéjati se; (meinen) méniti, sódití, zdéti se komu; sich — mísliti si, predstávljati si.

denkend míslèè, mísliv, premísljiv, preudáren. [vávèc.

Denker *m.* míslitelj, míslèc, premíslje-denksfáhig mísliv, zmóžen mísliti.

Denkform *f.* *í.* Denkart.

Denkfreiheit *f.* svobóдно míšljénje, svobódna míšèl (-i), svobóda míšljénja.

Denkgesetz *n.* zakon míšljénju.

Denkkraft *f.* úmnost, razúmnost, preudárnost, míselnost.

Denklehre *f.* *í.* Logik.

Denkmal *n.* spomeník, pómnik; (Grabes—) nadgróbník; alte Denkmáler staríne, starodávni spomeníki.

Denkmünze *f.* spomínšèica, spomínski novèc.

Denkschrift *f.* spomeníca.

Denkspruch *m.* modèr izrèk, rèk, pri-slovíca.

Denkübung *f.* vaja v míšljénju.

Denkungsart =weise *f.* *í.* Denkart.

denkwürdig znamenit, znamenítèn, velikovážen, spomína vredèn.

Denkwürdigkeit *f.* znamenítost, ime-nítnost.

Denkzettel *m.* spomínski listèk.

denk *coni.* zakáj, kajti; was ist — i kaj, kaj pa je; wer ist es — kdo je mar; (alè) kò, razen; (also) torej.

dennoch *coni.* vendar, pri vsem tem, vendarle.

Dental *m.* zobnik, dental.

Denunciant *m.* ovadník, ovadúh.

Denunciation *f.* ováda, ovádaba.

denuncieren ováditi, *impf.* ovájati.

Departement *n.* oddèlek; okraj, okróž-je, departement.

dependent zavíšen, odvísèn.

Dependenz *f.* odvísnost.

Depesche *f.* depéša, brojávka.

dephlegmieren vlago, vodo odlóčiti, *impf.* odločevati; *í.* entwässern.

deponent *m.* položník, pričá, svedòk. deponieren položiti, izróčiti, v hrambo dati; *impf.* polágati, izróčati, v hrambo dájati; (ausfragen) pričati, pričevati, svedóčiti.

Deportation *f.* progòn, pregnánstvo.

deportieren pregnáti (-žènem), v tujo dežélo odpéljati (-péljem); *impf.* pre-gánjati, v tujo dežélo odpeljávati.

Depositen- hranilni, depozítzni.

Depositenamt *n.* hranilni, depozítzni urád.

Depositenkasse *f.* hranilna, depozítzna blagájnica. [nína.

Depositengebür *f.* hranilščína, polož-

Depositengeber *pl.* hranilni novci *pl.*, depozítzni denárji *pl.* [list.

Depositenchein *m.* polóžni —, hranilni

Depositenvermögen *n.* hranilno —, depozítno premoženje.

Depositenverwaltung *f.* oskrbovanje hranil, uprava hranilnih denárjev.

Deposition *f.* izpričevanje, svedočba.

Depositor *m.* hranitelj, depozitor.

Depositorium *n.* hranilnica, skládnica.

Depositem *n.* hranilo, pológa, pológ.

Depot *n.* skladišče, založišče, hranišče; *mil.* dopolnilna vojska; vojaško skladišče.

deprecieren prósiti odpúšcanja.

Deputat *n.* dodátek, pridátek, príbóljšek, deputát.

Deputation *f.* poslánstvo, deputácija.

Deputierte *m.* poslanec; *f.* poslanka.

der bleibt als Artifel unüberseht; *pron.* (dieser, diese, dieses) ta, ta, to; (jener) óni, -a, -o; (welcher) katéri, -a, -o, ki. derangieren izneréditi, v neréd správití. [tákem.]

derart *adv.* také, na tak način, podobartig tak, takšen, te vrste.

derb robát, siróv, jedrnat, krepék;

čvrst, silén, močén; (bei d. Mineralien) grúčav, jeklén.

Derber; *n.* grúčava ruda.

Derbheit *f.* robátost, siróvost; jedrnatost, jedrina, krepkóst, čvrstóst.

derEinst *adv.* kdáj, enkrat, nekđaj, nekoč.

derenthalben *adv.* zato, zaradi tega, zatégadelj, zastran tega.

dergestalt *adv.* také, na tak način, potákem, potemtákem. [bén.]

dergleichen tak, takov, takšen, podobérvat izpelján.

Derivation *f.* izvód. [vájati.]

derivieren izvésti (-védem), *impf.* iz-

derjenige (diejenige, dasjenige) tisti, tista, tisto; taisti, taista, toisto.

dermalen *adv.* sedáj, zdáj.

dermalig sedánji.

dermaßen *adv.* také, také zeló, tóliko, také močnó.

Derø Vaš; Njihov.

derohalben *adv.* zatórej, zavóljo tega.

derselbe (dieselbe, daselbe) taisti, taista, toisto; tisti, -a, -o; eben—ravno tisti, -a, -o.

derselbig j. derselbe.

derweil *adv.* tačas, med tem.

Derwisch *m.* derviš.

derzeitig tačasén, sedánji.

desavouieren tajiti; zatajiti, preklícati (-klíčem).

Descendenten *pl.* zarod, zarojenci *pl.*, nizhódnó koléno, soródniki nizdólnje vrste.

Descendenz; *f.* potómci, soródniki nizdólnje vrste.

Descension *f.* nizhód.

descriptiu opisoválén, opisén.

Deserteur *m.* ubéznik, uhájáč, begún, uskók.

desertieren ubégniti, ubézati (-bežím), pobégniti, úiti (-idem), utéči, uskóčiti; *impf.* ubégati, uhájati, utékati.

Desertion *f.* ubég, uték, uhájanje.

Deseruit *n.* zaslužék odvétnikov.

desfalls *adv.* zastran tega. [kísto.]

desgleichen *adv.* také, prav také, ta-

deshalb *adv.* zató, zavóljo tega, zbog tega, zatégadelj.

designieren odlóčiti, odméniti; *impf.* odločevati.

Desinfection *f.* razkúžba, razkuževánje.

Desinfectionslocale *n.* razkuževálnica.

Desinfectionsmittel *n.* razkužilo.

desinficieren razkúžiti, desinficirati;

impf. razkuževati.

desolat opustóšen, pustótén; žalo-

stén, obúpén.

Desorganisation *f.* razpad, razstrój,

razdejanje; razstrójtstvo.

desorganisieren razdejáti (-dénem),

razstrójtiti; *impf.* razdévati, razstroje-

vati.

Desordnation *f.* razkis.

desordnieren razkísiti, odkísliti.

desperat obúpén, brezúpén.

Desperation *f.* obúp, brezúpnost.

Despot *m.* samosilnik, trinog, despot.

Despotie *f.*, Despotismus *m.* samosilje,

samosilstvo, trinoštvo, despotizém.

despotisch samosilén, trinoški, des-

spótski.

dessenthalben, dessentwegen, dessent-

willen *adv.* j. deshalb.

desseungeachtet *adv.* pri vsem tem,

vendarle.

Desert *n.* zasládék, posládék.

Desin *m.* vzóréc, náčrt.

Destillat *n.* prekapnína, prekapína.

Destillateur *m.* prekapljáč, prekaplje-

vávéc.

Destillation *f.* prekap, prekapanje, prežig.

Destillationsapparat *m.* prekapilo.

Destillierblase *f.* prekapni kotel.

destillieren prekapati; *impf.* prekapljevati, prežigati.

Destillierhelm *m.* klobúk, kapa.

desto *adv.* tem, s tem, toliko, tolikanj; je mehr, — besser čim več, tem (toliko) boljše; nichtdestoweniger vendarle, pri vsem tem.

deswegen *adv.* š. deshalb. [délek.

Detachment *n.* odposlan vojaški oddetajieren poslāti (pósljem), odposlāti, odprávi; *impf.* pošiljati, odposiljati, odprávljati.

Detail *n.* nadróbnost, podróbnost; inš — nadróbno, natánko; im — verkaufen po drobnem, nadróbno prodāti; *impf.* nadróbno prodájati.

detaillieren nadróbno razložiti, natánko razkázati, navésti (-védem), naštéti (-štéjem); *impf.* nadróbno razlagati, natánko razkazovati, naštévat.

detailliert nadróben, podróben, natánčen, obšíren; *adv.* nadróbno, natánko, obšírno.

Detailplan *n.* podróbni értež.

Detailverzeichniss *n.* podróbni izkáz.

Detektiv *m.* tajni policist, detektiv.

deut *m.* božjak, nézica, repar.

deuteln modrovati.

deuten razložiti, raztolmáčiti; *impf.* razlagati, tolmáčiti; (weisen) pokázati (-kážem), *impf.* kázati; (winken) mígniti, pomígniti; *impf.* mígati, pomígovati; (mit d. Kopfe) kímniti, pokímati; *impf.* kímati (kíam, kímljem); (m. d. Augen) poméžkniti, *impf.* mežikati, pomežkovati; (m. d. Hand) máhniti, *impf.* máhati; (vorbedeuten) kázati (kážem), oznánjati, poménjati. [mác.

Deuter *m.* razlagatelj, razlagávec, toledntlich razlócen, razvíden, jasen; očitén; — machen pojasniti, razjasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlagati.

Deutlichkeit *f.* jasnost, razlócnost, razvídnost, očitnost.

deutsch nemški; — e Sprache nemški jezik, némščina; — machen némčiti; ponémčiti.

Deutschemeister *m.* véliki nemški križevnik, glavár némškega reda.

Deutschtum *n.* nemštvo.

Deutschtümeler *f.* nemškovánje, nemškútarstvo.

Deutschtümler *m.* nemškútar, nemškóvávéc; — in *f.* nemškúta, nemškútarica.

Deutung *f.* razlága, pojasnilo, razkláda, tolmáčenje.

deutungsvoll pomenljív, znamenit, znamenitén.

devastieren opustósiti. [oija.

Devinculierung *f.* razvéza, devinkulá-

Devise *f.* geslo.

Diacon *m.* diakon.

Diaconat *n.* diakonstvo.

Diadem *n.* zlati venéc, šapélj.

Diagnose *f.* spoznánje, poznánje bolézni; razpoznáva.

diagnostizieren beléžen (-i) spoznāti.

Diagnostik *f.* diagnóstika; uk o razpoznávi bolézni. [kótén.

diagonal popréčen, protikótén, pre-

Diagonale *f.* popréčnica, prekótnica, diagonála.

Dialekt *m.* naréčje.

Dialektik *f.* dialéktika, razumoslójve.

Dialog *m.* dvogóvor, razgóvor, pogóvor.

dialogisch dialóski, v pogóvorih.

Diamant *m.* demant; **Diamant-, diamanten** demantén, demantov.

Diameter *m.* premèr, premérik.

Diäresis *f.* razlóka, razstáva, dieréza.

Diarrhöe *f.* drista, driska, sračka, derečina, lijávica.

Diät *f.* zmernost v jedi in pijáči, piéla hrana, mera in red v življenju.

Diäten *pl.* dnévščina, dnévnice *pl.*, diéte *pl.* [razred.

Diätencasse *f.* dnévnični —, diétni

Diätetik *f.* nauk o zdravju, dietétika.

diätetisch zmèren, dietétičén.

dich tebe, te.

dicht gost, jédnat; — an etwas tik; — machen zgostiti, *impf.* gostiti; —

werden zgostiti se, zagostiti se; *impf.* gostiti se, zgóščati se, zgoščávati se, zgoščévati se.

dichtbelaubt košát, gostolistén.

dichtbewachsen gosto zarástél.

dichtbuschig košát, kocast.

Dichte *f.* gostóta, gostóst, goščáva; — der Bevölkerung naseljenost.

Dichterei *f.* pesnikárjenje, pesnikárstvo; izmišljávanje.

dichten izmišljati; pésniti, pesmi zlagati, skládati, pesmáriti, peti (pojem); *f.* dicht machen.

Dichten *n.* pesnikováanje, zlagáanje pes-Dichter *m.* pesnik.

Dichterader *f.* pésniška žila.

Dichteranlage *f.* pésniški dar, pevška zmožnost.

Dichterei *f.* *f.* Dichterei.

Dichtergeist *m.* pésniški duh.

Dichterin *f.* pésnica.

dichtersch pésniški, pevski.

Dichterling *m.* pesmárček, pevče (-ta).

Dichtersprache *f.* pésniški jezik.

Dichtervolk *n.* pésniki *pl.*

dichthaarig gostolás.

Dichttauglichkeitsmesser *m.* gostomèr.

dichtkörnig zrnat, jedrnat, jedrovit.

Dichtkunst *f.* pésništvo, pevška umètnost, poezija.

dichtklaubig *f.* dichtbelaubt.

Dichtung *f.* pesèn (-i), pesèm (-i), spév, poezija; izmišljáva, izmišljótina.

Dichtungsart *f.* vrsta pesništva.

Dichtungskraft *f.* pésniška moč (-i), obrazotvornost, domišljívost, domišljíja.

dick debel; (fest) tolst, ratèn; (dicht) gost; — werden debelíti se, redíti se; odebeléti, zdebéléti, obredíti se; gostíti se, zgoščávati se; zgostíti se, zagostíti se; durt — und dünn órez drn in strn.

Dickbauch *m.* trebúšnik, debelúh.

Dickbein *n.* stegno.

Dickdarm *m.* debélo črevó (-ésa).

Dicke *m.* debelúh; *f.* debelína, debelóst, debelóta; gostóta, goščóba, gošča.

dickhäufig debelonóg.

Dickhals *m.* debelovrátnik.

dickhalfig debelovrátèn.

Dickhäuter *pl.* debelokóžci. [*jav.*

dickhäutig debelokóžen, koznat; zu-

Dickicht *n.* gošča, goščáva, šuma.

dickknochig kostnat, debelokóstèn.

Dickkopf *m.* debeloglávéc, glaváč, patoglavéc; (verächtl.) butéc, butélj (-tlja, -teljna).

dickköpfig glavát; butast, trdoglav.

dickleibig debelúšèn, trusnat; — eš Weib debelúša.

dickmäulig óbast.

Dickmilch *f.* kisló mleko; sesédeno, zagrizeno mléko.

dicknasig nosát; debelonòs.

Dickschnabel *m.* debelokljún.

Dichtstuer *m.* baháč, hlastáč.

Dickwanst *m.* vampež; *f.* Dickbauch.

Diktando *n.* narekovánje; — schreiben písati narekováno.

Diktat *n.* narekovánje, diktat. [*tátor.*

Diktator *m.* neomejèn poveljník, diktieren narékati, narekovati.

Diction *f.* zlog.

Didaktik *f.* didáktika, poučno pésništvo; ukoslóvje, učba.

didaktisch poučen; ukoslóvèn, didák-tičèn, didáktiški.

die *f.* der.

Dieb *m.* tat, kradljivéc, zmikávéc.

Dieberei *f.* tatinstvo, kraja.

Diebes- tatinski, tatóvski.

Diebin *f.* tatíca, kradljivka.

diebisch tatinski, kradljiv.

Diebsbande *f.*, **Diebsgefindel** *n.* tatínska družál (-i).

Diebshandwerk *n.* tatinstvo.

Diebsthelfer *m.* tatinski pomočnik.

Diebstlaterne *f.* slepíca. [*piráč.*

Diebstschlüssel *m.* vetrih, tatinski od-

Diebstahl *m.* tatvína, kraja, kradež.

diejenige *f.* derjenige.

Diele *f.* deskà, blanja, žaganica, pód-nica; (Boden) tlak.

diele obdeskáti, popódití, deskè polóžiti; *impf.* pódití, deskè polágati; tlak naredítí, *impf.* naréjati.

dienen slúžiti, poslovati; zu etwas — slúžiti, rábiti; (als Knecht, Magd, Slave) hlapčevati, deklovati, sužnevati, rabótati; (nüchlich sein) streči (strežem), godíti, bití (sem) za kaj; wozu dient das? čemu je to?

Diener *m.* služábnik, sluga; strežáj, strežnik; posël.

Dienerin *f.* služábnica, slúžkinja; stréžnica, stréžájka, kršćenica.

Dienerdienst *f.* služábníštvo, slúžništvo, posli *pl.*; družína.

Dienst *m.* služba; (Amt) urád; (Bebienung) stréžba, postréžba; (Zrohn-

dienst) tlaka, rabóta; (Hofdienst) dvorba; (Pflicht) dolžnosť, oprávek; waš steht zu — en? kaj bi radi? — e nehmen v službo stópti; — erweisen uslúžiti; Erweisung eines — es uslúga; zu — en stehen na uslúgo biti (sem); Dienst-služni, služabni, službeni.

Dienstabschied *m.* odpúst, doslúžek.

Dienstag *m.* vtorek.

Dienstalter *n.* služábna leta *pl.*

Dienstantritt *m.* nastóp službe.

dienstbar služben, služábhen, podlózhen.

Dienstbarkeit *f.* služábnošt, podlóz-nost; (Servitut) služnost.

Dienstbefehl *m.* služábno povélje.

Dienstbestiffen marljiv, prizadeven.

Dienstbetrieb *m.* službovanje.

Dienstbezüge *pl.* služábni prejemki.

Dienstbote *m.* posél, družinče (-eta);

Dienstboten *pl.* družina; =ordnung *f.* pó-selski red; =protokoll *n.* pó-selski za-písnik.

Dienstleid *m.* služábna priséga.

dienstlefrig marljiv, gorèc, vnèt v službi, prizadevljiv.

Dienst Eintritt *m.* vstóp v službo.

Dienstentlassung *f.* odpúst iz službe.

Dienstentsetzung *f.* odstáva, odpráva iz službe.

dienst erfahren izvéden, vešè v službi.

dienstfähig pripravèn, sposóben za službo.

dienstfertig postrežèn, postrežljiv, poslúžen, uslúžen.

Dienstfertigkeit *f.* postrežnost, postrež-ljivost, uslúžnost, ustrežljivost.

Dienstfrau *f.* gospodinja.

dienstfreundlich postrežèn, prijážen; — eruchen služabnovljúdno napróstiti, v služábni vljúdnosti napróstiti. [nje.]

Dienstführung *f.* službovanje, uradová-

Dienstgang *m.* služábni pot.

Dienstgeber *m.* službodájnik, gospodar.

Dienstgehalt *m.* službenina, služábna plača.

Dienstgenosse *m.* služábni továriš.

Dienstgesuch *n.* prošnja za službo.

Dienstherr *m.* gospodár.

Dienstinstruction *f.* služábno navodilo, služábni napótek.

Dienstjahr *n.* služábno leto.

Dienstknecht *m.* hlapèc, posél.

Dienstleistung *f.* služba, službovanje.

Dienstleute *pl.* družina, posli.

dienstlich služábhen, uráden.

Dienstlohn *m.* mežda, zaslúžek.

dienstlos brezslúžben, brez službe.

Dienstmagd *f.* dekla, křšèenica.

Dienstmann *m.* (*ministerialis*) dvor-nik; (Tagelöhner) služnik, postrežèek.

Dienstordnung *f.* služábni red.

Dienstperson *f.* služábna oséba.

Dienstpflicht *f.* služábna dolžnost.

dienstpflichtig podlózhen.

Dienstposten *m.*, Dienststelle *f.* služba, mesto službovanja.

Dienstreglement *n.* služábni pravilnik.

Dienststreife *f.* služábna pot, pot v služábni oprávkih. [be.]

Dienstfreitigkeit *f.* prepír zastrán služ-dienstanglich sposóben za službo.

dienstthätig marljiv, pridèn v službi.

dienstthuend v službi, službo oprav-ljajóč.

Diensttreue *f.* zvestóba v službi.

Dienstübung *f.* služábna vaja.

dienstuntauglich za službo nerábhen, nesposóben.

Dienstverhältnis *n.* služábno rozmérje.

Dienstverleihung *f.* podelitév službe.

Dienstverlust *m.* izgúba službe.

Dienstvertrag *m.* služábna pogódba.

dienstwillig postrežèn, poslúžen, uslú-žhen, postrežljiv.

Dienstzeit *f.* služábna doba, čas službe.

Dienstzwang *m.* siljenje k službi, tlaka, rabóta.

diesämlich touráden, tega uráda.

Diese *f.* pihálo, pihálnik.

dieser, diese, dieses ta, ta, to; toti, tota, toto; — da le-tá, le-tá, le-tó; tá-le, tá-le, tó-le.

diesfällig dotičèn, zadéven.

diesfalls *adv.* v tem ozíru, v tej reči, v tej zadévi, v tem, zastrán tega.

diesgerichtlich tosóden, tega sodišèa.

diesjährig létošnji. [zdáj.]

diesmal *adv.* tákrat, ta (to) pot, sedáj,

diesmalig tákratèn, sedánji.

diesseitig tákrajnji, tostránski.

diesseits *adv.* takraj, na tej strani, s te strani.

Dietrich *m.* vetril, odpiráč, kljukèc.

different razlíčen, razlócèn.

Differenz *f.* razlóček, razlíka, različnost, različje.

differieren lóčiti se, razlikovati se, razločevati se, v križ biti (sem).

Diffusion *f.* pronicanje.

diffusionsfähig pronikav.

Dignitär *m.* dostojánstvenik. [ma.]

Dilemma *n.* dvojímni razsódek, dilé-

Dilettant *m.* ljubíteľj umétnosti, do-

brovóljčje, dilettant. [vóz.]

Diligence *f.* marľjivost; naglost; brzo-

Dill *m.* kopér, smrdľjiv.

Dille *f.* tulék, tuljáva.

Dillöl *n.* kóprovo olje.

diluvianisch potópén, obénpotópén.

Diluvium *n.* potóp.

Dimension *f.* razmér (-i), obmèr; (Ab-

messung) izméra.

Dimeter *m.* dvomèr.

dimorph dvoľičén.

Diner *n.* obèd, gostija.

Ding *n.* reč (-i), stvar (-i); *dem.* réčca,

stvára.

dingen najéti (-jmem, -jámem), po-

godíti se; *impf.* najémati, pogájati se.

dinglich stvarén, rečén.

dingstada *adv.* oné, oná.

dinieren obèdovati.

Dinkel *m.* píra, píř.

Dinkelstroh *n.* pířevica.

Dinte *f.* š. Zinte.

Dintenfisch *m.* ěrnica.

Dioecesan- škofijski.

Dioecese *f.* škofija, vladikovína.

Dioryd *n.* dvokis.

Diphtheritis *f.* golta; Croup *m.* dávica.

Diphthong *m.* dvoľlášnik.

Diplom *n.* listína o podelitvi kákega

dostojánstva, diplom.

Diplomat *m.* povérjenec za določítév

meďnárodnih oďnošájev, diplomát.

Doppelbaum *m.* stropník.

Doppelboden *m.* stróp iz stropníkov.

dir tebi, ti; (du —) sébi.

direct neposréden, narávnostén; *gram.*

nezavisén; directe Steuern neposrédni

davki, davki na prvo rokó; directe Rede

premi govor, dobesédni govor; *adv.*

premo, narávnost.

Direction *f.* ravnáteľstvo.

Directive *f.* vodilo, pravílo, ravnílo.

Director *m.* ravnáteľj, vodja.

Directorin *f.* ravnáteľjica.

Directorium *n.* ravnáteľstvo, vodstvo.

dirigieren vóđiti, ravnáti, obráčati.

dirimieren razločevati, odločevati.

Dirne *f.* deklé (-ta), deklína, púnca.

mladénka; (im üblen Sinne) vlačúga.

Discant *m.* visóki (ženski) glas.

Disciplin *f.* veda, stroka, predmèť;

(Zucht) strogi red, strahováňje; Di-

sciplinar= disciplinarni, strogorédni.

Disconto *m.* odbíték, odstévek.

discreditieren ob zaupanje pripravíti,

na slab glas správití.

discret preudárén, razbórén; moléľjiv.

Discretion *f.* preudárnot, razbórnost;

moléľjivost.

discurieren razgovárjati se, pogovár-

jati se, méniti se, poménkovati se,

kramľjátí.

Discurs *m.* razgóvor, pogóvor, kram-

ľjánje, pomének.

Discussion *f.* razpráva, pretrès, pre-

tresováňje.

discutieren razprávljati, pretrésati,

preudárjati, obravnávati, rešetáti.

disquistieren omráziti, ozlovóľjiti, v

nevóľjo pripravíti, *impf.* pripravľjati.

Disharmonie *f.* neskládnot, razglásje;

fig. neslóga, razpór.

disharmonieren ne ujémati se, ne

zľgati se.

disharmonisch neskládén, razglásén,

neubrán; neslóžen.

disjunctiv razstávén, ločlén.

Dislocation *f.* premestítév, prestáva;

razpostáva, razmestítév, porazmestítév.

dislocieren preméstíti, prestávíti; raz-

postávíti, razméstíti, porazméstíti;

impf. preméšćati, prestávljati, razpo-

stávljati.

Dispens *m.* izpregléd, oprostítév.

dispensieren izpreglédati, oprostíti;

impf. izpregledovati, oprošćevati.

Disponent *m.* opravník.

disponibel razpolóžen, pripravľjen;

na razpoláganje.

Disponibilität *f.* razpolóžnost, prí-

pravľjenost.

disponieren razporedíti, *impf.* razpo-

réjati; ravnáti —, razpolágati s čím,

obráčati kaj; naklóníti, *impf.* naklá-

njati (koga).

disponiert razpoločèn, dobre volje; naklónjen.

Disposition f. razpoláganje; (Geneigtheit) naklónjenost, dobra volja; (Vertugung) narédba, razporédba; (Entwurf) osnútek, načrt; (zu einer Krankheit) nágnjenost.

Disput m. spórni razgóvor, prepírka, pričkanje.

Disputation f. razgóvor, pričkanje, prepírka; sporni govor, sporni spis. *disputieren* prepirati se, pričkati se; *razgovárjati* se.

Dissident m. drugoverèc, inovèrèc.

Dissimilation f. razlikovánje.

Dissonanz f. razglásje, nesoglásje, neskládnost.

Distanz f. razdálja, razdaljina, oddaljenost, vzdaljenost; (Schußweite) streljáj.

Distel f. osát, bodljika, turèk; *coll.* osátje, bodljikovje.

Distelfink m. lisèek.

Distelgewächs n. osátnica.

distelig osátèn, bodljikav.

Distichon n. dvostih, dvovrstje, distih.

Distinction f. razlòčba, razdelitèv; odlika, odliènost.

distinguiert odbrán, odlièen.

distonierend razglásèn.

distributiv loèilèn; razdeljiv.

District m. (Kreis) okróžje; (Bezirk) okraj; *Districts-* okróžni, okrajni.

Diurnist m. dninar, diurníst.

Diurnum n. nadnévšèina, dnina.

Divan m. počiválnica, počiválo, divan. *divergent*, *divergierend* razmièen, odmièen, razhòden.

Divergenz f. razmiènost, razhòd.

divergieren razmikati se, razhájati se, loèiti se.

Dividend m. deljènèc, razštèvanèc.

Dividende f. dividènda.

dividieren deliti, razštèvati.

Division f. delitèv, deljènje; (Heer) vojni oddèlek, divizija.

Divisor m. delivèc, delitelj, razštèvnik.

Dübel m. mozník, klin; èp; (Fisch) klèn.

Docent m. izrèdni učitelj, docent.

doch *coni.* vèndar, pák, todà; (wegen) vsàj; hilf mir — pomagaj mi nõ; — wohl páš.

Docht m. stenj, duša.

Dochtball m. utrínèk.

docieren učiti, predávati.

Dock n. ládjenica.

Docke f. (bei Tischlern, an d. Wagen) roèica; (bei den Drechsletern) kljuka; (Puppe) èèca, donda, púnca, púnèka.

Dockenstod m. stebriè.

Doctor m. doktor; (j. Arzt).

Doctorat n. dóktorstvo.

Doctrin f. nauk, vednost.

Document n. listina, dokázno pismo, dokument.

documentieren izprièati, dokázati (-kázem) z listinami; *impf.* izprièevati, dokazovati.

Dodekaeder n. dvanajstèrèc, dodeka-

Dogge f. anglèški pès.

Dogma n. verska resnica, dogma.

Dogmatik f. nauk o verskih resnicah, dogmatika.

dogmatisch verouèèn, dogmatíèèn, dogmatíški.

Dohle f. kavka.

Dohne f. zanka, zímnica, locèn, zá-drga, proglá.

Dolch m. bodálo, bodálcè. [èèk. *Dolbe* f. kobúl; *dem.* kobúllica, kobúldoldenartig kobúlast.

Goldensplanje f. kobúllica.

Goldentraube f. èèšúlja.

Holmetsch m. tolmaè.

holmetschen tolmaèiti, razkládati.

Holmetscherin f. tolmaèica.

Dolomit m. gríntavèc, dolomit.

Dom m. stólnica, stolna cerkèv.

Domäne f. državno posèstvo, kronsko posèstvo. [zbòr.

Domcapitel n. stolni kapitèlj, kórarski

Domdechant m. stolni dekán.

Domestical- domestikální, družinski.

Domestik m. posèl; *coll.* posli *pl.*, dru-

Domherr m. kanónik, korar. [zína.

Domherrnstelle f. kanonikát.

Domizil n. bivališèe, domovánje, domovališèe. [vati.

domicilieren bivati, prebívati, domo-

Dominical- dominikálnèn, vlastelínski.

Dominicaner m. dominikánèc.

Dominicanerorden m. red sv. Dominika; dominikánski red.

dominieren gospodovati, oblastovati.

Dominium *n.* gospóstvo, gospóšćina, grajšćina.

Domkirche *f.* stolna, škofijska cerkev.

Dompfaff *m. s.* Blutfint.

Dompropfarrer *m.* stolni župnik.

Dompropfesi *f.* stolna prostija.

Domstift *n. s.* Domcapitel.

Donner *m.* grom, tresk, grmót, grmljava, grménje.

Donnerer *m.* gromóvnik.

Donnergekrach *n.* tresk, tréskanje.

Donnergott *m.* Perun.

Donnerkeil *m.* strela.

Donnerknall *m.* tresk, grom.

donnern grméti, tréskati; bohnéti.

donnernd grmèc, gromovít, grmótèn.

Donnerschlag *m.* tresk, udár; (udárilo je, tréšćilo je).

donnerschwanger gromonóšèn.

Donnersag *m.* četrték; Grün — Véliko četrték.

Donnerstein *m. s.* Meteorstein.

Donnerstrahl *m.* strela.

Donnersturm *m.*, Donnerwetter *n.* grmljava, grmljavina.

Donnerwort *n.* gromovíta beséda.

Doppel- dvojni, dvójnati, dvovrstni, dvo-

Doppeladler *m.* dvoglávi orél.

doppelartig dvojnati, dvovrstèn.

Doppelbier *n.* ležák, koritnjak.

Doppelbrechung *f.* dvolóm. [nik.

Doppelconsonant *m.* podvojení soglás-doppelbeutig dvoznáčen.

Doppeldeutigkeit *f.* dvoznáčnost. [stvo.

Doppelsehe *f.* dvojni zakon, dvozakón-

Doppelfaden *m.* dvojník.

doppelfärbig dvobárvèn, dvobójen.

Doppelflinte *f.* dvocévká.

doppelförmig dvolík, dvoobrázèn.

Doppelgänger *m.* dvojičènik.

Doppelgesang *m.* dvospèv.

Doppelgespann *n.* dvovpréga.

Doppelgestirn *n.* dvozvèzdje.

doppelhaltig dvoróčèn, dvoùh.

Doppelharfe *f.* vélika harpa; vézani kozèlc, stog.

Doppelheirat *f.* vzajémna ženítèv, dvojna svatba.

Doppelhobel *m.* (oblíč) dvorézènik.

Doppelkönigthum *n.* dvokrálje.

doppelläufig dvocevèn.

Doppellaut *m.* dvoglásnik.

doppellautend dvoglásèn.

Doppelleinwand *f.* platno na štiri niti.

Doppelmasche *f.* dvojna petlja.

Doppelmaß *n.* dvojna mera.

doppeln dvojití; podvojití; (Schuße) podplátiti, podšiti (—šijem).

Doppelpunkt *m.* dvopičje.

Doppeltreihe *f.* dvorédje, dvojna vrsta.

doppeltreihg dvorédèn, dvovrstèn.

doppeltseittig dvosénčèn.

doppelseitig dvostrán, dvostránski.

Doppelseitigkeit *f.* dvostránost.

Doppelsinn *m.* dvoùm, dvoúmje.

doppelsinnig dvoúmèn.

doppelt dvojen, dvojnati, dvovrstèn, dvogub, dvostrók; (v Blumen) nasáden, gubát; *adv.* po dvoje; — šo viel dvakrát tóliko; baš —e dvakrát tóliko, dvojná.

doppeltüchtig dvojezičèn.

Doppeltüchtigkeit *f.* dvojezičnost.

Doppeltünler *m.* dvojezičènik.

Dorf *n.* vas (—i), selo, vesnica; *dem.* vasica, selce; *adv.* po dvoje; — šo viel

Dorfbewohner *m.* vaščàn, seljan, vesničan.

Dorffluß *f.* trata, ledína.

Dorfgemeinde *f.* vaška óbćina, — soséska, — srenja.

Dorfleben *n.* selsko žívljènje, žívljènje na kmetih.

Dorfleser *m. s.* Dorfbewohner.

Dorfschaft *f.* selšće; (Scute) óbćina, soséska, srenja, seljáni *pl.*

Dorfschütte *m.* vaški prisézènik.

Dorn *m.* trn; *coll.* trnje; (an der Schnalle) jezičèk; Dorn- trnov, trnjev.

Dornbaum *m.* trnúlja, trnovéc.

Dornchen *n.* trnèk, trnèk.

Dornreher *m.* srakopèr.

Dornen- trnov, trnjev.

dornenvoll trnovít.

Dornfortsatz *m.* trnèk.

Dorngestruppe *n.* trnje, trnovje.

Dorngründel *m.* iglica, kačèla.

Dornhecke *f.* trnova ográja, — živica.

Dornicht *n.* trnje, trnovje.

dornicht trnasti, trnjasti.

dornig trnati, trnovit, trnav, trnjav.

Dornkönig *m. s.* Baumkönig.

Dornrose *f.* š. Hundsröse.
 Dornstodk *m.* trnovka, trnováča.
 Dornstrauch *m.* trnov grm.
 Dörre *f.* sušilnica.
 dörren posušiti, presušiti; *impf.* sušiti, presušati.
 dorren posušiti se, usehnúti (-sáhnem); *impf.* posušati se, usihati.
 Dörrling *m.* suhál (-i).
 Dörrobst *n.* suho sadje.
 Dörrosen *m.* š. Dörre.
 Dorsch *m.* trska.
 dort *adv.* tam, támkaj, le-tám, ondi, ondíkaj; von — odondód; hier und — támpatam. [tód.]
 dorther *adv.* odtód, odondód, od tam-
 dortherum *adv.* ondód, tam okóli.
 dorthin *adv.* tja, tjákaj, tám-tja.
 dortig támošnji, támkajšnji, ondó-
 tén, óndešnji.
 dorsteitig š. jenseitig. [brica].
 Dose *f.* deža, čeběr; *dem.* dézica, če-
 Dose *f.* skatla, púšica, jaška; (Tabaks-
 dose) tobáčnica.
 Dosis *f.* zalóžek, vzémek, popiték, lek.
 Dotation *f.* zalóžba, podpora.
 dotieren založiti s čim, *impf.* zalá-
 gati, zakládati.
 Dotierung *f.* zaláganje, zakládáanje.
 Dotter *m.* rumenják, črmlják; (Pflanze)
 (ričžek) ričžek.
 Dotter- rumenják, ričžek.
 Dotterblume *f.* kalúžnica, júrjevka.
 Doublette *f.* dvójnica, podvójka.
 doublieren š. verdoppeln; umjegehn.
 Douche *f.* pršna kopel (-i). [jev].
 Drahe *m.* zmaj, pozój; Drachen- zma-
 Drachenbaum *m.* zmájevéc.
 Drachenbrut *f.* zmájeva zaléga.
 Drachennest *n.* zmájovo ležišče.
 Drachenschlange *f.* letéča kača.
 Draht *m.* žica, svilek; (der Schuß-
 macher) dreta; Draht- žični, svilkov.
 Drahtbinder *m.* loncevez, piskrovéc,
 piskrovézéc.
 Drahtbohrer *m.* durgelj.
 Drahtfabrik *f.* žičárnica.
 Drahtfeder *f.* svilkovo pero (-ésa).
 drahtförmig žičast.
 Drahtgitter *n.* žično omržje.
 Drahtsilber *n.* nitasto srebro.
 Drahtwerk *n.* svilkovina.

Drahtzange *f.* žičarske klešče.
 Drahtzieher *m.* žičar, svilkar.
 Drainage *f.* cevba za odtákanje vode,
 drenáža. [ski].
 drakonisch neizprósno strog, drakon-
 drall sesúkan, presúkan, krotovíčast;
 brđek, čvrst.
 Drall *m.* (beim Schießgewehr) ris.
 Drama *n.* igrokáz, drama.
 Dramatiker *m.* igropisěc, dramátik.
 dramatisch igrokázžen, dramátičen,
 dramátiški.
 dramatisieren iz kake povésti dramo
 napravíti, *impf.* napravljati; drama-
 tizirati.
 Dramaturg *m.* veščák o dramátiki;
 igropisěc, dramatúrg.
 Drang *m.* pritisk, navál, natisk; (Be-
 gier) pohót (-i), pohlěp; (Gebränge)
 tesnóba, gneča; (Trieb) nagón.
 drängen tíščati (-im), stískati, pri-
 tískati, privjíjati; gnati (ženem), góniti;
 sich — tíščati kam, riniti se, gnesti
 (gnetem) se, riti (rijem) se; heran —
 pritísniti, pridréti (-dérem); *impf.* pri-
 tískati.
 Drängen *n.* tíščanje, pritískanje. [véc].
 Dränger *m.* tíščávec, tlačíteľ, zatirá-
 Drangsal *f.* n. stiska, nadlóga, brid-
 kóst, reva.
 drangvoll bridék, nadlózžen.
 Draperie *f.* prepenjáva, draperija.
 drapieren prepéti (-pném), opéti;
impf. prepénjati, drapírati.
 draßlich silén, drástičen.
 Draufgeld *n.* nadávěk; š. Ungeld.
 draußen *adv.* zunaj, vně; von — od
 zunaj.
 Drehfelahfall *m.* ostružek, ostružina.
 Drehfelbank *f.* stružnica.
 dreheln stružiti, strugáti.
 Drehler *m.* strugar.
 Drehlerarbeit *f.* strugarško delo.
 Drehlerhandwerk *n.* strugarstvo; das
 — betreiben strugariti.
 Drehlerin *f.* strugarica.
 Drehlerwerkstätte *f.* strugarnica.
 Dred *m.* blato, govno, lajno; š. Röh-
 dreckig blatén, nagnúsén.
 Dreckküfer *m.* š. Maßküfer.
 Drehbank *f.* š. Drehsehbank.
 Drehbaum *m.* vreténo, vratovílo.

Dreßbrücke *f.* most na škripcéh.
Dreßheifen *n.* strug, točilo.
dreßen zavrtěti, obrñiti, zatěčiti, kré-
niti; *impf.* vrtěti, obráčati, těčiti, kré-
tati; *Zwirn* — sükati (sučem); *ſich* —
zavrtěti se, zasükñiti se, obrñiti se;
impf. vrtěti se, sükati se, obráčati se;
ſich wohin — kréniti, zaviti (-vjiem),
obrněti se; *ſich* unruhig hin und her
— izvirati se.
Dreßer *m.* vrtivěc, obračávěc, sukáč;
(Wirbel) okretáč.
Dreßhals *m.* vrtoglavka.
dreßkrank vrtoglav.
Dreßkrankheit *f.* vrtoglavost, vrto-
glavica, metljávica.
Dreßkreuz *n.* (in der Zaunöffnung)
vrtáča, vrtělja, obrnilo; (an c. Gaspel-
welle) motoróga. [kálo.
Dreßmaschine *f.* vrtúlja, okretálo, su-
Dreßorgel *f.* lajne *pl.*; órglice na
okretálo.
Dreßpunkt *m.* vrtíšče.
Dreßrad *n.* koló (kolésa); kolóvrat;
(der Kinder) vrtávka, volk.
Dreßscheibe *f.* točilo.
Dreßstrom *m.* vrtilni tók.
Dreßwerk *n.* vrtílo.
drei trije, tri, tri; troje; je — po
tri, po tri.
Drei *f.* trojka; Drei- tri-, tro-
Dreiachtel *n.* tri osmíne.
Dreiachteltakt *m.* triosmínski takt.
Dreiblatt *n.* trilistnik.
dreidrählig trožičěn.
Dreied *n.* trikót, trikótník.
dreieckig trikótěn.
dreieinig troedin. [sv. Trojica.
Dreieinigkeit *f.* troedinost; (allerb. eif.)
Dreier *m.* trojka.
dreierlei trojěn, trojnat, trivřstěn.
dreierleikantig trojerób.
dreifach trojěn.
dreifaltig trojnat, trigúběn.
Dreifaltigkeit *f.* j. Dreieinigkeit.
dreifarbig trobojěn, trobárven.
dreiförmig troličěn, trojnat.
Dreifuß *m.* trinóg, trinóžnik, kozica.
dreifüßig trinóg, trinóžěn, trinogát.
Dreißigspann *n.* trojka, trojina, trojád
(-i), vprěga s tremi.
Dreißigstirn *n.* trozvědzje.

Dreißliederig tročlěn.
dreißhändig trirók. [glavát.
dreißhüptig triglav, triglavěn, tri-
dreißhüptig trikožěn.
dreißhörñig triróg, trirogát.
dreihundert tristo.
Dreihundert *n.* tristotína.
dreihundertmalig tristokrat.
dreihundertmalig tristokratěn.
Dreihundertste *m.* tristoti, tristótni.
Dreißjahr *n.* trilětje.
dreißährig trilětěn.
dreißährlich *adv.* vsako tretje leto.
Dreißährling *m.* tretják.
Dreißjahresfest *n.* trilétnica.
dreikantig trirób.
Dreiklang *m.* troglásje, trizvók.
Dreikönigsfest *n.* praznik svetih Treh
kraljev, pěrnahti *pl.*
dreiköpfig j. dreißhüptig.
dreilappig trikřpěn.
Dreiling *m.* j. Drillling.
dreilöthig trilótěn.
dreimal *adv.* trikrat, tripot.
dreimalig trikratěn, tripotěn.
Dreimaster *m.* trijámborka.
dreimonatlich triměsečěn; *adv.* vsake
tri mēsece.
dreißündig trifuntěn.
Dreiruderer *m.* trovesláča.
dreißchneidig trirězěn, trorz. [plók.
dreiseitig tristrán, tristránski, tri-
dreißilbig trilóžěn. [deži.
dreißig trojicěn, za tri, s tremi sé-
dreißpännig trovřezěn.
Dreißpiß *m.* (b. d. Dreßbanf) trióst (-i).
dreißprachig trijezičěn.
dreißig trideset; tridesetéro; je —
po trideset.
Dreißiger *m.* trideseták, tridesetnik.
dreißigerlei tridesetér. [stěn.
dreißigfach tridesetérěn, tridesetvř-
dreißigfüßig tridesetěrat.
dreißigmal tridesetkrat.
dreißigmalig tridesetkratěn.
Dreißigstam *n.* tridesetníca, harmica.
dreißigste trideseti.
Dreißigstel *n.* tridesetína, tridesetínka.
dreißigstens tridesetič.
Dreißigstgebür *f.* tridesetína.
dreißigtägig tridesetdněvěn.
dreißig drzěn, predřzěn, smel, srborit.

Dreifügigkeit *f.* predržnost, smelost, srboritost.

dreifümmig troglásen.

dreifügig tridnévén.

dreitausend tritisoč, tri jezera.

dreitheiligen raztrojiti, *impf.* trojiti, trojičiti.

dreitheilig tridelén.

dreiundzwanzig trinadváset.

Dreiviertel *n.* tri četrtine.

dreiwinkelig trikóten.

dreiwüchentlich vsak tretji tedén.

Dreizadl *m.* trizòb.

dreizadlig trizòb, trizobàt.

dreizählig trištévén.

dreizehn trinájt, trinajstéro.

Dreizehner *m.* trinajstica.

dreizehnerlei trinajstér.

dreizehnfach trinajstéren.

dreizehnfüßlig trinajstérnat.

dreizehnjährig trinajstlétén.

dreizehnmal *adv.* trinajstkrat, trinajst potov.

dreizehnte trinajsti.

Dreizehnstel *n.* trinajstina, trinajstínka.

dreizehntens *adv.* trinajstič.

dreizeilig trivrstén.

dreizöllig tripálčén, treh palcev.

Dreischboden *m.* gumno, gumnišče, skedénj, pòd.

dreisohen mlátiti; omlátiti, zmlátiti, domlátiti; *š.* šlagén.

Dreisohen *n.* mlat (-i), mlatév.

Dreisöher *m.* mlatič; Dreisöher- mlatiški.

Dreisöherin *f.* mlatičevka, mlatičéna.

Dreisöherlohu *m.* mlatínna.

Dreisöheršmama *m.* domlátiki *pl.*, pomlatilnica.

Dreisöfegel *m.* cep, cepč, cepič; (šammt dem Stiele) cepi *pl. f.*; (bessen Schwung) omàh.

Dreisöfegelriemen *m.* gožka, gož (-i).

Dreisöfegelstiel *m.* ročnik.

Dreisöflege *f.* nasàd.

Dreisömaschine *f.* mlatilnica.

Dreisötenne *f.* š. Dreisöboden.

Dreisöreit *f.* mlatév.

dreßfieren učiti, váditi, priučevati, úriti; priučiti, obučiti; (Paare) kodráti.

Dressur *f.* vaja, obúka.

Driesel *m.* škrípč, kolotúra, kolotàč, kólce; (Wasserwirbel) vrtínč.

drieseln súkati (sučem), vrtéti.

Driffrörmung *f.* vétzni tók morskí.

Drillbohrer *m.* durgélj.

drillen vrtéti, súkati (sučem); (bohren) vrtati, durgljati; Feldfrüchte — sádeže na brazdo sejáti.

Drillisch *m.* trojnik, tronítank.

Drilling *m.* préslica, vreténo, vrtélo; (Stind) trojič, trojček; *coll.* trójčina.

dringen *tr.* (drängen) tiščati (tiščím), siliti, pritiskati; *intr.* pronikniti, udáriti, predréti (-derem), vdréti, presniti, preletéti, priti (pridem); *impf.* pronicati, udárjati, predírati, preletávati, presínjati, prihájati; heran — privréti, pritégneti; in's Herz — seči (sezem) v srce; auf etwas — pogánjati se za kaj, potegovati se; potégneti se; in jemanden — nadlegovati koga, siliti koga, zahtévati kaj od koga; es bringt mudi se.

dringend nujén, silén; —er Verdacht očítén sum; in —en Fällen v najvéčji sili; *adv.* nujno, silno.

dringlich *š.* dringend.

Dringlichkeit *f.* silnost, nujnost, sila.

Dringlichkeitsantrag *m.* nujni predlòg. dritte tretji; zum —emale v tretje, tretjikrat.

Drittel *n.* tretji del, tretjina.

Drittelbauer *m.* tretják, tretjinar.

dritteln raztrojiti, *impf.* trojiti.

Drittelzuschlag *m.* tretjinski priklád.

drittens *adv.* tretjič, v tretje.

Drittgeborene *m.* tretjerojénec.

dritthalb poltretéji.

drittleicht predpredzádnji. [nica.

Drittura *f.* dritúra, neposrednja medrob *adv.* š. daròb.

droben *adv.* š. gori, zgoraj, tam gori.

Drogen *pl.* lečilne —, zdravilske stvari, dišave.

Drohbrief *m.* pretílno pismo.

drohen pretíti, zúgati, groziti; zapretíti, zažúgati, zagroziti, nagroziti se.

drohend pretéč, grozèč, zúgálén, grozilén, pretílen.

Droher *m.* zúgavèc, pretívèc, grozítelj.

Drohne *f.* trot, trótnica; Drohnen- trotji, trotov.

dröhnen bobnéti, grméti, brčati (-ím).

Drohnenbrut *f.* trotja zaléga.

Drohung *f.* grožnja, grožitév, žúganje, pretnja, pretěž, pretěnje.

Drohwort *n.* pretílina besěda.

dróllig smešěn, šaljiv, šegáv.

Drólligkeit *f.* smešnost, šaljívost, šegávost.

Dromedar *m.* enogřbí velblóđ, aráb-ski velblóđ, dromedár.

Drommete *f.* *s.* Trompete.

Droschke *f.* izvózěkov vozíě, droška.

Drossel *f.* drozg; (Zuftröhre) sapnik; goltník, goltáněc; (Knorpel) grtáněc, hrustáněc.

drosseln *v.* würgen. [nica].

Drosselvene *f.* žíla grleníca (dovóđ-drüben *adv.* onkraj, na oni strani, le-tám.

drüber *adv.* *s.* darüber; drunter *u.* — križem, vse križem, vse vprek.

Druck *m.* tisk, tišěanje, tlak, tláěenje; (*b.* Bucheš) tisk, natisk; (*der Gewichte*) vlak; (*Bedrückung*) stískanje, zatíranje; *im* — *e* sein tiskati se, natiskovati se.

druckbar kar se more natísni.

Druckberichtigung *f.* tiskóvni poprávěk, popráva natíska. [natisk.

Druckbewilligung *f.* dovolitěv *v* (za)

Druckbogen *m.* tiskóvna, tiskana pola.

Druckbohrer *m.* vinta na pritisk.

drucken natísni, natískati; *impf.* tiskati, natískovati.

drücken tláěiti, pritískati, gnesti (gnetem), mečkáti; (*in die Hand*) stísni, *impf.* stískati; (*an die Brust*) pritísni, *impf.* pritískati; (*Beschwerde verursachen*) tišěati (tišěim), težíti, žúli, tretí (tarem), silo delati; *fig.* zatírati, gúli, tretí (tarem), stískati; *sich* — stísni se, *impf.* stískati se.

drückend težěc, težěk, težkótěn.

Drucker *m.* *fig.* zatírávěc, stískávěc, trinog; *mech.* tlačílo, stískálo; (*am Gevehr*) sprožiló; (*am Schlosse*) kljuka.

Drucker *m.* tiskár; tiskávěc; **Drucker-tiskárski.**

Druckerei *f.* tiskárna, tiskárnica.

Druckerkunst *f.* tiskárstvo.

Druckerpresse *f.* tiskálnica.

Druckerschwärze *f.* tiskálo črnílo.

Druckersting *m.* prvotisk.

Druckereemplar *n.* tiskani izvóđ.

Druckfehler *m.* tiskárski pogrěšěk.

druckfertig pripravljěn —, gotov za natisk.

Druckjahr *n.* leto natíska.

Druckkosten *pl.* tiskárski stróski.

Druckkraft *f.* tišěálna moč (-i), tišěálnost.

Drucklegung *f.* tiskanje, natisk.

Druckmaschine *f.* tiskárski, tiskální stroj.

Druckort *m.* kraj natíska. [pir.

Druckpapier *n.* tiskárski, tiskóvni pa-

Druckpresse *f.* tiskálnica.

druckrichtig prav natísjen.

Drucksache, **Druckschrift** *f.* tiskovína.

Druckverbot *n.* prepóvėd (-i) natíska.

Druckwerk *n.* tiskálo; tiskano delo.

Druckwunde *f.* otíska.

Drude *f.* vešěa, mora.

drunten *adv.* dolí, zdolaj, spodaj, tám dolí.

Drüse *f.* žleza; *dem.* žlezica; (*bei Pferden*) smolíka; **Drüsen-** žlezěň.

Drüsengehwulst *f.* bezgávka, žlezni otók; smolíka.

Drüsenhaar *n.* žlezasta kocína.

drüsig žlezav, žlezast, smolíkov, smolíkast.

Dryade *f.* gorska vila.

du ti; — nennen tiskati.

Dual *m.* dvojiná, dual.

Dualismus *m.* dvojestvo, dualizěm.

Qualität *f.* dvojnost.

Quaten *m.* zlat, cekín.

quaden *sich* potúhni se, podhúli se, prihúli se, počěni; *impf.* potuhovati se, húli se, počěpati.

Quakente *f.* pondířek, potópka.

Quakmäuser *m.* potúhjeněc, prihúljeněc, poníglavěc.

quakmäuserig potúhjen, prihúljen, poníglav. [nje.

Quakel *f.* díplanje, dúdlanje, golídrá-

Quakeler *m.* dudlar, diplar, škripáč.

quakeln díplati, dúdlati, golídráti, škripati (škripljem).

Quakelack *m.* dudu, diple *pl.*, gajda, meh, mešnica; =*peifer* *m.* dudáš, dípláš, gajdáš.

Quell *n.* dvobòj.

Quellant *m.* dvobójnik.

duellieren *biti* (bijem) se, dvobójiti se *s* kom, dvobojevati se.

Duett *n.* dvospěv.

Duft *m.* duh, vönj, vonjáva, dišáva; (Dunst) hlap, para, puh.

duften, düften dišati (dišim), dehtěti, vonjāti.

duftend, duftig dišěč, blagodišěč, vonjiv, vonjav.

dulden trpěti; (ertragen) prebiti (prebóm), prestáti (-stojím, -stánem), preněsti (-nesem), pretrpěti, strpěti; *impf.* prestájati, prenášati, trpěti; (gehehen lassen) pripustěti, dopustěti; *impf.* pripušěati, dopušěati.

Dulder *m.* trpin, trpíněc; — *in f.* trpinka.

duldsam trpežliv, potrpežliv, strpljiv; prizanesliv, prizáněliv.

Dulbung *f.* potrplěnje, trplěnje, strpljivost, strpnost.

dumm neúměn, brezúměn, nespáměten, nerazbórěn, lud, glup; (blöde) bedast, budálast, trapast, avšast, butast; — *er* šerl bedák, tepěc, butěc, neúmnež; — *es* Weib bedáča, neúmnic.

dummdreist neúmno predřžen. [*nost.*]

dummdreißigkeit *f.* neúmna predřz-

dumtheit *f.* neúmnost, brezúmnost, brezúmje, bedáštvo, bedarija, glupóst, nespáměti (-i).

Dummkopf *m.* neúmnež, bedák, tráp, tumpěc, tepěc, butěc, budálo.

dumpf mólkel, zamólkel, gluh, votěl; (vom Gefühl) tóp; (dem Geruche nach) zadúhěl, zadehěl, zatóhěl; (vom Brot) prezólkel.

Dumpferuch *m.* zaduhlína, zatohlína.

dumpfig zatóhěl; — werden zatóhěni.

dumftönend votěl, votloglěsen, zamólkel. [ščina.]

Düne *f.* sipína, prod, prodovina, pe-

Düne *f.* puh, mehko perje.

düngen nagnojěti, pognojěti; *impf.* gnojěti.

Dünger *m.* gnoj, gnojivo.

Düngerhaufen *m.*, Düngersfátte *f.* gnojěše, gnojníšče.

Düngungsstoff *m.* gnojilo, gnojina.

Düngwasser *n.* gnojnic.

dunkel teměn, temótěn, mračěn; etvaš — temáčěn, óteměn, ómračěn; (v. Farben) zamólkel; (trübe) obláčěn, mežav; — machen poteměni, omračěti;

impf. teměni, mračěti; (trübe machen) kalěti, mótěti; skalěti; — werden oteměni, mřkněti; *impf.* teměni, obláčěti se, oteměvati; eš wěrd — mračě se, temě se, večeri se; mrak nastája; eš wěrd mir — vor den Augen temě se mi dela pred očěmi; dunkle Wege temótěna —, neznána pota.

Dunkel *n.* temě, mrak, sómrak.

Dunkel *m.* domišljáva; domišljivost, domišljávost; er lebt im — domišljuje si; pripihuje se.

Dunkelarrrest *m.* teměnic.

dunkeläugig temnoók.

dunkelblau temnomóder, sinji.

dunkelbraun temnorjav.

dunkelfarbig temnobóžen, temnobárven, teměn, zamólkel.

dunkelgrau temnosiv.

Dunkelheit *f.* temóta, temnost; nejasnost, kalnost; *fig.* tajnost, skritost.

Dunkelkammer *f.* teměnic.

Dunkellicht *n.* pómrak, sómrak, temáčnost.

dunkeln teměni, teměti se, mračěti se, temě se dela; steměni, steměti se, zmračěti se.

dunkelrotly temnorděč.

dunkelvoll domišljáv, domišljiv; napíhnjen.

dünken zděti se, dozdevati se, víděti se, podóba je; sich — míslěti, měni; eš dünkt mich zdě se mi, mēni je, kakor bi . . , podóba je, kakor bi . . , slutim.

dünn teněk, tenák, táněk, droběn; (Gegensatz zu dicht) reděk; (schwächlich) šiběk, droběn; — machen tājnsati, teměni, reděti; iztājnsati, potěni, izteměti, izreděti.

dünnbeinig š. dünnfüßig.

dünnblätterig tenkolist, tenkoperěsn.

Dünn darm *m.* tánkó črevó (-ěsa).

Dünne, Dünnheit *f.* tenkóst, tenkóta; redkost; šibkóst, šibkóta; š. Weiche.

dünnflüßig reděk.

dünnfüßig tenkonòg, tenkonòžen, suhopět.

dünnhaarig tenkolàs, redkolàs.

dünnhäufig tenkovrát.

dünnkörnig droběn, drobnozrn.

dünnleibig vitěk, teněk.

Dünnjchnäbler *m.* tenkokljúněc.

Dünnstudj *n.* tenčica, pajčolan.
 dunfen *i.* aufdunfen.
 Dunst *m.* hlap, para, sopár, sopára, sopárica, čad, čadež.
 Dunstatmosfera *f.* ohlapína.
 Dunstbad *n.* parna kópel (-i).
 Dunstbildung *f.* hlapenje.
 dunsten páriti se, hlapéti, puhtéti.
 dünnen páriti, prážiti; oprážiti; (ge-
 dünnstetes Obst) čezána, praža. [rica.
 Dunstflinte *f.* ptičarska puška, ptiča-
 dunstfrei brezopáren, úbrisan, čist.
 Dunstgehalt *m.*, Dunstmenge *f.* hlapo-
 vína, količina hlapa.
 Dunstgrübchen *n.* *i.* Schweißloch.
 dunstig sopáren, sopárnat, hlapěn.
 Dunstkreis *m.* *i.* Atmospähre.
 Duo *n.* dvoglásje.
 Duodez *n.* dvanajstérka, dvanajstína.
 Duodezband *m.* zvezek v dvanajstérki.
 dupieren preváriti, prekániti, ope-
 háriti. [nik.
 Duplicat *n.* duplikát, drugopis, dvoj-
 Duplik *f.* dúplika, drugi odgovor.
 Duplum *n.* dvoje, dvojina; in Duplo
 v dvojnem prepisu, v dveh izvódih,
 — prepisih.
 durch skoz, skozi; (wegen) zarádi,
 zavóljo, zbdž; (mit Hilfe, mittelst) po, s;
 adv. — und — skoz, popólnoma, do-
 céla; in Zusammn.: pre-, pro-
 durchführen prejšéti (-ječím), pre-
 stókatí (-stókam, -stočem). [oráti.
 durchfahren preoráti (-orjem), raz-
 durcharbeiten predélati; jich — pre-
 dréti (-dérem), preríti (-ríjem); *impf.*
 predírati, prerívati.
 durchaus adv. skoz, docéla, céloma,
 vsekákó, na vsak način, po vsaki ceni;
 — nicht celó ne, nikákor ne, po nobéni
 ceni, v nobén kup, kratko in malo ne.
 durchbauen prepéči (-péčem), *impf.*
 prepékati. [vati.
 durchbeben pretrésti, *impf.* pretreso-
 durchbegeben jich skoz iti (idem).
 durchbeissen pregrizniti, pregrísti
 (-grízem), prejšéti (-jém); *impf.* pre-
 grizovati, prejšédati.
 durchbeizen prestróžiti; (v Essig) pre-
 jésti (-jém), razjésti; *impf.* razjédati.
 durchbellen prelájati.
 durchbeten premóliti.

durchbesseln obráti (-bérem), oberá-
 čiti, prebrnjáti; jich — preberáčiti se.

durchbeuteln pretrésti (-trésem), pre-
 sejáti (-séjem); *impf.* presévati; jndn.
 — pretépsti (-tépem), našéskati.

durchblasen prepíhnuti, prepíhati;
 (zerblasen) razpíhnuti, razpíhati; *impf.*
 razpíhovati.

durchblättern prelístati; preglédati;
impf. prelistovati, prebíratí, preglédo-
 vati.

durchbleuen pretépsti (-tépem); na-
 búnkati, zmikástiti, océhtati; *impf.*
 tepsti, búnkati, céhtati.

Durchblick *m.* pregléd, razvid.

durchblicken *tr.* preglédati, *impf.* pre-
 gledovati; (erkennen) spoznáti, zapá-
 ziti, uvídeti; *intr.* skoz glédati, lúkati;
 skoz poglédati.

durchbohren prevrtati; (Schiff) pre-
 dréti (-dérem); (m. d. Degen) prebósti
 (-bódem), presúniti, predréti; *impf.*
 prebádati, predírati; (mit dem Blic) pre-
 bósti.

durchbrauen prepéči (-péčem), *impf.*
 prepékati.

durchbrausen prevršéti, prevršati
 (-vrším), prešuméti, pretúliti; *impf.*
 prevršévati.

durchbrechen *tr.* predréti (-dérem),
 pretřgati; *impf.* predírati, pretřgovati;
 (zerbrechen) prelómíti, pretrúpiti; *impf.*
 prelámľjati; *intr.* predréti (voda v
 hlev), predréti se, razlómíti se, póčíti
 (v. Eis).

durchbrennen *tr.* prežgáti (-žgem), pre-
 páliiti; *impf.* prežígati; *intr.* pregoréti.

durchbringen správití, *impf.* správljati
 skoz kaj; (Pflanzen, Vieh durch den
 Winter) preréditi, prezímíti; *impf.* pre-
 réjati; (Vermögen —) zaprávití, pognáti
 (-žénem), potráítí, potrósíti; *impf.* za-
 právljati, pogánjati, tráítí, razsípáti
 (-sípľem), trósíti; jich — preživíti se,
 prebíti (-bóm); *impf.* preživľjati se.

durchbrochen predrt; — e Arbeit pre-
 slégasto delo.

Durchbruch *m.* predór, prelóm, pretřg.
 Durchbrüllen pretúliti, prerjúti (-rjó-
 vem).

durchdacht premíšľjen, preudárjen.

durchdenken premisliti, preudariti, prehtëtati, presoditi; *impf.* premišljati, preudarjati, pretehtovati, presojati.

durchdrängen sich pregnesti (-gnëtem) se, predreći (-dërem, -drem), preriti (-rijem) se; *impf.* predirati, prerivati se. durchdreschen premlätiti.

durchdringen predreći (-dërem), pro-drëti, pronikniti; *impf.* pre-, prodirati, pronicati; (v. Affecten) presüniti, presüniti, izpreletëti, prevzëti (-vzãmem), presëci (-sežem); *impf.* prešinjevati, izpreletati, prevzëmati, presëgati; daš Serž — seči (sežem) v srce; (v. Wasser) premočiti, *impf.* premakati; er ist mit seinem Antrage durchgedrungen njegóva je obveljala.

durchdringend predirajóč, presunljiv, pronicav; *fig.* bistër, ostër.

durchdringlich predirljiv; (durchdringend) presunljiv.

Durchdringlichkeit *f.* predirljivost. [nje.

Durchdringung *f.* prediranje, pronica. Durchdruck *m.* protisk.

durchdrücken pretisniti, pretláčiti; *impf.* pretiskati; (Cass) precediti, prezëti (-žmëm); *impf.* precëjati, prezëmati.

durchdrungen prevzët, navzët, prešinjén, navdihnjen, navdušen.

durchheilen prebégniti, pretëci (-tëcem), prehitëti; *impf.* prebégati, pretékati.

durcheinander adv. križem, vse križem, vse vprek, vse splaz; in Zusammenlegungen: raz-, pre-; =laufen vse vprek bégati, sëmertja tékati; =liegen vse križem léžati (ležim); =mischen premëšati, razmëšati; =werfen razmëtati (-mëcem), *impf.* razmëtati (-mëtam).

durchfahren intr. péljati (péljem) se skoz . . . , prepéljati se; *tr.* prevóziti, razvóziti; (von der Kiste) prevzëti (-vzãmem), prešiniti, preletëti; *impf.* prevzëmati, preletëti.

Durchfahrt *f.* prévoz, prevóznja, vožnja skoz kak kraj.

Durchfahrtsstraße *f.* prevózna cesta.

Durchfahrtszoll *m.* prevoznina.

Durchfall *m.* propád; (Strantheit) *f.* Diarrhöe.

durchfallen propásti (-pádem), *impf.* propádati; izpodletëti komu.

durchfallen pregniti (-gnijem), strohnëti, pretrohnëti. [nël.

durchfault pregnit, trohnël, pretrohdurchfechten prebiti (-bijem) se, *impf.* prebjitati se.

durchfeilen prepiliti, izpiliti.

durchfeuchten prevlážiti, premóčiti; *impf.* prevlaževati, premakati; durchfeuchtet zamókël.

durchfeuern razpáliti, razkúriti, raznëtiti, razbélit; (schießen) streliti skoz . . . , prestreliti; *impf.* streljati skoz . . .

durchflechten preplësti (-pletem), *impf.* preplëtati.

durchfliegen preletëti, prefrëati (-frëim); *impf.* preletëti; *fig.* prebégniti, *impf.* prebégati.

durchfließen preteči (-tëcem), *impf.* teči skoz, pretékati; (v. Papier) móčiti, prepúšçati.

Durchflug *m.* prelet.

Durchfluss *m.* pretëk, pretök.

durchflüstern prešepetáti (-šepetám, -šepëcem), prešëebljati.

durchfluten intr. pluti (plujem, plo- vem) skoz . . . , plimati skoz . . . , valóve gnati skoz . . . ; *tr.* preplúti.

durchforschen preiskati (-išçem), raziskati; preprášati; prebródit; *impf.* preiskovati, raziskovati.

Durchforschung *f.* preiskóvanje, preiskáva, raziskáva.

durchforsen pretrëbiti gòzd.

Durchforschungs Schlag *m.* trëbežni posëk.

durchfressen prejësti (-jëm), pregristi (-grizem); *impf.* prejëdati, pregrizovati.

durchfrieren premrzniti, prezëbsti (-zëbem), premreći (-mrëm); *impf.* premrzovati, prezëbati, premirati.

durchfrozen prezëbël, premrl, premft, premrznjen.

Durchfuhr *f.* prévoz, prevóznja; Durchfuhr= prevózni.

durchfuhrbar izpeljiv, izvédën.

durchführen prepéljati (-péljem), prevésti (-védem); *impf.* prepeljevati, prevázati; (ausführen) izpéljati, dognáti (-žënem), izvršiti, izvésti (-vedem), dovršiti, izdëlati; *impf.* izpeljevati, izvájati, dovrševati, izdëlávati, izvrševati.

Durchfuhrgebür *f.* prevoznina.

Durchführung *f.* izpeljava, izvédba, izvršitev, izvájanje.

Durchführungsverordnung *f.* izvršilni ukaz; = vorschrift *f.* izvršilni predpis.

Durchfuhrverbot *n.* prepoved (-i) prevóznje, prevózna prepoved.

Durchfuhrware *f.* prevózna blagó.

Durchfuhrzoll *m.* prevózna carína.

durchfütern prerediti, preživíti; *impf.* preréjati, preživljati.

durchgähnen prezévati.

durchgähnen prevréti (-vrem), pre-kísati se; *impf.* prevrévati.

Durchgang *m.* prehód; (von Waren) prévoz; (Ort) prehodíšče, prélaz.

durchgangbar prehóden, prevózén.

durchgängig prehóden; (allgemein) obéšen, splóšen; *adv.* vobé, splòh, povšem.

Durchgangs- prehódni, prevózni.

durchgärben pre-, ustrojíti; *impf.* pre-, ustrojévati.

durchgehen *intr.* iti (idem, grem) skoz ..; preíti (-idem); *impf.* hóditi skoz .., prehájati; (durch das Wasser) prebrésti (-brédem), prebródti; *impf.* bresti (bredem), bródti; (durchbohren) predréti (-dérem und -drém), prebiti (-bijem); *impf.* predíratí, prebjáti;

(angenommen werden) obveljáti, sprejéti biti (sem); *impf.* obveljevati; (entfliehen) utéči (-téčem), uiti (-idem), ubézati (-bežím), uprhñiti, unésti jo; *impf.* utékati, uhájati, ubégati, unášati jo;

(v. Vieh) zbezljáti; *impf.* bezljáti, bezáti; *tr.* einen Ort — prehódti, preíti (-idem); das Buch, die Rechnung — prebráti (-bérem), preglédati; *impf.* prebirati, pregledovati; (die Söhne) prehódti, shódti; (die Füße) shódti.

durchgehends *adv.* vse vkup, splòh, povšem, brez izjéme, brez izimka.

durchgehen pregósti (-gódem).

durchgehen prebíati, presíbati, pretépti (-tépem); *impf.* pretépati.

durchgehigen odúhóviti, *impf.* odúhólvjati.

durchgeleiten izprevódti, sprémíti; *impf.* izprevájati, sprémljati.

durchgehen prelíti (-líjem), ulíti skoz .., precedíti; *impf.* preljáti, ulívati skoz .., precedjati.

durchglühen prezaríti, razbélíti; *fig.* razplameníti, razvnéti (-vnamem); *impf.* razvnaméti.

durchgraben prekópati (-kópljem), *impf.* prekópávati.

durchgreifen *intr.* sečí (sežem) skoz .., *impf.* ségati; *tr.* prevézéti (-vzámem) (mraz ga prevzáme).

durchgreifend presegljív; ostér, krepek; *fig.* temeljít, popólñ.

durchgrübeln raz-, premíslíti, preudáriti, razmózgati; *impf.* raz-, premísljevati, preudárjati.

Durchguß *m.* prelív; (Ausgußstein) líják, stók.

durchhacken pre-, razsékatí; *impf.* presekovati; (mit dem Schnabel) prekljívati (-kljájem).

durchhallen razlégati se, donéti skoz ..

durchhämmern prekováti (-kújem).

Durchhau *m.* préseka; (als Weg) presekališé. [vati.]

durchhauen presékati, *impf.* preseko-

Durchhaus *n.* prehódna híša.

durchhedeln pregrebéníti, predrézati; *fig.* presódti, pretrésti, prerešétati; *impf.* presódti, pretrésati, prerešetávati.

durchheizen razkúriti, raznétíti, razpálíti, razgréti (-gréjem); *impf.* razgrévati.

durchhelfen pomóči (-mórem), pomá-gati skoz ..; jemandem — pripomóči; sich — opomóči sí, opomágti sí.

durchheulen pretúlíti, prebúčati (-bú-čím), prerjúti (-rjúvem).

Durchhieb *m.* presék, préseka.

durchhöhlen prevotlíti, prevítati, predólbsti (-dólbem).

durchhüpfen preskakljáti, preskákati (-skáčem).

durchhufen prekášljati, *impf.* prekašljévati.

durchjagen preblódti, pretávati.

durchjagen (einen Wald) pregóníti, prelovíti; (den Feind durch etwas) pre-gánjati, gnati (ženem) skoz .., góníti skoz ..; (verprassen) zaprávítí, potrá-títi, pognáti (-ženem); *impf.* zapráv-ljati, pogánjati.

durchjäten prepléti (-plévem), opléti; *impf.* oplévati.

durchkäften *si*ch premráziti se, prezébsti (-zébem), prehladíti se; *impf.* premrážati se, prezébati, prehlájati se.

durchkämpfen prevojevati, prevojskovati (cel dan); *fig.* dognáti (-zénem), izvršiti, izpéljati; *impf.* izvrševati, izpeljevati.

durchkaufen prežvéčiti; *impf.* prežvékati, prežvekovati.

durchkaufen prebráti (-bérem), *impf.* prebíрати.

durchklopfen pretólěi (-tólěem), prebíti (-bíjem), pretépsti (-tépem).

durchkneifen preščéniti, preščépniti, preščépati (-pam, -pljem).

durchkneifen pregněsti (-gnětem), preměsiti; *impf.* pregnětati.

durchkochen *tr.* prekúhati, prevariti; *intr.* prekúhati se, prevariti se.

durchkommen priti (pridem) skoz . . . preděti (-drěm, -děrem); *impf.* iti (idem, grem) skoz . . . predírati; (im Leben) preživiti se, *impf.* preživljati se; (bei der Prüfung) dostáti (-stánem) (izkúšnjo).

durchkönnen (er kann nicht durch) ne more skoz.

durchkreifen prekróžiti, *impf.* prekróževati.

durchkreuzen križem prehóđiti, prekrížati; *impf.* križem prehájati; *fig.* prestriči (-strižem), preprečíti; *si*ch — prekrížati se.

durchkriechen prelěsti (-lězem), preláziti; *impf.* prelezovati.

durchkühlen prehladíti, ohladíti; *impf.* pre-, ohlájati.

Durchlaß m. prepúst, prehód, preláz, mostič; preliv, spláv.

durchlassen skoz pustíti, *impf.* skoz púščati; (Erze) prepustíti, *impf.* prepúščati; (Flüssigkeiten) precedíti, *impf.* precečjati.

durchlässig prepustljiv, premočljiv. Durchlaucht f. svetlost, presvetlost.

durchlauchtig svetěl.

durchlauchtigst presvétěl.

Durchlauf m. pretěk, prehód.

durchlaufen pretěči (-těčem), predírjati, prebėgniti; *impf.* pretěkati, prebėgati; (befallen) obíti (-idem), izpreletěti; *impf.* obhájati, izpreletávati.

durchlaufend prehóđěn; — e Post prehájalna postávka (v račúnn). [ščati. durchläutern prečistíti, *impf.* prečidurchleben preživěti, prebíti (-bóm, -bódem).

durchlesen prebráti (-bérem), prečítati; *impf.* prebíрати.

durchleuchten *intr.* presijáti (-sijem), preblískniti se; *impf.* presvítati, presévati; *tr.* pre-, razsvětiti, razsvetlěti.

durchlichten (den Wald) iztrěbiti, pretrěbiti, izrěđěti; *impf.* iztrebljevati, pretrebljevati.

durchliegen prelěžati (-ležím); *si*ch — prelěžati se, obsěnjiti se.

durchlöcheru prelúknjati, prelúknjčati, luknjo naredíti; *impf.* narějati.

durchlodern prerahljáti, zrahljáti; *impf.* rahljáti.

durchlodern preplameněti, prešvigniti, plásniti.

durchlüften prezračěti, prevětriti; *impf.* zračěti, vetřiti.

durchmachen dokončati, napraviti; *impf.* dokončeváti, napravljati; *fig.* doživěti.

durchmahlen pre-, domlěti (-měljem); *impf.* premlěvati.

Durchmarsch m. prehód, próhod.

durchmarschieren skoz iti (idem), prohájati; prohóđiti.

durchmengen s. durchmischen.

durchmessen pre-, raz-, izměřiti; *impf.* pre-, izmėřjati.

Durchmesser m. preměr; debelína.

durchmischen pre-, razměšati; *impf.* premešávati.

durchmodern preprhněti, preperěti, petrohněti.

durchmodert prepřěl, preperěl.

durchmustern preglědati, preískati (-iščem); *impf.* preglědovati, preískovati.

durchnagen preglódati (-glójem, -glódam), preškrbljáti, pregrísti (-grizem); *impf.* preglodovati, pregrizovati.

durchnähen prešěti (-šijem), *impf.* prešívati.

durchnähen premóčiti, prevláziti, razmóčiti; *impf.* pre-, razmákati.

durchnehmen preglědati, prebráti (-bérem); *impf.* preglědovati, prebíрати.

durchnehen *s.* durchnäffen.
 Durchpass *m.* prehód, preláz.
 durchpassieren skoz iti (idem, grem),
 prohájati, skoz hóditi; precediti, *impf.*
 precejáti.

durchpeitschen prebičati, pretépti (-té-
 pem); *impf.* pretépati. [žvižgovati.
 durchpeitsen prežvižgati, *impf.* pre-
 durchpflügen pre-, razoráti (-órjem).
 durchpilgern prerómáti, prehóditi, ob-
 hóditi, obláziti.

durchprassen *s.* verprassen.
 durchpressen prežéti (-žmèm), pre-
 tláčiti; *impf.* prežémáti.

durchprüfen preprašati, doprašati,
 izprašati; *impf.* prepraševati, izpraše-
 vati; preizkúšiti, pretéhtati, preudá-
 riti; *impf.* preizkúšati, pretehtovati,
 preudárjati.

durchprügeln pretépti (-tépem), na-
 šéškati, nakléstiti, omlátiti, premlátiti,
 nabúnkati, nažgáti (-žgèm); *impf.* pre-
 tépati, nažigati.

durchraffen predivjáti, predírjati.
 durchräucheru prekadíti; presušiti;
impf. prekájati; presušati, ozditi.

durchrechnen preračúniti, prešteviliti,
 preštéti (-štéjem); *impf.* preštévati.

durchregnen premóčiti, predežiti; *impf.*
 premákati, pronicáti (dež), skoz dežiti.

durchreiben predřgniti, pretréti (-trèm,
 -tárem), preméti (-mánem).

Durchreise *f.* prehód, pot od potovánje
 skoz . . ; bei meiner — ko sem tod po-
 toval.

durchreisen *intr.* skoz iti (idem, grem);
impf. tod potovati, onód hóditi, potova-
 vati skoz . . ; *tr.* prepotovati, prehóditi,
 obhóditi.

Durchreisende *m.* prepótnik, popótnik,
 prehódnik.

durchreißen *tr.* pretřgati, raztrřgati,
 razčéšniti; *impf.* pretrřgováti, raztrřgá-
 vati; *intr.* pretřgati se, raztrřgati se;
impf. trřgati se.

durchreiten *intr.* jézditi skoz . . , jáhati
 skoz . . ; *tr.* prejézditi, prejáhati.

durchreitem presejáti (-séjem), pre-
 číniti; *impf.* presévati, prečínjati.

durchrennen *intr.* skoz dirjati, ubé-
 gati; ubégniti; *tr.* predírjati, prejá-
 hati; preletéti.

durchriefeln curljáti, cuzéti skoz . . .
 mřšćati (-ím); (vom Gefühl) mřšćati;
 premřšćati; mřšćí mi.

Durchrits *m.* predřr, pretřg.
 Durchritt *m.* prejězd, prejěža; bei sei-
 nem — ko je tod mimo jezdl.

durchrollen *tr.* potóčiti, *impf.* potákati;
 (Wäsche) pre-, polikati; *intr.* vrtéti se,
 súkati (sučem) se; (v. Donner) bobnéti,
 ropotáti (ropóčem), tréskati.

durchrudern prevesláti.
 durchrüfeln pretrésti, premekástiti,
 zmájati; *impf.* pretrésati, zmajevati.

durchsäen presejáti (-séjem), *impf.*
 presévati.

durchsägen prežágati, prepíliťi.
 durchsäuern prekvásiti, prekísati;
impf. kvásiti, prekvášati.

durchsaufen prevřšéti, prebúčati (-bu-
 čím), prešuméti. [...

durchschallen razlégati se, donéti skoz
 durchschauern groza obíde, zona iz-
 preleti; *impf.* — obhája, — izpreléta.

durchschauern preglédáti, prevídéti, iz-
 prevídéti, spoznáti; *impf.* preglédovati,
 spoznávati; skoz glédáti, lúkati.

durchschaufern prekidáti, pregrébsti
 (-grebem), premétáti (-mécem); *impf.*
 prekidávati, pregrébatí, premétáti
 (-métam).

durchscheinen *intr.* presijáti (-sijem),
 prebliskniti; *impf.* presvitáti, presé-
 vati; *tr.* presvétiti, razsvetliti.

Durchscheinen *n.* presój.
 durchscheinen *presójem.* [vétí.

durchscherzen prešáliti, v šali preži-
 durchschieben preriniti, pretisniti, po-
 tísnniti skoz . . ; *impf.* prerívati, pre-
 tískati, potískati skoz . .

durchschießen *intr.* strelíti skoz . . ; *tr.*
 prestreliti, *impf.* prestreljevati; (ein
 Buch) z bélimi listi preložiti, *impf.*
 prekládáti; (die Seifen) razpréti (-prèm),
 razmekniti (-máknem); *impf.* razmi-
 káti.

durchschiffen preplúti, prejádrati, pre-
 vóziti; *impf.* pluti (plovem, plújem),
 jádrati po . .

durchschimmern migljáti, lesketáti
 (leskéčem, lesketám) (se) skoz . .

durchschlafen prespáti (-spím), *impf.*
 prespávati.

Durchschlag *m.* prebòj, prelòm; prekòp, presèk; (in der Küche) cedilo, cedilnik, precejálo; rešèto, mreža.

durchschlagen *tr.* prebiti (-bijem), pretòlci (-tòlèem), predrèti (-drèm); *impf.* prebijati, predirati; (Flüssigkeit) precediti, *impf.* precéjati; (Trocheneß) presejáti (-séjem), *impf.* presévati; den Weg — pot si presékati, prekòpati (-kòpljem); (sich durch den Feind) prebiti (-bijem) se; *impf.* prebijati se; *intr.* predrèti; premòčiti; *impf.* predirati; premákati.

Durchschlänger *m.* prebijáč.

durchschlingen *sich* víti (vijem) se, vijúgati se, zvjíjati se skoz ..

durchschleichen prepláziti se, premúzniti se, prekrásti (-krádem) se.

durchschlingen prepetljáti, preplèsti (-plètem), zaplèsti; *impf.* preplètati, zaplètati.

durchslummern predrémati (-drém-ljem), *impf.* predremávati.

durchschlüpfen premúzniti se, prelèsti (-lèzem); *impf.* premuzávati se, prelezovati.

durchschneiden prerézati (-rèzem), razrèzati, prekrojiti, prestrièi (-strižem), precépti, presékati; *impf.* pre-, razrezovati, prekrojevati, precépljati, presekovati; *sich* — krížati se.

Durchschnitt *m.* prerèz, presèk, precép, prekroj; (Graben) prekòp; im — vprék, navprék, povprék, poèrèz, povprék, premérno.

durchschnittlich poprèèen, naèrèzèn; *adv.* poprék, poèrèz, povprék, preméroma.

Durchschnittsberechnung *f.* poprèèni preraèun.

Durchschnittsgewicht *n.* poprèèna —, srednja teža.

Durchschnittspreis *m.* poprèèna —, srednja —, poèrèzna cena; den — erfahren povprék ceno zvédeti (zvém).

Durchschnittspunkt *m.* preseèišèe.

Durchschnittsrechnung *f.* poprèèni raèùn.

Durchschnittslehne *f.* presèènica.

Durchschnittssumme *f.* poprèèni znesèk.

Durchschnittszahl *f.* poprèèno —, srednje število.

durchschossen prestrelèn; prelozèn; (v. Zeilen) razmáknen, razprèt.

durchschreien prevpíti, (-píjem), prekrièati (-krièim); prevékati.

durchschreiten prekoráčiti, *impf.* koráčiti skoz ..

Durchschuss *m.* prestrel; prekládek.

durchschütteln pretrèsti, prerahljati; *impf.* pretrèsati.

durchschwärmen prerójiti, preletèti.

durchschwelgen v razkòšju biti (sem), v razkòšju se gostíti; požreševati, prežirati; pregostovati.

durchschwimmen preplávèn.

durchschwimmen preplávati, preplúti (-plovem).

durchschwingen prepláti (-pòljem), pretrèpati (-trèpljem, -páti, -pam).

durchsegnen prejádrati.

durchsehbar preglèdèn, prozòrèn.

durchsehen pre-, razglèdati, razvídeti; *impf.* pre-, razgledovati; *ich* sehe *durch* skoz gledam. [nik.]

Durchseher *m.* preglèdovávèc, preglèd-durchseihen precediti, *impf.* precéjati.

Durchseher *m.* cedilo, cedilnik.

Durchsicht *n.* precejálnik.

durchsein skoz biti (sem); prestáti (-stojím, -stánem), preživèti.

durchsehen preíti (-ídem), preskòèiti, prejáhati, prejèzditi; (erreichen) dognáti (-žènem), izpéljati (-pèljem), veljavo èemu zadobiti; *impf.* dogánjati, izpeljevati, veljavo èemu zadobívati.

durchseudt popòlnoma okúžen.

Durchsicht *f.* preglèd, razglèd.

durchsichtig prozòrèn, preglèdèn; *fig.* jasèn, svetèl, razlòèèn. [nost.]

Durchsichtigkeit *f.* prozòrnost, preglèd-durchsichtern premezèti, precurljati,

prekápati (-kápam, -kápajem); *impf.* prekapjevati, mezèti, curljati skoz ..

durchsieben presejáti (-séjem), preresètáti; *impf.* presévati, preresètávati.

durchsingen prepèti (-pòjem), *impf.* prepévati.

durchsinken vdèrèti (vdérem) se, pogrézniti se, skoz pasti (padem), preníkni; *impf.* vdírati se, pogrezovati se, prenikati.

durchsinnen premísliti, prendáriti, pre-téhtati; *impf.* premísljati, preudárjati.

durchintern s. durchsintern. [vati.
durchsintern preseděti, *impf.* presedě-
durchspähen preglědati, *impf.* pre-
glědovati, oslědovati.

durchspalten pre-, razklāti (-kóljem),
pre-, razcěpiti; *impf.* klāti, cěpiti.

durchspicken (mit Speck) preslaniněti.

durchspielen preigrāti; (verspielen)
zaigrāti.

durchspieken prebōsti (-bōdem), pre-
pehněti (-pāhnem), predrěti (-dērem,
-drēm); *impf.* prebādati, prepehovāti,
predirāti.

durchspinnen preprěsti (-prědem),
impf. preprědati.

durchsprengen tr. prelōmiti, razstrel-
iti; *impf.* prelāmljati; (besprengen)
poškropiti; *intr.* predirjati, prejāhati;
impf. dirjati skoz..., jāhati (jaham,
jašem) skoz...

durchspringen tr. skoz skōčěti, *impf.*
skoz skākati (skāčem), preskakovati;
intr. razpōčěti se, razpōkněti.

durchspritzen prebrizgati, prebrizgněti,
skoz brizgněti, preškropiti; *impf.* skoz
brizgati.

durchspüren preslěditi, prevōhati, pre-
iskati (-iščem); *impf.* preiskovati.

durchstänkern zasmrāditi, nasmrāditi;
impf. zasmrājati.

durchstäuben preprašiti.

durchstechen prebōsti (-bōdem), pre-
drěti (-dērem), presūniti, prepehněti
(-pāhnem); *impf.* prebādati, predirāti,
prepehovāti; (den Damm) prekōpati
(-kōpljem), *impf.* prekōpāvāti; durch-
stochene Stelle prebodina.

durchstechen pretekněti (-tāknem),
impf. pretikāti.

durchsteppen prešěti (-šějem), prerāliti;
impf. prešivāti, rāliti.

durchsteuern prekřměti; preplūti (-plū-
jem, -plōvem).

Durchstich m. prebōd, prebōdljaj, pre-
pāh, prepāhljaj; (b. Dammeš) prekōp.

durchstößern, durchstößern preiztekněti
(-tāknem), premětati (-měčem); *impf.*
preiztikāti, premětati, premetāvāti.

durchstöhnen prestōkāti (-am, -stōčem),
prejěcāti (-jěčim).

durchstören s. durchstößern.

durchstoßen prebōsti (-bōdem), pre-
pehněti (-pāhnem), predrěgněti, pre-
sūniti, predrěti (-drēm); *impf.* pre-
bādati, prepehovāti, predirāti.

durchstrahlen *intr.* presijjāti (-sějem);
impf. presěvāti, presvītati; tr. presvė-
titi, prezārėti.

durchstreichen prečrtati, prekrizjati,
izbrisāti (-bríšem); *impf.* prečrtovati,
krizjati, prekrizěvāti; (als Sandstreicher)
klātiti se po..., potěpati se po...,
skītati se; (vom Winde) prepīhāvāti,
vleči (vlečem) skoz...

Durchstreichung f. prečrtāvānje.

Durchstreifen s. durchstreichen.

Durchstrich m. prečrt, prekrizěk; (der
Bögel) prelět.

durchströmen pretěči (-těčem) skoz...,
preplūti (-plōvem, -plūjem), prevalīti
se skoz...; *impf.* pretěkāti; (von Ge-
fühlen) izprelětāti, ohhājati.

durchstudieren proučěti, premōzgati,
premisliti.

Durchstudieren n. proučěvānje.

durchstürmen previhřāti; prehrūti
(-hrūjem); *impf.* vihrāti, hrāti, raz-
sājati, razgrājati.

durchsuchen preiskati (-iščem), raz-
iskati; *impf.* preiskovati.

Durchsuchung f. preiskāva, raziskāva,
preiskovānje. [titi.

durchtandeln preigrāti, igrāje potřā-
durchtanzen preplēsati, prerājati.

durchtoben predivjāti, *impf.* divjāti,
razgrājati, razsājati skoz..., po..

durchtönen razlęgati se, doněti, gla-
siti se po..

durchfragen preněsti, *impf.* prenāšati.
durchträumen presānjati.

durchtreiben skoz gnati (ženem), skoz
gōniti, skoz tīrati; (eine Sache) do-
gnāti, *impf.* dogānjati.

durchtreten tr. shōditi, steptāti, pre-
teptāti; *intr.* skoz stōpiti, prestōpiti;
impf. prestōpati.

Durchtrieb m. pregōn; (Ort) gōnja.

durchtrieben zvīt, zvitorěp, premetěn,
navīhan, presūkan, prekānjen, muhast;
—er Mensch navīhaněc, zvitorěpěc, pre-
sūkaněc, prekānjeněc.

Durchtriebenheit f. zvītost, premetė-
nost, prekānjenost, presūkanost.

Durchtritt *m.* prestòp, prehòd. [šati. durchtrodenen presušiti, *impf.* presúdurhñben provézbatí, proučítí. durchwachen prebedéti, prečúti (-čújem); *impf.* prebedévati. durchwachsen prerásti (-rástem), *impf.* prerásčati; *adi.* prerástel. durchwägen pretéhtati, *impf.* téhtati; *fig.* presòditi, *impf.* presójati. durchwallen prehòditi, prerómati; *impf.* prehájati. durchwandeln prehòditi, prešétati; *impf.* prehájati, šétati (se) po .. durchwandern prepotovati, prehòditi, obhòditi; oméstí (-métem); *impf.* potovati po .., hòditi po .., prehájati. durchwärmen razgréti (-gréjem), se-, pregréti; *impf.* raz-, se-, pregrévati. durchwaschen prepráti (-pérem), premítí (-míjem); *impf.* prepíratí, premívati; *f.* unterwaschen. durchwässern raz-, premòčítí, zmòčítí; *impf.* razmákati, premákati. durchwaten prebréstí (-brédem), prebròditi; pregáziti. durchweben pretkáti (-tkám, -tkèm); prepléstí (-plétem); *impf.* pretkávati, preplétati. Durchweg *m.* prehòd. durchwegs *adv.* vse skoz, popólnoma, skòzinskoz, povsem. durchwegsam prehòdèn. durchwehen prepíhati, prevéti (-véjem); *impf.* píhati (píham, píšem) skoz .., prepíhovati, vetí. durchweichen *tr.* raz-, premòčítí, prevlážítí; *impf.* raz-, premákati, prevláževati; *intr.* odmékníti, premòčítí se. durchweinen prejókati (-jóčem), preplákati (-pláčem), prevékati; *impf.* prejokovati. durchwerfen skoz vreči (vržem), — zalúčati, — hitítí; *impf.* skoz métati (méčem), — lúčati, — hitati; (durcheinander) premétati, prevréči (-vržem); *impf.* premétávati; (daß Getreide) prevéti (-véjem), prevéjati (-véjem). durchweken izlízati (-lížem), predrgnítí, prebrúsiti; *impf.* izlizovati, predrgovati, prebrúšati. durchwinden prepléstí (-plétem), zapléstí, prevíti (-víjem); *impf.* pre-

zaplétati, prevíjati; *šich* — izmotátí se, izvíti se.

durchwintern prezímíti, *impf.* prezímovati.

durchwirken pretkáti (-tkám, -tkèm), vtkáti, zavòčítí, prevòtkati; *impf.* pretkávati.

durchwischen *f.* entwíjchen, aušwíjchen. durchwittern *intr.* razpástí (-pádem), *impf.* razpádati; izvetréti; *tr.* izvétítrí; durchwittert razprézan (kamen).

durchworfeln prevéjati. durchwühlen prerítí (-ríjem), razríti, pregrébstí (-grébem), prevréči (-vržem), premétati (-méčem), razkópáti (-kòpljem); *impf.* pre-, razrívati, pregrébatí, premétati (-métam), razkópávati.

Durchwurf *m.* premét. durchwürzen začínítí, *impf.* začínjati; presladítí; prevonjáti.

durchwüthlen predivjáti. durchzählen preštéti (-štéjem), prebrójítí; *impf.* preštévati.

durchzausen razmřčítí, razkuštráti, razòčhati, razráhati.

durchziehen prepítí (-píjem); zapítí. durchziehen pretégníti, skoz potégníti, prevléči (-vléčem); *impf.* pretégnati, skoz potegovati; (Nadel) vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; (eine Masche) prevésti (-védem); (daß Land) pre-, obhòditi, prepotovati; *impf.* prehájati, íti (idem, grem), potovati skoz ..; (beráchtlich) vláčítí se, skítati se, potépati se; (v. d. Luft) skoz píhati (píham, píšem), prepíhovati.

durchzittern pretréstí, pretrésnítí; *impf.* pretrésati.

Durchzoll *m.* prevoznína. Durchzug *m.* prehòd; (der Ware) prevòz, prevòznja; (der Luft) prepíh. Durchzugsgut *n.* prevòzno blagò.

durchwängen skoz posílití, skoz potásnítí; *impf.* skoz posiljevati, skoz potískati; *šich* — prerítí (-ríjem) se, *impf.* prerívati se.

durchwülfchern pregostoléti, prežvrgoléti; *impf.* pregostolévati, prežvrgolévati.

dürfen sméti (smem); moči (morem); utégnítí; (nòthig haben) treba bití (sem) komu česa, potrebovati.

dürftig potrebén, ubóžen, siromášen, revén.

Dürftigkeit *f.* ubóžstvo, siromášnost, révščina.

Dürftigkeitszeugnis *n.* ubóžni list, izpričeválo ubóžstva.

dürr suh, osehel, posušén, vél, ovenél; *f.* mager; —er Baum suhál (-i), sehlica; —es Reisholz sehljád (-i).

Dürre *f.* suša, suhóta.

Dürriecht *n.* sehljád (-i), sušmád (-i).

Dürrsucht *f.* sušica, jétika.

Durst *m.* žeja; *fig.* želja, pohlep, hrepenénje; ich habe — žeja me; — machen užejati, *impf.* zéjati.

dürsten, dürsten žeja me, piti se mi hoče, žejen biti (sem); *fig.* hlepéti, hrepenéti, koprnéti.

dürstig žejen; *fig.* željen, pohlépen, koprnéc; — werden užejati se.

Düsel *m.* omótica, omáma, brez-zavést (-i).

düselig omótičen, omámlien, brez-zavéstén.

düster mračén, mezáv, mrkél; (mür-risch) čemérén, zlovójš; — werden temniti se, mračiti se.

Düsterling *m.* mračnják.

düstern mračiti se, temniti se, oblačiti se; zmračiti se, pooblačiti se. [nost.

Düsternheit *f.* mrak; otóžnost, čemér-Düte *f.* zaviték, škrnicelj; (Münze) tútka, nézica.

Duënd *n.* dvanajstérica, dvanajstéro.

duëndweise *adv.* po dvanájst.

Duñbruder *m.* pobrátim, bratec.

duñen tikati.

Duñschwester *f.* poséstrima, séstrica.

Dynamik *f.* siloslóvje, dinámika.

dynamisch siloslóvén, silokázén, dinámíčen.

Dynamist *m.* siloslóvec, dinamíst.

Dynast *m.* vladár; Dynastie *f.* vladár-ska rodovina, — rodbína, dinastíja.

Dysenterie *f.* griža, krvavica.

Dyskrasie *f.* diskrazíja, nápačna in škodljíva mešáva telésnih sokov.

Dyspnoë *f.* nadúha, sígavica, sipljívost.

E.

Ebbe *f.* oséka; — und Flut oséka in plima, biba, bíbavica.

ebben osékiniti, upásti (-pádem); *impf.* osékati, upádati.

Ebbestrom *m.* osekotòk.

eben *adi.* ravén, plan; (flach) ploščát; (glatt) gladék; zu ebener Erde pri tleh; eben machen *f.* ebnen; *adv.* práv, vprav, právkar, ravno, baš; eben ješt práv sedaj; ebenjo ravno takó, práv takó, isto takó; — e Stelle ravníca.

Ebenbaum *m.* érni dob, eben.

Ebenbild *n.* podóba, prilíka, obráz.

ebenbürtig enakoróden, istoróden, ístega rodú.

Ebenbürtigkeit *f.* enakoródnost.

ebendasselbst *adv.* ravno tám, práv ondi.

ebendieselbe taísti, ravno tísti.

Ebene *f.* ravnína, ravén (-i), raván (ravni), ravníca, ravnóta; planjáva, plan (-i), planóta.

ebenerdig prítličen.

ebenfalls *adv.* tudi, enáko, tako tudi.

ebenflüchtig ravnoplòsk.

Ebenholz *n.* ebenovina.

Ebenmaß *n.* somérje, somérnost, sklad-nost.

ebenmäßig somérén, primérén.

Ebenmäßigkeit *f.* somérnost.

ebensoviel ravno —, práv tóliko.

ebensoweit enáko daleč.

ebensowenig ravno —, práv tako malo.

ebenzeitig *f.* gleichzeitig.

Eber *m.* merjáséc.

Eberesche *f.* jerebíka, oskóruš, oskórš.

Ebereschenebeere *f.* jerebína, jerebikova jágoda.

Eberraute *f.* áborat.

Eberwurz *f.* (Carlina acanthis) bodéča neža, kómpava, konjska potíca.

ebnen ravnáti; z-, po-, uravnáti.

Ebner *m.* ravnáč.

ebnenisieren razvnéti (-vnámem), raz-gréti.

Echo *n.* jèk, jeka, odmèv.

echt prístén, právi; (von der Farbe) stanovítén; —es Gold čisto zlató; — e Finder právi —, zakónski otróci.

Čiřtheit *f.* pristnost, pravost.
Čiř *n.* ogěl, ogál, vogěl; **Čiř**: ógelni.
Čiřbrett *n.* krájnik, krájnica, ógelna deská.
Čiře *f.* ogěl, ogál, vogěl; (**Čante**) rob, rogěl.
Čiřhaus *n.* skončena hiřa, hiřa na oglu. **čkiğ** oglát, voglát; robát; *fig.* neolikan.
Čiřpunkt *m.* oglišče.
Čiřsparren *m.* ógelni lemez.
Čiřstein *m.* ógelnik, ógelni kamen.
Čiřzahn *m.* podóčnik, podočnják; (**Sauzahn**) čekán.
edelant sijájěn, odličěn; očit.
edel blag, plemenít, zlahtěn; (**von Metallen**) drag; (**v. Obst**) pitom.
Eeldame, Edelfrau *f.* plemeníta —, zlahtna gospá, plémkinja, plemenítášinja. [srca.
edeldenkend blagomislèč, plemenítega
Eedlsink *m.* ščinkavèč, zeba.
Edelfräulein *n.* plemeníta góspica.
edelgeboren plemenít, plemenítega rodú.
Edelgestein *n.* drago kámenje.
Edelgut *n.* plemenítnikovo —, plemenításko poséstvo.
Edelherr *m.* plemenítnik, zlahtnik, plemič.
edelherzig blagosrčěn, blagodúřěn.
Edelhirsch *m.* navádni jelen.
Edelhof *m.* plémiřki dvór.
Edelknabe *m.* (plémiřki) gospodič.
Edelkoralle *f.* zlahtna korálja.
Edelkrebs *m.* jélřevèč.
Edelleute *pl.* plemenítáři, plémstvo.
Edelmann *m.* plemenítáš, plemenít-
 nik, plemič; vlastelin.
Edelmarder *m.* kuna plemeníta.
Edelminze *f.* meta.
Edelmuth *m.* blagodúřnost, blagosrč-
 nost, plemenítost (srca).
edelmüthig blagodúřěn, blagosrčěn,
 plemenítega srca.
Edelsinn *m.*, **edelsinnig** *f.* Edelmuth,
 edelmüthig.
Edelstein *m.* dragi —, zlahtni kamen.
Edelweiß *n.* (*Gnaphalium Leontopodium*) planika, očnica, belúnèč, peč-
 nica, skálarica, očino zéliřče, skalica.
Edelwild *n.* zlahtna divjácina.

Edirt *n.* oklic, razglás; ein — ergehen
 lassen razglásiti.
Edictalladung *f.* oklicni pozív, edik-
 tálno povábilo.
edieren izdáti, *impf.* izdájati.
Edition *f.* izdája, izdájanje.
Edle *m.* *f.* Edelmann; *f.* *f.* Edelbame.
Educt *n.* izvòd, izvlèček.
Effect *m.* učinèk, uspéh, izíd, naslédèk;
 (**Eindruck**) vtísk.
Effecten *pl.* stvari, reči, pohířtvo;
 (**Wechsel**) menice; (**Wertpapiere**) vréd-
 nostni papírji, efekti; (**Ware**) blagó,
 roba, pratež.
effectiv resničěn, dejánski; — e **Zah-**
lung plačilo v gotóvem denárju, pla-
 čilo v gotovíni.
effectuieren izvrřiti, izvésti (-védem).
effectvoll dojmľiv, učinľiv.
egal enák, enakolíčěn.
egalisieren izenáčiti.
Egel *m.* pijávka, pijávica; (**f. Schafen**)
 metľjaji *pl.*
egelkrank metľjav, metúľjav. [vost.
Egelkrankheit *f.* metľjavica, metúľja-
egge *f.* brana, zobáča.
eggebalken *m.* braníšèč. [brani.
eggehaken *m.* branovlèk, kljuka na
 eggen vláčiti, bránati; povláčiti, za-
 bránati; dař Eggen vláka.
Egger *m.* branáč.
Eglanterose *f.* (*Rosa Eglanteria*)
 žolta vrtnica.
Egoismus *m.* sebičnost, samoprídnost,
 samoljubnost.
Egoist *m.* sebičèž, samoprídèž.
egoistisch sebičèč, samoprídèn, samo-
 ljub, sebeljubèn.
ehe *conj.* preden, predno.
ehe, eher *adv.* prej; eĥestèř brž ko
 brž, brž ko je mogóčè, čim prej.
Ehe *f.* zakon; (**Heirat v. Maune**) že-
 nitév, (**v. Weib**) možítév, vdája; —
 eingehen v zakon stópití; — auflösen,
 trennen zakon razvézati; — scheiden
 zakon lóčiti; **Ehe-** zákónski; ženitní,
 ženitveni.
Eheaufgebot *n.* oklic.
Eheband *n.* zákónska vez (-i), ženit-
 vena zveza.
Ehebewilligung *f.* *f.* Eheconsens.
ehebredjen přèřuštvovatí.

Ehebrecher *m.* prešuštnik; —in *f.* prešuštnica.

ehebrecherisch prešušten, prešuštljiv.

Ehebruch *m.* prešušstvo, prešuštvovanje.

Eheconsens *m.* ženitvena dovolitëv.

Ehecontract *m.* f. Ehevertrag.

ehedem, ehedessen *adv.* nekoč, nekđaj, poprëj.

Ehedispens *m.*, **Ehedispensation** *f.* izpreglëd zakónskega zadřzka, oprostitev ženitvene zapreke.

Eheerklärung *f.* izjava za ženitev.

Ehefrau *f.* zakónska žena, družica, soproga.

Ehegatte *m.* zakónski moř, zakónski drug, soprog.

Ehegatten *pl.* moř in žena, zakónski.

Ehegeld *n.* dota.

Ehegelöbnis *n.* zakónska obluba.

Ehegemahl, Ehegenoss *m.* zakónski drug, soprog; —in *f.* zakónska družica, soproga.

Ehegericht *n.* zakónsko sodišče.

Ehegesetz *n.* zakónski zakon.

ehegestern *adv.* predvčerašnjim.

Ehegiltigkeit *f.* veljavnost zakóna.

Ehehälft *f.* zakónski drug, zakónska družica, zakónsko podružje.

Ehehindernis *n.* zakónski zadřžek, ženitvena zapreka.

Ehekind *n.* zakónsko dete.

Ehekrüppel *m.* zakónska pokvëka.

eheleiblich zakónski.

Eheleute *pl.* zakónski, moř in žena.

ehelich zakónski.

ehelichen v zakon stöpiti, zakon sklëniti, v zakon vzëti (vzámem); *impf.* v zakon jemati (jémlem); (v. *Wanne*) oženiti se; (v. *Weibe*) omožitati se.

Ehelichung *f.* ženitev, možitëv.

ehelos brez zakónski, neoženjen; samóe; (v. *Weibe*) nevdána, neomožëna, samica; *der* — *e* Stand samski stan, brez zakónstvo.

Ehelosigkeit *f.* brez zakónstvo.

ehelufig ženitve željen.

ehemalig nekđanj, nekđánji.

ehemals *adv.* nekđaj, svoje dni.

Ehemann *m.* f. Ehegatte.

Ehemeldzettel *m.* ženitna zglásnica.

Ehepaar *n.* moř in žena, zakónska dvojica.

Ehepacten *pl.* ženitveno pismo, ženitna pogódba.

Ehepflicht *f.* zakónska dolžnost.

Eherecht *n.* zakónsko právo.

Ehering *m.* zakónski —, ženitni prstan.

ehern mëden, bronast.

Eheschack *m.* dota, jutrnja, jutrnjina; ljubimëc, ljuba.

Ehescheidung *f.* ločitev zakóna, razporoka, razporočitev.

Ehescheidungsklage *f.* tořba na ločitev.

Eheschließung *f.* sklenitev zakóna, možitëv, ženitev.

Ehesegen *m.* zakónski —, ženitveni blagoslov.

Ehestand *m.* zakónski stan.

ehestens *adv.* břž ko břž, kiř ko bo mogóe, kar najprej mogóe.

Ehestreit *m.* zakónski prepír, spór.

ehestunlichst j. ehestens.

Ehetrennung *f.* razvéza zakóna.

Eheungiltigkeit *f.* neveljavnost zakóna.

Eheverbot *n.* prepóved zakóna.

Eheverlöbnis, Eheversprechen *n.* zaróka, zaróke *pl.*

Ehevermächtnis *n.* zakónsko volilo.

Ehevertrag *m.* ženitna pogódba.

ehevor *adv.* poprëj.

ehevorgestern *adv.* predvčerašnjim.

Eheweib *n.* f. Ehefrau.

ehrabshneiden čast (-i) vzëti (vzámem), *impf.* čast jemati (jémlem), — krasti (kradem); oprávljati, obrekovati.

Ehrabshneider *m.* oprávljivëc, obrekovávëc; —in *f.* oprávljivka, obrekovávka.

Ehrabshneidung *f.* častikrája; oprávljanje, obrekovánje.

ehrbär pošten, častit, častën, častitljiv; (geziemend) spodóben, pristójen.

Ehrbarkeit *f.* poštenëv, častitost; spodóbnost, pristójnost.

Ehrbegierde *f.* častizëljnost, častihlëpnost.

ehrbegierig častizëljën, častihlëpën.

Ehre *f.* čast (-i); poštenje, dobro imë (-na); ich habe die — v čast mi je, v čast si štejem; jemanden zu — n komu na čast; in — n halten čislati, spoštovati, častiti; Ehren- častni.

ehren častiti; počastiti; (schätzen) spoštovati, čislati.

Ehrenamt *n.* častna služba.

Ehrenangelegenheit *f.* reč (-i), ki se tiče pošténja.
Ehrenbahn *f.* pot časti.
Ehrenbeleidigung *f.* žaljenje časti.
Ehrenbenennung *f.* častni naslòv.
Ehrenbezugung *f.* počastitèv, počastilo, izkazilo časti.
Ehrenbürger *m.* častni meščan; =redjt *n.* častno meščanstvo.
ehrend častilèn, častèn, častljiv.
Ehrendame *f.* častna dvornica.
Ehrendienst *m.* častna služba.
Ehrenfall *m.* stvar (-i) tičóča se časti in pošténja.
Ehregarde *f.* častna straža.
Ehregeleit *n.* častno spremstvo.
Ehrengericht *n.* častno sodišče.
ehrenhaft pošten, častit, časti vredèn.
Ehrenhaftigkeit *f.* poštenost.
Ehrenklage *f.* tožba zaradi žaljenja časti.
Ehrenkleid *n.* praznje oblačilo, praznična obleka; častna odév (-i).
Ehrenkränkung *f.* žalitèv časti, uvreda pošténja.
Ehrenkreuz *n.* častni križec.
Ehrenlegion *f.* častna légija.
Ehrenmann *m.* poštenjak.
Ehrenmitglied *n.* častni ud, — član.
Ehrenname *m.* častno imé (-na).
Ehrenpforte *f.* slavolòk.
Ehrenposten *m.* častno mesto.
Ehrenpreis *m.* častna nagrada; *bot.* (*Veronica*) jétičnik.
Ehrenpunkt *m.* reč (-i) tičóča se časti.
Ehrenrath *m.* častni svèt.
Ehrenretter *m.* rešitelj pošténja, spasiitelj časti.
Ehrenruf *m.* častni poziv.
ehrenrührig čast žalèè, sramótèn.
Ehrensache *f.* častna zadeva, — reč (-i); *daš ist eine* — to gre za pošténje.
Ehrensäule *f.* častni stolp, — stebèr, spomenik.
Ehrenshänder *m.* oskrunitelj časti; opraljivèc; —in *f.* oskruniteljica časti; opravljivka.
ehrenshänderisch oskrunjevalèn, sramotilèn; opravljiv, obrekovalèn.
Ehrensiß *m.* častni sedež.
Ehrensold *m.* častna nagrada, častno plačilo.

Ehrenstelle *f.* častno mesto, častna služba.
Ehrenstufe *f.* stopnja časti.
Ehrentag *m.* častni dan, slovesni dan.
Ehrentempel *m.* slavohram, tempelj časti. [časti.
ehrenthalben (-r) zavóljo časti, zaradi
Ehrentitel *m.* častni naslòv. [vica.
Ehrentrunk *m.* častni napitèk; zdra-
Ehrenverlehung *f.* žalitèv časti, uvreda pošténja.
ehrenvoll častitljiv, prečastèn, slaven.
Ehrenwache *f.* častna straža. [dèn.
ehrenwert časti —, spoštovanja vre-
Ehrenwort *n.* častna beséda, moška beséda; *daš* — geben besédo dati; *auf mein* — mož beséda, na mojo besédo.
Ehrenzeichen *n.* častno znamenje, znak časti.
ehrerbietig spoštljiv, spoštovalèn.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung *f.* spoštljivost, spoštovanje.
Ehrfurcht *f.* spoštovanje, spoštljivost.
ehrfürchtig spoštljiv. [žèn.
ehrfürchtswoll prespoštljiv, preponi-
Ehrgefühl *n.* čuvstvo pošténja; *er hat kein* — ni mu mar za čast, — poštenje, ni ga sram, nima sramežljivosti.
Ehrgeiz *m.* častilakomnost, častihlépnost.
ehrgelig častilakomèn, častihlépèn.
Ehrgier *f.* častiželjnost.
ehrgierig častiželjèn.
ehrlieh pošten.
Ehrliehkeit *f.* poštenost.
Ehrliebe *f.* častiljubje.
ehrliebend častiljúbèn.
ehrlos nepošten, brezčastèn, brez pošténja. [nje.
Ehrllosigkeit *f.* nepoštenost, nepoštè-
ehrsam častit, častèn.
Ehrsamkeit *f.* častitost. [nost.
Ehrsucht *f.* častilakomnost, častihlép-
ehrsüchtig častilakomèn, častihlépèn.
Ehrtrieb *m.* nagòn po časti.
ehrvergessen nesramèn, nepošten.
ehrwidrig nečastèn, zoper čast.
Ehrwürden (*Xitel*) prečastni gospòd, prečastiti gospòd.
ehrwürdig časti vredèn, častitljiv.
ei! interv. o! ej! lej! glej! dà-tè!
ei was čemú to! kaj mi do tega!

Ei *n.* jajce; belica (bei Radfersburg); *dem.* jajcece; (ohne Schale) mečús; (verboben) klopóčec, zapřtek, skrnják; (unausgebrütet) mulčěk, mulják; (gefrübt) pisanica; pih; Hodenei módo, móda, modè (-eta).

Eibe *f.* (*Taxus*) tisa; **Eiben-** tisov; =hol; *n.* tisovina; =wald *m.* tisovje, tisje.

Eibisch *m.* (*Althaea*) navádni slez;

Eibisch- slezov; =kraut *n.* slézovina; =thee *m.* slezov čaj, slézovčec.

Eiche *f.* hrast, dob; *dem.* hrastič, dobč; Stein— graděn, črepínjak; Korf— pluta; **Eichen-** dobov, hrastov.

Eichel *f.* želod; Buch— žir; **Eichel-** želódov.

eichelförmig želódast.

Eichengeld *n.* žirovnica, žirnina.

Eichelhäher *m.* šoja.

Eichelkätz *m.* želódova kápica.

Eichelmast *f.* želódna paša, — piča, žir.

Eichenblatt *n.* hrastov list, hrastovo peró (-ésa).

Eichenholz *n.* hrastovina, hrastina, dóbovina, hrastov les.

Eichenkranz *m.* hrastov venčec.

Eichennisfel *f.* (*Loranthus*) ohmélje.

Eichenrinde *f.* hrastova skorja, hrastov lub, hrastovo od, dóbovo lubje.

Eichenwald *m.* hrastov les, — gozd, — log, hratje, dobje.

Eichhorn, **Eichhörnden** *n.* véverica, vígorica; **Eichhorn-** véveričji.

Eichwald *m.* š. **Eichenwald**.

Eid *m.* priséga, zapriséga; cinen — ablegen priséči (-sézem), *impf.* priségati; cinem den — abnehmen koga zapriséči, v priségo vzéti (vzámem) koga; mit — befráhtigen s priségo potřditi, *impf.* potrjevati; sich mit einem — verpflichten zapriséči se; den — anbieten priségo ponúdiťi; den — ablehnen priségo odkloniti; den — antreten priségo nastópiťi; den — auftragen priségo naloziti, *impf.* nalágati; in — genommen priséžen, zapriséžen; falsch — kriva priséga; **Eid-** prisézni.

Eidam *m.* zèt (der Tochter Mann).

Eidbruch *m.* prelóm prisége, prisegolóm, prisegolómstvo.

eidbrüchig prisegolóměn, krivorótěn; der Eidbrüchige prisegolóměc.

Eidbirge *m.* prisézni pórok.

Eidchse *f.* kúščarica, martinček; (grüne) kuščar, zeleněc; **Eidchsen-** kúščarjev, kúščaričji.

Eiderdunen *pl.* puh, gaginje perje.

Eidergans *f.* gaga.

Eides- prisézni.

Eidesablegung *f.* priséga, priséganje.

Eidesanmeldung *f.* zglasitěv k priségi.

Eidesannahme *f.* sprejěm prisége.

Eidesauftragung *f.* naláganje prisége.

Eideserlassung *f.* odpúst prisége.

Eidesformel *f.* besedilo prisége, prisézne beséde.

eidkräftig pod priségo.

Eidespflicht *f.* prisézna dolžnóst.

eidestättig naměsto prisége, priségo nadomestajóč.

Eidesverweigerung *f.* odrěka prisége.

Eidgenosse *m.* sopriséznik, zavěznik, sorótnik.

Eidgenossenschaft *f.* zavěza, zaróta.

eidgenösslich soprisézěn, zavězěn.

eidlich prisézěn; *adv.* s priségo, po priségi.

Eidschwur *m.* priséga.

eidvergesen š. eidbrüchig.

Eier- jajčji, jajčni.

Eierchen *n.* jajcece.

Eierdotter *m.* rumenják, črmlják.

Eierhandel *m.* kupčija z jajci; — be-treiben jajčariti.

Eierhändler *m.* jajčar; — *in f.* jajčarica.

Eierklar *n.* belják.

Eierkuchen *m.* jajčnik, jajčni koláč.

eierlegend nosen.

Eierpflaume *f.* sliva, drmónočlj, štr-bónočlj.

Eierschale *f.* jajčja lupina.

Eierschmalz *n.* cvrtjě.

Eierhod *m.* jajčnjak, jajčnik.

Eifer *m.* gorěčnost, prizadávnost, marljivost, nástojnost; vněst.

eiferig, eifrig gorěč, prizadávěn, marljiv, marěn, nástojěn; vnět, iskrěn.

eifern (zünnen) srditi se, togotiti se, ujedati se; (sich bemühen) prizadávatí, potegovati se za kaj, pogánjati se,

gnati (ženem) se za kaj, skrběti, gorěti; *pf.* prizadáti (-dénem) si, potėgniti se; (gegen etwas) upirati se čemu,

protiviti se, ustávljati se.

Eifersucht *f.* ljubosúmnost, ljubomòr, sumnjivost.

Eifersüchtelei *f.* sumničenje.

eifersüchtig ljubosúmen, ljubomòren.

Eifersüchtler *m.* ljubosúnnik, sumnji-
vèc.

Eiform *f.* jajčja podòba.

eiförmig jajčast, jajčkast.

eigen lastèn, svoj; (bejonderš, seltšam) posèbèn, čuden; (augeboren) svoj, pri-
rojèn; zu — haben premóci (-mòrem),
v lasti imèti (imám); es ist mein, dein
— moje je, tvoje je; sich — machen
svojiti si, lastiti si; prisvojiti si, pri-
lastiti si; *impf.* prisvájati si; auf —
e Kraft sam od sebe, ob svojem; auf
— en Namen na svoje imé; im — en
Namen v svojem imènu.

eigenberechtigt samosvoj, svojepráven.

eigenberechtigung *f.* samosvojnost.

Eigendünkel *m.* domišljávnost. [žina.

Eigeneschwändigkeit *f.* samosvoja br-
eigenhändig svojeróčen, lastnoróčen;
adv. svojeróč, svojeróčno. [nóst.

Eigenheit *f.* svojstvo, posèbnost, last-

Eigenhilfe *f.* svoja —, samolástna
pomóč (-i).

Eigenjagdgebiet *n.* samosvoj lovski
okraj.

Eigenliebe *f.* samoljúbje, samoljúb-
nost, svojeljúbje.

eigenliebig samoljubèn, svojeljubèn.

Eigenlob *n.* lastna hvala, samohvála,
samohválje, samohválstvo.

eigenmächtig samolástèn; samosilèn;
adv. samolástno, iz lastne móci, sam
od sebe.

Eigenmächtigkeit *f.* samolástnost; sa-
mosilnost.

Eigenname *m.* lastno imé (-na).

Eigenruh *m.* samopridnost, samopáš-
nost, sebičnost, samogóltnost.

eigenruhig samopridèn, samopášen,
sebičen, samogólten.

Eigenruhige *m.* samopridnež, samo-
pášnik, sebičnež, samogóltnik; *f.* samo-
pášnica, sebičnica.

Eigenruhigkeit *f.* *s.* *Eigenruh.*

eigens *adv.* nalašč, navlašč.

Eigenschaft *f.* lastnóst, svojstvo; ka-
kóvost, kakšnost.

Eigenschaftswort *n.* pridèvnik.

Eigeninn *m.* svojeglávnost, trdoglá-
vost, trmoglávnost, trma.

eigeninnig svojegláv, svojeglávèn,
trmogláv, trmoglávèn, trmast. [žina.

Eigenthum *n.* last (-i); lastnina, svo-
Eigenthümer *m.* lastnik; — *in* *f.* last-
nica.

Eigenthümerschaft *f.* lastništvo.

eigenthümlich lastèn; posèbèn, lasto-
vit, osobitèn; *adv.* posèbno, lastovito.

Eigenthümlichkeit *f.* posèbnost, oso-
bitost.

Eigenthumsklage *f.* tožba radi last-
ništva, lastninska tožba.

Eigenthumsrecht *n.* lastninska pravica;
lastninsko pravo.

eigentlich lastèn; pravi, istinit, resni-
čèn; *adv.* pravzaprav, po pravici, zarès.

Eigenwille *m.* lastna volja, svoja volja,
samovólja, samovóljstvo, svojevóljnost.

eigenwillig samovóljèn, svojevóljèn.

Eigenwürde *f.* lastna veljáva.

eigen sich svojiti si, lastiti si; pri-
svojiti si, prilastiti si; *impf.* prisvá-
jati si; (zu etwas) biti (sem) za kaj,
sposóbèn biti za kaj; es eignet sich
spodóbi se, pristóji se; diese That eignet
sich zum Verbrechen to dejanje je tako,
da se more šteti med zločinstva; ge-
eignet sposóbèn, pripravèn.

Eigner *m.* lastnik.

Eignung *f.* sposóbnost, pripravnost.

Eiland *n.* ostròv, otòk.

Eilbote *m.* hitri sèl, jádrnik.

Eile *f.* hitróst, urnost, naglost, nágli-
ca, speh, brzost; in — náglomá, v
náglici; es hat — mudí se.

eilen hitèti, podvizati se, spèšiti se,
žúriti se, pásčiti se; (v. d. Zeit) poté-
kati, hitèti; er muß — mudí se mu.

eilend hitèr, nagel, jádrn, urèn.

eilends *adv.* brzo, brž, hitro, naglo,
urno.

eils, *elf* enájst.

Eils *f.*, *Eilser* *m.* enajstica.

eilserei enajstér.

eilsfertig spèšen, urèn, hitèr.

Eilsfertigkeit *f.* spèšnost, urnost.

eilffach enajstèren, enajstèrnat.

eilffähig enajstlètèn.

eilsfmal enajstkrat.

eilsfmalig enajstkratèn.

eilftägig enajstdnóvén.

Ěilftel *n.* enajstína, enajstínka.

eilftens enájstič.

Ěilgut *n.* brzovózno blagó.

eilig hitér, nagél, urén, břz.

eiligst *adv.* kar nájbrž, břž břž.

Ěilmarsch *m.* brzí pohód.

Ěilpost *f.* brzovóz.

Ěilzug *m.* brzovlák, naglič.

Ěimer *m.* vedro; čeběr, orna.

eimerweise po vedrih.

ein (als Artikel wird nicht überhört); *num.* edén (vor Substantiven èn), éna, éno; jedén; *pron.* kdo, nekdo, neki; in einemfort venomér, neprenéhoma; unter einem obénem, vréd, zajedno; der eine — der andere ta — oni; einer mit dem andern drug z drugim; einmal einš ist einš enkrat éna je éna; ein und derselbe isti, taísti; ein- eno-: enoók einäugig.

einakern podoráti (-órjem), zaoráti; *impf.* zaorávati.

einander *adv.* (einer den andern) drug drugemu, drug drugéga, edén drugéga, með seboj; an— tik, tíkoma, drug polég drugéga; nach— zapored, zaporedóma, po vrsti, drug za drugim; aus— nárazén, vsaksébi; mit— vkùp, skùp; neben— vštric; für— drug za drugéga, edén za drugéga; durch— vse križem, križema; hinter— drug za drugim, edén za drugim; alle mit — vsi skùp, vsi spláz.

einantworten prisódiť, *impf.* prisómati.

Einantwortung *f.* prisojílo.

Einantwortungsschreiben *n.*, =urkunde *f.* prisojílné písmo, prisojílnica.

einarbeiten sích izúriti —, izvėžbati se v čem.

einarmig enorók, enoróčen; enokrák. einartig enovřst, enovřstén.

einäschern upelítí, požgáti (-žgém), v pepél izpremenítí; *impf.* požigati; (die Stirn) pepelítí; opepelítí, s pepélom potrosítí.

einathmen v sebe —, váse díhati, sopsti, v se vleči (vlečem).

Einathmung *f.* vdih.

einäugig enoók, samoók.

einbalsamieren maziliti, balzamovati; pomaziliti.

Einband *m.* vez (-i); vézanje.

Einbeere *f.* (*Paris quadrifolia*) volčja jágoda.

einbegleiten (ein Gefuhr) prošno s poročílo predložítí, — oprémítí; *impf.* predlámati, oprémljati.

Einbegleitungsbericht *m.* predložno poročílo.

einbegreifen vštéti (-štéjem), vračúnití, vréd vzéti (vzámem); *impf.* vštévati, vréd jemáti (jémlem); einbegriffen sein vmes biti (sem).

Einbegriff *m.* vštéťje; mit — der Kosten s stroški vréd; přístévši stroške. einbeinig enonóg, enonóžen.

einbreifen vgriznití, zatéti (-tém); *impf.* vgrizovati.

einbekennen napovédáti (-vém), spoznáti, priznáti, pripoznáti; *impf.* spoznávatí. [nje.]

Einbekenntnis *n.* napóved (-i), prizná-einberufen poklicáti (-klíčem), sklícáti, pozváti (-zóvem); (Bautnoten) preklícáti in iz obtéka vzéti (vzámem), razveljavítí.

Einberufung *f.* poklic, sklic, pozív, sklícévánje (k službi); (von Münzen) preklíc novcev.

Einberufungsedict *n.* pozívni oklic, pozívni razglás.

Einberufungskarte *f.*, =zettel *m.* pozívni list, pozívnicá.

einbeziehen vštéti (-štéjem), privzétí (-vzámem) k čemu; *impf.* vštévati; die Kosten nicht einbezogen brez vštéťih stroškov.

Einbeziehung *f.* privzéték.

einbiegen upógnítí, pregenítí (-gánem), zléknítí; *impf.* pregíbatí (-am, -bljem), upogíbatí.

Einbiegung *f.* pregíb, pregíbek; upogíbanje.

einbilden sích míslítí si, zdeti se (komu); domíslítí si, umíslítí si; *impf.* domísljati si, domísljevati si; (stolz sein) prevzémáti se, domísljati si.

einbilderisch domísljív, domísljáv.

Einbildung *f.* domíslék; domísljája, domísljáva, domísljevánje; (salfche) dozdvék.

Einbildungskraft *f.* domíslénost, domísljívost, obrazotvórnost.

Einbinddecke *f.* povójna odéja.
einbinden vézati (véžem); zvézati,
impf. zvezovati.

einblasen vpíhniti, *impf.* vpíhovati.

einblätterig enolist, enolistěn.

einbleuen vtépati, zabíti (-bíjem);
impf. vtépati, zabijati.

einbohren zavřtati, uvřtati.

einbrechen *tr.* (Mauer) po-, razdréti
(-dérem), razrúšiti, rászúti (-sújem u.
-spém); *impf.* podírati, rúšiti, rászípati
(-sípljem); (die Thür) razbíti (-bíjem),
polomástiti, ulómíti; (zerbrechen) raz-
lómíti; *intr.* vdréti se, vlómíti se,
predréti se; (in ein Haus) vlómíti,
predréti, zlomástiti (v hišo); (von der
Zeit) prítískati, nastópati, nastájati,
blízati se; (in den Feind) zagnáti (-žé-
nem) se, zakadíti se; *impf.* zagánjati
se, naskakovati.

einbrennen vžgáti (-žgém), *impf.* vží-
gati; (das Mehl für die Einbrennsuppe)
prežgáti; (das eingebrannte Mehl) pre-
žgánje; (ein Faß) pokadíti (z žveplom).

Einbrennsuppe *f.* prežgánka, prežgána
juha.

einbringen správití, posprávití, znó-
síti; *impf.* správljati, znásati; (ein
Gesuch, eine Klage, einen Recurs) po-
dáti, vložití; *impf.* vlágati; (Schulden)
iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati;
(Versäumtes) prihitíti, dohitíti, zatéči;
impf. prihitévati; (Verbrecher) polo-
vítí, ulovítí, prignáti (-žénem), dovéstí
(-védem); (Nuzen) nestí, dajáti (korist),
príditi.

einbringlich izterljív, dobítěn.

Einbringung *f.* správljanje; (d. Klage)
vlóžba, vláganje; (d. Schuld) izterjáva,
izterjátěv, poterjevanje; (d. Verbrecher)
prigón, ulovítěv; (d. Früchte) spravílo;
(der Steuer) pobíranje.

einbrocken drobítí; na-, vdrobítí.

Einbruch *m.* vlóm, prelóm, vdřtje;
(der Raub) pómrak; (der Diebe) vlóm,
lomást (-i); (der Feinde) napád, navál,
prítísk; bei — der Raub ko se mrači,
v mraku.

Einbruchstation *f.* vstópna —, vhdóna
postája.

einbrüderig enobratínski.

Einbug *m.* zagíb, upogíb.

einbürgern u-, podomáčiti, meščán-
stvo komu podelítí, med meščáne
sprejéti (spréjmem); *impf.* sprejémati;
sich — naselítí se, nastánítí se; *impf.*
naseljevati se.

Einbürgerung *f.* u-, podomáčitěv, po-
delitěv meščánstva.

Einbuße *f.* izgúba, izgubítěk, škoda.
einbüßen gubítí, na škodi bítí (sem);
izgubítí, ob kaj prítí (pridem); (das
Leben) umréti.

eincaffieren prejémati, pobírati; pre-
jéti (préjmem), pobráti (-bérem), iz-
térjati.

Eindeckung *f.* kròv, streha.

einämmern zajezítí, zagradíti, zagá-
titi; *impf.* zaježevati, zagrájati.

Einämmung *f.* zajězba, zagrája.

eindecken krití (krijem); pokrití.

einborren sušítí se; usušítí se, useh-
nítí (-sáhnem); *impf.* usíhati.

einbrängen sich vsílítí se, vríniti se,
vtláčítí se, vštúlití se; *impf.* vrívati se.

einbreifen zasúknítí, zasúkati, zafřk-
nítí, zavíhati.

einbringen vdréti (-dérem), predréti,
pretřgati v . . , zaríniti se, vríniti se;
impf. dretí, vdirati, zadírati se; (vom
Feinde) prodréti.

einbringlich *adi.* živ; *adv.* živo.

Einbringling *m.* vrinjeněc, vsiljeněc.

Eindruck *m.* vtás, vtisk, dojem; ge-
nitěv; (in der Anatomie) vdrtína, vtisk,
jámica; — machen genítí (gánem),
dírniti, dójmití se; es hat auf ihn einen
— gemacht v srcě mu je seglo.

eindrücken vtásniti, *impf.* vtískati,
vtískovati; (in ein Gefäß) v-, stláčítí.

einengen zavléči (-vléčem), zavláčítí,
zabránati.

einen edíniti, drúžití; zedíniti, zdru-
žití, spojítí; *impf.* združevati, spájati.

einengen utesnítí.

Einer *m.* (Ziffer) enójka, edínka;
(jemand) kdo, nekód; (einziger) edín,
edíněc.

einerlei enák, isti, enój; mir íst alles
— meni je vse eno; — Meinung sein
ene —, íste mislí bítí (sem).

einerseits *adv.* po eni strani, z ene
straní.

einekštejšis *adv.* déloma, nekaj.

einfach enovit, enóžen, enotéren, enostáven, enogúběn; (priinittb) prost, prepróst, prvotěn; — e kleidung prosta obléka; — er Mensch prepróst človek.

Einfachheit *f.* enovitost, enóžnost, enostávnost; preprostót, prostóta, prepróščina.

einführen vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; *fig.* osnovati, prirediti, napéljati (-péljem).

einfahren voziti v . . , péljati v . . ; zapéljati v . . ; (in die Grube) spustiti se, *impf.* spúššati se.

Einfahrt *f.* vñod za vozóve, vhodišče.

Einfahrtgeleise *n.* uvózni tir.

Einfall *m.* vpád; (Einsturz) podór, podrťje, vdór; (Gedanke) misel (-i), domislek; (beß Feindeß) navál, napád; auf den — kommen komu na misel priti (pridem).

einfallen pasti (padem) v kaj, vpasti, vdréti (-dérem); *impf.* pádati, vpádati, vdírati; (v. Feinde) udáriti v . . , napásti kaj, vdréti v . . ; in die Rede — v besédo seči (sežem); (v. Gedanken) na misel priti (pridem), na pamet —, v glavo priti, domisliti se; *impf.* na misel prihájati, domišljevati se; (ein- stürzen) podréti (-dérem) se, zrušiti se, razrušiti se, razvaliti se; *impf.* podírati se; (v. Gesichte) upásti, spláhniti; *impf.* upádati, splahovati; (v. Wetter) nastópiti, pritísiniti, storiti se; *impf.* nastópiti, pritískati, délati se; eingefallen upádél, udrt.

Einfalls ebene *f.* vpádna ravnina.

Einfallsloch *n.* vpádna navpičnica.

Einfallspunkt *m.* vpádna točka, padáj.

Einfallswinkel *m.* vpádni kot.

Einfalt *f.* preprostót, prepróščina, prostóta; (Redlichheit) poštenost.

einfältig prepróst, próst; (redlich) pošten; (vom Verstande) top, slaboumën, trapast, ábotën; — es Herz nedólžno srce; (einfach) enostáven.

Einfältigkeit *f.* prepróščina; topóst, slaboumnost, ábotnost. [bedák.

Einfaltspinsel *m.* tepëc, bebëc, butëc, einfangen ujéti (-jámem), uloviti, prihájati (primem); *impf.* ujémati, ulávljati, prijémati; alles — poloviti.

einfärbig enobárvën, enobóžen.

einfassen zajéti (zajámem, zájmem), *impf.* zajémati; (mit dem Saume) róbiti; obróbiti, zaróbiti, obšiti (-šjem); *impf.* zarobljevati; (mit dem Saume) o-, zagráditi; *impf.* ográjati; (mit dem Rahmen) v okvir deti, — dejáti (dénem), okviriti; *impf.* v okvir dévati; mit Gold — v zlato vkovati, — okovati, — vdélati; *impf.* vdelovati; (mit der Mauer) obzidati; (mit geflochtener Arbeit) oplésti (-plétem), *impf.* oplétati.

Einfassung *f.* zajétje; (b. Kleides) obrób, obróbëk, obšiv; (b. Goldes) okóv; (Saun) ográja, plot; (b. Bildes) okvir; (lebendige — eines Gartens) seč (-i); (eines Mühlsteines) obód.

einfuehlen namóčiti, navlážiti; *impf.* namákati.

einfunden síditi priti (pridem), znajti (znajdem) se, sniti (snidem) se; *impf.* prihájati, shájati se.

einflechten vplésti (-plétem), za-, priplésti; *impf.* vplétati zc.

einfliegen v-, prikřpati, vstáviti; *impf.* vstávljati; síditi — vtekñiti (-táknem) se, vstúlititi se; *impf.* vtíkati se.

einfließen teči (tečem) v . . . ; izlíti (-líjem) se; *impf.* izlívati se; (in eine Tasse) teči, prihájati, dotékati; priti (pridem); — lassen in e. Rede v misel vzéti (vzámem), oméniti, opómñiti, pritekñiti (-táknem); *impf.* v misel jemáti (jémľjem), oménjati.

einflößen vlíti (-líjem); *fig.* vdehniti (-dáhñem), navdehniti; einem etwas mit dem Richter — v glavo vtépsti (-tépem); nauk v glavo vcépiti.

Einflug *m.* vlët, vlëtanje, dolétanje.

Einflugloch *n.* žrelo.

Einfluss *m.* vtók, izlív; *fig.* vplív; — haben vplivati, delovati, premóti (-mórem), veljáti; er hat großen — mnogo veljá.

Einflussnahme *f.* vplivanje.

einflussreich vplívën, veljáven.

einflüster za-, prišepetáti; *impf.* prišepetávati.

einfordern těrjati; iztěrjati, potěrjati; (einsammeln) pobráti (-bérem), *impf.* pobirati.

Einforderung *f.* izterjáva, izterjevánje.

einförmig enoličen; — eš Leben življenje brez premembe.

Einförmigkeit *f.* enoličenost.

Einforkung *f.* gozdni užitek, drváščina, stéljščina.

einfr essen sich vjésti (-jém) se, zajésti se, zagrizniti se; *impf.* zajédati se.

einfr ieden za-, ográđiti, zagájiti; *impf.* zagrájati; (mit der Mauer) obzídati, *impf.* obzídávati.

Einfr iedung *f.* ográja, zagrája, plot; ográda; obzidek.

einfr ieren za-, primrzniti; *impf.* zamrzovati.

einfr üchtig enoplóden, z enim plodom. einfr ügen vtékni (-táknem), vstáviti, vložiti, vsaditi; *impf.* vtíkati, vstávljati, vlágati, vsájati.

Einfr uhr *f.* uvóz, uvázanje, uvóznja, vpeljáva; Einfr uhr- uvózni.

einfr ührbar uvózén.

einfr ühren uvésti (-védem), vpeljati; *impf.* uvávati, uvájati, vpeljávati; einen Gebrauch — običáj uvésti (-védem); (in Gebrauch nehmen) vpeljati, v rabo vzéti (vzámem); *impf.* vpeljávati, v rabo jemáti (jémlem).

Einfr uhr gut *n.* uvózno blago.

Einfr uhr schein *m.* uvózni list, uvóznica.

Einfr ührung *f.* uvód, vpeljáva, vpeljevanje, uvédba; Einfr ührungs- uvódni, uvédbeni.

Einfr ührungscommission *f.* uvódni odbor, uvédbeno poverjenstvo.

Einfr uhrverbot *n.* prepóved (-i) uvóznje, uvózna prepóved (-i).

Einfr uhrzoll *m.* uvoznína, uvózna carina. [rina.]
einfr uhrchen zabrázditi, vbzázditi.

einfr üßig enonóđ, enonóžen.

Einfr abe *f.* vlóga.

Einfr ang *m.* vhód, vstóp; (Thor) vrata; (Einleitung) uvód; (d. Ware) uvóznja; — der Post prihód pošte; (Ausgang) začétek; (Introitus) pristóp, začétek; am — e spočétka, od konca, iz začétká; — finden obveljáti, razšíriti se; *impf.* razšírjati se.

einfr ang *adv.* v začétku, spočétka, skrajá, od konca.

Einfr ang *f.* uvoznína.

Einfr ang *m.* uvózna carina.

einfr geben dati, *impf.* dájati (zdravílo); (einreichen) vložití, podáti; *impf.* vlágati, podájati; (inspirieren) navdihniti, *impf.* navdihovati; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati.

einfr gebet domíšljáv; prevzétén, napíhnjen.

Einfr gebinde *n.* vezílo, darílo (krstno).

einfr gebogen upógnjen, slok.

einfr geboren edínorójen.

Einfr geborene *m.* edínorójenéc, edínéc; (im Lande geboren) roják, deželján; domoródec.

Einfr gebung *f.* navdihnjenje, navdih; (— der Sinne) poželénje.

einfr gedenk pomnjív, pomljív, pámetljív, svest; — sein pómniti, pámetiti, v spomínu iméti (imám), pámetovati. einfr gefallen upádél, mršáv, shujšan.

einfr geistlich utelésen.

Einfr forskete *m.* gozdni upravičenéc. einfr gehen iti (grem) v . . . , hóditi v . . . ,

vhájati; auf etwas — v kaj privóliti, pristáti na kaj; (einen Vertrag, ein Geschäft) skléniti, *impf.* sklépati; eine Ehe — v zakon stópiti, zakon skléniti; eine Verbindlichkeit — zavézati se, zavéznost sprejéti; (v. Geld) priti (pridem), *impf.* dohájati, dotékati; (von der Zeitung) prenéhati, prejénjati; (v. Tuche) skfčéti se, uskóčéti se; beim Rechen, Dreschen, Dörren — ugrábiti se, umlátiti se, usušiti se; eingegangene Briefe prejéti listi; eingegangene Verbindung sklénjena zavéza; — lassen opustíti, zanemáriti.

einfr gehend natánčen, podróben.

einfr geistig enotírén.

Einfr gemachte *n.* obára, zakúha.

einfr genommen vnét, vzgán.

einfr geschlossen zapf, zatvóren.

einfr geschnitten (b. Insecten) prešóenjen, prešépnjen, zarézan. [njen.]

einfr geschränkt omejen, ográjen, stis-

einfr gestottene *n.* zavára, vkúha.

einfr gesprengt nadrobljen.

Einfr geständnis *n.* priznáva, priznánje, izpóved (-i).

einfr gestehen priznáti, obstáti (-stojím); *impf.* priznávati; (einwilligen) pripustíti, dovóliti; *impf.* pripúšćati, dovoljevati.

eingewandert priseljen.

Eingeweide *n.* drob, drobje, otróba; (Gedärme) šreva *pl.*; = *neru m.* drobova čútnica, otróbní živéc; = *wurm m.* glista.

eingeweiht posvečen; (i. e. Sache) vešč čemu; (i. d. Künsten) izúrjen, izvėžban.

eingezogen odljúden, osámljen, samóten, odlóčen od sveta; tih, skroměn; ein — es Leben führen samovati, samotáriti.

Eingezogenheit *f.* osámljenost, samóta; skromnost.

eingießen vlíti (vlíjem), *impf.* vlívati; (einfischen) natóčiti, *impf.* natákati.

eingliedrig enočlénski.

eingraben zakópati (-kópljem), zagrėbsti (-grėbem); *impf.* zakopovati, zagrėbati; (eine Schrift) vdólsti (vdólbem), vsėkati, vrėzati (-rėzem), vdėlati; *impf.* vsekovati.

eingravieren *f.* eingraben.

eingreifen prijėti (prímem) za kaj, seči (sežem); *impf.* prijėmati, sėgati; (in die Rechte eines anderen) seči, *impf.* sėgati (v pravice drúgega); einem in sein Amt — vtíkati se, mėsati se v slúžbo.

eingreifend krepėk, ostėr, živ.

Eingriff *m.* prijėm, prijėmanje; (in eine fremde Sache) posėg, sėganje, vtíkanje (v tujo reč).

Einguldenstück *n.* goldinar, forint, zlat.

eingürten opásati (-pášem), prepásati.

Einguss *m.* vlív, vlítje, vlívanje; was eingegossen wird vlítek. [chen.

Eingusstierchen *n.* *f.* Infusionstierchen.

eingähkeln zapėti (-pnėm), zakopėati, vkvácakati; *impf.* zapėnjati.

Einhalt *m.* ustáva, ustavitėv, zadržba, zadržek, zavírėk; — thun *f.* einhalten.

einhalten ustáviti, udržzati (-držím), zadržzati, ubrániti; *impf.* ustávljati, zadrževati, ovírati; den Termin — držzati se roka; (das Wort) držzati; (beibehalten) ob-, pridržzati; halt ein! stoj! nikár! (d. Bericht) izpólniti, *impf.* izpolnjevati, mož besėda bití (sem).

einhandeln nakúpiti; sein ganzes Vermögen — izgubiti imėtek v trgovíni, zabarantáti; (eintauschen) zameniti, *impf.* zamenjevati.

einhändig enorėk.

einhändigen vročíti, izročíti; *impf.* vročati, izročevati, izročėti.

Einhängiger *m.* vročnik, izročitelj, izročnik, izročevávėc.

Einhängigung *f.* vročba, izročítėv, izročėba.

einhängen obėsiti, natekníti (-táknem); *impf.* obėsati, natikati.

einhauchen vdíhniti, navdíhniti; *impf.* vdíhati, navdívovati.

einhaue vsėkati, *impf.* vsekovati; vtėsati (vtėšem); die Thür — duri presėkati; in den Feind — udáriti na sovražnika.

einhäufig enodóměn.

einheben (die Thür) natekníti (-táknem), obėsiti; *impf.* natikati, obėsati; (einsammeln) pobráti (-bėrem), *impf.* pobírati; (ein Capital) prejėti, iztėrjati; *impf.* prejėmati, izterjávati.

Einhebung *f.* pobíranje, izterjevánje; **Einhebungs-** pobirálni.

einheimisch domáč; — werden udomáčiti se.

Einheimische *m.* domačin, domačinėc.

einheimen správiti, s polja zvozíti, pod streho správiti, *impf.* správljati.

Einheimen *n.* správljanje, správlilo.

Einheit *f.* enóta, edinost; (Zahl) edínka, enójka; (einfache Zahl) ednína.

einheitlich enótěn, edinstven.

Einheitspreis *m.* enótna cena; =tarif *m.* enótni cenovnik.

einheizen kúriti, nėtiti; za-, podkúriti, zanėtiti, zapáliti.

Einheitsloch *n.* istėje *pl.*, mestėje *pl.* einhellig so-, enoglásěn, enodúšěn.

Einhelligkeit *f.* soglásnost, enoglásnost, enodúšnost.

einheimmen zavréti, *impf.* zavírati (koló).

einher *adv.* sēm, le-sēm, sėmkaj.

einherfahren pripėljati (-pėljem) se. einherfliegen priletėti.

einherhüpfen priskakljati.

einherkommen prikorákati.

einherlenken zakrėniti.

einherauschen prísúmėti, privrėšėti, pribúčati (-bučím).

einher[schreiten] prihájati, prikorákati; *fig.* mogėčno korákati; [schwerfällig — hacáci.

einherstürmen privihráti.
 einherziehen prihájati, dohájati.
 einholen doíti (-idem), dotéči (-téčem),
 dohitéti, dostígniti; *impf.* dohájati,
 dotékati; (bringen) privésti (-védem);
 (mit der Arbeit) dotégniti; Rath —
 posvétovati se; Bewilligung — dovo-
 litěv izprósiti; Gutachten — mnenje
 poizvédeti (-izvém); eine Kunst —
 za mnenje vprášati.
 Einhorn *n.* enoròg, samoròg, eno-
 ròžec; =fish *m.* samoròg, narval.
 einhörig samoròg, enoròg.
 Einhufer *m.* kopitar.
 einhufig kopitěn, kopítast.
 einhüllen zagrniti, zaviti (-vijem),
 zakriti (-krijem), odéti (-dénem); *impf.*
 zagrnjati, zavijati, zakrivati, odévati.
 einig (einzig) sam, edín; (überein-
 stimmend) složen; — sein ujémati se;
 — werden zedíniti se, pogodíti se, do-
 govoriti se, stfniti se.
 einige nekatéri, neki; (nur wenige)
 nekaj, nekóliko; — mal nekólikokrat,
 nekatérikrat.
 einigen zedíniti, stfniti; *impf.* zedí-
 njati, strínjati, edíniti. [rekòč.
 einigermassen *adv.* nekakò, nekaj, takò
 Einigkeit *f.* sloga, edínost, slòžnost,
 soglásje.
 Einigung *f.* dogòvor, zedímba, do-
 mēmba, zedinjenje.
 einimpfen cépiti; vcépiti.
 Einimpfung *f.* cépljenje.
 einjagen vgnáti (-žénem), *impf.* vgá-
 njati; Furcht — koga v strah správití,
 prestrášiti, oplášiti; *impf.* koga v strah
 správljati, plášiti, strášiti.
 einjährig enolétěn, énega leta.
 Einjährige *m.* enolétník; (Jáhrling,
 einjähriges Raib, Lamm) letník, lét-
 njak; (Zweig) létnica.
 Einjährig-Freiwillige *m.* enolétni pro-
 stovóljēc.
 Einkauf *m.* nakúp, kupovánje.
 einkaufen kúpiti, nakúpiti, pokúpiti;
impf. kupovati, nakupovati; sich —
 prikúpiti se.
 Einkaufsgeld *n.* kupni denár, nakúpni
 novci, kúpsčina, prikúpsčina.
 Einkehle *f.* žleb.
 einkehlen uzlébiti.

Einkehr *f.* ostája; — nehmen *s.* ein-
 fehren.
 einkehren ostáti (-stánem), ugostíti
 se, nastániti se; *impf.* ostájati; (über
 Nacht) prenočíti, *impf.* prenočevati.
 Einkehrhaus *n.* ostajališće, prenoči-
 šće; gostilnica, krēma.
 einkeilen zagozdíti, zabíti (-bijem).
 einkerben zarezati (-rēzem), zarová-
 šiti; *impf.* zarezovati.
 einkehrern zapréti, v ječo vréči (vr-
 zem); *impf.* zapírati, v ječo métati;
 der Eingeferkerte *m.* jetník, oznik.
 einklagen iztòžiti, s tožbo iztérjati kaj.
 einklammern okléniti, með oklepáje
 dejáti (dénem); *impf.* oklépati.
 Einklang *m.* soglásje, skládnost, slož-
 nost; im — stěhen ujémati se; in —
 bringen v sklad správití, zložiti; *impf.*
 skládati.
 einklappen zapréti, zaklópiti (nož);
impf. zapírati.
 einkleben přilepiti, vlepiti.
 einkleiden obléči (-bléčem), oprávití;
impf. obláčiti, oprávljati; (in einen
 Orden) preobléči, *impf.* preobláčiti.
 Einkleidung *f.* oblēka, preoblēka;
 oblāčenje, preoblāčenje.
 einklennen stisniti, vškrniti, všče-
 niti, vkléniti; *impf.* stískati, vklépati.
 einlinken kljuko zapehniti (-páh-
 nem), vrata s kljuko zatvóriti, zaklópiti.
 einlinken zamésiti, vgnésti (-gnétem);
impf. vgnétati.
 einknötig enokolénčast.
 einkohlen *tr.* zakúhati, vkúhati, za-
 varítí, podmésti (-métem); *intr.* ukú-
 hati se, uvariti se.
 einkommen (um etwas) prósiti kaj
 (česa), prošnjo vložiti za kaj; (in einen
 Ort) priti (přidem), *impf.* prihájati;
 schriftlich — písměno prósiti.
 Einkommen *n.* dohòdék, dohòdki *pl.*;
 (b. Gerichte) spísana tožba, — prošnja;
 =bekenntnis *n.* napòvéd dohòdkov;
 =steuer *f.* dohodnina, dohodarina.
 Einkömmling *m.* přislec, prihòdnik.
 einkörnig enozrn.
 einkramen správití, zložiti (blago);
impf. správljati.
 einkriechen vlésti (-lézem), vpláziti se.
 Einkünfte *pl.* dohòdki, prihòdki.

einladen vábiti, zvati (zovem); povábiti, pozvátí; *impf.* pozívati; (Ware) na-, vložití; *impf.* nalágati, vkládati. einladend vabljiv, vabilen; prijétěn. Einlader *m.* vabivéc, vabník; —in *f.* vabivka.

Einladestation *f.* nakládna postája.

Einladung *f.* vabilo, povabilo; vabitév, pozív.

Einladungsschreiben *n.* vabilni list, vabilo; pozivnica.

Einlage *f.* vlóga, vlóžba, vložitév, vkládanje; (v. Geld) vlóg, vlóžek; (im Spiel) stava, stavka; (bei Kleibern) vstávek; (Beilage) prilóga.

Einlagebuch *n.* vlóžna knjiga.

einlagern vložití; *impf.* vkládati.

Einlagerung *f.* vkládanje.

Einlagsbogen *m.* vlóžni list.

einlangen priti (pridem), doiti (-idem), dospétí; *impf.* prihájati, dohájati, dospévati.

Einlass *m.* vñòd; (als Erlaubnis) pripúst, dopúst, pripúšćenje; bitte um — prosim, pustíte me noter.

einlassen spustítí v . . , *impf.* spúšćati; (bei Schneibern) napustítí, *impf.* napúšćati; sich in etwas — vtíkati se, mešati se, spúšćati se.

Einlassgeld *n.* vstopnína.

Einlasskarte *f.* vstopni listék.

Einlauf *m.* prihòd, dohòd; došle vlóge.

einlaufen pritéći (-téćem), *impf.* pritékati; (anlangen) priti (pridem), prispétí; *impf.* prihájati, prispévati; (v. Schiffe) priplúti (-plóvem), priplávati; die eingelauenen Briefe prejéta pisma.

einlauten zvoniti (prázniku, k maši), pozvánjati; odzvoniti.

einlegen vložití, položití v . . , dejátí (dénem); *impf.* vlágati, polágati, dévati, pokládati; (Urkunden zu Protokoll) prilóžiti, *impf.* prilágati; Lanze — napériti kopjé; Messer — nož zapréti; (Ware) shrániti; in ein Haus — nastániti v hišo; ein gutes Wort — izpregovoriti za koga, besédo reći (rećem) za koga.

Einleger *m.* vložitelj, vložník; —in *f.* vložnica.

einlehren naućítí, naváditi koga česa; *impf.* navájati.

einleiten vpéljati (-peljam, -péljem), uvéstí (-védem), upótítí; *impf.* vpeljevati; začéti (-čném); (vorbereiten) pripravítí, priredítí, napéljati; *impf.* pripravljati, napeljevati.

Einleitung *f.* uvòd, vpeljáva; začétek; (Vorbereitung) pripráva, pripravljanje.

einlenken *intr.* kréniti, obrniti se; *impf.* obráćati se; zum Besseren — bóljšati se; pobóljšati se; *tr.* napótítí koga; ein verrenntes Glied — izpahnjen ud uravnáti.

Einlenkung *f.* navrát, okrét.

einlernen naućítí se česa, *impf.* učítí se česa.

einleuchten jasno —, očívídno —, očítno bití (sem); es will mir nicht — noće mi v glavo.

einliefern izročítí, poslátí (pósljem); pripéljati, prignátí (-žénem).

Einlieferung *f.* izročítév, pošiljátév.

einlogieren *tr.* nastániti; *intr.* sich — nastániti se.

einlösen zamenítí, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (Wechsel) pláćati, izpláćati; *impf.* pláćevati; (Pfand) rešítí, odkúpiti; *impf.* reševati.

Einlösung *f.* zaména, zamenjáva, zamenjátév; rešítév, odkúp.

Einlösungs- odkúpni; =betrag, =preis *m.* odkupnína.

einmachen detí, dejátí (dénem) v . . , vložití; *impf.* dévati, vlágati; (einwickeln) zavítí (-vijem), *impf.* zavijati; (Früchte) vkúhati, zavarítí; (Teig) méšiti; zamésiti.

einmachen opómniť česa, na kaj, *impf.* opomínjati.

Einmachung *f.* opomín.

einmal *num.* enkrat, jédenkrat, en pot; auf — naénkrat, hípoma; alle auf — vsi skúp; *adv.* (einſt) nekđaj, nekoč, svoje dñi, njega dñi; endlich — véndarle, vendar enkrat; — so — so sedaj to, sedaj óno; ich habe es nicht — gešehen tega še videl nistem.

Einmaleins *n.* pošćévanka.

einmalig enkrátěn; (einſtig) nekđánji. einmarken omejití, zagájiti; *impf.* omejevati. [vstop.

Einmarsch *m.* prihòd, dohòd; vñòd,

einmarschieren priti (pridem), doiti (-idem); *impf.* pri-, dohájati; iti v. .
Einmasten *m.* enojadrilnica, enojámbornica.

einmastig z enim jadrilom, enojadrilén, enojámborén.

einmauern vzdati, zazidati; *impf.* vzdiovati, zazidovati; (ummauern) obzidati, *impf.* obzidovati.

einmessen vdólbsti (-dolbem), vsékati; *impf.* dolbsti.

einmengen mészati med .; vmészati, zamészati; (Wehl zu Brot) umésiti, zamésiti; sich — vtíkati se, mészati se, vplétati se.

Einmessel *n.* primés, primésék.
 einmessen namériti, odmériti; *impf.* odmérjati.

einmieten dati v najém.
 einmischen s. einmengen.
 Einmischung *f.* vtíkanje, vmesávanje.
 einmonatlich enoméséčen.

einmünden teči (tečem) v . ., zlivati se, stákati se; zlíti (-líjem) se; stíkati se.

Einmündung *f.* vtók, ustje; (b. Straße) zveza; (der Bahn) stík, stíka.
 einmünzen kováti (kújem); prekováti.

einmüthig enodúšen, složen.
 Einmüthigkeit *f.* enodúšnost, enomíselnost, slóžnost.

einmühen všiti (-šijem); (fürzer machen) navzéti (-vzámem), ujéti.

Einnahme *f.* (eines Platzes) osvojitév; (am Gelde) prejém, prejémek; (Einkünfte) dohódkí *pl.*; eine gute — haben veliko izkúpiti, prodáti, iztržiti.

Einnahmepost *f.* dohódna postávka.
 Einnahmsquelle *f.* vir dohódkov.

einnamig enoimén, enoiménski; (gleichnamig) istoiménski.
 einnehmbar dobitén.

einnehmen vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémlem); (Arznei) za-, použiti (-užijem); *impf.* zauživati; (Gelder) prejéti (préjem), sprejéti; *impf.* prejémati, pobirati; (einen Platz) zavzéti, zaléči (-léžem), zasésti (-sédem); *impf.* zavzémati, zalégati, zasédáti; (eine Forderung) osvojití trdnjávo, premóci (-mórem) —, premágati; *impf.* osvojevati, premagovati; (eines andern Stelle) namestovati koga; er ist für ihn einge-

nommen čisla ga, rad ga imá; er hat ihn für sich eingenommen priljubil se mu je, prikúpil se mu je; (den Kopf, das Herz) prevzéti, obíti (-idem), lotíti se; *impf.* prevzémati, obhájati; das Mittagemahl — júnati; das Abendessen — večérjati.

einnehmend zanimiv, prijétén, prikupljiv; —es Weisen prikupljivost, prikúpnost.

Einnehmer *m.* prejémnik, prejémávec; (Steuereinnehmer) davkar; —in *f.* prejémnica.

einrichten sich vgnézdití se, *impf.* vgnezdovati se; (Ungeziefer) zaléči (-léžem) se.

Einöde *f.* pustinja, puščáva, samóta, puščóba, pusta.

einpacken zložiti, správití; *impf.* zlá-gati, skládáti (blagó v zabój), správljati.

einpassen ujémati se, prilégati se.

einpfarren k župniji, k fari pristéti (-štéjem), v župnijo pripísati (-píšem); *impf.* pristévati, pripisovati; der Eingepfarrte župljan, farán; eingepfarrt sein spádáti v župnijo, v faro.

einpferschen vgnáti (-žénem), zagnáti (ovce v ográjo), utamáriti; *impf.* vgná-njati; *fig.* vkúp stláčiti.

einpflanzen vsaditi, zasaditi; *impf.* vsájati, zasájati; eingepflanzt vsajén, prirojén, ukoreninjen.

einplügen podoráti (-órjem), *impf.* podorávati.

einpfropfen vcépití, *impf.* vcépljati.
 einpfündig enofuntén, énega funta.

einpökeln nasolíti, usolíti.
 einprägen vtísnití, *impf.* vtískati;

(in Metall) vdólbsti (-dólbem); sich — vtísnití si —, zabítí (-bijem) si —, vtépsti (-tépem) si v glavo; zapómnití, zapámntítí; e. etw. nachdrücklichst — zabíčiti, zatrdítí; *impf.* zabíčevati.

einpressen stísnití, vtísnití; dejáti (dénem) v stískálnico; *impf.* stískati; dévati v stískálnico.

einpuppen zaprésti (-prédem) se, *impf.* zaprédati se.

einquartieren nastániti (koga), stan dati (komu); *impf.* nastánjevati; sich — nastániti se; wo bist du einquartiert? kje stanúješ, kje imaš svoj stan?

Cinquartierung *f.* nastanitév; Cinquartierungs- nastanjevální.

einränderig samokolěn, enokólěn, na eno koló.

einrahmen okvírítí, v okvír dejáti (dénem); *impf.* v okvír dévati.

einrammeln zabítí (-bíjem), zatólči (-tólčem), zaphátí; *impf.* zabíjati.

einrangieren š. einreihen.

einrathen svétovati kaj (k čemu); nasvétovati kaj.

Einrathen *n.* nasvét, svét.

einrühren kadítí; pokadítí; (Aeider) prekadítí, *impf.* prekájati; (Zfleisch) sušítí; nasušítí, prekadítí, povodítí.

einräumen správití, *impf.* správljati v...; (Recht) priznátí, dati, podelítí (pravico); pripustítí, *impf.* pripúščati; (abtreten) odstópiti, prepustítí; *impf.* prepúščati; (erlauben) dovolítí, dopustítí; *impf.* dovoljevati, dopúščati.

Einräumer *m.* (auf Straßen) cestar.

einrechenbar vštévěn.

einrechnen vštéti (-štejem), vračúnítí, v račún vzéti (vzámem); *impf.* vštévati, v račún jemáti (jémľjem).

Einrechnung *f.* vštétév, vštéva, vračúnjanje.

Einrede *f.* prigóvor, ugóvor; (auf die Klage) odgóvor; — thun prigovárjati čemu, ugovárjati.

einreden (bereden) nagovárjati k čemu; (wiberreden) pri-, ugovárjati, protivítí se; (bazwischenreden) v besédo ségati (sezem), besédo presekovati.

einregistrieren vpisati (-píšem) v kazálo, — v knjigo; *impf.* vpisovati.

Einregistrierung *f.* vpis.

einreiben vméti (-mánem), vtréti (-tárem); *impf.* vtírati; (mit Öl) namázati (-mázem), natréti (-tárem); (Farben) razméti.

einreichen vložití, podáti, izročítí; *impf.* vlágati, podájati.

Einreichung *f.* vlóžba, vložitév, izročítév.

Einreichungsprotokoll *n.* vlóžni zápis.

Einreichungstermin *m.* rok za vláganje.

einreihen uvrstítí, uredítí med...; *impf.* uvrščevati.

einreihig enovrstěn, enoréděn.

Einreihung *f.* uvrstítév.

einreihen *tr.* na-, pretřgati; *impf.* pretřgovati; (Gebäude) podréti (-dérem), razvalítí, razrúšítí; *impf.* podírati;

intr. zadírati se, třgati se, razdíratí se; (v. Krankheiten) zanéstí se, razšířítí se,

razplodítí se, razpástí se; *impf.* razšířjati se, razpasovati se; (v. Gemohnheiten) ukorenínítí se, razmnožití se;

impf. ukorenínjati se, razmnoževati se.

einrenken uravnátí, *impf.* uravnovati.

einrennen *intr.* dířjati v...; *tr.* prevřnítí, predřéti (-dérem), polomástítí; *impf.* prevřáčati, podírati.

einrichten uredítí, v red dejáti (dénem); *impf.* urejati, v red dévati; (ein Glied) uravnátí, *impf.* uravnovati; (ein Zimmer) oprávití, s pohíšjem oskrbétí;

impf. oskrbovati; (machen) naredítí, napravítí; *impf.* naréjati, napravljati.

Einrichtung *f.* urédba; uravnáva, ustroj; (Substitution) narédba, napráva, ustanovítév; (Zimmerrichtung) pohíšje, hišna opráva.

einriegeln zapehñítí (-páhñem), zapřéti, zatvóřiti.

Einritt *m.* jeza v...; beim — in die Stadt ko je jezđil v mesto.

einrihen včrtati, navřzítí. [cévka. einrührig enočévěn; — e Büchse eno-

einrosten zarjavéti.

einrosten upřážítí.

einrücken prítí (prídem), *impf.* prihájati; (in die Zeitung) v časnik dejáti (dénem), uvrstítí; *impf.* v časnik dévati, uvrščati; (v. Soldaten) vstópiti v vojáško službo, nastópiti vojáško službo; *impf.* vstópiti, nastópiti; in die Kaserne — (von der Übung) iti, odítí v vojášěnico, *impf.* odhájati.

Einrückung *f.* dohòd, prihòd; (v. Soldaten) nastòp vojášěine, vstòp v vojáško službo; vñòd; uvrstítév.

Einrückungsbefehl *m.* vstòpno povělje.

Einrückungsgebühr *f.* š. Einschaltungs-

gebühr.

Einrückungsstation *f.* vstòpna postája.

einrührenvmésiti, vmésáti; (i. d. Suppe) pod-, vmésiti (-métem); *impf.* podmésati.

eins *num.* eděn, ena, eno; die Eins edínka; mir ist alles — meni je vse eno; — sein ene misli bití (sem); — werden zedíniti se, pogodítí se, zméniti se.

einjāen vsejāti (-sējem), *impf.* vsēvati.
 einjāen narekovati, napovedovati;
 prišeptāvati.

einjāen soliti; usoliti, nasoliti.

einjam sam, samōtēn, osamēl; *adv.*
 samši, na samem; — jein samovati,
 samotārīti, samēvati, samēti; — maehen
 osāmīti; — werden osamēti.

Einjame *m.* samotār, samotník; *f.*
 samotníca, samíca.

einsamenlappig enokaličēn.

Einsamkeit *f.* samōta, samína, sa-
 mōča, samōtnost, samíja, samotína.

einsammeln brati (berem); pobráti,
 nabráti, skupīti; *impf.* po-, nabírati,
 skupljavati; (Obst) tēgati.

Einsammlung *f.* nabiranje, bira, na-
 bíra; bratēv, tēganje.

Einsattelung *f.* presēd, sedlo.

Einsatz *m.* vlāganje, vklādanje, vklāda;
 (bei Kleibern) vstāvēk; (Spiel) stava;
 (Bfand) zastāva; (beim Reich) násad;
 (in der Casse) vlōžēk.

einsäuern ukisati; zakvāsiti.

einsaugen sřkati, sřebati (-am, -bljem),
 piti (pijem), sesāti; posřkati, posřebati,
 popīti, posesāti, navzēti (-vzānem) se;
impf. popívati, navzēmati se.

einsäumen rōbiti; zarōbiti, obrōbiti.

einschalten uvrstīti, vložitī, vdejāti
 (vdēnem); *impf.* uvršēvati, vlāgati,
 vdāvati.

Einschaltung *f.* uvrstītēv, vlōžba.

Einschaltungsgebür *f.* uvrstnina.

einschärfen zabīčīti, zatřdīti; *impf.*
 zabīčēvati, zatřjevati.

einscharren zakōpati (-kōpljem), za-
 grēbsti (-grēbem); *impf.* zakopovati,
 zagrēbati.

einschäken cēniti.

einschenken natōčīti, nalīti (-lījem);
impf. natākati, nalívati; flaven Wein
 — čisto resnīco komu povēdati (-vēm).

Einschicht *f.* na samem stojēča híša.

einschichtig enovřstēn, enoplāstēn.

einschicken poslāti (pōšljem), *impf.*
 pošljati kam.

einschieben vtēknīti (-tāknem), vrīniti,
 vstāvīti; *impf.* vtīkati, vrívati, vstāv-
 ljati; (unterstieben) podtēknīti, *impf.*
 podtīkati; (Brot) vsadīti, *impf.* vsājati.

Einschiebsel *m.* vmētēk, vtīkljaj, vstāvēk.

Einziehung *f.* vtīk, vrīnēk, vtīkanje,
 vrīvanje.

einschießen po-, razstrelīti; (Brot)
 vsadīti, *impf.* vsājati; síh — izūrīti
 se, izvēzbatī se v čem, naučīti se česa,
 priučīti se čemu.

einschießen *tr.* naložitī naladjo, vkřcati;
impf. nalāgati, naklādati; *intr.* priplā-
 vati, pripēljati se, uvēsti (-vēdem) se
 (v luko); síh — vkřcati se, itī (idem)
 — stōpiti na ladjo, — na brod.

Einshiffung *f.* vkřcanje.

einschlafen zaspāti (-spīm), zaspānč-
 kati; (b. Gfiebern) otrpnīti, premřēti;
impf. premīrati; (von einer Sache) po-
 tīhnīti, utīhnīti.

einschlafern uspāvati, usopīti, zasopīti.

Ein Schlag *m.* udār, tresk; (b. Webern)
 votēk; (bei Näherinnen) zagib, pod-
 gibēk; prīgībēk, podšiv; s. Um Schlag.

einschlagen zabīti (-bījem), zatōlēi
 (-tōlēm); *impf.* zabījati; (einwickeln)
 zavīti (-vījem), zamotāti; *impf.* zavījati;
 (Fenster) pobīti (-bījem), razbīti, ubīti,
 raztrūpīti; *impf.* pobījati; (vom Blīß)
 udārīti, trēsčīti; den Weg — napotīti
 se, krēnīti po poti; (b. Webern) vtkāti
 (-tkām, -tkēm), zavōčēti; dem Fasse
 den Boden — dno izpehnīti (-pāhnem);
 (beim Nähen) zagenīti (-gānem), pod-
 genīti, podvīti; *impf.* podgībati; (ge-
 hören) spādati v ..., sēgati v ..., tī-
 kati (tīčem) se česa.

einschlägig dotīčēn, zadēvēn.

Ein Schlagreide *f.* vōtkana svila.

einschleichen síh prikřásti (-krādem)
 se, vtēpsti (-tēpem) se, vlēsti (-lēzem).

einschleppen privlēcī (-vlēcēm), zanēsti,
 zatřsītī; *impf.* vlēcīti v ..., zanāšati.

einschließen zaklēnīti, zapřēti, zatvō-
 rīti; *impf.* zaklēpati, zapīrati; (un-
 geben) zajēti (-jānem), obsūtī (-spēm
 u. -sūjem), obstōpīti, obkōlītī, obđati;
impf. obstōpati, obđājati; (den Brief)
 v-, priložitī; *impf.* vlāgati, prilāgati;
 (ein Wort) oklēnīti, *impf.* oklēpati;
 (einzählen) vštētī (-štējem), přīštētī;
impf. vštēvati; (umfassen) v sebi imēti
 (imām), obsēgati.

einschließlich *adv.* vštēvši, vštēvno,
 vrēd; — der Gebür z vštēto pristoj-
 bino.

Einschließung *f.* zapòr, zatvòr, zaklep; (einer Stadt) obléga, obséda, zajétje. [ka. **Einschließungszeichen** *n.* oklepáj, zapòr-einschliessen napáratí, narézati (-rèzem). **einschlummern** zadremáti (-dremljem). **einschlüpfen** šiniti v . . , smúkniti v . . **einschlürfen** skáti, srébati; posrkáti. **Einschluss** *m.* prilóga, prikláda; mit — vred s . . .

einschmeicheln míliti se, lízati (lížem) se, láskati se; omíliti se, prilízniiti se, uláskati se, prikúpiti se; *impf.* prilízovati se, prikupljévati se.

einschmeicheln prilízajen, láskav. **einschmelzen** raztopíti, razpastúti; *impf.* raztápljati, razpúšéati.

einschmieren za-, vkováti (-kújem). **einschmieren** mázati (mázem); namázati, zamázati.

einschmuggeln vtihotápiti, tihotápsko —, skrivaj kaj prinésti (-nésem); *impf.* prinásáti.

einschnarchen zasmrécati (-smréčím). **einschneiden** *tr.* zarézati (-rèzem), narézati; *impf.* zarezovati; (hincin) vrézati, zažéti (-žámem, -žmém); *impf.* vrezovati, zažémáti; *intr.* rézati; tief ins Herz — globóko v srce seči (sezém), srce rániti.

einschneidend rezèn, ostér. [rèzèn. **einschneidig** na eno stran ostér, eno-einschneiden zamésti (-métem).

Einschnitt *m.* vréza, zaréza, zaséka; zajéda; (Erdbildung) žleb, usedlína; — habend prešéčénjen, prešéčpnjen, vdrt.

einschnüren zadrgniti, prešéčéniti; *impf.* zadrgovati; zavézati (-véžem); (Perlen) nanízati (-nízam, -nížem).

einschöpfen zajéti (-jámem, zájmem), namérepáti (-pljem); *impf.* zajémáti.

einschränken gradíti; zagradíti, omejíti; *impf.* zagrájati, omejevati; (Sticht) krátiti; prikrátiti, prikrájšati; *impf.* prikrajševati; (beschränken) omejíti, skráčiti, skráčiti, utesníti; *impf.* omejevati, skréčevati; sich — prikrátiti si, pritrégati si; *impf.* pritrgovati si.

Einschränkung *f.* ográda; omejítev, omejílo; utesnjáva, utesnítév, skréčevánje; pritrgovánje.

Einschreiber vpisni; =buch *n.* vpisna knjiga, knjiga vpisnica.

Einschreibebuch *f.* vpisnica.

einschreiben vpisáti (-píšem), zapísati, zabeléziti; *impf.* vpisovati, zapisovati; der Eingeschriebene zapísanéc, vpisanéc.

Einschreiber *m.* zapísovánéc, vpisovánéc; — in *f.* zapísovánka.

Einschreibung *f.* za-, vpisovánje, vpis; **Einschreibungs-** vpisni, zapisni.

einschreiten potégniiti se, nastópiti; *impf.* nastópáti; (gegen einen) postópáti zoper koga; (für einen) zastópáti koga; (in einer Sache) posredovati; (um etwas) prósiti česa; prošno vložiti, *impf.* vlágati; dienſtgemäß — po služábni dolžnosti storiti, *impf.* délati, postópáti; über Einschreiten na prošno.

einschrumpfen krčiti se, grbíti se, grbánčiti se; skróčiti se, zgrbíti se, zgrbánčiti se, stúsniti se, uskóčiti se.

Einschub *m.* podtik, vtik, vmétek; — thun vtekníti (-táknem), vríniti.

einschüchtern ostrášiti, o-, preplásiti, v strah pripravíti, *impf.* pripravljáti.

Einschuss *m.* vlóžek denárja; (b. Webern) voték; (an Wassermühlen) vpád vode; (des Projectils) vstrelina.

einschütten vsúti (-spém, -sújem), *impf.* vsípáti (-sípjem); (Stüßſtück) vlíti (-líjem), *impf.* vliávati.

einschwärzen črniti; očrniti, počrniti; (Ware) vtihotápiti, podnésti (-nésem).

einsagen blagoslovíti, poblagoslovíti; (die Wächlerin) vpéljati (-péljem), *impf.* vpeljévati; (Berlobte) poročíti, *impf.* poróčati.

Einsagung *f.* blagoslovlénje; vpeljevánje, uvòd; poróka.

einsehen poglédati v . . , *impf.* glédáti v . . , pogledovati v . . ; (begreifen) izprevidéti, spoznáti, razuméti, razbráti (-bérem); *impf.* spoznávati, razumévati, razbírati; (Einsicht nehmen) vpo-glédáti, *impf.* vpogledovati; preglédati, prebráti (-bérem); *impf.* prebírati.

einsehend *f.* einſichtsboll. [žem].

einscfeisen z milom namázati (-má-einſeitig) pristránski, enostránski; (parteiſch) pristránski; (vom Wissen) položén, nepopóln.

Einsichtigkeit *f.* enostránost; pristránost; nepopólnost. [šljati].

einsenden posláti (póšljem), *impf.* po-

Einsjender *m.* pošiljatelj.

Einsendung *f.* pošiljatelj, poslatjev.

einsenken spustiti, pogrezniti; *impf.* spuščati, pogrezovati; (*Reben*) grebeničiti; (*eintauchen*) utopiti, potopiti; *impf.* potápljati.

Einsenkung *f.* spuščanje, pogrezovanje; utápljanje; (*Ort*) usedlina, usád, vdrtina, pónor.

Einsjer *m.* edinka, edinica, enójka.

einsjehen postaviti, vstaviti; *impf.* povstavljati; (*Bäume*) vsaditi, zasaditi; *impf.* vsájati, zasájati; (*als Pfand*) stáviti; zastáviti, *impf.* zastávljati; (*einsjühren*) ustanoviti, osnovati (*-snújem*); *impf.* ustanávljati; (*die Klauen*) zasaditi, *impf.* zasájati; *einen Erben* — postaviti koga za dédiča, *impf.* postávljati; (*inš Amt*) postaviti v službo, naméstiti, službo podeliti, službo dati (*dam*); *sich* — sestí (sedem) v ..., uséstí se, *impf.* usédati se.

Einsjerher *m.* postavljávec, postavljáč; ustanovitelj, ustanovnik.

Einsjehung *f.* postavitév, postavljanje; namestitév, naméščanje; ustanovitév.

Einsicht *f.* pogléd v ..., vpogléd, pregléd; *fig.* izprevidnost, razsódék, razsódnost, preudárnost, razbórnost; *nach meiner* — kakor jaz sodim, po moji izprevidnosti; — *nehmen in die Bücher knigje* vpoglédati; *zur* — *aussliegend* na videž razgrnjen (račún).

einsichtig, einsichtsvoll izprevidén, razsódén, razbóren, preudáren.

Einsichtnahme *f.* vpogléd, pregléd.

einsichern ponikniti. [ta.]

Einsiedelei *f.* pustinja, puščáva, samó-

einsiedeln samotáríti, samováti.

einsieden *intr.* zavréti; *tr.* povréti, zavréti, skúhati.

Einsiedler *m.* puščávník, samotár, puščávec; — *in f.* samotárka, puščávnica.

einsiedlerisch samotárski, samotén, puščávníški; — *es Leben führen* samotáríti.

Einsiedlerleben *n.* samovanje, puščávníško življénje.

einsiegeln pečátiti; zapečátiti.

einsilbig enozlóžen, enoslóvčén; (*von wenigen Worten*) malobesédén.

Einsilbigkeit *f.* enozlóžnost; (*vom Menschen*) malobesédnost.

einsingen s petjem zazibati (*-bljem*) (*v spanje*); *sich* — uvézbati —, izvézbatí se v petju.

einsinken pogrezniti se, zagrezniti se, ugrezniti, vdréti (*-dérem*) se, ponikniti; *impf.* greziti, pogrezati se, pogrezovati se, vdirati se; (*inš Wasser*) utóniti, utopiti se; *impf.* utápljati se; (*vor Schrecken*) zgrúdniti se, na tla pasti (*padem*).

einsinken sestí (sedem) v ..., uséstí se; *impf.* sédati v ..., usédati se.

einsichtig z enim sédežem. [ski.]
einsommerig enopolétén, enopoléten-
einspannen vpréči (*-préžem*), za-, napréči; *impf.* vprézati, naprézati, naprégati; (*Dießen*) vkléniti, *impf.* vklépati; (*Leinwand in einen Rahmen*) razpéti (*-pném*), napéti; *impf.* napénjati.

Einspäuner *m.* voz samček, voz samček, enovpréžnik.

einspännig enovpréžén.

einsperren zapréti, *impf.* zapírati; (*Rad*) zavréti, *impf.* zavírati; (*einschließen*) zakléniti, *impf.* zaklépati.

einspinnen vprésti (*-prédem*), zaprésti; *sich* — zaprésti se, *impf.* zaprédati se.

Einspinnen *n.* zaprédba.

Einsprache *f.* prigóvor, ugóvor, prérékanje.

einsprechen *tr.* (*Muth*) hrabriti, bodriti, sréčiti, srce délati; (*Trost*) tolážiti, téšiti; *intr.* prigovárjati, ugovárjati; *bei jemand* — oglasíti se, zglasíti se; *impf.* oglasáti se. [nik.]

Einsprecher *m.* prigovórník, ugovórník.
einsprengen *tr.* kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti; potrésti, *impf.* potrésáti; (*eine Thür*) razbiti (*-bíjem*), polomástiti; *impf.* razbíjati; (*eingesprengte Erzart, Holzart*) naštrkan; *intr.* *in die Reihe der Feinde* — zagnáti (*-žénem*) se —, zakadíti se med sovražnike.

einsprihen vbrizgniti, vsikniti, štrkniti v ...; *impf.* brizgati v ...

Einspruch *m.* prigóvor, ugóvor; upór, odpór; — *thun, erheben* prigovárjati, ugovárjati, upírati se.

einsjt *adv.* nékdaj, svoje dni, nekoč, njega dni; (*einmal*) enkrat.

einſtännig enodébeln, énega debla.
einſtampfen vtláčiti, vpháti; (mit
Füßen) vteptáti, razteptáti.

Einſtand *m.* nastóp (službe).

Einſtandsgeld *n.* nastopnína.

einſtehen zabósti (-bódem), vbósti,
zaríniti; *impf.* zabádati, vbádati.

einſtecken vtekniiti (-táknem), deti
(denem) *v. . .*; *impf.* vtíkati, dévati;
(einen Schimpf) požréti, *impf.* požírati.

einſtehen stópati *v službo*, službo na-
stópati; *impf.* nastópati; (für etw.) po-
rok biti (sem), jámčiti, odgovóren biti.

einſtehlen ſich prikrásti (-krádem) se,
podkrásti se.

einſteigen stópati *v. . .*, vstópati, priti
(pridem) *v. . .*; *impf.* vstópati, prihájati;
(in den Wagen) stópati, sestí (sedem)
na voz; *impf.* sédati.

einſtellen poſtavíti, dejáti (dénem) *v. . .*,
uſtanoviti; *impf.* poſtavljáti, stávití,
dévati (devam, devljem); (Arbeit) uſtá-
viti, prenéhati, popuſtíti; *impf.* uſtáv-
ljáti, prenehovati, popúščati; (Miß-
brauch) odprávití, *impf.* odprávljati;
(unterlaſſen) opuſtítí, *impf.* opuſčati;
(in die Rechnung) zapisati (-pišem), za-
račúniti; *impf.* zapisovati; ſich — na-
stópati, priti (pridem); *impf.* prihájati.

Einſtellung *f.* poſtavítév, uſtanovítév;
uſtavítév, uſtáva, prenehánje.

einſtens *i.* einſt.

einſticken uvéstí (-vézem).

einſtig nekdánji, nekdáſnji.

einſtimmen ujemati se, skládati se,
zlágati se, strínjati se; (einwilligen)
pritégniti, privóliti, priſtáti (-ſtánem).

einſtimmig enoglásěn, soglásěn, skla-
dén; *adv.* skladno.

Einſtimmigkeit *f.* enoglásnost, soglás-
nost, skladnost.

einſtündig *v.* enim nadstróppjem, eno-
nadstrópen.

einſtopfen tláčiti, gátiti, maſíti *v. . .*;
natláčiti, vgátiti, zamaſíti.

einſtoßen vpehniti (-páhnem), zasú-
niti; zatólči (-tólčem), zabíti (-bíjem);
(Spieß) zabósti (-bódem), zapíčiti, vsa-
diti; *impf.* zabádati, vsájati; (die
Báſſe) izbíti, pobíti; *impf.* izbijati.

einſtreichen zamázati (-mázem), *impf.*
zamázovati; (Geld) potégniti, pográbíti.

einſtreuen natrésti (-trésem), potrésti,
natróſiti, nasúti (-sújem, -spém); *impf.*
nasípati (-sípljem); (b. Vieh) nastláti
(-stéljem), *impf.* nastiljati; (in d. Rebe)
vplésti (-plétem), pritekniiti (-táknem);
impf. vplétáti, pritikáti.

einſtricken vplésti (-plétem).

einſtrömen teči (tečem), dotékatí, va-
líti se *v. . .*

einſtücken vſtavítí, *impf.* vſtavljáti.

einſtudieren naučíti se česa, izúrití
—, izvéžbati se *v.* čem; *impf.* učíti se,
úriti se, véžbati se.

einſtürmen navalítí *v. . .*, plániti *v. . .*,
prítisniti, zagnáti (-žénem) se na *. . .*;
impf. prítiskáti, zagánjati se.

Einſturz *m.* udór, podór; razpád; po-
drťija; dem — naſe rúſiti se, podírati
se, razpádáti.

einſtürzen *intr.* razrúſiti se, podréti
(-dérem) se, razpásti (-pádem), sesúti
(-sújem, -spém) se; *impf.* rúſiti se, po-
diráti se, razpádáti, sesípáti (-sípljem)
se; (einſtürzen) pogrénziti se, vdréti se;
(auf jmdn.) plániti, zagnáti (-žénem)
se, navalítí, prítisniti na koga; *impf.*
zagánjati se, prítiskáti; *tr.* porúſiti,
podréti, razvaliti (zid). [tém.]

einſtweilen *adv.* tačas, za tačas, med-

einſtweilig tačasěn, začásěn.

einſtägig enodnéven, énega dne.

Einſtagsfliege *f.* enodnévniča.

einſtauchen pomóčiti; potopítí; *impf.*
pomákáti; potápljati.

Einſtauch *m.* zaména.

einſtauchen zameníti, zaménjati, pre-
ménjati; *impf.* zamenjevati.

eintheilen razdelítí, porazdelítí; *impf.*
razdeljevati, delítí; (reihenweiſe) raz-
vrſtítí, razredítí; *impf.* razvrſčeváti,
vrſtítí.

eintheilig enodélen, énega dela.

Eintheilung *f.* delítév, razdelítév; raz-
vrſtítév; Eintheilungs- razvrſtální.

einthun dejáti (dénem), položití, po-
ſtavítí *v. . .*, vdejáti; *impf.* dévati, po-
lágati, poſtavljáti *v. . .*

eintönig enoglásěn, enozvóčen. [nost.]

Eintönigkeit *f.* enoglásnost, enozvóč-

Einträcht *f.* sloga, složnost, edínſtvo;
in — leben složno živéti.

einträchtig složen.

Einträchtigkeit *f.* složnost.
Eintrag *m.* (Nachtheil) škoda, kvar, nima.

eintragen zněsti (-něsem), zněsiti; *impf.* znášati, nesti *v. . .*; (inš Buch) zapisati (-píšem), vpisati, vknjížiti; *impf.* vpisovati, vknjíževati; (*v.* Weber) vótěti; zavótěti, zavótcati; (Gewinn bringen) nesti, prinášati, dajati. **einträglich** kar nese (doběček); — *es* Amt dobra —, mastna služba.

Eintragung *f.* vpis, vknjížba, vbelěžba.
Eintragungsgebühr *f.* vpisnina.

ein treffen (am Orte) priti (přidem), doiti (doidem, dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; (in Erfüllung gehen) izpólniti se, zgděti se, dogoditi se, uresničiti se; *impf.* izpolnjevati se; (übereinstimmen) ujměti se, zlácati se, skláděti se, vézati se (véžem) se.

einreiben vgněti (-žěnem), zagněti, zapoděti *v. . .*; *impf.* vgnějati, góniti *v. . .*; (eine Schuld) iztěrjati, potěrjati; *impf.* izterjevati; (einen Feind) zabiti (-bijem), *impf.* zabíjati.

Einreibung *f.* vgně, vgnějanje; terjětěv, izterjětěv, izterjevěnanje.

ein treten *intr.* vstěpiti, stěpiti *v. . .*; *impf.* vstěpati, stěpati *v. . .*; (entstehen) prěpetěti se, zgděti se, nastěpiti; für etwas — potěgněti, pogněti (-žěnem) se za kaj; (fiat haben) vršěti se; (von der Kälte) nastěpiti, pritěsněti; *impf.* nastěpati, pritěskati; die Nacht tritt ein noči se, mrači se, noč se dela; zmrači se, noč nastěpi; *tr.* (Wurzeln) vteptěti; Kraut — zelje tláčěti. [vati.]

einrichten vlěti (vlíjem), *impf.* vlě-
Eintritt *m.* vstěp, nastěp, vřěd, prě-
hěd; — der Mondesfinsternis začětek
měsěčnega mrka.

Eintrittsgebühr *f.* vstěpnina. [listěk.]
Eintrittskarte *f.* vstěpnica, vstěpni

Eintrittszimmer *n.* čakálnica, predizba.
eintrauen posušěti se, usušěti se, usehněti (-sáhнем); *impf.* usíhati.

eintröpfeln po kapljah vlěti (vlíjem);
káněti *v. . .*, vkapljěti; *impf.* vlívěti.

einüben izúřěti, izvéžbati; *impf.* úřěti,
véžbati, váđiti.

einverleiben pripojěti, pridružěti, ute-
lověti; *impf.* pridruževati; (in öffentl.

Bücher) vpisati (-píšem), vknjížiti;
impf. vpisovati, vknjíževati.

Einverleibung *f.* pripojětv, pridružěba;
(in die Bücher) vpis, vknjížba. [živ.]
einverleibungsfähig vpsilživ, vknjíž-
Einverleibungsgericht *n.* prošnja za
vknjížbo.

einvernehmen dovprašěti, zaslišěti
(-slíšim), izprašěti; *impf.* dovprašev-
vati, zaslišěvati, izpraševati.

Einvernehmen *n.* zaslišěnanje, izprašev-
vănje; dogovor, porazúm; inš — řěčen
dogovorěti se, doměnitě se.

Einvernehmung *f.* zaslišěnanje, zaslišev-
vănje, izpraševănje; dogovor.

einverstanden sein ř. einberřěhen.

einverständigen správěti, zložěti.

einverständlich, **einvernehmlich** *adv.* do-
gověrně, porazúmno.

Einverständnis *n.* porazúm, sporazúm,
sporazúměk; soglěsje, dogovor.

einverfehen sich porazuměti se, do-
govorěti se, změnitě se, pobótěti se;

impf. dogovárjati se, porazuměvati se;
einverstanden sein zadovoljen biti (sem),
ene misli biti, zlácati se; privólěti
v. kaj.

Einwand *m.* prigovor, ugovor; ein
leerer — pražen izgovor.

Einwanderer *m.* prisělník, dosělec.

einwandern prisělitěti se, dosělitěti se,
nasělitěti se.

Einwanderung *f.* prisělitětv, vselitětv,
dosělba.

einwärts *adv.* noter, navnóter. [ka.]

Einwärtsdrehen *m.* (Musik) zavračev-
einwässern namočěti, *impf.* namácati.

Einwässerung *f.* namáka.

einweben vtkěti (-tkěm, -tkěm), pri-
tkěti; vplěsti (-plětem).

einweheln mějěti, izmějěti, za-
mějěti. [kati.]

einweihen razmóčěti, *impf.* razmá-
einweihen posvetěti, blagoslověti;
impf. posvečevati, blagoslávěti; in
ein Geheimnis — skrivnost komu raz-
oděti (-děnem), pověřěti.

Einweihung *f.* posvětba, posvetětv,
posvečevănje, blagoslověnanje.

einwenden prigovorěti, ugovorěti;
impf. prigovárjati, ugovárjati; naspro-
tověti, upířěti se.

Einwendung *f.* prigóvor, ugóvor; (Beschwerde) pritožba.

einwickeln zaviti (-vijem), zamotáti; *impf.* zavijati; (ein Kind) poviti, *impf.* povijati.

einwiegen zazibati (-zibljem), *impf.* zazibávati.

einwilligen pri-, dovolíti; pristáti (-stánem) na kaj; *impf.* dovoljevati.

Einwilligung *f.* privolitěv, privolilo, dovolitěv.

einwirken vtákati (-tkám, -tkěm), uvót-kati; auf jemanden — nagíbatí koga, vplívati na koga; auf etwas — učin-kovati, delovati, vplívati, vpliv iměti (imám) na kaj; wohlthätig — prospěšiti kaj, pripomóči (-mórem) k čemu; *impf.* pospeševati.

Einwirkung *f.* nagíbanje, vplívanje, učinkovánje, delovánje.

Einwohner *m.* stanovávěc, prebivávěc, stanovník; — der Stadt meščán; — des Marktes tržán; — d. Stadt Laibach Ljubljánčan; — in *f.* stanovávka, prebivávka.

Einwohnerschaft *f.* prebivávstvo, prebivávci *pl.*

einwühlen sich zaríti (-rijem) se, *impf.* zarivati se.

Einwurf *m.* s. Einwendung.

einwurzelu ukoreníti se, ukoreníniti se, zakoreníti se; *impf.* ukorenjevati se.

Einzahl *f.* ednina, edino število, enójno število.

einzahlen vpláčati, *impf.* vplačevati.

einählen prištěti (-štějem), pribrojiti; *impf.* prištěvati; (in etwas) naštěti, odštěti, odbrojiti; *impf.* naštěvati.

einählig samótež, samótežen.

Einzahlung *f.* vplačilo, vplačevánje.

Einzahlungskarte *f.*, Einzahlungsschein *m.* vplačilnica.

einzapfen natóčiti, pretóčiti; *impf.* natákati, pretákati.

einbauen nauzdáti.

einbauen ogradíti, zagradíti; *impf.* ograjevati, zagrajevati.

Einbauung *f.* ográja, zagrája, plot.

einzeichnen vrisati (-rišem); zapisati (-píšem), vpísati, zabeléziti, zaznámenjati; *impf.* zapisovati.

Einzeichnung *f.* zapis, vpis, zabelézba.

Einzelding *n.* s. Einzelwesen. [člen.

Einzelglied *n.* posámezni ud, poedin

Einzelheit *f.* posámeznost, posámnost.

Einzelmann *m.* posámeznik, posámezni človek.

einzelu posámežen, posáměn, poedin; *adv.* posébej, po sámosti, posámezi, vsak posébej, posámíč; — verkaufen na drobno prodájati.

Einzelarrest *m.* posámezni zapòr, samótni zapòr.

Einzelverkauf *m.* razprodája na drobno, nadróbna razprodája.

Einzelbestimmung *f.* posébna dolóžba, posébna odredba.

Einzelgericht *n.* edinoosébno sodišče.

einzelweise *adv.* posámíč, posámez.

Einzelwesen *n.* posámezna reč (-i), posámna stvar (-i); poediněc, saměc.

einziehen *tr.* potěgniti v . . , *impf.* potegovati v . . , potězati; den Faden — vděti (-děnem), *impf.* vděvati; (ein Band) uvěsti (-vědem); *impf.* uvájati;

(Vermögen) odvěti (-vzámem), pobráti (-bérem), zarúbiti, zasěči (-sězem); *impf.* jemáti (jěmljem), pobirati; (Verbrecher) zapřéti, zatvoriti; *impf.* zapřírati; (Besoldung) ustáviti, zapřéti; *impf.* ustávljati, zapírati; (Rundschau) pozvédeti (-zvém), doznáti; *impf.* pozvedovati; (Banknoten) razveljáviti, iz obtěka vzěti (vzámem); der Schwamm zieht das Wasser ein goba vodo pije; *intr.* (in die Wohnung) nasěliti se, vsěliti se, nastániti se; *impf.* vseljevati se; (in die Stadt) iti (idem), vhd iměti (imám); priti, *impf.* prihájati; sich — uskóčiti se, slókniti se.

Einziehung *f.* vdětje, potěga; (des Vermögens) odvzěma, zarubitěv; zapòr, zatvoritěv; razveljáva; vselitěv; — von Rechten odjemanje pravíc.

Einziehung *f.* priselilni čas.

einzig edin, sam; ein — er eden sam, samó eden; — und allein samó to, samó edino to, zgolj samó to; das ist — in seiner Art temu ni para, temu ni enákega; der — e Sohn edíněc; die — e Tochter edínka, edínica.

Einzigkeit *f.* edinstvo.

einjöllig énega palca, palěc dolg, — širok.

einzufern s sladkorjem potrésti, posladiti; *impf.* s sladkorjem potrésati.

Einzug *m.* vñod, prihòd.

einzuwängen vtlačiti, vtisniti, zatísnniti, stísnniti v kaj; *impf.* vtískati, vtískovati.

eirund jajčec, okrògèl kakor jajce.

Eis *n.* led; (daß erste dünne Eis, auch Eischolle, Treibeis) srež; mit — bedeckt werden zamrzniti, *impf.* zamrzovati; zu — gefrieren zmrzniti, *impf.* zmrzovati; Eis- ledéni.

Eisart *f.* vrsta ledú.

Eisbad *n.* ledéna kopel (-i).

Eisbahn *f.* drsalnica, drča, drsališče.

Eisbär *m.* beli —, séverni medved.

Eisberg *m.* ledeník, ledéna gora.

Eisbock *m.* ledéna koza, — kobila.

Eisbrecher *m.* ledolòm.

Eisbremse *f.* ledéna grebenica, maček.

eisen *tr.* led sékati; *intr.* lediti se.

Eisen *n.* železo; (Eiseln) okóvi *pl.*, železje; alteß — železna starina; rohß — grodelj; Eisen- železni.

Eisener *f.* železna žila.

Eisenarbeiter *m.* železar.

eisenartig železast.

Eisenauflösung *f.* železna raztopina.

Eisenbahn *f.* železna cesta, železnica;

Eisenbahn- železniški, železnični.

Eisenbahnanlage *f.* železniška naprava.

Eisenbahnbeamte *m.* železnični urádnik.

Eisenbahnbetrieb *m.* železnični obrát.

Eisenbahnbetriebsdirection *f.* železnično obrátno ravnateljstvo.

Eisenbahnbetriebsordnung *f.* železnični obrátni red.

Eisenbahnfrachtbrief *m.* železniški vozni list. [štvo.

Eisenbahngesellschaft *f.* železniško dru-

Eisenbahnkörper *m.* železniško zgradbišče.

Eisenbahnlinie *f.* železnična proga.

Eisenbahnschiene *f.* koléznica, železniška žina, — tračnica.

Eisenbahnstation *f.* železniška postaja.

Eisenbahnverkehr *m.* železnični promet. [práva.

Eisenbahnverwaltung *f.* železnična u-

Eisenbahnwächter *m.* železnični čuváj.

Eisenbahnzug *m.* železniški vlak, železnični vlak.

Eisenband *n.*, Eisenbeschlag *m.* železni okóv.

Eisenbergwerk *n.* železni rudnik, železnik. [tér.

Eisenblech *n.* železna pločevina, kosí-

Eisenblüte *f.* železni cvet.

Eisener; *n.* železna ruda, železovéc.

Eisenertract *m.* izvléček iz železa.

Eisenfabricat *n.* izdelék iz železa, železna tvorina.

eisenfarbig železast, železne barve.

Eisenfeil, Eisenfeilsicht *n.* železni opilki *pl.*, železna piljevina.

eisenfest čvrst kakor železo.

Eisenfresser *m.* hvastáč, ustnež.

Eisengehalt *m.* količina železovine.

Eisengeräth *n.* železno oródje.

Eisengewerkschaft *f.* fužine *pl.*, železarsko rudništvo.

Eisengießer *m.* železoliévéc.

Eisengießerei *f.* železoliévica.

Eisenglanz *m.* železni sijájnik.

Eisenglimmer *m.* lúskavi železovéc.

eisenhaltig železnat.

Eisenhammer *m.* plavž, fužina.

Eisenhandel *m.* trgovina z železom, trgovina z železino.

Eisenhändler *m.* železninar.

Eisenherdreif *m.* ognjíščno opasilo.

Eisenhut *m.* (*Aconitum*) preobjéda, omèj, lisják, vránjica, pasja smrt (-i).

Eisenhütte *f.* ž. Eisenhammer.

Eisenkalk *m.* ápnasto železo.

Eisenkies *m.* železni kršéc.

Eisenocker *m.* železna okra.

Eisenofen *m.* železna peč (-i).

Eisenoryd *n.* železni okis.

Eisenplatte *f.* železna plošča.

Eisenprobe *f.* poskúšnja železa; (Gottesurtheil) izkúšnja z razbèljenim železom.

Eisenrost *m.* železna rja.

Eisensäure *f.* železna kislina.

Eisenschimmel *m.* seréc, zelénko.

Eisenschlache *f.* žindra, plind.

Eisenschlag *m.* okujine *pl.*, okóvine *pl.*

Eisenschmied *m.* kováč.

Eisenschmiede *f.* kováčnica.

Eisenschmiedin *f.* kovačica.

Eisenschufs *m.* slepa železna ruda.

Eisenspäne *pl.* ž. Eisenfeilsicht.

Eisenpat *m.* jeklénéc.

Eisenstab *m.* železna šibica.
 Eisenstein *m.* železnjak, železovč.
 Eisenvitriol *m. (n.)* železna galica, železni vitrijól.
 Eisenware *f.* železnina, železna roba.
 Eisenerwerk *n.* železnina; železnik; ž.
 Eisenhammer.
 Eisenzeug *n.* železno oróduje, železno posóduje, železnina.
 eisern železén; *fig.* trd kakor železo; (Derz) nensmiljen, okrúten; —er žicijš neumórna marljivost.
 Eisfabrik *f.*, Eiswerk *n.* ledárnica.
 Eisfahrt *f.* voznja po ledu. [polje.
 Eisfeld *n.* ledišče, ledovišče, ledéno eisfórmig ledast, ledénast.
 Eisgang *m.* spláv ledú, lomljenje ledú.
 Eisgebirge *n.* ledeniki *pl.*, ledéno pogórje.
 Eisgefilde *n.* ledéno polje, ledovišče.
 Eisgrube *f.* ledenica.
 Eishändler *m.* ledár.
 Eishauer *m.* ledosèk.
 eisig ledén, ledovit.
 eiskalt mrzél kakor led.
 Eiskeller *m.* ledenica.
 Eiskluft *f.* razžéba, razpóka od mraza.
 eisklüftig razžében, razsápel; —es Polz razžébni les.
 Eiskruste *f.* ledéna skorja, srež.
 Eislager *n.* ledišče.
 Eislauf *m.* drsanje.
 Eislaufverein *m.* drsalno društvo.
 Eismeer *n.* ledéno morje.
 Eismöve *f.* tonóvščica, pijálo.
 Eisnebel *m.* mráznic.
 Eisperiode *f.* ledéna doba.
 Eisplatz *m.* drsališče.
 Eispol *m.* ž. Nordpol.
 Eispunkt *m.* ledišče. [skrl (-i).
 Eischolle *f.* ledéna skríl (-i), ledéna
 Eishuh *m.* drsalica, smuč (-i), smučke *pl.*; (zum Gehen) krplja.
 Eisvogel *m.* (Alcedo) vodómec.
 Eiswind *m.* mrzli —, ledéni vetér.
 Eiszapfen *m.* ledéna sveča, krunčelj, sklenica.
 eitel ničev, ničevén, prazén, čalárén, puhel; (vergänglich) minljiv; (eingebildet) ničémurén, domišljjav; (lauter) sam, suh; — nennen po nemárnem —, po nevrédnem imenovati.

Eitelkeit *f.* ničevost, praznost, puhlost; ničémurnost; minljivost.
 Eiter *m.* gnoj; mit Blut gemischt — sókrvica; (i. d. Augen) krmélj, krmézelj.
 Eiterauge *n.* krmézljivo okó.
 eiteräugig krmézljiv, krmézljav.
 Eiterbeule *f.* tvor, gnojavica, vréd.
 eitericht gnojast, tvorast.
 eiteru gnojiti se; ognójiti se.
 eiternd gnojén.
 Eiterstelle *f.* ognójek.
 Eiterstock *m.* stržén.
 Eiterung *f.* gnojénje; in — übergehen ognójiti se.
 Eiterungsmittel *n.* gnojilo.
 Eiweiß *n.* beljak.
 eiweißhaltig beljakovnat.
 Eiweißstoff *m.* beljakovina, beljakovč.
 Ekel *m.* gnus, stud, mrzkóta, grust, mrzénje; ich habe — ž. ekel; ich befam — pristúdílo se mi je, priskútilo se mi je, omrzélo mi je, ogádilo se mi je.
 ekelhaft, ekelerregend ostúden, gnusén, nagnúsén, ogáden, ogávén, oskúten, mrzék, gadén; — maden gáditi, grustiti; der Ekelfaste ostúdnež; die Ekelfaste ostúdnica.
 Ekelfastigkeit *f.* ostúdnost, gnusóba, nagnúsnost, gadnost, mrzkost.
 ekeln, es efelt nič ž. gnusi se mi, studí se mi, gabi se mi, preséda mi, grustí se mi, mrzí mi (me).
 Eklektiker *m.* izbirljivč v modroslovju, ekléktik.
 eklektisch izbirljiv, ekléktičén.
 Eklipe *f.* mrk, omrknjenje.
 Ekliptik *f.* eklíptika, solnéna (dozdéjna) pot (-i).
 Ekloge *f.* seljanka, pastárska pesém (-i), ekloga.
 Ekstase *f.* zamáknjenost, vzhít; neizmérna radost (-i).
 Elaborat *n.* izdélék. [elástičnost.
 Elasticität *f.* prožnost; prožljivost, elástič, elástič, prožén, prožljiv, elástičén.
 electiv *adv.* na izbór, na izbíro, izbéroma.
 Elefant, Elephant *m.* slón; Elefanten-slonov. [bén.
 elegant ličén, nakíčen, sijájén, bliščó-Eleganz *f.* ličnost, nakíčenost, sijájnost, bliščóba.

Elegie *f.* žalostinka, elegija.
 elegisch elégičen, milotožen.
 Elektrizität *f.* elektrika; električnost.
 Elektrizitätserreger *m.* elektrobúdnik.
 Elektrizitätsleiter *m.* elektrovòd.
 Elektrizitätswerk *n.* elektrárna.
 Elektriker *m.* elektrík, elektrotéhník.
 elektrisch eléktričen; —er Stoff elék-
 trika; —er Strom elektrotòk.
 elektrifizieren elektrizovati, elektrizi-
 rati; *fig.* vnéti (vnámem), *impf.* vné-
 mati. [vrat.]
 Elektrifiziermaschine *f.* eléktrični koló-
 elektrodynamik *f.* elektrodinámika.
 elektromagnetisch elektromagnétén.
 Elektrométer *m.* elektromér.
 Elektromotor *m.* elektrobúdnik.
 Elektrophor *m.* elektrofór.
 Elektroskop *n.* elektroskóp.
 Element *n.* živélj, elemént; (Urstoff)
 prvína, prvék; (Anfang) začétek,
 osnútek.
 Elementarbuch *n.* začétna knjiga, po-
 čétné bukve *pl.*
 Elementarereignis *n.* prírodní dogó-
 dek, elementárni prigódek.
 elementarisch prírodnén; prvínski, pr-
 vótén; počétnén.
 Elementarlehre *f.* počétní nauk.
 Elementarlehrer *m.* učitelj počétníh
 náukov.
 Elementarorgane *pl.* osnúvni organi.
 Elementarschaden *m.* úima.
 Elementarschule *f.* počétna šola.
 Elementarschüler *m.* učénec začétník.
 Elementarunfall *m.* prírodná nezgóda.
 Elementarunterricht *m.* počétní nauk.
 Elen, = thier *n.* los; = kuh *f.* losica.
 Elend *n.* reva, beda; révsčina, siró-
 ščina; nadlòga, stiska.
 elend revén, bedén; elendeš Haus
 beznica.
 Elende *m.* reva, revež, révišče; ubó-
 zec; *f.* reva, révica; ubóžica. [no.]
 elendiglich *adv.* revno, bedno; žalost-
 leve *m.* vájenec, pitomec, elev.
 Elevenprüfung *f.* izkúšnja za vájence.
 elf *f.* eif.
 Elf *m.*, Elfe *f.* gorski duh, škrát.
 Elfenbein *n.* slónova kost (-i), slono-
 kóst (-i).
 elfenbeinen (=ern) slonokostén.

eliminieren iztrébiti, izlóčiti.
 Eliminierung *f.* izlóčba, izbris.
 Elision *f.* izpáh; izpád, zamólkľaj;
 elizija.
 Elite *f.* izbòr, cvet, jedro; die — des
 Udeš najvišja gospóda, cvet plemen-
 itásev.
 Elirir *n.* lek, izvárek (od rastlin in
 raznih pridéľkov).
 Ellbogen *m.* lakét, lakát (-ktá, -ktú),
 komóléc; Ellbogen- komóléni.
 Ellbogenbein *n.* podláhtnica.
 Ellbogenhöhle *f.* pázduha.
 Ellbogenspitze *f.* kljúčica.
 Elle *f.* vatél, lakát (-ktá, -ktú), lakét;
 nach der — na vatél.
 Ellenbogen *m.* *f.* Ellbogen.
 ellenbreit vatél —, lakét širók.
 ellenlang lakét —, vatél dolg.
 Ellenmaß *n.* láketna mera, mera na
 vatél.
 Ellenritter *m.* vátlar, vátlarček.
 ellenweise po vatlu, na vatle, na lakét.
 Ellipse *f.* gram. izpúst; geom. pa-
 króg, elípsa.
 elliptisch pakróžen, elíptičén.
 Elsebeerbaum *m.* brek, breka, brén-
 kovéc. [srači.]
 Elster *f.* sraka; dem. sráčica; Elster-
 elterlich staršev, roditeljev (*gen. pl.*),
 očétov in máterin, roditeljski; domač;
 im —en Hause v domáči hiši, v očé-
 tovi hiši.
 Eltern *pl.* starši, roditelji, oče in mati.
 Eternliebe *f.* ljubézén (-i) staršev.
 eternlos brez staršev, sirótén; siróta
 (Waise).
 Elysum *n.* ráj, elizij.
 Email *n.* sklenína, steklenína, po-
 steklina.
 Emailleur *m.* posteklinar.
 emaillieren postekliti, *impf.* postek-
 ljevati.
 Emanation *f.* iztòk, izhòd.
 Emancipation *f.* osvobóđa, osamo-
 svóđa, oprostítév.
 emancipieren osvoboditi se, osamo-
 svóžiti se, oprostíti se.
 Emballage *f.* zavòj, posóda, ambaláza.
 emballieren zavítí, zamotáti.
 Embargo *m.* (*n.*) zadržba ladij, za-
 ustáva ladij.

Emblem *n.* známenje, znak. [těk.
 Embryo *m.* zamětek, zaródek, spočé-
 emeritert upokojěn, doslužívši.
 Emute *f.* j. Nufftand.
 Emigrant *m.* izselník, uskók.
 Emigration *f.* izselitěv.
 emigrieren *f.* auswandern.
 eminent izvrstěn, izbóren; (v. d. Ma-
 joritát) znamenit, očitěn.
 Eminenz *f.* prevzvišenost, eminencija;
 (Fortgang) odlika.
 eminieren *f.* hervorragen.
 Emiffär *m.* posláněc.
 Emiffion *f.* poslátěv, pošiljátěv; (ber
 Banknoten) izdávánje, izdája, izdajátěv.
 emittieren izdátí, *impf.* izdájati.
 Emmerling *m.* strnád; (Weibchen) str-
 nádka; *dem.* strnáděk.
 Emolument *n.* korist (-i); postránski
 dohódek, emolument.
 Empfang *m.* prejěm, prejěměk, prejě-
 těv; in — nehmén prejěti (prejmém),
 dobití, prevzěti (-vzámém); *impf.* pre-
 jěmati, dobiti, prevzěmati; annehmen
 vzěti, *impf.* jemáti (jěmljem).
 empfangen prejěti (prejmém), pre-
 vzěti (-vzámém), dobití; *impf.* prejě-
 mati, dobiti; (jembn.) sprejěti, *impf.*
 sprejěmati; (v. weibl. Gejchl.) spočěti,
impf. spočějati, auct) znósi.
 Empfänger *m.* prejěmnik, prejěmávěc;
 — in *f.* prejěmnicca, prejěmávka.
 empfanglich dovzětěn, navzemljiv,
 sprejemljiv; spočětěn, spočetljiv.
 Empfanglichkeit *f.* dovzětnost, navzět-
 nost, sprejemljivost; spočětnost.
 Empfangnahme *f.* prejěm, prejětje.
 Empfangnis *f.* spočětje, spočětěv; un-
 besiedte — brez mádežno spočětje.
 Empfangsbefätigung *f.* prejěmno po-
 trdilo.
 Empfangsrecepisse *n.*, =schein *m.* pre-
 jěmnicca, prejěmni list. [jěmke.
 Empfangsrubrik *f.* predělek za pre-
 empfehlen priporočiti, *impf.* pripo-
 ročati, priporočevati; sich jemandem —
 priporočiti se, izročiti se; *impf.* pripo-
 ročati se, izročevati se; (Abjchied
 nehmen) posloviti se, slovo vzěti (vzá-
 mém); *impf.* slovó jemáti (jěmljem);
 ich empfehle mich z Bogom, srečno,
 klanjam se.

empfehlend priporočljiv, priporočé-
 válen; prikupljiv.
 empfehlenswert priporočěn, vreděn
 priporočěbe.
 Empfehler *m.* priporočevávěc, pripo-
 ročník; — in *f.* priporočnicca.
 Empfehlung *f.* priporočilo, priporočba,
 priporočitěv; richte meine — aus pri-
 poróči me.
 Empfehlungsschreiben *n.* priporočni
 list, priporočno pismo.
 empfindbar čutěn, občutěn.
 Empfindlei *f.* prenapěta občutljivost.
 empfinden čütiti; občütiti; Freude —
 veseliti se, veselje obhája (koga); Durfť
 — žejen biti (sem), žeja me.
 empfinden *n.* občutěk, čut.
 empfindler *m.* občutljivěc.
 empfindlich občutljiv, čutljiv, občutěn;
 (schnell zornig) zaměrljiv, nagle jeze;
 (groß) velik, znatěn; hud.
 empfindlichkeit *f.* občutljivost, občüt-
 nost; zaměrljivost.
 empfindsam občutljiv, rahločutěn,
 mehěk.
 empfindsamkeit *f.* občutljivost, rahlo-
 čüttnost. [těk.
 Empfindung *f.* občüt, občutěk, počü-
 Empfindungskraft *f.*, =vermögen *n.*
 moč občütka, občüttnost. [ljiv.
 empfindungslos brezčütěn, neobčüt-
 Empfindungslosigkeit *f.* brezčüttnost.
 empfindungsneru *m.* čütnicca, občütni
 živěc.
 empfindungsorgan *n.* občütילו.
 empfindungswort *n.* medmět.
 empfohlene *m.* priporočěněc.
 Emphase *f.* posěbni poudárěk (posá-
 meznih izrázov v góvornu), krepkóta.
 emphatisch krepěk, živ, s poudárkom.
 Emphysem *n.* napuhlina, napihnje-
 nina.
 Empirie *f.* izkústvo, izkúšenost, iz-
 kúšnja.
 empirisch izkúsěn, izkúšen, empiričěn.
 empor kvíšku, kvíškoma, navzgór,
 gori, v višek, pokóncu.
 empören vzdigniti, povzdigniti, po-
 búniti; *impf.* povzdigovati; (unwillig
 machen) razgórčiti, razsrditi, razjeziti,
 razkáčiti; sich — púntati se; vzdigniti
 se, spúntati se, pobúniti se.

empörend grožen, strašen, strahovit, grozovit.

emporfahren kvišku plániti, — škóčiti.

emporheben vzdigniti, povzdigniti; *impf.* povzdigovati.

emporhelfen na noge —, kvišku pomóči (-mórem), *impf.* pomagati; *f.* aufhelfen.

emporkeimen vznikniti.

Emporkirche *f.* kor, pevališče.

emporkommen kvišku priti (pridem), *impf.* prihájati; povzdigniti se, opomóči (-mórem) si; *impf.* povzdigovati se.

Emporkümmeling *m.* novi povzdignjenec, novinec v časti.

emporklobern vzplamenéti, vzplamtéti, plásniti, švigniti (plamen).

emporkragen kvišku moléti, štrléti, strčéti (strčím). [*se.*]

emporranken sich ovijati se, vzpénjati

emporschleudern zagnáti (-žénem), zalúčati kvišku; brúhiniti, vréči (vržem); *impf.* brúhati, métati (mečem).

emporschweben vzplávati, vzdigniti se; *impf.* vzdigovati se.

emporschwüngen sich vzletéti, vznésti se, vzpéti (-pnem) se; *impf.* vzletévati.

emporstehen kvišku státi (stojím), moléti, štrléti, strčéti (-čím); (v. Saaren) sršiti se, ščetiniti se.

emporstiegen vzdigniti se, kvišku stópati; *impf.* vzdigovati se, kvišku stópati.

emporstrauben sich jeziti se, ščetiniti se, sršiti se; naježiti se.

Empörung *f.* npor, vstája, buna, púnt; razgórčenost. [*vzrščati.*]

emporwachsen vzrásti (-rástem), *impf.*

emporwuchern bohótno rasti (rastem); vzbóhotáti.

emsig marén, marljiv, prizadévén.

Emsigkeit *f.* marnost, marljivost, prizadévnost.

En chef (Befehlshaber) *m.* najvišji povélnik.

Enclave *n.* osrédek.

Encyklopädie *f.* jedro znánstva, enciklopedija.

encyklopädisch vseúčén, enciklopediški; (oberflächlich) površén.

End- koněni, zadnji.

Endabsicht *f.* glavni namén, koněni cilj, cilj in koně.

Endbescheid *m.* koněni odlòk.

Endbreit *n.* skoněnica, skoněnik, skoněna dešéica.

Ende *n.* koně, kráj; am — d. Dorfes koněc vasi; von einem — zum andern od konca do konca, od konca do kraja, od kraja do kraja; (Ausgang) izid; zu — bringen dokoněti, dovršiti, dognáti (-žénem); zu — gehen poiti (-idem), potéči (-téčem), nestáti (-stánem) česa; *impf.* pohájati, potékati, nehávati, minévati; ein — nehmen poginiti, končáti, koněc bití (nem) česa, koněc vzéti (vzámem); bis zu — dokonca, docéla; (des Bebergs) smrt (-i); (Zade am Hirschgeweih) razrásték, párog, rožé; zu — führen dodélati; zu — kommen mit Bauen, Gien, Dreschen dozidati, dosejáti (-séjem), domláti.

Endel *n.* krajec.

endeln črez prst šívati, na ométičo šívati, ométiati.

Endelnaht *f.* ométiča.

Endelstich *m.* ométni vbòd.

endemisch endemišén, v kakem kraju naváđen (o boléznih).

enden *intr.* končáti se, izvršiti se, iziti (-idem), miniti, koněc vzéti (vzámem); *impf.* koněevati se, izvrševati se, minévati; *tr.* končáti, dokončáti, dovršiti; *impf.* dokončevati, dovrševati: (aufhören) néhati, prenéhati; *impf.* prenehovati.

Endentscheidung *f.* koněna razsódba.

Endergebnis *n.* koněni izid, koněni poslédek.

Enderbildung *f.* koněna rešitév.

Endesgefertigte *m.* podpisanec.

endgiltig koněno veljavén.

endigen *f.* enden.

Endigung *f.* dokončanje, dovršitév.

Endivie *f.* endivija, rezva (in Stmf.).

Endlaut *m.* koněnik.

endlich *adv.* koněni, zadnji, poslédni; (vergänglich) umrljív, minljív; *adv.* koněno, skonca, napósled, slednjíč.

endlos brezkoněčen, neskónčén, brez-krajén. [*nost.*]

Endlosigkeit *f.* brezkoněčnost, neskónč-

Endmajše *f.* koněna petlja.

Endpunkt *m.* krajjišče.
 Endreim *m.* končna rima, končni stik.
 Endresultat *n.* s. Endergebnis.
 Endschaft *f.* končec.
 Endsilbe *f.* končnica. [padež.
 Endung *f.* končnica; (Casus) sklón,
 Endursache *f.* končni vzrok.
 Endurtheil *n.* končni razsódek, končna
 sodba.
 Endzeile *f.* poslédnja vrsta.
 Endzweck *m.* poglavitni smotér, zadnji
 namén, cilj in končec.
 Energie *f.* krepkóst, krepkóba, krepko-
 vóljnost.
 energisch krepkóbén, krepkovóljén.
 Engagement *n.* najétje v službo, na-
 jém (-jéna), najéna; (Dienst) služba;
 (Verpflichtung) zavéza.
 engagieren v službo vzéti (vzámem),
impf. jemáti (jémlem); (verpflichten)
 zavézati (-vézem); sich — službo pre-
 vzéti, v službo stópiti; zavézati se, ob-
 ljúbiti se.
 engbrüstig ozkoprsén; *med.* nadúš-
 ljiv, sipljív.
 Engbrüstigkeit *f.* nadúha, sipljivost.
 enge tesén, tesnóbén, ozék; —r Weg
 sotéska, tesnice *pl.*, klančec, tesnec;
 — schreiben drobnó pisati (pišem); —r
 Mann gost glavník; es wird mir —
 ums Herz srcé mi stiska, tíšéi me na
 srcu; — anlegend opésén.
 Enge *f.* tesnóba, tesnóst, tesnóča; (ein
 enger Ort) sotéska, klančec, ožina; in
 die — treiben v zadrégo správití; v
 kozji rog ugnáti (-zénem).
 Engel *m.* angel, krilátéc; Engel- áng-
 elski, ángelov.
 Engelbrot *n.* ángelski kruh.
 Engeln *n.* ángelčec.
 engelgleich kakor ángel, ángelu enák.
 engelrein čist kakor angel.
 Engeltreinheit *f.* ángelska čistost.
 Engelschar *f.* truma ángelov. [vost.
 Engelsgeduld *f.* ángelska potrpežljí-
 Engelsgruß *m.* ángelsko češčénje.
 Engestimme *f.* ángelski glas.
 engen stísiniti, zóžiti; *impf.* stískati.
 Engerling *m.* podjéd; (unter d. Haut)
 ógrc.
 Engflügler *m.* ozkokrilčec.
 engherzig tesnosřčén; malodúšén.

Engherzigkeit *f.* tesnosřčnost; malo-
 dúšnost.
 englisch ángelski, ángelov; der —e
 Gruf ángelsko češčénje, ángelov po-
 zdáv; (v. England) angléski.
 Engpaß *m.* sotéska, klančec.
 Enkel *m.* vnúk; *dem.* vnúček, vnúčič.
 Enkelin *f.* vnúka, vnúkinja.
 Enklitik *f.* naslonica.
 enorm neizméréen, ogrómén.
 Enquête *f.* ankéta, preiskoválnó po-
 vérjenstvo.
 enröllieren vpisáti (-pišem), zapisáti;
impf. zapisovati.
 Ensemble *n.* skupnost, skladnost (po-
 sámeznih delov v celóto); celóta.
 ent- (in Zusammenfügung) raz-, s-,
 u-, od-
 entadeln plemenístvo vzéti (vzámem)
 (komu), *impf.* jemáti (jémlem).
 entarten izvréči (-vržem) se, izpre-
 vréči se, izpríditi se, izrodítí se.
 Entartung *f.* izródek, izprevřžek; iz-
 pridba.
 entäußern oprostiti, otéti (otmém), ré-
 šiti koga česa; sich — iznebiti se česa,
 odréči se, oddáti kaj; *impf.* oddájati.
 Entäußerung *f.* iznebitév, oddája.
 entbehren biti (sem) brez česa, ne
 iméti (nímam) česa; (den Mangel er-
 tragen) utrpéti (-trpím), prebiti (-bóm)
 brez česa, prestáti (-stánem) brez česa;
impf. utrpévati; (vermissen) pogrešiti,
impf. pogrésati; die Nahrung — strá-
 dati, glad trpéti.
 entbehrlich utrřén, pogrešljív; daß
 ist mir — to lahko utrpím, brez tega
 sem lahko, to mi je odvč.
 Entbehrlichkeit *f.* utrřnost, pogreš-
 ljívost.
 Entbehrung *f.* pománjkanje, utrřa;
 strádanje; utrřek.
 entbieten poročíti, izporočíti, na znanje
 dati (dam); *impf.* poróčati, izporóčati,
 na znanje dájati; jemanben zu sich —
 posláti (póšljem) po koga, koga k sebi
 poklicati (-klíčem), ukázati (-kážem)
 komu, naj pride; *impf.* pošiljati po koga,
 koga k sebi klicati, ukazovati komu,
 naj pride; einen Gruf — pozdráviti,
 vzdáti (srečo, dobér dan); *impf.* po-
 zdrávljati (koga), vzdájati.

Entbietung *f.* poročilo, izporočilo; — eineš *Grüßes* pozdráv.

entbinden odvézati (-vém), razvézati, razrésiti, oprostiti, osvoboditi; *impf.* odvezovati, razvezovati, razreševati, opráščati; (von *Frauen*) roditi; poroditi, povíti (-vijem).

Entbindung *f.* odvéza, razvéza, oprostitev; (v. *Frauen*) pôrod.

Entbindungsaussfall *f.* porodilnica, porodnišnica.

Entbindungswissenschaft *f.* porodolôvje, porodoznánstvo.

entblättern listje obráti (-bérem), osmúkati, ogolíti; *impf.* listje obirati, osmukávati; sich — osúti (-spém und -sujem) se, *impf.* osipati (-sijljem) se.

entblöden sich držniti se, predržniti se.

entblößen das *Haupt* odkriti (-krijem) se, vzéti (vzámem) pokríválo z glave; *impf.* odkrivati se, jemáti (jémjlem) pokríválo z glave; d. *Körper* — (während d. *Schlafes*) razodéti (-dénem) se, *impf.* razodévati se; (gegen die *Scham*) gáliti (gáriti) se; razgáliti se, *impf.* razgáljati se; eine *Festung* — vzéti (vzámem) vojáke iz trdnjave, opustíti jo.

entblößt göl, nag, razgáljen; — ein *Hauptes* odkrit, razoglav, gologlav; aller *Güter* — brez imétka, göl in suh.

entbrennen vžgáti (vžgém) se, vnéti (vnámem) se, razvnéti se, vzplamtéti; *impf.* vžigati se, vnémati se; für etw. entbrannt sein za kaj živéti (živím), goréti (gorím), vnet biti (sem).

entbürden razpřtiti, razpřtati, razbremeníti; *impf.* razbremenjati; (ein *Thier*) raztovoriti, *impf.* raztovarjati.

entdecken odkriti (-krijem), najti (najdem), zasledíti; *impf.* odkrivati, nahájati; (verrathen) izdáti, ováditi, naznániti; *impf.* izdájati, ovájati, naznánjati; (bemerken) zapáziti, zaglédati; sich — razodéti (-dénem) se, odkriti se, pokazati (-kázem) se; *impf.* razodévati se, odkrivati se, kázati se.

Entdecker *m.* najdnik, zasleditelj; izdajávec, ovadník.

Entdeckung *f.* odkritje, najdba, zaslédba; ovádba; razodétév; eine — machten zapáziti, najti, zasledíti; *impf.* zapazovati, nahájati.

Ente *f.* raca, otva; *dem.* ráčica.

entehren sramotiti, grđiti, nečást délati; osramotíti, onečástiti, ogrđiti, ob čast pripraviti, poštenje vzéti (vzámem); *impf.* onečáščevati, ob čast pripravljati; (sich änden) skruníti; oskrúniti, onečástiti; *impf.* oskrúnjati.

entehrend sramotilén, skrunilén, oskrunjeválén.

Entehrer *m.* onečástnik, sramotitelj, sramotívéc; oskrunitelj.

Entehrung *f.* sramočénje, sramotítév, osramotítév, onečástítév; oskrumba, oskrunjátév.

enteignen razlastíti, razsvojíti.

Enteigner *m.* razlastítelj.

Enteignung *f.* razlastítév.

entteilen ubéžati (-béžim), úti (-idem); *impf.* uhájati, béžati (béžim).

Enten- račji.

Entenadler *m.* račar, sivi oról.

entenartig racast.

Entenbeize *f.* račji lov s sokólom.

Entenbrut *f.* mlade race, ráčice.

Entenkroß *m.* ráčjak.

Entenruf *m.* gáganje.

Entensfall *m.* račjak.

Enterbeil *n.* ladjárska sekira.

enterben razdedíniti, izdedíniti, zavréči (-vřžem), izključíti od dediščine.

Enterbrücke *f.* zapádni most s kopikami.

Enterbung *f.* razdedímba, izdedínjenje, izključba od dediščine.

Enterhaken *m.* maček, kopika, kljuka.

Enterich *m.* racman, racák.

entern z mačkóm (s kopikami, s kljúkami) pritégniti, *impf.* pritegovati.

entfädeln nit potégniti iz šivánke.

entfahren úti (-idem), ubéžati (-žim), izmekniti (-máknem) se, izmúzniti se; *impf.* uhájati, izmúkati se.

entfallen pasti (padem), *impf.* pádati iz . . . ; (ausfallen) izpásti (-pádem), odpásti (-pádem); *impf.* izpádati, odpádati; (aus dem *Gedächtnis*) pozábíti, *impf.* pozábljati; (v. *Wuth*) upásti (-pádem), *impf.* upádati; (aufhören) néhati, miníti (mínem), prestáti (-stánem); (v. *Ähränen*) utrñiti se, pocéditi se; *impf.* utrñjati se, pocéjati se; die *auf jemanden* — de *Summe* znesék, ki pride na koga, pri-

padajóci znesek; —de Strafe pristo-
jéča kazén.

entfalten razvíti (-vím), razpro-
stréti, razvíhati (-am, -všem); *impf.*
razvíjati, razprostirati, razvíhávati;
(von Blüten) razcvésti (-cvetém) (se),
razvíti se; *impf.* razcvétati (se), raz-
cvítati (se), razvíjati se; (v. Hülsen)
prézati se; razprézati se, izprézati se;
(die Stirne) razvedríti, razjasníti, iz-
jasníti.

Entfaltung f. razvój, razvítje, raz-
víték; razcvèt, razcvéték.

entfärben sích barvo izpremeníti,
impf. izpreminjati; (vor Schrecken) pre-
pásti (-pádem) (se), obledéti, preble-
déli; *impf.* prepádati, obledévati, pre-
bledévati, bled prihájati; (vor Scham)
zardéti, *impf.* zardévati.

entfasern (ein Kleid) gúľiti, drgniti;
izgúľiti, izdrgniti; (Bohnen) lúšéti;
izlúšéti.

entfernen (wegrücken) odmekníti (od-
máknem), oddalíti, udalíti; *impf.* od-
mikati, oddaljevati; (aus einer Gesell-
schaft) odprávití, odgnáti (-zénem), od-
strániti; *impf.* odprávljati, odgánjati,
odstranjávati; sích — odíti (-idem), od-
dalíti se; *impf.* odhájati, oddaljevati
se; (von der Wahrheit) odstópiti, *impf.*
odstópiti; von der Tugend sích — ló-
číti se od krepósti, izpríditi se.

entfernt oddáljen, odléžen; *adv.* weit
— daleč proč; weit — mir zu helfen,
... ne le, da mi ni pomagal, še...,
ne da bi mi pomagal, še...

Entfernung f. odstranitív, odpráva;
(Weite) daljáva, dalja, odstój, razdálja,
oddáljenost; (v. der Wahrheit) odstóp;
die heimliche — skrivni pobég.

entfertigen odprávití.

entfesseln razkléniti; oprostíti, osvo-
bodíti; *impf.* razklépati; (Seidenstü-
cken) razbrzdáti.

entflammen tr. razplameníti, razvnéti
(-vnámem), užaríti; *impf.* razvnémati,
užarjati; *intr.* vžgáti (-žgém) se, vnéti
(vnámem) se; *impf.* vžigati se, vné-
mati se.

entfliegen odletéti, odfrkniti; *impf.*
odlétati, odlétávati.

entfliehen utí (-idem), utéči (-téčem),

ubézati (-bežím), pobégniti, unésti jo,
izmekníti (-máknem) se; *impf.* uhájati,
utékatí, izmikati se; (v. d. Zeit) hitéti,
potékati.

entfliehen pritéči (-téčem) iz..., ulíti
(-ljem) se iz..., izíti (-idem) iz...;
impf. pritékati iz..., ulívati se iz...,
izhájati iz...; (v. d. Thränen) pocedití
se, zarosíti; feín Wort entfliehet seinen
Lippen ne izpregovorí, ne izréče be-
sédice.

entfrachten iztovoríti, raztovoríti.

entfremden otujíti, potújéti, *impf.*
potújévatí; (entziehen) vzéti (vzámem),
izmekníti (-máknem); *impf.* jemáti
(jémľem), izmikati; sích jemanden —
ostrásíti koga, od sebe odgnáti (-zé-
nem) ob. odbíti (-bíjem) koga.

entführen odpeljáti (-pěľem), *impf.*
odpeljevati; (rauben) ugrábíti, uhítati.
Entführer m. odpeljevávěč, odpeljá-
telj; ugrábež, ugrabnik.

Entführte m. odpeljáněč; ugrabľjeněč;
f. odpeljánka; ugrabľjenka.

Entführung f. odpeljáva; ugrabítěv.

Entgang m. izgúba, odkršěk.

entgegen *prop.* proti, zoper; *adv.*
naspróti, napróti.

entgegengehen iti (grem) komu na-
spróti; dem Tode — iti v smrt.

entgegengekehrt nasprótěn, protívěn;
im — en Falle sicer, ináče, drugáče.

Entgegenhaltung f. primérjanje.

entgegenkommen prítí (přidem) na-
spróti, *impf.* prihájati naspróti; einer
Bitte — prošňo usľišati (-sľišim).

Entgegennahme f. sprejěm, sprejětje.

entgegennehmen sprejéti (sprějmem).
impf. sprejémati.

entgegensehen nádejati se česa, pri-
čakovati kaj.

entgegensein zoper kaj biti (sem),
upírati se čěmu.

entgegensehen naspróti postavíti, *impf.*
naspróti postavľjati; sích — ustávljati
se, upírati se, protívítí se; upréti
(-prěm) se.

entgegenstehen biti (sem) proti čěmu,
upírati se, ustávljati se, brániti; —de
Hindernisse nasprotujóče ovíre.

entgegenstellen naspróti postavíti, po-
robu postavíti, *impf.* — postavľjati.

entgegenstemmen *sih* upéti (-pnem) se, upréti (-přem) se; *impf.* upénjati se, upírati se.

entgegenstehen iti (grem) zoper koga, na koga, proti komu.

entgegen odgovoriti, odvrniti; *impf.* odgovárjati, odvrácati.

Entgegnung *f.* odgóvor.

entgehen úiti (-idem), umekniti (-máknem) se, utéci (-téčem), ubéžati (-bežim), ogniti se, unésti jo; *impf.* uhájati, umikati se, ogíbatí (-gíbljem) se; eš soll dir nicht — ob to ne pridoš, tega ne izgubiš; entgangener Gewinn izgubljen dobiček, dobiček, ki je ušel.

Entgelt *m. (n.)* vračilo, povračilo; ohne — brezpláčno, brez povračila, zastónj.

entgelten vrniti, povrniti; *impf.* vráčati, povrácati; etw. — müssen trpéti za kaj; daš wird er — to ga bode še bolélo; einem etwas — lassen maščeovati, znesti ob. znósiti se nad kom.

entgeltlich odpláten, odpláčen, za plačilo. [nost.]

Entgeltlichkeit *f.* odplátnost, odpláčenost.

Entgeltung *f.* odplačilo, povračilo.

entgleisen s tira skóčiti.

entgleiten zdrčati (zdrčim), zdrčkniti, spólzni se, izpodrsniti (se), izpodrčkniti (se); *impf.* izpodrřsati, izpodrčkati.

Entgleitung *f.* izpólzek, izpodrřsek, izmúžek.

entgleichen zatléti (-tlím), zažaréti, užariti se, vnéti (vnámem) se.

enthaften izpustiti iz zapóra.

enthalten obséci (-séžem), *impf.* ob-ségati, držati (držim); *sih* — zdržati se, *impf.* zdrževati se, ogíbatí (ogíbljem) se; — sein nahájati se.

enthaltsam zdržěn, zdržljiv; zmérěn.

Enthaltsamkeit *f.* zdržnost, zdržljivost; zmérnost.

enthaupen ob glavo dejáti (dénem), obgláviti, glavo komu odsékati; *impf.* ob glavo dévati.

Enthauptung *f.* obglávljenje, glavosék. entheben oprostíti (koga česa), deš Dienstes — odvézati (-véžem) službe, ob službo dejáti (dénem), iz službe odpustíti ob. odstáviti; — einer Pflicht

rěšiti, odvézati dolžnosti; enthoben sein odvézan, odpúščen, oproščen biti (sem).

Enthebung *f.* oprostítěv, oprostilo, odstáva; odpúst.

Enthebungsgefuch *n.* oprostilna prošnja; odpustilna prošnja.

Enthebungskarte *f.* oprostilni list, oprostilnica; odpustilni list, odpustilnica.

entheiligen onesvétiti, oskrúniti, onečástiti; *impf.* onesvečevati, oskrúnjati, onečasčevati.

Entheiliger *m.* oskrunitelj, onečastnik.

Entheiligung *f.* onesvétba, oskrúnjanje, oskrunitěv, oskrúmba.

enthüllen od-, razkríti (-krijem), razgrniti; *impf.* razkrívati, razgrínjati; (b. Leib) razgáliti; (offenbaren) razodéti (-dénem); *impf.* razodévati, objáviti.

Enthüllung *f.* odkrivanje; odkritje, razodéva, razodétěv, objáva.

enthüpfen odskakljáti.

enthusiasmieren *s.* begeistern.

Enthusiasmus *m. s.* Begeisterung.

enthusiastisch *s.* begeistert.

entjungfern oskrúniti, izpríditi; *impf.* oskrúnjati; devíštvo vzéti (vzámem) komu, zapéljati.

entkleiden sleči (slečem), razprávití; *impf.* sláčiti, razprávljati.

entkommen úiti (-idem), utéci (-téčem); *impf.* uhájati, utékati.

Entkommen *n.* ubèg, pobèg, utèk.

entkórnen rúžiti; izrúžiti.

entkráften *tr.* oslabíti, razjáčiti, ob moč pripraviti; *impf.* oslábljati, ob moč pripravljati; den Beweis — ovréci (-vržem), pobíti (-bijem); *impf.* pobíjati; den Acker — izmólsti (-mólzem), izpíti (-píjem); *intr. sih* — obnemóci (-morem), obnemágati, omágati, opéšati; *impf.* omagovati, péšati; entkráftend slabèč, pobíjajóč.

entkráftet obnemógel, onemógel, iznemógel.

Entkráftigung *f.* onemóglost, iznemóglost; nemóč (-i).

entladen izložiti, odložiti, razložiti, raztorovíti; *impf.* izlágati, izkládati, razkládati; *sih* — razprťiti se, zdéti si breme; *impf.* zdévati si breme; (v. Gewehr) spróžiti se; (von Wolken) izprázniti se.

Entladung *f.* razkládanje, razkládba, raztovoritév; izpraznitév.

entlang *adv.* polèg, òb, kráj.

entlarven razkrínkati, strégati krinko raz obraz.

entlassen od-, raz-, izpustíti; *impf.* odpúšćati, rozpúšćati; (aus d. Dienste) iz službe dejáti (dénem), iz službe odpustíti koga, slovó dati komu; *impf.* iz službe dévati (dévam, devljem), odpúšćati; (vom Militär) odpustíti od vojásčine.

Entlassene *m.* odpušćenec, izpušćenec; *f.* odpušćenka, izpušćenka.

Entlassung *f.* odpúst, izpúst, odstáva, odstavitév; — eines Beamten odstáva urádnika; — aus der Armee odpúst iz vojske; **Entlassungsgesuch** *n.* prošnja za odpúst, — za izpúst.

entlasten razprítiti, zdeti (zdenem) komu breme; *impf.* zdévati komu breme; (den Grund) razbremeníti, odvézati (-véžem), oprostíti; *impf.* razbremenjati, odvezovati, oproščevati; eines Verdachtés — opravičiti, odprávití sum; *impf.* opravičevati.

Entlastung *f.* razprítitév; (d. Grundes) razbremenitév, odvéza, razbremenilo; Grund — zemljiška odvéza; (Hebung des Verdachtés) opravičba, razdólžba; (v. Arbeiten) olajšilo.

Entlastungs- razbremenilni, odvézni, opravičeválni, razdólžni; =zeuge *m.* opravičeválna priča, razdólžni svedók.

entlauben osmúkati, osmrćati; *impf.* smúkati; sich — osúti (-sújem, -spèm) se, obletéti se; *impf.* osípati (-sípajem) se, obletovati se.

entlaufen utéči (-téčem), uskóčiti, ubégniti, pobégniti, úiti (-idem); *impf.* uhájati, utékati.

entledigen oprostíti, izbáviti; sich — iznebiti se, réšiti se, osvójiti se, odkrízati se; *impf.* iznebávljati se, osvojevati se; des Auftrages sich — naročilo oprávití, *impf.* oprávljati; der Schuldén sich — razdólžiti se.

entleeren izpráziniti, *impf.* práziniti; iztrébiti; sich — (der Excremente sich entledigen) očéditi se.

Entleerung *f.* izpraznitév; (das Excrement) očédék, izméték, otrébék.

entlegen oddáljén, odléžén, odróčén, daljen, zakrájén, stranski; *adv.* daleč, vstrán.

Entlegenheit *f.* dalja, daljina, odléžnost, odróčnost.

entlehen na pósodo vzéti (vzámem), izposódití si, v zajem vzéti; *impf.* izposójati si, na pósodo jemáti (jém-ljem); entlehnte Wörter izposojenke.

Entlehner *m.* izposojevávec.

entleiben usmrtíti; življenje vzéti (vzámem) komu; ubítí (-bijem) koga, *impf.* ubijati. [tév.

Entleibung *f.* ubój, ubójstvo, usmrti-entleihen j. entlehen.

entlocken izvábíti; izmámíti.

entlohnén nagrādítí, plácáti, pláčilo dati, mezdo plácáti; *impf.* plačevati.

Entlohnung *f.* plačilo, nagráda, mezda, povračilo.

entmannen skopítí, možto vzéti (vzámem); *impf.* kopítí, rézati (režem).

Entmannte *m.* skopéec, skopljenec.

Entmannung *f.* skopitév.

entmuthigen pobítí (-bijem), popárití, srénóst vzéti (vzámem); *impf.* pobijati, srénóst jemáti (jém-ljem).

entmuthigt pobit, popárjen, malosrčén.

entnationalisiren tújéti, tújiti; potújéti, potujíti, raznarodítí.

entnehmen vzéti (vzámem), odvzéti, povzéti, posnéti (-snámem), pozajéti; *impf.* jemáti (jém-ljem), posnémati; (ersehen) razvídeti, izprevidéti, uvídeti, spoznáti, razuméti kaj iz česa; *impf.* spoznávatí, razumévati.

entnerven *tr.* oslabítí, pohábití, zmedliti; (entnervt werden) oslabéti.

entnervt oslabél.

entquellen izvírati iz . . , pritékati iz . . , curljáti iz . . ; zarosítí (solže).

entrafhen bití (sem) brez česa; utrpéti, *impf.* utrpévati.

enträthseln ugániti; *impf.* ugánjati, ugíbatí (-gíbljem), odgonétati.

Enträthslung *f.* uganitév, odgonétljaj.

Entree *n.* vstòp, vòd; (Geld) vstopnina.

entreißen u-, iztrgáti, izdréti (-dém), izpúliti; *impf.* utrógavati, izdiráti, púliti; *ctv.* — ugrábíti, pobráti (-bérem);

der Gefahr — otéti (-tmém), réšiti; *impf.* otémati, réševati.

Entreprife *f.* podjéti.

entrichten oprávití, *impf.* oprávljati; eine Gebühr — pláčati, popláčati, povríniti; *impf.* plačevati, povračati; etwas — izročiti, *impf.* izročati, izročevati; Dank — zahváliti (se).

Entrichtung *f.* opráva, plačilo, plača, izročilo; gegen — e. Gebühr za plačilo.

entringen omájeti, olúpiti, iz ljubja dejáti (dénem).

entringen *s.* entreißen.

entringen utéci (-téčem), uskóčiti, ubégniti, popíhniti jo, upfhniti; *impf.* utékati, ubégati; (v. d. Zeit) teči, hitéti.

entrollen *s.* aufrollen.

entrollen odmekniti (-máknem), umekniti; *impf.* umíkati.

entrollen razgórčiti, razgnéviti, razsrditi, razljúti. [čén.

entrollen razgórčen, razsrjen, razljú-
Entrollung *f.* razgórčenost, srd, raz-
gnev.

entfagen odréči (-réčem) se česa, odpovédati (-vém) se čemu; *impf.* odrékati se; (abtreten) odstópiti, *impf.* odstópáti. [stóp.

Entfagung *f.* odpóved (-i), odrék, od-

Entfah *m.* rešitév, otéba.

entschädigen povrniti, odškóditi, odškódovati, škodo poravnáti; *impf.* povračati, poravnávati. [čevávéc.

Entschädiger *m.* odškódovávéc, povra-
Entschädigte *m.* odškódovanéc.

Entschädigung *f.* odškódba, odškódovanje, odškódnina, povračilo; (für e. Weiserevel) popašnina. [ski.

Entschädigungs- odškódni, odškódnin-
Entschädigungsanspruch *m.* pravica do odškódbe, zahtévék odškódbe.

Entschädigungsbetrag *m.* znesék odškódnine.

Entschädigungscapital *n.* odškódna glávница, odškódni kapital.

Entschädigungsklage *f.* tožba za odškódbo.

entscheiden razsóditi, odlóčiti; *impf.* razsójati; (einen Zweifel, Kampf) razlóciti; *impf.* razlócévati; sich — skléniti, odlóčiti se; *impf.* sklépati; — d odlócilén, razsódnén, razlócilén.

Entscheider *m.* razsodník, razsojevávéc, odlócévávéc.

Entscheidung *f.* odlók, razsódba, razsójanje, razsodilo, odlóčba; razlók, razlóka; sklép; Entscheidungs- razsódní, odlóčni.

entschieden odlóčen, trdén.

Entschiedenheit *f.* odlóčnost, krepkóst. entschlafen zaspáti (-spím), *impf.* zaspávati; *fig.* umréti (-mrjem, -mrém), premíniti; *impf.* umírati.

entschlagen izbíti (-bíjem), odbíti, otrúpti; *impf.* izbíjati, odbíjati; sich — odréči (-réčem) se, otrésti se, iznebíti se, oprostíti se, okániti se, izbáviti se česa.

entschleiern razkřiti (-kríjem), raz-
odgrniti; *impf.* razkřivati, razgrínjati. entschließen sich skléniti, nakániti, odlóčiti se, naméniti se; *impf.* sklépati, naménjati se.

Entschleierung *f.* sklép, odlóčilo.

entschlossen odlóčit, odlóčen, srčen.

Entschlossenheit *f.* odlóčitost, odlóčnost, srčnost.

entschlummern zadrémáti (-mljem), zaspáti (-spím).

entschlüpfen izmúzniti se komu, upřh-
niti, izmekniti (-máknem) se; *impf.* izmíkati se.

Entschluss *m.* sklép, odlóka, namén, nakána; einen — fájšen skléniti, namisliti, odlóčiti se; nakániti; den — ándern premisliti se, *impf.* premisljevati se.

entschuldigen izgovoríti, opravičíti; *impf.* izgovárjati, opravičévati; — Sie ne zamérite, oprostíte; sich — izgovárjati se, opravičévati se.

Entschuldigung *f.* izgóvor; opravičba; Entschuldigungs- opravičevální, izgóvorni.

entschweben vzdigniti se, vzletéti, vzplávati; *impf.* vzdigovati se.

entschwinden izgíniti, míniti; *impf.* izgínjati; (von der Zeit) hitéti, teči (téčem).

entseelt mrtév, umřl; der Entseelte umřlec, mrtvec, mřlič.

entseeln odjádrati, odríniti; *impf.* odrívati.

entseebbar odstávén, odstavlživ.

entfehen odstáviti, iz službe dejáti (dénem); *impf.* odstávljati, iz službe dévati; (einen Ort) otéti (-tmèm), oprostíti, osvobodíti; *impf.* otémati; *fidj* — osúpniti, prepásti (-pádem) se, uprepástiti se, zgrozíti se (nad čim); *impf.* prepádati se, zgrázati se.

Entfehen *n.* osúp, groza, zgrázanje, prepást (-i).

entfehligh grožen, strahovit, grozovit, grozoviten.

Entfehlighkeit *f.* strahovitost, grozovitost.

Entfehung *f.* odstáva, odpráva; — bom Amte odstáva od službe.

entfiegeln raz-, odpečátiti; *impf.* razpečatovati.

Entfiegelung *f.* razpečátba, odpečátba.

entfinken izmekniti (-máknem) se, izpásti (-pádem), izdřkniti; *impf.* izmíkati se, izpádati; *f.* entfchwinden.

entfinnen spómnniti se, domisliti se, dosétiti se; *impf.* spominjati se, domišljati se; *fo viel ich mich zu* — weis̄ za moje pámeti, kólikor pómnim.

entfpiinnen iz-, razprésti (-prédem), izplésti (-plétem), izmotáti; *fidj* — začéti (-čném) se, nastáti (-stánem), izcímiti se, vnéti (vnámem) se; *impf.* začénjati se, nastájati, vnémati se.

entfprechen priméren biti (sem), skládati se, odgovárjati, ujémati se, zlágati se; (b. Wunsch) ustréči (-stréžem), ugodíti, zadosítiti, pogódu —, po volji storíti; *impf.* ustrézati, ugájati, zadosťovati; er hat entfprochen dobro je oprávil, odgovóril (odgovárjal).

entfprechend priméren, prilíčen, ustrézén, ustrezajóč, pristójén.

entfprechen izcímiti se, pognáti (-žénem), iznikniti, priklíti (-klíjem), izrásti; *impf.* pogánjati, izrášéati; *fig.* izíti (-idem), postáti (-stánem); *impf.* izhájati, postájati, izvirati; aus kónigl. Blute — kraljévega rodú biti (sem); entfprossen rojen.

entfpringen izviráti, pritékati; (entweichen) uskóčiti, uprhñiti, úiti (-idem), pobégniti; (hervorkommen) izhájati, prihájati; (entfehen) začéti (-čném) se, izléči (-léžem) se; *impf.* začénjati se; *f.* entfpringen.

entstammen izhájati.

entfehen postáti (-stánem), nastáti, začéti (-čném) se, zarodíti se, vznikniti, zakotíti se, priti (pridem); *impf.* postájati, začénjati se, izhájati, prihájati; (von Wolfen) délati se, vstájati, zbiráti se; (eintreten) nastópiti; es entfand eine Hungernoth lákota je pritisnila; *impf.* nastópiti, pritiskati; der entfandene Schaden storjéna —, napravljena škoda; es entficht die Frage vpráša se, vprášanje je; was wird daraus — kaj bode iz tega?

Entfehen *n.* po-, nastánje, začétek, nastáněk, postáněk; *f.* Ursprung.

entstellen páčiti, kazíti, grdíti; spáčiti, onespodóbiti, pokazíti, ogrdíti; (die Thatfache) prevréči (-vržem), izprevréči, nápak zvíti (zvíjem) kaj, spáčiti; *impf.* izprevrácáti, zvíjati.

entstellend kazilén, pačilén, grdilén.

entstellt spačen, izkazén, nespodóbén.

entstrómen iztékati, teči (tečem) iz..

entstürzen (b. Thronen) udréti (-dérém) se, ulíti (-líjem) se; *impf.* udírati se, ulívati se; solzé so ga oblíle.

entsumpfen osušiti.

Entsumpfung *f.* osušba, osuševánje.

enttäuschen razočárati; komu oči odpréti, resnico pokazáti (-kážem); *impf.* oči odpiráti; (enttäuscht werden) izpreglédati; zmoto spoznáti, *impf.* spoznávatí; (täuschend) várati.

Enttäuschung *f.* razočáranje; izpregléd, spoznánje.

entthronen s prestóla pehníti (páhnem), — vréči (vržem), ob prestól pripravíti koga, komu krono vzéti (vzámem), odstáviti koga.

Entthronung *f.* odstáva vladárja, odvzétba prestóla.

enttragen odnésti, *impf.* odnášati.

entwólkern obrezljúdi; opustóšiti, opustotíti; *impf.* opustóševáti; (durch Auswanderung) razselíti.

entwólkert brezljúden, pustótén.

entwachsen odrásti, *impf.* odrášéati; *adv.* odrásél.

entwaffnen razoróžiti, oróžje komu pobrátí (-bérem), oróžje komu vzéti (vzámem); *impf.* razoróževáti, oróžje komu pobírati.

Entwaffnung *f.* razoróžba.

entwässern odpeljati vodo iz česa, posušiti (travník), izsušiti; na suho dejati (dénem), *impf.* — dévati.

Entwässerung *f.* posuševanje, odvájajanje vode.

Entwässerungscanal *m.* prekòp za odvájanje vode, posuševalni vodotòk, kanal.

entweder *coni.* ali; — oder ali . . ali.
entweichen uskóčiti, ubégniti, pobégniti, úiti (-idem), izmekniti (-máknem) se; *impf.* izmikati se, uhájati; (von Gasen) odhlapéti, *impf.* hlapéti.

Entweichung *f.* pobég, ubég.
entweichen oskrúniti, onesvétiti; *impf.* skrúniti, oskrúnjati.

Entweihung *f.* skrúnjenje, oskrúmba, oskrunitév.

entwenden zmekniti (zmáknem), unésti (-nésem), ugrábiti, ukrásti (krádem); *impf.* zmikati, unášati, krasti.

Entwender *m.* zmikávec, zmikavt.

Entwendung *f.* zmik, zmikanje, unòs, ugrábèk, kradež, kraja.

entwerfen načrtati, očrtati, zasnovati, narisati, načrt napraviti; *impf.* — napravljati.

Entwerfung *f.* začrtovanje, sestáva, zasnova.

entwerten vrednost —, veljavo zmanjšati, vzéti (vzámem); ceno čemu znižati, *impf.* — zniževati; razveljaviti, *impf.* razveljavljati; razvréditi.

Entwertung *f.* zmanjšáva vrednosti; razvrédba.

Entwirdene *m.* ubéznik, begún.

entwickeln razviti (-vijem), razmotati; *impf.* razvijati, razmotávati; *sidj* — razviti se, razsnovati (-snújem) se, razpásti (-pásem) se, razplésti (-plétem) se, razcvésti (-cvetèem) se; *impf.* razvijati se, razpasovati se, razplétati se, razcvétati se; (gebeihen) uspévati, napredovati; (der Reife nähern) dozorevati; Dämpfe — izhlapévati.

Entwicklung *f.* razvòj, razvítèk, razsnova, razcvèt, razplèt.

Entwickelungsvermögen *n.* razvojítost.
entwinden izviti (-vijem), iztrgati; *impf.* izvijati.

entwischen *f.* entwischen.

entwöhnen odváditi, *impf.* odvájati; (Kinder) odstáviti, *impf.* odstávljati; entwöhnt sein odvájen biti (sem).

Entwöhnung *f.* odváda, odstáva.

entwürdigenden onečástiti, vzéti (vzámem) komu čast, dostójnost, veljavo, vrédnost; ponižati koga, v nič dejati (dénem), oskrúniti; *impf.* onečaščevati, jemáti (jémlem) čast z., poniževati, v nič dévati, oskrúnjati.

Entwurf *m.* načrt, értež, zasnova, osnova, osnútèk.

entwürzeln izkoreniniti, izkoreniniti, s korénom izdréti (-dèrem), izpúlití; *impf.* izkorenjevati, s korénom izdirati.

entzaubern odčáratí, razčáratí, oddélati; *impf.* od-, razčarovati.

entzäumen razbrzdáti, razuzdáti; *impf.* razbrzdvovati.

entziehen (jemb. etwas) odvzéti (-vzámem), odtégniti; (heimlich) izmekniti (-máknem); *impf.* odjemáti (-jémlem), odtegovati, izmikati; *sidj* — izogniti (-ógnem) se, umekniti (-máknem) se, odtégniti se; *impf.* izogibati (-bljem) se, umikati se; das Wort — vzéti, ustáviti, odtégniti besédo.

Entziehung *f.* odtézanje, odvzétba, vzétba, izmikanje.

entziffern razrèšiti, raztolmáčiti; *impf.* razreševati.

entzünden zamekniti (-máknem), vzhítiti; *impf.* zamikati; entzündt zamáknjen, vzhíčen.

Entzündung *f.* zamáknjenost, zanòs, vzhít, vzhíčenost. [vati.]

entzündeln razbrzdáti, *impf.* razbrzdo-entzündbar, entzündlich vnétičen, vnétèn, vnetljiv, upaljev.

entzünden vžgáti (-žgèem), zažgáti, zapáliti, zanéti; *impf.* vžigati, zapaljevati; *sidj* — vnéti (vnámem) se, vžgáti se, zapáliti se; *impf.* vnémati se, vžigati se, razpaljevati se; (von Wunden) vnéti se, obovávati se; *impf.* vnémati se, obovávajati se.

Entzünden *n.* vžiganje, vnémanje.

Entzündung *f.* vžig, zažig, zanè; (Krankheit) vnética; (bei einer Wunde) obovávica; Entzündungsgeschwulst *f.* vnétična oteklina. [sébi.]

entzwei *adv.* na dvoje, nárazen, vsak-

entzweibeisßen pre-, razgrízniiti; *impf.* pregrizovati.

entzweibersten razpókniiti, razpóçiti se. entzweien razdvójiti, razmiriti, razsváditi, razpreti, razdrúžiti; *impf.* razdvájati, razmirjati, razdrúževati; *sich* — spreiti se, sváditi se; *impf.* spirati se; die Entzweiten razdvójenci.

entzweigehen nárazen iti (grem); pókniiti, razpásti (-pádem), razletéti, razlómiti se, raztrgati se; *impf.* pókati, razpádati.

entzweireisßen raztrgati, pretřgati, razčésniiti, razdréti (-dérem).

entzweischlagen razbíti (-bíjem), prebiti, raztóléti (-tólčem), raztrúpiti; *impf.* raz-, prebijati.

entzweischneiden prerézati (-rézem), *impf.* prerezovati.

entzweispalten razkláti (-kóljem), prečépiiti, razčépiiti; *impf.* razčépljati.

Entzweiung *f.* razdvój, razpór, razprtija, svaja.

Enumeration *f.* naštétev, naštévanje. Enjan *m.* (*Gentiana*) svišč, svedro; gelber — košútnik; Frühling — zaspanček.

Eparchie *f.* eparhija.

Epaulette *f.* narámnica.

ephemer kratkodóben, kratkovéčén, enodnévén; *fig.* nestanovitén, minljív, níčev.

Epheu *m.* bršlján.

Ephorat *n.* duhóvno nadzórništvo.

Epidemie *f.* kuga, kužna bolézén (-i), epidemija.

epidemisch kužén, kužljív, nalezljív, nalézén.

Epidermis *f.* vnánja —, površna koža, tenčica, pokóžica.

Epigramm *n.* pésniški napis, napisnica, puščica, epigrám.

Epik *f.* epika, epično —, pripovédno pésništvo.

Epiker *m.* epik, epični pesnik.

Epikuraer *m.* epikuréjčec, samopášnik, razkóšnik.

Epilepsie *f.* božjást (-i), božje, pádávica, pádeča bolézén (-i).

Epileptiker *m.* božjástnik, pádavčec.

epileptisch božjástén.

Epilog *m.* sklèp, končni govor, epilog.

Epiphora *f.* epifora, povzéma zadnje beséde.

episch épičen, epski; junáški.

Episcopal- škofji, škofóvski.

Episcopat *n.* (m.) škofóvstvo, vladíštvo.

Epifode *f.* epizóda, zastránica.

Epistel *f.* poslanica, list, pismo. [pis.

Epitaph *n.* nagróbnica, nagróbni na-

Epitheton *n.* pridévčec.

Epizootie *f.* živínska bolézén, — kuga.

Epoche *f.* epóha, doba, razdóhje.

epochemachend delajóč poséбно dobo; *fig.* preslávén.

Epopoe *f.* epopéja, junáška pesém.

Epos *n.* ep, epos, obšírna epična pesém.

Epith *m.* zélena; bršlján.

Equipage *f.* kočija, ekvipáža.

equipieren obléçi (obléčem), oprávitii; *impf.* obláçiti.

er *pron.* on, sie ona, es ono; daß ist ein Er und nicht eine Sie to je saméc, pa ne samica.

erachten méniti, mísliti, sóditi; ich erachte es für nothwendig meni se potrébno zdi, — vidi.

Erachten *n.* mnenje, mísel (-i); nach meinem — po mojih míslih, kakor se mi zdi, kakor jaz sodim.

erarbeiten pridélati, pridobíiti; *impf.* pridelovati.

Erb- dedni, dédinski.

Erbadel *m.* dedno plemstvo.

Erbant *n.* dedni urád.

Erbansfall *m.* pripád dédiščine.

Erbanspruch *m.* pravica do dédiščine.

Erbantretung *f.*, Erbtritt *m.* nastòp dédiščine.

erbarmen *sich* usmíliti se koga, česa, smíliti se, smilováti se; *impf.* usmiljevati se, pomilováti koga, žal biti komu koga; erbarme dich unser usmíli se nas, pomilúj nas; der Arme erbarmt mich revež se mi smíli, míli.

Erbarmen *n.* usmiljenje, smiljenje, milovánje, pomilovánje, milost (-i).

erbarmenswürdig usmiljenja —, milovánja —, mílosti vredén. [mílostnik.

Erbarmen *m.* mílostník, pomilováčec, erbármlich revén, borén, siromáški; kukav, žalostén; grd, ostúđen; usmiljenja vredén.

Erbsämlichkeit *f.* révsčina, bórnost, siromášnost; ostúdnost.

Erbsarmung *f.* *s.* Erbsarmen.

erbsarmungslos brez usmiljenja, brez milosti, neusmiljen, nemil.

erbsarmungsvoll usmiljen, milostljiv, milosrdčen.

erbauen zídati, stávití, délati, graditi; sezídati, postávití, narediti, zgraditi; *impf.* postávljati, naréjati; (*gewinnen*) pridélati, *impf.* pridelovati; *fig.* bóljšati, bláziti; *pf.* pobóljšati, izpodbuditi, lep zgled komu dati; *impf.* izpodbújati.

Erbauer *m.* zidár, stavitelj, graditelj. erbaulich izpodbúden, izpodbudljiv, poučen.

Erbaulichkeit *f.* izpodbúdnost, izpodbudljivost, poučenost.

Erbaunung *f.* stavba, zgradba, sezídanje; *fig.* izpodbúja k pobóznosti.

Erbaunungsbuch *n.* izpodbúdna knjiga, poučne buke.

Erbbegrábnis *n.* rodovínsko pokopališče, rodovínski grob.

erbberechtigt upravičen k dédiščini.

Erbsesí *m.* dedna posest (-i).

Erbe *m.* dedič, dednik, dední naslédnik; zum Erben einsetzen za dediča koga postávití.

Erbe *n.* dédiščina, dédina, dedovina; daß väterliche — očinstvo; daß mütterliche — materinstvo.

erbeben stresti se, potrésti se, zadržetati (-tám, -gécem), zmájati se, zgeníti (zgánem) se.

erbeigen dédiški, dednolástén.

Erbeigenthum *n.* dedna —, dédinska lastnina. [vati.

erben dédovati kaj po kom; podédorberklären síh oglásiti se za dediča, — za naslédstvo.

Erberklärung *f.* oglasitév za dediča.

erbetteln pri-, naberáčiti, izprósiti, primolédovati; *impf.* priberačevati.

erbeuten upleníti, zapleníti, urópati, ugrábati.

erbfähig zmožen dédovati, sposóben za dédovanje, — naslédstvo.

Erbsfehler *m.* podédovana napáka.

Erbsfeind *m.* starí sovražnik.

Erbsfolge *f.* dedno naslédstvo.

Erbsfolger *m.* dední naslédnik.

Erbsfolgerecht *m.* dednonaslédno pravo.

Erbsfürst *m.* dední knez.

Erbsfürstenthum *n.* dedna kneževina.

Erbsfürstin *f.* dedna knéginja.

Erbsgebür *f.* dedna pristojbina.

Erbsgenos *m.* sodedič.

Erbsgenossin *f.* sodédnica.

Erbsgenuss *m.* užitek dédine.

Erbsgerichtsbarkeit *f.* dednosódna oblást (-i).

Erbgraf *m.* dední gróf.

Erbgräfin *f.* dedna grófinja.

Ergrund *m.* dedno zemljíšče.

Ergut *n.* dédina, dedno blagó.

Erbherr *m.* dední lastník, — gospodar.

Erbsold *m.* grajščínski podlóznic.

Erbsoldschafft *f.* podlóstvo, podlóstčina.

Erbsuldbigung *f.* poklónstvo dédnemu vladárju.

erbieten síh ponúdití se, *impf.* ponújati se; *s.* erbötig.

Erbin *f.* dédična, dédnica.

Erbbinteressent *m.* dední deléznik.

erbitten izprósiti, priprósiti; erbetener Zeuge napróšena pričá; durch Bitten erweichen preprósiti.

erbittern ogórcíti, ozlovóljiti; razsrditi, razjeziti, raztogotiti; erbittert sein jeziti se na koga, hudovati se nad kom.

Erbitterung *f.* ogórcenost; razsrdba, razsrdjenost.

Erbkaiser *m.* dední cesar.

Erbkönig *m.* dední kralj.

Erkrankheit *f.* prirojéna —, podédovana bolézén (-i).

Erblind *n.* dedna dezéla.

erbländisch dednodezélén.

erblaffen obledéti, prebledéti; *impf.* bledéti, obledévati; *fig.* umréti.

Erblasser *m.* zapústnik.

Erblasserin *f.* zapústnica.

Erblehen *n.* dední fevd.

Erblehensherr *m.* dední fevdní gospod.

Erblehensmann *m.* dední fevdník.

erbleichen *s.* erblaffen.

erblich dedén, dédinski, dédičen.

Erblidheit *f.* dednost.

erblicken zaglédati, uglédati, zazréti.

erblinden oslepéti, oslepéniti, vid izgubiti; *impf.* oslepévati.

erblöden sich i. entblöden.
erblös brez dédine; (ohne Erben)
brez dédičov, brez dédičov.

Erblosigkeit f. brez dédičovnost.
erblühen razcvésti (-cvetëm) (se);
impf. razcvétati (se).

Erbmarschall m. dedni maršal.

Erbmonarchie f. dedna monarhija.

Erbmundschenk m. dedni točaj.

erborgen na up —, na úpanje —,
na pósodo vzéti (vzámem), izposódi
si; impf. na up jemáti (jémľjem), iz-
posojevati si; erborgt izposójen, na
up vzet.

erbosen razhuditi, razzlobiti; erbošt
razhujën, razzlobljën.

erbötig pripravľjen, voljën, volján.

Erbpacht f. dedni zakúp.

Erbpächter m. dedni zakúpnik, prim-
ščák, primščič. [stvo.]

Erbpachtgut n. dednozakupno posé-

Erbpachtvertrag m. dednozakupna po-
gódba.

Erbpachtzins m. dedna zakupnina,
primščina.

Erbprinz m. dedni kráľjevič, cesár-
jevič, cárjevič, prestolonaslédnik.

Erbprinzessin f. dedna kráľjična, ce-
sarična.

erbrausen zabúčati (-čim), zašuméti.

erbreden ulómiti, polomástiti, raz-
bíti (-bíjem), stréti (sterem); impf.
ulámljati, razbíjati; (den Brief) raz-
odpečátiti. impf. razpečatovati; sich —
bljuváti (bljuvam, bljujem), kozláti;
izbljuváti, pokozláti, izhítiti.

Erbreden n. ulóm, lomást (-i); (deš
Briefes) razpečátba; bljuvánje, kozlá-
nje, brúhanje. [pravica.]

Erbrecht n. dédinsko pravo, dédinska
erbrechtlich dednoprávën.

Erbrechtsklage f. tožba za priznávo
dédinske pravice.

Erbreich n. dedna držáva.

erbringen den Beweis dokázati (-ká-
zem), izkázati. [vina.]

Erbshaft f. dédiščina, dédina, dedo-

Erbshaftsantritt m. nastöp dédiščine.

Erbshaftseinantwortung f. prisódba
dédiščine.

Erbshaftsgläubiger m. dédinski upnik.

Erbshaftsklage f. dédinska tožba.

Erbchaftsmasse f. dédinska imovina.

Erbchaftsache f. dédinska reč (-i).

Erbchaftsschuldner m. dédinski dolž-
nik. [práva.]

Erbchaftsverhandlung f. dédinska raz-

Erbchaftswerber m. dédinski prosivëc.

Erbchleider m. dedinolóvëc.

Erbchleidererei f. dedinolóvstvo.

Erbschuld f. dédinski dolg.

Erbshuh m. dedno varstvo.

Erbse f. grah; dem. grahëk, grašëc.

Erbse- grahov; =acker m. gráhovišëe;

=stein m. gráhovëc; =stroh n. gráhovica,

grahovina, grášnica; =suppe f. gráhov-

ka; =wicke f. grahor, gráhora, gráho-

rica, grášica.

Erbstaaten pl. dedne držáve.

Erbsteuer f. davëk od dédiščine.

Erbstück n. dédinska stvar (-i).

Erbtünde f. izvírni greh, prvi greh,
prirojéni greh.

Erbtheil m. dédinski delež; (v. Vater)

očinstvo; (v. d. Mutter) materinstvo.

Erbtheilung f. delitëv dédiščine.

Erbtruchsess m. dedni stolnik.

erbverbrüderet dednozavëžen.

Erbverbrüderung f. dédinska zavéza.

Erbvergleich m. dédinska nagódba.

Erbverhandlung f. dédinska razpráva.

Erbvertrag m. dédinska pogódba.

Erbverzicht m. odpóved dédinske pra-
vice.

Erbzins m. večna dača, dedna dača;

Erbzins- dednodáčen; =gut n. večno-

dáčno —, dednodáčno poséstvo; =mann

m. večnodáčnik.

Erd- zémeljski, zemski, pozémeljski,
pozémski; (unter d. Erde) podzémeljski,
podzémni.

Erdabrutschung f. usád, udór; (Sand-
lehne) plaz (-a, -ú).

Erdachse f. zémeljska os (-i).

Erdapfel m. krompir, korün, pod-
zémľjica. [nišëe.]

Erdäpfelacker m. krompirišëe, korü-

Erdäpfelblätter pl. krompirjevica.

Erdäpfelbrantwein m. krompirjevëc.

Erdart f. zemľjina, prst (-i).

Erdbahn f. zémeljska pot (-i).

Erdball m. zémeljsko oblo.

Erdbeben n. potrés, potrés zemlje.

Erbbeerapfel m. jágodičar.

Erdbere *f.* jágoda, jágodica, jágodnjak, smókvyca.

Erdberkücher *m.* (Rörbchen aus Baumrinde) kozól, kozóléc, kozóléc, kozúl, skoréc. [perje.]

Erdbeerkraut *n.* jágodičevje, jágodovo erdbeschreibend zemljepisén.

Erdbeschreibung *f.* zemljepis.

Erdbewohner *m.* zemlján, prebivávec zemlje. [tál] *pl.*

Erdboden *m.* zemlja, svet, tla (*gen.*)

Erdbraun *m.* podzemeljski ogénj.

Erdbürger *m.* zemlján.

Erddurchmesser *m.* zémeljski premér.

Erde *f.* zemlja; *dem.* zémeljica; Damm-erde prst (-i), brnja, črnica; (Oberfläche) površje, površina; die lochere — rálhica; die unfruchtbare — publicá, mrtvíca; zähe — slínavka; Staubprhlica; (Festland) celína; zur — beftatten pokópati (-kópljem), *impf.* pokópavati; zur — fallen na tla pasti (padem), *impf.* pádati; zu ebener — pri tleh; zu — werden sprstenéti, strohnéti.

Erdeleben *n.* pozémeljsko življénje, življénje na svetu.

Erden in Zusage. *f.* Erd-

erdenklar kar se more mísliti, izmísliti, mogóč, možén.

erdenken izmísliti, umísliti; *impf.* izmísljati.

erdenklar *f.* erdenklar.

Erdenkloß *m.* gruda, grúša; *fig.* hrust.

Erdenleiden *n.* trpljénje na svetu.

Erdensohn *m.* zemlján.

Erdenstand *m.* posvétna reč (-i).

erdenwärts *adv.* k tlóm, na tla, pódse.

Erdenwonne *f.* posvétno veselje. [lján.]

Erdephen *m.* popénjéc, prithéni brš-

Erderhöhung *f.* zvišáva, zvišek, gríva.

Erderschütterer *m.* zemljetréséc.

Erderschütterung *f.* potrés, zemljetrès.

erdsahl prstén.

Erdsall *m.* udrtína, podsèd, udòr; prepadína; (Drt) prepadíšée.

erdsarben prsténe barve, prsténast.

Erdsfeuer *n.* podzemeljski ogénj.

Erdsfläche *f.* površje, površina.

Erdsloß *m.* bolháč. [rojen.]

erdgeboren pozémeljski, na zemlji

Erdegenüße *n.* prstnína.

Erdeschoß *n.* prtilóje, prizémlje.

Erdrille *f.* murín, murček.

Erdrube *f.* jama, podsípnica.

Erdgürtel *m.* zémeljski pas, (pojás).

erdhaltig zémeljnat, prstén.

Erddar; *n.* zémeljska smola, klej.

Erddau f. motika; (schmale) rónnica, kopáča.

Erddausen *m.* kúp, gomíla.

Erddöhle *f.* rupa, kotánja.

Erddüfte *f.* beznica.

erdichten *f.* erdenken. [véc.]

Erddicht *m.* izmísljávéc, izmísljeváv-

Erddichtung *f.* izmísljáva, izmísljeváv-nje; izmíslék; das íst eine — ta je bosa, — prazna.

erdienen prislúziti, *impf.* prislúzévati; (als Knecht) prhlápčevati; (als Sixt) prlpastírítí.

erdig prstén, zémeljnat.

Erdkarte *f.* zemljevid.

Erdkloß *m.* greba; *f.* Erdenkloß.

Erdkluft *f.* predòr, razzedlína, tokáva, prepád; (mit einfließendem Wasser) poníkva.

Erdklumpen *m.* grúča, kepa.

Erdkreis *m.* zemljekròg, zémeljski krog.

Erdkugel *f.* zémeljsko oblo.

Erdkunde *f.* zemljeznánstvo.

Erdkundig zemljeznánstven.

Erdkundige *m.* zemljeznánéc.

Erdlage *f.* leža zemlje; zémeljska plast (-i), lega prstí.

Erdoch *n.* *f.* Erdkluft.

Erdmännchen *n.* škrať, škraťelj.

Erdmaus *f.* poljska miš (-i). [réc.]

Erdmesser *m.* zemljemèr, zemljemé-

Erdmesskunst *f.* zemljemèrstvo, mér-jenje zemlje, meritév zemlje.

Erdmittelpunkt *m.* sredíšée zemlje.

Erdsnähe *f.* prizémje, perigéj.

Erdoberfläche *f.* površje —, površina zemlje.

Erdoil *n.* kámeno olje, kámenovéc.

erdolchen zakláti (-kóljem), prebósti (-bódem); *impf.* prebádati. [vati.]

erdonnern zagrméti, *impf.* zagrmé-

Erdepch *n.* zémeljska smola, klej, kámena peklína.

Erdbol *m.* zémeljski tečaj.

Erdbunt *m.* zémeljsko mesto.

Erdreich *n.* zemlja, zemljina, prst (-i); (Reich auf Erden) zemeljsko kraljestvo. erdreifen drzniti se, predrzniti se, zdrzniti se, osméliti se; *impf.* predrzovati se.

Erdrinde *f.* zémeljska skorja.

erdruhnen zahruméti, zabobnéti; *impf.* zahrumévati.

erdrosseln zadáviti, zadušiti, zadrgniti; *impf.* zadávljati, zaduševati, zadrgovati.

erdrukken zmečkáti, utláčiti, zdrúščiti; daš kind — zadušiti.

Erdrukken *m.* brdo, hrbět, sleme, rt; *dem.* rtič.

Erdsalz *n.* zémeljska sol (-i), podzémeljska sol.

Erdscheibe *f.* (*Cyclamen*) kokorík, korček, krvávi lisec, (soldátka).

Erdschildkröte *f.* želva, šrepaha.

Erdshlund *m.* predòr, prepád, razpòr.

Erdsholle *f.* gruda, grudovina.

Erdsenke *f.* usád.

Erdspalte *f.* razpòka, razpoklina.

Erdstoß *m.* potrés.

Erdstrich *m.* zémeljski pas, podnébje.

Erdtheil *m.* del zemlje.

erdulden pretrpéti, prebiti (-bijem), prestáti (-stánem), prenéstí (-nésem); *impf.* prestájati, prenášati, trpéti.

Erdumsegler *m.* zemljeplóvec, plověc okóli zemlje.

Erdumseglung *f.* oplòv zemlje, plovstvo —, plovitěv okóli zemlje.

Erdursprung *m.* začétek zemlje, postáněk zemlje.

Erdwall *m.* nasip, osip.

Erdwärme *f.* zémeljska toplóta.

erdwärts *adv.* k zemlji, proti zemlji, k tlom.

Erdwurm *m.* glista, črv.

Erdzirkel *m.* zémeljski krog.

Erdzone *f.* zémeljski pas, podnébje.

Erdzunge *f.* zémeljsko stegno, zémeljski rtič, zémeljska ožina; (zwei Meeren) medmòrje.

ereisern síh vnéti (vnámem) se, razvnéti se, ugréti (-gréjem) se; *impf.* vnmémati se, ugrévati se.

ereignen síh zgoditi se, pri-, dogoditi se, pripetáti se, primériti se; *impf.* dogájati se, godíti se, primérajati se.

Ereignis *n.* dogódek, prigódek, primérek, primérljaj, slučáj, pripétljaj; zufálliges — nakljúeba.

erleiden dohitéti, zatéti (-tnem) (noč), doíti (-idem), dotégniti, dostigniti; *impf.* dohitévati, dohájati; (betreffen) zadéti (-dénem), *impf.* zadévati.

Eremit *m.* puščávník, samotár, samotárec.

Eremitage *f.* j. Einsiedelei.

ererbten podédovati, pridédovati.

erfahren zvédeti (zvem), do-, seznáti; (ermitteln, erheben) izvédeti, ovédeti; *impf.* doznávati, čúti (čujem), slíšati (slíšim); (probieren) izkúšiti, poskúšiti; *impf.* izkúšati.

erfahren izvéden, veden, več, izkúšen, preizkúšen.

Erfahrenheit *f.* izvédenost, izkúšenost.

Erfahrung *f.* izkúšnja, preizkúšnja, izkústvo; in — bringen iz-, pozvédeti (-vém); die — ergibt izkúšnja kaže.

Erfahrungsbeweis *m.* izkústveni dokáz.

erfahrungsmäßig izkústven, izkúšen; *adv.* po izkúšnji.

erfahrungsreich jako izkúšen, mnogoizkúšen.

Erfahrungsurtheil *n.* izkústvena sod-

Erfahrungswissenschaft *f.* izkústveno znanstvo.

erfassbar doséžen; doúmèn.

erfassen prijéti (primem), popásti (-pádem), zgrábiti; *impf.* prijémati, popádati; (begreifen) razuméti, douméti, pójmíti, z úmóm doséči (-séžem), razbráti (-bérem); *impf.* raz-, doumévati.

erfodten priboríti, pribojevati, z mečem dobiti; *impf.* dobívati; *fig.* pribéráčiti, pripravíti, priprosjáčiti.

erfindbar izúmèn.

erfinden iznájti (-nájdem), izúmiti, izmisliti; *impf.* izúmljati, izmíšljévati; (erkennen) spoznáti, *impf.* spoznávati.

Erfinder *m.* iznájdnik, izúmnik, izumitelj; —in *f.* iznájdnica.

erfinderisch iznajdljiv, izumljiv, izmíšljiv.

Erfindsamkeit *f.* iznajdljivost, izumljivost.

Erfindung *f.* iznájdba, izúmék; (Umwahrheit) izmíšljáva; daš ist eine — ta je bosa.

Erfindungskraft *f.* iznajdljivost, izumljivost, izmišljivost.

erflehen izprósiti, primolédovati.

erfließen izíti (-idem), *impf.* izhájati.

Erfolg *m.* *í.* *Folge*; (*Ausgang*) izíd, uspéh, poslédek; mit gutem — uspěšno; guten — haben prospěti (-spém, -spějem), uspěti; *impf.* pro-, uspěvati.

erfolgen zgoditi se, nastópiti, nastáti (-stánem); *impf.* godíti se, nastájati; sledíti, nasledovati; erfolgter Betrag pláčani znesék; *í.* ausfolgen.

erfolglos izročíti, izdáti.

Erfolglos *f.* izročítěv, izplačilo.

erfolglos brezuspěšen; *adv.* brez uspěha.

erfolgreich uspěšen, z uspěhom.

erforderlich potreběn; — sein treba biti; — en *Falls* *adv.* ako je treba, ko bi treba bilo.

erfordern zahtěvati, potrebovati; treba biti (komu česa); meine *Pflicht* erfordert eš moja dolžnost zahtěva, — veléva; wie eš die *Umstände* — kakor okóliščine nanesó.

Erfordernis *n.* potreba, potrebščina, potrebnost, zahtěva.

erforschen poiskati (-iščem) kaj, izsledíti, ovědeti (-vém); izprašati; *impf.* izsledovati, ovedovati, zasledovati, pozvedovati; izpraševati; (prüfen) preiskovati.

Erforscher *m.* preiskovávěc, izsledovátelj, pozvedovávěc.

Erforschung *f.* preiskáva, preiskovánje, pozvedovánje, izpraševánje, zasledovánje; ovědba, izslědba.

erfragen izprašati, *impf.* izpraševati.

erfreuen sich predržniti se, držniti se; *impf.* predzovati se.

erfreuen *tr.* veselíti; razveselíti, obveselíti, vzradostíti; *impf.* razveseljevati; sich — veselíti se, radovati se; razveselíti se, *impf.* razveseljevati se *z.*

erfreulich radostljiv, razveseljiv; radóstěn.

erfrieren zmřzniti, obumřěti od mraza; *impf.* zmřzovati; (*Pflanzen*) pozěbsti (-zěbem), *impf.* pozěbati.

Erfrieren *n.* pozěba, zmřznjenje.

erfrischen osvěžiti; *impf.* svěžiti, krepčáti, krepíti; okrepečáti, okrepíti, očvr-

stíti, oživíti; *impf.* okrepečevati, oživljati; (sich) machen) hladíti; ohladíti, razhladíti; *impf.* ohlájati.

erfrischend svěžilěn, krepčeválěn, krepilěn, hladilěn, otávěn.

Erfrischung *f.* osvěžba, okrepečáva, pozivljáva, ohláda, otáv.

erfroren zmřzel, zmřznjen; (*von Pflanzen*) ozěběl, pozěběl.

Erfrorene *m.* zmřznjeněc, zmřzlec.

Erfüllbarkeit *f.* izpolnívost.

erfüllen izpólniti, dopólniti, storíti; *impf.* iz-, dopolnjevati; (mit etvas) napólniti, navdáti; *impf.* napolnjevati, navdájati; sich — dopólniti se, izpólniti se, izvršiti se; *impf.* dopolnjevati se, izvrševati se.

Erfüllung *f.* iz-, dopolnitěv, dopolnjevánje; in — gehen zgoditi se, dogoditi se, uresničiti se, izíti (-idem) se.

Erfüllungseid *m.* dopolnilna prisěga, ergánzen dopólniti, dostáviti; *impf.* dopolnjevati, dostávljati; ergánzend dopolnjujěd, dopolnilěn.

Ergänzung *f.* dopolnitěv, dopolnilo, dopolnjevánje; *gram.* dopolnilo.

Ergänzungs- dopolnilni, dopolnjujěci, dopolnitveni; =bezirk *m.* dopolnilni okraj; =bezirkscommando *n.* povělstvo dopolnilnega okrāja; =geschworene *m.* nadoměstni porótnik; =prüfung *f.* dopolnilna preizkúšnja; =wahl *f.* dopolnilna volítěv.

ergeben podáti, izročíti; *impf.* podájati, izročěati; sich — podáti se, vdáti se, podvrěci (-vrězem) se; *impf.* podájati se, vdájati se; ergib dich vdáj se; ergib dich nicht ne vdáj se; (sich zutragen) priměriti se, prigodíti se, pripěti se; *impf.* priměrvati se; (hervorgehen) izhájati; nasledovati, razoděvati se, kázati (kážem) se iz česa.

ergeben vdán, podán, privájen (komu); — er *Diener* ponižni služábnik, — sluga; ich danke — št lepa hvala.

Ergebnheit *f.* vdánost.

Ergebnis *n.* izíd; (*Resultat*) poslédek, uspěh; (*Folge*) poslédica; *í.* *Ergebnis*.

Ergebung *f.* vdánost; podája, vdája; izročítěv; mit — vdán.

ergehen izíti (-idem), príti (pridem) na dan; *impf.* izhájati; ein *Urtheil* —

lassen izróci (-róčem) sodbo; daš Er-
fennnis ergeht razsódba se izdá; eine
ergangene Verordnung izdána naréd-
ba; einen Befehl — lassen zapovédati
(-vém), zaukázati (-kázem), povélje iz-
dáti; *impf.* zapovedovati, zaukazovati;
(ge)stehen godíti se; es wird dir übel
— huda bo s teboj, huda ti bo predla;
sich — izprehájati se, šétati (šétam,
šéčem) se. [tališče.

Ergehungsplaß *m.* izprehajališče, še-
ergiebig plenjav, plodén, izdátén,
nosén; obilen; daš Getreide ist —
žito plenja.

Ergiebigkeit *f.* plenjavost, plodnost,
izdátnost, izdajilo; obilnost.

ergießen *s.* ausgießen; sich — (vom
Flusse) izlívati se, iztékati se, teči
(tečem) v . . ; (v Regen, Thrauen) ulíti
se, *impf.* ulívati se; razliti (-lijem) se,
impf. razlívati se.

erglänzen zabléščati (-im), zasvétiti
se, zalesketáti (-kščem, -ketám).

erglúhen zažaréti, zagoréti, razbéliti
se, vnéti (vnámem) se, razžariti se,
razvnéti se; *impf.* zažarévati, zagoré-
vati, vnémati se.

erglúhen veselíti; razveselíti, *impf.*
razveseljevati; sich — veselíti se, rado-
vati se; razveselíti se, osladíti se s čim;
impf. razveseljevati se, oslájati se.

erglúhtig veseljiv, radostljiv, vzra-
dostljiv. [vost.

Erglúhtigkeit *f.* veseljivost, radostljí-

Erglúhung *f.* veselica, radóst, razve-
seljevanje, veselje.

ergrauen osivéti; ergraut osivél.

ergreifen prijéti (primem), popásti
(-pádem); *impf.* prijémati, popádati;
(den Verbrecher) zasáčiti, ulovíti, ujéti
(-jámem), uhvátiti; (auf friischer That)
zalotíti, zaléstí (-lézem), zatéči (-téčem);
(das Gemüth) geníti (gánem), presú-
niti, pretrésniti, v srce seči (sežem),
dójmíti se; *impf.* ségati; (den Recurs)
poprijéti se rekúrza, vložiti rekúrz;
eine Beschwerde — pritóžiti se, *impf.*
pritoževati se; ein Mittel — lotíti se,
poprijéti (-primem) se česa, porábiti;
impf. lotévati se, poprijémati (-jém-
ljem) se; daš Wort — besédo povzéti
(-vzámem); die Flucht — abégniti, uskó-

čiti; die Waffen — za oróžje zgrábiti,
za oróžje prijéti; *impf.* — prijémati;
(von der Furcht) obíti (-idem), opásti
(-pádem); *impf.* obhájati, prehájati,
opádati; Bejß — zaposéstí (-sédem),
polastíti se česa, osvójiti kaj.

ergreifend genljiv, ginljiv, v srce
segajóč.

Ergreifung *f.* ujétév, prijétba, zasáčba.
ergrimmen raztogotíti, razzlobíti, raz-
srdíti, razkáčiti, razgnéviti, razjáríti;
er ist ganz ergrimmt togóta ga lomi,
vse vre po njem.

ergrimmt razkáčen, razjárjen, jar.

ergründen dognáti (-žénem), čemu
do dna priti (pridem), na kraj priti,
do dna seči (sezem), z umom doséči,
preséči; *s.* erforschen; (daš Wesen Gottes)
dóuméti, z umom preséči; *impf.* dó-
umévati.

Erguß *m.* izlív, razlív, iztók.

erhaben vzvišen, vznosit, visók, veli-
častén; (v Arbeiten) izbóčen, vzbókel.

Erhabenheit *f.* vzvišenost, vznositost,
veličáva, veličástnost; (hervorragende
Stelle) vrh, brdo, hrbét; *s.* Relief.

Erhalt *m.* prejem.

erhalten (erlangen) dobíti, prejéti
(préjmem), doséči (-sézem); *impf.* dó-
bívati, prejémati, doségati; (aushalten)
vzdržati (-držim); (ernähren) redíti,
živíti, hrániti, vzdržávati; preréditi,
preživíti; *impf.* preživljati; (bewahren)
ohrániti, obdržati; *impf.* ohranjévati;
obdržávati; sich — hrániti se, živíti
se, preživljati se.

Erhalter *m.* hranítelj, ohranítelj,
vzdrževávec, vzdržník.

Erhaltung *f.* ohranítév, ohrámbo; pre-
jem; vzdržba, vzdrževanje.

Erhaltungskosten *pl.* stroški za pre-
življanje; stroški za vzdrževanje.

erhandeln pritžžíti, prikupévati, pri-
kúpati. [se.

erhängen sich obésiti se, *impf.* obésati
erharten strdíti se, okréniti, zakrk-
niti, odrevenéti.

erhärten potrdíti, dotrdíti, utrdíti,
dokázati (-kázem), doistíniti; *impf.*
potrjevati, utrjevati, dokazovati.

erhaschen ulovíti, zalotíti, usáčiti,
uhvátiti.

erheben vzdigniti, povzdigniti; (ein wenig) privzdigniti, dvigniti, vzvišati, povišati, povznésti; *impf.* vzdigovati, vzdigávati, dvígati, vzviševati, povznášati; (riihmen) slaviti, kválití, veličati; poveličati, povzdigniti; *impf.* poveličevati, povzdigovati; (Steuern) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati; (ermitteln) pozvédeti (-zvéť), ovédeti, preískati (-iščem); *impf.* pozvédati, pozvedovati, preískovati; eine Plage — tóžiti koga; zatóžiti koga, tožbo podáti zoper koga; die Anklage — obtóžbo dvigniti, obtóžiti; einen Anstand — pomíslek navésti (-védem); *impf.* spotíkati se; eine Beschwerde — pritóžbo oglasiti, pritóžiti se; Geld — vzdigniti, potégniti denár; die Stimme — izpregovoriti, oglasiti se; *impf.* oglasati se; den Ton — povzdigniti glas; Geschrei — hrup zagnáti (-žénem), zakričati (-čím); Gelächter — zakrohotáti se, smeh zagnáti; sich — vzdigniti se, vstáti (vstánem); *impf.* vzdigovati se, vstájati; (über andere) povzdigovati se, veličati se, prevzetovati; (aufaugen) začéti (-čném) se, navstáti (-stánem), vnéti (vnámem) se; *impf.* začénjati se, navstájati, vnémáti se.

erhebend vznosen, vznesen.

erheblich znamenit, tehtovit, važen; — erschweren izdátno, znatno otežiti.

Erhebung *f.* povzdiga, povzdigovánje, povišba; (amtliche) pozvédba, ovédba, pozvedovánje; pobíranje (dávšéine).

erheischen *s.* erfordern.

erheitern iz-, razjasniti, iz-, razvedriti; razveseliti; *impf.* vedriti, razjasnjevati; razveseljevati.

Erheiterung *f.* razjasnitév, razjasnjevánje; razveselitév; razvedrilo.

erhellen (aus etwas) videti se, kázati (kážem) se, razodévati se. [se.]

erhenken sich obésiti se, *impf.* obésati erheudeln prihlíniti, prihínávčiti.

erhitzen razgréti (-gréjem), razpáliti; *impf.* razgrévati; (Eisen) bélití; razbélití; sich — ugréti se, pregréti se; *impf.* pregrévati se; erhitzt razvnet, ugrét, pregrét, razbéljen.

Erhitzung *f.* razgrétje, razpál, razbéljenje.

erhöhen povišati, vzvišati, povikšati, povzdigniti; *impf.* poviševati, povikševati; (bermehrten) množiti; pomnožiti, *impf.* pomnoževati.

Erhöhung *f.* povišba, poviševánje, povíšek, pomnožba.

erhöhungsfähig povíšen.

erholen sich opočíti (-čijem) se, opočíti se, oddehniti (-dánnem) se, ukrepiti se, opomóči (-mórem) si, okrévati, popráviti se; Ratheß — za svét poprášati, *impf.* popraševati.

Erholung *f.* odpočíték, počíték, oddih.

Erholungsfunde *f.* počítna ura.

erhören uslíšati (-slíšim), *impf.* uslíševati.

erinnerlich, es ist mir — pomnim, pámetim, spominjam se.

erinnern *trans.* spómnniti, opómnniti; spoménniti (-nem), opoménniti; *impf.* spomínjati, opomínjati; (erwähnen) oméniti, v misel vzéti (vzámem); *impf.* oménjati, v misel jemáti (jémlem); sich — kaj pómnneti (-im), pámetovati; spómnniti se, v misel priti (pridem) koma, domísliti se; *impf.* spomínjati se česa, na misel prihájati, domísljevati se.

Erinnerung *f.* spomín, pómnnenje; (Er-mahnung) opomín, opomínék; opázka, opómba. [spomenica.]

Erinnerungsbuch *n.* spomínska knjiga,

Erinnerungsfähigkeit *f.* spomenljívoť.

erinnerungslos brez spomína.

Erinnerungsvermögen *n.* spomnjívoť, pomnjívoť.

Erinnerungszeichen *n.* spomínék.

erjagen ujéti (-jámem), uloviti; [einholen.]

erkalten omrznniti, *impf.* omrzovati; ohladiti se.

erkalten zmráziti, premráziti; *impf.* premrázevati; sich — premráziti se, prehladiti se, prezébsti (-zébem); *impf.* prezébatí.

Erkältung *f.* premráza, prehláda, prehlád, prehlája, prehlájénje, prezéba.

erkämpfen príborítí, príbojevati, prídobiti; *impf.* prídobívati.

erkaufen kúpiti, *impf.* kupovati; (bestechen) podkúpiti, podmítiti; *impf.* podkupovati; (loßkaufen) odkúpiti, *impf.* odkupovati.

erkauflich podkúpěn, podkupliv.
 Erkaufte *m.* podkúpljenec; (Loſge-
 faufte) odkúpljenec.

erkennbar poznátěn, spoznátěn, raz-
 ločljiv, razložěn.

erkennen poznáti; spoznáti, razpo-
 znáti; *impf.* spoznávat; (über etwas)
 rászóditi, odlóčiti; *impf.* rászójati, odo-
 ločevati; auf Strafe — prisóđiti kazěn,
 obsóđiti v kazěn; zu ſtecht — rászóditi;
 (unterscheiden) razlóčiti, *impf.* razloče-
 vati.

Erkener *m.* poznávateľ; spoznavá-
 telj, spoznavavec.

erkennlich poznátěn, spoznátěn;
 (danfbar) hvalézěn. [nost.]

Erkenntlichkeit *f.* poznátňost; hvaléz-
 Erkenntnis *f.* spoznávanje, spoznáva;
 zur — kommen spámetiti se, spáme-
 tovati se; — *n.* (gerichtl.) rászódba,
 rászodilo, odlóčba, odlók.

Erkenntnisgericht *n.* rászóđno sodišče.

Erkenntnisvermögen *n.* spoznaválnost.

Erker *m.* pomóli *pl. m.*, tin.

erkiesen izvóliti, izbráti (-bérem), od-
 bráti; *impf.* izbirati *z.*

erklärbar razložěn, razložljiv.

erklären razložiti, razjasniti, raztol-
 máčiti, razbráti (-bérem); *impf.* raz-
 lágati, razkládati, razjasnevati, po-
 jasnjevati; (den Willen) izréči (-réčem),
 izústiti, razodéti (-dénem); *impf.* iz-
 rekovati, razodévati; *f.* beleučten; (zu
 etwas) pro-, razglásiti (za naslédnika),
impf. proglásati; den Krieg — vojsko
 napovedáti (-vém), *impf.* napovedovati;
 für unſchuldig — za nedóžnega spo-
 znáti, izréči, da je nedóžěn; ſich —
 svoje misli razodéti (-dénem), izjáviti
 na znanje dati; *impf.* razodévati; er-
 klárter Feind očitěn sovražnik.

Erklärer *m.* razlagateľ, razkladateľ,
 razlagavec, tolmác.

erklärlich *f.* erflárbar.

Erklärung *f.* razlaganje, razložba, raz-
 lága; (Declaration) izjáva, izrecilo, iz-
 ustilo, izrek; proglás; (Befehl) (Befehl)
 pojašnilo, razjasnilo, objašnilo.

erklecken zadósti biti (sem), zadosto-
 vati, dostájati; zaléči (-léžem).

erklecktlich zadóstěn, dovóljen; *adv.*
 dovólj, dosti; precěj.

erklettern priplézati, splézati (na vrh),
 doplézati (do vrha). [niti.]

erklingen zadonéti, zazvenéti, zazvo-
 erknenen zaškrípati (-škrípajem), za-
 škrípati.

erkoren izvóljen, izbrán.

erkranken zboléti, razboléti, oboléti;
impf. obolévat *z.*

Erkrankte *m.* bolník, betežnik; *f.* bol-
 níca, betežnica.

Erkrankung *f.* obolenje; ſeit ſeiner —
 kar je obólel.

erkühnen ſich oseméti se, držniti se,
 predržniti se; *impf.* predržovati se.

erkundigen ſich pozvédati, pozvedo-
 vati, opraševati, po(v)praševati; (bei
 jemandem) poprašati —, vprašati koga
 po čem; *impf.* popraševati.

Erkundigung *f.* pozvédba, pozvedo-
 vanje, popraševanje; —en einziehen *f.*
 ſich erkundigen.

erkundigungsweise *adv.* pozvedovaje,
 popraševaje.

erkundschaften iz-, dozvédati (-vém).

erkünſteln umetovati; hlíniti; délati
 se, kázati (kážem) se; erſünſtelt nare-
 jěn, prihlinjen, nepristěn.

Erlag *m.* vlóžba, polóžba, vláganje,
 poláganje; nach — vložívši.

Erlagsgebür *f.* vložnina.

Erlagsgefud *n.* prošnja zaſtran vlóž-
 be, polóžna prošnja.

Erlagschein *m.* vlóžni list, polóžnica.

erlahmen ohrométi, *impf.* ohromévati;
fig. onemóči (-mórem), obnemóči, obne-
 mágati, omrtvéti; *impf.* obnemagovati.

erlangen doséči (-séžem), dobiti, za-
 dobiti, dokópati (-kópljem, -kopám) se
 do česa, steči (stečem); *impf.* doségati,
 dobívati; (durch Witten) izprósiti.

Erlangung *f.* doséga, doséžba, za-
 dobitév.

Erlaß *m.* razpis; (die Nachlaßung)
 odpúst, odpústek, popúst, izpregléd.

erlassen (nachlaßen) odpustiti, izpre-
 glédati, prizanésti (-nésem); *impf.* odp-
 púšćati, izpregledovati, prizamášati;
 (Befehl, Schreiben) izdáti, razglásiti;
impf. izdájati, razglásati; in Gemáß-
 heit deß —en Befehls po danem povelju.

Erlaßjahr *m.* sveto —, odpústno leto.

erläßlich odpústěn, odpustljiv.

Erlafsrecht *n.* pravica odpúšcanja.
Erlassung *f.* odpúst, odpúšcanje, izpregled; (deš Gefeszes) izdáva, izdája, izdájanje.
erlauben dovolíti, dopustíti, pripustíti; *impf.* dovoljevati, dopúšcati; eš ist erlaubt dopúšćeno je, sme se.
Erlaubnis *f.* dovolítév, dovoljenje, dopúst, dovolilo, pripustilo; ich habe — smem; bitte um — prosim, dovolíte mi; mit — dopustíte, dovolíte.
Erlaubnischein *m.* dopústni list, dovolilni list, dopústnica, dovolilnica.
erlaubt dovoljen, dopúšćen, pripúšćen.
erlaucht svetél, presvétél.
Erlaucht *f.* svetlost, presvetlost.
erlauern izprežati (-prežim), izpáziti, spasti (spasem).
erläutern pojasniti, razjasniti, razložiti; *impf.* razlágati.
Erläuterung *f.* pojasnilo, razláganje, razjasnjevanje.
Erle *f.* jelša; *dem.* jélšica; *coll.* jélševje.
erleben doživéti, učákati, dočákati.
Erlebnis *n.* dožiték; prigódek, pri-péték.
erledigen osvoboditi, oprostíti, réšiti; *impf.* reševati; (abthun) odprávití, *impf.* odprávljati; (Gefuch) réšiti, *impf.* reševati; erlebte Stelle izpráznjena služba; die Sache ist erledigt reč je dognána, — réšena.
Erledigung *f.* rešítév, rešilo; odpráva; in — deš Berichtes rešujóč poročilo; in — kommen izprázni se; — einer Stelle izpráznitév mesta.
Erledigungsentwurf *m.* načrt rešitve.
erlegen vložiti, položiti; *impf.* vlá-gati, polágati; (Wild) ustreliti, ubiti (-bijem).
Erleger *m.* položník, vložník, vložitelj.
erleichtern lájšati, lehčati; po-, olájšati, zlájšati, polehčati, iz-, olehkotiti; *impf.* polajševati, polehčevati.
Erleichterung *f.* polajšáva, olajšáva, polajšilo, polajšek, olajšek, poláksica.
erleiden pretrpéti, prestáti (-stojím), prenésti (-nésem); *impf.* trpéti, prenášati; (Schaden) škodo iméti (imám).
Erlen- jelšev; =baum *m.* *f.* Erle; =holz *n.* jélševina; =wald *m.* jélševje.
erlernen naučiti se, priučiti se.

erlesen izbráti (-bérem), odbráti, iz-vóliti; *impf.* izbírati, odbírati.
erleuchten razsvétiti, razsvétliti, osvétiti, razsijáti (-sijem); *impf.* razsvečevati, razsvetljevati, razsévati; *f.* auf-flären, beleuchten.
Erleuchtung *f.* razsvečáva; razsvéta, razsvétba, razsvetljenje.
erliegen lézati (-im), biti (sem); unter der Last — onemóci (-mórem), uléci (-lézem), iznemóci, obnemágati; er wird der Krankheit — ne bo prebolel, — shodil; die bei Gericht — den Selber denárji shránjeni pri sodišću. [gán.
erlogen izmíšljen, lažljiv, lažniv, zle-
Erlös *m.* izkupilo, izkupičék, iztržék.
erlösch *intr.* gásniti; u-, pogásniti; *impf.* ugasovati; (das Recht) izgubiti moč; (aufhören) néhati, prestáti (-stá-nem), miníti; *impf.* nehovati, prestá-jati, minévati; (aussterben) pomréti (-mrjem), odmréti; *impf.* pomirati; (b. Termin) iz-, potéci (-téčem); *impf.* potékati; *tr.* gasíti; po-, ugasíti; *impf.* pogásati; erloschen ugásel, minúl, umrl.
Erlöschen *n.* ugás, ugásenje; prestá-nék, odmrťje; (deš Feuer) pogasítév; (eines Terms) izték, poték.
Erlösung *f.* *f.* Erlöschen.
erlösen réšiti, odréšiti, otéti (-tmém), izbáviti, osvoboditi, odkúpiti; *impf.* reševati, odkupovati.
Erlöser *m.* odrešitelj, odrešenik, spa-sítelj, odkúpnik.
Erlöste *m.* odréšenec, réšenec, odkúp-ljenec; *f.* réšenka, odkúpljenka.
Erlösung *f.* rešítév, odrešítév, odre-šenje, rešilo, izbáva, otédba; odkúp.
Erlösungsstunde *f.* ura rešitve.
erlügen izmíšliti, zlegáti (zlázem) se; erlogen izmíšljen, lažniv.
ermächtigen pooblastíti, oblást komu dati; *impf.* pooblašćati, oblást komu dájati.
Ermächtigte *m.* pooblašćénec. [stílo.
Ermächtigung *f.* pooblastítév, poobla-ermáhnun opómniiti, opoméniiti; po-svariti; *impf.* opomínjati; svariti.
Ermahner *m.* opomínjavéc, svaritelj, svarivéc.
Ermahnung *f.* opomínjanje, opomín-svarítév, posvarítév, svarilo.

ermangeln mánjkati; po-, z-, primánjkati; *impf.* zmanjkovati; daš Ge-richt wird nicht — dieš zu thun sodišče ne opusti tega, — gotóvo to stori; ich werde nicht — zu kommen gotóvo pridem.

Ermangelung *f.* pománjkanje; in — eines Besseren ker nimam boljšega.

ermannen sich ohrábriti se, ojunáčiti se, srcé si vzéti (vzámem); *impf.* srcé si délati.

ermäßigten znížati; zmánjšati; *impf.* zníževati; zmanjševati.

Ermäßigung *f.* znížba, znížanje, zníževánje; zmanjšáva.

ermatten *tr.* utrúdití, upéhati; *intr.* upéhati se, opésati, onemóci (-mórem).

Ermattung *f.* utrúdba, upèh, opésanje; utrújenost, onemóglost.

ermessen pre-, izmériťi; *impf.* pre-, izmérjati; izprevídeti, presódiťi, preudáriti; *impf.* presójati, preudárjati.

Ermessen *n.* razsòd, izprevíd, preudárek, izvolja, izprevídnost; nach dem — des Richters kakor sodnik razsódi.

ermesslich izméréh.

ermitteln iz-, dozvédati (-vém); izsledíťi, dognáti (-žénem); *impf.* izvédati; izmériťi, izračúňiti.

Ermittelung *f.* iz-, dozvédba, ovédba, zaslédba; dolóčba, izračún.

ermöglichen omogóčiti, *impf.* omogóčevati.

ermorden umoríťi; (tódtén) usmrtíťi; (erjád)lagen ubíťi (-bíjem), *impf.* ubíjati.

Ermordete *m.* umorjénec.

Ermordung *f.* umòr, morítév; (Tódt-schlag) ubój; (Tódtung) usmrtítév.

ermüden *tr.* péhati, trúdití; upéhati, izpéhati, utrúdití, izdélati; *intr.* utrúdití se, upéhati se; (v. Gehen) izhódití se; (durch Arbeit) izdélati se, prevrédití se. [den.

ermüdend utrudljív, trudapóln, trumüdet utrújen, izdélan, izpéhan, izhójen.

Ermüdung *f.* utrúdba; upèh, opésanje; utrújenost.

ermuntern budíťi, drámiti; zbudíťi, zdrámiti; *impf.* zbújati; *fig.* izpodbudíťi, izpodbósti (-bódem); *impf.* bodríťi, izpodbújati, izpodbádati.

Ermunterung *f.* izpodbúda, izpodbúdba, izpodbújanje, izpodbádanje; bodré-nje, bodrílo.

ermuthigen osřéťi, ohrábriti, podbudíťi; *impf.* hrábríťi, sřéťi, podbújati, srce délati, osřévati, bodríťi.

Ermuthigung *f.* hrábrénje, podbúdba, izpodbúdba, osřévánje.

ernähren redíťi, živíťi, hráníťi; pre-redíťi, preživíťi; *impf.* preréjati, preživljati, živež komu dájati; sich — redíťi se, živíťi se *z.*

Ernährer *m.* redník, reditelj, hranitelj; — *in f.* rednica, rediteljica, hraniteljica.

Ernährung *f.* reja, redítév; hranítba, prehrána; živež, hrana.

Ernährungsorgan *n.* hranilo.

ernennen imenovati koga za kaj, izvólíťi, postávíťi.

Ernennung *f.* imenovánje, postávljanje, postavítév.

Ernennungsdecree *n.* imenovální list, imenovální dekret.

Ernennungsrecht *n.* pravica imenovánja, pravica postávljanja.

erneuern po-, ob-, prenovíťi; *impf.* ponávljati *z.*

Erneuerung *f.* obnóva, ponóva, ponovítév, obnavljanje.

Erneuerungstermin *m.* obnóvni ròk, obnavljální ròk.

erniedrigen ponížati, znížati; *impf.* poniževati, zníževati, v nič dévati; sich — ponížati se, *impf.* poniževati se.

erniedrigend poniževáln.

erniedrigung *f.* poniževánje, ponižba.

ernst resén, resnóbén, ozbiljén, važén; (streng) ostér, osóren; (Wille) resníčna volja, trdna volja.

Ernst *m.* resnost, resnóta; mit — zarés, v resnici, brez šale; mit — arbeiten s trdno vóljo délati.

ernsthaft resén, resnóbén; *s.* ernst.

Ernsthaftigkeit *f.* resnost, resnóbnost.

ernstlich resén, resníčén, zarésén.

Ernte *f.* žetév; (Fruchttrag) létina.

ernten žeti (zanjem); počéťi; (vom Obst) brati (berem); pobráti.

Eroberer *m.* osvójitelj, osvójevávéc, osvájátelj, osvájáč.

erobern osvójití, prisvójití, pribojevati; *impf.* osvájati, osvójevati; die

Herzen — osvojiti —, pridobiti —, nakloniti srca.

Eroberung f. osvojitév, osvájanje.

Eroberungskrieg m. osvojevalna vojna, osvojevalna vojska. [tvi.]

Eroberungsfudjt f. pohlep po osvojit'eröffnen tr. odpréti, otvoriti; *impf.* odpirati, otvárajati; (Brief) razpečátiti, odpečátiti; *impf.* razpečatovati; (eine Sitzung) začéti (-ěnem), *impf.* začé-njati; (mittheilen) razodéti (-dénem), naznániti; *impf.* razodévati, naznánjati; (Concurs) natečaj razglásiti, konkurz razpisati (-píšem); *impf.* razglásati; objáviti stečaj, — konkurz, na kant priti (pridem); sídj — odpréti se; *impf.* odpirati se, razodévati se.

Eröffnung f. odprtje, odpiranje, otvoritév; (Mittheilung) naznanilo, razodétje, razodéva; (bež Concurseš) razpis, razglasitév.

Eröffnungsrede f. otvoritveni govor.

erörtern preudáríti, presódití, pretrésti, v pretrés vzéti (vzámem), pretréhtati; *impf.* preudárjati, presójati, pretrésati, pretréhtovati; (auseinander-setzen) razkládati, razlágati; razložiti.

Erörterung f. pretresováne, pretrés, razgóvor, razpravilo, razkládanje.

Erosion f. izmiljanje, izpiranje.

erotisch erotičen, erotíški, ljubáven. erpidjt sein drhtéti —, hlepéti po čem. erpressen izsíliti, *impf.* izsiljevati.

Erpressung f. izsilba, izsiljevanje.

erproben izkúsiti, preizkúsiti, poskúsiti; *impf.* preizkúsati.

erprobt izkúšen, pre-, doizkúšen.

Erprobtheit f. iz-, preizkúšenost.

Erprobung f. preizkúšnja.

erquicken okrepečáti, okrepití, očvrstítí, požívítí, otávítí; *impf.* okrepečevati, očvrščevati, požívljati, otávljati. **erquickend** krepčálan, krepilěn, požívljalěn, požívilěn.

Erquickung f. okrepečáva, okrěpa; požívek, okrepečálo, požíviló.

errathen ugániti, zadéti (-dénem); *impf.* uganjevati, ugíbati (-gíbljem).

erregbar vzbúden; razdražljiv, razdražen. [nost.]

Erregbarkeit f. vzbúdnost; razdraž-erregen vzbudítí, zdrážítí, razdražítí;

impf. vzbújati, razdraževati; (b. Meer) vzbúriti, *impf.* vzbúrajati; (anstiften) napravítí, vnéti (vnámem); *impf.* napravljati, vnmémati; j. aufregen.

Erregung f. vzbúda; razdražba; razdraženost.

Erregungszustand m. vzbujénost, stanje vzbujénosti, razdraženost.

erreichbar doséžen; dem Auge — do-gléděn; (zugänglich) do-, pristópěn.

Erreichbarkeit f. doséžnost, pristópnost.

erreichen doséči (-séžem), *impf.* doségati, dosegovati; (im Gehen) doiti (-idem), dotéči (-téčem), dohitéti; *impf.* dohájati, dotékati; (ein Alter) doživéti, učákati; durch Warten etwas — dočákati; die Mündigkeit — dorásti.

Erreichung f. doséga.

erretten otéti (-tmém), réšiti, osvobodítí, oprostítí, spásítí; *impf.* otémati, reševati.

Erreter m. rešnik, rešitelj.

Errettung f. otétba, otétév, rešitév, osvobodítév.

errichten (eine Senkrecht) postavítí, *impf.* postavljati; (ein Dreieck) sestávití; (eine Anstalt) ustanovití, utemeljítí; osnováti (-snújem), napravítí, vpéljati; *impf.* ustanávljati, napravljati, vpeljevati; (eine Urkunde) délati; naredítí (listino); (ein Bündniß) skléniti, zvezo storiti; *impf.* sklépati.

Errichter m. ustanovnik, osnovátelj.

Errichtung f. ustanovitév, napráva, osnóva, ustanávljanje. [stána.]

Errichtungsurkunde f. ustanovilna lierringen pridobiti, priborítí si, pri-trúdití (si kaj); *impf.* pridobívati.

erröthen zardéti, zagoréti; *impf.* rdéti (se), zardévati, zagorévati; rdé-üca ga je polja; erröthe vor dir selbst sram te bodi.

errufen pri-, doklicati (-klíčem), dozváti (-zóvem).

Errungenschaft f. pridobitév, priboritév, pridobíték.

ersättigen nasítiti, nakrmiti; *impf.* nasícati.

ersättlich nasítěn.

Ersättlichkeit f. nasítčnost.

Ersatz m. vračilo, povračilo, odména; die erste Sache nadoméstílo, náme-

stilo, naměstek; (Schadenersatz) odškodba, zaména za kvaro, povračilo škode; (Surrogat) nadoměstek; — leisten povrñiti, nadoměstiti, odškodovati, povračilo dati; *impf.* povraćati, nadoměstati.

Erfassungspruch *m.*, Erfahrecht *n.* pravica do povračila.

Erfahleistung *f.* povračilo, povrñitev, odškodba; nadomestitev.

Erfahmann *m.* nadomestnik.

Erfahreserve *f.* nadomestna rezervá; = reservist *m.* nadomestni rezervist.

erfaufen utóniti, utopiti se; *impf.* tóniti, utápljati se.

erfaufen *u.* potopiti; *impf.* utápljati.

erschaffen stváriti, ustváriti, storiti; *impf.* stvárajati, ustvárajati.

Erschaffer *m.* stvarnik, stvaritelj.

Erschaffung *f.* stvarjenje, stvaritev; (das Erschaffene) stvarstvo.

erschallen zadonéti, zazvenéti, razlégniti se; *impf.* donéti, razlégati se.

erschauern zgroziti se, zdržniti se, zadržéti, sřhniti; *impf.* zgrážati se; lasje mu srše; groza ga obide, strah ga izpreleti.

erschauen uglédati, zaglédati.

erschweigen prikázati (-kázem) se, pokázati se, pojaviti se; *impf.* prikazovati se, pokazovati se; (irgendwo) priti (pridem) kam, znajti (-najdem) se kje; (v. Buche) iziti (-idem), na svetlo (na dan) priti; *impf.* izhájati, na svetlo prihájati; (erleuchten) zasijáti (-sijem), zasvétiti se; (vorkommen) zdeti se, dozdevatí se, kázati (kázem) se.

erschweimen *n.* prikáz; (irgendwo) prihod; (v. Besuche) izdáva.

Erscheinung *f.* prikáz, prikázek, pojav; (Gesicht) prikázén (-i) (des Herrn) prikázanje, razglásenje.

erschrecken ustreliti; (nach und nach) postreliti, postreljati.

erschrecken *intr.* onemóci (-mórem), obnemóci, oslabéti, omláhniti, omágati; *impf.* omagovati, oslabévati, omláhavati.

Erschlagung *f.* obnemóč (-i), oslabélost, mláhavost.

erschlagen *u.* pobíti (-bijem); *impf.* ubijati.

erschleichen pritihotápiti, po zvijáci izvítí (-vijem), dobiti, izpodlésti (-lézem); izpodlezovati.

erschließen *s.* aufschließen; sich — odpréti se, régniti; *impf.* odpírati se; prézati se.

erschmeicheln uhláskati, prisládkáti.

erschuppen uhlástniti, popásti (-pádem), ušápniti.

erschöpfen iz-, počrépati (-črépam *u.* -črépljem), po-, izpozajéti (-zájmem); *impf.* izčrépávati, pozajémáti; (ermüden) oslabíti, upéhati, izdéláti, móč vzéti (vzámem) komu; (ausleeren) izprázñiti; die Casse ist erschöpft blagájñica je prazna, denár je posél; den Streitgegenstand — pravdo stvar do dóbrega pojásñiti; (erlebigen) réšiti, dovršiti; (den Boden) izmólsti, izmólésti (-mólzem); (das Vermögen) potróšiti, zapráviti; *impf.* zaprávljati; meine Geduld ist erschöpft moja potrepežljivost je pri kraju; sich — opesáti, obnemóci (-mórem), oslabéti.

erschöpfend popóln, dovóljen, nadróben, jedrnat; *adv.* popólnoma, dovólj, dodóbra, do jedra.

erschöpft izpéhan, onemógel, nevéčén.

Erschöpftheit onemóglost, izpéhanost.

Erschöpfung *f.* utrudba; onemóglost; — des Vorrathes kadar poide zalóga.

erschrecken *intr.* ostrášiti se, prestrášiti se, zgroziti se, zdržniti se, strésniti se, prepásti (-pádem) (se); strah koga obide; *impf.* prestraševati se, strah koga obhája, prepádáti se; *tr.* ostrášiti, prestrášiti, splášiti, oplášiti, v strah pripraviti; *impf.* strášiti, plášiti, v strah pripravljati.

Erschrecken *n.* strah, prepást (-i), groza.

erschreckend, erschrecklich strašen, strahovit, strahovitén, strašánski, strašílén, grozén; *adv.* strašno, grozno.

Erschrecken *n.* *s.* Erschrecken.

erschreien pri-, doklicati (-klíčem).

erschrocken pre-, ostrášen, prepáden.

Erschrockenheit *f.* prestrášenost.

erschüttern stresti, pretrésti, zdrfmáti; *impf.* pretrésati; (das Herz) omečíti, geníti (gánem); *impf.* omečévati; (den Credit) omájati, izpodkópáti (-pljem); *impf.* izpodkopávati.

Ershütterung *f.* strès, pretres, potrésék, pretresanje.

Ershütterungskreis *m.* stresni krog.
eršwären težiti; obtežiti, otežiti, otežkóčiti, pretežiti; *impf.* obtežewati.
eršwährend obtežilen; — er Umstand obtežilo, obtežilna okólnost.

Eršwærnis *f.*, Eršwærung *f.* obtežba, zadržek, ovíra.

eršwängen zmoči (-mórem), premóči, dotégniti; sich — vzdigniti se, vzletíti; *impf.* vzdigowati se.

eršwänglich doséžen, dosegljiv.

ersehen ugliedati, zaglédati, zapáziti, ubráti (-bérem); *impf.* ugliedowati, ubíratí zc.: (erwählen) izvóliti, izbráti; *impf.* izbírati; (erkennen) izprevideti, razvideti, razbráti, rozuméti; es ist zu — razvidno je, kaže se, pokazuje se.

ersehbar nadoméstěn, nadomestljiv.

ersehen nadoméstíti, zameníti; *impf.* nadoméstěati, zamenjewati; (Posten) povrniti, *impf.* povračěati.

ersehlich *f.* ersehbar.

Ersehung *f.* zaména, nadomestítěv, povračěba, povračělo.

ersthlich viděn, razviděn, očitěn; — machen poočítiti, na videž postaviti, pojasniti, razložiti; *impf.* pojasnewati, razlágati; (in Büchern) zaznamenowati, vpísati (-píšem); *impf.* vpisowati; die Ersthlichmachung poočítba, postavítěv na videž.

Ersthlichkeit *f.* razvidnost, vidnost, očitost.

erfinden izmisliti, izuméti; *impf.* izmísljewati, naklépati.

erfindlich kar se da izmisliti, izuměn.

erfinden priposestwowati.

Erfindung *f.* priposestwowanje.

erfunden izmísljen; daš ist — ta je bosá.

erfpähen zapáziti, zapásti (-pásem), ubráti (-bérem); *impf.* zapázati, ubíratí.

erfpähen prihrániti, priwárowati, prišěđiti; *impf.* prihranjewati.

Ersparnis *f.* n. prihráněk, prišěđěk, prihranilo, prihranítěv, pričěwěk.

erспrießen vzkłiti (-klijem), kal (-i) pognáti (-žénem).

erспrießlich prospěšen, korístěn, dobrodějen.

Erспrießlichkeit *f.* prospěšnost, korístnost, dobrodějnost.

erспüren zaslediti, zavóhati.

erst *adv.* šele, stoprv; (früher) prej, poprej; (zuerst) najprvo, najprej, izprva.

erstarken ukrepiti se, ojačiti se, ujačiti se, moči dobiti, opomóči (-mórem) si.
erstarren *intr.* okréniti (okrépniti), skrepenéti, okrkniti, otrpniti, odrevenéti, okrepenéti, ostekléti; (geiunen) stěti (stměm) se; (v. Kälte) premréti, *impf.* premíratí; (v. Glibern) odrevenéti; (v. Erstaunen) ostrméti.

erstarrt okrépěl, otrpěl; (okrenjen, otrpnjen); premí, premít, odreveněl.

Erstarrung *f.* otrplost, otrpnélost, okrepenélost; premílost, odrevenélost; (daš Erstarren) otrpněje; premréte.

erstatten povrniti, vrniti; *impf.* povračěati, vráčati, vráčewati; Bericht — poročěti, naznániti, dati poročělo; *impf.* poročěati, naznánjati; Anzeige — ováđiti; die Einrede — vložití, podáti odgówor, — ugówor.

Erstattung *f.* povračěba, povračěanje, povračělo, povrnítěv; (Bericht) poročělo.

erstaunen ostrméti, osúpniti, začúđiti se, zavzěti (-vzámem) se, presenětiti se; *impf.* ostrmévati, zavzémati se.

Erstaunen *n.* strměnje, osúp, zavzětje.
erstaunlich osúpěn, presenetljiv; úđovít; *adv.* osúpno.

erste prvi; (ursprünglich) prvótěn; der — sein prvowati; fürs — vpřvo, prvič; daš erstmal prvíkrat, prvič; der Erste prvák.

erstehen zabósti (-bódem), presúniti; *impf.* zabáđati.

erstehen *tr.* zdrazžiti na dražbi; *intr.* vstáti (vstánem).

Ersther *m.* zdrazžitelj.

Ersthebung *f.* zdrazžitěv.

Ersthebungspreis *m.* dražbena cena, zdrazžnina.

erstheigen priti (přidem) na kaj, zlešti (zlezem) na kaj, popéti (-pněm) se (na zid); *impf.* prihájati, popěnjati se.

erstens *adv.* prvič, vpřvo, najprvo, najprej.

erstere prvi, popréšnji; óni — ta.

Erstgeborende *f.* prvěsnica.

erstgeboren prvorojěn.

Erstgeborene *m.* prvorojenec, prvenec; *f.* prvorojenka. [stvo.]

Erstgeburť *f.* prvorodstvo, prvorojen-
Erstgeburtsrecht *n.* prvenstvo, pravo
prvorojenstva.

erstgenannt najprej imenovani, prvi.
ersticken *intr.* zadušiti se, zadehniti
(-dahnem), zadúhniti se, zahlípniti;
(au etwaš) zadáviti se; (vor Nässe)
zamókniti; (v. Teig *tc.*) zadúhniti; *tr.*
dušiti; zadušiti, zahlípiti, zadáviti;
(v. Unkraut) zatopiti; der Ersticte za-
dušenec.

erstickend zadúšen, zadušljiv.
Erstidung *f.* zadúha, zadúšenje.
erstillen utolážiť (jezo), utóľiti; (v.
Blut) ustáviti, *impf.* ustávljati.

erstlich *adv.* prvič, vprvo, najprvo,
najprej, pred vsem drugim.

Erstling *m.* prvenec, prvorojenec; —
prvina, prvnščina, prvotina, novina.

Erstlings- prvotni, prvi; =versuch *m.*
prva poskúšnja.

erstreben doséči (-sézem), zadoséči;
impf. doségati; *f.* anstreben. [(rok).
erstreckbar (Griff) prelóžen, odlóžen
erstrecken *f.* anštrecken; (verlángern)
podáľšati, raztégniti, izdáľšati; *impf.*
podáľševati, raztezati; (eine Tagtagg.)
preložiti, odložiti, predejáti (-denem);
(die Wirksamkeit) razšířiti; sich — raz-
tézati se, seči (sezem), ségati, obségati,
razprostírati se; seine Gewalt erstreckt
sich njegova oblašt sega, — gre, —
se raztéza.

Erstreckung *f.* raztéza; položitév, od-
lóg, odložitév; podáľšanje. [lók.]

Erstreckungsbefcheid *m.* prelóžni od-
Erstreckungsgesuch *n.* prošnja za od-
ložitév.

erstreiten príbojevati, príboriti, z oróž-
jem si pridobiti; *impf.* pridobívati si.
erstrechtlich prvosódni; —eš Urtheil
razsódba prvega sódišča.

erstürmen z naskókom vzéti (vzámem),
— osvojiti; *impf.* z naskókom jemáti
(jémľjem), — osvájati.

Erstürmung *f.* osvojitév z naskókom.
erstuchen prósiť (koga česa); za-, na-
prósiť, nagovoriti; *impf.* nagovárjati.

Ersuchen *n.* prošnja, zapróšba, zapro-
silo, prosba.

Ersuchschreiben *n.* prošilno pismo,
próšnja, zaprosilo.

ertappen prijéti (primem), popásti
(-pádem); (auf frischer That) zalófiti,
zasáčiti, zalésti (-lézem), zatéči; (seft-
nehmen) zgrábati.

ertheilen po-, dodeliti, dati; *impf.*
po-, dodeljevati; (ausfolgen) izdáti, iz-
ročiti; Befehl — veléti; povelje dati;
Rath — svétovati; Unterricht — učiti,
ponúčevati; Nachsicht — oprostíťi, iz-
preglédati; Weisung — napóťiti, uká-
zati (-kážem), navodilo dati; eine Ge-
nehmigung — odobřiti.

Ertheilung *f.* podelitév, dodelitév.

erlöden smřtíťi, mřtvičéťi; usmřtíťi,
umřtívíčéťi.

erlönen zadonéťi, zazvenéťi, zazvoníťi;
impf. zadonévati, razlégati se, donéťi.

Ertrag *m.* prínos, donos, donésék;
dohódek, dobiček; pridélek, obródek;
auf die Hälfte bez —eš na spolovíno;
— der Jagd lovina.

ertragen prenésti (-nésem), pretrpéti,
strpéti, prestáti (-stojím), prebiti (-bóm,
-bijem); *impf.* prenášati, prestájati.

erträglich znosén, pretrpén, prenéšén.
Erträglichkeit *f.* znosnost, pretrpnost.

Ertragnis *n.* dohódek, dobiček, pri-
délek, obródek; =antheil *m.* delez prí-
nósa. [plenjáv.]

ertragsam plodén, rodén, plodovít,
Ertragsanschlag *m.* preudárek dohód-
kov; =fähigkeit *f.* plodovítost, rodnost,
rodovítost; =losigkeit *f.* neplódnost;

=weicg *m.* vrsta dohódkov. [tápljati.]

ertränken utopíťi, potopíťi; *impf.* u-
ertrinken topíťi se; utopíťi se, utóníťi,
potóníťi; *impf.* utápljati se.

Ertrinken *n.* utóp, potóp.
ertröhen príkljubovati.

Ertrunkene *m.* utopljenec, potopljen-
nec, utópnik; *f.* utopljenka.

erübrigen príhráníťi, prívárovati;
impf. príhranjevati; eš erübrigt noch
treba je še.

eruieren izvédéti (-vém), izsledíťi,
dognáti (-žénem).

Eruiierung *f.* iz-, zaslédba, najdba.

erwachen zbudíťi se, zdrámíťi se, pre-
budíťi se, predrámiťi se; *impf.* zbú-
jati se, drámíťi se.

Erwachen *n.* prebúja, vzbúja, prebújenje.

erwachsen zrasti (-rastem), dorásti, do vrha zrasti; *impf.* zráščati, doráščati; (herborgehen) nastáti (-stánem); *impf.* izhájati, izvirati; in Rechtskraft — pravno (postávno) moč zadobiti, *impf.* zadobivati; *fig.* razmnožiti se, razrásti se; *impf.* razráščati, razmnoževati se.

erwachsen dorásel, odrásel, odrástel; **ber** — e Schade nastála škoda.

Erwachsene *m.* odrásli človek, odrásla oseba.

erwägen premisliti, preudáriti, razmotriti, pretéhtati, presódití; *impf.* premísljati, preudárjati, razmátrati, uvaževati, presójati, razmísljati.

Erwägung *f.* razmísljanje, razmotritév, ozir, pretehtovánje, premísljáva, presója; **nach** — **ber** Umstände premíslvíši vse okóliščine; in — ziehen pomísliti, preudáriti; *impf.* uvaževati; in —, daß uvažujóð, da; z ozirom na to, da.

erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* vóliti, izvoljevati, izbirati.

Erwähler *m.* volívec, volítelj, izbórník.

Erwählte *m.* izvóljenec, izbránec.

Erwählung *f.* izvólítév, izbór.

erwähnen oméniti, navéstí (-védem), imenovati, v misel vzétí (vzámem); *impf.* oménjati, navájati, v misel jemáti (jémljem). [nován.]

erwähnt oménjen, v misel vzet, imé-

Erwählung *f.* omén, oménék, omémba.

erwärmen se-, po-, razgréti (-gréjem), otoplíti; *impf.* segrévati; **sich** — ogréti se, razgréti se, otoplíti se; *impf.* ogrévati se.

erwarten čakati (na) koga, pričakovati koga; po-, pri-, dočákati; (etwas) pričakovati, nádejati se česa; úpati od koga; einander — izčakovati se.

Erwartung *f.* pričakovánje; nada, up, úpanje.

erwartungsvoll *adv.* težko —, željno čakáje.

erwecken vzbuditi, zdrámiti; *impf.* budíti, drámiti, vzbújati; (jmds. Schlaf unterbrechen) prebudíti koga, *impf.* prebújati; (Mitleid) obuditi, *impf.* obújati.

Erwecker *m.* budítelj, probudítelj.

Erweckung *f.* vzbújanje; vzbúda, probúda, obúda; obudítév.

erwehren **sich** brániti se; ubrániti se česa od čemu; (loß werden) iznebiti se, otrésti se, odkrízati se.

erweidbar omečljiv, omeččen.

erweiden *tr.* mečíti, mehčáti, mécati; omečíti, omehčáti; (im Wasser) razmóčiti, *impf.* razmákati; (rühren) geníti (gánem), omečíti; *intr.* mehčáti se; omehčáti se, omečíti se, odmékniiti.

erweidend mečilén, mehčálén.

Erweidung *f.* mehčánje, mečitév, omehčáva, odméka.

Erweidungsmittel *n.* mečilo.

Erweis *m.* dokáz, izkáz, izpričba.

erweisen do-, izkázati (-kážem), izpričati; *impf.* do-, izkazovati, izpričevati; (Gutes) izkázati, storiti; *impf.* izkazovati; **Esre** — počastíti koga, čast komu izkázati, *impf.* izkazovati; **sich** — izkázati se, pokazati se; *impf.* izkazovati se.

erweislich dokázén, izkázén, kar se more dokázati.

erweitern širiti; razširiti, porazširiti, razprostréti; *impf.* razšírjati, razprostírati; (ausdehnen) raztégniti, razmekniiti (-máknem), podáljšati; *impf.* raztézati, razmikati.

Erweiterung *f.* razšírjanje, razšírba, razširitév.

Erweiterungsplan *m.* razšírjalni órtež.

Erwerb *m.* delo, posél (s katerim se kdo živi); (das Erwerbene) pridobítek, príslužék, pridobítév, zaslúžék; (Gewinn) dobiček; (Gewerbe) obít.

erwerben pridobíti kaj; *impf.* pridobívati; als Landwirt — prikmétovati; als Hauswirt — prigospodáriti; als Gastwirt — prikrémáriti; als Fuhrmann — privozáriti; durchs Heiraten — prizéniti *tc.*; (erreichen) doséči (-séžem), *impf.* doségati.

Erwerber *m.* pridobivávec, pridobítelj, pridobítník.

erwerbsam pridobljiv, príslužljiv.

Erwerbsamkeit *f.* pridobljivost, príslužljivost.

Erwerbsbeschäftigung *f.* pridobitni posél.

erwerbsfähig zmōžen kaj pridobiti, *impf.* pridobivati; prislūžen.

Erwerbsfähigkeit *f.* pridobitna zmōžnost, sposōbnost prislūžiti si kaj.

Erwerbsfleiß *m.* pridnost, prizadēvnost v pridobivanju.

Erwerbsgenossenschaft, =gesellschaft *f.* pridobitna družba, — zádruga.

erwerbslos brez zaslūžka.

Erwerbsmittel *n.* pridobilo, zaslužilo.

Erwerbsquelle *f.* vir zaslūžka, iz česar si kdo kruh slaži, s čimer se hrani.

Erwerbssteuer *f.* pridobitni davěk, pridobnina; =classe *f.* razrēd pridobnine.

Erwerbstitel *m.* pridobitni naslov.

Erwerbsunfähigkeit *f.* pridobitna nezmožnost, nesposōbnost prislūžiti si kaj. [podjētje.

Erwerbsunternehmung *f.* pridobitno

Erwerbszweig *m.* vrsta pridobitkov, — zaslūžka. [dosēga.

Erwerbung *f.* pridobitēv, prislūžba,

Erwerbungsart *f.* pridobitni naēin.

erwidern odgovoriti, odvrniti; *impf.* odgovarjati, odvrāčati; (šriftlich) odpisati (—pīšem), *impf.* odpisovati; (Ruß

— odzdrāviti, *impf.* odzdrāvljati.

Erwidern *f.* odgovor, odzīv, odpis, odzdrāv, odvrnitēv.

erwidern ponoviti, *impf.* ponāvljati, opetovati; (wiederbergelten) vrniti, povrniti; *impf.* vrāčati, povrāčati.

Erwiederung *f.* ponāvljanje, ponovitēv, opetovanje; povrāčba, vrnitēv, povrnitēv. [zano.

erwiesenermaßen *adv.* kakor je doká-

erwirken dosēči (—sēžem), izprōsiti, pridobiti si; *impf.* pridobivati si.

Erwirkung *f.* dosēga, pridobitēv, izprōšba.

erwirtschaften prigospodariti; (als Frau) prigospodinjiti.

erwischen zasāčiti, uhvātiti, zgrābiti, uloviti.

erwuchern priskopariti, z oderūštvom pridobiti.

erwünschen poželēti, zaželēti; *impf.* zaželēvati.

erwünscht zaželēn, vseč, prijētēn; — e Gelegenheit prav lepa prilika.

erwürgen zadāviti, zadušiti; *impf.* dāviti, dušiti, zadāvljati, zaduševati;

(durch Zufchnüren) zadrgniti, zagrciti; *impf.* zadrgovati.

Erwürgen *n.*, Erwürgung *f.* zadāva, zadušitēv.

Erz *n.* ruda; (Gold—) zlatica; (Silber—) srebrnica; (Glodenspeife) brōn, zvonovina, mēdovina.

Erz rudni; pre-, nad-, višji.

Erzader *f.* rudna žila.

erzählen prāviti, pripovedovati; pripovedati (—vēm), povēdati (—vēm); — d pripovedēn. [nik.

Erzähler *m.* pripovedovāvēc, pripoved-

Erzählung *f.* povēst (—i), pripovēst (—i), pripovēdka.

Erzart *f.* rudna vrsta, rudovina.

Erzaufbereitung *f.* pripravljanje rude.

Erzbehalter *m.* pravi goljuř, najvēčji slepār.

Erzbischof *m.* nadškōf, nadvlādika.

erzbischöflich nadškōfji, nadškōfjski.

Erzbischof *m.* nadškōfija.

erz böse prehudōbēn.

Erz bösenicht *m.* najvēčji hudōbnež, sama hudobija.

Erz dieb *m.* prevtiti tat, da mu ga ni enakega.

erz dum preneūmēn, glup.

erzeigen *f.* ervejšen.

erzen ruđen, ruđnat; bronast, mēden.

Erzengel *m.* arhāngel.

erzeugen roditi, ploditi; zaroditi, zaploditi; *impf.* zarājati; (von menschlicher Hand) narediti, napraviti, izdēlati, proizvēsti (—vēdem); *impf.* narējati,

dēlati, izdelovati, proizvājati; (von Boden) roditi, dajāti (dājem); obroditi, donēsti; *impf.* donāšati; (Naturproducte) pridēlati; (v. Krankheiten) zaređiti, zaploditi; selbst erzeugte Wolle domāča volna; Selbst erzeugtes domāč izdēlek; — d rodēn, rodilēn; (Boden) plodēn, plodoviti.

Erzeuger *m.* roditelj, rođnik; — in *f.* roditeljica, rođnica; (von Naturproducten) pridelovāvēc; (von Kunstproducten) izdelovātelj; *f.* Producent.

Erzeugnis *n.* (Natur—) prirodni proizvod, pridēlek, plod, plodina; (Kunst—) izdēlek; *f.* Product.

Erzeugnisort *m.*, Erzeugnißstätte *f.* izdelovališče, izdelovalnica.

Erzeugte *m.* rojenec, zarojenec, zarod.
Erzeugung *f.* izdelovanje, izdelava; napravljanje, naréjanje, naréja; pridelovanje, pridelava.

Erzeugungskosten *pl.* stroški izdelovanja, — pridelovanja.

Erzeugungspreis *m.* izdelna —, tvorna —, naréjna cena.

erzfaul *prélén*, silo len, sama lenóba.

Erzfaulenzer *m.* najvéčji lenúh.

Erzfeind *m.* glavni sovražnik, zakléti sovražnik.

Erzgauner *m.* najvéčji —, pravi slepár.

Erzgräber *m.* rudár.

erzgrab silo nevljúden; siróv, robát, zaróbljen, neotesán, zagovédén.

Erzgrabian *m.* najvéčji nevljúdnež; siróvež, zaróbljenec, zagovédnež.

Erzgrube *f.* rudnik, rudna jama.

erzhaltig *rudén*, rudnat, rudovit.

Erzhaltigkeit *f.* rudnost, rudovitost.

Erzhaus *n.* vladárska rodovina; vladajóca hiša; (bei den Schmelzhütten) rudnica.

Erzherzog *m.* nadvojvoda; — *in f.* nadvojvodinja, nadvojvodica. [ski.

erzherzoglich nadvojvodov, nadvojvod-

Erzherzogthum *n.* nadvojvodstvo; (das Land) nadvojvodina.

erziehen *tr.* vzgojiti, odgojiti, vzrediti; *impf.* gojiti, vzgajati, vzréjati, kojiti; (den Wagen) potégniti, *impf.* potegovati.

Erzieher *m.* vzgojitelj, odgojitelj; — *in f.* odgojiteljica.

erziehlich vzgojevalén.

Erziehung *f.* odgója, vzgója; odgojitév; vzreja; Erziehungs- odgójni, vzgójni, vzréjni.

Erziehungsanstalt *f.* vzgojevališče, odgojilnica, vzgojišče, vzgajališče, vzrejališče, odgójni zavod.

Erziehungsart *f.* način odgóje.

Erziehungsbeitrag *m.* vzgojevalni —, vzgójni prispévek. [vednost.

Erziehungskunde *f.* vzgójstvo, odgójna

Erziehungsllehre *f.* vzgojeslójve, nauk o odgóji.

Erziehungsmittel *n.* odgojilo, odgojilni pripomóček. [kunde.

Erziehungswissenschaft *f.* j. Erziehungs-
erzielen doséči (-sézem).

erzittern strésniti se, strésti se, strepetáti (-péčem), zatrepetáti, zadrhtéti; *impf.* strésati se, trepetáti.

Erzkanzler *m.* nadkancelár.

Erzkasten *m.* rudnica.

Erzklauber *m.* rudobérec.

Erzkunde *f.* rudoslójve, rudoznánstvo.

Erkundige *m.* rudoznánec, rudoslójvec.

Erzlager *n.* rudišče.

Erzlüagner *m.* véliki lažnivéc.

Erzmarschall *m.* nadmaršal.

Erzmühle *f.* rudne stope *pl. f.*

Erznest *n.* rudno gneздо.

Erzpriester *m.* nadduhóvnik.

Erzprobe *f.* izkús, izkúsanje rude.

Erzsauser *m.* véliki pijánec, pijánčina.

Erzschauun *m.* žlindra, rudna pena.

Erzschneidung *f.* prebiranje rude.

Erzschelm *m.* najvéčji zvijácnik, prekanjenec.

Erzschlade *f.* žlindra, troska.

Erzschlag *m.* okujine *pl.*

Erzstufe *f.* kos rude.

Erzteufe *f.* rudna globokóst.

Erztruchsess *m.* nadstólnik.

erzürnen *tr.* jeziti, sváditi, srditi, drážiti; razjeziti, zjeziti, razsrditi, razdrážiti, razljútiti, razzlobiti, razhuditi; *impf.* razsrjevati; *intr.* jeziti se, srditi se, hudovati se; razjeziti se, razhuditi se.

erzürnt razsrjen, razkáčen, razdrážen, nasajén; ljut, togótén, srdit.

Erzwasser *m.* očák, praded.

Erzwage *f.* rudna téhtnica.

Erzwerk *n.* rudnina.

erzwingen prisiliti, izsiliti, primóراتи; *impf.* prisiljevati.

Escadron *f.* konjíška četa, konjíški oddélek, škadrón.

Escamoteur *m.* slepilni glumáč. [pih.

Escarpe *f.* nótranje pobóče pri okó-

Esche *f.* jésen, jesenika, jesénovec.

Eschen- jesénov; =holz *n.* jesénov les, jesénovina; =wald *m.* jesénov gozd, jesénovje, jesénovina.

Eskompte *m.* odbitek, eskompt.

Eskomptegeschäft *n.* eskomptovanje, eskómptno opravilo.

eskomptieren odbitkovati, kupovati

z odbitkom, eskomptovati. [stvo.

Escorte *f.* varno —, várstveno sprem-

escortieren sprémíti, *impf.* sprémljati.
Esel *m.* osel; *dem.* oslič, osliček, osle (-ta).

Eselchen *n.* s. Esel.

Eseli *f.* oslóstvo, oslarija; neúmnost, bedarija.

Eselfüllen *n.* osle (-ta), oslič.

eselhast oslóvski, oslast.

Eselin *f.* oslica.

Esel- oslów, oslówski.

Eseldistel *f.* (*Onopordon acanthium*)
konjska podkóvica.

Eselfleisch *n.* oslovína.

Eselgedrui *n.* rig, riganje.

Eselshaut *f.* oslóvska koža, oslovína.

Eselshopf *m.* oslóva glava; *fig.* bedák, trap, tepéc.

Eselsmilch *f.* oslów mleko.

Eselsohr *n.* oslów uho (ušesa); (in Büchern) zgbiljaj, zavíhljaj.

Eselstall *m.* oslówski hlev.

Eselstreiber *m.* oslar.

Esparsette *f.* turška —, sladka dételja.

Espe *f.* trepetljika, jasika.

Espen- trepetljikov, jasikov; =hol; *n.* trepetljikovína, jasikovína; =wald *m.* trepetljikov gózd, trepetljíje, jasíkovje.

Espanade *f.* planišče, ravan (-í).

Esprit *m.* duh, ostróum, dovtip, jedro.

esbar jedén, užítén.

Esbefstedt *n.* obédna prípráva, nož in vilice.

Esse *f.* ognjíšče, vígenj, ješa.

essen jesti (jem); snesti (snem), pojesti; zu Mittag — obédovati, kósiti, júzinati; zu Abend — večérjati; (Kernfrüchte) zobati (-bljem); pozóbati; (gerig) žreti, goltáti; sich satt — najesti se; stückweise — mrvíkati, mrvíčiti; etmas — založiti; wenig essend malo-jédén.

Essen *n.* jed (-í), jelo, jedilo, jestvína; hrana, piča; (Mahlzeit) obéd, obédo, kosilo, obrók.

Essen; *f.* cvet, jedro, esénca; (Wesensheit) bistvo, bitnost.

Esser *m.* jedéc, jedež; (ein Schwacher) malo-jédéc, malo-jédež; (starter) jédavéc, pojédež, požerúh, neték; —in *f.* jedica.

Esgabel *f.* vilice *pl.*; *dem.* vilíčice *pl.*

Esgelage *n.* pojédina, gostíja.

Esgesdurr *n.* namízna posóda.

Esgier *f.* ješénost, pojédénost, jédíénost, požréznost.

esgierig ješč, jédíčén, požréšén, pojédčén, lákotén.

Esgig *m.* océt, kis, jésih, vrisk; Esgig-ocetni, kisni, jésihov.

esgigartig kisast, jésihast.

Esgigbrauer *m.* octar, kisovár.

Esgigfabrik *f.* octárnica, kisovárnica.

Esgiggeist *m.* ocetni —, jésihov cvet.

Esgigurke *f.* kislá kúmara.

Esgighandel *m.* kupíja z octom ober jésihom.

Esgigändler *m.* octar, jésihar.

Esgigpilz *m.* ocetna glíva, zakvás.

esgigfauer kisél kakor océt.

Esgigsaure *f.* ocetna kislína; in — übergehend cikast.

Esgigzucker *m.* ocetni —, kisli sladkór.

Eslöffel *m.* žlica; *dem.* žlíčica.

Eslust *f.* jéšénost, jédíénost.

eslustig ješč, jédíčén.

Esplatte *f.* vígenjska ploča.

Essaal *m.* obédnica.

Essware *f.* jestvína, jestívo, jelo.

Esszeit *f.* obédni čas; zur — ob jedi, med jedjo.

Esszeug *n.* obédna prípráva.

Esszette *f.* s. Stazette.

Estrade *f.* vzvíšena tla, odér, estráda.

Estragon *m.* torkanj, pehtran.

Estrich *m.* tlák; (Zimmerdecke) stróp, ostrópje.

etablieren ustanovíti, osnovati, uredíti; *impf.* ustanávljati; sich — naséliti se, nastániti se; ustanovíti obrt, — trgovíno.

Etablissement *n.* ustanóva trgovíne, — obrta; zavod.

Etage *f.* nadstrópje.

Etappe *f.* postája, počivalíšče, oskrbovalíšče (vojákov na pohódu).

Etat *m.* stan; proračún.

etatmäßig *adv.* po proračúnu.

Ethik *f.* nravoslójve, nraústveni nauk, nauk o nraústvenosti.

ethisch nravoslóven, étiški.

Ethnographie *f.* narodopis; etnografíja.

ethnographisch narodopíšen, etnografíski.

Ethnolog *m.* narodoslójec.

Ethnologie *f.* narodoslójve.

Etikette *f.* dvorska šega, dvorski običaj, etikéta; napisni listek.

etliche *pron.* nekatéri, eni; nekóliko, nekaj.

etlichemal *adv.* nekólikokrat.

Etui *n.* tók.

etwa *adv.* (vielleicht) morebiti, mordà; (beifällig) okóli, blizu, pri.

etwaig kak (-a, -o), morebitèn; der — e Überdruß ako morebiti kaj preostáne.

etwas *pron.* kaj, nekaj; — schwarz črnkast; — blond ruménkast zc.

etweldje *f.* einige.

Etymolog *m.* etimolog, besedoslóvéc.

Etymologie *f.* etimologija, besedoslóvje, korenoslójve, izvájanje ob. izsledovánje besed.

etymologisch etimolóški.

etymologisieren etimologizírati, beséde izvájati.

euer *pron.* vaš; *refl.* svoj; eurentwillen zavóljo vas, zarádi vas.

Eule *f.* sova, vir, sovír, skovír; *dem.* sóvica; (Falter) sovka; (Männchen) sovàn; Eulen= sovji.

Eulenspiegel *m.* pavliha, pavlišéc.

Eunuch *m.* skopljénéc, kopljénéc.

euphemisch blagorécén.

Euphemismus *m.* evfemízém, blagorécje, polépsica.

Euphonie *f.* evfonija, blagoglásje.

euphonisch blagoglásén.

Eurhythmie *f.* blagomérije, skladnost.

eurhythmisch blagomérén, skladén.

eurig *f.* euer.

Euter *n.* víme (-na); *dem.* vímence, vímécék.

eutern pripustíti, *impf.* pripúšćati, vímenjáti, vímljáti.

evangelisch evangéljski, evangéljski.

Evangelische *m.* evangélik, evangéljéc.

Evangelist *m.* evangélist, blagovéstnik.

Evangelium *n.* evangélj, evangélj, blagovést (-i).

Eventualität *f.* eventuálnost, slučajnost.

eventuell eventuálnén, slučajén.

evident očividén, očítén, razvidén.

Evidenz *f.* očividnost, očitnost; *mil.* razpregléd, razvidnost; *in* — halten na razpreglédú iméti (imám) (občáne);

=bezirk *m.* razvidnostni okraj; =haltung *f.* razvidnost, razpreglédstvo.

evidenzuffändig po razvidnosti pristójén.

Evolution *f.* razvòj, razviték. [*jati.* evolvieren odviti (-vijem), *impf.* odvievig večén, vekovécén, vekovit; *adv.* večno, vékomaj, na veke, na vse veke; eš ist doch — Schade pač velika škoda.]

Ewigkeit *f.* večnost, vekovitost; *von* — od vékomaj; *in* — na veke; *von zu* — od vékomaj do vékomaj; *in alle* — na vse veke.

ewiglich *f.* ewig.

Ex= bivši, nekdanji.

exact *f.* genau, púnktlich, prácis.

Exaltation *f.* Begeisterung.

exaltiert vzhícén; prenapét. [*pit.*

Examen *n.* izkúsnja, izpraševánje, iz-

Examinand *m.* izpraševánéc.

Examinator *m.* izpraševávéc.

Excedent *m.* izgrédnik, prestópnik.

excellent izvístén, izbórén.

Excellenz *f.* prevzvišenost, ekscelénca.

excellieren odlikovávati se; nadkriliti;

impf. nadkriljevati. [*nost.*

Excentricität *f.* izsrédnost, ekscentríč-

excentrisch izsrédén, odsrédén; *fig.*

prenapét.

Exception *f.* izjéma, izímék.

exceptionell *adv.* izjémén, izímén;

adv. izjémno, izjémoma, izímkoma.

exercieren izpisati (-pišem) iz ... ,

posnéti (-snámem); *impf.* izpisovati,

posnémati.

Excerpt *n.* izpisék, posnétek. [*ba.*

Excess *m.* izgréd, prestópek, prekoráč-

excessiv izgrédljiv; nezmérén.

exercitativ podbúden, izpodbudljiv.

exercitieren podbuditi, izpodbuditi;

impf. podbújati.

excludieren izkljúčiti, izkleniti, iz-

lóciti. [*lóbba.*

Exclusion *f.* izkljúčba, izklenítév, iz-

exclusiv izkljúčén, izkljúčljiv, iz-

ločljiv; **exclusiv** *adv.* razén, izvzémši,

izkljúčljivo. [*nje.*

Excommunication *f.* izobčítév, izóbče-

excommunicieren izóbčíti, izdrúžíti;

impf. izóbčevati.

Excremente *pl.* otrébkí, iztrébkí *pl.*;

océdki, odpádkí *pl.*

Ercurs m. izlèt.
Ercusation f. opravičevanje, opravičba, izgovor.

Ercut m. izvršenec, eksekút.

Ercution f. izvršba, izvrševanje; izvršilo; (Pfändung) rubilo, rubež, rubéžen (-i).

Ercutionsausweis m. rubilna izkáz-nica, rubilno izkazilo.

Ercutionsgesuch n. izvršilna prošnja; rubilna prošnja, prošnja za eksekúciyo.

Ercutionsklage f. izvršilna tožba.

Ercutionsordnung f. izvršilni red.

ercutiu izvršilen; — *e* *Zeisbietung f.* izvršilna dražba.

Ercutor m. izvrševavec.

Ercese f. eksegeza, razlága.

Ercet m. razlagatelj, razkladatelj.

Ercempel n. zgled, primér; zum — na primér, postávam; ein — nehmem zgliedovati se po kom.

Ercemplar n. eksemplar, primérek; izvód; iztisk, odtisk.

ercemplarisch zgliedn, svarilén.

ercemplifizieren s primérom razjasniti.

Ercemption f. oprostilo, svobóščina, oprostitev.

Ercquent m. izvršitelj.

ercquieren izterjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (vollstrecken) izvršiti, *impf.* izvrševati, eksekvirati.

ercrieren váditi se (v oróžju), úriti se, vézbatí se.

Ercrieren n. vaja, vadba, vézbanje vojščakov.

Ercrierplatz m. vadlišče, vezbališče.

Ercrierreglement n. vádbeni pravilnik; vézbovnik.

Ercrcitium n. vaja, vadba.

Ercsirt m. bivši knez, razknéz.

erhibieren izročiti, vložiti, podáti; *impf.* izročati, vlágati, podájati; zapísati (-píšem) v zapisnik.

erhibitenprotokoll n. vlóžni zapisnik.

erhibitum n. vlóga, vložení spis.

Erchortation f. Přebigt.

Erchumierung f. izkóp mrlíča.

Ercil n. pregnánstvo.

erilieren izgnáti (-žénem), pregnáti, v pregnánstvo posláti (póšljem).

erimieren izvzétí (-vzámem), oprostiti, prizánesti (-nésem).

Ercisten; *f.* bivanje, bitje; življénje, obstánék; =*berchtigung f.* pravica obstánka; *jeine —* benejšen dokázati pravico svójega obstánka.

eristieren j, besežen, sein.

Erckönig m. razkrálj.

ex off(ice) adv. urážno, urádoma.

erorbitant pretírán, érezméren, pregnán.

erotisch inostránski, inozémški.

Ercanpion f. j. *Ausbehnung.*

Ercanpionkraft f. razpenjavost.

Ercipient m. odprávník.

erpedieren odprávití, odposláti (-póšljem); *impf.* odprávljati, odposíljati.

Ercpedii n. odprávníštvo.

Ercpedition f. odpráva, pošiljava, pošiljátév; *mil. j.* Feldzug.

Ercpeditio m. odpravíteľ; — *in f.* odpráviteljsca.

Ercpensar n. stroškovnik.

Ercpensen pl. stroški, tróški *pl.*

Ercperiment n. izkús, poskús.

erperimental poskúsén.

Ercperimentator m. poskúsévavec.

erperimentieren izkúšati; poskúševati; izkúse od. poskúse délati.

erpert izvéden, izkúšen.

Ercperte m. veščák, izvédenec.

Ercplication f. razlága, razkládanje.

erplicieren razložiti, pojasniti, razsvetliti; *impf.* razlágati, razkládati, pojasnjevati; j. erfláren, entwideln.

erpicite adv. izréčno, izrékoma.

erplodierbar razpóčen, razlétén.

erplodieren razpókniti, razpóčiti (se), razletéti se, raznésti se; *impf.* razpokovati se.

Ercploston f. razpók, razlét.

Ercponent m. eksponent, kazávec.

erponieren izpostáviti, *impf.* izpostávljati.

Ercport m. j. *Ausfuhr.*

erportieren j. *ausfuhren.*

Ercpose n. razklád.

Ercposition f. razlága, razkláda.

Ercpositur f. podružnica, ekspozitúra.

erpress j. eigens.

Ercpropriat m. razlašóčenec. [tév.

Ercpropriation f. razlastitev, razsvojí-erpropriieren razlastiti, razsvojiti; *impf.* razsvojevati.

erquist izbrán, izbóren.
 Errotulieren razvíti (-vijem) spise.
 Errotulierung *f.* razvój spisov.
 Erstudat *n.* izočédäk, izznóžek.
 Ertabulation *f.* izknjizba, izbris.
 Ertabulationstare *f.* izknjizna.
 ertabulieren izknjiziti, iz zemljískih knjig izbrisati (-brišem).
 ertemporieren na mestu —, brez priprave govoriti.
 Ertenston *f.* raztézanje; razséžnost, razségllost.
 ertensiv razséžen, raztégnjen.
 Eternist *m.* zunánji (učénec).
 erterritorial izdežélén.
 extra (in der Zusammennehmung) posében, izrédén; *adv.* posebej, naláše.
 Extrauslagen *pl.* izrédni stroški *pl.*
 Extract *m.* izžémek, ožémek, izvléček; (šriftl.) izpisék.

extradieren *s.* ausfolgen.
 extrasein najfinéjši, najbóljši.
 Extratracht *f.* izrédni tovor, izrédno vozno blágo.
 extrahieren izvléči (-vléčem), ožéti (ožámem, ožmém); izpisati (-pišem); *impf.* izpisovati.
 extraordinär izrédén, posében, néobíčen.
 Extrapost *f.* posébna —, izrédna pošta.
 Extravagan; *f.* razbrzdánost, objéstnost.
 Extrazimmer *n.* posébna —, gospódka soba.
 Extrem *n.* krajnost, skrajnost; *fig.* prenapétost.
 extrem *adv.* krajén, skrajén; *fig.* prenapét. [čine.
 Extremitäten *pl.* okrájci udov, okončul.
 Erul, Erulant *m.* pregnánec, izgnánec.

F.

Fabel *f.* basén (-i); bajka; *dem.* básenca; Fabel- básenski.
 Fabeldichter *m.* basnopiséc, basnik.
 Fabeldichtung *f.* básenstvo.
 Fabelei *f.* izmišljáva; bajka; daš íft eine — ta je bosa.
 fabelhaft bajén, izmišljen; básenski.
 Fabelland *n.* bajna —, izmišljena dežéla, devéta dežéla.
 Fabellehre *f.* bajeslóvje, mitologija.
 fabeln basnovati, bajke —, basni skládati; izmišljevati si; (irre reden) blesti (bledem).
 Fabelname *m.* izmišljeno ime.
 fabelreich basnovít.
 Fabelsammlung *f.* zbirka basni.
 Fabelvolk *n.* bajni narod, izmišljeni narod.
 Fabelwelt *f.* bajni svet.
 Fabricat *n.* izdélek.
 Fabrication *f.* s. Erzeugung.
 fabricieren izdélati, napraviti, narediti, izgotoviti; *impf.* izdelovati, napravljati, tvoriti, naréjati, izgotávljati.
 Fabrik *f.* továrna, tovarnica, tvórnica, fábrica.
 Fabrikant *m.* tovarnar, tovarničar, tvórníčar, fabrikant.

[ški.
 Fabriks- tovarniški, tvórníški, fábrica.
 Fabriksarbeiter *m.* tovarniški délavéc.
 Fabriksinhaber *m.* lastnik tovarne.
 fabriksmäßig tovarniški, fábríski.
 Fabriksniederlage *f.* tovarniško skladišće.
 Fabrikspreis *m.* tovarniška cena.
 Fabriksware *f.* tovarniško blágo.
 Fabrikswesen *n.* tovarništvo, fábríštvo.
 Façade *f.* lice, čelo (poslopja), pročélje, ospredje.
 Façalten *pl.* odpádkí.
 Fach *n.* predal; *dem.* predálec, predálček; (Gefchäft) stroka; opravilo, oprávek; daš íft nicht meiu — to ne spada v moje opravilo, to ni moj posél; (Gegenstand) predmèt; Lehrfach naučna stroka. [nik.
 Fachbogen *m.* (der Gutmacher) páhál-
 Fache *f.* (bei d. Gutmachern) páhanje.
 fächeln *tr.* pahljáti; *intr.* pihljáti, veti (vejem); fächelnd pahljáv.
 fachen páhati, máhati; opáhati; (einreihen) rediti; razrediti, *impf.* razrejevati.
 Fächer *m.* páhalica, pahljáča; *dem.* páhálce. [čast.
 fächerförmig pahljáčast; bot. predál-

fächerig pregrajen.
 fächerig f. fächerig.
 Fächerpalme *f.* mahálasta palma.
 Fachgebür *f.* predalmina.
 Fachgelehrte *m.* strokovnják, veščák.
 Fachgemäß *adv.* strokovno.
 Fachlehrer *m.* strokovní učitelj, učitelj posébnega predméta.
 Fachmann *m.* f. Fachgelehrte.
 fachmännisch strokovnjáski.
 fachmäßig strokověn.
 Fachschule *f.* strokována šola.
 Fachstudium *n.* strokovní nauk, učénje posébnega predméta.
 Fachwerkwand *f.* predáléasta stena.
 Facit *n.* znesek, vsota; končec.
 Fackel *f.* baklja, plamenica.
 Fackelmacher *m.* bakljár.
 Fackelmusik *f.* godba pri bakljah. [se. fackeln trpoléti, migati; obovávljati
 Fackelträger *m.* bakljáš, bakljenóséc, plameničár.
 Fackelzug *m.* bakljáda, izprevód z bakljami.
 Façon *f.* krój; nač; der neuesten — po najnovéjšem kroju. [písa).
 Facsimile *n.* snimek, posnéték (roko-facsimilieren posnétí (-snámem), *impf.* posnémati.
 factisch dejánski, resničén; *adv.* v dejánju, v resnici.
 factitiv dejálén, delátén.
 Factor *m.* upravitelj, faktor; *arith.* činítelj.
 Factorei *f.* upravnica, upraviteljstvo.
 Factotum *n.* vsetvór; er ist sein — desna roka mu je.
 Factum *n.* dogódek, dejánje, fakt; es ist ein — res je; f. Thatfache.
 Factur *f.* faktura, trgóvski račún (za posláno blago).
 Facturbuch *n.* račúnska knjiga. [šča.
 Facultät *f.* fakulteta, oddélek vseučili-facultativ fakultativén, dopuščén.
 fade pust, plehek, mledén, omlédén, neslán; ein fader Menschen pustež, neslánec.
 fadeln vdéti (-dénem), *impf.* vdévati (nit); sich — cefráti se, púkati se, prézati se.
 Faden *m.* nit (-i), končec; *dem.* nitka, končec; (gebrest) súkanec; (unge)pon-

nen) vlakno; Ketten — snútek; Ein-schlag — voték; (eines Seiles) stremen, pramen; (Raß) sežén; leitender — nit vodnica; (Binf.) motvóz; Faden-nitni.

fadenartig nitkast.

fädenig nitén, v niti; z. B. zwei—dvonitén, v dve niti.

fadenuadt golonág, gol in nag.

fadenscheinig ogóljen, odrgnjen, preslé-gast.

Fadensilber *n.* prédéno srebro, srebérne nitke.

fadenweise *adv.* po niti.

Fadenwurm *m.* živa nit (-i), lasnica, trihina; podkóznjak, živa struna.

Fadheit *f.* plehkóst, neslánost, omléd-nost, plehkóta.

Fagott *m.* u. *n.* fagót.

Fagottist *m.* fagotist.

fähig zmožen, sposóben, pripravén, prikláden; (geschickt) sposóben, vešč, iznájden, prináredén, ročén; ein — er Kopf bistra glava.

Fähigkeit *f.* zmožnost, sposóbnost.

Fähigkeitszeugnis *n.* izpričeválo o spo-sóbnosti.

fahl plav, plavkast, prstén; (vom Menschen) bled, oblédén; (welf) ose-hél, vél.

fahlgelb bledorumén, plavkast.

fahlgrau sivkast, sinji.

fahlheit *f.* plavóca, prsténost.

fahrlroh bledordéc, ridž.

fahnden iskati (iščem), zasledovati (koga).

Fahne *f.* zastáva, prápor, bandéro; (Kirchenfahne) karóglá; *dem.* zastávica, bandérce, práporéc; die — aufpflanzen zastávo razvíti (-víjem); Fahnen-zastávni, bandérni.

Fahneneid *m.* priséga na zastávo.

fahnenflüchtig ubéžen; — werden zastávo zapustíti, ubéžati (-bežím); *impf.* ubégati.

fahnenförmig banderást. [vo.

Fahnenflügel *n.* máhanje z zastá-Fahnenflange *f.* praporíšce, banderíšce.

Fahnenträger, Fahnrid *m.* práporščák, zastavonóséc. [ve.

Fahnenweihe *f.* blagoslovljénje zastá-Fahr= vozni.

Fahrbahn *f.* vozna pot, cesta, tir, cestišče.

fahrbar *vožen.*

Fahrbarkeit *f.* voznost.

Fahrbillet *n.* f. Fahrkarte.

Fährde *f.* f. Gefahr.

Fahre *f.* rázor, brazda.

Fähre *f.* brod (-ú, -a), prevoz (-voza).

fahren *tr.* péljati, vóziti; (über etw.) prepéljati; *impf.* prepeljávati, prevázati; *intr.* péljati se, vóziti se; (über etw.) prepéljati se, *impf.* prepeljávati se, prevázati se; — *đ* ankommen pripéljati se; sich satt — navóziti se, naveličati se vožnje; ich werde — popéljem se; spazieren — izprevóziti se, *impf.* izprevázati se; (im Schlitten) sánkati se; in den Himmel — v nebása iti (idem, grem); (aus d. Bette) skóčiti, plániti; (aus der Hand) izmekniti (-máknem) se, *impf.* izmikati se; (mit der Hand hin und her) máhati; (in die Tasche) seči (sezem), poséči, poségniti (-nem); *impf.* ségati, poségati; (in die Haare) spopásti (-pádem) se, *impf.* spopádati se; etw. — lassen vnémar pustiti, opustiti; *impf.* vnémar púsčati, opúsčati; (durch den Kopf) presíniti (-nem), izpreletéti; *impf.* izpreletáti; fahre wohl z Bogom! srečno! fahre ab pobéri se.

Fahren *n.* vožnja; durch — verdienen, verlieren privozáriti, zavozáriti.

fahrend *vožen*, popotén; — es Gut premiéno blago, premiénnina.

Fahrgast *m.* voženec.

Fahrgeld *n.* voznnina.

Fährgehd *n.* brodnina.

Fahrgelegenheit *f.* voz.

Fahrgeleise *n.* kolovóz, kolovóznicna.

Fahrgut *n.* vozno blago, vozivo.

Fahrkarte *f.* vozni listék.

fahrlässig *zanikarén*, nemárén, malomárén.

fahrlässige *m.* zanikarnež, nemárnež; *f.* zanikarnica, nemárnica. [nost.]

fahrlässigkeit *f.* zanikarnost, nemárfahrlos *f.* gefahrlos.

Fährmann *m.* brodnik, prevoznik na brodu.

Fahrnis *f.*, Fahrnisse *pl.* premiéne reči, premiénnine.

Fahrordnung *f.*, Fahrplan *m.* vozni red.

Fahrpost *f.* vozna pošta.

Fahrpreis *m.* voznnina.

Fahrsendung *f.* pošljátév po vozni pošti.

Fährstange *f.* drog.

Fahrt *f.* vožnja.

Fährte *f.* sled (-ú, -a, -i).

Fahrwasser *n.* plovna voda.

Fahrweg *m.* kolovóz, kolnik, kolovózna pot, voznicna; =servitut *n.* služnost kolovóza.

Fahrzeug *n.* vozilo, plovilo.

faß pláv, bled, obledén, rumén, žolt.

Falbe *m.* plavec; *f.* plavka.

faßben bledéti, rumenéti; obledéti, orumenéti; *impf.* obledévati.

Falber *m.* (*salix alba*) bela vrba, rakita; =wald *m.* vrbje, vrbovje, rakitovje.

Falke *m.* sokol; (Weißchen) sokolica; *dem.* sokolíč; Falken- sokólov, sokólji, sokólski.

Falkenaug *n.* sokólje okó; bistro okó.

Falkenbeize *f.* lov s sokóli.

Falkenblick *m.* sokólov pogléd; bister pogléd.

Falkenhof *m.* sokolinjak.

Falkner, Falkenier (auch Falkonier) *m.* sokolár.

Fall *m.* pád, padec; (daß Fallen) pád, pádanje; (d. Wassers) slap, sopót, skók; (Vertrocknen) pádanje, usihanje; (Umstand) okóliščina, slučaj, reč; (Ereignis) prigódek, dogódek, nakljúčba, slučaj; (in der Gramt.) sklón; im —, daß, fallt ko bi; erforderlichenfalls ako je treba; auf jeden — vsekakor, po vsaki ceni; auf keinen — nikakor, kratko in malo ne, po nobéni céni; setzen wir den — mislimo si, recimo; nöthigenfalls *f.* erforderlichenfalls; von — zu — za vsak slučaj posebej; im entgegengegesetzten — naspróti, sicer, drugače, ináče.

fällbar séčen, posekljiv, kar se sme sékati.

Fallbewegung *f.* pádanje (*phys.*).

Fallbrücke *f.* vzdížni most, zapádni most.

Falle *f.* past (-i); (Mäufe) — míšnica; (mit Bogen versehen) samóstrel; (für die kleinen Vögel) klonék; *fig.* mreža, zanka, nastáva.

Falleisen *n.* skopčec.

fallen pasti (padem), *impf.* pádati; (ungefchicht) telébiti, telébniti; (inš Wasser) štrbúnkniti, pljúsniiti (v vodo); (v Wasser) utéči se, upásti (-pádem), upláhniti; *impf.* utékati se, upádati, uplahovati; (zu Boden —) usédati se (*chem.*); (sich ergießen) teči, iztékati se, izlivati se; (umkommen) pogíniti, cépniti; *impf.* cépati, pádati; (niederfallen) zgrúdití se, sééniti se; (in die Augen) (v oči) bíti (bíjem); inš Wort — v besédo seči (sezem), besédo presekáti; *impf.* v besédo ségati, besédo presekávati; zur Last — na skrb, na glavo priti (pridem), nadlegovati koga, zadévati koga; — lassen izpustiti, *impf.* izpúsčati, kápati; er ließ den Muth — srce mu je upádo; er ließ die Hoffnung — nádejo je izgúbil; sich zu Tode — pasti in ubíti se; der Schnee, Regen &c. fällt sneg —, dež naletuje, sneg —, dež gre.

fällen posékati, podréti (-dórem u. -drém); *impf.* sékati, podírati; ein Urtheil — rászóditi, sodbo izréči; *impf.* rászójevati; (eine Sentfichte) spustiti, *impf.* spúsčati (*math.*); (Bajonnet) nastáviti.

Fällen *n.* sékanje; seč (-i).

Fallendung *f.* sklón.

Fallfrist *f.* zapádni rók.

Fallgeschwindigkeit *f.* hitróst pada (*phys.*).

Fallgesetz *n.* zakon pádanja (*phys.*).

Fallholz *n.* sehljád (-i), dráčeje, pábrki *pl.*, lomáča.

fallibel zmotljív, zmoti podvržen, prevarljív. [vost.]

Fallibilität *f.* zmotljívost, prevarljífallieren propásti (-pádem), na bobén priti (pridem).

fällig plačén, izplačén; (abgelaufen) dotékél, dospél; — sein plačén biti, do plačilne dobe dospéti, dotéči; der Wechsel ist — menica je dotékla.

Fälligkeit *f.* plačnost, dotéklóst, dospélost.

Fälligkeitstag *m.* plačilni dan.

Fälligkeitstermin *m.* dospéli rók, dotékli rók.

Falliment *n.* propást (-i), kant.

Falkraft *f.* pádnost.

Fallmaschine *f.* padálo, padálnica.

Falkraum *m.* prostor pádanja (*phys.*), padalíšče.

falls ako, če.

Fallschloß *n.* samopádna ključálnica.

Fallstrich *m.* zanka, zádrgra, nastáva, locén.

Fallsucht *f.* božjást (-i), pádavica, pádava bolézén (-i).

fallsüchtig božjástén, pádavičén.

Fallsüchtige *m.* božjástnik.

Fallthür *f.* samozaklópná vrata *pl.*, lopútnice, spustne duri.

Fallweite *f.* padáj.

Fallzeit *f.* čas od. trájanje pada (*phys.*).

falsch himbén, lažniv, lažén; lokáv; kriv, nápačén; — er Freund hinávski od. licemérski prijátelj; — er Mensch himbenják; — e Lehre kriv náuk; — es Spiel goljufna igra; — es Glück nestanovitna od. lažníva sreča; — er Weg kríva od. nápačna pot (-i); — er Schlüssel ponarején ključ; — es Geld ponarején denar; — er Name izmíšljeno imé (-na); *fig.* podvržen, neprístén.

falschen páčiti, kazíti, kváriti, príditi; popáčiti, pokazíti, pokváriti, izpríditi; ponaredíti, *impf.* ponarejati; gefälschter Wein ponarejéno vino.

Fälscher *m.* páčítelj, kvarež, kazívéc; ponarejevávéc.

falschgerinnt hinávski, licemérski.

falschgläubig krivovéréen, krivovérski. Falschgläubige *m.* krivovérec; *f.* krivovérka.

Falschgläubigkeit *f.* krivovérstvo.

Falschheit *f.* himbnost, lažnívost; hinávstvo, licemérstvo, lokávost.

falschherzig zavídljív, hinávski, licemérski.

fälschlich *f.* falsch; *adv.* po krivem, krivo, nápačno.

Falschmeldung *f.* lažníva zglasítév.

Falschmünzer *m.* ponarejevávéc denárja; =münzerei *f.* ponarejanje denárja.

Fälschung *f.* ponarédba, popáča.

Falschstimme *f.* *f.* žístelstimme.

Falte *f.* guba, zgíba, nabránéc; (vorne am Männerhemde) pleta; *dem.* gúbica, gubka; (in der Haut) grba, guba.

Fältel *n.* zgíbek.

fälteln zgibati, gubáti; nagubáti, v gube nabráti (-bérem), *impf.* nabirati. falten zgibati, gubáti; zgeníti (zgánem); zložiti (pismo); (Streu) grbánčiti, gubánčiti; zgrbánčiti; die Hände — roke skléniti, *impf.* sklépáti; gefaltet nabrán, zgrbánčen.

faltenförmig gubast, nabrán.

faltenlos brezgübén, brez gub, brez grb, gladék.

Faltenmagen *m.* devetogüb, devetogúbnik.

Faltennaht *f.* nabòr.

Faltenpilz *m.* lisíciá. [bovít.

faltenreich gosto nabrán, gubát, gufaltenweise *adv.* gúboma.

Faltenzahn *m.* (zob) gubáč.

Falter *m.* metúlj.

faltig nabrán, gubát, nagubánčen.

Falz *m.* zgíb, pregíb; (Einschnitt) záreza, reža, režánec; (die abgestoßene Ecke) žleb, žlebič.

Falzbein *n.* gladílo, vihálnik.

Falzbrett *n.* vihálnica.

Falz Eisen *n.* trebílnik.

falzen zgibati, pregibati, v gúbe zlá-gati; zgeníti (zgánem), pregeníti, v gúbe zložiti; žlébiti; ožlébiti; (Haut) trébiti, mézdriti. [zlagáč.

Falzter *m.* zgibáč, pregibáč; žlébičar;

Falzhebel *m.* oblič žlebnik.

Falzriegel *m.* žlebnják.

Familiarität *f.* f. Vertraulichkeit.

Familie *f.* družina, obítelj (-i); rodovina, rodbína; (Stamm) rod (-ú, -a), pléme (-na); die — deš Behrerš, deš Nachbarš u. f. w. učíteljevi, sosédovi; Familien- družinski, obíteljski, rodbinski, domač, hišni.

Familienglied *n.* obíteljski —, družinski úd, domačin.

Familienglied *n.* rodbínska —, domača sreča.

Familiengruft *f.* obíteljska rakev.

Familienhaupt *n.* gospodár. [(-i).

Familienkreis *m.* domači krog, obítelj

Familienleben *n.* domače življénje.

familienlos brez zaróda, brez obítelji.

Familienname *m.* primék, rodbínsko imé (-na).

Familienrecht *n.* obíteljsko pravo.

Familiensoß *m.* rodbínski ponòs; er

beißt einu großen — ponáša se s svojim rodom, veliko si domišljúje zavóljo svojega rodú.

Familienvater *m.* f. Familienhaupt.

Familienverband *m.* rodbínska zveza.

Familienzwist *m.* domači prepír.

famos glasovít, razglašen; zloglá-sén; izbòren.

Famulus *m.* f. Diener.

Fanatiker *m.* fanátik, prenapétnež.

fanatisch prenapét, fanátičén. [zém.

Fanatismus *m.* prenapétost, fanati-

Fang *m.* lov (-i), lovljénje, lovitév;

auf den — ausgehen iti (grem) lovit; (das Gefangene) lov (-a, -i), ulóvk.

Fangarm *m.* loyka.

Fangeisen *n.* lisica, progla; (mit zwei Federn) skopèc.

fangen lovití, sáčiti; ujéti (-jámem), uloviti, zasáčiti, uhvátiti; (sich schnell ergreifen) popásti (-pádem), zagrábiti; *impf.* popádati; (alles) poloviti; Feuer — vneti (vnamem) se, vžgáti (-žgém) se; *impf.* vnémáti se, vžgáti se; gefangen halten v ječi iméti (imám); sich — lovití se u. f. w.; zaplésti (-plétem) se, *impf.* zaplédati se.

Fänger *m.* lovcé.

Fängerei *f.* lov (-i), lovitév.

Fanggeld *n.* lovnína, lóvščina. [ka.

Fangheuschrecke *f.* hinávka, bogomólj-

Fangmesser *n.* lovski nòž.

Fant *m.* dečák, fantalín.

Fantasie *f.* u. ä. f. Phantasie zc.

Fantom *n.* f. Phantom.

Farbe *f.* barva, boja, šaróta, vap; *dem.* bárovica, bójica.

Farbe-, färbend barvilén.

Färbegetreid *n.* bárovarsko oródje.

Färbehaus *n.* barvárnica.

Färbeholz; *n.* bárovarski les; prazíljka (Brazílienholz).

Färbekraut *n.* (Waid) oblájst (-a).

Färbekunst *f.* bárovarstvo.

Färbemittel *n.* barvílo.

färben bárovati; pobárovati; sich — bárovati se; sich roth, grün, gelb zc. — rdečiti se, rdéti, zelenéti, rumenéti zc.; (v. Obst) dozorévati.

Farben- barvni; bárovarski.

Farbendruck *m.* barvotisk.

Farbenhandel *m.* kupčija z bárovami.

Farbenmaterial *n.* barvílo.
 Farbenmuschel *f.* školjka za barve, báravnica.
 farbenreich barvovit,
 Farbenspiel *n.* menjávanje od. preli-
 vanje barv.
 Farbstoff *m.* barvílo, šarilo, barvína.
 Farbenton *m.* barvno sómerje.
 Farbenwechsel *m.* izprominjanje barv.
 Farberstreuung *f.* razsápanje barv.
 Farbenzeug *n.* bárvana tkanina oder prtenína.
 Färber *m.* bárvar; Färber- bárvarski.
 Färberbaum *m.* rujevína, ruj.
 Färberde f. barvílna prst (-i), bar-
 vílna zemlja. [stvo.
 Färberei *f.*, Färberhandwerk *n.* bárvar-
 Färberrüthe *f.* broč.
 farbíg barvast, barvén; (bunt) pisan,
 pestér.
 farblos brezbarvén. [strich.
 Färbung *f.* barvitost, barva; *f.* a. Un-
 farce *f.* noréjja; (in der Küche) na-
 dóvka, sékanica; *f.* a. Pöffe.
 Farn *m.* práprot (-i).
 Farnkraut *n.* *f.* Farn; *coll.* práprotje;
 Farnkraut- práprotni; =same *m.* prá-
 protno sème (-na); =pflanzen *pl.* prá-
 protnice.
 Farre *m.* (junger Stier) junéc.
 Färse *f.* telica, júnica. [nov.
 Fasan *m.* fazan, tetrév; Fasan- fazá-
 Fasanenhenne *f.* fazánka. [nov.
 Fasanenzucht *f.* fazanoréjja, reja fazá-
 Fasanerei (u. Fasanerie) *f.* fazanják.
 Faschine *f.* protje, bútura.
 Faschinenwerk *n.* protje, vejévje.
 Fasching *m.* pust, predpúst; Faschings-
 pustni, predpústni.
 Faschingsnarr *m.* pustna šema.
 Faschingszeit *f.* *f.* Fasching.
 Fascikel *m.* zvezéjn, zvezék.
 Fasel *m.* u. *f.* pleme (-na), plod (-ú, -a);
 zum — za pleme; zum — gehen po
 pleménu iti (grem).
 Fasele *f.* fízol.
 Faselei *f.* čenče *pl.*
 Faselentrost *n.* fízólodka.
 faselhaft čenčast, bédast, ábotén.
 Faselhans *m.* čenča, bédák.
 faseln bédasto govoriti, govoríčiti, be-
 sedíčiti, čenčáti; (v. Bich) plemeníti se.

Faselschwein *n.* plemeníca, prasíca za
 pléme (-na).
 Faselvieh *n.* živína za pléme (-na).
 Faser *m.*, Fafer *f.* vlakno, nit (-i);
dem. vlákence.
 Fasergebilde *n.* vlaknovína.
 Fasergewächs *n.* vláknata rastlína.
 Fasergewebe *n.* vláknéna tkanina,
 vlaknéno pletívo.
 Faserhaut, Fascie *f.* povójnica.
 faserig vlaknat, vlaknast, nitkast,
 žilast. [ner.).
 Faserkalk *m.* vláknasti apnénc (mi-
 Faserstoff *m.* vláknína, fibrin.
 Faserwurzel *f.* vláknata korenína.
 Faserzellen *pl.* vláknéne stanice.
 Fass *n.* sod, bačév, bačva, bēč; *dem.*
 sodéc, sodék; (mit einem Boden) beděnj,
 kád (-i), brenta; (Saumfass) lodrica;
 — von zehn Eimern störtin; — von
 fünf Eimern polovnják; (Wassereimer)
 orna.
 Fassbinder *m.* sodár.
 fassen prijéti (primem), zagrábíti,
 popásti (-pádem); *impf.* prijémati, po-
 pádati; (begreifen) uméti (umějem); raz-
 uméti; (enthalten) držati (držim); ob-
 séči (-sězem), *impf.* obségati; einen Ent-
 schluss — skléniti, *impf.* sklépati; Be-
 schlüsse — sklepe délati, sklépati; den
 Vorfaß — skléniti, namériti, nakániti;
impf. sklépati, namérjati; Muth —
 ohrabríti se, usřčiti se; *impf.* usřčevati
 se; sich kurz — ob kratkem, z nekó-
 liko besédami kaj razložiti; bei der
 Hand — za roko prijéti (primem),
impf. prijémati; in die Arme — objéti
 (-jámem); *impf.* objémati; Wurzel —
 prijéti (primem) se; (einen Edelstein)
 okovati; sich — zavédeti (zavém) se,
 umíríti se, upokojíti se.
 Fassholz *n.* sodárski les.
 Fasslon *f.* napóved (-i), fasíja.
 fasslich uměvén, umljív, razlóčěn.
 Fasslichkeit *f.* uměvnost, umljívost,
 razlóčénost.
 Fassspund *m.* veha; *dem.* véhica.
 Fassung *f.* (des Steines) okóv; (des
 Gemüthes) zavést (-i), mírnost; aus der
 — bringen zbégati, změšati, presené-
 titi; aus der — kommen zbégati se,
 změšati se, zavést izgubíti, ob zavést

se; den Weg — zaíti (-idem), zablódi-
diti, pravo pot zgrešiti; (mangeln)
mánjkati, nedostájati, ne iméti (nimam)
česa, biti (sem) brez česa; (nicht treffen)
ne zadéti (-dénem), ne pogoditi, zgre-
šiti; (fehlgeschlagen) izpodletéti; er fehlt
ni ga tú; was fehlt dir kaj ti je? ge-
fehlt naópak, napak; es fehlte nicht viel,
jo... malo da ne, tólíko da ne...

Fehler *m.* (moralisch) greh, pregréšék,
napáka; (Srrthum) zmóta, pomóta, po-
gréšék; (Mangel) nedostáték, pománj-
kljaj; (Gebrechen) hiba, kvar; Ver-
geffenheits — pozábek; Unterlassung —
opústék; Verpátung — zamúdek.

fehlerfrei, fehlerlos brez pogréska,
brez hibe.

fehlerhaft nápačen, pogrésén. [nost.
fehlerhaftigkeit *f.* pogrésnost, nápač-
fehlfahren zavóziti.

fehlführen zapéljati, zavódiiti.

Fehlqang *m.* nápačna pot.

fehlgebären *s.* abortieren.

Fehlgeburt *f.* spláv, izpovítje.

fehlgehen zaíti (-idem), zablódiiti, za-
gáziti, zabrésti (-dem), v stran máhnniti.

fehlgreifen nápak prijéti (prímem),
impf. prijémati. [hiba.

Fehlgriff *m.* pomóta, zmota, pogrésék,
fehlkaufen okúpati se.

fehllos brez mádežen, brez pomóte,
brez hibe.

fehlreiten zajézditi.

fehlrennen zaletéti se.

fehlrschießen mimo ustrelíti, ne zadéti
(-dénem); *impf.* mimo stréljati, ne
zadévati.

Fehlschlag *m.* nápačen od. prazén udá-
réc, premáh, izpodlét.

fehlgeschlagen izpodletéti, unésti (-né-
sem); *impf.* izpodletovati.

Fehlschluss *m.* nápačen, kriv od. ne-
pravílen sklép.

Fehlschuß *m.* nápačen od. prazén strel.

fehltreten nápačno stópati, *impf.* stó-
pati; spoteknniti (-táknem) se, izpoddrs-
nniti; *impf.* spotikati se, izpoddrsovati.

Fehltritt *m.* nápačna stopinja; spo-
tikljaj; prestópék, pregréšék.

Fehm, Fehme *f.* (Fehmgericht) tajno
sodišče; kopa, kopica, stóg; (Maß)
žir, búkvica.

Feimgeld *n.* žirovína.

feien očárati, začárati; neranljivo
storiti.

Feier *f.* praznik, praznovánje; (Fest-
lichkeit) slavnost, slovésnost, svečanost;
(Ruhe) pokoj, počíték, odmór.

Feierabend *m.* delopúst, večérni po-
číték; Feierabends — delopústén.

Feierkleid *n.* praznja oder práznična
obleka.

feierlich praznji, prázničen, slovéšen,
svečan; — begehen praznovati, (slo-
vésno) obhájati.

Feierlichkeit *f.* praznovánje, slové-
snost, slavnost, slavje, svečanost.

Feiermahl *n.* gosti *f. pl.*, gostje *n.*

feiern praznovati, obhájati; (ruhen)
praznovati, počívati; gefeiert slavén,
slovèč; (erheben) poslavíti, povelíčati;

impf. slavíti, povelíčevati.

Feierstunde *f.* slovéсна ura; ura po-
čítka, delopúst.

Feiertag *m.* praznik, sveték; gebotener
— zapovédan praznik; ein nicht ge-
botener — sópraznik.

feiertäglich praznji, prázničen.

Feiertagskleid *n.* praznja obleka.

Feierton *m.* slovéšni glas.

feig bojazljiv, strašljiv, strahopèt,
strahopétén; (gemein) strahopezdljiv;
— e Memme strahopétnež, bojazljivéc.

Feige *f.* smokva, figa.

Feigel *m.*, gelber — šebenik, ruména
vijólíca; blauer — polétni šebój; rother
— zimski šebój (*bot.*).

Feigenbaum *m.* smokva, smokóvno
drevó (drevésa), figovéc.

Feigendistel *f.* kakt, turška smokva,
nópal.

Feigendrossel *f.* grmúša.

feigenförmig smokvast, smokvi po-
dóbén. [nják.

Feigengarten *m.* smokóvnik, smokov-

Feigenlaub *n.* smokóvno listje.

Feigenwald *m.* smokvíšče, smokvov
od. figov gozd.

Feigheit *f.* bojazljivost, strahopét-
nost; (gemein) strahopezdljivost.

feigerzig *s.* feig.

Feigling *m.* bojazljivéc, strahopétéc,
plašljivéc.

Feigwurz *f.* lopática.

feil napródaj; — (wohlfel) fein vcono od. hkupu biti (sem); — haben napródaj iméti (imám), prodájati; (besiechtlich) podkúpén, podmitén, podkupljiv.

feilbieten prodájati, napródaj ponújati; na dražbi prodáti.

Feilbieter *m.* prodajávěc.

Feilbietung *f.* prodája; dražba; (öffentliche) javna dražba, licitácija.

Feilbietungs- dražbeni, prodájni; =edict *n.* dražbeni oklic; =gesuch *n.* prošnja za prodájo od. dražbo.

Feilbod *m.* ověn za piljenje; podkóvno stojálo.

Feilbirne *f.* vlačúga.

Feile *f.* pila; *dem.* pílica; *fig.* gladkóst, uglájenost, olíka, omíka.

feilen píliiti, brúsiti; gláditi, líkati.

Feilhauer *m.* pilar; — fein piláriti.

Feilheit *f.* podkúpnost, podkupljivost, podmitnost.

Feilicht *n.* piljava, opilki *pl.*

Feilschaft *f.* blagó napródaj, prodájna stvar (-i).

feilshen tržiti, kupčevati; pogájati

Feilsher *m.* trgověc, kupěc; pogajáč.

Feilspäne *pl.* j. Feilicht.

Feim *m.* pena.

feimen péniti se; peno posnėti (ponámem).

fein teněk, taněk, tenák, droběn; (zart) nežěn; (nett) líčěn; (von Sitten) vljúděn, omíkan, olíkan; (vom Tuch) taněk, fin; (geläutert) čist, preseján; (verschmigt) prebrisan, pretkán, prekánjen, zvit, premetěn; — es Sieb gosto sito; — er Wind teněk vetěr; wie — kako modro od. premetěno; — es Gold čisto od. suho zlato; — e Arbeit umětelné delo.

feinanderig gostolětěn (o lesu).

feind sóvraž indecl., sóvražěn, nasprótěn, protivěn.

Feind *m.* sóvražnik, neprijátelj; (Gegner) nasprótnik, protivník, zóprnik; der böse — vrag, hudóba, zlódej, hudi duh; er ist sein eigener — sam sebi hudo dela; — in *f.* sóvražnica, neprijáteljica, zóprnica, nasprótnica.

feindlich sóvražěn, sóvražljiv, nasprótěn, protivěn, neprijáteljski.

Feindlichkeit *f.* j. Feindseligkeit.

Feindschaft *f.* sóvráštvo, neprijáteljstvo, ért, zavist (-i).

feindselig j. feindlich.

Feindseligkeit *f.* sóvrážnost, sóvrážljivost, nasprótnost, neprijáteljstvo, protivje.

Feine *f.* j. Feinheit.

feinführend j. feinfühlig.

feinfühlig rahločútěn, obětljiv.

Feingehalt *m.* čista vrednost, čistina.

Feingehaltsgrad *m.* čistínska stopinja.

Feingold *n.* čisto od. suho zlato.

feinhaarig tenkolás.

feinhäutig tenkokóžěn.

Feinheit *f.* tenkóst, drobnost; nežnost; uglájenost; líčnost, čistost; prekánjenost; — der Sitten olíka, olíkanost.

feinkörnig drobnozrn, droběn.

Feinschmecker *m.* sladkosnédež.

feinsinnig nežnočútěn, rahločútěn.

feist tolst, debel, mastěn, rejěn, pítan; — im Gesicht debelolíčěn, polnolíčěn; — machen debelíti, píitati, redíti; odebelíti, opítati, obredíti.

Feiste *f.* tolsěa, tolsěóba, mašěóba, debelóst.

Felbel *m.* kócasti baršún, kosmatínasti zámět.

Feld *n.* polje; bojíšěe; *dem.* póljce; (Acker) njiva; auf freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem, na jasnem; freies — prosto polje; das — einer Thätigkeit poprišěe; zu — ziehen na vojsko od. na boj iti (idem, grem); aus dem — e schlagen sóvráznika pobíti (-bíjem), z bojíšěa povráti (-žénem); das — räumen umekniti (-máknem) se, *impf.* umikati se, premágan biti (sem); (ein eingefriebetes Stück) ográda; Feld- poljski; *mil.* vojáski, bojěn, vojěn.

Feldhorn *m.* mablěn, klěn. [kárna.

Feldapotheke *f.* vojáška od. bojna le-Feldarbeit *f.* poljsko delo, kmětovanje, delo na polju; Pferde für die — konji za kmětovanje.

Feldartillerie *f.* bojno topništvo.

Feldarzt *m.* vojáski zdravník. [rapor.

Feldbanner *n.* bojna zastáva, bojni

Feldbau *m.* poljedělstvo, kmětovanje, poljsko delo.

Feldbauer *m.* kmetovávěc, poljedělěc.
 Feldbewohner *m.* poljáněc. [-a].
 Feldbinde *f.* vojní ob. vojáški pas (-ú,
 Felddienst *m.* bojna služba.
 Felddienstbarkeit, Feldservitut *f.* polj-
 ska služnost.
 feldein črez polje, po polju. [sadež.
 Feldzeugnis *n.* poljski pridělěk, —
 Feldfrevel *m.* poljska kvara, poljska
 okvara.
 Feldfrucht *f.* póljščina; ř. a. Felber-
 zeugnis; (Getreide) žito.
 Feldgarbe *f.* rmán.
 Feldgeistliche *m.* vojáški duhovnik.
 Feldgeräth *n.* poljsko oródje; *mil.*
 bojno oródje, bojna opráva.
 Feldgerechtigkeit *f.* poljska pravica;
mil. vojáška pravica.
 Feldgericht *n.* vojno sodišče.
 Feldgeschrei *n.* bojní krik.
 Feldgewächs *n.* poljska rastlina; *coll.*
 poljsko bilje.
 Feldgrille *f.* poljski murin, božji vo-
 lěk, krikavěc.
 Feldherr *m.* vojskovódja, vojskovód,
 vójvoda.
 feldherrlich vojskovódski, vójvodski.
 Feldherrnwürde *f.* vojskovódstvo, vój-
 vodstvo, část (-i) vojskovódje.
 Feldhüter *m.* polják, poljski čuváj.
 Feldkaplan *m.* vojáški kaplan ob. du-
 hovník.
 Feldlager *n.* tabor, ostròg.
 Feldlerche *f.* škrjáněc, lévica, skrljěc,
 skrljica, skrljěč.
 Feldmarschall *m.* maršál; =lieutenant
m. podmaršál. [rica.
 Feldmaus *f.* poljska miš (-i), volúha-
 Feldmesser = zemljeměrski.
 Feldmesser *m.* zemljeměřec.
 Feldmesskunst *f.* zemljeměrstvo.
 Feldmusik *f.* vojáška godba.
 Feldnachbar *m.* mejač, mejaš. [(-ú, -a).
 Feldordnung *f.* poljski zakon, — red
 Feldpater *m.* vojáški duhovnik.
 Feldpost *f.* vojáška ob. vojna pošta.
 Feldrapunzel *f.* motovilěc.
 Feldrequisiten *pl.* bojno oródje.
 Feldrührung *f.* bojna opráva.
 Feldsalat *m.* motovilěc.
 Feldschaden *m.* úima, poljska škoda.
 Feldscherer *m.* vojáški ranocělník.

Feldschnepe *f.* kozica.
 Feldschule *f.* vojáška šola.
 Feldschutz *m.* poljska obrámbo.
 Feldspat *m.* živěc.
 Feldspital *n.* vojáška bólnica, bólnica
 v vojski, vojáška bolnišěnica.
 Feldstecher *m.* vojno kukálo, dvozdòr.
 Feldstein *m.* mejník.
 Feldstück *n.* kos polja; *mil.* top.
 Feldthymian *m.* máterina dúšica.
 Feldulme *f.* brest.
 Feldung *f.* poljina. [vojski.
 Feldwache *f.* bojna straža, straža v
 Feldwärts črez polje, proti polju.
 Feldweibel *m.* narědník, naddesětník,
 feldvehlj.
 Feldweg *m.* poljski kolovózník, raz-
 gòn, poljska pot.
 Feldweide *f.* vrba. [stvo.
 Feldwirtschaft *f.* kmetijstvo, poljeděl-
 Feldwundarzt *m.* vojáški ranocělník.
 Feldzeichen *n.* bojno známěnje.
 Feldzug *m.* vojní pohòd, vojska.
 Felge *f.* platišěc; (die — eines Aders)
 novina.
 felgen (e. Ader) nanóvo orátí (órjem);
 (ein Rad) platiťi; oplatiťi.
 Fell *n.* koža; *dem.* kózica; (im Rür-
 per) mrena.
 Felleisen *n.* torba (od usnja ali kože),
 krnír; (aus Kalbsfell) telečják; (Rud-
 jach) nahrětník.
 Fellhändler *m.* kožar, krznár.
 Fellwerk *n.* kožúhovina.
 Felonie *f.* iznevěra, verolómnost, iz-
 dájstvo.
 Fels *m.* skala, pečina; *dem.* skálica;
coll. skalóvje, pečěvje.
 felsab s skale.
 Felsart *f.* hribína, skalovína.
 Felsbank *f.* skalovína.
 Felsen = skalěn, skálnat.
 Felsenbein *n.* skálnica.
 Felsenbewohner *m.* skalar, pečník, pe-
 čěvník.
 felsenfest trděn ko skala.
 felseneste *f.* trdnjáva na skali.
 Felsengegend *f.* skalovína, skalóvje,
 pečěvje.
 Felsengeklüft *n.* skalne rozpokline.
 Felsengrund *m.* skálnata tla (tal).
 Felsengruppe *f.* skalóvje.

Felsenhang *m.* skalna podvésa, viséča ob strma skala.

felsenhart trd ko skala.

Felsenhöhle *f.* skalnica, pečina, votlina v skalóvju, zijávka.

Felsenkette *f.* skalóvje, oskálje.

Felsenklippe *f.* kleč (-í), čer (-í), skalnat grebén.

Felsenkluft *f.* skalna razpóka.

Felsenmasse *f.* skalóvje, pečévje.

Felsenriff *n.* í. Felsenflippe.

Felsenriffe *f.* skalna razpóka.

Felsenriiden *m.* skalni rob ob hrbét.

Felsenstrand *m.* skalni predúh, votlina v skalóvju.

Felsenstümpfe *f.* bodíc; die feindornige — trnjavi bodíc.

Felsenstalt *m.* skalna raza, skvožnja.

Felsenspitze *f.* rt, skalna ost (-í).

Felsenstück *n.* peč (-í), pečina, skalina.

Felsenvorsprung *m.* skalna podvésa.

Felsenwand *f.* skalna —, kameníta stena; (mit Echo) živa stena.

felsen skalón, skalnat.

Felsgegend *f.* í. Felsengegend.

felsicht skalast, pečínast.

fellig skalnat, skalovit, pečévén, pečévnat, kamenít.

Felsmasse *f.* skalina, skalovina.

Felssturz *m.* skalni podòr, zavál skalóvja.

Fench *n.* (*m.*) bar; (*Panicum crus galli*) srakonóga; (Vorstenhirse) kóstréba; =brei *m.* bárovéc.

Fenchel *m.* komárček, kopre, kóprič, komoráč, sladki janež; Fenchel- kópričev; =öl *n.* kópričevó olje.

Fenster *n.* okno; *dem.* ókence; (im Thurm, Dache) lina; blindes — slepo okno; (Ort unter dem Fenster) pod- ókna *pl.*

Fensterbalken *m.* í. Fensterladen.

Fensterbank *f.* podóknica.

Fensterbeschlag *m.* okòv na okna.

Fensterbrüstung *f.* ókenski naslòn, podoknják.

Fensterfassung *f.* ókenski obòj.

Fensterflügel *m.* ókensko krilo, óknica.

Fenstergitter *n.* ókensko omréžje, ókenski kríž.

Fensterladen *m.* óknica, obóknica, vétnica; *getv.* óknice *pl.*

fensterlu vasovati.

fensterlos brez oken.

Fensterparapet *n.* ókenski naslòn.

Fensterpfeiler *m.* stebrič med okni.

Fensterrahmen *m.* ókenski okvir, oknják.

Fensterstube *f.* ókenska šipa.

Fenstersturzbogen *m.* ókenski obòk.

Ferge *m.* brodník, prevóznik.

Ferialtag *m.* praznik.

Ferien *pl.* počitnice *pl.*, prázniški *pl.*

Ferkel *n.* prasé (-ta), prasci *pl.*, prasíček, ščene (-ta), kocék, kóce (-ta).

Ferkelfleisch *n.* prasétina.

ferkeln prástiti se; oprásiti se; mlade iméti (imám) ob. storíti.

Ferment *n.* kvas (-ú), kvasina; snová- telj; ferment (*chem.*); í. a. Gährstoff.

fern *adi.* daljén, dálek; *adv.* dáleč; von — oddáleč, izdáleč.

Fernambukholz *n.* bražiljka.

Ferne *f.* dalja, daljáva, daljína; auß- ber — oddáleč, iz daljine; *fig.* prihód- nost, bodóčnost.

ferner *m.* ledeník; í. a. Gletscher.

ferner *adv.* dalje, nadálje; ber — nadáljnji, nadáljšnji.

fernerhin *adv.* nadálje, zanapréd, v prihódnje.

Fernglas *n.* daljnovid.

fernhalten odvréniti, *impf.* odvrácati.

fernher *adv.* izdálje, izdáleč, oddáleč.

fernhin *adv.* nadáleč, dálečtja.

fernländisch iz daljne dežele.

Fernleitung *f.* daljnovòd, tokovòd na daljavo.

Fernrohr *n.* daljnogléd, daljnovid.

Fernsicht *f.* daljni razgléd.

fernichtig daljnovidén. [petén.]

Ferse *f.* peta; *dem.* pética; Ferfen-

Ferfenbein *n.* pétinica.

Ferfengeld *n.*, — geben peté pokazati (-kázem) ob. odnésti, upihati jo, ulíti (-lījum) jo, pcedíti jo.

Ferfengelenk *n.* petni sklèp. [peta.]

Ferfenhäppchen *n.* = kleine Ferse mala

Ferfenleder *n.* opétinica.

fertig (bereit) gotòv, pripravljén, ná- redén, nared *adv.*; (vollendet) narején, gotòv; (hurtig) ročén, urén, brz, spe- šén, pripravén; — sein pri kraju ob. pri koncu biti (sem); — machen do-

dělati, dovršiti, dokončati, narediti, izgotoviti, dognati (-žinem); *impf.* dodelovati, dovrševati, dokončevati, naréjati, izgotavljati; *ſich* — halten pripravljen biti (sem).

fertigen naréjati, napravljati, izdelovati; narediti, napraviti, izdelati; (eine Urkunde) podpisati (-pišem).

Fertigkeit *f.* ročnost, urnost, pripravnost, spešnost, spéh.

Fertigung *f.* podpis.

Fessel *f.* spona, veriga, okóvi *pl. m.*, vezi *pl. f.*; železje *coll.*; die — n anlegen vkléniti, v železje dejati (dénem); *impf.* vklépati, v železje dévati; — n trageñ hlapčevati, slúžiti, hlapč ob. suženj komu biti (sem); (ein Theil des Pferdefußeß) bincelj. [bóden.

fesselfrei brez spon ob. okóvov, *swo fesseln* vkléniti, vkovati (-kujem), v spone ob. železje dejati (dénem); *impf.* vklévati, okávati, v spone ob. železje dévati; (an etwas) prikléniti, pripéti (-pném); *impf.* priklévati, pripénjati; (mit Stricken) vézati (vézem); zvézati; *fig.* mikati (mičem); geſeſſelt v sponah, v železju, v okóvih.

fesselnd zanimiv. [nje.

Fesselung *f.* vklép, vklépanje, okávafest trdén; (kräftig) močén, krepék, čvrst; (dauerhaft) stanovitén, trajén, trpézén; — werden skrepenéti (*min.*); — es Land suha zemlja, suho *adv.*; — er Preis stalna ob. stanovitna cena; — e Gebühr trdna pristojbina.

Fest *n.* praznik, godišče; slávnost; (Freuden—) veselica, veselí dan (dneva); (Sodheits—) pir, svatba, gostí *f. pl.*; (Namens—) god (-ú); *Fest=* prázničen, prázni.

Festabend *m.* delopúst.

Feste *f.* trdnjáva; (Himmelsgewölbe) nebéski stróp; (Burg) grad (-a, -ú).

Festeinzig *m.* slovéšni vñod. [*pl.*

Festessen *n.* obéd, gostovánje, gostí *f.* *festgesetzt* ustanovljén, ustanovičen, dolóčen.

festhalten zasáčiti, zapréti; v zapóru iméti (imám); einen Grundſatz — trdno se držati načéla.

Festigkeit *f.* trdnóst, trdnóta, stanovitnost; die rückwirkende — tlakopórna

ob. odpórna trdnost; absolute — trgopórna trdnost; relative — lomopórna trdnost.

Festkleid *n.* prázna obléka, svátovsko obláčilo.

Festland *n.* kopnina, celína, suho ob. kopno *adv.*

festlich prázničen, svečan, slovéšen, slávnostén.

Festlichkeit, Festfeier *f.* slávnost, svečanost, slovéšnost, slavje.

Festlied *n.* slovéšna písém (-i).

festmachen pritrditi, *impf.* pritrjevati; prijéti (prímém).

Festmahl *n.* obéd, pojedina, gostí *f. pl.*

Festnahme *f.* ujetje, zaprtje.

festnehmen ujeti (-jámém), prijéti (prímém); *impf.* prijémati.

Feston *m.* kita cvetja in ovóčja, cvetni venč.

Festopfer *n.* slávnostni dar.

festsetzen ustanoviti, dolóčiti, postáviti; *impf.* ustanávljati, določevati; *ſich* — ustanoviti se, nastániti se, naséliti se; *impf.* ustanávljati se, naseljevati se. [tév.

Festsetzung *f.* določevanje, ustanovífestsetzen trdno stati (stojím); so viel steht fest toliko je gotóvo, — resnica. *feststellen* ustanoviti, dolóčiti, ugotóviti, dognáti (-žinem), dotrditi.

Feststellung *f.* (im Geſeße) dolóčba, dolóčilo, ustanovítév, ustanávlanje.

Festtag *m.* praznik, sveték.

festtaglich *f.* festlich.

Festung *f.* trdnjáva; gradišče, taborišče, ostróg.

Festungs= trdnjavski; =artillerie *f.* trdnjavsko topništvo; =commandant *m.* trdnjavski povélnik, povélnik trdnjave; =werk *n.* trdnjavska gradba, trdnjavsko zidóvje. [vòd.

Festzug *m.* slovéšni —, svečáni izpreſete *f.* slovéšnost, veselica. [stítí.

festieren slovéšno sprejéti; slaviti, častití *ſich* *m.* malik.

Festschaber *m.* malikovávéc.

Fett *n.* tolašca, tolašóba, tolst (-i), mašca, maščóba, mast (-i); (an den Gedärmen) salo; (zum Abschmalzen) zábel (-i), zábéla; baß — gerinnt mast okréne ob. se strdí.

fett tolst, mastěn, tučěn; (bič) debel, rejen, pítan, živótěn; — machen (Kleider) omastiti, z masčóbo onesnážiti; (Speisen) beliti; zabeliti, začiniti; *impf.* začinjati; (Thiere) rediti, debeliti, pitati; obrediti, zrediti, otolstiti, odebeliti, opítati; — werden debelėti, tolstėti, debeliti se, rediti se; odebelėti, odebeliti se, otolstėti, zrediti se; — er Boden debela od. mastna zemlja.

Fettfange *n.* cink, cinka, skvara.

Fettbauch *m.* trebúšnik.

fettbäudig trebúšen.

Fettbildner *m.* tolstotvór.

Fettbläschen *n.* tolsšeni mehúr oder mehúrec. [nik.]

Fettdarm *m.* končnik, mastnica, rit-

Fettkrüse *f.* (Zleza) tólstnica.

Fettflecken *m.* skruna od. madež od masti.

Fettgans *f.* tolsta od. opítana gos (-i).

Fetthändler *m.* tolsšar, salar.

Fettgut *f.* tólstnica, mezdra; (auf der Milch) smétana. [kělj.]

Fett henne *f.* opítana kokóš (-i); žmifetticht mastnat, masti podoběn.

fettig mastěn, tolst.

Fettigkeit *f.* tolstost, debelóst.

Fettkrankheit *f.* tolsšica.

Fettkraut *n.* mastnica.

fettleibig debel, tolst, tučěn.

Fettleibigkeit *f.* debelóst, tučáva.

Fettplanze *f.* debelolistnica.

Fettsäure *f.* tolsšna kislina (*chem.*).

Fettsucht *f.* tolsšica.

Fettzelle *f.* sálovka. [-ú.]

Fetzen *m.* cunja, capa; (Stück) kos (-a,

fehén cunjati, trgati, drápati; razcunjati, raztrgati, razdrápati, razcapáti. fehig cunjast, capast, razcapán, razdrápan, raztrgan.

fucht vlažen, volgěk, volhěk, močěn, zamókěl, zatégěl, mokrótěn, mokěr; — er Boden vlažina; (v. Schweiß) potěn; (vom Auge) solžěn, rosěn; — machen móčiti, rositi, vlažiti; namóčiti, orositi, ovlážiti; *impf.* namákati, zamákati; — werden natégniti, odvógniti.

Fuchtigkeit *f.* vlaga, vlažnost, moča, mokróta, volhkóta, volhkóst, močáva; (von einbringendem Wasser) zamók; (im Boden) podmók.

Fuchtigkeitsgrad *m.* stopinja vlage. Fuchtigkeitsmesser *m.* vlagoměr, mokroměr. [mrázěn.]

fuchtig kalt mokěr in mrzěl, mokro-fuchtlich vlažnat, natégěl, zatégěl, zamókěl, podmókěl.

feudal fevděn.

Feudalrecht *n.* fevdno pravo.

Feudum *n.* fevd.

Feuer *n.* ogěnj; *dem.* ógenjčěk; *fig.* žar, ogěnj, plamen, vnétost; — schla-gen kresati (krěšem); ukrésati; (ber Auf, wenn es brennt) gorit! voll — ognjén, iskrén, vnet. [ognja.]

Feuerarbeiter *m.* ognjemólječ, častitelj

Feuerarbeit *f.* delo z ognjem.

Feuerauge *n.* bistro okó, ognjevit ob. žarěk pogléd.

feueräugig žaróok.

Feuerausbruch *m.* začětěk požára.

Feuerbahn *f.* ognjéna cesta; preséka (da požár ustávi).

Feuerbecken *n.* žerjávnicá.

Feuerberg *m.* ognjénik, ognjebljívna gora, sopka.

Feuerbeschau *f.* ogléd zavóljo ognja, požárno ogledovánje.

Feuerbod *m.* kozěl, koza, kozica.

Feuerbohne *f.* rděči fižol, laški fižol.

Feuerbrand *m.* živ ogórěk, gorěča glavnja, gorěče poléno; (Feuersbrunst) ogěnj, požár.

Feuerreifer *m.* gorěčnost, vnétost.

Feuerreimer *m.* gasilno vedro. [nica.]

Feuersee *f.* kováško ognjišče, kováč-feuerfängend vnetljiv, vnemljiv.

feuerfest nezgorljiv, nepregórěn, nezgórěn, zavarován od. trděn proti ognju.

Feuerfunken *m.* iskra.

Feuergabel *f.* burklje (burkelj) pl.

Feuergesfahr *f.* nevárnost od. opásnost ognja.

feuergesfährlich neváren zavóljo ognja.

Feuergerüth *n.* gasilo, gasilno oródje.

Feuerglode *f.* požárni zvon, plat zvoná; — ziehen plat zvoná biti (bijem).

Feuerhaken *m.* mačěk, ključ.

Feuerherd *m.* ognjišče, koměn.

Feuerholz *n.* drva pl., kurjáva, netívo.

Feuerkröte *f.* publič, uréh.

Feuerkrüde *f.* krévlja, gréblja; *dem.* grébljica.

Feuerkugel *f.* ognjéna képa od. króglá.
 Feuerkunst *f.* ognjárstvo, pirotéhniká.
 Feuerlärn *m.* požárni hrup; — láu= ten plat zvoná biti (bíjem).
 Feuerlilie *f.* rdéča lilija. [pl.
 Feuerloch *n.* žrelo, istéje *pl.*, mestéje
 Feuerlöschmann *m.* gasivéc.
 Feuerlöschordnung *f.* gasilni red.
 Feuermauer *f.* požárni zid, zídani opáz, ognjepáz.
 Feuermesser *m.* ognjemér.
 feuern *strelíti, nstrelíti; impf.* stré- ljati; (glühen) žaréti, svetlíkati se; *tr.* kúriti, pálití.
 Feuerofen *m.* peč (-i); =mantel *m.* za- slonilo pri peči.
 Feuerpfanne *f.* poněv (ponve) za žer- jávico, žerjávnicá.
 Feuerpolizei *f.* požárna policíja, po- žárno redárstvo.
 Feuerraum *m.* ognjevišče.
 feuerroth žarěč, plameněč, razbéljen; — werden zažaréti; (erröthen) zarděti, zaripěti; *impf.* zarděvati.
 Feuersbrunst *f.* požár, ogěnj.
 Feuerschaden *m.* požárna škoda, škoda po ognju.
 Feuerschirm *m.* ognjebrán. [blisk.
 feuerschnell *adv.* po bliskovo, kakor
 Feuerschraubstock *m.* véliki primož.
 Feuerschröter *m.* š. širjškášer. [žvag.
 Feuerschwamm *m.* kresilna goba, trod,
 feuersicher varěn pred ognjem.
 Feuersicherheit *f.* varnost pred ognjem.
 Feuersnoth *f.* nadlóga po požáru.
 feuerspeiend ognjemětěn, —bljávěn;
 —er Berg ognjebljávna gora, sopka.
 Feuerspritze *f.* brizgálnica, gasilnica.
 Feuerstahl *m.* kresilo, kresálo, ognjilo.
 Feuerstätte *f.* gorišče; pogorišče;
 (Herb) ognjišče.
 Feuerstein *m.* kresilnik, kresálnik,
 kresilni kaměn, ognjik.
 Feuerung *f.* (Nahrungsmittel d. Feuer) kurivo, netívo, drva *pl.*; kurjáva.
 Feuerungsvorrichtung *f.* kurilna na- práva.
 Feuerunke *f.* plútarica, smúkalica.
 Feuerversicherung *f.* zavarovánje proti ognju; Feuerversicherungsanstalt *f.* za- varovalnica proti ognju; =poliže *f.* po- žarnozavarovalna policá.

Feuerwächter *m.* požárni čuváj, po- žárni paznik.
 Feuerwaffe *f.* strélnó oróžje.
 Feuerwehr *f.* požárna bramba, gasilno društvo, gasivci *pl.*; =hauptmann *m.* načélnik požárne brámbe; =mann *m.* gasivéc, gasitelj, ognjegásěc.
 Feuerwerk *n.* umětní ober umětelni ogěnj.
 Feuerwerker *m.* ognjár.
 Feuerwerkskörper *m.* ognjárská tva- rina; =kunst *f.* umětnó ognjárstvo.
 Feuerzeug *n.* vžigálo; kresálo, kresilo; (Zündhölzchen) vžigalica, žeplénka, vžigální klinček.
 Feuersunder *m.* netívo, ognjivo, trod.
 Feuilleton *n.* listěk, podlistěk.
 Feuilletonist *m.* listkar, podlistkar.
 feurig ognjěn; *fig.* vnet, gorěč, is- krěn; (vom Pferde) iskěr, skočěn, čil, živ; —e Kohlen žerjávica; —er Ofen razbéljena peč (-i).
 Feurigkeit *f.* vročína; vnětost, go- rěčnost; čilost, živáhnost.
 Fiaker *m.* prevóznik.
 Fiakerordnung *f.* prevózniški red.
 Fiasko *m.* (n.) propád, propást (-i); er hat — gemacht propáděl je.
 Fibel *f.* abecédnik, abecédica.
 Fiber *f.* (Faser) vlakno, mesna nitka.
 Fibrin *n.* vlaknec, vlaknina.
 Fichte *f.* smreka, brina; *dem.* smrě- čica; *coll.* smrěče; Fichten- smrekov.
 Fichtenborkenkäfer *m.* smrekov lubá- dar, zalúbnik, pisár.
 Fichtenholz *n.* smrěkovina, smrěkov les; smrěče.
 Fichtenspinner *m.* smrekov přelec.
 Fichtenstamm *m.* smrekov hlod, rkělj, krečlj.
 Fichtenwald *m.* smrěčeje, smrěkovje, smrěkov gozd.
 Fichtenzapfen *m.* smrěkov češárěk, smrěkov stěž. [cija.
 Fiction *f.* domišljíja, izmišljáva, fik-
 fideicommiss *n.* fidejkomis, pověra;
 fideicommiss- fidejkomisěn.
 fidel vesel, dobre od. žídane volje.
 Fidibus *m.* vžigalica, prizigalica.
 Fieber *n.* mřzlica, gróznica, trěslica, trěsljika, trěsavica, zimnica; (das hitige —) vročica, vročnica; ich habe das

(falte) — mřzlica me trese, (hiřige) vroćica me kuha; **Fieber-** mřzlićni.
Fieberanfall *m.* napad ober nastop mřzlice ob. vroćice.

Fieberfrořt *m.* mřaženje, mřznica.
Fieberfrořtig mražen, mřzlićav, trěř-
 ljikav. [ničav.]

fieberhaft mřzlićast, mřzlićav, gróz-
Fieberhitze *f.* vroćina, ogěnj.
fieberisch mřzlićen; — **sprechen** blesti (bledem).

fieberkrank mřzlićen.
fiebern, ićh **fiebere** mřzlica me trese, vroćica me kuha.

Fiedel *f.* škrípalo, stare gosli *pl.*, koritnica *pl.*; (Strafwerkzeug) klada, tćlica.

Fiedelbogen *m.* lok, loćec.
Fiedler *m.* ř. Fiedler.
fiedeln slabo gosti (godem), škrípati (škrípľjem), cigati.

fiedersförmig pěrnast.
fiedelrappig pěrnastokřp.
fiedern pěriti; opěriti.

fiedernerwig pěrnastozřlnat.
Fiederpalm *f.* pěrnasta palma.
fiederschnittig pěrnastodělen.

Fiedler *m.* škrípáč, škrípavěc.
Figur *f.* podobá, obráz; kip, slika; (Gestalt) postáva, rast (-i); (Gleichniř) přilika; (Muster) obrázec; (in der Geometrie) lik; ebene — ravni lik.

Figuralgefang *m.* figurálno petje.
Figurenschneider *m.* podoboreźec, podobár.

figurieren *tr.* upodóbiti, předstáviti; *impf.* upodábľjati, předstávľjati; *intr.* kázati (kažem) se.

figürlich prenesěn; *adv.* v přilíki, v podobí. [nica.]

Filatorium *n.* odvíjálnica, odmotál-

Filial- podrůžni.
Filiale *f.* podrůžnica.

Filigran *n.* drobná zlata ali srebřna pletenřna.

Filter *m.* cedľnik, cedřlo.
Filtrat *n.* precědek, precějek, ocědřna.

Filtration *f.* precěća, precějanje.
Filtrierapparat *m.* cedřlo, cedľnica, precějalřna. [cějati.]

filtrieren cediti; precěditř, *impf.* pre-

filtrieren *m.* precějalřnik, cedľnik.

Filz *m.* klobučřna, klobučevřna; *fig.* (ein Geiziger) střskávěc, skopůh; **Filz-** klobučřnost, od klobučřne, klobučřarskř.

filzen klobučřno dělati; (einen Berweiß geben) kárati; pokárati; řićh — krotovřćiti se, kuřtráti se, kodráti se.

Filzhut *m.* klobůk.
filzig klobučřnost.

filzig kuřtrast, zmrřen, skodrnán, kodrast; (geizig) skop.

Filzkappe *f.* čěpica od klobučřne.
Filzlaus *f.* kršěľj, krpěľj, kripěvěc, klořš, klöp.

Filzschuh *m.* čřevěľj od klobučřne.
Filzwerk *n.* klobučřna, klobučevřna.

Fimmel *m.* belřca, samorásľa konópľja, konópľja samosěvka; (Reiß) klin, zagózďa.

Final- koněni.
Finale *n.* koněc.

finanziell denárstven, finanćen.
Finanz- denárni, denárstveni, finanćni; = **angelegenheit** *f.* denárstvena zádeva ob. reć (-i). [stvo.]

Finanzdirection *f.* finanćno rovnátelj-
Finanzen *pl.* finanće *pl.*, denárstvo.

Finanzminister *m.* finanćeni minřstěř, minřstěř denárstva.

Finanzoperation *f.* finanćna operácřja.
Finanzrat *m.* finanćni světnik.

Finanzverwaltung *f.* finanćna upřava.
Finanzwache *f.* finanćna straža.

Finanzwesen *n.* denárstvo, finanće.
Findelanstalt *f.* nájdenřski závod, naj-

denřšenića.
Findelhaus *n.* hiřa za nájďence; ř. Findelanstalt.

Findelkind *n.* nájďeněc.
finden najti (najďem), obrěsti (-rě-

tem); *impf.* nahájati; zřjállig etv. — naletěti na kaj; (ein Wild) zasledřti; (etwas für gut —) za dobro spoznáti, vzvřdi se komu; *impf.* za dobro spoznávati, — iměti (imám), izpřevřditi, da je dobro; (entdeckt) iznájřti (-náj-

ďem), odkřiti (-křřjem); *impf.* iznaj-

dovati, odkřřvati; (erlangen) dosěći (-sěćem), *impf.* dosěćati; řićh — najti se, snřti (snřdem) se, sestáti (-stánem) se; *impf.* nahájati se, řhájati se, se-

stájati se; řićh in etwas — priváďiti se, se-

ćemu, naváďiti se ćesa; řićh bewogen

— zazděti se komu; ich finde mich be-
stimmt vztvídi se mi; ich finde anzu-
ordnen ukazujem; sich — (offenbar
werden) razoděti (-dénem) se, na dan
priti (pridem), pokázati (-kázem) se;
es fand sich našli so, zvédeli so.

Findort m. nahajališče.

Finder m. najdnik, najděc.

Finderlohn m. najdenina, obrěstek.

findig iznajdljiv, iznájden. [nost.

Findigkeit f. iznajdljivost, iznájde-
findljd najdljiv.

Findling m. f. Findelfind.

Findung f. najdba.

Finesse f. tenkost, drobnost; pretká-
nost, prevéjanost.

Finger m. prst; *dem.* prstec, prsték;
(der kleine) meziněc; (der groÙe) palěc;
— Gottes roka božja, prst božji; *Finger-
ger=* prstni.

fingereformig prstast, prstu podoběn.

Fingergeschwür n. zanóhtnica, črv
(na prstu).

Fingerhandschuh m. rokavica s prsti.

Fingerhut m. naprstnik, naprsték;
naprstěc (*bot.*).

fingrig prstěn, prstnat.

Fingerkraut n. petoprstnik. [palěnik.

Fingerling m. oprstnik; (b. Daumens)

Fingerring m. prstan.

Fingermurm m. črv na prstu.

Fingerzeig m. migljaj, namígljaj.

fingieren izmisliti, *impf.* izmísljati;
fingiert izmísljen.

Fink m. šěinkavěc, šěinkavka, zeba;
dem. šěinkavčěk; *Finken=* šěinkavski,
šěinkavčev.

Finkenhaidt m. skoběc.

Finkenherd m. ptěnica ob. kletka za
šěinkavce.

Finkenschlag m. šěinkavčevu petje,
šěinkanje, šěink.

Finkler m. ptičar.

Finkweise f. vélika sinica.

Finne f. (im Gesichte) ogrc; (b. Fische)
plavúta; (Krantheit der Schweine) ikra,
pšenek, stroge *pl.*

finnig ógrčav, ógrčast, mozólčast;
ikrav, pšeniv, ikrast, strogast.

finster teměn, temóten, mračěn, oblá-
čěn; *etw.* — temáčěn; (b. Gesicht) grdo-
glěd, čeměrěn, čeměrikav; — werden

temněti, mračiti se, tema se dela;
otemněti; — schauen hudo —, grdo —,
čeměrno —, izpod čela ob. potmúrjeno
glědati, somúriti se.

Finsterting m. mračnják.

Finsternis f. temà, temóta, temína;
(Sonnen—) mrk, mrknjenje; *partielle*
— delni mrk; *totale* — polni mrk;
ringförmige — obróčasti mrk.

Finte f. zvižáča, lěst (-i).

Fioringras n. kihěc.

Fipps m. brsk, cebljaj; *jmdm.* einen
— geben v nos brsniti koga.

Firlesan; m. norčavost, bedarija.

Firma f. tvrdka, firma.

Firmament n. obněbje, nebó, nebes,
nebesni stróp, nebosklón.

firnen birmati.

Firmling m. birmaněc; (der weibliche)
birmanka.

Firm-pathe m. birmski ob. birmanski
botěr, kum; = *pathin f.* birmska ob. bir-
manska botra, kúmica.

Firmung f. birma.

Firn m. zelěni sneg, večni sneg na
planínah; snežěni planínski vrh.

Firnis m. pókost, povlák; *Firnis=*
pókostni.

firnissen pókostiti, s pókostom pre-
vlěči (-vlěcem).

Firnschnee m. zelěni sneg.

Firnwein m. staro vino, starina.

First m., Firste f. vrh, vrhúněc; (im
Bergbau) teme (-na); (Dauf—) sléme
(slémena).

Fiscal m. držávni pravdnik in od-
vétnik, skrbnik držávnega zakláda,
fiskal; *Fiscal=* fiskální.

Fisch m. riba; *dem.* ribica; *Fische=* ribji.

Fischhaar m. ribji orěl, ribja kanja,
jézerska postójna.

Fischangel f. trněk, ódica.

Fischbehälter m. ribnjáča, ribárnica.

Fischbein n. ribja kost (-i). [(-a, -ú).

Fischbrut f. ribja zaléga, ribji plod
fischen ribáriti, ribe loviti; (mit dem
Handnetz) sáčiti; *fig.* loviti, zasledovati.

Fischer m. ribič, ribár.

Fischerei f. ribištvo, ribolóvstvo, ri-
bárstvo, ribji lov; *die* — betreiben ri-
báriti, ribičevati; *Fischerei=* ribolóvni,
ribárski, ribolóvski.

Fischereiberechtigte *m.* ribolovní upravičenec.

Fischereibetrieb *m.* izvrševanje ribárstva, ribárjenje.

Fischereikarte *f.* ribolovní listek.

Fischereirecht *n.* ribiška pravica, ribolovna pravica.

Fischereirevier *n.* ribárski okraj.

Fischerhütte *f.* ribičeva ober ribiška kočca, — koliba.

Fischerin *f.* ribarica, ribičinja; ribičevka.

Fischfang *m.* ribji lov, ribolov, ribár-

Fischfänger *m.* s. Fischer.

Fischflosse *f.* plavúta, plavút (-i), spláv.

Fischgabel *f.* ostve (ostev) *pl.*, ostí *pl. f.*

Fischgräte *f.* ribja kost (-i) ob. košéica.

Fischhaken *m.* sak. [bami.]

Fischhandel *m.* kupčija ob. trštvo z ri-

Fischhändler *m.* ribár, ribji trgovéc.

Fischköder *m.* ribja vada.

Fischkorb *m.* s. Fischreuse.

Fischkunde *f.* riboslóvjje, riboznánstvo.

Fischleer brezribén, brez rib.

Fischlein *n.* ribica.

Fischlurche *pl.* paribe.

Fischmarkt *m.* ribji trg, ribišče.

Fischnetz *n.* sák, sačnik.

Fischotter *f.* vidra. [rib.]

Fischreich ribát, ribnat, ribovit, poln

Fischreichthum *m.* ribovitost.

Fischreihet *m.* síva čaplja.

Fischreuse *f.* vrša.

Fischrogen *m.* ikra, ribja jajca *pl.*

Fischsäuehter *n.* ribák.

Fischschuppe *f.* ribja luska, luskina.

Fischsteg *m.* prepláv, prehód za ribe.

Fischsteich *m.* ribnik, ribnjak.

Fischthran *m.* ribja mast (-i).

Fischverkäufer *m.* ribár.

Fischversteinerung *f.* okamenéla riba, ribja okamenina.

Fischwechsel *m.* ribja selítév.

Fischweib *n.* ribarica, ribičevka.

Fischzoll *m.* ribnina. [goja.]

Fischzucht *f.* ribstvo, ribárstvo, ribja

Fischzug *m.* ribji vlak ob. ulóvéc.

Fiscus *m.* držávni zaklád, fiskus.

Fisole *f.* fízól; (Erbse) gráh.

Fispen šepetáti (-ám u. šepécem).

Fist *m.* pezdéc.

Fistel *f.* cev (-i), cevka; pijávka (*med.*).

Fistelkraut *n.* ushévéc.

fisteln pezdéti.

Fisteltimme *f.* (Falsetstimme) falzet, prevrženi glas.

fistulös cévkast, pijávkast.

Fittich, Fittig *m.* perót (-i), perotníca, kreljút, krilo.

Fiske *f.* motvóz, prevéza; (Gebünde) povésmo; (Salte) guba.

fischen vézati (véžem); prevézati, *impf.* prevezovati.

fis stalén, stanovítén, trdén, nepodaljšljiv, neprelóžen; — und fertig popolnoma ob. docéla pripravljen.

firieren s. festsetzen; *photogr.* ustáliti; einen — z oémí koga mériti.

Fisfarn *m.* zvezda nepremiécnica ob. stálnica.

Fjord *m.* zanožina.

flach (leicht) plitév, plíték; (platt) ploščát, ploščnát, ploščast, ploskóvén; — machen razplóčiti; (eben) ravén, plan, plosk; die — e Hand dlan (-i), šaka; auf dem — en Saube po kmetih; — er Kopf puhla glava. [ladja.]

Flachboot *n.* ladja plítvica, navádna

Fläche *f.* (Ebene) plan (-i), planjáva, planóta, poljána, ravnina, raván (-vni); (tief) dnika; (öde) golina, goljáva, golica, goličáva; (Oberfläche) površje, površina; (Platte) ploča, plošča; *geom.* ploskév; (Eckplanade) ploščád (-i).

Flacheisen *n.* ploščnátó dleto.

flachen ravnáti, ravníti, plóščati.

Flächeninhalt *m.* površina, ploščina, površje, oplóščeje.

Flächenmaß *n.* površinska —, ploskóvna mera, ploščina.

Flächewinkel *m.* ploskóvni kot.

Flachfeld *n.* poljána, ravnica, ravno polje.

Flachfuß *m.* ploskonóžec, ravnodílec.

flachfüßig ploskonóg, ravnodíl.

Flachgelehrsamkeit *f.* plitva učenóst.

Flachheit *f.* ravnóta, ploščóta, ploščnátost; plitvost, plitvina; puhlost, puhlóta.

Flachkopf *m.* prazna —, puhla —, plitva glava, površnják.

flachköpfig praznogláv, puhlogláv, plitkogláv, kratke pámeti.

Flachküste *f.* ravno obrézje.

Flachland *n.* planóta, raván (ravní), planjáva, poljána.

Flachländer *m.* poljánec, dolinéc.

flachnasig *ploskonós.*

Flachs *m.* lan (-a, -ú); (Winter—) ozímec, turek; (Sommer—) jaréc, jari lan; (Herbst—) jesénščak, ájdovščak; (Baft des Leines) predivo; beim Hecheln abfallender — otre (oter) *pl.*, tule *pl.*; Flachs- lanéni.

Flachsabfall *m.* pezdír; *coll.* pezdírje.

Flachsacker *m.* lanišče.

flachsartig *predivast.*

Flachsbau *m.* sejanje lanú.

Flachsbleuel *m.* tolkáč za lan.

Flachsbrede *f.* tľlica; (Ort) terišče, tárnica, terilnica.

Flachsbreden *n.* terilo, trenje.

Flachsbredner *m.* teričnik, teráč; —in *f.* terica, terilja.

Flachsbündel *n.* kosëm od. povésno prediva.

Flachsdörre *f.* sušilnica za predivo, laniščenica.

flächsen lanén, konópën, prtén.

Flachsgarbe *f.* rváča.

Flachshaar *n.* (Spinnaar) predivo; predivnast las (-ú).

Flachshandel *m.* kupčija od. trgovína s predivom.

Flachshebel *f.* mikálnica, mikálnik, grebén.

Flachskammer *f.* predivnica.

Flachssraufe *f.* (die Handlung des Aufens) smúkanje, držanje; (das Werkzeug) smukálo, smukálnica, drzáj, drzálnica.

Flachsreife *f.* pest (-i) od. ročaj prediva.

Flachsriffel *f.* †. Flachssraufe.

Flachsrüste *f.* gojénje —, močénje lanú; (Ort) godišče, rosišče.

Flachsfame *m.* lanéno seme.

Flachschwinge *f.* tréslica.

Flachsseide *f.* prédenica, prédenéc.

Flachswerg *n.* predivo, kodélja; tule *pl.*, otre (oter) *pl.*

Flachteller *m.* plitvi krožnik.

Flachziegel *m.* ploščáta opéka, ploščáti strešnik.

flackern švígati, migljáti, trpoléti, bakljáti, gomoléti (-léjem, -lím).

Flacon *n.* skleničica; vonjálnica.

Fladen *m.* mlinéc, gibánica; (Hortig-Fladen) sat, satovjéc; (Kuh—) kravjak.

Fladenbrat *n.* mlinci *m. pl.*

Flader *m., f.* žila, žilica, maróga v lesu ali kámenu.

fladerig žilát, žilast, žiličast.

Flagge *f.* bandéro, zastáva, prapor; die — aufstecken zastávo razvíti (-víjem), *impf.* razvíjati; Flaggen- bandérski, práporni.

flaggentragend banderonósën.

Flamingo *m.* plamenják, plamenéc, rdéča gos (-i), flamingo.

Flamme *f.* plamen, zubélj; *dem.* plamenéc, plamenček; *fig.* zar, ogénj; Flammen- ognjén, plamenast.

flammen plamenéti, plapoláti, bakljáti; žaréti, goréti, páliiti.

Flammendurst *m.* pekóča žeja.

Flammenofen *m.* peč (-i), plamenica.

Flammensäule *f.* ognjén stebër.

Flammenod *m.* smrt v ognju.

Flanell *m.* flanéla; Flanellen- flanélast, flanélén.

Flanke *f.* bòk, stran (-i); (b. Thieren) lákotnica.

Flankenbrett *n.* bočnica, stranica, skrajnik.

flankieren klátiti se, potépati se, vlačúgati se; *mil.* ob strani zajéti.

Flasche *f.* steklenica, sklenica, lagév (lagve); *dem.* skleničica, lágvica.

Flaschen- steklenični.

Flaschenbehälter *m.* stekleničnik.

Flaschenkürbis *m.* buča, tikva, grljánka.

Flaschenmündung *f.* durnjak.

Flaschenwein *m.* vino v steklenicah.

Flaschenzug *m.* sestávljeni škripec, kolotúrnik; Potenzen— vzmnožni škripec od. kolotúrnik.

Flaschineit *n.* piščál (-i), piščálka.

Flaser *f., m.* žila.

flaserig žilát, žiličast.

flatterblütig dolgopečlját.

Flattergeist *m.* vihrávéc, lahkoživéc, vetrenják, frfra.

flatterhaft vihráv, lahkoživ, sikav, vzletáv, lahkomiseln, frfrast.

Flatterhaftigkeit *f.* vihrávost, lahkomiselnost, nestanovitnost.

flattern frólóti, frfráti, fofotáti, fr-
léti, kriliti, prhúatí, mahljáti (s pe-
róti); (von Fahren) vihráti, plapo-
láti, veti (vejem).

Flatterflinn *m.* f. flatterhaftigkeit.

Flatterhjer *n.* prhútar, pírpogačica.

flau meðel, slab, mlahav.

flauen oplákniti, sprati (sperem);
impf. oplakovati, spiráti.

flaugheit *f.* meðlóst, slabóst, mlá-
havost.

flaum *m.* puh, dlaka.

flaumbart *m.* golobrádč.

flaumbärtig golobrád.

flaunfeder *f.* f. flaum.

flaumig púhast, dlákast.

flaunhaar *n.* pódlanka.

flaus, flausch *m.* kosmatúlja, kos-
mč; kocasta volnina.

flause *f.* prazno besedičenje, čenče
pl.; prazn izgovor; laž (-i), bajka;
—n treiben besedičiti, čenčati, široko-
ústiti se, hlástati.

flausenmacher *m.* širokoústnež, čenča,
hlástáč.

flesche *f.* kita, suha od. bela žila;
dem. kítica, suha žilica.

fleschig kitav, žilav, žilast.

fleschte *f.* pletenica, pletér; (Körb-
chen) pletenica, pletérka, locanja;
(Haar—) kita; (zum Trodnen) lésa,
pletér; (Krankheit u. Pflanze) lišáj.

fleschten plesti (pletem), viti (vijem);
splesti, zaplésti, preplésti, zviti, oviti;
impf. splétati, zvijati *nc.*; sich *d.* Haare
— splesti se, *impf.* splétati se.

fleschtenartig lišájast.

fleschter *m.* pletáč, splétavec; —in *f.*
pletica, splétavka, pletilja.

fleschtruthe *f.* vitra.

fleschlich *m.* spleténi vbòd.

fleschlich *n.* pleték.

fleschtweide *f.* beka; von der — bekov.

fleschtweidenholz *n.* békovina.

fleschtwerk *n.* pletenina, oplèt, ple-
tivo, pletér, pleténje; lesa.

fleck *m.* krpa, záplata; (am Schuh)
župan, župánč, náda, vstáva; (Tinten-
fleck) madež; (Stück) kos (-a, -ú), del;
(Stelle) mesto; (Speise: Fleckerl) krpice
pl.; vom — gehen odsédati se, od rok
od. izpod rok iti (idem, grem).

flecken f. flíden; (bejudeln) mázati (ma-
žem), skruníti, marógati, madeževati;
omázati, oskrúníti, omadeževati.

flecken *m.* Markt— trg; *dem.* tržič;
(Fett—) maróga, madež, skruna; (Farb-
flecken) lisa, priža; (Schmutz—) zamá-
žek; (im Geiste) pega; (Stinderflecken)
óspice *pl.*, opáhki *pl.*

fleckenlos brezmadežen, čist.

fledig lisast, marógast, šar; (schmu-
zig) zamázan, umázan.

fledtlyphus *m.* rdečelisni legar.

flectieren pregíbatí; —b pregíbalen.

fledermaus *f.* netopir, pomračnik, pr-
hútar, mižkút, pírpogačica.

flederwisch *m.* ométalo, omélo.

flegel *m.* cep, cepč, cepí *f. pl.* (sammt
dem Stiele); grober — cepč, tepč,
zaróbljenč, tehebàn, zagovédnež, ne-
otesánč.

flegelhaft neotesán, zagovédčn, siróv,
zaróbljen.

flegeljahre *pl.* nora od. neúmna leta.

flegelstiel *m.* ročnik.

flehen prósiti, milo prósiti, mólití,
molédovati.

flehen *n.* prošnja, mila prošnja, mo-
litév, molédovanje.

flehenlich milo od. živo prosč.

fleher *m.* molivč, prositelj.

fleisch *n.* mesó; *dem.* mesce; (der
Fruchte) sredica, mehčina; (Wild—)
hudina, hudo od. divje mesó; geräu-
chertes — prekájeno od. povejéno od.
suho mesó, povejénina; (Wind—) go-
védina; (Kalb—) telétina; (vom Kib-
chen) kozlétina; — werden učlovčéti
se, utelésiti se; *impf.* učlovečevati se;
anz — mesén; — zum Ausdrotten
pródalno mesó; fleisch— mesni.

fleischausdrottung *f.* mesárstvo.

fleischbank *f.* mesnica.

fleischheil *n.* mesarica.

fleischschau *f.* ogléd mesá.

fleischschauer *m.* mesóvni ogledník.

fleischer *m.* mesár, klavč.

fleischer— mesárski; =gewerbe *n.* me-
sárstvo; — betreiben mesáriti.

fleischerin *f.* mesarica.

fleischern mesén, od mesá.

fleischessend mesojéd, mesojédčn; —es
Thier mesojédč, mesojédka.

Fleischesser *m.* mesojéděc.
Fleischfarben poltnast, poltne barve.
Fleischfaser *f.* mesno vlakno, mesna nit (-i) od. lika. [karica.
Fleischfliege *f.* zapljúnkarica, zapljív-
fleischfressend mesojéd, mesojéděn.
Fleischfresser *m.* mesojéděc, mesojéd,
mesožérěc.
Fleischhauer *m.* j. Fleischer.
Fleischhaut *f.* mezdra.
fleischig mesnát, mesén, mesóvěn.
Fleischkost *f.* mesna jed (-i), — hrana.
fleischlich mesén, poltén, poltěn.
Fleischlichkeit *f.* mesénost, polténost,
poltnost.
fleischlos mršav, brezmešén.
Fleischmangel *m.* pománjkanje od. nedostája mesá. [trg.
Fleischmarkt *m.* mesárski od. mėsni
Fleischmasse *f.* mesóvje, mesó.
Fleischmilchsäure *f.* mesomléčna kis-
lina (*chem.*).
Fleischpreis *m.* mesna cena.
Fleischpeife *f.* mesna od. mesnáta jed
(-i) od. hrana.
Fleischsteuer *f.* mesarína, mesni davek.
Fleischware *f.* mesenína, mesó.
Fleischwerdung *f.* učlověćenje. [nica.
Fleischwurst *f.* meséna klobása, mast-
Fleisch *m.* pridnost, marljivost; gehö-
riger — potrebná marljivost; mit —
od. zu — hkljubu, nalašč, hoté.
fleischig priděn, marljiv, marěn, pri-
zaděvěn.
flennen cméřiti se, krémžiti se, čer-
meriti se, kisati se.
flennen *m.* cméra, kislíca, cméřdalo.
fleischjen razplóčiti, raztánjšati; Žáhne
— zobé kázati (kažem), réžati (režím).
flerion *f.* pregibanje.
flerionslos nepregiběn.
flibustier *m.* morskí razbójnik.
flidarbeit *f.* křpanje, křparíja.
fliden křpati, křpúcati; zakřpati.
fliden *m.* j. Fleck.
flicker *m.* křpár, křpáč.
fliderei *f.* křpanje, křparíja.
flidlerin *f.* křparíca.
flidklappen *m.* křpa, záplata; (am
Schuh) župáněc.
flidwerk *n.* skrpanína, křpež, kř-
paríja.

Flieder *m.* (—baum) lípovka, španski
bezěg, bezgóvěc; **Flieder-** bezgów.
fliege *f.* muha; *dem.* mušica; **flie-**
gen- mušji.
fliegen letěti, létati; in Stücke —
razletěti se, razněti se.
fliegend letěč; mit fliegenden Haaren
prostolás, razpletěn, z razpleténimi
lasmi; fliegende Fahne razvíta zastáva.
fliegendred *m.* mušjak.
fliegenfalle *f.* muholóvka (*bot.*).
fliegenfänger *m.* muhar, muhěc, la-
ška pěnica.
fliegeneschweif *n.* zapljúněk, zapljú-
věk, zapljívěk, mušja zaléga.
fliegengift *n.* mušnica, muhomór.
fliegenklatsche *f.* pókalník.
fliegennetz *n.* sítnica, mreža.
fliegenschapper *m.* muhar, muholó-
věc, múhověek.
fliegenschrank *m.* sítnica, omréžnica.
fliegenschwamm *m.* mušnica.
fliegenwedel *m.* muhálník, muhál-
nica, múhovník; mit dem — die Flie-
gen abwehren muháti.
fliehen bėžati (bežím), bėgati; ubėg-
niti, pobėgniti, utėči (-tėčem), ubėžati;
j. a. entfliehen; (v. d. Zeit) hitěti, bėžati;
jemanden — umekniti (-máknem) se
komu, ogniti se koga od. komu; *impf.*
ogibati od. izogibati se koga, umíkati
se komu; etwaš — čúvati se česa, vá-
rovati se česa; zu jmdn. — pribėžati
(-bežím) od. pritéči (-tėčem) h komu.
fliehkraft *f.* sredobėžnost.
fliese *f.* (Steinplattenbefleibung) o-
plócníca, opločilo.
fließ *n.* potok, vodíca.
fließen teči (tėčem); (tröpfelnd) kap-
ljáti, curljáti, cedíti se, solzėti; (v. d.
Zeit) hitěti, potėkati; — machen topiti,
tájati, talíti; raztopíti, raztájati; (von
Thránen) líti (líjem), cedíti se; Thránen
slossen über seine Wangen solzė so ga
oblíle, solze so se mu pocedíle; daš
Sicht fliešť sveča se očėja, sveča se kída.
fließend tekóč; — gemacht raztopljen,
raztáján, razpuščen; (von der Rede)
gladěk; — werden tájati se, talíti se;
raztájati se.
fließpapier *n.* pívník.
flimmer *m.* bleskót.

štimmern migljáti, iskríti se; (šchwach
brennen) mrléti, brléti.

štimmerzelle *f.* migetálka.

šlink urén, ročen, skočen.

šlinkheit *f.* urnost, ročnost, skočnost.

šlinte *f.* puška; šlinten- puškni.

šlintenkolben *m.* bat, kopító.

šlintenkugel *f.* svinčenka, krogla.

šlintenschyloß *n.* celín.

šlintenschuß *m.* puškni strel.

šlintenstein *m.* puškni kremen ober
kresálnik.

šlitter *m.* bleščica, bleska.

šlittergelehrsamkeit *f.* puhla ob. plitva
učénost.

šlitterglanz *m.* bleščica, neprávi lesk.

šlittergold *n.* zlata pena, lošč.

šlittergolden loščast.

šlitterjahr *n.* medéno leto.

šlittersilber *n.* srebrna pena.

šlitterstaat *m.* bliščóba; ničémurnost.

šlitterwerk *n.* š. šlitterstaat.

šlitterwoche *f.* medéni tedén.

šlode *f.* kosém, kodër, kocëlj; *dem.*
kosmič, kosmičëk; (Schnee—) kocënj,
kosmúlja.

šloden kosmáti; skosmáti; *intr.* kos-
smáto snežiti, kocnjáti. [drica.

šlodenblume *f.* glavínëc, plavica, mo-

šlodengewölk *n.* mrénasti obláki *pl.*,
jánjëki *pl.*

šlodenstübling *m.* navádna krvnica.

šlodidjt kodrast, kocnjast.

šlodeifeide *f.* kosmáta svila.

šloh *m.* bolha; *dem.* bolšica.

šlohen bolhe lovíti.

šlohfänger *m.* bolhobër.

šlohig bolhàv, bolhast.

šlohkotj *m.* bolšínjak.

šlohkraut *n.* dresën, dresëlj; bolšník.

šlohnest *n.* bolšínjak.

šlohstame *m.* bolšínëc.

šlohstich *m.* bolšji pik.

šlor *m.* cvet, cvetje, razcvët; *fig.*
blaginja, blagostánje, blagovitost;
(gebebtës Zeug) tenëca, pajčólan.

šlora *f.* cvetána, flora.

šlorband *n.* pajčólanast trak, pajčó-
lánasta prevëza.

šlorët *n.* borílmi mèč, rapír; svílmi
odpádk; kosmáta svila.

šlorstirge *f.* tenëčiarica.

šlorieren cvesti (cvetem), slovëti.

šlorseide *f.* súkana svila.

šlorstuch *n.* tenëca.

šlorstel *f.* govorni nakràs; prazno
lepotičje.

šloß *n.* plav, plavica, vòr; šloß-
plavski, plavní.

šloßbar plavën, splavën.

šloßbrüde *f.* plavní most (-ú).

šloße *f.* plavitëv, plavba, plavljenje.

šlosse *f.* plavúta, plavút (-i).

šloßen plavíti, plavíčiti; (Wasche)
oplákníti, izplákníti, izpráti (-pérem);
impf. o-, izplakovati, izpiráti.

šlossenfüßer *m.* plítvonóžëc.

šlossenstier *n.* plavútar.

šlößer *m.* plavëc, plavíçar.

šlößerei *f.* plavba, plavitëv, plavi-
čarstvo.

šloßfahrt *f.* voznja na plavu.

šloßfeder *f.* plavúta, plavút (-i).

šloßgebür *f.* plavnína.

šloßgerichtigkeit *f.* plavna pravica.

šloßholz *n.* plavní les, plávšëina,
splavljená drva.

šlossig plavítën, plavútašt.

šloßwerk *n.* plavska napráva.

šlöte *f.* piščál (-i), piščálka, flavta.
šlöten piskati, na piščál svirati ob.
igráti.

šlötenspieler *m.* piskáč, flavtist.

šlötenwerk *n.* piščáli *pl. f.*

šlotille *f.* malo brodóvje, flotilja.

šlott plavajòë; lahkoživ, razuzdán,
vesél; — werden spláváti; — machen
ladjo s proda vzdígníti, odríníti; —
leben razuzdáno ob. zapravljívo ob. ve-
sélo živëti; ein —er Wénjch lahkoživëc.

šlotte *f.* brodóvje, ladjëvje.

šlötj *n.* slòj, sklád, vrsta.

šlötgebirge *n.* slojevito ob. skladovito
goróvje.

šludj *m.* kletëv, kletvína, proklëtstvo;
(Schwur) zaklëtëv, rota, zarótbá.

šludjbeluden proklët, zaklët.

šludjen kleti (kolnem), preklinjati,
hudičevati, zlodejevati, šentovati.

šludjer *m.* preklinjáč, preklinjávëc;
— in *f.* preklinjávka.

šludjt *f.* bég, ubëg, utëk, pobëg; die
— ergreifen pobëgníti, v beg spustíti
se, pocediti jo, ubrisati (-bríšem) jo;

in die — šalagen zapoditi, razgnáti (-žénem), razkropiti, v beg zapoditi; auf der — bežé, bežéč.

Fluchtbau *m.* ubežišče.

flüchten sich po-, ubégniti, ubézati (-bežím), peté odnésti (-nésem); utéči (-téčem); v pustiv iti; sich zu jemandem — pribézati (-bežím) h komu, zateči (-téčem) se h komu.

flüchtig bežén, ubéžen, ubegljiv, begóten; — werden *š.* Flucht ergreifen; (eitel) begljiv, minljiv, nestanovitén; (schnell) urén, nagél, hitér; (in der Chemie) hlapén, izhlapljiv; (leichtfinnig) vnémaren, lahkomiseln, nestanovitén; (oberflüchl.) površén, hitér; *adv.* naglo, površno, mimogredé.

flüchtige *m.* begljivéc, begún; *f.* begljívka, begúnka.

flüchtigkeit *f.* begljivost, bežnost, minljivost; *chem.* izhlapljivost.

flüchtling *m.* begún, begúnéc, ubéžnik, uskók; pribéžnik.

Fluchtpunkt *m.* bežišče.

fluchtverdächtig begosúmén.

Fluchwort *m.* klétvica.

Fluder *n.* žleb, spláv; rake *pl.*; zajéza.

Flug *m.* lét, polét, vzlet; (v. Wienen) rój; (von Vögeln) vlák, kita; Flug-letálni.

Flugbahn *f.* pot poléta.

Flugblatt *n.* *š.* Flugschrift.

Flugbrand *m.* prášnati snet (*bot.*).

Flugbrett *n.* letálnica.

Flügel *m.* perotnica, perót (-i), krilo, kreljút (-i); (an der Windmühle) vétrnica; (bei der Thür) dúrnica, plat (-i); (bei der Urnee) krilo; (Seite) bok; (musikalisches Instrument) klavir; (bei der Uhrspindel) perótka; (am Webestuhl) polica; Flügel= krilni.

Flügeladjutant *m.* krilni pobóčnik.

Flügelbahn *f.* krilna želéznica.

Flügelfrucht *f.* perótka.

Flügelfrüchtl. *m.* perótkarica.

Flügelfuß *m.* krilonóžec.

flügelig krilát, okriljen, s perótni. flügellos brezperóten, brezkril, brezkrilén, brez perotnic.

Flügelmann *m.* krajnik, krilnik.

flügeln operótiti; einen Vogel — ptiču peróti ostreliti; geflügelt krilát.

Flügelpferd *n.* kriláti kónj, pegaz. Flügelschlag *m.* fořót, flafót, fofotánje, máhanje s perótni.

Flügelschnecke *f.* perótar.

Flügelthor *n.* dvokrilna vrata *pl.*

Flügelvieh *n.* perját (-i), perotnína, kúretina, kurjád (-i), letávina.

Flugfeuer *n.* letéče iskre, od vetra gnani plamen.

Flugfiß *m.* poletáš.

flügge godén; — werden goditi se, godnjáti se; izgoditi se, izgodnjáti se.

Flughahn *m.* morski petélin.

Flugloch *n.* žrelo, žékno, žvokno, letenica; vrátca *pl.*

Flugmehl *n.* paliska.

flugs *adv.* v tem hipu, ko bi trenil od. mignil.

Flugsand *m.* svizéč, svišč, sipa.

Flugschrift *f.* razposláni list, spis.

Flugwerk *n.* letálo.

Fluh *f.* skalna stena.

Flühvogel *m.* (Alpenjäger) gornik.

fluidum *n.* tekočina, kapljevína.

flunken svetlíkati se, migljáti; hlastáti, širokoustiti se.

fluoreszenz *f.* fluorovánje.

fluorid *n.* fluoríd, fluoréc.

fluorkiesel *m.* kreménécév fluoréc (*chem.*).

fluorwasserstoff *m.* vodíkov fluoréc (*chem.*).

fluorwasserstoffsaure *f.* fluorovodikova kislína (*chem.*).

Flur *f.* trata, loka, liváda, polje; (Weide) ledína, pašnik; — *m.* (Worshaus) veža; (Hofraum) dvorišče.

Flurenpolizei *f.* poljska policíja.

Flurhüter *m.* poljski čuváj.

Flurstein *m.* mejnik.

Fluß *m.* reka; *dem.* réčica, potok; (flüssiger Zustand) ték, tók; (v. Metallen) raztop, taljenje, topljenje; taklo, topilo; (Rheuma, Gicht) kostenica; Flus= rečni, reški, porócni.

Flußsaal *m.* ogór, navádna jegúlja.

Flußadler *m.* ribji orél.

Flußanwohner *m.* porécnik, potócnik, potókar.

Flußarm *m.* pánoga od. rokáv reke.

Flußbad *n.* kopel (-i) v reki, rečna kopel.

Flußbarsch *m.* ostríž, okún.

Flußbett *n.* struga reke, rečna struga, korito reke, vodotóčina.

Flußbinnenland *n.* medrěče, medvódje.

Flußentwicklung *f.* razvòj reke.

Flußfahrzeug *n.* čoln, ladja, plovilo.

Flußfall *m.* slap.

Flußfischdler *m.* ribji orël, (lunj).

Flußgebiet *n.* porěče.

Flußgefälle *n.* strměc, pàd reke.

Flußgerölle *n.* prod, prodje.

Flußgruppe *f.* kapelj.

flüßig tekoč; (geschmolzen) raztopljen, raztaljen, razpuščen; (tropfbar—) kapljiv; —er Körper tekočina; —es Capital razpoložna glávnic; — machen topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; (Metalle) plaviti; ein Capital — machen nakázati glávnicu v izplačilo.

flüßigkeit *f.* kapljivost; (daß flüßige) tekočina, moča; (Krankheit) tók; tropfbare — kapljina; gebrannte — žganina, žganje.

Flußinsel *f.* osréděk, otòk.

Flußkrabbe *f.* potóčna rakúlja, rečna rákovicá.

Flußkrebs *m.* potóčni rák.

Flußlauf *m.* tók reke.

Flußmittel *n.* topilo.

Flußmuschel *f.* skržek.

Flußschiff *n.* omrěžje rek.

Flußsirene *f.* povódna ob. morská déklica, povódna víla.

Flußsofen *m.* plavž, talilnica.

Flußsotter *f.* vidra.

Flußsperrmuschel *f.* potóčna bisernica.

Flußspferd *n.* povódni ob. nilski kónj.

Flußpolizei *f.* porěčna policija; =ordnung *f.* red za porěčno policiju.

Flußsprüche *f.* piškúr, kačela.

Flußregulierung *f.* urédba ob. uravnáva rek.

Flußsand *m.* pesěk, svižec.

Flußschiffahrt *f.* vožnja po reki, rečno brodárstvo.

Flußsee *m.* rečno jézero.

Flußseite *f.* vodná stran, stran proti reki.

Flußspat *m.* jédavěc.

Flußsystem *n.* reče.

Flußüberfuhr *f.* brod.

Flußwasser *n.* tekóča ob. živa voda, potóčnica.

Flüsterer *m.* šepetávěc, šepetáč.

flüstern šepetáti (-tám u. šepěčem), šušljáti; šépniti, po-, zašepetáti; (von Thieren) čebljáti; (v. Winde) šumljáti, žuborití.

flüstern *n.* šepět, šepetánje; čebljánje; šumljánje.

flüsternd šepetajóč, šepetáv; čebljajóč, čebljáv.

Flut *f.* povódnj (-i), potòp; (daß Bachsen des Wassers) pritòk, nastòp, plíma; (Woge) val; Ebbe u. — oséka in plíma, odtòk in pritòk, odliv in prilív; (v. Schriften) kúp, grmáda; eine — von Thranen potok solzá.

flutbewegt vzbíban, vzbúrkan, burěn.

flutbewegung *f.* plimovánje.

fluten plímáti, plúti (plujem, plo- vem), plimováti, plívkatí; *fig.* vreti (vrem), kipěti.

flutmündung *f.* plimujóče ustje.

flutstrom *m.* plimotòk.

flutzeit *f.* plíma, doba pritóka.

Focus *m.* f. Brennpunkt.

Federalist *m.* federalist.

föderativ federatívěn, zavézěn.

föderierte *m.* zavézňik.

Fohlen *n.* (Füllen) žrebe, žrebíček.

Föhn *m.* jug, južni vetěr, toplek.

Föhre *f.* bor, boróvěc; Föhren- boróv.

Föhrenblattwespe *f.* boróva osa.

Föhreneule *f.* boróva sova ob. sovka.

Föhrenholz *n.* borovína.

Föhrenwald *m.* boróvje.

Folge *f.* nasléděk, poslédica, učíněk, nastópěk; (Reihenfolge) rěd (-i), vrsta, sporěd, zaporědnost, čreda; (die — in der Herrschaft) naslédovánje, naslédba, nastòp; infolge vslěd (*c. gen.*), po (*c. loc.*), polěg (*c. gen.*), za (*c. instr.*), ž. B. in Folge höherer Bewilligung po višjem dovoljěnju, in Folge der Gerichtszordnung po sodnem rědu, poleg sódnega rěda, in Folge der Geburt za poródom; (Gang) těk; — leisten poslušáti, ubógáti, izpólniti; — geben uslíšáti, dovolíti, dopustíti, ugodíti (prošnji); die — davon ist iz tega sledí ob. izvira, iz tega sklěpamo; von übler — sein slabe naslédke iměti (imám);

slabo zaléči (-lězem); demžusolge potemtákem; in der — der Zeit s časom; in der — v prihódnje, zanaprěj, pozneje, kesneje.

Folgeleistung *f.* pokórnost, poslušnost, ubogljivost, izpolnitěv ukáza.

folgen einem slediti komu ob. koga, naslédovati koga, iti (idem u. grem) ob. stopinje pobirati za kom; auf jemanden — nastópati, *impf.* nastópati; (der Zeit nach) priti (pridem), *impf.* prihájati za kom, ž. B. auf den Meister folgt der Schüler za učiteljem oder po učitelju pride učěnec; (nachahmen) posnėmati, ravnáti se ob. deláti po kom; der Leiche — mrlíča sprėmiti, *impf.* sprėmljati; (Folge leisten) slúšati, poslúšati, ubógati; folge mir poslúšaj me, ubógaj me; nicht — ne márati za kaj; Fortsetzung folgt dalje prihódnjič, nadaljevanje prihódnjič, dalje ob. nadaljevanje pride.

folgend sleděč, naslėdnji, nastópěn.

folgendermaßen takó-le, na ta-le načín.

folgende *adv.* v prihódnje, zanaprěj; (hernach) pozneje, potěm, pótlej, nató.

folgenlos brez naslėdkov.

folgenreich poln naslėdkov.

Folger *m.* naslėdnik, nastópnik, nasledovávěc.

folgerecht doslėděn.

folgerichtig *f.* folgerecht.

Folgerichtigkeit *f.* doslėdnost.

folgern sklėpati, sóditi, izvájati, povzėmati, posnėmati; sklėniti, izvėsti (-vėdem), povzėti (-vzámem).

Folgerung *f.* sklėp, izvòd; sklėpanje, izvájanje.

Folgesatz *m.* poslėdični stavěk; poslėděk, izvòděk (*arith.*).

folgewidrig nedoslėděn.

Folgewidrigkeit *f.* nedoslėdnost.

Folgezeit *f.* prihódnost, bodócnost, poznejši ob. prihódnji čas.

folglich *adv.* torej, zatórej, zató, tedáj, potemtákem, zatėgadelj.

folgsam poslúšěn, ubogljiv, pokórěn.

Folgsamkeit *f.* poslušnost, ubogljivost, pokórnost.

Foliant *m.* foliant.

Folie *f.* list; leskéči podlózěk, pena: zlata —, srebrna pena.

Folioformat *n.* oblika cele pole.

Folter *f.* tezálnica, natezálnica, trlíca, mučilo; (Marter) muka; jemanden auf die — spannen koga na tezálnico deti (dénem), koga mučiti.

Folterbank *f.* tezálnica, raztezálnica.

Folterer *m.* mučitelj, trinog, rabelj.

Folterkammer *f.* mučilnica, raztezálnica, natezálnica.

foltern mučiti, trpínčiti; (vom Gewissen) peči (pečem), gristi (grizem).

Fond *m.* temelj, osnóva; (Grund) ozádje, dnò, dnišće; Fonds *m.* mática, zalóga, zaklád.

Fontäne *f.* vodómět.

Fontanell *n.* mehko téme (-na), mečava; (Geschwür) pijávka.

foppen norčevati se s kom, koga za norca imėti (imám), drážiti koga, nagájati komu.

Force *f.* moč (-i); sila.

Forchgras *n.* Marijini lasci, lasjé device Marije.

forcieren siliti, do skrájnosti gnati (ženem), pretirávati; prisiliti.

Förderer *m.* pospešitelj, podpórnik; *f.* a. Beförderer.

förderlich pospešljiv, pospeševálěn.

fördern *tr.* pospešiti, pomóci (-mórem), povíšati; *impf.* pospeševati, pomágati, povíševati, podpírati; izvázati, iznášati; (Erze) na dan správití, *impf.* správljati; *intr.* odsėdati se, od rok ob. izpod rok iti (idem u. grem).

fördern terjati, zahtėvati, ískati (íšćem), hotėti (hóćem); (vorladen, heraus-) zvati (zovem), klicati (klíćem); pozvátí, poklicati; *impf.* pozívati.

Förderung *f.* pospešitěv, pospešěk, povzdíga; izvázanje, správljanje; *f.* a. Beförderung.

Forderung *f.* terjátěv, zahtėva, zahtėvěk; (Heraus-) poziv, pozòv.

Förderungsmittel *n.* pospešilo; *f.* a. Beförderungsmittel.

Forderungsrecht *n.* terjátvena —, zahtėvna pravica.

Forderungssatz *m.* zahtėvěk, postulat.

Forelle *f.* postřv (-i), postřva; *dem.* postřvica.

Forellen- postřvji, postřvski; =ičij *m.* postřvnják.

Form *f.* podoba, oblika, lice, obraz, lik; (Mobell) kalup, tvorilo; (Tortenform) obod ob. obroč (za torte); (in der Grammatik) oblika; (Muster) vzorec, obrázec.

formal oblikovèn, formálèn.

Formalität *f.* vnánja oblika, obličnost, formálnost.

Format *n.* oblika, podoba, velikost, formát; (Octavformat) osmérka; (Duodezformat) dvanajstérka.

Formation *f.* tvorba, sestáva.

Formel *f.* beséde *pl.*, besedilo, obrázec, fórmula.

formell oblikovèn, formálèn, navídežen; *adv.* na videz.

formen podobiti, obráziti, tvoriti, delati; upodobiti, izobraziti, stvoriti, izdelati; *impf.* upodabljati, izobraževati, izdelovati; (durch Guss) liti (lijem); uliti.

Formenlehre *f.* oblikoslóvje.

Formenschneider *m.* kalúpar, kaluporézec; pismorézec, lesorézec.

Formfehler *m.* pogrésék od. hiba v obliki.

Formierung *f.* sestáva, sestávljanje.

Formierungsstation *f.* sestávna postája.

formig in Bsgn. mittels der Endung -ast oder durch podobèn auszubilden, ž. B. eifórmig jajčast, jajcu podobèn, fórmlich redèn, pravilèn; formálèn, obličèn; slovésèn; *adv.* rédno, pravilno, praviloma; tako rekóč.

Fórmlichkeit *f.* pravilnost, formálnost, obličnost, slovésnost.

formlos brezličèn, neličèn, brez podobe ob. lica.

Formlosigkeit *f.* brezličnost, neličnost, brezličje.

Formrahmen *m.* oklep, okvir. [lár.

Formular *n.* vzorec, obrázec, formu-

Formularienbuch *n.* knjiga obrázcev, vzglédnik, primérnik.

formulieren izráziti. [vost.

Forstbegier *f.* vedoželjnost, izvedljíforstbegierig vedoželjèn, izvedljiv, poizvedoválèn.

forsthen poizvedovati, zasledovati, premisljevati, preiskovati, raziskovati; (befragen) popraševati, opraševati, izpraševati, ovédati; ovédeti (-vém).

Forsther *m.* poizvedovávèc, preiskovávèc, zasledovávèc.

Forstsucht *f.* izvedávost, radovédnost; ž. a. Forstbegier.

Forstjung *f.* poizvédba, poizvedávánje, preiskáva, preiskávánje, zasledovánje; izpraševánje.

Forstungsgeist *m.* poizvedoválnost, preiskoválnost.

Forst *m.* gozd, les, hosta, log; Forstgozdni, gozdárski.

Forstamt *n.* gozdárski urád.

Forstbaumzucht *f.* gozdárstvo.

Forstbehörde *f.* gozdársko oblástvo.

Forstbenützung *f.* raba gozda.

Forstbetrieb *m.* gozdárjenje, oprávljanje gozda.

Forstbezirk *m.* gozdni okraj.

Forstdienst *m.* gozdárska služba.

Forstdirection *f.* gozdno ravnáteljstvo;

Forst u. Domänendirection gozdno in doménsko (gospóšèinsko) ravnáteljstvo.

Forstleve *m.* gozdárski vájenèc.

Forster *m.* gozdár.

Försterei *f.* gozdárstvo; gozdárjeva ob. gozdárska kočá ob. hiša.

Försterin *f.* gozdarica.

Forstrevue *m.* gozdni kvar, gozdni prestópek.

Forstrevier *m.* gozdni prestópnik.

Forstgebür *f.* gozdnína.

Forstgerechtigkeit *f.* gozdna pravica.

Forstgericht *n.* gozdno sodišèe.

Forstgesetz *n.* gozdni zákon, gozdna postáva. [hiša.

Forsthaus *n.* gozdárjeva ob. gozdárska

Forsthüter *m.* gozdni čuváj, logar.

Forsthütersfrau *f.* lógarica.

Forstinspector *m.* gozdni nadzórník.

Forstkunde *f.* gozdnoznánstvo.

Forstkundige *m.* gozdnoznánèc.

Forstlehranstalt *f.* gozdársko učilíšèe, gozdárska šola.

forstlich gozdèn, gozdárski.

Forstmeister *m.* gozdárski mojstèr.

Forstproducte *pl.* gozdni pridélki *pl.*

Forstrath *m.* gozdni svétník; gozdno svétníštvo ob. svetovávstvo.

Forstrecht *n.* gozdno pravo, gozdni zakon; (Holzservitut) drvásèina.

Forstrevier *n.* gozdni okraj; =leiter *m.* voditelj gózdnega okrája.

fortščädlich gozdu kvarën ob. škodljiv.

Fortšchule *f.* gozdárska šola.

Fortšchuh *m.* gozdno varstvo, obrána gozdov; =dienst *m.* lógarska služba; =personale *n.* gozdni čuváji *pl.*, lógarsko osëbje.

Fortstreichigkeit *f.* prepír zarádi gozda.

Fortstechnik *m.* gozdni tehnik.

Fortstverwalter *m.* gozdni oskrbník.

Fortswächter *m.* gozdni čuváj.

Fortswart *m.* logar.

Fortswesen *n.* gozdárstvo. [jenje.

Fortswirtschaft *f.* gozdárstvo, gozdár-

Fortstzins *m.* gozdnina, lesnina.

fort *adv.* dalje, napréj; (vom Orte weg) proč, s poti, v kraj; (in Bstgn.) od-, u-, dalje, napréj; — und — venomer, zdržema; (oport takoj, precej, máhoma; — mit dir pobéri se; fort=an odsehdób, odslej; (künftig) posehdób, poslej, za napréj, v prihodnje.

Fort *n.* trdnjávia.

fortan *adv.* odslej.

fortarbeiten dalje ob. napréj délati.

fortbannen pregnáti (-ženem), iztirati; *impf.* pregánjati.

fortbauen dalje stávití ob. zídati; (im Bergbau) dalje kópati (kópljem).

fortbegeben sích odprávití se, odíti (-idem), odríniti; *impf.* odprávljati se, odhájati.

fortbestand *m.* daljnji obstánëk, nadaljnja veljáva.

fortbezug *m.* nadaljnje prejémanje.

fortbildung *f.* nadaljnja izobrázba.

fortbringen odprávití, z mesta správití, odnésti; *impf.* odprávljati, odnášati; sích — preríti (-rím) se, prezíviti se; *impf.* prezívljati se.

fortdauer *f.* trajnost, trpež, obstánëk.

fortbauern trájati, trpéti; obstáti (-stojím u. -stánem), *impf.* obstájati.

fortbauernđ trajën, stanovitën, neprenehljiv. [zati se.

fortteilen proč ob. dalje hitéti, podví-

fortepiano *n.* klavír, piano.

forterben sích preíti (-idem), *impf.* prehájati.

fortfahren nadaljevati; (m. d. Wagen) odpéljati se, odvésti (-vézem) se; *impf.* odpeljevati se.

fortfliegen odletéti, *impf.* odletávati. fortfliehen ubégniti, utéçi (-téčem); *impf.* ubégati, utékati.

fortführen odvésti (-védem), odpéljati; *impf.* odvájati, odpeljevati; (v. Winde oder Wasser) odnésti, *impf.* odnášati; die Wirtschaft — dalje gospodaríti.

Fortgang *m.* uspéh, prospéh, naprédek; (Fortsetzung) napredovánje, nadaljevánje; einen guten — nehmen od-sédati se, spéšiti se, srečno od rok ob. izpod rok ití (grem), dobro napredovati.

Fortgangsstufe *f.* naprédni red.

Fortgangsergebnis *n.* izpričeválo o naprédku.

fortgehen odíti (-idem), odríniti; *impf.* odhájati.

forthin zanapréj, nadalje, v prihodnje, posehdób.

Fortifikation *f.* utřdba.

fortjagen odgnáti (-ženem), odpodíti, izpodíti, od-, iztirati; *impf.* odgánjati; *intr.* (zu Pferde) odhájati, oddírjati.

fortkommen odíti (-idem), *impf.* odhájati; (sich fortbringen) prezíviti se, kruh si slúžiti; (von Gewächsen und Thieren) rasti (rastem), uspévati; zra-sti, uspéti, obnésti se.

fortkommen *n.* odhòd; naprédek, uspéh; ein besseres — boljši kruh, boljše življénje; (v. Pflanzen) rast (-i); (Lebensmittel) kruh, živež, hrana.

fortlauf *m.* ték.

fortlaufen utéçi, ubéžati (-bežím); *fig.* raztézati se, razprostírati se.

fortlaufend zaporédën, nepretřgan, tekòč; *adv.* zdržema, zaporédoma; — e Nummer tekòča — zaporédna številka.

fortleben *n.* daljnje življénje.

fortleiten odvdóiti, razvdóiti; *impf.* razvájati, prenášati (*phys.*).

fortleitung *f.* prenòs; — der Bewegung prenòs gibanja (*phys.*).

fortleitungswelle *f.* prenòsno vratílo (*phys.*).

fortmachen sích správití se, pobráti (-bérem) se, pocediti jo; *impf.* správljati se, pobirati se.

fortpflanzen prenésti, presaditi; *impf.* prenášati, presájati; (vermehrten, erzeugen) redíti, množiti, plodíti, sadíti; zaredíti, pomnožiti, rozmnožiti, zaplo-

diti, razploditi, zasaditi; *impf.* razmnoževati, razplojevati, zasajati; (die Wärme) razširjati, raznašati (*phys.*); sidi — razploditi se, zarediti se, razrasti (-rastem) se; *impf.* razplojevati se, zaréjati se.

Fortpflanzung *f.* zarédba, zaréja, razplódba, razplód, razploditév; (des Menschen) zárod; Fortpflanzungs= razplodilen.

Fortpflanzungsgeschwindigkeit *f.* brzina ob. hitrót širjenja.

Fortpflanzungsorgan *n.* plodilo.

fortrennen oddirjati.

fortrollen *tr.* valiti, váljati, tákati; zatóčiti, zavaliti; *intr.* tákati se, takljáti se.

Fortsaß *m.* podáljšek, nastávék.

fortschaffen odprávití, správití, s poti správití; *impf.* odprávljati, správljati.

Fortschaffung *f.* odpráva.

fortschicken posláti (pósljem), odpósláti, odprávití; zagnáti (-žénem).

fortschleichen izmúzati se, izmúzniiti se, ukrásti (-krádem) se.

fortschreiten pomeknúti (-máknem) se, *impf.* pomikati se, dalje stópati ob. koráčiti; (in Kenntnissen) napredovati, uspevati.

fortschreitend postópén; — *e* Bewegung postópno gibanje, pomikanje.

Fortschritt *m.* naprédek, napredovánje, uspéh, prospéh; — machen napredovati.

fortschrittlich napredén.

Fortschrittswort *m.* naprednják.

fortsehen nadaljevati, podáljševati.

Fortsetzung *f.* nadaljevánje, podáljšek; — folgt dalje prihodnjič.

fortwährend *adv.* vedén, neprenehljiv; *adv.* neprenehoma, vedno, zdržema, venómér, vsevdilj.

fortziehen odriniti, odíti (-idem), preséliti se; *impf.* odhájati, preseljevati se.

Fortzug *m.* odhód, selitév, preselitév.

Forum *n.* (Gerichtsstand) podsódnost.

fossil okamenél; kopán.

Fossilien *pl.* okamenine, izkopíne.

Fötus *m.* spočeték, zárodék.

Fourage *f.* klaja, krma, piča.

fouragieren klajo *z.* preskrbétí, *impf.* preskrbovati.

Fourier *m.* vojáški pisár, furír.

Fournier *n.* obkláda, nadél, oplatica. fournieren obložiti, nadélati, oplátiti; *impf.* oblágati, obkládáti.

Fracht *f.* tovor, naklád; vozno blago, vozivo; (Gebür) voznína; Fracht= vozni, tovórni.

frachtbar vozén.

Frachtbrief *m.* vozni list.

Frachtempfänger *m.* prejémnik blagá.

frachten *za* plačilo vóziti.

Frachter, Frachtführer *m.* vozník (tovórov).

Frachtgeld *n.* voznína.

Frachtgeschäft *n.* vozníško podjetje, vozníški obít, vozníštvo.

Frachtgut *n.* vozno blagó, vozivo.

Frachtkarte *f.* nakládni list.

Frachtkosten *pl.* vozni stroški *pl.*

Frachtsaß *m.* postávék vozníne.

Frachtschiff *n.* tovórna ob. prevózna ladja. [kládék.

Frachtstück *n.* tovor, tovórni kos, na-

Frachttarif *m.* tovórna tarifa, tovórni cenóvník.

Frachtverkehr *m.* tovórni promét.

Frachtsender *m.* pošiljatelj ob. razpošiljavéc vóznega blagá.

Frachtwagen *m.* tovórni voz, težki voz.

Frak *m.* frak.

Fraction *f.* stranka, frákcija.

Fractur, Fracturschrift *f.* nemško —, gótiško —, fraktúrno —, lomno pismo.

Frage *f.* vprašanje; eine — stellen vprašati, poprašati; *impf.* vpraševati, popraševati; Frage= vpraševálni.

Fragebogen *m.* vpraševálni list, vpraševálna pola.

fragen vprašati, prášati, poprašati, pobáratí; *impf.* vpraševati, popraševati, píitati, báratí; (herumfragen) oprášati, *impf.* opráševati.

fragend prašajóč, prašáje, poprašujóč, izprašujóč *z.*

Fragepunkt *m.* vprašanje.

Fragesteller *m.* vprašávéc, vpraševávéc.

Fragestellung *f.* vprašanje.

frageweise *adv.* v vprašánjih, z vprašánji, vprašujóč. [šálnica.

Fragewort *n.* vprašálna beséda, vpra-

Fragezeichen *n.* vprašáj.

fraglich zadévén, dotičén, oménjen; (ungewiß) negotóv.

Fragment *n.* odlómek, kos (-a u. -ú).
fragmentarisch *v* odlómkih. [nar.
Fragner *m.* bránjevec; sadjár, kruš-
Fraisen *pl.* božjást, lišák; *ř.* a. Epi-
 lepije.

Franciscaner *m.* frančiškán, frančiš-
 kánec, fránjevec; =kloster *n.* frančiškán-
 ski samostán; =orden *m.* frančiškánski
 réd (-a u. -ú), réd sv. Frančiška.

franco *adv.* plácano, poštñine prosto.
frank *svoboděn, prost;* — und frei
 ves svoj, prost kakor ptica pod nebom.

Frank *m.* (Münze) francóski denár,
 frank.

frankieren *poštñino naprěj pláčati,*
 pismo poštñine oprostiti, frankirati;
impf. poštñino naprěj plačevati.

frankiert *adi.* plačan, poštñine prost;
adv. ř. franco.

Frankierung *f.* plačilo poštñine.

Fransé *f.* resa, réšica; přem, čipěk,
 cembí *m. pl.*; **Fransén** *knípfen* réšice
 vozláti.

Fransband *m.* francósko vézanie ob.
 vezílo, vézanie z usnjátim hrbtom.

Fransbaum *m.* pritikovč.

Fransbrantwein *m.* francósko žganje.

Fransosen *pl.* (Stankheit) nesrámná
 bolézén (-i), francózi *pl.*

Fransperle *f.* francóski ob. ponarejení
 ob. neprávi biser.

Franswein *m.* francósko vino.

frappant *presenetljiv, čuděn; ř.* a.
 überraschend.

frappieren *presenétiti, prevzétí (-vzá-
 mem);* daš hat mich frappiert zavzél
 sem se nad tem, začúdil sem se temu;
 ř. a. überraschen.

Frass *m.* žrtje, žrenje; (Futter) živež,
 piča, krma; (Fressgier) požréšnost,
 samogótnost, gótnost.

Frassweg *m.* korito.

Frater *m.* brat, fratěr.

fraternisieren *brátiti se, družítí se.*

fraternität *f.* brátovščina.

fratscheln *izpraševati, popraševati,*
 govoríčiti; branjárítí, krušnárítí, pre-
 kupovati.

Frass *m.* smřkavč, smřkolín, otročáj,
 páglavč.

Frassé *f.* spaka; **Frassen** *machen* pá-
 čítí se; spáčítí se.

Frassenbild *n.* spaka, grda ob. pre-
 tírana podóba.

Frassengestalt *f.* spačček, pošást, grdóba.
frassenhaft *spakast; nagnúsěn, sme-
 šěn, pretíran.*

Frau *f.* gospá; (Chefrau) sopróga,
 žena, pridrúga; (Hausfrau) gospodí-
 nja, gopodarica; eine — nehmen žé-
 nítí se; ožénítí se; die — Meden gos-
 spá Medénka, gospá Medénova; der
 — gospéjni.

Frauchen *n.* ženka, ženica. [řiv.
fraudulos *goljufiv, slepárski, prevar-
 Frauen-* ženski; gospéjski.

Frauenbild *n.* ženska; (ein Bildniß der
 Jungfrau Maria) podóba devíce Marije.
Frauenis *n.* Marijino steklo.

Frauenfeind *m.* sovražník ženstva;
 ř. a. Weiberfeind.

Frauenfingerkraut *n.* devíce Marije
 kožušček.

Frauenfisch *m.* platica.

Frauen Gürtel *m.* (v Metall) sklepánč.
Frauenhaar *n.* ženski lasjé *pl.*; *bot.*
 devíce Marije lasci; předenica.

Frauenhemd *n.* ženska srajca.

Frauenküfer *m.* polónica, božji volč.

Frauenkirche *f.* cerkev Mátere Božje.

Frauenkloster *n.* nunski samostán.

Frauenorden *m.* ženski réd (-a u. -ú),
 réd za ženske.

Frauenschuh *m.* ženski črevělj; *bot.*
 ceptč, črevelje.

Frauensperson *f.* ženska.

Frauenstand *m.* ženstvo; (in d. Kirche)
 ženska stran (-i).

Frauentag *m.* Smarěn, Smárni dan,
 Gospójnica; Groß— Vélíki Smarěn,
 Vélíka maša, Vélíka Gospójnica;
 Klein— Mali Smarěn, Mala maša,
 Mala Gospójnica.

Frauenunterkleid *n.* gózč.

Frauenvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

Frauenzeit *f.* ženska doba, žensko
 čiščenje.

Frauenzimmer *n.* ženska stanica;
 (Person) ženska.

Fräulein *n.* góspica, gopodíčna.

Fräuleinstift *n.* odgojišče ob. odgoje-
 vališče za gopodíčne.

fředj *drzovit, predřžen, směl; (aus-
 gelassen) razuzdán, nesráměn; ein — er*

Mensh predřznež, nesrámnik; die — e
Person nesrámnica.

Frechheit *f.* drzost, drzovitost, predřznost, smélost.

Fregatte *f.* fregáta.

Freigattenvogel *m.* črna búrjevka ob.
búrnica.

frei svoboděn, próst, svoj; (ohne etwas) brez *c. gen.*, próst, čist; (ungefret) svoboděn; — werden osvoboditi se, oprostiti se, osvójiti se, otéti (-tmém) se; *impf.* osvobájati se, opráščati se, osvájati se, osvojevati se; (in der Chemie) razvézati (-vézem) se, *impf.* razvezovati se; — von Schulden brez dolgóv; im Freien na planem, na jasnem, pod milim nebom; ein — er Platz odprť prostor; im — en Felde *ř.* Felb; auf — en Fuße v prostósti; auf — en Fuß sežen izpustiti koga iz ječe ob. iz zapóra; der Baum steht — drevó stojí na samem; er ist nicht — ni sam svoj; aus — en Stücken sam od sebe, radovóljno; aus — er Hand prostovóljno, dobrovóljno; — en Lauf lassen dem Rechte prava ne ovirati; es steht ihm — na izvólji mu je, na izbér mu je dano; — e Wohnung brezplačno stanovánje; — er Gegenstand neobvézni ob. prsti predmět; ich bin so — drznem se; — e Wärme razvézana toplóta; — heraus narávnost, odkritosřeno, iz oči v oči. [cev.

Freibatallion *n.* bataljón prostovólj-

Freibauer *m.* svobodník.

Freibeuter *m.* pomórski ropar, — to-
lováj, gusár.

Freibeuterei *f.* pomórsko róparstvo,
gusárstvo.

freiblätterig prostolist, prostolistěn.

Freibrief *m.* svobodnica, oprostilni
list.

Freibürger *m.* svobodni državljan.

Freicorps *n.* krdélo ob. vój prostovólj-
cev.

freidenkend svobodnomíšeln.

Freie *f.* plan (-i), planóta.

freieigen prostolástěn.

freien snúbiti; zasnúbiti; — gehen
na ógledi ob. na rázgleđi iti (grem)
(Brautjchau).

Freien *n.* snubitév.

Freier *m.* snubáč, snuběc, snubok;
auf — s Fußen stehen ženiti se.

Freiersmann *m.* *ř.* Freier. [niku].

Freifahrung *f.* pregledovánje (pri rúd-
Freifrau *f.* barónica, barónka, ba-
rónovka.

freigeben osvoboditi, izpustiti; *impf.*
osvobájati, izpúščati; (erlauben) dopu-
stíti, *impf.* dopúščati; den Handel —
svobodno kupějjo dopustíti. [živ.

freigebig darežljiv, radodárěn, dobrot-
Freigebigkeit *f.* darežljivost, darljí-
vost, radodárnost.

freigeboren svobodnorójen, svobod-
nega rodú.

Freigebung *f.* osvobodítěv, izpúst;
(der Obligation) odvěza (obligácije).

Freigeist *m.* svobodnomíšelník, svo-
bodnověrec.

freigeistlich svobodnomíšeln, svo-
bodnověren.

Freigelassene *m.* osvobojěnac; *f.* osvo-
bojénka.

Freigeld *n.* mrtváščina.

freigesinnt svobodnomíšeln.

Freigewicht *n.* prosta teža.

Freiglaube *m.* prostověrstvo, svoje-
vérstvo.

Freihafen *m.* svobodno pristaníšče,
prosta luka.

freihalten živež ob. hrano komu za-
stónj dájati.

Freihandel *m.* svobodna kupějja ob.
trgovina. [nje.

Freihandzeichnen *n.* prostoróčno rísa-

Freiheit *f.* svobóda, prostóst; (Kühn-
heit) drznost, predřznost; — en *pl.* svo-
bóščine; in — sežen osvoboditi, izpu-
stíti koga iz ječe ob. iz zapóra, dati
(dam) komu svobódo; *impf.* izpúščati
z., dájati z.; ich nehme mir die —
bodi mi dovóljeno, drznem se.

Freiheitsbrief *m.* svobóščínska listína.

Freiheitsdrang *m.* svobodoželjnost,
hrepeníje po svobódi.

Freiheitsliebend svobodoljuběn.

Freiheitsstrafe *f.* kazěn na svobódi,
— na prostósti.

Freiherr *m.* barón.

freiherrlich barónov, barónski.

Freihufe *f.* svobodno zemljíšče.

Freiin *f.* *ř.* Freifrau.

Freikarte *f.* brezpláčni listek.
Freiknedt *m.* konjedérski hlapèc; krvnik, rabelj.
freilassen *f.* freigeben.
Freilassung *f.* oprostítèv, izpúst, izpústba, osvobodítèv; dopustítèv.
Freilehen *n.* svobodni fevd.
freilich kájpada, sevèda, kako pa, res; (zvar) sicer.
freimachen osvoboditi, oprostiti; *impf.* osvobájati, oproščevati; *sich* — osvójiti se česa, osamosvójiti se; *impf.* osvájati se, osamosvájati se.
Freimarke *f.* brezpláčna znamka.
Freimaurer *m.* svobodnják, prostozidár; **Freimaurerei** *f.* svobodnjáštvo, prostozidarstvo. [dúšnost.
Freimuth *m.* odkritosčènost, prostofreimúthig odkritosčèen, prostodúšen.
Freimúthigkeit *f.* prostodúše.
Freisafs *m.* svobodník, svobodnják, lastinèc.
Freischárler *m.* prostovóljèc; *pl.* vojáski radovóljci.
Freischüler *m.* neplačujóci učènec, učènec prost učine.
Freischarf *m.* svobodni rudoslèd, svobodna rudoslédba.
Freischürfer *m.* svobodni rudoslédèc.
Freischarfgebür *f.* rudoslédnina.
Freisinn *m.* svobodnomiselnost, svobodna misel (-i).
freisinnig svobodnomiseln; *der* Freisinnige svobodnják.
Freisinnigkeit *f.* *f.* Freisinn.
freisprechen oprostiti, za nedóžnega spoznáti; *impf.* oproščevati, za nedóžnega spoznávat; (*v. der Anklage*) oprostiti obtóžbe; *von Sünden* — grehov odvèzati (-vèzem), *impf.* odvezovati; (*von Lehrlingen*) iz učènja pustiti, učènja oprostiti; *impf.* iz učènja púšcati, učènja oproščevati.
freisprechend, ein — eš Urtheil oprostilna razsódba.
Freisprechung *f.* osvobója, oprostítèv; odvéza.
Freistadt *f.* svobodno mesto.
Freistätte *f.* zavétje, pribežališèe.
freistehen, eš steht ihm frei na izvólji mu je, na voljo od. na izbér mu je dano.
Freistelle *f.* brezpláčno mesto.

freistellen, imdm. etvaš — na voljo, na izvóljo od. na izbér komu kaj dati (*dam*), *impf.* dájati. [ura.
Freistunde *f.* ura praznovánja, prsta
Freitag *m.* petèk; am — v petèk; an — en ob petkih.
Freitisch *m.* brezpláčna hrana.
freivererblich prostodèden.
Freiwerber *m.* snubáč, snubèc; — in *f.* snubačica.
Freiwerbung *f.* snubitèv.
freiwillig *adi.* prostovóljen, radovóljen, dobrovóljen, samovóljen, samohótèn, samoódsébèn, samorád; *adv.* sam od sebe, iz svoje volje, radovóljno.
freiwillige *m.* radovóljnik, dobrovóljnik; *f.* radovóljka, dobrovóljka; *der* Einjährig-Freiwillige enolètni radovóljnik od. prostovóljèc.
freiwilligkeit *f.* prostovóljnost, radovóljnost, dobrovóljnost.
freiwilligkeit *f.* svobodna selitèv, svobodno preseljevanje.
fremd tuj, stranski; inostránski, inozémški; vnánji, ljudski; (*unbefannt*) neznán, nepoznán; (*selbstam*) čudèn.
fremdartig tuj; drugovrstèn, drugoróden, inoróden; *undovít*.
fremdartigkeit *f.* drugoródnost, inoródnost, inovrstnost; posebnost, čudovitost.
Fremde *f.* tujina; tujá zemlja oder dežèla, neznána dežèla; *in die* — geßen po svetu od. na tuje iti (*idem*, grem), *z doma* iti; *er war in der* — *z dóma* je bil, po svetu je bil.
Fremde *m.* tujèc; inostránec, inozémèc; vnánji človek; *f.* tujka.
Fremdenbuch *n.* zapisnik tujcev, tujska knjiga, knjiga za tujce.
Fremdengefèh *n.* zakon o tujcih.
Fremdenpolizei *f.* policija za tujce.
Fremdenstum *n.* tujinstvo.
Fremdenverkehr *m.* dohájanje tujcev.
Fremdenwesen *n.* tujstvo, kar se tiče tujcev, tujska opravila.
fremdgeboren tujeróden, tujega oder vnánjega rodú.
Fremdheit *f.* tujstvo; (*Unkenntniß*) nevédnost, neznánje.
Fremdling *m.* tujèc, inostránec, vnánji človek, priséljenèc; — *werden* tujčiti

se; potujčiti se; *impf.* potujčevati se; Fremblings- tujski.

Fremdsucht *f.* tujčevalnost, pretirano posnémanje tujih šeg.

fremdsüchtig tujčevalen.

Fremdwort *n.* tujka, tuja beséda.

fremdsünnig inojezičen, tujega jezika.

frenetisch razvnet, razjárjen, besén, frenetičen.

frequent pogóstén; ljudnat, zeló obiskován.

Frequentation *f.* obiskováanje.

Frequentionszeugnis *n.* izpričeválo o obiskováanju šole.

Frequentativum *n.* (Verbum —) ponavljálnik, ponavljálni glagol.

frequentieren obiskovati.

Frequenz *f.* množstvo, pogóstno prihájanje; obiskováanje; obiskovánost.

Frescomalerei *f.* slikanje na mokro od. na presno.

Freske *f.* slika na presno, podóba na mokro slikana, freska.

Fresbegierde *f.* požréšnost, samogólt-nost, snédenost.

fresbegierig požréšen, samogóltén, snéden, hlastéžen, lákotén.

Fresse *f.* žrelo; gobec, riléc.

fressen žreti (žrem), jesti (jem); po-žreti, pojésti, snesti; *impf.* požirati, pojédati; (Störner) zobati (zobljem);

pozóhati; (Graß) múliti; pomúliti; (gierig) hlastáti; pohlastáti; (um-
sich) — razjédati; razšírjati se.

Fressen *n.* žrtje, žrenje; (Speiße) piča, krma, jed (-i); *fig.* slabo jelo.

fressend (gefräßig) goltáv, hlastéžen; (äßen) razjédljiv.

Fresser *m.* žeréc, snedež, snéda, po-žeréh, požréšnik; —in *f.* požréšnica.

Fressgier *f.* s. Fressbegierde.

fressgierig s. Fressbegierig.

fressig, fressend in Bsgn. -jéd, -jédén, -žtén. [*n. pl.*]

Fressloch *n.* (im Schweinstall) jádrna

Fresslust *f.* lákot (-i), lákota, požr-
ljivost.

Fresssucht *f.* s. Fressbegierde.

Fressstrog *m.* korito.

Fresswerkzeug *n.* žirálo, žrelo.

Frettchen, Frettwiesel *n.* bela podlá-
sica, vrética.

Freude *f.* veselje, rádot; — haben veselíti se, radovati se; ein Tag der — veséli dan, dan veselja; mit —n z veseljem, prav rad; Freuden- veselí, rádotni.

Freudenbeder *m.* kupa veselja oder rádoti.

Freudenbotschaft *f.* vesélo oznanilo, veséla vest (-i), veséli glas (-a u. -ú).

Freudenfest *n.* veselica, veséli god (-a u. -ú) od. praznik, veséla slavnost.

Freudenfeuer *n.* kres.

Freudengeschrei *n.* vrisk, veséli krik, veséli hrup; ein — erheben vrisk za-
gnáti (-žénem), zavrískati, zaúkati.

Freudenhaus *n.* dom veselja; hot-
nišénica.

Freudenleben *n.* vesélo od. prijétno življénje.

Freudenlied *n.* radovánka. [rádoti.

freudenlos nevesél, brez veselja od.

Freudenmahl *n.* veséla pojédina, ve-
séle gosti *pl.*, veséla gostba, gostija.

Freudenreich poln veselja od. rádoti,
prevesél, prerádostén.

Freudenruf *m.* rádotni krik, veséli
klic, vrisk.

Freudentag *m.* veséli dan, dan veselja.

Freudentaumel *m.* rádotna opojénost,
rádotna omáma, opójna radost.

Freudenthräne *f.* solza veselja oder
rádoti.

freudenvoll veselja od. rádoti poln.

freudetrunken veselja piján, rádoti
opojén.

freudig vesél, rádotén.

Freudigkeit *f.* veselje, radost.

freuen veselíti; razveselíti; sich —
veselíti se, radovati se, vesél bití
(sem); razveselíti se, vzradovati se;
impf. razveseljevati se.

Freund *m.* prijátelj; er ist ein — vom
Spielen, Trinken zc. rad igrá, pije zc.

Freundchen *n.* ljubi prijátelj, prijátelj-
Freundin *f.* prijáteljica. [ček.

freundlich prijázén, mil; — thun pri-
kupovati se, dobríkati se, míliti se,
prilizovati se, sladkáti se; (hübsch)
lep, ugóden.

Freundlichkeit *f.* prijáznost.

freundlos brez prijátelja oder pri-
játeljev.

Freundschaft *f.* prijateljstvo; pobratimstvo; — [schließen] sprijateljiti se, sprijazniti se, pobratiti se.

freundschaftlich prijateljski, prijázen; *adv.* prijateljsko.

Freundschafts- prijateljski.

Freundschaftsbund *m.* prijateljska zveza od. vez (-i).

Frevel *m.* zlobnost, zloba, hudobija, pregréha; (Verbrechen) hudodelstvo, zločinstvo, zlódejtvo; (Beschädigung) škoda, kvar; (Entheiligung) oskrunitév, oskrumba.

frevelhaft zlobén, hudóbén, zlóčestén, zločest, zločinski; (verwegen) predržén, drzovit.

Frevelmuth *m.* zlobnost, zlóčestost; (Verwegenheit) predrznost, drzovitost.

freveln grešiti, zločiniti, zloben biti (sem).

Frevelthat *f.* hudodelstvo, zločin, zločinstvo, hudobija; zlobno od. brezbožno dejanje.

freventlich predržén; [s. a. frevelhaft.

Freveler *m.* hudóbnež, zlobnež, zlóčestnik, brezbožnik; hudodeléc, hudodelnik, zločinec; predržnež; — *in f.* hudobnica, brezbožnica, zlóčestnica; hudodelnica; predržnica.

Fraccassee *n.* sesekljárno mesó z ravnimi priméski, sesekljanina.

Friction *f.* drgnjenje, trenje.

Friede *m.* mir (-a u. -ú); (Ruhe) pokoj; Frieden [schließen] mir skléniti, pomiriti se; — [sei mit euch] mir vam bodi! mir z vami! — *n.* stísten mirítí; pomiriti; *in* — *n.* leben v miru živéti; den — *n.* stóren mir rúšiti od. kaliti; mir razrúšiti; — [seiner Wíche Bog] mu daj večni mir in pokoj; Friedensmiróvni, mirni. [mirú.]

Friedensabschluss *m.* pomírje, sklep

Friedensbedingung *f.* pogój ober uvét mirú, miróvni pogój od. uvét.

Friedensbote *m.* glasnik —, glasitelj —, vestnik mirú.

Friedensbotschaft *f.* oznanilo mirú, vest (-i) o miru.

Friedensbrecher *m.* mirolóméc, rušitelj mirú.

Friedensbruch *m.* prelomítév mirú, mirolóm, mirolómstvo.

Friedensbund *m.* zaveza mirú.

Friedenscongress *m.* sestánék miroljubov, miróvni shòd, zbor za mir od. zarádi mirú.

Friedensengel *m.* angel mirú.

Friedensgähe *f.* plača ob miru; vojáška miróvna plača, mirovnrina.

Friedensgericht *n.* miróvno sodišče.

Friedensgöttin *f.* boginja mirú.

Friedensliebe *f.* miroljubje.

Friedensrichter *m.* miróvni sodnik, razsodnik.

Friedensschluss *m.* pomírje, sklèp mirú.

Friedensstaud *m.* miróvni stalež.

Friedensstifter *m.* miritelj, pomiritelj, snovatelj mirú.

Friedensstörer *m.* kalivéc od. rušitelj mirú, zdražnik.

Friedensunterhändler *m.* pogájavec za mir od. zarádi mirú.

Friedensvermittler *m.* posrednik mirú.

Friedenszeit *f.* čas od. doba mirú, mirovánje; zur — ob miru, v miru, v mirnem času.

friedfertig miroljubén, miroljubív, mirén, mirljív. [nost.]

friedfertigkeit *f.* miroljubje, miroljub-

Friedhof *m.* pokopališče, grobišče, grobje. [mirno.]

friedlich mirén, krotek; *adv.* izlépa,

friedliebend miroljubén, miroljubív.

friedlos nemirén, nepokójén, brez mirú.

friedsam mirén; tih, krotek.

friedsamkeit *f.* mirnost, krotkóst.

Frierbeule *f.* ozeblina, ozeba.

frieren pozéhati, mraz trpéti; [ich friere zebe me, mraz mi je; (zu Eis werden) zmázniiti, zamázniiti; *impf.* zmrzovati, zamrzovati.]

Frieren *n.* mraz, zmrzlina, zmrzál (-i).

Fries *m.* fris, debéla volnina; (in d. Baukunst) nakítje.

Friesel *f.* *m.* opáhki *pl.*, izpáhki *pl.*, izpuščáj, prhljáj, priščáj, prišč, prosénéc.

frisch svež, siróv, présén; (kühl) hladén, studén; (neu) nóv, mlad; (munter) živ, živáhén, évrst, éil, iskér; (eben gebracht) pričén, tódinji, ž. B. tódinja voda, d. i. otódi [soeben] prineséna voda; — es Spóß siróv les; — es Blatt zelen

list; —e Ware novo blagó; —er Baum mladikavo ob. omládno drevó (-vésa); —es Brot kruh po péki; —es Gemüße presnáina; —es Pferd spočít od. čil konj; — gemolene Milch prično mleko; — gewagt srénost veljá; auf —er That na samem dejánju; — zur Arbeit urno na delo! etivaš —es novína. [ge!]

frischauf *interi.* kvišku, hájdi, na no-
frische *f.* svežost; čvrstost, čvrstóta; mrzlóta, studenost; hlad (-a u. -ú), hladnost; živost, živáhnost, čilost.

frischen (Eisen) prekovati, pretopíti, prečistíti, prepustíti; *impf.* pretápljati, prečičšati, prepúščati; *f.* erfrischen.

frischeffe *f.* pretapljalnica, čistilnica.
frischherd *m.* pretopilnica, topilno ognjišče.

frischling *m.* (junges Schwein) prasiček, mladíček, spomladánjec. [ca.]

frischofen *m.* pretapljalnica, topilni-
frischstahl *m.* síróvo jeklo.

frischung *f.* *f.* Erfrischung.
friseur *m.* lasničar, frizer.

fristern razčesati (-česem); (Zöpfe fledten) spléti (-plétem); *impf.* razčesávati, splétati; (die Haare fräufeln) kodráti, svedríti.

fristerkamm *m.* češelj, redki glavnik.
frist *f.* rók, obrók, doba; (Ruffschub) odlóg, odlásek; binnen Monatsfrist črez mesec dni; zu jeder — vsak čas; letzte — zadnji —, končni rók; gesetzliche — zakoniti rók; unübersehreibare — neprestópni rók; — übersehreiten rók prestópiti.

fristen rók ob. odlóg dati (dam), *impf.* dajáti; odložiti, *impf.* odlágati; das Leben — ubijati se, borno živéti, životáriti, komáriti.

fristung *n.* odložina.
fristenprotokoll *n.* rokóvni zapisnik.
fristtag *m.* dolóčeni dan (dneva), rók, obrók. [odlóg.]

fristung *f.* odklád, odláganje, odlóžba,
fristverlängerung *f.* odlóg, podáljšanje obróka.

fristweise *adv.* po obrókih, obrókoma.
frisurf česanje, uravnáva las, frizúra.
frivol frivolén; ničéven, prazén; lahkomišeln ali objéstén v važnih, svetih rečéh.

frivolität *f.* frivolnost; ničévnost; lahkomišelnost, objéstnost.

froh vesel, rádostén, rád; ich bin — veselim se, povšéči mi je.

fröhlich vesel, rádostén, dobrovoljén; — sein veselíti se, radovati se, dobre ob. židane volje bití (sem).

Fröhlichkeit *f.* radost, veselost; (als Handlung) veselje, radovánje, veselica.

frohlocken radovati se, veselja poskakovati, veselja vriskati ob. úkati.

frohlocken *n.* radovánje, vriskanje ob. úkanje (od veselja).

froh- tlačánski, tlaški, rabótni.

froharbeit *f.* tlaka, rabóta.

froharbeiter *m.* tlačan, rabotnik; zum — machen potlačániti.

frohdiensft *m.* tlaka, rabóta; —e ver- richten tlačániti, rabótati, tlako délati ob. oprávljati.

frohne *f.* tlaka, rabóta.

frohnen tlačániti, rabótati, tlako délati ob. oprávljati; (den Lüften) streči (strežem), slúžiti.

frohnsaßen *pl.* kvatre (kvater) *pl.*

frohnsse *f.* ječa, tranča.

frohnsfuhr *f.* tlaka z vozom, voznja za tlako, vorna rabóta.

frohngeld *n.* tlaščína, rabotnína.

frohnherr *m.* gospodar tlake oder rabóte.

frohnsdienamsfest *n.* Télovo (-vega), dan ob. praznik sv. Réšnjega Telésa.

frohnsfichtig tlaki oder rabóti podvržen, dolžén tlako délati, rabótén.

frohnsinn *m.* veselost, veselosrčje, dobra ob. židána volja, vesélo srce.

frohnsinnig dobrovoljén, veselosrčen, rádostén, dobre ob. židáne volje, vesélega srca.

fromm pobóžen, blagoverén, bogoljubén, bogoslúžen, bogomil; (sanft) kroték, tih, pohléven; (gütig) dobrotljiv, blag, usmiljen, milostiv, milosrčen; eine — e Stiftung blagoverna ustanóva; ein — es Legat blagoverna oporóka, pobóžno volilo.

Fromme *m.* pobóžnik; *f.* pobóžnica.

Frümmelei *f.* svetohlínstvo, svetohlímba, pobožnjáštvo.

frümmeln svetohlíniti, pobóžnost hlíniti, svétega se délati.

frommen streči (strežem), koristiti, hásniti, v prid ob. v hasek ob. na korist biti (sem).

Frommen *n.* hasžen (-i), hasěk, korist (-i), prid.

frommherzig pobóžen, pobóžnega srca.

Frömmigkeit *f.* pobóžnost, bogoljubnost, bogoslúžnost; krotkóst, pohlévnost; dobrótljivost.

Frömmter *m.* svetohlínec, pobožnják, licemérce; —in *f.* svetohlinka, pobožnjáča.

Fronte *f.* čelo, lice, pročelje, osprédje, prednja stran (-i).

Frosch *m.* žaba; *dem.* žábica; (Zaubfrosch) rega, rákovec, vega; (Unse) ureh; (Wasserfrosch) rujht, rujhtác; ein absehlicher — žabúra; Frosch- žabji.

Froschader *f.* podjezična žila, žila podjezičnica.

Froschfang *m.* žabja lov (-i).

Froschfisch *m.* morská žaba, žábovka.

Froschfuß *m.* krak.

Froschgequacke *n.* regljánje, kvákanje.

Froschkraut *n.* žabja zel (-i).

Froschlachse *f.* žabja mlaka ob. mlakúza.

Froschlaid *m.* žabnják, žabnik, krak.

Frost *m.* mráz, zmrzál (-i), mrzlína, sren.

Frostbeule *f.* ozeblina, ozéba.

frösten, es fröstelt mich mrazi me, mraza drgetám ob. drgécem, mraza se tresem, mráz me tresse.

Frösteln *n.* mrzálica.

fröstig mrzél, zmrzél, mrázén, ledén, zimén; ozébél, prezébél.

Fröstler *m.* zmrzež, zmrzlák, zmrzljivéc, zmrzli človek.

Frostsalbe *f.* mazilo za ozeblino.

Frostschmetterling *m.* zimski pedic.

Frostwetter *n.* mrzlo vréme (-ména), ostrá ob. huda zima.

frottieren otirati, drgniti; otréti (-tárem u. -trém); (bohnert) voščíti; ovoščíti.

Frucht *f.* sad (-a u. -ú), plod; obródek, pridélek; durch Pfropfen veredelte — cépljenka; *dem.* sadék, plodék; *coll.* sadje, sadóvje; die Früchte pridélki, plodóvi; *fig.* naslédek, nastópék; ausstehende Früchte nepobrání plodóvi; Früchte der Warschaften donéski, užítki;

— anšéžen zarodíti, zarod zastáviti; *impf.* zarájati, zarod zastávljati; Frucht-sadni; zaródni.

Fruchtauge *n.* popék, brst.

fruchtbar rodovitén, rodovit, plodén, plodóvit, plodóvitén, plodonósen, plenjáv; (v. Frümen) sadonósen, sadóvit; — sein rodíti, nesti (nesem), plénjati.

Fruchtbarkeit *f.* rodovitnost, plodnost, plodóvitost *z.*

[tév. Fruchtbarndung *f.* oplódba, oplódi-

Fruchtbaum *m.* sadno ob. sadonóсно drevó (-vésa).

Fruchtbaumzucht *f.* sadjárstvo.

Fruchtblatt *n.* plodni list.

Fruchtboden *m.* žitnica, kašča, kašta; plodišče (*bot.*).

fruchtbringend sadonósen, plodonósen, koristonósen.

fruchten rodíti, sad nosíti ob. prinášati; koristíti, hásniti; zaléči (-léžem), *impf.* zalégati; pomóči (-mórem), *impf.* pomágati. [tina.

Fruchtertrag *m.* pridélek, obródek, lé-

Fruchtfeld *n.* rodno polje.

Fruchtfolge *f.* poljsko kolobárjenje.

Fruchtgarten *m.* sadni vrt, sadovnják.

Fruchtgehäuse *n.* oplódje; stachlichtes — ježica.

Fruchtgenuss *m.* užíték; lebenslanglicher — dosmrtni užíték.

Fruchthandel *m.* žitna kupčija, kupčija ob. trgovina z žitom; den — betreiben žitariti, z žitom tržiti.

Fruchthändler *m.* žitni kupéc, trgovéc z žitom.

Fruchthäufchen *n.* plodni kupček.

Fruchthaut *f.* mrena, koža, lupína, luščina.

Fruchthorn *n.* rog obilnosti.

Fruchthülle *f.* oplódje.

Fruchthülse *f.* strók, luščina.

Fruchtkeim *m.* kal, klica, zarod, zaródek.

Fruchtknospe *f.* brst, popék.

Fruchtknoten *m.* plódnica (*bot.*).

fruchtlos *adi.* brezplóden, neplóden, jalov, brez sadú; (vergeblich) prázén, nekoristén, brez prida; *adv.* zastónj, brez uspéha.

Fruchtlosigkeit *f.* brezplódnost *z.*; nekorist (-i).

Fruchtmangel *m.* slaba létina, pománjkanje, stradež.

Fruchtmarkt *m.* sadni trg; (Getreide=markt) žitni trg.

Fruchtnieher *m.* užitnik, uživávec.

Fruchtniehung *f.* uživanje, užitek.

Fruchtniehungrecht *n.* pravica užitka.

Fruchtpreis *m.* žitna cena; sadna cena.

Fruchtschaden *m.* uima, škoda na polju.

Fruchtspeicher *m.* s. Fruchtboden.

Fruchtstand *m.* plodóvje.

Fruchtsiel *m.* pečelj, recelj.

Fruchttrieb *m.* mladika, zaródek.

Fruchtwechselfirtschaft *f.* menjáva setve, poljsko kolobárjenje, poljski kolobár.

Fruchtwein *m.* jábolčnik, hrúševčec, hrúškovčec.

Fruchtweig *m.* mladika; klíca.

Fruchtifizierung *f.* oplódba, oplodítév; — der Barthschaften koristonósko naláganje —, fruktifikácija gotovine.

frugal malojeđen, zméren; skroměn.

früh *adi.* ran, zgodnji, prigódnji, zoren, jutránji; *adv.* zarána, rano, zgodaj; sehr — na vse zgodaj, prav zgodaj; heute — davi, *adi.* dávišnji; — morgens na vse zgodaj, za bélega dne, za ránega jutra, s svitom ob z vidom, za vida; zu — prezgódaj, preráno; vom — en Morgen biš... od ránega jutra do...

Früharbeit *f.* jutránje ob. jútrnje delo.

Frühbirne *f.* zgodnja hruška.

Frühe *f.* jutro; zgodnji čas; in der — zjutraj, zgodaj, zarána; in aller — na vse zgodaj.

früher *adi.* prejšnji, poprėjšnji; *adv.* prej, poprėj.

frühstens najprej, najpoprėj, kar najprej. [litév.]

Frühgebet *n.* jutránja ob. jútrnja mo-

Frühgeburt *f.* negódni plod; pórod pred časom, negódni pórod.

Frühgetreide *n.* jaro ob. zgodnje žito, jarina.

Frühgottesdienst *m.* zgodnja ob. rana maša, zgodnjica, prva maša; (in der Adventzeit) zorna maša, zornica.

Frühjahr *n.* s. Frühling.

Frühkirchje *f.* zgodnja ob. rana črešnja, črešnja zgodnjica.

Frühkost *f.* kosilo, zájutrek, zájtrk.

Frühling *m.* pomlád (-i), spomlád (-i), vesna, vígred (-i), mladolétnje, mladolétek; in — spomládi; Frühlings= pomládni, pomládánji, pomládánski, mladolétni, vígredni; (v. Früchten u. Thieren) jar: jaro žito, jara kokóš.

Frühlingsäquinocetium *n.* pomládánsko enakonóčje.

Frühlingsenzian *m.* svedrc.

Frühlingsfliege *f.* mladolétnica.

Frühlingsflur *f.* pomládánska ob. cve-
tóca liváda ob. trata. [mládi.]

Frühlingsgöttin *f.* Vesna, boginja po-

Frühlingshenne *f.* járica, jarka, járeka.

Frühlingshungerblüthen *n.* bot. kurje
zdravje. = Krotke

Frühlingslamm *n.* (mánnl.) jarčec, jar-
ček; (weibl.) járeča. = blinde Och.

Frühlingspflanze *f.* pomládánska ob. (Frühling)
jára rastlina. = Vernunft

Frühlingspunkt *m.* astr. spomládisec. = Hottel

Frühlingsraun *m.* pomládánski za-
frán. (Aprille)

Frühlingszeit *f.* pomládánski čas.

frühmorgig dávišnji, zgodnji.

Frühnebel *m.* jutránja meglá.

frühreif rano zrél, prezgódaj ob. pre-
ráno razvit, prigódnji. [viték.]

Frühreife *f.* rana zrélóst, preráni raz-

Frühroth *n.* zárja, zora, jutránji žar.

Frühsaat *f.* rana ob. jara setév.

Frühstück *n.* kosilo, kosilce, zájutrek,
zajtrk. [čati.]

frühstücken zajtrkovati, kósiti, kosil-

frühzeitig *adi.* zgodnji, prigódnji, ran;

adv. zgodaj, rano; allzujrühzeitig *adi.*
prezgódnji, prerán; *adv.* prezgódaj,
preráno, prevréd.

Fuchs *m.* lisica; dem. lisičica; (Männ= chen) lisiák; (Pferd) rjáv kónj, ridžan, ridžek, ridžko; (Wein) prekánjenec; (Ducaten) rumenják; Fuchs= lisičji.

Fuchsbalg *m.* lisičja koža, lisičina, lisičevina.

Fuchsbau *m.* lisičja luknja, lisičina.

Fuchseisen *n.* lisice *pl.*, želézni sko-
péc za lisice.

fuchsen lisičji.

Fuchsfell *n.* s. Fuchsbalg.

fuchsig lisičjerjav, ridž.

Fuchsin *f.* lisica.

Fuchsjagd *f.* lov na lisice. (kožuh. Fuchspelz *m.* lisčina, lisicevina, lisičji fuchstroh rvjav ko lisica, ridž.

Fuchschrot *n.* lisicnjak.

Fuchschwan *m.* lisičji rep, metálica; rother — bot. rdéci šcir.

fuchschwänzen lizati (lizem) se; prilizovati se, dobrikati se.

Fuchschwänzer *m.* prilizovávéc.

fuchsfeufelswild, fuchswild hud kot vrag, vrazjedivji.

Fuchtel *f.* plošenáti meč.

fuchteln s plošenátim mečem biti (bíjem), z golo sabljo máhati, s ploskom ob. plóskoma biti (bíjem), šuštráti.

Fuder *n.* voz, peljáj, tovor.

Fug *m.* pravica, oblást (-i); dovoli-tév; pristójnost, primérnost; mit — und Recht po vsej pravici.

Fuge *f.* sklèp, sklád, spáh, stík, sklada, *mus.* sklád, fuga.

Fügebank *f.* stružnik, spehoválnik, spehálnik.

Fügebod *m.* kobila (kolárska).

fügen skléniti, spehniti (spáhнем), stekniti (stáknem), stíniti, spojiti, zlo-žiti; *impf.* sklépati, spehovati, stíkati, strinjati, spájati, zlágati; (enten) obr-niti, uravnáti, uređiti; *impf.* obráčati, ravnáti, uravnávati, uréjati; sich — ujémati se, strinjati se, stíkati se; sich in etwas — vdáti se v kaj, *impf.* vdá-jati se; sich dem Geße — podvréci (-vržem) se zakónu, pokoriti se zakónu; (geschehen) primériti se, nakljúčiti se, pripetiti se, prigoditi se; *impf.* primérjati se, dogájati se.

Fügewort *n.* veznik.

füglid priméren, pristójén, priklá-dén, prilícén; *adv.* primérno, pristójno zc.; dobro, zložno; tákoma; (mit Recht) po pravici, po potrebi.

Fügung *f.* zvéza; (Lenkung) uravnáva; — Gottes božja volja ob. narédba ob. previdnost, usoda.

fühlbar občútén, občutljiv, čuten.

Fühlbarkeit *f.* občútnost, občutljivost.

fühlen čútiti; občútiti; (durch Berüh-rung) típati; otípati, potípati; ich fühle Luft hoče se mi, želím, želja me ob-hája; sich — čútiti se, iméti (imám) se; svojo vrednost poznáti; wie fühlfst

du dich? kako ti je? kako se čutiš? kako se ti godi?

Fühlen *n.* čutenje, čuvstvovanje.

fühlend čutljiv, čuten, občúten.

Fühlfaden *m.* tipálnica, tipálo.

Fühlhorn *n.* f. Fühlfaden; (b. Schnecken) rožiček.

fühllos brezčúten, neobčúten; brez-srčén, trdosrčén, trd.

Fühllosigkeit *f.* brezčútnost, neobčútnost; brezsrčnost, trdosrčnost.

Fuhre *f.* voznja, speljáj; —n machen vóziti, peljati; (Wagen) voz.

führen vesti (vedem), vóditi, peljati; (zu Wagen) vóziti, peljati; (verwalten) vóditi, uprávljati, oskrbovati; bei sich — s seboj nóstiti; — in ... vtekniti (-táknem), *impf.* vtíkati v kaj; — durch ... prevésti, *impf.* prevájati skoz kaj; die Feder — písatí (píšem); Re-den — govoríti; Krieg — vojskovati se; Klagen — tóžiti; Prozesse — práv-dati se, pripraviti se; Aussicht — nad-zorovati kaj; den Beweis — dokazo-vati; das Protokoll — zapísnik písatí; die Verwaltung — uprávljati; den Vor-sitz — predsedovati; das Wort — (v iménu drugih) govoríti; hinter das Licht — prekániti, preváriti, oslepá-riti; *impf.* váratí, slepáriti; führe unš nicht in die Versuchung ne vodi nas v izkušnjávo, ne izkušaj nas; einen Titel — naslov iméti (imám); dieser Weg führt nach Krain ta pot drži na Kranjsko; die Regierung — vládati; zu Ende — dokončáti, dovršiti; einen Namen — imenovati se, zvati (zovem) se, klicati (kličem) se.

Führer *m.* vodnik, vodja, vòj, vodi-telj, vodec, vojarin; —in *f.* vodnica, vodilja, voditeljica.

Führlohn *m.* vozína; (Führgeld am Wasser) brodnina, brodovina.

Fuhrmann *m.* voznik, vozár, vozác; — sein vóziti, vozáriti.

Fuhrmanns- vozárski; =gewerbe *n.* vozárstvo, vozárjenje.

Führstraße *f.* vozna cesta.

Führung *f.* vodba, voja, vodstvo; (Zeitung) oskrbovánje, uprávljanje; — der Vormundschaft oprávljanje varstva; f. a. Fügung.

Fuhrweg *m.* vozna pot, kolovòz, kolo-vòznik, kolovòznica.

Fuhrwerk *n.* vozilo; (Wagen) voz.

Fuhrwesen *n.* vozárstvo, vozništvo.

Fulgurit *m.* strélna cev (-i).

Fülle *f.* polnóta, polnóst; (Überfluss) obilica, obilnost, izobilje, prebiték; in Fülle und — leben v izobilju oder razpásno živéti; *ř.* a. Füllsel.

füllen *tr.* polniti; napólniti; *impf.* napolnjevati; (mit Flüssigkeiten) naliti (-lijem), natóčiti; *impf.* nalivati, natákati; (mit Örnern) nasúti (-spem u. -sujem), *impf.* nasipati; (die Würfte) nadéti (-dénem), *impf.* nadévati; *intr.* žrebiti, žrebetéti, žrebé iméti (imám); ožrebiti se, storiti.

Füllen *n.* žrebé (-ta), žrebiček; (weibl.) žrebica; — werfen *ř.* füllen *intr.*

Füllen *n.* polnjénje, polnitév.

Füller *m.* polnivéc, napolnjevávéc.

Füllfass *n.* lij, liják.

Füllhorn *n.* rog obilnosti od. izobilja.

Füllosen *m.* nasipna peč (-i).

Füllsel *n.* nadév, nadévéc; zaljávica.

Füllsich *m.* polnilni vbòd.

Füllung *f.* polnitév. [nost.]

Füllungsfähigkeit *f.* natóčna zmòž-

Füllungsmah *n.* polnjénica.

Füllwein *m.* zaljávica, zalívka, dolív, vino za zalívanje.

Function *f.* delo; opravílo, oprávéc, služba, posél.

Functionär *m.* opravník, opravítelj.

Functionsdauer *f.* poslóvna doba, čas službovánja; =gebür *f.* opravilnina, poslovnina; =zulage *f.* poslóvna —, opravilna dokláda.

Fund *m.* najdba; *řig.* iznájdba.

Fundament *n.* temelj, osnóva, stojálo, stalo, podstáva, podlóga.

Fundamental = temeljni, osnóvni, podstávni, glavni, poglavítvi; =abstand *m.* temeljna razdálja (*phys.*); =geset *n.* glavni zakon; =sach *m.* glavni stavék; glavni rék; načélo, podstávna misél (-i), glavno vodílo.

Fundation *f.* utemeljitév, ustanovitév, ustanóva, zalóžba. [lohn.]

Fundgeld *n.* najdnina; *ř.* a. Finder-

Fundgrube *f.* rudník; bogáta zalóga.

fundieren *ř.* řtísten.

Fundort *m.* nahajališče.

Fundus instructus *m.* gospodárske od. gospodárstvene potrebsčine *pl.*

fünf pet, petró; **fünff** pet-, petró-

fünf *f.* pétka, petérka, petica.

fünfarmig peterorók.

fünfblättrig peterolistén.

fünfsed *n.* peterokót, peterokótnik, peteroógelnik.

fünfsedig peterokótén, peteroógeln.

fünfer *m.* petka, petérka, petíka; (Geldstück) peták.

fünferlei petér, peterovřstén.

fünffach, **fünffällig** petérén, petérnat.

fünffüßig peteronóg, peteronóžen.

fünfgliederig peteroúd, peteroúden, peteroúlen.

fünfhundert petsto.

fünfhundertmal pétstokrat.

fünfhundertste petstótni.

fünffährig petlétén.

fünffmal petkrat.

fünffmalig pétkratén, petérokratén.

fünffmonatig petmésečen.

fünffmonatlich vsak peti mesec.

fünffprocentig petodstóten.

fünffspündig petfántén.

fünffseitig peterostrán.

fünffsilbig peterozlóžen.

fünffstimmig peteroglásén.

fünffstüdig s pétimi nadstróppi, peteronadstrópen.

fünfstägig petdnévén, peterodnévén,

peterodánski.

fünfte pétí.

fünfter *n.* petina.

fünften petíč, v peto.

fünfsthalb pólpeti.

fünfsadig peterozòb, peterozobàt.

fünfszehn petnájst.

fünfszehner *m.* petnájstka, petnájstér-

ka; (Geldstück) petnájstica.

fünfszehnerlei petnájstér. [nat.]

fünfszehnsad petnájstérén, petnájstér-

fünfszehnhundert petnájststo.

fünfszehnmal petnájstkrat.

fünfszehntel *n.* petnájstína.

fünfszehntens petnájstíč, v petnájsto.

fünfszig pétdeset.

fünfsziger *m.* pétdeseták; (der Fünfszigjährige) pétdesetník, pétdesetlétník.

fünfszigerlei pétdesetér.

fünfzigfältig petdeseterën, petdeseter-fünfzigmal petdesetkrat. [nat.

fünfzigstel *n.* petdesetina.

fünffigstens petdesetič, v petdeseto. fungieren poslovati, službo oprávljati, službovati.

Fünkhjen *n.* iskrica; *fig.* troha, tróhica, betva, hétvica.

Funke *m.* iskra.

funkeln lesketáti (-tám u. -kéčem) se, plamikáti, iskriti se, žaréti, migljáti.

funkelnagelneu čisto nóv, ves nóv.

funken iskriti se, iskre métati (méčem) ob. sipáti (sipljem).

Funkenzieher *m.* iskrováběc, izvajač.

für zà; (anstatt) naměsto; was — ein kak, kakóv, kakšén; Mann — Mann

mož za možem; an und — sich sam ob sebi; Tag — Tag dan na dan, vsak dan; ich — meine Person jaz sam, jaz zase; — mein Leben nicht za ves svet ne, za živi svet ne; — sich sprechen sam pri sebi govoriti; aus Liebe — ihn iz ljubézni do njega; (wider, gegen) zoper *c. acc.*, proti *c. dat.*

fürbafs *adv.* dalje, mimo, naprěj.

Fürbitte *f.* prošnja, priprošnja; eine — einlegen prošiti za koga.

Fürbitter *m.* prošnjik, priprošnjik; (vor Gericht) zagovornik, odvětnik.

Fürbitterin *f.* prosivka, prositeljica, priprošnjica; zagovornica.

Furche *f.* brazda, rázor, razgón; *dem.* brázdica, razórek; (Runzel) guba, gubánica; (zum Ableiten des Wassers) žleb (-a u. -ú), draga.

fürden brázdití, brázdati, brazde ob. razóre délati, razorávati; (runzeln) grbítí, grbáněti, gubáněti, nabirati.

Furcht *f.* bojázén (-i), strah (-a u. -ú); — Gottes strah božji, bogabojěčnost; gerechte — pravičěn strah; ungerechte — krivičěn strah; — haben bati (bojim) se, strah biti koga (strah me je); in — gerathen zbatí (zbojim) se, ustráští se, prepláští se; in — halten strahovati; in — setzen ustráští, prestráští, prepláští, v strah pripraviti.

furchtbar strašén, strahótěn, strahovit, strahovitěn, strašánski, grozěn, srepínski; ein — er Mensch srepěž.

Furchtbarkeit *f.* strašnost, strahovitost, groza.

fürchten, auch sich — bati (bojim) se, stráští se, pláští se, v strahu biti (sem); ich fürchte mich bojim se, strah me je; fürchte dich vor Sünde boj se ob. čuvaj se greha.

fürchterlich strašén, strahovit, grozovit, grozěn, strašánski.

furchtlos nebojěč, nebojazljiv, nestrašljiv, neprestrašén, neustrašén, neplašljiv.

Furchtlosigkeit *f.* neustrašénost, neprestrašénost, nebojěčnost, nebojazljivost.

furchtsam bojěč, plah, plašén, bojazljiv, plašljiv; ein — er Hase bojazljivěc, plašljivěc, plašljiv kakor zajěc.

Furchtsamkeit *f.* plašnost, plašljivost, bojazljivost, bojěčnost.

Furie *f.* bésnica, divjávka, peklenica, fúrija; (Wuth) bésnost, razjárjenost.

furiös divji, besěn.

Fürkäufer *m.* prekúpěc, prekúpnik, prekupovávěc.

fürlieb *s.* vorlieb.

Fürsorge *f.* skrb (-i), oskrbovánje; *s.* a. Vorföge.

Fürsprache *f.* priprošnja, zagóvor, zavět; — einlegen prošiti za koga, zagovárjati koga.

Fürsprecher *m.* priprošnjik, zavětnik, zagovornik; (Anwalt) odvětnik; — in *f.* priprošnjica, zavětnica, zagovornica, besědnica, odvětnica.

Fürst *m.* knez; (Herrscher) vladár; zum — en machen poknéžiti, *impf.* poknéževati.

Fürstbischof *m.* knezoškòf, knez in vladika.

Fürsten- knežji.

fürstenmäßig knežji, kněževski; *adv.* po kneže.

Fürstensohn *m.* knězevič, knězovič.

Fürstenstand *m.* kněževstvo.

Fürstenthum *n.* kněževina, knežija.

Fürstentochter *f.* knežna.

Fürstin *f.* kněginja, knežnja.

fürstlich knežji, kněževski.

Furt *f.* brod (-a u. -ú), pregáz, pregazišće.

Fürtrag *m.* odnòs.
 Furunkel *m.* tvòr. [nito.
 fürwahr *adv.* res, zarés, resnično, isti-
 fürwih *m.* f. vorwih.
 fürwihig objestén; f. a. vorwihig.
 Fürwort *n.* zaimé (-iména), zaimék.
 Furz *m.* prdec.
 Fusel *m.*, =ül *n.* pátoka.
 füslieren ustreliti, *impf.* stréljati.
 Fuston *f.* združitév, fuzija.
 Fuß *m.* noga; *dem.* nožica, nógica;
 (Fuß des Berges) vznóžje, podnóžje,
 korén; (als Längenmaß) érevélj; (Berg-
 fuß) stopa, stópica; (am Webstuhl) koza;
 zu — peš, péšice; zu — bienen za
 pešca od. pri pečih slúžiti; mit bloßen
 Füßen bos, bosonòg; gut zu — sein
 dober pešec bití (sem); sich imbn. zu
 Füßen werfen na koléna pasti (padem);
 auf freiem Fuße bleiben ostáti v pro-
 stósti; auf freien — stellen izpustiti
 iz zapóra; setzen — fassen ustanoviti
 se; mit Füßen treten z nogámi tep-
 táti; Fuß- nožni.
 Fußbad *n.* kopel (-i) za noge.
 Fußball *m.* nožna žoga.
 Fußballen *m.* stopálo, blázina.
 Fußbank *f.* podnóžje, podnóžnica.
 Fußbekleidung *f.* obútalo, obuválo,
 obútel (-i).
 Fußbeuge *f.* petni pregib.
 Fußblatt *n.* podplát.
 Fußboden *m.* tlá (tál) *pl.*, pòd, tlak.
 Fußheisen *n.* okóvi *pl.*, želézje, spóna
 za noge; (zum Bergsteigen) deréze *pl.*
 fußen opréti (oprém) se, naslóniti
 se; *impf.* opirati se, slonéti; (sich ver-
 lassen) zanéstí se, *impf.* zanášati se.
 Fußfall *m.* poklék; einen — thun
 poklékniti, na koléna pasti (padem);
impf. poklekovati.
 fußfällig klebèè, na kolénih; poni-
 žen; *adv.* klebèé.
 Fußfehen *m.* obójek, krpa.
 fußförmig stopálast.
 Fußgang *m.* stezá; (im Schnee) gaz
 (-i), tir (-a u. -ú).
 Fußgänger *m.* pešec, pešák; —in *f.*
 péšica, peška.
 Fußgend *f.* vznóžje.
 Fußgestell *n.* podnóžje, podstávèk,
 stojálo, stalo.

Fußkissen *n.* podnóžna blázina, bla-
 zina podnóžnica.
 Fußkufs *m.* poljub na nogo.
 Fußlappen *m.* f. Fußfehen.
 Fußmaß *n.* érevéljska méra.
 Fußpfad *m.* stezá.
 Fußreise *f.* peš-potovánje, hoja.
 Fußrücken *m.* nart (-a), plesno.
 Fußschemel *m.* podnóžnik, podnóž-
 nica, podnóžje. [nogi.
 Fußschmerz *m.* bol (-i) od. bolečina v
 Fußsohle *f.* kratka —, moška nogavica.
 Fußsohle *f.* podplát; (b. vordere Theil)
 stopálo, stopál (-i).
 Fußstapfe *f.* stopinja; in jemandes —
 treten hóditi za kom, stopinje pobirati,
 posnémati koga, ravnáti se po kom.
 Fußsteig *m.* stezá; hodník; *dem.* ste-
 zica; =recht *n.* pravica steze.
 Fußstoß *m.* brca, cèbljaj, cebáda, cè-
 bëc, vritník; einen — geben brcniti,
 cèbniti; *impf.* cebáti.
 Fußstrich *m.* zádrga, zanka.
 Fußstück *n.* nožje.
 Fußtritt *m.* stopinja; (Schritt) korák,
 stopáj; (Spur) sled (-a, -ú u. -í); f. a.
 Fußstoß.
 Fußvolk *n.*, Fußtruppe *f.* pehóta, peš-
 tvo, pešci *pl.*
 Fußweg *m.* stezá, peš-pot.
 Fußwurzel *f.* f. Fußrücken.
 Fußzehe *f.* prst na nogi.
 Futter *n.* piča, krma, klaja, poklája,
 klast (-i); (grünes Futter) muljáva;
 (Körnerfutter) zob (-i), zobánje; (Wit-
 merk) veje *pl.*, vejévje; (mit Mehl)
 oblóda; (für Menschen) hrana, živež;
 (bei Kleibern) pódlaka, podvláka, pod-
 lóga, podšiv, pódšëv (-a), podstáva;
 (hölzerne Bekleidung) obód, obòj; (übrig
 gebliebenes —) izjédi *f. pl.*; (daß den
 Stühen vor dem Welken gereichte —)
 prílást (-i); Futter- píčni, klajni.
 Futteral *n.* tók, obódek.
 Futterbank *f.* slamoréznica, slamo-
 rézni stòl.
 Futterboden *m.* svisli *f. pl.*, seníca, se-
 ník, senják.
 Futterbrett *n.* páznica, platníca.
 Futtergemenge *n.* méšánica, méšana
 krma. [liše.
 Futtergewächs *n.* travúlja, pašno zé-

Futterleinwand *f.* platno za podlôgo od. podšiv.

Futtermangel *m.* pománjkanje krme; es herrschet — ljudje nimaje krme.

Futtermehl *n.* oblôda, oblôja.
füttern *k*rmiti, klasti (kladem); poklásti; *impf.* pokládati; (másten) pitati, rediti; (von innen bekleiden) podvléči (-vléčem), podložiti, podstáviti, podšiti (-šijem); *impf.* podlágati, podstávljati; (von außen) obložiti, obiti (-bijem), obléči (obléčem), opáziti; *impf.* oblágati, objati.

Futternoth *f.* sila za krmo, pománjkanje krme.

Futterraufe *f.* jasli *f. pl.*

Futterschneider *m.* slamorézec, rezáč.

Futterschwinge *f.* rešétece, pôl.

Futterstroh *n.* slama za klajo; (in Bündeln) otépi *pl.*

Futtertrichter *m.* senomèt.

Futtertrog *m.* korito.

Futtervorrath *m.* zalôga krme.

Futterwide *f.* grášica. [stáva.

Futterzeug *n.* podvláka, podlôga, pod-

futurum *n.* prihódnjik, prihódnji čas.

G.

Gabe *f.* dar, darilo; *dem.* darék, darilce; (Abgabe) davék, dávsčina, dača; (Fähigkeit, Talent) zmožnost, sposobnost, nadárjenost; er hat die —, sich beliebt zu machen zna se prikúpiti.

Gabel *f.* vile *pl.*; (Eßgabel) vilice *pl.*; (an Bäumen) rázsoha, rogovíla, rogúlja; (Ofengabel) burklje *pl.*

Gabelschiffel *f.* ójnice *pl.* [ljast.
gabelförmig vilicást, rogovílast, roggabelfrühstück *n.* kosílce, predjúžnik, dojúžnik.

gabeln natekníti (-táknem), nabósti (-bódem), nasadíti; *impf.* natikati, nabádati; sich — rancépiti se.

Gabensammlung *f.* nabiranje darov od. milostínje.

gackern kokotáti (kokóčem) kokodákati, kokodájskati, jáskati; (v. Enten, Gänjen) gágati.

Gadisen *n.* kokotánje, kokodájskanje.
gaffen zijáti, zijála prodájati; (vom Abgrund) zévati, réžati (réžim).

Gaffer *m.* zijálo, zijávéc; —in *f.* zijála, zijávka.

Gage *f.* plača, plačilo, mezda.

gäh i. jäh.

gähnen zéhniti, zévniti; *impf.* zéhati, zévati; ich gähne zéha se mí.

Gähner *m.* zéhavéc, zeváč, zeválo.

Gähnsucht *f.* zéhavica, zéhavost.

Gähre *f.* kisanje; (von Bier, Wein) vrenje, kúhanje; (v. Brote) kvášenje.

gähren kísati se, kúhati se, vreti, kípéti; (v. Brote) kvásiti se, vzhájati.

Gährmittel *n.*, Gährstoff, Gährteig *m.* kvas (-a u. -ú), kvasílo.

Gährung *f.* vrenje, kípénje; saure — kisanje; Teig — kvášenje, vzhájanje; faule — gnílóba; in — tommen vzkípéti, zavréti, skísati se; die saure — vollenden dokísati se.

Gainje *f.* pošévni žleb v straníšéh, — pri líjakih.

Gala *f.* dvorna slovésnost od. svečánost, dvorska slavnost; prážnična opráva.

Galaksid *n.* prážnično oblačílo, prážnja obléka, svečádnostna opráva.

Galaktometer *n.* mlekomér.

Galant *m.* ljubčék, ljubóvnik, dragi, ljubi, milčék.

galant (artig) vljúden, priljúden, udvorljiv; (verliebt) zaljúbljen; (gepußt) nalíšpan, lep, gizdáv.

Galanterie *f.* vljúdnost, priljúdnost, udvorljivost, uglájenost; ljubovánje, milkovánje; (Puß) lísp; lepotičje; =händler *m.* prodávávéc lepotičja, lepotinar; =ware *f.* lepotína, lepotičje, lepotično blagó.

Galauiform *f.* prážnja —, slovéсна unifórma.

Galere *f.* galéja.

Galereenschlave *m.* sužnik na galéji, galijáš, galijót.

Galgen *n.* vislice *pl.*, vešála *pl.*; =frisch *f.* kraték odlóg (usmrtítve); =humor *m.* podvislíški humor; =strick *m.* obešenjak; malopridnéž.

Galimathias *m.* kolobócija, klobuštránje, neúmnost.

Gallapfel *m.* šiška, dobljica.

Galle *f.* žolč; (Zorn) jeza, srd, zloba; Gallen- žolčni. [niti]

gallen žólčiti, greniti; ožólčiti, ogre-gallenartig žolčast.

gallenbitter gorjúp, greněk kakor žolč.

Gallenblase *f.* žolčnik, žolčni mehúr.

Gallengang *m.* žolčevod.

Gallenstein *m.* žolčni kamen.

Gallerie *f.* mostovž, hodišče; (im Theater) pristrópje, galerija.

Gallerte *f.* žólca, zdriz, hladétina, ledétina.

gallicht žolčast.

gallig žolčen; *fig.* čemérén.

Gallosche *f.* galóša, nabótnica.

Gallsucht *f.* žolčnica, zlaténica.

gallsüchtig zlaténičen; čemérén.

Gallwespe *f.* šiškarica.

Galmei *m.* kalamína.

galonieren z réсами obšiti (-šijem), — okítiti.

Galopin *m.* brzotěk.

Galopp *m.* skók, skokót, skakóněc; im — skakóma, skókoma, v skók.

galoppieren skakóma, v skók jézditi.

galvanisch galvánski.

galvanisieren galvanizirati.

Galvanismus *m.* galvanizém.

Galvanoplastik *f.* galvanoplástika.

Galander *m.* vredník.

Galassche *f.* dokolenica, dokolénka, gamáša.

Gang *m.* hód, prohód, poháj, hoja; (Eure) tek; (Gallerie) hodišče, hodník, prehódi *pl.*, mostovž; (in der Röhre) kamen, tečaj, koló (-ěsa); (Weg) pot, stezá; (ein unterirdischer —) prekóp, predór; (in der Geologie) greda, žila. gang und gäbe v navádi, naváděn, običájén.

gangbar hoděn; izhójen, uhójen, utrť; (im Eufe) tekóč, veljávén.

Gängelband *n.* povódec, vojka.

gangeln vódití, hóditi učítí, hóditi váditi.

Gängelwagen *m.* hodílnica, hodúlja.

Ganggeld *n.* hodarina, potnína.

Gans *f.* gos (-i), gosa; *dem.* goska; *fig.* avša, beba, goska; Gänse- gosji.

Gänseblume *f.* (*Bellis perennis*) mar-jética.

Gänsebraten *m.* pečéna gos.

Gänsedistel *f.* (*Sonchus oleraceus*) škrbiněc.

Gänsefuß *m.* metlika, kozji rep.

Gänsegang *m.* koracánje.

Gänsegehnatter *n.* gáganje, gogót.

Gänsehändler *m.* gosár; =in *f.* gosarica.

Gänsehaut *f.* kurja polt (-i), gomezice *pl.*, omráznica.

Gänsehirt *m.* gosár; =in *f.* gosarica.

Gänserich *m.* gosák.

Gänsestall *m.* gosinjak.

Gant *f.* dražba, stečaj.

gan; (*totus*) vės, vsá, vsě; (*integer*) cel; (vollständig) popóln; *adv.* celò, povsèm, popólnoma, čisto, zgólj, práv;

— und gar docéla, dočista, dodóbra, do kraja, sevséma, sčínoma, sčístoma; — und gar nicht nikákor ne, celò ne, po nobéni cení; — allein práv sam; — gewiř práv zarés ob. gotóvo.

Ganze *n.* celóta, celína; vsě, celo; im ganzen v vsem, splòh.

Ganzhübler *m.* celozémnik, celják, zemlják.

ganzzährig celolétěn, za celo leto.

Ganzleinen *n.* čisto platno.

ganzlich *adv.* celò, povsèm, dočista, dodóbra, do konca, črésinčrez, popólnoma; *adv.* popóln, docélěn, vseobsězén.

ganzzändig celoròb.

ganztägig celodnévén. [(i).

Ganzzeug *n.* popólnoma izdélana snov gar *adv.* gotòv, dogotòvljen, pripravljen, prirején, dovršén; (von Speiřen) skuhan; *adv.* celò, práv, kaj, páč; — viel práv mnogo, kaj mnogo, dokáj.

Garantie *f.* poróštvo, zagotóvilo, jamstvo.

garantieren biti (sem) porok, dati (dam) zagotóvilo, jamčiti.

garantiert zajámčén, zagotòvljen.

Garaus *m.* kraj in koněc; — machen koněc storítí, ukončáti, pogubítí, ubítí (-bijem), ugonobítí.

Garbe *f.* snòp; *dem.* snopěk, snopič; *coll.* snopje.

Garbenband *n.* povréslo, povéslo.

Garbenbinder *m.* vezáč. [razstáva.

Garbenhaufen *m.* kopica, razstávka,

Garbenschichte *f.* nasad.
 Garbenzehent *m.* snopovina.
 Garde *f.* telésna straža.
 Garderobe *f.* opráva, obleka, oblačila
pl.; (Kleiderkammer) oblačilnica.
 Garderobier *m.* garderóbnik, oblačil-
 ničar.
 Gardine *f.* zagrinjalo, zástor, zavěsa.
 Gardist *m.* stražar, stražnik.
 Gare *f.* gotóvost, godnost, zrelóst,
 dodélanost; (der Håute) ustroj; (vom
 Kupfer) čistost.
 Garer; *n.* čista od. prečišćena ruda.
 Garherd *m.* prečišćeválnica.
 Garkoch *m.* skuhar, hranar.
 garkochen *skúhati.*
 Garküche *f.* kúhinja, skuhárna.
 Garkupfer *n.* čisti baker.
 Garleder *n.* ustrojeno usnje, írhovina.
 Garnmachung *f.* strojitěv, ustroj; (des
 Kupfers) čistitěv, čišćenje, prečišće-
 vånje.
 Garn *n.* preja; (Netz) mreža; (ver-
 wideltes —) krotovica; (zu sehr ge-
 drehtes —) presukaněc. [néla.
 Garnele *f.* rak brez klešć, račić, gar-
 Garnhandel *m.* kupóija od. trgovina
 s prejo, préjarstvo.
 Garnhaspel *m.* motovilo. [panje.
 Garnichtsthun *n.* brezdělnost, postó-
 garnieren oprémiti, *impf.* oprémljati.
 Garnison *f.* posádka, garnizija, gar-
 nizona.
 garnisonieren biti (sem) v posádki.
 Garnisons- posádni; =mannschaft *f.*
 vojaštvo v posádki, posádka.
 Garnitur *f.* obróbek, obšiv; (Berzie-
 rung) lišp, olepšava, okit; pripadajóća
 opréma. [čič.
 Garnknäuel *m.* klobkó, klobčěk, klob-
 Garnleute *pl.* dragarji *pl.*
 Garnsack *m.* sák, mreža, vrša.
 Garnspule *f.* vítěl, naviják, cevka.
 Garnwinde *f.* motovilo, vijálo.
 Garnwindhölzchen *n.* vivčěk.
 Garosen *m.* prečišćeválnica, čistilnica.
 Garsalz *n.* uvarjěna sol (-i).
 Garschlacke *f.* žindra.
 garstig grd, gnusěn, nagnúsěn, ne-
 snázěn, umázan, nepogleděn.
 Garstigkeit *f.* grdóst, nagnúsnost, ne-
 snáznost.

Gärtchen *n.* vrčec, vrtič, vrtičěk.
 Garten *m.* vrt, ográd; Wein— vinó-
 grad; Baum— sadovnják; Blumen—
 cvetnják; Kräuter— zelnik, zelinják;
 Garten- vrtni, povrtni. [vrta.
 Gartenbau *m.* vrtnišтво, obdelovånje
 Gartenbeet *n.* greda, leha; *dem.* gre-
 dica, léhica.
 Gartenbud *n.* vrtnárske bukve *pl.*
 Gartenberesche *f.* oskóruša, skorš.
 Gartenerde *f.* (črna) prst (-i).
 Gartenfengel *m.* komarčěk, komaráč.
 Gartenfrucht *f.* povrtnína, vrtni sad.
 Gartengemüse *n.* zelenjáva, povrtna
 zelenjád (-i).
 Gartengerät *n.* vrtnársko oródje.
 Gartengewächs *n.* vrtna rastlina, po-
 vrtnína.
 Gartenhaus *n.* vrtna hišica.
 Gartenkunst *f.* vrtnárstvo.
 Gartenlaube *f.* hladníca.
 Gartenleiter *f.* vrtnárska lestva.
 Gartenmesser *n.* krivěc, vinjak, kosír,
 reznik, srpica.
 Gartenpflanze *f.* povrtna rastlina.
 gartenreich *vrtnat.*
 Gartenrose *f.* vrtnica, goščávka, šipěk.
 Gartenschere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
 Gartenschierling *m.* mala trobelika.
 Gartenschwarzkehler *n.* pogorelčěk.
 Gartenfenz *m.* bela gorěica, gorúšica.
 Gartenwesen *n.* vrtnárstvo. [ja.
 Gartenzaun *m.* vrtni plot, vrtna ográ-
 Gartenzins *m.* vrtnína.
 Gärtner *m.* vrtnár, vrtník; Gärtner-
 vrtnárski; =bursche *m.* vrtnárski učěněc.
 Gärtnerci *f.* vrtnárstvo; — betreiben
 vrtnáríti; mit der — erwerben privrt-
 náríti; mit der — verthun zavrtnáríti.
 Gärtnerin *f.* vrtnarica.
 gärtnern vrtnáríti.
 Gartrose *f.* š. Gartenrose.
 Gas *n.* plin, gaz.
 Gasbehälter *m.* plinohrån.
 Gasbeleuchtung *f.* plinova razsvetljáva
 od. svečava. [vretí.
 gäsdien péniti se, kipěti, šuměti,
 Gäsdigt *m.* pene *pl.*, kipěnje.
 gasförmig plinast.
 Gasleitung *f.* plinovód; Gasleitungs-
 plinovóděn.
 Gasometer *m.* plinoměr, gazometěr.

Gäſpe *f.* perišče, prgišče.
 Gäſſchen *n.* úličica.
 Gaſſe *f.* úlice *pl.*, úlica; enge — zá-
 gata; Gaſſen- úliční, pouliční.
 Gaſſenbube *m.* pouličnják, pouliční
 klatež; potepúh.
 Gaſſenhauer *m.* poulična popévka, ko-
 smáta pešém, kvanta.
 Gaſſenkehrer *m.* úliční pometáč.
 Gaſſenlaufen *n.* (Strafe) tek skoz šibe,
 šibanje.
 Gaſſenmädchen *n.* poulična od. zaní-
 karna deklina, vlačúga, vlačúgarica.
 Gaſſenpöbel *m.* poulična druhál (-i).
 Gaſſenreiter *m.* postopáč.
 Gaſt *m.* gost; (geladener —) pováb-
 ljenec, pozvánec; povábljenka, pozván-
 ka; zu — e gehen v gostje od. v goste iti
 (grem); zu — e ſein v gostéh od. pováb-
 ljen biti (sem), gostovati; Gaſt- gostín-
 ski, za gosta, za goste.
 Gaſtbieter *m.* vábič, vábivéc, vábnik.
 Gaſterei *f.* gostí *f. pl.*, gostija, gostí-
 tív, pir, pirovánje.
 gaſtfrei pogostlív, postrežlív.
 Gaſtfreihheit *f.* pogostlívost, postrež-
 lívost.
 Gaſtfreund *m.* gost, gostoljub.
 gaſtfreundlich gostoljub, gostoljubén.
 Gaſtfreundlichkeit *f.* gostoljubnost.
 Gaſtfreundschaft *f.* gostoljubje.
 gaſtfreundschaftlich gostínski; — e Ver-
 bindung gostínska zveza. [nik.
 Gaſtgeber *m.* gostitelj, gostník, gostil-
 Gaſtgemach *n.* gostínska soba, soba
 za goste.
 Gaſtgeſchenk *n.* gostínski dar.
 Gaſtgewerbe *n.* gostilničarski obrt.
 Gaſthaus *n.* gostilnica, gostilna.
 Gaſthausinhaber *m.* gostilničár.
 gaſthöflich gostilničarski, krémárski.
 gaſtieren gostovati, gost od. v gostih
 biti (sem).
 Gaſtin *f.* gostja, gostinja.
 Gaſtleute *pl.* gosti.
 gaſtlich gostoljubén; *adv.* gostoljubno.
 Gaſtmahl *n.* gostija, gostba, pojedina,
 obéd, pir, gosti *f. pl.*, gostje *n.*, goso-
 vánje. [stoljubja.
 Gaſtrecht *n.* gostno pravo, pravo go-
 gaſtriſch želodčén, trebúšén, gástri-
 čén; — eſ Fieber želodčna mržlica.

Gaſtſpiel *n.* gostóvna —, gostínska
 igra, gostovánje.
 Gaſtſtube *f.* gostínska soba.
 Gaſtwirt *m.* gostilničár, krémár; =in
f. gostilničarica, krémárka.
 Gaſtwirtschaft *f.* gostilničarstvo, kré-
 márstvo; — betreiben krémáriti; durč
 — ertun zakrémáriti, s krémo za-
 práviti; mit der — erwerben prikré-
 máriti, z gostilničarstvom pridobíti.
 gáten *f.* játen.
 Gaſte *m.* (zakónski) mož od. družé,
 soprog.
 gáten ſich družiti se, továrišiti se;
 žéniti se, možiti se; páriti se.
 Gattenmord *m.* umòr zakónskega drú-
 žeta, soprogomòr.
 Gatter *n.* mreža, rešétka, pletér,
 omrèžje.
 gátern omrèžiti, zamrèžiti, z omrèž-
 jem ograditi.
 Gatterwerk *n.* rešétke *pl.*, omrèžje.
 Gattin *f.* (zakónska) žena, sopróga.
 Gattung *f.* (*genus*) pleme (-na), rod
 (-ú u. -a); (*species*) vrsta, zvrst (-i);
 (Kategorie) rázpol (-óla).
 Gattungsnamen *m.* imé (-na) rodú od.
 pleména, splošno imé.
 Gau *m.* okròg.
 Gauch *m.* golobrádec; prismóda, be-
 dáak; gizdalin.
 Gauchbart *m.* podlásci *pl.*, mah, puh,
 prva brada.
 Gauchheil *n.* (*Anagallis*) kuroslèp,
 kozje zdravje, kurja črésnjica.
 Gaugraf *m.* okròžní gròf.
 Gaugelbild *n.* mamilo, slepilo, mam-
 ljiva podóba. [stvo.
 Gaukelei *f.* obséna, sleparija, slepár-
 gaukelhaft glumljív, slepárski, sle-
 pílen, mamljív.
 gaukeln glúmíti, slepíti, slepáriti,
 mámiti.
 Gaukler *m.* glumáč; bajálnik; sle-
 pár; =in *f.* glumačica; bajálnica; sle-
 parica, slepívka.
 Gaul *m.* kònj; (beráchtl.) kljúse (-ta),
 kljusa, gura.
 Gaumen *m.* nebó; Gaumen- nebni.
 Gaumenbogen *m.* nebni obòk.
 Gaumenknochen *m.* nébnica, nebna
 kost (-i).

Gaumenlaut *m.* nebnik.
Gaumenlüftling *m.* sladkosnédec, sladkosnédež.
Gauner *m.* slepár, goljuf, cigán.
Gaunerei *f.* sleparija, cigánstvo, goljufija.
Gaunerin *f.* sleparica, cigánka, goljufinja, goljufica. [fén.
 gaunerisch slepárski, cigánski, goljugaunerin slepáriti, peháriti, cigániti, goljufáti; oslepáriti, opeháriti, ocigániti, ogoljufáti.
Gaze *f.* tenčica, pajčolan.
Gazelle *f.* gazéla.
geacht spoštovan, častit, čislan.
Geächtete *m.* pregnánec, izgnánec, izóbenec; *f.* pregnánka, izóbenka.
Geächte *n.* stok, stókanje, ječánje.
Geäder *n.* žile *pl.*, žilje, žilstvo.
geartet naprávljen, uravnán; so — tak, takšen, tákovšen, take naráve, take čudi.
Geäste *n.* veje *pl.*, vejévjé.
Gebäud *n.* pecívo.
Gebäude *n.* pečénje, pečenina.
Gebäck *n.* tramóvjé, gredje.
Gebäranstalt *f.* porodilnica.
gebaren postópáti, ravnáti; poslováti; gospodáriti; síť — obnášáti se, vesti (vedem) se, vládáti se.
gebären rodíti; porodíti, povíti (povijem); *impf.* rájati, porájati; (v. Vieh) storíti, vreči (vržem), skotíti; (v. Kühen) telíti, telétíti (se); otelíti se, obrávíti se; (von der Stute) žrebiti (se), žrebetíti; ožrebiti se.
Gebärrerin *f.* poródnica.
Gebärhaus *n.* s. Gebäranstalt.
Gebärmutter *f.* máternica.
Gebärorgan *n.* rodilo.
Gebahrung *f.* postópanje, ravnánje; poslovánje; upráva, gospodárjenje.
Gebahrungsperiode *f.* uprávna doba;
=überstups *m.* uprávni prebiték.
Gebärzeit *f.* čas ob. doba poróda, poródni čas.
Gebäude *n.* stavba, zgradba, poslópje, zidánje. [na.
Gebäudesteuer *f.* hišni davék, domarí.
Gebirn *n.* kosti *pl.*, okóstje. [čánje.
Gebirger *n.* bévskanje, revskanje, bre.
Gebell *n.* lájanje.

geben dati, podáti; *impf.* dájati, podájati; zum Geschehe — podáriti, poklóniti; *impf.* poklónjati; Unterricht — učíti, poučeváti; Ugerneis — pohújšati, *impf.* pohújševáti; die Erlaubnis — dovóliti; Folge — einem Gesuche ugoditi prošnji, uslíšati prošnjo; an Zahlungstatt — dati namésto placíla; die Nachricht — naznániti; auf etwas nichts — nič se ne zméniti za kaj; síť Mühe — prizadéti (-dénem) si; *impf.* prizadéváti si, trúdití se; síť — vdáti se, podáti se, odjénjati; was gibt es? kaj je? es gibt viele mnogo jih je; es gibt keinen Menschen ni ga človeka; es wird sich schon — se bode že uravnálo.

Geber *n.* dájanje.

Geber *m.* dájavéc, darovávec, delítelj, delívéc; =in *f.* dájavka.

Geberde *f.* pokrét, gibljaj (obrázni); krétanje, gibanje.

geberden síť nósiti se, ob-, ponášáti se, vesti (vedem) se, krétáti se, délati se, páčiti se, držáti (-zím) se; (ungebürlich) izviráti se; (wild) udelováti, divjáti, robániti, šáriti, zdelováti; (unmaßend) ščepéríti se, prevzetováti, kršíti se, repenčíti se.

Geberdenausdruck *m.* izráz na oblěju, izrážanje s pokrétom.

Geberdenspiel *n.* krétanje, obnášanje, pantomíma.

geberdig pačljiv.

Gebei *n.* molítév; **Gebet** molítveni.

Gebetbuch *n.* molítvenik, molítvena knjiga, molítvene bukve *pl.*

Gebelläuten *n.* zvonjénje k molítvi.

Gebetzeit *f.* čas molítve.

gebeugt upógnjen, sključen, zgrbljen, pripognív.

Gebiet *n.* ozémlje, oblást (-i), okráj, okoliš, pokrájina; (Fluß—) poréčje; (der Stadt) obméstje, mestna okólica; (der Wissenschaft) stroka, polje znánosti.

gebieten ukázáti (-kázem), zapovédáti (-vém), veléti; *impf.* ukazováti, zapovedováti, veléváti; (erfordern) zahtévatí, térjati.

gebietend zapovedoválén, velélén, zapovedujóč; — *e* Art *f.* velélni naklón, velélnik.

Gebieten *m.* zapovednik, zapovedovávéc, oblastnik, poveljnik, ukazovávéc; gospodar; = *in f.* zapovednica, zapovedovávka, oblastnica, ukazovávka.

gebietenisch ukazljiv, zapovedljiv, oblasten, gospodljiv; velélen, zapovedovávlen; — *e* *N*otiz silna —, huda —, negobibna potreba. [záve.

Gebietstheil *m.* del ozémlja, del dr-

Gebietsumfang *m.* ozémlje. [ba.

Gebilde *n.* tvor, tvorina; *geol.* stvor-gebildet olikan, izobražen.

Gebildete *m.* olikanéc, izobraženéc.

Gebinde *n.* zvezčénj, zvezljaj, zvezék; (*beim Spinnen*) pasmo, povésmo; (*bei Zimmerleuten*) veznik.

Gebirge *n.* pogórje, goróvje, gorstvo, goré *pl.*; tahléš — goličáva.

gebirgig gorát, hribovit, brdovit.

Gebirgs- gorski, pogórski, planinski, gorjanski, hribovski.

Gebirgsabhang *m.* obrónék; (*stark ab-schüssig*) plazovina, plazina.

Gebirgsart *f.* vrsta kámenja, kakóvost goróvja, hribina.

Gebirgsbad *m.* gorski potok, bistrica.

Gebirgsbatterie *f.* gorska baterija.

Gebirgsbeschreibung *f.* goropísje.

Gebirgsbevölkerung *f.* hribovsko ljudstvo, gorjáni, gorjánci, hribovci, pogórci.

Gebirgsbewohner *m.* gorján, gorjánéc, pogórcé, hribovéc. [selo.

Gebirgsdorf *n.* gorska vas (-i), gorsko

Gebirgsformation *f.* stvarba gorá, sestáva gorá.

Gebirgsgegend *f.* goráti kraj, pogórje, brda *pl.*, gorski svet. [grebén.

Gebirgsgrat *m.* gorsko sleme (-na),

Gebirgsgruppe *f.* sogórje, goróvje, ob-górje, gorska skupina.

Gebirgskamm *m.* pogórsko sleme (-na), grebén.

Gebirgskarte *f.* goropisni zemljevid.

Gebirgskenner *m.* goroznánéc.

Gebirgskessel *m.* gorska kotlina.

Gebirgskette *f.* pogórje. [górje.

Gebirgsknoten *m.* gorski sklòp, raz-

Gebirgskunde *f.* goroznánstvo.

Gebirgsland *n.* goráta dežéla, hribovíta ob. brdovíta dežéla.

Gebirgsteute *pl.* gorjánci, hribovci *pl.*

Gebirgsluft *f.* gorski zrak, planinski zrak.

Gebirgsmasse *f.* gorstvo, goré *pl.*

Gebirgspass *m.* (*pl.* — pášje) gorska sotéska, klanéc.

Gebirgsregion *f.* [Gebirgsgegend.

Gebirgsrücken *m.* pogórski hrbèt.

Gebirgshutt *m.* grušé.

Gebirgssee *m.* gorsko jezero. [ré].

Gebirgspihe *f.* vih, vrhúnčé, rtič (*go-*

Gebirgsstock *m.* gorski korén, gorski sklòp, — vozél.

Gebirgshylen *n.* gorstvo.

Gebirgswalk *n.* gorjánci, hribovci *pl.*

Gebirgsweg *m.* gorska pot (-i), steza.

Gebirgszug *m.* pogórje.

Gebirgsweig *m.* gorska veja, gorski odráslek.

Gebiss *n.* ozóbje, zobjé *pl.*; (*des Zaumes*) brzda, uzda, žvala.

Gebirge *n.* pihanje.

Gebirge *n.* puhálo, mehóvi *pl.*, sápniki *pl.*, pihála *pl.*

Geblock *n.* (*des Rindviehs*) múkanje; (*der Schafe*) beketánje, bléjanje; (*der Ziegen*) meketánje.

gebümt cveten, cvetnat, cvetast, cvetičast, rozast.

Gebürt *n.* kri (krvi); (*Abstammung*) rod (-ú), rodovina.

gebogen slok, upógnjen, zakrivljén, kriv, sključen, uprégnjen.

geboren rojen; — *werden* roditi se, poroditi se.

geborgen varén, shranjen, skrit, zavarovan, v zavétju, na varnem. [tost.

Geborgenheit *f.* várnost, zavétje, skri-

Gebot *n.* zapóved (-i), ukáz, povelje; *die zehn* — *e* *Gottes* deset božjih zapóvedi; *zu* — *e* *stehen* biti (sem) na službo, na ponúdbu, na voljo, na izbíro, pri rokah, na razpoláganje.

gebóten zapovédan; — *er* *Freitag* zapovédan praznik.

Gebráue *n.* obšíték, obšiv, obròb, okrájéc, obróbék, okrájevina, rob.

Gebráu *n.* kuha, zvárek (piva).

Gebrauch *m.* raba, porába, upotrèba, uživanje; *von etw.* — *machen* porábíti, upotrèbíti, obrniti (*v prid*); *impf.* rábíti, upotrèbljati, obráčati; *zum* *täg-*lichén — *za* vsakdáno rabo ob. potrebo;

(Gesplogenheit) naváda, šega, običáj; (Ceremonie) šega, obrèd; scháblícher — razvádi; im — e sein biti (sem) v navádi; zum — e dienen biti v porábo, slúžiti v kaj, rábiti za kaj; außer — sejen dejáti (denem) iz rabe, umekniti (-máknem) iz rabe; davon kann ich keinen — machen to mi ni za nobéno rabo, mi ne rabi, mi ne slúži.

gebrauchen rábiti, upotrèbljati; porábiti, upotrèbiti; (anwenden) obrniti (v kaj), užiti (-zíjem); *impf.* obráćati (v kaj, v prid), uživati.

gebrauchlich naváden, običájèn, rábèn; v navádi; (v. Ausdrücken) rekóvèn.

Gebrauchlichkeit *f.* navádnost, rabnost.

Gebrauchsanweisung *f.* navòd ob. pouk, kako kaj rábiti, navòd o porábi.

gebrauchsberechtigt upravičen k rabi; — sein iméti (imám) pravico do uporábe.

Gebrauchsberechtigte *m.* upravičenec k rabi, kdor imá pravico rábiti ali uživati kaj.

Gebrauchsordnung *f.* obrèdnik.

Gebrauchsrecht *n.* pravica do rabe ob. do užítka. [ménje.]

Gebrause *n.* šum, šumòt, vršénje, šugredj lomljiv, krhèk; š. múrbe; (v. Gestein) drobljiv, rušljiv.

Gebreche *n.* trenje, lomljénje; bljuvánje; (weidm.) razriti kraj; rilèc divjih svinj.

Gebrechen *n.* napáka; hiba, nedostátek, pomanjkljivost; fórperlicheš — telésna hiba, napáka.

gebreden mánjkati, pri-, po-, zmanjkovati, nedostájati; zmánjkati, póiti (-idem); eš gebrícht an etvas pomanjúje, nedostája česa.

gebredlich lomljiv, lómèn, drobljiv, krhèk; (am Leibe) onemógel, sláb, slabótèn, hromótèn, nebogljen.

Gebredlichkeit *f.* lomljivost, krhkost; onemóglost, nebogljenost, hromóta, slabótnost.

Gebreite *n.* raván (ravni), širjáva, planjáva, prostrána dolina.

Gebreite *n.* š. Gebrechen (fórperl.).

Gebrückel *n.* drobiž, mrvljénje.

Gebrüder *pl.* bratje *pl.*; brata *dual.*

Gebrüll *n.* rjovénje, tuljénje; (der Rinder) múkanje.

Gebund *n.* zvezèk, povézèk; (Garbe) snòp; (Stroh) otep, stepnik, škopnik; (bei Waren) odè, bečèk; (bei Buchbindern) povézica.

gebunden (z)vezan; — e Siebe vezana beséda, stihi; — e Wärme utájena top-lóta, speča gorkóta; mit — er Marschroute z odkázanim potom.

Gebundenheit *f.* vézanost, obvézanost.

Gebür *f.* pristójnost, spodóbnost; (Schuldigkeit) dolžnost; (Abgabe) pristojbina; Schreibgebür pisnina; Einschreibgebür vpisnina; Postgebür pošnina u. mittelst der Endsilbe -nina.

gebüren pristáti (pristojim), pristájati (-jam, -jem), iti (grem) komu; eš gebürt sich spodóbi se, pristoji se, pristuje (prístje), pristójno je.

Gebürenäquivalent *n.* pristojbinski naméstèk.

Gebürenausweis *m.* izkáz pristojbin. gebürend spodóbèn, pristójèn, dolžèn; — e Strafe zaslužena kazèn (-i).

gebürendermaßen pristójno, kakor se spodóbi.

Gebürenermäßigung *f.* zmanjšáva pristojbin.

gebürenfrei pristojbine pròst, brez pristojbine.

Gebürenfreiheit *f.* oprostitév od pristojbin, pristojbinska prostóst.

Gebürennachlass *m.* izpreglèd pristojbine. [nost.]

Gebürenpflicht *f.* pristojbinska dolž-gebürenpflichtig pristojbini zavézan.

Gebürensteigerung *f.* pristojbinski povíšèk.

Geburt *f.* póròd, rojénje, rodítév, porodítév; (das Geborenwerden) rojstvo; (die Frucht selbst) zaròdek, spočétèk; unzeitige — izpovítèk; (die Abstammung) rod; ein Edelmann von — rojen plemiè, zláhtnega ob. plemenitega rodú, plemenite krvi, plemenit po rodu; unehelicher — nezakónskega rodú; eheliche —, uneheliche — zakónsko —, nezakónsko rojstvo.

gebürtig rojen v..., rodú iz... rodom iz...; woher — kje si rojen?

Geburts- poròdni, rodni; rojstni, rójstveni; (abstammend) po rodu, po krvi.

Geburtsact *m.* porod.

Geburtsadel *m.* plemstvo po krvi, krvno plemstvo.

Geburtsarzt *m.* porodni zdravnik, porodničar.

Geburtsbrief *m.* rojstni list.

Geburtsbuch *n.* rojstna knjiga.

Geburtsdorf *n.* rojstna vas (-i).

Geburtsfehler *m.* prirojena hiba, prirojena napaka.

Geburts-feier *f.*, =fest *n.* rojstni dan, rojstni god, slávnica, god, sláviná.

Geburtslieb *n.* rodiólo.

Geburtsshelfer *m.* porodni pomočnik, porodničar; =in *f.* porodna pomočnica, bábica.

Geburtsilfe *f.* pomoč pri poródu, porodničarstvo, bábljenje, bábištvo; — leisten pri poródu pomagati, bábiti.

Geburtsjahr *n.* rojstno leto, leto rojstva. [žéla.

Geburtsland *n.* rojstna ob. rodna de.
Geburtsliste *f.* spisék ob. imenik rojencev.

Geburtsmatrik *f.* rojstna knjiga, — mática.

Geburtsort *m.* rodišče, rojstni kraj.

Geburtsrecht *n.* pravo po rodu ober po krvi, rodno pravo.

Geburtsregister *n.* knjiga rojencev, rojstna mática.

Geburtschein *m.* rojstni list.

Geburts-schmerzen *pl.*, =wehen *pl.* poródné bolečine, poródni popádkí.

Geburtsstätte *f.* †. Geburtsort. [stvá.

Geburtsstag *m.* rojstni dan, dan roj-

Geburtsstagsgeschenk *n.* vezílo, darílo na rojstni dan.

Geburtsheile *pl.* rodíla *pl.*; (männl.) plodíla *pl.*

Geburtsheimlichung *f.* zatájba —, zatajitév poróda.

Geburtszeit *f.* čas poróda, porod.

Gebüsch *n.* grmóvje, hosta, gošča, šuma, goščáva.

gebüschreich grmóvnat, hostnat.

Ged *m.* gizdalin, gizdávéc; šemež; štulež, napihnjenéc.

gedenkhaft gizdáv, nadút, napihnjen.

Gedekhaftigkeit *f.* gizdávost, napihnjenost, nadútost.

gedacht premišljen; (erwähnt) oménjen, v misél vzét.

Gedächtnis *n.* spomín, pamet (-i), pomnež; (Denkmal) spomínék, spomeník; dem — einprägen v spomín (v glavo) vtisniti, zapómneti (-nim) si, zapámтити; im — haben pómneti (-im), pámetovati, spomínjati se; aus dem — kennen znati (znam) na pamet, védeti (vem) na izúst; er hat ein schwaches — slabe glave je, slábega spomína je, težko pomni; **Gedächtnis-** spomínski, v (na) spomín.

Gedächtnisbuch *n.* spomínska knjiga, spomenica.

Gedächtnisfeier *f.* spomínska svečá-nost, spomínska slavnost.

Gedächtnismangel *m.* pománjkanje spomína, slab spomín.

Gedächtnismünze *f.* spomínski denár.

Gedächtnisrede *f.* spomínski govor.

Gedächtnis-schwäche *f.* oslabévanje spomína, slabo pámetovanje, slab spomín.

Gedächtnisstag *m.* spomínski dan; (jährl.) oblétnica.

gedämpft podušén; (von der Stimme) príglušén.

Gedanke *m.* misél (-i); mišljénje, mnenje; naméra; —u haben misliti; auf andere —u kommen premisliti se, drúgega mnenja (drugih misli) postáti (-stánem); um einen —u za spoznánje, za dlako, prav malo; **Gedanken-** miselni, v mislih.

Gedankenflug *m.* vzlet misli. [red.

Gedankenfolge *f.* zveza misli, miselni

Gedankenfülle *f.* obilnost misli.

Gedankengang *m.* snovánje misli, miselni sporéd. [krog.

Gedankenkreis *m.* omiselje, miselni **gedankenleer** brez misli, brez miseln; pust, prazén, puhél.

Gedankenleere *f.* brez miselnost; praznóta, puhlost.

gedankenlos brez misli, brez miseln, tja v en dan; nepremišljen.

Gedankenlosigkeit *f.* brez miselnost; nepremišljenost.

gedankenreich bogát z mislimi; domiseln.

Gedankenreichtum *m.* obilje misli, bogástvo misli.

Gedankenstrich *m.* pomíšljáj.

gedankenvoll ves v mislih, zamíšljen.

Gedankenwelt *f.* misli *pl.*, miselni svet.

Gedärm *n.* čreva *pl.*

Gedärmentjündung *f.* vnětica črev.

Gedeck *n.* kritje; kròv; (Tisch—) namizje; die Tafel bestéht aus drei — en za tri je pogrnjeno, — pripravljeno.

gedekt, — e Stute breja kobila.

gedeihen prospévati, uspévati, uspéh iméti (imám), spésiti se, izponášati se, rasti, napredovati; dospéti, prospéti; (von Speisén) tékniti, v slast iti (grem), slúžiti; (gerathen) obroditi, obnésti se.

Gedeihen *n.* tek, uspéh; naprédek; Gott gebe sein — Bog blagoslòvi, Bog daj srečo, — svoj blagoslòv.

gedeihlich prospésén, spésén; tečén; tekótén, tekóvit.

Gedehlichkeit *f.* prospésnost, spésnost; tečnost.

Gedenkbuch *n.* spomenica.

gedenken (geonnen sein) misliti, namenjen biti (sem), kániti, namerávati; nádejati se, úpati; (sich erinnern) spóm-niti se, *impf.* spómínjati se, pómneti, pámetovati, v mislih iméti (imám), misliti na; (erwähnen) oméniti, v misel vzéti (vzámem), opómniti; *impf.* oménjati, v misel jemáti (jémľjem).

Gedenken *n.*, seit Menschen — odkar ljudje pómnijo, — pámetujejo, od pámtiveka.

Gedenkmann *m.* pámetnik.

Gedicht *n.* spév, pesém (-i), pesén (-i); (Erdichtung) izmisľjava, umisľek, basén (-i).

gediegen izvrstén, dovršén, jédnat, izbórén; (v Metallen) samoródén, samočist; čist, suh, gól.

Gediegenheit *f.* izvrstnost, dovršenost, izbórnost; čistost.

Gedinge *n.* pogájanje, dogovárjanje; pogódba, zmena, dogóvor.

Gedonner *n.* grménje.

gedrang tesén, stisnjen.

Gedränge *n.* gneča, stisk, stiska, prerív, prerivanje; (Berlegenheit) zadréga, stiska.

gedrängt stisnjen, tesén; kraték; in — er Kürze kratko, obkrátkem, jédnato; — er Stil jédnat slog.

Gedrängtheit *f.* stisnjenost, stláčenost; jédnatost.

gedrückt potk, pobit.

gedrungen jedrén, jedrovit.

Geduld *f.* potrpljenje, potrpež, potrpežljivost, strpljivost; mit — potrpežljivo, strpljivo.

gedulden sich potrpeti, strpeti; *impf.* potrpevati, potrpljenje iméti (imám).

geduldig potrpežljiv, strpljiv, potpén; — es Schaf krotka ovca.

gedullos nestrpljiv, nepotpén, neučákan, neučákavén, nepotrpežljiv.

Geduldslosigkeit *f.* nestrpljivost, neučákanost.

gedünstet dušén, parjen.

geehrt častit.

geeignet sposóben, pripravén, prikláden, primérén, zmožén, doblj.

Geest *f.* visóka ledína ob. góljava.

Gefahr, **Gefährde** *f.* nevárnost, opásnost, napást (-i), pogibel (-i); — laufen v nevárnosti biti (sem); — im Verzuge nevárnost v odláganju.

geföhren v nevárnost pripraviti, *impf.* pripravljati, neváren biti (sem).

Geföhrete *m.* tisti, komur nevárnost preti.

geföhrohend z nevárnostjo pretéč.

Geföhrdung *f.* nevárnost, pretéča škoda.

geföhrlích neváren, opásén, pogibeln.

Geföhrlíchkeit *f.* nevárnost, opásnost.

geföhrlós brez nevárnosti, varén.

Geföhrlósigkeit *f.* varnost. [dás.]

Geföhrté *m.* tovariš, drug, sodrúg, paj-

Geföhrté *n.* (Fuhrwerk) vozilo, kola *pl.*; (Spur) sled.

Geföhrtin *f.* tovarišica, družica.

geföhrvoll zeló neváren ob. opásén.

Gefälle *n.* pad, padéc, strméc, skòk; ein starkes — habénd padóvit; (Abgaben) davki, dohódko *pl.*

gefallen ugájati, dopásti (-pádem) (se), dopádati (se), po godu biti (sem), všeč biti; (behagen) godíti, prijati; ugodíti; es gefállt mir godí mi, ljubi mi, všeč mi je, ljubo mi je; wenn es dir gefállt es se ti poljúbi, če ti je drago, če ti je práv, če se ti zdi; jo lange es Gott gefállt dokler je božja volja; sich — lassen strpeti, prenéstí.

Gefallen *n.* ugájanje, všéčnost, ugódnost, povóljnost; mir zu — meni na (za) ljubo, zavóljo mene; ich finde kein — daran to mi ne ugája, to mi ni po godu (všeč), to mi ne godí, to me ne veseli; er handelt nach seinem — ravná po svoji misli, po svoji volji, po svoji glavi; einem ein — erweisen ústréči (-stréžem), ugódiťi, za (na) ljubo kaj storíťi; einem zu — sein ugájati, po godu (po volji, po misli) ravnáťi, streči njegovím željam.

gefallen *adi.* padel, pál; — es Bieh erkovína.

Gefallene *m.* padli (človek, voják); *f.* padla (ženska).

gefällig *prijétěn, ugóđen, všeč, všéčěn, prikúpěn;* (dienstfertig) postrežljiv, postrežen, uslužěn, ustrežljiv, ústréžen, udvóren; ist es Ihnen — hócete li? ali Vam je drago? es ist mir so — tako se mi ljubi, — rači, — hoče; was ist —? kaj bi radi? kaj zelíte? kaj Vam je ugóдно? sich — machen prikúpíťi se, priljubíťi se; er hat ein — es Außere je ugódnega obráza, — prikupljive vnánjosti; wollen Sie — ist izvólite, ráčíte.

Gefälligkeit *f.* ugódnost, prijétnost, všéčnost; (Dienstfertigkeit) postrežljivost, ugódljivost, postrežnost, poslužnost, udvorljivost; aus — iz ljubávi; er ist die — selbst dobra duša je, sama postrežljivost ga je; Erweisung einer — usluga; eine — erweisen ljubáv storíťi, ústréči (-stréžem), komu na (za) ljubo kaj storíťi, prijáznost izkázati (-kázem), uslužíťi se.

Gefälls- *dohodárstveni.*

Gefällsamit *n.* dohodárstveni urád.

Gefällsgefek *n.* dohodárstveni zakon.

Gefällsstrafe *f.* dohodárstvena kazěn (-i).

Gefällsübertretung *f.* dohodárstveni prestópék.

Gefällsücht *f.* želja dopásti; spogledljivost. [ljiv.

gefällsüchtig željen dopásti; spogled-

Gefälls-verkürzung *f.* dohodárstvena prikrajšáva; =verwaltung *f.* dohodárstvena upráva; =verweser *m.* dohodárstveni upravíteľj.

gefaltet *gubast; pregánjen.*

gefangen *u-, zajét, ulovljen;* — nehmen *ujéti (-jámem), zajéťi, ulovíťi, prijéťi (pímem);* — halten *ujéťega iméťi (imám) koga.*

Gefangenaustalt *f.* jetnišétnica.

Gefangenauffeher *m.* jetniški čuváj, — paznik.

Gefangene *m.* jetnik; *vóznik; kriegs-*vojni *ujetnik; f.* jetnica, *ujetnica.*

Gefangennehmung *f.* u-, pri-, zajéťje; u-, pri-, zajéťba.

Gefangenschaft *f.* jetništvo; sužnost, robstvo.

Gefangenschaft *f.* zaprtje, zapréťje, zapór.

Gefangenvärter *m.* jetniški čuváj, jetničar.

gefänglich *einziehen* zapréťi.

Gefängnis *n.* ječa, voza, temnica; zaprtja, zapór; (Gebäude) jetnišétnica, tranča.

Gefängnisgenosse *m.* sojetnik.

Gefängnisstrafe *f.* kazěn (-i) zapóra, zapór. [stvo.

Gefängniswesen *n.* jetništvo, ječár-**Gefäß** *n.* posóda; *coll.* posódje; *zool.* u. *bot.* cev (-i), cevka, žila.

Gefäßbündel *n.* cevni povézék.

gefäßreich *cevnat, žilnat, žilovit.*

Gefäßsystem *n.* ocvéje, žilje.

gefasst *príprávljen, mirén;* — sein *príprávljen bití (sem), pričakovati; sich — machen* *príprávití se.*

Gefasstheit *f.* *príprávljenost, mirnost.*

Gefecht *n.* borba, bór; (Kampf) bój; (Schlacht) bitév, bitka; (Scharmügel) praska; (Zusammenstoß) spopád, sprijém; es kam zu einem — sprijéli so se, udárilí so se, zbíłí so se. [ja.

Gefechtsübung *f.* mečevánje; bojna vagefiert *slavén, slovéc, slavjen.*

Gefeierte *m.* slávjenéc, godovnik; *f.* slávljenka, godovnica.

gefeit *začáran; neranljív.*

Gefertigte *m.* *podpisani, podpísanéc; f.* *podpisana, podpísanka.*

Gefiedel *n.* škripanje (na gosli).

Gefieder *n.* perje; *dem.* pérjice; (Ge-

flügel) perotnina.

gefiedert *pernat; (an den Füßen) koc-*

cast, kocínast, kocónòg.

Gefilde *n.* poljana, polje, planjava; livada.

gesingert prast.

Geslatter *n.* vihranje, frfranje.

Geslecht *n.* pletenina, pletér (-i), preplèt, preplètèk.

gesledit pikast, lisast, pegav, pisan, prižast, marogast.

Geslimmer *n.* leskèt, lesketanje, sij.

gesliffentlich *adv.* nalàšč, hótoma, hoté, premišljeno; *adi.* nakánjen, namišljen.

Gesluder *n.* rake *pl.*, žleb, spláv.

Gesflügel *n.* perotnice *pl.*, peróti *pl. f.*, krila *pl.*; (Federviech) perotnina, kuretna, letavina, kurjád (-i), perjád (-i). **gesflügelt** krilát, okriljen, perótnat.

Geslunker *n.* bleskòt, bleščilo; hlástanje.

Geslüster *n.* šepèt, šepetanje, ščebèt, ščebljanje. [ba.]

Gesolge *n.* spremstvo, družčina, druž-

Gesolgschaft *f.* spremstvo.

Gesräh *n.* piča, krma, žir; (Maul) gobec, rilèc.

gesrähig požréšen, samogóltèn, sneden, ješč, glodiv, hlástéžen.

Gesrähigkeit *f.* požréšnost, samogóltnost, ješčnost, hlástéžnost.

Gesreite *m.* poddesétnik, razvódnik. **gesfrieren** zmrzniti, skrepenéti, zamfzniti; *impf.* zmrzovati; (an den Gliedern) pre-, ozébsti (-zébem), *impf.* prezébat.

Gesfrierpunkt *m.* ledišče. [lina.]

Gesfröre *n.* zmrzál (-i); ozéba, ozebgefroren zmrzél, zmrzjen; ozébél.

Gesfrorenes *n.* zmrzlina; sladolé.

Gesfüge *n.* sestáva, sestáv, stik, sklád, skladje.

gesfüggig gibèk, gibèen, vitèk; voljèn, povóljen. [nost.]

Gesfüggigkeit *f.* gibènost, vitkost; volj-

Gesfühl *n.* čut, čutje, čuvstvo; (Zastfynn) tip, otip; (Empfindung) občútek, čútilo, občútljaj; mit — čútno, milo.

gesfühlig občúten, občútljiv.

gesfühllos brezčúten, neobčúten, tòp, neobčútljiv; *fig.* nemíl, brezsrèen; trd, brezdušen, nemilosrèen.

Gesfühllosigkeit *f.* brezčútnost, topóst, neobčútljivost; *fig.* brezsrènost, brezdušnost, nemilosrènost.

Gesfühlsorgan *n.* čútilo; tipno čútilo, tipálo, tipálnica.

Gesfühltiefe *f.* globokočútuje, globokočútnost. [vost.]

Gesfühlsvermögen *n.* čútnost, čútljigefühlooll občúten, živočúten, občútljiv, milosrèen.

Gesfüllsel *n.* nadèv, nadèvek.

gesfüllt napólnjen; (von der Blume) gibát, polnocvétèn.

Gesfinkel *n.* lesk, migljanje, leskèt, lesketanje.

gesfurcht brazdát, brazdovit; *fig.* zgrbánèen, zgrbljen, nagubán, nagubánèen.

gesfürtet poknéžen.

Gegader *n.* kokotanje, kokodájskanje.

gegen proti, k (h), (*erga*) dò; (seindl.) zoper, na; (heim Auštand) za, Ware

— Ware blagó za blagó; — bare Bezáhlung za gotóv denár, za gotóvo plačilo; — Bestätigung proti potrdilu;

(zeitl.) pòd, ná, okóli; — Abend pòd večer, na večer; — den Herbst pòd —, na jesen; — jechš Uhr okóli šestih.

Gegen- nasprótni, protivni.

Gegenabsicht *f.* nasprótna misel (-i), nasprótni namèn, protivna naméra.

Gegenanstalt *f.* nasprótna narédba, protivna napráva, protinarédba, obrámbo;

— en treffen pripraviti se na odpòr, — na obrámbo, upréti se; *impf.* upirati se.

Gegenantrag *m.* nasprótni nasvèt.

Gegenausgabe, =áufferung *f.* protizjava, nasprótna izpóved (-i).

Gegenbefehl *m.* nasprótno povélje, protivna zapóved (-i); einen — geben povélje preklicati (-klíèem), — ovrèci (-vrèzem), — oporèci. [(-i).]

Gegenbekenntnis *n.* protivna izpóved

Gegenbemerkung *f.* opómbo na opómbo, nasprótna opómbo.

Gegenbesuch *m.* vrnitèv obiska, povratni posèt, nasprótni obisk; einen — abstaten obisk —, posèt vrniti.

Gegenbeweis *m.* nasprótni dokáz, protidokáz.

Gegenbund *m.* nasprótna zveza, protivna zavéza.

Gegend *f.* kràj, krajina, stran (-i); okólica; (am Meere) pomórje; (an der

Sabe Posávje; (an der Drau) Po-drávje; (umš Herz) osrěje; in dieſer — tod, le-tód; in einer anderen — drugód, drugě; in irgenđ einer — nekód; in einigen — en ponekód.

Gegenbeschreibung *f.* krajepis.

Gegendienst *m.* povrnjena usluga, od-sluga, odslužba; einen — erweisen uslugo povrniti, nasprótno poslužití, odslužití.

Gegendruck *m.* nasprótni pritisk, protitisk, protitlak, odbój, odpór.

gegeneinander eděn (drug) proti drú-gemu, eděn (drug) zoper drúgega, na-sprótno, naspróti; — halten primérjati.

Gegeneinwurf *m.* ugóvor na ugóvor, protigóvor.

Gegenklärung *f.* nasprótni izrèk, naspótno izrečilo.

Gegenforderung *f.* nasprótna terjátěv.

Gegenfüßler *m.* protinóžec.

Gegengefälligkeit *f.* povrátna ljubáv (-i), povrnjena usluga, nasprótna po-služba.

Gegengeschenk *n.* povračilo, vzdárje, povrnjeno darilo.

Gegengewicht *n.* protiúž (-i), na-sprótna teža, protitéžje, protipéza.

Gegengift *n.* lek zoper strup, proti-strup, raztróv.

Gegengrund *m.* nasprótni vzròk, pro-tívni razlóg.

Gegenruß *m.* odzdráv, odzdravilo, odzdrávljanje.

Gegenkaiser *m.* proticesar.

Gegenkönig *m.* protikrálj.

Gegenkraft *f.* nasprótna moč (-i), na-sprótna sila, protisíla.

Gegenleistung *f.* povrátno odpravilo, vračilo.

Gegenliebe *f.* nasprótna ljuběžen (-i), ljubáv za ljubáv, vzajemna ljuběžen, povrátna ljubáv (-i).

Gegenlist *f.* nasprótna zvijáča; — brauchen zvijáčo z zvijáčo odbjati.

Gegenliste *f.* (Controlliste) priglédnica.

Gegenpaß *m.* protipápež, krivi papež.

Gegenpart *m.* zóprnik, nasprótnik, protivnik.

Gegenpartei *f.* nasprótna stranka, na-sprótniki *pl.*

Gegenrede *f.* protigóvor, prigóvor.

Gegensatz *m.* nasprótni stavěk, proti-slóvje, protistavěk; (Contrast) nasprót-je, protivnost, nasprótek.

Gegenschein *m.* odsvit, odsj, odblěsk; (Revers) nasprótni list, protipis, reverz.

Gegenschrift *f.* nasprótni spis, odpis, protispis; Schrift und — spis in odpis.

Gegenseite *f.* nasprótna —, druga —, naróbe stran (-i).

gegenseitig naspróten; medsebojěn, vzajeměn, obojestránski; *adv.* vzajem-no, drug drúgemu.

Gegenseitigkeit *f.* vzajemnost.

gegenseits eděn drúgemu, drug drú-gemu, med seboj.

Gegensperre *f.* sozaklep, sokljúč; mit der — betrauen drugi ključ izročiti.

Gegenspieler *m.* nasprótnik v igri.

Gegenspruch *m.* ugóvor, prigóvor.

Gegenstand *m.* predmět, reč (-i), stvar (-i).

gegenständlich predmětěn, stvarěn, [bistven.

Gegenständlichkeit *f.* predmětност, stvarnost. [podlage.

gegenstandslos brezpredmětěn, brez [podlage.

Gegenstellung *f.* protistáva; (Confron-tation) sočěba.

Gegenstand *m.* navzkrižni vbòd.

Gegenständig *f.* navzkrižna omética.

Gegenstoß *m.* nasprótni udáreč, odbój.

Gegenströmung *f.* nasprótni tók.

Gegenstück *n.* nasprótna podóba, na-sprótek.

Gegenheil *m.* nasprótna stranka; na-sprótnik, protivnik; *n.* nasprótek, na-spróte; im — naspróti, pák.

gegenheilig naspróten, nasprótně stranke.

Gegentreue *f.* vzajemna zvestóba, zve-stóba za zvestóbo.

gegenüber naspróti.

Gegenüber *n.* nasprótnost, naspróteje. **gegenüber-liegend**, =stehend naspróten, onostránski.

gegenüberstellen naspróti postaviti; (confrontieren) predstáviti iz očí v očí, soočiti.

Gegenvermächtnis *n.* nasprótno volilo, nasprótni zapis; (Gegenaussteuer) za-ženilo, pripis, nasprótnja.

Gegenverpflichtung *f.* nasprótna obvé-zanost.

Gegenvorkehrung *f.* protinarédba.
Gegenvorstellung *f.* nasprótno ugo-
 várjanje.

Gegenwart *f.* pričujócnost, vpričnost, navzócnost, prisótnost, priča; (*Zeit*) sedánjost, zdanjost; *gram.* sedánji čas, sedánjik; in — vpričo.

gegenwärtig pričujóč, vpričén, navzó-
 čén, prisótn; — sein prisotstovovati;
 (ješig) sedánji, zdanji, sedášnji; — *e*
Zeit sedánji čas, sedánjost; — *es Jahr*
 to leto, létošnje leto, tekóče leto, letos.

Gegenwehr *f.* bramba, obrámba, od-
 boj, odpór, upór; sich zur — stellen
 v bran se postáviti, upréti se; *impf.*
 upirati se. [píh.]

Gegenwind *m.* nasprótni vetër, proti-
Gegenwinkel *m.* protikót, nasprótni
 kot.

Gegenwirkung *f.* nasprótni učinèk,
 odpór, nasprótno dejánje.

Gegenwohner *m.* protidómèc.

Gegenzeichen *n.* nasprótno známenje.
gegenzeichnen z drugim vred podpisati
 (-pišem), sopedpisati; *impf.* sopedpi-
 sovati. [pis.]

Gegenzeichnung *f.* protipodpis, soped-
Gegenzeuge *m.* nasprótna priča.

gegliedert členkovit, členast.

Gegner *m.* nasprótnik, zóprnik, proti-
 tvník; =in *f.* nasprótnica, zóprnica,
 protivnica.

gegnerisch nasprótn, protivén, proti-
 tivniški.

gegründet utrjen, utemeljen, osno-
 ván; upravičen.

gehoben sich iméti (imám) se, čútiti
 se, biti (sem); *gehabe* dič svoj zdrav
 bodi, dobro se iméj, z Bogom!

Gehade *n.* sékanje, seč.

Gehalt *m.* (*Zinhalt*) obsèg, obsézèk,
 vsebína; (*Beifdung*) plača, plačilo,
 službenína; (*Wert*) nótranja vrednost,
 jedro, zrno.

gehalten dolžen, za-, obvézan; ein gut
 — *es Bild* skladna ob. primérna slika.

gehaltig obsézén, prostóren; *fig.* jé-
 drnat, jedrovit.

gehalt-leer, =los prazén, puhèl, plehèk,
 votèl, plitèv, jalov, brez vrednosti.

Gehaltlosigkeit *f.* praznota, puhlost,
 plitvost, brezvrédnost.

Gehaltmesser *m.* mera obséznosti.
gehaltreich jédrvat, jedrovit, zrnat,
 bogátega jedra.

Gehaltsabzug *m.* odbítèk pri plači,
 utržek od plače.

Gehaltsklasse *f.* plačilni razrèd.

Gehaltserhöhung *f.* povišanje plače,
 povišba plače.

Gehaltszulage *f.* pribóljšèk, dodátèk
 k plači, priplátèk, dokláda k plači.

Gehänge *n.* obéski *pl.*; venci *pl.*, kite
pl.; (*Abhang*) položnost, navzdólje,
 strmína, obrónèk; (*Eingeweide*) drob,
 čreva *pl.*

gehässig sovražén, nenavístén; sich —
 machen zamériti se. [(i).]

Gehässigkeit *f.* sovražnost, nenavíst

Gehau *n.* seč (i); (*junge*) mladje.

gehäufelt kupèast.

gehäuft vrhovát, vrhan, z vrhom.

Gehäuse *n.* ohíšje, okròv; (*b. Schneef*)
 pólzeva híšica, polžina; (*bei Früchten*)
 jezica, lupína, lusk, luščina.

gehbar hodèn, prehódn.

Gehede *n.* leglo, gnezdo.

Gehege *n.* ográja, plot, ográd, obòr;
 inš — gehen v pravico (tujo) hóditi,
 v škodo hóditi.

geheim *adi.* skrivèn, skrit, tajèn;
adv. skrivno, skriváj, na skrivnem, na
 tihem, skrivši, skrivoma; — halten
 skrivati, tajiti, v potáji iméti (imám);
 — thun skrivnosti iméti.

Geheimbund *m.* skrivna zavéza, za-
 róta. [nje.]

Geheimbündelei *f.* skrivno združévá-
Geheimhaltung *f.* tajba, zatájba, skri-
 vanje. [lek.]

Geheimmittel *n.* skrivni pomóček, —

Geheimnis *n.* skrivnost, tajnost.

Geheimniskrämer *m.* skrivnostínež.

geheimnisvoll skrivnostíén, tajèn.

Geheimrath *m.* tajni svétnik.

Geheimtschreiber *m.* tajnik, tajni pisár.

Geheimthuer *m.* zaplótnik, podhúlje-
 nèc.

Geheimthuerei *f.* skrivanje, prikríva-
 nje; húljenje, podhúlba.

Geheimzeichen *n.* skrivno známenje.

Geheiß *n.* povelje, zapóvèd (i), ukáz.

gehen iti (*grem*, idem); *iter.* hóditi;
 ich werde — pojdem; (*von der Uhr*)

žu früh — prehitévati, žu spät — za-, prikesnévati; anš Wert — lotiti se, poprijéti (-primem) se (dela), pričéti (-žnem) delo; an die Hand — na roko iti, podpirati; irre — zaiti (-idem), pot zgrešiti, zablódi; sich müde — upéhati se, shódi; se; bunfatten — iti izpòd rok, odsédati se, spéšiti se, po sreči vesti (vedem) se, prospévati, izponášati se; zu — anfangen shódi; (ergehen) goditi se, wie gehts dir kako se ti godi? kako se imáš? zugrunde — poginiti, (im Wasser) utóniti; hin- fent — krevljáti; wankend — opoté- kati se, loviti se; zur Neige — poté- kati, iti h koncu, biti (sem) na má- lem; die Thür geht in den Garten duri drže na vrt.

Gehen *n.* hoja; im — gredé.

Gehenk *n.* obésék, obesilo, obešenína.

Gehér *m.* hoděc.

geheuer varén.

Gehel *n.* tuljénje, cviljénje; plákanje, vekánje; (Sturm) bučánje, šuménje.

Gehilfe *m.* pomočnik, pomagáč.

Gehilfin *f.* pomočnica.

Gehirn *n.* možgáni *pl.*; (Mar) mož- zég; Gehir- možgánski.

gehirnlos brez možgánov; *fig.* ábo- tén, bedast, nespámetén.

Gehüst *n.* dvoréc, poslópje, pohíštvo.

Gehül; *n.* lesóvje, hosta, les, gozdič; (Spilwerk) les, lesenína, lesovina.

Gehör *n.* sluh, posluh; (daš Hören) slíšanje, poslušanje; ein feines — ha- ben tenká ušesa od. tenák sluh iméti (imám), tenkó slíšati (-šim); er hat kein — nič ne slíši, gluh je; daš — betteren oglušéti (-šim); — geben pos- lúšati; einer Bitte — geben uslíšati (prošnje); — finden uslíšan biti (sem).

gehörchen slúšati, ubógati, poslušen od. pokórén biti (sem); dem Geheze — ravnáti od. délati od. storiti po postávi, zakónu se podvréti (-vržem).

Gehordher *n.* poslušnik.

gehören spádati, pripádati (komu); daš gehört mir (eud) to je moje (vaše); daš gehört dem Bruder (der Mutter) to je brátovo (máterino); biti (sem) mit- telst der possessiven Pronomina und Ab- jectiva; (passen) ujémati se, prilégati

se, skládati se; zu einer Gesellschaft — biti (sem) izmed . . , biti od . . ; (erfor- derlich sein) treba biti (je), potreben biti (sem), zahtévati se; sich — spó- dóbiti se, pristóvati se, spodóбно od. pristójno biti (sem); wie sichs gehört práv, pošténo, kakor je treba, kakor se spodóbi.

Gehörgang *m.* sluhovòd.

gehörig, gehörend, mir — moj, dir — tvoj, dem Peter — Petrov, der Agnes — Nezin *z.* mittelst der possessiven Pro- nomina u. Abjectiva; (angemessen) pri- mérén, pristójén, práv priléžen; (dažu gehörig) k temu spadajòč, dotičén.

Gehörigkeit *f.* pristójnost, spodóbnost.

Gehörknöchelchen *n.* slušna koščica.

Gehörlehre *f.* sluhoslóvje, akústika.

gehörlos brez sluha, gluh.

Gehörlosigkeit *f.* gluhóst, gluhóta.

Gehörn *n.* rogóvi *pl.*, rogóvje; (bei Hirschen) rogovile *pl.*

Gehörneru *m.* slušni živéc, slušna útnica.

gehört rotát.

Gehörorgan *n.* slíšálo.

Gehorsam *n.* pokórščina, pokórnost, poslušnost, ubogljívošt; — leísten pos- lúšen od. pokórén biti (sem) komu, slúšati koga, ubógati.

gehorsam poslušen, pokórén, ubogljiv, poslušljiv; gehorjamst *adv.* ponižno, preponižno, prepokórno.

Gehörstimm *m.* sluh.

Gehörsteinchen *pl.* slušni kámenčki *pl.*
Gehre *f.* préčnica; klin; (Gabel) osti *pl. f.*; (Zwidel) kozica, zaklínék; (Salte) guba.

Gehrmaß *n.* jerálnik.

Gehrod *m.* vsednja suknja.

Gehrung *f.* prečnost.

Gehrungschneidelage *f.* zajerálnica.

Gehrungsstöße *f.* spehálnica.

Gehudel *n.* vihránje, vihrávost.

Gehweg *m.* stezá.

Gehwerk *n.* kolésa *pl.* (pri uri).

Geier *m.* jastreb; geh zum — pojdi se solit, vrag te vzemi!

Geierartig *m.* brkastí ser.

geierartig jástrebast.

Geierblid *m.* lákomi pogléd; er hat einen — gleda kakor jastreb.

Geierfalke *m.* belkasti sokol.
Geifer *m.* glén, slina, pena; *sline pl.*
 geiferig glenast, slinav, penav.
 geifern glen cediti, sliniti se, péniti
 se, *sline cediti.*
Geige *f.* gosli *pl. f.*
 geigen gosti (godem), góslati; [schlecht
 — cigati, škripati.
Geigenblatt *n.* (Griffbrett a. d. Geige)
 góselno grlo, vrat, goslišče.
Geigenbogen *m.* góselni lok.
Geigenbohrer *m.* durgelj.
 geigenförmig goslast.
Geigenfutteral *n.* góselnik, goselnjak.
Geigenharz *n.* pegla.
Geigenmacher *m.* goslar.
Geigenfalte *f.* struna za gosli, gó-
 selna struna.
Geigenfattel *m.* koblica.
Geiger *m.* goslar; (verächtl.) škripáč,
 cigavěc, škripavt.
Geigerei *f.* góslanje, škripanje.
 geil (von Speisen) zagátěn, silěn;
 (fett) mastěn, tolst; (vom Boden) pre-
 gnojěn; (v. Wächsthum) bujěn, bohó-
 těn; (wollüstig) pohótěn, hotljiv, po-
 hotljiv; ein Geier hotljivěc, hotnik;
 eine Geile hotníca, hotljívka.
Geile *f.* j. Šode u. Geilheit.
 geilen *intr.* hotljiv biti (sem), silno
 poželěti; *tr.* j. düngen.
Geilheit *f.* pohótnost, hotljivost, po-
 hót (-i); (v. Wächsthum) bujnost, bo-
 hótnost; (v. Speisen) zagátnost.
Geilwurz *f.* múhovnik.
Geisel *m.* talnik, talěc, tal, zastáv-
 ljeněc, porok.
Geiß *f.* koza; *dem.* kozica; (Roh)
 srna; Geiß- kozji.
Geißbart *m.* medvédovo latjě, kozja
 brada. [*pl.*
Geißblatt *n.* kováčnik, kozji párkeljci
Geißbock *m.* kozel, mrkáč, trkáč.
Geißbohne *f.* kozjak, kozji bobki *pl.*
Geißel *f.* biě, korobáč; *fig.* (Strafe)
 šiba, nadlůga.
Geißelbruder, **Geißelmönch** *m.* bičar.
Geißeltrieb *m.* udarěc z bičem.
 geißeln biti (bijem) od. tepsti (tepem)
 z bičem, bičati, šibati, pretěpati.
Geißelruthe *f.* šiba.
Geißelstiel *m.* bičevnik, koprívověc.

Geißelung *f.* bičanje, šibanje.
Geißfell *n.* kozlůvina, kozlětina, koz-
 ličevina.
Geißfuß *m.* kozja noga.
 geißfüßig kozonóg.
Geißhaar *n.* kozja dlaka.
Geißherde *f.* čreda koz.
Geißhirt *m.* kozár; — sein kozáriti;
 =in *f.* kozarica.
Geißklee *m.* kozja dėtelja.
 geißledern iz (od) kozje kože.
Geißmilch *f.* kozje mleko.
Geißstall *m.* kozjak, kozji hlev.
Geist *m.* duh; (Seele) duša; (Scharf-
 sinn) um, razúm, ostroúmje, razúm-
 nost, bistri duh; der böse — hudóběc,
 hudóba, hudník, hudír, hudi duh;
 (Quintessenz) cvet (-ú u. -a), jedro; (—
 der Sprache) svojstvo —, posěbnost —,
 duh jezika; (— des Gescheh.) zmisěl —,
 duh zakóna; (Gepeust) pošást (-i), duh,
 strah, prikázěn (-i); ein Mann von —
 jako razúměn mož, duhovít mož.
 geistern slaboumž, topoglav.
 geistbegabt bistroglav, bistroúměn.
Geisterbann *m.* zaklinjanje ober iz-
 gánjanje duhov.
Geisterbanner *m.* zaklinjávěc od. iz-
 ganjávěc duhov.
Geistererscheinung *f.* prikázěn (-i), po-
 šást (-i), strah.
Geistergesichte *f.* pravljica o duhovih
 od. o pošástih od. o prikázňih, pověst
 o strahóvih.
 geisterhaft kakor duh, kakor priká-
 zěn (-i); (gepeustlich) pošástěn.
Geisterlehre *f.* duhoslůvje.
 geistern (spufen) strášiti.
Geisterschar *f.* zbdr od. krdělo duhov.
Geisterseher *m.* duhovíděc.
Geisterstunde *f.* ura duhov od. strahov.
Geisterwelt *f.* svet od. deželá duhov.
Geistes- dušni, dušěvni.
Geistesabwesenheit *f.* nezavěst (-i), ne-
 zavědnost, razmišljenost.
Geistesanlage *f.* dar duhá, dušna
 zmožnost. [napòr.
Geistesarbeit *f.* dušěvno delo, dušni
Geistesarmut *f.* slaboumžnost, topo-
 glávost.
 geistesbeschränkt dušěvno omežěn,
 kesné glave, topoglav.

Geistesbeschränktheit *f.* duševna omejenost.

Geistesentwidelung *f.* razvòj duhá.

Geistesfrucht *f.* duševni plod, umotvor.

Geistesgegenwart *f.* zavédnost, prisót-nost duhá.

GeistesgröÙe *f.* veličina, vzvišenost duhá.

[-(-)].

Geisteskraft *f.* moč duhá, dušna moč
geisteskrank umobólén, bolán na duhu, bolán na umu.

Geisteskrankheit *f.* umobólnost, bolézén (-i) na umu.

Geistesnahrung *f.* duševna hrana.

geisteschwach slaboúmén, topogláv.

Geisteschwäche *f.* slaboúmnost, topóst duhá, topoglavost.

Geisteschwung *m.* vzlèt duhá.

Geistesstärke *f.* krepóst duhá.

Geistesstörung *f.* otemnélost uma, dušna zmóčenost.

Geistesstichtigkeit *f.* dušna délavnost; dušni napór.

Geistesverkehr *m.* dušévno óbčenje, dušna vzajémnost.

geistesverwandt soróðén po duhu.

Geistesverwandschaft *f.* dušévna soródnost.

geistesverwirrt zmeden, zmešan.

Geistesverwirrung *f.* zméšanost, zmédenost.

Geisteszerrüttung *f.* zmotnjáva uma.

Geisteszustand *m.* dušni stan.

geistig dušévén, dušen; breztelésén; (v. Getränken) opójen, upijanljív; gebrannte — e Flüssigkeit žgana opójna tekočina; — es Wohl dušna blaginja.

Geistigkeit *f.* dušévnost, dušnost.

geistlich duhóvén, duhóvski; — er Herr duhóvnik, duhóvni gospód, — oče.

Geistliche *m.* duhóvnik.

Geistlichkeit *f.* (Eigenschaft) duhóv-nost; (die Geistlichen) *coll.* duhóvščina, duhóvstvo, duhóvniki *pl.*

geistlos brez duhá, brezduh; brez uma, brezúmén; *fig.* puhél, prazén.

Geistlosigkeit *f.* nedostáték duhá; brezúenje; *fig.* puhlost, praznost, praznóta.

geistreich duhóvit, umén, bistroúmén, ostroúmén, prebrisane glave.

geiststündend duhomóren.

Geiz *m.* skopóst, stísnjenost, skrljívost; (habücht) lákomnost, samogólt-nost.

geizen (mit etw.) skopáriti, stískati, skrljávati; nach etw. — (gierig sein) hlepéti ob. hrepéniti po čém, lákomén biti (sem) na kaj, lakomnovati; polákomniti se.

Geizhals *m.* skopúh, stískávéc, stískáč, skrljívéc; lákomnik, samogóltnež.

geizig skop, stísnjen, skrljív, skopárski; (habüchtig) lákomén, lakom, gladóvén.

Geizige *m.* skopúh; *f.* skopúlja.

Gejauchze *n.* vrisk, vriskanje, úkanje.

Gekeife *n.* režánje, drenje, lájanje. gekerbt narézan.

Geklagte *m.* tózenéc; *f.* tózenka.

Geklapper *n.* klopót.

Geklatzch *n.* tlèsk, tlèskanje, tleskót, plòsk, plòskanje.

Geklausbefel *n.* pobírki *pl.*, pobérščina.

Geklimper *n.* brénkanje, brenkèt.

Geklingel *n.* žvenkljánje, cingljánje.

Geklippe *n.* skalóvje, pečévje.

Geklirr *n.* rožljánje, žvenkèt, žvenketánje.

Geknirsch *n.* škrípanje, škrgót, škrútanje.

Geknistet *n.* praskèt, prasketánje, pokljánje.

Geknurr *n.* renčánje.

Gekoller *n.* krúljenje; (b. Truthenne) kavdér, kávdranje.

Gekose *n.* ljúbkanje, milkovánje.

Gekrabbel *n.* kobácanje, gomezljánje; brbanje.

Gekradt *n.* poknjáva, pókanje, tréskanje, hréšćanje.

Gekrähze *n.* krokót, krókanje.

Gekrähze *n.* kikirikanje, petelinovo petje.

gekraust kodrast, kodrav. [karija.

Gekriegel *n.* žiričáre *pl.*, čečkánje, čeč-

Gekröse *n.* nabornjak, opornjak, mrézica, vréčica, péčica; (in der Küche) drobovína, rajžljec.

gekünnstelt prisiljen, prihínjen, ponarejen, nenarávén.

Gelächter *n.* smeh, smejánje; (überlautes) grohót, hahljánje, hohót; ein — erheben zasméjati se, smeh zagnáti

(-ženem); (überlaut) zagrohotáti (-ám, -hóčem) se; zum — sein biti (sem) v zasméli; er ist zum — sméjejo se mu, zasmehújejo ga. [ljenka.]

Geladene *m.* povábljenec; *f.* pováb-
Gelage *n.* lega, sklád, plast (-i);
(Schmaus) gostíja, obéd, pojedína.

Gelände *n.* zemljišče, zemlja.
Geländer *n.* držáj, ográja, opérnica,
opirálo, priróč; (b. Weingarten) brajda.
geländern ogradíti, držáje napravíti.
gelangen priti (pridem), dospéti v kaj,
doséči (-séžem) kaj, dostigniti kaj; zur
Reise — dozoréti (-ím); zur Kenntniß

— zvedeti (zvem); zur Erkenntniß —
spoznáti; zum Amte — službo dobiti;
zum Besten — dobiti kaj v posést (-i);
zur Entscheidung — dospéti v razsódbó;
zu dem Seinigen — priti do svojega.
gelappt krpast, capast.

Gelass *n.* prostor, prostorišče.
gelassen vdán, mirén, tih, pohléven,
potrpežljiv, hladnokrvén, kroték; *adv.*
počási, polágoma, mirno, lagáno,
hladnokrvno.

Gelassenheit *f.* mirnost, krotkóst, po-
trpežljivost, hladnokrvnost.

geläufig izúrjen, vaje, okrétn, ročen,
spešen; — e Hand hitra —, lahka —,
spretna roka; — e Zunge zgovóren
jezik; er spricht — gladko —, brez
spotikljaja govori; daß ist mir — to
dobro znam, tega sem dobro vaje,
to mi gre gladko od rok.

Geläufigkeit *f.* ročnost, vájenost, iz-
úrjenost, okrétnost, urnost.

gelaut volján, pri volji; gut — dobre
volje, dobrovoljen, židane volje, vesel;
übel — slabe volje, pust, čemerén.

Geläute *n.* zvonjenje, zvonilo; (mit
der Schelle) zvončkanje, zvenkljanje;
(die Glocken) zvonóvi, zvonilo.

gelb rumén, žolt; — machen rume-
niti, žoltíti; orumeniti, požoltiti; —
werden rumeníti, žoltéti, rumeniti se;
o. po-, zarumenéti, ožoltéti; *impf.*
orumenévati; — er Färbestoff rumenilo,
žoltilo; — e Rüben korénje.

gelblättrig žoltolist, rumenopérén.
gelbbraun žoltorjav, rumenkastorjav.
gelbrüstig rumenoprsnat.
gelbbunt rumenopisan, žoltopisan.

Gelbe *f.* rumenóst, žoltóst; rumenina,
žoltina; rumenilo, žoltilo.

gelben *tr.* gelb machen, *intr.* gelb
werden *s.* b. gelb.

Gelberde *f.* žoltáča, zemlja rumenica
od. žoltica.

gelbgestedt rumenomarógast, z žól-
timi marógami.

gelbgestedt rumenokódrast; rumeno-
lás, žoltolás.

gelbgestreift rumenoprógast, z žól-
timi prógami.

Gelbgießer *m.* médar (ki iz žolte medí
posóde dela).

Gelbgießerei *f.* médarnica.

gelbgrau žoltosiv.

gelbgrün rumenozelén, žoltozelén.

gelbhaarig ruménih las, žoltolás.

Gelbkehlchen *n.* ruména pénica.

gelbküpfig žoltogláv.

gelbküch ruménkast, ruménkljat, žol-
tav, žoltkast.

gelbroth rumenordèč, žoltordèč.

Gelbschnabel *m.* rumenokljúnec; (*ver-*
ächtl.) mlečnogóbèc.

gelbschnäbelig rumeno —, žoltokljún.

Gelbstoff *m.* rumenilo, žoltilo.

Gelbsucht *f.* zlaténica, žolténica, ru-
menica. [ničén.]

gelbsüchtig zlaténičén, žoltèl, žolté-

Geld *n.* (Stück) denár, novèc, penez;

coll. denar, denarji, novci, penezi *pl.*;

kleines — drobíz; bares — gotovina;

für sein — zehren ob svojem živéti;

Geld- denárni, novèni.

Geldabgabe *f.* davèk v denárju.

Geldangelegenheit *f.* denárna zadéva,

opravilo z denárjem.

Geldanweisung *f.* denárna nakáznica;

nakázilo denárja.

geldarm brez denárja.

Geldanlage *f.* denárna nakláda.

Geldausgleich *m.* novèna poravnáva.

Geldaushilfe *f.* denárna podpóra.

Geldauslage *f.* denárni stroški *pl.*

Geldbedarf *m.* potreba denárja, de-

narína potreba.

geldbedürftig denárja potrebén.

Geldbeitrag *m.* denárni prispévèk, —

donèsek.

Geldbeschaffung *f.* dobáva —, nabáva

novèv.

Geldbetrag *m.* novčena vsota, denárna vsota.

Geldbeutel *m.* mošnja (za denár), moš-

Geldbrief *m.* pismo z denárjem, denárno pismo.

Geldbuße *f.* globa, denárna kazén (-i).

Geldkurs *m.* kurz, cena denárjev.

Geldeinnahme *f.* prejem denárja; denárni dohódek, izkúpljeni denár.

Gelderpresser *m.* oderúh, odrtník, pi-jávka.

Gelderwerb *m.* zaslužek, pridobitev denárja.

Geldforderung *f.* novčena terjátév, terjávščina.

Geldgebarung *f.* ravnanje od gospodárjenje z denárjem.

Geldgehalt *m.* prava vrednost denárja.

Geldgeschäfte *pl.* novčni posli *pl.*, denárno opravilo.

Geldgier *f.* pohlep po denárju.

geldgierig denárja lákómen, pohlépén.

Geldgürtel *m.* denárni pas, opašnják.

Geldinstitut *n.* denárni zavod.

Geldklang *m.* cvénk, žvénk.

Geldklemme *f.* denárna stiska, sila za denár; huda od. tesna je za denár.

Geldleistung *f.* dajatév v denárju.

Geldlos brez denárja, brezdenárén; suh.

Geldmäkler *m.* denárni mešétar, kupčeváec od. trgóvec z denárji.

Geldmangel *m.* pománjkanje —, nedostáték denárja.

Geldmittel *pl.* denárna sredstva *pl.*, novci *pl.*

Geldnotig *f.* sila za denár; potreba denárja.

Geldpost *f.* denárna pošta; =en *pl.* denárji *pl.*, denárni zneski.

geldreich denárén, premóžen, petičén.

Geldsammlung *f.* nabiranje denárja, sklád.

Geldsendung *f.* denárna pošljátév.

Geldsitz *m.* prevzétnost od. napúh zavóljo bogástva.

Geldstrafe *f.* globa, denárna kazén; eine — verhängen oglobíti, globo prisódi, denárno kazén naložíti.

Geldstück *n.* novéc, denár, penez.

Geldsumme *f.* novčena vsota, denárna vsota.

Geldtag *m.* dan plačila, plačilni dan (dneva).

Geldumlauf *m.* obték denárja, obhód, króženje denárja.

Geldwechsel *m.* menica; (daß Wechseln) menja —, izmenjavanje denárjev.

Geldwert *m.* denárna vrednost.

Geldwesen *n.* denárstvo.

Geldzahlung *f.* plačilo v denárju.

Geldzulage *f.* denárna dokláda, pribóljšek v denárju.

Geldzusammenschuss *m.* denárni sklád.

Geler *n.* ovóčna žólica.

gelegen (liegend) ležèè, stojèè; — sein léžati (-im), stati (stojím); es ist mir daran (viel) — do tega mi je (mного); (bequem) príličen, príročen, prilóžen, ugóden, pripravén; es ist mir — pri náredi mi je, na roke mi je; zu — er Zeit o pravem času, udóбно, ob ugódnem času; du kommst mir — ravno prav si prišel.

Gelegenheit *f.* prilóžnost, prilika; bei — o priliki; (bequeme Lage) príročenost, nared (-i), prilíchnost, ugódnost; (Lage) lega.

gelegentlich príličen, popríličen, prigóden; *adv.* o priliki, o prilóžnosti.

gelehrig účen, naučen, učljiv, dobre glave.

Gelehrigkeit *f.* učnost, naučnost, učljivost, dobra glava.

Gelehrsamkeit *f.* učenóst.

gelehrt učen; — e Sprache knjižni —, pisméni —, znánstveni jezik.

Gelehrte *m.* učenják, učeni mož.

Gelehrtheit *f.* *š.* Gelehrsamkeit.

Geleise *n.* kolovóz, tir; aus dem — kommen iz tira priti (pridem); eine Sache ins rechte — bringen naravnáti, uravnáti, na pravo pot od. v pravi red pripraviti.

Geleit *n.* izprevód, spremstvo, prevòj; sicheres — straza, varstvo; daß — geben sprémíti, sprémljati.

geleiten sprémíti, sprémljati, sprem-ljevati; izprevájati, vódi, Gott geleite dich z Bogom hodi, Bog bodi s teboj.

Geleiter *m.* spremljeváec, spremnik, izprevódnik; drug, tovaríš.

Geleiterin *f.* spremljevávka, sprémnica; družica, tovaríšica.

Geleitsbrief *m.* izprevodni —, spremni list, sprémnica.

Geleitschaft *f.* izprevodstvo, spremstvo, spremljevavstvo.

Geleitschiff *n.* izprevodna ob. spremna ladja, ladja izprevodnica. [na.

Geleitsgeld *n.* izprevodnina, spremnigelenk, gelenkig gibčen, gibek, okréten.

Gelenk *n.* člen, sklep, zglòb, zgib; (am Salme) kolénce; (a. d. Kette) klèp.

Gelenkbein *n.* sklepna kost (-i); zapétna kost, kost zapétnica.

Gelenkchen *n.* členek; kolénčece.

Gelenkigkeit *f.* gibčnost, gibkost, okrétnost.

Gelenkkapsel *f.* sklepna gožva.

Gelenkkopf *m.* sklepna jábolčica.

Gelenkpfanne *f.* sklepna pónvica.

Gelenkschmiere *f.* sklepna maz (-i).

gelfern dreti (derem) se, révkati, vréščati (-im).

Gelichter *n.* vrsta, baža, sorta, ploha, škvart; (verächtl.) druhál (-i), sódrga, klika.

geliebt ljubljen, drag, ljub; —ešte preljúb, predrág.

Geliebte *m.* ljubímèc, ljubček, milček, ljubóvnik; *f.* ljubica, ljuba, milica, ljubóvnica.

gelinde mehèk, rahèl, lahèn; meh-kótèn, lehkótèn; (sanft) krotèk, mil, blag; (v. Regen) pohlévèn; (von der Haut) volján, mehák, gladèk; *adv.* rahlo, na lahko, izlépa.

Gelindigkeit *f.* rahlost, voljnost, meh-kóst, lehnóst, pohlévnost; mehkóta, lehkóta.

gelingen po sreči izíti (-idem) se, posréčiti se, uspéšiti se, pogódu iztéči (-tečem) se, obnésti (-nésem) se; iti (grem) izpod rok, spéšiti se, odsédati se, po godu iztékati se.

Gelingen *n.* uspéh, dobër izid.

Gelispel *n.* šepèt, šepetánje, žubòr.

gellen zvenéti, brnéti, donéti; óriti se, razlégati se.

geloben obljúbiti, zaobljúbiti, obéčati, zaréči (-rečem) se, obljúbo storiti; *impf.* obédati, obéčávati; daš gelobte Sand obljúbljena dežéla.

Gelöbnis *n.* obljúba, zaobljúba, obèt.

Gelfe *f.* komár; *dem.* komárèk.

gelt! *interi.* (= nicht wahr?) jèli; *pl.* jèlite; kaj ne, ali ne, ali ni res? ali ni takò?

gelt (unfruchtbar) jalov, neplóden, strpel, brez mleka; —e Kuh jálovka, jálovica; —es Vieh jálovína; — werden izjaloviti se.

Gelte *f.* golída, káblica, vedrica; (z. Schöpfen) korèc.

gelten veljáti, vredèn biti (sem), ceno ob. vrednost iméti (imám), stati (stannem); — lassen dopustiti, priznáti; was gilt? kaj veljá? kaj staviš? koliko stave? (von Einfluss sein) veljáti, veljávo —, vplív iméti (imám); pre-móči (-morem), izdáti (-dam).

geltend veljavèn; — machen dognáti (-zénem), potéginiti se za kaj, do veljave správití, veljavno narediti; sich — machen veljávo si zadobiti, do veljave priti (pridem); sein Recht — machen utríditi, dokázati (-kázem) svojo pravico, svojo pravico zglásiti, svoji pravici veljávo zadobiti, se zanjo pog-náti (-zénem); *impf.* svojo pravico utrjevati, dokazovati, se zanjo pogá-njati; einen Grund — machen vzrok postaviti, opréti se na vzrok; *impf.* opirati se, stávití za vzrok.

Geltendmachung *f.* dokazovánje, ob-veljáva.

Geltling *m.* jálovèc.

Geltung *f.* Wert, Bedeutung) veljáva, veljavnost; cena, vrednost; zur — kommen priti (pridem) do veljave, obveljáti, zmóči (zmorem); zur — bringen uveljaviti, *impf.* uveljavljati; — haben veljáti, veljávo iméti (imám), v veljavi biti (sem), iméti veljavnost; — verschaffen dem Gehege zakónu veljávo zadobiti, — dati; außer — setzen razveljaviti, ob veljávo deti (dem u. denem), ovréči (-vržem), veljávo odvzéti (-vzámem); *impf.* razveljavljati, ob veljávo dévati.

Geltungsdauer *f.* doba veljavnosti, veljavna doba. [veljá.

Geltungsgebiet *n.* ozémlje, za katero

Geltvieh *n.* jálova živína, jálovína.

Gefübde *n.* obljúba, zaobljúba; ein — machen obljúbiti, obljúbo storiti, zaobljúbiti.

Geflüfte *n.* pohlep, pohót (-i), pohòt, hlepnost, poželenje.

geflüsten, eš geflüstet midj hlepim, hrepenim, željo imám; mika me, hoče se mi, rači se mi, volja me ima do, zažélel sem, sahtélo se mi je, ljubi se mi, rad bi; sich — lassen polákniti se česa, polákomniti se.

geflüßig pohlepén, hlepljiv, pohòtén, hotljiv, poželjiv.

gemach polágoma, zlagoma, počási, po malem, v lag.

Gemach *n.* (*pl.* Gemächer) predel, hram, hiša; izba, soba; (Kammer) žúmnata; Schlaf— spálnica.

gemächlich *adv.* j. gemach; *adi.* zložén; lágotén; udóbén, prilíčen, pripravén; prijétén, mirén; (langsam) počásén.

Gemächlichkeit *f.* zložnost; lágotnost, lágot(-i); udóbnost, prilíčnost; mirnost.

Gemahl *m.* soprog, mož, zakónski drug; =in *f.* sopróga, žena, zakónska družica.

gemahnen spómniiti, opómniiti; *impf.* spominjati, opominjati; eš gemahnt midj zdi se mi, dozdéva se mi, hodi mi po glavi, hodi mi na misel.

Gemälde *n.* podóba, slika, obráz; slikanje, slikarjia.

Gemäldesammlung *f.* zbirka slik.

Gemarkung *f.* meja.

Gemäß *n.* mera, merilo.

gemäß *adi.* primérjen, primérén, pristójen; *adv.* po, v zmislu, po zmislu, z. B.: dem Befehle — po povelju, dem Befehle — po zakónu.

Gemäßheit *f.* primérnost, pristójnost; in — po, v zmislu, z ozirom.

gemäßigt zmerén; (v. Klima) zmernotópél. [mirje]

Gemäuer *n.* ozidje, zidóvje, zidíne *pl.*,

gemein naváden, vsakdánji, vsednji,

prost, preprót; (allgemein) obči, občén,

splošén; (niedrig, schlecht) malopridén,

podél; prostáški; nízek, nízkega stanú;

ein — er Bruch navádni ulómék; der

— e Mann mil. prósti voják, prosták;

— er Mord prósti umòr, podli umòr;

— eš Verbrechen podlo hudódelstvo.

Gemein- splošni, obči, občni; (der

Gemeinde gehörig) srenjski, občinski;

=adler *m.* občinska ob. srenjska njiva.

Gemeinbeste *n.* obéna blaginja.

Gemeinde *u.* Gemeine *f.* občina, srenja, soséska; Gemeinde- občinski, srenjski.

Gemeindeamt *m.* občinski urád.

Gemeindeamtsdiener *m.* občinski sluga, — služábnik.

Gemeindeangehörige, Gemeindebürger *m.* občan, občinski domačinéc, srenjan, sosésčan; *f.* občánka.

Gemeindeangehörigkeit *f.* občinsko domačinstvo.

Gemeindeangelegenheit *f.* občinska stvar (-i).

Gemeindeanstalt *f.* občinska napráva, občinski zavod.

Gemeindeauflage *f.* občinska nakláda, občinski davék.

Gemeindeauschuss *m.* občinski odbòr.

Gemeindebehörde *f.* občinsko oblástvo.

Gemeindebezirk *m.* občinski okraj.

Gemeindeeigentum *n.* občinska last (-i) ob. lastnina.

Gemeindegebiet *n.* občinsko ozémlje.

Gemeindegewisse *m.* občinski družnik.

Gemeindegeseh *n.* občinski zakon.

Gemeindeglied *n.* občán, ud občine.

Gemeindegut *n.* občinsko blagó.

Gemeindehaus *n.* občinska hiša; =haft *m.* občinsko gospodarstvo.

Gemeindelast *f.* občinsko breme.

Gemeinematritel *f.* občinska mática.

Gemeinemitel *pl.* občinski iméték.

Gemeindeordnung *f.* občinski red.

Gemeindepolizei *f.* občinsko redárstvo, občinska policija.

Gemeinderath *m.* (Corporation) občinski svèt, občinsko svetovávstvo; (Person) občinski svetovávec, — svetnik.

Gemeindefraße *f.* občinska cesta.

gemeindeüblich v občini naváden.

Gemeindeumlage *f.* občinska prikláda.

Gemeindevorband *m.* občinska zveza.

Gemeindeversammlung *f.* občinska ustáva.

Gemeindevermögen *n.* občinska imovina.

Gemeindevertretung *f.* občinski zastòp.

Gemeindevoranschlag *m.* občinski proračún.

Gemeindevorstand *m.* župánstvo, občinsko starejšinstvo; (Person) župán.

Gemeindevorsteher *m.* župán, občinski glavár.

Gemeindevahl *f.* občinska volitev.
Gemeindevahlordnung *f.* občinski volilni red.
gemeinfaßlich občnoumévén, sploh razumljiv.
Gemeinfaßlichkeit *f.* občna umévnost, splošna razumljivost.
gemeingefährlich obče nevarén.
Gemeingeist *m.* duh edinstva, skrb (-i) za občno blaginjo.
gemeingiltig občnoveljavén, splošnoveljavén, pvsód od. splòh veljavén.
Gemeingut *n.* obče —, vkúpno blagó, občno imetje.
Gemeinheit *f.* prostóta, prostáštvo, nizkóst; zbòr, korporácija.
gemeinhin *adv.* splòh, navádo.
Gemeinhirt *m.* občinski črednik, srenjski pastir.
gemeiniglich splòh, splošno, v obče, navádo.
Gemeininteresse *n.* občna —, splošna korist (-i).
Gemeinname *m.* splošno imé (-na).
Gemeinnuhen *m.* občni prid, splošna korist (-i).
gemeinnützig občekoristén, občekoristén.
Gemeinnützigkeit *f.* občna koristnost.
Gemeinplatz *m.* občni prostor, skupno mesto; (*loc. comm. rhetor.*) splošnoveljavni od. občoveljavni od. obči izrèk.
gemeinsam vkúpén, obči, občén.
gemeinsamkeit *f.* vkupnost, občnost.
gemeinschädlich občeškodljiv, vsem škodljiv, občekvárén.
Gemeinschaft *f.* vkúpnost, združba; (zwischen zweien) spolovina; (eheliche) zakónska združba od. zveza; (die Verbindung) občestvo, družba; — des Eigenthums solastnina, sopeséstje; in — bejßen vkup iméti (imám), (von zweien) v spolovini iméti; — haben družiti se, pečáti se, pajdášiti se, iméti s kom opraviti, iméti ga za továriša.
gemeinschaftlich skupén, vkúpén, obči; *adv.* vkup, skupaj.
Gemeinschaftsvermögen *n.* vkúpna imovina.
Gemeinschaft *m.* obči zaklád, občevína.
Gemeinschenke *f.* občna kréma, občna pivnica.

Gemeinschreiber *m.* občinski od. srenjski pisár.
Gemeinsinn *m.* enomiselnost, enodúšnost, složnost; skrb za občno blaginjo.
gemeinsinnig enomiseln, enodúšen; skrbén za občo korist.
Gemeintrist *f.* občinski pašnik, srenjski pašnik.
gemeinüblich sploh naváden, pvsód v navádi.
gemeinverständlich *f.* gemeinfaßlich.
Gemeinwesen *n.* občinstvo.
Gemeinwohl *n.* občna blaginja.
Gemenge, Gemengsel *n.* zmes (-i), méšanica, meša; zbroda, sódrga.
Gemengtheil *m.* zmesnina, zmesék.
gemessen iz-, premérjen, umérjen; —er Befehl odlóčno povélje, ostér ukaz.
Gemekehl *n.* klanje, mesársko klanje, mesárjenje, krvoprelivanje, krváv pobòj.
Gemisch *n.* zmes (-i), méšanje, méšavina, méšanica; zmešnjáva.
gemischtkinig raznočrten.
Gemme *f.* dragi kamén; rézani od. izbrúšeni dragulj.
Gems, Gemse *f.* divja koza.
Gemsbock *m.* divji kozel.
Gemsjagd *f.* lov na divje koze.
Gemsjäger *m.* lovéc od. streléc divjih koz.
Gemsleder *n.* írhovina od divje koze.
Gemiind *n.* sovódnj (-i); sovódnje *f. pl.*, ustje, stočje.
Gemunkel *n.* šepetánje, čebljanje.
Gemurmel *n.* žabòr, žuborjenje, šumljánje; mrmránje.
Gemurre *n.* godrnjánje, mrmránje.
Gemüse *n.* zelenjava, zelenjád (-i), zelenje, zelenina, zelšočina, zeleničje; pri-kúha; (Erbgemüse) prstnina; (Külfenfrüchte) sočivje; (Kraut) zelje; (Kübe) repa.
Gemüsegarten *m.* zelenják, vrt za zelenjavo, zelnik.
Gemüsekehl *m.* kapus.
gemüthiget primóran, prisiljen.
Gemüth *n.* srce, čut; (Naturell) nárav (-i), čud (-i); ein gutes (böses) — haben biti (sem) dóbrega (zlega) srca; sich zu — e führen k srcu vzéti (vzámem) si; *impf.* k srcu jemáti (jémlem) si, skr-

béti za kaj; *impers.* skrbí, peče, bolí, žali me, sega mi do srca.

gemüthlich *adi.* dobrodúšen, blagodúšen, dobrosrčen; —er Menſch do- bričnik; (heiter) dobrovóljen; (ange- nehmi) ugóden, prijétén; *adv.* ugóдно, pogódu, všeč, po všeči, po volji.

Gemüthlichkeit *f.* dobrodúšnost, blago- dúšnost, dobrosrčenost; ugódnost; do- brovóljnost.

gemüthlos brez čuvstva, — srca, trd.

Gemüthsart *f.* čud (-i), nárav (-i).

Gemüthsaufregung *f.* razbúrjenost, razbúrjena duša.

Gemüthsbewegung *f.* duševna razvne- tost, strast (-i).

Gemüthsgabe *f.* dušni dar, dušna zmožnost.

Gemüthskraft *f.* dušna moč (-i).

gemüthskrank bolán na duši.

Gemüthskrankheit *f.* dušna boléžen (-i).

Gemüthruhe *f.* srčni mir, dušni pokoj.

Gemüthschwäche *f.* slabodúšnost.

gemüthstark krepkodúšen.

Gemüthstärke *f.* krepkodúšnost.

Gemüthsstimmung, Gemüthsverfassung *f.* **Gemüthszustand** *m.* dušni stan (-ú), dušno stanje; in üblen Gemüthszustand verſetzen ozlovóljiti.

Gemüthsunruhe *f.* srčni nemír, dušni nepókoj.

gemüthvoll, gemüthreich čutljiv, čuv- stven, poln čuvstva; rahločúten.

gen i. gegen.

genannt imenován, oménjen, rečen.

genant tesnóben; nadležén, nepri- jétén.

genüßlich sladkosnèd, sladkosnédén, poslástén, láskrn. [krnost.

Genüßlichkeit *f.* sladkosnédnost, lás- genaú natánčén, natánèk, popóln, nadróbén, točén; (enganliegend) tesén, ozèk, napét; (ſparjam) varèén, skop, *triv.* skoporit; —es Gewiſſen tenka vest (-i); —er Freund iskrén prijátelj; mit —er Noth komaj, jedva, tóliko da, rávno da; der —eſte Preis naj- nižja od. skrajna cena, zadnji kup; — genommen pravzaprav; *adv.* na- táno, natánčno, nadróbno, do pike, do zobca, točno, popólnoma; (ſorg- fältig) pazljivo, zvesto.

Genauigkeit *f.* natánčnost, točnost, popólnost.

Gen darm *m.* (*pl.* Gen darmen) zan- dár, oróžnik.

Gen darmerie *f.* zandárstvo, oróžništvo.

Gen darmeriepostencommando *n.* povélj- stvo oróžniške postáje.

Genealog *m.* rodoslóvec, rodopisèc.

Genealogie *f.* rodoslóvje, rodopis, rodopisje; rodoslédje.

genealogisch rodoslóvén, rodopisén.

genehm všeč, vsèčén, povšèčén, po- vóljen, prijétén.

Genehmhaltung *f.* dovolitèv, potrdi- tèv, dovolilo, potrdilo.

genehmigen potrdíti, odobriti, dovó- lití, privóliti; *impf.* potrjevati, odo- brávati.

Genehmiger *m.* potrdnik, odobritej, dovolítelj.

Genehmigung *f.* odobrilo, potrditèv, odobritèv, dovolitèv, pritréditèv. [stina.

Genehmigungsurkunde *f.* odobrila li- geneigt naklónjen, nagnjen, visèè,

polóžen; *fig.* nagnjen, naklónjen, sklon; ich bin — zu glauben kmalu od. skor- raj bi verjel.

Geneigtheit *f.* nagnjenost, polóžnost; *fig.* nagnjenost, sklonost, naklónjenost.

General *m.* (*pl.* Generale) vojáški po- véljnik, general, vójevoda, vojskovódja;

General generálſki, generálov; glavni, generálni.

Generalcommando *n.* generálni ko- mando, generálno povéljstvo.

Generalfeldmarschall *m.* najvišji oder glavni maršal, general-feldmaršal.

Generalien *pl.* splošna vprašánja, splóšnosti.

Generalinspector *m.* glavni nadzórnik.

Generallieutenant *m.* najvišji vojskovòd.

Generalkarte *f.* glavni zemljevid.

Generalmajor *m.* generálmajor.

Generalmarſch *m.* generálni marš.

Generalprobe *f.* glavna izkúšnja.

Generalprocurator *m.* generálni pro- kurátor.

Generalstab *m.* generálni štab.

Generalsuperintendent *m.* véliki super- intendént.

Generalswürde *f.* generálstvo, gene- rálska část (-i).

Generalversammlung *f.* glavni shòd, občni zbor.

Generation *f.* rod, zarod, koléno; (Nachwuchs) naraščáj.

generell splošen, občén.

generös velikodúšen, blagosrčén, blá-gega srca, blagomiseln.

Generosität *f.* velikodúšje, velikodúš-nost, plemenitost srca, blagosrčénost.

genesen ozdravéti, ozdráviti se, preboléti, okrévati; izléčiti se; *triv.* sko- léhati.

Genes f. postánék, počétek, izvir.

Genesung *f.* ozdravénje, ozdráva, ozdravitév, prebolénje.

Genesungsmittel *n.* zdravilo.

genetisch postánék zadevajòc, gené- tičén, vznikoslòvén.

Genetiv *m.* rodilnik, génetiv.

genial veleúmén, bistroúmén, domí- seln, geniálnén.

Genialität *f.* veleúmje, veleúmnost, bistroúmnost, geniálnost.

Genick *n.* tilnik, zatilnik, zatílek, šijnjak, šija.

Genickschmerz *m.* bolečina v zatilniku.

Genie *n.* (*pl.* Genies) veleúm, bistro- úm.

Geniercorps *n.* ženijski oddélek.

genieren móčiti, nadléžen biti (sem), neprilícén biti; sich — tesniti se, sram biti (*impers.*), sramovati se.

genießbar užitén, použitén.

Genießbarkeit *f.* užitnost.

genießen užiti (-žijem), použiti, za- užiti; *impf.* používatí, zaužívatí, uží- vati; nüchtern etvas — odteščúti se; Fleisch — mrsiti (se). [tel.]

Genießer *m.* uživávec, uživáč, uživá-

Genießerich *m.* veleúmni čin, geni- álni čin.

Geniewesen *n.* vojáško stavíteljstvo, ženijstvo.

Genisse *n.* znes (-i), smetjè, smeti *pl.*, stelja.

Genitalien *pl.* rodila, plòdila.

Genius *m.* genij, duh; (*pl.* Genien) dobri duhoví *pl.*

Genoss, Genosse *m.* drug, továriš, zá- družnik, družábnik.

Genossenschaft *f.* zádruga.

Genossenschaftler *m.* zádrúžnik.

genossenschaftlich zádrúžen.

Genossenschafts-antheil *m.* zádrúžni delež; =Krankencasse *f.* zádrúžna bolní- ška blagájnica; =vermögen *n.* zádrúžna imovina.

Genossin *f.* družica, tovarišica, zá- družnica, družábnica.

Genre *n.* (*m.*) rod, način; (im Schrei- ben) pisáva; (im Bauen) zidáva.

Genrebild *n.* obráz (slika, podòba) iz življenja.

Gentleman *m.* poštenják, vrli mož, víteški človek.

genug dosti, zadósti, dovolj.

Genüge *f.* dovóljnost, zadóstnost; zur — schlafen, trinfn naspáti (-spím) se, napíti (-pijem) se *ic.* mittelst eines mit dem Präfix na- gebildeten perfectiven reflexiven Verbums.

genügender zadosítiti, zadovóljiti; *impf.* zadosščati, navdóljati.

Genügenderleistung *f.* zadosítitév, zadosító, zadovóljitév.

genügen dosti biti (sem), zadosťovati; navdoléti (nadovóléti).

genügend zadosťén, dovóljen.

genügend zadosťén z malim, dovól- ljen, zmerén.

Genügsamkeit *f.* zadovóljnost z ma- lim, dovóljnost, zmernost.

genugthun zadosťiti, zadovóljiti, za- dosti storiti; *impf.* zadosščati.

Genugthuung *f.* zadosťitév, zadosító, zadosščénje, zadovóljščina; — leisten *f.* genügeleisten.

Genus *n.* (*lat.*) rod (-a *n.* -ú), spól.

Genuss *m.* užiték, uživanje, zaužíva- nje, používanje, zaužitje; im Genuss sein uživati; es ist ein — vesélje (ra- dost) je.

Genussmittel *n.* užitna stvar (-i), po- užitnina; nasládje, nasládlo.

Genussucht *f.* poželénje po uživanju, poželjívost, pohlep po nasládnostih.

genussüchtig poželjív, pohlepén po nasládnostih.

Genzian *f.* *f.* Enzian.

Geodäse *f.* zemljemérstvo.

geodätisch zemljemérski. [zija.]

Geognose *f.* zemljeznánstvo, geogno- geognostisch zemljeznánski.

Geograph *m.* zemljepisèc, geograf.

Geographie *f.* zemljepis, zemljepisje, geografija.

geographisch zemljepišen, geografski; — *e* Breite zemljepišna širina; — *e* Länge zemljepišna dolžina; — *e* Lage zemljepišna lega.

Geolog *m.* zemljelóvčec, geolog.

Geologie *f.* zemljelóvje, geologija.

geologisch zemljelóvčen, geolóski, geologijski.

Geometer *m.* zemljemérčec, mérjavčec, merčín, geometér. [trija.]

Geometrie *f.* zemljemérstvo, geometrijski, geometričen, geometrijski, geometričen.

Gepüß *n.* pratež, prtljága; cula.

Gepüßscheit *m.* list o prtljági, pratežnica.

Gepantsch *n.* brozga, čobódra, čorba, zbroja.

Gepflogenheit *f.* naváda, običáj, šega.

Gepflapper *n.* blebetánje, žlabudránje, blebét, gobezdánje.

Gepflurr *n.* vek, vekánje, večánje, vreščánje, plákanje.

Gepolter *n.* ropót, ropotánje.

Gepräge *n.* kov, kovánje; (Zeichen) vtisk, podóba, známenje, znak, belég.

Gepräge *n.* blišč, bliščóba; velikolépje, gízda, veličástnost, krasóta, sijánost. [ljánje.]

Gep rassel *n.* praskét, prasketánje, pokgeprüft izprašan, preizkušén.

gequellcht zdruzujen, zmečkán, zmlinčen, stisnjen.

Ger *m.* metálno kopje, súlica.

gerade ravén, prem; (v. d. Zahl) sod, sodév; (aufrecht) pokónčen; (offenherzig) odkritosrčen, prostodúšen; — *u* Weges narávnost, naravnóč; *adv.* ravno, báš, práv; (— früher) otódi, zdájka, zdájkar; (aufwärts) po koncu.

Gerade *f.* prema (*sc.* črta).

geradeaus *adv.* narávnost napréd.

geradehin *adv.* narávnost tja.

geradeweg *adv.* narávnost, brez ovínkov, naravnóč.

geradezu *adv.* narávnost, kar.

Geradflügler *m.* ravnokrilčec, premo-krilčec.

Geradheit *f.* premóst; odkritosrčnost, prostodúšnost, iskrenóst.

geradlinig ravnočrtén, premočrtén.

geradlinig odkritosrčen, prostodú-

šen, iskren.

geradstellig sodoméstén.

geradzu premožòb, ravnožòb.

Gerassel *n.* návlaka.

Gerassel *n.* rožljanje, rompljanje; (v.

Wagen) drdránje, ropotánje, drkót.

Geräth *n.* sprava, opráva, pripráva;

(Geschirr) posóda, posódje; (Werkzeug)

oródje; Haus — pohišje, pohišstvo.

gerathen priti (pridem), dospéti, pasti

(padem), zaíti (-idem); (ungefähr kom-

men) zabrésti (-brédem), zagáziti, na-

mériiti se, naletéti; in Streit — spreti

se, skrégati se, zbeséditi se; in Zorn

— razjeziti se, ujeziti se, razsrđiti se;

in Schulden — zadolžiti se; in Brand

— vnéti (vnámem) se, vžgáti se; in

Stoßen — zastáti, *impf.* zastájati; in

Verlust — izgubiti se; in Armut —

obóžati, obubóžati; (gelingen) po sreči

izíti (-idem) se, posréciti se, izponésti

se, obnésti se; nicht — pokaziti se;

(v. Fruchten) roditi; obroditi, obnésti se.

Gerathwohl *n.* auš — na slepo srečo,

tjavendán, po naméri, navdán.

Geräthschaft *f.* i. Geräth.

geraum prostóren, prostrán; — *e* Zeit

mного časa; seit — *er* Zeit iz davna;

vor — *er* Zeit pred davnim časom.

geräumig prostóren, prostrán, ob-

šírén, razséžen. [nost.]

Geräumigkeit *f.* prostórnost, prostrá-

Geräume *n.* krčevína, novína, laz,

rovč.

Geräusch *n.* šum, hrum, hrušč, trušč,

hrup, vrišč, šuménje, šundér; (b. Zer-

brechen oder Zerreißen) résk, hrést;

(weibm.) drob, drobovína.

geräuschlos brez šuma, tih.

geräuschvoll šumén, šumóvit, hrumén,

hrupén.

Geräusper *n.* hrk, hrkanje.

Gerbebaum *m.* strojilnik.

Gerberisen *n.* strgálo.

gerben strojiti, udelovati; ustrojiti,

udélati; *fig.* mázati (mazem), búnkati;

namázati, nabúnkati.

Gerben *n.* stroj, strojitév.

Gerber *m.* strojár, kozar; (Weiß—)

irhar; **Gerber-** strojárski.

Gerberei *f.* strojárstvo. [níca.
 Gerbergrube *f.* strojárská jama, var-
 Gerberlohe *f.* česlo.
 Gerberlohmühle *f.* stope (*pl.*) za česlo.
 Gerberwolle *f.* strojárská volna.
 Gerbestoff *m.* česlovína, strojlo.
 gerbestoffhaltig česlovit.
 gerecht pravičen; (recht) práv; (an-
 gemessen) priměřen; (gewachsen) kos
 biti (sem) čemu.
 gerechtfertigt opravičen.
 Gerechtigkeit *f.* pravica; (Eigenschaft)
 pravícnost; den Händen der — über-
 liefern pravici izročiti.
 Gerechtkeitspflege *f.* pravosódjie.
 Gerechtfame *f.* oblašt (-i), pravica.
 Gerede *n.* govorenje, govorica; es
 geht daß — govore, pravijo.
 gereicht biti (sem) za kaj, slúžiti;
 es gereicht ihm zur Ehre část mu dela,
 na část mu je, částí ga; es gereicht
 zum Vortheil v korist biti, v prid biti;
 zum Schaden — v škodo biti, na kvar
 biti; zur Schande — sramotíti, sra-
 móto delati, biti v sramóto.
 Gerichte *n.* trganje; um dicke Sache ist
 viel — za to reč se trgajo, púlijo, ženó.
 Gerenne *n.* létanje, dirjanje.
 gereuen kesáti se; es gereut mich
 kesám se, žal mi je, grize me, ob-
 žalujem.
 Gerent *n.* laz, novína, krčevína, tre-
 bež, rovt, posčkovje.
 Gergel *m.* utór.
 gergeln utóriti.
 Gerhab *m.* s. Vormund.
 Gericht *n.* sod; sodišče, sodníja; (daß
 Nichten) sodba; — halten sódit; be-
 joutereß — poséбно sodišče; zustán-
 diges — pristójno sodišče.
 gerichtlich sođen, sodnji, sodben, sod-
 níjski.
 Gerichts- sodni, sodníjski.
 Gerichtsacten *pl.* sodní spisi.
 Gerichtsadjunct *m.* sodní pristav.
 Gerichtsamt *n.* sodišče, sodnístvo.
 Gerichtsarzt *m.* sodní zdravník.
 gerichtsbear sodišču podvržen.
 Gerichtsbarkeit *f.* sodstvo, sodnost,
 sodna oblašt (-i).
 Gerichtsbeamte *m.* sodní urádník.
 Gerichtsbehörde *f.* sodno oblaštvo.

Gerichtsbeisitzer *m.* sodní prisédník.
 Gerichtsbescheid *m.* sodní odlók.
 Gerichtsbezirk *m.* sodní okraj.
 Gerichtsjemiker *m.* sodní kemik.
 Gerichtscommission *f.* sodní navòd,
 sodna komisija.
 Gerichtscompetenz *f.* sodna pristójnost.
 Gerichtsdiener *m.* birič, sodní sluga.
 Gerichtseid *m.* sodna priséga.
 Gerichtseintheilung *f.* sodna razrédba.
 Gerichtserien *pl.* sodní prázníki, sod-
 ne počitnice *pl.*
 Gerichtsgebühr *f.* sodna pristójbina,
 sodnina.
 Gerichtshaus *n.* sodna hiša.
 Gerichtshof *m.* zbornó sodišče, sodní
 dvór; oberster — najvíšje sodišče.
 Gerichtskanzlei *f.* sodna písárnica.
 Gerichtskosten *pl.* sodní stroški.
 Gerichtsschrenk *n.* sodní fevd.
 Gerichtsordnung *f.* sodní red.
 Gerichtsorganisation *f.* sodna urédba,
 urédba sodišč.
 Gerichtsperson *f.* sodna oséba.
 Gerichtspräsident *m.* sodišče.
 Gerichtsrath *m.* sodní svétník.
 Gerichtssaal *m.* (*pl.* — sále) sodnílnica.
 Gerichtssiegel *n.* sodní pečát.
 Gerichtssitzung *f.* sodna seja.
 Gerichtssprengel *m.* s. Gerichtsbezirk.
 Gerichtsstand *m.* podsódnost.
 Gerichtsstelle *f.* sodišče.
 Gerichtstillstand *m.* prestáněk pravo-
 sódja.
 Gerichtsstuhl *m.* sodní stól.
 Gerichtsstunde *f.* sodna ura.
 Gerichtstafel *f.* sodna deska.
 Gerichtstag *m.* sodní dan (dneva).
 Gerichtsverfahren *n.* sodno postópanje.
 Gerichtsverfassung *f.* urédba sodních
 oblaštiev.
 Gerichtsverhandlung *f.* sodna razprá-
 va, sodna obravnáva.
 Gerichtsverwaltung *f.* pravosódna
 upráva.
 Gerichtsvogt *m.* sodník.
 Gerichtsvollzieher *m.* sodní izvršitelj
 od. izvrševávěc.
 Gerichtsvorstand *m.* sodní predstójník,
 načélník sodišča.
 Gerichtswesen *n.* sodstvo, sodnístvo.
 Gerichtszunge *m.* sodna přiča.

gerichtszuständig pristójen, podsóden.
Gerichtszuständigkeit *f.* pristójnost so-
diše.

gerieben (fein, durchtrieben) premetèn,
zvit, pretkán, predélan.

gerieren sich nósiti se, obnášati se,
vesti (vedem) se.

Geriesel *n.* cizénje, curljánje; šumòt,
šumljánje.

gering mali, -a, -o, majhèn, drobèn,
lahèk; (dem Werte nach) ničev, malo-
vrédèn, sláb; — an Zahl malobrójèn,
maločíseln; — es Eintommen pièli do-
hodki *pl.*; — er Preis dober kup, nizka
cena, po ceni; der — ste Preis zadnji
kup, zadnja cena; nicht im — sten kratko
nikar ne, ni malo; — es Erz jálova ruda.

geringachien za malo šteti (štejem),
nizko céniti, malo číslati, prezírati.

Geringachtung *f.* nespoštóvanje, zani-
čevánje, prezíranje, prezírnost.

geringfügig malenkóstèn, majhèn,
malovážen, malovrédèn, neznátèn.

Geringfügigkeit *f.* malenkóst, malo-
vážnost, neznátnost.

geringhaltig maloobsézèn, malo v sebi
držèc; sláb, ubóg, malovrédèn, lahèk.

Geringhaltigkeit *f.* maloobséznost;
malovrédnost, lehkost.

geringschätzen za malo šteti (štejem),
nizko céniti, malo číslati, prezírati.

geringschätzig malovážen, male vréd-
nosti, malo číslan; malo číslajòc, za-
ničeválèn, prezírljiv, prezírèn; — von
etwas reden zaničljivo, prezírno, pre-
zírljivo o čem govoriti, kaj v nič dévati.

Geringerschätzung *f.* malovážnost; pre-
zírnost; jemanden mit — behandeln
zaničljivo s kom ravnáti.

Geringerschätzung *f.* nespoštóvanje, za-
ničevánje, prezíranje, prezírnost. [*pl.*]

Gerinne *n.* vodotòk, žleb, struga, rake
gerinnen stéditi se, zgostiti se; po-
kréniti se, zakrkniti, steti (stámem,
stnèm) se; (v. der Wíld) zasíriti se,
skísati se, sesésti (-sédem) se, zgrísti
(-grizem) se.

Gerippe *n.* okóstje, okóstnica, kost-
nják, ogródje; *fig.* sama koža, kost in
koža.

gerippt gábrnat; — er Schäfelstich gá-
brnati kváckani vbòd.

Germ *m.* drožje (-ij) *f. pl.*, drozi *f. pl.*
Germane *m.* German, Germánec.

germanisieren ponémóiti, *impf.* po-
nemčevati; — d nemčeválèn.

Germanismus *m.* germanizém.

Germer *m.* čemerika.

gern rád, -a, -o; lieber rajši; herzlich
gern iz (od) srca rád; gern haben rád
iméti (imám), ljúbiti.

Gerüchel *n.* grgránje, hropénje.

Gerühricht *n.* trstje, trstíče.

Geröll *n.* (b. Wagens) drdránje; (des
Donners) grménje, gromovina, gromòt.

Gerölle *n.* prod, prodèc, prodovina,
grah, grušec, gramoz, kršje.

Geröllhalde *f.* láberje.

geröstet oprážen. [ječménji.]

Gerste *f.* ječmen; Gersten- ječménov,
Gerstendier *m.* (nach der Ernte) ječ-
ménišèc. [nják.]

Gerstenbrot *n.* ječménov kruh, ječme-
novec.

Gerstengraupe *f.* ječménova kaša, ječ-
menica, ječménka, obdélan —, phan
ječmen.

Gerstenkorn *n.* ječmen, ječménec,
ječménovo zrno.

Gerstenmehl *n.* ječménova moka. [ka.]

Gerstenstroh *n.* ječménica, ječménov-
sladkor.

Gerstenjuder *m.* ječménov sladkor.

Gerste *f.* šiba, prot, vitra, vitva, šibina;
dem. šibica, vitrica, protèc; *coll.* šibje,
protje.

Geruch *m.* vòh, vònj, duh; e. augeneh-
mer — prijétèn duh, vonjava, dišava;
ein übler — neprijétèn duh, zadah,
smrad (-a, -ú); — haben dišati. [vonja.]

geruchlos nedišèc, brez duha; brez
Geruchlosigkeit *f.* nedišèčnost, po-
mánjkanje duha, nevonjavost.

Geruchsnerv *m.* vonjalni živèc, vohál-
ni živèc. [njálo.]

Geruchsorgan *n.* vohálo, duhálo, vo-
hálno.

Geruchssinn *m.* vònj, vòh.

Gerücht *n.* govorica, glas; es geht das
— gorové, govorica je; es verbreitete
sich das — glas so zagnáti, glas je
počil, govorica se je raznésla; gutes
— sloves, dobro imé (-na); das —
ausbreiten glas —, novíce raznášati.

gerüchtweise *adv.* po govorici, kakor
se govori, kakor (ljudje) práviyo (pri-
povedújejo), bajé da, menda.

geruhen blagovoliti, ráčiti.
 Gerumpel *n.* ropôt, ropotánje.
 Gerümpel *n.* ropotíja, šara, brkljaríja.
 gerundet zaokróžen, zaobljen, okrô-
 gél, oblast.
 Gerundium *n.* gerúndij, glágolnik.
 Gerüst *n.* odér, ogrédje.
 Gerüstbrett *n.* ódrnica.
 Gesäuge *n.* záganje, píljenje.
 gesägt napíljen; sežágan.
 Gesäme *n.* séménje, séména *pl.*
 gesammelt zbran.
 gesamt ves, vsà, vsè; skupén, cel,
 celôtén, celokúpén, splošén; alle —
 vsi skúp, kar jih je; *adv.* skupno.
 Gesamtbetrag *m.* vès znesék, vsota,
 skupní znesék.
 Gesamtertrag *m.* ves dohódek, ves
 donésék, cel dobiček.
 Gesamtheit *f.* skupnost, splošnost,
 celóta, celovitost. [moč.
 Gesamtmacht *f.* vsa moč (-i), skupna
 Gesamtministerium *n.* celo ob. skup-
 no ministrstvo.
 Gesamturtheil *n.* splošna sodba,
 splošni razsódek. [zveza.
 Gesamtverband *m.* celótna ob. vkúpna
 Gesamtverbürgung *f.* splošno poró-
 štvo, vzajemno (nerazdélno) poróštvo.
 Gesamtwirkung *f.* vkúpni učinék.
 Gesandte *m.* poslaník, poslánec, sél,
 posél.
 Gesandtschaft *f.* poslanstvo; Gesandt-
 schäfts- poslaniški, poslanski.
 Gesang *m.* petje, prepévanje; spèv;
 (Lied) pesém (-i), popévka; (Melodie)
 napèv.
 Gesangbuch *n.* pesmaríca, pésemska
 knjiga.
 Gesanglehrer *m.* učitelj petja.
 Gesangliebe *f.* pevóljúbje.
 gesangliebend pevóljúbén, radopévén.
 gesanglos brez petja, brez glasú,
 brezpévén.
 gesangreich spévén, radopévén.
 Gesangsunterricht *m.* pouk (poučevá-
 nje) v petju.
 Gesangverein *m.* pevsko društvo.
 Gesangsweise *f.* napèv.
 Gesäß *n.* zadék, zádnjica, goza, sedálo;
 =muskel *m.* gozna míšica, míšica sedáča.
 gesättigt nasičen.

Gesaus *n.* hrušc, šuménje, šumotá-
 nje, vršénje.
 Gesäusel *n.* šumljánje, šumotljánje,
 šumót.
 Geschäft *n.* oprávek, opravilo, delo,
 posel; (Angelegenheit) reč (-i), zádeva;
 den — en nachgehen po (svojih) oprá-
 vkih iti (grem); — e abwickeln posse
 oprávljati, — vršiti; — e besorgen po-
 sle oskrbovati; (Handlung) — kupéja,
 trgóvsko opravilo; (Localität) prodajál-
 nica; Geschäftsbetreibung — poslóvni, opravilni.
 geschäftig deláven, pridén, obrtén, pri-
 zadévén, marljiv.
 Geschäftigkeit *f.* delávnost, pridnost,
 prizadévénost, marljivost.
 geschäftlich opravilén; in — er Bezie-
 hung kar se tíče opravil, gledé na
 opravila.
 Geschäftsantheil *m.* opravilni delez.
 Geschäftsauftrag *m.* naročéní posél,
 naročilo.
 Geschäftsbeforgung *f.* oskrbovánje
 opravil, oprávljanje.
 Geschäftsbetrieb *m.* opravilni obrát,
 poslovánje, oprávljanje poslov.
 Geschäftscorrespondenz *f.* poslóvno do-
 pisovánje.
 geschäftsfrei brez opravil, brez dela,
 brez oprávka, próst. [vítelj.
 Geschäftsführer *m.* poslovódja, opra-
 v. Geschäftsführung *f.* poslovódstvo, po-
 slovánje.
 Geschäftsgang *m.* poslovánje, oprá-
 vljanje dela; (daß Gehen) pot v (po)
 oprávkah.
 Geschäftsgebarung *f.* oprávljanje posla,
 oskrbovánje.
 Geschäftskosten *pl.* opravilni stroški.
 Geschäftskreis *m.* podróčje; daš fällt
 in meinen — to je moje opravilo, to
 spada v moje poslóvno podróčje.
 Geschäftskunde *f.* poslóvna veda, po-
 slóvna izvédenost.
 geschäftskundig vešč poslu, izvéden
 v opravilih.
 Geschäftsteiler *m.* opravítelj, oprav-
 ník, poslovódja.
 Geschäftsteilung *f.* poslovódstvo, opra-
 víteljstvo.
 Geschäftslocale *n.* posloválnica, pro-
 dajálnica, opravilnica.

gešdäftslos brez dela, brez opravila, brezdelén.

Gešdäftsmanu *m.* trgovéc.

gešdäftsmaßig *adi.* poslovén; *adv.* poslovno, opraviloma.

Gešdäftsordnung *f.* opravilni red, poslovni red.

Gešdäftspraxis *f.* izúrjenost od. ročnost v opravilih. [vávéc.

Gešdäftsreisende *m.* trgovinski potogéšdäftsständ *m.* zastánek v opravilih, zastála opravila *pl.*

Gešdäftsfrage *f.* opravilo, pošel, poslovna reč (-i).

Gešdäftsprache *f.* poslovni jezik, služábni jezik. [spis.

Gešdäftsstück *n.* poslovni —, služábni Gešdäftsstunde *f.* poslovna ura, opravilna ura.

Gešdäftssthätigkeit *f.* poslovanje.

Gešdäftssträger *m.* opravilnik.

Gešdäftsüberbürdung *f.* preobložénost z opravili.

Gešdäftsübergabe *f.* izročitév opravil, predája poslov.

Gešdäftsverbindung *f.* opravilna —, poslovna zveza, kupéjska zveza.

Gešdäftsvermittlung *f.* poslovno posredovanje, mešetarstvo.

Gešdäftsvertheilung *f.* razdélba poslov, razdelitév opravil.

Gešdäftszahl *f.* opravilno število, poslovni broj; *num. exhib.* vlóžno število.

Gešdäftszeitig *m.* opravilo, vrsta opravila.

gešdämig sramežljiv.

gešdändet oskrúnjen; osramočen.

gešdächt cenjen, spoštován, čislan.

gešdähen godíti se; zgodíti se, dogodíti se, prigodíti se, storíti se, pripetíti se; zufällig — naključíti se; (erfüllt werden) izpolniti se, dopolniti se, iziti (-idem) se; (vollendet werden) dokončati se, dovršiti se; dokončáti se.

Gešdäheis *n.* dogódek, prigódek, primérnjaj, pripétnjaj; slučaj.

gešdäit pámetén, umén, razúmén, razsóden, preudáren, razbóren, prebrisan, razborit; — machen spámetíti, izmodríti, spámetovati, izučíti; — werden spámetovati se, izmodríti se, izučíti se, spámetíti se.

Gešdäitheit *f.* pámet (-i), pámetnost, razúmnost, preudárnost, razsódnost, razboritost.

Gešdähen *n.* dar, darilo, podárek; (an Fleisch und Würsten von einem für das Haus geschlachteten Schweine) kolíne *pl.*; ein — machen podaríti, v dar dati.

Gešdähenannahme *f.* jemánje darov, sprejémanje daril.

Gešdähengeber *m.* darovátelj, darívéc; =in *f.* darováteljica, darovávka.

Gešdähenkneher *m.* obdarjénéc, obdarovánéc; =in *f.* obdarjénka, obdarovávka.

gešdähenweise v dar, dároma, zastónj. Gešdähtdähen *n.* povéstica, zgódbica, povédka.

Gešdähte *f.* zgodba, dogódba, prigódba, prigódek; (Welt-) zgodovina, povéstnica, zgodopísje; (Erzählung) povést (-i), pripovést, pripovédka; die bíblísche — zgodbe sv. pisma, svetopísemske zgodbe *pl.*

Gešdähtenbuch *n.* pripovédna od. zgodovínska knjiga.

gešdähtlich zgodovínski, zgodopísén.

Gešdähts- zgodovínski.

Gešdähtsbuch *n.* zgodovínska knjiga, zgodovínske bukve *pl.*, zgodovina.

Gešdähtsforscher *m.* zgodovínar, preiskovávéc zgodovine.

Gešdähtsforschung *f.* preiskovanje zgodovine, povéstništvo.

Gešdähtskenner *m.* poznavávéc zgodovine, zgodoznánek, zgodovínar.

Gešdähtskentnis *f.* znanje zgodovine, zgodoznáinstvo.

Gešdähtsquelle *f.* zgodovínski vir.

Gešdähtsdreiber *m.* povéstničar, zgodovínar, zgodopíséc.

Gešdähtsstoff *m.* zgodovínsko gradivo.

Gešdähtswissenschaft *f.* zgodovínska veda, povéstna znanost, zgodoznáinstvo.

Gešdäit *n.* (Gešdähtlichkeit) spretnost, pripravnost, ročnost; (Schicksal) usóda.

Gešdäitlichkeit *f.* spretnost, pripravnost, ročnost, umétnost, okrétnost, izúrjenost.

gešdäit spretén, pripravén, izúrjen, ročen, okréten.

Gešchiebe *n.* potiskováňje, porivanje, suváňje; (*mont.*) spljaka, prod, prodovina, naplavina.

Gešchirr *n.* posóda; *dem.* posódica; *coll.* posódje; (*Geráth*) opráva, pripráva; (*bei Pierben*) zapréga, konjska opráva; = *Händler m.* posódar; lončár; = *Handlung f.* posódarstvo; lončárstvo.

Gešlecht *n.* rod (-a u. -ú), pleme (-na), rodovina; *daß männliche (weibliche)* — moški (ženski) spól; (*Art*) razpol, vrsta; (*Generation*) zarod, naraščáj.

gešlechtlich spolěn, po spolu.

Gešlechts- po rodu, rodovinski; po spolu, spolni.

Gešlechtsfolge *f.* rodosléd, rodoslédje; *männliche* — naslédba móškega spola.

Gešlechtsfolger *m.* naslédnik rodú, rodoslédnik.

Gešlechtsforscher *m.* rodoslóvéc.

Gešlechtskunde *f.* rodoslóvje.

gešlechtslos brezspólěn, brez spola.

Gešlechtsname *m.* rodovínsko imé (-na); (*Zuname*) príimék.

Gešlechtsorgan *n.* spolovilo, rodilo, plódló, plemenilo. [nik.]

Gešlechtsregister *n.* rodopis, rodóv-

Gešlechtsreise *f.* spolna godnost, godna leta za možítěv, za ženítěv.

Gešlechtstheile *pl.* rodila, spolovila, spolni udje.

Gešlechtstrieb *m.* spolni nagón; polt-na pohótlost.

Gešlechtswappen *n.* rodovínski grb.

Gešlechtswort *n.* (*Artifel*) spolnik, člen.

gešchliffen izbrúšen, nabrúšen, uglájen; *fig.* omikan, olíkan.

Gešchliffenheit *f.* izbrúšenost, uglájenost; omikanost, olíkanost.

Gešchlinge *n.* zánkanje; zankanina, preplét; drob, osrěje, otróba.

Gešmach *m.* okús, vkus; slast (-i); *er findet* — *daran* to mu je všeč, to mu je pogódu, to mu dopáde, to mu godí, to mu ugája; *bitterer* — *grenéc*; *bittern*, *jüßen* — *haben* (po)grenéti, (po)sladéti; *feiner* — *tanék* od. *doběr* okús; *den* — *biten* okús *bistriti*, *čistiti*, *likati*; *ein Mann von* — *mož* *dóbrega* okúsa, *razsódn* (*razbórén*) *mož*, *ki uméje*, *kaj je lepo*.

gešmachlos brezokúsěn, neokúsěn; neslástěn; (*sabe*) plevéc, plehék, omléděn, *pust*, neslán.

Gešmachlosigkeit *f.* brezokúsnost, neokúsnost; neslástnost; plevkóst, omlédnost, neslánost.

Gešmachsbildung *f.* čiščénje od líkanje okúsa.

Gešmachslehre *f.* krasoslóvje, nauk o okúsu.

Gešmachsfrage *f.* stvar (-i) okúsa.

Gešmachsfinn *m.* okús.

gešmachvoll okúsěn.

gešmachwidrig neokúsěn.

Gešmeide *n.* kována dragotína; (*Gold* —) *zlatnina*; (*Silber* —) *srebrnina*; *nakit*.

Gešmeidekästchen *n.* shranilo —, skrinjica za dragotine.

Gešmeidewaren *pl.* dragotíne *pl.*, dragotínje.

gešmeidig voljěn, gibék, gibčén, mehék; (*gewandt*) okrétn; (*v. Körper*) šibek, viték; — *mačen* omehčáti, oméčiti.

Gešmeidigkeit *f.* voljnost, gibčnost, mehúst; okrétnost; šibkóst, vitkóst.

Gešmeiß *n.* blato, govno; (*v. Vogel*) ptíćjak; (*v. Insecten*) zapljúněk, zapljívěk, zaléga; (*Ungeziefer*) mrčes, črvád (-i); (*Geßnel*) *druhál* (-i), *izmèt*, *glota*.

Gešmetter *n.* *tróbentanje*, *tróbljenje*; (*v. Donner*) *grménje*.

Gešmalter *n.* *gaganje*; *blebetánje*. **gešmürkelt** *izprepotičen*, *s preplétki okrášen*.

Gešbüß *n.* stvar (-i).

Gešbüß *n.* *strela*; (*an Pflanzen*) *mládika*, *mládica*, *omlád*, *letorást* (-i), *odráslek*, *poganjek*; (*Stoßwert*) *nadstrópje*; *ein Haus mit drei* — *en trinadstropna hiša*, *tristrópna hiša*; *mil.* *izstrélek*.

Gešchrei *n.* *krik*, *kričánje*, *vek*, *vekánje*, *večánje*, *vpítje*, *vika*; *ein* — *erheben* *zakričáti* (-čím), *zavpíti* (-píjem), *krik zagnáti* (-žénem).

Gešchreibsel *n.* *pisárjenje*, *pisarija*.

Gešchüß *n.* *tóp*, *kanón*, *strélba*, *topóvi* *pl.*, *kanóni* *pl.*; = *donner m.* *grménje* —, *grmljava* —, *grmljavina* *topóv*.

Geſchüßſalve *f.* skupni strel iz topov. geſchüßt zavarován, v zavótu.
 Geſchüßweſen *n.* topništvo.
 Geſchwader *n.* oddélek hójnega bro-
 dóvja; konjiška četa.
 geſchwängert repát.
 Geſchwäh n. blebetánje, žlabudránje,
 čebhlánje, čeljtánje, évekánje. [čén.
 geſchwähig blebetav, žlabudrav, jezi-
 Geſchwähigkeit *f.* blebetávost, žlabu-
 drávost, jezičnost.
 geſchweift zaslóčen.
 geſchweige *adv.* nikár, kámo-li, da mol-
 čin, da nič ne rečem, da ne oménim.
 geſchwind hitér, urén, brz, nagél;
adv. brz, hitro, urno, naglo, ročno.
 Geſchwindigkeit *f.* hitróst, urnost,
 brzóst, brzína, hítrica.
 Geſchwindigkeitsmesser *m.* brzinómér.
 Geſchwindſchreibkunft *f.* hitropísje,
 brzopis. [nje.
 Geſchwirr *n.* brnénje, brenčánje, fréč-
 Geſchwiffer *pl.* sorojénci, bratje in
 sestere.
 Geſchwisterkind *n.* brátranéc; bratrána,
 brátranka; (v. b. Schwíſter) sestránéc,
 sestrič, séstrnič; sestrána, sestránka,
 sestrična; strnič (strnič).
 geſchwisterlich brátovski, séstrski; *adv.*
 po brátovsko, brátovski, po séstrsko,
 séstrski, kakor bratje in sestere.
 Geſchwisterliebe *f.* brátovska (séstrska)
 ljubézén (-i).
 Geſchworne *m.* porótnik, priséženéc;
 — jeiu porotnikovati.
 Geſchwornen- porótniški; =amt *n.* po-
 rótniško opravílo, porótniška služba;
 =bank *f.* porótniška klop (-i); =gericht
n. porótno sodišče, poróta; =liste *f.*
 imeník porótnikov.
 Geſchwulst *f.* oteklína, zateklína, otók,
 obotáva, obotávica, hrga; (Aufgebun-
 genheit) zabúhlost, nadútoſt.
 Geſchwür *n.* uljé (-ésa), tvór (-a u. -ú),
 vréd, prišč, čír, číráj, ščírjevéc; (hartes)
 trdnica; (durch Quetschen entstanden)
 otiska; Nagel— zanóhlnica, zagnída.
 geſchwürrig tvorast, čírav.
 geſegnet i. segnen; Gott geſegne es dir
 Bog ti blagoslóvi; Bog povrni; baš
 Zeitliche — preséliti se (s sveta) v več-
 nost, ta svet zapustíti.

Geſelſchte(s) *n.* povojeno mesó, povo-
 jenína.

Geſelle *m.* pomagáč, pomočnik; (Ge-
 fährte) tovariš, drug, družnik; ein lie-
 berlicher — malopridnež, razuzdánéc;
 ein fauler — lenúh, tožljívéc.

geſellen družiti; z-, pridružiti; sich —
 družiti se, pajdášiti se; pridružiti se.

Geſellen-buch *n.* imeník rokodélskih
 pomočnikov; =lade *f.* skládnica roko-
 délskih pomočnikov; =verein *m.* dru-
 ſtvo rokodélskih pomočnikov.

geſellig družén, družljiv; priljúdén.

Geſelligkeit *f.* družnost, družljivost;
 priljúdnoſt.

Geſellin *f.* družá, drugaríca, družíca,
 tovarišica.

Geſellſchaft *f.* družba, društvo; drú-
 ščina, tovarišija.

Geſellſchafter *m.* družábnik; tovariš;
 =in *f.* družábnica; družíca, tovarišica.

geſellſchaftlich družbén, društven, dru-
 zábn; (geſellig) družén, družljiv.

Geſellſchafts- družbén, društven, dru-
 zábn; =fräulein *n.* góspica družábní-
 ca; =glied *n.* član društva, društveník,
 družábnik, družnik; =kreis *m.* družba,
 društveni krog; =rechnung *f.* družbéní
 račún.

Geſenk *n.* grezílo, potapljavka; (Ab-
 ſenker d. Weinſtockes) grebeníca, vláče-
 nica, živica; (b. Schmieð) kalupnják.

Geſenkamboß *m.* žlebátó nakoválo.

Geſenke *n.* položína, poníkva.

Geſetz *n.* zakon, postáva; (Nichtſchnur)
 vodílo, pravílo; im Sinne des —es,
 kraft des —es po zakónu; das — voll-
 ziehen zakon izvršiti; das — erlassen
 zakon izdáti; ein — aufheben zakon
 preklicati (-kličem), — ovreči (-vržem),
 — razveljavíti; Geſetz- zakonít.

Geſetzeslegung *f.* razláganje zakóna.

Geſetz-blatt, =buch *n.* zakónik; allge-
 meines bürgerliches Geſetzbuch občni
 državljánski zakónik.

Geſetzentwurf *m.* načrt zakóna, osnú-
 tek postáve.

Geſetzkraft *f.* zakoníta moč (-i), moč
 zakóna.

Geſetzesverletzung *f.* prekrišek zakóna.
 prelomítév zakóna. [vén.

geſetzgebend zakonodájén, zakonodá-

Geseßgeber *m.* zakonodávec.
 Geseßgebung *f.* zakonodájstvo.
 Geseßkunde *f.* zakonoznánstvo, zakonoslóvje.
 geseßkundig vešč zakonóm, v zakónih izvèden, — iznájden.
 Geseßkundige *m.* zakonoznávèc, zakonoslóvèc.
 geseßlich *adi.* zakonít, postávèn; *adv.* po zakónu, zakonító.
 Geseßlichkeit *f.* zakonítost.
 geseßlos brez zakóna, samovóljen, brezvládèn.
 Geseßlosigkeit *f.* brezzákonje, samovóljnost, brezvládnost.
 geseßmäßig *s.* geseßlich.
 Geseßmäßigkeit *f.* 1. Geseßlichkeit.
 geseßt resnóbèn, zastávèn, postávèn, važen; — daš postávím, vzemímó da, recímó da *ic.*
 Geseßtheit *f.* resnóbnost, važnost.
 Geseßübertreter *m.* prestópnik zakóna.
 Geseßübertretung *f.* prestópèk zakóna.
 Geseßvollstrecker *m.* izvrševávèc zakóna, izvršitelj zakóna.
 Geseßvollstreckung *f.* izvršítèv zakóna, izvršba zakóna.
 Geseßvorlage *f.* predlózba zakóna, predložèni zakon.
 Geseßvorschrift *f.* popis zakóna, ukáz zakóna, zakon; nach — kakor zakon veléva, — ukazúje, po zakónu.
 geseßwidrig nezakonít, protizakónski, proti zakónu, nepostávèn, zakónu protivèn.
 Geseßwidrigkeit *f.* nezakonítost, nepostávnost, protizakónje.
 Gesicht *n.* (Gesichtssinn) vid; (Anblick) poglèd; (Antlitz) obličje, obraz, lice; (Bislon) prikázèn (-i), pošást (-i); vor das — tonnen pred oči (pridem); ein saueres — machen krémžiti se, kisle se držati (-im); namrdniti se; etwas zu — bekommen za-, uglèdati, zapáziti kaj; ein gutes — dobre —, bistre oči *f. pl.*; ein schlechtes — slabe oči.
 Gesichtchen *n.* obrázek, líce.
 Gesicht= očèsní; vidní; oblični, ... obráza, ... obličja. [lica.
 Gesichtsausdruck *m.* izráz obličja, —
 Gesichtsfarbe *f.* barva obráza, barva v licu.

Gesichtsfeld *n.* (Horizontfläche) vidní prostor, obzórni prostor, vidik.
 Gesichtsknochen *m.* líčna kost (-i), kost líčnica.
 Gesichtskreis *m.* obzòr, obzórje.
 Gesichtsmuskel *m.* (ob)lična míšica.
 Gesichtsnerv *m.* vidní žívec.
 Gesichtorgan *n.* vidílo.
 Gesichtspunkt *m.* motrišèe, vidik, poglèd; betrachten wir nun die Sache aus einem anderen — e oglèjmo si stvar z druge strani.
 Gesichtsschärfe *f.* bistrovídnost.
 Gesichtsschwäche *f.* slabovídnost, slab vid, slabe oči *pl.*
 Gesichtssinn *m.* vid.
 Gesichtszug *m.* èrta obráza, èrta v obličju, obrázna èrta.
 Gesims *n.* okrájek, napústèk, okrózica, robník, zidèc.
 Gesimshobel *m.* oblič vènèenjak.
 Gesinde *n.* družíná, posli *pl.*; Gesindepóselki, družínski.
 Gesindel *n.* druhál (-i), sódrga, návlaqa, glota, znes (-i).
 Gesindelohn *n.* póselska plača.
 Gesindeordnung *f.* póselski red.
 Gesindestube *f.* družínska izba, izba za posle, izba za družínó, híštrna.
 Gesindeverband *m.* družínska zveza.
 gesinnt sein mísliti, kake míslí biti (sem); freundschaftlich (feindlich) — naklónjen (sovražèn) biti.
 Gesinnung *f.* míšljènje, míslí *pl.*; mnenje; naméra.
 Gesinnungsgenosse *m.* somíšljeník.
 gesinnungslos brez stálnega míšljènja, brez trèdnega preprièanja.
 gesinnungstüchtig vřlega míšljènja, blagomíseln.
 gesittet nravèn; sein — lépega vedénja, lepíh šeg; omíkan, olíkan.
 Gesittung *f.* nravnost; omíkanost.
 gesonnen naménjen, nakánjen; — sein namerávati, mísliti, kániti, imèti (imám) namèn.
 gespalten nacépljen, razcépljen.
 Gespan *m.* drug; (comes) župán.
 Gespann *n.* vpréga, zapréga, plug.
 gespannt napèt, natégnjen; sie sind miteinander auf — em řuße v zaméri sta, grdo (písano) se glèdata, sprla sta se.

Gespanschaft *f.* (Comitat) županija; (nach dem Slavakischen) stolica.

Gesparr *n.* škárnice *pl.*, lémezi *pl.*, tramovje, ogrédje.

Gespenn *n.* strah (-ú), strašilo, pošást (-i), prikázén (-i), duh.

Gespensferscheinung *f.* prikázén (-i).

Gespensfergeschichte *f.* pripovědka o strahovih, — duhovih, — prikázénih.

Gespensferkunde *f.* ura strahóv, čas ko duhóvi pohájajo.

Gesperr *n.* zápor, zaklep, zapéřica, zapirálo; (am Wagen) závor, závorńica, zavirálnica.

gesperrt *zapřt.*

Gespiele *n.* vrstník, drug, továřiš v otróških igráh; wir waren — n in der Jugend v mladosti smo se skupaj igráli.

Gespielin *f.* vrstnica, družica, tovarišica v otróških igráh.

Gespiess *n.* preja.

gesperrnt ostróžen.

Gespött *n.* zasramóvanje, zasmehóvanje, róganje, po-, zasméh, zasméba, sramotítév, sramóčénje, oponásanje; — treiben zasramovati, zasmehovati, sramotíti; grdíti, rógati se (komu).

Gespräch *n.* pogóvor, razgóvor, govóřica, poménék, pogovárjanje, poménkovanje, gólč; ein — jítien razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, pogóvor iméti (imám s kom); daš — beendigen dogovoríti, izgovoríti; daš — fúhřte barauf beséda je nanésla.

gesprächig zgovórén, razgovórén, govorljev, besedljiv.

Gesprächigkeit *f.* zgovórnost, razgovórnost, govorljevost.

gesprächsweise *adv.* v razgóvoru.

gesprenkelt pikast; přizan, pisan.

Gestade *n.* breg, obréžje, obála; primorje.

Gestalt *f.* podóba, oblika; obráz; (v Körper) postáva; *adv.* bergestalt takó; gleichergestalt práv takó, isto takó; andergestalt drugače, ináče, ináko; nach — der Sachen po okóliščínah, kakor nanése, kakor bo kazálo, (kakor se bo zdelo, kakor se bo vídelo); — erschaffend obrazotvóřen; eine unbefangte

— neznan človek; (Ercheinung) prikázén (-i).

gestalten podóbiti, obráziti, tvoríti; upodóbiti, izobráziti, obličiti; sich — podóbo náse vzéti (vzámem), dobíti podóbo, postáti (-stánem); *impf.* podóbo náse jemáti (jémľjem), dobíváti podóbo, postájati, prihájati; sich anders — drugače zasúkati (-súčem) se, prevréči (-vržem) se, obrńiti se.

gestaltet sein kake podóbe biti (sem); wohl — lepe postáve, leporásel, stásit; miß — grde postáve, potvóřen; so — takšen, tak.

gestaltlos brez podóbe.

Gestaltung *f.* tvorítév, tvorba, upodóbitév; — eines Landes uravnáva, urédba, ustróžba.

Gestaltungskraft *f.* tvorna moč (-i), obrazotvórnost, tvoríteljnost.

Gestampfe *n.* topòt, cepèť, cepetánje, teptánje. [vati.]

geständig sein priznáti, *impf.* prizná-

Geständnis *n.* priznávanje, priznáva; — ablegen priznáti.

Gestank *m.* smrad (-ú); einen — von sich geben smrdéti (-ím); einen — machen smrdáti; zasmrdáti.

gestatten do-, pripustíti, do-, privóliti, na voljo pustíti; *impf.* do-, pripúšćati, do-, privóljevati; gestattet dopušćeno.

Gestattung *f.* dovolítév, dovoljénje, dopustítév, dopustilo.

Geste *f.* telésna kretńja, obrázni pokřet, telésni gibľjaj.

gestehen priznáti, izpovédáti (-vém); (zulassen) dovóliti, pripustíti.

Gestein *n.* kámenje, hřibina.

Gestell *n.* stalo, stojálo; podstávék; (für Töpfe) polica; (Fuß-) podnóžje.

gestellig machen postáviti, dostáviti; privésti (-védem), pripéljati; sich — priti (přidem), postáviti se (před sodńika).

gestern včera; — abends snoči; von — včerajšnji; von — abends snočnji, snočkanji.

Gesticulation *f.* telésno —, obrázno krétanje, gibanje, gestikulácija.

gesticulieren krétati se, krétati teló, — obráz.

gestiefelt obút.

Gestion *f.* oprávljanje službe, uradováňje, poslovanje.

Gestionsprotokoll *n.* oprávni zapisník.

Gestirn *n.* ozvézdje, zvezde *pl.*; (Stern) zvezda.

Gestirnanbeter *m.* zvezdomóljéc, častivéc zvezd. [zvezd.

Gestirndienst *m.* zvezdočastje, češćenje gestirnt zvezdnat, zvezdën, zvezdovit, z zvezdami obsejân, — obsút. [vica.

Gestöber *n.* meténje, metelica, metá-

Gestöhne *n.* ječánje, stókanje.

Gestotter *n.* jecljánje.

Gesträuch *n.* grmóvje, grmje.

Gestreidi iztégñjen, napét; — en Saufes v skók, v dir, skókoma.

gestreift progast, pisan; prizast, brezast, pasast, rižast, marógast.

gestrenge ostër, strog; (tapfer) hrabër, junáški; — er Herr mílostljivi gospód, vaše gospódstvo.

gestrig véčrajšnji.

Gestriippe *n.* grmóvje, goščáva, hosta, čúmovlje, šuma, halóza.

Gestübe *n.* prah, prasína.

Gestüt *n.* žrebčárnica, kobilárnica.

Gestütmeister *m.* oskrbník kobilárnice.

Gestüttsferd *n.* konj iz žrebčárnice.

Gestüttsute *f.* kobila iz kobilárnice.

Gesuch *n.* prošnja; ein — abšchlagen prošnjo odbíti (-bijem), prošnje ne uslišati (-slišim); — belegen obložiti —, oprémiti prošnjo; einem — e Folge geben ugoditi prošnji, prošnjo uslišati.

Gesuchsbeilage *f.* prilóga prošnje.

Gesuchserledigung *f.* rešitëv prošnje.

Gesunne *n.* brenčanje, brnénje.

gesund zdrav; — werden ozdravëti; — machen ozdráviti, *impf.* ozdrávljati.

Gesundbad *n.* (warme) toplíce *pl.*

Gesundbrunnen *m.* zdravilna voda,

lekovita voda, zdravilni studénec.

gesund (genehen) ozdravëti (-im), okrévati, ozdráviti se.

Gesundheit *f.* zdravje; eine — ausbringen napíti (-píjem) komu na zdravje, nazdráviti. [zor.

Gesundheitsaufsicht *f.* zdravstveni nad-

Gesundheitskunde *f.* nauk o zdravju,

zdravoznáanstvo, zdravoslóvje.

Gesundheitspflege *f.* gojitëv zdravja,

pospëšba —, negováňje zdravja.

Gesundheitspolizei *f.* zdravstveno redárstvo, zdravstvena policíja. [vilo.

Gesundheitsregel *f.* zdravstveno pra-

Gesundheitsrückichten *pl.* zdravstveni

ozíri.

Gesundheitsförderung *f.* pokazitëv zdrav-

ja, pokazëno zdravje.

Gesundheitswesen *n.* zdravstvo.

Gesundheitszeugnis *n.* zdravstveno iz-

príčeválo, svedóčba o zdravju.

Gesundsein *n.* zdravje, zdravost.

Gefässel *n.* lesëni oboj, lesëna ob-

kláda, opážba, oblózci *pl.*

getheilt razdeljën.

Getöse *n.* hrum, hrup, hrušë, šum,

ropót.

Getrampel *n.* topót, topotáňje, cepët

(ceptá, cepéta), cepetánje, peketánje.

Getränk *n.* pijáča, pitje, pilo; napój;

beraufschendës — pijána —, upíjanljiva

pijáča; geistiges — opójna pijáča.

getrauen sich úpati si, drzniti se, srcé

—, pogúm imëti (imám), osmëliti se.

Getraute *m.* poročënc; *f.* poročënka.

Getreide *n.* žito; zrnje, teg, silje;

Getreide- žitni.

Getreideart *f.* vrsta žita.

Getreidebau *m.* sejánje žita, pridelo-

vánje žita.

Getreideboden *m.* (Magazin) žitnica,

kašca; (Erdreich) žitoródni svet, žito-

ródna zemlja; svet —, zemlja za žito.

Getreidebrand *m.* snet (-í, -a), snetjé,

snetljáj.

Getreidefeld *n.* žitno polje, žitišéc.

Getreidegewächs *n.* žitóvnica.

Getreidehandel *m.* trgovína —, kup-

číja z žitom, žitarstvo, žitotrštvo; den

— betreiben z žitom tžítiti, — kupče-

vati, žítariti.

Getreidehändler *m.* trgovëc z žitom,

žitni kupëc, žitar.

Getreidehaufen *m.* (3. Austritten) vršáj.

Getreidehülse *f.* pleva.

Getreidekammer *f.* žitnica, kašca.

Getreidemarkt *m.* žitni semëň, žitni

trg, žitno tržišéc. [žito.

Getreidemaß *n.* žitna mera, mera za

Getreidepreis *m.* žitna cena, žitni kup.

Getreideproduction *f.* pridelováňje žita.

getreidereich žitën, žitoróden.

Getreideroß *m.* travna rjá.

Getreideſchnitt *m.* zetěv; den — been-
den dozěti (-žánjem), *impf.* dozínjati.

Getreidevorrath *m.* žitna zalóga.

Getreidewurm *m.* žužek, žitni mólj.

Getreidezehnt *m.* žitna desetina, žitni
desětek.

Getreidejus *m.* žitna dača, žitnina;
(Getreideabgabe an die Grundherrschaft)
žitna kazěn (-i), vršník.

getreu *zvest*, verěn; (gewissenhaft)
vestěn.

Getreueit *f.* zvestóst, vernost.

getreulich *adi.* zvest, verěn; *adv.*
zvestó, verno, vestno.

Getriebe *n.* gonilo, kolésa *pl.* f. Trieb-
wert; (daß Treiben) gibanje, snovánje,
počénjanje.

getroft potolážen, brezskrběn, mirěn,
brez skrbi; sei — ne boj se, bodi mi-
rěn, nič ne maraj!

getrösten ſich nádejati se, obětati si,
úpati, zaněsti se, zanášati se, biti (sem)
sí česa v svesti.

Getrümmel *n.* podrtine *pl.*, razvaline
pl., groblje *pl.*, podrtija. [nje.

Getümmel *n.* hrum, hrup, vřeva, vre-
geubl vaje, izúrjen, izvėžban.

Geübtheit *f.* vájenost, izúrjenost, iz-
vėžbanost.

Geuatter *m.* kum, botěr; zu — bitten
kúmiti, za botra prósití; — ſtehen
(sein) kumovati, botrovati, za botra
biti (sem); =in *f.* kuma, botra, bótri-
ca, kumica.

Geuatterschaft *f.* kumstvo, botrinstvo,
botrina; — auf ſich nehmen botrinití
se, bótrití se; zur — gehörig botrinski.

Geuattersohn *m.* botrinja.

Geuattersleute *pl.* botri, kúmovi *pl.*

Geuatterssehen *n.* kumovánje, botro-
vánje.

Geviere *n.* četvórek.

geviert četverěn, četvérnat; četvero-
ogel, štirjáški.

Gevierte *n.* četverooglina, četvero-
ogelnik; četverěc, štirják.

Gewügel *n.* ptiči, ptice *pl.*, letečina.

Gewächs *n.* rastlina; bil (-i), zel (-i),
zélišće; *coll.* rastlínje, bilje; (d. Buchs)

rast (-i); (der Aushwuchs) izrěstek, hrga.

gewachsen *zrasěl*, *zrastěl*; schön —
lepe rasti, lepe postáve, stasit; — sein

(einer Sache) kos biti (sem) (čemu),
zmágati (kaj), zmoči (-morem).

Gewächshaus *n.* rastlínják.

Gewächskunde *f.* rastlinoznánstvo.

Gewächstreich *n.* rastlínstvo, rastlínje.

gewächstreid rastlinoróđen, biljevit.

Gewächtsammulter *m.* rastlinar, nabirá-
telj rastlín.

Gewächtsammlung *f.* zbirka rastlín.

Gewäge *n.* téhtanje.

gewagt smel, predřžen; na slepo
srečo započět; — es Geſchäft opravilo
na srečo.

Gewähle *n.* izbíránje.

gewahr werden zapáziti, opáziti, spá-
ziti, začútití, zaglédati; (erkennen)
spoznáti, uvíditi.

Gewähr *f.* jamstvo, poróštvo; — bie-
ten, leiſten jámčiti, dober biti (sem)
za koga, zagotóviti; — erlangen jam-
stvo došěti (-sězem).

Gewährbrief *m.* zagotovilni list, do-
kazilo o knjižni lastnini.

gewahren opáziti, spáziti.

gewähren dovoliti, dopustiti; *impf.*
dovoljevati, dopúšćati; (angefoben)
obětati; obljubiti, zagotóviti, zavěriti
se; eine Bitte — (proſnjo) ušlšati, iz-
pólniti; (bringen, tragen) dájati, deliti,
donášati; Freude — veseliti, razvese-
ljevati; Nutzen — koristiti.

gewährleisten jámčiti, dober biti
(sem) za kaj, poróštvo dájati.

Gewährleistung *f.* jamčevánje, zago-
tovilo, poróštvo.

Gewahrſam *m.* varstvo, hramba; za-
pór; in — bringen zapřéti, pod ključ
dejati, pod stražo postaviti.

Gewährsmann *m.* jamčevěc, porok;
er iſt mein — nanj se opíram, — skli-
cújem.

Gewährung *f.* dopustitěv, dopustilo,
dovolitěv, dovolilo, podelitěv.

Gewalt *f.* sila, moč (-i); (Macht) ob-
lást (-i); höhere — premóč (-i), pre-
sila; dem Geſetze — anſun postávo
napak razlágati, zakon zavijati; jmd.
— anſun silo storiti, silo prizaděti
(-denem) komu, pošiliti; *impf.* silo
delati, — prizaděvati, síliti; in die
jenidš. kommen priti (pridem) komu v
roke, — v peſt, v oblást.

Gewaltgeber *m.* pooblastitelj.

Gewaltgeber *m.* oblastnik, pooblaščenec; mogótec; =in *f.* oblastnica, pooblaščenka.

Gewaltherrscher *m.* samosilnik, trinog, krut vladár, despot.

gewaltig (stark) silen, močen, silovit, hud, ogrómén; (mächtig) mogóčen, oblasten, velemóžen; *adv.* močno, silno, jako, zeló.

Gewaltige *m.* mogótec, oblastnik.

gewaltig silen, posilén, silovit; *adv.* po sili, siloma, s silo, posilno.

Gewaltstreid *m.* sila, nasilje, nasilstvo, nasilni čin.

gewaltthätig nasilén, posilén, silovit.

Gewaltthätigkeit *f.* posilnost, sila, nasilje, nasilstvo.

Gewaltträger *m.* pooblaščenec; =in *f.* pooblaščenka.

Gewand *n.* oblačilo, obléka, odéva, opráva.

gewandt urén, ročen, gibčen, okréten, spretén, obrtén.

Gewandtheit *f.* urnost, ročnost, gibčnost, okrétnost, spretnost.

gewärtig sein, gewärtigen pričakovati, nádejati se, zanášati se, biti (sem) si v svesti (česa); (dienstfertig) poslužén; bez Winkeš — sein čakati na migljaj.

Gewärtigung *f.* čakanje, pričakovanje; in — čakáje, pričakujó.

Gewäsh *n.* blebetanje, brhljanje, prazno govorjenje, besedičenje, praznomlátje.

Gewässer *n.* vodóvje, vode *pl.*

Gewebe *n.* tkanje, tkanina; pletenina, pletež; (der Spinne) pájčevina; (der Bienen) satje, satovje.

Gewehr *n.* branilo, orožje; (Schieß—) puška; gežogeneš — risanica.

Gewehrfabrik *f.* puškárnica.

Gewehrfabrikant *m.* puškar.

Gewehrfeuer *n.* stréljanje s puškami, pókanje pušek. [višče.]

Gewehrkolben *m.* kopito, puškno glavice.

Gewehrschmied *m.* puškar.

Geweih *n.* rogóvi *pl.*, rogóvile *pl.*, rogóvje (jelénovo).

Gewende *n.* obráčanje.

Gewerbe *n.* obrt, obrtstvo, obrtnija; (Handwerk) rokodelstvo; ein — treiben

obrt izvrševati, obrtovati; živéti (živéti se) ob obrtu; betriebspflichtiges — obrt z obveznim obrátom; Gewerbe- und Gewerbs- obrtén, obrtniški.

Gewerbebefugnis *f.* obrtna pravica.

Gewerbebetrieb *m.* obrtovanje, vršba obrta.

Gewerbeconcession *f.* obrtno dopustilo.

Gewerbefreiheit *f.* svobóda obrta, obrtna svobóda.

Gewerbegehilfe *m.* obrtni pomočnik.

Gewerbegeld *n.* obrtni davék, obrtnina.

Gewerbegenossenschaft *f.* obrtna združba.

Gewerbegericht *n.* obrtno sodišče.

Gewerbekammer *f.* obrtna zbornica.

Gewerbelehrling *m.* obrtni učenec.

Gewerbeordnung *f.* obrtni red.

Gewerbethätigkeit *f.* obrtnost. [nica.]

Gewerbetreibende *m.* obrtnik; *f.* obrtnica.

Gewerbewesen *n.* obrtstvo, obrtne stvari.

Gewerfleiß *m.* obrtnost.

gewerblich obrtén, obrtóven. [stva.]

gewerblos brez obrta, brez rokodelstva.

gewerbsam obrtén; prizadéven. [(i).]

Gewerbsangelegenheit *f.* obrtna stvar

Gewerbsausstellung *f.* obrtna razstáva.

Gewerbsgenoss *m.* obrtni tovariš, obrtnik.

Gewerbsgesellsch. *n.* obrt, obrtnija, obrtni posél.

Gewerbsgesetz *n.* obrtni zakon.

Gewerbsleute *pl.* obrtniki.

Gewerbsmann *m.* obrtnik. [toma.]

gewerbsmäßig obrtniški; obrtén; obrtí.

Gewerbsstand *m.* obrtni stan.

Gewerbsstätte *f.* obrtvališče.

Gewerbssteuer *f.* obrtni davék, obrtnina. [jétye.]

Gewerbsunternehmung *f.* obrtno podjetje.

Gewerbsverein *m.* obrtno društvo.

Gewerbsverleihung *f.* podelitév obrta.

Gewerbsverlust *m.* izgúba obrta.

gewerbsverständig vešč obrtu, izvéden —, izúrjen v obrtu.

Gewerbsverständige *m.* obrtni veščák.

Gewerk *n.* delo; (Werkstätte) delavnica, továrna; (Zunng, Zunft) cech, družba; rudársko društvo; rudnik.

Gewerke *m.* rokodeléc; rudárski družbák.

Gewerfenbuch *n.* knjiga rudárskih družábnikov.

Gewerkschaft *f.* rudárska družba.

Gewerkschert *m.* továrnar, poséstitnik rúdnikov.

Gewerksmann *m.* továrniški délavéc, rúdniški délavéc, rudár.

Gewicht *n.* (Schwere) teža, peza; (an der Wage) utéz (-i); (Wichtigkeit) vážnost, tehtnost, imenitnost, znamenitost, pomémba, veljáva; eine Sache von — imenitna —, važna reč (-i); ein Mann von — veljavén mož; ein — auf etw. legen smátrati —, iméti (imám) kaj za važno, visóko céniti, važnost pripisovati čemu.

gewichtig tehtén, težek; *fig.* važén, tehtovit, znamenit, imenitén, veljavén.

Gewichtigkeit *f.* tehtnost, tehtovitost, važnost, znamenitost, veljáva.

Gewichtsverhältnis *n.* razmérje teže.

Gewichtsverlust *m.* izgúba teže.

gewidtvoll tehtén, tehtovit, važén, imenitén, veljavén, znamenit.

gewiegt izvéden, izkúšen, izúrjen, vešč. [nje.]

Gewieher *n.* rezgét, rezgetánje, hrzagewillt naménjen, pri volji; ich bin — nakánil sem, naménil sem, namerávam, mislim, volja me je, misl me je.

Gewimmel *n.* (Wimmeln) mrgolénje, gomezénje, mrgoljáva, vrvénje; (Gebränge) gneča, vreva, vrenje.

Gewimmer *n.* ječánje, stok, stókanje. gewimpert véjicat.

Gewinde *n.* (Winden) vitje, motánje, navijanje; (Warn-) naviték, namóték, pasmo; (in der Schraube) viják, navóv.

Gewinn *m.* dobiček, dobiték, pridobiték.

gewinnbringend koristonósén, hasnovít; — sein dobiček donášati, — nesti, — dájati.

gewinnen dobiti, pridobíti; pridélati; *impf.* dobívati, pridobívati; pridélovati; (erreichen) doséči (-séžem); Oberhand — premóci (-mórem), premágati, užgati, preobládati; (im Spiele) priigráti; (durch Sandbau) prikmétovati; (durch Wirtschaft) prigospodáriti, prigospodínjiti; (durch Handel) prikupéevati; (durch Betrug) prigoljáfati u. f. iv.; (an

Stärke —) močnejši postáti (-stánem), okrepíti se, ojákíti se; opomóci (-mórem) si, izgóršati se. [lén.]

gewinnend pridobljiv, mikavén; **vabí-****gewinner** *m.* dobitelj, dobitnik, dobitvéc, dobiváč; (einer Schlacht) zmagodobitnik; =in *f.* dobitvka.

gewinnreich hasnovít, zelo koristén, mnogo dobička donášajóč.

Gewinnucht *f.* pohlép po dobičku, dobičkožéljnost, dobičkarstvo, koristolóvjje.

gewinnüchtig pohlépen po dobičku, dobičkožéljen, koristolóven, dobičkar-

ski.

Gewinntheil *m.* delež dobička.

Gewinnung *f.* dobivanje, pridobivanje, pridobitév.

Gewinsel *n.* cviljenje, cvil.

Gewinst *m.* dobiček, dobiték.

Gewinstlotterie *f.* loterija na dobitke.

Gewinnschein *m.* dobitkóvniča.

Gewirk *n.* tkanje, tkanina.

Gewirr *n.* zmeda, zmešujáva, metez, homatija.

gewiss gotóv, resničen, izvéstén; (fest) trdén, varén; ein gewisser nekdo, neki, nekak; mit einer gewissen Naturanlage z nekako prirojéno zmóžnostjo; (festgesetzt) odlóčen, gotóv, stanovitén; einer Sache — sein v svesti si biti (sem) česa; *adv.* gotóvo, za trdno, záres, izvéstno.

Gewissen *n.* vest (-i); daß gute — čista vest; daß böse — slaba, huda vest; lazes — kosmata vest; zartes — tanka, rahla vest; daß nagende — črv vestí; jembm. ins — reden na srce govoriti, prigovarjati, vest vzbújati, opominjati, svariti; sich ein — aus etwas machen iméti (imám) od šteti (štejem) kaj za greh; daraus mache ich mir kein — zavóljo tega me vest ne peče (grize), — mi vest ničesar ne očita.

gewissenhaft *adi.* vestén, zdúšen, natánčen; *adv.* vestno, natánčno, zdúšno.

Gewissenhaftigkeit *f.* vestnost, natánčnost, zdúšnost; von geringer — malo-vestén.

gewissenlos brezvéstén. [véstnica.]

Gewissenlose *m.* brezvéstnik; *f.* brez-

Gevijenslofigkeit *f.* brezvéstnost.
Gevijensangf *f.* huda (teška) vest (-i), tesnóba vestí, dušni nemir.
Gevijenserserforſchung *f.* izpraševanje vestí.
Gevijensfreiheit *f.* svobóda vestí, dušévna svobóda.
Gevijenspflicht *f.* dolžnóst vestí, vestna dolžnóst.
Gevijensruhe *f.* mir vestí, mirna vest.
Gevijenssache *f.* vestna reč (-i).
Gevijensscrupel *m.* pomislek vestí, dvom vestí, nemírna vest.
Gevijenssurufe *f.* nemir ob. nepókoj vestí, nemírna (nepokójna) vest.
Gevijensmaßen nekakó, nekam, v nekem ozíru, tako rekoč, rekel bi.
Gevijensheit *f.* gotóvost, resničnosť; (Sicherheit) varnost; — sich berjchaffen zagotóviti se, prepričati se.
Gewitter *n.* huda ura, hudo vreme (-na), nevíhta; víhár.
gewitterhaft hudouřen; víhárén.
Gewitterluft *f.* hudouřni vzdúh.
gewitterschwer hudouřen; sopárén.
gewitterschwül sopárén, zagátén.
Gewitterschwüle *f.* sopárica, sopárnosť, zagátňost.
Gewittersturm *m.* piš, víhár. [čica.
Gewitterwolke *f.* hudouřni oblák, oblagewichtig spámetovan, poučén; er ist — spámetoval se je, izučilo ga je, izmodřilo ga je.
Gewoge *n.* valovánje, zibanje valóv, zagánjanje valóv, bíbavica.
gewogen nagnjen, naklónjen; blagovóljen, dobrohóten.
Gewogenheit *f.* nágnjenost, naklónjenost; dobrohótnost.
gewohnen naváditi se, priváditi se, priučiti se.
gewöhnen naváditi, priváditi, naučiti, priučiti; *impf.* váditi, priučevati; sich — naváditi se, priváditi se, priučiti se.
Gewohnheit *f.* naváda; običaj, šega; úble — grda naváda, razváda; eine — ablegen odváditi se (česa). [váde.
Gewohnheitsdiebstahl *m.* tatvína iz navóh.
Gewohnheitsrecht *n.* običajno pravo.
Gewohnheitsünde *f.* greh iz naváde, prinavájeni greh.

gewöhnlich naváden, običajen, običen; (alltáglich) vsakdánji; *adv.* navádnó, po navádi, običajno; vétjidel, vétinoma.
gewohnt vajeň, navájene; — sein navádo iméti (imám).
Gewölbe *n.* (Wölbung) svòd, oblók; (Raum) hram, shramba; (Kaufmanns-gewölbe) prodajálnica, štacúna.
Gewölbebogen *m.* svodni oblók.
gewölbförmig oblókast, svodast.
gewölbt oblókán, v oblók zidan, na oblók.
Gewölk *n.* obláki *pl.*
Gewölle *n.* svaljek perja ali dlake (bei den Vögeln).
Gewühl *n.* gneča, vřeva, metež, stiska.
gewulstet nabřekél.
Gewürm *n.* čřvák (-i), čřvi *pl.*
Gewürz *n.* dišáva, dišévina; záprava, začímba; (Wurzeln) dobrodišévne korenine.
gewürzhaft dišávén.
Gewürzhandel *m.* kupčija z dišávami.
Gewürzhändler *m.* dišávar, trgóvec —, kupčevávéc z dišávami.
Gewürznelke *f.* klinček, cvečič, (nágeljnova) žřebica, žřebinéc.
gewürzreich dišávén, blagodišév.
gezacht nazóbčan.
gezähnt nazóbčan, zobčast, zobát.
Gezänk *n.* prepír, razpór, svaja; *triv.* ravs in kavs.
Gezander *n.* obotávlanje, obotáva, oprézovanje.
Gezeiten *pl.* morske dobe *pl.*, biba, morski pogibi *pl.*, bíbavica; (Ebbe u. Flut) oseka in plima.
Gezelt *n.* šator, šatorišče; ein — aufschlagen šator razpéti (-pném), šator postaviti, ušatoriti se.
Geziefer *n.* mrčes, golázén (-i).
geziemen sich spodóbiti se, pristáti (pristojim), pristovati.
geziemend spodóbén, pristójén.
gezier okrášen, nalepotičén, ozáljšán, nakíčen.
Gezirp *n.* cvřčánje, skřřganje.
Geziſch *n.* sikanje, zvizdanje, psikanje.
gezogen vlečen, potégňjen; — es Ge-wehr risanica.
Geziſcht *n.* zaléga.
Geziſcher *n.* žřvgolénje, gostolénje.

gezwungen siljen, prisiljen, primóran, prinújen.

Ghasele *f.* (Dichtungsform) gazela.

Gicht *f.* protín, skrnina, údnica, košćina, pokóstnica, kostenica; (in den Füßen) podgróm, pútika. [jiče.

Gichtbeere *f.* črni ribez, kresno grózd-

Gichtbruch *m.* mrtvoud, mrtvoudnost. gichtbrüchig mrtvoudén.

gichtlich protínast, skrnínast; podgrómast.

Gichtrose *f.* potónika, kresník.

Gichtstoff *m.* protinina.

Gichtwurz *f.* jeséněk.

Giebel *m.* hišno čelo, zatrep; (Ber-
schlung) obòž, opáz.

Giebeldach *n.* dvostrána streha, cela streha.

Giebelseite *f.* čelna stran (-i), opázna stran (hiše).

Giebigkeit *f.* dávšćina, davěk, dača.

Gier *f.* pohlep, poželenje, pohlépnost, lákomnost.

gierig pohlepén, prihotljiv, lákomén, hlastén; *adv.* pohlepno, hlastno.

Gierige *m.* pohlepnež, lákomník.

Gierigkeit *f.* pohlépnost, lákomnost.

Gießbad *m.* hudoúrník, liják, neúrník, sušec, bujica.

Gießbecken *n.* médenica, umiválnica.

Gießbeckenknorpel *m.* kopítasti hru-
stánec.

gießen liti (lijem), tóčiti, nalíti, na-
tóčiti; *impf.* nalivati (u. nalijati), na-
tákati; hinein— vlití, *impf.* vlivati
u. vlijati; eine Form — zlití, (*impf.*
zlivati).

Gießer *m.* livěc, liváč.

Gießerei *f.* livárnica, livnica.

Gießkanne *f.* naliválo, poliválník, za-
liváča, škropálnica.

Gießkelle *f.* livárska žlica.

Gießofen *m.* topálnica.

Giehrinne *f.* žleb-liják.

Gießschaff *n.* lij, liják, lákomnica.

Gift *n.* strup, ótrov, jad, trovílo; čemer; — eingeben zavdáti (-vdám),

ostrúpiti, otrováti (-trujem); — und

Walle speien togóte pénti se, besnéti.
giftabtreibend protistrupén. [nica.

Giftbrühe *f.* strupna zleza, zleza strúp-
gisten *f.* ärgern.

giftig strupén, strupovit, otróvén; *fig.* togótén, zlobén.

Giftigkeit *f.* strupénost, strupovitost.

Giftkraut *n.* strupéno zelišće, otróvna zel (-i).

Giftkunde *f.* strupoznánstvo, strupo-
slóvje, otróvarstvo.

Giftmehl *n.* mišnica.

Giftmischer *m.* zavdajávěc, otróvnik, strupár; =in *f.* zavdajávka, otróvnica.

Giftmischerei *f.* zavdajávstvo, priprav-
ljanje —, kúhanje strupov, trovánje.

Giftmittel *n.* lek —, pomóček zoper
strup, prótistrup.

giftreich strupovit, močno strupén.

Giftschwamm *m.* strupéna goba.

Giftstoff *m.* strupénina, trovílo.

Gifttropfen *m.* kaplja strupa, stru-
péna kaplja.

Giftware *f.* otrovílo.

Giftwurz *f.* (*Polygonum bistorta*)
kačja korenina.

Giftwütheridj *m.* (*Cicuta virosa*) vé-
lika trobelika. [nik.

Giftzahn *m.* strupni zob, zob strup-
gigant *m.* velikán, orják, gigant.

gigantisch velikánski, orjáski.

Gilbe *f.* rumenóst, žoltóst; (Stoff)
žoltilo; (Erde) žoltica, rumenica.

Gilde *f.* továristvo, društvo, družba,
brátovšćina.

Gilet *n.* telóvnik, prsník, opřsník.

giltig veljavén, v veljavi.

Giltigkeit *f.* veljavnost, veljava.

Gimpel *m.* kalín, popkar, brstník, zá-
movka; *fig.* prismóda, tepec, prismó-
jeněc, bedák, topoglavěc, budálo.

Ginster *m.* (Geniste *f.*, *Genista tinctoria*)
žoltilina, žoltovina; (*G. sagittalis*)
košenćica; (*G. germanica*) bo-
dičevje.

Gipfel *m.* vrh, vrhúněc, vršac; *dem.*
vršič, vršičěk; *coll.* vrhóvje, vršičje.

Gipfelholz *n.* vrhóvje, vrhovina.

Gipfelpunkt *m.* vršičěc.

gipfelreich vrhovát.

Gips *m.* sadra, malčec, gips; Gips-
sadrén, sadrov, malčev.

Gipsabdruck *m.* sadréni odtisk.

Gipsarbeit *f.* sadréni izdělěk, izdělěk
iz malca.

Gipsarbeiter *m.* sadrar, malčar.

gipsen sádríti; posádríti, z malcem pokriti (-krijem).

Gipserde *f.* sadrovína, sadrenína.

Gipsform *f.* sadrení kalúp, kalúp iz malca.

Gipsware *f.* sadrovína, roba iz malca.

Giraffe *f.* žirafa.

Girandole *f.* ognjeno koló (in der Pyrotechnik); mnogocévní vodomet; mnogorámni svetilnik.

Girant *m.* prevodník meníce, žirant.

Giratar *m.* prevodjémnik, žiratar.

girieren menico prevésti (-védem) na koga; *impf.* prevájati, žirovati.

Girierung *f.* prevédba meníce, žirovánje.

Giro *m.* (*n.*) prevòd meníce, žiro; *giro in bianco* prevòd na praznem, — na belem.

girren grúlití, grgútati, grgoljáti, grliéti.

gishen *í.* gáshen.

Gischt *m.* pene *pl.*, pénjenje. [šétka.

Gitter *n.* omréžje, okrižje, mreža, re-

Gitterfenster *n.* okno z omréžjem, zamréženo okno.

gittern mréziti; o-, premréziti.

Gitterwerk *n.* mreže *pl.*, omréžje.

Glaréhandschuh *m.* svetla rokavica.

glacieren ledeníti; oledeníti; svetliti, lóšéiti; líkati, gládití; usvetliti, olóšéiti; izlíkati, izgládití.

Glacis *n.* zunánje pobóčje trdnjávskih obkópov, predgrádje, obméstna planjáva. [tor.

Gladiator *m.* borivéc, boritelj, gladiá-

Glanz *m.* svetlóst, lèsk, sijájnost, svetlóba; (des Leders) lošč; (Schein) sij, sijáj; (Schimmer) blišč, bliščóba, leskét; (Pracht) bliščóba, sijáj; (b. Mineralien) sijájnost; (Mineral) sijájnik (*pl.* Glanze sijájniki); göttlicher — bogozárnost.

Glanzbügel *f.* líkanje na lesk.

Glanzbürste *f.* loščilna šetka.

glänzen svétiti se, sijáti (sijem), lesketáti (leskédem) se, bleščáti (-ščim); — wollen báhati se, po sijájnosti hrenení.

glänzend svétel, bleščéč, leskéč, sijájén; *fig.* slovèč, znamenít, slavén.

Glanzfarbe *f.* svetla barva.

Glanzgeber *m.* loščivéc.

Glanzkohle *f.* sijájni premog, svetli premog, svetlo oglje. [platno.

Glanzleimwand *f.* lóšéeno —, svetlo glanzlos brez svetlobe, brez leska.

Glanzperiode *f.* najslávnejša ob. naj-sijájnejša doba.

Glanzpunkt *m. geom.* svetla točka; *fig.* najlépši del, najodličnejši —, naj-sijájnejši del.

Glanzruß *m.* svetle saje *pl.*

Glanzstärke *f.* skrob na lesk.

Glanzsucht *f.* bleskožéljnost, pohlép po sijájnosti; slavohlépnost.

glanzsüchtig bleskožéljén, pohlépén sijájnosti; slavohlépen.

Glanztaffel *m.* lóšéeni tafet.

glanzvoll presvétel, presijájén, bliščóben, leskovit.

Glanzwolle *f.* svetla volna.

Glas *n.* steklo; (—flache) steklénica, sklénica; (gläserner Becher) kúpica, kozáréc, čaša; (Mugenglas) očáli *pl. m.*, naočniki *pl.*; zu — werden ostekléti, osteklenéti; zu tief ins — guden navléči se ga; Glas- (aus Glas) steklén; (zum Glasmachen gehörig) steklárski.

Glasarbeit *f.* steklárska roba, steklénina, stekléní izdelék.

glasartig steklénast, steklast.

Glasblase *f.* steklén mehúr, plena.

Glasblasen *n.* píhanje —, razpihóvanje stekla.

Glaschen *n.* čášica, kozárèk.

Glaser *m.* steklár; Glaser- steklárski.

Glaserarbeit *f.* steklársko delo.

Glaserhandwerk *n.* steklárstvo; das — betreiben stekláriti.

gläsern steklén.

Glasfabrik, Glashütte *f.* steklárnica.

Glasflasche *f.* sklénica, steklénica.

Glasgeschirr *n.* stekléna posóda.

Glashandel *m.* trgovína s steklenino, — s steklom, — s stekléno robo.

Glashändler *m.* trgovéc s steklenino, stekleninar. [nica.

Glashandlung *f.* steklárska prodajál-

Glashaus *n.* cvetličnják; (Treibhaus) rastlinják, stekleník.

gläsern stekliti, lóšéiti; ostekliti, postekliti. [min.

Glaskopf *m.* svitoglav, svetloglav,

Glaskörper *m.* steklovína.

Glaslampe *f.* stekléna svetiljka.
 Glasmacher *m.* steklár.
 Glasmaler *m.* slikár na steklo.
 Glasmalerri *f.* slikanje ob. slikárstvo na steklu. [vina.]
 Glasmasse *f.* stekléna zmes (-i), steklo-
 Glaspapier *n.* stekliti papir. [ser.]
 Glasperle *f.* ponarejeni (stekléni) bi-
 Glascheibe *f.* stekléna šipa.
 Glaschleifer *m.* brusár, brusáč stekla, steklobruséc.
 Glaschneider *m.* steklorézéc.
 Glaspinner *m.* stekloprédéc.
 Glaspinnerei *f.* predilnica stekla; predenje stekla.
 Glassturz *m.* stekléni poklop.
 Glasstafel *f.* steklénaستا ploskev.
 Glashjur *f.* stekléne duri, óknaste duri *pl. f.*
 Glasur *f.* steklenjenje; lošč, osteklina, glazúra.
 Glasware *f.* stekléna roba, stekléno blago, stekléni izdelki *pl.*, steklenina.
 glatt gladék; (schlupfrig) polzék, opólzél, sklizék; *adv.* gladko, narávnost, čisto; (vom Getreide) golén; —es Getreide golenina.
 glattbart *m.* golobrádéc.
 glattbrennen *zgati* (zgem) na gladko.
 glatte *f.* gladkóst, izglájenost, gladčina; *chem.* glaj; polzkost, opólzlost.
 glatteis *n.* zled, polédica, požlédica, požlápica, gololédica.
 glatteisen *n.* gladilo, likálo, likálnik.
 glätten gláditi, likati; ugláditi, izgláditi, pogláditi, izlikati; *fig.* omíkati, olíkati.
 glätter *m.* gladívéc, likavéc; (Werkzeug) *š.* glátteisen.
 glattferdings *adv.* zgolj, povsem, čisto.
 glattgetriebe *n.* gladilnica.
 glatthaarig gladkolás.
 glatthafer *m.* páhavka, ovsenica.
 glatthobel *m.* gladilni stružič, gladilnik.
 glattmaschine *f.* gladilnica.
 glattweg *adv.* narávnost, brez ovinkov, čisto, popolnoma. [dež.]
 glattwerkzeug *n.* gladilo, likálo, gladglattgängig sladkobesédén, prilizljiv, sladkoustén.
 Glahe *f.* pleša, plešina, lisa.

glattig plešast.
 Glahkopf *m.* plešéc, plešivéc.
 Glaube *m.* vera; Glauben sčenten verjéti (-jámem), vérovati; guter — dobra vera, dobra misel (-i); der falsche — kriva vera, krivovérstvo.
 glauben vérovati; verjéti (-jámem); (meinen) méniti, misliti; jemanden — machen uvériti, prevériti (koga).
 glaubensfest trdén v veri, trdne vere.
 Glaubens- verski.
 Glaubensabfall *m.* odpád od vere.
 Glaubensartikel *m.* člen vere.
 Glaubensbekenner *m.* spoznavávéc vere, veroizpovédnik.
 Glaubensbekenntnis *n.* spoznávanje vere, izpovédba vere, veroizpovédba.
 Glaubensbote *m.* blagovéstnik, verovéstnik, oznanjavávéc vere, apostol.
 Glaubensformel *f.* besedilo vere.
 Glaubensfreiheit *f.* svobóda vere, svobódnost vere.
 Glaubensgenoss *m.* sovérnik, isto- vérec, sovéréc.
 Glaubenslehre *f.* veronáuk, verouk, verozákon, verski uk.
 Glaubenslehrer *m.* učitelj veronáuka.
 Glaubensstugner *m.* verotájéc. [vérec].
 Glaubensneuerer *m.* novovérnik, novo-
 Glaubensneuerung *f.* nova vera, novo- vérstvo.
 Glaubensregel *f.* versko pravilo.
 Glaubenssak *m.* verska resnica.
 Glaubensstreit *m.* prepír o veri.
 Glaubensstürmer *m.* verobóréc. [(-i)].
 Glaubensvorschrift *f.* verska zapóved
 Glaubenswissenschaft *f.* veroznánstvo.
 Glaubenszwang *m.* siljenje k veri, verosilje.
 Glaubenszweifler *m.* dvomljivéc o verskih rečéh.
 Glaubersalz *n.* Glavberjeva sol (-i).
 glaubhaft verjétéh, vérovén; *adv.* vérovno.
 Glaubhaftigkeit *f.* verjétnost.
 gläubig verén; (recht-) pravovérén.
 Gläubige *m.* vernik, pravovérnik; *f.* vérnica, pravovérnica.
 Gläubiger *m.* upnik, vérovnik; =in *f.* úpnica.
 Gläubigkeit *f.* vernost.
 glaublich *š.* glaubhaft.

glaubwillig radoverěn, lahkoverěn.
glaubwürdig verjětěn, verodostójěn,
vérověn, vere jetěn.

Glaubwürdigkeit *f.* verjětnost, vérov-
nost, verodostójnost.

Glaukolith *m.* glavkolit, sivéc.

gleich enák, jednák; (gerade) ravěn;
der — e isti; — groß enólik, enáko
velik; — e Größe enólikost, enáka ve-
likost; — en Alterš enáko star, iste
stárosti, istih let (vrstník); — machen
enáčiti; izenáčiti; (gerade) ravnáti;
izravnáti; *adv.* enáko; (alsgleich) kój,
takój, máhoma, vádľje, vájje; in — er
Fláche, Fronte zlicema.

gleichabsändig enáko nárazěn, enáko
razdáljen.

gleicharmig enakoráměn, enakokrák.

gleichartig istorýstěn, enovýstěn, eno-
róděn, istoróděn.

Gleichartigkeit *f.* enovýstnost, isto-
výstnost. [ména.

gleichbedeutend istoznáčěn, istega po-

gleichberechtigt enakoprávěn, ravno-
právěn, enákih právíc.

Gleichberechtigung *f.* enakoprávnost,
ravnoprávnost.

gleichbeschaffen enák.

gleichbedig enákih oglov; enakoógeln,
istoóglast.

gleich *intr.* (gleich od. áhnlích sein)
enák biti (sem), podoběn biti, biti
kakor...; *tr.* (gleich machen) enáčiti,
ravnáti; izenáčiti, izravnáti.

=gleich enáke vrste, iste vrste;
meines— moje vrste; deines— tvoje
vrste; mit seines— umgehen pečáti se
z ljudmi svoje vrste; der— (beš—)
tak, takov, takšěn; *adv.* ravno takó,
isto takó.

Gleicher *m.* ravnáč; (Äquator) rávnik.

gleichermáßen, gleicherweise *adv.* ravno
takó, isto takó, enáko, na enák načín.

gleichfalls *adv.* tudi, enáko, ravno takó.

Gleichflügler *pl.* enakokrílci. [čén.

gleichförmig istolíčěn, istolík, enolí-

Gleichförmigkeit *f.* enolíčnost.

gleichgesinnt enomiseln, istomiseln,
enakomiseln, enakomisléc, enákega
mišljénja.

Gleichgesinnte *m.* enomiselnik, isto-
miselnik.

gleichgestellt komu enák, enáke veljáve.
Gleichgewicht *n.* ravnovésje, enako-
tézje, ravnotézje.

Gleichgewichtslage *f.* enakotézna lega,
položáj ravnotézja.

gleichgiltig, gleichgültig ene vřednosti,
vse eno; (theilnahmslos) nebrízěn, mla-
čěn, malomárěn, vnémárěn; (gering-
fügig) neznátěn, malenkóstěn, malo-
vážěn; — e Handlungen brezpomémbna
dejánja, nevážna —, indiferentna de-
jánja; — sein gegen etwas ne méniti
se, ne brigati se (za kaj), v čislih ne
iméti (imám).

Gleichgiltigkeit *f.* (Theilnahmslosigkeit)
nebríznost, mlačnost, malomárnost,
vnémarnost, prezirljivost; (Geringfü-
gigkeit) neznátnost, malovážnost.

Gleichheit *f.* enákost; (ebene Beschaf-
fenheit) ravnost.

Gleichheitszeichen *n.* enáčáj, enáčnik.

gleichkantig enakorób.

Gleichklang *m.* enakozvóče, sozvóče,
soglásje.

gleichkommen (jemandem) izenáčiti se
(s kom), doséči (-sézem) ga; biti (sem)
mu kos.

gleichlaufend istosmérěn.

Gleichlaut *m.* enakoglásje, enoglásje.

gleichlautend enakoglásěn, soglásěn.

Gleichmaß *n.* enáka mera, enakomé-
rnost.

gleichmäßig *adi.* enakoméren, isto-
mérěn, razmérěn; *adv.* enakoméрно,
v isti meri, ravno takó.

Gleichmuth *m.* ravnodúšje, enakodúš-
nost, mirnost srcá (duše).

gleichmüthig ravnodúšěn, enakodúšěn,
mirnosčěn.

Gleichmüthigkeit *f.* ravnodúšnost, ena-
kodúšnost, mirnosččnost.

gleichnamig istoimén, enoimén, ená-
kega iména, istoiménski, soimén.

Gleichnamige *m.* žensév (*gen.* žensva),
soiménéc. [nost.

Gleichnamigkeit *f.* istoiménost, soimé-
Gleichnis *n.* prílika, pripodóba, pri-
spodóba; primérjanje, pripodobítév.

Gleichnißrede *f.* govor v prílikah, go-
vorjénje v pripodobáh.

gleichnißweise *adv.* v príliki, v pri-
podbí.

gleichsam *adv.* kakor, kakor da bi; rekāl (dejal) bi, takó rekóč. [mēn.]

gleichschienelig enakokrāk, enakorā-gleichseitig enakostraničēn, enako-strān, enakostrānski.

Gleichsinn *m.* enakomiselnost.

gleichsinnig (gleichbedeutend) enako-pomēmbēn, enākega pomēna.

gleichstellen enāčiti, v eno (isto) vrsto stāviti; vzporediti; sič jemandem — enāčiti se, mēriti se (s kom).

Gleichstellung *f.* enāčenje, primérjanje; izenāčba, izravnāva.

gleichstimmig enakoglásēn, soglásēn; sklādēn, ubrán.

Gleichstimmigkeit *f.*, Gleichstimmung *f.* enakoglásnost, soglásnost, soglásje; skladnost, ubránost.

Gleichstrom *m.* istomērni tók.

gleichzeitig enakodēlēn.

Gleichung *f.* enāčenje, izravnāvanje; *math.* enāčba.

gleichviel ravno tóliko, onóliko; (einer-
lei) vse eno.

gleichweit istodāljen, enāke daljāve (oddāljenosti), ravno takó daleč.

gleichwertig iste vrédnosti, istovréd-
dēn, enakocēn.

gleichwichtig enāke vážnosti, enako-
vāžēn.

gleichwie kakor, kakor bi, kot bi.

gleichwinkelig enakokótēn.

gleichwohl vendar, pa vendar, vendar-
le, ipak, pri vsem tem.

gleichzeitig istodóbēn, istočasēn, so-
dóbēn, sočasēn; *adv.* obēnem, hkrātu, ob istem času, zajédno, ravno tedāj, ravno tisti čas.

Gleichzeitigkeit *f.* istočasnost, istodób-
nost, sodóbnost, sovreménost.

Gleis *n.* j. Gleiseje.

gleisen hliniti se, hūliti se, pretvár-
jati se, délati se, hinavčevati.

Gleisner *m.* hināvčē, licemérčē, lice-
mēr, svetohlinč; podhūljenč, pri-
hūljenč.

Gleisneri *f.* hlimba, licemérstvo, hi-
nāvščina, hināvstvo.

Gleisnerin *f.* hināvka, svetohlínka,
licemérka.

gleisnerisch hināvski, licemérski, sve-
tohlínski, prihūljen.

Gleise *f.* (*Achusa cynapium*, Hund-
peterjilie *f.*, Gartenjochling *m.*) mala
trobelika, pasji peteršilj.

gleisen (glānzen) bleščāti (-im) se,
lesketāti (-ām, -ēcem) se, svētiti se.

Gleitbahn *f.* drsalnica, drča, drkāl-
nica, drasta, driča.

Gleitbügel *m.* drsalni locēn.

gleiten drkniti, smúkniti, drsniti (se);
impf. drkati se, dričati se, smúčati (-im),
dršati se; (glitjēn) izpoddrsniti, spólz-
niti; es gleitet polzi, opólzlo je, spólzlo
je, polzko je; (v. Wasser) teči.

gleitend opólzēl, polzēk; —er Reim
tekóča rima.

Gletscher *m.* lednik, ledenik.

Gletscherrinne *f.* ledniški ulóm, plaz.

Glied *n.* ud, člen; *dem.* členek; (bei
Pflanzen) kolénce; (bei Soldaten) red,
vrsta; (Ketten—) sklēp; (Mit—) ud,
član, družābnik, družvenik.

Glieder= udēn, udov, v udih.

gliederartig členast, udast; —es Öff-
nen der Frucht razēlēmba.

Gliederband *n.* sklēp, vez (-i).

Gliederbau *m.* sestāva udov.

gliederig členkovit.

gliederkrank udobólēn, bolnih udov,
bolān na udih.

Gliederkrankheit *f.* udobólje, trganje
po udih, skrnina.

gliederlahm mrtvoudēn, hromoudēn.

gliedern razēlēniti; razložiti, razvr-
stāti, razdeliti.

Gliederreihen *n.* trganje po udih.

Gliederstecher *m.* bolečina po (v) udih,
udoból.

Gliederthier *n.* členar.

Gliederung *f.* razēlēmba; razrédba,
razvrstítēv; (Articuliertheit) členkovi-
tost; die jenfrechte — navpična izob-
rāzba, vzpétost; die horizontale — po-
rāzna izobrāzba.

gliederweise *adv.* údoma, ud za udom,
člénoma, člen za členom; (reihenweise)
vrstoma, rédoma, v vistah, vrsta za
vrsto.

Gliedmaßen *pl.* udje; āußere — (Ex-
tremitäten) krajni udje, okončine.

glimmen tleti (tlim).

Glimmer *m.* sljūda, tinjēc.

glimmern bleščáti (-ím) se, lesketáti se, migljáti. [véc.

Glimmerstießer *m.* blestník, sljúdo-Glimmstengel *m.* tlinka, smotka.

Glimpf *m.* blagóst, prizanesljívošt, voljnóst, rahlost, dobrótnost; mit — *f.* glimpflích *adv.*

glimpflich *adi.* blag, voljén, rahél, prizanesljív; *adv.* blago, voljno, rahlo, povóljno, prizanesljívo.

Gleitbahn *f.* *f.* Gleitbahn.

gleitschen *f.* gleiten.

gleitschig polzék, opólzél, sklízék.

glühern iskriti se, bleščáti (-ím) se, bliskati se.

Globus *m.* zémeljsko oblo, zémeljska krogla, globus.

Glockchen *n.* zvonéc, zvonček, zvončič.

Glocke *f.* zvon (-a, -ú).

glöckeln zvonkljáti, zvončkáti, žvenkljáti, cingljáti.

Glockenblume *f.* zvončica.

glockenförmig zvonast.

Glockengeläute *n.* zvonjénje, zvonilo.

Glockengießer *m.* zvonár.

Glockengießerei *f.* zvonárnica.

Glockengut *n.* zvonovina.

Glockenhaus *n.* zvoník.

Glockenmetall *n.* *f.* Glöcngut.

Glockenschlag *m.* udár na zvon, glas zvoná; mit — ko zvon udári, ko ura odbije.

Glockenschwengel *m.* kembélj, betíca, klepet.

Glockenspeise *f.* *f.* Glöcngut.

Glockenspiel *n.* potrkávanje, pritrkávanje (na zvonóve), trijánčenje.

Glockenstube *f.* zvonica.

Glockenstuhl *m.* zvoníšče, zvoník.

Glockentaufe *f.* blagoslovljénje —, posvečevánje zvonóv.

Glockenthurm *m.* zvoník.

Glockenwelle *f.* vreténo —, vitlo zvónovo, jarém.

Glockenzug *m.* zvónova vrv (-i).

Glockner *m.* zvonívéc, zvonikár.

Glorie *f.* slava, veličástvo.

Gloriett *n.* vrtna híšica, hladnica, útica. [stén.

glorreich slověč, veleslávén, veličá-

Glossarium *n.* slovár, tolmáénik.

Glossator *m.* razlagátelj, tolmáč.

Glosse *f.* razlága, tolmáčenje; glosa; opómba; Gloszen machen tolmáčiti, opómba délati; *fig.* neugódné opómba délati, zabávljati, zbádati.

Glossenmacher *m.* tolmáč; *fig.* zabavljívéc, zabavljáč, očítar.

glossieren tolmáčiti; *f.* Gloszen machen. glohángig bolščéčih oči; ein — er Mensch okáč.

gloßen bolščáti (-ím).

glück *interi.* klòk!

Glück *n.* sreča; — auf dobro srečo, Bog daj srečo; — wünshen srečo želéti, čestítati; zum — k (po) sreči.

Glücke, Glückhenne *f.* koklja, kloča, klokáča, kvočka; (Geßirn) gostosévcí *pl.*

glücken, glücksen klókatí (-am, klóčem), kvókatí.

glücken po sreči iti (grem); po sreči izíti (-ídem) se, srečno izíti se, posrečíti se.

glücklich srečen, blažen; — e Anlage dobra (bistra) glava; — machen srečnega storíti, osrečíti; srečnega délati, osrečevati; — preíjen blagrovati.

glücklichweise *adv.* k sreči, po sreči.

Glücksbote *m.* srečenóséc.

Glücksbotschaft *f.* veseló oznanílo, veséla novica.

glücklich blažen, srečen.

Glückseligkeit *f.* bláženost, blagovítost, blagóst.

Glücksfall *m.* srečen prigódek, srečen nakljúček.

Glückskind *n.* srečen človek, srečnež, srečnik.

Glücksrad *n.* koló sreče.

Glücksritter *m.* srečelóvéc. [*pl.*

Glückssumstände *pl.* srečne okóliščine

Glückwunsch *m.* čestítanje, čestítka, voščílo; = schreiben *n.* čestítka.

glühen *intr.* žaréti, žarèč bití (sem), žehtéti; *fig.* goréti, vnet bití (sem); (vor Zorn) kipéti, vréti; vzkípéti, zavréti; (von den Augen) bliskati se, iskriti se; (von der Sonne) pripékati, prigrévati; *tr.* béliti, žaríti; razbéliti, razžaríti.

glühend žarèč, žarék, žarén, žarovít, razžárjen, razbéljen; *fig.* vnet, razvnet, ognjevít, gorèč, kipèč, ognjén; — machen žaríti.

Glühhiße *f.* žarnost, razbéljenost, žarčea vročina.

Glühlampe *f.* žárnica.

Glühofen *m.* razbéljena peč (-i), žeh-téča peč.

Glühwein *m.* kúhano vino, vrelo vino.

Glühwurm *m.* kresníca.

Glut *f.* žar, žarina, žarečina, pekočina; (Feuer) ogěnj; (glühende Kohlen) žerjávica, žerjávka.

Glutpfanne *f.* žerjávnicca, oglénka.

glutroß žarěn, žarkorděč; zagorel.

Glutrotze *f.* žarkost, žarnost.

glutsprühend iskrěč.

Glutstrahl *m.* ognjěni žarěk.

Glycerin *n.* glicerín.

Glyptik *f.* j. Bildhauerkunst.

Gnade *f.* milost; Euer Gnaden Vaša milost, milostljívi gospód, milostljíva gospá; von Gottes Gnaden po božji milosti, z božjo milostjo; auf — und Ungnade na milost in nemilost; Gnade! milost! odpustite! prizanesite! halten Sie mir's zu — n ne jemljite mi za zlo, ne zaméřiti, oprostitě; — widerfahren lassen pomilostiti, prizaněsti, odpustiti; haben Sie die — izvolite milostljívo, bodite tako dobri; von — n leben od milošćine (milosti, milostinje) žívěti. Gnadenbejuge *pl.* prejěmki iz milosti, milostni prejěmki.

Gnadenbild *n.* čudodělna podóba, ču-dotvórna slika.

Gnadenbrot *n.* milostínja, milošćina.

Gnadengehalt *m. n.* plača iz milosti, milostna plača.

Gnaden Genuss *m.* milošćínski užítěk.

Gnaden gesuch *n.* prošnja za milost.

Gnadenjahr *n.* milostno leto.

Gnadenmittel *n.* sredstvo milosti.

gnadenreich, gnadenvoll milosti poln, premilostljív.

Gnadenstoß *m.* smřtni udárěc.

gnadenweise *adv.* milostno.

Gnadenzeit *f.* čas milosti.

gnädig milostív, milostljív, milostěn; milošćěn.

gnädiglich *adv.* milostívo.

Gnais *m.* gnajs, rula.

Gnom *m.* skrát, skratělj, skrkljč, malík.

Gnome *f.* moděr izřek, poslovíca.

Gnomon *m.* solněne ure kazálo, solněna ura.

Gnomonik *f.* nauk o solněnih urah, gnomónika. [cizěm.]

Gnosicismus *m.* tajnoslójve, gnosti-

Gnostiker *m.* tajnoslójvč, gnostik.

Gnu *n.* gnu, pakonj.

Gobelin *n.* (pl. Gobelinš) pestra pre-próga, pregrinjálo z vřkánimi líki (po-dóbami), goblín; Gobelin- goblínski.

Godtelhahn, Gódtelhahn *m.* kokót, do-máči petělin.

Gold *n.* zlató; gemünztes — kováno zlató; — wáşhen zlató izpirati, zlató izplakovati.

Goldader *f.* zlata žila.

Goldammer *f.* strnáđ.

Goldamsel *f.* volga, kobílar.

Goldarbeiter *m.* zlatár.

Goldauflösung *f.* zlata raztopína.

Goldbergwerk *n.* zlati rudník.

goldbeschwingt zlatokřil, zlatokřilát.

Goldblatt *n.* zlatolist, zlata pena.

Goldblech *n.* zlata pločevína.

Goldblume *f.* zlatíca.

Goldborte *f.* zlata porta, zlata tvez (-i).

Golddraht *m.* zlata žíca.

Golddruck *m.* zlati tisk.

golden zlat, zlatěn.

Goldetz *n.* zlata ruda.

Goldfaden *m.* zlata nit (-i).

Goldfarbe *f.* zlata barva, zlatílo.

goldfarbig zlatěnkast.

Goldfinger *m.* prstaněc, zakónski prst.

Goldfisch *m.* zlata riba, zlatíca.

Goldfliege *f.* zlata muha, svetla muha, zlatníca.

Goldflügel *m.* zlatokřilěc.

goldführend zlatonóšěn.

Goldgang *m.* zlata žila.

goldgesiedert zlatopěr.

goldgeflügel zlatokřil, zlatokřilát.

goldgehört zlatoròg.

goldgelb zlatoruměn, zlatožólt.

Goldgeräth *n.* zlatnína.

Goldgewicht *n.* zlatárska utěž (-i).

Goldglanz *m.* zlatozárnost, zlata svet-lóba, zlati lěsk.

goldglänzend svetěl kakor zlató, zla-tozárěn.

Goldgräber *m.* zlatokòp.

Goldgrube *f.* zlati rudník.

Goldgulden *m.* zlat, zlatník.
Goldhaar *n.* zlati lasjé *pl.*, ruméni lasjé *pl.*
goldhaarig zlatolàs, rumenolàs. [séc.
Goldhaarige *m.* zlatolàséc, rumenolà-
Goldhäubchen *n.* kraljišèk, zlatoglà-
 vèc, palèèk.
goldhäftig zlatonòsèn.
Goldhaufen *m.* kup zlatá.
goldig zlatén, zlatnat. [tárka.
Goldkäfer *m.* zlatokrilèc, sijájnik, zla-
goldköpfig zlatoglàv.
Goldkorn *n.* zlato zrno.
Goldlad *m.* zlati pòkost; zlatoruméni
 pečatni vosèk; (Pflanze: *Cheiranthus*
cheiri) šebeník, ruména vijólica.
Goldland *n.* zlatoródna dežéla, zlatonòsna dežéla.
Goldmacher *m.* zlatotvórec.
goldmählig zlatogriv, z zlato grivo.
Goldmarder *m.* kuna zlatica, zlatka.
Goldmünze *f.* zlati denár, zlatník.
Goldperle *f.* zlati biser.
Goldregen *m.* zlati dež; *fig.* obilno
 podkupilo; *bot.* negnòj.
goldreich zlatá bogàt, zlatovit.
Goldrente *f.* zlata renta.
Goldring *m.* zlati prstan. [pesèk.
Goldsand *m.* zlati pesèk, zlatonòsni
goldsandig zlatopèsknat.
Goldschläger *m.* zlatoklèp; =papier *n.*
 zlatoklèpni —, pozlatárski papír.
Goldschmied *m.* zlatár.
Goldschneider *m.* zlatorèz, zlatorézèc.
Goldschnitt *m.* zlati obrèz, pozlaèèni
 obrèzèk.
Goldschwanz *m.* zlatorépká.
Goldspinner *m.* zlatoprèdèc; =in *f.*
 zlatoprédka.
Goldsticker *m.* zlatovézèc; =in *f.* zlatovèzilja, zlatovézka.
Goldstickeri *f.* vézenje z zlatom, zlato vézenje; zlatovézilnica.
Goldstoff *m.* zlatovina; zlata tkanína.
goldstrahlend zlatozàrèn.
Goldstück *n.* (Münze) zlat, zlatník.
goldtragend zlatonòsèn.
Goldwaage *f.* zlatárska téhtnica; (Gewicht) zlatárska utèz (-i).
Goldwährung *f.* zlata vrednóta.
Goldware *f.* zlatnína.
Goldwäscher *f.* izpiranje zlatá.

Goldwäscher *m.* izpiravèc zlatá.
Goldwicker *m.* zlatotkálèc.
Goldwur; *f.* zlati korèn.
Golf *m.* zaliv, zatòk, zanòzje.
Golfstrom *m.* zalivski tòk.
Gondel *f.* gondola, ládjica, èolniè.
Gondelier, **Gondolier** *m.* gondoljèr,
 ládjièar, èolnar.
Goniometer *m. n.* kotomèr, oglomèr,
 goniometèr.
Goniometrie *f.* kotomèrstvo, oglomèrstvo, goniometrija.
goniometrisch kotomèrèn, oglomèrèn.
gönnen vòšèiti, želèti; privòšèiti,
 priželèti; nicht — zavideti (-im), *impf.*
 zavidati.
Günner *m.* dobrohòtník; dobròtník;
 podpòrník, zašèitník, pokrovitelj; =in
f. dobrohòtnica; dobròtnica; podpòr-
 nica, zašèitnica, pokroviteljica.
Günnerschaft *f.* dobrohòtnost; dobro-
 hòtniki *pl.*; dobròtniki *pl.*, zašèitniki
pl., pokroviteljstvo.
Güpel *m.* vitèl, vitál (rudárski).
Güpelherd *m.* vitlišèe.
Güpelwelle *f.* vratílo vitla.
Gusse *f.* liják, zleb; (in d. Mühle) grot.
Gothe *f.* (Pathin) botra, bótrica, kuma.
Gothe *m.* Got.
gotlisch gotski.
Goti *m.* Bog; die Götter bogóvi (ma-
 liki); helf —! Bog pomágaj! na zdravje!
 pomózi Bog! — bejohlen! z Bogom!
 sreèno! zdrav ostáni! um —es willen!
 za Boga! za božjo voljo! — sei Dank!
 hvála Bogú! Bog boði zahváljen! —
 sei es gesagt! Bogú bodi potòženo! záli-
 bog! — bewahre (behüte)! Bog obvarúj!
 Bog ne daj! Bog ne zadèni! will's —
 ako Bog da, èe je božja volja.
gottähnlich Bogú podobèn.
Götterbaum *m.* božje drevò (-ésa).
Götterbild *n.* božánska slika.
Götterlehre *f.* (Mythologie) bajeslòvje.
Götterlust *f.* rajsko vesèlje, božánska
 slast (-i), božánsko razkòšje.
Göttermahl *n.* pojedína bogóv.
Gottes- božji.
Gottesader *m.* pokopališèe, grobišèe,
 groblje.
Gottesanbeterin *f.* (*Mantis religiosa*)
 bogomóljka, hinávka, zahvalibògca.

Gottesbild *n.* božji podoba.
 Gottesbote *m.* božji poslanec.
 Gottesdienst *m.* božja služba, bogoslúže, sveto opravilo, duhovno opravilo; (Cultus) bogočastje. [stén.
 gottesdienstlich bogoslúžen, bogočá-
 Gottesfreund *m.* bogoljub.
 Gottesfriede *m.* božji mir. [nost.
 Gottesfurcht *f.* strah božji, bogabojé-
 gottesfürchtig bogabojéc, bogobójén.
 Gottesfürchtigkeit *f.* bogabojéčnost,
 bogobójnost.
 Gottesgabe *f.* dar božji.
 Gottesgebärerin *f.* bogorodica, božja
 porodnica.
 Gottesgelehrsamkeit *f.* bogoznástvo,
 bogoslóve. [vén.
 gottesgelehrt bogoznánski, bogosló-
 Gottesgelehrte *m.* bogoznánc, bogo-
 slóvec. [ba.
 Gottesgericht *n.* božji sod, božja sod-
 Gottesglaube *m.* bogovérstvo, vera v
 Bogá.
 Gotteshaus *n.* hiša božja, hrám božji,
 veža božja. [usmili.
 gottesjämmerlich bédén, da se Bogú
 Gotteslamm *n.* Jágnje (-eta) božje.
 Gotteslästerer *m.* bogoklétnik, bogo-
 húlник, bogoskrúnec, preklinjáč Bogá.
 gotteslästerlich bogoklétn, bogohúlén.
 Gotteslästerung *f.* bogoklétnje, bogo-
 skrúnstvo, bogohúlstvo, preklinjanje
 Bogá.
 Gotteslehre *f.* nauk o Bogu.
 Gottesleugner *m.* bogotáj, bogotájec;
 =in *f.* bogotájka. [jén.
 gottesleugnerisch bogotájski, bogotá-
 Gottesleugnung *f.* bogotájstvo.
 Gotteslohn *m.* božje plačilo.
 Gottesräuber *m.* božjerópnik.
 Gottesreich *n.* božje kraljestvo.
 Gottesseher *m.* bogovidéc, hógovéc.
 Gottessohn *m.* Sin božji.
 Gottesstimme *f.* glas božji.
 Gotteslich *m.* miza božja.
 Gottesurtheil *n.* sodba božja.
 Gottesverächter *m.* zaničevávec Bogá.
 Gottesverachtung *f.* zaničevánje Bogá.
 Gottesverehrter *m.* častitelj Bogá, bogo-
 částnik.
 Gottesverehrung *f.* česčénje božje, bo-
 goslávje, bogočástje.

Gotteswelt *f.* božji svet; er hat auf
 der — nichis zu thun nima pod milim
 Bogom ničesar oprávití.
 Gotteswerk *n.* delo božje.
 Gotteswille *m.* volja božja; um — n
 za božjo voljo, za Boga.
 Gotteswort *n.* beséda božja.
 gottgefällig Bogu prijétén, Bogu do-
 padljiv, Bogu ugódn.
 gottgeweiht Bogú posvečén.
 Gottgläubige *m.* bogovéréc.
 Gottheit *f.* božánstvo, bóžestvo, boštvo.
 Göttin *f.* boginja, božica.
 göttlich božji, božánski.
 Göttlichkeit *f.* božánstvenost.
 göttlichend bogoljubén, bogoljubiv.
 Gottliebende *m.* bogoljub. [ljen!
 gottlob! hvala Bogú, Bog bodi zahvá-
 gottlos brezbožén; neverén. [nica.
 Gottlose *m.* brezbožnik; *f.* brezbož-
 Gottlosigkeit *f.* brezbožnost, brezbožje.
 Gottmensch *m.* Bog-človek.
 gottselig pobóžén, bogoródn, vdan
 v božjo voljo; (verstorben) rajni, po-
 kójni (*subst.* rajnik *m.*, rájnica *f.*);
 —en Andenkens bláženega spómína.
 Gottseligkeit *f.* pobóžnost, bogoród-
 nost, vdánost v božjo voljo.
 gottvergesen bogopozábén, brezbožén.
 Gottvergeffenheit *f.* bogopozábnost,
 brezbožnost.
 gottverlassen od Bogá zapuščén.
 Gottvermenslichung *f.* božje učlové-
 čenje.
 gottverworfen od Bogá zavřzen.
 Güte *m.* malik, balván; Güten- ma-
 líkov, balvánski.
 Gütenbild *n.* malikova podoba, malik.
 Gütendiener *m.* malikovávéc; =in *f.*
 malikovávka.
 Gütendienst *m.* malikovánje, maliko-
 vávstvo, balvánstvo.
 Gütenhaus *n.* malikovska hiša, ma-
 likovalnica.
 Gütenpriester *m.* malikovski svečénik.
 Gütenempel *m.* j. Gütenhaus.
 Gourmand *m.* pojédež, pojedúh; slad-
 kosnédež, pótrihš.
 Gout *m.* okús, blagougódje.
 goutieren pokúsiti, okúsiti; *impf.* po-
 kúsati; za okúsno —, ugódnó spo-
 znáti, odobrávati; er goutiert etwas

pogódu (všeč, dopadljivo, ljubo) mu je kaj, godí mu, ugája mu, ustréza mu; er kann ihn nicht — ne more ga prav, nima ga rad, ne mara zanj, ne more ga trpéti, — prenášati; nicht zu — neznosén, neprebavljiv.

Gouvernante *f.* odgojiteljica, vzgojiteljica, vzgojilja.

Gouvernement *n.* (Regierung) vlada, uprava; (Präsidium) predsedništvo; (Statthaltere) namésthništvo; (Provinz) pokrajina.

Gouverneur *m.* upravítelj; deželni predsednik, namésthnik, guverné; odgojitelj.

Grab *n.* grób, jama; (Hügel) gomila; (Grust) ráka, grobnica; zu — e tragen pokópati (-kópljem).

Graben *m.* röv, jarék; (von Regen hoch ausgewaschener Weg) grapa; *mil.* okóp; tiefer — jarúga; (Flussbeet) struga; (zum Ableiten des Wassers von der Straße) odvodnik, zdrážnica, (váb-ljenica, prévor); (längs einer Wiese) prékopa, potóčina.

graben kópati (kópljem), **grebsti** (grebem), **riti** (rijem), **dolbsti** (dolbem); **izkópati**, **izdólbsti**; (in Stein) **vdólbsti**, **vrézati** (vrézem), **vsékati**.

Graben *n.* kópánje.

Grabenleitung *f.* jarék, prékopa.

Grabenübergang *m.* brv (-i), prélaz preko rova.

Gräber *m.* kópác; =in *f.* kopačica.

Grabesnacht *f.* grobna tmina, groba noč (-i).

Grabesruhe *f.* pokoj v grobu.

Grabesstille *f.* grobna tihóta od. tíšina.

Grabeule *f.* mrtváška ptica, pégasta sova.

Grabgedicht *n.* nagróbna pesém (-i), nagróbica, pogrébna pesém.

Grabgesang *m.* nagróbno petje, pogrébno petje.

Grabhöhle *f.* grobnica, raka.

Grabhügel *m.* gomila, grób.

Grabkammer *f.* j. Grabhöhle.

Grabkreuz *n.* nagróbni križ.

Grablegung *f.* pogrèb, pokóp, pokópávanje.

Grablied *n.* nagróbna pesém (-i), pogrébna pesém, nagróbica.

Grabmal *n.* nagróbni spomenik.

Grabrede *f.* nagróbni govor.

Grabstein *n.* lopáta.

Grabstift *f.* nagróbni napis, nagróbica.

Grabstätte *f.* grobišče.

Grabstein *m.* nagróbni kamén, nagróbnik.

Grabstichel *m.* dletce, vrezílo.

Grabtuch *n.* mrlíški —, mrtváški prt, (mrtváško) naličeje.

Grabzeug *n.* kópálo.

gracifizieren gréčiti; pogrčéti, po grškem zavítí (-víjem).

Gracismus *m.* po grškem zavítí, prikrojéni izraz, grecizém.

Grad *m.* stopinja; (Rangstufe) stopnja; (Verwandtschaftsgrad) koléno soródstva; (Würde) čast (-i), dostojánstvo, (častno) mesto; in hohem — e močno, jako, zeló; in demselben — e enáko, ravno takó, v isti meri.

gradatim *adv.* postópno, (korákoma), postópnjema, po stopinjah. [nost.

Gradation *f.* stopnjevanje, postóp-

Gradhaltigkeit *f.* stopinja alkoholo-vine, alkoholovitost.

gradieren slanico ali slano vodo z izhlapévanjem vodé izčistiti in slanóto zgostíti; zlatožólto bárvati; gradirati, gradovati.

Gradierwasser *n.* zlatilna voda, zlatilo.

Gradnetz *n.* stopinjska mreža, stopinjsko omréžje.

graduell postópno, od stopnje do stopnje.

graduieren (abstufen) po stopinjah razdelíti (razvrstíti); (einen akademischen Grad ertheilen) povzdigníti od. povišati na akadémiško stopnjo, podelíti (komu) akadémiško dostojánstvo, graduirati.

graduirt na akadémiško stopnjo (čast) povišan, graduiran, z akadémiškim dostojánstvom odlikován.

Graduierung, **Gradtheilung** *f.* razstopnjevanje, razdelitév na stopinje; povišba na akadémiško stopnjo.

gradweise j. gradatim.

Graf *m.* gróf; beš — en (*poss.*) grofov; **Grafen-** grófovski, grófovski.

Grafenstand *m.* grófovstvo.

Grasentitel *m.* grofovsko imé (-éna), grofovski naslov.

Gräfin *f.* grófinja, grofica.

gräflich grofovski.

Grasschaft *f.* grofija, grofovina.

Gram *m.* toga, žalost, grenkóst, pečál (-i); — nagt an seinem Herzen nekaj va peče (grize) v srcu.

gram gorék, gorjúp; — sein jmdm. komu gorák biti (sem), srditi se na koga, črtiti (sovražiti), mrziti koga.

grämen sich žalostiti se, trápiti se, pečáliti se; es grämt mich grize (peče), boli, je, žalosti) me.

grünig, grünlich (otóžen, čemérén), kisel, sitén, slabe volje, neprijázén.

Grünlichkeit *f.* (otóžnost, čemérnost.

Gramm *n.* gram.

Grammatik *f.* slóvnica, gramatika.

grammatikalisch slóvníski.

Grammatiker *m.* slóvníčar, gramátik.

grammatisch j. grammatikalisch.

gramvoll togovit, žalovit.

Gran *m.* (zrno), gran.

Grän *n.* zrnce, $\frac{1}{3}$ grana.

Granat *m.* granát; =apfel *m.* granátovo jábolko, margarán.

Granate *f.* granáta.

Grand *m.* (Reichsand) prod, (solobór), gramoz, sip, grušč.

Grande *m.* velikáš, mogóčnik, špan-ski velmož, grand.

Grandezza *f.* mogóčnost, vznesénost, veličástvenost, ponositost.

grandig prodast, peščén; (berdrießlich, mürrisch) godrnjav, čemérén.

grandios velikánski, ogrómén; velikolépen, veličásten.

Granit *m.* granit, (zrnéc); von — granitén.

Granne *f.* resa, resína, osína; coll. osje, osovje; mit langen —n dolgo-résast.

grannenartig osínast, resast.

grünig resnat, osinát.

granulieren *tr.* zrniti; *intr.* zrnéti.

granuliert zrnčast.

Graphik *f.* písáva, gráfika.

Graphit *m.* grafit; (Stift) olóvník, svinčnik, olóvka.

grapfen hlástniti, hlástiti; *impf.* hlástáti, hlástno grábiti; pográbiti.

Gras *n.* trava; *dem.* trávetica; (saftiges) muráva; (schlechteres) travúlja; ins — beißen iti (grem) rakom zvižgat, iti v krtovo deželó; Gras- travén, travnat.

Grasartig travast, travnat.

Grasboden *m.* trata, tráтина, travnik.

Grasen pasti (pasem) se, (travo) mlítiti.

Grasfresser *m.* travojédéc.

Grasfressend travojédén.

Grasfresser *m.* rosnica, hrženica, sékulja, uscánka.

Grasfutter *n.* zeléna klaja, travna piča, zeléna krma.

Grasgarten *m.* travnik. [zelen.

grasgrün zelen kakor trava, travnato-

Grashalb *m.* travna bil (-i), — bilka.

graslich travast, travi podobén.

grasig travén, travnat.

Graskorb *m.* kóš za travo, travnjáča.

Graslein *n.* trávetica.

Grasmonat *m.* travén.

Grasmitte *f.* pénica; (schwarzköpfige) kováček, črnoglávka.

Grasplatz *m.* trata, tráтина, trate *pl.*

grasreich travén, travnat.

Grasrdniti *m.* travna košnja.

grassierenzavládati, razšíriti se; *impf.*

razgrájati, iti (grem) po ljudeh; die

Krankheit grassiert boléžen gre po lju-

deh, boléžen razgrája, — razzája.

gräfslich grozén, grozovit, strašen,

strahovit, neznánski.

Gräfslichkeit *f.* grozovitost.

Graswuchs *m.* rast (-i) trave.

Grat *m.* grebén, ostro, sléme (-na);

(Rückgrat) hrbtenica.

Gräte *f.* ribja košéica.

Grathobel *m.* oblič grábničar.

Gratifikation *f.* pribólsjek, nagráda,

gratifikácija.

grätig košéičav, poln košéic.

gratis zastónj, brez plačila, v dar.

Gratisexemplar *n.* poklónjeni iztisk,

podárjeni eksemplar, brezpláčni izvód.

Gratissage *f.* podárjena (poklónjena) vojáška plača.

Gratsüße *f.* žaga grábničarica.

grätichen razkréčiti se, razkrékniti

se; *impf.* razkréčevati se, šatráti, raz-

koráčeno hóditi, koráčati.

Grätischer *m.* šátra, šátravéc.

grätſchig razkréčen, šatrast, šatrav.
 Grätſchſtellung *f.* razkréka.
 Gratulant *m.* voſčivéc, čestítavéc.
 Gratulation *f.* voſčilo, čestítanje, čestítka. [čestítka.
 Gratulationsbrief *m.* voſčilno pismo,
 gratulieren srečo voſčiti, čestítati.
 grau siv, sed, ser; — werden sivéti;
 osivéti, osedéti; — e Borzeit staro-
 dávnost.
 Grau *n.* sivost, sedóst, serost.
 grauäugig sivoók, sivih oči.
 Graubart *m.* sivobrádec.
 graubärtig sivobrad.
 graubraun sivorjav.
 Grauchen *n.* sivéc, sivče (-eta), sivček.
 grauen sivéti, sivíti se; (vom Tage)
 svitati se, daníti se, zoríti se; der Tag
 graut dan se dela; (dunfel werden)
 temníti se, mračíti se; *v. impers.* es
 graut mir groza me je, strah me je,
 groza me obhája (izpreletáva).
 Grauen *n.* groza, strah.
 grauenhaft, grauenvoll grožen, grozo-
 vitén, strašen.
 grauelt sivoramén, sivožólt.
 grauhaarig sivolàs, sedolàs.
 Graukopf *m.* sivoglavéc, sivéc, seréc,
 sedoglavéc; (berächt.) plésnjavéc, sivór.
 grauköpfig sivoglav, sedoglav.
 gräulich sivkast, sivkljat, osiv, sedast.
 Graupe *f.* kaša; (Pirje) pšeno, pira.
 Graupeln *f. pl.* (Hagel) sodra, sódríca,
 babje pšeno, (bríža), sódražica, solíka.
 Graupengang *m.*, Graupenmühle *f.*
 stope *pl.*, tečaj za pšeno.
 Graus *m.* groza, strahóta, strah;
 (Trümmer) razsip, razvalína, podrtína.
 graus grožen, grozljiv, strašen, stra-
 hótén.
 grausam grozovít, grozovítén, ljut,
 okrutén, srep, krvolóčen.
 Grausame *m.* grozovítnež, okrutník,
 krvolóčnik, trinog.
 Grausamkeit *f.* grozovítost, okrutnost,
 srepóst, ljutost, krvolóčnost.
 Graushimmel *m.* sivi kónj, sivéc,
 seréc, sivko, sivéc (-eta), plésnjavéc.
 grauseln, grausen (ich grausle, ich
 grause) es grauselt —, es graust mir
 groza me je, strah me je, groza me
 obhája, groza me stresa, — izprele-

táva; *pf.* groza me obide, — stresa,
 — izpreleti.

Grausen *n.* j. Grauch u. Graus.
 grausenhaft, grausenvoll, grausenerre-
 gend, grauselig grozljiv, grožen, stra-
 šén, pregróžen.
 grausig grožen, grozljiv, strašen;
 ostúden, gnusén.
 grauslich j. graus u. grausenhaft.
 Grauspredt *m.* sivozeléna žolna, pivka.
 Grauspiegelglanz *m.* sivi raztók.
 Graustein *m.* sivéc.
 Grauwade *f.* drobnjak, drobník.
 Grauwadenformation *f.* drobnjaska
 — drobníška tvorba.
 grauweiß sivobélkast.
 Gravamen *n.* težáva, nadlôga.
 Graveur *m.* vrezovávéc, gravér.
 gravieren vrézati (vréžem), *impf.*
 vrezovati; *fig.* obtežíti, *impf.* obteže-
 vati; — de Umstände obtežujúče —,
 obtežilne okólišéne.
 Grauis *m.* (Accent) težki naglás.
 Gravität *f.* važnost, resnóbnost, oz-
 bilnost, dostojánstvenost.
 Gravitation *f.* težnost, gravitácia.
 gravitativisch važén, resnóben, ozbiljen,
 dostojánstven.
 gravitieren težíti na kaj, gravitirati.
 Grazie *f.* milóta, milína, ljubkost,
 milovídnost; (Spulgöttin) grácija.
 grazios milovíden, ljubek, milótén.
 Greif *m.* kríláti lev.
 greifbar prijemljiv, osézén, prihvá-
 tén, otípen; *fig.* očividén.
 Greifbarkeit *f.* prijemljivost, oséz-
 nost, otípnost.
 greifen prijéti (prímem), zgrábiti, za-
 grábiti, popásti (-pádem), seči (sežem)
 po čem; *impf.* prijémati (-jémlem),
 grábiti, ségati (po čem); (taffen) slátati,
 hvátati, tipati (tipljem); pošlátati, po-
 tipati, ohvátati; um sich — (v. Kranz-
 heiten, vom Feuer) razšíriti se; omáh
 dobíti, razrásti se (v. Pflanzen); *impf.*
 šíriti se, razšírjati se; omáh dobivati,
 razráščati se; ins Amt — seči (sežem),
 vméšati se, vtekníti (-táknem) se (v
 posel); *impf.* ségati, vmešávati se, vtí-
 kati se; jndm. unter die Arme — pod-
 préti koga, pomóči (-mórem) komu;
impf. pomagati komu.

Grieffüße *pl.* noge grábežnice.

Grieffklaue *f.* kreppeľj.

Grieffirkel *m.* objemno šestilo.

greinen (*murren*) godrnjati, momljati; režati (-*im*); (*meinen*) dreti (*derem*) se, vékati, véčati (-*im*).

Greis *m.* staréc, starček; (*verächtl.*) sivéc, sivór.

greis siv, sed; stár.

greisen stárati se, sivéti; postárati se, osivéti, osedéti.

Greisenalter *n.* (*siva*) starost.

Greisin *f.* starka, starica.

Greisler *m.* bránjevéc, krúšnar; = *iu f.* krúšnarica, bránjevka.

Greislerei *f.* branjárstvo, krušnárstvo.

grel ostér, rezék, pronícav; (*glänzend*) jarék; (*v. Farben*) preživ, presvétél, (*vekáv*).

Gremial- zborov, zborni, skúpsčine.

Gremium *n.* zbor, skúpsčina, društvo.

Grenadier *m.* grenadir.

Grendel *m.* (*Riegel*) zapáh; (*Schlagbaum*) zapórnicá, zavóra; (*Flugbalgen*) gredélj. [*nica.*]

Grendelkette *f.* grédeljnicá, gredálj-

Grenz- mejni, obméjní, poméjní, mejáski, gráničeni.

Grenzberichtigung *f.* mejna popráva, izpráva mejje.

Grenzbestimmung *f.* ogléd mejje, ogle-dováňje mejje.

Grenzbezirk *m.* krajina, mejni okraj.

Grenze *f.* meja, gránica; (*Militär-*) krajina; (*Ende*) kraj, konéc; ohue — *u* brez kraja, brezmejen.

grenzen mejiti, mejo délati; *an etw.* — mejiti s čim, — *s kom*, mejášiti; držati (-*im*) se, dotikati se (*česa*).

grenzenlos *adv.* brezmejen, neomejen, brez mejje, — kraja, brezkončen, neizmérén, neskónčen; *adv.* neskónčno, brezmejno, neizmérno.

Grenzer *m.* (*Grenzsoldat*) gráničar.

Grenzfestung *f.* mejna trdnjáva, trdnjáva na (*ob*) mejji.

Grenzfurche *f.* (*zwischen zwei Ackerbeeten*) rázor, rázbor, ométljaj.

Grenzbirge *n.* mejno goróvje, gore

Grenznice *pl.*, razméjno goróvje.

Grenzgemeinschaft *f.* soméjnost.

Grenzland *n.* krajina, pokrajina.

Grenzlinie *f.* mejna črta, razdvójna črta, (*črta*) mejnica.

Grenzmark *f.* *f.* Grenzland.

Grenz Nachbar *m.* mejáš, mejáč.

Grenzpfahl *m.* mejni kól, mejnik.

Grenzpunkt *m.* mejjšče.

Grenzregiment *n.* gráničarski polk, polk gráničarjev.

Grenzregulierung *f.* urédba mejje.

Grenzsäule *f.* mejni steběr, — stolp, steběr mejnik.

Grenzschiede *f.* razméja, razméjek.

Grenzstein *m.* mejni kamén, kamén mejnik.

Grenzstreit *m.* prepír zastran mejje, — za mejo, mejni prepír.

Grenzverkehr *m.* obméjno občeváňje, promét na mejji. [*straža.*]

Grenzwaŕde *f.* straža na mejji, obméjna

Grenzwächter *m.* mejni stražnik, stražnik na mejji; gráničar.

Grenzzoll *m.* mejna carína, mejni col.

Grenzzollamt *n.* mejni carínski urád.

Greuel *m.* groznóba, groznost, gnus, gnusóba, grdóba, mrzóba, ostúda, mrzkost.

Greuelthat *f.* grozoviti čin, grozno dejáňje, zločinstvo, grozovitost. [*dén.*]

greuelvoll grozovit, gnusóben, ostú-

greulich grozovit, grožen, strašen, grd, strahovit; (*etelhaft*) gnusén, ostudén.

Griebe *f.* ocvírék.

Griebs *m.* (*Kerngehäuse*) oplódje peč-kátih plodov, peščíšče, pužina, ogrízék, srce.

Griech *m.* Grk.

griechisch grški.

griechisch-katholisch grško-katoliški.

Griesgram *m.* nevólja, zlovólja; (*Per-son*) zlovólnež, sitnež, godrnjávéc, čemerika, puščóba, mrmrálo, godrnjáč.

griesgrünig zlovóljen, sitén, pust, čemerikav, natáknjen, nasajén.

Grieh *m.* prod, grušč, gramoz; (*ge-schrotetes Getreide*) pšeno, pšenika, zdrób; *med.* kamen.

griehigt prodast, peskast; pšenast.

griehig prodnat, peščen.

Griehmehl *n.* pšenasta —, zfnasta moka.

Griehsand *m.* prga, pržina, drstév (-*a*), drsten.

Griff *m.* prijem, prijémljaj, zagrábek; (die Handvoll) pest (-i), pešćica, prgišće; (Handhabe) rōe, roča, ročaj, ročnik, držáj, držálo, (peštnik, nasad); (bei Störben) locen, locánj; (b. d. Art) toporišće.

Griffel *m.* pisálo, písálce, držálo; (bei der Blüte) vrat.

Griffelsäule *f.* vratni stebrič.

Griffloch *n.* lúknjica na pišćáli, prebirálnica.

Grille *f.* murin, murček, cvrček, čirček, (božji volék); (Haus—) šćurék; *fig.* (seltsamer Einfall) muha, čudna misel (-i).

Grillenfänger *m.* múhavéc, múhasti človek, muhelj. [nje.]

Grillenfängerei *f.* muhe *pl.*, muhová-grillenhast muhast, muhav.

Grillenkrankheit *f.* š. Hypochondrie.

Grimasse *f.* zmrdek, zmrda, spaka, namrdnjen —, spačen obráz; —u sčnčiden zmrdovali se, mrgóđiti se, spakovati se, páčiti se, mrdati se; namrdniti se, zmrđniti se, mrgóđniti se, spáčiti se.

Grimassenschnitten *n.* spakovánje, zmrdovánje.

Grimm *m.* srd, togóta, jaróst, razkáčenost, ljutost.

Grimmdarm *m.* danka, čmar.

grimmen *intr.* srditi se; *tr.* gristi (grizem); es grimmt mich im Bauche šćiplje me, kolje me, grize me, reže me (v trebuhu), trebuch me boli.

Grimmen *n.* (Bauchgrimmen) klanje, ujed (-i), grizenje.

grimmig srdit, togóten, jar, razkáčen, ljut; (b. d. Kälte) hud, ošter.

Grind *m.* krasta, srah, grinta; (Krähe) gárje *pl.*, (peráčec).

gründig krastav, srahljiv, grintav, garjav, rúšav.

Grindkopf *m.* (ein Grindköpfiger) krastavéc, srahljivéc, grintavéc.

Grindkraut *n.* (*Scabiosa*) gárjavo zélišće, grintavéc.

Grindwurz *f.* šćavje.

grinsen režati (-žim) se, šćrebiti se, zobe kázati (kázem).

Grinser *m.* režálo, šćrehljivéc.

Grippe *f.* hripa, influenza.

grob debel; (unhöflich) nevljudén, neotesán, zaróbljen, siróv, grob, robát; (ungeheuer) neokrétén, okóren, nesprétén, neróđen; —e Zährlässigkeit velika nemárnost; (von der Ware) kosmát, grob, raskav; —e Leinwand hodnično platno; — anfahren nahrúłiti koga, lániti (na koga).

Grobheit *f.* debelóst, grobóst; zaróbljenost, neotesánost, siróvost, robátost.

Grobian *m.* nevljudnéž, zaróbljenéc, neotesánéc, siróvež, brđávs.

Grobkalk *m.* debéli apnénéc.

Grobkohle *f.* žnati premog, debélo oglje.

grobkörnig debelozfnat.

gröblich *adi.* debélkast; *adv.* hudo, močno, zeló. [sán.]

grobschrotig na debélo mlet; neotegrobfsinnig grobóumén, grobočúten; s čúti že od daleč spoznáven.

grobwollig debelovolnat, debéle volne.

Groll *m.* srd, jeza; črt, mržnja, nastor, pika.

grollen srditi se, jeziti se; črtiti, mrziti.

grollend srdit.

Gros *n.* velika dvanajstérica, (dvanajst tucator); množstvo; — d. Seres glavna vojska; *en gros* na debélo.

Groschen *m.* grōš.

groß velik; jehr — velikánski, ogrómén, orjáški; (v. Berge) visók; (b. d. Kälte) hud; wie —, so — kolik, tolik; so — ich bin kólikor me je; —er Mensch dolgin, velikán; — werden rasti, naráščati; narásti; —e Augen machen debélo glédati, čúđiti se; — und klein veliko in malo, odrásli in otróci; —e Stücke auf jmbn. halten zeló čislati, v čislih iméti (imám) koga; ein —es Wort važen —, imenitén izrek, mogóčna beséda; groß- veliki, (in der Bedeutung sehr) pre-, zeló, močno.

großartig velikánski, veličástén, velikolépén.

Großartigkeit *f.* veličje, velikolépje. großartig debelook, okát.

Großbart *m.* bradáč.

großbärtig bradat.

großbündig trebúšen, trebúšnat.

großblätterig velikolistén, velikolist.

Großbotſchafter *m.* véliki poročnik ob. poslanik.

Großcomthur *m.* véliki komtur ob. koméndnik.

Großconcept *n.* (Papier) véliki conceptni papir.

Große *m.* velikáš, mogóčnik; boljâr, velmož.

Größe *f.* velikóst, veličina; Stern erſter — zvezda prvega reda; *math.* količina.

Großeltern *pl.* ded in bábica, stari oče in stara mati. [vnúka.

Großenkel *m.* pravnúk; =*iu f.* pra-

Großenlehre *f.* nauk o količinah, matematika.

größtentheils véčjidel, većinoma.

Großenwahl *n.* samovelicje, blodnovelicje, veledomišljívoſt.

Großfürst *m.* véliki knez.

Großfürstenthum *n.* vélika kneževína.

Großfürstin *f.* vélika knéginja.

großfürstlich velikoknéžji.

großfürstlich nogàt, dolgih nog, dolgovèžen.

Großfürstliche *m.* dolgoveznik.

Großgewerbe *n.* véliki obrt.

Großgrundbesitz *m.* véliko poséstvo, veleposéstvo.

Großgrundbesitzer *m.* veleposéstnik, véliki poséstnik, vlastelin.

Großhandel *m.* vélika trgovína, veletršstvo.

Großhändler *m.* véliki trgovèc, veletržèc. [car.

Großherr *m.* padišah, sultan, turški

großherzig velikodúšèn, velikosrèèn.

Großherzigkeit *f.* velikodúšnost, velikosrèenost.

Großherzog *m.* véliki vójevoda; =*iu f.* vélika vójvodinja.

großherzoglich velikovójevodski.

Großherzogthum *n.* vélika vojvodina.

Großhirn *n.* véliki možgani *pl.*

Großist *m.* š. Großhändler.

großjährig polnolétèn, dolétèn; — jein leta iméti (imám), polnolétèn biti (sem); — werden v leta priti (pridem), svoja leta izpólniti; — erklären proglásiti —, razglásiti koga polnolétnim, proglásiti —, razglásiti koga za polnolétnega.

Großjährigkeit *f.* polnolétnost; die — erreichen izpólniti svoja leta.

Großjährigkeitserklärung *f.* razglásitév polnolétnosti.

Großkanzler *m.* véliki kancelar.

Großknecht *m.* véliki hlapèc.

Großkopf *m.* debeloglávèc, glavàn, glavína.

großköpfig debelogláv, glavát.

Großkreuz *n.* véliki križ; *m.* véliki

križnik; =ritter *m.* véliki križár, véliki križnik, velikokrižnik.

Großmacht *f.*, Großstaat *m.* vélika držáva, velemóè (-i), velevlást (-i).

großmächtig premogóèèn, oblástèn, velemóèèn; (jehr groß) velikánski.

Großmarschall *m.* véliki maršal.

Großmaul *n.* (Großsprecher) širokoústnik, širokoustnež, baháè, gošja.

großmäulig širokoustèn, razústèn, velikih ust.

Großmeister *m.* véliki mojstèr, véliki

predstójník.

Großmuth *f.* velikodúšje, velikodúš-

nost; (Edelmuth) blagosrèenost, plemenitodúšnost.

großmüthig velikodúšèn, blagodúšèn, visokomiseln.

Großmutter *f.* stara mati (-ere), bábica.

großmütterlich bábièin; bábiški.

Großnaſe *f.* nosáè, nosàn.

großnaſig nosàt, dolgonòs.

Großneſſe *m.* prabràtranèc.

Großnidyte *f.* prabratična.

Großoctav *n.* vélika osmérka.

Großoheim *m.* praujèc, stari stric.

großohrig uhàt, dolgoùh.

Großquart *n.* vélika èvetèrka.

Großschäbler *pl.* velekljáni *pl.*

großsprecher širokoustiti (se), ústiti

se, bahati (se).

Großsprecher *m.* širokoustnik, široko-

ústnež, baháè. [vánje.

Großsprecheri *f.* baháštvo, prevzeto-

Großsprecherin *f.* širokoustnica.

großsprecherisch širokoustèn, baháv,

baháški, razústèn.

Großtádtèr *m.* velikomešèan.

großtádtisch velikomešèàn.

Großtante *f.* stara teta.

größtentheils véčjidel, većinoma, po-

nájveè, navážno.

Großthuer *m.* z. j. Großpredher.
großthun báhati se, šopiriti se, še-
périti se, ústítí se, košátítí se, veli-
cati se, prevzetovati.

Großwater *m.* stari oče, ded.

großväterlich dedov, dédinski.

Großwaterstuhl *m.* dedov naslonjác,
dedov stól.

Großverschleiß *m.* prodája na debélo.

Großvezier *m.* velíki vezír.

Großwürdenträger *m.* velíki dostojánstveník.

Grotesk čudén, nenavádén, smešén,
čudnolík, grotesk.

Grotesken *pl.* čudne —, nenavádne
—, čudnolike podóbe, grotéske.

Grotte *f.* jama, špilja, votlina, pečina,
pečina, podmól, zjávka. [bica.

Grottenolm *m.* močeril, človéška rí-

Grübchen *n.* jámica, jamič, kotánjica.

Grube *f.* jama; rupa, kotánja; (Berg-
werk) rudník; (Grab) jama, grób;
(Senkgrube) greznica.

Grübele *f.* vřtanje; razglábanje, móz-
ganje, túhtanje, modrovánje.

grübeln vřtati, břbati; *fig.* (flügeln)
razglábati, mózgati, glavo si běliti,
modrovati.

Gruben- jamski.

Grubenarbeit *f.* rudokópnja, delo v
jami, — v rúdníku.

Grubenarbeiter *m.* rudokóp, délavéc
v rúdníku.

Grubenbau *m.* j. Grubenarbeit.

Grubenerz *n.* jamska (rúdníška) ruda.

Grubensfeld *n.* jamsko polje; frijčes
— celína.

Grubengas *n.* jamski plín.

Grubenkarte *f.* jamska mapa.

Grubenkleid *n.* jamsko oblačílo.

Grubenlaterne *f.* jámščarica.

Grubenlicht *n.* jamska luč (-i).

Grubenmauerung *f.* podzídje rúdníka.

Grubensteiger *m.* rúdníški pazník,
plězác.

Grubenwasser *n.* jamska —, rúdní-
ška voda, jámšćica.

Grubenzimmerung *f.* podpórje rúdníka,
rúdníške podpóre.

grubig jamast.

Grübler *m.* razglábác, modrovávéc,
mozgovřtéc.

Grust *f.* raka, grobnica, (žřh, žřf).

Grummet *n.* otáva; žveteš — tretjá-
kovic, vnúka, otávčič.

Grummeternte *f.* košnja otáve.

grün zelen; (unreif) nezřel, negóden;
— machén zelenítí; ozelenítí; — wer-
den zelenétí; ozelenétí; auf einen — en

Zweig kommen opomóči (-mórem) si.

Grün *n.* zelenost, zelenína, zelenje;
(Färbemittel) zelenílo.

Grünalge *f.* zeléna alga.

grünblau zelenomóđer.

Grund *m.* dnò; (*fundament.*) temelj,
podstáva, podzídje; podlaga, osnóva,

stalo, stališće; (*causa*) vzřok, povòd,
razlóg; (Benegrund) nagib, nagíbljaj;

(argumentum) razlóg, dokáz, dokazílo;
(Boden) tla *pl.* (*g.* tal); (— u. Boden)

zemljišće, zemlja, svet; zugrunde ge-
hen koněc vzěti (vzámem), po zlu íti

(grem), pod (na) nič prítí (pridem),
pogubítí se, pogínítí; zugrunde richten

ugonobítí, ukončátí, pogubítí, uníčítí,
porázítí, zatřetí (-třem u. -tárem), raz-

dejátí (-dénem), upropástítí; in den
— bohren (ladjo) potopítí, pogrěznítí;

auf den — kommen (do konce) do dna
prítí (pridem), temeljító —, korenító

proučítí; aus dem — verstehen do dna
—, do dobra —, temeljító —, korenító

rozumétí; auf — na podstávi, na pod-
lági, na témelju, po; mit — za trdno,

po pravíci; auf Grund der kaiserlichen
Verordnung po cesárskem ukázu; daš

hat seinen — dariu to izvřra (izhája)
od tod; er hat — sich zu freuen ima

se za kaj veselítí; du hast seinen —
zu zürnen nimaš za kaj se jezítí; er

hat seinen — že vé zakaj; mit — be-
sorgen po pravíci se bati (bojím); den

— legen postávítí temelj, ustanovítí,
osnovati (-snújem); zu — e legen vzěti

(vzámem) za podlágo, — za podstávo;
— fassen utrđítí se, ukorenínítí se;

in — e (genommen) pravzapřav; Grund-

(Anfangs-) počétní, začétní; (Haupt-)
glavní, poglavítíni; (Fundamental-) té-

meljni, podstávni, počétní, osnóvni;
(zum — und Boden gehörig) zemljišćí.

Grundablösung *f.* odkúp zemljišća.

Grundabtrennung *f.* oddřžitěv zem-
ljišća.

Grundbalken *m.* podsek, podrébrnik; (des Schiffes) hrbtica (ládijska).

Grundbau *m.* témeljna stavba, podzid, temelj.

Grundbedingung *f.* glavni —, poglaviti pogoj.

Grundbegriff *m.* témeljni —, začétni —, osnóvni pojem.

Grundbein *n.* osnóvnica. [ljíšča.

Grundbelastung *f.* obremenitév zem-

Grundbesitz *m.* posést (-i) zemljíšča.

Grundbesitzer *m.* zemljíški poséstnik, zemlják; =in *f.* zemljíška poséstnica, zemljákinja.

Grundbestandtheil *m.* glavna sestavina, poglaviti del.

Grundbirn *f.* podzémeljica, krompir.

Grundblei *n.* olóvnica, grezilo.

grundböse *do kraja* hudóben, ves zločest, skóziškos zlobén.

grundbrau *vrlo* dobér, vseskóz pošén, prav izvrstén.

Grundbruch *m.* predór.

Grundbuch *n.* zemljíška knjiga, zemljíške (gruntne) bukve *pl.*; Grundbuchszemljíškoknjížni. [urád.

Grundbuchsammt *n.* zemljíškoknjížni

Grundbuchsbblatt *n.* list zemljíške knjige.

Grundbuchsdirektor *m.* vodja zemljíških knjig.

Grundbuchsextract *m.* zemljíškoknjížni izpisék.

Grundbuchsführer *m.* voditelj zemljíških knjig.

Grundbuchsführung *f.* vodstvo zemljíških knjig.

Grundbuchsgesetz *n.* zemljíškoknjížni zakon.

Grundcomplex *m.* skupina zemljíšč, združena zemljíšča *pl.* [nost.

Grunddienbarkeit *f.* zemljíška služgrundehtliéh prepoštén. [na.

Grundeigentum *n.* zemljíška lastní-

Grundeigentümer *m.* lastnik zemljíšča, zemljíški lastník. [ski.

Grundeigentums= zemljíškolastní-

Grunden *n.* dnílno dleto.

gründen *ustanoviti, utemeljiti, osnovati; postáviti, napraviti, vpeljati; ge-*

gründet *utemeljen, osnován, utrjen; veljávén, resničen.*

Grundentlastung *f.* zemljíška odvéza, zemljíško razbremenilo, zemljíška razbremenitév.

Grundentlastungsfonds *m.* zemljíško-odvézni zaklád.

Gründer *m.* ustanovitelj, ustanovnik, osnovatelj, začétnik, utemeljitelj; =in *f.* ustanóvnica, začétnica, utemeljiteljica.

Grundertráguis *n.* zemljíšéni dohódek; (an Früchten) létina, pridélek.

grundfalsch (unrichtig) *popólnoma* nápačen, *do kraja* —, docéla nápačen, *popólnoma* kriv, *povsem* neistinít; (un-

aufrichtig) *vseskóz* hinávski, himben.

Grundfarbe *f.* glavna barva. [melj.

Grundfeste *f.* podstáva, podzidje, te-

Grundfläche *f.* podlága; *math.* osnóvna ploskev.

Grundform *f.* glavna oblika. [šča.

Grundfreilassung *f.* oprostitév zemljí-

grundgelehrt *temeljito* —, *koreníto* —, *globóko* učén, *preučén.*

Grundgesetz *n.* osnóvni zakon, témelj-

na postáva.

Grundgestalt *f.* osnóvni lik.

Grundgewebe *n.* osnóvno staničeje *bot.*

Grundgröhe *f.* osnóvna —, prvótina —, začétna količina.

Grundhaar *n.* pólanka.

Grundherr *m.* zemljíški gospodar, grajščák, vlastelin; =in *f.* grajščákinja, vlastelinka. [ski.

grundherrlich *grajšéinski, vlastelin-*

Grundherrschaft *f.* zemljíšéna gospód-

ska; grajšéina.

Grundhalbe *m.* (Wasal) zemljíški pólóznik, vazál; *der zehntfreie* — danjko, danjščák.

Grundidee *f.* glavna misel (-i).

grundieren *dno* —, *ozádje* napraviti, *podbárvati, dnišé* pobárvati.

Grundlage *f.* podstáva, podlága, osnó-

va, temelj.

Grundlast *f.* zemljíško breme.

Grundlegung *f.* pokládánje témelja; ustanávlanje, ustanovitév.

Grundlehre *f.* glavni —, osnóvni nauk.

gründlich *adi.* temeljit, korenít, natánčen, *popóln*; *adv.* *do dna, do konca, do kraja, docéla, natánko, popólnoma.*

Gründlichkeit *f.* temeljitost, korenítost, natánčnost, vsestráno uvaževánje.

Gründling, Gründel *m.* šivánčica, iglica, piškúr, jelsnica, šarin, sploh na dnu (Grund) vode živéca ribica, osobito *Gobio* in *Cobitis*.

Grundlinie *f.* (črta) osnóvnica; die Grundlinien *pl.* osnóva.

grundlos brez dna, neskončen, brezkrájen, neizmérén; (unbegündet) brez temelja (podláge), neosnován, prazen, nedokázan, ničev, ničevén.

Grundlosigkeit *f.* brezkončnost, neizmérnost; neutemeljenost, neosnovánost, praznost, ničevost.

Grundmauer *f.* podzidje, podstávno zidóvje.

Grundoberfläche *f.* zemljiško površje, zemljiška površina.

Grundonnerstag *m.* Veliki četrték.

Grundpfehl *m.* podzidni kól.

Grundpflaster *n.* tlak.

Grundprinzip *n.* osnóvno —, glavno načelo, vodilo.

Grundrecht *n.* temeljna —, osnóvna pravica.

Grundregel *f.* poglavitno pravilo, glavno vodilo.

Grundrente *f.* dohódek od zemljišč, zemljiški dohódk.

Grundriß *m.* tločrt, podstávni osnúték; *fig.* načrt, črtež, osnúték.

Grundsatz *m.* načelo, pravilo, glavno vodilo, podstávna misel (-i); (Axiom) temeljna resnica, podstávna resnica; (Gesinnung) mišljenje.

grundsätzlich načelén, podstávén, temeljen.

Grundsäule *f.* glavni stolp, podstávni stebér.

grundständig pritličén *bot.* [kamen.

Grundstein *m.* temeljni —, vkladni

Grundsteuer *f.* zemljiški davék, zemljarina; **Grundsteuer-** zemljiškodávčeni.

Grundstoff *m.* prvina, element.

Grundstück *n.* zemljišče.

Grundtext *m.* izvírnik, izvírna (prvótna) beséda, prvopis.

Grundton *m.* glavni glas, temeljni glas, — ton.

Gründung *f.* ustanovitév, utemeljitév, osnóva, napráva.

Gründungsbeitrag *m.* ustanovná, nstanovni prispévék.

Gründungs fonds *m.* ustanóvni zaklád.

Grundursache *f.* glavni —, poglavitni vzrók, prvi povód.

Grundwahrheit *f.* podstávna —, temeljna resnica.

Grundwasser *n.* podtálna —, podzémna —, nadánja voda.

Grundwerk *n.* (im Mühlenbaue) podzélbje. [bitje.

Grundwesen *n.* prvótno —, osnóvno

Grundwort *n.* (beséda) osnóvnica.

Grundzahl *f.* osnóvno število; (*num. cardinale*) glavni števník.

Grundzehnt *m.* desetína od zemljišča, poljska desetína.

Grundzerstückelung *f.* razkosávanje —, razdrobitév —, razdelitév zemljišča.

Grundzins *m.* (Bodenzins) dača od površja zemlje, površnina.

Grundzug *m.* bistvena osnóvna črta, glavna potéza; **Grundzüge** *pl.* glavna vodila, — pravila; temeljni načrt, načrt v glavnih potézah.

grünen zelenéti; ozelenéti.

Grünfink *m.* f. Grünling.

Grünfutter *n.* zeléna krma, sirovina, zelinje, zelenjé (Unterfrain).

grüngelb zelenorumén, zelenozólt.

grüngestreift zelenoprogast, zelenopisan.

Grünkraut *n.* zelenjád (-i), zelenjava, zelenje.

grünlich zelenkast, zelenkljat.

Grünling *m.* zelenkasti dlesk, zelenček, konópka.

Grünspan *m.* zeléni volk, kotlovínska zelenica.

Grünspelt *m.* zeléna žolna.

grunzen krúlití, króhati, gróhati.

Grunzen *n.* krúljenje, krulba.

Grunzer *m.* kruléc, krulivéc.

Grünzeug *n.* zelenjava, zelenjád (-i).

Gruppe *f.* skupek, skupina.

gruppenweise *adv.* v skupinah, v skupkih, skupinoma.

gruppieren skupítí, v skupine razvrstítí, — porazstávítí, — dejátí (děnem); *impf.* skúpljati, v skupine razvršćati, v skupine porazstávljati, — dévati.

Gruppierung *f.* razvrstitév, razpostávljanje od. porazdelitév v skupine.

Grus *m.* pržina, prga, gruh, grušec.
gruseln *f.* graušeln.

Gruß *m.* pozdráv, pozdravilo, pozdravljénje; englišker — ángelsko česčénje, zdrava Marija; den — entbieten pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; den — erwidernd odzdráviti, *impf.* odzdrávljati.

grüßen pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; sei gegrüßt! zdrav bodi! pozdrávljen! zdravo!

Grüßer *m.* pozdravljavěc.

Grußformel *f.* pozdravilo, pozdráv.

Grühe *f.* pšeno, pira, kaša; *fig.* cr hat — im Kopfe imá sol v glavi, na drobno je seján, imá glavo na pravem koncu.

Grühstampe *f.* stopa, stope *pl.*, kašnik.

Grühwurst *f.* kášnica, kášnata klobása.

Guano *m.* obiloma nakopičen ptičji gnoj, gvano.

Guardian *m.* gvardiján. [drog.]

Gubernal *n.* (beim Fahrrad) krmilni

Gubernium *n.* vlada, naměstništvo.

gucken lúkati, kúkati; polúkati, pokúkati.

Gucker *m.* lúkvěc; kukálo, kukálec.

Guckfenster *n.* línica.

Guckkasten *m.* kukálnica, omára z gledálcem.

Guckloch *n.* lúknjica, lukálnica.

Guerilla *f.*, =krieg *m.* vojska z mánjšimi raztrésenimi krđéli, razkropljena vojska.

Gugelhopf, Gugelhupf *m.* šartělj.

Guillotine *f.* giljotína, glavosěčna pripráva.

guillotiniieren z giljotíno glavo odsekati, giljotinírati.

Gülpire *f.* gipíra.

Gülpirespitze *f.* gipírská čipka.

Guirlande *f.* kita cvetja, cvetni veněc, cvetna kita.

Guitarre *f.* gitára.

Gulash *m.* golaš.

Gulden *m.* goldinar, forint.

Gülte *f.* dávsčina.

gültig *f.* giltig. [dika.]

Gummi *n.* gumi, (drevěsni) klej, ce-gummicht gumast, klejast.

gummieren z gumijem mázati (mazem), klejiti; namázati, naklejiti.

Gummigutt *n.* gümismola, gumigut.

gummihaltig gumovit, klejät.

Gundelrebe *f.*, Gundermann *m.* (*Glechóma hederacea*) grenkuljica, stráčič, povójček.

Günsei *m.* (*Ajuga*) skrečnik, vimčič, máselnik, bučnik.

Gunst *f.* naklónjenost, blagovóljnost, dobrohótност, mílost, nágnjenje, prijážen (-i); jemdm. zu — en komu na ljubav, v prid, v korist, na korist; sich um jmdš. — bewerben prikupovati se komu, izkúšati se mu prikúpiti; lizati se, prilizovati se (komu); er hat sich jeine — erworben priljubil od. prikúpil se mu je; er steht in hoher — v velíki mílosti je.

Günstbeigung *f.* izkazovánje mílosti, dobrota, mílost, odklívánje.

günstig (geneigt) naklónjen, nagnjen, prijážen, dober; (vortheilhaft) ugóđen, udóben, prijétěn; — sein prijáti, góđiti, ugájati; (nützlich) koristěn.

Günstling *m.* ljúbljeněc, míljeněc; dem. ljúbljenček; *f.* ljúbljenka.

Gupf *m.* kok (kolk).

Gurgel *f.* grlo, grtáněc, goltáněc, žrelo, požirálnik.

gurgeln grgráti, grgotáti (-ám u. gr-góčem).

Gurke *f.* kúmara, krástavěc, ogurěk.

Gurkenbrot *n.* greda (leha) za kúmare. gurkenförmig kúmarast, kúinari podóben.

Gurkenkraut *n.* kópěr, smrdílj.

Gurkensalat *m.* kúinarična saláta, kúinare *pl.*

Gurt *m.* pas, prepás; (Fjerde—) podpróga, podpróg, podpás; (zum Tragen) obrámnica, narámnica, prtóvnica, oprtnica; (in Böslungen) opróga.

Gürtel *m.* pas, pojás, opasálnica.

gürtelartig (gestreift) pasast.

Gürtelbahn *f.* pasna železnica.

gürtellos brez pasa, neopásan, razpásan.

gürteln, gürteln pásati (pašem); opásati, prepásati.

Gürtelschleife *f.* pasna zapónka.

Gürtelhier *n.* pásaněc; Ross— tripas.

Gürtler *m.* pasar.

Gürtlerhandwerk *n.* pásarstvo.

Gurtiemen *m.* podpróg, podpróga, podpróžni jermen.

Gufs *m.* litje, zlivanje; (Regen—) naliv, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausgufs, Ausgufsröhre) izlivék.

Gufsrifen *n.* lito želézo, litina.

Gufsform *f.*, **Gufsmodell** *n.* kalúp, tvorilo.

Gufsuregen *m.* naliv, ploha.

Gufsstahl *m.* lito jeklo, jekléna litina.

Gufsftein *m.* liják, pomijnjak.

Gufsware *f.* ulita roba, zliték, zlitina.

gut dober; (nützlich) koristen, prospésen; (angenehm) ugóden, prijétén; kurz und — skratka, z eno besédo; er hat ein — es Aussehen zdráv je videti; im — en etwas sagen izlépa povédati; zu — e halten ne zamériti, ne za zlo vzéti (vzámem), prizanésti; *impf.* ne za zlo jemáti (jémjem), prizanásati; zu — e kommen biti (sem) v korist; — stehen porok biti, jámčiti; eine — e Weife precéj dolgo; — e Nacht lahko noč.

Gut *n.* dobro, dobrína; (Ware) blagó; das bewegliche — premiéno blagó, premiéna; das unbewegliche — nepremiéno blagó, nepremiéna; (Habe u. —) imétek, imovina, poséstvo, imétje; (Landgut) zemljísce, poséstvo, kmetija.

Gutachten *n.* mnenje, misel (-i); fachmännisches — strokovnáško mnenje; sein — abgeben mnenje oddáti, — povédati (-vém), svoje mnenje izréci.

gutachtlich einbegleiten s svojim mnenjem vred predložiti, prilóžiti svoje mnenje.

gutartig dober, dobre čudi; (v. Kranfheiten) lahék, nenevárén.

Gutbefinden *n.* previdék, presódek, preudárek.

Gutbinken *n.* razsódnost, izprevidnost; razsódek, dozdevék, izprevidék; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor izprevidiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobrota, dobrina, dobrotljivost; in — zlepo, izlépa; durch — po dobroti; er ist die — selbst sama dobrota ga je; (Wert) vrednost, izvrstnost.

Güterabtretung *f.* odstóp poséstva, prepustitév imovine.

Güteranweisung *f.* nakáz na imétje, nakáz na blagó.

Güterbesdauer *m.* ogledovávéc blagá.
Gütergemeinschaft *f.* vkúpnost imétká, spolovinstvo.

Güterredyt *n.* imovínsko pravo.

Gütertransport *m.* prevóz, prevázanje blagá.

Guterz *n.* dobra ruda (kovina).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovóljen, zidane volje.

gutgesinnt dobro misléč, blago misléč, dobromiseln.

gutgläubig v dobri veri, dobrovéréen, dobromiseln.

Guthaben *n.* imovina; (Forderung) terjátév; mein — beträgt imám dobiti, meni gre.

gutheissen odobriti, potrditi, pohváliti; *impf.* odobrávati, potrjevati, hváliti.

Gutheissen *n.* odobrilo, potrditév, pohvála.

gutherzig dóbrega srca, dobrosrčén, milosrčén.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčénost, milosrčénost, dobro srce.

gütig dobrotljiv, dobrotén, dober.

Gütigkeit *f.* dobrotljivost, dobrotnost.

gütlich prijáteljski, prijázen; sich — vergleichen zlepo se pogódití, izlépa se poravnáti, — správití.

gutmachen popráviti, poravnáti; (versöhnen) udobriti, utoláziti, správití se s kom.

gutmeinend dobrohótén.

gutmüthig dobrodúšen, dobrosrčén, blagosrčén; — er Mensch dobrícnik.

Gutmüthigkeit *f.* dobrodúšnost, blagosrčénost.

gutrechnen na korist pripísati.

Gutrechnung *f.* pripis na korist, zapisék v imovino (Haben opp. Soll), zapisék pod »dal«.

Gutsbesitzer *m.* zemljíski poséstnik, grajščák, vlastin; =in *f.* zemljíška poséstnica, grajščákinja, vlastelinka.

gutschreiben na korist vpisati, zapísati v imovino (Haben), zapísati pod »dal« (*opp.* Soll »ima dati«.)

Gutsherr *m.* f. Gutsbesitzer.

Gutsherrschaft *f.* grajščéinska gospóšcina; grajščina.

Gutsobrigkeit *f.* grajščéinska gospóška.
Gutstehet *m.* porok.

Gutsverwalter *m.* grajščinski oskrbnik, upravitelj zemljišča (poséstva).

Gutsverwaltung *f.* grajščinsko oskrbnništvo, — upraviteljstvo.

Gutapercha *f.* gutapérca, neki posušèn drevésni sok.

Gutthat *f.* dobro delo, blago delo, dobróta.

Guthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; =in *f.* dobrótnica, dobrodélnica.

gutthätig dobrótljiv, dobróten, dobrodélen.

Gutthätigkeit *f.* dobrótljivost, dobrodélnost.

gutthun dobro délati; dóber biti (sem), poslušèn biti, pokóren biti; sich — postréci (-strézem) si, privóšéti si; *impf.* streči si, goditi si.

Gutrallaut *m.* goltnik.

gutwillig dobrovóljen; radovóljen, prostovóljen, dragovóljen; *adv.* drage volje, radovóljno.

Gutwilligkeit *f.* dobrovóljnost, radovóljnost, dragovóljnost. [ni.]

Gymnastial- gymnazijski, gimnazijál- Gymnastallehrer *m.* gimnazijski učitelj.

Gymnastialschüler, Gymnast *m.* gimnazijski učenec, gimnazijec, (gimnazijski) diják. [uk.]

Gymnastialunterricht *m.* gimnazijski Gymnasium *n.* gimnázija, gimnázij.

Gymnast *m.* telovádčec, gimnást.

Gymnastik *f.* telovádba, gimnástika. gymnastisch telovádski, gimnastičén.

Gynäkolog *m.* ženski zdravnik.

Gyrotrop *m.* obrátič, menjálo (eléctričnega toka).

H.

Ha *interi.* à! ahà! (eine Nachahmung des Lachens) hà, hà, hà!

Haar *n.* (das menschliche Haupthaar) las, *dem.* lasèc, lasèk; *coll.* lasjè, *dem.* lasci; (am Leibe des Menschen) kocina, kosmatina; *dem.* kocinica, kosmatinica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dicere u. längere) kocina; (am Felz) kosmina; (Roßhaar) žima, žinja; (zarte Hafer) vlakno, lika; *coll.* predivo; (an Pflanzen) kosmatina, las; *dem.* kosmatinica, lasèc; zerzaustes — kuštri *pl.*

Haarabtheilung *f.* preča, prečka.

Haarauffatz *m.* lasúlja.

Haarbalg *m.* lasni mešiček. [nik.]

Haarband *n.* oplétèk, vplétèk, vplét-

Haarbeutel *m.* mešič za lasè.

Haarboden *m.* lasišèce, lasnik. [las.]

Haarbreit *adi.* za las širòk; *adv.* za

Haarbürste *f.* šèet (-i), šèetka za lasè.

Haarbüschel *m.* kukma, šopèk oder

šopèk las.

haaren (Hbf. hären) *intr.* u. *refl.* golíti

se, misíti se, misáti se, lasè (dlako)

izgúbljati; sich — lasáti se; *tr.* golíti.

Haarschlechte *f.* kita, pletenica; *dem.*

kítica.

haarförmig lasast, kocinast, dlakast.

haarig lasát, kosmát, kocinát, dlačén.

Haarigkeit *fl.* dlakavost, kosmátost.

Haarkamm *m.* glavnik, česálnik.

Haarkleid *m.* lasasta časa, kodéljica.

haarklein *adi.* majhèn kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.

Haarkrause *f.* kodèr, kódrasti las.

Haarloche *f.* š. Haarbrause.

haarlos brezlás, brezlásèn, gòl.

Haarnadel *f.* igla lasnica, lasna igla,

búcika za lasè.

Haarnetz *n.* mreža za lasè.

Haarpapille *f.* lasna buška.

Haarpuder *m.* prah za lasè.

Haarpuck *m.* lišp, nakit v lasèh.

Haarröhre *f.* lasna cévčica, lasnica.

Haarsalbe *f.* maža, mazilo za lasè.

Haarschaft *m.* lasna bétvica, — betva.

haarscharf *adi.* bridèk, bridkoóstèr;

adv. do zobca, prav na tanko.

Haarscheitel *m.* preča, prečka, razdèlek.

Haarschopf *m.* kečka, kukma, èdp.

Haarschuppen *pl.* prhljáj, prháj, prhút

(-i), luskine *pl.*; voll — prhájat.

Haarschur *f.* strižba, striženje las.

Haarsieb *n.* žimnato sito.

Haarspaltrei *f.* cepidlačenje; prena-

tánèno preiskovánje, presojevánje.

haarspaltreisch cepidlačén, dlakocé-

pèn.

Haarstaub *m.* š. Haarſchuppen.
 Haarſtrich *m.* tanka potéza, — črta.
 Haartour *f.* lasnica, lasúlja.
 Haarluch *n.* žimnata ruta.
 Haarwickel *m.* zavitek, ovitek lás.
 Haarwuchs *m.* rast (-i) lás, lasna rast.
 Haarwulst *m.* svitek lás.
 Haarzelle *f.* dláčnica.
 Haarzopf *m.* kita, pletenica.
 Habe *f.* imétek, imenje, imovina, premoženje.
 haben iméti (imám); (als Hilfszeitwort) biti (sem); habt Acht pozor! da haſt na! vzemi! da habt nate! vzemíte! Hunger, Durst — lačen, žejen biti; Unglück — nesrečen biti *ic.*; — Sie die Güte bodite tako dobri; hier iſt zu — tukaj je na prodaj, tukaj se prodája, tukaj se dobíva; feil — na prodáj iméti; es hat keine Eile ne mudi se, ni taka nágljica; nicht — ne iméti (nimam); (müſſen, ſollen) dolžán biti, móratí.
 Habenichts *m.* némanič, revež.
 Habgier *f.* lákomnost.
 habgierig lákoměn, gladóven.
 habhaft werden jmds. zasáčiti, prijéti (prímem), zalotíti, zatéti (-tném), uhvátiti koga; — werden einer Sache polastáti se česa, prisvojíti si, dobíti kaj.
 Habicht *m.* (Hühnerhabicht) kragulj, kraguljič; (Finkenhabicht) skóbéc.
 Habichtseule *f.* skovik.
 Habichtsfang *m.* lov na kragúlje.
 Habichtskraut *n.* skržolica, régratnik.
 Habichtsnase *f.* kljukonós, kljukasti nos, orlov nos.
 habil š. tauglích.
 habilitieren ſich oſposóbíti se, usposóbíti se, habilitírati se, dobíti pravico predávanja na visóki ſoli.
 Habilitierung *f.* oſposóbljenje, usposóbítév.
 Habit *m.* obléka, oblačílo.
 habituell naváden, navájen.
 Habitus *m.* naváda, vájenost; (Haftung) obnášanje; telésna zunánjost.
 habſelig premóžen, imovít.
 habſeligkeit *f.* premóžnost, imovitost.
 Habſucht *f.* lákomnost, gladóvnost, samogóltnost. [góltén.
 habſüchtig lákoměn, gladóven, samo-

Habſüchtige *m.* lákomnik, lákotnik; *f.* lákomnica, lákotnica.
 Had *m.* sek, usék.
 Hadbeil *n.* sekálo, sekáča. [kálnik.
 Hadblod *m.* tnaló, klada, náton, se.
 Hadbrett *n.* sekálnica; (muſikaliſches Instrument) címbale *pl.*
 Hade *f.* (Art) sekira, tepáča; (Haue mit einem breiten Eifen) motika; (mit einem ſchmäleren Eifen) róvnica; (mit zwei Zähnen) krämp; kop (-i), kopnja.
 haden sékati; razsékati, sesékati; (in kleine Stücke) sekljáti; (mit dem Schnabel) kljúvati, kávsniti; *impf.* kljúvátí (kljúvam, kljújem), kávsati.
 Hadenſtiel *m.* toporišče, sekirišče.
 Hader *m.* sekáč, sékavéc.
 Haderling *m.* rez (-i), rézanica, rézanje, rézanika.
 Haderlingsbank *f.* slamorézna, slamorézni stól.
 Hadermeſſer *n.* sekálo, sekálce, sekúlja.
 Häufel *m.* ſ. Häckerling.
 Häufelmeſſer *n.* ſkoporézna kosa.
 Häktrug *m.* sekálnica.
 Hader *m.* capa, cunjá; (Zant) prepír, razpór, svaja.
 Haderbalg, Haderer *m.* prepírljivéc, svadjlívéc.
 haderhaft prepírljiv, svadjliv.
 Haderlump *m.* fig. capín, zanikarnež; =en *m.* capa, cunjá, prétna starína.
 hadern prepírati se, v svaji živéti, svájati se, krégati se.
 Haderſammler *m.* cunjar.
 Haderſucht *f.* prepírljivost, svadjlívost.
 haderſüchtig prepírljiv, svadjliv.
 Hafen *m.* priſtán, priſtanišče, luka; (Topp) lonéc, piškér; Hafen- priſtánſki.
 Hafenamí *n.* priſtánſki urád.
 Hafenbehörde *f.* priſtánſko obláſtvo.
 Hafenbinder *m.* piškrovéc, piškrovéc-zéc, loncevéc, loncevézéc. [kláp.
 Hafendeckel *m.* pokròv, pokròvéc, pokròv.
 Hafengebirg *f.* priſtánſka priſtojbína, priſtanína. [z luko.
 Hafenſtadt *f.* meſto s priſtánom ob.
 Hafer *m.* ovés, zob (-i); Hafer- ovſén.
 Haferader *m.* njíva z ovſom obſejána; (nach der Ernte) ovſiſhce, ovſeniſhce.
 Haferbrot *n.* ovſenják.
 Haferfeld *n.* ſ. Haferader.

Šaferjact *m.* zobnica.
 Šaferstroh *n.* ovsénica, ovséna slama.
 Šaff *n.* lokva.
 Šafner *m.* lončár; = *in f.* lončarica.
 Šaft *m.*, Šaftel *n.* oprijem; zapóna, zapónec, kópčica; *f.* Eintagsfliege.
 Šaft *f.* zapór, voza, ječa; *in* — nehmen zapréti, *impf.* zapírati.
 haftbar odgovoren, zavézan.
 Haftbefehl *m.* zapórni ukáz, zapórno povelje.

Haftbrief *m.* zapórni list, iskáltni list, tiralica.
 Haftlmacher *m.* zapónkar.
 haften prijéti (primem) se česa, opéti (-pnem) se na kaj; *impf.* držati (-žim) se česa, prijémati se, opénjati se; eš — einige Schulden auf dem Hause hiša imá nekaj dolgóv, nekaj dolgóv je pri hiši, nekaj dolgóv je vpisanih na hišo; — für etwas odgovoren biti, jámčiti za kaj.

Häffling *m.* zapórnik, jetník.
 Haftpflicht *f.* odgovornost.
 Haftung *f.* poróštvo, odgovornost, zavéza, zavéznost.
 Haftungsentbindung *f.* odvéza odgovornosti, odvéza poróštva.

Haftungskunde *f.* zavézna listina, listina o odgovornosti, — o poróštvu.
 Haftvorrichtung *f.* oprijémna napráva.
 Hag *m.* (Gehege) gaj; (Baun) plot, meja, ográja.
 Hagapfel *m.* lesníka, lesník, lesnjáča; =baum *m.* lesníka, lesnjáča, divje jábolko.

Hagebuche *f.* gabër; Hagebuchen = gabrov; =holz *n.* gábrovina, gabrina; =wald *m.* gábrje, gábrovje.
 Hagebutte *f.* šipék, šicipék; (Frucht) šipečja jágoda, šipkova jágoda.
 Hagedorn *m.* glóg, beli trn; *coll.* glógovina.

Hagel *m.* toča; Hagel- točni, toče.
 hageln *impers.* toča gre; toča se usíplje.
 Hagelschaden *m.* škoda po toči, úima po toči; =versicherung *f.* zavarovánje zoper točo.

Hagelschlag *m.* toča. [točo.
 Hagelwetter *n.* hudo vreme (-na) s
 Hagelwolke *f.* točenósní oblák.

hager suh, medél, slok, mršav.
 Hagerkeit *f.* suhóta, medlóst, slokóst, mršavost.

hageru hújšati (se), medléti, mršavéti, hirati; shújšati (se), omršavéti.
 Hagerose *f.* *f.* Hagebutte.

Hagestolz *m.* brezžénec, stari mladénié, samosvójnik, samoják.

Häher *m.* šoja, šojka.
 Hahn *m.* petélin, kokót; *dem.* petelínček; (*am* Geruch) petélin, kokót; (*am* Saß) pipa, zapípék; — im Storbé sein priljubljen biti (sem), gospodar biti; darnad) kráht kein — nihée se ne zmeni za to, nihée ne vpraša po tem; bei rothen — imdm. auß) Daß sejen zažgáti —, zapáliti komu hišo, rdéčega petelína mu na streho postávití; Hahnen- petelinji, petelinski.

Hahnenfuß *m.* zlatica, žabjak, vranka, samojéd, pizdogriz; (scharfer — ripečca zlatica, kuroslék; (Seigenwurz) lopática, bradavičnik.

Hahnengehre *n.* petelinovo petje, kikirikanje, kikirik.

Hahnengehre *pl.* zlatičnice *pl.*
 Hahnenkamm *m.* petelinov greben, petelinova roža; (Pflanze) petelinov greben.

Hahnenruf *m.* *f.* Hahnengehrei.
 Hai, Haifisch *m.* morski volk.
 Hain *m.* log, gaj, dobráva.
 Hainbuche *f.* *f.* Hagebuche.
 Hähchen *n.* káveljček, kavljíč; kvaka, kljúčica; ein — auf imdm. haben piko na koga iméti (imám), gorák mu biti (sem).

Häkel *m.* (*n.*) *f.* Hähchen.
 Häkelarbeit *f.* kváčkanje. [kanje.
 Hähelei *f.* zbádanje, pikanje; kváč-
 Häkelgaru *n.* preja za kváčkanje.

häkelig *f.* hefel.
 häkeln pikati, zbádati; (stücken) kváčkati, kávljicati. [kanje.
 Häkelnadel *f.* kvačka, igla za kváč-
 Häkelstich *m.* vbód pri kváčkanju; — kváčkani vbódi.

Haken *m.* kavélj, kljúka, kvaka; (Hörn) zerner — klin; *fig.* ovírók, zadřžek, spotíkljaj. [kast.
 hakenförmig kavljast, kljúkast, kva-
 Hakenpflug *m.* nakolésnik, oráča, ralo.

- Sakenzahn** *m.* čekàn, oklo, okèl, okli *pl.*
halb *pol.* polovica, polovina; polovi-
 čen; 3. B. ein — es Brot *pol* hleba, po-
 lovíca kruha; eine — EStunde *pol* ure;
 das Gefäß *ist* — leer posóda je napól
 prazna; *etw.* — von einander scheiden
 prerézati kaj črez *pol*, črez polovico,
 na dvoje; auf — em Wege *napól* poti,
 na sredi poti; ein — er Feiertag *napól*
 praznik, sópraznik, nedélec.
Halb- *pol-*, *polu-*, polovičen.
Halbbauer *m.* polovičar, poluzemlják.
halblind *polusláp.*
halbbrüchig *dvólómën*, po sredi
 prégnjen.
Halbbruder *m.* polubrat, popólibrat.
halbürtig *poluródni*; ein — er Bruder
 (nach dem Vater) *brat* po očetu; (nach
 der Mutter) *brat* po máteri.
Halbconsonant *m.* *polusoglásnik.*
Halbdunkel *n.* sómrak, *polumrák.*
Halbe *f.* polovica, polovina; (Gefäß)
 polič.
halben, **halber** *praep.* zavóljo, za-
 rádi, zbdk.
halberhoben *poluzvišan.*
Halbfeiertag *m.* sópraznik, nedélec.
Halbfenster *n.* *poluótkno.*
Halbfingler *m.* *polukrúlec.*
Halbfranzband *m.* vez (-i) *napól* z us-
 njem; ein Buch *in* — knjiga včzana
napól z usnjem.
Halbgelehrte *m.* *nedoúk.*
Halbgeschwister *pl.* *polubrátje*, *polu-*
séstre pl., *napól* bratje, *napól* sestre,
popólibratje, *popólisestre.*
Halbgetreide *n.* *zmes (-i)*, sórzica.
Halbgläubige *m.* *poluvérnik*; *f.* *polu-*
vérnica.
Halbgott *m.* *polubóg.*
Halbheit *f.* *polovičnost.* [tél].
Halbhemd *n.* *opléček*, *rokávci*, *ospé-*
Halbhengst *m.* *modrávéc*, *mendrávéc.*
Halbhube *f.* *pol* zemljíša, *pol* kmetíje.
Halbhuber, **Halbhübner**, **Halbhufner** *m.*
 j. **Halbbauer.**
halbieren *polovíti*, *polovíniti*, *polo-*
vičiti, na dvoje delíti; *razpolovíti*,
razpolovíniti, na dvoje razdelíti.
Halbinsel *f.* *polnotók*, *poluostròv.*
Halbjahr *n.* *polulétje*, *pollétje.*
halbjährig *polulétën*, *pollétën.*
- halbjährlich** *vsakopolulétën*, *vsákega*
pol leta.
Halbkreis *m.* *polovična* od. *nepo-*
pólna znánost.
Halbkreis *m.* *polukróg*, *polukrózje.*
Halbkreisförmig *polukróžën.*
Halbkreislinie *f.* *polukróznica.* [car.
Halbkreuzer *m.* *polukrájcar*, *polkráj-*
Halbkugel *f.* *poluóblo*, *polukrógla,*
polútka. [last.
halbkugelförmig *poluóblast*, *polukróg-*
Halblaut *m.* *poluglásnik.*
halblaut *zamólkel*, *poluglásën.*
halbleer *napól* prazën.
Halbleinwand *f.* *poluplátno.*
Halbmensch *m.* *poluólovek.*
Halbmesser *m.* *polumër*, *polupremér-*
nik, *polupréčnik.*
Halbmond *m.* *poluméseec.*
halbmondsförmig *polumésečën.*
halbnacht *polunág*, *napól* nag.
halboffen *pripýt*, *napól* odpýt.
Halbpacht *f. m.* *polovični* zakúp, *spo-*
lovína.
Halbpächter *m.* *spolovínar.*
Halbpart *m.* *polovica.*
Halbperd *n.* *polukònj.*
Halbpfund *n.* *pol* funta.
halbpfündig *polúftën.*
halbreif *nedozórel*, *napól* zrèl.
Halbschatten *m.* *prisénčje*, *polusénčje,*
sošenčica.
Halbschlummer *m.* *dremávica.*
Halbschuh *m.* *nizki* črevélj, *papúča.*
Halbschwester *f.* *poluséstra.*
halbsciden *napól* svilnat.
halbsichtbar *napól* vídën, *poluvidën.*
Halbstiefel *m.* *nizki* škorënj.
halbstündig *polúren*, *pol* ure.
halbtägig *poldnévën*, *poludnévën.*
halbtodt *polumrtév.*
Halbtön *m.* *poluglás.*
Halbrauer *f.* *malo* žalovánje.
halbverbrannt *napól* ožgán, *napól*
ogórel. [núl.
halbvergangen *polupretékël*, *polumi-*
Halbvocal *m.* *poluglásnik.*
halbwach *polubúdën.*
halbwahr *napól* res. [napól.
halbwegs *adv.* *kóličkaj*, *le* nekóliko,
Halbwisserei *f.* *polovičarstvo.*
Halbzeug *n.* *napól* izdélana *snov (-i).*

Halbe f. (Bergabhang) rebër (-i), strmec, strmina; *mont.* izsipališče, kup glühoga, jálovega kámenja.

Hälste f. pol, polovica, polovina, poluta; *zur* — do poli, napól.

Halfter m. f., Halfterstrid m. povódec, oclávník, ogláv.

halftern ogláviti, oglávati.

hall m. jek, zvok, žvènk, don.

Halle f. (Hütte) lopa, veža; (Saal) dvorána.

hallelujah! aleluja!

hallen donéti, glasíti se, razlégati se; dumpf — bobnéti.

hallo! halloh! interi. aló! haló!

hallor m. solinar, solovar.

haln m. bil (-i), bilka, steblo, betvo; *dem.* bilčica, stébelce, hétevce.

halnen stebláti, v bil ob. v steblo iti (grem).

halogen n. solotvòr, halogén.

haloid n. sololik, haloíd.

hals m. vrat, šijnjak; (Kehle) grlo; *auss* volsem *Halste* lachen na ves glas se sméjati (smejem, smejam), grohotáti (-ám, -hócem); *auss* volsem — *sich*reien na vse grlo ob. na vsa usta se dreti (derem); *über* — und *Kopf* na vrat na nos, starmoglávo; *es geht ihm an den* — življenje njegóvo je v nevárnosti; *bis an den* — in *Schulden* stecken vès v dolgéh títati (tičim), zadolžen biti (sem); (am *Pfluge*) klešče *pl.*; (an der *Geige*) vrat, žábica; mit einem — *bersehen* grlast, grlát.

Hals- vratni.

Halsband n. zavrátnik, zavrátница; (*für* Hunde) ogrlják; (mit eisernen *Rä-*geln) grebenica.

Halsbesh m. ovrátni oprémek.

Halsbinde f. zavrátница, ovrátница.

Halsbrechend, — brecherisch vratolómèn.

Halsbürge m. kdor je s svojo glavo porok, zaglávni porok.

Halsdrüse f. vratna žleza; (*auss* *Krauf-*heit b. *Wenig*en) bezgávka; kúšcarji; (bei *Pferden*) smolika.

halten objémati, grlíti; objéti (-já-mem), ogrlíti.

Halsentzündung f. vnética v grlu, vratna vnética.

Halsgend f. (born) grlo; (hinten) zatilnik, zatilnjak.

Halsgericht n. krváva —, zaglávna sodba, zaglávno sodišče.

Halsgerichtlich, Halsgerichtss- krvavosódni, zaglavnosódni; = *ordnung f.* zaglávni sodni red. [otók.]

Halsgeschwulst f. otók na vratu, vratni **Halsgeschwür n.** tvor ob. vréd na vratu, — v grlu.

Halshemd n. opléček, rokávci *pl.*

Halskette f. ovrátna veržica, nagrlína, ogrlína.

Halskragen m. ovrátnik, kolér.

Halskrause f. ovrátna nabórnica, obórki *pl.*, nabráni ovrátnik.

Halsknoten m. ovrátno lopotičje, ovrátni nakit, — nakrás.

Halsknoten f. ovrátna vrva.

Halskorrig, Halskorrigh f. trdovrátèn, trdokóren, trdoglávèn, upórèn.

Halskorrigkeit f. trdovrátnost, trdoglávost, upórnost.

Halsstud n. ovrátna ruta, ovrátnica.

Halsverbrechen n. zaglávno hudo-délstvo.

Halsweh n. bolečina v grlu, grlobólja.

Halszapfen m. jeziček, gržánek, čepič.

halt! interi. stoj! stójte!

halt m. držek, držáj, držálo; (Festigkeit) trpež, trpéžnost, trdnost, stanovítnost; — *machen* ustávití se, obstáti (-stojím); *impf.* obstájati, postájati; *feinen* — *haben* ne držati (držím) se, ne vztrájati.

haltbar trpéžen, trpéč, držéč, obstójen, stanovítèn.

Halbarkeit f. trpéžnost, obstójnost, stanovítnost.

halten držati (držím); (umfassen) ob-séti (-sézem), *impf.* obségati; ein wenig — *podržati* (-držím), pridržati; *Gericht* — sóditi; *Rede* — govoriti; *Schule* — učiti; *Wiel* — živino rediti; *Rath* — posvétovati se; *haus* — gospodáriti, hiševati; *Wache* — strážiti, na straži biti (sem); *für etwas* — iméti (imám), smátrati; (meinen) méniti, mísliti; *Wort* — móž beséda biti, pri besédi ostáti (ostánem), *impf.* ostájati; *nicht Wort* — figa-mož biti; in *Zucht* — strahovati, v strahu iméti; *stand*

— držati (držim) se, ne vdáti se; ein Gefes — držati se postáve, po postávi ravnáti; sich tapfer — junáško se nósiti; (sich aufführen) obnášati se, vesti (vedem) se; (dauern) trpéti, trájati; es wird schwer — iz tega bo težko kaj.

Šalter *m.* drže, držáč; (Werkzeug) držáj, držálo; (Hirt) pastir.

Šalterstelle *f.* postajališče, postájica.

haltig, háltig držě, obsěžen; —es Gestein dobra ruda, kamen, ki ima kaj rade v sebi.

haltlos ničén, ničev, prazén. [nost.

haltlosigkeit *f.* ničnost, ničevost, praz-

haltpunkt *m.* opóra, oporišče; vzrok.

haltung *f.* držánje; (Benehmen) obnášanje, vedénje; (Salt) trpež, trpěznost.

haltvoh *n.* prerějek.

Halunke *m.* malopridnéž, malovrednéž, potepuh, potepin.

Hamen *m.* sák, mreža.

hamen s sakom od. z mrežo loviti.

hämisch zlobén, kovárén, porogljiv, zasmehljiv.

Hammel *m.* skopěc, koštrún; =fell *n.* skopěva od. koštrúnova koža; =fleisch *n.* skopěvina, koštrúnovina, bravina.

Hammer *m.* kládivo; *dem.* kládivce; (Hölzerner) bat, bét (betá), mlat; (im Ohr) batič; (an der Thür) klepálo, tolkáč; Mühl — oskrd (-i), skrl.

Hammerart *f.* balta, kládivnica, sekirica s kládivom.

hämmerbar kovén, koválén, kar se dá kováti.

Hämmerer *m.* kováč.

Hammerfisch *m.* kládivnica, jarém.

Hammerherr *m.* fužinar, gospodar kládiva.

Hammerknecht *m.* fužinski délavěc.

Hammermeister *m.* fužinski mojstér.

hämmer kováti (kújem), s kládivom tolči (tolčém).

Hammerordnung *f.* kováški red.

Hammer Schlag *m.* udárě s kládivom; (Schladen) okujine *pl.*, škaja, troskěv, žindra.

Hammer Schmidt *m.* fužinarski kováč.

Hammerstiel *m.* kládivišče, betišče.

Hammerwerk *n.* fužine *pl.*, plavž.

hämorrhoidal zlatožilén, krvávničast.

hämorrhoiden *pl.* zlata žila, krvávница.

Hampelmann *m.* možic, možičelj.

Hansler *m.* hrěsk; *fig.* požeruh; skopin; Hansler — hrěkov.

Hand *f.* roka; *dem.* ročica, (rókica); flache — dlan (-i); hoch — peščica; eine — voll peščica, saka; beide Hände voll prgišce; geballe — pest (-i); rechte — desnica; linke — levica; zur rechten — na desni; zur linken — na levi; —

an etwas legen lotiti se česa, prijéti (primem) se česa; aus freier — prostovóljno, dobrovóljno; freie — lassen dati komu na voljo; freie — haben polno oblást iméti (imám); auf der — očívidno, jasno; überhandnehmen zaradi se, razprésti (-prédem) se, zaléči (-léžem) se; *impf.* zaréjati se, množiti se; vorderhand za sedaj, za zdaj; unter der — izpód roké, skrivaj, skrivši; mit beiden Händen z oběma rokama, oběroč, oberočki; zu Händen v roke; die Hände in den Schoß legen roke križem držati (držim); an die — gehen podpirati; eine — wäscht die andere roka roko umíva; Hände ringen roke si lámíti; aus der — in den Mund leben iz roke do ust živéti; komaj zaslúži, ze sne; von der — gehen od-sédati se, izpód rok íti (grem), spěšiti se; zur ungetheilen — nerazdélno; im Handumdrehen hípoma.

Hand — ročni, priróčni.

Handarbeit *f.* ročno delo, rokotvór; rokodélstvo.

Handarbeiter *m.* délavěc z rokami, rokodélec; =in *f.* délavka z rokami, rokodélka.

Handausgabe *f.* (eines Werkes) malo od. ročno izdánje.

Handball *m.* ročna žoga, lopta.

Handballen *m.* peščaj.

Handbecken *n.* umiválnica, médenica.

Handbeil *n.* ročna sekira, ročnica; bradlja, širočka.

Handbibliothek *f.* ročna knjižnica.

Handbillet *n.* lastnoróčno pismo.

Handbohrer *m.* svedrc, ročni svedér.

handbreit dlan širok.

Handbuch *n.* priróčna knjiga, prirócnica.

Handcasse *f.* priróčna blagájnica.

Handchen *n.* ročica, (rókica).

Handedrud *m.* stiskanje ob. stiskanje rok; diesen Worten folgte ein — to rekši mu je stisnil roko.

Handeisen *n.* lisica, spona ob. želézje na roki.

Handeklaffsch *n.* plóskanje z rokámi, rokoplósk.

Handel *m.* trgovina, kupčija, kupčijstvo, trštvo; — im großen trgovina na debélo; — im kleinen trgovina na drobno; — treiben trgovati, tržiti, kupčevati; (Zánterei) prepír, razpór, razprtija; — und Wandel življenje, dejánje in počénjanje; — eins werden pogoditi se; **Handels-**trgovíski, trgovínski, kupčijski.

Handelwácher *m.* prepírljivéc, svadljivéc; — in *f.* prepírljívka, svadljívka.

handeln trgovati, tržiti, kupčevati; mit Tuch — suknáriti; mit Getreide — žitáriti; mit Pferden — konjáriti *z.*; von etwas — govoriti o čem, govorjéne je o čem; (thätig sein) délati, ravnáti; *v. refl.* sich — iti (gre) za kaj, tikati (tíce) se česa, zadévati kaj; es handelte sich (im Gespräch) um ... beséda je bila o ... , menili smo se o ... , govorili smo o ...

Handelsagent *m.* trgovínski agent, trgovíski oprávník.

Handelsallianz *f.* trgovínska zveza.

Handelsartikel *m.* roba, blagó, trgovínski predmèt.

Handelsbesliffene *m.* trgovíski učénéc.

Handelsbefugnis *f.* trgovínska právica; oblast ob. právica trgovati.

Handelsbestellter *m.* trgovínski naméščenéc, — nastávljenéc.

Handelsbetrieb *m.* trgovánje, kupčevánje.

Handelsbilanz *f.* trgovínski obračún, trgovínska bilánca.

Handelscompagnie *f.* trgovínska ob. kupčijska družba.

Handelscorrespondenz *f.* trgovíski dopis; *coll.* trgovísko dopisovánje.

Handelsfirma *f.* trgovínska firma, — tvrdka.

Handelsfrau *f.* trgovíka.

Handelsfreiheit *f.* trgovínska svobóda.

Handelsgehilfe *m.* trgovínski pomočnik.

Handelsgericht *n.* trgovínsko sodišče.

Handelsgeschäft *n.* trgovínsko opravílo, kupčija.

Handelsgesetz *n.* trgovínski zakon.

Handelsgesetzgebung *f.* trgovínsko zakonodájstvo.

Handelsgewöhnliche *n.* prodájálnica.

Handelsherr *m.* trgovéc, kupčevávéc.

Handelskammer *f.* trgovínska zbornica.

Handelslehrling *m.* trgovíski učénéc.

Handelsleute *pl.* trgovci.

Handelsmann *m.* trgovéc, kupčevávéc.

Handelsmarine *f.* trgovínsko pomórstvo, — mornárstvo.

Handelsministerium *n.* trgovínsko ministrstvo.

Handelsplatz *m.* tržno mesto, tržíšče.

Handelsrecht *n.* trgovínsko pravo.

Handelsreisende *m.* trgovínski potovávéc.

Handelschiff *n.* trgovínska ladja.

Handelsstaat *m.* trgovínska držáva.

Handelsstadt *f.* trgovínsko mesto, tržišče. [ci]

Handelsstand *m.* trgovíski stan; trgoví-

Handelsucht *f.* prepírljivost, svadljivost.

handelsüchtig prepírljiv, svadljiv.

Handelsüchtige *m.* prepírljivéc, svadljivéc.

Handelsunternehmung *f.* trgovínsko podjetje.

Handelsverkehr *m.* trgovínski promèt, trgovínsko občevánje. [ba]

Handelsvertrag *m.* trgovínska pogodba.

Handelsvolk *n.* trgovíski narod, trgovínski narod.

Handelsweise *f.* j. Handlungsweise.

Handelswesen *n.* trgovístvo, trštvo, kupčijstvo.

handeltreibend trgovíski, kupčeválen, kupčevávski. [rok]

Handeringen *n.* vitje rok, lomljenje handsfest évrst, jak, krepék; einen — machen zapréti koga.

Handfeste *f.* obljúba; zaróka; potrditev z lastnoróčnim podpisom.

Handfláche *f.* dlan (-i).

handfürmig dlanast.

Handgebrauch *m.* príróčna raba.

Handgeld *n.* nadávek, zadáv, ara.

handgemein werden spopásti (-pádem) se, sprijéti (sprimem) se, zgrábiti se, stepsti (stepem) se.

Handgemeine *n.* spopád, tepèž. [vica.

Handgeschmeide *n.* zapéstnica, nárok-

Handgewehr *n.* ročna puška.

handgreiflich otipljiv, otipèn; *fig.* očitèn, očividèn; *adv.* otipno.

Handgriff *m.* prijem; roč, ročaj, ročnik, držálo; (Eigenschaft) ročnost, urnost.

Handhabe *f.* roč, ročaj, držáj, držálo; (am Korbe) locènj, locèn, locánj; (am Pfluge) ročica; (an der Weberlade) ročelj, primež; (b. Schaff) uhó (ušesa); (am Dreschflegel) ročnik.

Handhaben *v.* roke jemáti (jémlem), *v.* rokah iméti (imám); (einen Apparat) uporábljati; uporábiti; (verwalten) oskrbovati, izvrševati.

Handhabung *f.* uporábljanje, uporába; oskrbovánje, izvrševánje.

Handhabe *f.* j. Handbeil.

händig ročèn, ročnat.

Handkatalog *m.* priróčni katológ.

Handknöchel *m.* zapéstni člen.

Handkorb *m.* cajna, locánja, pletenica; *dem.* pleteničica.

Handkufs *m.* rokoljub, poljub, poljúbèk od. poljúbljaj na roko.

handlangen podájati, streči (strežem).

Handlanger *m.* podajáč, strežnik; (Tagelöhner) dninar, težák; =in *f.* podajávka, stréznica; težákinja.

Handler *m.* trgovèc, tržèc, kupèc, kupčevávèc; Buch—knjigár, bukvar; Weinwand—platnar; Getreide—žitar, žitni trgovèc *z.*

Handleuchter *m.* mali od. ročni svečnik.

Handlexikon *n.* ročni slovar.

handlos brezròk, brezročèn.

Handlung *f.* (That) delo, dejánje; (im Schauspiel) dejánje, čin; (Geschäft) trgovina; (Verkaufsort) prodajálnica, stacúna; in Zusammenhungen mittelst der dem Bestimmungsworte angehängten Endung -árna, -árnica, *z.* B. Buchhandlung knjigárna, knjigárnica, bukvárna; Tuch—suknárna; Glas—steklárna *z.*

Handlungs=trgovski, kupèjski.

Handlungsart *f.* j. Handlungsweise.

Handlungsbevollmächtigte *m.* trgovinski pooblaščenèc. [nik.

Handlungscommiss *m.* trgovski pomoč-
Handlungsdiener *m.* trgovski služabnik, — sluga.

Handlungsfonds *m.* trgovinski zaklád.

Handlungsgeschäft *n.* trgovina, kupčija.

Handlungshaus *n.* trgovska hiša.

Handlungslehrling *m.* trgovski učènec.

Handlungsvollmacht *f.* trgovinsko pooblastilo.

Handlungsweise *f.* ravnanje, délanje, počénjanje.

Handlungsweisen *n.* trgovstvo, trgovinstvo, kupčijstvo.

Handmühle *f.* žrnèv (žrnve), auch žrne *pl.*, žrmlja; *dem.* žrnèk; auf der — mahlen žrnáti, žrniti; sežrnáti.

Handysand *n.* ročna zastáva.

Handyspinn *n.* povódnik.

Handypresse *f.* ročna stiskálnica, — tlačilnica.

Handreichung *f.* podájanje; *fig.* postrežba, pomáganje.

handsam ročèn, priróčen, spretèn.

Handschlag *m.* rokosèg; den — geben *v.* roko seči (sezem), podáti roko.

Handschlitten *m.* samotézke *pl.*, samotéznice *pl.*

handschnittig dlanastodèlen.

Handschreiben *n.* ročno pismo.

Handschrift *f.* písáva; schöne — lepa písáva; (Unterschrift) svojeróčni podpis; (Manuscript) rokopis.

handschriftlich rokopisèn.

Handschuh *m.* rokavica; *dem.* rokavieica, rokavička.

Handschuhleder *n.* írhovina od. usnje za rokavice.

Handschuhmacher *m.* rokavičar; =in *f.* rokavičarica.

Handstempel *n.* ročni pečát.

Handspritze *f.* ročna brizglja, brizgálnica, síkálnica.

Handtuch *n.* brisáljka, brisáča, obrisáča, oteráč, oteráča.

Handverkauf *m.* prodájanje na golo roko, ročna prodája.

Handvoll *f.* pešéica, rokovét (-i), [rokovát (-i)], pest (-i), šaka; (ein wenig) troha, tróhica.

Handwaffe *f.* ročno oróžje.

Handwagen *m.* samotéžni vozíček, samotéžnik, kolca *pl.*

Handwaghrfager *m.* vedeževávec iz rok.

Handwerk *n.* rokodélstvo; in speciellen Fällen kann es im Slovenischen auch unübersezt bleiben, z. B. das Fleischer-mesárstvo, auch bloß mesársko (námlích delo); Müller—mlinarstvo; Schuster—črevljárstvo; (ein Werk der Hand) delo, izdélék rok, ročno delo; ein — betreiben ob rokodélstvu živéti, z rokodélstvom se háviti; das Fleischer—, das Schuster— betreiben mesáriti, črevljáriti; einem das — legen delo komu prepovedati od. ustáviti. [délka.]

Handwerker *m.* rokodélec; =in *f.* roko-

Handwerker-, Handwerks- rokodélski.

Handwerksburſche *m.* potujóci rokodélec. [néc.]

Handwerksjunge *m.* rokodélski učé-

Handwerkslade *f.* rokodélska skládnica.

Handwerksleute *pl.* rokodélci *pl.*

Handwerksmäßig rokodélski, po právilih rokodélstva. [stér.]

Handwerksmeister *m.* rokodélski moj-

Handwerksordnung *f.* rokodélski red.

Handwerkszeug *n.* rokodélsko oródje.

Handwerkszunft *f.* rokodélska zádruga, — brátovščina.

Handwinde *f.* ročni vitél.

Handwörterbuch *n.* ročni slovár oder besednják, rečnik.

Handwuzel *f.* zapéstje.

Handzeichen *n.* ročno známenje.

Handzeichnung *f.* ročna risba, ročni nárisék, — zrisék.

Handzug *m.* ročni potéz.

Hanf *m.* konóplja; (der weibliche) semenica, črnica; (der männliche) belica;

Hanf- konóplni, konópljéni.

Hanfacker *m.* konópljšíče.

Hanfbreche *f.* trlica za konóplje.

Hansen konópén, konópljén.

Hanfgarbe *f.* rvača.

Hanfgarn *n.* konóplna preja.

Hanfgewächs *n.* konopnica.

Hanfhorn *n.* konóplno zrno.

Hanfleinwand *f.* konóplno platno, konopnina, konopljina.

Hänfling *m.* konopljíščica, konopljénka, repnik.

Hanfmeise *f.* meníšček, šápljica.

Hanföl *n.* konóplno olje.

Hanfsame *m.* konóplno seme (-na).

Hanfstengel *m.* konóplno steblo.

Hang *m.* nágnjenost, polóžnost, ná-dólnost; *fig.* nagib, nágnjenje, nágnjenost, náklónjenost; (Abhang) rebér (-i), brezina.

Hängebett *n.* ódrga, auch ódrige *pl.*, viséča póstelja.

Hängekette *f.* zavóra, zavórnica.

Hängeleuchter *m.* viséči svečnik.

Hängematte *f.* viséča mrežnica.

hangen viséti; den Kopf — lassen glavo pobésiti, *impf.* pobéseno glavo iméti (imám); an jemand. — držati (držím) se koga, vdán biti komu; (berúchtl.) obésiti se na koga; die Kinder — sehr an ihm otróci ga imájo kaj radi; — bleiben obviséti, zapéti (-pném) se; am Irdischen — ljúbiti svet od. časno; die Sache hängt reč je zastála od. zaspála.

hängen véšiti, obésiti, *impf.* obésati; etwas an den Nagel — na kljuko obésiti, vñemar pustiti, zanemáriti kaj; das Herz an etwas — natvéšiti (-zem) srce na kaj, z vsem srcem okléniti se česa; *impf.* vézati (véžem) srce na kaj, kopnéti po čem.

hängend viséč; *fig.* nedognán, nedovršén.

Hängeplah *m.* vesíšče, veša.

Hänger *m.* obešáč, obešavéc.

Hängesäule *f.* viséči stebér.

Hängeschloß *n.* obesilna ključálnica, véšenka, zábrica, taška. [péc.]

Hängeseil *n.* privézna vrv (-i), konó-

Hängestock *m.* kljuka, obesílnik, obesálo.

Hängewerk *n.* viséča stavba.

Hängsel *n.* vez (-i) za obésanje obleke.

Hanguhr *f.* viséča ura.

Hansa *f.* hansa, trgóvska zveza.

hanseatisch hansáški.

hänfeln nagájati komu, drážiti koga.

Hanswurf *m.* pavliha, glumáč.

Hantel *m.* (*f.*) ročnik.

hantieren oprávljati, délati kaj, pe-čáti se, ukvářjati se s čim.

Hantierung *f.* delo, opravílo, pečánje, ukvářjanje.

hantig žolhek, gorjúp, žaltav.
hapern zadirati se, spotikati se; es
hapert ne gre, obtičalo je.
haranguieren ogovárjati, nagovárjati;
ščuváti.

Härchen *n.* lasëc, lasëk, dláčica.
Harem *m.* hárem.
hären žimnat, dlakav; —es Kleid
raš, ráševnik; —es Zeug ráševina.

Härteker *m.* razkólnik, krivoverëc.
Harfe *f.* (Getreideharfe) kozëlc, kozó-
lëc, stóg; (musikalisches Instrument)
harfa, plunka.

Harfenist *m.* harfenist, plunkar; =in
f. harfenistka, harfenistinja, plunka-
rica. [zvok.]

Harfenklang *m.* zvok harfe, harfni
Häring *m.* sled; (eingesalzen) slanik;
Härings- sledji; slanikov.

Häringsfischer *m.* sledolóvëc.
Harke *f.* grablje *pl.*
harken grábiti, grabljáti.
Harlekin *m.* harlekin, pavlíha, bur-
kez, glumáç; (Schmetterling) šarëc.

Harlekinade *f.* gluma.
Harm *m.* toga, tarnja, tárnanje, pe-
čál (-i); žalitév.

härmen šich togovati, tárnati.
harmlos pròst od toge, brezpečálën;
(unschädlich) nedóžën, neškodljiv.

Harmlosigkeit *f.* breztožnost, brezpe-
čálnost; nedóžnost, neškodljivost.

Harmonie *f.* soglásje, skladje; sklad-
nost, složnost; in — leben složno ži-
vétí.

harmonieren ujémati se, skládati se,
zlágati se, vézati (vežem) se, ubirati
se; složno živéti.

Harmonika *f.* harmónika, meh, mehi
pl., mešički *pl.*
harmonisch skladden, slóžën, ubrán,
soglásën.

Harn *m.* scálnica, seč (seča), scalina,
auch voda.

Harnblase *f.* mehúr.
Harnblasenstein *m.* kamen v mehúrju.
Harnbrennen *n.* žgoëca bolečina pri
scanju.

harnen scati (ščim), vodo púšëati.
Harnfluss *m.* uščiváje, pošëiváje;
den — haben uščiváti se, pošëiváti se.

Harngang *m.* scální žleb.

Harnisch *m.* oklòp, oklëp, oklòpje;
imdn. in — bringen razkáčiti, razsrditi
koga; in — geraten razsrditi se.

Harnischmacher *m.* oklopár, oklëpar.
Harnleiter *m.* sečevòd. [vodo.]

Harnmittel *n.* zdravílo, ki žene na
Harnorgan *n.* mokrílo.

Harnröhre *f.* scalo, scálnik.
Harnruhr *f.* uscána bolëžën, uščiváje.

Harnsäure *f.* scálnična kislína.
Harnstoff *m.* scanína, sečnína.

Harnstrenge *f.* zapíránje vode, težko
scanje; (beim Vieh) opárnost; an der
— leibend opárën; er hat die — voda
se mu zapíra, težko šëi.

harntreibend kar na vodo žene.
Harnverhaltung *f.* zadržéváje vode.
Harnverstopfung *f.* zapòr, zapíra vode;
er leidet an — voda se mu je zapíla
od. ustávila.

Harnzwang *m.* f. Harnstrenge.
Harpune *f.* harpúna, ostve *pl.*

harren čakati, pričakovati, dočako-
vati; auf einander — šëakovati se.

harsh okorël, oskórjen, okrépël.
Harshdecker *f.* skrapa, sren, srež.

harshen oskóriti se, oskórjati se,
oskórjiti se, okrëniti, osrëžiti se.

hart trd; — werden otrdëti, otrd-
niti; (vom Ausdruce) okórën, rod;
schlimm, arg) hud, ostër; fig. trdo-
srëčen, neusmiljen.

Härte *f.* trdóba, trdóta, trdóst; (des
Ausdruces) okórnost, rodóst; fig. trdo-
srëčnost, neusmiljenost.

härten trditi; utrditi, potrditi; das
Eisen — želëzo kaliti.

Hartfrucht *f.* tvrdka.
hartgläubig neverën, neuvërën, težko
verajòë.

harthäutig trdokóžën.
hartherzig trdosrëčen, neusmiljen.

hartherzigkeit *f.* trdosrëčnost, neusmi-
ljenost.

Hartheu *n.* (Hypericum) krëna zel
(-i), sv. Jáneza roža.

harthörig nágluh, naglúšën.
Harthörigkeit *f.* naglúhost, naglúš-
nost, naglúhóta.

harthörig trdorög.
Hartkopf *m.* trdoglávëc, trdoglav;
(Eigenfinn.) svojeglávëc, trmoglávëc.

hartkőpfig trdogláv, trdoglávėn, svo-
jegláv, trmogláv, svojeglávėn.

Hartkőpfigkeit *f.* trdogláv(n)ost; svo-
jeglávnost, trmoglávost.

hartleibig zapřt, zapečėn.

Hartleibigkeit *f.* zapřtost, zapečėnost.

hartmăulig trdoustėn. [sekáč.

Hartmeißel *m.* trdo kaljėno dleto, raz-

hartnădig trdovrătėn, trdokőren,
trmast.

Hartnădigkeit *f.* trdovrătnost, trdo-
kőrnost, trma.

Hartriegel *m.* (*Cornus*) drėn; rothęr
— (*C. sanguinea*) rdeči —, pasji —,
divji drėn, sviba; gelber — (*C. mas*)
= Kornelſirjche rumėni drėn; (Frucht)
drenſlja; gemeiner — (*Ligustrum vul-*
gare) = Liguſter, Rainweide kostenika,
kostika, psika, psikovina, pasji les.

Hartriegelholz *n.* drėnovina, svıbo-
vina, psikovina.

harttrindig trdoskőrjast, trde skorje.

hartſchaltig trdolup, trde lupine; — e

Ruſſj koſčák.

Härtung *f.* trdıtėv; (beſ Eijens) kalež,
kaljėnje, kalıtėv.

Härtungsmittel *n.* kalilo.

Harz *n.* smola.

Harzbaum *m.* smolno drevo, smólovėc.

harzen smolo brati (berem) od. na-
birati, smolo dreti, smolăriti.

Harzfluß *m.* smolotok.

Harzholz *n.* smolni les, smolno drevje.

harzig smolast, smolnast.

harzig smolnat, smolėn.

Harzmeste *f.* kozol, kozulj za smolo.

Harzplanze *f.* smólnata rastlina.

harzig smolovit.

Harzſchaber, Harzſcharrer *m.* smolăr.

Harzwald *m.* ěrni les, ěrni gozd.

harzen hlastáti, hlápati, grábıti, lo-
vıti; hláſtnıti, hlápnıti, zgrábıti; (ſtre-
ben) hlepėti, koprnėti, hrepenėti, gnati
(ženem) se; *ıter.* pogánjati se.

Harzen *n.* hlastánje, hlápanje, gráb-
ljenje, lovljėnje.

Harſcher *m.* revež, ubožėc.

Häſcher *m.* birıč, pandúr.

Häse *m.* zajėc, zec; (Weibchen) zajka,
zajklja; *dem.* zajėek.

Häsel *f.* leska, leſča, leſčina; Häsel-
leskov, leſčėv.

Häselbusch *m.*, Häselgebüſch *n.* leskov
grm, leſkovje, leſčėvje.

Häselholz *n.* leſkovina.

Häselhuhn *n.* leſčarka, rdėča ober
gozdna jerebıca.

Häselkühnen *n.* ábranėk, ábranka.

Häselnuß *f.* leſnik, leſčėnik.

Häselruthe *f.* leſkova ſiba, leſkovka,
leſkovica.

Häselſtock *m.* leſkováča.

Häselſtrauch *m.* leskov grm, leſkovėc.

Häselwurzel *f.* kopıtnik, virėh.

Häsen= zajčji.

Häsenbalm *m.* zajčji meh.

Häsenfleisch *n.* zajčje mesó, zájčevina.

Häsenfuß *m.* zajčja noga; *fig.* straho-
pėtėc, straſljıvėc.

Häsenklee *m.* zajčja dėtelja.

Häsenlager *n.* zajčje ležiſčė.

Häsenpanier *n.* nur in der Rėdenſart:
daſ — ergreıfen pobřsati (-břiſem) jo,
liſıci na rep ſesti (sedem), svoja ko-
pıta pobřráti (-bėrem).

Häsenſcharte *f.* zajčja úſtnica, zajčja
ſkřrbına.

Häsenſchrot *n.* (*m.*) zajčėnik.

Häſin *f.* zajka, zajklja.

Häſpe *f.* ſtežáj, tečáj, ſtekėlj.

Häſpel *m.* *f.* motovılo, motálnik;
(Hebezeug) vitėl, vitlo, vřetėno; (der
Weber) ſnoválo, ſnováča.

Häſpelarm *m.* motoróga.

Häſpelbaum *m.* vratılo, vřetėno.

Häſpeln motáti, motovıliti; zmotáti.

Häſpelwelle *f.* vřetėno.

Häſpelwinde *f.* motoróga.

Häſpeler *m.* motávėc, motáč; =in *f.*
motávka, motáčıca.

Häſs *m.* ěřt, ſovřáſtvo, mržnja.

Häſſen ěřtiti, ſovřázıti, mrzıti.

Häſſer *m.* ěřtvıvėc, ſovřázėnik; =in *f.*
ěřtvıvka, ſovřázėnica.

Häſſlich grđ; oſtúđėn. [nost.

Häſſlichkeit *f.* grđóſt, grđóba; oſtúđ-

Häſſig *f.* hlastnost; náglıca, vihrávost.

Häſſig *adi.* hlastėn; vihráv, nagėl;
adv. hlastno; vihrávo, naglo; — *etw.*
třun náglıti se, vihráti, hitėti, gnati
(ženem) se.

Häſſigkeit *f.* naglost, vihrávost.

Häſſſcheln bózati, gláđiti; razváđiti,
razmázati (-mázem).

Hau m. (Hieb) mäh, udár, udárec, sèk; (Fällen des Holzes) seč (-i), sékanje, podiranje.

haubar sečen, posekljiv; —es Holz les za sékanje ob. podiranje.

Häubchen n. čépica, ávbica.

Häube f. čépica, oglávnica, avba; ein Mädchen unter die — bringen dekle omožiti, za mož dati; unter die — kommen omožiti se, vdáti se; (zweiter Magen bei den Wiederäuern) kápica; (bei den Vögeln) čop.

Haubendrossel f. čopasti drozg.

Haubenfalke m. čopasti sokol.

Haubenkrauter m. čepičar.

Haubenstock m. čepičnik, leséna glava za čépice.

Haubiß m. u. Häubiße f. havbica.

Haud m. (Ausstoßung der eingeathmeten Luft) pih, puh, huk; (der Athem) dih, duh, pridih; (der Haud der Luft) sapa, sáptica, pihljaj.

hauden dšati (-am u. dišem); dihniti, dehniti (dáhmem); štart — pihati (-am, pišem), púhati, húkati.

Haudlaut m. sapnik.

Haudegen m. sekálni meč; *fig.* bojnič, rváč.

haudern (die Stimme des Truthahnes) gávdirati, ávdirati.

Häue f. motíka, rónvica, kopáča.

hauen (hachen) sékati; usékati; (be-hauen) téساتi (tešem); otésati, obdelati, *impf.* obdelovati; (mit d. Ruthe) tepsti (tepem), biti (bijem), šésškati, švrkati; natépstí, nabiti, nasékati, našésškati, našvrkati; (in d. Stein) vsékati, vdólbsti (vdolbem), vrézati (vrézem); *impf.* vsekovati, vrezovati; (im Weingarten) kópati (kopljem); in Stille — razeškati, sesékati; über die Schnur — črez mero máhniti, mero prestópiti.

Hauer m. (in den Weingärten) kopáč; sekáč; (im Bergbaue) rudokóp; (Wildschwein) divji merjásèc, divji prasèc; (Hauzahn) čèkan, okèl, oklo.

Hauergeld n. kopáčšina.

Häufchen n. kupèc, kupèčk.

Haufe m. kúp, grmáda; (Strohhaufe) kopa, kópica; (Getreidehaufe) vršáj; (Heerhaufe) truma, krdélo; gemeiner — druhál (-i); ein — Bich tróp, čreda;

über den Haufen werfen razmètati (-mèčem), razdréti (-dèrem), razvaliti, razrúšiti; *impf.* razmètávati, razdirati.

häufeln okópati (-kópljem), ogrébsti (-grèbem); *impf.* osípati (-pljem), osipávati, okopávati, okopovati, ogrébati.

häufen kopíčiti, skúpljati, na kup správljati, vršiti; nakopíčiti, skúpiti, na kup správití; einen Scheffel häufen mèrník s kupom ob. z vrhom nasúti (-spèm, -sújem), zvfhati; ein gehäufeter Scheffel mèrník s kupom, z vrhom, vrhovát, zvrhan mèrník; sich — množiti se, kopíčiti se; namnožiti se, nakopíčiti se; (v. Ungeziefer) rediti se; zarediti se; die Menge der Zuhauer háufte sich množica gledávcev je vedno rastla, — narásčala, — prihájala večja.

haufenweise adv. kúpoma, na kupe, v trumah, vrhoma, krdéloma.

häufig adi. pogóstèn, čest; *adv.* pogóstoma, pogósto, često, čéstokrat. velíkrat, mnógokrat.

Häuflein n. kupèc, kupèčk; (Wolfes) trúmica, krdélce. [šèina.

Haugeld n. plačilo rudokópov, kopá-

Hauhedel f. (*Onopis spinosa*) gladež.

Hauklänge f. sekáča; podkóvna sekira.

Hauland n. novína, trebšèe, trebež, krèevína.

Haunesser n. sekálo.

Haupt n. glava; *dem.* glávica; (Oberhaupt) glavár, poglavár, načélník; die Häupter des Wolfes velikáši, boljári, prváci; den Feind auf's — schlagen sovražníka pobíti (-bijem), — potólèi, — popólnoma premágati; — des Bettes zglavje; Haupt- glavni, poglavítíni.

Hauptabschnitt m. glavni —, poglavítíni odstavèk.

Hauptabsicht f. glavni namèn.

Hauptaltar m. velíki oltár.

Hauptamt n. glavni urád.

Hauptartikel m. glavni člen; glavna točka; glavna roba, — stvar (-i).

Hauptbalken m. greda.

Hauptbinde f. šapèlj, povezáča.

Hauptbuch n. glavna knjiga, glavne bukve.

Hauptclasse f. glavni razrèd.

Haupteigenschaft f. glavna lastnóst.

Haupteingang m. glavni vhòd.

Hauptel *n.* glavica.
 Haupteln *sich* (glavem délati, v glave iti (grem), — rasti (rastem), glavičiti se.
 Hauptelsalat *m.* glaváta saláta, gláv-nata saláta.
 Haupterbe *m.* prvi —, glavni dedič.
 Haupterkennnis *n.* glavna razsódba.
 Hauptfehler *m.* glavna napáka, glavni pogrěšek.
 Hauptfeind *m.* najvéčji sovražnik.
 Hauptfrage *f.* glavno vprašanje.
 Hauptgattung *f.* glavna vrsta.
 Hauptgefälle *n.* glavni dohódki *pl.*
 Hauptgegenstand *m.* prvi —, glavni predmět, glavna reč (-i).
 Hauptgemeinde *f.* glavna óbčina.
 Hauptgescháft *n.* glavno opravilo.
 Hauptgestell *n.* oglávno remenje.
 Hauptgläubiger *m.* glavni upnik.
 Hauptgrund *m.* glavni vzrök.
 Haupthaar *n.* las; *coll.* lasjé *pl.*
 Haupthandlung *f.* glavno dejanje; glavna trgovína.
 Hauptheer *n.* glavna vojska; jedro vojske.
 Haupthindernis *n.* glavni zadřžek.
 Hauptinhalt *m.* poglavitna vsebína.
 Hauptkatalog *m.* glavni katalog.
 Hauptkirche *f.* glavna cerkev.
 Hauptkissen *n.* zglavje, podzglavje, podzglávnica, podzglávník.
 Hauptkrankheit *f.* glavna —, huda bolézén (-i).
 Hauptlager *n.* glavni tabor; glavna zalóga.
 Hauptlehre *f.* poglavitni ob. podstávni nauk. [nik.]
 Hauptling *m.* glavár, poglavár, načél-hauptlos brezglávén; brez glavárja.
 Hauptmann *m.* stotnik, kapitán; glavár, poglavár.
 Hauptmannschaft *f.* stótníštvo, kapi-tánstvo; glavárstvo, poglavárstvo.
 Hauptmauer *f.* glavni zid.
 Hauptmittel *n.* glavno sredstvo.
 Hauptmoment *m.* glavni trenótek; *n.* poglavitna reč (-i). [kraj.]
 Hauptort *m.* glavni —, poglavitni
 Hauptperson *f.* glavna ob. prva oséba; glavár, vodja.
 Hauptparre *f.* glavna fara, — župa ob. župníja.

Hauptpost *f.* glavna pošta.
 Hauptposten *m.* glavni znesék; *mil.* glavna straža.
 Hauptpunkt *m.* glavna točka.
 Hauptquartier *n.* glavni stan.
 Hauptregel *f.* glavno pravilo.
 Hauptrolle *f.* prva ulóga.
 Hauptsache *f.* glavna stvar (-i), po-glavitna stvar.
 hauptsächlich *adv.* glavén, poglavitén; *adv.* poséбно, oséбно, zlasti. [vék.]
 Hauptsak *m.* glavni ob. neodvisni sta-
 Hauptsaktheil *m.* glavni stavkov člen.
 Hauptsacht *m.* glavni predih.
 Hauptschlacht *f.* glavna bitka, odlo-čilna bitka.
 Hauptschub *m.* glavni odgón.
 Hauptschule *f.* glavna šola. [šoli.]
 Hauptschullehrer *m.* učitelj na glavni
 Hauptschwierigkeit *f.* glavna težkóča, glavna ovíra.
 Hauptseite *f.* glavna strán (-i), lice.
 Hauptsitz *m.* prvi sedež. [(-i).]
 Hauptsohle *f.* prva ob. najvéčja skrb
 Hauptstadt *f.* glavno mesto.
 Hauptstädter *m.* prebivátelj glávne-ga mesta, velikomesčan.
 Hauptstamm *m.* glavno deblo; glavni rod; (Capital) glávnica.
 Hauptstellung *f.* glavni nabór.
 Hauptsteueramt *n.* glavni davčni urád.
 Hauptstollen *m.* glavni rov, glavni rudorév.
 Hauptstraße *f.* vélika ob. glavna cesta.
 Hauptstück *n.* (eines Buches) poglávje, glava; (des Glaubens) poglavitni člen, poglavitni del. [sék.]
 Hauptsumme *f.* glavni ob. skupni zne-
 Hauptstück *f.* poglavitni greh.
 Hauptthal *n.* glavna dolína.
 Hauptthor *n.* vélika vrata *pl.*
 Hauptthür *f.* vélike duri *pl.*
 Haupttreffer *m.* glavni dobitek.
 Hauptursache *f.* glavni vzrök.
 Hauptverhandlung *f.* glavna razpráva.
 Hauptversammlung *f.* véliki zbór.
 Hauptwache *f.* vélika ob. glavna straža.
 Hauptwerk *n.* glavno delo, poglavitno delo.
 Hauptwort *n.* samostálno imé (-na), samostálnik.
 Hauptwörterlich samostálén.

Hauptwurzeln *f.* glavna korenina.
 Hauptzahl *f.* glavno število.
 Hauptzahlwort *n.* glavni števnik.
 Hauptzollamt *n.* glavni carinski urad.
 Hauptzweck *m.* glavni namen, glavna naméra.
 Haus *n.* hiša, in Stm̄. auch hram; (Waterhaus) dom, domačija; zu Hause domá; nach Hause domóv; vom Hause z doma, od doma; (Familie) rod, rodovina; ein großer — mačen gospósko živéti, v gospodarstvu mnogo trošiti; aus fürstlichen Hause knéžjega rodú; das kaiserliche — cesárski rod, cesárska rodovina; (Parlament) zbornica; Haus- hišni; domáči, dománji.
 Hausandacht *f.* domáča pobóžnost, domá oprávljena molítév.
 Hausapotheke *f.* domáča lekárna.
 Hausarbeit *f.* domáče delo od. opravilo.
 Hausarme *m.* domáči siromák.
 Hausarrest *m.* hišni zapór.
 Hausarznei *f.* domáče zdravilo.
 Hausarzt *m.* hišni zdravnik.
 Hausaufgabe *f.* domáča nalóga.
 Hausbedarf *m.* domáča potreba.
 Hausbesitzer *m.* hišni poséstnik; =in *f.* hišna poséstnica.
 Hausbrauch *m.* domáča naváda; nach — po domáče.
 Hausbrot *n.* domáči krùh.
 Häuschen *n.* hišica, hraméc.
 Hausclassensteuer *f.* hišnorazrédni davék, porazrédna domarina.
 Hauscommunion *f.* zádruga.
 Hausdieb *m.* domáči tat; =in *f.* domáča tatíca.
 Hausdienstbarkeit *f.* hišna služnost.
 Hausdurchsuchung *f.* hišna raziskáva.
 Hauschre *f.* hišna část (-i).
 Hauseigentümer *m.* hišni lastnik.
 Hauseinrichtung *f.* pohišeje, pohištvo, hišna opráva.
 hausen (wohnen) domovati, prebivati, stanovati; (haushalten) gospodariti, gospodinjiti; (lärmen) razgrájati, razsájati, razbijati.
 hausen *m.* viza, belúga; hausen- vizji.
 hausenblase *f.* vizji klej.
 hausenfleisch *n.* vizína, vizovina.
 hausflucht *f.* hišna širína.
 hausflur *m.* veža, in St. auch priklet.

Hausfrau *f.* gospodínja; als — walten gospodínjiti.
 Hausfreund *m.* hišni prijátelj.
 Hausfriede *m.* hišni mir, mir pri hiši.
 hausgebacken domá pečen, domáč.
 Hausgebrauch *m.* domáča raba.
 Hausgefúgel *n.* domáča perotnína od. kuretina.
 Hausgeist *m.* hišni škrát, hišni duh.
 Hausgenoss, Hausgenosse *m.* domačin, domačinec, domáči človek; die — en domáči, dománji (ljudje).
 Hausgenossenschaft *f.* zádruga.
 Hausgeráth *n.* pohišeje, pohištvo, hišna opráva.
 Hausgefunde *n.* družína, posli *pl.*
 Hausgewand *n.* domáča obléka.
 Hausgrille *f.* hišni cvrček od. striček.
 haushalten gospodariti, gospodínjiti.
 Haushälter *m.* gospodar, in St. auch gazda; (Hausverwalter) hišni oskrbnik od. ključár; =in *f.* gospodínja, gázdarica; (Hausverwalterin) hišna oskrbnica, ključarica.
 haushälterisch gospodarén, varčén.
 Haushaltung *f.* gospodarstvo, gospodinjstvo.
 Haushaltungsvorstand *m.* glavár hišnega gospodarstva.
 Hausherr *m.* gospodar, gazda, hišni oče (-ta); — sein gospodariti; als — erwerben prigospodáriti (si); als — verthun zagospodáriti.
 haushoch visók kakor hiša.
 Haushofmeister *m.* š. Hofmeister.
 haustieren krošnjáriti, po hišah prodájati. [rica.
 haustierer *m.* krošnjár; =in *f.* krošnjaja.
 haustiergebúr *f.* krošnjarina.
 haustiergeh *n.* zakon o krošnjárstvu.
 haustierhandel *m.* krošnjárjenje, krošnjárstvo.
 haustierpafs *m.* krošnjárski list.
 Hausindustrie *f.* domáče obrtstvo.
 Hauskalender *m.* domáči koledár, domáča prátika.
 Hauskleid *n.* domáča obléka.
 Hausknecht *m.* (domáči) hlapéc.
 Hauskost *f.* domáča hrana.
 Hauskrieg *m.* domáča razprtija, domáča vojska.
 Hauslehrer *m.* domáči učitelj.

Häusler *m.* kočar, zelár, kajzar; (Wietzmann) gostáč; =in *f.* kočarica, zelárka; gostaja, gostaćica.

Häusleute *pl.* domáci (ljudje).

häuslich domáč, hišen; sich — niederlassen naséliti se, nastániti se, udómíti se; (sparjam) gospodárén, varčén, ščedljiv.

Häuslichkeit *f.* domáčnost; gospodárnost, varčnost, ščedljivost.

Häusmagd *f.* (hišna) dekla, krščenica.

Häusmarder *m.* kuna belica, hišna kuna.

Häusmeister *m.* pristávník.

Häusmeister *m.* hišnik; =in *f.* hišnica.

Häusmiete *f.* najém hiše; (Wietzins) najemnina, najémščina, gostáščina.

Häusmittel *n.* domáče zdravilo, domáci lek.

Häusmutter *f.* hišna mati (mátère), gospodinja, gázdarica.

Häusmütze *f.* domáča kapa.

Häusordnung *f.* hišni red.

Häusrecht *n.* hišna pravica.

Häusregel *f.* domáče od. hišno pravilo.

Häusrafte *m.* gospodar, hišni lastník.

hausfällig udomóvljen, udomáčen.

Häusfahrlange *f.* gož, (vož, ož).

Häusfahuh *m.* papúča, brezpetník.

Häusföhelle *f.* hišni prag.

Häusstand *m.* gospodárstvo; domáče življenje.

Häussteuer *f.* hišni davék, domarina.

Häusthier *n.* domáča žival (-i), domáče živinče (-ta); die — e živina, domáče živali.

Häusthor *n.* hišna od. vežna vrata *pl.*

Häuswater *m.* hišni oče (-ta), gospodar.

Häuswesen *n.* hišno gospodárstvo, — gospodinjstvo.

Häuswirt *m.* gospodar; =in *f.* gospodinja; =schaft *f.* gospodárstvo, gospodinjstvo.

Häuswurz *f.* (*Sempervivum tectorum*) netrčsk, úheljnik.

Häuszins *m.* hišna najemnina.

Häuszinssteuer *f.* hišnonajemninski davék, hišna najmarina.

Häuszucht *f.* domáče strahovánje.

Haut *f.* koža, b. Menſchen auch polt (-i); *fig.* eine gute, ehrliche — dober, pošten človek od. dobra, poštena duša;

(auf d. Auge) mrena; (auf der Wiltch) smétana; (die — der Zwiebel) lup; die zarte — auf friſcher Wunde mezdra; Haut- kožni.

Hautabschürfung *f.* kožna odrgnina, ogulina, odrápa.

Hautausſchlag *m.* izpuščáj, prišč, izpáhki, opáhki *pl.*

Hautbois *n.* hobój.

Hautboist *m.* hobojist.

Hautchen *n.* kóžica, mrénica.

häuteln, häuten sich levíti se, liliti se; olevíti se, olliliti se.

Hautfarbe *f.* polt (-i).

Hautflügler *m.* kožekriléc.

Hautgewebe *n.* kóžasto staničje.

häutig kožnat, mrenat; — e Bräune davica; (b. Xhieren) kúščarji *pl.*

Hautkrankheit *f.* kožna bolézén.

Hautmuskel *m.* kožna mišica.

Hautnerv *m.* kožni živéc.

Hautrelief *n.* visóko izbókla rezba.

Hautwasserſucht *f.* zakóžna vodenica.

Hautwurm *m.* zakóžni črv.

Hauzahn *m.* čekán, riváč, okěl, oklí *pl.*, oklo.

Havarie *f.* pomórska škóda.

hazard *m.* naključje, slučaj, prigódek.

hazardieren na dobro od. slepo srečo igráti, hazardirati.

Hazardſpiel *n.* igra na dobro srečo, slepa igra, hazard.

he! *interi.* oj! ej! hej!

Hebamme *f.* bábica; — sein bábiti, bábičevati.

Hebammencurs *m.* šolski tečaj za bábice, bábiški učni tečaj; den — machen bábištva se učiti.

Hebammendienst *m.* bábiška služba, bábičevánje.

Hebammenkunst *f.* bábištvo, bábiška umétnost.

Hebammenlehre *f.* porodoslóvje.

Hebarzt *m.* (*accoucheur*) porodničár.

Hebe *f.* (Heb(e)opfer) s povzdigóvanjem darován dar, podvig; (Dreſcherlohn in Getreide) žitna dača, in St. mérték; (Baumhebe) vod, vzvódl, navór; Hebe- dvigáltni, vzdigóválni.

Hebebalken *m.* podjem, dvigáltnik.

Hebebaum *m.* vzdigáča, in Stmſ. u. Kárrnt. auch manga.

Hebel *m.* (in d. Pphyſit) vztvóv, navvř; (in Mühlen) avvř praljka, prálica; **hebel-** navvřřn.

Hebelzeug *n.* vzdigálo, vzdigálnik.

heben vzdigniti, dvigniti, po-, privzdigniti; *impf.* vzdigati, dvigati, vzdigovati, po-, privzdigovati; avvř Pferd — na konja posaditi; einen avvř der Taufe — botř, kum biti (sem) komu; einen avvř dem Sattel — koga s konja vřei (vřzem), prekositi ga, užgati ga; einen Sack — zaklad vzdigniti, izkpati (-kopljem); ſich — povzdigniti se, povisati se, povelicati se; *impf.* povzdigovati se, poviřevati se, povelicati se.

Hebepunkt *m.* vzdigaliře.

heber *m.* vzdigovátelj, vzdigávěc; (Sebe) vztvóv, navvř; (Weinheber) natěgáča, natěga.

hebestange *f.* vzdigávka, vóv.

hebwinde *f.* vitěl, vitlo. [nik.]

hebezeug *n.* vzdigálo, dvigálo, dvigálnik; hebljch vzdjřen, vzdigljev, kar se dá vzdigniti.

hebung *f.* vzdig, povzdig, dviganje, povzdigovánje; (Wřř) povzdig; (Spřgel) vrh, griěek.

hebel *f.* grebén, drzáj, rihljáča, mikálnik.

hebeln mikati (-am, mičem), držati; omikati; *fig.* reřetáti, zbádati.

hehler *m.* mikáč, državěc; *fig.* reřetávěc, zbádavěc.

hecht *m.* řekka; hecht- řekov.

hechtbarsch *m.* smoj, smuč.

hechtenfleisch *n.* řekovina.

heide *f.* (Einfriedung v. Strauchwerk) živa ográja, živi plot, seč (-i); (Wřř) ob. Strauchwerk) grmívje; (die Fortpflanzung v. Vögel) gnězdenje, valjénje, lézenje; (der Ort zum Hecken) gnezdo, vališće; (das Hech) mladici řnega gnezda, leglo, podsád.

hehen (ſich) fortpflanzen, v. Vögeln) gnězđiti, pářiti se, mlade iměti (imám); (brüten) valiti, leći (ležem); (v. Säugthieren) kotiti, ploditi; *fig.* (über etw. nachjinnen) kovati (kujem), snovati (snujem); skovati, nasnovati.

Heckenirsche *f.* navádna pesikovina, kosteliěevje.

Heckenrose *f.* řipěk, pasja roža.

Heckenscheere *f.* řkarje za živi plot.

Heckenweihling *m.* glogov belín.

Heckenwinde *f.* plotni slak.

Heckenzaun *m.* živi plot, živa meja, seč (-i), živica.

Heckherberge *f.* zakótno prenočiře, beznica.

heckigt sečast, živěast, grmívjast.

heckig grmovit, gořčnat. [žena.]

Heckmutter *f.* rodovitnica, rodovitna

Heckvogel *m.* (v. Männchen) starěc; (v. Weibchen) starka.

Heckzeit *f.* čas valjénja, avvř valjénje, lézenje.

heja! interi. hej! hola! slišiš! slišite!

heje *f.* hodník.

heden hoděn, hodniěen.

hederich *m.* grintava zel (-i); repiř, řěpnica; řěsnovka.

Heer *n.* vojska, armáda, vojstvo; (Menge) truma, krdělo, mnóžica; řtehendeř — stalna vojska.

Heerbann *m.* ř. Aufgebót.

Heeresanstalt *f.* vojáři zavod.

Heeresfolge *f.* vojskoslédstvo; vojáři dolžnost.

Heeresmacht *f.* vojna moč (-i), vojska.

Heeresverwaltung *f.* vojáři uprava.

Heereszug *m.* pohód vojske.

Heerführer *m.* vójvoda, vojskovvđ, vojskovvđja.

Heergeráth *n.* vojna sprava. [dělo.]

Heerhaufe *m.* vojna truma, vojno kr-

Heerschar *f.* truma —, četa vojšćakov.

Heerschatz *m.* vojni zaklad, vojna denárnica.

Heerschau *f.* pregled ob. ogleđ vojske; — halten pregledovati ob. ogleđovati vojsko.

Heerstraße *f.* vojna cesta, vėlika cesta.

Heerwagen *m.* vojáři voz, vojáři kola *pl.*

Heerwesen *n.* vojstvo.

Heſe *f.* (Bodensaß) gořča, kalež, gořčica, troska; (v. Wein, Bier) drožjě (-ij) *f. pl.*, droži *f. pl.*, kvásnice *pl.*; (deř Wolkes) druhál (-i), sódrga, smeti *f. pl.*

Heſenhändler *m.* drožjář, kvásničar; =in *f.* drožjárka.

Heſepilz *m.* gliva kvásovka.

heřig drožěn, drožnat; kvásniěen.

Heft *n.* (Griff) roč, ročaj, ročnik; (Sponge) zapónec, zapóna, spona; (bei den Buchbindern) zvezek, sešitek.

Heftchen *n.* zvezček.

Heftel *f.* kópčica, zapónec, zapónka.

Heftelhaken *n.* dedec, kljuka, ključica. **hefteln** za-, pripéti (-pnem); *impf.* zapénjati, pripénjati.

Heftelöhr *n.* baba.

heften (mit Nägeln) pribiti (-bijem), *impf.* pribijati; (mit Nadeln *ic.*) pri-, zapéti (-pnem); *impf.* pri-, zapenjati; (Neben) privézati (-vežem), *impf.* privezovati; (ein Buch) vézati (vežem); zvezati, sešiti (-šijem), *impf.* sešivati; die Augen auf etwas heften oči upréti (uprém), *impf.* upírati v kaj; seine Gedanken auf etwas — svoje misli obrniti, *impf.* obráčati na kaj.

heftig silen; (aufbrausend) naglo-jéžen, žestók; (stark) strašen, hud, močan; (heiß) vróč, goréč.

Heftigkeit *f.* sila; nagla jeza; moč (-i); goréčnost; mit — silno, močno, hudo.

Heftpflaster *n.* zalepilo.

Heftwolle *f.* nit za pripénjanje.

Hegeμονie *f.* nadvláda, vodstvo, hegemonija.

hegen einen Wald gájiti; zagájiti gözd; (das Wild) rediti, hrániti; (umzäunen) graditi; ograditi, zagraditi; Hoß — sovrášтво iméti (imám), sovráziti; Liebe — ljúbiti; Hoffnung — nádejati se; Zweifel — dvómíti; eine Meinung — misliti, misli biti (sem).

Heger *m.* hranítelj; logar.

Hegehaus *n.* lógarska hiša.

Hehl *n.* (m.) skrivnóst, tajnost; ohne — odkrito, odkritosféno, očitno; sein — machen ne skrivati, ne prikrívati, ne tajiti.

hehlen prikrívati, skrivati.

Hehler *m.* prikrívávec, skrivávec; gäbe es feinen —, jo gäbe es feinen Stehler ako bi nihče ne skrival, bi nihče ne kradel.

Hehlerei *f.* prikrívanje, potúha.

Hehlerin *f.* prikrívávka, skrivávka.

hehr vnesen, visók; *fig.* slovit, svet.

Heide *m.* ajd, pogán; (Göbdiener) malikovávec; (Ungläubige) nevérniki.

Heide *f.* pustína, goljáva; (Pflanze) vres, vresa; (Getreide) ajda, in Stmf. ájdina, hájdina.

Heideacker *m.* z ajdo posejana njiva; (nach der Ernte) ájdisée.

Heidebrei *m.* ájdova kaša.

Heidebrot *n.* ájdovnik, ájdov kruh.

Heidesfeld *n.* vresišče.

Heidegrühe *f.* ájdovo pšeno.

Heidekorn *n.* ajda, ájdina.

Heidekraut *n.* (*Erica vulgaris*) vres, vresék, vresje. [na.

Heideland *n.* vresišče, goljáva, pusti-

Heidelbeere *f.* (*Vaccinium myrtillus*)

borovnica, črnica. [čevje.

Heidelbeerstaude *f.* borovničevje, črni-

Heiden *pl.* (*Ericaceae*) vresnice *pl.*

Heiden *m.* j. Heidekorn.

Heiden- (Heidekorn betreffend) ajdov; (heidnisch) ájdovski, pogánski, nevérski, malikoválen.

Heidengeld *n.* paševína; nekršćanski denár.

Heidenglaube *m.* pogánska vera.

Heidenkind *n.* pogánski otrok.

Heidenleben *n.* pogánsko življenje.

heidenmäßig pogánski, ájdovski; nevérski.

Heidenmehl *n.* ájdova moka, lúskova moka.

Heidenschaft *f.* ájdovščina.

Heidenthum *n.* ájdovstvo, pogánstvo; nevérstvo; (die Heiden) ájdje, pogáni; nevérniki, nevérci.

Heidenzeit *f.* čas od. doba pogánstva.

Heidepflanze *f.* vresnica.

Heidestroh *n.* ájdovica.

heidi! *interi.* hajdi!

heidicht vresast.

Heidin *f.* pogánka, ájdinja; malikovávka; nevéрка.

heidnisch pogánski, ájdovski; nevérski; —es Leben brezbožno življenje.

Heiduck *m.* hajduk.

heikel, **heiklig** koeljiv, pikér, zamér-ljiv; (wählerisch) izbírčen, izbirljiv.

Heiklichkeit *f.* koeljivost, pikróst.

heil *n.* blagor, blaginja; sreča; (Gütseligkeit) bláženost, bláženstvo; (Seligkeit) zveličanje; im Jahre des —es v letu mílosti; — bir blagor ti! zdravo! srečno!

heil cel, zdrav; — werden zacéliti se, ozdravéti; mit — er Haut dabonkommen srečno peté odnésti (-nésem).

Heiland *m.* Zveličar, Odrešenik.

Heilanstalt *f.* zdravilišče, zdravilni zavod.

Heilart *f.* način zdravljenja, ozdravljava.

Heilbad *n.* zdravilna kopel (-i).

heilbar ozdravljiv, ozdraven, zaceljiv, izlečljiv.

Heilbarkeit *f.* ozdravljivost, zeceljivost, izlečljivost.

heilbringend blažilén, blagonósen, osrečeválén; zveličálén.

Heilbringer *m.* blažitelj, rešitelj, oblaževávec; zveličar.

heilen zdráviti, céлити, léčiti, vráčiti; ozdráviti, zacéliti, izléčiti; *impf.* ozdrávljati; *intr.* céлити se, celéti; zacéliti se.

heilend zdravilén, celilén, lečlén.

heilig svet; (geheiligt) posvečén; (fromm) pobóžén.

Heilige *m.* svetník; *f.* svetnica.

heiligen svetiti; posvetiti, *impf.* posvečevati.

Heiligenbild *n.* sveta podóba; svetnikova podóba.

Heiligengeschichte *f.* življenje in dejánje svetnikov.

Heiligenschein *m.* obstrét (-i), osvit.

Heiligkeit *f.* svetóst. [lén.]

heiligmachend posvečujóč, posvečevá-
heiligmacher, Heiliger *m.* posvetitelj,
posvečevávec, posvečenik.

heiligsprechen za svetníka (za svet-
nico) proglásiti, posvetníčiti; *impf.*
za svetníka (za svetnico) proglásati.

heiligsprechung *f.* proglasitév za svet-
níka, posvetníčenje.

Heiligste *n.* sveto Rečnje Teló (Telésa).

Heiligthum *n.* svetinja; (Ort) svetišče.

Heiligthumshänder *m.* svetoskrúnec,
oskrunitelj svetišča, svetogrđec.

Heiligthumsraub *m.* svetokrája, sveto-
krádstvo. [nje.]

Heiligung *f.* posvečevánje, praznová-

Heilkraft *f.* zdravilna moč (-i), samo-
zdrávnost.

Heilkraut *n.* (*Heracleum sphondy-
limum*) dežén; zdravilno zélišče.

Heilkunde *f.* zdravilstvo, zdravništvo.

heilkundig vešč zdravljenju, vešč
lečbi; zdravniški.

Heilkünstler *m.* zdravnik, vrač, lečnik.
heillos brezbožén, hudóben, zlóčestén;
(unheilbar) neozdravljiv, neozdráven;
(verzweifelt) brezúpen; grožén, strašén.

Heillosigkeit *f.* brezbožnost; neozdrav-
ljivost; brezúpnost; groza.

Heilmittel *n.* zdravilo, lek, lečilo;
(für Wunden) celilo.

Heilmittelverkauf *m.* prodája zdravil,
zdravilarstvo.

Heilquelle *f.* zdravilni studénec, zdra-
vilna voda.

heilsam lekovit, zdravilén; *fig.* blag,
zdráv, koristén.

Heilsamkeit *f.* lekovitost, zdravilnost;
blagóst, koristnost.

Heilmittel *n.* pomóček za odrešitév,
zveličanje.

Heilstoff *m.* zdravilo, celilo, lečilo.

Heilung *f.* zdravljenje, zdravitév, lečba;
(v. Wunden) celjenje, celitév; ozdrav-
ljenje, ozdravitév, zaceljenje, zacelitév.

heilvoll blagonósen, oblaževálén.

Heilwasser *n.* zdravilna od. lekovita
voda.

Heilwissenschaft *f.* i. Heilkunde.

heim *adv.* (nach Hause) domóv, na
dom; (zu Hause) domá.

Heimat *f.* dom, domačija, domóvje;
(Waterland) domovina, očetnjáva.

heimatlich domač, domovinski.

heimatlos brezdomóven, brez doma-
čije, brez domovine.

Heimats- domovinski.

Heimatsberechtigigte *m.* domačinéc. [na.]

Heimatsgemeinde *f.* domovinska občé-

Heimatsgesetz *n.* domovinski zakon.

Heimatsliebe *f.* domoljúbje, ljúbéžen

(-i) do domovine.

Heimatsrecht *n.* domovinska pravica,
domovinstvo.

Heimatsdhein *m.* domóvnica, domo-
vinski list. [méra.]

Heimatsverhältnis *n.* domovinska raz-
heimatsjuständig sein domovinsko pra-
vico iméti (imám).

heimbegeben (sich) domóv se napótiti,
domóv iti (gim).

heimbringen domóv prinésti od. sprá-
viti, *impf.* — prinásati od. správljati.

Heimchen *n.* cvrček, striček.
heimeln domačiji podobèn biti (*sem*);
 es heimelt mich zdi se mi, kakor bi
 bil doma; (*Heimweh empfinden*) tožiti
 se po domu.

Heimfahrt *f.* voznja proti domu.

Heimfall *m.* povratni pripad.

heimfallen nazaj pripasti (*-pádem*) ob.
 priti (*pridem*), *impf.* nazaj pripadati.

heimfällig pripáden, pripádel.

Heimfallsrecht *n.* zapádlorna pravica.

Heimgang *m.* pot domov, hoja domov,
 auch pot proti domu; beim —e domov
 gredé, domov gredóč.

heimisch domač, udomáčen; — wer-
 den podomáčiti se, udomáčiti se; ich
 fühle mich — zdi se mi, kakor bi
 bil doma. [móv.]

Heimkehr *f.* povrátek —, vrnitév do-
 heimkehren, heimkommen vrniti se,
 povrniti se, domov nazaj priti (*prid-*
em); *impf.* vráçati se, povráçati se,
 nazaj prihajati.

heimkrank domotóžen, komur se po
 domu toži.

Heimkunft *f.* prihòd domov.

heimleuchten domov posvétiti; *fig.*
 zapoditi.

heimlich *adi.* skrivèn, tajèn; *adv.*
 skrivši, skriváj, na skrivnem, natíhoma,
 na tíhem, tajno; — thun délati kakor
 bi imél kake skrivnosti; — halten
 skrivati, skrivno iméti (*imám*), tajíti.

Heimlichkeit *f.* skrivnost, tajnost.

Heimreise *f.* potováanje —, pot domov,
 hod ob. hoja domov.

heimreisen domov potovati, domov
 iti (*grem*).

heimlichden domov posláti (*pošljem*),
impf. pošljáti.

heimsuchen obískati (*-iščem*), posétiti,
 v vas priti (*pridem*), gledat priti h
 komu; *impf.* obískovati, v vas hóditi,
 gledat prihájati h komu; kázniiti.

Heimsuchung *f.* obisk, posèt; *fig.* ka-
 zèn (-i), nadlòga.

Heimtüde *f.* lokávstvo, potúha, po-
 túhnjenost, kovárstvo. [rèn.]

heimtückisch lokáv, potúhnjen, ková-
 heimtückische *m.* potúhnjenec, kovár-
 nik; *f.* potúhnjenka.

heimwärts *adv.* proti domu, domov.

Heimweg *m.* pot domov; auf dem
 —e domov gredé ob. gredóč.

Heimweh *n.* domotóžnost, domotóžje,
 toževáanje ob. koprnénje po domu.

Heirat *f.* ženitév; (*vollendet*) oženi-
 tév; (*v. weiblichen Personen*) možitév;
 omožitév, auch vdája.

heiraten ženiti se; oženiti se; ein
 Weib — ženo poročiti; (*v. weiblichen
 Personen*) možiti se, vdájati se; omo-
 žiti se, vdáti (*vdám*) se.

Heirats- ženitni, ženitvánski; =*ra-*
tion f. ženitna vársčina, kávcija.

heiratsfähig dorástel (*dobélj*) za ženi-
 tév (možitév); (*von Männern*) ženilèn;
 (*von Mädchen*) zamóžen; — sein biti
 (*sem*) za ženitév (možitév).

Heiratsgut *n.* dota, jútrnja; (*Wäpche,
 Kleidung u.*) bala; wie groß war das
 — deiner Frau? kóliko si prižènil?

Heiratslust *f.* želja po ženitvi (*mo-
 žitvi*), ženilo, možilo.

heiratslustig ženitve (možitve) željen;
 er ist — rad bi se oženil; sie ist —
 rada bi se omožila ob. vdála.

Heiratsumstände *pl.* er ist in —n ženi
 se; moži se, vdája se.

heisa! *interi.* hejsa! hejsa! hejsasa!
heischen želéti, zahtévati, hotéti
 (*hóčem*).

Heißeisatz *m.* želélni stavèk.

heiser hripav, zagrljen, zamólkèl,
 pívkav; — werden ohripéti.

Heiserkeit *f.* hripavost, zagrljenost,
 zamólklost, pívka.

heiß vróč, gorèk; (*brennend*) gorèč,
 pekóč, žgoč; (*siedendheiß*) vróč, vrèl;
 siedendheißes Wasser kròp; (*glühend-*)
 razbéljen, žarèč; — e Quelle toplice *pl.*;
 — er Durst huda ob. velika žeja; — e
 Liebe gorèča ljubézèn (-i); einem die
 Hölle — machen komu podkúriti.

Heißabgefottene *n.* obárèk.

heißblütig vročekrvèn, vroče krvi.

heißen (*nennen*) imenovati, klicati
 (-èem), zvati (*zovem*), práviti komu;
 (*befehlen*) veléti, ukázati (*-kázem*), dati;
impf. velévati, ukazovati, dájati; jmdn.
 willkommen heißen reči komu: Bog te
 sprimi, auch bogosprijéti (*-sprimen*);
impf. bogosprijémati; (*genannt werden*)
 imenovati se, zvati se, klicati se; (*nicht*

dem Taufnamen) imé biti (je) komu, zvati se; (mit dem Zunamen) pisati (pišem) se; (bedeuten) poménjati, poméniti; es heißt právjio, govoré, pripovedújejo, govori se, pripovedúje se, bajé; das heißt to je, to se pravi.

heißgeliebt preljúb, predrág.

heißhunger *m.* hudi —, strašni glad, voléja lákota.

heißhungrig gladóvén, hudo gladen, strašno lačén.

heißluftmaschine *f.* vročezračni stroj.

heiter jasén, vedér; (fróhlich) vesel, bodér; (von der Stimme) jareñ; — werden jasníti se, vedríti se; razjasníti se, razvedríti se.

Heiterkeit *f.* jasnost, jasnota, vedróst, vedrina; (Fróhlichkeit) veselóst, radost, dobra volja, dobrovóljnost.

heiteren jasníti, vedríti; razjasníti, razvedríti; sich — jasníti se, vedríti se; razjasníti se, razvedríti se.

Heizanlage *f.* kuríšče. [rilo.

Heizapparat *m.* kurilna pripravá, ku-heißbar kar se dá kúriti, kar se more kúriti.

heizen kúriti, nétiti; zakúriti, podkúriti, zanétiti.

Heizer *m.* kurjác, kurívéc, netívéc; =in *f.* kurívka, netívka.

Heizfläche *f.* kurilna ploskev.

Heizeráth *n.* kurilna potrebsčina.

Heizhaus *n.* kurilnica.

Heizholz *n.* drva *pl.*

Heizkörper *m.* kurilo.

Heizmaterial *n.* kurivo, netivo.

Heizung *f.* kurjáva, kurítév.

hektar *m.* n. hektar.

hektik *f.* jétika, sušica.

hektisch jétičén, sušičén.

Held *m.* junák, korenják; (b. Stúdes) glavna od. poglavitna oséba.

Helden- junáski.

Heldenarm *m.* junáška roka.

Heldendichter *m.* épiški pesnik, épik.

Heldengebicht *n.* junáška pesén (-i).

Heldengeschichte *f.* pripóvést (-i) o junákih. [ska.

Heldenheer *n.* junáška truma od. voj-

Heldenherz *n.* junáško sróé, pogúm.

Heldenjungfrau *f.* junáška devica, junákinja.

heldenmäßig *adi.* junáski; *adv.* junáško, junáski, kakor junák.

Heldenmuth *m.* junástvo, korenjástvo, junáski pogúm.

heldenmüthig junáski. [den.

heldenreich, heldenjugend junakoró-

heldenstück *n.*, heldenthät *f.* junáško dejánje, junáski čin, junástvo.

Heldenthum *n.* junástvo.

Heldenzeit *f.* junáška doba.

Heldin *f.* junákinja.

helfen pomóči (-mórem), na pomóč priti (pridem); *impf.* pomagáti, na pomóč biti (sem); (unterstützen) na roko biti komu, podpiráti koga; (nützen) korístiti, hásniti, pomagáti; (ausgeben) zaléči (-lézem); was hilfst dir das Geld éemú ti je denár? éinem auf die Beine — koga na noge správití.

Helfer *m.* pomočnik, pomagáč; =in *f.* pomočnica, pomagávka.

Helfershelfer *m.* pomagáč.

Helianthus *n.* sólčnica.

heliocentrisch solnčnosrédén. [tér.

Helium *m.* n. solncemér, heliome-

Helioskop *n.* solncegléd, helioskop.

Heliotrop *n.* solncevrát, heliotrop.

hell svetél, jasén; bei —em Tage za

dné, za bélega dné; (klar) čist, bistér; (von der Stimme) čist, zvočén, zvenèč, jareñ; (b. Verstand) bistér, bistroúmén; —e Wahrheit gola od. očividna resnica.

helläugig bistroók.

hellblau svetlomóder.

hellblid *m.* bistroúmje.

hellbraun svetlorjav.

heldunkel *n.* somrak.

helle *f.* svetlóst, svetlóba, jasnost, čistost; (b. Verstandes) bistrost, bistroúmnost; (der Platz zwischen dem Ofen und der Wand) zapéček, zapéčka.

hellebarte *f.* helebárda, brádnica.

hellen *s.* heitern.

heller *m.* vinar, heler.

hellfarbig živobójen, svetle —, jasne od. žive barve.

hellhaarig svetlolás, plavolás.

hellklingend čistoglásén, tenkoglásén, zvenèč, zvočén.

hellroth svetlorédč. [vidka.

helfseher *m.* bistrovidèc; =in *f.* bistro-

hellsichtigkeit *f.* bistrovidnost.

hellstimmig čistoglasen.
helm *m.* čeláda, šlém; (Stiel) toporíšče; (an der Destillierblase) klobúk, pokróv, kapa.

helmartig čeládat, šlemast.

helmbusch *m.* čeládna pérjanica.

helmförmig *f.* helmartig.

helmschmied *m.* čeládar.

hemd *n.* srajca, (in St. auch srákica), košúlja, robáča; *dem.* srájčica, košúljičica; (Frauenhemd bis unter die Brust reichend) rokávci *pl.*, srajčénik.

Hemdärmel *m.* srajčeni —, robáčeni rokáv.

Hemdmacher *m.* srajčar, košúljar.

Hemdschliß *m.* srajčeni rozpórek.

Hemisphäre *f.* polúta.

hemmen ustáviti, zaustáviti, zadržati (-držim), ovréti; *impf.* ustávljati, zaustávljati, zadrževati, ovirati; (den Wagen) zavréti, *impf.* zavirati; (Wasser) jeziti; zajeziti.

hemmend ovirajóč, ovirén, zadržujóč, ustávljajóč.

Hemmkette *f.* zavóra, zavórnica, zapenjáča.

Hemmnis *n.* ovírek, opovírek, zadřžek.

Hemmschuh *m.* coklja.

Hemmung *f.* ustáva, zaustáva, zavíra, ovíra, opovíra, zapréka; (in der Uhr) kótvica.

Hengst *m.* žrebčec, pastúh, celják.

Hengstendepot *n.* žrebčárnica, pastúšnica.

Hengstfüllen *n.* žrebčec, žrebiček.

Henkel *m.* uhó (ušesa), držáj, ročáj; (am Korbe) locén, locánj.

Henkelkorb *m.* locánja, cajna.

Henkelkrug *m.* ročka, róčkica.

henken obésiti, *impf.* obésati; *f.* auch hängen.

Henker *m.* rabelj, krvnik; geh zum — pojdi se solit, pojdi rakom žvižgat; dajs dich der — da te šentaj! da bi te plent!

Henkerbeil *n.* rábljeva sekíra.

Henkergeld *n.* rábeljščina.

henkerisch rábeljski; *fig.* krvolóčen.

Henkersknecht *m.* rabljev hlapčec.

Henne *f.* kokóš (-i), kura, piška, puta; *dem.* kokóšica, kúrica, pútká, pútica; heunen= kokóšji, kurji.

her *adv.* sém, le-sém, les, sém-le, sémkaj; hin und — sémtertja, sém-patja; von dort — odondód; von da — odtód, od le-tod; von oben — od zgoraj; von alters — od pámtiveka, od nekđaj, odkar se pámeti.

herab *adv.* doli, sém doli; von oben — od zgoraj; vom Baume — z drevésá; vom Berge — z gore; in der Zusammenfügung mit Zeitwörtern wird es im Slovenischen mit z- oder s- gegeben, oft aber bloß durch z oder s mit dem *gen.* des betreffenden Substantivs, z. B.: vom Baume herabnehmen vzéti (vzámem) z drevésá.

herabbeugen (doli) pripógniti, naklóniti, priklóniti; *impf.* pripogibati (-gíbljem), naklánjati, priklánjati.

herabblicken (doli) poglédati, *impf.* pogledovati (na koga).

herabdrängen tíščati (-ím) navzdól.

herabfallen spasti (-dem), osúti (-spém) se; *impf.* spádati, osipati (-sípljem) se.

herabfliegen zletéti s (z) (*c. gen.*).

herabfliegen teč; steči s česa.

herabhängen (doli) viséti, májati (majim), bingljáti.

herabhauen sékati; odsékati (s česa).

herabkommen doli priti (přidem); *fig.* zanemáriti se; shújšati; propásti (-pádem); herabgenommen zanemárjen; shujšan; propádel.

herablassen spúštiti, *impf.* spúščati; sích — spustíti se, *impf.* spúščati se; *fig.* ponížati se, *impf.* poníževati se.

herablassend ponížén, vljúden, priljúden.

Herablassung *f.* ponížanje, vljúdnost, priljúdnost.

herabmindern znížati, *impf.* zniževati.

herabnehmen sneti (snamem), vzéti (vzámem) s (z) . . . ; *impf.* snémati, jemáti (jémjem) s . . .

herabpurzeln prekúcniti se, pekopicniti se s . . . ; *impf.* prekučevati se, prekopicovati se.

herabreichen doli podáti, *impf.* podájati; *intr.* ségati do . . .

herabreichen trgati s . . . ; strgati, potrgati s . . .

herabrießeln cediti se, curljati s . . . , cizéti s . . .

herabrollen kotáti, valíti, tóčiti s ... ; skotáti, zvalíti s ... ; *intr.* kotáti se, valíti se, tóčiti se s ...

herabschlagen klátiti; sklátiti, zbiti (zbijem).

herabschütteln stresti, *impf.* strésati.

herabschwemmen plavíti; splavíti.

herabsenken spustíti, *impf.* spúšćati; (Augen) pobésiti, *impf.* pobésati.

herabsenken znižati, ponižati; *impf.* zniževati, poniževati.

Herabsenkung *f.* znižba, ponižba, poniževánje.

herabsinken stópiti s ... , *impf.* iti (grem, idem), hóditi s ...

herabsinken znižati, popustiti, pomíríti; *impf.* zniževati, popúšćati, pomírjati. [s ...

herabstoßen poríniti, súniti, potísniti
herabströmen doli teći, plúti (plovem), valíti se.

herabstürzen poríniti, zvrńiti, zvalíti s ... ; *intr.* telébniti, pasti (padem) s ..

herabstun sneti (snamem), dejáti (děnem) s ... ; *impf.* snémati, dévati s ...

herabtransformieren (bei der Elektr.) pretvárajati na šibkějše toke.

herabträufeln (doli) kápati (kapljem), kapljáti, curljáti s ...

herabwärts *adv.* doli, navzdól, navdol, vńiz.

herabwerfen (doli) vreći (vržem) s ... , *impf.* mévati (měčem) s ...

herabwürdigen ponižati, *impf.* poniževati, v nič dévati, sramotíti.

Herabwürdigung *f.* ponižanje, poniževánje, sramočénje, sramotítěv.

heraldik *f.* grboslóvje, heráldika.

heraldiker *m.* grboslóvec, heráldik.

heraldisch grboslóven, heráldičen.

heran *adv.* sém; in der 3^{fig.} mit Zeitwörtern pri-, do-, iz-, vz-

heranbilden izobráziti, *impf.* izobraževati.

Heranbildung *f.* izobrázba.

heranbrausen prišuměti, pribúćati (-bućim), privršěti.

heranbrechen nastópiti, nastáti (-stánem), pritisńiti; *impf.* nastópati, nastájati, pritískati.

herandrängen pridrěti, pritisńiti; *impf.* pridrírati, pritískati, tišćati (tišćim) k ...

heranfahren pripéljati (-péljem) se, *impf.* péljati se sém, proti ...

heranfließen pritéći, dotéći; *impf.* pritékati, dotékati.

herankommen priti (pridem), prispěti, primáhati jo, priblížati se; *impf.* prihájati, blížati se, približevati se; přisěnd — přizvížgati; řingend — pripěti (-pójem); tanzend — priplesati (-plěšem); zitternd — pritrěsti se n.

herankriechen prilěsti (-lězem), priláziti se; *impf.* lesti, pláziti se k ...

heranlocken vábiti, mámiti; privábiti, primámiti.

herannähen blížati se; približati se, *impf.* približevati se.

heranreifen dozoreti, *impf.* dozorevati.

heranreiten jězditi, jáhati (jašem u. jaham) proti komu; přijězditi, přijáhati.

heranrennen dirjati proti komu; pridirjati, pripodíti se.

heranrücken približati se, prispěti.

heranrudern vesláti k ... ; privesláti.

heranschleichen prikrásti (-krádem) se, pripláziti se skrivši, — tihotápsko.

heranschwemmen plavíti k ... ; priplavíti.

heranschwimmen plávati k ... ; priplaváti.

heransegen vesláti k ... , jádrati k ... ; privesláti, přijádrati.

heranspringen dirjati k ... ; pridirjati.

heranspringen skákati (skačem) proti komu; priskákati, priskóćiti.

heranströmen pritékati; pritéći; *fig.* vreti k ... , valíti se k ... ; privreći, privalíti se, pridrevíti se.

heranwachsen dorásti (-rástem), odrásti, vzrásti; *impf.* dorášćati, odrášćati, vzrášćati.

heranwackeln zíbati (zibljem) se obgúgati (gugljem) se semkaj; prizíbati se, prigúgati se.

heranwälzen valíti k ... , kotáti k ... ; privalíti, prikotáti.

heranziehen vleći k ... ; privleći, přitégniti, privzěti (-vzámem) k ... ; *impf.* pritegovati k ... ; *fig.* vzrediti, *impf.* vzrějati; *intr.* blížati se, prihájati.

Heranziehung *f.* privzětba, privzětek, přitěg.

herauf *adv.* gori, sèm gori, navzgór.
heraufbeschwören rotiti; zaróti,
vzklicati (-klíčem), *impf.* vzklicevati;
fig. nakópati (-kópljem) si, *impf.* na-
kopávati si.

heraufrufen gori poklicati (-klíčem),
impf. gori klícati.

heraus *adv.* vùn, vùnkaj, sem vùn,
tu vùn; — damit pokáži, na dan z
njim; — mit der Sprache reci, pověj;
in Bf. mit Zeitwörtern iz-

herausdauern izoráti (-órjem), *impf.*
izárjati.

herausarbeiten sích izkoléhati se, iz-
kobacáti se, izkópati (-kópljem) se.

herausgeben sích izíti (-ídem), *impf.*
izhájati, ití (grem) iz česa.

herausbekommen izprávití iz česa, iz-
vléči; *fig.* iznájtí (-nájdem).

herausbringen iznésti; izvésti (-vé-
dem), izprávití; izvédetí (-vé-
sledítí. [tem].

herausdrängen izríniti, izgnésti (-gné-
herausfahren péljati se vùn, péljati
se iz ...; izítí (-ídem), izletéti; búh-
niti, švigniti, plásniti; zíniti, vzklik-
niti; úiti (-ídem), utéči.

herausfinden najti (najdem); iznájtí,
impf. iznajdovati; *fig.* izuméti, spo-
znáti; glas čemu védetí (vem).

herausforderer *m.* izzivátelj, pozivník.
herausfordern (z. Zweifelampf) pozváti
(-zovem), poklicati (-klíčem); *impf.*
pozívati, klicati (na dvobòj).

herausforderung *f.* poklic, pozív, po-
zivanje.

herausführen izpéljati (-péljem), iz-
vóžiti; *impf.* izpeljevati, izvázati.

herausgabe *f.* (eines Buches) izdája,
izdáva, izdávánje; (Auslieferung) iz-
ročítév, predátév.

herausgeben izdáti, na svetlo dati;
impf. izdájati, na svetlo dájati; (beim
Wechseln) nazaj dati, *impf.* — dájati.

herausgeber *m.* izdátelj, izdajátelj.

herausgefórderte *m.* izzvánec, po-
zvanéc. [livati].

herausgießen izlítí (-líjem), *impf.* iz-
herausgraben izkópati (-kópljem), iz-
grébsti (-grébem); *impf.* izkopávati,
izgrébati.

herausgucken lúkati iz ...

heraushängen razobésiti, *impf.* raz-
obésáti.

herausheben dvígniti iz ...
herausjagen izgnáti (-žénem), izpo-
diti, iztírati, izpókati; *impf.* izgánjati.
herausklügeln izmodrovati.

herauskommen izítí (-ídem), *impf.*
izhájati; (er)scheinen na svetlo priti
(pridem), *impf.* prihájati; was kommt
da heraus? kaj bo(de) iz tega?

herauslassen izpustiti, *impf.* izpúšcati.
herauslocken izvábití, izmámítí.

herausnehmen vzéti (vzámem) iz ...,
impf. jemáti (jémlem) iz ...; (den
Bahn) izdréti (-dérem), izpípáti (-píp-
ljem); *impf.* izdiráti; sích — držniti
se, predržniti se.

herauspflanzen izblékniti, izblebetáti
(-blebetám, -blebéčem).

herausreden pomolítí, iztégniti; *impf.*
molítí, iztegováti; (die Augen) izbúljtí.
herausreißen izdréti (-dérem), izrváti
(-rujem), izpúliti; *impf.* izdiráti.

herausragen povédáti (-vé-
nem), naráv-
nost povédáti.

heraussehen glédáti iz ...; es jchaut
da nichts heraus slabo kaže, ne kaže
prida.

herausstellen izpostáviti, *impf.* izpo-
stávljati; es stellte sích heraus poka-
záló se je.

herausstrecken molítí iz ... , iztézati;
pomolítí iz ... , iztégniti.

herausstreifen izbríšem, (-bríšem),
impf. izbrisovali; *fig.* prehváliti, po-
vzdígniti; *impf.* prehvaljevati, po-
vzdígovati.

herausstürzen (vun) plániti, púhniti,
zagnáti (-žénem) se.

heraustragen nesti iz ... , nósiti iz ... ;
iznésti, iznósiti; *impf.* iznášati.

herauswinden izmotáti, izvíti (-ví-
jem); *impf.* izvívjati.

herausziehen izvléči, potégniti iz ... ;
impf. potegováti, vláčiti iz ...

herb trpék, gorjúp, zagóltén, ogá-
vén; (ranzig) žarek, žaltav; (fäuerlich)
rezén, rezék; *fig.* bridék, hud.

Herbarium *n.* zeliščnják, herbárij.

Herbe *f.* trpkóst, gorjúpost, zagólt-
nost, ogávnost; žalta, žarkost; rez-
nost, rezkost; bridkóba, bridkóta.

herbei *adv.* sèm, le-sèm, sèmkaj; in
Zusammengehungen pri-
herbeibringen prinèsti, *impf.* priná-
šati; (Zeugen) pripéljati (-péljem),
impf. pripeljevati.
herbeibringen sich prisíliti se, *impf.*
prisiljevati se.
herbeieilen prihitèti, privrèti; *impf.*
prihitévati, privrvévati.
herbeifahren pripéljati (-péljem) se,
impf. pripeljevati se.
herbeifliegen priletèti, prifrletí, pri-
fototáti (-fototám, -fotóčem); *impf.*
priletévati.
herbeiführen pripéljati (-péljem), pri-
vésti (-védem).
herbeiholen pripéljati (-péljem), iti
(grem) po koga; (herbeifragen) pri-
nésti (-nésem), *impf.* prinášati.
herbeikommen priti (pridem), *impf.*
prijáhati.
herbeilassen sich privóliti v kaj, vdáti
se v kaj, dopustíti kaj; *impf.* dopú-
ščati kaj.
herbeischaffen pripraviti, dobáviti,
priskrbèti; *impf.* pripravljati, dobáv-
ljati, priskrbovati.
herbeischleichen prikrásti (-krádem) se,
prilèsti (-lézem), pritihotápiti se.
herbeischwanken prigúgati se, pri-
májati se, prizibati (-zibljem) se.
herbeispringen priskóčiti, priskákati
(-skáčem).
herbeiströmen pritèči, privrèti; *impf.*
pritékati, privirati.
herbeiziehen privlèči, privláčiti.
herbekommen dobíti, pridobíti; *impf.*
dobívati, pridobívati.
Herberge *f.* prenočišče, stan, stano-
višče; (Obdach) streha; — geben pod
streho vzéti (vzámem), prenočiti; *impf.*
— jemáti (jémľjem), prenočevati.
herbergen prenočiti, pod streho vzéti
(vzámem); *impf.* prenočevati, — je-
máti (jémľjem); *intr.* stanovati, pod
streho biti (sem), prenočevati.
Herbergsgebür *f.* prenočnina. [nik.
Herbergsprotokoll *n.* prenočilni zapis-
Herbergsvater *m.* prenočilničar, imé-
telj prenočišča.
herbestellen komu sèm ukázati (-ká-
žem); naročiti komu, da sèm pride.

Herbheit *f.* s. Herbe.
herbig trpèk, žarèk, ogávèn. [nost.
Herbigkeit *f.* trpkóst, žarkost, ogáv-
herbraufen priskumèti, privršèti, pri-
búčati (-bučim).
herbringen prinèsti (-nésem); *impf.*
prinášati; hergebracht *fig.* star, staro-
dávèn, ustáran.
Herbst *m.* jesén (-i); Herbst= jesénski.
Herbstäquinocium *n.* jesénsko enako-
nočje.
Herbstbirn *f.* ozímka.
herbsten jeseníti se, jesén se blíza
od. nastája.
Herbstferien *pl.* jesénske počitnice *pl.*
Herbstfachs *m.* jesénsčak.
Herbstfrüchte *pl.* jesenina, jesénski pri-
délki *pl.*; druga žetèv.
herbstlich jesénski, kakor v jesení.
Herbstling *m.* jesénček. [tium.
Herbstnachtigleide *f.* s. Herbstäquino-
Herbstobst *n.* jesénsko —, pozno sadje.
Herbstpunkt *m.* jesenišče.
Herbstsaat *f.* jesénska —, ozímna se-
tèv od. sètvina.
Herbsttag *m.* jesénski dan.
Herbstzeit *f.* jesénski čas; zur — je-
sèni, na jesen.
Herbstzeitlose *f.* (*Colchicum autumn-
nale*) podlések, usívèc.
Herd *m.* ognjišče, in St. komèn; *fig.*
dom, hiša; eigener — ist Goldes wert
svoja hišica svoja vóljica; (Vogelherd)
gumno.
Herde *f.* čreda, krdélo, truma, trop;
(v. Vögeln) jata, jato.
herdenreich bogat s čredami.
herdenwiese *adv.* trúmoma, trópoma,
v čredah.
herein *adv.* noter, sèm noter; (als
Ruf an den Auflopfenden) napréj! no-
ter! svobódo! in der Zusammengehung
mit Zeitwörtern v-, pri-
hereinbrechen pritisniti, nastópati;
impf. nastópati, nastájati; pridrèti
(-dèrem), vdèti, vlómiti, pridrevíti se.
hereinbringen prinèsti, *impf.* priná-
šati; (Geld) potérjati, iztérjati; *impf.*
poterjevati, izterjevati.
hereinlassen komu pustíti, pustíti v...;
impf. noter púščati, púščati v...
hereinwärts *adv.* noter.

hererzählen pripovedovati od. praviťi po vrsti, na drobno.

herfahren pripeljati (-péljem) se.

herfallen über einen koga napásti (-pádem), lotiti se koga, navaliti na koga.

herfliegen priletéti, *impf.* priletati, priletévati.

herführen pripeljati (-péljem), prívésti (-védem).

hergang *m.* hód —, hoja —, prihód sém; deu — der Sache erzählten pripovedovati, kako je bilo od. kako se je vse zgodilo.

hergeben od sebe dati, oddáti; *impf.* od sebe dájati, oddájati; er wird sich dazu nicht — ne bo hotel slúžiti na to, ne bo hotel pomágati k temu.

hergebracht star, starodávén.

hergehen iti (grem) sém, hóditi sém, prihájati sém; (zugehen) goditi se, vršiti se; über etw. — lotiti se česa, polotiti se, prijéti (prímem) se, poprijéti se.

hergehören sém iti (grem), sém spádati, sém šteti (štejem) se.

herhalten moliti, držati (držim); pomoliti, podržati; *fig.* trpéti.

herhinken sém sántati, sém šepati; prišántati, prišépati.

herholen prinésti; prívésti (-védem), pripeljati (-péljem); *impf.* prinášati, privázati; *fig.* weit — daleč seči (-sezem) po kaj, daleč ségati.

hering *m.* j. Haring.

herkommen priti (pídem), doiti (doídem), (dójtí [dojdem]); *impf.* prihájati, dohájati; jauchzend — priúkati; pfeifend — prižvižgati; singend — pripéti (-pójem); tanzend — priplésati (-plésem); weinend — prijókati se zc.; (resultieren) izhájati, prihájati, izvirati.

herkommen *n.* stari običáj, stara naváda, šega. [dávén.]

herkömmlich običájén, navádén, staro.

herkules *m.* Herkul; er ist ein zweiter — močén je kakor Štampihar.

herkulisch Herkulov; velikánski, orjáski, neznáno močán.

herkunft *f.* prihód, dohód; (Abstammung) rod, rodovina, pokolenje.

herleihen posódití, *impf.* posójati, posojevati.

herleiten izvésti (-védem); *impf.* izvájati.

herlenken sém kréniti, zakréniti od. obrniti proti ...

herling *m.* kislíca, sv. Martina grózd.

herlocken sém vábiti, sém mámiti; privábati, primámíti.

hermachen sich über etw. lotiti se česa, poprijéti (-prímem) se česa, správití se na kaj, vréči (vržem) se na kaj.

hermaphrodit *m.* j. Zwitter.

hermarsch *m.* pohód sém, hoja sém, pot sém, (v to stran, v ta kraj).

hermelin *n.* vélika bela podlásica, gornostáj, hermelín; hermelin- gornostájev, hermelínov.

hermeneutik *f.* hermenévtika, nauk o tolmačenju, tolmaštvo.

hermeneutisch hermenévtičén, hermenévtiški.

hermetisch neprodúšen, nepropúšten, nepropuščajóč; *adv.* nepropústno.

hernach *adv.* potém, potle, potlej, posléj, nató.

hernehmen od kod vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémlem); jemén. har — koga trdo (hudo) prijéti (prímem), *impf.* prijémati.

hernieder *adv.* doli, sém doli.

heroide *f.* heroída, junáško pismo, neka vrsta líričnih pesmi.

heroisch junáški, viteški.

heroismus *m.* junáštvó, viteštvo.

herold *m.* glasník, klicár.

heronsbrunnen *m.* Héronov kladez, — zdenóč.

herpeitischen prignáti (-žénem) z bičem, pribícati.

her *m.* gospód; (Haus—) gospodár; — Gott Gospod Bog, Bog Oče; das Haus des —n Gospódova hiša, hiša božja; — sein gospodovati; gospodáriti; der junge — gospodič.

herrausgehen privršéti, prísuméti.

herrschen *n.* gospodič, gospodičóč.

herreichen podáti, *impf.* podájati; próžiti; *intr.* seči (sezem), ségniti; *impf.* ségati, dosegovati.

herreise *f.* pot sém (v to stran, v ta kraj); auf der — sém potajóč.

herreisen sém potovati.

herren- gospóski, gospódov.

Herrendienst *m.* gospóska služba; tlaka, robóta.

Herrenhaus *n.* gospóska hiša; (b. einer Volksvertretung) gospóska zbornica.

Herrenhof *m.* gospóski dvor ob dvorec.
herrenlos brez gospodarja, brez službe; (Sache) ničij, nikógaršen; ein herrenloses Gut ničija reč (-i).

Herrenpilz, **Herrenschwamm** *m.* užitni gobán, jur (-ja).

Herrenschenke *f.* gospóska kréma, kréma za gospóde.

Herrenstand *m.* gospóda; (Ritterstand) viteštvo; (in d. Kirche) moška stran (-i).

Herrgott *m.* Bog Oče (-ta), Gospod Bog.
herrichten pripraviti, prirediti; *impf.* pripravljati, prirejati.

Herrichtung *f.* pripráva, priredba.

Herrin *f.* gospá; gospodinja.

herrisch gospóski; oblastén, gospodovávski, zapovedljiv.

herrlich krasén, krasótén, prelép; slavén.

Herrlichkeit *f.* krasóta, lepóta; slava, část (-i); Eure — Vaše gospóstvo.

Herrschaft *f.* gospóstvo; oblast (-i), moč (-i); (Gut) grajščina, gospóščina; (Gericht) gosposka; —en *pl.* gospóda.

herrschaftlich gospóski, grajščinski.

Herrschaftsbefehl *m.* grajščák, vlastelín.

Herrschbegierde *f.* vladoželjnost, vladohlépnost. [pén.

herrschbegierig vladoželjen, vladohlép;
herrschen gospodovati, vládati; (als Kaiser) carjevati, cesarjevati; (als König) kraljevati; (als Fürst) kneževati; (v Krankheiten) biti (sem) (razširjen); (sein) biti (sem).

herrschend gospodujöc, kraljujöc; —e Krankheit razširjena boležen (-i).

Herrscher *m.* vladár, vladávec, gospodár, gospodovávec; **Herrscher** vladárski, vladárjev; =in *f.* vladarica, gospodovávka.

Herrschertab *m.* žezlo.

Herrschgier, **Herrschucht** *f.* vladohlépnost, vladoželjnost, oblastljivost.

herrschgierig, —süchtig vladohlépen, vladoželjen, gospodljiv, oblastljiv.

herrücken primekniti (-máknem), pomekniti k ...; *impf.* primíkati, po-

míkati k ...; *intr.* pomekniti se, *impf.* pomíkati se.

herrsufen poklicati (-klíčem), pozváti (-zövem).

herrühren izhájati, prihájati, izvirati.
hersagen povédati (-vém), *impf.* práviti, pripovedovati po vrsti.

herschaffen pripraviti, privlácíti, pribáviti; *impf.* pripravljati, priskrbovati.

herschießen *tr.* sém strelíti, *impf.* sém streljati; *intr.* priletéti; (Seld — denárja) dati.

herschleichen prikrásti (-krádem) se, pripláziti se, primázati se.

herschleppen privlécíti, privlácíti.

herschwimmen sém plávati, plávati k ...; priplávati.

hersein od kod biti (sem); **hinter** etv. — pogánjati se za kaj, ne oditi (-idem) od česa.

hersehen sém postáviti, *impf.* sém postávljati; **sehen** Sie sich zu mir her k meni sédite.

herstammen rodú biti (sem), iz rodovine biti, pokolenja biti, izhájati.

herstellen sém postáviti, sém dejáti (denem); *impf.* sém postávljati, deváti; pripraviti, urediti; in den vorigen Stand — popráviti, *impf.* poprávljati; einen Kranken — bolníka ozdráviti, izlécíti; den Beweis — dokázati (-kážem), izpričati, dokáz dognáti (-ženem); die Ordnung — red napraviti.

Herstellung *f.* napravljanje, napráva; popráva, poprávék; ozdravitév, ozdrávenje.

Herstellungskosten *pl.* stroški za naprávo.

hertragen prinésti (-nésem), donésti; *impf.* prinášati, donášati.

hertreiben sém gnáti (ženem), sém podíti; prignáti, pripodíti.

hertreten sém stópiti, pristópiti.

herüber *adv.* sém-le, sém na to stran, sém na ta kraj.

herüberführen (sém) prepéljati (-ljem), *impf.* prepeljevati.

herüberziehen sém potégniti, na to stran potégniti; *impf.* — potegovati;

intr. preséliti se na ta kraj, *impf.* preseljevati se na ta kraj.

herum *adv.* okóli, okróg; in der Zusammennehmung mit Zeitwörtern o-, ob-, auch okóli, okróg.

herumagieren okóli sebe máhati, kriliti, krétati se.

herumbalgen sich trgati se, púli se, méitati (méčem) se, boriti se. [čati.

herumblüthen prebirati, liste preobrá- herumblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozirati se, ogledovati se.

herumdrehen súkati (sučem), vrtéti; zasúkati, zavrtéti, obfniti; *impf.* obráčati.

herumerzählen raznášati; raztróstiti. herumfahren péljati (péljem) se okóli; (hin und her fahren) vóziti se okróg, — po . . . ; mit der Hand — z roko máhati, kriliti.

herumflattern, herumfliegen obletéti, *impf.* obletovati, okóli létati, okóli prhúti.

herumforschen pozvédati, pozvedovati.

herumfragen povpraševati (po čem).

herumführen izprevódi, *impf.* izprevájati, okóli vódi, vódi ti po . . . ; bei der Nase — za nos vódi; e. Graben um den Garten — narediti —, *impf.* naréjati jarék okóli vrta.

herumgehen okóli hóditi, pohájati, izprehájati se; (um etw.) obiti (-idem), obhóditi.

herumirren klátiti se, potíkati se, távati po svetu, trapáti, trapáriti.

herumjagen okóli poditi, góniti, pójati, pogánjati; *intr.* pójati se, dirjástiti, okóli létati.

herumkriechen okóli pláziti, — láziti.

herumlaufen okóli létati, bégati; skítati se, potépati se.

herumläufer *m.* potèp, potepín, skitáč, vlačúgar; =in *f.* potepénka, potepúlja, vlačúga. [obkládati.

herumlegen obložiti, *impf.* obláhati, herumliegen okóli lézati (-ím), lézati kjevod, raztrésen biti (sem).

herumlungern pohájati, pohájkovati.

herumplagen sich ubjati se, vbádati se, trápiti se.

herumplättern okóli pljúskati, čopotáti, cmákati, čapljárati.

herumpoltern razbjati, razgrájati, ropotáti (-ám, ropóčem).

herumreicheln po vrsti dájati od. podájati.

herumreisen okóli potovati, po svetu potovati, po svetu hóditi, hóditi križem svetá.

herumrennen okóli dirjati; j. herumlaufen.

herumschießen *tr.* stréljati (zdaj tu, zdaj tam); *intr.* okóli smúkati.

herumschiffen okóli brodárati, jádrati, vóziti se po morju.

herumschlagen ein Tuch ogrniti, omotáti; *impf.* ogrínjati z ruto (kaj); mit der Hand — z roko máhati, kriliti, otépati; sich — tepsti (tepem) se, pretépati se; (mit den Füßen) kopitljáti.

herumschleichen pláziti se okóli . . . , múzati se okóli . . .

herumschlendern pohájkovati, potépati se, króžiti (po svetu).

herumschleudern *n.* potèp, potépanje. herumschnüffeln okóli vóhati, njúšiti, iztíkati.

herumschwärmen rojiti, klátiti se okóli.

herumsitzen okóli sedéti, — posédati.

herumspringen poskakovati, skákati (skačem) okóli; (im Weichen) mezgetáti.

herumsprihen brizgati, štrfkati, síkati po . . . , okóli . . .

herumsteigen klátiti se, láziti, hóditi okóli, pohájkovati.

herumstöbern okóli iztíkati, pretíkati.

herumstreichen potépati se, klátiti se, vlačúgati se, skítati se.

herumstreicher *m.* potepín, potepúh, klatež, skitáč, vlačúgar; =in *f.* potepúlja, vlačúga, vlačúgarica.

herumstreuen razzípati (-sípljem), razzípávati, tróstiti, raztrésati.

herumtappen okóli távati, slepomíšiti.

herumtaffen okóli slátati, típati (típljem); obslátati, obtípati, prešlátati, pretípati. [šati.

herumtragen raznósiti, *impf.* raznášati.

herumträger *m.* raznošáj, raznašávèc.

herumtreiben sich klátiti se, klatáriti se (po svetu), vlačiti se, pohájkovati.

herummummeln okóli poditi, dreviti, súkati (sučem); sich — poditi se, síkati se, vrtéti se.

herumwallen, herumwandeln okóli hóditi, izprehájati se.

herumwälzen wáljati, valíti, kotáti; *řid* — wáljati se, waljúckati se; (in der Sache) kalúžati se.

herumwaten okóli gáziti, bresti (bre-dem), bróđiti (po vodi).

herumwerfen prevrěči (-vržem), pre-mětati (-mětsem), razmětati; *impf.* raz-mětati (-mětam), premetávati.

herumwühlen okóli riti (rijem), rováti (róvljem), grebsti (grebem), brřskati; (in der Flüssigkeit) bróžgati.

herumzanken řid rávsati se, svájati se, preparati se.

herumziehen *tr.* okóli potégniti; *impf.* potézati, vleči, vláčiti; *intr.* klátiti se, vláčiti se, vlačúgati se; ein herum-ziehender Lebenswandel vlačúganje, potépanje, skitanje.

herunter *adv.* doli, sém doli; in der *Řigg.* mit Zeitwörtern s- (z-), raz-; den *řut* — odkrij (odkrijte) se!

herunterhandeln zbiti (zbijem) —, *impf.* zbijati na ceni.

herunterkommen doli priti (pridem), *impf.* doli prihájati; *řig.* obubóžati, na nič priti, zanemáriti se, shújřati, propásti (-pádem).

herunterlassen spustiti, *impf.* spúřčati. herunterleiten izlájnati.

heruntermachen ořtėti (-řtějem), *impf.* ořtévatí.

herunternehmen snėti (snámem), *impf.* snémati; den *řut* — odkriti (-krijem) se, *impf.* odkrivati se.

herunter schlagen sklátiti, skrepeláti. herunterwälzen zvalíti, skotáti.

herunterwärts *adv.* navzdól, navdól, z vrha doli.

hervor *adv.* vřn, na dan; (aus einer Menge) izmed; in der *Řigg.* mit Zeitwörtern iz-, pre-, pri-.

hervorbrechen predřeti (-děrem), *impf.* predřirati; izbrúhnuti; udáriti (znoj na čelo); (v. d. Sonne) prisvětíti, zasijáti (-sijem), siníti; (v. d. Morgenröthe) napóčítí; (v. d. Flamme) búhnuti.

hervorbringen priněsti (-něsem), *impf.* prinášati; (schaffen) ustváriti, *impf.* ustvářjati; (von der Erde) rodíti, donášati; (ein Wort) zíniti, blékniti, izpregovoríti.

hervordümmern svítati se, prizárjati.

hervordringen pridřeti (-děrem), privřeti; *impf.* pridřirati, privřevati.

hervorgehen izíti (-ídem), priti (pridem) na dan, prikázati (-kážem) se; *impf.* izhájati, izviráti; daraus geht hervor iz tega se vidí, kaže, razoděva.

hervorgucken lúkati; polúkati iz ... hervorheben povzdígniti, povřřati; poudáriti; *impf.* povzdígovati, povřřeváti; poudářjati.

hervorholen izvlěči, potégniti iz ...; *impf.* vláčiti, potegovati iz ...

hervorkommen klíti (klijem) iz ...; priklíti, pognáti (-žěnem) iz ...; *impf.* pogánjati iz ...

hervorkommen priti (pridem) na dan, pokázati (-kážem) se; *impf.* prihájati na dan, pokazovati se.

hervorlangen posěči (-sěžem) po kaj in izněti (iznámem), vzěti iz ...

hervorleuchten světíti se iz česa; posvětíti se.

hervorquellen privřeti, pricurěti, pricurájati; *impf.* privřirati, curěti, curlájati iz ...

hervorragen molěti, řtrlěti, řtrčati (-ím); (durch Kenntniß) odlikovati se; vor andern — prekositi druge. *impf.* prekářati druge.

hervorragend odličěn, visòk. hervorufen poklicati (-klicem) iz ...; *řig.* spróžiti, vzbudíti, provzročiti; —

e. Streit prilóžnost, vzròk sporu dati. hervorriefen ř. hervorfeimen.

hervorsprudeln privřrátí, izvrěti, privřeti; *impf.* izvrěvati, iz-, privřirati, vřvrátí iz ... , hahljáti.

hervorstehen molěti, řtrlěti, řtrčati (strčím). [ljati.]

hervorstrecken pomolíti, *impf.* pomá- hervorströmen privřeti; *impf.* privřirati, vřeti, valíti se iz ... izpòd ...

hervorsuchen poískati (-iščem). hervortun řid izkázati (-kážem) se, poslavíti se; *impf.* izkazovati se, poslávľjati se, odlikovati se.

hervortreten stópiti napřej izmed ...; *řig.* v oči biti (bijem), v oči bosti (bodem).

hervorziehen potégniti, *impf.* potegovati, potézati iz ... , izmed ...

hervorzieh m. (Muschel) izpotézniča.

herwackeln sèm zíbati (zíbľjem) se, sèm gúgati se; prizíbati se, prigúgati se, prikinkati.

herwagen sích úpati si sèm, drzniti se sèm.

herwärts *adv.* tu sèm.

Herweg *m.* pot sèm; auf dem — sèm gredé.

herweisen sèm pokázati (-kázem), sèm napótiti; *impf.* sèm pokazovati.

Herz *n.* srcé; *dem.* srčece; (Muth) srěnost, srcé; (Kern) jedro, osrčje; — lassen osrčiti se, ohrabriti se; vom — en iz srca, od srca; mein — duša moja, srce moje; das — bricht mir srce se mi trga, srce mi poka; das — pocht srce utripa od. triplje; das — schlägt srce bije od. tolče; zu — en gehen v srce seči (sezem), *impf.* ségati; Herz srěni.

Herzader *f.* srěna žila, srěnica.

Herzählen naštéti (-štějem), *impf.* naštévatí.

herzallerliebſt preljúb, prisrčěn.

Herzbelemnung *f.* srěna tesnóba.

Herzbeutel *m.* osrčěnik; =wasserſucht *f.* srěna vodeníca.

herzbewegend v srce segajóč, ginľjiv.

Herzblatt *n.* (noch nicht entwickelt. Blatt) srěika; *fig.* ľubčěk, milčěk, srčěk.

Herzchen *n.* srčece; *fig.* duša, dúšica.

Herzleid *n.* srěna bolečina, srěna žalost, srěna bol (-i).

herzen objémati, gřliti, na srce pritiskati; ľúbkati, milovati.

Herzens- srěni; =angſt *f.* srěna skrb (-i), srěna bridkóst.

Herzensbangigkeit *f.* srěna tesnóba, tesnóba pri srca. [brát.

Herzensbruder *m.* prisrčěni od. preljúbi

Herzenseinsicht *f.* prostosrěnost, prostodúšnost.

Herzensfreude *f.* srěno oder prisrčěno veselje.

herzensfroh iz srca vesel, prav vesel.

Herzensgrund *m.* dno od. globína srca.

herzensgut iz srca doběr, predoběr, prav doběr.

Herzensgüte *f.* srěna dobróta.

Herzensjunge *m.* prisrčěni dečěk.

Herzenskind *n.* srčěk, milčěk, miljenčěk, prisrčěno dete (-ta).

Herzenskummer *m.* srěna žalost.

Herzenslust *f.* srěno veselje, srěna radost; nach — handeln délati po vólji, kamor koga srce pelje, kakor si srce poželi.

Herzensqual *f.* srěna muka.

Herzensschwester *f.* preljúba od. prisrěna sestra.

Herzenstrost *m.* tolóžba od. utěha srca, srěna tolážba; (Pflanze) gozdna meta.

Herzenswunsch *m.* prisrěna, živa želja; nach — prav kakor si je kdo želel.

Herzenzündung *f.* srěna vnětica, vnětica srca.

herzerfreund srce razveseljujóč; das ist — to razveseljuje človeku srce.

herzergreifend v srce segajóč, ginľjiv, presunľjiv.

herzerhebend srce povzdignujóč.

herzerhörender pretresľjiv.

Herzerweiterung *f.* razširjenje srca.

Herzfehler *m.* srěna hiba.

herzförmig srčast, srca podoběn.

Herzgegend *f.* osrčje.

herzgeliebt prisrčěn, presrčěn.

herzgewinnend srce osvajajóč, prikupľjiv, pridobľjiv.

Herzgrube *f.* srěna žlíčica, — jámica.

herzhaft srčěn, hraběr, korenjáski.

Herzhaftigkeit *f.* srěnost, hrábrost.

Herzhöhle *f.* srěna votlína.

herzig srčěn, prisrčěn, presrčěn.

herzinnig srčěn, prisrčěn, presrčěn.

Herzkammer *f.* srěni prekat.

Herzkirche *f.* srčica.

Herzklappe *f.* srěna zaklópnica.

Herzklopfen *n.* srěno utripanje, bitje.

Herzkohl *m.* glaváto zelje.

herzkundig srceviden.

herzlich prisrčěn, presrčěn, srčěn; — gern prav rád, iz srca rád; — lauer prav kisěl, močno kisěl.

Herzlichkeit *f.* prisrčěnost, srěnost.

herzlieb prisrčěno ľub, preljúb.

herzlos brezsrčěn, trdosrčěn, brezdušen; (surchtſam) plah, plašľjiv.

Herzlosigkeit *f.* brezsrčěnost, trdosrčěnost, brezdušnost; plašľjivost.

Herzog *m.* vójvoda; =in *f.* vójvodinja, vojvodica.

Herzogs- vójvodov, vójvodski.

Herzogsohn *m.* vójvodíč.

Herzogswürde *f.* vójdovstvo, vójdovska část (-i).

Herzogthum *n.* vojvodina, vójdovstvo.

Herzohr *n.* srěno ušěsce.

Herzpoden *n.* ř. Herzflopfen. [(-i).

Herzróhre *f.* srěna cev (-i) od. pišćál

Herzschild *n.* srednji šćitěk.

Herzschlag *m.* bitje od. utripanje srća, srěni udáreć od. utrip.

Herzstärkend *sree* krepćajdě. [srća.

Herzstärkung *f.* krepćanje od. krepćilo

herzu *adv.* sěmkaj, k meni, k nam.

herzueilen *priskóćiti, prihitěti.*

herzunähern *řich* blížati se; približati se, *impf.* približevati se.

herzutreten *pristópití.*

Herzwassersucht *f.* srěna vodenica.

Herzweh *n.* srěna bol (-i) od. bolećina.

Herzwunde *f.* srěna rana.

Herzwurzel *f.* srěna korenina, živák.

herzzerreichend *sree* trgajdě, presunljiv.

Hesperiden *pl.* Hesperidke *pl.*

Hesperus *m.* večěrnica, večěrna zvezda.

heterodor *inověrski, drugověrski.*

Heterodorie *f.* ino-, drugověrstvo.

heterogen *raznovřstěn, raznoróđen, inoróđen.*

Heterogenität *f.* raznovřstnost, raznorodnost, inoródnost.

Heteronomie *f.* inozákonje.

Hefe *f.* dražba, šćuvanje, hújskanje, šuntanje; (Treibjağd) gonja.

hehen *dražiti, šćuváti (šćúvam, šćújem), hújskati, šuntati, razdražiti, našćuváti, nahújskati, podšuntati.*

Heher *m.* draživěc, dražljivěc, šćuváj, hújskáč, šuntar; =in *f.* draživka, šćuvájka, šuntarica.

Hehjağd *f.* gonja, lov z gonjo.

Hehpeitsche *f.* lovski bič.

Heu *n.* senó; Heu- seněn.

Heubfall *m.* seněni drobř, snipor.

Heubauer *m.* senár. [*pl. f.*

Heuboden *m.* senják, senica, svřsli

Heubund, Heubiindel *n.* pověsmo sená.

Heudelbuche *f.* hinávská pokóra.

Heudelen *f.* hinávěcina, hinávstvo, hlimba, liceměrstvo.

heudeln *hlíniti se, híniti se, húliti se, auč* děláti se, kázati (kázem) se,

ž. B. er heudelt Freundschaft dela od. kaže se prijátelja.

Heudler *m.* hinávěc, hliněc, sveto-hliněc, liceměr; =in *f.* hinávka, sveto-hlinka, liceměрка.

Heudlerisch *hinávski, hlinljiv, sveto-hlinski, liceměrski, liceměren.*

heuen *senó* správljati.

Heuer *f.* najěm.

heuer *adv.* letos.

Heuerling *m.* létošnjik.

Heuerte *f.* senokóšnja, senosěća; auč bíř košnja, seča.

Heufutter *n.* seněna klaja od. piča.

Heugabel *f.* seněne vile *pl.*, rázsohe *pl.*

Heuhaufe *m.* kopica od. kúp sená, lónica, stóg; in *čl.* auč návěl.

Heuidt *n.* seněni drobř.

Heuleine *f.* pověznica, porěpnik.

heulen *túliti, řjuti (řjovem); (v. Weu-*

sch) túliti, věčati (věčim), vrěšćati (vrěšćim), dreti (dėrem) se; (aufheulen)

zatúliti; (v. Winde) búčati (bučim).

Heulen *n.* tuljenje, řjověnje; večanje, vrěšć, vrěšćanje, drěnje; bučanje.

Heuler *m.* vrěšćák, vrěšćálo, večáj, večálo.

Heumacher *m.* kosěc.

Heumahd *f.* Heuerte.

Heumäher *m.* senokósěc, kosěc.

Heumarkt *m.* seněni trg.

Heurdehen *m.* seněne grablje *pl.*

heurig *létošnji.*

Heuscheibe *f.* seněna plast (-i).

Heuscheuer, Heuschneue *f.* senik, senišće, senica, parma.

Heuschober *m.* kopica sená.

Heuschoppen *m.* ř. Heuboden.

Heuschredie *f.* koblica.

heute *adv.* dănes, deněs; — früh davi; — abendš drevi; — nachts nocój.

heute *n.* danášnji dan.

heutig *danášnji; die — e Nacht no-*

čójšnja noč (-i). [dan.

heutzutage *adv.* dăndanes, danášnji

Heuwagen *m.* seněni voz, voz sená.

Heuwiese *f.* senóžet (-i); Berg— košenica; rovt.

Heuzit *f.* košnja, kositěv, seča.

Hexader *n. (m.)* heksaedř, šestěřec, kocka.

Hexagon *n.* šestěrokótnik.

Hexameter *m.* heksámětř, šestoměr, hexametrisch šestoměren.

Herapodie *f.* šesterostópje.
 herapodisch šesterostópén.
 Here *f.* čarovnica, čarodějka, vešča, (cópřnica).
 heren čarati, čarovati, vražiti, (cópřati); začarati, narediti; *impf.* naréjati.
 Heren- čarodějni, čarodějski.
 Herenbuch *n.* črne bukve *pl.*, čarodějske bukve *pl.*
 Herenfahrt *f.* ježa ob. vzlet čarovnic.
 Herenkreis *m.* ris.
 Herenmehl *n.* čarovna moka.
 Herenmeister *m.* čarovnik, čaroděj, veštec, (cópřnik).
 Herenmilch *f.* pasje mleko.
 Herenprozess *m.* čarovniška pravda.
 Herenschuß *m.* trganje v bedru, trganje v ledjih.
 Herenstich *m.* luknjičasti šiv, vbod z luknjičami.
 Herentanz *m.* čarovniški ples, (auch) ples na Kleku. [stvo].
 Herenwesen *n.* čarovništvo, čaroděj.
 Hererei *f.* čarodějstvo, čara, čaróba, (cópřnja).
 hi! *interi.* hi! hili!
 Hiatus *m.* zév.
 hie *adv.* hie und da támpatam, tūpatam, sěmtertja.
 Hieb *m.* mäh, mahljaj, udár, udáréc; (Harbe) brazgotína; er hat einen — (kleinen Hauch) vinjen je, trčen je; einen — geben máhniti, udáriti.
 hiebei *adv.* pri tem, polég, vpričo.
 Hiebwunde *f.* sečna rana, rana od udarca, mahnína.
 hiedurch *adv.* s tem, po tem.
 Hief *m.* zadržb, zadržbljaj.
 Hiefhorn *n.* lovski rog.
 hiesir *adv.* za to.
 hiegegen *adv.* zoper to, proti temu.
 hierher *adv.* sěm, semkaj, le-sěm.
 hienach *adv.* po tem, za tem; potěm, potlej.
 hienächst *adv.* zraven tega, tik tega.
 hienieden *adv.* tū, na tem svetu.
 hier *adv.* tū, tukaj, tu-le, tūkaj-le, ovde; — (auf diesem Wege) tod, tod-le; — und da sěmtertja, támpatam, tūpatam; weit von — daleč odtód; von — aus otdód.
 hierämtlich tega uráda, (touráden).

hieramts *adv.* pri tem urádu, pri tūkajšnjem urádu.
 hieran *adv.* tū, na tem mestu; na tem, na to, nad tem.
 Hierarchie *f.* duhovska vlada, hierarhija. [hřjski].
 hierarchisch duhovskovláděn, hierarhijauš *adv.* na to; (auf dieſer Sache) na tem; potěm, potle, potlej.
 hieraus *adv.* iz tega, iz te reči.
 hieraußen *adv.* tukaj zunaj, — vně.
 hierbei *adv.* pri tem, zraven, polég.
 hierin *adv.* v to, v tega, vanj.
 hiersür *adv.* za to.
 hiergerichtlich tega sodišča, (tosóděn).
 hierher *adv.* sěm, sěmkaj, le-sěm, lès; =wärts *adv.* le-sěm, proti tej strani.
 hierhin *adv.* tu sěm, k tej strani.
 hierin *adv.* v tem, v tej reči. [žele].
 hieländisch tozěmski, iz domáče de-
 hiermit *adv.* s tem.
 hienach *adv.* po tem, po tej; potlej, potěm.
 hienächst, hieneben *adv.* tu zraven, tu blizu.
 hienieden *adv.* tū doli, na tem svetu.
 Hieroglyphen *pl.* podobopisje, hieroglifi *pl.* [ski].
 hieroglyphisch podobopisěn, hieroglif-
 hierortig tūkajšnji.
 hierorts *adv.* tū, tukaj; tod.
 Hiersein *n.* bivanje ob. navzóčnost na tem mestu.
 hierzu, hiezu *adv.* k temu.
 hiesig tūkajšnji.
 Hift *m.* j. Hief.
 Hilfe *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i); zu — na pomóč! pomagaj! pomagájte! ohne freunde — samótež; — leichten pomóči (mórem), pripomóči; *impf.* pomagati.
 Hilfeleistung *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i), pripomáganje.
 Hilferuf *m.* klic na pomóč, klic na pomagáj.
 hilflos brez pomóči, zapuščen.
 Hilfslosigkeit *f.* brezpomóčnost, zapuščenost.
 hilfreich pomóčěn, pripomóčěn, pomagljiv.
 Hilfs- pomóčeni, pomóžni.
 Hilfsamt *n.* pomóžni urád.

Hilfsarbeiter *m.* pomagáč, pomočník, pomůžní dělavěc.

Hilfsbeamte *m.* pomůžní úředník.

Hilfsbedürftig pomůži potřeběn.

Hilfsgeld *n.* denárna pomůž (-i).

Hilfsgenoss *m.* pomočník; zavězník.

Hilfsheer *n.* pomůžna vojska, pomůžna vojska.

Hilfslehrer *m.* pomůžní učitelj.

Hilfsmacht *f.* pomůžna moč (-i).

Hilfsmittel *n.* pomůžek, připomůžek.

Hilfspersonale *n.* pomůženo osěbje.

Hilfsquelle *f.* pomůžni vir, pomůžek.

Hilfsstich *m.* pomůžni vbod.

Hilfsstruppe *f.* pomůžna četa; — *u pl.* pomůžna vojska ob. armáda.

Hilfszeitwort *n.* pomůžni glagol, pomůžník.

Himbeer- malinov.

Himbeerabguss *m.* malinověc.

Himbeerapfel *m.* malinčar.

Himbeere *f.* malína, málnica; *coll.* malínje. [sok.

Himbeersaft *m.* malinověc, malinov

Himbeerstraudj *m.* malínjak, malinov

grm; *coll.* malínje, malinovje.

Himbeerwasser *n.* malinovica.

Himmel *m.* nebó; (Ort der Seligen) nebésa *pl.*, sveti ráj; (Himmelsstrich) podněbje; dem — jei Danf hvala Bogu, Bog bodi zahválen; um deš Himmelswillen za božjo voljo, za božji čas; der — jei mein Zeuge Bog mi bodi priča; unter freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem; beim — za Boga, pri živem Bogu; Himmel- nebni, nebésni; neběški.

himmelan *adv.* proti nébu, kvišku.

himmelanstrebend nebotičěn.

himmeläugig modrook.

himmelberührend *f.* himmelanstrebend.

Himmelbett *n.* póstelja z nebom.

himmelblau sinji.

Himmelbrand *m.* (Verbasem thapsus) lučnik, pápeževa sveča. [bés.

himmelstrossen neboróđen, iz ne-

Himmelfahrt *f.* Vnebohóh; Mariá — Vnebovzetje Marije ob. Marijino, Veliki Šmarěn, Velika Gospójnica, Vél. maša.

Himmelfahrtswoche *f.* Križev teděn.

Himmelfarbe *f.* višnjeva barva, sinjína.

himmelgesandt iz nebés poslan.

Himmelgesandte *m.* neběški poslaněc. himmelhoch nebotičěn, do neba visók; er ist — neba se zaděva, zvezde klati.

Himmelsreich *n.* neběško kraljěstvo, nebésa *pl.*, neběški ráj.

Himmels- nebni, nebésni; neběški,

Himmelsachse *f.* nebésna ós (-i).

Himmelsatlas *m.* nebovid, nebokáz.

Himmelsbahn *f.* nebésna pot.

Himmelsbeschreibung *f.* nebopisje, popis nebá.

Himmelsbewohner *m.* neběščan.

Himmelsbogen *m.* nebésni oblók (obók).

Himmelsbote *m.* neběški sěl, neběški poslaněc.

Himmelsbraut *f.* neběška nevěsta ob. zaróčnica.

Himmelsbürger *m.* neběščan.

Himmelschor *m.* neběški zbór.

Himmelserscheinung *f.* nebésna prikázěn (-i). [bés.

Himmelsferne *f.* daljína ob. daljáva ne-

Himmelsfeste *f.* nebésna trdína. nebésni stróp.

Himmelsgegend *f.* stran (-i) sveta.

Himmelsgewölbe *n.* nebésni oblók, nebésni svód.

Himmelsgleicher *m.* nebésni ravník, polútník.

Himmelsglobus *m.* nebésni globus.

Himmelsheer *n.* neběška truma, neběški tróp.

Himmelskarte *f.* nebovid, nebokáz.

Himmelskönig *m.* neběški kralj; =in *f.* neběška kraljica.

Himmelskörper *m.* nebésno teló.

Himmelskreis *m.* nebésni krog.

Himmelskugel *f.* nebésna krogla.

Himmelskunde *f.* neboznánstvo; zvezdoznánstvo.

Himmelslicht *n.* neběška luč (-i).

Himmelspforte *f.* neběška vrata *pl.*

Himmelsraum *m.* nebésna prostornína, nebésa *pl.*

Himmelsseggen *m.* neběški blagoslív

Himmelspreise *f.* neběška hrana, neběška jéd (-i).

Himmelsstrich *m.* podněbje.

Himmelsstürmer *m.* nebohóřec.

Himmelswagen *m.* neběški voz; neběška kola *pl.*; (der große Wár) veliki voz, veliki vozník, medved.

Himmelsweg *m.* nebéska pot, pot proti nebésom, pot v nebésa.

Himmelswonne *f.* nebéska slast (-i), rajsko veselje.

Himmelszeichen *n.* nebésko známenje.

Himmelszirkel *m.* j. Himmelskreis.

Himmelthau *m.* srákona, srakonóga. himmeltragend nebonósén.

himmelwärts *adv.* kvišku, proti nebu.

himmelweit *adv.* silo velik; *adv.* neizmérno daleč.

himmlisch nebéski, božji.

hin *adv.* tja, tjakaj; — werden poginiti, proč biti (sem), preminiti (-mí-nem); — und her semtertja, tãmpatã, tupatã, tod in tamkaj, kjekód; — und her denken premísljati, razmísljati; — und her führen prevájati, vódiati semtertja; — und her gehen izprehájati se.

hinab *adv.* doli, tja doli, navzdól.

hinabbringen doli prinésti (-nésem); *impf.* — prinášati; doli správití.

hinabfallen doli pasti (padem), *impf.* — pádati.

hinabgleiten zdrkniti, izpoddrkniti, spólzniti (se).

hinablassen spustiti, *impf.* spúščati.

hinabrollen *tr.* kotáti, valiti s ...; skotáti, zvaliti s ...; *intr.* doli kotáti se.

hinabshinden pogólniti, požréti; *impf.* požírati, goltáti.

hinabwärts *adv.* navzdól, z vrha doli.

hinabwerfen doli vreči (vržem), *impf.* doli métati (méčem).

hinan *adv.* gori, tja gori; den Berg — v breg, v rebér, navkreber; in der Bfg. mit Zeitwörtern pri-, vz-.

hinauf *adv.* gori, tja gori, kvišku; den Berg — v breg, navkreber.

hinaufarbeiten síh skópati (skópljem) se, spláziti se, vzkobacáti.

hinaufbegehen síh gori iti (idem, grem); gori priti, stópti.

hinaufbinden privézati (-véžem), *impf.* privezovati na kaj.

hinaufbitten prósiti koga, naj pride gori, gori povábiti.

hinaufblicken kvišku poglédati, gori se ozréti; *impf.* pogledovati kvišku, gori se ozírati.

hinauffliegen kvišku letéti; vzletéti. hinaufgehen gori iti (idem, grem), hóditi; (vom Preise) poskóčiti, *impf.* rasti (rastem).

hinaufklettern plézati na ... , gori plézati; splézati, spláziti se.

hinauftransformieren (bei der Gleftr.) pretvárajati na jače toke.

hinaufwärts *adv.* gori.

hinaufziehen gori potégniti, zvleči, *impf.* potegovati, potézati.

hinaus *adv.* vùn, tja vùn.

hinausbegeben síh iti (idem, grem) vùn; iziti (-idem).

hinausführen vùn péljati (péljem).

Hinausgabe *f.* izdávãnje, izdájã.

hinausgeben izdáti, *impf.* izdájati.

hinausgehen vùn iti (idem, grem); izíti (-idem).

hinausjagen vùn zapodíti, izpodíti, izpókati.

hinausmachen síh správití se vùn, pobráti (-bérem) se.

hinausdaffen vùn správití, izgnáti (-žénem), izítrati.

hinausdauern vùn glédati; — zum Fenster skozi okno glédati.

hinausziehen vùn vleči, vláčiti; izvleči, izdréti (-dérem), potégniti iz ...; *impf.* potézati iz ...; *fig.* odlášati, zavláčevati, zatézati.

hinbauen sezidati, kãm postaviti.

hinbegeben síh tja iti (grem, idem), tja odprávití se.

hinbestellen tja naročiti, ukázati (-kážem); tja pozváti (-zóvem) (koga).

hinbeten síh tja postláti (-stéljem) si, *impf.* postíljati si.

Hinblick *m.* pogléd, ozír; mit — auf ... glédé na ... , z ozirom na ...

hinblicken poglédati, ozréti se tja; *impf.* pogledovati, ozírati se.

hinbringen tja prinésti, *impf.* prinášati; (Zeit, Jahr) preživéti, prebiti (-bijem); die Zeit mit Spiel, Gefang, Schlaf zc. — čas preigráti, prepéti (-pójem), prespáti (-spím)

hinbrühen zamišljen biti (sem), túhtati; — d síhen, hođen ždeti (ždím), čeméti.

Hinderer *m.* ovrávěc, zadrževávěc, napótněž.

hinderlich oviren, ovirajdč, napóten, zadrževalen, zadržljiv; — sein ovirati, zadrževati, na poti biti (sem).

hindern ovirati, opovirati, zavirati, zadrževati, prečiti, napóte delati; zadržati (-im), zabraniti.

Hindernis *n.* zadržek, ovira, opovira, zavira, napóta, ovirék, opovirék, napóte, zapréka.

Hinderung *f.* zapréka, zabrána, zadrževati, ovira, zadržba.

hinderten pokazati (-kážem) na ..., *impf.* pokazovati na ...

Hindertung *f.* pokaz, namig.

Hindin *f.* košuta.

hindernen sušiti se; posušiti se, usehniti (-sáhnem); *impf.* usihati.

hindrängen sich tja se riniti, gnesti (gnetem) se, tíščati (tíščím), pritis-kati; pritisniti tja.

hindurch *adv.* skoz, tja skoz; durch's Feld — prek polje, čez polje; die Nacht, den Tag — vso noč, ves dan.

hindurchgehen predréti (-dérem), *impf.* predirati.

hineilen tja hitéti, páščiti se, podvzitati se.

hinein *adv.* noter, tja noter, v ...

hineinarbeiten sich zakópati (-kópljem) se v ..., zadélati se v ...

hineinbegeben sich noter iti (idem, grem); vniti (vnidem).

hineinbeihen vgrizniti.

hineinbringen vnésti (-sem), prinésti v ...; *impf.* vnášati, prinášati v ...

hineindenken sich v duhu od. mislih se prestáviti v ..., se postáviti v ...

hineinfahren péljati (peljem) se v ...; (u. d. Hand) poséči (-séžem), poségniti.

hineinsuchen sich razbráti (-bérem), izvédeti (izvéem) se.

hingeehen vniti (vnidem), iti (grem, idem) v ...

hingegreifen seči (sežem), ségniti; *impf.* ségati v ...

hingehjagen vgnáti (vžénem), spoditi v ...; *impf.* vgnjati.

hingekommen priti (pridem), *impf.* prihájati noter, v ...

hingeeinlangen seči (sežem), *impf.* ségati v ...

hingelassen pustiti, *impf.* púščati v ...

hingelaufen teči v ...; pritéči, *impf.* pritékati v ...

hingelodern vábiti v ...; privábiti, zmámiti v ..., — noter.

hingelirren curéti, curljati, teči v ..., — noter.

hingeschaffen správit, *impf.* správljati v ..., — noter.

hingeschicken posláti (póšljem), *impf.* pošljati v ..., — noter.

hingeschieben zariniti, potisniti v ...

hingeschlagen zabíti (-bíjem), *impf.* zabijati v ...

hingesetzen vtekníti (-táknem), *impf.* vtikati v ...

hingesiehlen sich prikrásti (-krádem) se, zmúzati se v ...

hinstoßen poríniti, súniti, pehniti (páhnem); *impf.* porivati, suváti v ...; (ein Schwert) zabósti (-bódem), zapíčiti: *impf.* zabádati v ...

hinstürzen telébniti, lópnniti, trésniti v ...

hineintreiben vgnáti (-žénem), *impf.* vgnjati.

hineinwagen sich úpati si, drzniti se iti v ..., — noter.

hineinwärts *adv.* noter, proti nótranji strani.

hinfahren tja péljati (peljem) se; *fig.* preíti (-idem), miniti (minem).

Hinfahrt *f.* vožnja tja.

hinsallen pasti (padem), telébniti (na tla); — de Krankheit *f.* Fallsucht.

hinsällig razpadljiv, minljiv, prhljiv, izginljiv; padav; neosnován, slab.

Hinsälligkeit *f.* razpadljivost, minljivost, prhljivost.

hinfort *adv.* zanapréd, v prihódnje, nadálje.

hinführen tja péljati (peljem); tja odpéljati.

Hingang *m.* odhód, hod tja; *fig.* smrt (-i), odhód v večnost.

hingeben dati, podáti, izročiti; *impf.* dájati, podájati, izročati; sich — predáti se, izročiti se, izročiti svoje življénje; *impf.* izročati se, darovati se.

Hingebung *f.* vdánost; izročítév.

hingegen *adv.* pák, naspróti.

hingehen tja iti (grem), odíti (-idem); *impf.* odhájati; *fig.* umréti, *impf.* umí-

rati; (veršležen) preiti (-idem), potéči (-téčem); *impf.* prehájati, potékati; etwas — lažen dopustiti, *impf.* dopúšćati kaj, ne brániti česa; es mag — naj bo, naj veljá; — de Reiche tja tékóca vrsta.

hingežören tja spádati, tja šteti (štejem) se.

hingelangen tja dospéti, dojti (dojdem); *impf.* dospévati, dohájati.

hingerathen tja priti (pridem), zaíti, auč zajti (zaidem, zajdem).

hingerichtete *m.* usmrćenik.

hingefühedene *m.* umfli, umflęc, rajni, rajnik, pokójnik.

hingehalten tja držati (držim); die Hand — moliti, próžiti; pomolíti roko; (aufhalten) zadržati, *impf.* zadrževati, muđiti, za nos vóđiti.

hingeheten pripéti (-pnēm), *impf.* pripéjati; (b. Blick) upréti, *impf.* upirati.

hingehelfen tja pomóči (-mórem), *impf.* pomagati.

hingehufen tja smúkniti, šiniti, púh-
hinken šepati, šantáti, švedráti, plán-
tati, šantácati, hromátati. [niti. nje.]

hinken *n.* šépanje, šantánje, švedrá-
hinkenšepav, šepast, šantav, plan-
tav; kruljav.

hinker *m.* šepavęc, šantavęc, plántav-
ęc; kruljavęc.

hinkommen tja priti (pridem), pri-
spéti; *impf.* prihájati, prispévati.

hinkunft *f.* prihód, dohód; in — v
prihódnje, prihódnjič.

hinlangen pomoliti, podáti; *impf.*
pomáljati, podájati; *intr.* (nach etwas)
seči (sežem), poséči; *impf.* poségati;
(bis zu etwas) doséči, *impf.* doségati;
(hinreichen) dovolj biti (sem), zado-
stovati.

hinlanglich *adi.* zadóstěn, dovoljěn,
zadostoválěn; *adv.* dosti, zadósti, dovolj.
hinlanglichkeit *f.* zadóstnost, dovolj-
nost.

hinlehen naslóniti, prislóniti; *impf.*
naslánjati, prislánjati.

hinleiten, hinlenken napéljati (na-
péljem), oběniti, kréniti; *impf.* na-
peljevati, obráćati.

hinmachten šič napravíti se tja, iti tja,
kréniti tja; *impf.* napravljati se tja.

Hinmarsch *m.* hod tja; auč dem —
gredóč tja, potujóč tja.

hinnehmen pomoriti.

hinnehmen prejéti (préjem), vzéti
(vzámem); *impf.* prejémati.

hinneigen šič nágniti se, naklóniti
se; *impf.* nagíbati se, naklánjati se.

Hinneigung *f.* nágnjenje, naklónjenost.

hinne *adv.* von — odtód.

hinpflanzen tja posadíti, tja zasadi-
impf. posájati, zasájati.

hinraffen pobráti (-bérem), pográbati;
impf. pobirati.

hinreichen zadostovati, zadósti biti
(sem); dotégniti.

hinreichend zadóstěn, dovoljěn.

hinreise *f.* pot tja; auč der — e po-
tujóč tja.

hinreisen tja potovati.

hinreisen zgrábati, popásti (-pádem),
prevzéti (-vzámem); *impf.* prevzémati,
zamákati.

hinreichend vnemálěn, zanosit.

hinrichten tja obřniti, naravnáti, na-
mėriti; *impf.* obráćati, naravnávati,
namėrjati; (einen Mißsethäter) ob živ-
ljenje dejáti (dém, dénem), usmrťiti;
impf. ob življenje dévati; (enthaupten)
obgláviti, ob glavo dejáti, glavo komu
vzéti (vzámem); *impf.* ob glavo dévati;
(heften) obėsiti, *impf.* obėšati; (mit
Pulver und Blei) ustreliti; (zugrunde
richten) pogubíti, ugonobíti, upropá-
stiti, pokoncěti, uničiti; *impf.* pogúb-
ljati, ugonábljati, uničevati.

Hinrichtung *f.* usmrťitěv, usmrťba,
usmrćenje, obglávljenje, obėsanje;
ugonobitěv.

Hinrichtungspfad *m.* morišće.

hinschaffen tja správití, *impf.* tja
správljati.

hinscheiden umřéti (umřem, umřjem),
zamřéti, preminíti; *impf.* umirati, za-
mirati.

Hinscheiden *n.* smrt (-i), selitěv (v
večnost).

hinschicken tja posláti (póšljem), *impf.*
tja pošljati.

hinschleppen tja vleči; sein Leben —
revno —, bedno živěti.

hinschreiben zápisati (-píšem), *impf.*
zápisovati.

hinschwinden giniti, sehniti (sáhnem), vénniti, gubíti se; (von der Zeit) hitéti, potékati, minévati.

hinschwen tja glédati, tja zreti. [si. hinschwenen sich tja hrepenéti ob. želéti hinsicht f. ozír, pogléd; mit — darauf z ozirom na to, gledé na to.

hinsichtlich adv. z ozirom na . . . , gledé na . . . , gledé tega.

hinsinken zgrúdti se, zvrniti se. hinsstellen tja postávití, *impf.* tja postávljati.

hinssterben umréti (umrém, umrjem), *impf.* umirati.

hinsuenern tja křmíti, tja krmáriti, tja kormániti.

hinsstreben tja težíti, prizadévati si. hinsprechen tja molíti; tja pomolíti;

(zu Boden strecken) ob tla vreči (vržem), tréšéti, zvalíti, zvrniti, bútití; (tödten) umorití, ugonobiti.

hinsürzen *intr.* zvrniti se, zgrúdti se, zvalíti se, tja plániti.

hintan adv. nazáj, nazád; odzád.

hintangeben oddáti, iznebiti se česa, opustíti kaj; *impf.* oddájati, púšéati.

hintanhalten ustávití, ubrániti, odprávití, odstrániti, odvrniti; *impf.* ustávljati, odprávljati.

Hintanhaltung f. odvrnitév, odvráča-nje, ustávitév, odpráva.

hintansehen zapostávití; *fig.* zanemáriti, vnemar pustíti; prezréti; *impf.* zapostávljati; zanemárjati, prezírati.

Hintansetzung f. zanemárjanje, prezír-anje; mit — von ne gledé na . . . , brez oziira na . . .

hinten adv. zadaj, zadi, zad, vzadi; von — odzád, odzádaj; nach — nazád.

hintendrei adv. zatém, potém, nató.

hintennach adv. potlej, zatém.

hinter *praep.* za; — einander zapó-red, zaporédoma, drug za drugim, eden za drugim; sich etwas — die Ohren schreihen dobro zapómniti si kaj, v glavó vtisniti si kaj; in der 3^{te}g. mit Zeitwörtern za-.

Hinter- zadnji; =bade f. rítnica, zád-njica, goza; =bein n. zadnja noga.

hinterbleiben zaostáti (-stánem), za-státi, ostáti za čim; *impf.* zaostájati, zastájati, ostájati za čim.

Hinterbliebe n. ostáli, zaostáli, za-pušéneč.

Hinterbrett n. (am Flügel) kozéle, kozóléč.

hinterbringen donésti (-nésem), skri-vaj naznániti, ovádti; *impf.* donášati, skriváj naznánjati.

Hinterbringer m. donášáč, donášávec, ovadník; =in f. donášávka, ovadnica.

Hinterbringung f. donášanje, donós, ováda, skrivno naznanilo.

Hinterbug m. pregib. [je.

hinterdrein adv. potlej, potém, pozné-
Hintere m. rit (-i), zádnyica, goza, gózica.

hintere (der, die, das) zadnji, -a, -e; der Hinterste najzádnyj, poslédnjy; das Vorderste zu hinterst fehren vse prevréči (-vržem), prevrniti.

Hinterfeld m. opétek, opética.

Hinterfuß m. zadnja noga.

Hintergedanke m. skrita —, tajna misél (-i), primislek.

hintergehen preváriti, ukániti, preno-riti; *impf.* prevárjati, ukánjati. [ca.

Hintergehung f. prevára, ukána, zvjá-
Hinterglied n. mil. zadnja vrsta; *arith.* zadnyj člen.

Hintergrund m. ozáděk, ozádje; (eines Gartens) dno.

hinterhalb *praep.* za, zadi za; — des Berges za goró, zadi za goró, izza goré.

Hinterhalt m. podpóra, pomóc (-i); (im Kriege) zaséda, preža, zaléza; im —e liegen biti (sem) skrit v zasédi;

sich in den — legen skriti se (leči) v zasédo.

hinterhalten (vorenthalten) zadřžati (-držim), pridřžati; *impf.* zadržévati, pridřžévati; (verhehlen) tajiti; utajiti, prikriti (-krijem); *impf.* prikřivati.

Hinterhand f. zapéstje, zaróžje; in der — sein za roko biti (sem), zadnyj biti.

Hinterhaupt n. tilnik, zatilnik, zatí-
lek, zaglávje.

Hinterhaupt-bein n. zatilnica, zatilna kost (-i); =loch n. zatilna rupa.

Hinterhaus n. zahíšje, zahíšni pri-zidék.

hinterher adv. poznéje, kesnéje; od-zád; — gehen odzád iti (grem), za kom iti.

hinterhirn *n.* zatilčni možgani *pl.*
 hinterhof *m.* zadnje dvorišče.
 hinterhorn *n.* oprémek.
 hinterland *n.* zalédje, ozádje.
 hinterlassen zapustiti, *impf.* zapuščati;
 (vermachten) vólití, izporočiti; *impf.* iz-
 poročati.
 hinterlassene *m.* zapuščenec; *f.* za-
 puščénka.
 hinterlassenschaft *f.* zapuščina.
 hinterlasser *m.* zapústnik; =in *f.* za-
 pústnica.
 hinterlauf *m.* zadnji krak. [opética.
 hinterleder *n.* (am Schuh) opétnica,
 hinterlegen položiti, v hrambo dati.
 hinterleger *m.* položník, deponent.
 hinterlegung *f.* položítév.
 hinterleib *m.* zadek.
 hinterlist *f.* kovárstvo, lokávstvo, lo-
 kávščina, prevára, prekánjenost.
 hinterlisten preváriti, okániti, ope-
 háriti; *impf.* prevárjati.
 hinterlistig lokáv, kováren, zvit, pre-
 kánjen, zvijáčón.
 hinterlistigkeit *f.* lokávost, kovárnost,
 zvitost, prekánjenost.
 hintermann *m.* zánjnik, poslédnjik.
 hinternacht *f.* zadnji šiv.
 hinterrücks *adv.* (rückwärts) odzád za
 hrbtom; (hinterlistigerweise) iz preváre,
 po zvitosti; (heimlich) skrivaj, na tihem.
 hinterlasse *m.* bajtar, kajžar, kočar.
 hinterlass *m.* š. Nachlass.
 hinterste (der, die, das) najzadnji, -a,
 -e, poslédnji.
 hintertheil *m.* (*n.*) zadnji del, zadnji
 konč; (des Thieres) zadek; (am Wagen)
 zadnja préma, zadnji del; (am Schiffe)
 (zadnja) krma.
 hintertreffen *n.* zadnja vojska.
 hintertreiben ubrániti, odvéniti, ope-
 vréti, ovréči (-vřzem), podréti (-dérém);
impf. odvráčati, opovirati, podirati.
 hinterwald *m.* zagórje.
 hinterwäldler *m.* zagóreč, zagorjánec.
 hinterwärts *adv.* (nach hinten zu) nazáj,
 nazád; (von hinten) odzád, od zadaj.
 hinterzeug *n.* podrépnica.
 hinterzun dejáti (dénem, dem), položiti;
impf. dévati, polágati; (verthun) za-
 práviti, *impf.* zaprávljati. [svetá].
 hintertritt *m.* odmrétje, odhód s tega

hinüber *adv.* tja érez, tja prek, na
 oní kraj, na ono stran, na ono plat;
 in der 3^{sg.} mit Zeitwörtern pre-
 hinüberbliden tja érez poglédati;
impf. tja érez pogledovati.
 hinüberbringen érez správití, prenéstí;
impf. érez správljati, prenášati.
 hinüberfahren prepéljati (-péljem) se,
 prevéstí (-vézem) se; *impf.* prepeljá-
 vati se, prevázati se.
 hinüberführen prepéljati (-péljem),
 prevéstí (-védem); *impf.* prepeljévati,
 prevájati.
 hinüberhelfen na óno stran pomóči
 (-mórem), *impf.* — pomagati.
 hinüberkommen priti (přidem) érez,
 na óno stran; *impf.* prihájati érez.
 hinübertragen prenéstí —, *impf.* pre-
 nášati érez, na óno stran.
 hinüberwagen sích úpati sí érez, drz-
 niti se érez, na óno stran.
 hinunter *adv.* doli, tja doli, navzdól;
 in Bezug auf die Zusammenhungen
 mit Zeitwörtern *s.* hinab und die da-
 mit zusammengehögen Zeitwörter.
 hinunterfahren navzdól —, doli pé-
 ljati (péljem) se.
 hinunterpringen doli skóčiti.
 hinuntertrinken iz-, popítí (-přjem).
 hinunterwärts *adv.* doli, navzdól.
 hinwärts *adv.* tja, tjákaj.
 hinweg *m.* pot tja; auf dem — e tja
 gredóč, tja gredé.
 hinweg *adv.* proč, vstrán, nastrán,
 strani, s poti, v kraj; — von hier
 správi se odtód, pobéri se odtód; in
 der 3^{sg.} mit Zeitwörtern od-, u-
 hinweggehen sích odíti (-ídem), od-
 ríniti, správití se; *impf.* odhájati,
 správljati se.
 hinwegbeißen odgrizniti.
 hinwegnahme *f.* odvzétje, odvzéték.
 hinwegnehmen odvzétí (-vzámem),
impf. odjémati (-jémjem), odvzémati.
 hinwegraffen *s.* hinraffen.
 hinwegsehen sích über etw. ne glédati
 na kaj, ne márati česa, ne spotikati
 se nad čim.
 hinwegweisen odvzétí (-véjem).
 hinwegziehen odvégniti, *impf.* ote-
 govati; *intr.* preslétí se, odíti (-ídem);
impf. preseljévati se, odhájati.

hinweisen kázati (kažem) na kaj; pokazati, *impf.* pokazovati na kaj.

hinweisend kazálen.

Hinweisung *f.*, unter — auf ... kázaje na ..., kažòč na ...

hinwelken véniti (venem), sehniti (sáhnem).

hinwenden tja kreniti, obrñiti; *impf.* obráčati.

hinwerfen tja vreči (vržem), zagnáti (-žénem), bútiti; *impf.* métati (mécem), zagánjati; etwas aufs Papier — načrtati, naglo napisati (-píšem) kaj; ein Wort — podtekniti (-táknem), oméniti besédico; sich — zavalíti se, zvrñiti se na tla; sich auf die Knie — poklékniti, pasti (padem) na koléna (pred koga).

hinwieder *adv.* zopet (spet), iznóva.

hinwirken auf etwas delovati na kaj.

hinwürgen dáviti, dušiti; podáviti, podušiti.

hinzielen mériti; namériti.

hinzu *adv.* k temu; in der Zshg. mit Zeitwörtern pri-, do-

hinzuaddieren prištéti (-štéjem), *impf.* prištévati.

hinzubrocken pridrobíti, *impf.* pridrábljati.

hinzu dringen pritisniti, privréti, pridréti (-dérem); *impf.* pritiskati, privrévati, pridrávati.

hinzu fügen pristáviti, dostáviti, dodáti, pridéti (-dénem); *impf.* pristáv-ljati, dodájati, dodévati, pridévati.

hinzu fügen *f.* pristávek.

Hinzu gabe *f.* dodátek, pridátek.

hinzu gehen pri-, dolíti (-lájem); *impf.* prilívati, dolívati. [ti.]

hinzu lassen pripustíti, *impf.* pripúšča-hinzu lassen pritéči, priletéti; *impf.* pritékati, priletáti.

hinzu legen doložiti, priložiti; *impf.* dolágati, prilágati.

hinzu schleichen pripláziti se, primú-zati se, prikrásti (-krádem) se.

hinzu schütten prilíti (-lájem), dolíti; *impf.* prilívati, dolívati; (tročeneš) prisúti (-spém); *impf.* prisípati (-sípajem).

hinzu thun pridejáti (-dénem, -dém), *impf.* pridévati.

hinzu treiben prignáti (-žénem), *impf.* priganjati.

hinzutreten pristópiti, *impf.* pristópiti.

Hinzutritt *m.* pristóp.

hinzuwerfen privréči (-vržem), *impf.* primétati (-métam).

hinzu zahlen pri-, dopláčati; *impf.* priplačévati, doplačévati.

hinzu zählen prištéti (-štéjem), doštéti; *impf.* prištévati, doštévati.

hinzu ziehen privléči, pritégniti.

Hjabsproß *f.* žalostni glas, otóžno oznanilo.

Hippe *f.* óblat, mlinèc; (feine Senje) kosa, résnica; (Garbenmesser) vinjak, vinóraz, noraz, reznik, kosír; *fig.* smrtna kosa.

Hippenbäcker *m.* óblatar.

Hirn *n.* možgáni *m. pl.*; (Mark) mo-zég; Hirn- možgánski.

Hirnentzündung *f.* vnetje možgánov. Hirngehirn *n.* izmislèk, izmišljáva, izmišljotina, blodnja.

Hirnhaut *f.* možgánska ópna; =bruch *m.* predòr možgánske ópne.

Hirnhöhle *f.* možgánska votlina.

Hirnkrank na možgánih bolán.

Hirnschule *f.* nauk o možgánih, mož-ganoslòvje.

Hirnslos brez možgánov; *fig.* budá-last, bedast, nespámetèn. [nost.]

Hirnslosigkeit *f.* budálost, nespámet-Hirnmark *n.* mozèg.

Hirnschädel *m.* èrepinja, lobánja; *fig.* buča, betica.

Hirnschlag *m.* kap (-i) na možgánih.

Hirsch *m.* jelen; *dem.* jelénec, jelén-ček; Hirsch- jelénov, jelénski, jelénji.

Hirschbuck *m.* jelen samòc, jelénščak.

Hirschbrunnst *f.* jelénji gònj, jelénovo rúkanje.

Hirschfänger *m.* lovski nož; játagan.

Hirschfarben jelénast, jelénove barve.

Hirschfleisch *n.* jelénovo mesò, jelenina.

Hirschgarten *m.* jelenják, košutnják.

Hirschgeweih *n.* jelénovi rogóvi *pl.*

Hirschhaut *f.* jelénova koža.

Hirschhorn *n.* jelénov rog.

Hirschhorngewiss *m.* jelénovèc.

Hirschjagd *f.* lov na jeléne.

Hirschküfer *m.* rogáč, kleščar.

Hirschkalb *n.* jelénče (-ta).

Hirschkuh *f.* košúta, jelénovka, jelenka.

Hirschleder *n.* jelénje —, jelénsko usnje.

hirschedern iz jelénjega ob. jelénskega usnja. [žila.]

Hirschruthe *f.*, Hirschjemer *m.* jelénova hirschnunge *f.* jelénov jezik.

Hirse *f.* prosó; (gestampft) pšeno, phanje; (gefodht) kaša, jagličí *pl.*; Hirse- prosén.

Hirseader *m.* prosišče.

Hirsebrei *m.* proséna kaša, jagličí *pl.*

Hirsebrot *n.* prosenják.

Hirsehorn *n.* prosó, proséno zrno.

Hirseohl *n.* proséna moka.

Hirsestampfe *f.* stopa za prosó.

Hirsestroh *n.* prosénica, proséna slama.

Hirsetreter *m.* menčec (menčá).

Hirt *m.* pastir; *dem.* pastirček; Weide- — šrednik, varovčín; Kuh- — kravár; Schaf- — ovčár; Ziegen- — kozár; Schwein- — svinjár *ic.*; — sein pasti,

pastirjevati; Hirten- pastírski.

Hirtenamt *n.* pastírška služba, pastirstvo.

Hirtenbrief *m.* pastírski list.

Hirtensöte *f.* pastírška piščál (-i), žvegla; *dem.* piščálka, žveglica; auf der — blažen piskati, žvegláti.

Hirtengebiedt *n.* pastírška pesém (-i), seljánka.

Hirtenhaus *n.* pastírška kočá.

Hirtenknahe *m.* pastirček.

Hirtenleben *n.* pastírško življenje, pastirjevánje; ein — fúhren pastirčevati, pastirjevati, pastiričiti.

Hirtenmädchen *n.* pastirica.

Hirtenmüßig pastírski; *adv.* pastírski, pastírsko.

Hirtenpeife *f.*, Hirtenrohr *n.* pastírška piščál (-i), trstenica, žvegla.

Hirtenslab *m.* pastírška pálica, (krávala). [stvo.]

Hirtensland *m.* pastírski stan, pastir-

Hirtensache *f.* pastírška torba, (baška, lavšek); *dem.* torbica; (Pflanze) plešec.

Hirtenvolk *n.* pastirji *pl.*

Hirtin *f.* pastirica; Kuh- — kravarica; Schaf- — ovčarica; Ziegen- — kozarica; Gänse- — gosarica *ic.*; — sein pastiričiti, pastirčevati.

Hisse *f.* škripčec, vitel.

Hissen rozpétí (-pném), razvíti (-vijem); *impf.* rozpénjati, razvíjati; s škripčcem vzdigniti, *impf.* vzdigovati.

Historie *f.* zgodovina, povéstnica; (Erzählung) pripovedka.

Historienmaler *m.* zgodopisni slikar.

Historiker, Historiograph *m.* zgodovinar, povéstničar, zgodopisec.

Historisch zgodovinski, zgodopisen.

Hühblaschen *n.*, Hühblase, Hühblatter *f.* mozólj, ogre, ogórec, prišč; *dem.* mozólječek, ogóček.

Hühblütig vročekrvén, vroče krví.

Hühblütigkeit *f.* vročekrvnost.

Hüh *f.* vročina; Uñh — žgalina, peklina, pekóča vročina; Sonnen- — pripéka, prigrévanje; (Schwüle) sopárica, sparina; *fig.* (Eifer) oženj, goréčnost, vnetost; (Zorn) srd, gnev, jeza; (Heftigkeit) náglíca, síla.

Hühen greti, toplíti, žaríti, vročino deláti; razgréti, razžaríti; (von der Sonne) žgáti (žgem) srd, peči (pečem), pripékati, prigrévati.

Hühig vroč, gorék, gorkótén; žgòč, pekòč; *fig.* ognjen, gorèč, vnet; (heftig) nagel, silén; — e Strantheit vročinska bolézén (-i), vročica, vročnica; — es Getránk močna pijáča; — es Eisen razbéljeno želézo; — er Stampf vroča ob. huda bitka; nicht so — nikár tako naglo! le počási! polágoma! er wird gleich — precej mu zavré, brz zraste; — antworten ježno odgovoríti, obrégniti se nad kom.

Hühkopf *m.* vročeglávéc, naglež, naglič, človek nagle jeze.

Hühköpfig vročegláv, vročeglávén, nagel, silén, nagle jeze.

Hühmesser *m.* gorkomér.

ho! interi. hò!

Hobel *m.* skobelj, stružec, strugálnik, (oblič); (ein großer —) rogljác.

Hobelbank *f.* skobeljnik, strúžnica.

Hobeleisen *n.* stružno želézo.

hobeln skóbljati, strúgati, (óblati); oskóbljati, ostrúgati, (poóblati); *fig.* gláditi, líkati.

Hobelspan *m.* stružek, ostružek; *coll.* ostružina, ostružki *pl.*, (óblanje, óblanci *pl.*).

Hoboe *f.* j. Hautbois.

hodj visók; hoheß Wasser velíka voda; hohe Meße velíka maša; hoheß Fest velíki praznik; hohe See široko morje,

odprto morje; es ist hohe Zeit čas je, že davno je bil čas, poslednji čas je; im hohen Grade zelo, močno, jako, silno; — und theuer schweben rotiti se, pridušati se; etwaš — aufnehmen v veliko část šteti (štejem) si kaj; Hoch! slava! in Hüggen.: pre-, prav, jako.

hochachtbar prepoštovan, visoko cenjen, velecenjen, velespoštovan.

hochachten zelo ob. močno čislati, spoštovati, ceniti, častiti.

Hochachtung f. veliko —, visoko spoštovanje, čislanje.

hochachtungsvoll adv. z velikim spoštovanjem.

Hochaltar m. veliki oltar.

Hochant n. velika maša.

hochansehnlich velegleden, prečastit, prepoštovan.

hochäufig visokovjčen, visokovjuat.

Hochbau m. vrhulna stavba.

hochbegabt bogato obdarovan; fig. zelo nadarjen. [ndg.]

hochbeinig nogat, visokonog, dolgohochbeinigt jako star, zelo priläten.

hochberühmt veleslaven, preslaven, preimeniten, sloveh.

hochbetagt j. hochbejahrt.

Hochblatt n. ovršni list.

Hochbero Vaš, Njih, Njegov.

hochdeutsch visokonemški.

Hochdruck m. visoki tlak.

Hochebene f. visoka ravan (ravni), — planota.

hochedel visokoplemenit, prežlätän.

hochedelgeboren preblagoroden, visokoroden; Euer hochedelgeboren preblagorodni gospod, Vaše preblagorodje.

hochehrwürdig prečastit, velečastän, prečastitljiv, prečastän.

hocherfreut ves vesel, jako vesel.

hocherhaben vzvisen.

hochsahrend prevzetän, napihnjen.

Hochflüche f. gorska planota, gorska ravan (ravni).

hochfliegend visokoletëč.

Hochflut f. visoka plima; povodenj (-i).

Hochfürstlich kneževski; — e Gnaden svetli knez. [njen.]

hochgeachtet visoko spoštovan, velec-hochgebildet veleizobražen.

Hochgebirge n. visoko gorovje, planina.

Hochgebirgssee m. planinsko jezero. hochgeboren visokoroden; Euer hochgeboren visokorodni gospod, Vaše visokorodje.

hochgeehrt prečastit, velečastit, prepoštovan.

hochgelobt zelo hvaljen, velehvaljen. hochgepriesen visoko slavljän, veleslavljän.

Hochgericht n. morišče. [späv.]

Hochgefang m. visoka pesëm (-i), slavo-

hochgefimmt visokomiseln, visokodüšen.

hochgespannt jako napët, z veliko napëtostjo.

hochgestellt visok, na visoki stopnji stojëč.

hochgewaltig preoblastän.

hochhaltig dolgovratän, dolgovrat.

hochhalten spoštovati, visoko čislati ob. ceniti.

hochheilig presvét.

hochherzig blagosrčen, blagodušen; velikosrčen, velikodušen.

Hochherzigkeit f. blagodusje, blagosreje; velikodusnost, velikosrčnost.

Hochholz n. vrhovina, vrhovje.

hochinteressant velezanimiv.

Hochland n. višavje, visoke gore pl.

Hochländer m. goränjéc, gorjanëc.

höchlich adv. jako, zelo, močno.

höchlich preslaven, veleslaven.

Hochmuth m. napüh, prevzetnost,

ošabnost, oholost.

hochmüthig napühnjen, napihnjen, prevzetän, ošabän, ohöl; — sein prevzetovati.

Hochmüthige m. prevzetnik, prevzetnež, oholež, napihnjenëc, ošabnik; f. prevzetnica, ošabnica.

Hochofen m. plavž.

Hochplateau n. j. Hochebene.

hochpreisen slaviti, povelicevati.

Hochpriester m. veliki duhovnik, veliki mašnik; = amt n. veliko duhovništvo, služba velikega duhovnika, duhovsko poglavärstvo.

hochroth zaripljen, zaripel, živo rdëč.

hochschäzen zelo spoštovati, čislati, ceniti.

Hochschätzung f. visoko spoštovanje, visoko čislanje. [bedrät.]

hochschenklig visokostegnät, visoko-

Šochjchule *f.* vseučilišče, visoka šola.
 hochschulterig visokopleč, visokoplečat.
 hochschwanger blizuporodna, blizu poroda.

hochselig rajni, (*subst.*) rajnik, slavnega spomina.

hochsinn m. visokodúšje, blagodúšje.
 hochsinnig visokodúšen, blagodúšen, visokomiseln.

hochsih m. prestol, prestólje.

hochspannungsleitung *f.* (bei d. Gleftr.) jako napét tokovod, tok z veliko napétostjo.

hochst *adv.* zelo, prav zelo, jako; — e (der, die, das) najvišji; — e Zeit skrajni ob. zadnji čas; in Zígg. pre.

hochstammig visokodebeln.

hochstapler m. baháški slepár.

hochstbesteuert m. najvišji obdáčenec.

hochstbetrag m. najvišji znesék, največji znesék.

hochsteigen svoj, lastén.

hochstens *adv.* kvéčjemu, največ.

hochstnädig premilostljiv.

hochstgütig predobrótljiv.

hochstift *n.* stólnica.

hochstoß m. sunék kvišku.

hochstrabend šopírén, napúhnen, ošáben, nadút.

hochverdient velezaslúžen.

hochverrath m. velezdája.

hochverrätther m. velezdajávèc, velezdájnik. [gòzd.

hochwald m. visóki gòzd, visokoplódni

hochwasser *n.* povódenj (-i).

hochwichtig prevážén, velevážén, preinénitén.

hochwild *n.* vélika divjáčina.

hochwipfelig visokovrh.

hochwohlgeboren preblagoróden; Euer hochwohlgeboren Vaše preblagoródje, Vaša veleblagoródnost, preblagoródni gospod.

Hochwürden, Euer — prečastíti, prečastni od. velečastni gospod.

hochwürdig prečastit, prečastitljiv; das hochwürdigste, das hochwürdigste sveto Rešnje Teló (-lésa).

hochzeit *f.* svatba, ženitnina, ženitovanje, pir, gostovanje; auf der — sein svatovati, pirovati, v svatih biti (sem); zur — gehen v svate iti (grem).

hochzeitlich svátovski, svatben, ženitvovánjski, pirovén. [rovni.

hochzeits- svátovski, ženitbeni, pí-

hochzeitsanführer *m.* starejšina.

hochzeitsbett *n.* svátbena póstelja.

hochzeitsbitter *m.* zovéin, pozavéin, pozóvíè.

Hochzeitsfeier *f.* svatba, svátovščina, pirovánje.

Hochzeitsgast *m.* svat, gostovánjšèak; (ein ungeladener) prežar, voglár, šeskar.

Hochzeitsgeschenk *n.* svátbeno darilo, svátbeni dar.

Hochzeitsgewand *n.* svátbeno oblačilo, svátovska obleka.

Hochzeitskranz *m.* svátovski venèc.

Hochzeitskuchen *m.* svátbeni koláč, (in Simf. bosman). [šèaki.

Hochzeitsleute *pl.* svatje, gostovánj-

Hochzeitslied *n.* svátovska pesém (-i).

Hochzeitsmahl *n.* svátbeni obéd, pir, svátbeno gostováníje, svatováníje.

hochzeitsmäßig svátovski. [ka.

Hochzeitsmutter *f.* teta pri svatbi, svat-

Hochzeitspaar *n.* ženin in nevésta, (novici *pl.*).

Hochzeitsvater *m.* oče starejšina.

hochverehrend prespoštován, zelo spoštován.

hodie *f.* stavèk, razstávka; (e. größere) kopa, kopica; krošnja; die Garben in — n segen snope stávkati od. v kopo (kopico) dévati; einen auf die — nehmen koga na hrét, štiporámo zadéti (-dénem) od. vzéti (vzámem), optív vzéti koga.

hoden Garben sнопje stávkati, razstávljati, v kope dévati; *intr.* (fauern) čepéti, tíčati (tíčim), kíčati (kúčim); (niederhoden) počéniti, *impf.* počépati.

Hödter *m.* grba, grbina.

höderig grbav, grbast, grbinast.

Hödterige *m.* grbavèc, grbèc.

Hödterjahn *m.* grbác.

Hodstellung *f.* počépní ustòp.

Hode *f.* modo, *pl.* moda; e. Thiere die — ausfchneiden kopiti žival.

Hodenbruch *m.* kila; am — leidend kilav, putav. [nik.

Hodensack *m.* mošnja, modnják, mód-
 Hof *m.* dvòr, dvorišèe, borjáè; (um den Mund) obstrét (-i), kolobár, krog;

(Meierhof) pristáva; Hof- dvorni, dvorski.

Hofagent *m.* dvorni opravnik.

Hofant *n.* dvorni urád.

Hofbeamte *m.* dvorni urádnik.

Hofbediente *m.* dvorni služábnik.

Hofbrauch *m.* dvorska naváda ob. šega.

Hofburg *f.* dvór, prestólni grad; = wache *f.* dvorska —, dvorna straža.

Hofcommission *f.* dvorna komisija.

Hofdame *f.* dvorjanka.

Hofdecret *n.* dvorni dekrét.

Hofdienst *m.* dvorska ob. dvorna služba.

hoffähig sposoben za dvor, kdor ima pri dvoru pristóp.

Hoffart *f.* gizda, gizdávost; napüh.

hoffärtig gizdav, gizdávem; napüh-njen; — jeiti gizdati se, gizditi se.

Hoffärtige *m.* gizdalín, gizdávéc, gizdác; *f.* gizdávká.

hoffen úpati, nádejati se; (erwarten) čakati, pričakovati, zanášati se na kaj; jücher — v svesti si biti (sem) česa.

hoffentlich *adv.* upam, úpati je, da ..., bržkone, najbrž.

Hoffer *m.* úpavéc; pričakovávéc.

Hoffnung *f.* up, úpanje, náda, nádeja; (Erwartung) pričakovánje; sich — machen auf etvas zanášati se na kaj; in der — sein noséca, kosáta biti (sem); die — ist zu Wasser geworden up je po vodi splaval.

hoffnungslos obúpén, brezúpén, brez upa, brez nade. [úpnost.

Hoffnungslosigkeit *f.* obúpnost, brez-hoffnungsvoll nadepóln, poln nade, poln úpanja.

Hoffrau *f.* dvorska gospá, dvorjanka.

Hofräulein *n.* dvorska gospodična.

Hofgericht *n.* dvorno sodišče.

Hofgesinde *n.* dvorska družina, dvór-niki *pl.*

Hofhaltung *f.* dvorjánstvo, dvór.

hofieren dvoriti, dvorovati; (schmeicheln) prilizovati se, prikupovati se, slíniti se, sladkati se okoli koga.

Hofjäger *m.* dvorski lovéc.

Hofjunker *m.* dvorjanič.

Hofkammer *f.* dvorna kómora.

Hofkanzlei *f.* dvorna pisárnica.

Hofkanzler *m.* dvorni kancelár.

Hofkaplan *m.* dvorni kaplán.

Hofkirche *f.* dvorna cerkev.

Hofkriegsrath *m.* dvorni vojáski svét.

Hoflager *n.* dvór, dvorno stanovališče; sein — halten dvorovati, stolovati.

Hoflehen *n.* dvorski fevd.

Hofleute *pl.* dvórnik, dvorjáni.

höflich vljudén, priljudén; dvorljiv.

Höflichkeit *f.* vljudnost, priljudnost; dvorljivost.

Höflich *m.* dvorján, pridvórnik.

Hofmann *m.* dvorján, dvorjánec, dvornik.

hofmäßig dvorski, dvorjánski.

Hofmeister *m.* dvorni pristávnik.

Hofmeister *m.* dvorni uprávnik; (Haus-lehrer) domači učitelj, odgojitelj.

Hofnarr *m.* dvorski noréc ob. pavliha.

Hofpartei *f.* dvorna stranka.

Hofplatz *m.* dvorni trg.

Hofprediger *m.* dvorni pridigar.

Hofrath *m.* dvorni svétnik; (Rath) dvorni svét.

Hofraum *m.* dvorišče, borjác.

Hofrecht *n.* dvorska pravica.

Hofschatzmeister *m.* dvorski blagájnik.

Hofschranz *m.* podlí pridvórnik.

Hofsecretär *m.* dvorni tajnik.

Hofsitte *f.* dvorska ob. dvorna šega.

Hofstaat *m.* dvor cesárski ob. kraljev-ski, dvórništvo; (Hofleute) dvorjáni, dvorjánstvo.

Hofstab *m.* dvorski štab.

Hofstelle *f.* dvorna služba, dvorno oblástvo.

Hofstafel *f.* dvorna miza, dvorni obéd; dvorna deská, — knjiga.

Hoftheater *n.* dvorno gledišče.

Hofthür *f.* dvorišéne duri *pl. f.*

Hofwesen *n.* dvorstvo, dvorjánstvo.

Hofzirkel *m.* dvorsko društvo ob. kolo.

Höhe *f.* višáva, visočina, višina, visokóst; (ein Hügel) vrh, višek, vršina; in die — kvišku; in die — springen poskóčiti, *impf.* poskakovati; sich in die — richten zrvnátati se, pokóncu se postaviti, (mit Anstrengung) skoléhati se; in die — gehen (vom Preise) rasti; poskóčiti; in die — treiben gnati (Zé-nem); povzdigniti.

Hoheit *f.* visokóst; — Gottes božje veličástvo; kaiserliche — cesárska Visokóst.

Hoheitsrecht *n.* vladárska pravica.
 Hoheitied *n.* visoka pesem (-i), Salomónova pesem (-i).
 Höhenlage *f.*, Höhenstand *m.* višina.
 Höhenmaß *n.* mera visokosti.
 Höhenmesser *m.* višinoměr.
 Höhenrauch *m.* čad, višavski dim.
 Höhenunterschied *m.* razlôček visokosti.
 Hohepriester *m.* veliki duhovnik; = auf *n.* veliko duhovništvo, — duhovstvo.
 Höhepunkt *m.* vrh, višek, témenik.
 höher višji; *adv.* više; höhere Gewalt presíla.
 hoch votal, šupelj; (eingebogen) vbókel, uléknujen, vdrt, žlámborast; (von der Stimme) votel, zamólkel; (von den Augen) vdrt, upádel; — er Hand pest (-i), šaka; — er Weg sotéska, téšen (-i); die See geht — morje se je vzbúrvalo, morje žene velike valóve.
 hoch- votli; = ader *f.* votla žila, vélika privódnica.
 hochläufig *z* vdrtimi očmi, vdrtih oči, upádlil oči.
 hochladen *f.* upádo lice.
 hochleit *n.* teslo, tesla.
 Höhe *f.* votlina, duplina, duplo, šupljina; (Erdböhe) jama, špilja, nora; (des Wildes) luknja, brlóg; (Ugrund) brezna (brezdno, brezdén), udrtna.
 hochleisen *n.* žlebilo, žlebato dleto.
 hochleiten *v* otlíti, dolbsti (dolbem), šupljiti; izvotlíti, prevotlíti, izdólbsti.
 hochleibür *m.* medved brlógar, medved jamar.
 hochlebewohner *m.* jamar, jamnik, špiljar, árpeljnik; = in *f.* jámarica.
 hochleluft *m.* reka jámarica.
 hochleformig *m.* jamast, špiljast.
 hochlgang *m.* podzémelski hodník, podzémelski svôd.
 hochglas *n.* jámičasto steklo, vbóko —, žlebato steklo.
 hochland *f.* pest (-i), šaka.
 hochheit *f.* votlost, šupljost, praznost, pahlost.
 hochkehle *f.* zlebič.
 hochkehelhobel *m.* zlebičnik.
 hochkopf *m.* puhloglávčec; bedák.
 hochkreisel *m.* volk, brndalo, brunda.
 hochlinse *f.* jámičasta leča.
 hochmaße *f.* votla petlja.

hochmaß *n.* suha mera, posodna mera.
 hochmeißel *m.* žlebato dleto, žlebilo, dolbilo, dolbáč.
 hochnacht *f.* živi šiv.
 hochraum *m.* votlina.
 hochsaum *m.* živi rob. [čálo.
 hochspiegel *m.* vdrtó ob. jámasto zrotlina, šupljina; (ausgemeißelte —) dolbina; (durch u. durch gemacht) tuljava.
 hochvene *f.* vélika privódnica.
 hochwangig *v* dtih lic, suhíh lic.
 hochweg *m.* klanec, sotéska, téšen (-i); (zwischen hohen Felsen) predúh.
 hochwurz *f.* (*Corydalis cava*) votlogomólčasti petelinček.
 hochziegel *m.* korčec, žlebnjak, žlebnik, koritník.
 hochzirkel *m.* osti *pl. f.*, šestílo za merílo votlín.
 hochz *m.* poróga, róganje, zasmehovánje, posmehovánje, zasrámba; cinen — iprečen rógati se, posmehovati se komu; zasramovati —, zasmehovati koga.
 hochzen zasramovati, zasmehovati, sramotiti (koga), posmehovati se ob. rógati se (komu).
 hochzuer *m.* zasmehovávčec, sramotivčec; = in *f.* zasmehovávka, sramotivka.
 hochzuechter *n.* zasmehovánje, posmehovánje, róganje.
 hochzuechlich *v* orogljív, posmehljív, zasmehljív, zasramovalén.
 hochzulachen *v* smehovati se (komu), rógati se (komu), zasmehovati (koga).
 hochzulachen *n.* zasmehovánje, posmehovánje, róganje.
 hochzulacher *m.* zasmehovávčec, posmehovávčec; = in *f.* zasmehovávka, posmehovávka.
 hochzured *f.* porogljívi govor.
 hochzureder *m.* hochzulacher.
 hochzuer *n.* porogljíva ob. zasmehovalna beséda.
 hochzuer! *interi.* ohó!
 hochzuer *m.* bránjevčec, prekúpčec; = er *f.* branjárstvo, prekupčija, prekupovánje; = in *f.* bránjevka, prekupovávka.
 hochzuer branjáríti, prekupovati.
 hochzuer vdán, naklónjen, nagnjen; (lieb-reich) mil, blag, ljubezniv, ljubeč.

Gold *m.* (Unterthan) podložnik; (Berg-
gold) gornik, nagornjak.

goldfelig blagomil, ljubezniv. [rost.

Goldfeligkeit *f.* blagomilost, ljubezniv-
hoben etvas iti (grem) po kaj, pri-
nešti (-nésem) kaj; *impf.* hóditi po
kaj, prinášati kaj; jemanden auf einem
Wagen — po koga z vozom iti; —
lassen etvas poslati (pósljem), *impf.*
pošljati po kaj; sich Eshlage — iztek-
niti (-táknem) jo, izkúpiti jo; sich eine
Krankheit — nalésti (-lézem) od. na-
kópati (-kópljem) si kako bolézen;
Uthem — dihati, sopsti (sopem), od-
dihovati si; Seufzer — vzdihnutí;
impf. vzdihovati, stókati.

Goldster *f.* (Pistolenbehälter) tók.

holla! *interj.* ála! álo! na noge! po-
kóncu!

Hölle *f.* pekél; *fig.* einem die — heiš
machen podkúríti komu; Hölle-
peklénski.

Höllenangst *f.* peklénski strah, neiz-
rečeni strah. [néc.

Höllengewohner *m.* peklénsščak, peklé-

Höllengrüt *f.* peklénski rod, vražja
zaléga, vražje pleme (-na).

Höllendrache *m.* peklénski zmaj.

Höllensfahrt *f.* hod —, pot v pekél.

Höllensfeuer *n.* peklénski oženj.

Höllensfürst *m.* peklénski vladár.

Höllengeist *m.* peklénsščak, peklénski
od. hudi duh.

Höllennacht *f.* peklénska oblást (-i).

Höllenschiff *f.* peklénski stroj.

Höllenschmerz *f.* peklénsko trpljenje.

Höllenschloß *f.* peklénska vrata *pl.*

Höllensreich *n.* peklénsko kraljestvo.
Höllenszweig *m.* peklénsko žrelo od.
brezno.

höllich peklénski, vražji, zlódejski.

Holm *m.* holméc; otóček; (Querbalken)
prečnik; *turn.* brádelnica, lést-
venica.

Holper *m.* grbavina, grba, gruda.

holperig grbavinast, grbast, grudast,
grudnat; neráven.

holpern, der Weg holpert cesta je
grbavinasta; (vom Wagen) drncati se,
drkotáti (-ám, drkóčem), strésati se;
spotikati se.

Holunder *m.* bezég, bezgóvec; ipari-

šer — španski bezég, lípovka; Ho-
lunder- bezgóv.

Holunderblüte *f.* bezgóvo cvetje.

Holunderholz *n.* bezgóv les, bezgovina.

Holunderstrauch *m.* bezgóvec; *coll.*
bezgóvje, bezgovina.

Holunderthee *m.* bezgóv čaj.

Holz *n.* les; *coll.* lesovina; Brenn-
drva *pl.*; grünes — sirovina; morjček
— prhljad (-i), gnilád (-i); ein Scheit
— poléno; *dem.* polénce; — spalten
drva cépiti; Bau — fällen les sékati;
Brenn — fällen drva sékati, drváríti;
zu — werden lesenéti, drevénéti; zle-
senéti, zdrevenéti; in Zuegn. mittelst
-ovina od. -ina, z. B. Eichenholz dobo-
vina, hrastovina; Buchenholz búkovina
z.; Holz- (Holz betreffend) lesni; (aus
Holz bestehend) lesén.

Holzabfälle *pl.* ivér (-i) *f.*, ivér *m.*,
trščice *pl.*; *coll.* ivérje.

Holzader, Holzflader *f.* lesna žila, lesna
maróga, imra.

Holzappel *m.* lesnika, lesnjáča.

Holzappelbaum *m.* lesnika, lesnjáča.

Holzapfelmoß *m.* lesnikovec. [lesá.

Holzarbeit *f.* leséna roba, izdelék iz

Holzarbeiter *m.* drvár; izdelovatelj
leséne robe.

holzarm brezdrven, brezlesén.

holzartig drvenast, lesénast.

holzart *f.* drevnica, dreváča, tepáča.

holzband *n.* leséni obróč.

holzbestand *m.* rastóče lesóvje. [nje.

holzbezug *m.* dobívanje lesá, drvárje-

holzbirn *f.* drobnica, loška hruška,
lesnjáča.

holzbock *m.* (Sägebock) kobila, koza;
(Becke) navádni klóv, klěšč.

holzbofen *m.* drvárnica.

holzbüchel *n.* bútura od. narámék drv.

holzdepotat *n.* dodátek, pribóljšek v
drvih.

holzdieb *m.* lesni tat, drvni tat.

holzen les od. drva sékati, drváríti,
les od. drva správljati.

holzer *m.* lesar.

Hölzer *pl.* (Stiefelhölzer) les za skor-
nje, kopita *pl.*, kalúpi *pl.*

hölzern lesén, drven; (ungefähr)
okórén, štorast; (v. Gefährd) pust,
neslástén, neslán.

Holzsparnis *f.* prihranitev drv.
 Holzsäler *m.* drvár.
 Holzsafer *f.* lesno vlakno, lesna lika.
 Holzsaftung *f.* leseni obróbek.
 Holzsaule *f.* gníloba, trohnóba, pr-
 njenje drv od lesá.
 Holzesser *m.* drvojedec, kukec.
 Holzfuhr *f.* voz drv; voznja drv.
 Holzgegend *f.* lesóvje, drvánja.
 Holzgeist *m.* lesna žestina.
 Holzgerechtigkeit *f.* pravica na drva,
 pravica na gozd.
 Holzgrund *m.* leséna podlága.
 Holzhaeker *m.* drvár. [drvi.
 Holzhandel *m.* kupčija z lesom ob. z
 Holzhändler *m.* lesni trgóvec, trgóvec
 z lesom, lesar.
 Holzhaufe *m.* kúp drv; (gejdícht)et
 skládanica, skládalnica.
 Holzigt lesénast, drvéast.
 Holzig z lesom ob. drevjem zarástel;
 lesén, lesnat, drvéén.
 Holzkeit *m.* zagózda.
 Holzkeru *m.* lesni srdék.
 Holzkirche *f.* necépljena črešnja.
 Holzklóh *m.* klada, tnaló, panj, panjáč.
 Holzkohte *f.* drvni ogel; *coll.* drvno
 oglje.
 Holzkráhe *f.* siva vrana, zeléna vrana;
 črna žolna, pivka.
 Holzlege *f.* drvárnica.
 Holzlese *f.* pobírání drv.
 Holzlieferung *f.* dobáva lesá, dostáv-
 ljanje lesa, — drv.
 Holzlos brezdrvéén, brezlesén. [lesá.
 Holzmandel *m.* pománjkanje drv, —
 Holzmarkt *m.* lesni ob. drvni trg, trg
 za les ob. za drva.
 Holzmaß *f.* žir, žirovína.
 Holzmeht *n.* črvojedína, črvojed (-i).
 Holzmuß *m.* listni gnoj.
 Holznaegel *m.* klin.
 Holzpflanzung *f.* gozdni nasád.
 Holzpflege *f.* lesoreja. [drvíšče.
 Holzpláh *m.* tnaló, drvotón, náton;
 Holzpreis *m.* drvna cena.
 Holzreihen *m.* grablje *pl.* za drva.
 Holzreich lesovit, drvnat.
 Holzriehe *f.* drča za drva, drča za les.
 Holzsahe *f.* leséna roba, lesovína.
 Holzsaige *f.* žaga za les.
 Holzsäger *m.* žagar.

Holzsaumlung *f.* zbirka ráznega lesá.
 Holzscheit *n.* poléno.
 Holzschieber *m.* véslíca, lopár.
 Holzschlag *m.* sékanje drv, drvosék;
 posekališče, (frata).
 Holzschlägel *m.* bat, batéc, kij, kijáča.
 Holzschläger *m.* drvár, drvosék.
 Holzschleife *f.* j. Holzriehe.
 Holzschneidekunst *f.* lesorezba.
 Holzschneupe *f.* kljunáč, sloka.
 Holzschnitt *m.* lesorez; Holzschnitt-
 lesorezni.
 Holzschuiter *m.* lesorezéc, izdelovatelj
 lesénih podób.
 Holzschuppen, =schuppen *m.* drvárnica.
 Holzschuh *m.* coklja. [drv.
 Holzschwemme *f.* plavljenje drv, spláv
 Holzservitut *f.* drváščína, služnost
 drvoséka.
 Holzsieb *n.* rešéto, reta.
 Holzspan *m.* ivér (-a, -i), ščep, ščepa,
 treská, trská.
 Holzspanleuchter *m.* čelésnik, čelésnjak.
 Holzsplitter *m.* ivér (-a, -i), ivérje, ščep,
 ščepica, trščica.
 Holzstift *m.* klinéc; *dem.* klinček.
 Holzstoff *m.* lesovína.
 Holzstoß *m.* sklada, skládanica, sklá-
 dalnica, krada.
 Holzstumpf *m.* panj, stor, paróbek.
 Holztaube *f.* divji golób, duplar.
 Holztheer *m.* lesni katran.
 Holztrift *f.* plovba, plavljenje lesa.
 Holzjung *f.* drvárjenje, sékanje drv;
 (Gehölz) grmóvje, šuma.
 Holzungsrecht *n.* pravica drvárjenja,
 drváščína.
 Holzverkauf, Holzversteiß *m.* prodája
 lesá ob. drv.
 Holzverwalter *m.* oskrbník lesá, — drv.
 Holzvorrath *m.* zalóga lesá, — drv,
 lesna zalóga.
 Holzwanje *f.* gozdna stenica.
 Holzware *f.* leséno blagó, leséna roba.
 Holzwärter *m.* logar.
 Holzweg *m.* pot v les, pot v gozd,
 gozdna pot; er ist auf dem — e zašel
 je s prave poti, moti se.
 Holzwerk *n.* lesenína, izdelki iz lesá.
 Holzwurm *m.* kukec, trdogláv, drvotóč.
 Holzzeit *f.* drvárski čas, doba za sé-
 kanje lesá.

Ľolzzucht *f.* lesoreja, lesogója.
 Ľolzzunder *m.* žigra.
 Ľomiletik *f.* homilétika, nauk o cerkveném govornířtvu.
 homiletisch homilétičen.
 Ľomilie *f.* homilija, razkládanje sv. pisma.
 homogen istovřstěn, istoróděn, enovřstěn.
 homolog, homonym *ř.* gleichnamig, gleichlautend.
 Ľomöopathie *f.* homeopatija.
 homeopathisch homeopátřski.
 honett pošten, pristójěn.
 Ľonig *m.* med (-a, -ú), strd (-i); — bauen čebeláriti; — brechen čebéle izpodřzati (-režem), *impf.* izpodřzávati; einem — um den Bart schmierem prilizováti se komú, sladkáti se okóli koga; Ľonig- medéni, medni, strdéni, strdni.
 Ľonigapfel *m.* medeník, mediška.
 Ľonigbär *m.* medved čebelár.
 Ľonigbau *m.* čebelárstvo.
 Ľonigbauer *m.* čebelár, medár.
 Ľonigbehälter *n.* medna posóda.
 Ľonigbiene *f.* medonósna čebéla.
 Ľonigbirne *f.* mednica, medénka.
 Ľonigbrantwein *m.* medénovéc.
 Ľonigerzeugend medoróděn.
 Ľonigesser *m.* medojéděc.
 Ľonigfarben medenobárvěn.
 Ľonigfladen *m.* sat (-a, -ú); *coll.* satovjé.
 Ľonigfliegend medotóčěn, medonósěn.
 Ľonigfrau *f.* medarica.
 Ľoniggasse *f.* medárske úlice *pl.*
 Ľoniggessüß *n.* medovník, medovnják.
 Ľoniggelte *f.* golída za med.
 Ľoniggeruch *m.* duh po medu, vónj po medu, medni duh, medni vónj.
 Ľoniggeschmad: *m.* okús po medu, medni okús.
 Ľonigras *n.* medéna trava.
 Ľonighaft medast, medovít.
 Ľonighandel *m.* medárstvo.
 Ľonighändler *m.* medár.
 Ľonighummel *f.* čmrlj medokrádnik.
 Ľonigkorb *m.* medovnják.
 Ľonigkuchen *m.* medéni ob. strdéni koláč, strdenica.
 Ľoniglese *f.* nabíranje medú.
 Ľoniglippe *f.* medéna úřtnica.

Ľonigmaul *n.* medolízěc.
 Ľonigmuund *m.* medéna ob. medenosládka usta.
 Ľonigprobe *f.* oglěd ob. poskús medú.
 Ľonigquelle *f.* izvřřek ob. izvřr medú.
 Ľonigrede *f.* medosládki govor.
 Ľonigreid medovit, médovnat.
 Ľonigsaft *m.* medéni sok.
 Ľonigsammler *m.* medoběr.
 Ľonigscheibe *f.* sat; *coll.* satovjé, satjé.
 Ľonigschneiden *n.* izpodřzovánje satovjá. [dom.
 Ľonigschnitte *f.* rezljaj kruha z me-
 Ľonigstein *m.* čisti med, čista strd (-i) (ki se cedí iz satovjá), med samotok.
 Ľonigstimme *f.* medosládki glas.
 Ľonigsüß medén, medosládek, sladěk kakor med.
 Ľonigthau *m.* medéna rosa.
 Ľonigtopf *m.* loněc za med.
 Ľonigtrank *m.* medica.
 Ľonigwasser *n.* medéna voda.
 Ľonigwein *m.* medica.
 Ľonigzehent *m.* desetina od medú.
 Ľonizelle *f.* medéni loněek.
 Ľonizins *m.* medarina.
 Ľonorar *n.* nagráda, plačilo.
 Ľonoratioren *pl.* imenitniki, odličnicki, dostojánstveniki, dostojniki, častna gospóda.
 honorieren častiti; počastiti; (bezahlen) nagraditi, plačati; *impf.* plačevati.
 Ľopfen *m.* hmělj; da ist — und Malz verloren vse je izgublěno; Ľopfen-hmeljni, hmelj. [ti.
 Ľopfen hměljiti; ohměljiti, nahméljiti.
 Ľopfenader *m.* hmeljník, njiva za hmělj.
 Ľopfenbau *m.* hmeljárstvo; den — betreiben hmeljáriti, s hmeljárstvom se pečáti.
 Ľopfenbauer *m.* hmeljár.
 Ľopfenbier *n.* hměljevěc.
 Ľopfenboden *m.* svet ob. tlá (tal) za hmělj.
 Ľopfendarre *f.* hmeljna sušilnica.
 Ľopfenfeld *n.* hměljišče, polje za hmělj.
 Ľopfenhandel *m.* hmeljárjenje, kupčija s hmeljem.
 Ľopfenkammer *f.* hmeljnica.
 Ľopfenklee *m.* pólžarica.
 Ľopfenreich hmeljevít.

Hopsenfad *m.* vreča za hmelj.

Hopsenseide *f.* š. Glasčesjeide.

Hopsenflange *f.* kol za hmelj; *fig.* (eine lange hagere Person) dolgež, ran-tež, dolgin.

Hopsenwasser *n.* hmeljevica.

Höpsner *m.* hmeljár.

hopp, hops interj. hop! hops! hopsasa! hopsen poskakovati; poskóčiti.

Höpsler *m.* poskakovávéc, skakáč; po-skók. [slíšati.

hörbar slíšen, slíshljiv, kar se more

Hörbarkeit *f.* slíšnost.

hordchen prislúškovati, prislúškati, posluškovati, prislúšati, na uho vleči.

Hordher *m.* prislúškovávéc, prislúšká-véc, prislúševávéc; = *in f.* prislúšávka, prislúševávka.

Hordhaus *n.* poslušálnica. [vánje.

Hordwinkel *m.* kotiček za prislúše-

Horde *f.* čreda; (v. Menschen) truma, tróp, krdélo.

Hordenführer *m.* krdélnik. [ma.

hordenweise *adv.* na trume, krdélo-

hören slíšati (-šim), čuti (čujem); auf etwas — kaj poslušati; man höre nur le poslušajte; laß — no povéj; daß läßt sich — to je nekaj, ta nekaj veljá; er läßt nichts von sich — ne dá glasú od sebe; er hört nicht auf mei-nen Rath ne poslušá me, ne mara za moj svet.

Hören *n.* sluh, slíšanje; daß einem daß — und Sehen vergeht da preslí-sati ni mogóče.

Hörensagen *n.*, von — po slíšanju, po drugih, od drugih; ich habe es von — povédano mi je, drugi so mi to povédali, od drugih vém.

Hörer *m.* poslušávéc; = *in f.* poslu-šávka.

hörig podlózžen.

Hörigkeit *f.* podlóstvo, podlóznost, podáništvo.

Hörigkeitsverband *m.* zveza podlóstva, podániška vez (-i).

Horizont *m.* horizont, obzór; daß geht über seinen — tega njegov um ne doséze, tega ne douméje.

horizontal vodorávžen, porázžen, hori-zontálnen; — e Gefiederung porázna iz-obrázba.

Horizontalebene *f.* vodorávna —, ho-rizontálna ploskev.

Horizontaltüht *f.* vodorávnost.

Hörnittel *n.* slíšálo.

Horn *n.* rog; *dem.* rožič, rožiček; (Zacken) rogelj; (Blasinstrument) rog, róznica, trobilo; zu — werden roženéti: oroženéti, oroženiti se; Hörner habend rogát; ohne Hörner mulast; von — rožén; mit gewundenen Hörnern vito-róg; Horn- (mit Hörnern versehen) ro-gát; (aus Horn gemacht) rožén.

Hornadler *m.* kljunoróžec.

Hornamboss *m.* rogáč.

Hornarbeit *f.* rožéno delo, rožéni iz-délek, roženina.

Hornarbeiter *m.* roženínar.

hornartig rožénast, rogast.

Hornbeize *f.* rožno lužilo.

Hornbläser *m.* trobívéc na rog; = *in f.* trobívka na rog.

Hornblende *f.* rogováva.

hornen tróbiti, na (v) rog tróbiti.

hörnen bosti (bodem); einander — bosti se; (vom Scheitvel) trkati se.

Hörnerlos brezróž, mulast.

Hörnerschall *m.* trobljenje, trobljava.

Hörneru *m.* slušni živéc.

Horneule *f.* (*Strix otus*) mala úharica.

hornförmig rogast; sich — trümmen rožičiti se. [nogi.

hornfüßig rogondg, s kopitom na hornhart trd kakor rog. [ócnica.

Hornhaut *f.* (im Auge) roženica, belo-hornicht rožénast, rogast.

hörnig rogát.

Hornis *f.* sršen (-šéna); Hörnis- sr-šenov, sršénji.

Hornist *m.* trobéc, trobentáč.

Hornjagd *f.* lov z rogom.

Hornjagen *n.* gonja z rogom, — s trobljenjem, — s trobljavo.

Hornkle *m.* nokóta; device Marije kozúšček.

Hornkraut *n.* (*Cerastium*) smiljka.

Hornmasse, **Hornsubstanz** *f.* roženina.

Hornsalbe *f.* mazilo za rog, kopitna maža.

Hornschlange *f.* rogáta kača.

Hornspäne *pl.* rožni ostrúžki, rožéna strugovina.

Hornstein *m.* dresva, rogoličnik.

Ĥornstoff *m.* rogovina.
 Ĥornung *m.* j. Ĥebruar.
 Ĥornvieh *n.* rogata —, govėja živina.
 Ĥornviehbremse *f.* obad.
 Ĥornviehklauve *f.* parkelj.
 Ĥornwerk *n.* (im Ĥestungsbaue) ro-
 gáto delo, rogovje.
 Ĥorologium *n.* časoslóv. [šálnik.
 Ĥörrohr *n.*, Ĥörtrichter *m.* slušálo, sli-
 Ĥörsaal *m.* poslušálnica, poslušališče.
 Ĥorst *m.* (Ĥebüsch) hosta, gošča, go-
 ščáva; (Nest) gnezdo.
 Ĥorsten (niŝten) gnezdo delati, gnezdo
 iméti (imám), gnézdití.
 Ĥort *m.* (Zufluchtsort) zavétje, pribel-
 žališče, zatočišče; (Schutz) bramba, var-
 stvo, opóra; (Schatz) zaklád, poklád.
 Ĥörweite *f.* slišáj.
 Ĥörwerkzeug *n.* slišálo.
 Ĥose *f.* (meist im *pl.*) hlače *pl.*; *dem.*
 hlačice; (Innenhofen) bregése *pl.*; lange
 Ĥosen svitice, spódnjice *pl.*; die — an-
 ziehen hlače obléci, auch obúti (-bújem);
 Ĥosen- hlačni.
 Ĥosenband *n.* pas; (unter dem Rnie)
 -podvėžek, hlačna podvėza.
 Ĥosenbandorden *m.* podvėzni red.
 Ĥosengürtel *m.* hlačni pas.
 Ĥosenhälfte *f.* hlačnica.
 Ĥosenlatz *m.* hlačna vratca *pl.*, hlačne
 durce *pl.*
 Ĥosenlos brez hlač, brezhláčén.
 Ĥosenschlitx *m.* hlačni rozpórek.
 Ĥosenschnalle *f.* hlačna zapóna.
 Ĥosenträger *m.* hlačnik, narámnica,
 prerámnik, obrámnica. [rálnica.
 Ĥospital *n.* siromášnica; bólnica; hi-
 Ĥospiz *n.* gostišče.
 Ĥostie *f.* (die conŝerierete) sv. Rešnjé
 Teló; jonšt hóstija, oblat.
 Ĥotel *n.* gostišče, gostilnica, hotel.
 hott *interi.* hot! hi hot!
 Ĥub *m.* vzdig, vzdigljaj.
 Ĥube *f.* kmetija, zemlja, zemljišče;
 gauze — cela zemlja, celo zemljišče,
 cel grúnt; halbe — pol zemlje; Drit-
 telshube poddrústvo; Viertel — maselje;
 Ĥüftel — polupoddrústvo.
 Ĥuber, Ĥufner, Ĥübner, Ĥübler *m.* zem-
 lják; Halb — poluzemlják; Drittel —
 poddrúžnik; Viertel — maseljčar.

Ĥübsch zal, brdėk, čedén, ličén; — er
 zaljši, gorši.
 Ĥübschheit *f.* zalost, brdkóst, čednost,
 ličnost.
 Ĥudjen *m.* suléc, suláč.
 Ĥudkepack *adv.* štiporámo, oprtv.
 Ĥudel *m.* (Lappen) krpa, cunja;
 (Lump) lopov.
 Ĥudeler *f.* krparija, šušmárstvo; vi-
 hranje, vihrávost; trápljenje.
 Ĥudeler, Ĥudler *m.* šušmár, krpár,
 krpúcar; vihráč; trapič.
 Ĥudeln šušmáriti, krpáti, krpúcati;
 vihráti; trápati.
 Ĥuf *m.* kopíto, rog.
 Ĥufbein *n.* kopítina kost (-i).
 Ĥufbeschlag *m.* (das Beschlagen) pod-
 kávanje, podkóvstvo; (Hufeisen) pod-
 kėv, podkóva.
 Ĥufbeschlagshule *f.* podkóvska šola.
 Ĥufe *f.* j. Ĥube.
 Ĥufeisen *n.* podkėv, podkóva; *dem.*
 podkóvica; die — aufschlagten podkovati
 (-kújem), *impf.* podkávati; (a. d. Schuhe)
 krampež, krampizár, deréze *pl.*
 Ĥufeisenartige podkóvast.
 Ĥufeisennase *f.* podkovnják.
 Ĥufförmig kopitast.
 Ĥufig kopitén, z rogom.
 Ĥufflattich *m.* lapáh.
 Ĥufmesser *n.* podkóvni nóž, perezilnik.
 Ĥufnagel *m.* podkóvnik, podkóvčar,
 konják.
 Ĥufraspel *f.* podkóvna pila.
 Ĥuffaugethier *n.* parkljár.
 Ĥuffschlag *m.* udár ob. udárec s kopi-
 tom; (d. Fährte eines Pferdes) konjski
 tir ob. sled; (der für d. Pferde gebahnte
 Weg an den Flüŝsen, wenn sie Schiffe
 ziehen) vlačilna steza, steza vlačilnica,
 stegna. [váč.
 Ĥuffschmied *m.* podkováč, konjski ko-
 Ĥuffschmiede *f.* podkoválnica.
 Ĥuffstempel *m.* podkóvni probòj, lúk-
 njičar.
 Ĥüftader *f.* kólkova žila odvódnica.
 Ĥüftbein, Ĥüftblatt *n.* kolėnica.
 Ĥüfte *f.* kólk.
 Ĥüftenbreite *f.* kolėna širina.
 Ĥüftenlahm hróm v kolku. [vgib.
 Ĥüftgelenk *n.* kólkov sklėp, kolėni
 Ĥufthier *n.* parkljár.

Hüftmuskel *m.* kolkova mšica.
 Hüftneru *m.* kolkov živč.
 Hüftweh *n.* bolečina v kolku.
 Hüfsoorbeißer *m.* jámičar.
 Hüfswitzlange *f.* podkóvne ščipalice,
 — ščipávke.

Hügel *m.* grič, hòlm, brdo, breg, kok
 (kolk), hrib; *dem.* griček, holmčec, brdce;
 (Mautwurfs-) krtina; (Grab-) gomíla.
 hügelab *adv.* navzdól.

hügelauf *adv.* vkréber, navkréber.
 hügelbewohner *m.* gričar, holmččan,
 rtinjak, hribovčec.

hügelicht gričast, holmast, brdast,
 hribast, hribčast. [bovit.]

hügelig gričat, brdovit, hribat, hri-
 hügelwand *n.* gričevje, holmje, brdje.

hügelreihe *f.* vrsta gričev, pohólmje.
 hügelrücken *m.* holmsko sleme (-na),
 hrbčt griča.

Huhn *n.* (Henne) kura, kokóš (-i), puta;
 (jungeš Huhn) pišče (-eta), piščanč,
 piška, putka; (1 Jahr alteš Huhn) já-
 rica, járičica; (Nesthuhn) jerebica.

Hühnen *n.* kúrica, pútica, kokóška.
 Hühner- kurji, kokóšji.

Hühnerauge *n.* kurje okó (očesa).
 Hühnerdarm *m.* (*Stellaria media*)
 zvezdnica, auč kurja čreva *pl.*

Hühnerdieb *m.* kurji tat.
 Hühnerer *n.* kurje ob. kokóšje jajce.

Hühnerfleisch *n.* kurje mesó, kúretina.
 Hühnergeschrei *n.* kokodák, kokodájsk,
 kokodákanje.

Hühnerhabicht *m.* kragalj, kokošár.
 Hühnerhahn *m.* š. Nahn.

Hühnerhandel *m.* kokošárstvo, pišče-
 társtvo, kupčija s kokóšmi ob. kúrami.

Hühnerhändler *m.* kokošár, piščetar;
 — *in f.* kokošarica, piščetarica.

Hühnerhaus *n.* kurnik, kúrnica, kur-
 njak, kokošinjak.

Hühnerhirse *f.* kostréba, srakonóga.
 Hühnerhof *m.* kurji ob. kokóšji dvór.

Hühnerhund *m.* pès jerebičar ob. pre-
 peličar. [rečjak.]

Hühnerkoth *m.* kurjak, kokóšjak, kú-
 Hühnerkropf *m.* putáča, pután.

Hühnerlaus *f.* tekút.
 Hühnerleiter *f.* š. Hühneršij.

Hühnermarkt *m.* kurji ob. kokóšji trg,
 trg za kokóši ob. za kúretino.

Hühnerruf *m.* jerebji klic.
 Hühnersiß *m.*, Hühnersißstange *f.* gred
 (-i), *pl.* gredi u. gréde.

Hühnerskall *m.* kurnik, kurnjak, ko-
 košinjak.

Hühnersteige *f.* kurnik, kobáča.
 Hühnersteh *n.* kúretina, perotína,
 perjád (-i), perjádina. [stvo.]

Hühnerzucht *f.* kokošárstvo, piščetar-
 hui! *interi.* hoj! smúk! in einem Hui
 na màh, ko bi (z očmi) trenil.

Huld *f.* milost, blagovóljnost, blago-
 sklónost.

huldigen zvestóbo ob. vérnost priséči
 (-sézem), *impf.* priségati; *fig.* poklán-
 jati se, láskati se, dvorití.

Huldigung *f.* poklónstvo; priséga zve-
 stóbe ob. vérnosti; *fig.* spoštóvanje,
 blagosklónost.

Huldigungseid *m.* priséga zvestóbe ob.
 vérnosti.

Huldigungstag *m.* dan poklónstva, dan
 prisége zvestóbe ob. vérnosti.

huldreich, huldvoll milostiv, milost-
 liv, blagosklón.

Hüllblatt *n.* ovójni —, ogrinjálmi list.
 Hülle *f.* ogrinjálo, zagrinjálo, pokr-
 válo, odévčk; (Decke) odéja, odeválo;
 (Emballage) ovójj, zavójj; in — und
 Hülle haben vsega dovólj iméti (imám),
 na prebitčk iméti.

hüllen zagrniti, ogrniti, pregrniti,
 pokríti (-krijem); *impf.* za-, o-, pre-
 grinjati, pokrívati; sich in e. Mantel
 — v plašč zavíti (-vijem) se, s plaščem
 ogrniti se; *impf.* zavívati se, ogrinjati
 se; (bedecken) odéti (odénem), pokríti
 (-krijem); *impf.* odévati, pokrívati.

Hüllkeldj *m.* ovójčk.
 Hülse *f.* strók; tók; Hülsenfrüchte
 stročje; Hülsenhale lupína, luščina;
 (der Hirse) mekiná; (der Kastanien) je-
 žica; (der Nüsse) robína; (Balg) pleva;
 (am Bajonett) natikáča; (der Patrone)
 tulčec, tók; (aus Papier) ovójka.

Hülsen lüschiti, lüpiti, líkati, líčkati,
 kožúhati, róbcati.

hülsenartig luščinast, lupinast, stro-
 kast, mekinast, ježičast, robinast.

Hülsenfrucht *f.* sočivo; *coll.* sočivje.
 Hülsenfrüchtler *m.* stročnica.

Hülsengewächs *n.* stročnica.

hülsig strokát, laščinát.
 human človekoljuběn, ljudomil, člo-
 véčěn.
 Humanitát *f.* človekoljubje, ljudomil-
 lost, človečnost.
 Humanitátsšjüler *m.* humanist.
 Hummel *f.* čmrlj.
 Hummer *m.* jastog.
 Humor *m.* (dobrá) volja, šaljívost,
 humór.
 Humorist *m.* šaljívěc, humorist.
 humoristický šaljív, humorističěn.
 humpeln hlamudráti, rogačkáti, opo-
 tékati se.
 Humpen *m.* kupa, vrě.
 Humus *m.* rodovitná prst (-i), črna
 prst, brna.
 Humusšhidte *f.* prst črnica.
 Hund *m.* pēs, kuzelj; junger — pse
 (-ta), ščene (-éta), kužej, kužěk, psi-
 ček; der groŕe — (*astr.*) kuzlák; (der
 Böttcher) klešče *pl.*, natežilnik; (Wöpel-
 hund) rudárski vozěk, trúžica.
 hundartig *adv.* pasji; *adv.* pasje.
 hundchen *n.* pesěk, psiček, kužej, kužěk.
 Hunde- pasji.
 Hundegebell *n.* lájanje psov.
 Hundehaus *n.* pesják.
 Hundeloch *n.* pesják; *fig.* temna luk-
 nja, beznica.
 hundert *num.* sto, stotína.
 hundertarmig storök.
 hundertblätterig stolistěn, stoperésěn.
 hundertel *n.* š. Hundertstel.
 hundertens *adv.* stotič, stotnič.
 hundertler *m.* (Ziffer) stotica; (Bank-
 note) stoták.
 hundertlerlei stotér.
 hundertsach stotérěn, stotérnat, sto-
 strök.
 hundertsältig stotérnat, stogúběn.
 hundertsüßig stončg.
 hundertständig storök.
 hunderthaupt *n.* stoglav, stoglavěc.
 hunderthauptig stoglav, stoglavěn.
 hundertjährig stotlétěn; daŕ — e Ŕest
 stotlétnica.
 hundertjährlich *adv.* vsakih sto let.
 hundertmal *adv.* stokrat.
 hundertmalig stókratěn.
 hundertpfünder *m.* stofútnik.
 hundertpfündig stofúntěn.

hundertruderig stovéseln, stovéselnat.
 hundertste (der, die, das) stoti, stotni.
 Hundertstel *n.* stotína, stotínka, stotni
 del.
 hundertsimmig stoglásěn.
 hundertsüßig stodněvěn.
 hunderttausend *num.* stotisoč.
 hundertthellig stodélěn. [ma.
 hundertweise *adv.* na stotíne, stotíno-
 hundertzüßig stojezičěn.
 Hundestall *m.* pesják, pásjica, psinják.
 Hundesteuer *f.* pasji davěk, psetnina.
 Hündin *f.* psica, kuzla.
 hündisch; Hundes- pasji.
 Hundsbiss *m.* pasji ugriz od. popád.
 Hundstoft *m.* malopridněž, lopov,
 pasjevěrec.
 hundsföttich pasjevěrski, lópovski.
 Hundsgras *n.* (Stängelgras) (*Dactylis
 glomerata*) pasja trava.
 Hundshai *m.* kužěk.
 Hundskamille *f.* smrdéla, smrdelika,
 pasja kamilica.
 Hundskette *f.* pasja veríga, pasji laněc.
 Hundskopf *m.* pasja glava; *fig.* peso-
 glávěc.
 hundsköpfig pesoglav, pasjeglav.
 Hundskoth *m.* pasjak.
 Hundskrankheit *f.* pasja bolězěn (-i).
 Hundslager *n.* pasje ležišče.
 Hundslaus *f.* pasja ũš (-i).
 Hundslieben *n.* pasja žívljénje, revno
 — borno žívljénje.
 Hundslodh *n.* pasja luknja.
 Hundspetersilte *f.* mala trobelika, pasji
 petersilj.
 Hundsquede *f.* pasja pírnica.
 Hundstose *f.* šipěk.
 Hundstern *m.* (*Sirius*) kuzlák, pasja
 zvezda.
 Hundstage *pl.* pasji dnevi *pl.*
 Hundstod *m.* (*Aconitum*) pasja smrt
 (-i), oměj.
 Hundsweißchen *n.* pasja vijólica.
 Hundswürger *m.* črmelika.
 Hundswutz *f.* pasja steklina.
 Hundszahnhwurz *f.* (*Erythronium dens
 canis*) pasji zob.
 Hundszunge *f.* (*Cynoglossum*) pasji
 jezik.
 Hüne *m.* velikán, oběr, orják. [míla.
 Hünengrab *n.* óbrska od. orjáska go-

Hunger *m.* lákoto, glad; (Heißhunger) volčja lákoto; (großer, anhaltender —) strádanje, strádež; großer — leiden zelo strádati *od.* gladovati.

Hungerblümchen *n.* gladnica; Frühlings — (*Draba verna*) kurje zdravje.

hungerig, hungriq lačen, lákotěn, gláděn, gládověn; — werden izláčniti se, izlákatí se, izlákotati se, izgładovati se; — werden izlákotiti, izgładovati, sestrádati.

Hungerleider *m.* stradáč, strádavěc, gládúh, lákotník.

Hungerleiderei *f.* strádanje, strádež.

hungern lačen biti (sem), lákoto iměti (imám) *od.* čítiti, glád trpěti (*trpím*); jehr — gládovati, strádati.

Hungersnot *f.* lákoto, strádež.

Hungerstrafe *f.* póst.

Hungerturm *m.* gládómornica.

Hungertod *m.* smrt (-i) za lákoto *od.* gládóm.

Hungertuch *n.*, am — e nagen gládovati, strádati, lakotovati.

Hungrigkeit *f.* lačnost, gládnošt, gládóvnošt.

hunzen kváriti, kazíti; pokváriti, pokazíti; *fig.* psovati (psujem), zmérjati.

Hupf *m.* poskòk, skakljáj, poskakljáj.

hüpfen skóčiti, poskóčiti; *impf.* skakícati, skakútati, poskakovati, skakljáti; (*v. Sprzen*) igráti.

Hüpfen *m.* skakljáč, skakálo, poskakovávec.

Hürde *f.* lésa, pletenica; (Eichhürde) tamar, osěk, ográjá, borjáč.

hürden tamar ográdití, — zagrádití; *impf.* ográjati, zagrájati; tamáriti.

Hure *f.* kurba, blódnica, nečístnica.

huren kurbáti se, nečístovati.

Hurenhaus *n.* kurbíše, hotníšćenica.

Hurenkind *n.* kurbíč, mulčěk, (pankrt).

Hurenlied *n.* nesrámná *od.* umázana pesém (-i).

Hurenpest *n.* kurbíše, hotníšćenica.

Hurenpost *n.* kurbírská zaléga, kurbírská dróhál (-i).

Hurer *m.* kurbír, nečístník.

Hurerei *f.* kurbárijá, kurbánje, hotníštvo; — treiben kurbáti se.

hurerisch kurbírski, kurbárski, nečíst.

hurrah! *interi.* hurá!

hurtig urěn, nagěl, bíz; **hurfig!** hájdi! ála! hitro!

Hurtigkeit *f.* urnost, naglost, brzóst.

Husar *m.* huzár; **Husaren-** huzárski.

hush! *interi.* vs! frk!

hushen smákniti, púhniti, přhniti, šíniti, frkniti.

hüßeln pokašljevati; heiser — hrécati, hrěpati.

husten kášljati; zakášljati, odkášljati se; Blut — kri pljívati (pljújem) *od.* hrkati; ganze Nacht hindurch — cele noči prekášljati, *impf.* prekašljevati.

Husten *m.* kašelj; den — haben kášljati.

Huster *m.* kášljavec, pokašljevavec, kášljálo.

Hut *m.* klobúk; *dem.* klobúček; (Zuckerhut) glava, krhět; ohne — razoglav; — ab odkrij se! odkrijte se!

den — aufsetzen pokriti (-krijem) se, *impf.* pokrívati se.

Hut *f.* varstvo, pažnja, čúvanje, stráza; (Weide) paša, pašník; (das Hüten) pásenje, pašnja, paša; auf der — sein várovati se, páziti, pazko iměti (imám), glédati, čúvati se.

Hutband *n.* trak na klobúku, klobúčni trak.

Hutbirse *f.* ščetka oder krtáčica za klobúk.

Hüten várovati, čúvati; (weiden) pasti (pasem); sich — várovati se, čúvati se, ogíbatí (ogíbljem) se, páziti, glédati; das Bett — bolán lézati (ležím), ne smeti (smem) iz póstelje; das Zimmer — ne iti (idem, grem) iz híše, domá biti (sem).

Hüter *m.* varih, čuváj, čuvár; (Weinbehüter) varovčín; =in *f.* várihinja, čuvájka, čuvarica.

Hutfabrik *f.* klobučárnica.

Hutfabrikant *m.* klobučár.

Hutfeder *f.* peró (-ésa) za klobúkom.

Hutfilz *m.* klobučína, klobučevina.

Hutförmig klobúkast.

Hutfutteral *n.* prevléka za klobúk, klobučnica.

Hutgeld *n.* (Weidegeld) pašnina.

Hutgerechtigkeit *f.* pravica do paše, pašna pravica.

Huthändler *m.* trgóvec s klobúki.

Sutfrämpe *f.* klobučni krajec, klobučni okrajec, krajevci *pl.*

hutlos brez várstva; brez pastírja; (unbedeck) razoglav.

Hutmacher *m.* klobučár.

Hutmacherei *f.*, Hutmacherhandwerk *n.* klobučárstvo; daš — betreiben klobučáríti. [ka.]

Hutmacherin *f.* klobučarica, klobučár-Huttschachtel *f.* klobučnica.

Huttsche *f.* gúgalica, gúgalnica, guge *pl.*, gunca, gúncalica.

Huttschen gúgati (-am u. gúgljem) se, gúncati se, zíbati (-am u. zíbljem) se.

Huttschleife *f.* petlja —, obéz (-i) na klobúku.

Huttschnur *f.* vrvca za na klobúk, klobučna vrvca.

Huttare *f.* pašnina.

Hütte *f.* koča, koliba, bajta; (eine elende Hütte) beznica, kočúra; *dem.* kóčica, kolíbica, bájtica; (Schmelzhütte) plavž, topilnica, talilnica; (im Bergwejen) izdelovalnica.

Hüttenarbeit *f.* delo v topilnicah, — v plavžih.

Hüttenarbeiter *m.* plavžar, topilničár.

Hüttenbesitzer *m.* lastník plavža, fužinar. [zar.]

Hüttenbewohner *m.* bajtar, kočar, kaj-

Hüttengebäude *n.* topilnično poslopje.

Hüttenkunde *f.* plávžarstvo, topilničárstvo.

Hüttenmann *m.* plavžar, topilničár.

Hüttenmännisch plávžarski, topilničarski.

Hüttenwerk *n.* plavž, topilnica, talilnica.

Hüttenwesen *n.* plávžarstvo, topilničárstvo.

Hutweide *f.* pašnik.

Hutzeug *n.* klobučina, klobučevina.

Hußel *f.* krehlj, krljité (suhe hruške ob. jábolka).

Hyacinthe *f.* hiacinta.

Hyäne *f.* hiéna.

Hydr, Hydra *f.* hidra.

Hydraulik *f.* hidrávlika; vodovódstvo.

hydraulisch hidrávličén; vodovóden; — e Preße hidrávlična tiskálnica.

Hydrodynamik *f.* hidrodinámika, nauk o gibanju vode.

Hydrographie *f.* vodopis, vodopísje.

hydrographisch vodopísén.

Hydrologie *f.* vodoslóvje.

Hydrometer *m.* (n.) vodomér.

Hydropath *m.* vodoléénik, hidropát.

hydropathisch vodoléén, hidropátski.

Hydrostatik *f.* hidrostátika, nauk o

ravnótéžju vode.

hydrostatisch hidrostátičén.

Hydrotechnik *f.* hidrotéhnika, vodo-

stávstvo, vodostrójstvo.

Hydrotechniker *m.* hidrotéhnik, izvé-

denéc v vodnih stavbah.

Hydrotechnisch hidrotéhničén, vodo-

stávben.

Hygrometer *m.* (n.) vlagomér.

Hygroskop *n.* vlagokáz, vlagovid.

Hymne *f.*, Hymnus *m.* hválnica, hval-

na pesém (-i); slávnica, slavna pesém.

himna.

Hyper- pre-

Hyperbel *f.* hipérbola.

hyperbolisch hiperbólski.

Hyperkritik *f.* preóstra ob. pretírana

kritika, — océna.

Hypochonder *m.* hipohóndér, turóbnéz.

Hypochondrie *f.* hipohondrija, težko-

miselnost, turóbnost. [bén.]

hypochondrisch hipohóndričén, turó-

hypotenuse *f.* hipotenúza, podpóna.

Hypothek *f.* hipotéka, nepremična za-

stáva; Hypothek- hipotekárni, hipotéč-

ni, zastávni.

Hypothekarforderung *f.* hipotéčna ter-

játév.

Hypothekargläubiger *m.* hipotéčni ob.

knjižni upnik.

Hypothekarschreibung *f.* hipotéčni

zapis.

Hypothekenbank *f.* hipotéčna banka.

Hypothese *f.* hipotéza; (Bedingung)

uvét, pogój; (Voraussetzung, Vermu-

thung) domnéva, podména. [vén.]

hypothetisch uvétén, pogójén; domné-

Hysterie *f.* máternica, histerija.

hysterisch máterničav, histéričén.

Hysteronproteron *n.* histeronproteron,

nasprótni sporéd besedi.

I.

I! *interi*, i! i nu! no! i no!
Ibis *m.* ibis, gavč.
idj jaz; (vor dem Zeitw. *gemeiniglich* umherseht); daš **Iđ** moja oséba, jaz.
Idiographie *f.* ribopis, riboslovje.
Idiolith *m.* okamenéla riba.
Idiophag *m.* ribojéd, ribojédč.
ideal *n.* vzór, ideál.
ideal, **idealistič** vzórén, vzorít, ideálén; pomiseln; (fingiert) mišljen, namišljen, izmišljen.
idealisieren vzoriti, idealizirati; povzoriti.
Idealismus *m.* vzórstvo, idealizém.
Idealist *m.* vzórnik, idealist; sanjár.
Idealität *f.* vzórnost, vzoritost, idealnost.
Idee *f.* misél (-i), pomisél (-i), idéja; es handelt sich um die Realisierung einer großen Idee ide za to, da ostvárimo (oživotvórimo, izvršimo) veliko misél; (Begriff) pójém.
ideell *f.* ideal.
Ideenassociation *f.* združevánje —, družénje —, vézanje pomisli, asocijácija idéj.
Ideengang *m.* povrstnost misli, razvrstba —, sporéd misli.
Ideenkreis *m.* omiselje.
ideenlos brezmiseln, brez misli; er ist — nima misli.
ideenreich bogat z idéjami, mnogomiseln.
idem toisto, ravno tisto, ravno to.
identifizieren istovétiti, istoviti, identifikovati; poistovétiti, izenáčiti.
Identifizierung *f.* istovétba, poistovétba, izenáčba, identifikácija.
identisch istovétén, istovén, isti, ta isti, ravno tisti.
Identität *f.* istovétnost, istovnost, istost, toistost, enákost, identitéta.
id est to je, to se pravi.
idielektrisch samoeléktričén.
Idiom *n.* naréčje, podnaréčje.
Idiosynkrasie *f.* vsečútnost, posebna čútljivost, idiosinkrazija. [idiot.
Idiot *m.* nevédnež, bebč, ábotnik,

Idiotikon *n.* naréčnik, naréčni slovár.
Idiotismus *m.* posébnost kákega jezika, idiotizém.
Idol *n.* *f.* Göðe.
Idylle *f.* seljanka, pastírska pesém (-i), idila.
idyllisch seljanski, idilski.
Igel *m.* jež; *dem.* ježek; **Igel-** ježev.
igelarig ježast, ježevít.
Igelfisch *m.* ježarica.
Igelhaut *f.* ježevína, ježeva koža.
Igelskopf *m.* (*Sparanium*) ježeva ježica.
Ignorant *m.* nevédnež, malovédnež.
Ignoranz *f.* nevédnost, neznanje, malovédnost.
ignorieren ne védeti (vem), ne mé-niti se za kaj; nevédnega se délati, ignorirati; er ignoriert ihn dela, kakor bi ne vedel zanj, prezira ga.
ih vi, ve.
ih, **ihrig** (ih) gehórig) njen; (ihnen zwei gehórig) njun; (ihnen gehórig) njih; (in der Höflichkeitssprache) Vaš; (in Bezug auf das Subject) svoj; sie mögen das Ihrige thun naj storé svojo dolžnost.
Ihro Vaš; — Gnaden Vaša milost; — Majestät Njega Veličánstvo, Njegóvo Veličánstvo.
ihžen vikati.
Ikonograph *m.* slikopiséc, ikonográf.
Ikonographie *f.* slikopis, ikonografija.
Iknologie *f.* slikoznánstvo, podoboznánstvo, kiposlovje, ikonologija.
Ikosaeder *n.* dvajsetérec, ikozaedér.
illegal nepostávén, nezakonít.
Illegalität *f.* nepostávnost, nezakonítost.
illegitim nezakónski. [ljen.
illiquid nejášn, negotóv; neugotóv-
illoyal nezakonít, neprávi, nezávést, nelójáln.
Illumination *f.* razsvetljáva, osvetljáva, razsvečáva, razsvéta.
illuminieren razsvetliti, osvetliti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati.
Illusion *f.* slepilo, omáma, iluzija.

illuſoriſch ſlepilèn, omamljiv, navidežen.

Illuſtration f. ſ. Erläuterung, Zeich-
illuſtrieren ſ. erläutern; illuſtrirte
Zeitung časopis s podobami, iluſtrován
časopis.

Illis m. dehór (dihúr); *Illis*-dehórjev.

Illisfalle f. past (-i) za dehórje. [vina.

Illisfell n. dehórjeva koža, dehorje-
imagineär umiſljen, dozdevèn, ima-
ginären.

Imagination f. ſ. Einbildung.

Imbiss m. prigrizek, založaj, málica.

Immaterialität f. breztvárnost, brez-
snóvnost, breztelešnost.

immateriell brezsnóvèn, breztelešèn.

Immatrikulation f. vpis (v mático,
imenik ic.).

Immatrikulationschein m. vpisni list.

immatrikulieren vpisati, *impf.* vpiso-
vati (v mático).

Immaturität f. negódnost.

Immen pl. medičarji pl.

immer adv. vselej, vsekdar; (ununter-
brochen) vedno, venómér, zmeraj, zme-
rom, ves čas.

immerbar adv. skoz in skoz, venómér.

immerfort adv. vedno, neprenéhoma,
zméraj, zmerom, neprestáno.

Immergrün n. zimzelen.

immergrün vednozelen.

immerhin adv. vsekáko; naj le.

immermehr adv. čedálje bolj, čim-
dálje bolj, čezdálje bolj, bolj in bolj,
vse bolj in bolj.

immerwährend vedèn, neprenehljiv,
neprestán, trájèn; adv. vedno, venó-
mér, neprenéhoma, neprestáno.

immobil nepremičèn, nepremekljiv,
negibèn.

Immobilien pl. nepremičéne pl., ne-
premekljiva poséstva pl.

immoralistisch ſ. unſittlich.

Immoralität f. ſ. Unſittlichkeit.

Immortelle f. neven (neveni), smilj,
smiljka, imortélka.

Immunität f. nedotičnost, svobóščina.

Impensen pl. stroški, potróški pl.

Imperativ m. velélnik.

Imperator m. ſ. Herrscher.

Imperfect n. polupretékli čas.
imperfectiv nedovršèn.

Imperial- cesárski, imperiálen.

Impersonale n. brezosébní glagol.

impertinent neznóšèn; nesrámén, pre-
držèn. [nost.

Impertinenz f. nesrámnost, predřz-

Impfanstalt f. cepilnica osépníc.

Impfsausweis m. izkáz o cépljenju koz.

impfen (pfropfen) cépiti; (Boßen) cé-
piti, osépnice od. kozé stávití.

Impfer m. cepivéc.

Impfling m. cépljenéc.

Impffloss m. cepivo, vcepína.

Impfung f. cépljenje —, stávljenje
osépníc od. koz.

Impfungszeugnis n. izpričeválo o cép-
ljenju koz.

Impponderabilien pl. netežnine pl.,
nevaganíne pl.

imponieren spoštóvanje vzbújati, mo-
ževati, možá kázati (kázem), imenitèn
—, važen biti (sem), imponirati; —

wollen imenítiti se, veljávití se komu
s čim, vážností si dájátí (dájem).

imponierend spoštóvanje vzbujájdè,
moški, važen, znamenit, oblástèn.

Import m. uvóz, dovóznja.

Importen pl. uvózno blagó.

Importeur m. uvozník.

importieren uvóziti, vpéljati; *impf.*
uvázati, vpeljévati.

impofant veleznamenit, velevázèn,
velekrásèn.

Impost m. dávek na blagó, nakláda.

impotent nezmóžèn.

Impotenz f. nezmóžnost.

imprägnieren (Holz) napojíti, nasítiti;
impf. napájati.

Imprimatur naj se natisne; n. do-
volitév v natis.

Improuptu n. brez pripráve (stvar);
duhovíta misel (-i).

Improvifator m. pesnik, ki poje brez
pripráve, improvizator.

improvifiren brez pripráve petí (po-
jem) od. skládati, govoríti.

Impuls m. nagib, nagiblaj, nagón,
podnét, izpodbúda. [dólzba.

Imputation f. pripis, prištéva; ob-
in v, na; (zur Bezeichnung der Be-
wegung) po; im Anfange od začétká,
iz začétká, v začétku, izprva; — Ge-
genwart vpričo (česa), pred (kom); —

der Messe pri maši; — der Thut za-rés; im Sommer po léti; im Winter po zimi; bis — do.

Znangriffsnahme *f.* pričétek, začétek.

Znagriff *m.* skupek, obség, obsézek; (lušžug) posnétek; mit — deš s tem vred. [nja.

Znbetriebshung *f.* začétek obratová-Znbruust *f.* gorécnost, vnétost, iskrénost; mit — lieben goréce ljúbiti, iskréno ljúbiti.

inbrünstig gorèè, vnet, iskrén, plamenèè.

Inbrünstigkeit *f.* s. Znbruust.

Incrassogeshäft *n.* pobíranje novcev, izterjevanje novcev.

Incest *m.* krvosrámnost.

Inchoativ *n.* začétni glagol.

Incidenz; *f.* nastòp, pripétljaj, pripétek, nakljúèba.

Incidenzfall *m.* vmésni zgodèk, pri-tiéni zgodèk.

Incidenzstreitigkeit *f.* vmésni spòr, vmésna pravda.

Inclination *f.* naklòn, nágnjenje.

Inclinationsnabel *f.* nakloníca, naklónska igla.

Inclinationswinkel *m.* naklónski kot.

inclinieren nagibati (-bljem) se (k èmu), težiti (na kaj), nagnjen biti (sem) (k èemu); i. neigen.

inclusive *adv.* s (tem) vred, vštévši, vštévno.

incognito *adv.* nepoznàn, pod tujim iménom. [jiv.

incommensurabel neizmérèn, neizmer-

incommodieren nadlégovati (koga), nadlégo (koma) delati.

Incommodität *f.* nadléga, nadléžnost.

Incompatibilität *f.* nezdrúžnost, nez-lóžnost. [jén.

incompetent brezoblastèn, nepristò-

Incompetenz *f.* brezoblastje, nepri-stòžnost.

inconsequent nedoslédèn.

Inconsequenz; *f.* nedoslédnost. [ka.

Inconvenienz; *f.* nepríliènost, nepríli-

Incorporation *f.* prispojitév, pridrúž-ba, priklòp, priklopitév.

incorporieren prispójiti, pridrúžiti, priklòpiti, utelovíti; *impf.* pridruževati, prispájati.

incorrect nepravilèn, pogrèšèn, hibèn. Incorrectheit *f.* nepravilnost, pogrèš-nost.

Increment *n.* prirástèk, narástèk.

Incrustation *f.* oskorjanina, oskor-jáva, inkrustácija.

incrustieren oskorjati.

Inculpat *m.* zatòženèc, obdolženèc.

inculpieren dolžiti, krivíti; obdolžiti, okrivíti.

Inkunabeln *pl.* inkunábule *pl.*, prvo-tíski *pl.*

incurabel neozdravljiv, neozdrávèn, nezaceljiv, neizleèljiv.

indeclinabel nesklonljiv.

Indefinitum *n.* nedolòèni glagol.

indem *coni.* kadar, ko, med tem ko, v tem ko; (uršáchl.) ker, ki, kajti.

Indemnität *f.* oprostilo, odvezilo, in-demnitéta.

independent s. unabhángig.

Independenz *f.* s. Unabhángigkeit.

indefi, indefien *adv.* med tem, v tem; *coni.* v tem ko, med tem ko, taèas ko, doèim; (conceßiv und mildernd) pri vsem tem pa, pa vendar, toda.

Index *m.* kazálo.

Indian *m.* s. Truthahn. [èin.

Indicativ *m.* znanílnik, znanílni na-

Indizien *pl.* znaki, ovádjljaji *pl.*

indifferent nebrížen, mlaèèn, malomárèn, nemárèn.

Indifferentismus *m.* nebrížnost, mlaè-nost, malomárnost, indiferentizèm.

Indifferenz; *f.* nemárnost; nerazlòè-nost.

Indignation *f.* s. Entrüstung.

indigoblan indigast.

Indigopflanze *f.* indigo.

indirect posrédèn; — e Frage zavísno vprašánje; — e Steuern posrédni davki; *adv.* posrédno.

indiscret (unbescheiden) neskrómèn; (unvorsichtig) nepremíšljen, nepreví-dèn, brez premiselka; (rúchdichtloß) brezozírèn.

Indiscretion *f.* neskrómnost; nepre-míšljenost, neprevídnost; brezozírnost.

individualisieren osébiti, poosébiti,

posámez vzéti (vzámem).

Individualität *f.* posámeznost, oséb-nost, poedinost, individuálnost.

individuuell osébën, posébën; — e Meinung mnenje poediniga človeka, osébo mnenje; — verständigén vsákoga posébej obvestiti.

Individuum *n.* (Person) oséba; (einzelner Mensch) poedinéc, posámeznik; (*res singularis*) posámezna stvar, poedinka.

indolent brezúten, neobčutljiv; malomáren; neróden.

Indolenz *f.* brezútnost, neobčutljivost; malomárnost; neródnost.

Indossament *n.* prenáš menice; hrbtopis, nahrbtnica.

Indossant *m.* prenosnik menice.

Indossatar *m.* indosatar, prejémnik menice.

Indossierung *f.* prenáš menice.

Induction *f.* navód. [vodilo.

Inductionsapparat *m.* elektréno navódilno strokalo.

Inductionsrolle *f.* navódna cev (-i).

Inductor *m.* navodič.

Indulgenz *f.* odpústék, odpúst, priznanésba.

Indult *m.* milostni odlóg, odgóda plačilnega roka.

Industrie *f.* obrtstvo, industrija.

Industrieerzeugnis *n.* obrtni izdelék.

industriell obrtén.

Industrielle *m.* obrtnik; *f.* obrtnica.

Industrieschule *f.* obrtna šola.

industriös obrtén.

ineinander *adv.* eno v drugo, drugo v drugo, eden v drugega, eden v drugem.

infam *s.* jshändlich.

infamierend gródlén, sramotilén.

Infant *m.* infant, španski kraljevič.

Infanterie *f.* pehóta, peši *pl.*; Infanteriepehótni, pešáski; =regiment *n.* pehótni polk, pešáski polk, péšpolk.

Infanterist *m.* pešéc, pešák.

Infantiu *f.* španska kraljična.

Infection *f.* okúženje, okúžba.

Infectionskrankheit *f.* kužna bolézén.

Infel *f.* mitra, škófovška kapa.

inficieren kúžiti, trovati (trujem); okúžiti, oskrútniti, otrovati.

inficiert okúžen, navzét.

Infiltration *f.* vcédék.

infiltrieren vcéditi, *impf.* vcéjati.

Infinitiv *m.* nedolóčnik.

inflexibel nepregibén, nepregibljiv.

Influenz *f.* *s.* Einfluss.

Influenza *f.* hripa, influéncia. [trika.

Influenzelektricität *f.* influéncia elektréinfluiieren *s.* einwirken.

infolge vsled, za, glasom.

in folio v celi poli.

Information *f.* poučilo, napotilo, napóték, navód, navodilo; popraševánje, pozvédba.

Informator *m.* učitelj, odgojitelj.

informieren poučiti, napótiti, obvestiti; *impf.* poučevati, napotovati, obvéščati.

Intra *f.* gostja, góstinja.

Inful *f.* *s.* Infel. [ván.

infuliert z mitro odklikován, infulo-

Infusion *f.* naliv.

Infusionstherapie *n.* močélka.

Inger *m.* *s.* Ingerer.

Ingeborene *m.* roják, domačin.

Ingenieur *m.* inženér, téhniško izobražen veščák v raznih strokah staviteljstva; Ingenieurinženérski; =corps *n.* inženérski oddélek; =kunst *f.* inženérská umétnost.

ingeniös véleúmén, umóvit, bistroúmén, iznajdljiv.

Ingerenz *f.* vpliv; vmešáva; =nahme *f.* vplivanje, ingeréncia.

ingleich *com.* tudi, tako tudi, i, ravno tako, enáko tudi.

Ingredienz *f.* primés (-i), primésék.

Ingrimm *m.* srd, razkáčenost, razjárjenost, zloba, gnev.

ingrimmig srdit, razkáčen, razjárjen, gnevén.

Ingraffung *f.* vknjížba, vpis v knjige.

Ingraffator, Ingraffist *m.* vknjíževávec, vpisovátelj.

ingrossieren vknjížiti, vpisati (-pišem); *impf.* vknjíževati, vpisovati.

Inguer *m.* ingver.

inhaben iméti (imám), v lasti iméti, v moči iméti.

Inhaber *m.* imételj, imétnik; =in *f.* imételjica, imétnica.

Inhabung *f.* iméetje, iménje.

Inhalt *m.* vsebina, obség, obsézék; (Kern) jedro; laut — des Artikels III po besédah člena III.

inhaltén vsebovati.

inhaltlid *adv.* po obségu, vsebinoma.

inhaltlos prazen, brez jedra.

Inhaltsangabe *f.* kazalo.

inhaltsreich obszešen, bogat, jedrnat.

inhaltschwer tehten, preteteten, prevažen.

Inhaltsverzeichnis *n. s.* Inhaltsangabe.

inhärent vsobén, vsobljen, zapopáden.

Inhärenz *f.* vsobnost, vsobljenost.

inhuman nevljudén, nepriljudén, nečloveški.

Inhumanität *f.* nevljudnost, nepriljudnost, nečlovečnost.

Initiative *f.* iniciativa, začetek; pravica začetka; die — ergreifen prvi kaj spróžiti od. začéti.

Injurie *f.* razžalitév na poštenju od. na časti.

Injurienklage *f.* tožba zavóljo razžalitve na poštenju od. časti.

Injurienproceß *m.* pravda zaradi razžaljene časti.

inkrafttreten moč zadobiti, obveljati, v veljavo stópiti.

Inlage *f.* vlóga, vlozba.

Inland *n.* tuzémstvo, tozémstvo, domača dežela (držáva).

Inländer *m.* tozémec, domači državlján, domačin; =in *f.* tozémka, domačina. [ski.

inländisch domáè, todeželski, tozém-

Inlaut *m.* srédnik.

Inleute *pl.* gostáci *pl.*

inliegen držati (držim); vzdřžati.

inliegend priložen, vložen, vpisan.

inne *adv.* notri, znotraj.

innebehalten pri sebi od. v svoji moçi obdržati (-držim), *impf.* obdrževati.

innehaben iméti (imám), v oblasti iméti, v rokah iméti.

innehalten držati (držim); vzdřžati; (střžieren) ustáviti, prekiniti; *impf.*

ustávljati; (aufhören) prenehati, pre-

státi; *impf.* prenehávati; *m. d.* Stimme — premókniti, *impf.* premolkovati.

Innehaltung *f.* zaustáva, pridřžba.

innen *adv.* notri; von — odznótraj; nach — navznóter, vnóter.

Innenwelt *f.* nótranji svet.

inner nótranji, znótranji, znótrajšnji.

innere *n.* notrina, nótranjost, nótranjščina; (des Menschen) srce, duša; (eines Landes) srédina; Minister des

Innern minister za nótranje stvari, minister nótranjih stvari.

innerhalb *praep.* v, med.

innerlich *adi. s.* inner; *adv.* znotraj, odznótraj.

Innerste *n.* srédina, globína, osřžje.

innwerden opáziti, spáziti, zapáziti, zaznáti (-znám), doznáti, dovédeti (dovém) se česa; *impf.* opazovati, zaznávati.

innemohnd bivajóè (v čem); die ihm — e Fertigkeit njemu lastna róčnost.

innig prisřžen, srčen, iskrén, istinit; vróè, goréè; (eng) tesén; innigst gerührt v dušo ganjen od. ginjen.

Innigkeit *f.* prisřznost, srčnost, iskřžnost; goréčnost, vnétost.

inniglich *s.* innig.

Innung *f.* ceh, brátovščina, zádruga, rokodélcev.

Innungsgeld *n.* cehovina.

Innungsvorstand *m.* cehov starejšina, cehov predsédnik, — načélnik.

inoculieren *s.* einimpfen.

Inquirent *m.* preiskovávéc.

inquirieren preiskovati; izpraševati.

Inquist *m.* preiskovávéc; =in *f.* preiskovánka.

Inquisition *f.* preiskáva, preiskóvanje; versko sodišče, inkvizicija.

Inquistor *m.* preiskovávéc; verosódnik, inkvizitor.

inquistorisch preiskovalén.

Inrotation *f.* zavój pravdnih spisov.

inrotulieren spise v zavój dejáti (dénem), *impf.* dévati. [lják.

Instoffe *m.* naséljenč, štanovnik, seinsbefondere *adv.* soséбно, poséбно, zlasti.

inscenieren uprizóriti.

Inszenierung *f.* uprizoritév.

Inskrift *f.* nadpis, napis. [sov.

Inskriftenammlung *f.* zbirka napisin, inscribieren vpisati (vpišem), *impf.* vpisovati.

Inscription *f.* vpis, vpisóvanje.

Insekt *n.* žuželka, žúžek, kúkéc; (Ungeziefer) mrčes.

Insektenblütler *m.* žužkocvétka.

Insektenfresser *m.* žužkojéd.

Insektenlehre *f.* nauk o žužélkah.

Insectenpulver *n.* mrčesni prašek.

Insectenstendel *m.* mače uho (ušesa).
 Insel *f.* otok, ostròv; Fluss — osrèdek; Insel- otòški.
 Inselbewohner *m.* otočan, otòkar; =in *f.* otočanka.
 Inselchen *n.* otòčić.
 Inselgruppe *f.* otòčje.
 Inselkette *f.* pootòčje, otòčja vrsta.
 Inselmeer *n.* otòčnato morje, otòčišće.
 Inselreich otòčnat, otòčen, ostròvnat.
 Inselreihe *f.* ř. Inselkette.
 Inselvolk *n.* otočanje *pl.*, otòkarji *pl.*
 inseparabel nerazdèlen, nerazlòčen, neločljiv.
 Inserat *n.* uvrstilo, uvrstèk; objava, inserát.
 Inseratgebür *f.* uvrstnina, pristojbina za inserát.
 Inseratengeschäft *n.* opravilo časnikarskega uvršèeváca.
 inserieren uvrstiti, *impf.* uvršèevati.
 Inserierung *f.* uvrstítèv (v časnik).
 insgeheim *adv.* tajno, skriváj, skrivši, skrivoma.
 insgemein *adv.* splòh, vòbèe, počrèz.
 insgesammt *adv.* vsi skùp, skupaj, vse spláz.
 Insignel *n.* pečát.
 Insignien *pl.* znaki dostojánstva, — visòke časti.
 Insinuation *f.* prišepetávanje, prilizovánje; podtikanje; vròčba.
 insinuieren vroèiti, izroèiti; *impf.* vroèevati, izroèati; prišepetáti, *impf.* prišepetávati, podtikati; sich — prilizovati se, prikupovati se (komu).
 Insultbetreten *n.* deř Geseřes počètek veljávnosti zakònové.
 insofern *adv.* kòlikor, áko, èe.
 Insolation *f.* solnèanje.
 insolent predržn, objèstèn.
 Insolenz *f.* predržnost. [èila.
 insolvent neplaèevit, nezmòžen pla-
 Insolvenz *f.* neplaèevitost, nezmòž-
 nost plaèila, insolvéntnost.
 insonderheit, insonders *adv.* sosèbno, posebno, osobito.
 insoweit *adv.* ř. insofern.
 Inspektion *f.* nadzorovánje, nadzòr-
 stvo, nadzòr.
 Inspector *m.* nadzòrnik.
 Inspectorat *n.* nadzòrništvo.

inspicieren nadzorovati, nadzirati.
 Inspiration *f.* navdih, navdihnjenje.
 inspirieren navdihniti, *impf.* navdi-
 hati, navdihovati.
 Installateur *m.* naprávnik.
 Installation *f.* umestitev, vpeljáva, vpeljévánje.
 installieren umèstiti, vpèljati; *impf.* umèšèati, vpeljèvati.
 instandhalten v dobrem stanu ohrá-
 niti, *impf.* ohranjevati, vzdrževati.
 Instandhaltung *f.* vzdržévánje, ohrá-
 nitèv v dobrem stanu.
 inständig silèn, neprestán; *adv.* jako, silno, neprestáno, na vso moè; — bit-
 ten živo —, srèno pròsiti.
 Instandsetzung *f.* izvřítèv, izvřšba; urèdba.
 Instanz *f.* stopnja; (Gerichtshof) so-
 dišèe; Behòrde erster, zweiter Instanz
 oblástvo prve, druge stopnje.
 Instanzenzug *m.* red sodnih stopenj,
 pravdni tek po sodnih stopnjah.
 instanzmäßig po sodnih stopnjah.
 instehend nastòpen, bližnji.
 Instinct *m.* nagòn, narávni nagib.
 instinctmäßig *adv.* po narávnmè na-
 gibu.
 instituiieren ustanoviti, napráviti;
impf. ustanávljati, naprávljati.
 Institut *n.* závod.
 Institution *f.* ustanovitèv, napráva, urèdba.
 instradieren odpráviiti, upótiti, napó-
 titi, odlòèiti pot; *impf.* napotovati,
 odlòèevati pot.
 Instradierung *f.* napotilo, napotová-
 nje, odpráva.
 Instruction *f.* navodilo, navòd, po-
 učilo, napótèk, napotilo; (Unterricht)
 pouk, pouèevánje; (der Klage) urèdba.
 instructiv pouèèn, pouèeválèn, napo-
 toválèn.
 Instructor *m.* domáèi učitelj.
 instruieren (Instruction geben) navo-
 dila dati, *impf.* dájati; (unterrichten)
 učiti, pouèevati; eine Klage — tožbi
 prilòge prilòžiti; e. Proceß — pravdo
 urediti; instruiertes Gesuch prošnja s
 prilógami obložena, — opremljena.
 Instruierung *f.* (der Rechtsachen) pri-
 réjanje, priredba, opráva.

Instrument *n.* oróđe, nástroj, instrument; nufifal. — glasbilo; (Rechtshilfe) dokazilo.

Instrumental *m.* družilnik, oródnik, instrumental. [godba.]

Instrumentalmusik *f.* instrumentálna

Instrumentemacher *m.* izdelovateľ glasbil, glasbilni izdelovateľ.

Insubordination *f.* nepokórščina, upór.

Insulaner *m.* f. Inselbewohner.

Insult *m.* napád, sramočenje, sramotiv, onečastba, insult.

insultieren napádati, sramotiti, grdíti, psovati (psujem); napásti (-pádem), osramotiti, ogrdíti. [válen.]

insultierend sramotilén, grdílen, psosiv.

Insurgent *m.* vstáš, vstájknik, upórnik, púntar.

insurgieren vstáti (vstánem) —, vzdigniti se zoper ... , spúntati se; *impf.* vstájati —, vzdigovati se zoper ...

Insurrection *f.* vstája, vstánek, púnt.

Intabulation *f.* vpis v zemljiško knjigo, vknjížba.

Intabulationsbewilligung *f.* dovolitív vknjížbe.

intabulationsfähig vknjížljiv, vpisljiv.

Intabulations-gesuch *n.* prošnja za vknjížbo; =taxe *f.* vknjížnína, vpisnína.

intabulieren vpisati (vpíšem) v zemljiško knjigo, vknjížiti, intabulirati; *impf.* vpisovati v —, vknjíževati.

Integralrechnung *f.* integrálna račún.

integrieren celíti, dopolnjevati, integrirati; docelíti, dopolníti.

integrierend celovit, celoskupén, nerazdrúžen.

Integrität *f.* celovitost, celost, celoskupnosť; poštenost, pravícnost.

intellektuell úmstven, umén, razúmnén, razborit.

Intelligenz *f.* umnosť, razúmnost, umstvo, razboritost; razúmnístvo, inteligénca.

Intendant *m.* intendánt, oskrbník.

Intension *f.* jakost, sila (nótranja), natéza, raztéza.

Intensität *f.* napétost, krepkóča, jakost, silnost.

intensiv intenzívén, močén, raztéžen, natéžen, natánčen; — e Gróße nerazšírjena —, intenzívna količína.

Intention *f.* naklèp, naméra, namísèl (-i), namísèlek.

Intercalare *n.* vmésni dohódky *pl.*

intercedieren potéginiti se —, prósiť za káj.

Interdict *n.* prepóved (-i).

interessant zanimiv, mikavén.

Interesse *n.* zanimanje, zanimivost; (Theilnahme) udeležba; (Nuzen) korist (-i), dobiček, prid, prospéh.

Interessen *pl.* (vom Capital) obrésti *pl. f.*; **Interessen-** obréstni; =ausfände *pl.* zastále obrésti *pl. f.*

Interessent *m.* deléžnik, udeležénec.

Interessentafel *f.* obréstni razkázék.

interessieren zánimati koga, interesířati; daš interessířt mič to me záníma, tega mi je mar; sič — zánimati se, radovédén biti (sem) zastran česa; (theilnehmend) udeležítí se, *impf.* udeleževati se.

interessiert (eigennützig) samoprídén, sebičén, lákomén; — er Mensch samoprídnež, sebičník, lákomník; (betheiligt) deléžen, prizadét.

Interferenz *f.* deš Lichtes krízanje svetlóbe.

interim *adv.* začásno, za nekaj časa, za ta čas, za sedáj.

Interim *n.* začásnost.

interimistisch začásén.

Interims- začásni, medčasni; =schein *m.* začásni list.

Interjection *f.* medmèt.

Interlinearübersetzung *f.* medvrstna prestáva.

Interludium *n.* medígra.

Intermezzo *n.* vmésna igra, vmésnica.

Intermission *f.* prenéhljaj.

intermittieren prenéhati, prestáti (-stánem); *impf.* prenehovati, prestájati; (von der Quelle) presihati.

intermittierend prenehujóč; (von der Quelle) presihajóč.

Internat *n.* nótranje vzgajališče, nótranja šóla.

international mednárodén, sónárodén.

internieren zapréti (-prém), omejití koga na dolóčení kraj; *impf.* zapírati.

Internuntius *m.* internúncij, nížji pápežev poslaník. [nje.]

Interpellation *f.* interpelácija, vprašá-

interpellieren vprášati, povprášati; *impf.* povpraševati; v besédo seči (sezem), *impf.* ségati.

interpolieren uvrstiti, podteknúti (-táknem); *impf.* uvršćati, podtíkati. Interpret *m.* tolmač, razlagátelj.

Interpretation *f.* tolmaćenje, razlága, razláganje.

interpretieren tolmaćiti, razlágati, razkládati; raztolmaćiti, razložiti.

Interpunction *f.* loćilo, interpúncija.

Interpunctiozeichen *n.* loćilo.

Interregnum *n.* medvládje, brezkrálje.

interrogativ vprašálěn.

Intervall *n.* prestánek, medćasje; medglásje.

Intervenient *m.* posredník, posredovávěc; naméstnik.

intervenieren posredovati; vmeš poseći (-séžem).

Intervention *f.* posredba, posredovánje, intervencija.

Intestaterbe *m.* postávni dědič, dědič po zakónu. [na.]

Intestaterschaft *f.* postávna dědišćinim j. vertraut.

Intimat *n.* naznanilo, obvestilo.

intimieren naznániti, na znanje dati (dam), obvestiti; *impf.* naznánjati, na znanje dajáti, obvěšćati.

intolerant nestrpljiv.

Intoleranz *f.* nestrpljivost. [cija.]

Intonation *f.* povzétje glasú, intoná-intonieren glas dati (dám), — povzėti (-vzámem) od. zavzdignúti; *impf.* glas povzémáti.

Intrade *f.* uvòd.

Intransitivum *n.* neprehajálnik, neprehajální — neprehódni glagol. [kar.]

Intrigant *m.* kovárník, lokávěc, spleť-

intrigant kováren, lestiv, lokav, zvit.

Intrigue, Intrige *f.* kovárstvo, lest (-i), zvijáča, spletka.

intriguieren spletke dělati, zvijáče plesti (pletém).

introducieren vpéljati (-péljem), *impf.* vpeljevati.

Introduction *f.* uvòd, vpeljáva.

Introitus *m.* vòd, uvòd.

invalid onemógel, oslabel, opěšan.

Invalide *m.* invalid, onemogli voják, opěšaněc; *fig.* oslabljěnec.

Invalidenfonds *m.* zaklád za onemógle vojáke, zaklád za opěšance.

Invalidenhaus *n.* invalidníca.

Invasion *f.* sovražní navál.

Inventar *n.* inventár; (Verzeichniß) popis imovine.

inventarisieren popisati (-píšem) imovino, napráviti inventár.

Inventur *f.* popis imětká.

Inventurkosten *pl.* popisni od. inventúrní stroški *pl.*

investieren v službo vpéljati (-péljem), uméstiti; *impf.* vpeljevati, uměšćati; Geld — denár vložití.

Investitur *f.* vpeljáva v službo, umeštív.

Invocation *f.* j. Anrufung.

inwärts *adv.* znotraj.

inwendig nótranji, znótranji.

Inwendige *n.* znótranjost, nótranjost, nótranjšćina.

inwiefern, inwieweit *adv.* v kólikor.

inwohnen stanovati, bývati, prebivati.

Inwohner *m.* gostáč, gost; stanovnik, osebénjek, želár; =in *f.* gostaćica, osebénjica, želarica, gostja; — jeit osebénjkovati.

Inwohnerzins *m.* gostášćina.

Inzucht *f.* ovádljaj, znak zločinstvu, obdólžba, obdólžitěv, natolcevánje.

Inzucht *f.* domáča reja, domáča gojítěv (živine).

inzwischen *adv.* med tēm, v tēm, tačas.

irden prstén, zemljén, ílověn, glínast, lončén; —es Geschirr lončéna posóda, lončénina.

irdisch svetěn, posvétěn, zémeljski, pozémeljski.

Edwaren *pl.* prstenína, lončénína, glínína.

irgendin neki, kak, nekak, nekakov, nekakšén.

irgendeiner kdo, nekód; kdorkóli, kdórsibodi; auf —einem Wege nekód.

irgendwas kaj, nekaj; kársibodi.

irgendwann *adv.* kdáj, nekáj; kádárkóli, kádársibodi.

irgendwer j. irgendeiner.

irgendwie *adv.* kakó, nekakó, po nekakem, po nekakšnem; kákorkóli.

irgendwo *adv.* kje, nekjé, kod, nekód.

irgendwoher *adv.* od kóđ, od nekóđ; od kódersibodi, od koderkóli.

irgendwohin *adv.* kám, nékam; kamorkóli, kámorsibodi.

irgendwomit s čim, z nečim; s čimerkóli.

Iris *f.* mávrca, božji stól, védrnica; (Regenbogenhaut) šarenica; (Ödittin) Irida.

Ironie *f.* zasméh, posméh, zasmehovanje, ironija.

ironisch zasmehljiv, posmehljiv, zasmehovalén, porogljiv.

irrational nerazlózžen, iracionalén.

irre blodén, blodljiv, pomótžen, zmotljiv; — reden blesti (bledem), blázniti; — werden zablóđiti; zblaznéti.

Irre *m.* bláznik, zmóčenec.

Irre *f.* blodnja, zмота, zmotnjáva. irreführen zapéljati (-péljem), zvéđiti; *impf.* zapeljevati, zvéjati.

irregehen zablóđiti, zajti (zajdem) u. zaíti (-idem), s prave poti kréniti, pravo pot zgréšiti; *impf.* zahájati.

irregulär nepravilén.

Irregularität *f.* nepravilnost, neréd-

irrelevant nevážžen, brez poména.

irreligiös brezbóžžen, brezvéren. [nost.

Irreligiosität *f.* brezbóžnost, brezvéremadžén móđiti, bégati; premóđiti, izbégati.

irren *tr.* s. irremadžén; *intr.* blóđiti, távati, klátiti se, króžiti; (sich táufchen) móđiti se, váratati se; zmóđiti se, preváratati se; im Zählen sích — uštéti (-štéjem) se; im Reden sích — zaréči (-réčem) se, zaréče se mi.

Irrenanstalt *f.*, Irrenhaus *n.* bláznica, norišénica. [tšv.

Irrefahrt *f.* blodnja, blodnjáva, blóđirgang, Irrgarten *m.* zahodnják, blodnják, blóđišče.

Irregeiß *m.* nevérník, nevérec, krivo- vérec; strašilo.

Irrglaube *m.* kriva vera, krivóverstvo. irrgläubig krivóvéren, krivóverski.

Irrgläubige *m.* krivóvérec, krivóverník; *f.* krivóvérka, krivóvérnica.

Irrgläubigkeit *f.* krivóvérnost.

irrig pomóžen, zmóžen; kriv, nápačen.

irrigerweise, irrig *adv.* pomóžno, zmót- no, zmótoma; napak, krivo.

irritabel dražljiv, razdražen.

Irrelehre *f.* krivi nauk.

Irrelehrer *m.* krivi učitelj.

Irrelicht *n.* vešča.

Irripfad *m.* s. Irriweg.

Irripfal *n.* blodnja.

Irripfahl *m.* bláznost, blođoúmje, umo- bólnost.

irrsinnig blážen, umobólén; der Ir- rsinnige bláznik.

Irsteren *m.* s. Planet.

Irthum *m.* zмота, pomóta, zmot- njáva, blóđnost, blodnja; (Fehler) po- gréšek; (im Zählen) uštévék; einen — begehen zmóđiti se, v zmoto zabrésti (-brédem); Sie sind im — e móđite se, várate se; Irthümer lehren krivo učiti, krive náuke dájati (dájem).

irrtümlich, irrtümlicherweise *adv.* po zmoti, zmótoma.

Irührung *f.* blojénje, blodnja, blođstvo, zмота, zmotnjáva.

Irwahl *m.* kriva misel (-i), blodnja, blođba, krivi dozdévék.

Irweg *m.* stranpót, kriva pot; auf — e gerathen zajti (zajdem) und zaíti (-idem), zablóđiti, zabrésti (-brédem).

Irwisch *m.* s. Irrlicht; strašilo, pošást (-i); *fig.* vetrenják, nestanovitnež.

isabellfarben rjavorumén, rjavožólt, izabélast; ein — es Pferd seréc.

Isgrim *m.* volk; *fig.* mrmrálo, go- drnjálo, zagovédnež.

Islandmoos *n.*, isländisches Moos is- landijski mah, svinjski mah; (in Rr.) bohínski mah.

isodromatisch istobárven.

isodrom istočasén, istodóben.

isodynamisch istomóčen, enakomóčen.

Isolator *m.* samilo, osebito, izolátor.

isolieren sámiti, samóđiti; osámiti, osamóđiti, osébiti; — de Sprachen eno- zložni —, samozložni jezíki.

Isolierraum *m.* osamljivi prostor.

isoliert osamljen, osamél, samóžen.

Isoliertheit *f.* osamljenost, osamélost.

Isolierung *f.* osamljenje, osamóžba.

isomer izomérén, enakodélén.

Isomorphie *f.* istolikost, izomorfija.

isoperimetrisch istoobséžen, istega obsega.

Sjothere *f.* enakolétnica, solétka.
Sjotherme *f.* sotoplica, enakotoplíč-
Sthmus *m.* š. Landenge. [nica.

item *adv.* enáko, ravnotakó, takisto.
Siterationum *n.* opetoválni glagol.
ihig, iht š. ješig, ješt.

J (Jot).

Ja *interi.* dà, kájpada; — wohl to je dà, anti dà; — freilich sevèda, kájpada; — nicht nikár ne, nikákor ne; er ist — fleišig saj je priděn; — sagen pritréditi, prikimati. [jahta.

Jacht *f.* enojámborna brzójádrnica,
Jade *f.* jopa, rokaváč; *dem.* jópica.
Jadeti *n.* jopič, suknjič.

Jagd *f.* lóv; (die Handlung des Ver-
folgers) gonja, gonjba, gonitěv, lovitěv;
von der — leben ob lovu živěti; Jagd-
lovski.

Jagdanzug *m.* lovska obléka.

Jagdbar lověn, lovitěn.

Jagdbarkeit *f.* lovnost, lovitnost;
(Jagdrecht) lovska pravica.

Jagdberechtigte *m.* lovski upravičeněc.

Jagdbezirk *m.* lovski okráj, lovišěe.

Jagdeigentümer *m.* lastník lova.

Jagdflinte *f.* lovska puška.

Jagdfreuel *m.* lovski kvar.

Jagdfreuler *m.* lovski prestópnik.

Jagdgebiet, Jagdrevier *n.* š. Jagdbezirt.

Jagdhege *n.* lovska ográja.

Jagdgeld *n.* lovína.

Jagdgeráth *n.* lovsko oródje.

Jagdgeréht lovu priučěn, vešć; po lovskem običáju, po lovskih pravilih.
Jagdgesetz *n.* lovska postáva, lovski zákon.

Jagdgewehr *n.* š. Jagdflinte.

Jagdhaus *n.* lovska hiša.

Jagdhorn *n.* lovski rog, lovsko trobilo.

Jagdhund *m.* lovski pěs.

Jagdhüter *m.* lovski varih.

Jagdkarte *f.* lovski listěk.

Jagdkundig *v.* lovu izvéden.

Jagdkunst *f.* lovstvo.

Jagdleute *pl.* lovcí *pl.*; (Treiber) gonjáči *pl.*

Jagdliebhaber *m.* prijátelj lova, lovski prijátelj.

Jagdlied *n.* lovska pesěm (-i). [lov.

Jagdordnung *f.* lovski red, postáva za

Jagdgeschäft *m.* lovarina.

Jagdpräsident *m.* zakúpnik lova.

Jagdpolizei *f.* lovski nadzór. [pravo.
Jagdrecht *n.* lovska pravica, lovsko
jagdrehtlich lovskoprávěn, po lov-
ském pravu.

Jagdrechtsausübung *f.* uživanje ob. iz-
vrševánje lovske pravice. [víca.

Jagdregale *n.* vladárska lovska pra-

Jagdschaden *m.* škoda po lovu storjěna.

Jagdschloß *n.* lovski gradič.

Jagdspiel *m.* lovska súllica.

Jagdtasche *f.* lovska torba.

Jagdverbot *n.* prepóved (-i) lova.

Jagdweisen *n.* lovstvo.

Jagdzeit *f.* lovná doba, lovski čas.

Jagdzeug *n.* lovska roba, lovska pri-
práva.

jagen *tr.* lovíti, stréljati; (treiben) góniti, drevíti, podíti; (davontreiben) zapodíti, zadrevíti, izpókati, pognáti (-Zénem); ein Messer in den Leib — prebósti (-bódem) koga, kaj; *intr.* drevíti se, podíti se, lovíti se, pójati se.

Jagen *n.* lóv, lovitěv, gonja, gonitěv.

Jäger *m.* lověc; Jäger- lovski.

Jägerburche *m.* lovski dečák. [lov.

Jägerei *f.*, Jägerhandwerk *n.* lovstvo,

Jägerhaus *n.* lovska hiša; lóvčevá hiša.

Jägerin *f.* lovíca; lóvčevka.

jägerisch lovski.

Jägerkunst *f.* lovstvo.

jägermäßig lovski. [pravo.

Jägerrecht *n.* lovska pravica, lovsko

Jaguar *m.* jaguar; amerikánski —, amériski tigěr.

jäh nagel, brz; (steil) strm, strmó-
vít, strmoglav; (plöcklich) nenáděn.

Jähe *f.* strmína, strměc; (Eile) ná-
glica, hitrica, hitróst.

jählings *adv.* nágloma, nanágloma,
nenádóma, iznenáda, iznenádóma, na
hip.

Jahn *m.* rěd (-i), vrsta, postát (-i);
daß Getreide liegt auf dem — zito leží
v redóvju.

Jahr *n.* leto; daš heurige — letos, létošnje leto, tekóče leto; voriges — lani, lansko leto; bor zivei — en predlanskim; künftiges —, auß — k letu, prihódnje leto; ein gemeines — navádnó leto; in den besten — en v najlépših letih, v najlépši dobi; ein trockenes —, nasses — sušno (suho) leto, močno leto; fruchtbares —, unfruchtbares — dobra —, slaba létina; in einem — e ob letu, v enem letu; ein Mann von — en prilétén od póstarén mož; nach zurückgelegtem dreißigsten — e izpolnívši trideseto leto; über — und Tag érez leto dni, k letu; — aus — ein od leta do leta; nach — en érez nekaj let, za nekaj let; **Jahr-** letni.

Jahrbuch *n.* létnik, letopis.

Jahrbuchschreiber *m.* letopiséc.

Jahrelang mnogolétén, dolgolétén.

Jahres- letni.

jahresalt enolétén, leto stár.

Jahresbericht *m.* letno poročilo, letno izvéstje.

Jahresbeitrag *m.* letni znesék.

Jahresclasse *f.* letni razréd; Leute einer — vrstniki *pl.*

Jahresdotation *f.* letna dotácija.

Jahresfest *n.*, **Jahresfeier** *f.* oblétnica, oblétni god, godišée.

Jahresfrist *f.* leto, letni rok; binnen — v enem letu, k letu.

Jahresgehalt *m.* letnina, letna plača.

Jahresrate *f.* letno plačilo, letnina, letni obrók.

Jahresring *m.* létina, létnica.

Jahresschluss *m.* konéc leta, letni sklèp.

Jahresstag *m.* oblétni dan (dneva), godišée.

Jahresviertel *n.* četrtlétje.

Jahreszahl *f.* letna številka, létnica.

Jahreszeit *f.* letni čas, letna doba, oblétje. [nica.]

Jahrfest *n.* létnica, oblétnica, godov-

Jahrhundert *n.* petdesetlétje.

Jahrgang *m.* letni tečaj, tečaj; (einer

Zeitschrift) letnik, letni zvezék.

Jahrgeld *n.* letno plačilo; *f.* Pension.

Jahrhundert *n.* stolétje, vek.

jährig letén, enolétén.

jährlich *adv.* letén, vsakolétén; *adv.* vsako leto.

Jährling *m.* letnik, letnjak, létnica.

Jahrmarkt *m.* seménj (semnja), (senjém, sejém). [ménj.]

Jahrmarktsgeschenk *n.* semnjina, se-

Jahrmarktstag *m.* semánji dan.

Jahrtausend *n.* tisočlétje, tisoč let.

Jahrtausendfest *n.* tisočlétnica.

Jahrwuchs *m.* letorást (-i).

Jahrzahl *f.* *f.* Zahreszahl.

Jahrzehnt *n.* desetlétje.

Jähzorn *m.* nagla jeza, gnevljivost,

jeznoritost, togóta, togótnost. [tén.

jähornig naglojéžen, jeznorit, togó-

Jalousie *f.* obóknicá, vétrnice *pl.*,

rebráče *pl.*, polkne *pl.*

Jambus *m.* jamb, jambaška stopa.

Jammer *m.* beda, gorjé, sila, nadlóga,

zálost; (daš **Jammern**) jávkanje, tár-

nanje, stókanje.

Jammerbild *n.* podóba zálosti od reve,

tožni od zálovti prizór, obráz, da se

Bogu usmili.

Jammergeheul, = **geschrei** *n.* vek, javk,

vékanje, jávkanje, tárnanje.

Jammergestalt *f.* zálostna od zálovita

podóba.

jämmerlich bédén, zálostén, jádén,

revén, tožén. [toga.]

Jämmerlichkeit *f.* bédnost, révnost,

jammern tárnati, jávkati, vékati, stó-

kati (stóčem), jádikovati; es jammert

mir *sein* Unglück *smili* se mi, žal mi

ga je, umililo se mi ga je, bolí me

njegóva nesréca.

Jammerschade *m.* preškóda, prebéda.

Jammerthal *n.* solzna dolina, dolina

solz.

jammervoll prezálostén, prebédén,

prerévén, zálovit, nadlóžen.

Janitschar *m.* janíčár; **Janitscharen-**

janíčárski.

Jänner, Januar *m.* prosinéc, januar.

jappen *f.* schnappen.

Jasmin *m.* jazmin; **Jasmin-** jazminov.

Jasminstrauch *m.* jazminovéc.

Jaspis *m.* jaspis, jašma.

jäten pleti (plevem); opléti; *impf.*

oplévati; (den Weingarten) müliti;

omüliti.

Jäten *n.* plétev.

Jäter *m.* plévéc, plevác; =in *f.* ple-

vica, plevačica.

Záthauc *f.* srpica, prálica, pleválnica, pleváca, kávéca.

Zauche *f.* gnójnica. [vriskati.

zauchjen úkati, vriskati; zaúkati, za-
zauchjen *n.* úkanje, vriskanje.

Zauchzer *m.* ukáč, vriskáč, úkavěc;
(der Laut) vrisk, zaúk.

jaufen, jaufen mijávkatí; j. heufen.

Zause *f.* málica, mala júžina.

jaufen málicati, málicévati.

Zawort *n.* privolitěv, privolějenje; daš
— geben rečí (rečem) da; privóliti, pri-
kímati; privoljevati, prikímávati.

je *adv.* kdáj; von jeher od někđaj;

je zwei, je drei po dva, po trije; je —
desto čim — tem; več ko — več, bolj
ko — več, kolikor bolj — toliko bolj;
je mehr, je mehr čim več, tem več;
je länger, je schlimmer čim dalje, tem
huje; je nachdem kakor, po tem kakor;
je eher, desto besser čim prej, tem bolje;
prej ko bo, bolje bo.

je! *interi.* jej! i jej! jòj!

jedenfalls *adv.* po vsaki ceni, vsekáko,
na vsak načín, po vsakem.

jeber *pron.* vsak, vsakatéri, slednji,
sléherní; ein — vsakdo.

jedermann *pron.* vsakdo.

jederzeit *adv.* vsěkđar, vsělej, vsak-
čas, vsakđaj.

jedesmal *adv.* vsákikrat, vsákpot.

jedesmalig vsakokrátěn.

jedoch *coni.* vendar, áli, pa, todà,
pa vendar.

jedweder *pron.* vsakatéri, slednji,
sléherní.

jeglicher *pron.* j. jeder.

jeher *adv.* von — odněkđaj, oddávňaj.

Jehovah *m.* Jehóva, Gospód, Bog.

jemals *adv.* kdáj; nekđaj, svoje dni,
njega dni.

jemand *pron.* kdo, nekđó, neki človek.

jemine, o jemine! *interi.* jěmnasta!

jener *pron.* oni; — dort oni-le, le-oni.

jenseit, jenseits *adv.* ónostran, onkraja,
na oni strani.

jenseitig onostránski.

Jenseits *n.* boljše življěnje, posmrťno
življěnje.

Jeremiade *f.* žalostínka, žalostna pe-
sěm (-i), jeremijáda.

Jerichorose *f.* jerihónska roža.

jerum *interi.* jeha, jéhata.

Jesuit *m.* jezuit, jezuitar; Jesuiten-
jezuítski, jezuitovski.

Jesuitenorden *m.* Jezusov řed, jezuit-
ski řed, jezuitovski řed.

Jesuitismus *m.* jezuitizěm.

Jesuskind *n.* Jezusčěk.

jebig sedánji, zdánji.

jeht *adv.* sedáj, zdáj; — gleich pri tej
priči, kđj, přěcej, přěce; — erst šele
sedáj, sedáj šele; von — an odsedáj,
odsihmál, odsihdób; bis — dosedáj,
dozdáj, doslěj, dosihdób, dosihmál.

Jeht *n.* sedánjost, zđanjost, sedánj-
ščina.

jeweilig tačásěn, vsakokrátěn.

Jod *n.* jarěm, igo (izěsa), teléga;
(Jelbmaß) orál (-i, -a); (Jodballen)
blazína, podvál, kobila; (Gebirgsjod)
sédlo; *fig.* sužňost, jarěm.

Jodhalbe *f.* jármasta alga.

Jodbein *n.* podóčnica.

Jodbeinmuskul *m.* úzdasta míšica.

Jodbrücke *f.* most na polah, most
na kobile.

jodhen vprěči (vprěžem), vklěnití;
impf. jármítí, vézati (vežem), vklěpati,
vprěgati.

Jodholz *n.* j. Jod.

Jodmagel *m.* přegělj. [svež (-i).

Jodochs *m.* vprěžení vól; =odjhen *pl.*

Jodpflster *n.* podíz.

Jodriemen *m.*, Jodwiede *f.* gož (-i),
goža, góžvica, dega, jermen.

Jodseil *n.* jármovka.

Jodträger *m.* blazína, podvál.

Jod *n.* jod; Jod= jodov.

Johannis= světega Jáneza; kresni.

Johannisapfel *m.* kresníkovec.

Johannisberr *f.* rdeče —, kresno
grózdjěje, ribez. [*pl.*

Johannisbeersträucher *pl.* grózdjěnice

Johannisbrot *n.* rožič, rožičěk.

Johannisfest *n.* kres, kresni đan, Iván-
jevo; daš — begehēn kresovati.

Johannisfeuer *n.* kres.

Johanniskäfer *m.* kresníca, ivánjšěi-
ca, jáňzevica, svetlícá; *dem.* kresníčica,
svetlícica.

Johanniskraut *n.* (*Hypericum*) krě-
věc, krěnica, krěna zel (-i), sv. Jáneza
roža.

Johannisnacht *f.* kresni večer, Ivánja noč (-i).

Johannisregen *m.* šentjánževčec, šentjánževica.

Johannistag *m.* sv. Jáneza dan (dneva), Ivánji dan; am — o kresu.

Johanniswürmchen *n.* š. Johannisfäfer.

Johanniter *m.* johanit, maltéški vitez; =orden *m.* maltéški réd sv. Jáneza.

johlen kričati, táliti.

Joppe *f.* jopa, jópica; (des Mannes) jópič.

Journal *n.* dnevnik; (Zeit)schrift časnik, časopis, novine *pl.*

Journalartikel *m.* članek v dnevniku.

journalisieren *v.* dnevnik vpisati (vpišem), *impf.* vpisovati ob. zapisovati.

Journalist *m.* časnikar, novinar.

Journalistik *f.* časnikarstvo, novinarstvo, časopisje.

journalistisch časnikarski, novinarski.

juval vesel, dobrovoljen, dobre ob. židane volje. [volja.

Jualität *f.* dobrovoljnost, dobra

Jubel *m.* vrisk, úkanje; *fig.* radost, veselje.

Jubelfeier *f.* Jubelfest *n.* slavnost, slovesnost, slavje, veselica.

Jubelgesang *m.* veselo petje.

Jubelgeschrei *n.* radostni krik, vrisk, úkanje.

Jubelhochzeit *f.* zlata poróka.

Jubeljahr *n.* slávnostno —, sveto leto.

Jubellaut *m.* vrisk, veselí vzklik.

jubeln úkati, vriskati, (radostno) vzklikovati; zaúkati, zavriskati, zavriniti; *fig.* radovati se, veseliti se.

Jubelpaar *n.* zlatoporočénca (*dual*), zakónska dvojica, slavéca srebrno ali zlato poróko.

Jubelpredigt *f.* slávnostna propóved, propóved o svetem letu.

Jubelpriester *m.* zlatomášnik.

Jubelschmaus *m.* slávnostni obéd.

Jubilant, Jubilar *m.* slávnostnik, jubilar, jubilánt.

Jubiläum *n.* oblétnica, jubiléj; sveto leto; (100jäh.) stolétni praznik, stolétnica; (500jäh.) tisočlétnica; (1000jäh.) tisočlétnica.

jubilieren slaviti; š. jubeln. [juhéj!

jud, judrei *interi.* ju! ju ju! juhú!

Juchten *m.* juhtovina, juhta, juftovina, jufta; Juchten = juhtén, juftén.

Juchtenware *f.* juhtovina, juftenina. juden srbéti (srbi), ščeméti (ščemi), skropéti; eine juhende Stelle am Leibe srbečina.

Juden *n.* srbez, srbénje, ščeménje; (Krankheit) srbečica.

judaisieren š. jüdeln.

Judas *m.* Judež; izdajávec.

Judaskuss *m.* izdajávski poljub.

Jude *m.* žid, jüd; Juden = židovski, jüdoovski.

jüdeln jüdití, židovsko se vesti (vedem), židovsko govoriti.

Judenkirche *f.* púnčica, mošnjíčnik.

Judenchaft *f.* židovstvo, židje *pl.*, judje *pl.*

Judicatur *f.* pravosódej, judikatúra.

judiciell pravosóden.

Jüdin *f.* židovka, židinja, júdinja.

jüdisch židovski, jüdoovski.

Jugend *f.* mladost, mlada leta *pl.*; (Personen) mladina, mládež (-i), mladi ljudje *pl.*; — hat keine Jugend mladost je norost; von — auf iz mládega, od mladih nog; Jugend = mladostni.

Jugendalter *n.* mladost, mlada leta *pl.*

Jugendbekannte *m.* znánec iz mladih let.

Jugendbild *n.* podóba mladostí.

Jugendblüte *f.* mladostni cvet, cvet mladostí; prva mladost.

Jugendbuch *n.* knjiga za mládež.

Jugendfreund *m.* prijátelj mladostí, — mladine; prijátelj iz mladih let.

Jugendgefährté *m.* továríš iz mladostí,

vrstnik iz mladih let.

Jugendjahre *pl.* mladostna leta *pl.*,

mlada leta *pl.*

Jugendkraft *f.* mladostna moč (-i).

Jugendleben *n.* mladostno življenje.

jugendlich mladostén, mladéniški, mlad; (hart) nežen; — werden pomladiti se, omladiti se. [nost.

Jugendlichkeit *f.* mladost, mladost-

Jugendreife *f.* doráslost.

Jugendreis *m.* mladostna milóta, milina, drážest (-i).

Jugendschrift *f.* spis za mládež.

Jugendstreich *m.* mladéniški čin.

Jugendünde *f.* mladostni greh.

Jugendwelt *f.* mladina, mladež (-i).
 Jugendzeit *f.* mladostni čas, čas mladosti, mlada leta *pl.*

Juli *m.* mali srpan, julij.

jung mlad, mladolet; — werden mladéti (-im), mladiti se; omladéti, omladiti se, premladiti se, izpremladiti se; *impf.* izpremlájati se; — er Adler orlič; — er Herr gospodič, gospodičič; — e Hühner *pl.* piščeta *pl.*, piščanci *pl.*; — er Hund ščéne (-éta); — e Rahe máče (-eta); — er Menich mladénič, mladec, deček, dečák, fant.

Junge *m.* mladič, mladè (-éta); *n.* mladič, mlado (mládega); *coll.* mladina, mladje; die ersten — n prvi skoti; — werfen skotiti, mláde iméti (imám), storiti; (von Schweinen) oprásiti se; (von der Kuh) oteliti se; (vom Schaf) ojágnjiti se *z.*

Jünger *m.* učénec; vérník.

Jungfer *f.* devica, devójka, mladénka, deklè (-ta), deklina; Jungfer- deviški, deklíški.

Jungferbraten *m.* mrežna pečénka, péčica, poledvíca, ríbrica, zarébrnica.

Jungferhäutchen *n.* deviška kózica.

Jungferhönig *m.* čista strd (-i).

jungferlich deviški, deklíški.

Jungfernkrauz *m.* deviški venč.

Jungfernraub *m.* ugrabítév devójke, ótnica.

Jungfernschwarm *m.* parój, prvéc, devíčník.

Jungfernschwefel *m.* samoráslo žveplo.

Jungfernstand *m.* devíštvo, deviški stan, deklíški stan.

Jungfernwein *m.* samotók.

Jungferschaft *f.* devíštvo, deklíštvo.

Jungfrau *f.* devica, déva, devójka, mladénka; Jungfrau- deviški.

jungfräulich deviški, deklíški.

Jungfräulichkeit, Jungfrauschaft *f.* devíštvo, deklíštvo.

Junggefelle *m.* saméc, neoženjenéc.

Junggefellenshaft *f.* Junggefellenshand *m.* samski stan, sámíštvo, samstvo.

Jüngling *m.* mladénič, mladénec;

Jünglings- mladéniški, mladénčev.
 Jünglingsalter *n.*, Jünglingszeit *f.* mladéništvo, mlada doba.

jüngst *adv.* nedávno, ónkrat, otódi.

jüngste najmlájši; (legte) zadnji, poslednji; der — Tag sodnji dan (dneva); Ihr — s Schreiben Vaše zadnje pismo, Vaše poslednje pismo.

Jungvieh *n.* mladina, jalovina.

Junii *m.* róznič, rženi cvet, kresnik, junij.

Junikäfer *m.* prósnica.

junior mlájši.

Junker *m.* plemič, mladi zlahtnik.

junckermäßig junáški, plémíški.

Junio *f.* Júnóna.

Jupiter (Juppiter) *m.* Júpiter, Zevs.

Jura *pl.* pravoznáštvo.

juridisch pravoslóvén, pravoznánski.

Jurisdiction *f.* sodna oblást, sodstvo; (Kreis) sodnooblástni okraj.

Jurisdictions-gebür *f.* pristojbína sodne oblásti; =norm *f.* pravilnik sodne oblásti.

Jurisprudenz *f.* právníštvo, pravoznáštvo, pravoslóvje.

Jurist *m.* právník, jurist.

juristisch právníški, pravoslóvén, pravoznánski.

Jury *f.* poróta.

Just *n.* právo, pravoznáštvo. [otódi. just *adv.* ravno, rávnočár, právkár, justament *adv.* — nicht pa ravno ne, pa naláše ne.

justieren uravnáti, urediti; *impf.* uravnávati, urejevati.

Justification *f.* opravičba; popráva; usmrtítév.

justificieren opravičiti, *impf.* opravičevati; popráviti, *impf.* poprávljati; usmrtiti.

Justitiar *m.* právník, pravoznánc.

Justiz *f.* pravica; (Rechtspflege) pravosóđe, pravosódstvo; Justiz- pravosódni, sodni.

Justizbeamte *m.* pravosódni urádnik.

Justizbehörde *f.* pravosódna oblástvo.

Justizdienst *m.* pravosódna služba.

Justizetat *m.* proračún stroškov za pravosóđe.

Justizfach *n.* pravosódna stroka; (Justizabtheilung) pravosódni oddélek.

Justizgesehbung *f.* pravosódna zakonodájstvo.

Justizgesehsammlung *f.* zbirka pravosódnih zakónov.

Sufizhof *m.* sodišče; oberster — najvišje sodišče.

Sufizminister *m.* pravosodni minister, justični minister.

Sufizministerium *n.* pravosodno ministertvo, justično ministertvo.

Sufiznorm *f.* pravosodno pravilo.

Sufizpflege *f.* pravosodje.

Sufizrath *m.* pravosodni svetnik.

Sufizsenat *m.* pravosodni svet.

Sufizverwaltung *f.* oskrbovanje pravosodja, pravosodna uprava.

Sufizwache *f.* pravosodna straža.

Sufizwesen *n.* pravosodje, pravosodstvo, pravnštvo.

Juwel *n.* biser, dragi kamen; — en *pl.* drago kámenje, dragotíne.

Juwelhandel *m.* kupčija z biseri, dragotinarstvo, bisernštvo.

Juwelhändler *m.* dragotinar, bisernik, biserár.

Juwelkästchen *n.* skrinjica od skátlica za dragotíne.

Juwelenschnur *m.* dragotínje, nakit od drágega kámenja, bisernína.

Juwelier *m.* dragotinar, juvelir.

Jur *m.* šala, gluma, burka.

Jurbruder *m.* šaljivi dobrovoljček.

Juren šale zbijati, burke ugánjati.

Jurta *adv.* zraven, poleg.

K.

Kaaba *f.* hiša božja v Meki.

Kabel *n.* sidrna vrvi (-i); telegráfska podmórska žica.

Kabel *f.* srečka, žreb. [ka.]

Kabeljau, Kabliau *m.* treská, polénov-kabeln srečkati, žrebati.

Kahjel *f.* pečnica; kahla, lončič.

Kahjelofen *m.* peč (-i) s pečnicami.

Kadi *m.* kadi (-ja), turški sodnik.

Käfer *m.* hrošč, žužek, žuželka, keber; *dem.* hrošček, žužček; **Käfer-** hroščev.

Käferschnecke *f.* oklopnik.

Kaffee *m.* kava; **Kaffee-** kavni.

Kaffeebau *m.* kavárstvo, pridelóvanje kave.

Kaffebaum *m.* kávončec.

Kaffebräun čadast, sajav, rjavkast kakor kava; *s.* a. Dunkelbraun.

Kaffebrühe *f.* kávník.

Kaffeegeschirr *n.* posóda za kavo.

Kaffeehaus *n.* kavárna. [kavo.]

Kaffeemaschine *f.* kavovár, samovár za

Kaffeemühle *f.* mlinič za kavo.

Kaffeestich *m.* kavna gošča, mót.

Kaffeesthale *f.* kávníca, čaša za kavo.

Kaffeeschwester *f.* kavopívka.

Kaffeeseider *m.* kavárnar, kavár.

Kaffeestud *m.* kavni zavrélék.

Kaffeesturrogat *n.* nadomésték kave.

Kaffezeug *n.* prtenína za kavo.

Kaffezimmer *n.* kavárnica.

Käfig *m.* kletka, ptičnica, gajba, kobáča.

Käfigmacher *m.* kletkar.

Kaftan *m.* kaftan.

Kahl gól; (am Kopfe) plešast, plešav, pleš, plešiv, golovrh; — werden góliti se; ogóléti, ogóliti se; (am Kopfe) oplešivéti, plešo dobiti; *impf.* plešo dobívati, plešivéti; (v. Zuch) izlizan, odrgnjen, ogóljen; — er **Klah** golína, góljava, gólčáva; (am Kopfe) pleša; — er Berg gólóvec, gólica.

Kahlbart *m.* golobrádec.

Kahlbärtig golobrád.

Kahlbäuche *pl.* golotfibe *pl.* (*zool.*).

Kahlflügelig golokril.

Kahlheit *f.* gólóst, gólóta; (am Kopfe) plešavost; (Kahle Stelle) golína, góljava, gólčáva, gólica.

Kahlkopf *m.* plešec, plešivec, plešeglávéc, gologlávéc, golobučnik.

Kahlköpfig plešast, plešiv, plešav, pleš, golobučén.

Kahlköpfigkeit *f.* plešavost, plešóta, plešivost.

Kahlrüden *m.* gololédnica, drhtávéc.

Kahlshwanz *m.* goloréпка.

Kahn *m.* plésén (-i), plésnóba, plésnína, (na tekočinah) kan, bersa.

Kahn plésneti (-ejem), bérsati.

Kahnig plésniv, kánast, bérsast.

Kahnpilz *m.* bersna gliva.

Kahn *m.* čoln; *dem.* čolnč, čolničék.

Kahnbein *n.* čolničasta kost (-i).

Kahnförmig čolnast, čolničast.

Raahnmacher *m.* čolnár.
 Raanimakam *m.* kajmakam, turški naméstonik.
 Raaniman *m.* kajman, aligátor, amériški krokodil.
 Raaiser *m.* cesar, car; — šein cesarjevati, carjevati, vládati; Raaiser= cesárski, carski, cesárjev.
 Raaiseradler *m.* cesárski orël.
 Raaiserbirne *f.* cesárska hruška, cesárščica. [grad.
 Raaiserburg *f.* cesárski dvór, cesárski Raaiserhaus *n.* cesárska hiša; — obitelj (-i), — rodovina, cesárski rod (-ú).
 Raaiserin *f.* cesarica, cárica.
 Raaiserkrone *f.* cesárska krona; (Pflanze) cesárski túlipan.
 Raaiserlich cesárski, carski; — er Prinz cesárjevič, cárjevič; — e Prinzessin cesarična; — e Majestät cesársko Veličanstvo, cesaróst, presvétli cesar.
 Raaiserling *m.* (Pflanze) jardána, karželj. [ca.
 Raaisermantel *m.* (Schmetterling) góspiraaiserpflaume *f.* cesárska sliva, damasčánska sliva.
 Raaiserreich *n.* š. Raaiserthum.
 Raaiserschnitt *m.* cesárski preréz, izrèz dèteta.
 Raaisersohn *m.* cesárjevič, cárjevič.
 Raaiserstaat *m.* cesárska držáva.
 Raaiserthum *n.* cesárstvo, carstvo.
 Raaisertochter *f.* cesarična. [ja.
 Raaiserwahl *f.* volitév —, izbór cesár.
 Raaiserwürde *f.* cesársko dostojánstvo, cesárska čast (-i).
 Raajüte *f.* kajúta, izbica na ladji.
 Raakadu *m.* kakadúj, čópasta papíga.
 Raakao *m.* kakáo.
 Raakaobaum *m.* kakáoovnik, kakáoovč.
 Raakaomasse *f.* kakáoovina.
 Raakrlnak *m.* belín, belínčec; hirav človek mrtvaškobléde barve; š. a. Schabe.
 Raakodámon *m.* bes, zli duh.
 Raakophonie *f.* neblagoglásje, slaboglásje, zlovóčje.
 Raaktus *m.* kakt; =pflanzen *pl.* káktice, káktovnice.
 Raalanderlerche *f.* laški škrjánec, kalándra.
 Raalb *n.* tele (-ta); dem. telék, telce, telček, telétece; (männliche) teliček,

junček; (weibl.) telica, junica, teličica, telička; fig. teleban, telébéc; ein — werfen teliti (se); otelíti se, obráviti se, storíti; Raalb= teléčji. [vica.
 Raalbe *f.* telica, junica, jálovka, jálokalben telíti; otelíti se, storíti; (unglücklich) izvréči (-vržem); aufhören zu — iztelíti se.
 Raalber= teléčji.
 Raalberbraten *m.* š. Raalbsbraten. [bast. Raalberhaft telétast; telebálast, teléRaalberhändler *m.* telétar, teličar.
 Raalberkropf *m.* (Chaerophyllum) podlisec, lisa. [létom.
 Raalberkuh *f.* breja krava, krava s telálbern š. kalben.
 Raalbern teléčji.
 Raalberne *n.* š. Raalbsfleisch.
 Raalberfall *m.* telečják, teléčji hlev.
 Raalbsfell *n.* telétina, teletína, telétovina, teléčja koža.
 Raalbsfleisch *n.* telétina, teléčje mesó.
 Raalbleder *n.* telétina, telétovina, teléčje usnje.
 Raalbledern telétoven, od telétine, od teléčjega usnja.
 Raalbs= teléčji.
 Raalbsbraten *m.* teléčja pečénka, pečéna telétina.
 Raalbsbrust *f.* teléčje prsi *pl.*; =drüse *f.* teléčja prsna žleza, priželjc.
 Raalbskeule *f.* teléčja gnjat (-i).
 Raalbskopf *m.* teléčja glava; fig. teleban, telébéc.
 Raalbslab *n.* sirišče.
 Raalbschlegel *m.* teléčje stegno.
 Raalbsviertel *n.* teléčja četrt (-i).
 Raalbszunge *f.* teléčji jezik. [pl.
 Raalbaumen *pl.* drob, drobovina, vampi
 Raalaidophon *n.* kalejdofón.
 Raalaidoskop *n.* krasogled, kalejdoskop.
 Raalender *m.* koledár; dem. koledárček; (Bauern—) prátika.
 Raalenderjahr *n.* koledársko leto.
 Raalendermacher *m.* prátikar.
 Raalendertag *m.* koledárski dan.
 Raalische *f.* koléselj, koléska.
 Raalfatern smolíti, mašiti (s smolo); zasmolíti, zamašiti.
 Raali *n.* kali, kálijev oksid; fohlen= jaures — (Pottasche) kálijev karbonat, pepelika.

Kalium *n.* kalij, kalium.
 Kaliumoxyd *n.* kálijev oksid.
 Kalk *m.* apno; hydroaulfischer — pod-
 vódnó —, hidrávlično apno; gebrannt-
 er — žgano apno; Kalkfalk živo —,
 jedko apno; Kalk- apnén.
 Kalkanwurf *m.* apnéni omét.
 kalkartig apnast, apnénast.
 Kalkboden *m.* apnenína, apnéna,
 apnéna zemlja.
 Kalkbrei *m.* ugašeno apno.
 Kalkbrenner *m.* apnéničar, apnár.
 Kalkbrennerei *f.* apnárstvo.
 Kalkbruch *m.* apnoldm, apnénik.
 Kalkbrühe *f.* belež, apnéna kaša.
 kalken apniti, v apnu móčiti; po-
 apniti, v apnu pomóčiti.
 Kalkerde *f.* apnéna, apníca, apnéna
 prst (-i), apnéna zemlja.
 Kalkgebirge *n.* apnéno goróvje.
 Kalkgrube *f.* apníca, apnéna jama,
 apnénica.
 kalkhaltig apnat, apnovít.
 Kalkhandel *m.* apnárstvo, kupčija z
 apnom; den — betreiben apnáríti.
 kalkicht apnast, apné nast.
 kalkig apnat, apnovít.
 Kalklöcher *m.* apnogáséc.
 Kalkmergel *m.* apnéni lápor.
 Kalkmehler *m.* apnoméréc.
 Kalkmild *f.* apnéni belež, apnica.
 Kalkmörtel *m.* malta, mórt.
 Kalkofen *m.* apnénica.
 Kalkofen *m.* síga.
 Kalkpat *m.* drstév (-a).
 Kalkstein *m.* apnénič, apník, apnénik;
 blauer — sinji kamén, sinjak, sinjéc.
 Kalktuff *m.* apnéni mačék, lehnjak.
 Kalktrophie *m.* lepopiséc, krasopiséc.
 Kalktrophie *f.* lepopisje, krasopisje.
 kalktrophisch lepopisén, krasopisén.
 Kalkmüser *m.* razglabác; samotár,
 tukéc; skopúh, stiskácé.
 kalkmüsern razglabati, mózgati; sa-
 motáríti; skopáríti, stiskati.
 kalkmieren těsiti, miriti; utěsiti, po-
 miriti.
 Kalmus *m.* kólmež.
 kalt mrzel, studén; (frostig) mrazén,
 zimén; (kühl) hladén; (eifig) ledén;
 — werden mřzniti, mřzléti; omřzniti,
 omřzléti; (b. Speifen) hladiti se; ohla-

diti se, izhladiti se; *impf.* ohlájati se,
 izhlájati se; — sein zebsti (zebe me);
 es ist mir — mřaz mi je, mřzlo mi
 je, zebe me; es wird — mřzlo —,
 hladno postája, mřzlo —, hladno pri-
 hája, mřaz se dela.
 kaltblütig hladnokřvén; *fig.* mřzel,
 ledén, mřtév, neobčutljiv.
 Kaltblütigkeit *f.* hladnokřvnost; ne-
 občutljivost.
 kaltbrüdig hladnokřhék.
 Kälte *f.* mřaz, zima, mřzlóta, mřa-
 zóta; (Kühle) hlad (-a, -ú), hladnost,
 hladnóta; trocken — suh mřaz, golo-
 mřázica, suhomřázica; (Stoß) zmřz-
 lina, zmřzal (-i).
 Kältesieber *n.* mřzlica.
 Kältegrad *m.* stopinja mřaza, mřa-
 zótna stopinja. [(-i).
 Kältemischung *f.* mřazotvórna změs
 káften hladiti; ohladiti, omřziti;
impf. ohlájati.
 kaltherzig hladnosřčén, mřzosřčén.
 Kaltherzigkeit *f.* hladnosřčnost, mřzo-
 sřčnost.
 källich mřzlotén, mřazótén, mřzi-
 kast, hladén.
 Kältsinn *m.* mřzlodúšje, mřzlost, mřz-
 lóbnost, mřzlóba.
 kaltsinnig mřzlodúšén, mřzlóbén.
 Kaltsinnigkeit *f.* Kältsinn.
 Kaltwasser *n.* mřzla —, studéna voda.
 Kameel *n.* velblód, kaméla; Kameel-
 velblóddji, kamélji.
 Kameelhaar *n.* velblódba zima, kamé-
 lja dlaka.
 Kameelstute *f.* velblódica, kaméla.
 Kameeltreiber *m.* velblódar.
 Kameelwolle *f.* velblódba volna.
 Kameelzeug *n.* tkanina od velblódba
 dlake.
 Kameelziege *f.* lama.
 Kameelott *m.* blago iz mikane volne.
 Kamerad *m.* tovariš, drug, pajdás,
 (sprěznik).
 Kameradschaft *f.* tovarištvo, tovarišija,
 pajdásstvo.
 Kamille *f.* kamilica; Kamillen- ka-
 milični; =thee *m.* kamilični čaj, ka-
 miličnik.
 Kamin *m.* dimnik; (im Zimmer) leva,
 kómen.

Kaminfeger *m.* dimnikar, strgar; =lohn *m.* ometnina, strgarina.

Kaminröhre *f.* dimniška cev (-i).

Kaminofol *n.* podsuknjica.

Kamm *m.* grebén, hrbét, sléme (-na); (in der Mühle) zob (-a u. -ú), paléc; (b. Webestuhl) glavnik, brdo, grebén; Haarfamm glavnik, česelj, česálnik; Woll— grebén, gradáša, mikálnica, držalica; Kamme- grebénast.

Kammacher *m.* glavnikar, glavničar; =Handwerk *n.* glavničarstvo.

kammartig grebénast.

Kammbank *f.*, Kammbrett *n.* polica.

Kammbaum *m.* (in den Sägemühlen) rázvora, razvör.

Kammbürste *f.* ščetka.

kämmen česati (češem); počesati; (die Wolle) grebénati, gradášati, mikati (-am u. mičem), držati; ogrebénati, omikati, odrzáti.

Kämmer *m.* česávec.

Kammer *f.* stanica, soba, čúmnata, izba; Augen— očesni prekát; optische Dunkelkammer temnica, temna sobica; Sandels- und Gewerbe— kupčijska in obrtna zbornica, — kómora; Reichskammer državna zbornica.

Kammeramt *n.* kómorni urád.

Kammerbezirk *m.* zbornični okraj.

Kämmerchen *n.* sobica, izbica.

Kammerdiener *m.* kómorni strežáj; =in *f.* hišna, kómorna strežájka.

Kämmerer *m.* kómornik, ključár.

Kämmererswürde *f.* kómorništvo, ključárstvo.

Kammerfrau *f.* kómornica. [pl.]

Kammergefälle *n.* kómorni dohódki

Kammerherr *m.* f. Kämmerer.

Kämmerin *f.* kómornica; česávka.

Kammerjungfer *f.* hišna.

Kammerprocurator *m.* kómorni zago-vornik, — odvétnik, — prokurator.

Kammerprocuratur *f.* kómorno odvétništvo, kómorna prokuratúra.

Kammerwasser *n.* prekátna mokrina (*phys.*).

Kammerwesen *n.* državno dohodárstvo.

Kammerrose *f.* hišna.

kammförmig grebénast.

Kammgarn *n.* mikana volna.

Kammgebirge *n.* grebénasto pogórje, grebénasto goróvje, grebéní *pl.*

Kammgras *n.* (*Cynosurus*) grebenik.

Kammgriff *m.* (*turn.*) dlanski prijem, spodnji prijem.

Kammhaar *n.* gríva, izčesék.

Kammhöhe *f.* visokost górskega grebéna (*geogr.*).

Kammkraut *n.* marjética.

Kammlinie *f.* páčevnica.

Kammlihe *f.* ničavnica, nítečnice *pl.*, níčnice *pl.*

Kammrad *n.* paléno —, grebénasto koló (-ésa), palčénjak.

Kammwerk *n.* páčevje.

Kammwolle *f.* mikana —, grebénana —, gradášana volna.

Kämpfe *m.* boritelj, boréc, bojevávéc.

Kampf *m.* boj; (Gefecht) borba, bór; (Schlacht) bitév, bitka; (Krieg) vojna, vojska; (Ringen) borjenje, boritév, metánje; Kampf- bojni.

Kampfbegier *f.* bojazélnost.

kampfbegierig bojazéln, bojevit.

kämpfen bojevati se, boriti se, biti (bijem) se, vojskovati se, boj biti (bijem), boj bojevati; mit Glend — ubijati se, révo prodájati.

Kämpfer *m.* boritelj, bojevávéc, boréc, bojni, bojevnik.

Kämpfer *m.* káfra; Kämpfer- káfrni.

Kämpferbaum *m.* káfrna lavorika.

Kämpfergeist *m.* kávrovec.

Kämpferöl *m.* káfrno ólje. [boj.]

kampffähig dobér —, sposóbén za

Kampffeld *n.* bojíšče, boríšče.

kampffertig na boj —, za boj pri-

právljen, — gotóv.

Kampfgefährte *m.* sobojník, soboje-vávéc, soboréc, soboritelj.

Kampfgesang *m.* bojna pesém (-i);

vojáška pesém (-i). [vpitje.]

Kampfgeschrei *n.* bojni krik, bojno

Kampfgestümmel *n.* bojno vrvénje,

bojni metež, bojni hrup.

kampfgewohnt boja vaju.

Kampfgewühl *n.* bojni metež, bojna

vreva, bojni trušč.

Kampfhahn *m.* svadljivéc, togótnik;

fig. togótnik, prepirljivéc.

Kampflust *f.* bojevitost, bojeválnost,

bojazélnost, borljívnost.

kampflustig bojevit, bojevalen, borljiv, bojaželjen. [han.]

kampfmüde (od) boja truděn, — upékampfsulaš *m.* bojišće, bojevališće, borišće, bojno torišće, — polje, poprišće.

kampfrofs *n.* bojni kónj. [nica.]

kampfschule *f.* borilnica, bojna učilnica.

kampfspiel *n.* bojna igra.

kampfsüchtig *s.* streitsüchtig.

kampfsübung *f.* bojna vaja, vaja —, vadba v boju.

kanarienvogel *m.* kanárčec, kanárčák.

kanaster *m.* *s.* knaster. [dénčec.]

kandelsüder *m.* kándisov sladkor, (le-šunguruj *n.* klokan, kenguruj.

kanindjen *n.* domáči od pitomi zajec, kunec, kraljik.

kanindjenschell *n.* kunčevina, koža domáčega zajca.

kanne *f.* ročka, majólíka, konva; *dem.* majólíca, kónvica; (Krug) vřč.

kannefas, kanevas *m.* kanafas, jadrovína, konópno platno.

kannegießer *m.* *s.* žinggießer; *fig.* politiški modrián pri vřču vína.

kannegießerei *f.* politiško modrovánje pri vřču vína (píva).

kanneleukohle *f.* svetlogoréči premog.

kannekraut *n.* prėslica.

kanneweise *adv.* na vřče. [náda.]

kanonade *f.* stréljanje s topóvi, kano-

kanone *f.* tóp, kanón.

kanonen Donner *m.* grménje topóv, tujnáva.

kanonengießer *m.* topar, topolívčec.

kanonenhut *m.* topovina.

kanonenkugel *f.* topóvska krogla.

kanonenmetall *n.* *s.* kanonenhut.

kanonenstufs *m.* strel iz topa, strel s topom.

kanonier *m.* topničár, topník.

kanonieren *s.* topóvi stréljati.

kannte *f.* rob, křn; *dem.* robčec, robič; (Rand) kraj, okrájčec; (am Scheid) kra-

ječ, rob, obróbek; brechende — loměči rob (*phys.*); Schnitt — urézni krajčec.

kannte *m.* (*n.*) četverořóbo ravníli.

kannten na robe od robóve obrézati (-režem); okrájiti; *impf.* obrezovati; okrajevati.

kantenachse *f.* robóvna os (-i).

kanntenlinie *f.* (črta) robovníca.

kanntenrut *n.* ruta z okrájki.

kanntenwinkel *m.* robóvni kot. [řídka.]

kantharide *f.* španska muha, kanta-

kanthol; *n.* otesáni les.

kanstig robát, oglát, krnjav; in Zusan-

ammenjegungem -rób.

kanstine *f.* vojáška kréma.

kanzel *f.* léca, prídižnica, prížnica; =beredsamkeit *f.* cerkvéna zgovórnost.

kanzelredner *m.* cerkvéni govórník, pridigar, propovedník.

kanzelvortrag *m.* cerkvéni govor z léce, pridiga, propóved (-i).

kanzlei *f.* pisárna, pisárnica, kancelija; kanzlei-

pisárniški, kancelijski.

kanzleibeamte *m.* pisárniški urádník.

kanzleidiener *m.* pisárniški sluga.

kanzleidirector *m.* pisárniški ravnítelj.

kanzleierfordernisse *pl.* pisárniške potrebšćine *pl.*

kanzleisatz *m.* pisárniško opravílo.

kanzleigebür *f.* pisárína, pisárnína.

kanzleimäßig pisárniški, kancelijski.

kanzleipauschale *n.* pisárniška popreč-

nína, poprečna vsota za pisárniške potrebšćine *pl.*

kanzleipersonale *n.* pisárniško osebje.

kanzleirequisiten *pl.* pisárniške potrebšćine *pl.*

kanzleischreiber *m.* pisár.

kanzleischrift *f.* kancelijsko písmo, — písánje.

kanzleisprache *f.* urádni —, pisárniški jezik. [slóg.]

kanzleistil *m.* urádna písáva, urádni

kanzleiwesen *n.* pisárništvo.

kanzler *m.* kancelár, kancelír.

kanzlist, kanzelist *m.* kancelist.

kapann *m.* kopún.

kapannen rezati (režem), skopíti, kopúniti.

kapannenbraten *m.* pečení kopún.

kapelle *f.* molílnica, kapéla; *dem.* kapélica; (Musik) godba, gódbeni zbor, kapéla.

kapellmeister *m.* kapélník.

kapier *m.* gusár, korzár, pomórski

rópar; róparska ladja.

kapier *f.* kápera. [list.]

kapierbrief *m.* gusárski —, korzárski

kaperei *f.* gusárstvo, ladjelòv, brodolòv, pomórski rop.

kapern ladje loviti, — pleniti; ladje uloviti, — upleniti, — vzéti (vzámem).

Kapernsauc f. káperna omáka.

Kaplan m. kaplán, duhovni pomočnik; Kaplans- kaplánski.

Kappe f. čépicica, kapa; (Pelz-) kučma, čamer; (an der Deichsel) okov; (beim Stiefel) kápica; (am Dreschflegel) gož (-i), goža.

kappen kápiti, kápíčati; okápiti, okápíčati; (den Baum) okléstiti, obsékati, otrébiti; *impf.* okleščevati, obsekovati; (den Hahn) kopíti, rézati (režem), kopúniti; skopíti.

Kappenblume f. j. Eijenhut.

kappenförmig čépicčast, kápast.

Kappenmuskel m. kápasta mišica.

Kappenring m. oglávník.

Kapper m. sekáč.

Kappweise f. čópasta sinica, (sinica) čóparica.

Kappnaht f. nadšiv.

Kappweide f. navádna vrba.

Kappzaun m. brzda, uzda z obvézo na nosu.

Kapsel f. toka, možnjica, škátlica; (in der Botanik) glavica, tobólčec, peščišče; (der Hülsenfrüchte) strdk; (am Gewehr) kápica, klobuček.

Kapselfrucht f. glavíčasti plod.

Kapuze f. oglávníca, kukúlica.

Kapuziner m. kapucín, kapucínec.

Kapuzineraffe m. kúklasta ópica.

Kapuzinerkloster n. kapucínski samostán.

Kapuzinerkresse f. kapucínka, kapucínska kreša.

Kapuzinerorden m. kapucínski red.

Kar n. kotél; gorska kotlína, grapa.

Karat n. karát.

Karatgewicht n. karátna teža.

karatieren karatovati.

karätig karátén.

Karassche f. (*Cyprinus carassius*) karas, plósk.

Karawane f. karavána; Karawanenthee m. karavánski —, ruski čaj.

Karbatzche f. korobáč, bič.

karbatzchen korobáčiti, bičati.

Karbunkel m. j. Carbunkel.

Kardätsche f. greben, drzáj, gradáše pl.; (für Pferde) ščetka —, krtáča za konje.

kardätschen grebenati, držati, gradášiti; (Pferde) ščetkati, krtáčiti. [*bot.*

Karde f. (*Dipsacus*) ščetica, ščetka

Kardendistel f. gladež, ščetica.

Karfiol m. cvetni óhrovt, karfjól.

Karfunkel m. živordévi rubín, ognjé-nec, karfúnkelj; j. Carbunkel.

karg skop, skopárski, skoporit, stisljiv, skrljiv, škrtljav; pičel.

Karge m. skopúh, škrtljavéc, stiskáč; f. skopúlja, škrtljavka.

kargen skopovati, skopáriti, skrljati.

Kargheit f. skopóst, škrtljavost; pičlost.

kärglich pičel, borén, revén, siromá-šen; *adv.* pičlo, borno, revno, skopóma.

Kärglichkeit f. pičlost, siromášnost, bornost.

Karmesin n. karmezín.

karmesinfarben (carmoisinfarben) karmezínast, karmezínov, višnjélast.

Karmin m. j. Carmin.

karnüffeln pestíti, biti (bijem); na-pestíti, nabíti.

Karpfen m. kráp; Karpfen- krápov, krápji.

Karpfenbrut f. krápja zaléga.

Karpfenfleisch n. krapovína, krápje —, krápovo mesó.

Karpfenteich m. krápovnik, krapovnják, ribnik za krape.

Karre f. taliga, tačka, samokólnica, samotéžnice pl., kólečka n. pl.

Karren m. kola n. pl., kolca n. pl., vozilo; (Dünger-) kóš, gnojni kóš; (zweiräderig) gare pl., dvokólnica, ciza.

karren tačkati, tačkáriti, na tačkah vóziti. [*pl.*

Karrenfeld n. (in den Hochalpen) podi

Karrenführer, Karrenschieber n. taligar, tačkar, vozáč (s tačko).

Karregaul m. taligáš, kljuse (-eta).

Karrenspritze f. brigálnica na malih kólih.

Karst m. krämp, kopáča.

Karsten s krämpom kópati (kopljem).

Karstformation f. kraška tvorba, kraševína.

Kartätsche f. kartéča, s króglami napólnjena topóvska patróna.

Kartaune f. kartávna, neko strelno orodje.

Karte *f.* list; *dem.* listek, listič; (Spiel—) kvarta, karta; —u spilen kvartati, kártati (se); (geograph. —) zemljevid, zemljekaz, mapa.

Kartell *n. m.* dogovor; združba.

Karten- listovni; kvartni, kartni.

Kartenblatt *n.* kvarta, karta.

Kartenbrief *m.* zalépka.

Kartengeld *n.* kvartarina, kvartášečina, plačilo za kvarte.

Kartensammlung *f.* zemljevidna zbirka, atlánt.

Kartenspiel *n.* kvartánje, igra s kvártami.

Kartenspieler *m.* kvartáč, kvartopírčec, kartáš; =in *f.* kvartávka, kvartopírka.

Kartensempel *m.* kvartni kolék, kolék za kvarte.

Karthäuser *m.* kartuzijánec; =kloster *n.* kartuzijánski samostán.

kartieren listáríti.

Kartoffel *f.* krompír, korún, podzémlica; **Kartoffel-** krompírjev, korúnov.

Kartoffelacker *m.* krompíršče.

Kartoffelbau *m.* sajénje —, pridelovánje krompírja.

Kartoffelbrantwein *m.* krompírjevčec, korúnovčec, krompírjevo —, korúnovo žganje.

Kartoffelsäule *f.* krompírjeva gnílna, krompírjevo gnitje.

Kartoffelfeld *n.* š. **Kartoffelacker.**

Kartoffelkraut *n.* krompírjevka, krompírjevica.

Kartoffelpilz *m.* krompírjeva gliva.

Kartoffelsalat *m.* krompírjeva saláta.

Kartoffelschimmel *m.* krompírjeva plesen (-i).

Karviol *m.* š. Karfiol.

Kaschmir *m.* kašmírška tkanína.

Käse *m.* sir; (v. süßen Topfen) skuta; zu — werden siriti se; usiriti se, sesiriti se, zagrísti (-grizem) se, zakrk-niti; Käse- sirni, sirnat.

Käseartig sirast.

Käsebereitung *f.* sirarstvo, napravljánje sira.

Käseform *f.* torilo (za sir).

Käsehandel *m.* kupéjja s sirom, sirarstvo.

Käsehändler *m.* sirar; =in *f.* sirarica.

Käsekammer *f.* sirnica.

Käselab *n.* sirišče, sirilo.

Käselab *m.* hléb sira.

Käsemade, Käsemilch *f.* sirni črv, črv v siru, sirna pršica.

Käsemilch *f.* sirotka, sirotčv.

Käsen siriti; usiriti, sesiriti; *intr.* š. unter Käse: zu Käse werden.

Käsenapf *m.* lončec za sir, sirnik; (Käseform) torilo (za sir).

Käserne *f.* vojášečnica, kasárna.

Käsefüure *f.* sirna kislína.

Käsestaub *m.* prš.

Käsestoff *m.* sirnína.

Käsewasser *n.* sirnica.

Käsecht sirast.

Käsig sirčen, sirnat.

Kastanie *f.* kostanj; **Kastanien-** kostánjev; =baum *m.* kostanj, kostánjevo drevó (-ésa).

Kastanienbraun kostánjev, kostánjast, kostánjeve barve.

Kastanienholz *n.* kostánjevína, kostánjev les.

Kastanienwald *m.* kostánjevje.

Kästchen *n.* omárica, skrinjica.

Kaste *f.* vrsta, pleme (-éna), kasta.

Kastelen trpínčiti, múčiti, trápiti.

Kasten *m.* omára, (postávčec); (überhaupt) shramba, (Truhe) kovčeg, skrinja; (Breiterbergschlag) obdž.

Kastengeist *m.*, **Kastensen** *n.* odlóčenost —, duh neednosti med rodóvi ob. pleméni.

Kasuar *m.* kazuar.

Katafalk *m.* mrtváški odér.

Katakomba *f.* podzemska gróbnica, katakomba.

katalektisch nepopóln, kataléktičen.

Katalepse *f.* mrtvíčnost.

Katalog *m.* imeník, zapisnik, katalog.

Kataplexie *f.* obmrlost.

Katarakt *m.* slap, vodopád.

Katarrh *m.* náhód, katár.

Katarrhalfieber *n.* nahódna —, katárna vročica.

katarrhaltig nahóden, katáren.

Katastrophe *f.* prevrát, preobrát, prekrét, katastrofa.

Katedjese *f.* izpraševálni pouk, učenje v vprašánjih in odgovorih, katehéza.

Katedjet *m.* verski učitelj, učitelj veroznántstva ob. verozakóna, katehet.

Katechetik *f.* nauk v vprašanjih in odgovorih, katehétika.

katechetiſch izpraševalén, katehétičén, katehétski.

katechifieren verozákon —, krščánski nauk učiti; učiti v vprašanjih in odgovorih.

Katechismus *m.* krščánski nauk na vprašanje in odgovór spisan, katekizém.

Katechumen *m.* človek, pripravljajoč se na krst, novóvernik, katehumen.

Kategorie *f.* vrsta, razred, rázpol (-óla), kategorija.

kategorisch *adi.* dolóčen, brezpogójén, brezuvéten, kategóričen; *adv.* dolóčno, narávnost, brezpogójno. [tév.]

Kategorisierung *f.* uvrstitév, razvrstiténer

Kater *m.* maček; (ſcherzweise) mucék.

Kathedra *m.* učiteljska stolica, katédra.

Kathedrale, **Kathedralkirche** *f.* stolna cerkev, stólnica.

Kathete *f.* katéta. [tér.]

Katheter *m.* močevòd, sečevòd, katéta

Kathetometer *n. m.* oglomer, katetometer.

Kathode *f.* izhòd, katóda (*phys.*).

Katholicismus *m.* katóličanstvo, katólištvó, katolicizém.

Katholik *m.* katóličan, katólik, katóliški kristján; =in *f.* katóličanka, katóliška kristjana.

katholisch katóliški.

Katun *m.* katún.

Kattunen katúnov.

Kattunfabrik *f.* katunárnica, továrna za izdelóvanje katúna.

Kattunweber *m.* katunár.

Kattunvolle *f.* bombáz za katún.

kaßbalgen *ſich* rváti (rujem) se, tégati se, páliti se, méitati (mečem) se, premetávati se.

kaßbalger *m.* rváč, pulež, trgávcs; =ei *f.* rvánje, metánje, trganje.

kaßden *n.* mače (-ta), múcka, múnica; (Blütenſtand) máčica; =baum *m.* máčičarica, máčičnica.

kaße *f.* mačka, muca, muna; (Geldgürtel) maček, pas, opásék; (Unſer) maček, kotva; Kaßen= mačji.

kaßenaue *n.* mačje okó (očésa); er hat — *n* gleda kakor mačka.

kaßenaugig mačjeòk, mačjih oči.
kaßengeſchrei *n.* mijávkanje, mijávèk, mačje drenje.

kaßengold *n.* mačje zlató (*min.*).

kaßenjammer *m.* maček, metež; er hat einen — lasjé ga bolé.

kaßenklee *m.* zajčja noga.

kaßenkraut *n.* (*Teucrium marium*) mačji vrednik, úrhovica; (*Valeriana offic.*) zdravilna ſpajka, božjástnica.

kaßenninze *f.* mačja —, divja meta.

kaßennusik *f.* mačja godba, mijávèk; — maßen po mačje zagósti (-godem).

kaßensilber *n.* mačje srebró (*min.*).

kaßensprung *m.* mačji skòk; biß dahin iſt ein — dve, tri stopinje je do tja, dva-, trikrat prestópiš, pa si tam.

kaßentiſch *m.*, am — ejjen za pečjó —; v kotu jesti (jem).

kaßerei *f.* oderúſtvo.

kaßerer *m.* odrtník. [chern.]

kaßern kávdrați, gávdrați; j. a. wu-

kaßerwelfch *n.* ſpakedráni jezik, kolobócija, nerazúmno brbránje, žlabudránje.

kaßerwelfch ſpakedrán; — reben nerazúmno brbráti, žlabudráti.

kauen zvéčiti, gléviti, zvekáti, zvériti; (Tabak) čikati; požvéčiti, pre-zvéčiti; *impf.* požvekovati; wieder—prežvekovati.

kauer *m.* zvekáč, zvekávèc.

kauern čepéti, kúčati (-im), ničati (-im); (brütend) hoden) ždèti (ždim); ſich — počéniti, *impf.* počépati.

kauf *m.* kup, kupilo, kupnja, kupičèk; (Ankauf) nakúp, kupčija; (Geld) kúpšèina; kupnina, kup; ſichlechten — maßen okúpiti se; zu — e haben napróđaj iméti (imám); wohlſeifen — eš dober kup, v dober kup, cenó, v ceno, po ceni; — nach Probe kup po obrázcu, po zórcu; mit in den — nehmen s čim drugim vred kúpiti; der — iſt zurúckgegangen kupčija se je razdrla; vom — e leben na kupilo ob. kupičku živéti; Kauf= kupni.

kaufbar kupén, kupljiv.

Kaufbrief *m.* kupno písmo, kupni list.

kaufen kúpiti; *impf.* kupováti, kupávati; ſichlecht — okúpiti se; alles — pokúpiti, ponakúpiti; *impf.* pokupováti.

Šaufer *m.* kupec, kupovávéc; =in *f.* kupovávka.

Šauffahrer *m.* povélnik trgóvske ladje; (Schiff) trgóvska ladja.

Šauffahrtschiff *n.* trgóvska ladja.

Šaufgegenstand *m.* kúpljena reč (-i), kupovina.

Šaufgeld *n.* kupnina, kúpšćina.

Šaufgeschäft *n.* kupója, kupno opravilo, kupovánje.

Šaufhandel *m.* kupéja, trštvo.

Šaufherr *m.* š. Kaufmann.

Šaufladen *m.* prodajálnica. [*pl.*]

Šaufleute *pl.* trgóvci, tržci, kupčevávci
kúpljíd kupen, kupljív; podkúpen, podkupljív; — an sich bringen kúpiti; pokúpiti, kúpoma pridobíti. [*vost.*]

Šauflichkeit *f.* kupljívost; podkupljí-

šaufling *m.* kúpljenec, kúpljenček.

Šaufluft *f.* kupéljivost, kupovitost, tržljivost.

šaufluftig kupéljiv, kupovít, tržljiv, radokúpen.

šaufluftige *m.* kupec.

Šaufmann *m.* trgóvec, tržec, kupec, kupčevávéc.

šaufmännlich trgóvski.

Šaufmannschaft *f.* trgóvci, tržci, kupčevávci *pl.*; (Handel) kupéjstvo, trgovina, trštvo, trgóvstvo.

Šaufmannsfrau *f.* trgóvka, kupčevávka; kupčevávčeva sopróga. [*na.*]

šaufmannsgeschäft *n.* kupéja, trgoví-

šaufmannsgut *n.* kupéjjsko —, tržno blagó, kupéjjska —, tržna roba.

šaufmannslehrling *m.* kupéjjski —, trgóvski učénec.

šaufmannsstand *m.* š. Handelsstand.

šaufplatz *m.* tržíšće, trg, semnjíšće.

šaufpreis *m.* kup, kupna cena, kupnina.

šaufrecht *n.* kupna pravica.

šaufschilling *m.*, šaufsumme *f.* kúpšćina, kupnina. [(*-i*)]

šaufstück *n.* kupovina, kúpljena reč

šaufvertrag *m.* kupna pogódba.

šaufvertragslösung *f.* razkúp.

šaufwert *m.* kupna vrednost.

šaufwirth *m.* kapelj, glaváč.

šaufkopf *m.* bosoglavéc, mlada žaba, butoglavéc. [*čica.*]

šaufnappe *f.* kapelj, glaváč, ponóv-

kaum komaj, tóliko da, komaj da, jedva.

šaumuskel *m.* žvekávka. [*čén.*]

šaufisch razjédén, razjedljiv, kávstí-

šaufschuk *m.* *n.* proževina, kavék.

šaufschukbaum *m.* kavékukovéc.

šauwerkzeuge *pl.* žvekála *pl.*

šauz *m.* čuk, skovír, skovík; (Geizhals) skopúh, skopin, stiskáč; nári-

šcher — bedák, budálo, bebéc; reich

— bogatín, bogatínec; wunderlicher

— čudák, čudén človek.

šebsehe *f.* prilézništvo, hotništvo.

šebskind *n.* postránski —, nezakónski otrók, (pankrt), mulček.

šebsmann *m.* priléznik, hotnik.

šebweib *n.* prilézница, hotnica, nalóznica, pridružnica, nezakónska žena.

hech držén, predržén, drzovít, smél, svojív.

šechheit *f.* drznost, predržnost, smélost, drzovítost.

šegel *m.* stožec, čunj; abgestuhter — prisékan stožec; — scheiben takljáti (krogle), kegljáti; Berg — kopa.

šegelbahn *f.* takljíšće, kegljíšće.

šegelförmig stožkast, čunjast, kópičast.

šegeln takljáti, tákati, kegljáti; (e. Schub thun) zatóčiti, zatakljáti.

šegelschieber *m.* takljáč, tákavéc, kegljáč.

šegelschnäbler *m.* debelokljún.

šegelschnecke *f.* zvrk; Gewebe — pretkáni zvrk; Marmor — mrámorasti zvrk.

šegelschnitt *m.* presék stožca.

šegelschnittlinie *f.* stožkoséčnica.

šegelsumpf *m.* prisékani stožec.

šehl — goltni; žlebni.

šehlbohrer *m.* žlebasti sveder.

šehlbuchstabe *m.* goltnik.

šehldeckel *m.* jeziček.

šehle *f.* grlo, goltánec, dušnik; (Vertiefung) žleb (-a u. -ú).

šehlen žlébiti; uzlébiti.

šehlflosser *m.* grloplútka.

šehlhobel *m.* žlebnik, poličnik.

šehlkopf *m.* jábolko, krhélj.

šehlkopfdeckel *m.* jábolčni poklopéc.

šehlkopftzündung *f.* vnetje jábolka, vnetje krljja.

Rehllaut *m.* goltnik, goltni glasnik.
 Rehlinne *f.* žleb (-a u. -ú).
 Rehlucht *f.* š. Bräune; (bei Pferden) vnetje v sápniku, (kelžuh).
 Rehraus *m.* pomët, doskóčnica.
 Rehrbesen *m.* metla.
 Rehre *f.* obrát, okrët.
 rehren mesti (metem); pomësti, *impf.* pomëtati; (umwenden) obrñiti, prekúcniti, okrëniti; *impf.* obráçati, prekucevati; den Rücken — hrbët pokazati (-kážem), petë odnésti (-nésem), poçediti jo; sich an etw. — maráti za kaj, róðiti za kaj, mar biti (je) komu česa ob. za kaj; (sich zu etw. — izpreobrñiti se, izprevrëdi (-vržem) se; *impf.* izpreobráçati se; in sich gefehrt zamíšljen, v misli zatopljen.
 Rehricht *n.* *m.* smeti *pl. f.*, smetje, pomëtki *pl.*
 Rehrichthausen *m.* smetišče.
 Rehrein *m.* ponavljajóči se poslédnji del vsake kítice; pripévëk, refrén.
 Rehrschaukel *f.* smetilnica, smetiščnica, smetnica, smetnjáča.
 Rehrseite *f.* hrbët, naróbe-stran (-i), naróbná stran (-i); auf der — naróbe, naopak.
 Rehrum *m.* zágata; — machen petë pokazati (-kážem).
 Rehwinkel *m.* smetišče, smetnjak.
 Rehwisch *m.* omélo, ométalo.
 reifen réžati (-ím), gobeždáti, dreti (derem) se ob. lájati nad kom.
 Reifer *m.* režávëc, lájavëc, gobeždálo, zadírüh; =in *f.* režávka, lájavka. [čën. keifisch režav, lajav, gobeždav, zadirheil *m.* klin, klinëc; (Spalt—) zagózda, klin; (ein — Brot) zagózda, kos (-a u. -ú); (an Kleidern) kozica; *dem.* klinëk, zagózдика.
 keilartig klinast.
 Keilbein *n.* zagózdница.
 keilen cépiti —, klati (kóljem) s klinom; hñein — klin zabíti (-bíjem), zagózditi; *impf.* klin zabíjati.
 Keiler *m.* š. Eber.
 keilförmig š. keilartig.
 Keilhaue *f.* pik, krámp, kljunáča.
 Keilpresse *f.* tiskálo s klinom.
 Keilschlüssel *m.* zagózda.
 Keilschrift *f.* klínasto pismo.

Reim *m.* kal (-i), cima, klíca, mladíka; *dem.* kalëc, kalëk, címica; *fig.* zaróðëk, spočëtëk, séme (-na).
 Reimblatt *n.* kalíca, klíčni list.
 Reimen klíti (klíjem), kalíti, címiti se, (kalí) gnati (ženem); priklíti, priklíti, izcímiti se, pognáti; *impf.* pogánjati; *fig.* zaróðiti se, izcímiti se; *impf.* zarájati se.
 reimfähig kaliv; zaróðën.
 Reimkern *m.* jedro.
 Reimknospe *f.* popëk.
 Reimkorn *n.* tros.
 Reimling *m.* kalëk; mladíka.
 reimvoll kalovit.
 Reimwürfeldchen *n.* koreníčica.
 Reim nobëðën, nobën, nijëðën; níkák, níkákšën.
 Reinerlei níkák, níkákřšën; auf — Art po níkákem, po níkákřšëm, po nobëni çeni, níkákör ne.
 Reinerseits od níkód, od níkóder, od nobëné strani.
 Reineswegs níkákör ne, kratko in malo ne, po nobëni çeni, v nobën kup.
 Reimmal níkdar ne, níkóli ne, nobënkrat ne.
 Reih *m.* kelih; čáša, kupa; *bot.* čáša; *dem.* čášica.
 reihartig čášast, kupast.
 Reihblatt *n.* čášni list.
 reihförmig š. reihartig.
 reihlos brezčášën.
 reihständig nadčášën.
 Reile *f.* (Maurerkelle) (zidárska) lopática, žlica, ometáča.
 Reiler *m.* klet (-i), kónoba, hrám; (im Weinberge) zídánica, (feiner) klečúra, klečánja; Keller= kletni.
 Reilerassel *f.* š. Rffel.
 Reileri *f.* kletí *pl. f.*, kletárstvo.
 Reilerhals *m.* šija, priklet, kletni vñòd; (*Daphne mezereum*) volëin.
 Reilerloch *n.* kletní dušëk, — oddušëk.
 Reilermeister *m.* ključár, kletár.
 Reilerwurm *m.* š. Rffel.
 Reilner *m.* točáj, točár, natákar, kletár; =in *f.* točájka, točarica, natákarica, kletarica.
 Reiler *f.* stiskálnica, tlačílnica, ma-stílnica.
 Reilerbaum *m.* ovnič, ovën.

Kelterer *m.* mastivčec, tlačivčec, ma-
stáč, tlačár.

Kelterhaus *n.* mastilnica, tlačilnica.
kelttern mastiti, tláčiti, stískati, dró-
zgati.

kennbar znatěn, poznátěn, viděn.

Kennbarkeit *f.* znatnost, poznátost.

kennen znati (znam), poznáti, po-
znávati; (wissen) védeti (vem); kennen
lernen upoznáti, spoznáti; *impf.* upo-
znávati, spoznávati.

Kennen *n.* poznanje, znanje; umš —
za spoznanje.

Kenner *m.* poznavátelj, znatelj, po-
znávčec, poznátelj; (Fachmann) veščák;
= in *f.* poznaváteljica, znáteljica, po-
znávka, poznáteljica; veščákinja.

Kennerschaft *f.* znáteljstvo, poznavá-
teljstvo; izvédenost.

kennlich znatěn, poznátěn; — ma-
chen poodčítiti, na videž postaviti.

Kennlichkeit *f.* poznátost, znatnost.

Kennnis *f.* znanost, znanstvo, ved-
nost, veda; (Kennen) znanje, vednost;
zur — bringen naznániti, na znanje
dati (dam), razglásiti; *impf.* naznánjati,
na znanje dájati, razglásati; zur all-
gemeinen — und Darnachachtung na
splošno znanje in ravnanje; da se
bode sploh védelo in po tem ravnálo;
zur — nehmen na znanje vzéti (vzá-
mem); in — setzen obvestiti. [nja.

Kennnisarm malovéděn, píčlega zna-
kennntnisses nevéděn, neuk, prazěn.

Kennnisnahme *f.* seznavanje; zur —
na znanje.

Kennnisreich mnogovéděn, učěn, ob-
sěžnega znanja.

Kennung *f.* znanje, poznanje, znak;
(bei Pferden) glen, rupa.

Kennzeichen *n.* známenje, znak, beleg.

Kennzeichen znáčiti; oznáčiti, opisati,
zaznámiti; *impf.* označevati, opisovati.

Kennzeichnung *f.* zaznamenilo, oznáčba.

Kennziffer *f.* znamka, zaznámek.

Kerbe *f.* zaréza, škrtá; (am Stiele) deš
Drehschlegels) gožnik.

Kerbel *m.*, Kerbelkraut *n.* krebúlja,
krebúljica.

kerben rovášiti, škrtati; zarovášiti,
zarézati (-réžem); *impf.* zarezováti;
gefertigt narézan (*bot.*).

Kerbholz *n.* rováš.

kerbig zarézan, narézan.

Kerfe *pl.* žučélke *pl.*

Kerker *m.* ječa, temnica, jetniščnica,
voza, traňa; im — halten v ječi ob.
zaprtéga iméti (imám), jéciti.

Kerkerhaft *f.* zapór.

Kerkermeister *m.* jetničár, ječár, tem-
ničár.

Kerkermeisteramt *n.* jetničárstvo, je-
čárstvo.

Kerkermeisterin *f.* jetničarica, ječa-
rica, temničarica.

Kerkerstrafe *f.* ječa, zapór, kazěn (-i)
ječe; lebenslängliche — dosmrtna ječa.

Kerkersträfling *m.* jetník.

Kerl *m.* dečko (-a), možák; ein starker
— korenják, junák, hrust; e. s. chlechter
— potepúh, zanikarnež, lopov; ein
alter — staréc, dedec; ein braver —
poštenják.

Kermes *m.* kermes; Kermes- kermesov.

Kern *m.* jedro; (das Getreide) zrno;
(v. Steinobst) koščica; (der Apfel, Bir-
nen) pečka, peček, peška; (des Stam-
mes) stržén; (der Pflanze) sémé (-na);
(das Beste) jedro, cvet (-a u. -ú), izbór.
Kernanfaß *m.* nastávek jedra.

Kernbeißer *m.* dlěsk.

Kernfaul po stržénu gníl, gnilega
stržéna.

Kernfest krepěk, korenjáški, čvrst.

Kernfrucht *f.* pečkáti plod.

Kerngehäuse *n.* peščíšče.

Kerngesund zeló zdráv, prav zdráv,
zdráv kakor ríba.

Kernholz *n.* sredína, čvrsti les, gosti
les; das dunfle — črnjáva.

Kernhülle *f.* jedrni ovójek, objédrje.

kernicht jedrnast, zrnast.

kernig jedrn, jedrnat, jedrén; čvrst,

jak, krepák.

Kernkörperchen *n.* jedrce.

Kernlos brezkoščičěn, brez koščíc,
bábíčast.

Kernobst *n.* pečkáto sadje.

Kernpilz *m.* jedrasta glíva.

kernreich jedrnat, zrnat; jedrovít,
zrnovít, pečkovít.

kernschalig mlínčast, krlhív; — es
Holz mlínčavina, krlhíví les.

Kernschatten *m.* polna —, črna senca.

Kernschwinde *f.*, Kernschwinden *n.*
strelna —, kopitna sušica.

Kernseife *f.* jédrnato milo.

Kernspruch *m.* tehtni —, jédrnati rék
od. izrek.

Kerntruppen *pl.* jedro —, cvet vojá-
ktoy, izbrána vojska.

Kerze *f.* sveča; *dem.* svéčica; Wachs—
voščéna sveča, (sveča) voščénica, (sveča)
voščénka; Unschlitt— lojéna sveča.

Kerzenflamme *f.* zubelj od sveče.

Kerzengerade ravén kakor sveča.

Kerzenleker *m.* svéčar.

Kerzenlekeri *f.* svéčárnica, svéčar-
stvo; die — betreiben svéčariti.

Kessel *m.* kotél; *dem.* kotlíček; (Ver-
tiefung) krnica, kotlina, ponikva;
(weidm.) brlóg, lož; (Aufenthaltsort
des Dachses) jázbina.

Kesseler; *n.* kotlovina.

Kesselsieder *m.* kotlár, kotlíčkar, kot-
lárič, kotlokrp, kotlokrpar.

Kesselförmig kotlast; kotlinast.

Kesselhaken *m.* kótlova kjúka, kavelj.

Kesselherd *m.* kotlíšče.

Kesselkette *f.* lanec —, veríga za ko-
tél, véngé *pl.*, veréje *pl.*

Kesselschmied *m.* kotlár; =handwerk *n.*
kotlárstvo; das — betreiben kotláríti.

Kesselstein *m.* kótlovec.

Kesselthal *n.* rupa, krnica, kotlina,
ponikva; pológ.

Kette *f.* veríga, lanec; (Aufzug, der
Zettel bei d. Webern) snuték, osnuték,
osnóva; (weidm.) jata, tropa; (Berg—)
pogórje, gorska proga, vrsta; constante
— stalni člen (*phys.*); (Reiß—) za-
vórni lanec; (Salz—) grívna.

Kettel *m.* *f.* verízica.

Ketten z verígo pripéti (-pném), z
lancem prikléniti, — prikovati; *impf.*
z verígo pripénjati, z lancem priklé-
pati; *j.* řeřeln.

Kettenanschlag *m.* verízni nasnúték.

Kettenbruch *m.* verízni ulómék.

Kettensaden *m.* nit osnóvnica.

Kettengebür *f.* verízínina.

Kettenglied *n.* verízni sklèp.

Kettenhund *m.* priklénjeni pès, pès
na verígi. [*nica.*]

Kettenlinie *f.* verízna črta, črta lánč-

Kettenmaße *f.* verízna petlja.

Kettenrechnung *f.* verízni račún.

Kettenregel *f.*, Kettensatz *m.* verízno
pravílo, verízni rék. [*riga.*]

Kettenring *m.* (verízni) ud, sklèp, ve-

Kettenschmied *m.* lančar, verízar; ve-
rízni kováč.

Kettensich *m.* verízni vbòd.

Kettenstrafe *f.* kazén (-i) v okóvih, —
v želézju.

Kettenwurm *m.* trakúlja.

Kehrer *m.* krivovéřec, krivovérnik, raz-
kólnik; =in *f.* krivovérka, razkólnica;
Kehrer-krivovéřen, krivovérski.

keudjen sopíhati, bréhati, hlipati,
hliptáti, težko díhati, težko sopsti
(sopem), sigati, sipati.

keudhend sipljív, hliptáv, breháv.

keudhende, keudjer *m.* sipljívéc, hli-
péc, brehávéc, hliptávéc.

keudhusten *m.* zadúšni —, duřljívi ka-
šelj, breha, oslóvski kašelj, hliptavica.

Keule *f.* kij, bat, bét (-à), betica, ki-
jáca, pórat; šestopérnica, búzdovan;
(Unterjochelstein) krača, krak; (des
Frosches) skòk; (der Bögel) stegno.

keulen bítí (bijem), s kijem bítí, z
batom toléi (tolčém); pobítí —, ubítí
s kijem.

keulensförmig kijast, betàst, betičast.

Keulenmordel *f.* ruména gríva, lisíji
parkeljci *pl.*; *j.* a. Barentage.

Keulenpilz *m.* betičasta glíva.

Keulenträger *m.* kijenoséc.

keusch čist, neoskrúnjen, neomádeže-
van, nedólžen, deviřki; (v. Blüch) sra-
mežljív. [*ljívka.*]

Keusche *m.* sramežljívéc; *f.* sramež-

Keusche *f.* kočá, beznica, bajta.

Keuschheit *f.* čistost, neoskrúnjenost,
nedólžnost, deviřtvo; sramežljívost.

Keuschler *m.* kočar, bezníčar, bajtar,
kajžar.

Kiehererbse *f.* čičerka, cízara.

Kieherer *m.* hehetávéc, hehetálo.

Kiehern hehetáti (-ám u. hehéčem) se,
kíkati se.

Kiebitz *m.* príba, vivék, pivra.

Kiebitzgang *m.* pribjába hoja.

Kiefer *m.* čeljúst (-i), skranj (-i),
skranja; (Kicme) skrga; *f.* (Baum)
bóra, bor, boróvéc; (Zirbel—) limba,
cemprín; Kiefer-čeljústni; boróv.

Kieſerbein *n.* željſtunica.
 Kieſerdrüſe *f.* podčeljſtina zleza.
 Kieſergehölz *n.* boróvje.
 Kieſerholz *n.* borovina.
 Kieſerknochen *m.* ſ. Kieſerbein.
 Kieſern- boróv, boróvčev.
 Kieſernbaſtkäſer *m.* (*Hylesinus pini-*
perda) borov lubádar.
 Kieſernblattweſpe *f.* boróva grízlica.
 Kieſernrüſſelkäſer *m.* boróv rilékar.
 Kieſernſchwärmer *m.* boróv vešéec.
 Kieſernſpinner *m.* boróv preléc.
 Kieſerwald *m.* boróvje.
 Kieſerzapfen *m.* boróv češárék.
 Kietl *m.* cev (-i), cevka, perésni tul,
 perésna tuljáva, nerazvito ptičeje pero
 (-ésa), lopática; (beš Schiſſes) podlájce,
 gredelj, hrbtica; (Zwiebel) čebuga;
 (Schiſſen, zwei beſondere Blätter der
 Blütenkrone) ládjica.
 Kielboot *n.* čoln ſ podlájcem.
 kielen périti se; opériti se, obrásti
 (-rástem) se; *impf.* obrástěati se.
 kieme *f.* skrga, ribje uhó (ušésa).
 kiemenbeſtel *m.* skrzni pokrývéc, —
 poklópěc, pokrývéc ribjega ušésa.
 kiemenfüßer *m.* skrgonóžec.
 kiemenhaut *f.* skrzna koža, koža rib-
 jega ušésa.
 kiemenöffnung *f.* skrzno ustje, ustje
 ribjega ušésa.
 kiemenschnede *f.* skrgar.
 kiemenspalte *f.* skrzna poklína.
 kien *m.* smolnica, derenica, (sověj).
 kienbaum *m.* bor, boróvč. [ljevica.
 kienholz *n.* smolovina, borovina, gr-
 kienig smolnat, smolěn, smolovit.
 kienruß *m.* saje *pl.*, žúžel (-žéli).
 kienſchwarz *črn* kakor žúžel.
 kienſpan *m.* boróva treska, smólnata
 treska, (grljica).
 kiepe *f.* króšnja, narámni kóš.
 kies *m.* prod, grámoz; kršec (*min.*).
 kieſel *m.* kremen, kreméněc, kremé-
 nověc, kremík; *coll.* kreménje; kieſel-
 kreménov, kremíkov.
 kieſelalge *f.* kreménasta alga.
 kieſelartig kreménast.
 kieſelerde *f.* kremenica.
 kieſelhart trd kakor kremen.
 kieſelklumpen *m.* kreménova gruča.
 kieſelſand *m.* ſ. Kies.

kieſelſäure *f.* kreménova —, kremí-
 kova kiſlina.
 kieſelſchiefer *m.* ſkrilavi kreméněc.
 kieſelſinter *m.* kreménova síga.
 kieſelſtein *m.* krémen (-éna), kremé-
 nověc.
 kieſen *ſ.* wählén.
 kieſicht prodast. [šćen.
 kieſig proděn, prodnat, prodovit, pe-
 kieje *f.* kozól, kozóléc, kozúlj.
 kilogramm *n.* kilogram.
 kilometer *n.* (*m.*) kilométěr.
 kimme *f.* zaréza, utór.
 kimmmeiſen *n.*, kimmjobel *m.* utórnik.
 kimmen zarézati (-rězem), zautóriti;
impf. zarezovati.
 kimmung *f.* (am Schiſſe) rob (na ladji);
 (Luſtſpiegelung) vzdúšno zrcáljenje.
 kind *n.* otrók, déte (déteta); *dem.*
 otročič, otročiček, otročě (-éta), detětce;
coll. deca; (verächtlich) otročáj, dečáj;
 von einem — e entbunden werden dete
 roditi, poroditi, (dete) poviti (-vijem);
 als — handeln otročevati; nachgebo-
 renes — poſmrtnik. [pl.
 kindbett *n.* otročja póstelja, bábine
 kindbetterin *f.* otróčnica, mladoród-
 nica, poródnica. [bären.
 kindeln otročevati, otročariti; *ſ.* ge-
 kinder- otročji, otroški, detinji, de-
 tějji, detínski.
 kinderbewahranſtalt *f.* detišěnica, oskr-
 boválnica malih otrók. [pl.
 kinderblattern *pl.* osépnice *pl.*, koze
 kinderbutte *f.* sesálo, cizék, cucelj.
 kinderei *f.* otročija, otročarija, de-
 čarija.
 kinderfeind *m.* neprijátelj otrók.
 kinderfreund *m.* detoljúběc, prijátelj
 otrók od otrókom.
 kinderfreundlich otrókom prijážen.
 kindergarten *m.* otróški vrt, otróško
 zabavišće.
 kindergeſchichte *f.* pověst (-i) za otróke,
 detínska pověst.
 kindertag otróčji, detínski.
 kindertäubchen *n.* otróška čépica.
 kindertäubchen *n.* otróška podbrádnica.
 kindertäubchen *n.* otróška jópica.
 kindertiebe *f.* otróčja —, otróška lju-
 bėžen (-i), ljubėžen do otrók, ljubėžen
 otrók do stáršev.

finderlos brezdetén, brezotróčen, brez otrók; brez zaróda.

Finderlosigkeit *f.* brezdeténost, brez-otróčnost.

Findermädchen *n. s.* Findsmagd.

Findermade *f.* otróčja glista.

Findermahl *n.* botrinja, krstítke *pl.* Findermarkt *m.* seménj za otróke, otróški seménj.

Findermord *m.* detomór, detomór-stvo; einen — begehen otróka —, dete umoríti.

Findermörder *m.* detomórec, morívéc otróka; =in *f.* detomórka, morívka otróka.

findern otročevati, otročariti, dečariti; *s. a.* gebären.

Finderschuh *m.* otróčji črevélj, otróčja obútel (-i), obútel (-i) za otróke; *fig.* die — e ausziehen šibi odrásti (-rástem), iz otróčjih let stópiti.

Findersinn *m.* nedóljno —, čisto srce.

Finderspiel *n.* otróčja igra. [*jezik.*]

Findersprache *f.* otróčji —, detoústni

Findersreich *m.* otróški čin, otróčja, otročarja, dečarja.

Findertag *m.* tepézni dan (dneva), tepéznica.

Findertand *m.* otróška igrača.

Findertaufe *f.* krst, krstítév, krščenje, krščevánje.

Findertwärterin *f.* péstunja, péstinja, váruška.

Findervurm *m. s.* Findermade.

Findersucht *f.* odgója —, vzrėja otrók.

Findes- otróčji, detéčji; otróški, detínski, detínji.

Findesalter *n.* otróčja doba, otróčja leta *pl.*, detínstvo.

Findesbeine *pl.*, von — u auf iz mládega, od mládega, iz mlada, od mladih nog, od mladih let, od zíbéli.

Findeskind *n.* vnúk; (weibl.) vnúka, vnúkinja.

Findesmord *m. s.* Findermord.

Findesname *m.* otróško imé (-na); otróče imé.

Findesnoth *f.* póród, poróдне bolečine *pl.*, poróдне muke *pl.*, bolečine pri poródu, popádku *pl.*; in Findesnothén jein na poródu biti (sem), rodíti.

Findespflicht *f.* otróčja dolžnóst.

Findesraub *m.* unésba —, ugrabítév otróka.

Findesstatt *f.* posinovítév; jemand an — annehmen za svojega otróka koga vzéti (vzámem), posíniti, posinovíti, usínovíti; *impf.* posinovljevati; (von weiblichen Individuen) pohóeriti; *s. a.* adoptieren.

Findesstheil *m. n.* otrókov del, otróčji del, otróčji delež.

Findesstüftung *f.* usmrtítév otróka.

Findesweglegung *f.* izpolóžba otróka.

Findtheit *f.* detínstvo, otróštvo, otróčja leta *pl.*, detínska doba; von der — auf *s.* Findesbeine.

kindlich otróčji, otróški, otročájski; — sein otročevati, otročariti, dečariti, otróčji biti (sem); — werden pootróčiti se.

kindlich otróski, detínski, detínji.

Kindlichkeit *f.* otróčnost, detínjst; otróčja preproščina.

Kindschaft *f.* otróštvo, detéštvo.

Kindsmagd *f.* péstunja.

Kindswärterin *f. s.* Findertwärterin.

Kindtaufe *f. s.* Findertaufe.

Kindtaufmahl *n.* botrinja, krstítke *pl.*

Sinn *n.* brada, podbrádek, obrádek.

Sinnbaden *m.* čeljust (-i), skranja, skranj (-i), skranjísče; Sinnbadens- čeljustni; =krampf *m.* čeljustni krč.

Sinnkette *f.* podbrádnik, podbrádnica.

Sinnlade *f.* čeljust (-i).

Sipfe *f.* ročica.

Sipfel *n. (m.)* rožiček, rogliček.

Sipfstock *m.* (am Wagen) oplén.

Sippe *f.* omáh; rob; auf der — stehen na omáhu biti (sem).

kippen omáhnuti, nágniti se; *impf.* omahovati, nagíbati (-am u. -gíbljem) se; — und wippen novce obrezovati.

Kirchbau *m.* zidanje cerkve.

Kirche *f.* cerkev, božja veža, hiša božja; Kirchen- cerkvéni, cerkvóvni.

Kirchenamt *n.* cerkvéni urád. [(-i).

Kirchenangelegenheit *f.* cerkvéna stvar

Kirchenbann *m.* cerkvéno izóhčenje, proklétstvo, proklétje.

Kirchenbehörde *f.* cerkvéna oblást (-i).

Kirchenbuße *f.* cerkvéna pokóra.

Kirchencapital *n.* cerkvéna glávnicá, cerkvéni kapitál.

Kirchenconcurrenz *f.* cerkvení sklád.
Kirchendieb *m.* cerkvení tat (-a u. -ú), svetokrádeš.

Kirchendiebstahl *m.* tatvína —, kradež ob. kraja v cerkvi, svetokrádež, svetokrája.

Kirchendiener *m.* cerkóvník, cerkvení služábník ob. sluga.

Kirchendienst *m.* cerkvéna služba; *f.* a. Liturgie.

Kirchensfest *n.* cerkvení praznik, zapovědání praznik; cerkvéno posvečevánje, prošćenje, (žégnanje), seměnj.

Kirchensfonds *m.* cerkvéna zalóga, cerkvení zaklád; *f.* a. Kirchengermógen.

Kirchengesamt *n.* cerkvéna zapóved (-i).

Kirchengemeinde *f.* cerkvéna óbčina, župa, fara, duhovníja. [stvo.

Kirchengemeinschaft *f.* cerkvéno óbčevánje
Kirchengesangs *m.* cerkvéno oródje, cerkvéna opráva.

Kirchengesang *m.* cerkvéno petje.

Kirchengeschichte *f.* cerkvéna zgodovína, — pověstnica.

Kirchengesetz *n.* cerkvení zákon, cerkvéna postáva.

Kirchengesehbuch *n.* cerkvení zakóník.

Kirchengewalt *f.* cerkvéna óblást (-i).

Kirchengrund *m.* cerkvéno zemljišče.

Kirchengut *n.* cerkvéno posěstvo, — blagó, — imétje, cerkvéna imovina.

Kirchenvorstand *n.* cerkvení glavár, — poglavár.

Kirchenkammerer *m.* cerkvení ključár.

Kirchenlehre *f.* cerkvení nauk.

Kirchenlehrer *m.* cerkvení učitelj.

Kirchenlied *n.* cerkvéna pesěm (-i).

Kirchenlister *m.* cerkvení lestěněc, — svetilník.

Kirchenmusik *f.* cerkvéna godba, cerkvéna glasba.

Kirchenparamente *pl.* cerkvéne dragocénosti, cerkvéna dragocéna opráva.

Kirchepatron *m.* cerkvení zavětník, cerkvení patrón.

Kirchepatronat *n.* cerkvéno zavětníštvo, cerkvéno patrónštvo, cerkvení patrónát.

Kirchenplatz *m.* cerkvišče; semnjíšče.

Kirchenpropst *m.* cerkvení ključár.

Kirchenrath *m.* cerkvení svět; (ein Mitglied) cerkvení světník.

Kirchenraub *m.* cerkvení rop; *f.* a. Kirchendiebstahl.

Kirchenräuber *m.* cerkvení rópar; *f.* a. Kirchendieb.

Kirchenräuberisch cerkvenorópěn, svetokráděn.

Kirchenrecht *n.* cerkvéno pravo; cerkvéna pravica.

Kirchenrechtlich cerkvenoprávěn.

Kirchensänger *m.* cerkvení pevěc.

Kirchensatzung *f.* cerkvéno dolóčilo, — ustanovilo, cerkvéna dolóčba.

Kirchenslawisch cerkvenoslověnski, staroslověnski.

Kirchenspaltung *f.* *f.* Kirchentrennung.

Kirchensprache *f.* cerkvení jězik.

Kirchenstaat *m.* cerkvéna —, pápeževa držáva.

Kirchensiftung *f.* cerkvéna ustanóva.

Kirchenstrafe *f.* cerkvéna kazěn (-i).

Kirchentrennung *f.* cerkvení razkól, cerkvéno razkólništvo.

Kirchenvater *m.* cerkvení očák; Kirchengvater *pl.* cerkvení očětje, očáki.

Kirchenverfassung *f.* cerkvéna ustáva.

Kirchengermógen *n.* cerkvení imětje, cerkvéna imovina.

Kirchengesammling *f.* cerkvení zbór, cerkvéno zborovánje.

Kirchenvorsteher *m.* cerkvení predstójnik; cerkvení starejšína, — ključár.

Kirchenvesen *n.* cerkveníštvo, cerkvéne stvarí *f. pl.*

Kirchensudjt *f.* cerkvení rěd (-a u. -ú).

Kirchfahrt *f.* božja pot (-i), božji pot.

Kirchfest *n.* *f.* Kirchengesetz.

Kirchgang *m.* hoja v cerkvě; (Wöchentlich) uvěd, vpeljevánje.

Kirchhof *m.* cerkvišče, cerkvení dvór; semnjíšče; (Friedhof) grobišče, grobje, pokopalíšče.

Kirchkind *n.* župlján, farán, (fárman).

Kirchlid cerkvěn, cerkvěv.

Kirchmesse *f.* posvětba cerkve; oblětnica cerkvéne posvětbe, cerkvení god, posvečevánje; seměnj.

Kirchspiel *n.* župníja, fara, duhovníja, cerkvéna óbčina.

Kirchspiegel *m.* župníja; škofija, vladikovina.

Kirchstuhl *m.* cerkvení stól, cerkvéna klop (-i).

Kirchtag *m.* j. Kirchmesse.
 Kirchthurm *m.* zvonik, cerkveni stolp.
 Kirchweih *f.* cerkveno posvečevanje, cerkvena posvetitev; j. Kirchweihfest.
 Kirchweihfest *n.* cerkveni god, cerkveno posvečevanje, (žegnjanje), proščenje, opasilo; seménj.
 Kirchtzimmer *n.* zakristija, žagrad.
 Kirmes (Kirmes) *f.* j. Kirchmesse.
 Kirre kroték, domač, privájen, pitom, svojiv; — machen krotiti, pitomiti; ukrotiti, udomáčiti, privádati, upitomiti.
 Kirref. krotkóst, privájenost, pitomost.
 Kirren krotiti, pitomiti; ukrotiti, upitomiti, udomáčiti, privádati; (ločen) vábiti, klicati (kličem), mámiti.
 Kirsch = črešnjev.
 Kirschbaum *m.* črešnja; = holz *n.* črešnjevína, črešnjev les.
 Kirschbrautwein *m.* črešnjevéc, črešnjevo žganje.
 Kirsche *f.* črešnja; (veredelte) (črešnja) cépljenka; (unveredelte) drobnica; (schwarze) črnica; (weißrothe) belica; Herzkirschén *pl.* srčice *pl.*; Knorpelkirschén *pl.* hrustávke *pl.*; Kirschen essen črešnje zobati (zobljem).
 Kirschkorn *m.* dlěsk; j. Kernbeißer.
 Kirschgeist *m.* črešnjevéc, črešnjev cvet (-a u. -ú).
 Kirschkorn *n.* črešnjeva smola.
 Kirschkern *m.* črešnjeva košćica, črešnjeva pečka.
 Kirschkuchen *m.* črešnjeva gibánica, črešnjeva potica.
 Kirschlorbeer *m.* j. Lorbeerkirsche.
 Kirschroth črešnjevordě. [voda.
 Kirschwasser *n.* črešnjevíca, črešnjeva
 Kissen *n.* podzglávje, zglávje, podzglávnik, blazinica; — überjug *m.* návlaka, prevléka (za podzglávnik).
 Kistchen *n.* zabójček, (trúžica).
 Kiste *f.* zabój.
 Kitt *m.* lepivo, lepilo, zamázka.
 Kittel *m.* halja, haljina, krilo, krilce.
 kitten lepiti; zlepití. [ček.
 Kitzchen *n.* kozlě (-éta), kozlič, kozli-
 Kitz *f.* mlada koza.
 Kitel *m.* ščegět, ščegětěc; *fig.* milk, vába, nasládnoš, pohótnoš.
 kitelig ščegetljiv, ščegáčěn; (heißel) kočljiv, občutljiv, opólzěl.

kiteln ščegetáti (-ám, -gěcem), žgěč-káti; poščegetáti; *fig.* mikati, vábiti.
 Kitfell *n.* kozličina, kozličevina.
 Kitler *m.* ščegetávěc; (*clitoris*) jeziček.
 Kladde *m.* (Bengel) štokrklež, habán; (Thürriegel) zapáh; j. Glöckenschwengel. klads plók! čof!
 Kladde *f.* načrt spisa; zápisna knjižica, zápisnica.
 Klaffen režati (-ím), régati, zévati, zijáti; zaréžati, régniti, zíniti, zázjáti; (mit Schall aufspringen) póčiti, pókniti; die Wunde flafft rana zéva; j. plaudern.
 Klaffen ščévkati, čévkati, bévskati, bréčati (-ím); bévskniti; *fig.* lájati, révskati.
 Klaffer *m.* ščévkavěc, čévkáč; (kleiner Hund) ščene (-éta); *fig.* klepetálo, revskáč, lájavěc.
 Klaffer *f.* séženj.
 Klasterholz *n.* drva v séznjih, drva na séznje.
 Klasterlang séženj dolg, séženjski.
 Klastermaß *n.* séženjska méra, méra na séznje.
 Klastern na séznje mériti, z rozpé-tima rokáma objěti (-jámem) od. ob-sěci (-sězem); (in Klastern legen) v séznje skládati, (rěstati).
 Klastersticht *n.* poléno.
 Klagbar iztózěn; tožilěn; — aufstre-ten tóziti; iztóziti.
 Klage *f.* tožba; (Anklage) tožba, za-tóžba, obtóžba; *fig.* tožba, tárnanje, žalovánje, jávknanje; eine — anbringen tožbo vložití, — podáti (-dám); den Weg der — betreten poprijěti (-primem) se tožbe; — führen pritóžiti se; pri-toževati se.
 Klagebegehren *n.* tóžbeni zahtěvěk, tóžbena zahtěva.
 Klagebrief *m.* tóžbeno písmo, tožilno písmo; žaloválno písmo.
 Klagefall *m.* j. Accusativ.
 Klagefrau *f.* žalnica, žalovávka.
 Klageführung *f.* tožitěv, tóženje.
 Klagegrund *m.* tóžbeni naslěv.
 Klagelied *n.* žalna —, žalostna —, žalobna pesěm (-i), žalostinka, žalospěv, otóznicá; j. a. Ölegie.

klagelos breztožben, brez tožbe.

klagen tožiti; zatožiti, obtožiti; viel — tožariti; (die Roth) tožiti; potožiti; *intr.* (wehklagen) tožiti, togovati, žalovati, tárnati, hújati se, jadikovati; Gott sei es geflragt Bogu bodi potoženo! Bogu bodi milo! auf Schaden erjah — tožiti za odškodbo, tožiti za odškodovanje, — za povračilo škode; (sich beklagen) pritožiti se, *impf.* pritoževati se.

klagend otóžen, žalóben, žalostén, turóben, mil; der — e Theil tožitelj, tožnik; (*f.*) tožiteljica, tožnica.

Klagenhäufung *f.* združevanje tožb.

Klagepunkt *m.* tožbena reč (*-i*), — stvar (*-i*).

Kläger *m.* tožitelj, tožnik; (Trauenerb) žalovávéc.

Klägerrecht *n.* tožbena pravica, pravica do tožbe.

Klägerei *f.* právdanje.

Klägerin *f.* tožiteljica, tožnica.

klägerisch pravdljiv, právdarski; tožiteljev, tožiteljski.

Klagechrift *f.* tožbenica, tožbeno —, tožno pismo, tožbeni spis.

Klagestimme *f.* tožéč —, tožni —, mili glas (*-a* u. *-ú*).

Klageweib *n.* j. Klagefrau.

Klagezeit *f.* tožbeni rok; čas žalovanja, žalovánje.

klaglich otóžen, žalostén, žalóben, mil, tožen; (elend) revén, obžalovánja vredén.

Klaglichkeit *f.* otóžnost, tožnost, žalóba, toga; révsčina, révnost.

Klagsbescheid *m.* tožbeni odlók.

Klagsgegenstand *m.* tožbeni predmèt.

Klagsvererbung *f.* prehód tožbe na dedíča.

Klagsverjährung *f.* zastáranje tožbe.

klamm tesén, ozék; (steif) premf, otópél, okorél, okorén; (selten) pičél, redék.

Klamm *f.* tesán (*-i*), tesní *f. pl.*

Klammer *f.* skóba, spóna, spójka, zapenjáča, zaklep; (bei Bindern) natezálnik, lisica, dekla; (am Kummer) klestre *pl.*; (Parentheis) oklep, oklepáj; (Thürklammer) véngé *pl.*

klammern s skobo speti (spnèm), —

stísiniti; *impf.* s skóbo spénjati, — stískati; okléniti, *impf.* oklépati; sich an etw. od. jemand — okléniti se —, prijéti (primem) se —, oprijéti se —, ovíti (*-vijem*) se česa od. koga; *impf.* oklépati se, oprijémati se, držati (*-im*) se, ovijati se.

Klampe *f.* spóna; (b. Lederarbeitern) prímež; (bei Bindern) déklica; j. a. Klammer.

Klang *m.* zvok, zvénk, žvénk; (der Münze) cvénk; (das Gefirre) brénk; (Ton) glas (*-a*, *-ú*), ton; (der Glocken) zvonilo; mit Sang und — s petjem in zvonilom; einen guten — haben sluti (slovem, slujem), slovéti.

Klangfarbe *f.* barvitost zvokov, barvnost tonov (*phys.*).

Klangfigur *f.* zvočni lik (*phys.*).

Klanglehre *f.* j. Musikf.

klanglos brezglásén, nezvóčen, brez zvenka; (dumpf) zamólkél, podmólkél.

Klangmesser *m.* zvokómèr, glasómèr.

klangerich, klangvoll zvočén, zvonék, glasovit, poln zvenka.

Klappe *f.* zaklópnica, zaklop, zaklopéc, poklopéc, lopúta; (an einer Raune) pokróvéc, povézéc.

klappen klópati (klópljem); klépniti, klópniti; zaklópniti se; ujémati se, strinjati se; das flapp nicht to se ne ujéma, — zлага, — strinja, — stika.

Klappenventil *n.* priklópéc, zaklopéc.

Klapper *f.* klepétéc, klopótéc, ropótéc, ropotáča, ropotúlja.

Klapperapfel *m.* klopótéc.

klapperbürr medél kakor kluč, suh kakor treska; er ist — sama kost in koža ga je.

Klapperer *m.* klepetáč, klepetálo.

Klappermann *m.* klepetáč, klepetávéc; *fig.* kostnják, smrt (*-i*).

Klappermaul *n.* (máuml. β .) klepétéc, blebetáč; (weibl. β erj.) klepetáča, klepetúlja, ropotúlja, blebetúlja; (von beiden) klepetálo, žlabudrálo.

klappern klepetáti (*-ám*, klepéčem), klopotáti (*-ám*, *-póčem*), ropotáti (*-ám*, ropóčem), škrabotáti, blebetáti.

Klapperschlange *f.* klopotáča, (kača) ropotáča.

Klapperstein *m.* klopótéc.

Flapperstorch *m.* bela štorklja, beli štrk.
Flappertopf *m.* (Fistelkraut) škrobótéc
(lunež, lošéc).

Flapperwerk *n.* klopotalo, ropotulja,
klepétéc, ropotalo; ropotija, stara šara.

Flappmuschel *f.* (*Spondylus gaede-*
ropus) kopíto, poklopéc.

klapps *interi.* lop, plòsk.

Flapptisch *m.* skladna miza, priklép-
časta miza.

klar číst; (*v.* Himmel) védér, jasén,
usnét; (*v.* Wasser) číst, bistér; (*deut-*
lich) razlócén, jasén; očítén, očívíden.

klaräugig bistrodk.

kläre *f.* čístóta, jasnóta, vedrina.

klären čístiti; precístiti, očístiti; hi-
striti, jasníti, vedriti; razjasniti, ujas-
niti, razvedriti; *impf.* precíščevati, raz-
jasnevati; (*den* Klaffe) precediti, *impf.*
precéjati; *sich* — jasniti se, vedriti se,
bistriti se, brísati se; ujasniti se, raz-
vedriti se, uvedriti se, ubrísati se.

klarheit *f.* čístost, čístóta, jasnost,
jasnóta, vedrina; (*Deutlichkeit*) razlócé-
nost; (*Feinheit*) tenčina, tenkóst; (*den*
Wasser) bistrina, bistrost.

klarstellen razjasniti, pojasniti.

klarstellung *f.* pojasnilo.

klatsch *m.* tlèsk, plèsk, plòsk, pljusk.

klatschbüchse *f.* pókalnica.

klatsche *f.* lopúta, lopútnica, raglja;
(*liegen*) muhálnik, muhálo; (*männl.*
Person) klepétéc, blebétéc, klepetáč;

(*weibl. Person*) klepetúlja, blebetúlja,
klepetáca; (*von beiden*) čenča, žlabú-
dra, klepetálo, žlabudrálo.

klatschen tlèskati, plèskati, plòskati,
pokati; tlèskniti, pókniti; (*schwa-
gen, plaudern*) klepetáti (-ám u. klepécém),
gobezdáti, česnáti, čenčáti; oprávljati,
raznášati, črniti, zdrahe délati, zdrahe
prenášati.

klatscher *m.* j. Klatsche; opravlživéc.

klatscherei *f.* klepetánje, blebetánje,
gobezdánje, čenčánje, oprávljanje, raz-
nášanje, zdrahi *m. pl.*

klatscherin *f.* j. Klatsche; opravljljvka.

klatschhaft klepetáv, blebetáv, gobez-
dáv, žlabudráv, česnáv; opravljljv.

klatschhaftigkeit *f.* klepetávost, ble-
betávost, gobezdávost, žlabudrávost;
opravljljvost.

klatschlustig j. Klatschhaft.

Klatschmaul *n.* j. Klatsche.

Klatschmohn *m.*, Klatschrose *f.* púrpe-
lica, púrpeła, púrpelič, divji mák.

Klatschsucht *f.* j. Klatschhaftigkeit.

klatschüchtig j. Klatschhaft.

Klatschwerkzeug *n.* pokálo, pókalnica.

klauen trébiti, čístiti; otrébiti, iz-
trébiti, izčístiti, prebráti (-bérem), iz-
bráti, odrbráti; *impf.* prebirati, izbirati,
odbirati; (*aufflauben*) pobráti, *impf.*
pobirati; (*von etwas herab*) obráti,
impf. obirati; (*Knochen*) glódati (-am
u. glojem); oglódati.

Klauber *m.* trebnik, prebiravéc, pre-
biráč; pobiravéc, pobiráč; obiravéc,
obiráč.

Klauberei *f.* trebež, trébljenje, pre-
biranje, prebirátév; pobiranje; obira-
nje, obirátév.

Klaubericht *n. m.* izbírek, otrébék,
otrebina, pobírek, obírek.

Klauberin *f.* prebiravka, pobiravka,
obiravka.

Klaubholz *n.* suhljád (-i), pobírki *pl.*,
protje, prašče, (frátje).

Klaue *f.* parkelj, páznohét, páznohét;
(*Kralle*) kremplj; (*Suf*) kopíto.

Klauekrankheit *f.* boležen (-i) v park-
ljih od. na parkljih, paznohétnica.

Klauefunde *f.* volčič od. sájavéc na
parkljih, párkelnjica.

klauig parkljät; krempljät.

Klaufe *f.* (*Schleufe bei d. Mühle*) za-
tvórnica, zapórnica; (*Engpaß*) sotéska,
klanéc; (*Rosterzelle*) célica, meniška
izbica.

Klausner *m.* samotáréc, puščávník.

Klebekraut *n.* (flimmendes Labkraut)
(*Galium aparine*) plazéca lákota,
slipa, slipavka, trica; (*Scharfkraut*)
(*Asperugo*) lepica.

kleben lepíti, klejiti; prílepíti, pri-
klejiti; *intr.* lepéti, lepíti se, príjemati
se, držáti (-im) se; — kleiben prílepí-
niti se, príjéti (primem) se.

Klebenelke *f.* (*Silene*) lépnica.

Kleber *m.* lepívéc, lepíc; (*Stoff*) lep,
lepivo.

klebrig lepék, lepljiv, prílepljiv.

klebrigkeit *f.* lepljívost, prílepljívost,
príjemljívost.

klefen (hinreichen) zadostovati, dovolj biti (sem); prospévati; pospéšiti; f. kleffen.

Klebs m. madež, čačka, (packa); štrkótina.

klebsen mázati (mažem), čáčkati, svinjári; posvinjárí, zamázati; intr. (sprigen) štrkati, kápati (kapljem); štrkniti, kániti.

Klebser m. mazáč, čáčkar, mazálo.

Klee m. (*Trifolium*) dételja; dem. dételjica; Horn— (*Lotus corniculatus*) device Marije kozúšček, nokóta; Luzerner — (*Medicago sativa*) nemška dételja, metéljka; Stein— (*Melilotus officinalis*) medéna dételja; türkišcher ob. jpanijcher — (*Onobrychis sativa*) turška dételja, petelinovi grebénčki pl.; Weizen— trávníška dételja.

Kleender m. dételjišče, njiva z dételjo.

Kleeblatt n. dételno prése, dételjni list, dételjica; fig. trojica, trojka.

kleeblatzförmig trolist, trolistnat.

Kleefeld n. f. Kleender.

Kleefutter n. dételja za krmo.

Kleefalz n. ščavna sol (-i).

Kleefäure f. ščavna kislina.

Kleefeide f. dételjna prédenica, dételjni prédenec.

Klei m. il, ilovica, bela glina.

kleiben f. kleben.

Kleiber m. (Spachtmeiße) brglez.

Kleid n. oblačilo, krilo; (Unterkleid b. Weibern) gózec; (Kleidung) obléka, opráva; (langes —) halja, haljina; abgelegtes — stara —, odložena obléka, sleka; — zum Überziehen preobléka; (Bekleidung) odélo, odév (-i), odéválo; die Kleider anziehen obléči (-léčem) se, napraviti se, oprávití se; *impf.* obláčiti se, napravljati se, oprávljati se; Kleider wechseln preobléči se, *impf.* preobláčiti se; die Kleider ausziehen sleči se, razprávití se; *impf.* sláčiti se, razprávljati se.

Kleiden n. oblačilce.

kleiden obléči (-léčem), odéti (-dénem), ogríniti; *impf.* obláčiti, odévati, ogrinjati; (bekleiden) pokríniti, pokrítí (-kríjem); *impf.* pogrinjati, pokrívati; anders — preobléči, *impf.* preobláčiti.

Kleider- za obléko, oblačilni.

Kleiderbürste f. ščet (-i) od. krtáča za obléko.

Kleiderhandel m. trgovína z obléko.

Kleiderkammer f. shramba za obléko, oblačilnica.

Kleiderkasten m. omára za obléko.

Kleiderklopper m. iztepáč.

Kleiderlaus f. bela úš (-i), úš v obléki.

Kleidermarkt m. trg za obléko.

Kleidermotte f. mólj v obléki.

Kleidernarr m. gizdalín, gizdávéc, líšpavéc.

Kleidernärrin f. gizdalinka, gizdávka, líšpavka.

Kleiderpracht f. sijájna obléka; gizdávost, gízda, líšp v nošnji.

Kleiderrechen m. kljuka za oblačila, obešálnik, obešálo.

Kleiderschabe f. f. Kleidermotte. [jék.

Kleiderschnitt m. krój; (Muster) ukró-

Kleiderstich m. obešálnik.

Kleiderstasche f. žep.

Kleidertracht f. noša, nošnja.

Kleiderwechsel m. preobléka.

Kleidung f. obléka, opráva.

Kleidungsstück n. oblačilo.

Klein f. otróbi pl.; (v. d. Sirje) mekine pl.; (v. Buchweizen) lusk; (grobe Klein) kostrúzi pl.

Kleinboden m. otróbnik.

Kleinhändler m. otróbar.

Kleinkasten m. f. Kleinboden.

klein ilnat, ilovnat, ilovén; (Klein enthaltend) otróbnat, mekinav.

klein mal, majhén; (fein, dünn) drobén, tanék; (sehr —) majčékén, májčekén, mičken, drobécén; so — tóličkén; wie — kóličkén; der — e Finger mezinéc; — er Druck drobne érke pl., drobén tisk; — machen mánjšati, drobíti; zmánjšati, razdrobíti; *impf.* razdráhljati; — werden mánjšati se, maléti; — es Geld drobíz, drobni denár; — e Augen machen drobno glédati; — e Schritte machen drobnéti, drobno iti (idem, grem); — er Mensch úlovéček, moziček, mozič; von — auf iz mlada, iz mládega, iz málega, od mladih nog; in — en handeln na drobno tžžiti; ein — wenig malce, máličkaj, nekaj; — e Stunde píela ob. slaba ura; — e Seele nizka duša.

Klein- mali.
 Kleinachtel *n.* mala osmérka.
 kleinäugig drobnook, malodk.
 kleinblättrig drobnolist, -listěn.
 kleinblütig drobnocvětěn.
 kleindenkend nizko mislěč, nizkih
 misli.
 kleinen *f.* Klein machen.
 kleiner manjši, manji.
 Kleiner; *n.* drobna ruda.
 Kleinfalter *m.* metuljček.
 kleinfüßig *f.* geringfügig.
 kleinfüßig drobnonog, kratkonog.
 Kleingebirge *n.* brdje. [nik.
 Kleingeist *m.* malodúšnik; maloum-
 kleingeistig malodúšen; malouměn.
 Kleingeld *n.* drobiž, drobni denár.
 Kleingewehrfeuer *n.* stréljanje s púš-
 kami.
 Kleingewicht *n.* mala teža.
 kleingläubig maloverěn, slaboverěn,
 malodúšen.
 Kleingläubige *m.* maloverník, malove-
 rěc, malodúšnik; *f.* malovernica,
 maloverka, malodúšnica.
 Kleingläubigkeit *f.* malovernost, slabo-
 vernost, malodúšnost.
 Kleingrundbesitzer *m.* maloposéstnik.
 Kleingut *n.* drobno blagó, drobnjáva.
 Kleinhandel *m.* trgovína na drobno,
 nadrobna trgovína; — betreiben na
 drobno tržiti.
 Kleinhändler *m.* trgověc na drobno,
 mali trgověc.
 Kleinheit *f.* malost, málehnost, ma-
 lóta; drobnost, drobnóta.
 kleinherzig malosrěcn, malodúšen,
 plahodúšen, plah, bojěč.
 Kleinherzigkeit *f.* malosrěcnost, malo-
 dúšnost, plašnost, bojěcnost.
 Kleinhirn *n.* mali mozgáni *pl.*
 Kleinigkeit *f.* malenkost, tróha, tró-
 hica, mrva, mrvica, betva, bétvica;
 (kleine Gegenstände) drobnjáva, drobiž,
 drobir, drobnína, drobna šara.
 Kleinigkeitshascher *m.* máličkar, ma-
 lenkostínež, sitněž. [pír.
 Kleinkanzleipapier *n.* mali pisální pa-
 pír.
 Kleinkinderbewahranstalt *f.* varoválnič-
 a —, oskrboválniča malih otrók, de-
 tíšěnica.
 kleinköpfig drobnogláv, drobne glave.

kleinkörnig drobnozrn, drobnozrnat,
 dróbnega zrna.
 Kleinkreuz *m.* mali križnik.
 Kleinkreuz; *n.* mali križ.
 Kleinfaut malobesěden, redkobesěden;
fig. plah, malodúšen, bojěč; — werden
 besěda se komu zaprě, — podrě.
 kleinlich malostěn, malenkostíen, má-
 ličěn; (von Gesinnung) póděl; (unbe-
 deutend) malovážěn, neznátěn; inž —
 ziehen maličiti.
 Kleinlichkeit *f.* malenkost; pódlost,
 nizkost; malovážnost, neznátnost.
 Kleinmuth *m.* malosrěcnost, malodúš-
 nost, malodúšje.
 Kleinmüthig malosrěcn, malodúšen,
 plah, bojěč; — werden sree komu
 upáde.
 Kleinod *n.* dragotína, dragocénost.
 Kleinodienhändler *m.* dragotinar.
 Kleinöhrig malodh.
 Kleinschmetterling *m.* *f.* Kleinfalter.
 Kleinstaat *m.* držávica.
 Kleinstädter *m.* malomešěan, malo-
 městni člověk.
 Kleinstädtisch maloměstěn, maloměški.
 Kleinverkauf *m.* prodája na drobno,
 nadrobna prodája.
 Kleinverkehr *m.* kupěja na drobno.
 Kleinverschleiß *m.* *f.* Kleinverkauf; =er
m. prodávávěc na drobno.
 Kleinvieh *n.* drobnica.
 Kleinware *f.* drobno blagó, drobnjáva.
 kleinweise *adv.* po malem; na drobno.
 kleinwenig malce. [cěn.
 kleinwinzig majěčkěn, mičken, dróbe-
 Kleister *m.* lep.
 kleisterig lepěk, lepkast.
 kleistern lepiti; prílepiti, zlepiti.
 Klemme *f.* škrípěc, precép, klupa;
 (d. Vorbmacher) majlník; (enger Ort)
 sotěska; *fig.* stiska, zadrěga; er ist in
 der — v zadrěgi je, v klešěah je, v
 škrípěch je, huda mu prede.
 klemmen uskřniti, prískřniti, usčě-
 niti, stásniti, v klupo dejáti (dénem);
impf. stískati, v klupo děvati; *sich* —
 usčěniti se. [pěrn.
 klempern klěpati (klepljem); *f.* klím-
 Klemperer *m.* klepár; =ei *f.* klepár-
 stvo; =werkstätte *f.* klepárnica.
 Klepper *m.* kljuse(-ěta), kljása, kleka.

Klette *f.* torica, repiněc.

Klettendistel *f.* lapuh.

Kletterer *m.* plezáč, plézavěc.

Klettergerüst *n.* plezála *pl.*

Kletterhang *m.* ročna plezálna oběsa.

klettern plézati; splézati, vzpěti (-pněm) se; *impf.* vzpěnjati se, kobačati; zum Klettern dienend plézalěn.

Kletterstange *f.* plézalica; plézální drog.

Klettervogel *m.* plézavěc, plézavka.

Kleinwurf *f.* *ř.* Klette.

klieben cěpiti, klati (koljem), kálati, krojiti; razečpiti, precěpiti, razkláti, razkrojiti.

Klieber *m.* cepivěc, krojivěc.

Kliebhaut *f.* cepilnica.

Klima *n.* podněbje, zračeje.

klimatisch podněběn, klimátičěn.

Klimax *m.* *ř.* Steigerung.

klimmen plézati, vzpěnjati se.

Klimperl *f.* brenkět, bréinkanje, brenkljánje.

Klimperer *m.* brenkáč, brenkljáč. [ti.

klimpern brénkati, brenkljáti, plínka-

Klinge *f.* rezilo, ostrina, ploča, rez (-i); *řig.* sablja, měč.

Klingel *f.* zvoněc, zvončěk; električje — električni zvoněc (*phys.*).

Klingelbeutel *m.* škrabljica, škrábica, mošnjíček z zvoněkom.

klingeln žvenkljáti, zvoněkati, zvončkljáti, cingljáti; požvenkljáti, pozvončkati, pocingljáti.

klingen zveněti, zvoniti, glasiti se; (schallen) zvenčati (-čím), žvenkljáti, žvenketáti (-ám, -kěčem); (*v.* Saiten) brenkljáti, brněti, zveněti, peti (pojem); (dumpf) būčati (-ím); (*v.* Gelbe) evěnkati; — *be Münze* kováni denár; das Geld kringt denár ima evěnk ob. žvėnk; (*in den Ohren*) zvenčati, zveněti, zvoniti, brněti; zu — anfangen zapěti, zazveněti, zabūčati *z.*; aufhören zu — odzveněti.

Klinggedicht *n.* *ř.* Sonett.

Klingklang *m.* žvenkět, žvenkljánje, žvenketánje, brenkět, brenketánje.

klingkling *interi.* cin, cin! cink, cink!

Klinik *f.* klínika.

klinisch klíničěn.

Klinke *f.* kljuka, kvaka.

Klinkenhaken *m.* zaklěpnik, skóba.

klipp *interi.*, — und klapp pikapok! pikapoka!

Klippe *f.* kleč (-i), čer (-i), skalina, grebén; (*am Webestuhl, in der Sägemühle*) lopática, zapirálnik; *řig.* zapřeka, ovira, zadřžek, nevárnost.

Klippenbank *f.* klečěvje, kleč (-i).

Klippenküste *f.* klečevito obrězje.

Klippenreich, klippig klečevít, grebenit, skalovit.

Klippfisch *m.* klipka, trská, polěnovka.

klirr *interi.* cin! cink! evěnk!

klirren žvenketáti (-ám, -ěčem), zvenčati (-ím), rozljáti; zažvenketáti, zazvėnčati, zarožljáti; (*v.* Fenstern) šklepetáti, ropotáti (-ám, -óčem), róvštati.

Klitsch *m.* cmók, plěsk, tlěsk.

Kloben *m.* skripěc, škrpěc; (*v.* Wottcher's) natezálnik, lisica; (*v.* Vogler's) precěp; (*in der Thürpfoste*) bába; (*in der Uhr*) klěšice *pl.*; *ř.* Bündel.

Klobendeichsel *f.* ójnice *pl.*, ójesa *pl.*; (*ein Arm*) ójnica, óje (-ěsa).

Klobensäge *f.* (Zaga) razparálnica, robilnica.

Klopf *m.* bunk, lóp.

Klopfe *f.* klepálo; *řig.* jemanden in die — bekommen koga v pest dobíti.

Klopfeisen *n.* nabljáč.

Klopffel *m.* klepěc, betěc; (*bei der Tronmel*) pálička, batěc; (*in d. Glocke*) kembelj, žvenkělj, klač, camělj.

klopfen trkati, kljúkati; trkñiti, potrkati, pokljúkati; (*Steine*) tolěi (tolčem), klěpati (klepljem); poklěpati; (*Wäsche*) trěpati (trepljem); (*sanft mit d. Hand*) trkljáti; potrkljáti; (*zerklopfen*) tolěi, trúpiti; raztolěi; (*auf d. Finger*) křeniti, *impf.* křecati; (*mit d. Schnabel*) kljuváti (kljnjem); (*Staub aus etw.*) iztěpsti (-těpem), izpáhati, izprašiti; *impf.* iztěpati; jemanden — klěpati, bůnkati, bítí (bijem), tepsti (tepem); naklěpati, nabůnkati, nabiti, natěpsti; *impf.* naklepávati, nabljati, natěpati; *intr.* (*vom Herzen*) bítí (bijem), tolěi (tolčem), utřipáti (-am, utřipljem), plati (poljem).

Klopfer *m.* trkavěc, klepáč; (*Werkzeug*) klepálo, klepáč, trkáló, tolkáč; (*bei den Kleidern*) iztěpáč.

Šlopfedhter *m.* boritelj, pestivěc, rváč; prepirljivěc, prepiráč.

Šlopfedhterci *f.* boritěv, rvánje, pestitěv; prepír, prepirljivost.

Šlopfgarn *n.* utrěpana preja.

Šlopfhammer *m.* klepálník, klepáč, klepálo.

Šlopfhengst *m.* klepěc, mendrāvěc.

Šlopfholz *n.* bět (-à), bat, tolkáč, tolkálnica.

Šlopfküfer *m.* kukěc, kruhar.

Šlöppel *m.* bět (-à), bat, betič, tolkáč; (Spitzen-) klekěl; j. Šločenschwengel.

Šlöppelgarn *n.* preja za klékljanje.

Šlöppelkissen *n.* blazína za klékljanje.

Šlöppeln klékljati, čipke plesti (pletem).

Šloß *m.* gruča, gruda, greba, kepa; (Nicht-) cmok, svaljek.

šloßig cmokát, svaljkast.

Šloster *n.* samostán; Šloster = samostánski.

Šlosterbewohner *m.* menih, samostá-

Šlosterbruder *m.* samostánski brát, (fratěr); redóvník, menih.

Šlosterdisciplin *f.* samostánski red (-a u. -ú), samostánska strogorědnost.

Šlosterfrau *f.* redóvnica, nuna.

Šlostergebäude *n.* samostán, samostánsko poslópje.

Šlostergeist *m.* somostánověc.

Šlostergeistliche *m.* redóvník, menih, samostáněc.

Šlostergelübde *n.* redóvníška —, me-niška —, samostánska obljúba.

Šlosterleben *n.* redóvníško —, samo-stánsko življénje.

šlosterlich samostánski; redóvníški, nunski.

Šlosterregel *f.* samostánsko pravílo.

Šlosterwesen *n.* samostánstvo, redóv-ništvó.

Šlosterzucht *f.* j. Šlosterdisciplin.

Šloß *m.* štor, panj, trš, panjáč, paró-běk, čok; kláda, hlod, krcěl, krlj, rkěl, trkěl, tepěl; fig. čok, štor, štorckjež, telebàn; grober — j. Grobian.

Šlöße (Šleße) *f.* suha hruška, krlělj.

Šlößbrot *n.* krlhlják, režnják, sadni krlh.

Šloßgerinne *n.* lesěni žleb (-a u. -ú) při mlina.

šloßig štorast, robát, grob.

Šluft *f.* rozpóka, rozpoklina, poklina, razsělina, poč (-i), réga, rozpórěk;

(Erd-) prepád, tokáva, votlina, dup-lina, zijávka, zijátí *f. pl.*, udrtna.

šlüften sich čepiti se, régati, zijátí; régniti, zazijátí, razsěsti (-sědem) se.

šlüftig rozpókěl, rozpókán.

šlug *m.* razúměn, pámetěn, presoděn, preudárěn, prebrísán, razborit; (weije) moděr; (vorsichtig) previděn, oprězěn, opázěn; — machěn modřiti, učiti; iz-modřiti, spámětovati; ičj faun ničt — iwerđen ne morem uměti (umějem), ne morem razsóditi.

Šlügelei *f.* modrovánje.

šlügeln modrovati.

Šlugheit *f.* razúmnost, presodnost, preudárnost, prebrísanost, razboritost; modřost; mit — und Vorsicht modro in previdno.

Šlugheitslehre *f.* nauk o modřosti in previdnosti; j. a. Čajuitif.

Šlügler *m.* modrovávěc, modřijáš.

šlüglich *adv.* modro, pámetno, previdno, razúmno.

Šlumpen *m.* gruda, gruča, kěpa, grěba, gomólja; — biđen gomoljiti se.

šlümpetig grúdav, grúčav, kěpast, grěbast, gomóljast.

šlünipern sich grúčiti se, grúđiti se, gomoljiti se.

Šlumpfuß *m.* noga na stopálu v kepo zrastla; (Hervon) krúljavěc, šántavěc, šepěc, švedráč.

šlumpfüßig krúljav, šántav, šepav, šepast, švedrast.

Šlunker *f. m.* čop, šop, kita.

Šlunse *f. f.* Šluft.

Šluppe *f. f.* Klemme u. Šloben.

Šlystler *n.* dristitěv, klistír.

šlystieren dristítí, klistírati.

Šlystierspriße *f.* dristlja, štrkalica,

brizglja, klistírka.

knabbern, knappern, knuppen, knup-pen hrústati, hrúpati (-am, -pljem).

Knabe *m.* dečěk, dečák, deško, fant; dem. dečič, dečárěc, fantěk, fantič, fantičěk; Knaben- deški, dečáški, fán-tovski.

Knabenalter *n.* deška doba, dečáška

knabenhaft dečárski.

[leta.

Šnabenkraut *n.* kúkavica, kúkavč, dišéca mošnjica.

Šnabenschule *f.* učilnica od. šola za dečke, deška šola.

Šnabenreih *m.* dežaški čin.

Šnublein *n.* deček, dečič, dečárč, fantič, fantiček.

knaden *tr.* hrústati, hrúpati (-pljem); (Nüsse) tolči (tolčem), tretí (terem); *intr.* pókati, vréskati, dléskati; pók-niti, vréskniti, dléskniti; prasketáti (-ám, -kéčem), praskljáti.

Knäcke *f.* krepljica, régljica. [ka.

Knädmesser *n.* (nož) sklepčec, nožičev-

Knäds *m.* dlěsk, rěsk, pők.

Knagge *f.* grča, čviš.

Knall *m.* pők, tresk; auf — u. Fall

na vrat na nos, namáh, máhoma;

Knall- pokální.

Knallbüchse *f.* (puška) pókalice.

Knalleffekt *m.* tresk, pők, siloviti učinek.

knallen pókati, tréskati; pőkíti, pók-niti, tréskniti; jemanden — okániti, preváríti.

Knallen *n.* pókkanje.

Knallgas *n.* pokální plin.

Knallpräparate *pl.* pokálne pripravé

pl., pokální preparáti.

Knallpulver *n.* pokální prah (-a, -ú), pőkavčec.

Knallquecksilber *n.* pokálno živo srebró.

Knallluft *f.* pokální zrak.

knapp tesen, ozěk, napét; (farg) pi-

čel, trđ; *adv.* tik, tíkoma, stíkoma;

(farg) pičlo; — leben na tesnem od.

trđo živéti; mit — er Noth komaj,

tóliko da.

Knappe *m.* opróda, ščitonóšec; (Berg-

Knappe) rudokóp, rudár.

knappen pokljáti, prasketáti (-ám,

-éčem); skopáríti; šépati.

Knappheit *f.* tesnóta, tesnóba, pičlost;

fig. sila, stiska.

Knappschaff *f.* rudokópi *pl.*, rudárji

pl.; rudárska brátovščina. [nica.

Knappschaffsliste *f.* rudárska blagáj-

Knappschaffsliste *f.* brátovska —, ru-

dárska skládnicá.

Knappschaffsverband *m.* rudárska brá-

Knarre *f.* škripálo, škrtálo, drđrálo.

knarren škripáti (-pljem), škrtáti, škrgáti, škrgútati.

knarrend škripav, škripajoč, škrgav.

Knaster *m.* vrsta tobáka; godrnjáč,

mrmráč.

Knastern *f.* knístern.

Knäuel *m. n.* klóbčič, klobkó, klobčėk.

Knäuelförmig klobčast, klobkast.

Knäuelgras *n.* (*Dactylis glomerata*)

pasja trava.

Knäuf *m.* glavič, glavica.

Knäufig glavát.

Knäuser *m.* skopúh, skopín, stiská-

vč, stiskávt, umázanč, škrtavčec.

Knäuserei *f.* skopúštvo, skopárstvo.

Knäuserisch skop, skopárski, umázan,

škrtav.

Knäusern skopáríti, skopovati, stí-

skati, krčíti se.

Knebel *m.* klin, klinč; zavezálnik,

povėznik; zatik; (an der Kette) norč.

Knebelbart *m.* vosi *pl.*, brke *pl.*, rese

pl.; kópasta brada.

Knebeln zadřgniti, zatėgniti, zvėzati

(zvėzem), (porajtljáti); *impf.* zadrđo-

vati, zategováti, zvezovati, vėzati;

jemanden — zvėzati koga na rokah

in nogah, zamašiti komu usta z za-

tíkóm.

Knedht *m.* hlapčec; (Diener) služábnik,

sluga; (Schlave) sužėnj, sužnik, rđb,

tláčán; groß — (veráchtl.) hlapčón;

Dchjen — volár; Pferd — konjár *z.*;

Stiesel — zajęc.

Knedhten zasúžnjiti, zarobíti; v suž-

nost pehniti (páhnem); *intr.* hlapčev-

vati, sužnjevati.

Knedhtlich hlápčevski; sužnjenski, su-

žėn, robski.

Knedhtschaft *f.* hlápčevstvo, hlapčev-

vánje; sužnost, robstvo.

Knedhtung *f.* zasúžnjitėv, zasúžnje-

vánje; tláčėnje, zatiranje. [kosir.

Knief *m.* (gekriimtes Messer) krivčec,

kniefen šépati (šépljem); ušėpniti;

bojazljivo ubėgniti.

Kniefe *f.* šėipálo, šėipeč; (Schente) krėma.

knepen *f.* kneifen; (v. Schuh) žúlití,

tíščėti (-im); obtíščėti; (im Bauche)

gristi (grizem), črvíčiti; popívati, pi-

jánčevati (v krėmi).

Kneiperei *f.* popívanje.
Kneipzange *f.* klešče *pl.*, ščipálnice *pl.*
kneten gnesti (gnetem), ugnétati, méstiti; ugnésti, zamésiti, umésiti.
Kneten *n.* gneténje.
Kneten *m.* gnetěc.
Knettschrit *n.* gnetilo, gnétalo, gnétalnik, mesilo.
Knettrug *m.* nečké (-čák), níške *pl.*, kadúnje *pl.*
Knick *m.* rěsk, tresk; poklína, nalóm.
knickbeinig klecav.
knicken *tr.* lámíti, lomástíti, trgati; olómíti, utrgati; (zerdrücken) zmečkáti; *intr.* skopovati, skopáriti; (*m. d. Füßen*) klécati; (schallen) rěskniti, trěskniti, póčiti.
Knicker *m. s.* Knauser.
Knickeri *f. s.* Knauseri.
Knickerin *f.* skopúlja, stiskúlja.
knickerisch skop, skopáren, skopárski, skrtav.
Knicks *m.* pripogíbek, priklóněk, poklóněk.
knicksen pripógíni se, priklóníti se, poklóníti se; *impf.* priklánjati se.
Knien *n.* koléno; — beugen koléno pripógíni, poklékniti; *impf.* poklekovati.
Knierausschwung *m.* vzkolěb kolén.
Knierband *n.* podvéza, podvěz.
Knierbank *f.* klečálo.
Knierbeuge *f.* (Kniekehle) podkolénica; (Kniebug) pregíbica, pregíb; počěp; Knierbeuge= počěpni.
Knierbeugung *f.* pripogíb, upogíb, priklánjanje kolén; počěp; priklón.
Knierbild *n.* podóba do kolén.
Knierfall *m.* poklěk, poklékljaj; einen — machen poklékniti.
Knierhebel *m.* koléno (*phys.*). [nje.
Knierholz *n.* pritlikovje, rúsevje, cerě.
Knierkehle *f. s.* Knierbeuge.
knien klécati (klečím); (eintige Zeit hindurch —) preklécati; (sich satt —) naklécati se; (sich auf die Knie niederlassen) poklékniti; *impf.* poklekovati, poklékati.
knien klečěd; *adv.* klečě, na kolénib.
Knieriemen *m.* podvéza, podvěz (-i); (des Schusters) nakoléněk, (kneftra).

Kniescheibe *f.* pogáčica, jábolko na kolénu.
Knieschmel *m.* klečálo, klečálnica.
knietief do kolén; — es Wasser kolénica, voda do kolén segajóča.
Kniewärmer *m.* golénka.
Kniewelle *f.* kolénsko koló (-lésa).
Kniewippen *n.* krčístěza kolén.
Kniff *m.* ščip, uščip, uščipljaj, uščipěk; (List) zvjíčáca, lěst (-i), prevára.
Knips *m.* křc, křcljaj, břcljaj.
knipsen křcati; křeniti.
Knirps *m.* pritlikavěc, páglavěc, páberěk, óperěk, élověče.
knirschen škrípáti (škrípljem), škrítáti, škrípětáti; zaškrípáti, zaškrítniti, zaškrípětáti.
Knirschen *n.* škrípanje, škríp, škrípót.
knisterig pokljáv, praskljáv.
knistern prasketáti (-ám, -ěčem), praskljáti, drsketáti, drskljáti, resketáti (-ám, -ěčem); (im Munde) hrústáti.
kniffen křotovičítí, grbítí, grbáncítí, mečkáti; skřotovičítí, zgrbítí, zgrbáncítí, zmečkáti.
Knoblauch *m.* česěn, lúk (česnják); Knoblauch= česnov.
Knoblauchblatt *n.* česnovno peró (-ěsa).
Knoblauchkraut *n.*, Knoblauchraute *f.* (*Alliaria officinalis*) česnovka.
Knöchel *m.* člen, sklěp; (Fuß) gležěnj.
Knochen *m.* kost (-i); Knochen= kóstni; (vom Bein) kóstěn, koščěn.
Knochenasche *f.* kóstni pepěl, pepěl od kóstí.
Knochenauswuchs *m.* kóstni izrástěk.
Knochenbeschreibung *f.* kostopis.
Knochenbildend kostotvóren.
Knochenbrand *m.* kóstna gnilóba.
Knochenbruch *m.* zlómľjena kost (-i); kostoldm.
Knochenentzündung *f.* vnetje —, vnetica kóstí.
Knochenfett *n.* mozg.
Knochenfraß *m.* kóstna gnilóba.
Knochengerüst *n.* okóstje, kóstnják, ogródje.
Knochenhart trd kakor kost.
Knochenhaus *n.*, Knochenhammer *f.* kóstnica, kóstnják.
Knochenlein *m.* kóstni klej.
Knochenlos brez kóstěn, brez kóstí.

Knöchelmann *m.* košćeněc, kostník; *fig.* smrt (-i).

Knöchelmark *n.* mozg. [úica.

Knöchelmehl *n.* kóstna moka, košćeně-
knöchelshmerz *m.* kostoból, bolečina
v kóstěh.

Knöchelsplitter *m.* kostni drobir, —
oděp.

Knöchelsubstanz *f.* košćevina; — deš
Bañneš zobovina.

Knöchelsystem *n.* okóstje.

Knöchelverbindung *f.* zveza kostí.

Knöchelware *f.* košćenina, kostenina,
košćenó blagó.

Knöchelwerk *n.* kostí *pl.*, kostje.

knöcheln košćen, kóstěn.

Knöchlein *n.* košćica, kostka.

Knöchel *m.* cmók, žličar.

Knöchelsuppe *f.* juha s cmóki.

Knöcheln *n.* svaljěk.

Knollen *m.* kepa, gruča; (am Körper)

bunka, búla, hrğa; (am Früctern) go-

mólj, gomólja, gomóljka.

Knollengewächs *n.* gomóljníca.

Knollenkäufer *m.* svaljěčk.

knollig gradast, gručast, kepast;

gomóljast.

Knopf *m.* gamb; (der Nadel) glavičica;

(am Faden) vozěl, vozál; (Druckkopf)

zaklópni gamb; (aus Leinwand) bú-

čica; (am Degen) glavič, glavičica,

hrúška.

Knopfbirse *f.* gúmbni bič, — bičěk.

Knöpfeln, Knöpfen zapěti (-pněm);

zadrǵniti, zakopčěti; *impf.* zapěnjati,

zadrǵovati, zakopčěvati.

Knopffabrik *f.* gumbárnica.

Knopfloch *n.* gúmbnica.

Knopflochnaht *f.* gúmbniški šiv.

Knopfmacher *m.* gumbár.

Knopfmache *f.* kváčkana —, prevíta

petlja.

Knopper *f.* ježica, skipěk (hrastov).

Knopperreihe *f.* ježičar, šiškar.

Knoppergallwespe *f.* šiškarica.

Knorpel *m.* hrustáněc.

knorpelartig hrustáněcst.

Knorpelartig *m.* hrustńnica.

knorpelig hrustáv, hrustáněčn.

Knorpelartige *f.* hrustávka.

Knorpelleim *m.* hrustáněni klej.

Knorpelsubstanz *f.* hrustáněvina.

Knorpeltang *m.* hrustáva halóga.

Knorpelthier *n.* hrustávěc.

Knorren *m.* čvrš, grěca, grlj, hrğa,
sovó; *f.* a. Knöchel.

knorricht čvršast, grěcast, hrgast.

knorrig čvršat, čvršav, grěav, grěavit.

knorrigkeit *f.* čvršavost, grěavost.

Knosppe *f.* popěk, brst, okó (očěsa);

coll. brstje, pópkovje; *dem.* popěčěk,
brstič.

knospen brstěti, *v* brstje iti (*idem*,
grem), popke délati, popke odǵanjati,
pogǵanjati.

Knospenhülle *f.* popkov ovó.

Knospenkern *m.* pópkovo jedro. [*kov.*

knospenuoll brstnat, brstít, poln pop-

knospicht pópkast, brstast.

knospig brstěn, brstnat, pópkav.

Knoten *m.* vozěl, vozál; *v.* — (Schürzen
vozláti, zavozláti, (vozěl) zadrǵniti;

den — lösen razvozláti, odvozláti, raz-

vézati (-vézem); *impf.* razvozlávati, raz-

vezováti; (am Baume) čvrš, grěca; (am

Geßniß) krotovica, krotica; — bilden

krotičiti se; (am Salme) kolénce; (Wer-

wicfelung) zaplěték, zavozljáj, zamótěk;

(Schürzung, Bßung deš dramatischen

Knotenš) zaplěték, razplěték.

Knoten vozláti.

Knotenartig vozlast.

Knotenblume *f.* (*Leucoium vernum*)

věliki zvončěk, norica.

Knotenlinie *f.* črta vozlávka (*phys.*).

Knotenlösung *f.* razplěték, razvozláj,

razmótěk.

Knotenpunkt *m.* vozliščě, vozališčě.

Knotenstürzung *f.* zaplěték, zavozljáj,

zamótěk.

Knotenstock *m.* gorjáča, grěavka, ro-

bátka, robotica.

Knöterich *m.* dresen, adrěsělj, rděsělj,
trúskavěc.

knötig vozlát; grěav, robát; kolén-

čav, kolěncast; *fig.* zaróbljen, neote-

sán, siróv.

Knuff *m.* dregljaj, suněk.

knüffeln, knüffen dréati, suváti (sú-

jem), pestiti; drégniti, súniti, napestiti.

knüllen mečkati; zmečkati.

knüpfen vézati (vézem), tvesti (tve-

zem); zvézati, spojiti, strńiti, pripěti

(-pněm); *impf.* spájati, strńjati, pri-

pénjati; (durch den Knoten verbinden)
vozlati; zvozláti.

Knüppel *m.* i. Knüttel; *fig.* i. Kloß.
knurren réncati (-ím), grčati (-ím);
rohnéti, godrnjáti; (grunzen) krúliiti.
Knurrhahn *m.* kruléc, morska lásto-
vica.

knurric réncav, rohniv, godrnjav.
knuspern i. knabbern.

Knute *f.* knuta, jerménasti korobáč.

Knüttel *m.* cépéc, drkélj, krepél (-i,
-a), krepéléc, porúngélj, prot.

Knüttelholz *n.* okléstki *pl.*, kléščevje,
vrhovina, vejévje.

Knüttelvers *m.* skrotovičeni verz.

Kobalt *m.* kóbalit; Kobalt- kóbaltoy.

Kobaltblume *f.* kóbaltoy cvet (-a, -ú).

Kobaltglanz *n.* kóbaltovéč.

Kobaltgrün *n.* kóbaltovo zelenilo.

Kobalmetall *n.* kovínski kóbalit.

Kobaltoryd *n.* kóbaltoy okis.

Kobaltvitriol *m.* *n.* kóbaltova galica.

Koben, Kofen *m.* koliba, kočúra, bez-
nica; hlev, svinják, kotéc.

Kober *m.* kôš, košára.

Kobold *m.* škrát, škraték, škratélj,
škratéc, kápič, malik, malč; i. Wurzel-
baum.

Koch *m.* kuhar, sokáč; *n.* (Speiße)
narásték, povárek; (Auslauf) kípnik,
kípnjenéc; — sein kuháriti.

Kochapparat *m.* kuhálo, varilo.

Kochbuch *n.* kúharska knjiga.

Kochen kúhati; (sieden) variti; skú-
hati, zvariti; ein wenig — pokúhati;

(v. Mägen) prebáviti, prekúhati; *impf.*

prebávljati, prekuhovati; *intr.* kúhati

se, vreti (vrem), kípéti.

Kochen *n.* kuha, kúhanje.

Kochend vrôč, vrél; — es Wasser krôp.

Kocher *m.* tul, tuléc, strelotôk.

Kocherei *f.* kuharja, kuhárjenje.

Kochgeschirr *n.* kúhinjska posôda;

coll. kúhinjsko posôdje.

Kochherd *m.* kúhinjsko ognjišče.

Kochin *f.* kuharica; — sein kúhati,

kuharicéti.

Kochkessel *m.* kuhálni kôtél, kotél za

kuho.

Kochkunst *f.* kúharstvo, kúharska

umételnost.

Kochlöffel *m.* kúhalnica, kuháča.

Kochmaschine *f.* samovár.

Kochpfanne *f.* ponév.

Kochsalz *n.* kúhinjska sol (-i); i. a.
Steinsalz.

Kochschwamm *m.* užitna goba ob. gliva.

Kochtopf *m.* piskér, lonéc.

Kochzucker *m.* kúhinjski sladór, kú-
hinjski sladkor.

Kochelskörner *pl.* omóta ob. ótrov v
ribjo lov.

Koder *m.* podbrádek.

Küder *m.* váda, vaba, vabílo, mamílo,
nastáva; (betäubend) omóta, ótrov

(-óva), trovílo.

Küdern vábiti, mámiti; vado nastá-
viti; *impf.* vado nastávljati.

Küfent *m.* (*n.*) pivna pátoka, kalíž.

Küffer *m.* kovčég (-éga).

Kug *m.* kij, betič, nabijáč, pogón.

Kugel *m.* kôpa, hól, vrhól.

Kohl *m.* (weißer Kohlfopf) kapus, ze-
lje; Winter- ob. Blattkohl pravi óhrovit;

Weserkohl ógršćica, répica.

Kohlacker *m.* kápusišče, zélnik.

Kohle *f.* ogél; *coll.* oglje, oglénje;

(Stein-) prémog; glühende —n žer-
jávica, žerjávka, perina; —n brennen

oglje žgati (žgem) ob. kúhati, ogláriti;

schwarz wie — érn kakor oglje, érn
kakor žužel; Kohlen- ógelni, oglení.

kohlen oglje žgati (žgem) ob. kúhati,
ogláriti.

Kohlenbecken *n.* žerjávica, oglénka.

Kohlenbehältnis *n.* oglenica, ogljenjak.

Kohlenbrenner *m.* oglar (óglar).

Kohlenbrennerei *f.* oglárstvo, oglar-
nica; — betreiben ogláriti.

Kohlenbrennerin *f.* oglarica.

Kohlendampf *m.* oglení sopár.

Kohlendioryd *n.* ogljíkov dvokis.

Kohlenfeuer *n.* žerjávica, žerjávka, go-
réče oglje.

Kohlenfuchs *m.* rjavéc.

Kohlengrube *f.* oglenica.

Kohlenhaken *m.* (d. Schmiéde) grebálo.

Kohlenhaus *n.* i. Kohlenschoppen.

Kohlenlager *n.* prémogov slôj, pre-
mógovo ležišče; i. Kohlenschoppen.

Kohlenmeiler *m.* kôpa, ógelnica; (bet-
taß) kópíšče.

Kohlenoryd *n.* ogljíkov okis.

Kohlenpfanne *f.* i. Kohlenbecken.

Kohlenplatz *m.* (bež Kohlenmeißers) kopišče. [kisel.]

Kohlensäure ogljikovokisél, ogelno-

Kohlensäure *f.* ogljikova kislina.

Kohlenschoppen *m.* oglárnica, ogelnjak.

Kohlenschwarz črn kakor oglje, črn kakor sáje, črn kakor žužel.

Kohlensätte *f.* kopišče.

Kohlstaub *m.* ogelni prah (-a, -ú).

Kohlstoff *m.* ogljik.

Kohlstoffgas *n.* ogljikov plin.

Kohlwasserstoff *m.* ogljikov vodik, ogljikovodik.

Kohlenwerk *n.* premógovnik, rudnik za premog.

Köhler *m.* oglár.

Köhleri *f.* oglárstvo. [koča.]

Köhlerhütte *f.* oglárnica, oglárska

Köhlerlohn *m.* oglarina.

Köhlermeister *m.* oglárski mojstér.

Kohleule *f.* kápusova sovka.

Kohlwuchs *m.* f. Kohlenwuchs.

Kohlgarten *m.* zélnik, kúhinjski vrt.

Kohlholz *n.* drva (*pl.*) za oglje.

Kohlkopf *m.* zélnata gláva.

Kohlmarkt *m.* zélni trg, trg za zelenjavo.

Kohlmeise *f.* sinica, uljanka.

Kohlkrabe *m.* vran, krókar, gavran, kavran.

Kohlraibi *m.* nadzémjljica.

Kohlrübe *f.* kolerába, podzémjljica.

Kohlstätte *f.* f. Kohlenstätte.

Kohlstengel *m.* zelno steblo, kocén, zelní stórz, trs.

Kohltaube *f.* grívar.

Kohlwanze *f.* zélna stenica. [belín.]

Kohlweißling *m.* kápusov belín, zélní kokét kokétén, ljubohlépn, spogledljív.

Kokette *f.* kokéta, ljubohlépnica, spogledljívka, razvéda.

Koketterie *f.* kokétstvo, ljubohlépnost, spogledovanje.

Kokettieren spogledovati se.

Kohlen *m.* bét (-á), bat, betica; (Streit-) solben búzdován, kij, krepél; (am Gewehr) kopíto, oglávje; (Blütenstand) betič; (am Mais) stórz, glavica, korúzni stórk, klip; (Maiskolben ohne Körner) kobúlica, ostrúžek; (an d. Hirse) lat (vlat) (-ú, -i), latica; *coll.* latjé, la-

tovejé; (bei der Sandprie) ključ; die — treiben, in die — ichießen pehátí, latice délati, izmétati (-métam) se.

Kohlenblütle *pl.* betičnice *pl.*

Kohlenflache *f.* tikév, tikva.

Kohlenförmig betást, kijast, betičast.

Kohlengras *n.* betičnata trava.

Kohlenhirse *f.* bar; Kohlenhirsens-barov.

Kohlenhülle *f.* taléc.

Kohlenhimmel *m.* betástá plésün (-i).

Kohlenstange *f.* batni drog.

Kohlenstreich *m.* udár z betóm, udár s kijem.

Kohlenventil *n.* zaklópka na batnem drogu.

Kohlenweizen *m.* golica (pšenica).

Kolbig betást, glavát, glavíčast.

Kolik *f.* šéipanje, trod, klanje, grizenje, madrón, kólíka; mit — behaf-tet trodovítén, madronív.

Kolk *m.* velik jarín; mlaka, močvára.

Kolkkrabe *m.* vran, gavran, kavran, krókar.

Koller *m.* vrtoglávica; (bei Thieren, bes. bei Pferden) tiščávka, vrtoglavost, noróst, omót; *n.* f. Halsfragen, Wams. kollerig omótén, noróstén.

Kollerisch werden v omót iti (idem, grem).

Kollern kotalítí, kotátí, takljátí; *intr.* (von der Kugel) kotalítí se, kotátí se, takljátí se; (vom Trutzhahn) kávdrtati, gávdrtati; (im Reibe) krúlití.

Kolombatfyerfliege *f.* golubáška muha.

Kolon *n.* f. Doppelpunkt.

Kolofs *m.* velikán, orják; velikánstvo.

Kolossal velikánski, orjáški, gorostásén.

Komet *m.* repáta zvezda, (zvezda) repatica, komét.

Komik *f.* smešnost, šaljívost, kómíka.

Komiker *m.* šaljívéc, smešnež; glumáč, komik; spisovátelj šaloigér.

Komisch sméšen, šaljív, kómícén.

Kommen prítí (pridem), dojtí (dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; (nach-) folgen nastátí (-stánem); eifend — prihitétí; geritten — prijézdítí, prihájati; geflogen — priletétí; *impf.* priletávati, doletávati; angefahren — pripéljati (-péljem) se; gefchwommen — priplávati, priplátí (-plújem, -plóvem);

segeľnd — prijádrati; hinfend — prikrevľjati, prišantáti; iveinend — prijókati, privékati; ebenjo andere 3řřgu. mit pri- und dem die 3řhátigkeit ausdrückenden Zeitworte; nahe — blízati se; priblížati se, primekníti (-máknem) se; *impf.* priblíževati se, primíkati se; hinter etw. — spáziti, opáziti, zapáziti, zalésti (-lézem), zaznáti (-znam), ovédeti (-vém); um etw. — priti ob kaj; zu Kráften — opomóci (-mórem) si; von Kráften — péšati, slabéti; opéšati, obnemóci (-mórem), oslabéti; *impf.* oslabévati; davon — peté odnésti (-nésem), unésti (-nésem) jo, utéči (-téčem); *fig.* okřevati, ozdravéti; zu sich — zavédeti (-vém) se, osvéstiti se, (zbríhtati se); in Hitze — razgréti (-gréjem) se, razvnéti (-vňámem) se; die Sache kommt hoch zu stehen stvar je draga; wie hoch kommt die Sache kóliko stane stvar; es kommt darauf an gre za to, na tem je; wie gerufen — kakor naláše priti, o praveň času priti, ravno práv priti; nicht von der Stelle — ne geníti (gánem) se, ne premekníti (-máknem) se z mesta; daher kommt es iz tega izvira; zústatten — prav priti, na hvalo priti; dahin ist es gekommen do tega je prišlo.

Kommen *n.* prihód, dohód.

kommend prihódnji.

Komödiant *m.* glumáč; =in *f.* glumačica. [dija.

Komódie *f.* veseloigra, gluma, komé-

Komódienhaus *n.* gledališče, gledišče.

König *m.* kralj; *dem.* kraljič, kraljiččik; — sein kraljevati; deš Kónigs kraljev; Kónigs-, kóniglich kraljev.

Königin *f.* kraljica; (bei den Bienen) mática.

kóniglich kraljevi, kraljevski; — er Prinz kraljevič; —c Prinzessin kraljična, kraljevična; —e Majestát kraljevo Veličanstvo.

Kónigreich *n.* kraljestvo, kraljevina.

Kónigs- kraljevi, kraljevski.

Kónigsbirne *f.* kraljičnica.

Kónigsfarn *m.* kraljeva praprot (-i).

Kónigskerze *f.* veliki lučnik, pápeževa sveča.

Kónigskrone *f.* kraljeva krona.

Kónigsmantel *m.* kraljevski plašć.

Kónigs-mord *m.* kraljemórstvo, umór kralja; =mórder *m.* kraljemórec, moritelj kralja.

Kónigspalme *f.* kraljeva palma.

Kónigszepter *n.* m. kraljevo žezlo.

Kónigschlange *f.* udav.

Kónigssohn *m.* kraljevič, kraljevi sin.

Kónigstiger *m.* bengálski tiger.

Kónigstochter *f.* kraljična, kraljeva hći (hčere). [(*phys.*).

Kónigswasser *n.* zlatotópna voda

Kónigswürde *f.* kraljeva. —, kraljev-ska čast (-i).

Kónigthum *n.* kraljestvo.

kónigsh stožkast, stožkovit.

kónnen móci (morem); vzmóci, zamóci, utégniti; es kann sein more biti, mogóce je, morebiti, morda, lahko da; (wissen, verstehen) znati (znam), uméti (uméjem), védeti (vém); auswendig — naizúst znati, na pamet znati, iz glave znati; es lönnite anders kommen utegnilo bi drugače biti; ich kann nichts dafür tega nisem kriv, temu ne morem kaj.

Kopal *m.* kopal.

Koppe *f.* kopéjka.

Köper *m.* vrsta tkanine, keper.

köpern képrati.

Kopf *m.* glava; *dem.* glávica, glávica, glávica; (deš Hutes) oglávje; (Uberschrift) napis; *fig.* bistra glava, umna glava; Köpf- glavni.

kopfbwärts *adv.* strmoglávo, z glavo navzdól.

Kopfarbeit *f.* delo z glavo, trud z umom.

Kopfbdeckung *f.* pokriválo, naglávje.

Kopfbinde *f.* šapelj, oglávna povéza.

Kopfbiume *f.* košek; —u *pl.* koškúrice *pl.*

Kopfbrechen *n.* preglávica.

kopfbrechend preglávichen, glavoló-mén; zamotán, mučen.

Köpfchen *n.* glávica, glávica, glávica; (*capitulum*) cvetna glávica (*bot.*).

Köpfchenpilz *m.*, Köpfchenhimmel *m.* (*Mucor Mucedo*) glavičasta gliva, glavičasta plesén (-i).

köpfen obgláviti, glavo vzéti (vzámem), ob glavo déti (denem), glavo odsékati; *impf.* ob glavo dévati; (ein

Bäumchen) prisekati, obsékati; *impf.* prisekovati, obsekávati.

Stopňůber *m.* glavonóžec.

Stopňůgend *f.* zglávje.

Stopňůgeld *n.* š. Stopňůsteuer.

Stopňůgrillen *pl.* muhe *pl.*

Stopňůgrind *m.* kraste (*pl.*) —, srab na glavi, krástava glava.

Stopňůhaar *n.* las (-a, -ů); *coll.* lasjé.

Stopňůhalter *m.* glavno držálo, držálo za glavo.

Stopňůhänger *m.* tukéc, potůhñjenéc, ponóglavéc, liceméréc.

Stopňůhängerin *f.* potůhñjenost, poníglavost, licemérstvo.

Stopňůhängerin *f.* potůhñjenka, poníglavka, licemérka.

Stopňůhaut *f.* poglávna koža.

Stopňůhöhle *f.* votlina lobánje, lobánja.

Stopňůig glavát; in Šřřgn. -glav, -glavén, š. B. biel— mnogogláv, mnogoglávén.

Stopňůkissen *n.* zglávje, zglávnik, podzglávje, zglávnic, podzglávna blazína.

Stopňůlaus *f.* ůš (-i).

Stopňůleer prazno-, puhlogláv, prazne —, puhle glave.

Stopňůleidend glavobólén, bolnogláv.

Stopňůlos brezglávén, brez glave; *fig.* nespámetén, ábotén, neimén.

Stopňůlose *m.* brezglávéc; nespámetnež, neúmnež, ábotnik.

Stopňůneider *n.* kímáñje z glavo, prikimovánje.

Stopňůneider *m.* kímávéc, kímálo, kinkalo; (Muskel) kímávéc.

Stopňůpoister *n.* zglávje, podzglávje, zglávnik.

Stopňůputh *m.* prepléték —, naplét —, nakít v laséh, vezílo, opletálo.

Stopňůrechner *n.* račúnáñje na pamet, izústno račúnáñje, številjenje na pamet.

Stopňůrechner *m.* račúnár na pamet; er ist ein guter — dobro na pamet števíli.

Stopňůring *m.* sviték.

Stopňůsalat *m.* glávñata —, glávátá saláta.

Stopňůschimmel *m.* š. Šěpřšjenpilz.

Stopňůschmerz *m.* glavoból, glavobólje, bolečina v glavi; ich habe — en glava me boli; an — en leidend bolnogláv.

Stopňůschuppen *pl.* prhljájí, témenice.

Stopňůschüttelnd tresogláv.

Stopňůsteuer *f.* glavarána, poglávšćina.

Stopňůstiid *n.* glavina, kos od glave.

Stopňůtheilung *f.* delítév po glavah.

Stopňůtuch *n.* ruta za na glavo, naglávna ruta; (weiß) péća.

stopňůber *adv.* strmoglávó, na vrat na nos.

stopňůunter *adv.* na glavo, strmoglávó, z glavo navzdól.

Stopňůverletzung *f.* poškódba na glavi.

Stopňůwuch *n.* š. Šěpřššmerz.

Stopňůwunde *f.* rana na glavi.

Stopňůzeug *n.* naglávje.

Stopňůpe *f.* vrh, vršéc, kólk (kok), kópa.

Stopňůpel *f.* spóna, kopća; povézka skopćánih psov, konj; skupñi pašnik; (eingefriedetes Feld) ográjá, ográda, obóra; š. Degengehent.

stopňůpeln spėti (-pném), skléniti, skopćáti, zvezáti (-vezem); *impf.* spénjati, sklépati, zvezovati; (Feld) ograditi, zagraditi; *impf.* ográjati.

Stopňůpeliemen *m.* jermen za sklépanje, — kopćánje (psov).

stopňůppen kléstíti; okléstíti, obsékati; *impf.* oklešćevati, obsekovati.

Stopňůralle *f.* korála, korálja, korálda; Korallen- koráljni.

korallenartig koráljast.

Korallenbank *f.* koráljšće, koráljnik.

Korallenfang *m.*, Korallenfischer *f.* lov (-i) ob. lovitév korálj.

Korallenfledhte *f.* malí koráljevéc.

Koralleninsel *f.* koráljni otók. [rálj.

Korallensthuur *f.* vrvcá nanízanih koráljenstódi *m.* koráljnik.

Korallenthiere *pl.* morski polípi.

Koran *m.* kóran.

Korb *m.* kóš; kóšára, pletenica, pletérka; jervas; (Rüden—) oprtní kóš, narámñi kóš; (Saat—) sejálnica, sévnik; (Blüten—) cvetñi kóšék, sestávljení cvét; Sahñ im — e sein prvák biti (sem), zvonec nóstiti; einen — bekommen odpóved dobíti, *impf.* dobívati; einen — geben odréči (-récem), odklóniti, odbíti (-bijem).

Korbblütler *pl.* socvétke (-cvétek) *pl.*, kóšárice *pl.* [čék.

Korbhjen *n.* kóšék, kóšárica, jervas-

Korbhjedter *m.* kóšár, pletenícár.

Korbhändler *m.* kóšár.

Korbmacher *m.* j. Korbflechter.
Korbmacherware *f.* pletenina.
korboweise *adv.* v koših, na koše.
Korbwerk *n.* pletenina.
Koriander *m.* koriandër, kornikovëc.
Korintje *f.* suho grózdjiče, grozdinka.
Kork *m.* pluta, probkovina; **Kork-**
probkov.
korkartig probkast, plutast.
Korkeide *f.* plutëc.
Korkgewebe *n.* plutasto staniče.
Korkholz *n.* probkovina, plutovina.
Korksäure *f.* probkova kislina.
Korkstüpfel *m.* probka, probkov za-
 mašek, — čep.
Korkzieher *m.* zatičnik, čepovlëk, od-
 čëpnik, maček za zamáške.
Korn *n.* zrno; *dem.* zrnce; *coll.* zrnje;
 (Getreide) žito, zrnje; (Roggen) rž (-i);
 türkišches — türšëica, korúza, debeláča;
 (am Getreide) múha; (bei Münzen)
 zrno, jedro, čistina; aufß — uehmen
 na múho vzëti (vzámem), pomëriti;
 ein Mann von altem Schrot und —
 moß stárega kova; Korn- zrnati; žitni;
 rzëni; korúzni.
Kornacker *m.* žitno polje, ržišëc.
Kornähre *f.* klás (a, -ú).
Kornblume *f.* (*Centaurea cyanus*)
 modríca, plavica, modriš, modri gla-
 vínëc.
Kornboden *m.* žitnica, kašëa, hámbar,
 sípnica; (Erdreich) svet za rž, žitno
 polje.
Kornbrand *m.* snet, snet (-i), snetjé,
 snetljáj.
Kornbrot *n.* rzëni kruh, rženják.
Korndjen *n.* zrnce; *fig.* tróhica, mrvica.
Korndieb *m.* žitokrádëc, žitni tat.
Kornelbaum *m.* drën, drënovëc.
Kornelbirne *f.* drënovka.
Kornelholz *n.* drënovina, drenov les;
 ein Stöck aus — drenováëa, drënovka.
Kornelkirsche *f.* = gelber Hartriegel
 (*Cornus mas*) navádni —, rumëni
 drën; (Frucht) drenúlja.
 kórnen zrniti se, zrnje délati, v zrnje
 iti (idem, grem); uzrniti se, zrnje na-
 práviti.
Körnerfresser *m.* zrnojedëc, zobávëc;
 =in *f.* zrnojedka, zobávka.
Körnerfrucht *f.* zrnje.

Körnerfutter *n.* zobál (-i), zobánje.
körnerlos brezžrn, brez zrnja.
körnerreich zrnat, zrnovit, zrnovitën.
Körnerschicht *f.* zrnati sklád.
Kornfeld *n.* j. Kornacker.
Kornfrucht *f.* žitni plod (-a, -ú), golëc.
Kornfuhrer *f.* voz žita, peljáj žita.
Korngarbe *f.* snòp žita.
Kornhandel *m.* žitna kupóija, trgovina
z žitom, žitarstvo.
Kornhändler *m.* žitar, trgóvëc z žitom.
Kornhaus *n.* žitnica; j. a. Kornboden.
Kornhilfe *f.* rzëna plëva.
körnigt zrnast.
körnig zrnat, zrnovit; *fig.* j. fernig.
Kornjahr *n.* žitno —, žitoródno léto.
Kornkäfer *m.* žitni brošë.
Kornkammer *f.* žitnica; j. a. Korn-
 boden.
Kornkasten *m.* žitnjak, žitnica, kašëa.
Kornland *n.* žitoródna deželá.
Kornmangel *m.* pománjkanje žita. ne-
 dostája žita, sila za žito.
Kornmarkt *m.* žitni trg.
Kornmehl *n.* rzëna moka.
Kornmalte, **Kornschabe** *f.* žitni mólj.
Kornpreis *m.* žitna céna, céna žitu.
Kornrade *f.* kókolj (kokalj).
kornreich žitën, žitoróden.
Kornrüffelkäfer *m.* ërni žužëk.
Kornschafel *f.* vélnica, lopáta za žito.
Kornsieb *n.* rešëto; (Reiter) reta.
Kornspreider *m.* žitnica, kašëa; j. a.
 Kornboden.
Kornstreppe *f.* stóklasa, stóklas.
Kornweiche *f.* poljska postólka.
Kornwicke *f.* grahor.
Kornwinde *f.* poljski slak.
Kornwucher *m.* žitno oderústvo; =r
m. žitni odrtník, žitni oderúh.
Kornwurm *m.* ërni žužëk.
Kornzehent *m.* žitna desetína, dese-
 tína v žitu.
Kornzins *m.* žitnina, žitna kazën (-i),
 žitni dávek.
Körper *m.* teló (-ësa); truplo; (Ober-
 körper) žívot; flüssiger — tekóëe teló,
 tekočina; fester — trdno teló; troppbar
 flüssiger — kapljivo tekóëe teló; aus-
 dehntam flüssiger — raztéžno tekóëe
 teló; flüchtig — hlapno teló; hart
 — trdina; Glas — steklovina; (Ding)

stvar (-i), reč (-i), snov (-i), tvarina; (Gesellschaft) združba, zbd, skúpsčina; Körper telésni.

Körperbau *m.* živòt, rást (-i), postáva, stas.

Körperbeschaffenheit *f.* postáva, živòt.

Körperchen *n.* telésce, stvárca.

Körperfarbe *f.* polt (-i); bárvnost telés (phys.).

Körpergeruch *n.* telésna hiba, — napáka; hromóta.

Körperhaar *n.* dlaka.

Körperinhalt *m.* prostornína, telesnina, telésna vsebína.

Körperkreislauf *m.* telésni obtòk.

Körperlich telésen; snoven; — es Wesen stvar (-i); — e Übung telésna vaja, telovádba; — e Verletzung telésna poškovádba, poškovádba na telésu.

Körperlichkeit *f.* telésnost.

Körpermaß *n.* telésna mera, mera telesnina; mera prostornine.

Körperschaft *f.* skúpsčina, združba, korporácija.

Körperstrafe *f.* telésna kazèn (-i).

Körperverletzung *f.* telésna poškovádba, poškovádba na telésu.

Körperwelt *f.* vidni svet.

Korund *m.* korúnd.

Körung *f.* izbòr, ogledovánje.

Körungskommission *f.* izbòrni návod, izbòrna komisija.

Körungslizenz *f.* izbòrno dopustilo.

Kornphäe *m.* (f.) prvák, kolovódja, korifeja.

Kosak *m.* kozák.

Kosen ljubkati se, ljubkovati se, milkovati se.

Koswort *n.* ljubkóvalna —, ljubezna beséda; fig. sladka —, medéna beséda.

Kosmetisch lepotilèn, lepšálèn; — es Mittel lepotilo, lepšálo, krasilo.

Kosmisch svetóvèn.

Kosmogonie *f.* svetovórije, nauk o nastánku sveta. [graf.]

Kosmograph *m.* svetopisèc, kozmogographie *f.* svetopis, popis sveta, kozmografija. [grafski.]

Kosmographisch svetopisèn, kozmogologie *f.* svetoslóvje, kozmologija. [lit.]

Kosmopolit *m.* svetovljàn, kozmopolit

Kosmopolitismus *m.* svetovljánstvo, kozmopolitizém.

Kosmorama *n.* svetokáz, svetozòr, svetovid, kozmorama.

Kosmos *m.* vesoljni svet.

Kost *f.* hrana, jed (-i), jedilo; bei wem bist du in der Kost? pri kom imaš hrano? pri kom ješ? kam hodiš na hrano? er hat freie — ima zastonj hrano; ohne — arbeiten pri deri —, v dero délati.

kostbar drag, dragocèn.

Kostbarkeit *f.* dragocénost, dragòst; (kostbares Ding) dragotina, dragóta.

Kosten *tr.* (mittelft des Geschmades verjuchen) pokúšiti, okúšiti, zakúšiti; *impf.* pokúšati, okúšati; nichtern eine Speise — odtešáti (-ám) se; e. Fleischspeise — omrsiti se; *intr.* veljáti, stati (stanem), po čem biti (sem), kake cene biti; viel — drag —, visòke cene biti (sem); nicht viel — dobër kup biti; was kostet ein Stück? po čem je? es wird ihm den Kopf — gre (ide) mu za glavo; viel Mühe sich — lassen veliko si prizadéti (-dénem), *impf.* — prizadévati; es kostet einen Mühe teško stane človeka; das kostet Mühe to je trudno, tu je treba truda.

Kosten *n.* pokúšnja.

Kosten *pl.* stroški, troški, potróški; auf meine — na moje stroške; auf — ob stroških; — beßen stroške zakládati, zalágati; založiti; — tragen stroške plačati; in die —, zu den — verurtheilen obsódití, da mora plačati stroške, obsódití na plačilo stroškov.

Kostenanschlag *m.* proračún stroškov.

Kostenaufwand *m.* stroški, potróški; (übermäßiger) potráta.

Kostenersatz *m.* povračilo stroškov.

Kostenfrei brez stroškov, brez plačila, brezpláčno, zastónj; ganž — brez vseh stroškov.

Kostenträger *m.* plačnik stroškov.

Kostenüberschlag *m.* †. Kostenanschlag.

Kostenverzeichnis *n.* troškovnik, izkáz stroškov.

Kostfrau *f.* hranodájvka, hranívka.

Kostgänger *m.* hranjenèc, prijédnik, obédovavèc; er ist mein — pri meni je na hrani.

Štojtgeber *m.* hranodajávec, hranívéc, hranitelj; =in *f.* š. Šostfrau. [no.

Šostgeld *n.* hranarina, plačilo za hranosthaus *n.* hranilišće.

Šostherr *m.* š. Šostgeber.

Šostkind *n.* otrók hranjenec, otrók na hrani.

Šostknabe *m.* hranjenec, rejénec, deček na hrani.

köstlich slastěn, preslástěn; (foßtbar) dragocèn, predrág; (herrlich) prekrásěn, prelép.

Köstlichkeit *f.* slastnost, preslástnost; dragocénost; prekrásnost.

Kostmädchen *n.* hranjenka, rejénka.

Kostort *m.* hranilišće.

köstspielig drag, predrág; potrátěn.

Köstspieligkeit *f.* dragóst, dragóta; potráténost.

Koststudent, Kostjögling *m.* diják na hrani, hranjenec.

Kostverächter *m.* izbírěni človek, kočljívéc.

Koth *m.* (auf Straßen) blato, kal (-a), grez (-i), brozga; (thier. Excremente) govno, lajno, lajno, (euphem.) blato; Hundš— pasjak, Vogel— pičjak, Schafs— ovčjak, Ziegen— kozjak, Kuh— kravjak, Menschen— človečjak zc. mittelst der Bildungssilbe -jak.

Kothfliege *f.* gnojna muha, gnojúlja.

kothig blaten, blatnat; — machen blátiti, brazdáti; oblátiti, zablátiti, obrazdáti, zabrazdáti.

Kothschäde *f.* luža, kalúža, kal, mlakúža, plodra, mozga.

Kothschennwasser *n.* kalúžnica, mlakúžnica.

Koße *f.* gunj, gunja, kòc; plahta.

koßen š. ipeien.

Koßenmacher *m.* gunjár.

Krabbe *f.* rákovicá.

krabbeln kobacáti, gomezéti, komá-rati, pláziti se; čehljáti.

Kradj *m.* pòk, trèsk, prask, praskèt, rèsk, hrèst.

kradj! interi. rèsk! pòk!

kraden *intr.* pókati, trèskati, prasketáti (-ám, -kéčem), hrèščati (-ím), reskáti, pókniti, póčiti, trèsniti, reskniti, zahrèščati; *tr.* kréhati, hrústati; kréhnniti.

Kradjen *n.* poknjáva, pókanje, trèskanje, prasketánje.

kradjend pokajòč, treskajòč, pokálěn.

Kradjorte *f.* torta hrustávka.

kradjzen krókati; (v. Menschen) krécati, kréhati.

kradjzend krehav, hripav.

Kraft *f.* moč (-i), (vek) (türperl. —) moč (-i), sila, krepóst, snaga, jakost; Expansiv— razpenjávost; Schwer— težnost; Widerstandš— upórna sila; Wurf— metna sila; (Geltung) veljáva; in — sein veljáti; in — treten veljávo zadobíti; außer — sežen ob moč dejáti, razveljáviti; außer — treten moč —, veljávo —, veljávnost izgubíti, ob veljávo priti; auß allen Stráßen na vso moč; auß eigener — samótež; alle — anwenden na vso moč si prizadéti (-dénem), vse žile napéti (-pném).

kraft *adv.* po, vsléd.

Kraftabnahme *f.* slabénje, slabévanje, pèšanje.

Kraftanstrengung *f.* napòr, prizadávanje na vso moč.

Kraftausdruck *m.* krepka beséda. krepki rék, jédnati izrèk. [sil.

Kraftenparallelogramm *n.* vzporédnik

Kraftfülle *f.* krepkóba, polnomóče.

kräftig močěn, krepék, jak, silěn, čil (ausgerafet); korenjáški; (nähernd) redílěn, krepčálěn, krepilěn; kräftiger Mensch korenják; —es Wort krepka —, jédnata —, tehtna beséda.

kräftigen krepíti, krepčáti, jáčiti; okrepíti, okrepčáti, ojačiti, utrđiti; *impf.* pokrepčevati, ojačevati, utrđjati. kräftigend krepilěn, krepčálěn, utrjeválěn.

Kräftigkeit *f.* močénost, krepkóst, čvrstóst, trdnost.

Kräftigung *f.* okrepčáva, krepilo.

kräftlos sláb, slabótěn, (malovéčěn, nevéčěn), nezmóžěn, onemógel; (matt) mlahav; (Vertrag) neveljávěn; kraftlos machen slabíti; oslabíti; — werden slabéti; oslabéti; onemóči (-mórem), omágati.

Kraftlosigkeit *f.* slabóst, slabóta, onemóglost, mlahavost; nedostátek sile; (beš Vertragš) neveljávnost.

Kraftmeßl *n.* čila moka, prva moka.

Kraftmeffer *m.* silomèr.
Kraftspruch *m.* krepka besèda, jèdrnati izrèk.
Kraftsuppe *f.* moèna —, krepka juha.
Kraftübertragung *f.* (bei der Elektr.) prenos elektriške sile.
Kraftverlust *m.* izgúba sile. [pùh.
Kraftwur *f.* (*Tussilago farfara*) la-
Kragen *m.* ovrátnik; (Hals) vrat (-a, -i); beim — nehmen za vrat zgrábiti od. popásti (-pádem); es kostet ihm den — za glavo mu gre.
Krahe *f.* vrana; **Krähen-** vranji.
Krähen kikirikati, **peti** (pojem); za-
kikirikati, **zapèti**.
Krähenfuß *m.* vranja noga.
Krähengeßrei *n.* krákanje, krókanje.
Krahn *m.* škripèc, samotéžnik, žer-
jav, dvigálo.
Krake *m.* hobótnica, osmonóžec;
bajna morská pošást.
Krakeel *m.* prepír, svada, spòr.
Krakeeler *m.* prepirljivèc, svadljivèc.
Krall *m.* praska, praslja, oprásk.
Kralle *f.* kremplj; *dem.* kremplje,
krempljèk.
Kralen prásniti, oprásniti; *impf.*
práskati.
Krallig krempljät, krempljast.
Kram *m.* kupèija na drobno, krama-
rija; (Ware) blago, roba, krama; (Sache)
reè (-i); das taugt nicht in meinen —
to ni zame, to mi ni pogódu.
Krambude *f.* štacúna, krámarnica.
Kramen tržiti, kramáriti, drobnjavo
prodávati; (berum—) iztíkati, preme-
tovat, premetávati.
Krämer *m.* kramar, štacúnár, tržár.
Krämerci *f.* kramarija, kupèija na
drobno; — betreiben tržiti, kramáriti.
Krämergewicht *n.* krámarska utèž (-i),
trgovska utèž (-i).
Krämergut *n.* krámarska roba.
Krämerin *f.* kramarica.
Krämerwage *f.* krámarska téhtnica.
Kramladen *m.* krámarska prodajál-
nica.
Krammetsvogel *m.* brínovka, borov-
njak, smolnica, dřšèica.
Krampe *f.* (b. Schloffer) spona, skoba;
(am Buche) zapóna; (Pflze) krámp, ce-
pín, pikón.

Krümpe *f.* (des Hutes) okrájèc, krá-
jevci *pl.*, ostrèšèk.
Krämpel *f.* grebén, mikálnik, gradèše
pl.; *m.* š. Tröbel.
krämpelugrebénati, **mikati**, **gradášiti**.
Krämpelwolle *f.* grebénana volna.
Krampf *m.* krè; er hat den — krè
ga lomi, — grudi, — vije.
Krampfader *f.* krútica, zabrékla žila
na nogi.
krampfhast krèevit.
krampfíg krèèn, krèu podvržen.
Krampfmittel *n.* zdravilo zoper krè.
krampfstillend protikrèèn, proti krèu.
Kranich *m.* žerjav, (žerjal), gruh;
Kranich- žerjavov.
kranichfarbig žerjavast.
Kranichschnabel *m.* žerávèc.
krank bolèn, bolán, betèžèn; — jeit
bolan biti (sem), bolèhati, bolovati;
— werden obolèti, zbolèti; — dar-
niederliegen bolán léžati (-ím); sich —
laden smeha pòèiti.
Kranke *m.* bolník, boléstnik; *f.* bol-
nica, boléstnica.
Krankelei *f.* bolèhanje, bolèhavost.
Krankeln bolèhati, bolèhovati, bol-
hèn biti (sem).
Krankelnd bolèhèn, bolèhav, betèžèn,
nebojljén.
Kranken žaliti, žalostiti; (an d. Ehre)
èast krátiti; razžáliti; (jemanden an
seinem Rechte) pravico krátiti, krivico
dèlati; das kränkt mich to me bolí, —
peèe, — žalostí, — bode.
Kranken bolán biti (sem), bolovati,
bolèhati.
Krankenanstalt *f.* bólnica, bolníšènica.
Krankenbericht *m.* zdravniško poročilo,
poročilo o bolníkih.
Krankenbesuch *m.* obisk bolníka, posèt
bolníka, obiskovanje bolníkov.
Krankenbett *m.* bolníkova postelj (-i),
bolníška póstelja.
Krankencasse *f.* bolníška blagájnica.
Krankengeld *n.* bolníšècina.
Krankenhaus *n.* š. Krankenanstalt.
Krankenkost *f.* bolníška hrana.
Krankenlager *n.* š. Krankenbett; nach
turzem — po kratki bolézni.
Krankenpflege *f.* strežba bolníkom,
— bolníkov, postrèžba bolníkom.

Krankenunterstützung *f.* bolniška podpora.

Krankenverein *m.* bolniško društvo.
Krankenverpflegskosten *pl.* stroški za preskrbovanje bolnikov.

Krankenversicherung *f.* zavarovanje bolnikov, bolniško zavarovanje.

Krankenwärter *m.* bolniški strážnik; =in *f.* bolniška strážnica.

Krankenzahl *f.* število bolnikov.

Krankenzimmer *n.* bolniška soba.

kranhaft *adi.* boléstn, boléhén; *adv.* boléstno.

Krankheit *f.* bolézén (-i); anstehende — kužna —, nalezljiva bolézén; in eine — fallen obolíti, zboléti; von einer — genesen ozdravéti, ozdráviti se.

Krankheitskosten *pl.* stroški bolézni, bolézenski stroški.

Krankheitsprozess *m.* tek bolézni, razvoj bolézni.

Krankheitsstoff *m.* bolézenska snov (-i), hudina. [valo.

Krankheitszeugnis *n.* bolniško izpoved.
Kränkler *m.* boléhavéc, betežnik; =in *f.* boléhavka, betežnica.

kränklich boléhén, boléhav, nebogljén.

Kränklichkeit *f.* boléhnost, boléhavost, betéžnost.

Kränking *m.* *f.* Kränkler.

Krankheit *n.* bolézén (-i), bolovanje.

Kränkung *f.* žalitév, razžalitév.

Kranz *m.* venéc; *dem.* venčék; (um den Weichstein) obód; (am Rad) platišče; (Sammlung) zbirka; ein — von Mädchen družba (kolo) deklie.

Kranzarterie *f.* vénčasta odvodnica.

Kranzchen *n.* venčék; *fig.* večérna zabava, plesni venčék.

Kranzjungfer *f.* družica, svátervca, — sein družičevati.

kränzen vénčati; ovénčati.

kranzförmig venčast.

Kranznacht *f.* vénčasti šév.

Kranzträger *m.* vencióséc.

Krapfen *m.* kráp, króf.

Krapp *m.* bróč; Krapp- bročév.

Krappe *pl.* bročnice *pl.*

krapproth bročast.

Krapproth *n.* bročnina, bročivo, bróčeva rdečica.

Krappstampfe *f.* stopa za bróč.

Krappwurzel *f.* bróčeva korenina.

Krater *m.* žrelo —, bljuválnik —, žétkno ognjenika.

Kraubeere *f.* *f.* Brombeere.

Kraußistel *f.* (*Cirsium*) osát, bodéca neža; (Rohßistel, *Cirsium oleraceum*) vodeník, srpje.

Krause *f.* strgúlja, strgáča.

Krause *f.* garje *pl.*, srab, kraste *pl.*, priššec, (ruše *pl.*); (bei Gold- und Silberarbeitern) opilki *pl.*, ostrúzki *pl.*, ostruzina.

Krauseisen *n.* strgálo, strgúlja, drgúlja.

krausen *tr.* praskati, čóhati, drgati, drápiti, čehljáti; prásniti, oprásniti, odrgniti; (mit der Feder) praskati, škrábati; sich — gárati se; (mit dem Eisen) strgati; Wolle — *f.* krámpeln; *intr.* (juden) srbéti, ščeméti.

Krauser *m.* praskáč, praskavéc, strgár, strgávéc; (Werkzeug) strgálo, strgálnik, strgáč. [čék.

Krauser *m.* (saurer Wein) praskáč, cvi-
Krausfuß *m.* poklon s popraskom z nogo; einen — machén pokloníti se poprasnivši z nogo. [šav.

krähig garjav, krastav, srahljiv, (rü-
Krähige *m.* gárjavéc, srahljivéc; *f.* gárjavka, srahljívka.

Krähigkeit *f.* srahljívost, gárjavost.

Krausmilch *f.* srbéc.

Krausfalte *f.* mazilo za garje.

krauen, krabbeln praskljáti, ševeljáti.
kraus kodrast, kodrav; (zerzaußt) kuštrast, kuštrav, razmrščen; (gefalzt) nabrán, gubánčast.

Krausbart *m.* kódrava brada; kodrobrádéc.

Krause *f.* kódravost; kódér, opórék.

Krausfel *m.* *f.* Kreisel; (Haarfrause) nabórnica.

Krausfelbeere *f.* *f.* Preiselbeere.

Krauseisen *n.* kódrálo, kodrcílo.

kräuseln, krausen kodráti, kódriti, svedriti, kodrcíti, frkati; sich — kodráti se, gubánčíti se, nabirati se.

Krauseminze *f.* konjska meta.

Kraushaar *n.* kódrasti lasjé, kodri.

Kraushaarig kodrast, kodrolás.

Krauskopf *m.* kódrasta glava; (Perf.) kodrež, kodroláséc, kuštravéc, kušter, kocélj.

Krausfloche *f.* kodër, kódrica.
 krauslodig kodrast, kodrav.
 Kraut *n.* zel (-i), zelišče, bil (-i), bilina, trava; (Pflanze) rastlina; (Grünzeug) zelenje, zelenjava, zelenina; (Rohf) kaps, zelje; (v. Rüben) repno perje, nat (-i), natje, ševaje; (v. Kartoffeln) krompirjevica, krompirjevka.
 Krautacker *m.* zelnik, kápusišče.
 Krautbeet *n.* greda —, leha za zelje.
 Krautblatt *n.* zelnato —, kápusno peró (perésa), (abstehend) voha; *coll.* zelnato —, kápusno perje, lepénje.
 Krautchen *n.* zelka, trávica, bilka.
 Kräuter- zeliščni, rastlinski.
 Kräuterkraut *m.* zeliščni obárek.
 Kräuterkraut *f.* zeliščno zdravilo.
 Kräuterauszug *m.* zeliščni izvléček.
 Kräuterbuch *n.* rastlinska knjiga.
 Kräutergarten *m.* zelinjak.
 Kräuterhandel *m.* kupčija z zelišči, zeliščna trgovina.
 Kräuterkändler *m.* trgóvec z zelišči, zeliščar; =in *f.* zeliščarica.
 Kräuterig *n.* ševaje, nat (-i).
 kräuterig zelnat, travnat.
 Kräuterkenner *m.* poznavatelj rastlin, rastlinoslovéc.
 Kräutermarkt *m.* zeliščni —, zelní trg.
 Kräuterreich *n.* rastlinstvo, rastlinje.
 kräuterreich zeliščenat, travnat.
 Kräutersaft *m.* zeliščni sok. [juha.
 Kräutersuppe *f.* zeliščenica, zeliščna
 Kräuterweib *n.* zeliščarica, trávarica.
 Krautfeld *n.* zeljno polje, kápusišče.
 Krautgarten *m.* zelnik, zelnjak.
 Krauthändler *m.* zeljar; =in *f.* zeljarica.
 Krauthaupt *n.* zelnata glava, kápusna glava.
 Krauthobel *m.* noži *pl.* (za zelje).
 Krätig *n.* *f.* Kräuterich.
 Krautjunker *m.* kmétiški plémič.
 Krautkopf *m.* *f.* Krauthaupt.
 Kräutlein *n.* *f.* Kräutchen.
 Krautmarkt *m.* *f.* Kräutermarkt.
 Krautpflanze *f.* zelnata sajenka, kápusova sajenica, — sadika.
 Krautraupe *f.* zelnata gosénica.
 Krautstengel *m.* kocén, trs; *coll.* stébeléje.
 Krautstrunk *m.* štor, kocén.
 Krautwasser *n.* zelnica, kápusnica.

Krauwall *m.* hrup, krámola, šundër; rabúka, púnt.

Kraze *f.* krošnja.

Krazenmann *m.* krošnjár.

Krebs *m.* rák; Stein — koščák; (nach der Häutung) mehkuš; miteinander — lilék, olilék; (Weichwür) rák; Krebs-
 rakov, račji.

krebsartig rakast, raku podobén.

Krebsauge *n.* rákovo —, račje okó.

Krebsbad *m.* rákovnik.

Krebschen *n.* račič, račék.

krebsen rake loviti.

Krebsfang *m.* lov na rake, rakolov, račja lov (-i).

Krebsfänger *m.* rakolóvec.

Krebsgang *m.* rakov hód, rákova hoja, račji hód; den — gehen rákovo pot iti (idem, grem), ritenski iti.

Krebsgeschwür *n.* rák.

krebsreich rakovit, rakovitén. [nica.

Krebsreufe *f.* rákova vrša, račilo, ráč-
 Krebsstaden *m.* *f.* Krebsgeschwür.

Krebsstale *f.* rákova luščina, rákova lupina, rakov kóš.

Krebsstehere *f.* rákove klešče *pl.*, rákova ščipálnica.

Krebsspinne *f.* rákasti pajék.

Krebsweibchen *n.* rákovka, rákovica, račica.

Krebswut *f.* raštvo.

Kreide *f.* kreda.

kreideartig kredast.

Kreideformation *f.* kredna tvorba.

kreiden kredati; okredati, nakredati.

Kreidenerde *f.* kredna prst (-i), krednica.

Kreidestift *m.* krednik.

kreideweiß bel kakor kreda. [pis.
 Kreidezeichnung *f.* risba s kredo, kredo-
 kreidigt kredast.

kreidig, kreidereich krednat, kredovit.

Kreis *m.* krog; koló (kolésa), kolobár, obód (obvód); (— eines Kronlandes) okróg, okróžje, (kresija); (Unter-) okoliš, okolišče; (Gesellschaft) družba, društvo; (Bereich) podróžje; einen — um jmdn. schließen okróžiti —, obstó-
 piti koga; Kreis- okróžni, (kresijski) (rund) okrógli; (dem Kreise umschrieben) okróžen. [ment.

Kreisabschnitt *m.* krogov odsek, seg-

Kreisabschnittswinkel *m.* kot krógo-
vega odséka.

Kreisamt *n.* okróžni urád, (kresija);
Kreisamts- okróžnega uráda.

Kreisamtmann *m.* okróžni glavár.

Kreisarzt *m.* okróžni zdravník. [tor.

Kreisausschnitt *m.* krogov izsek, sek-

Kreisbeamte *m.* okróžni urádnik.

Kreisbewegung *f.* krožno gíbanje, vr-
ténje v krogu.

Kreisbogen *m.* lok (krogov).

kreisfen *intr.* vřešćati (-ím), cvřćati
(-ím), hřepěti; zavřešćati, zacvřćati;
tr. cvřćati; ocvřćati.

kreisfend vřešćěć, vřešćav.

Kreisfjer *m.* vřešćák, vřešćálo.

Kreisfel *m.* vřtávka, vřtělěc, volk, brla,
brěek, brnica, brńkljica.

kreisförmig vřtávkast.

kreiseln vřtěti se, súkati (sućem) se.

Kreiselschnecke *f.* sráćica.

Kreiselspiel *n.* igra z volkom, igra z
brńkljico.

Kreiselmind *m.* vřtíněć.

kreisen *intr.* króžiti, v krogu íti (idem
u. grem); (íjđ břežen) vřtěti se, súkati
(sućem) se; (weidmänn.) obítí gozd;
tr. króžiti; okróžiti; (*mont.*) drobití;
zdřobítí.

Kreisfläche *f.* krožnina.

kreisförmig krogast, okrógěl, okróg-
last, oběl.

Kreisgebiet *n.* okolíš okróžja.

Kreisgemeinde *f.* okróžna óběina.

Kreisgericht *n.* okróžno sodišće.

Kreisgerichtspräsident *m.* predsédnik
okróžnega sodišća.

Kreisgerichtsrath *m.* světnik okróžnega
sodišća.

Kreishauptmann *m.* okróžni glavár.

Kreislauf *m.* krožni tók, krožitěv, ob-

Kreislinie *f.* króžnica, obódnica. [tók.

Kreisperipherie *f.* obód.

Kreispräsident *m.* okróžni predsédnik.

Kreisrath *m.* okróžni světnik; (als
Börperschaft) okróžni svět.

Kreisring *m.* kolobár.

kreisrund okrógěl, okróglast.

kreisen jěćati (-ím), stókati (-kam,
stóćem); (wehflagen) tárnati, krěćati;
(von der Gebälerin) v poródnih bole-
ćinah bití (sem).

Kreissen *n.* stok; (Geburtswehen) po-
ródne bolećine *pl.*

Kreißer *m.* jěćavěć, stókavěć; =in *f.*
jěćavka, stókavka; (Gebär.) porodnica.

Kreisstadt *f.* okróžno mesto.

Kreisian; *m.* kolo.

Kreisumfang *m.* obód.

Kreisvertretung *f.* okróžno zastópni-
stvo, okróžno zastópstvo.

Kreisvorsteher *m.* okróžni predstójník.

Krempe *f.* š. Krämpel. [peln.

Krempel, krempeln *f.* Krämpel, kräm-

pen *m.* hrěn.

Krenacker *m.* hřenišće.

Krensauce *f.* hrěnova omáka.

Krenteig *m.* hrěnova testó.

Kreosot *n.* kreozót.

Krepp *m.* křep.

Kresse *f.* křeša.

Kreuz *n.* križ; *dem.* križěć, križěćek;
inš —, überš — križem, križema, na-

vzkriž; — und quer križem; daš —
machen križati se, križ dělati; prekri-

žati se, pokrižati se, križ naredítí; viel
— haben veliko trpěti; (Glenb) križ,

nadlóga, reva, beda; (Ordnungszeichen)
križěć; zum — friechen vđátí se, pod-

vřěći (-vřem) se; Kreuz- križni, križasti.

Kreuzabnahme *f.* snetje s križa, vzetje
s križa, sněmanje s križa.

Kreuzanschlag *m.* navzkrižni nasnútek.

Kreuzband *n.* križna vez (-i), križna
prevóza; (bei Postfend.) križni zavítěć.

Kreuzbein *n.* križna kost (-i), križnica.

Kreuzbild *n.* križ, podóba sv. križa,
razpělo.

Kreuzblume *f.* grebenúša, križanka.

Kreuzblüte *f.* križasti veněć.

Kreuzblütler *m.* križnica.

Kreuzbogen *m.* vzkrižni oblók.

Kreuzbrau vrlo priđen.

Kreuzdorn *m.* kozja čřešnja, psika,
psíkověć.

Kreuzen križati; prekrižati, križem
dejátí (dénem); *impf.* — děvati; íjđ —
križati se, sékati se; (v. Schiff) króžiti

po morju, križem brodárítí, križati.

Kreuzer *m.* krajcar, nověćiđ; (Schiff)
križárka; š. Corjar.

Kreuzerfindung *f.* najdba sv. križa.

Kreuzerhöhung *f.* povzdíg, povzdíga
sv. križa.

Kreuzerstück *n.* krajcar, novčić.
 Kreuzestod *m.* smrt (-i) na križu.
 Kreuzfahrer *m.* križar.
 Kreuzfahrt *f.* j. Kreuzzug.
 kreuzförmig križast, križen.
 Kreuzgang *m.* prekrížano hodišče;
 križev pot; razpótje.
 Kreuzhalte *f.* (*turn.*) prekrížje.
 Kreuzhaspel *m. f.* motoró-
 gami.
 Kreuzheer *n.* križarska vojska.
 Kreuzherr *m. f.* Kreuzritter.
 kreuzigen križati, na križ pribíti (-bí-
 jem od. razpéti (-pném); *impf.* — pribí-
 jati od. razpénjati; *ſich* — prekrížati
 se, *impf.* križati se, prekríževati se.
 Kreuziger *m.* križavéc.
 Kreuzigung *f.* križanje, razpétje na
 križ. [(*-i*).
 Kreuzkraut *n.* kresnica, prisádna zel
 kreuzlahm hrom v križu.
 Kreuzmeißel *m.* križasto dleto.
 Kreuzner *m.* križni živéc.
 Kreuznetz *n.* križna mreža.
 Kreuzotter *f.* gád.
 Kreuzritter *m.* križnik, križák.
 Kreuzschmerz *m.* bolečina v križu.
 Kreuzschnabel *m.* krivokljun, blask,
 krumpéz.
 Kreuzschritt *m.* prekrížni korák.
 Kreuzschrittfellung *f.* prekrížni ustóp.
 Kreuzspinne *f.* križavéc, križasti pajék.
 Kreuzstübchen *n.* križna šibična petlja.
 kreuzständig navzkrižen.
 Kreuzstich *m.* križni vbód.
 Kreuztag *m.* Križev dan (dneva),
 Križevo.
 Kreuzthaler *m.* križavéc.
 Kreuzträger *m.* križenóséc, križar;
ſig. revež.
 Kreuzweg *m.* razpótje, križišče, križ-
 pótje, križempot, razcéstje; (*ſich*ſich)
 križev pot.
 kreuzweise *adv.* križem, križema, na-
 vzkriž; — ſtehend nakrižen, navzkrižen.
 Kreuzwoche *f.* Križev tedén.
 Kreuzzeichen *n.* križ; daš hl. — zná-
 menje sv. križa; podkrižanje; daš —
 beiježen podkrižati se, *impf.* podkriže-
 vati se.
 Kreuzzug *m.* križarska vojska, križan-
 ska vojska.

kribbeln gomezéti, gomáziti, gomiz-
 ljáti, mrgoléti, gomoléti.
 Kribbeln *n.* gomezénje, gomizljánje,
 mrgolénje.
 Kriede *f.* sliva, cibora, trnóselj.
 krieden lesti (lezem), láziti, pláziti
 se; (*ſich*meiſeln) prilizovati se, sladkáti
 se, hlíniti se, dobrikati se, slíniti se;
 (auf bieren —) kobacáti, komárati;
 (aus dem Ei —) izléči (-léžem) se,
 izvaliti se; zum Kreuze — podvréči
 (-vrížem) se, vdáti se.
 kriedend lezóc, lazèč; *ſig.* prihúljen,
 priliznjen, prilizljiv; — e Thiere *pl.*
 golázèn (-i), lazina, lazéčina.
 Kriedenpflaume *f. j.* Kriede.
 Kriedente *f.* krehélj, krehljec.
 Krieder *m.* prilizovávéc, prihúljenec,
 lizún, klečepláz; = *ei f.* prilizovánje,
 prilizljivost, klečeplástvo; = *in f.* pri-
 lizovávka, prihúljenka.
 kriederſich prilizoválèn, prilizljiv,
 priliznjen.
 Krieg *m.* vojska, vojna; (*Rampf*) bój;
 (*Schlacht*) bitka, bitva; es entstand ein
 — vojska se je vnela; — fúhren voj-
 skovati se; *ſig.* prepír, razpór.
 kriegern *tr.* doséči (-séžem), dobíti (do-
 bím, dobóm), zadobíti; *impf.* doségati,
 dobívati; (erhaſchen) ulóviti, ujéti (-já-
 mem); *intr.* (*Krieg* fúhren) vojskovati
 se, bojevati se, boríti se.
 Krieger *m.* vojščák, voják, vojník;
 (*Rämpfer*) bojník, bojevávéc, borívéc;
 Krieger= vojšáki, vojniški.
 kriegerſich bojèn, bojeválèn; (*Kriegs-*
luſtig) bojevit, bojažéljèn; vojšáki;
 — es Auſſehen bojevíta podóba.
 kriegermäßig vojšáki, vojniški.
 Kriegerſtand *m.* vojštvo, vojniſtvo,
 vojšáki stan.
 kriegsfúhrend vojskujóč, vojujóč.
 Krieger= vojskni, vojni, bojni; (*Krieg-*
ger) vojšáki, vojniški.
 Kriegsanſelegenheit *f.* vojskna reč (-i),
 vojna reč.
 Kriegsanſtalten *pl.* vojne pripráve, pri-
 práve za vojsko.
 Kriegſart *f.* naçin vojskovánja.
 Kriegſartikel *m.* vojni ÷len.
 Kriegſaufgebot *n.* vojni pozív, sklic
 na vojsko.

- Kriegsbedarf *m.* vojna —, vojskna potrebsčina.
 Kriegsbereitschaft *f.* vojna priprava, priprava na vojsko.
 Kriegsbudget *n.* vojni proračun.
 Kriegscasse *f.* vojna denárnica, vojna blagajnica.
 Kriegscammiffär *m.* vojni komisár, — poverjenik.
 Kriegscammiffariat *n.* vojno poverjenništvo, — komisárstvo.
 Kriegsdauer *f.* trájanie vojske.
 Kriegsdienst *m.* vojáška služba, vojna služba, vojáščina.
 Kriegsentfchädigung *f.* vojna odškódba.
 Kriegserklärung *f.* napóved (-i) vojske, vojna napóved.
 Kriegseröffnung *f.* začétek vojske.
 Kriegsfach *n.* vojna stroka, vojskna stroka; vojáštvó.
 Kriegsfackel *f.* vojni plamen; vojska.
 Kriegsfähig *vojevít*, spôsóbén za vojno.
 Kriegsfall *m.* vojni slučaj; im — e ko bi se vojska vnela, ko bi vojna nastála.
 Kriegsflotte *f.* vojno brodóvje, bojno ladjévje.
 Kriegsfuß *m.* vojni stan, vojni stalež; auf den — sežen pomnožití na vojni stalež.
 Kriegsgebrauch *m.* vojni običáj, vojskna šega.
 Kriegsgebiir *f.* vojna pristojbina.
 Kriegsgefährte *m.* sovojník, sobojník, vojni tovariš.
 Kriegsgefangene *m.* vojni ujetník.
 Kriegsgefangenschaft *f.* vojna ujetba, vojno ujetje, — zajétje.
 Kriegsgenoss *m.* j. Kriegsgefährte.
 Kriegsgepúch *n.* vojni pratež, vojáška prtliága.
 Kriegsgeráth *n.* bojna sprava, bojna priprava, vojáška priprava.
 Kriegsgericht *n.* vojno sodišče, vojáško sodišče.
 Kriegsgefang *m.* bojna pesém (-i), vojno petje; davorija.
 Kriegsgeschrei *n.* bojní krik, bojno vpitje. [stáva.
 Kriegsgesetz *n.* vojni zakon, vojna po-
 Kriegsgefümmel *n.* bojní hrup, vojskni hrum, bojna vrevá. [náška.
 Kriegsglück *n.* vojna sreča, sreča ju-
 Kriegsgott *m.* vojni bog.
 Kriegshafen *m.* vojni prístán, vojno pristanišče, vojna luka.
 Kriegshaufe *m.* vojno krdélo, vojskno krdélo, vojna truma, krdélo vojákov.
 Kriegsheer *n.* vojska, armáda.
 Kriegsheld *m.* bojní junák, — vitez.
 Kriegshilfe *f.* vojna pomóč (-i), pomóč v vojski.
 Kriegsjahr *n.* vojno leto, leto vojske.
 Kriegskanzlei *f.* vojna pisárna.
 Kriegskosten *pl.* vojni —, vojskni stroški *pl.*
 Kriegskundig *izvéden* v vojski, vešč o vojski.
 Kriegskunst *f.* vojna umétnost, vojskna veda.
 Kriegslärm *m.* vojni hrup, bojní hrušč.
 Kriegslieben *n.* vojno življenje, življenje v vojski. [níki.
 Kriegsteute *pl.* vojščáki, vojáki, voj-
 Kriegslied *n.* bojna pesém (-i), davorija.
 Kriegslift *f.* vojna zvijáča, — lest (-i).
 Kriegsliste *f.* vojni imeník, imeník vojákov, vojni izkáz.
 Kriegslust *f.* bojevitost, bojažéljnost, bojahlépnost.
 Kriegslustig *bojevít*, bojažéljen, bojahlépen.
 Kriegsmacht *f.* vojna sila, vojna moč (-i); vojska.
 Kriegsmann *m.* voják, vojščák, vojník.
 Kriegsmannschaft *f.* vojno moštvo, vojska, vojščáki.
 Kriegsmarine *f.* vojno mornárstvo, pomórstvo, mornarica.
 Kriegsminister *m.* vojni ministér.
 Kriegsministerium *n.* vojno ministrstvo.
 Kriegsoperation *f.* vojno podjéte, — podvzétje, — počéte.
 Kriegsordnung *f.* vojni red.
 Kriegspflicht *f.* vojna dolžnost, dolžnost vojáške službe.
 Kriegspflichtig *vojni dolžnosti* podvržen, vojáščini podvržen.
 Kriegsrat *m.* vojni svét, vojni zbor; vojno posvetóvanje; (Person) vojni svétník.
 Kriegsrecht *n.* vojno pravo; vojáški zakon.

kriegerrechtlich vojnoprávĕn, vojnosó-
dĕn, po vojnem pravu.

Kriegersturm *m.* vojna —, junáška slava.

Kriegsstat *m.* vojna sit.

Kriegsschaden *m.* vojna škoda, škoda
po vojski.

Kriegschar *f.* vojna četa, vojna truma.

Kriegsgefahr *m.* bojišĕe, bojno to-
rišĕe.

Kriegsschiff *n.* vojna ladja, vojni brod.

Kriegsspiel *n.* vojna —, junáška igra.

Kriegsstaat *m.* vojna držáva.

Kriegsstand *m.* vojšťstvo, vojšťski stan;
vojni stalež.

Kriegssteuer *f.* vojni davĕk, vojnína.

Kriegsübung *f.* vojna —, vojšťska vaja.

Kriegsunfall *m.* vojna nezgóda.

Kriegsunruhen *pl.* vojni nemír.

Kriegsverwaltung *f.* vojna upráva.

Kriegsvolk *n.* vojska, vojšťĕáci *pl.*

Kriegswaffe *f.* bojno oróžje.

Kriegswesen *n.* vojšťstvo, vojnišťstvo.

Kriegszeit *f.* vojni čas; zur — o voj-
nem času, o vojski, o času vojske.

Kriegsrecht *f.* vojni red, vojna strogo-
rĕdnost.

Kriegszug *m.* vojna.

Kriegszulage *f.* vojni pridávĕk, vojni
příklad, vojni pribóljšĕk.

Kriegszuschlag *m.* vojna príkláda, —
nakláda.

Kriegszustand *m.* vojni stan, vojskno
stanje.

kriechen (sich) skrĕčiti se, uskóčiti se.

Kringel *m.* krožĕk; svĕtek; (Wehl-
speiße) obróĕki *pl.*

Krinoline *f.* krinolína.

Krippe *f.* jaslí *pl. f.*; dem. jáselce *pl.*;
(Krog) korito, zleb, naĕke *pl.*; (Sticht-
wurf) plot (-a, -ú), pregrája.

krippen gradíti; zagradíti, *impf.* za-
grájati.

Kripplein *n.* jáselce *pl.*

Krise, Krisis *f.* prevrát, odločilni čas,
kriza.

Krispeln krišpati.

Kristall *m.* í. křišťal.

Kriterium *n.* sodílo; belĕg.

Kriticität *f.* razsódnost, presódnost,
kritičnost.

Kritik *f.* presója, razsója, pretrĕs,
kritika; (Recension) ocĕna.

Kritikaster *m.* cepidláka, rešĕtáč, re-
šĕtávĕc, kritikaster.

Kritiker *m.* presojevátelj, pretresová-
vĕc, ocenjevátelj, kritik.

kritisch razsóĕen, razsojeválen, pre-
sojeválen, kritičĕen; (entscheidend) od-
lóĕĕen, odločilĕn; (gefährlich) nevárĕn,
opásĕn.

kritisieren presóđiti, razsóđiti, pre-
trĕsíti, prerĕšĕtáti; *impf.* presóđati, raz-
sóđati, pretrĕsáti, rešĕtáti.

Kritiklei *f.* rešĕtánje, cepidláĕenje.

kritikeln rešĕtáti, cepidláĕiti; grájati.

Kritikler *m.* rešĕtávĕc, pretresáč, cepi-
dlákar; grájavĕc. [rija.

Kritikler *f.* ĕeĕkánje, ĕeĕkarija, ĕrĕka-
krikeln ĕeĕkáti, ĕrĕkáti.

Kritikler *m.* ĕeĕkáĕ, ĕrĕkávĕc.

Krokodil *n.* krokodíl; Krokodils- kro-
kodílov; =thranen *pl.* hinávke —, var-
ljíve solze *pl.*, máĕkine solze.

krollen ĕivkati; zasúkatí (-súkam,
-súĕĕm), zavíti.

Kron- kronski.

Krone *f.* krona, venĕc; (d. Baumes)
vrh, obršá; ein Baum mit schöner —
košáto drevó; (am Hof) venĕc, svĕtek;
sich der — bemáĕhtigen polastáti se
vlade, — krone, — prestóla, osvójiti
si vlado, — krone, — prestol.

kronen krónati, venĕĕati; ovĕnĕĕati;
gekrontes Haupt krónana —, venĕĕana
glava; eine Preisſchrift — nagradíti
delo, — spis.

kronenartig kronast, venĕĕast.

Kronenbein *n.* venĕĕna kost (-i).

Kronenblatt *n.* venĕĕni list.

Kronenträger *m.* krononósĕĕ, venĕĕa-
nĕĕ, krónana gláva.

Kronerbe *m.* kronski dedíĕ, prestolo-
naslédník.

Kronfeldherr *m.* kronski vódvoda.

Krongut *n.* kronska imovína, kron-
sko blagó. [ĕuváj.

Kronhüter *m.* varih krone, kronski

Kronland *n.* kronovína.

Kronleuchter *m.* lestĕnĕc, svetílnik.

Kronnacht *f.* témenski šiv, venĕĕasti šiv.

Kronprinz *m.* prestolonaslédnik.

Kronrad *n.* présliĕno koló (kolésa),
palĕĕno koló. [nik.

Kronschafmeister *m.* kronski blagáj-

Kronthalen *m.* križavčec, križeváča, križasti tolar.

Krünung *f.* krónanje, vénčanje.

Krünungsfest *n.* svečanost vénčanja.

Krünungstag *m.* dan vénčanja.

Kronwäde *f.* šmarna dételja.

Kropf *m.* golša, guša, brahor, golžun, pután.

Kröpfchen *n.* gólšica, bráhorčec, golžúnčec.

kröpfen gólšati; žreti; pitati.

Kropfgans *f.* nesit, nenasit, véliki pelikán.

kropfig golšav, bráhornat; putast, putav.

Kropfige *m.* gólšavčec; *f.* gólšavka.

Kropfmittel *n.* pomočec zoper golšo.

Kropftaube *f.* gólšasti golób.

Kröte *f.* krastáča, krástavica, krápvica, króhalnica, krota; (bei Pferdén) žaba, žabica.

Krötenstein *m.* žabji kamen.

Krötenteich *m.* žabnjak, žabja luža.

Kründe *f.* bergla, berla, opirnica; *dem.* bérghlica; Dfen— greblja, krevlja;

dem. grebljica, krévljica.

Krüden o bergli (berglah) hóditi.

Krug *m.* vrč, ročka; *dem.* vrčec, vrčič, ročkica; (Schenke) kréma; ber — geht so lange zum Brunnen, bis er bricht vsaka reč le nekaj časa trpi.

krugförmig vrčast.

Krümdchen *n.* drobtinica, mrvíca, drobljánec, troha, tróšica.

Krume *f.* sredica, meča; (zerbröckelte) drobtína, mrva.

krümelig drobljiv, mrvljiv, trošen.

krümeln drobiti, drobljati, mrviti, trošiti; razdrobiti, razmrviti.

krumm kriv, slok; (lahm) kruljav, šantav, plantav, hróm; — biegen skriviti, zakriviti; — gehen šantáti, plántati, švedráti, hrámati; — werden skriviti se; — treten (b. Stiefel) pošvedráti, popetáti; — e Linie kriva črta; — schlieſen skolénčiti. [tav.

krummbeinig krivonòg, švedrast, šan-Krúmdarm *m.* vito črevó (-ésa).

Krümmen *f.* krivína, krivóst, sločina.

krümmen kriviti, ključiti, slóčiti; skriviti, sključiti, zviti (-vijati), uslóčiti; *impf.* sključevati, zvijati; ber

Krümen krumnt síh hrbět se krivi, — ključti, — grbi; síh — kriviti se, vijugati se, previjati se, zvijati se; prelékniti se, ulékniti se.

Krummefser *n.* krivčec, kosir.

krummschlüdig krivoplošk.

Krummfuß *m.* krivonóžec, šántavčec, švedra, šveder, krevljáč.

krummsüßig *j.* krummbeinig.

krummgehört vitoròg, zvitoròg, krivoròg.

krummgehäbelst krivokljün.

Krummhals *m.* krivi vrat; (Pferdén) krivovratčec.

krummhalsig krivovrat.

Krummheber *m.* zavíta natéga.

Krummholz *n.*, —kiefer *f.* rušje, ruševina, prtilikovje, cretje.

Krummholzlöl *n.* ruševo olje.

krummhörnig *j.* krummgehört.

krummköpfig vitogláv; krivogláv.

krummlinig krivočrtén.

Krummnase *f.* krivi nos, kljúkasti nos; (Pferdén) krivonòs, krivonòšec, kljúkonòšec.

Krummschnabel *m. j.* Kreuzschnabel.

krummschnabelig krivokljün, krivokljünast.

Krummslab *m.* kljúkasta —, pastírška pálica; (Bischöfsslab) škofóva pálica.

Krummstroh *n.* slama zmétanica.

Krümmung *f.* krivljénje, zavíjanje; krivína, krivotína; (des Flusses, der Straße) ovínec, zavòj, zavínec.

Krummweg *m.* krivi pot.

krummwendig krivotén.

krünkeln *f.* knittern.

Krupp *m. j.* Croup.

Krüppel *m.* pokvéka, pohábljenec, nákazni človek; krúljavčec, hromák, sključénec, (pákljavčec); (Zwerg) prtilikavčec. krüppelhaft pokvéčen, pohábljen, polómljen; kruljav, hromast, sključén; — werden ohrométi.

Krüppelhaftigkeit *f.* pohábljenost, pokvéčenost, hromóst, hromóta.

krüppeln pokvéčiti, pohábiti, ohromíti.

Kruste *f.* skorja, kora, skorlúp, skralúp; (einer Wunde) krasta; mit einer — síh ubezziehen oskórjiti se, oskórjati se.

Šruštenščichte *f.* škórkjasti lišaj; (wein-
steinartige) birsasta krastlika.

Šruštenthier *n.* košár; — *pl.* košárji.

krustig škorkjast, škorkjav.

Šrypto- tajni.

Šryptogam *n.* tajnocvétka, brezovétna
rastlina.

Šryptogamie *f.* tajnocvét.

Šryptogamišdj tajnocvétén.

Šryptographišdj tajnopisén.

Šrytall *m.* kristál; uledénec, aistšov.
golat (-i).

Šrytallbruse *f.* kobára, kopúča.

Šrytallen kristálov, kristálén.

Šrytallform *f.* kristáláni lik.

Šrytallförmig š. kristallinišdj.

Šrytallhell čist kakor kristál.

Šrytallinišdj, Šrytallišdj kristálast,
golatén.

Šrytallinse *f.* kristálána leča.

Šrytallisation *f.* kristalizíranje, kri-
stalovánje.

Šrytallisieren kristalizirati (se), kri-
stalovati; uledeniti se, uledenéti.

Šrytallographie *f.* kristalopis.

Šrytallware *f.* kristálnína, kristálna
roba. [deža.

Šübel *m.* kabél, kebél, kablič, bedénj,

Šühe *f.* kúhinja; (Speise) kuha, je-
dilo, jed (-i), jestvína; talte — mrzla
jed; Šühen- kúhinjski.

Šuchen *m.* pogáča; fleine — koláčki;
Kolatschen koláč; ungesäuerter Šuchen
oprésnik, presnec, podpeplník; Blü-
ten — cvetna pogáča.

Šuchenbücher *m.* pogáčar, koláčar, ko-
láčnik; =in *f.* pogáčarica.

Šüchensehen *m.* pečúhnjica, pečúhnja.

Šüchenfeuer *n.* ognj na ognjišču ob.
pozadu.

Šüchengarten *m.* kúhinjski vrt, zelnik.

Šüchengerüth *n.* kúhinjska pripravá.

Šüchenschmir *n.* kúhinjska posóda;
coll. kúhinjsko posódje.

Šüchengewächs *n.* zelenjáva, zelenjád
(-i); sočívje.

Šüchenherd *m.* ognjišče, pozad.

Šüchenkraut *n.* kúhinjsko zélišče.

Šüchenlatein *n.* kúhinjska —, slaba
latinščina.

Šüchenmagd *f.* kúhinjska dekla.

küchenmäßig kúhinjski.

Šüchenmesser *m.* nadkúhar, véliki
kuhar.

Šüchenmesser *n.* kúhinjski nóz.

Šüchenrechnung *f.* kúhinjski račún.

Šüchenfalz *n.* kúhinjska sol (-i).

Šüchenschabe *f.* kúhinjski ščurék, žo-
har, (seželka).

Šüchenschelle *f.* (*Anemone pulsatilla*)
velikonóčnica; (*Anemone pratensis*)
kosmatinéc, travníca.

Šüchenschrank *m.* kúhinjska omára.

Šüchenweseu *n.* kúhinjstvo.

Šüchenzeug *n.* kúhinjska prtenina,
kúhinjsko perilo.

Šüchlein *n.* pišče (-ta), pišček, pišča-
nec, čibek; (weibl.) čibka, čibica.

Šudud *m.* kúkavica; Šudud= kúka-
vičji, kúkavični; =Speichel *m.* kačji plju-
nec, kačje mleko.

Šufe *f.* kád (-i), bedénj, bačva, bečka,
čebér, brenta; (a. d. Schitten) smuka,
saninéc.

Šüßer *m.* sodár, bečvár; =handwerk *n.*
sodárstvo, bečvárstvo.

Šügel *f.* kroglá, obla; *dem.* króglíca,
oblica; Šfinten — svinčénka, zrno;
Probe — poskúsná króglíca; (Zufan-
mengerolltes) svaljek; (im Šügelspiel)
balin; mit — spielen balincati.

Šügelabschnitt *m.* odsék krogle.

Šügelabschnitt *m.* izsék krogle.

Šügelchen *n.* króglíca, oblica.

Šügelstich *m.* krogláča.

Šügelstern *f.* oblina, okroglina.
kugelförmig obél, okrógél, obličast,
okróglast.

Šügelstern *m.* kroglolivéc.

kugelig obél, obličast, okrógél.

Šügelhäuser *m.* krogláš.

Šügelrinne *f.* króglásta leča.

kugeln *tr.* tóčiti, kotaliti, valiti; za-
tóčiti, zakotaliti, zavaliti; *intr.* tóčiti
se, tákati se, takljáti se, kotaliti se;
šich — váljati se, valjúckati se, ko-
taliti se.

Šügelregen *m.* toča samih krogel.

kugelrund okrógél, obél; baš Glüf
ist — sreča je opotóčna (opotóčen).

Šügelstern *m.* presék krogle.

Šügelstein *m.* oblák.

Šügelstecher *m.* maček, izvíváč.

Šügelzone *f.* pas (krogle).

Kuhj *f.* krava; *dem.* krávica; elende — krávišče, gavra; junge — junica, telica; milchende — molzna —, dojna krava; störrische — šavra; schwärze — mavra, čada; schwärzrothe — dima, dimka, dimša; weiße — bela, belka, belša; weißgestreifte — breza, brézasta krava; hellrothe — pirha; rothe — rdečka; gelbliche — ruména, ruménka; (mit einer Blässe an der Stirn) liska, lisasta krava; graue — sivka; (mit zurückgebogenen Hörnern) hilja; kleine — buša; gern davonrennende — bezljávka; (die zuerst gefalbt) prvénsica; trüchtige — breja krava; gelte — jálovka, jálovica; blinde — (Spieß) slepe miši *f. pl.*; blinde — spielen slepe miši loviti, slepomišiti, slepomiškati; **Kuhjkravji.**

Kuhjbaum *m.* mlékovec, mlečno drevó (drevésa).

Kuhjblattern *pl. f.* Kuhjpodčen.

Kuhjfladen *m.* kravjak.

Kuhjfleisch *n.* kravje mesó.

Kuhjglocke *f.* kravji zvonéc.

Kuhjhaar *n.* kravja dlaka, (árovica.)

Kuhjhaut *f.* kravja koža, kravina.

Kuhjhirt *m.* kravji pastír, kravár; =in

f. kravja pastirica, kravarica.

Kuhjhorn *n.* kravji rog.

Kuhjkalb *n.* telica, telička, junica.

Kuhjkäse *m.* kravji sir.

kühl hladěn, hladěk; — werden ohladiti se, ohladniti; *impf.* ohlájati se.

Kühl- hladilni.

Kühlapparat *m.* hladilnik, hladilna pripráva.

Kühlbecken *n.* hladilnica.

Kühle *f.* hlad (-a, -ú), hladilo; (Kühlung) hlaja; (Eigenschaft) hladnost.

Kühleder *n.* kravje usnje, kravina.

kühlen *tr.* hladiti; ohladiti, izhladiti, razhladiti; *impf.* ohlájati, razhlájati; sein Wüthchen an jemandem — znósiti se nad kom, izpásti (-pasem) se nad kom, maščevati se nad kom; *intr.* hladiti se; ohladiti se.

kühlend hladilěn.

Kühlmittel *n.* hladilo.

Kühlort, **Kühlraum** *m.* hladišče, zahládje.

Kühlpfanne *f.* poněv hladilnica.

Kühlpflaster *n.* hladilni oblíz.

Kühlröhren *pl.* hladilne cevi.

Kühlstod *m.* hladilni čeběr, hladilnica.

Kühlung *f.* hlaja, hlajenje, ohlájá.

Kuhmagd *f.* kravarica, kravja dekla.

Kuhmaul *n.* kravji goběc.

Kuhmilch *f.* kravje mleko.

Kuhmolken *pl.* sirotka.

kühn drzěn, drzovit, odvážěn, smel.

Kühne *m.* drznež, smeléc. [lost.

Kühnheit *f.* drznost, odvážnost, sme-

Kuhpodcen *pl.* osěpnice *pl.*, kozé *pl.*;

=impfung *f.* cépljenje osěpnice ob. koz, stávljenje —.

Kuhschwanz *m.* kravji rep. [várna.

Kuhstall *m.* kravji hlev, kravják, kra-

Kukuruz *m.* túrščica, korúza, debeláča, (sirěk); **Kukuruz-** korúzni.

Kukuruzfeld *n.* korúzišče.

Kukuruzkolben *m.* korúzni strók, — stórž, korúzna latíca; (ohne Körner) ostrúžek, kobúlica.

Kukuruzstengel *m.* korúzno steblo, sir-kovo steblo, sirčina.

Kukuruzstroh *n.* korúzna slama, korúznica, túrščičevina, debeláčevina.

Kumme *f.* globóka posóda.

Kümmel *m.* kumín, kúmina, kúmena.

Kümmelbrantwein *m.* kuminovéc, kúminovéc. [se.

kümmeln kumíniti; píliiti se, gúliiti

Kümmelöl *n.* kúminovo olje.

Kümmelwasser *n.* kúminova voda, kúminovica.

Kummer *m.* toga, pečál (-i); (große Noth) révsčina, siróščina, nadlóga, beda; (Sorge) skrb (-i); machen Sie sich deshalb keinen — naj vas to ne skrbí, ne bojte se radi tega.

kummerfrei *f.* kummerlos.

kummerhaft tožěn, otóžěn, žalostěn, pečálěn.

kümmertlich revěn, nadlózěn, sirótěn, siromášen, beděn, kúkavěn; — leben revno —, siromášno živěti, životáriti, siromáčiti.

kummerlos brezskrběn, brezbrízěn, brezpečálěn, brez pečáli.

kümmern žalostiti, trápití; brigati, skrběti, mar biti (sem); was kümmern dich das? kaj me to briga, skrbí? kaj mi je to mar? kaj mi je do tega?

sich — brigati se, mārati, skrbēti, mar bitī; er kümmerť sich um nihts niē(esar) mu ni mar, za niē se ne briga, mara, skrbī; (Wtram empfinden) žalostiti se, trāpiti se.

Kümmernis *f.* s. Kummer.

kümmervoll tožēn, revēn, bedēn, žalostēn, nadložēn.

Kummer *n.* komāt, homōt; =holz *n.*, =klammer *f.* kleštra, kleštre *pl.*

Kunne *m.* s. Kummer.

kund, **kundbar** znān; razglasēn, očitēn; — machen oznāniti, naznāniti, razglāsiti, na znanje dati; *impf.* o-, naznānjati, razglāsati, na znanje dajāti; — werden izvēdeti (-vēm) se, razglāsiti se, razoznāniti se; *impf.* razglāsati se, razoznānjati se.

Kunde *f.* vest (-i), glas, poročilo, naznanilo; (Kenntnis) znanje, znanost; in Bhsu.: -znanstvo, -slovje.

Kunde *m.* (bei Kaufleuten) kupēc, kupovāvēc, naročnik, odjēmanik; kupovāvka; (bei Gastw.) pivēc; pivka.

künden s. auffünden u. verkündigen.

Kundgebung *f.* naznanilo, obvestilo.

kundig vešč, vedōč, vedēn; — sein znati, umēti, vēdeti (vēm); er ist vieler Sprachen — vešč je mnogim jezikom, zna več jezikov; einer Sache — izūrjen —, izučēn v kaki reči.

Kundige *m.* veščāk, izvēdenēc.

kündigen s. auffünden u. verkündigen.

Kündigung *f.* odpōved (-i).

kundmachen objāviti, naznāniti, razglāsiti, oznāniti.

Kundmachung *f.* razglās; razglasilo, oglas; naznanilo; razglaševanje, razglasitēv.

Kundschaft *f.* poročilo, obvestilo, vest (-i), glas, znanje; (Answείa) izpričevālo; s. Kunde; — einziehen pozvēdeti (-vēm), poprāsati; *impf.* pozvēdati, popraševati.

kundschaften pozvedovati, ogledovati, razgledovati.

Kundschafter *m.* oglēdnik, izvēdavēc, pozvedovātēlj; (Espion) ogleduh; =in *f.* ogledovāvka, pozvedovātēljica.

künstig prihōdnji, hōdōč, nastōpēn; =e Geschlechter prihōdnji rodōvi, potōmci.

künstighin *adv.* vprihōdnje, prihōdnjič, posihmāl, odslēj, zanaprēj.

Kunkel *f.* prēsica, kozēlj (Spinnroden); (ber gewickelte Fäden) kodēlja; in die — gehen na prejo iti (idem, grem), prest iti.

Kunst *f.* umētnost, umētelnost, umētel (-i); (Kenntnis) veda, znanost; (Fertigkeit) ročnost, izūrjenost; **Kunst-**umētni, umētelni, umētelski, umēt-niški.

Kunstarbeit *f.* umētno delo, umotvōr.

Kunstausdruck *m.* umētni —, znānstveni izraz.

Kunstausstellung *f.* umētelska razstāva, umetninska razstāva.

Kunstberuf *m.* poklic za umētnost, umēt-niški poklic.

Kunstbild *n.* umētna slika.

Kunstblume *f.* ponarejēna —, umētna cvetlica.

Kunstfeifer *m.* umēt-niška gorēčnost, — vnētost, — vnēma.

Kunstfelei *f.* umetovānje, umetničenje.

kunsteln umetovati, umetničiti; zu gefühstelt presiljen.

kunstlerfahren vešč umētnosti, izūrjen v umētnosti.

Kunstlerfahrene *m.* veščāk —, izvēdenēc v umētnosti.

Kunstlerfahrenheit *f.* umētelska veščnost, — izvēdenēc.

Kunstlerfindung *f.* umētelska iznājdba, umētelski izūmēk.

Kunstlerzeugnis *n.* umētni izdēlek, umotvōr.

kunstlerfig umētēn.

Kunstfertigkeit *f.* umētelnost.

Kunstfeuer *n.* umētelnī ogēn. [sti.

Kunstfleiß *m.* marljivost v umētelnost.

Kunstfliege *f.* (als Stiefel) pērjenica.

Kunstfreund *m.* prijātēlj umētnosti.

Kunstgärtner *m.* umētelnī —, umētni vrtnār.

Kunstgebäude *n.* umētno poslōpje, umētna zgradba.

Kunstgebilde *n.* umotvōr, umetnina, umētna tvorina.

Kunstgegenstand *m.* umētelnī izdēlek, umēt-niška stvar (-i).

kunstgemäß po pravilih umētnosti, umētēn.

Kunstgenoss *m.* soumětník, umělelski továřiš, — drug.

Kunstgeräth *n.* umělelska pripráva.

Kunstgerecht umětěn, umětniški.

Kunstgeschichts *f.* zgodovina umětnosti.

Kunstgeschmack *m.* umětelni okús.

Kunstgewerbe *n.* umětni obrt.

Kunstgriff *m.* umětni přijem, umětni obrát, — hvat; umětelnost.

Kunsthafen *m.* umětna luka.

Kunsthandel *m.* kupčija z umetninami, trgovina z umetninami, — z umětnimi rečmi.

Kunsthändler *m.* trgovec z umetninami. [nin.]

Kunsthandlung *f.* prodajálnica umet-

Kunsthefe *f.* umětni kvas.

Kunstkenner *m.* poznavátelj umětnosti; =in *f.* poznaváteljica umětnosti.

Kunstkenntnis *f.* poznávanje umětnosti.

Kunstlehre *f.* nauk o umětnosti.

Künstler *m.* umětník, umětelník; =in *f.* umětnica, umětelnica.

Künstlerisch umětniški, umětelniški.

Künstlerischeft *f.*, **Künstlerthum** *n.* umětníštvo.

kunstlich umětěn, umětelen, umětelski; (im Gegenfaze zur Natur) narejèn, samodělski.

Kunstlichkeit *f.* umětnost, umětelnost. **kunstlos** neumětěn, preprűst; (natür=lich) narávěn, narávski.

kunstmäßig umětěn, umětelen, umětelski.

Kunstmittel *n.* umětni pomóček, umětelno sredstvo.

Kunstneid *m.* umětniška zavíst (-i).

Kunstproduct *n.* umětni izdělěk, umotvòr, umetnina.

kunstreich veleumětěn; preumětěn.

Kunstreise *f.* umětniško potováňje.

Kunstreiter *m.* umětelni jezdec.

Kunstrichter *m.* umělelski presojevátelj, — presodník.

Kunstsammlung *f.* zbirka umetnín, umetnínska zbirka. [vost.]

Kunstsin *m.* umětelni čut, umětlji-

Kunstsprache *f.* umětni jazyk, umětniški jazyk.

Kunststickeri *f.* umětno vezěňje.

Kunststraße *f.* umětna cesta.

Kunststück *n.* umětelni čin; umětelno delo, mójstrsko delo.

Kunsttrieb *m.* umětelni nagòn.

Kunstverein *m.* umělelsko —, umětniško društvo.

Kunstverständige *m.* veščák —, izveděňec v umětnosti.

kunstvoll jako umětěn, preumětěn.

Kunstwein *m.* narejěno vino, umětno vino.

Kunstwelt *f.* umělelski svet.

Kunstwerk *n.* umětni izdělěk, umětniško delo, umotvòr.

kunstwidrig neumětěn, pravilom umětnosti nasprötěn.

Kunstwolle *f.* narejěna volna.

kunterbunt *adv.* vse križem, vse vprek.

Küpe *f.* bárvarski kotěl.

Kupfer *n.* bakër, kotlovína; **Kupferbakteri**.

Kupferader *f.* bakréna žila.

Kupferauflösung *f.* bakréna raztopína.

Kupferbergwerk *n.* bakréni rudník, bakreník.

Kupferdruck *m.* bakrorézni tisk. [včc.]

Kupfererz *n.* bakréna ruda, bakréno-

kupferfarben bakréne barve, bakrast.

Kupfergefäß *n.* bakréna posóda.

Kupfergeld *n.* bakréni denár.

Kupfergeschirr *n.* bakréna posóda; *coll.* bakréno posódje.

Kupfergesicht *n.* ógrčavi obráz.

kupferhältig bakrovít, bakrén.

Kupferhandel *m.* trgovina z bakrom.

kupfericht bakrénast.

kupferig i. **kupferhältig**.

Kupferkies *m.* bakréni kršec.

Kupferlasur *m. f.* modri bakréněc.

Kupfermetall *n.* bakër, bakrovína.

Kupfermünze *f.* i. **Kupfergeld**.

kupfern bakrén, kotlovínski.

Kupfernidel *m.* nikljev kršec.

Kupferoxyd *n.* bakréni okús.

Kupferplatte *f.* bakréna plošča, — ploča.

Kupferrost *m.* bakréna rja.

kupferroth bakrenorděc.

Kupferscheidemünze *f.* bakréni drobiž.

Kupferschmied *m.* kotlár; =**handwerk** *n.* kotlárstvo.

Kupferstecher *m.* bakrorézěc; =**kunst** *f.* bakrorézba, bakroréstvo.

Kupferstich *m.* bakroréz; = sammlung *f.* bakrorézna zbirka, zbirka bakrorézov.

Kupfertafel *f.* j. Kupferplatte.

Kupfervitriol *m. n.* modra —, bakréna galica.

Kupferware *f.* bakrovína, kotlovína.

Kupferzeitner *m.* bakroréžec, bakropisec.

Kuppe *f.* kopa, kok, okrógli vřh.

Kuppel *f.* kúpola; j. Koppel.

Kuppelrei *f.* podvódstvo, zvodstvo, ruřjánstvo.

kuppeln podvódití, zvódití; (foppeln) zvézati (zvězem), skopěati.

Kuppelrei *m.* podvodarina; snubářski kořuh, rdeća sukňa (als Belohnung für eine gestiftete Heirat).

Kuppler *m.* podvódník, zvodník, ruřján; (Wagen—) pripenjác; =in *f.* podvódnica, zvodnica, ruřjánka.

Kur *f.* volitěv, izbřr.

Kürass m. oklõp, napřsník.

Kürassier m. oklõpnik.

Kürbel *f.* ročica, kljuka.

Kürbis m. buća, tikva; Kürbis= bučni, tikveni.

Kürbisblätter *pl.* bučevína.

Kürbisflafche *f.* tikvica, bučnica, buća.

Kürbisförmig tikvast, bučast.

Kürbiskern m. bučno zrno. |knez.

Kürfürst m. knez-izbõrnik, izbõrni

Kürfürstentum n. izbõrna kneževína.

Kürfürstlich izborno kněřki.

Kurgast (Curgast) m. zdravikšěnik, zdravišěni gost.

Kurhaus (Curliaus) n. zdravišěni dom.

Kürschner m. krznár; Kürschner= krznárski; =handwerk n. krznárstvo; das — betreiben krznáriti; =in *f.* krznarica.

Kürschnerladen m. krznárnica.

Kürschnerleder n. krzno.

Kürschnerware *f.* krznína, krznovína.

kurz *adi.* krátěk; zu — prekrátěk; *adv.* kratko, ob kratkem, na kratko;

—um skratka, z eno besědo; jeit —em od nedávna; in kurzem v kratkem, kmalu, za malo časa, skoro; vor —ein nedávno, rávnokar, malo prej, malo poprěj, otódi; —vorher malo poprěj, malo prej; —heruach kmalu potěm; zu —kommen na izgubi biti (sem), škodo iměti, premálo dobíti; —und

bündig kratko in jasno; sich — fassen ob kratkem povědati; um es — zu sagen kratko govoreć; einen — halten koga na uzdi iměti (imám), na brzdi iměti; hürzer uachen krájřati; okrájřati, skrájřati; —es Gedächtnis haben krátkega spomína biti (sem); — u. gut kratko in malo, brez ovinkov; über — ober lang prej ali slej.

kurzarmig kratkorõk.

kurzarmig nadušljiv, sipljiv, sigast.

kurzbeinig kratkonõg.

kurzdauernd kratkotrájen.

Kürze *f.* kratkõs, kratkõta.

kürzen krájřati, krátiti, krěiti; skrájřati, prikrajřati, prikrátiti, skrátiti, skrěiti; *impf.* prikrajřevati, skrěevati; sich die Zeit — kratkočasiti se, kratkočasovati se, krátěk čas si dělati; sich — krěiti se; skrěiti se, uskõčiti se.

kurzfüßig kratkonõg, kratkonõžen.

kurzgeschwänzig kratkorěp.

kurzhaarig kratkolàs, kratkih las.

kurzhaflig kratkovrát, krátkega vratú.

Kürzkopf m. kratkoglavěc.

kurzlebend kratkoživěn, kratkověčěn.

kürzlich *adv.* nedávno, pred kratkim; (in Kürze) v kratkem, za malo časa.

kurznasig kratkonõs.

kurzöhrig kratkouh, kratkouhät.

Kürzrod m. kratkosúknjež.

Kürzschwanz m. kratkorěpěc, kratkorěpnik.

kurzschwänzig kratkorěp.

kurzsichtig kratkoviděn, kratkovid, krátkega poglěda; *fig.* slaboúměn, nespámetěn.

Kürzsichtige m. kratkoviděc, kratkoviděž.

Kürzsichtigkeit *f.* kratkovidnost. [čěn. kurzsilbig kratkozlõžěn, kratkoslõv-

kurztönig kratkoglásěn.

kurzum *adv.* skratka, skrátkoma; z eno besědo.

Kürzung *f.* krájřsanje, krajřáva, krájřenje; okrajřáva, skrájřenje.

Kürzungszeitden n. krática.

Kürzware *f.* drobno blagó, drobna roba, drobnejáva, drobnína.

Kürzwarenhändler m. trgověc z drobnim blagom, drobninar.

kurzweg *f.* kurzum.

Kurzweile *f.* kraték čas, zabáva; — treiben kratkočasíti se, kraték čas si delati, zabávati se, zabávljati se.

Kurzweilen kratkočasíti, zabávati, zabávljati (koga), kraték čas delati (komu); — sich *i.* Kurzweile treiben.

Kurzweilig kratkočasén, zabávén.
Kuss *m.* poljub, poljúbek, poljúbljaj, célov; einen — geben poljúbiti.

küssen poljúbiti, *impf.* poljúbljati, poljubovati, celovati, ljúbiti; die Hand — roko poljúbiti; — ljúbiti.

Küste *f.* obrézje, breg, morska brežina; **Küsten-** obrézni, pobréžni, primórski, obmórski.

Küstenbewohner *m.* primórec.

Küstenentwicklung *f.* razvòj obrézja.

Küstenfahrt *f.* obrézna vožnja.

Küstenfluss *m.* brežnica.

Küstenhandel *m.* obrézna —, primór-ska trgovína.

Küsteninsel *f.* pribréžni otók.

Küstenklima *n.* primórsko podnébje.

Küstenland *n.* primórje, primórskadežela.

Küstenländer *m.* primórec.

küstenländisch primórski.

Küstenmeer *n.* obkrájno —, obrézno morje.

Küstenschiffahrt *f.* obrézno plovstvo, — brodarstvo.

Küster *m.* cercóvnik, zvonikár; = *i.* *f.* cercóvnikova hiša, cercóvščina.

Kutschbeschlag *m.* okòv kočije, kočijni okòv.

Kutschbock *m.* kozel, kozliè (kočijjski).

Kutsche *f.* kočija; *dem.* kočijica: **Kutschen-** kočijni, kočijjski.

Kutschher *m.* kočijáž.

Kutschersitz *m.* kočijážev sedož.

Kutschieren kočijážiti, voziti.

Kutschtritt *m.* kočijjsko stopálo.

Kutte *f.* kuta, meniška obléka.

Kuttel *f.* drob, drobovína, otróba.

Kuttelstiele *pl.* vampi *pl.*

kutten meniško obléci (-blécem); kópáti (kópljem), grebsti (grebem); razkópáti, razgrébsti.

Kuttenmünd *m.* menih, kutár.

Kutter *m.* kutér, lahka ladja enojábornica.

Kur *m.* kuks, delež rúdnika.

Kurie elejfon! Gospód, usmili se! Gospód, pomilúj!

Lab *n.* sirilo, sirišèe.

Labbe *f.* ustna, šoba.

labben lókati (-am, -èem), žlampáti.

labbern lókati (-am, -èem), žlampáti;

lízati; *i.* schwáßen.

Labdrüse *f.* sirišèna žleza. [*vèk.*]

Labebücher *m.* krepčálna èaša; poživ-laben krepíti, krepčáti; pokrepíti, okrepíti, okrepčáti, poživíti; *impf.* okrepèevati, poživljati; (gerinnen machen) siriti; posiriti, usiriti; sich — poživljati se, veselíti od. radovati se nad èim; naslájati se; nasladíti se, osladíti se.

labend krepilèn, krepčálèn, poživljálèn, poživljajòè.

Laberdan *m.* osoljèna treskà, — polènovka.

labet *adv.*, — werden pasti (padem) *v.* igri, izgubíti. [*živèk.*]

Labetrunk *m.* krepčálni popítèk, po-

labial ustni.

Labialbuchstabe, Labiallaut *m.* ustnik.

Labialpfeife *f.* ústnièna piščál (-i).

labil padljiv, prevraèljiv.

Labkraut *n.* lákota; echtes — (*Galium verum*) rumèna lákota od. str-

dénka; gemeines — (*Galium mollugo*)

navádna lákota; fletendes — (*Galium aparine*) torica, slípavka; freuz-

blättriges — (*Galium cruciatum*)

mastenik; Heide — (*Galium silvestre*)

divja lákota; Wald — (*G. silvaticum*)

gozdna lákota.

Labmagen *m.* sirišènik.

Labrant *m.* kemijjski delávèc, —

strežnik, — pomagáè.

Laboratorium *n.* laboratórij, kemij-

ska delávnica.

laborieren bolèhati.

Labfal *n.* krepčálo, krepilo, poživèk;

utèha.

Ladung *f.* krepčanje, okrepcáva, krepčalo, poživiljanje; (d. Gerinnenmachen) strjenje, usirjanje.

Labyrinth *n.* labirint, blodišče, blodnjak; (im Ohr) ušesni zahodnjak.

labyrinthig labirintski, vijugast.

Ladibaum *m.* podbéljeno —, nabéljeno —, nasékano drevó (drevésa).

Ladje *f.* (am Baume) zaréza, zaséka; (Pflanze) mlaka, mlakúza, luža, kalúza, lokva; (Ladjen) smeh; eine — aufschlagen zasméjati (-sméjem) se; laut — grohót.

ladjeln smehljáti se, múzati se; nasmehljáti se, namúzniti se; *impf.* nasmehljaváti se.

Lächeln *n.* smehljáj, smehljaj, usmèv, nasmehljaj, smehljánje.

ladjen sméjati (sméjem) se, posmehovati se; laut — grohotáti (-ám, -hóčem) se, hahljáti se; in die Faust — skrivši se sméjati, v pest se sméjati; zu — aufgehen nasméjati se, zasméjati se, nasméhniti se; zagrohótáti se, zahahljáti se; über jemanden — zasmehovati koga, posmehovati se komu; einen Baum — drevó začrtati, — načrtáti, — podbéliti, — omájiti, — nalúpati, — nadréti (-dérem), — nasékati.

Ladjen *n.* smeh, smejanje; grohót.

ladjend smejó; *adv.* smeje, sméhoma, v smehu; *fig.* vesel, drážestèn.

Ladher *m.* smejavéc; (berächt.) smehún, smejaló; hahljáč; grohotáč; =in *f.* smejavka; grohotávka, hahljavka.

ladherlich smésèn; cine — c Mítene

machen namúzniti se, *impf.* múzati se; sich — machen smésiti se; osmésiti se.

ladherlichkeit *f.* smésnost.

ladhern, es ladhert mich smeh me sili, smeh me lomi.

Ladhsans *m.* hahljáló.

ladhig lužnat, kalúžnat, mlakúžast.

Ladhrampf *m.* kréni smeh.

Ladhlust *f.* smejavost, sméjavica.

ladhlustig smejáv, hahljav, smeholjub.

Ladhlustige *m.* smejavéc, hahljavéc.

Ladhmühe *f.* tonóvščica, galéb.

Ladhs *m.* losos; **Ladhs** = lososov.

Ladhsfang *m.* lososova lov (-í), lov na losose.

Ladhsfleisch *n.* lososovina.

Ladhsforelle *f.* glavática.

Ladhsaube *f.* laška gřlica.

Ladhsler *f. n.* séženj (rudárski).

Ladhs *m.* lak; í. Firnis; Siegel — pečátni vosek.

ladieren z lakom prevléči (-vléčem), lóščiti, lakirati.

Ladmus *n.* modro barvílo.

Ladmusflechte *f.* glavática.

Lade *f.* prédal (predála); *dem.* predáléc, predálček; (Kasten) skrinja; (Bestell) polica; (der Handwerker) skládnica; **Lade** = vabilni.

Ladefähigkeit *f.* nakládnost (na ladje).

Laden *m.* (Genfer) — obóknicca; (Lüchladen) vrátnica; (Kauf-) prodajálnica; in Ziehggn. mittelft — árnica; Bücher — knjigárnica; Tuch — suknárnica.

laden (einladen) vábiti, zvati (zovem); povábiti, pozváti; (aufladen) nalóžiti; *impf.* nakládati, nalágati; (auf d. Rücken) — oprtáti, opřtati, zadéti (-dénem) si; *impf.* oprtovati, zadévati si; auf sich — nase vzeti (vzajem), nakópati (-kópljem) si, zadéti (-dénem) si; *impf.* nakopávati si; (d. Gewehr) nabíti (-bíjem), *impf.* nabíjati; scharf —, blind — s króglíco —, brez króglíce nabíti; vor Gericht — povábiti, pozváti (-zovem), poklicati (-klicem); *impf.* pozivati.

Ladendiener *m.* trgóvski služábnik, — strežnik. [nica.]

Ladenflügel *m.* óknicca; dúrnica; vrát-Ladenhüter *m.* štacúnski čuváj.

Ladenmädchen *n.* prodajávka, štacún-ska strežávka.

Ladenpreis *m.* štacún-ska cena.

Ladenzins *m.* najemnina za prodajálnico.

Lader *m.* nakládáč, nalágavéc; (Ein-lader) vabívec, vabič.

Ladeschein *m.* nakládni list, tovórnica.

Ladesock *m.* nabíjáč, píševník, šibíka.

Ladung *f.* naklád, nakláda, vkláda; (Fracht) vozívo, tovor; (des Gechüßes) nabđj; (bei der Electr.) napolnítev; (Vorladung) pozív, poklic, vabilo; **Ladungs** = nakládni.

Ladungsgewicht *n.* nakládna teža.

Ladungsplatz *m.* nakládíšče, skladišče, nakladališče.

Lafette *f.* topóvski podstávek, prema.
Laffe *m.* trapëc, zijálo, smrkolin,
smřkavëc.

Lage *f.* lega, leža, položáj; (*Schichte*)
sklád, nasád, plast (-i), vrsta; (*Reihe*)
vrsta, red (-i); (*Zustand*) stan, rozmëre
pl., okólišèine *pl.*; (*— Papier*) desëtká.

Lager *n.* (*Schichte*) sklád, plast (-i),
slój, vrsta; (*der Thiere*) ležišèe, brldg;
(*des Hasen*) lož; (*des Wildes*) légio,
(záhod); (*der Soldaten*) tabor, tabori-
šèe, ostróg; ein — *auffchlagen* utabo-
riti se, ušatóriti se; (*Beit*) postelj (-i),
póstelja; *bot.* steljka; (*Wodenst*) go-
šèa, podmást (-i), kalíž, troska; (*Vor-
rath*) sklád, zalóga.

Lagerbaum *m.* legnar, blázina, pod-
válëk, podlóga.

Lagerbier *n.* ležák.

Lagerhaus *n.* skladišèe, skladišèno
poslópje, skladóvnicá.

Lagerholz *n.* kladje, kladovína.

Lagerkrankheit *f.* legar.

lagern *intr.* ležati (ležím); (*v. Militär*)
taboriti, v taboru ležati; (*v. Schwarz-
weiß*) brldžiti; *tr.* položiti; (*v. Militär*)
utaboriti, raztaboriti; (*v. Getreide*) po-
valiti; (*lagern und verwahren*) správ-
ljati in hrániti; *sich* — leči (ležem),
polëči, ulëči se; *impf.* légati, ulégati
se; (*v. Heere*) utaboriti se, ušatóriti se,
šatóre rozpëti (-pnëm); (*v. Getreide*)
polëči (-ležem), *impf.* polégati; *über
etwas* — razprostřéti (-strëm) se, raz-
pëti (-pnëm) se; *impf.* razprostřirati
se, rozpénjati se; (*Wolven* —) visëti
nad ÷im.

Lagername *m.* legopisno imë.

Lagerobst *n.* zimsko sadje.

Lagerpflanze *f.* stëljarica, stëljenica.

Lagerplatz *m.* taborišèe, šatorišèe, sta-
nišèe; (*für Waren*) skladišèe.

Lagerstein *m.* skladóvni list.

Lagerstätte *f.* ležišèe, spavališèe, pó-
stelja; brldg; rudišèe.

Lagerstock *m.* panj.

Lagerung *f.* ležanje; poláganje, po-
lóbža; správljanje, skládanje, shramba;
gleichè — haben, in gleichem Lagerung-
s-berhältniſſe stehen enáko ležati.

Lagerwache *f.* táberska straža.

Lagerzeit *f.* skladóvna doba.

Lagerzins *m.* skladnína, skladarina,
leznína.

Lagune *f.* lagúna, morska plitvína.

lahm hròm, kruljav; (*hinfein*) šëpav,
šëpast, krevljast, šantav; (*gefähmt*)
mrtvoudën, hròm; — *werden* ohro-
mëti; ošëpati; — *gehen* šëpati, hrá-
mati, šantáti, krevljáti, švedráti.

Lahme *m.* hromëc, šëpëc, šëpavëc.
šántavëc, kruljavëc; (*verächtl.*) krev-
ljáč, krëvlja; *f.* kruljava ženska, šán-
tavka, šëpavka, krevlja.

Lähme *f.* mrtvoudnost, mrtvoud,
hromóta.

lahmen hromëti, šëpati; ohromëti.

lähmen hromiti; ovirati, opovirati,
zadrževati; ohromiti, omrtviti; za-
ustáviti, polómíti.

Lahmheit *f.* hromóst, hromóta, šán-
tavost, kruljavost; slabóst.

Lähmung *f.* mrtvoud, omrtvíca;
mrtvoudnost; (*Verfärgie*) mrtvíca,
mrtvíènost.

Lahn *m.* kovínska žica.

Laib *m.* hleb, hlëbëc; *dem.* hlebëèk.

Laich *m.* ikra.

laichen drestíti (drstiti) se, ikřiti se.

Laichen *n.*, **Laichzeit** *f.* drest, mrest
(-i), drestítëv.

Laichstich *m.* drestnica.

Laichperiode *f.* drestna doba.

Laie *m.* neduhóvnik, posvetnják; (*in
einer Sache*) neùk, neizvédenëc, neve-
šèák, tujëc.

Laienbruder *m.* (meniški) brát, brát
lajik.

Laieenschwester *f.* (nunska) sestra.

Lakai *m.* slúžnik, sluzábnik, strežáj,
lakáj.

Lake *f.* razsol, (slanamurja).

Laken *n.* ruha; plahta.

lakonisch lakónièen, lakónski, kratëk
pa jédrnat, malobesëdën; *adv.* kratko
pa jédrnato, lakónsko.

Lakonismus *m.* kratki a jédrnati iz-
ràz, lakonizëm.

Lakritze *f.* sladčica, sladki les.

lassen bebljáti, blebetáti (-ám, ble-
bëcem).

Laller *m.* bebljávëc, bebljálo.

Lama *n.* lama.

Lamelle *f.* plóèica.

Lamentation *f.* lamentacija, plač, tárnanje, jadikovanje, jávkanje.

lamentieren lamentirati, tárnati, jádikovati, jávkati, hújati se.

Lamm *n.* jágnje (-eta); (Wöschchen) jágnjec, jaré (-ta), janječek, bacék, bicék; (weibl.) backa, bica, bičica; Lamm-janjčji. [čék.]

Lämmchen *n.* jánjččék, jágnjič, jágnji-lammen jágnjiti se; o jágnjiti se, obráviti se, storiti.

Lämmchen *n.* jánjččji. [na.]

Lämmersleisch *n.* jágnjětina, janječvi-

Lämmereier *m.* brkasti sér.

Lämmehirt *m.* janječar; (Wogel) ru-měna tresorěpka, pastirěčica.

Lämmern *f.* lamnen.

Lämmerne *n.* *f.* Lammfleisch.

Lämmersfall *m.* janječják.

Lammfell *n.* janječja koža, jágnjětina.

Lammfleisch *n.* *f.* Lämmersfleisch.

Lammfromm krotčék kakor jágnje.

Lammwolle *f.* janječja volna. [ba.]

Lampe *f.* svetilnica, svetiljka, lěščer-Lampenanjünder *m.* prižigávěc, naži-gáč.

Lampenschirm *m.* seněnik, seněilo.

Lampenwärter *m.* svetiljkar, lámpar.

Lampion *n.* *m.* papirnata svetiljka.

Lamprete *f.* minóga, lamprěda.

Land *n.* zemlja; (Gebiet) deželá, kraj, krajina, pokrajina, pokrájina; hier zu — e pri nas, tu, tukaj, v tej deželi; auſſer — eš na tujem, na tuje, za mejo; deš Landes verweisen iz dežele izgnáti (-zénem), — pregnáti; daš gelobte — obljúbjena deželá; (Gegensatz z. Meere) kopno (kópnega), suho (súhega), suha zemlja; zu Wasser und zu Lande po suhem in po mokrem, na kopnem in na morju; zu — reifen po suhem potovati; anš — treten na suho stópati; anš Land sehen *f.* landen; vom Lande ſtoſſen odríniti (od kraja); (Gegensatz z. Stadt) deželá, selo; auf dem — e na kmetih, na deželi, na vaséh; (Boden, Feld) svet, zemlja, zemljíšče, polje, tla (tál) *pl.*; ebenes — raván (-i), ravnóta, ravnica, planóta, planjáva, plan (-i); niederes — nížina, nížava; nasſes — močevina; fettes — mastna zemlja, tolsta —, deběla zemlja; ungepflügtes

— celina; Land= deželni, deželski; (Gegensatz zum Meer) suhozěmski;

(Wätern=) kmětiſki, kmětovski, selski.

Landadel *m.* selsko plemstvo.

Landarbeit *f.* poljsko delo, kmětiſko delo.

Landbär *m.* rjavi mēdved.

Landbau *m.* poljedělstvo, ratárstvo, kmetijstvo, kmetovávstvo, kmětovanje.

Landbauer *m.* poljedělčec, oratár, ratár, kmět, kmetovávčec; (im Gegensatz zum Bergbauer) poljánec.

Landbaumeister *m.* selski zidárski mojstēr, zidárski mojstēr na kmetih.

Landbeschreibung *f.* *f.* Lānderbeschreibung.

Landbevölkerung *f.* seljánstvo, kmětiſko ljudstvo, kmětiſtvo; seljáni *pl.*,

seljáci *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovávci *pl.*

Landbewohner *m.* deželjan, prebivátelj na kmetih, seljan, seljác; (im Gegensatz zum Seemann) suhozěmčec.

Ländchen *n.* deželica. [stán.]

Lānde *f.* pristaniščec, pristajališčec, prilandedelmann *m.* selski plemič.

Landeseigentümer *m.* vlastelin.

landeinwärts *adv.* v deželo, navnóter, v srce dežele.

landen pristáti (-stánem), pristáviti k bregu, pritisniti h kraju, izkrcati se; *impf.* pristájati, h kraju pritisniti, izkrcávati se.

Landen *n.* pristája, pristájanje, izkrcanje, izkrcávanje.

Landenge *f.* zemeljska ožina, medmórije.

Lānderbeschreiber *m.* zemljepisčec.

Lānderbeschreibung *f.* zemljepis, zemljepisje.

Lānderbestand *m.* sozěmlje.

Lānderei *f.* zemlja, polje, zemljíšče, posěstvo, kmetija.

Lāndergebiet *n.* ozěmlje.

Lānderkenntnis, Lānderkunde *f.* deželoznánstvo, poznávaje dežel.

Lānderkundige *m.* poznavátelj deželá.

Lāndertausch *m.* zaměnja dežel.

Lānderumfang *m.* obsěg dežel.

Lāndervererbend deželokvárěn. [zěl.]

Lānderverwässer *m.* pokončevátelj de-lānderweise *adv.* po deželah, dežela za deželo.

- Landes- deželni, deželski. [(-).
 Landesangelegenheit *f.* deželna stvar
 Landesanlehen *n.* deželno posojilo.
 Landesaufgabe *f.* deželna naklada.
 Landesaussgaben *pl.* deželni izdatki,
 deželni stroški.
 Landesauschufs *m.* deželni odbor;
 =mitglied *n.* deželni odbornik.
 Landesbauamt *n.* deželni stavbni urad.
 Landesbeamte *m.* deželni uradnik.
 Landesbefugnis *f.* j. Privilegium.
 landesbefugt j. privilegiert.
 Landesbehörde *f.* deželno oblastvo.
 Landesbeitrag *m.* deželni prispěvek.
 Landesbewohner, =bürger *m.* deželjan.
 Landesbuchhaltung *f.* deželno knjigo-
 vodstvo.
 Landescasse *f.* deželna blagajnica.
 Landeschef *m.* deželni poglavar, de-
 želni načelnik.
 Landescongregation *f.* deželski shod.
 Landescultur *f.* zemljedělstvo, deželna
 kultura.
 Landesculturfonds *m.* deželnokulturni
 zaklad.
 Landesdeputation *f.* deželno poslan-
 stvo; deželni poslanci *pl.*
 Landesdeputierte *m.* deželni poslanec.
 Landeseingeborene *m.* rojak, domačin,
 domačinec.
 Landeseinkünfte, =einnahmen *pl.* de-
 želni dohódki *pl.*
 Landeserzeugnis *n.* deželni —, domácí
 pridelek; (der Kunst) domácí izdělak.
 Landesflagge *f.* deželna zastáva, de-
 želno bandéro.
 Landesfürst *m.* deželni vladár.
 landesfürstlich vladárski (cesárski,
 kraljevski, vojvodski *rc.*).
 Landesgericht *n.* deželno sodišče.
 landesgerichtlich deželnosodni, dežel-
 nega sodišča.
 Landesgerichtsrath *m.* deželnega sodi-
 šča světnik, deželnosodni světnik.
 Landesgerichtsprengel *m.* deželnega
 sodišča okraj.
 Landesgesetz *n.* deželni zakon; =blatt
n. deželni zákoník; =gebung *f.* deželno
 zakonodájstvo.
 Landesgewalt *f.* deželska oblast (-i).
 Landesgrenze *f.* deželna meja, dežel-
 ska gránica.
 Landeshauptcasse *f.* deželna glavna
 blagajnica.
 Landeshauptmann *m.* deželni glavár;
 =schaft *f.* deželno glavárstvo.
 Landeshauptstadt *f.* deželno stolno
 mesto, deželno glavno mesto.
 Landesherr *m.* j. Landesfürst.
 landesherrlich j. landesfürstlich.
 Landeshoheit *f.* vladárstvo, deželno
 gospóstvo.
 Landesinteresse *n.* deželna korist (-i),
 deželni prospěh.
 Landeskanzler *m.* deželni kancelár.
 Landeskind *n.* j. Landesbewohner.
 Landesmilitärcommando *n.* deželno
 vojaško pověljstvo ob. pověljništvo.
 Landesmittel *pl.* deželna imovina,
 deželna sredstva.
 Landesobrigkeit *f.* deželna gospóska,
 deželno oblastvo.
 Landesordnung *f.* deželni red.
 Landespflicht *f.* deželna závěza, de-
 želska dolžnost.
 Landespolizei *f.* deželna policija, de-
 želno redárstvo. [nik.
 Landespräsident *m.* deželni predséd-
 Landespräsident *n.* deželno predséd-
 stvo, — predsédništvo.
 Landesprodukt *n.* j. Landeserzeugnis.
 Landesregent *m.* vladár, deželni vladár.
 Landesregierung *f.* deželna vlada.
 Landes sanitätsreferent *m.* deželni
 zdrávtveni poročeuvávec.
 Landes Schulinspector *m.* deželni šolski
 nadzorník.
 Landes Schulrath *m.* deželni šolski svět.
 Landes Schuch *m.* deželna obrámba, de-
 želno várstvo.
 Landesstichtscheitsbehörde *f.* deželno re-
 dársko oblastvo.
 Landesstimme *f.* deželni običáj, deželna
 šega.
 Landesprache *f.* deželni jazyk. [tut.
 Landesstatut *n.* deželni ustáv, — sta-
 Landesstelle *f.* deželno oblastvo.
 Landestracht *f.* deželna noša, domácí
 noša.
 landesüblich deželnoobičěn, v deželi
 naváděn; *adv.* kakor je v deželi na-
 váda ob. navádno; po deželní navádi.
 Landesumlage *f.* deželna prikláda.
 Landesvater *m.* j. Landesfürst.

Landesverfassung *f.* deželna ustáva.
Landesverordnung *f.* deželni ukaz, de-
želna odredba.

Landesverrath *m.* izdaja domovine.
Landesverrätber *m.* izdajavec domo-
vine, veleizdajnik.

Landesversammlung *f.* deželni zbor.

Landesverteidigung *f.* deželna bran
(-i), deželna bramba, — obrána, domo-
bránstvo; deželni brámbovci *pl.*, do-
mobranci *pl.*

Landesvertretung *f.* deželni zastop,
deželno zastopstvo.

Landesverwaltung *f.* deželna uprava.

Landesverweisung *f.* pregnánstvo, iz-
gon iz dežele. [nik.]

Landesverweser *m.* vladárjev namést-
landesverwiesener pregnán, iz dežele
izgnán.

Landesverwiesene *m.* pregnánec, iz-
gnánec; *f.* pregnánka.

Landeswährung *f.* deželni denár; de-
želna vrednota.

Landeszahlamt *n.* deželni plačilni
urád.

Landeszwang *m.* deželni namèn; de-
želnska potreba.

Landfestung *f.* trdnjava na suhem.
landflüchtig pobégel, ubéžen; — iver-
den pobégniti, ubégniti, iz dežele utéci
(-téčem).

landflüchtige *m.* ubéznik.

Landfrau *f.* kmetica, kmetovávka,
poljedelka.

Landfriede *m.* deželna varnost; mir
in pokoj v deželi, občni mir.

landgänglich deželnoobičen, v deželi
naváden od običajen.

Landgebirge *n.* pozémno goróvje.

Landgeistliche *m.* selski duhovnik, du-
hovnik na deželi (na kmetih).

Landgemeinde *f.* kmétiška srenja, —
občina. [dóvje.]

Landgewässer *n.* kopnozemeljsko vo-

Landgraf *m.* deželni gróf.

Landgrafschaft *f.* deželna grofija.

Landgrenze *f.* suha meja; *j.* Landes-
grenze.

Landgut *n.* gospóščina, poséstvo na
kmetih.

Landhandel *m.* trgovina na kopnem,
kupčija na suhem.

Landhaus *n.* selski dvoréc; deželni
dvoréc, deželna hiša; stanóvska zbor-
nica.

Landheer *n.* vojska na suhem.

Landjugend *f.* kmétiška —, kmetska
mládež (-i), selska mladina.

Landjunker *m.* selski plemič.

Landkarte *f.* zemljevid.

Landkrabbe *f.* kopna rákovicá.

landkundig po vsej deželi znán; de-
želó poznávajóč; der Landkundige de-
želoznánec.

Landkutscher *m.* selski prevóznik.

Landläufer *m.* *j.* Landfreier.

landläufig potepínski, potépën, vla-
óúgarski; (landgänglich) običen, običajen.

Landleben *n.* selsko življenje, življe-
nje na kmetih.

Landler *m.* (Tauz) počásni valček.

Landleute *pl.* seljáni *pl.*, seljáki *pl.*,
kmetje *pl.*, kmetovávci *pl.*, poljedelci
pl., kmétiško ljudstvo.

landlich deželni, deželski; selski,
kmétiški, kmetski; — fittlich kólikor
krajev, tóliko šeg; vsak kraj ima
svojo navádo od svoj običaj. [lje.]

Landlust *f.* selsko od. kmétiško veselje.

Landmacht *f.* vojstvo na suhem.

Landmädchen *n.* kmétiška od. selska
déklica.

Landmann *m.* kmet, kmetovávéc, po-
ljedelec, seljan, selják, oratár.

Landmarschall *m.* deželni maršál.

Landmesser *m.* zemljeméréc.

Landmesskunst *f.* zemljemérstvo, zem-
ljemérje.

Landmiliz *f.* národna vojska, deželni
brámbovci *pl.*

Landpfarre *f.* selska župnija (fara),
župnija na kmetih.

Landpfarrer *m.* selski župnik (fájmo-
šter), župnik na kmetih.

Landpfleger *m.* deželnski oblastnik.

Landplage *f.* deželnska nadlóga, občna
nadmóga, národna beda.

Landrecht *n.* deželno pravo.

landrechtlich deželnopráven.

Landrechtbeisitzer *m.* deželnega sodi-
šča prisédnik.

Landregen *m.* povsódnje dezevanje,
pokrajínski dež (dežja).

Landrichter *m.* deželni sodnik.

Landrücken *m.* hrbět.
 Landrassel *m.* selják; poséznik.
 landrässig *v* deželí naséljen, *v* deželí nastánjen.
 Landrschaft *f.* krajína, pokrajína, kraj; (artijš.) krajínska slika; (Landstünde) deželni stanóvi *pl.*
 landrschaftlich, Landrschafts- deželnski, pokrajínski; stanóvski.
 Landrschaftsbeamte *m.* deželni urádník.
 Landrschaftsgemálde *n.* krajevid, krajínska slika.
 Landrschaftshaus *n.* deželna hiša, stanóvska hiša.
 Landrschaftsmaler *m.* krajeslíkar, krajínoslíkar.
 Landrschaftsphysiognomie *f.* oblíka pokrajíne.
 Landrscheuke *f.* selska kréma.
 Landrschildkröte *f.* (*Testudo graeca*) zmijnica.
 Landrschule *f.* selska šola, učilnica na kmetih.
 Landrschulmeister *m.* selski učitelj, učitelj na deželí.
 Landsee *m.* jézero. [višče.
 Landseil *m.* selo; letní dvorec, leto-
 Landsmann *m.* roják, domačín, domačínec; unser — našinec.
 Landsmännin *f.* rojákinja.
 landsmännisch rojákški; *adv.* po domače.
 Landsmannschaft *f.* rojákstvo.
 Landspitze *f.* rt, rtič.
 Landstadt *f.* selsko mesto, méstece.
 Landstände *pl.* deželni stanóvi.
 landständisch stanóvski.
 Landstraße *f.* deželna od. vélika cesta; (im Gegenfaze zur Wasserstraße) pot po suhem, pot na kopnem.
 Landstreicher *m.* vlačúgar, klátez, skitáč, potepúh, potepín, potepénec, sklát, rokovnjáč.
 Landstreicherei *f.* vlačúgarstvo, potépanje, skítanje, rokovnjáštvo.
 Landstreicherin *f.* vlačúga, vlačúgarica, potepénka, potepúlja.
 landstreicherisch vlačúgarski, potepínski, potepén, rokovnjáški.
 Landstreifer *m.* š. Landstreicher.
 Landstrich *m.* pokrajína, okrajína, stran (-i) dežele.

Landsturm *m.* piš, nevíhta, víhra; (Aufgebot) črna vojska.
 Landsturmann *m.* črnovójnik.
 Landsturmpflicht *f.* črnovójna dolžnosť.
 Landtafel *f.* deželna deska, — knjiga; (Amt) urád deželne deske, deželno-knjížni urád.
 Landtafeldirector *m.* ravnátelj deželne deske.
 landtäglich *v* deželni deski vpísan.
 Landtag *m.* deželni zbor; den — aufschreiben deželni zbor sklicati (sklicem), *impf.* sklicávati; den — auflösen deželni zbor razpustiti, *impf.* razpúšćati.
 Landtagsabgeordnete *m.* deželni poslanec.
 Landtagswahlordnung *f.* deželnozborški volilni red.
 Landthier *n.* pozémeljska živál (-i).
 Landung *f.* pristája, pristájanje, izkrcanje, izkrcávanje.
 Landungsplatz *m.* š. Lände.
 Landungsgruppen *pl.* izkrcane čete *pl.*
 Landverkehr *m.* promèt po suhem.
 Landvogt *m.* deželni oblastník.
 Landvogtei *f.* deželno oblastvo.
 Landvolk *n.* kmétiško ljudstvo.
 Landwägen *pl.* pozémne stenice *pl.*
 landwärts *adv.* proti súhema, proti suhi zemlji, proti bregu, na suho.
 Landwehr *f.* deželna bramba, domobránstvo; brámbovci *pl.*
 Landwehrmann *m.* brámbovec.
 Landwehrperson *f.* brámbovska oséba.
 Landwesen *n.* š. Landwirtschafft.
 Landwind *m.* sušník.
 Landwirt *m.* poljedélec, zemljedélec, kmèt, kmetovávec.
 Landwirtschafft *f.* poljedélstvo, zemljedélstvo, kmetijstvo, kmetovávstvo; rationelle — betreiben umno kmétovati, umno gospodariti.
 landwirtschafflich poljedélski, zemljedélski, kmetijjski.
 Landwirtschaffsbetrieb *m.* poljedélstvo, kmétovanje.
 Landwirtschafftsgefellschaft *f.* kmetijska družba.
 Landwolle *f.* domáča volna.
 Landzoll *m.* deželna carína.
 Landzunge *f.* zemski jezik, zémeljsko stegno.

lang dolg; über — ober fuřz prej ali slej, poprě ali pozněj; ein — es Papier dolgoročna menica; ein — er Menich dolgin.

langährig dolgoklás, dolgoklásen.

langarmig dolgorok, dolgih rok.

Langbart *m.* dolgobräděc.

Langbein *m.* dolgin, dolgonožec, dogopětěc, dolgověznik.

langbeinig dolgonog, nogät, dolgovėzen.

langdauernd dolgoträjėn.

lange *adv.* dolgo; jeit — davno, zdavnaj, dolgo časa; wie — doklěj; koliko časa, kakó dolgo; ja — doklér; — her izdávna, oddávna.

länge *f.* dolgost, dolžina; geogr. — zemljepisna dolžina; der — nađ po dolgem, podolžoma, navzdólž, na dolgost; der — nađ hinfallen pasti (padem) kakor je kdo dolg in širok; in die — na daljo, podolžoma; in die — ziehen zavleči (-vlěčem), *impf.* zavlačevati, zatězati.

Längemessung *f.* meritěv dolžine.

langen podäti, pomoliti; *impf.* podajati; (bis zu etwas) seči (sezem), *impf.* ségati, raztězati se; nach etwas — seči (sezem), ségniti, posėči; *impf.* ségati, poségati.

längen däljšati; podäljšati; *impf.* podäljševati; eine Rede — govor razširiti; — raztėgniti; einen Acker — njivo podolžoma deliti.

Längen- podolžni.

Längenänderung *f.* premėna dolžine.

Längenansicht *f.* podolžni vid.

Längenbruch *m.* podolžni (pre)lóm.

Längendurchschnitt *m.* podolžni prerėz.

Längeneinheit *f.* enóta dolgosti, dolgostna enóta.

Längengrad *m.* stopinja dolžine.

Längenkreis *m.* krog dolžine.

Längenmaß *n.* dolgostna mera, mera dolgosti.

Längenprofil *n.* podolžni —, vzdólžni presėk.

Längenthal *n.* podolžna dolina, podolžnica, podolnica, podólje.

länger daljši; — machen j. lāngen.

Langeweile *f.* j. Langweile.

langfüdig dolgonit, dolgonitėn.

langsaferig dolgovlāknat.

langfingerig dolgoprstėn, dolgih prstov.

Langflügel *m.* dolgokrilėc.

Langfuß *m.* nogäč, dolgonožec, dogopětėnik.

langfüßig nogät, dolgonog, dogopět.

langgeöhret j. langährig.

langgestreift prostrān; (v. Körpertheil) iztėgnjen, strūnast.

Langhaar *n.* dolgi lasjė *pl.*; (Person) *m.* dolgolāsėc.

langhaarig dolgolās, dolgolasät.

Langhals *m.* dogovrät, dogovrätėc.

langhalsig dogovrät, dogovrätėn.

Langhand *m.* dolgorok.

langhändig j. langarmig.

Langhaus, Langschiff *n.* srednja ladja.

langhin *adv.* na daljo, daleč; dolgo.

langhörig dolgorog, dolgorožėn; — e Käfer hrošėi dolgorožci.

langjährig dolgolėten, mnogolėten.

Langkopf *m.* dolgoglavėc.

langlebend dolgovėk, dolgověčėn, dolgo živėč.

langlich podolgovat, podolžast, podolžat; — rund oblast, obličast, obel.

Langmut *f.* prizanesljivost, potrpežljivost, potrpljivost, potrpnost, dolgotrpnost.

langmüthig prizanesljiv, potrpljiv, dolgotrpen.

Langmüthigkeit *f.* j. Langmut.

Langnase *f.* dolgi nos; (Person) nosäc, nosän, dolgonos; nosúlja.

langnasig nosät, dolgonos.

Langohr *n.* dolgo uhó (ušėsa); (Perj.) *m.* dolgoüh, dolgoušėc, uhäc, uhljät; (Esel) osel; ein Esel nennt den andern

— čuk sovi glavāna pravi.

langührig uhät, uhljät, dolgoüh, klapoüh.

Langrod *m.* dolga suknja; (Person) dolgosúknež. [za]

lāngs *praep.* polėg, kraj, vzdólž, ob,

langsam počāsėn, kesān, mudėn; *adv.* počāsi, zlagoma, polāgoma, po

malem; — arbeiten počāsi delati, kesnovati, mečkāti (pri delu); zu — *adv.* prepočāsi.

Langsame *m.* počāsnež, kesnė, mečkävėc, gnėcalo; *f.* mečkāvka, kesnėla.

Langsamkeit *f.* počásnost, kesnóst, kesnóta.

Langschläfer *m.* zaspaněc, zaspaně (-éta), poležuh; = *in f.* zaspanka.

Langschwebelig dolgokljùn, dolgokljúnski.

Langschwäbler *pl.* dolgokljúnca *pl.*

Langschwänze *pl.* dolgorépci *pl.*

Langschwänzig dolgorèp, dolgorèpèn.

Langschwelle *f.* podólžna podlòga.

Langschwingung *f.* podólžni tres.

Langseite *f.* dolga stran (-i).

Langsfläche *f.* podólžna ploskev.

Langsichtig dalekovidèn, daljnovidèn.

Langsichtigkeit *f.* dalekovidnost.

Langsilbig dolgozlòg, dolgozlòžèn.

längst *adv.* davno, izdávna, zdavnaj, zdavno.

Langstange *f.* (am Rüstwagen) copanj.

längstens *adv.* najdálje, najdlje, najpoznéje, najkesnéje.

längstvergangen davèn, davnopróšel, davnominùl, davnopretékel.

Langweile *f.* dolgčas; ich habe — dolgčas mi je, dolgčas me lomí od. grudi.

langweilen *tr.* dolgočasiti, dolgčas komu délati; *intr.* jich — dolgočasiti se, dolgčas komu biti (je), dolgčas prodájati.

langweilig dolgočasèn.

Langweilige *m.* dolgočasnež, pustež, pusčóba, dolgočasni človek.

langweiligen *ſ.* langweilen.

Langweiligkeit *f.* dolgočasnost. [nica.

Langwiede *f.* sora (sovra, svora), osórlangwierig dolgotrážèn, dolgotrpèč, dolg.

Langwierigkeit *f.* dolgotrážnost, dolgóta, dolgóst.

Laanke *f.* ledje, lákotnica; (Schenkel) stegno.

Laanke *f.* kopje, súlica; für jemaunden die — brechen potégniti se za koga.

Laanenbrechen *n.* prelámanje kopij, lomítév — lom sulic.

Laanenförmig kópjast, súlicast.

Laanenfecht *n.* bitka s kopjem.

Laanenknicht, Laanenträger *m.* kopjenósèc, kopjanik, súličar, súličènik.

Laanenchaft *m.* kopjišèc, ratišèc.

Laanette *f.* súličèica, kópijce; (3. Alderlassen) púšèalo.

lanzettförmig súlicast.

lapidar *v* kamen vrèzan; kratèk, jédnat.

Lapidarschrift *f.* kamenopis; napisno od. lapidárno pismo.

Lapidarstil *m.* napisni od. lapidárni slòg, jédnati slòg.

Lappalie *f.* ničevost, malenkóst; *ſig.* otročarija.

Lappchen *n.* kúpica, cápica, cúnjica, záplatica.

Lappe *m.* j. Laffe.

Lappen *m.* krpa, capa, cunja; (ſid—) krpa, záplata; (Wiſch—) cunja, brisáča, otiráča; (*bot.*) lopúta, lopútica; (*die — der Hund*) klápasta usésa; (*am Halſe d. Kindes*) ožrelje, hlam; (*— der Ziege*) streza; (*ein in — gefleibeter Mensch*) capin; *f.* capínka, candra.

Lappenfüße *pl.* krpaste noge *pl.*

Lappentaucher *m.* čópasti pondírek.

Lappenuunde *f.* raztrgana, klápasta, cúnjasta rana.

Lapperei *f.* krparija; j. Lappalie.

lappig krpast, capast, cunjast; *bot.* lopútat.

läppisch ábotèn, bedast, budálast, glumpast, prismóžen.

Lärche *f.* Lärchenbaum *m.* macésèn; Lärchen= macésnov.

Lärchenhol; *n.* macésnov les, macésnovína. [césnovje.

Lärchenwald *m.* macésnov gòzd, ma-

Lärchenzapfen *m.* macésnov stòž od. česárek.

Larifari *n.* treski pleski *pl.*

Lärm *m.* hrup, hrum, ropòt, buka, rabúka, vrišè, šundèr, ramús, direndaj, hrušè in trušè.

lärmen hrumèti, hrupèti, ropotáti, (-ám, ropóčem), ropotáčiti, šundráti, razgrájati, razsájati.

lärmend hrumèn, hrumèč, hrupèn.

hrupljiv, šundrav, hrupèč, razgrájálèn.

Lärmer *m.* hrupljivèc, šundravèc, razgrájáč, razsajáč, ropotáč; = *in f.* razgrájávka, razsajávka, ropotúlja.

Lärmglocke *f.* j. Sturmglocke.

lärmooll hrupèn, hrupljiv, hrumèn.

Larve *f.* krinka, šema, obrazina, náličèica, ličína, (larva); (*der Insecten*) ličínka, ógre (*bei den Käfern*).

Farbengeficht *n.* šemasto obličje.

Fasche *f.* úhelj, klin, záplata; (an Schuhen) jézik; (bei Zimmerleuten) zasék, zaséka.

fass truden, nevěčen, mlahav, slab, slabotěn; — werden utrúdíti se, izdelati se; (Abneigung vor der Arbeit habend) tožljiv, len, leniv, nemárěn.

Fassbrief *m.* osvobódnica.

Fasse *m.* podložni kmět, tlačan.

Fassreisen *n.* púščalo.

fassen pustiti, *impf.* púščati; wie lässt mir der Hut kakó se mi podája klobúk; lässt mich gehen pusti me, ostávi me; lässt ihn nur kommen naj le pride; lässt uns gehen pójdimo; lässt hören pověj, govóri; lässt sehen pokáži; ich habe mir sagen — slišal sem, čul sem, právijo; sagen — poročiti, izporočiti, naročiti; *impf.* poročati, naročati; er hat mich grüßen — dal me je pozdráviti, pozdráv mi je izporočil; holen — po koga posláti (póšljem), *impf.* pošljati; das Leben — umréti (-mrém, -mrjem), pogíniti; (auflassen) néhati, opustiti; *impf.* nehovati, opúščati; auferacht — vneinar pustiti, zanemáriti; *impf.* zanemárijati; (verlassen) popustiti, *impf.* popúščati; (zulassen) pripustiti, dopustiti, dovoliti; *impf.* pripúščati, dopúščati, dovoljevati; (befehlen, heißen) dati, reči (rečem), ukázati (-kážem), veléti; *impf.* dájati, rékati, ukazovati, velévati; hinunter — spustiti, *impf.* spúščati; sich auf die Knie — na koléna se spustiti.

fassen *n.* púščanje, opustitěv; das Thun und — dejanje in nehánje, delo in nedélo.

fässig vneinarěn, nemárěn, len, lenoběn, leniv, mlačěn, mrzél.

fässigkeit *f.* vneinarnost, nemárnost, lenivost, lenóba.

fässlich odpústěn, izpregléděn, odpustljiv.

fass *f.* bréme (breména); (für einen Menschen) bútara, bréme (-éna); (für ein Saumthier) tóvor; (Ladung) vkláda, naklád; (Schwerlichkeit) težáva, težkóča; eine — Holz vlaka drv; bürgerliche — en državjánske dolžnósti *pl.*, državljánska breména *pl.*; zur — jat-

len nadlégo komu délati, nadlégovati koga; zur — legen dolžiti, kriviti, krivíčiti; obdolžiti, okriviti, okrivíčiti; *impf.* obdolževati; napisati na dolg; die — auflegen oprtati, *impf.* oprtovati; die — abnehmen razpřtati, zdeti (zdenem); *impf.* razpřtovati, zdévati.

lastbar nosilěn; — e Thiere tovórna živína, tovorívke *pl.*; — e Stände obdáčeni stanóvi.

lasten težiti, obteževati, stískati, tláčiti, treti (tarem, terem); na glavi iméti (imám); j. belasten.

Lastenblatt *n.* breménski list.

lastenfrei neobremeněn, breména próst; brez dolgá; davkov próst, neobdáčen.

Lastenzug *m.* tovórni vlak. [ljivost.

Lasten *n.* pregréha, grehóta, pregrés-Lästerer *m.* psováč, obrekovávec, opravljivěc, klevětnik; Gottes — bogoklétnik.

lasterhaft pregrěšen, grehótěn, pregrěsljiv. [nica.

Lasterhafte *m.* pregrěšnik; *f.* pregrěs-Lasterhaftigkeit *f.* pregrěšnost, pregrěsljivost, grešnost.

Lästerin *f.* psovávka, obrekljivka, opravljivka, klevětnica.

Lasterleben *n.* pregrěšno živlěnje.

lästerlich obrekoválen, obrekljiv, sramotilěn, zasramoválen; — e Reden nesramne od. umázane beséde *pl.*; auf eine — e Art sramotilno.

Lästermaul *n.* opravljivi jezik, opravljivi gobec; (Person) psováč, opravljivec, obrekljivec.

lästern psovati (psujem), obrekovati, oprávljati, klevetáti, grdíti, sramotíti; (fluchen) preklinjati, kleti (kolnem), hudičevati.

Lästerrede *f.* sramotilni govor.

Lästerchrift *f.* sramotilni spis.

Lästersucht *f.* opravljivost, obrekljivost, obrekoválnost.

lästerüchtig opravljiv, obrekljiv.

Lästerthat *f.* pregrěšni čin, zločin, zločinstvo.

Lästerung *f.* psovánje, obrekovánje, klevěta, sramotitěv, zasrámba, preklinjanje.

Lästerwort *n.* psovka.
 Lästerjunge *f.* opravljivi —, strupeni jezik; (Berj.) opravljivec, obrekovavec.
 lästig nadležěn, sitěn, natěčen, težek; — jein sitnáríti, sitnost prodájati.
 lästige *m.* sitnež, nadležnež, natěčnik; *f.* nadležnica, sitnica.
 lästigkeit *f.* nadležnost, sitnost, náteka, natěčnost.
 Lastpferd *n.* továrni kónj.
 Lastschiff *n.* továrna ladja, ladja z blagom.
 Lastthier *n.* továrno živínče (-eta), tovorivka; *coll.* továrna živína.
 Lastträger *m.* težák, továrník, nosáč.
 Lasttrain, Lastzug *m.* j. Lastenzug.
 Lastwagen *m.* továrni voz.
 Lasur, =stein *m.* lazúrčec, višnjevčec.
 lasurblau moder, višnjev, lazúrěn.
 Latein *n.* latinščina, latínski jezik.
 lateinisch latínski; lateinische Sprache j. Latcin.
 latent skrit, prikrit; zvezan, utajěn.
 Laterne *f.* svetilnica, svetiljka, laterna.
 Laternenträger *m.* svetilonosěc, svetívčec.
 latinisieren latíniti, latíněti, latinčevati; polatíniti.
 Latinismus *m.* latinizěm.
 Latsche *f.* šlabéděr, šveděr; j. Arumholzkiefer.
 latschen šlabedrátí, švedrátí.
 Latscher *m.* šlabedrāvčec, šlabedráló, švedrác.
 latschfüßig šlabedrāv, šlabedrast.
 latschig plěk, plehěk, oglěvěn; j. latschfüßig.
 Latte *f.* letva, latva, lata, prekla, ranta; (im Forstwesen) šviglja; *fig.* šviglja, prekla.
 lassen překlátí; oprěklatí, letve pribítí (-bijem), *impf.* pribíjati.
 lattich *m.* ločika.
 Latverge *f.* latverga, elektvar.
 Laß *m.* nastávěk (pri oblěki); zapórěk, uhó (ušesa), prsník, opršník; (*mont.*) pregráda. [nica.
 Lähden *n.* (bei d. Kindern) podbrádlau mlačěn, morěn; (von der Luft) mil, toplótěn.
 Laub *n.* listje, perje, lepénje; tročec — listje, sušina, grabež; daš —

beršieren obletěti se, osúti (-stujem u. -spěm) se; *impf.* osipati (-sipljem) se, obletovati se, oblistovati se; daš — abstreifen smúkati; osmúkati; daš — rechen listje grábíti.

laubartig listast.

Laubbaum *m.* listovčec, listnato dřevó.

Laubbuch *m.* vejník. [krđv.

Laubdach *n.* zelěna strěsica, zelěni

Laube *f.* veža, lopa; slopóvje; (im Garten) hladnica, sěněnica, uta.

lauben zeleněti, listje pogánjati, zalistovati se.

Lauberhütte *f.* j. Laubhütte.

Laubfall *m.* listopád.

Laubflechte *f.* listasti lišák.

laubförmig listast.

Laubfrosch *m.* rega, božja žábica.

Laubfutter *n.* zeleně, plastje.

Laubgewinde *n.* pletívo (iz) od listja, listno pletívo. [vej.

Laubgewölbe *n.* oblók (iz) od zelenih Laubholz *n.* listnato dřevje, listovci

pl.; (Gehölz) listník, listnica.

Laubhütte *f.* zelěna uta; listnják;

šator iz zelenih vej, zelěni šator.

Laubhüttenfest *n.* prazník šatorov, oblětnica pod šatorí.

laubicht listnast.

laubig listnat.

Laubknospe *f.* listni dřst.

Laubkryptogamen *pl.* listnate tajnocvětke pl. [perja.

laublos brezlistěn, brezlistnat, brez

laubreich listnat, listovít, pernat.

Laubrost *m.* rja na trtnem perju, snet (-i), palež.

Laubsäge *f.* žaga izrezáča.

Laubstreu *f.* listna stelja, listje.

Laubwald *m.* listník, listnica. [perje.

Laubwerk *n.* listje, listóvje, lepénje,

Laubwiebel *f.* prvi drobnják.

Lauch *m.* (*Allium*) luk; j. Knoblauch.

Lauchkraut *n.* česnovka. [ski.

Laudemial lavdemijálěn, prepisnín-Laudemium *n.* primščina, prepisnína.

lauen jáziti se, kopněti; ojáziti se, odměkniti.

Lauer *m.* pátoke pl., tropínščnica,

čmiga, cvičěk, kislíca.

Lauer *f.* preža, zaléza.

Lauerer *m.* přězavčec, přezár.

lauern prézati (prežim) —, streči (strežem) —, páziti na kaj.

Lauerháfte *f.* prežišče.

Lauf *m.* tek, tékanje; reijender — derô tek; tráger — len od. tih tek; (Zucht) beg; (des Gewehres) cev (-i), cevka; (Schnell—) dir, dirék; in schnell — e v diru; (des Siebes) obôd; (des Wassers) tók; (in der Mühle) tečaj; (in der Jägersprache) skók, krak; (der Bestirne) premik; in — e tekom, med, v; noch im — e diesés Jahres še to leto, še v tem letu.

Laufbahn *f.* tekalíšče, popríšče, tekalnica; *fig.* pot življenja.

Laufbein *n.* kráčnica, krak.

Laufbrett *n.* (der Weber) snoválnica.

Laufbrücke *f.* mostiček, brv (-i).

laufen teči (tečem), letéti; *impf.* tékati, létati; (rennen) dirjati; (fliehen) bézati (bežim); das läuft auf eines hinaus to je vseeno; Thränen liefen ihm über die Wange solze so ga polile; — lassen izpustiti, oprostiti; in die Höhe — vzhájati, kipéti; Gefahr — v nevarnosti biti (sem); Gassen — s šibami tepen biti (sem); (sich ausbreiten) razprostirati se, raztézati se; (sich drehen) súkati (súčem) se, vrtéti se, obráčati se; *math.* iti (idem), teči (tečem), držati (držim).

laufend tekôč; — e Geschäfte tekôči posli; — e Rechnung tekôči račun; — er Preis sedánja cena; — e Auslagen tekôči troški; — e Schrift ležéce písme nke *pl.*

Läufer, Käufer *m.* tekáč, tékavéc, tekán; (im Schachspiel) teklíč; (d. obere Mühlflein) vrhnjak, vršnják, gornjak, zgornji kamen; *zool.* tékavci *pl.*; (an der Schnellwage) jábolko, kembelj.

Läufersicht *f.* vrsta kámenov (opék), ležééh v vzdólžni smeri zidu.

Lauffeuer *n.* letéči ogénj (v dolgi črti natróšenega smodníka); naglo zaporedno streljánje (v dolgi vrsti postavljenih vojakov).

Laufgewicht *n.* jábolko, kembelj.

Laufgraben *m.* prekôp, rov.

läufig sein *í.* brunften.

Lauflüfer *m.* kresič, brzci *pl.*

Laufrarren *m.* tačka, karóla.

Laufpass *m.* odpústni list, odpústnica, potepéno písmo; einem den — geben koga odprávti, izpókati.

Laufplatz *m.* tekalíšče, dirjalíšče.

Laufrad *n.* gonilno koló (kolésa).

Laufschritt *m.* tekalni korák.

Laufvogel *m.* brzoték.

Laufwerk *n.* (in der Mühle) tečaj.

Laufzettel *m.* *í.* Laufpaß.

Lauge *f.* lug; Augen- lužni. [tati. laugen lúžiti, v lugu namákati, zéhlaugenartig lúgast.

Augensaft *f.* lužni pepél. [nik.

Augensatz *n.* lužnják, lužnik, zéht-

Augensalz *n.* lužnina, lužna sol (-i).

Lügasta sol (-i).

Lugengauge *f.* lugomér.

Lugengwasser *n.* lužnica, lužna voda.

Lugheit *f.* mlačnost.

laug mlačén.

Laugigkeit *f.* mlačnost; *fig.* mrzlóta; hladnost.

laulich mlačén.

Laulichkeit *f.* mlačnost.

Lauling *m.* mlačnez, mlačnik.

Laune *f.* (Gemüthsstimmung) volja, čud (-i); obéútie, razpolozáj; guter — dobre —, židane volje, dobrovoljen; übler — slabe —, zle volje, zlovoljen, čeméren; in gute — verjégen odobrovóljiti; in üble — verjégen ozlovóljiti koga; — en haben muhe iméti (imám); (Caprice) trma; (in Mühlen) blazína.

launenhaft múhast, trmast, hudo-múšén.

Launenhaftigkeit *f.* múhavost, trmastost, hudomúšnost.

launig dobrovoljen, vesel, židane volje, veselih misli.

launisch zlovoljen, nasajén, trmast, čeméren.

Laus *f.* uš (-i).

lauschen slúšati, poslúšati, prislúšati, prislúškovati, na uho vleči (vlečem).

Lauscher *m.* prislúškovávéc.

Lauskrankheit *f.* ušivost.

Lauskraut *n.* ušivéc.

lausen uši ískati (íščem).

lausig ušiv; — es Mádchen ušivka.

Lauskert *m.* ušivéc.

laut glasén; zvočén; der Stein íst — kamen gluší; (hörbar) slíšén, slíšljiv;

mit —er Stimme glasno; ein —es Ge-
schrei erheben krik zagnáti (-ženem),
zakričati (-kričim), zavpiti (-píjem);
adv. glasno; — werden lassen povédati
(-vém), naznáti; — werden razslúti
(-slovem, -slujem) se, razslovéti se,
razglásiti se, razvédeti (-vém) se; von
etwas — ipreden očitno ob. javno o
čem govóriti; *praep.* po, vsled; — der
Auslagen po besédah, po izpovédbi.

Laut *m.* glas, zvok, žvènk; (Buchst.)
glas, glasnik, glásnica; (Muffel) črha,
črhljaj; feinen — von sich geben ne
črhñiti, ne žugniti.

Lautabkufung *f.* stopnjevanje glasov.
lautbar znán, razglášen; — werden
razglásiti se, razslovéti, razvédeti
(-vém) se.

Laute *f.* plunka, lutna; die — schlagen
na lutno igráti, brénkati.

lauten slutí (slovem), glasiti se, glas
iméti (imám); — auf den Namen slutí,
glasiti se na imé; (von der Glocke) peti
(pojem), zvoníti.

lúten zvoníti; pozvoníti, *impf.* po-
zvánjati; (in die Kirche —) zvoníti, vá-
biti; (mit der Sterbeglocke) zadnjo uro
zvoníti; (mit dem Glöckchen) zvončkáti,
zvoněkljáti, cingljáti; die Sturmglöcke —
plat zvoná biti (bijem); der Gewitter-
wolke — oblačici zvoníti; die Glocken
— zvonóvi pojó; zu — anfangen za-
zvoníti, zapéti (-pójem); zu — auf-
hören odzvoníti, odpéti (-pójem); sich
müde — nazvoníti se; zu Grabe —
k pogrebu zvoníti; er hat — gehört,
aber ... slišal je nekaj, pa ne vé kaj;
Gauglocke — svinjáti, kvantáti.

Lautenmacher *m.* plúnkár, lutnar.

Lautenspieler *m.* plúnkavéc, igráč na
lutno.

lauter *adi.* u. *adv.* čist, samočist;
(hell) bistèr, jasèn, vedèr; (unverfälscht)
prístèn, nepopáčen; aus — em Golde
iz (od) čistega ob. sùhega zlatá; aus
— em Haß iz gólega sovráštva; es
sind — Lügen vse je gola laž (-i); —
junge Leute *pl.* sama mladež (-i).

Lauter *m.* glasnik.

Läuter *m.* zvonívéc, zvonikár.

Läuterer *m.* čistívéc, prečiščévávéc,
čistítelj.

Lauterkeit *f.* čistost, čistóta; bistróst,
jasnost; pristnost; poštenost.

läutern čistiti, čéditi; prečístiti, očí-
stíti, izčístiti, očédíti; *impf.* prečiščati,
očíščati, izčíščati, izčíščevati, očéjati;
(unreine Flüssigkeit —) precedíti, *impf.*
precejáti; (Honig —) pretopiti, *impf.*
pretápljati; (Getreide —) véjati, vrhati;
(den Wald —) rédčiti, trébiti; izré-
čiti, izsékati, iztrébiti; sich — čistíti
se, jasníti se, brisati (ubrisem) se; učí-
stíti se, ujasníti se, ubrisati se.

Läutertuch *n.* precejálo.

Läutewerk *n.* zvonílo.

läutieren glaskováti.

Lautiermethode *f.* glaskovánje.

Lautlehre *f.* glasoslóve, glásništvo.

lautlich glasóvèn, glasoslóvèn.

lautlos brezglásèn, brez glasú; *fig.*
nem, mútast.

Lautlosigkeit *f.* brezglásnost.

Lautrückung *f.* pretápljanje —, pre-
hájanje glasov; j. Lautverschiebung.

Lautschwächung *f.* slabévanje glasov.

Lautstärkung *f.* jáčenje —, ojáčba
glasov.

Lautsteigerung *f.* stopnjevanje glasov.

Lautsystem *n.* glasje. [sov.]

Lautveränderung *f.* izpreminjáva gla-

Lautverschiebung *f.* premikanje glasov.

Lautwandlung *f.* menjáva glasov, gla-
sóvna menjáva.

Lautzeichen *n.* glásnik, glásnica.

lauwarm mlačèn.

Lava *f.* lava; —strom *m.* tók lave.

Lavendel *m.* sivka; —öl *n.* sivkno ob.
špiknárдно olje.

lavieren króžiti, semtertja jádrati
ter se vetra ogíbatí (-gíbljem), lavi-
rati; *fig.* previdno ravnáti, po okóli-
ščínah se obrácati.

Lavine *f.* plaz.

lar ohlápèn, ohábèl, rahèl; kosmát,
širokovéstèn.

Larheit *f.* ohlápnost, oháblost, rah-
lost, širokovéstje.

larieren drisko iméti (imám), liti
(lijem), ulijati se. [rét.]

Lazareth *n.* bolnišnica, bólnica, laza-

Lazaroni *pl.* lazaroni *pl.*

Lebehoch *n.* Bog živi! slava! na
zdravje! živi! živio! (einer Frau)

živela! jemandem ein — ausbringen komú nazdráviti, živio (živela) nazváti (-zóvem); *impf.* nazdrávljati.

lebelang *f.* lebenšlang.

lebemann *m.* lahkoživéc, dobroživéc, razkošnik.

leben živéti, ziti (živem), živ biti (sem); (sich wo aufhalten) bivati, prebivati, stanovati; (sich betragen) vesti (vedem) se, obnášati se; lebe wohl zdráv bodi od. ostáni, z Bogom, Bog te obvaruj; von etwas — o čem živéti; der Hoffnung — úpati, nádejati se, zanášati se.

Leben *n.* življenje, žitje, živôt, žitek, biték; am — sein živ biti (sem); inš — rufen oživotváriti; bei meinem — (Bethuerung) pri moji veri; Zeit meines — š vse žive dni; umš — kommen smrt storiti, poginúti; am — strafen na smrt obsódi, s smrtjo kaznovati; das — aushauchen dušo izdihnúti od. pustiti; die Verordnung tritt inš — ukáz zadobí veljávo, ukáz zadobí moč; für mein — gern silno rad, neizrečeno rad; mein — lang dokler bom živ, vse žive dni.

lebend živéc, živôc, živ.

Lebendgewicht *n.* živa teža.

lebendig živ, živéc; (frisch) živ, živáhén; — sein živéti; — werden oživéti; — machen oživiti, *impf.* oživljati.

Lebendigkeit *f.* živôst, živáhnost.

lebenleer brez življenja, mrtév.

lebenreich poln življenja.

Lebensalter *n.* doba življenja, starost, leta *pl.*

Lebensart *f.* način življenja; olika, dostójnost.

Lebensbaum *m.* drevo življenja, klek, živôtno drévece.

Lebensbedürfnis *n.* živôtna potreba.

Lebensbeschreiber *m.* životopiséc.

Lebensbeschreibung *f.* životopis, življenjepis.

Lebensbild *n.* obráz življenja.

Lebensschaffend životórén.

Lebensdauer *f.* čas življenja, dolgôst življenja, doba življenja, vek.

Lebensende *n.* konéc življenja, konéc; bis an sein — do smrti, do groba.

lebensfähig za življenje sposóben.

Lebensfähigkeit *f.* sposóbnost za življenje, živnost.

Lebensfrage *f.* živôtno vprašanje.

Lebensfreude *f.* radost življenja.

lebensfrisch živ, čvrst, krepék.

Lebensfrische *f.* čvrstôst, krepôst življenja.

Lebensfrist *f.* čas življenja.

Lebensgefahr *f.* smrtna nevárnost.

lebensgefährlich smrtneváren, smrtén, za življenje neváren; — frau na smrt bolán, v smrti nevárnosti; — e Wunde smrtna rana.

Lebensgefährte *m.* drug, továriš.

Lebensgeist *m.* duh življenja, živôtni duh, moč (-i) življenja.

Lebensgeschichte *f.* životopis, življenje.

Lebensglück *n.* sreča življenja.

lebensgroß prirodne velikôsti.

Lebensgröße *f.* narávna velikôst, prirodna veličina.

Lebenshauch *m.* izdihljaj, dihljaj.

Lebensjahr *n.* starostno leto.

Lebenskraft *f.* življénška moč (-i), živôtna moč, živnost.

lebenskräftig krepkega od. zdrávega živôta.

lebenslang *adv.* vse dni, vse žive dni, do konca dni, do smrti.

lebenslanglich dosmrtén.

Lebenslauf *m.* življenje, živôt; tek življenja.

Lebenslehre *f.* nauk o življenju.

Lebenslicht *n.* luč (-i) življenja.

Lebenslust *f.* življénški vzdúh.

Lebenslust *f.* radoživost, veselje do življenja.

lebenslustig radoživ, življenja vesel.

Lebensmittel *n.* živež, živilo, jestivo, jedilo, hrana.

lebensmüde življenja sit; — werden naveličati se življenja; er wird — življenje se mu pristúdi, življenje mu zamrzí.

Lebensordnung *f.* red življenja.

Lebensperiode *f.* razdóbjé ober doba življenja.

Lebenspfad *m.* stezà življenja.

Lebensplan *m.* értež življenja, osnóva življenja.

Lebensregel *f.* pravilo od. vodilo življenja.

Lebensreiz *m.* milina od. drážest (-i) življenja.

Lebensspiegel *m.* zrcalo življenja.

Lebensstellung *f.* nameščaj —, mesto v družabnem življenju.

Lebensstrafe *f.* smrtna kazen (-i).

Lebenstrieb *m.* nagón življenja.

Lebensüberdruss *m.* pristúda —, naveličba —, omrza življenja.

lebensüberdrüssig življenja sit.

Lebensunterhalt *m.* žitek, hrana, živež; prežiték; einem den — geben prehranjevati —, vzdrževati koga; dem — nachgehen za žitkom iti (grem).

Lebensversicherung *f.* zavarovánje življenja.

Lebensversicherungsanstalt *f.* zavarovalnica za življenje. [dénje.

Lebenswandel *m.* življenje, žitje; ve-

Lebensweise *f.* način življenja.

Lebenszeichen *n.* znamenje —, znak življenja.

Lebenszeit *f.* čas življenja; auf — za čas življenja, do smrti.

Lebensziel *n.* končec od. cilj življenja.

Lebenszweck *m.* namén —, smóter življenja. [ni.

Leber *f.* jetra *pl.*; **Leber-** jétrni, jétró-

Leberblümchen *n.* jétrnik. [pl.

Leberbrand *m.* volčič, sájavec, metljáji

Leberbraten *m.* pečéna jetra *pl.*

Lebererz *n.* jétrénec, jétrasta ruda.

Leberflecken *m.* pega.

leberkrank na jétrih bolán.

Lebermoos *n.* jétrénjak.

Leberstein *m.* j. Lebererz.

Leberthran *m.* ribje olje.

Leberverhärtung *f.* trdina v jétrih.

Leberwurst *f.* jétrnica, jétrna klobása.

Lebewelt *f.* živi —, orgánski svet, živstvo.

lebewohl *interi.* z Bogom, Bog te obvaruj, zdrav bodi, zdrav ostáni, zdravstvuj; (Abschied) slovo (-ésa), razstánek; — jagen sloviti se, poslávljati se, slovo jemáti; posloviti se, slovo vzéti (vzámem).

lebhaft živ, živáhén, bodér, čil; *fig.* — werden raznéttiti se, razvnétti se.

Lebhaftigkeit *f.* živóst, živáhnost, bodróst, čilost.

Lebkuchen *m.* poprnjak, medenják.

leblos neživ, brez življenja, brezživóten; — er Körper mrtvo truplo, mrlič.

Leblosigkeit *f.* brezživótnost, neživost, mrtvóst.

Lebtage *pl.* žive dni; all meine —, mein Lebtag vse žive dni, odkar sem živ.

Lebzeiten *pl.* bei meinen — za mojih dni, za mójega življenja.

Lebzeiten *m.* poprnjak, strdénje.

Lebzeltner *m.* poprnjakar, medár.

lechzen koprnéti, hlepéti, hrepénéti, dehtéti; (dürsten) mreti (mrem), giniti, umirati od žeje; die Erde lechzt zemlja zeva, — reži, — poka od suše.

leck prebiti, razpókkan, rabséden; — machen (durch Trodnen) rabsušiti.

Leck *m.* poka, poč (-i), rega, rabsedlina, razpóka.

Leckage *f.* premók. [solilo.

Lecke *f.* lizanje, liz; sol za lizanje.

lecken lizati (lizem); oblizniti, *impf.* oblizovati; (durch einen Leck rinnen) curljáti, curéti, kapljáti, teči (tečem) iz česa; das Fass leckt sod pušca, — curi.

lecker slastén, okúsen, tekóvit; j. leckerhaft.

Lecker *m.* lizáč, lizavec, lizún, sladkosnédež, obliznik.

Leckerbissen *m.* slaščéca, slastica, polslastica, oblizek.

Leckerei *f.* slaščéca; sladkosnédost.

leckerhaft sladkosnéd, sladkosnéden, sladkoústén.

Leckerhaftigkeit *f.* sladkosnédost, sladkosnédnost.

Leckermaul *n.* sladkosnédež, sladkoústnik; sladkosnéda.

leckermäulig j. leckerhaft.

Leckerfuchtl *f.* slájnica.

Leckwein *m.* podčépiná; (Ausbrud) samotók, samomáščina.

Lection *f.* lékója.

Lectionsplan *m.* j. Lehrplan.

Lectüre *f.* čtivo, berilo; branje, čitanje.

Leeder *n.* usnje; (Rürch) — krzno;

(Weiß) — irha, irhovina; **Leeder-** usnjén, úsnjat; irhast.

Leederapfel *m.* kosmáč.

leederartig usnjast. [men.

Leederband *m.* úsnjata vez (-i); *n.* jér-

Leederbereiter *m.* strojár; krznár; irhar.

Lederbereitung *f.* stroj, strojba kóž.

Lederhandel *m.* usnjárstvo, kupčija z usnjem; den — betreiben usnjáríti.

Lederhändler *m.* usnjár, trgóvec z usnjem.

Lederhandlung *f.* usnjárnica.

Lederhaut *f.* usnjata koža.

ledern usnjén, úsnjat; irhast, irhov; (jajtlóš) pust, plehek.

Ledertang *m.* úsnjasta halóga.

Lederware *f.* usnjovina, usnjína, usnjéna roba; krznovina; irhovína.

lederweich mehék kakor usnje; — schlagen hudo nabíti koga.

ledig prazén, próst, izpráznen; (unverheirater) samski, sámiški, samosvójen, neoženjen; saméc (*subst.*); (weibl.) neomožéna, nevdána; samica (*subst.*); der — e Stand samski stan, sámišstvo, samosvójni stan; — werden iznebiti se (česa); — machen rešíti, oprostíti, osvobodíti; *impf.* reševati, opráščati, osvobojevati.

ledigkeit *f.* praznóta, prostóta; sámienost.

lediglich *adv.* zgólj, samó.

lediglich ein *m.* izpričevaló o samskem stanu, izpričevaló o sámištvu.

lee *f.* zavétnje, zavétrje.

leer prazén, porén; (hohl) votél; tésč; (v. Kopf) prazén, puhél, pust; (gelt) jálov.

Leerdarm *m.* teščé črevó (črevésa), lačnik, lačno črevó.

leere *f.* praznína.

leeren prázniiti, pórniti; izprázniiti, izpórniti; (ein Glas) izprázniiti, izvřniiti, izpiti (—píjem); *impf.* izvřčati, izpívati.

Leerheit *f.* praznost, praznóta, pornost; púhlost, púhlóba.

leersehend prazén, nezaséden.

Leerscheidung *f.* praznost, nezasédenost.

Leerseite *f.* zavétna stran (—i).

leewärts *adv.* v zavétrje.

Leise *f.* šoba, čoba; (Stimme) ústnica, ustna, ustno.

legal postávén, zakonít.

legalisieren povéríti, potrdíti; *impf.* poverjevati, potrjevati.

Legalisierung *f.* poverítév, poverilo, legalizácija.

Legalisierungswang *m.* posilna legalizácija, posilna poverítév, posilno poverjevanje.

Legalität *f.* postávnost, zakonitost.

legaliter *adv.* postávno, zakonito.

legat *m.* poslánec, poročnik.

legat *n.* volilo; izporočilo.

legatar *m.* volilojémnik.

legator *m.* volivéc.

legen položíti, deti (dem), dejáti (dénem); *impf.* pokládati, polágati, dévati; (in etwas) vložíti, *impf.* vlágati; Eier — jajca nesti (nesem); jajca znesti; Grund — témelj postavíti, *impf.* postávljati; Brand — zažgáti (—zgem); *impf.* zažigati; in Ketten — v železje vkovati; sich — leči (leżem), uléči se; *impf.* légati; (nachlassen, vom Sturze) uléči se, poléči (se), prenéhati, potihniiti, upokojíti se; *impf.* ulégati se, polégati (se); sich ins Mittel — posredovati; sich auf etwas — prijéti (primem) se česa, poprijéti se česa, lotíti se česa; die Geduld hat sich gelegt oteklína je uplahnila, oteklína je splahníla.

legen *n.* poláganje, pokládáanje.

Legende *f.* legénda; životopis kákega svetníka; (auf Münzen) napis, opis (kákega péneza).

Legenzeit *f.* čas nesénja.

Leggeld *n.* vložnína.

Leghenne *f.* nesna kokóš (—i), — kúra.

legieren zlíti od. splavíti kovine, přmésati, legírati; *impf.* zlívati od. splávljati kovine; (festieren) vóliti, izporočíti; *impf.* izporočáti.

Legierende *m.* oporočítelj, oporočnik.

Legierung *f.* zlit (—i), zlítina, splavljénina. [10.]

Legion *f.* légija; (Wenige) temà, krde-

legislativ zakonodájen, legislatívén.

Legislator *m.* j. Gesetzgeber.

Legislatur *f.* j. Gesetzgebung.

legitim zakonít, legitímén, po postávi,

po zakónu; (ehelich) zakónski.

Legitimation *f.* izkáz, poverilo; (un-

ehel. Kinder) pozakonítév, uzakonítév.

Legitimationskarte *f.* izkáznica, po-

verilnica.

legitimieren povéríti, *impf.* poverje-

vati; posvedóčiti, *impf.* posvedočevati;

upravičiti, *impf.* upravičevati; (cin unehelicheš Kind) pozakoniti, uzakoniti; *impf.* pozakonjevati, uzakonjevati; *sich* — izkázati (-kázem) se.

Legitimierung *f.* posvedóčba, izkazovánje, poveritěv; pozakonitěv.

Legstätte *f.* skladišče.

Lehde *f.* ledína, prelog, praha.

Lehen *n.* fevd; Lehens- fevdni.

Lehenbarkeit *f.* fevdnost.

Lehensbrief *m.* fevdno pismo.

Lehensmann *m.* fevdnik.

Lehensrecht *n.* fevdno pravo.

Lehenstafel *f.* fevdna knjiga.

Lehenstäflich fevdnoknjížěn.

Lehenswesen *n.* fevdstvo.

Lehm *m.* ilovica, il; glina; Lehm- ilovnati, ilovični, ilov, glinasti.

Lehmboden *m.* ilovnati svet, ilováča.

Lehmerde *f.* ilovica, glínovica.

Lehmern ilovast, glinast.

Lehmgrube *f.* ilovnica.

Lehmicht ilast, ilnat, glinast.

lehmig ilovnat, glinovit.

Lehmwerk *n.* ilovina, glínovina.

Lehne *f.* slonilo, naslonilo, naslanjalo; držaj, roča; (sanfte Erhebung e. Bergeš) reběr (-i); Sonnen— prisóje *pl.*

lehnen *intr.* sloněti; naslóniti se; *impf.* naslanjati se, naslónjen biti (sem), opírati se; *trans.* naslóniti, prislóniti, oprěti (oprēm); *impf.* naslanjati, prislánjati, opírati; *sich* — naslóniti se, prislóniti se, oprěti se; *impf.* naslanjati se, opírati se.

Lehnperd *n.* najěti kónj.

Lehnstuhl *m.* naslanjáč, slonilnik.

Lehnwort *n.* izposójenka.

Lehr- učni, učbeni.

Lehrant *n.* učiteljstvo, učiteljska služba, učiteljevánje.

Lehramtsandidat *m.* učiteljski pripravnik.

Lehramtprüfung *f.* učiteljska izkušnja, učiteljski izpit.

Lehranstalt *f.* učilšče, učni zavod.

Lehrart *f.* učba, učitěv, učni naćin.

Lehrbefähigung *f.* učiteljska usposóbljenost, učna sposóbnost.

Lehrbefähigungsprüfung *f.* izpit o učni sposóbnosti.

Lehrbegierde *f.* ukáželjnost.

lehrbegierig ukáželjěn.

Lehrbrief *m.* doućeni list, izúćno pismo.

Lehrbuch *n.* učna knjiga.

Lehrbursche *m.* učěněc.

Lehrkurs *m.* učni tećaj.

Lehre *f.* uk, nauk; in Zusammen- setzungen: -slovje vd. -znanstvo, alš: Naturlehre naravoslóvjje *z.*

lehren učiti; naućiti, poućiti; *impf.* poućevati.

Lehren *n.* uk, učenje.

Lehrer *n.* učitelj, učeník.

Lehrerbildungsanstalt *f.* učiteljšče, učiteljska pripravnica.

Lehrergehalt *m. n.* učiteljska plaća.

Lehrerin *f.* učiteljica.

Lehrerfeminar *n.* učiteljski zavod; učiteljšče.

Lehrfach *n.* učna stroka.

lehrfähig sposóbn za učiteljstvo.

Lehrfähigkeit *f.* sposóbnost za učiteljstvo, učna sposóbnost.

Lehrform *f.* učbeni naćin.

Lehrfreiheit *f.* učna svobóda, svobóda poućevánja.

Lehrgang *m.* učba.

Lehrgebäude *n.* učna sestáva.

Lehrgedicht *n.* poućna pesēm (-i), dáktična pesēm.

Lehrgegenstand *m.* učni predmět.

Lehrgehilfe *m.* učiteljski pomoćnik.

Lehrgeld *n.* šolnina, učnina, ukovina.

lehrhaft učěn, poućěn.

Lehrherr *m.* rokodělski mojstěr.

Lehrjahr *n.* učno leto; die — e been- digen izućiti se, doućiti se.

Lehrjunge *m.* rokodělski učěněc; der freigelassene — oprošćeněc.

Lehrkanzel *f.* učna stolica.

Lehrkörper *m.* učiteljstvo.

Lehrkraft *f.* učna moć (-i).

Lehrling *m. f.* Lehrljunge.

Lehrmeister *m.* mojstěr; =in *f.* mój- strinja, mójstrovka.

Lehrmethode *f.* naćin učénja, učba, učbeni naćin.

Lehrmittel *n.* učilo, učni pripomóček, učno sredstvo.

Lehrplan *m.* učni ćrtež, učni naćit.

Lehrprobe *f.* učni poskús.

lehrreich poućěn, poućljiv, ukovit.

Lehrsaal *m.* učilnica.

Lehrsaß *m.* (učni) izrèk, rèk, (učno) pravilo; (Dogma) verska resnica.

Lehrspruch *m.* poučeni izrèk, poučèk.

Lehrstand *m.* učiteljski stan, učiteljstvo.

Lehrstelle *f.* učiteljska služba, učiteljsko mesto.

Lehrstil *m.* učebeni slòg.

Lehrstoff *m.* učna tvarina, učno gradivo; učivo.

Lehrstuhl *m.* učiteljska stolica.

Lehrstunde *f.* učna ura.

Lehrvortrag *m.* učno predavanje.

Lehrzeit *f.* čas učenja, učni čas.

Lehrziel *n.* učni smotèr.

Lehrzimmer *n.* učilnica.

Leib *m.* telò (telésa), truplo, živòt; Unter— trebuh; bei — e nicht po nobèni ceni! Bog obvárùj! einem zu — e gehen pestiti —, pritisirati koga; (das Kleidungsstück den Oberleib bedeckend) stan, živòt; Leib— telésni, živòtni.

Leibarzt *m.* zasebni zdravnik, telésni zdravnik.

Leibbinde *f.* pas, opásnica, pasilnica.

Leibchen *n.* telésce; (Kleidungsstück) jòpica, haljinèc; živòtèc.

Leibigene *m.* nevòljnik.

Leibeigenschaft *f.* last na osebo, nevòljništvo.

leiben živèti; sich — rediti se, deliti se.

Leibesbeschaffenheit, Leibesconstitution *f.* telésna sestáva, telésnost, živòt.

Leibesbewegung *f.* telésno gibanje, telésno krètanje; izprehòd.

Leibesbürde *f.* telésni sad.

Leibeserbe *m.* rodni dediè.

Leibesfarbe *f.* polt (-i).

Leibesfrucht *f.* spoèètèk, telésni plòd; sie ist von der — entbunden povila je.

Leibesgestalt *f.* postáva, rast (-i), stas.

Leibeshöhle *f.* telésna duplina.

Leibeskraft *f.* telésna moè (-i); aus — na vso moè, na vse pretège, — kriplje.

Leibespflege *f.* oskrba živòta, negòvanje živòta.

Leibespflege *f.* skrb za telò.

Leibesstrafe *f.* kazèn (-i) na telésu, telésna kazèn.

Leibesübung *f.* telovádba.

Leibgarde *f.* telésna straža.

Leibgardist *m.* telésni stražnik.

Leibgedinge *n.* dosmrtni pridržèk, — užitèk.

Leibgurt *m.* pas, pasica, opasica.

leibhaft, leibhaftig živ; telésen, utelèšen; pravi, pràvcati, pràv sam.

Leibjäger *m.* telésni lovèc.

leiblich telésen, živòten; (wahrhaft) pristèn, rodèn, pravi, lastèn; — er Bruder rodni bràt; (fleischlich) mesèn, poltèn.

leiblos breztelésen.

Leibpacht *f.* dosmrtni najèm.

Leibreute *f.* dosmrtni prihodèk.

Leibrod *m.* jopiè, jòpica; rokàvci *pl.*, oplèèèk; spodnje krilo.

Leibschaden *m.* kila, vrèd; — habend kilav; — bekommen prevrèditi se, prevzdigniti se.

Leibschüssel *f.* potrebnjàca.

Leibstuhl *m.* ponòčni stolèc, sobni potrebnják, zahodnják.

Leibwache *f.* telésna straža.

Leibwähle *f.* prtenina, živòtno perilo.

Leibweh *n.* boleèina v trebuhu, šèipanje v trebuhu; ich habe — trebuh me boli, v trebuhu me šèiplje.

Leibwund *m.* zaprtje, zapèka.

Leiche *f.* mrlič, mrtvec, umrlèc.

Leichenader *m.* pokopališèe, grobišèe.

leichenartig mrtváški.

Leichenbegängnis *n.* pogrèb, pogrèbni izprevòd. [nik.]

Leichenbegleiter *m.* pogrèbèc, pogrèb-

Leichenbegleitung *f.* pogrèbni izprevòd.

Leichenbeschau *f.* oglèd mrlíca, mrlíski oglèd.

Leichenbeschauer *m.* mrlíški oglèdNIK.

Leichenbestattung *f.* pogrèb, pokòp.

leichenblafs bled kakor mrlíè.

Leichenfeier *f.* pogrèbna sveèanost, bilje *pl.*

Leichenseld *n.* mrtvišèe.

Leichengeläute *n.* pogrèbno zvonjenje.

Leichengepränge *n.* pogrèbni sijáj.

Leichengeruch *m.* mrtváški duh.

Leichengerüst *n.* mrtváški odèr. [nica.]

Leichenkammer *f.* mrtvášènica, mrlíè-

Leichenkosten *pl.* pogrèbni stroški *pl.*

Leichenmahl *n.* sedmína, pogrèbščina,

kármina, sedmínska pojedína.

Leichenöffnung *f.* razpáranje mrlíca.

Leichenpafs *m.* mrliški popótni list, mrliška prehodnica.

Leichenpredigt *f.* pogrėbni góvor.

Leichenraub *m.* rop, okrádba mrlíča.

Leichenschändung *f.* oskrúmba mrlíča.

Leichenschmaus *m.* š. Leichenmahl.

Leichenstein *m.* nagróbni kamen, nagróbnik.

Leichenträger *m.* pogrėbnik, pogrėbėc.

Leichentuch *n.* mrtváški prt, naliče.

Leichenverein *m.* pogrėbno društvo.

Leichenwagen *m.* mrliški voz.

Leichenzug *m.* pogrėbni izprevod.

Leichnam *m.* mrlíč, mrtvo truplo, mrtvec; *dem.* mrlíček.

leicht lahok, lehkótėn, legótėn, malotėzėn; *fig.* lahkómėseln, nestanovitėn, vetrast; — machen lájšati, lehkotíti; olájšati, zlájšati, polájšati; *impf.* o-, z-, polájševati; — er werden lehnėti (-nėjem); zlájšati se, olehkotíti se.

leichter š. leicht machen.

leichterbings *adv.* lahkó, brez truda.

leichtfertig lahkómėseln, nepremišljen, vétrnast, vétrast.

Leichtfertigkeit *f.* lahkómėselnost, nepremišljenost, vétrnost.

leichtfingerig lahkíh od. urnih prstov.

leichtflüchtig brzohlápėn.

leichtflüchtig brzotópėn, lahko raztópėn, lahko plavėk, brzotálėk. [nog.

leichtfüßig lahkondg, urnih od. brzih

leichtgeflügelt lahkokril, urnokril.

leichtgläubig lahkoverėn, radoverėn.

Leichtgläubigkeit *f.* lahkovernost.

leichtlin *adv.* na lahko, površno.

Leichtigkeit, Leichtheit *f.* lahkóst, lehkóča, lehkóta, legóta.

leichtlebzig lahkoživ.

leichtlich *adv.* lahkó, zláhkoma.

Leichtsin *m.* lahkómėselnost, lahkómėsilje, nepremišljenost, vetrenjáštvo.

leichtsinzig lahkómėseln.

leichtweg *adv.* povrhoma.

leid *adv.* žal, milo, ináko; es ist mir — žal mi je; — sein um etwas míliti se, žal biti (je) komu za kaj; es ist mir nicht — um die Wírtje ni mi žal truda; es ist mir — um ihn žal mi je njega, zanj, smili se mi.

Leid *n.* žal (-i), žalica, žalost, toga; (Übel) zlo, hudó; (Elend) nadlóga, reva,

tezáva, beda; ein — zúfügen komú kaj zálega prizadėti (-dėnem), *impf.* prizadėvati; krivico storíti, *impf.* dėlati; niemandem zu Liebe od. zu Weibe brez prijáznosti ali sovráštva do koga; ein — anthon záłiti; razzáłiti, *impf.* razzáłjevati; — tragen žalovati.

leiden trpėti; pretrpėti, prestáti (-stojim), prenėsti (-nėsem), prebiti (-bóm, -bijem); *impf.* prestájati. prenášati; (trauf sein) bolovati, bolėhati; (erlauben) dopustíti, dovóliti; er kann ihn nicht — ne more ga trpėti, ne more ga glėdati; Hunger — strádati, lákoto trpėti; Schaden — škodo trpėti, na izgřubi biti (sem).

Leiden *n.* trpljenje; (Schmerz) bolečina; (Trauer) žalost; mit einem — bešafet nadlóžen.

leidend trpėć, trpėn; (fránklich) bolėhėn, betėzėn; — e Form trpni položáj, trpna oblika.

Leidende *m.* trpin, trpinėc; *f.* trpinka.

Leidenschaft *f.* strast (-i); (Begierde) pohót, pohlėp; mit — strastno.

leidenschaftlich strastėn.

Leidenschaftlichkeit *f.* strastnost.

leidenschaftslos brezstrastėn, nestrastėn, brez strasti.

Leidensgefährte *m.* sotrpín. [vo].

Leidensgefährte *f.* trpljenje (Kristo-

Leidenskelch *m.* kelih trpljenja.

Leidenstag *m.* dan (dneva) trpljenja.

Leidenswoche *f.* Vėliki tedėn.

leidentlich trpėć, trpėn.

leider *interj.* žalibog! na žalost! — Gottes Bogú bodi potóženo!

leider *m.* š. Leidende.

leidig mrzėk, neblág, nemil; zlovėstėn; žalostėn.

leidlich znosėn, strpėn.

leidtragen *n.* žalovanje, žalóba.

leidtragend žalujóć.

leidwesen *n.* žalost, žal (-i), žalovanje, žalóba.

Leier *f.* lira; (Drehorgel) lajna, lajne *pl.*, goldra, órglice *pl.*; dieselbe alte

stara pesėm (-i); immer bei einer — bleißen zmerom eno gnati (ženem) od.

tróbiti od. gosti (godem).

Leierer *m.* lájnar, goldiráć.

leierförmig lirast.

Leiermann *m.* š. Leierer.
leiern lájnati, goldiráti; *fig.* gosti (godem).

Leierschwan; *m.* hlorópěc.

Leihamt *n.* posojilni urád.

Leihanstalt *f.* posojilnica. [ca.]

Leihbibliothek *f.* posojeválna knjižni-
leihen *tr.* posódiťi, na pósodo dati (dam), v zajem dati, izposódiťi; *impf.* posójeti, posojevati, na pósodo dajáti; (entleihen) na pósodo vzeti (vzajem), izposódiťi si; *impf.* na pósodo jemáti (jemljem), izposójeti si, izposojevati si.

Leihm. posodník, posojevávěc; —in *f.* posodnica, posojevávka.

Leihvertrag *m.* posódbena pogódba.

leihweise *adv.* na pósodo, v zajem.

Leihkauf *m.* likof; nadávěk.

Leihlad, Leihladen *n.* prestirálo (pó-
steljno). [lepěk.]

Leim *m.* klej, (lim); (Vogel—) lep,
leimen klejiti, kléjati, lepiti; sklejiti,
zlepiti.

leimicht klejast.

leimig klejev, klejät.

Leimkraut *n.* lépnica.

Leimküche *f.* kléjnica.

Leimleder *n.* mezdra, mezdrovína.

Leimnistel *f.* oměla.

Leimruthe *f.* límanica, lepna šibica.

Leimstuder *m.* klejár. [kleja.]

Leimstuderei *f.* klejárnica, varilnica

Leimspindel *f.* š. Leimruthe.

Leimstoff *m.* klejevína.

Leimwasser *n.* kléjeva voda.

Leimzucker *m.* klejev slaj.

Lein *m.* lan (-a, -ú); (Winter—) ozí-
méc; (Sommer—) jarěc; (Spät—) je-
sěnsčak; — rüsten lan goditi, lan
mladiti, lan rositi.

Leinacker *m.* laníšče.

Leinbau *m.* setěv lanú.

Leindotter *m.* ričěk (ridžěk); Lein-
dotter- ričkov.

Leine *f.* konópěc, vrv (-i), vože.

leinen laně; (aus Leinwand) plat-
nén, prtén.

leinen, linnen *n.* platno.

Leinengarh *n.* lanéna preja.

Leinentid *m.* tkalni vbd.

Leinkraut *n.* madronšěica, lázica,
žabri *pl.*

Leinkuchen *m.* lanéni kravájci *pl.*

Leinöl *n.* lanéno olje.

Leinpfad *m.* steza vlačilnica, stegne
f. pl. (Treppelweg).

Leinsame *m.* lanéno seme (-na).

Leintud *n.* ruha, ponjáva, prestirálo.

Leinwand *f.* platno; grobe — hodník,
hodnina; feine — prážnje platno; mit-
telfeine — ahláněno platno; jehr feine
— teněica. [belež.]

Leinwandbleiche *f.* belilo za platno;
leinwanden platnén, prtén.

Leinwandhandel *m.* platnárstvo, kup-
čija s platnom; den — betreiben plat-
náríti.

Leinwandhändler *m.* platnár, platni-
čar, trgóvěc s platnom.

Leinwandhofen *pl.* prtenice, prténe
hlače *pl.* [na.]

Leinwäsche *f.* platnéno perílo, prteni-

Leinweber *m.* tkalěc.

Leinzeug *n.* lanéna —, platnéna roba,
prtenína.

leise tih, tihótěn; lahěn, lagán, rahě;
ein — s Gehör haben teněk —, dober
—, oster sluh iměti (imám), tenkó
slíšati (slíšim); *adv.* tiho, natíhoma,
potíhoma, lahno, rahlo.

Leiste *f.* skoba, spojka, letva, latva;
(am Körper) dimlje *pl.*; (Einsetzung)
obróběk.

leisten vršiti, činiti, dělati; storiti;
eine Arbeit — oprávití, storiti, dodě-
lati; *impf.* oprávljati, dělati; Bürg-
schaft ob. Gewähr — pórok biti (sem),
porokovati, jámčiti; poróštvo dati;
Dienste — slúžiti, streči (strežem);
den Eid — prisěči (-sězěm), *impf.* pri-
sěgati; Folge — slúšati, ubógati; Ge-
nugthuung — zadostiti, *impf.* zadó-
šěati; Hilfe — pomóči (-mórem), po-
máhati; Schuldigung — poklóniti se;
seine Pflicht — svojo dolžnóst storiti,
izpólniti, oprávití; *impf.* izpólnjevati,
oprávljati; Robot — rabótati, rabóto
(tlako) dělati, na rabóto (tlako) hóditi,
tlačániti; Widerstand — upréti (-prém)
se, ustávití se; *impf.* upirati se, pro-
tívití se, ustávljati se; eine Zahlung
— pláčati, popláčati, poravnáti; *impf.*
pláčevati.

Leisten *m.* kopito; *dem.* kopítce.

Leistenband *n.* dímeljska vez (-i).
 Leistenbruch *m.* dímeljna kila, kila v dimljah.
 Leistengegend *f.* dimlje *pl.*
 Leistenschneider *m.* kopitar.
 Leistung *f.* opráva, storitév, dovšba, dajátév, izpolnitév, učinék, delo; uspévek; (Abgabe) dávščina, izplačilo.
 Leistungseinheit *f.* enóta učínka, enóta storitve.
 leistungsfähig zmožen kaj storiti.
 Leistungsfähigkeit *f.* zmožnost kaj storiti; storilna sposóbnost.
 Leistungsperiode *f.* doba oprávljanja.
 Leistungspflicht *f.* dolžnosť kaj oprávití, izpolnilna dolžnost.
 Leitar *m.* vójnica.
 Leitarfikel *m.* uvódni članék.
 Leitband *n.* povódeč.
 Leitbarkeit *f.* (der Wärme) vodljivost.
 Leitcurve *f.* (krivúlja) vodivka. [(-i).
 Leite *f.* (Gegend) brežina, breg, rebér
 leiten vódití, vesti (vedem), prevájati; (führen) péljati (peljem); privésti, pripéljati; (weisen) napótiti, odprávití; (lenken) ravnáti, obráčati, vládáti; (ein Geschäft) oskrbovati, uprávljati; auf den rechten Weg — na pravo pot pripéljati, obrniti, napótiti; (das Wasser) napéljati, razpeljevati; *impf.* napeljevati, razpeljevati.
 leitend vodéč, vodilén, vodén; der — e Faden nit (-i) vodnica.
 Leiter *m.* voditelj, vodja, vodník; prevódnik; napeljevávč.
 Leiter *f.* lestva, léstвица; (einarmig) laza.
 Leiterbaum *m.* léstveník.
 Leiterin *f.* voditeljica, vodnica.
 Leiterspreize *f.* razpérnica.
 Leitersprosse *f.* klin, špriklja.
 Leiterwagen *m.* léstveni voz, voz z léstvámi, (lójtrnice *pl.*).
 Leitfaden *m.* vodílo, navodílo, navòd, napóték; nit (-i) vodnica.
 leistungsfähig prevodljiv.
 Leistungsfähigkeit *f.* prevodljivost.
 Leitgraben *m.* jarék, zdrážnica. [cem.
 Leitgammel *m.* zvončár, ovén z zvon-
 leitlinie *f.* črta vodnica.
 Leitmann *m.* (bei der Feuerwehr) voditelj, vodéč, vojarin.

Leitfeil *n.* vajat, vaje *pl.*, vojka, vójnica; (Salfter) povódeč.
 Leitflange *f.* krmilni drog.
 Leitstern *m.* zvezda vodnica.
 Leitstrahl *m.* (črta) prevódnica.
 Leitung *f.* voditév, vodba, vodstvo; upráva; napeljevánje, napeljava; (*phys.*) prevòd, tokovòd.
 Leitungsdraht *m.* prevódna žica, žica vodnica.
 Leitungsfähigkeit *f.* vodljivost.
 Leitungsregel *f.* vodílo, ravnílo.
 Leitungsvermögen *n.* prevodljivost.
 Leitungswiderstand *m.* vodilni upòr, upòr prevódu.
 Leitwerk *n.* vodilna —, odvájalna napráva.
 Leitzaun *m.* uzda.
 Lemming *n.* leming, postrúšník.
 Lende *f.* ledje; kolk, bedro.
 Lendenarterie *f.* lédvena odvódnica.
 Lendenbraten *m.* lédvena pečénka, polledvíca, riba.
 Lendengegend *f.* oblédje, ledje; (äußere) bedra *pl.* [jih.
 Lendenlahm izkólčen, polómljen v led-
 Lendenmuskel *m.* lédvena míšica.
 Lendenwirbel *m.* lédveno vreténce.
 lenkbar okretljiv, vodljiv, vodén.
 Lenkbarkeit *f.* okretljivost.
 lenken vódití, ravnáti, krmítí, obráčati, vládáti, nagíbatí (-gíbljem); obrniti, nágniti, nakréntí; (Schiff) krmítí, krmárití, strúmljati; zakrmítí.
 Lenker *m.* voditelj, vodník, vladávč; krmár; =in *f.* voditeljica, vodnica.
 lenksam okretljiv, vodljiv, vodén; poslušén; voljén.
 Lenksamkeit *f.* okretljivost, vodljivost; poslušnosť; voljnosť.
 Lenkschmel *m.* polza, rédník.
 Lenkzaun *m.* brzda, uzda; den — anlegen obrzdáti, zauzdáti.
 Lenz *m.* pomlád (-i), spomlád (-i); vígred (-i), mladolétje.
 Lenzalter *n.* mladost, mladostnosť.
 lenzen kopnéti; razcvétati se; razcvéstí (-cvetém) se; es lenzt pomlád se bliža, pomlád prihája.
 Lenzmonat *m.* j. Máz.
 Lerche *f.* škrjánec, skrljéc; (Lávdica, lévica); Lerchen- škrjánčji, škrjánjski.

Verchenfalk *m.* skobec.
 Verchenftrich *m.* škrijánčji lèt; lov (-i)
 Verchenftrich škrijánce.
 Verbegier. = begierde *f.* ukáželjnost.
 Verbegierig ukáželjén.
 Verneifer *m.* vnétost —, goréčnost
 učénja, vnema za učénje.
 Verneuen —, naučiti se; auswen-
 dig — naizúst od. na pamet se učiti.
 Verneuen učénje, uk.
 Verneuenheit *f.* svoboda učénja.
 Vernehmlich ukomržén.
 Vernehmlich (razno) besedilo.
 Vernehmlich brašen, čitén.
 Verse *f.* bira, bratév, branje; (Wein—)
 trgátév, bratév, berba, (bendíma); (das
 Gesehene) nabirék, nabira, zbrav (-i).
 Verseart *f.* načín čítanja, — branja.
 Versebrett *f.* (am Webstuhl) snoválnica.
 Versebuch *n.* čítanka, berilo.
 Versehalle *f.* čítálnica, brálnica.
 Versekreis *m.* čítateľstvo.
 Verselust *f.* veselje do branja.
 Versen brati (berem), čítati; prebráti,
 prečítati; (sammeln) brati (berem);
 nabráti, skupíti; *impf.* nabirati, zbí-
 rati, skupljáti; Wein — trgáti, brati;
 obráti; *impf.* obrátovati, obí-
 rati; (reinigen) čistiti, trébiti; Ahren —
 pábrkovati, lávkati, klasjé pobirati.
 Versen *n.* branje, čítanje.
 Versenwerk branja —, čítanja vredén.
 Versprobe *f.* poskús čítanja, čítanje
 za poskús.
 Verspublicum *n.* čítateľji *pl.*, bravci
pl., čítateľstvo.
 Verser *m.* čítateľj, bravéc; (Sammler)
 pobiráč, nabirátelj, beráč; =in *f.* čítá-
 teljica, bravka; (Sammlerin) pobirav-
 ka, nabiráteljica, beračica.
 Verserlich brašen, čítálen, čitén.
 Verssaal *m.* bralna soba, čítálnica,
 brálnica.
 Versesid *n.* berilo.
 Versesverein *m.* bralno društvo, čítál-
 niško društvo.
 Verswelt *f.* *s.* Verspublicum. [branja.
 Verszeit *f.* bratév, branje, trgátév, čas
 Verszimmer *n.* *s.* Verssaal.
 Verszargie *f.* mrtvíca, mrtvíčnost,
 mrtvílo, drémez; mit — beháftet
 mrtvíčen.

Letten *m.* brna; *s.* Lehm.
 Letter *f.* črka, písménka, písmé (-éna).
 Lettermetall *n.* písmenovína.
 letticht, lettig *s.* lehmicht, lehmig.
 Letze *f.* okrépa, poživék; zabáva; (Ab-
 schied) odhódnja, razhódnja.
 Letzen krepčáti, krepíti; okrepčáti,
 okrepíti, poživíti; *impf.* okrepčávati,
 poživljáti; veselíti; razveselíti; jid —
 slovíti se; poslovíti se; *impf.* poslá-
 lvjati se.
 Letzt poslédnji, zadnji, skrajnji; zum
 letztenmale poslédnjikrat, zádnejkrat,
 zadnjíč, poslédnjích; zu guter — na-
 zádne, najposléj, napósled, končno;
 in den letzten Zügen liegen umírati,
 mreti (mrém), sklépati; das letzte Ge-
 richt sodnji dan (dneva); die letzte
 Ösung sveto olje.
 Letzens *adv.* zadnjích; (jüngst) óni
 dan, ondan, nedávno, ónkrat; sled-
 njích, poslédnjích, končno. [néc.
 Letzgeborene *m.* mezinéc, zadnjerojé-
 lehtihin *adv.* *s.* lehtens (jüngst).
 Letztjährig lanskí, lánskega leta, pre-
 tékega leta. [minúl.
 Letzverfloffen ravno pretékél, ravno
 lehtwillig *adv.* po poslédnji volji;
 —e Verfügung odrédba poslédnje vo-
 lje, poslédnja volja.
 Leu *m.* *s.* Löwe.
 Leuchte *f.* svetílo, svetílnica.
 Leuchten svétiti; posvétíti; (v. Augen)
 sijáti (sijem), plámkati, svétíti se;
 (v. d. Sonne, d. Monde) sijáti (sijem),
 svétíti; (v. Sternen) svétíti se, žaréti,
 migljáti, ígráti, lesketáti (-ám, -éem)
 se; (schwach) brléti, mrléti; das Meer
 leuchtet morje se svétlíka; das Wetter
 leuchtet blíska se, plámíka, drnice
 ígrájo. [réc.
 Leuchtend svetéł; svetéč, migljajóč, za-
 Leuchter *m.* svécnik, svetílník; (Per-
 son) svétívéc; =in *f.* svétívka.
 Leuchtgas *n.* svečávní —, svétílni plín.
 Leuchtkäfer *m.* kresníca, svétlica,
 ivánjščica, blískalica (búskalica).
 Leuchtkraft *f.* svétílvost, svétílnost.
 Leuchtmaterial *n.* svetílo, svečáva.
 Leuchtpan *m.* treská, trská.
 Leuchstein *m.* samosj.
 Leuchthurn *m.* stolp svétílník, maják.

Ljebčšpaar *n.* ljubávna dvojica, zaljubljenca *dual.*

Ljebčšpfand *n.* zastáva ljubézni; ljubávna zastáva, jamstvo ljubávi.

Ljebčštrank *m.* ljubávni napíték, ljubávni popívék.

Ljebčšverháltnis *n.* ljubávno rozmérje, ljubávno znánje, ljubézen (-i).

Ljebčšwerk *n.* ljubávno delo, ljudomilo delo; bogoljubno delo.

Ljebčšzeichen *n.* známenje —, znak ljubézni.

liebevoll ljubezniv, mil, ljubézni poln.

Ljebčšhaber *m.* ljubóvnik, ljubíméc; ljubítelj; =ei *f.* ljubíteljstvo, poséбно vesélje; =in *f.* ljubóvnica, ljubica; ljubíteljica.

Ljebčšhaberrolle *f.* vlóga ljubóvnika.

Ljebčšhofen bózati, dragovati, ljubkati; pobózati; (schmeicheln) dobrikati se, sladkáti se, lásكاتi se.

Ljebčšhofer *m.* ljubkavéc; laskátelj, sladkáč.

Ljebčšhofung *f.* ljubkanje, bózanje, dragovánje; láskanie, sladkánje.

Ljebčšlich ljubék, mil, drážestén; — klingen milozvok.

Ljebčšlichkeit *f.* ljubkost, milína, drážest (-i), ljubéznost.

Ljebčšling *m.* ljubčék, ljubljenéc, ljubljenčák, miljenéc, ljubíméc; **Ljebčšlings-** najljúbši, priljubljeni.

Ljebčšlingsessen *n.* najljúbša jed (-i).

Ljebčšlingsvorstellung *f.* priljubljena —, omiléla misel (-i).

Ljebčšlingswunsch *m.* najvéčja želja.

lieblos nemil, nemilosčén, trdosčén.

Ljebčšlosigkeit *f.* nemilost, nemilosčénost, trdosčénost.

liebreich ljubezniv, ljubézni poln, mil, ljudomil.

Ljebčšreiz *m.* milína, milóta, milóba, mičnost, mikavnost, ljubkost, drážest (-i).

Ljebčšschaft *f.* ljubéžen (-i); zaljubljenost; ljubávno znanje.

Ljebčšste *m.* u. *f.* j. Ljebčšen.

Ljebčšstüdel *n.* lúštrek, luštek.

Ljebčš *n.* pesém (-i), pesén (-i), pesma, popévka; *dem.* pésemca, pésmica; (Gesang) petje; spév; ein — anstimmen zapéti (-pójem).

liedeln okrógle peti (pojem) od. pévati.

Liederbuch *n.* pesmarica, spévník.

Liederdichter *m.* pesmár, zlagátelj pesmi.

Liederlich zanikarén, nemárén, len, lenóbén; malopridén; (ausgelassen) razuzdán; — werden zanemáríti se; poléniti se; izpridíti se.

Liederliche *m.* zanikarnež, nemárnež, lenúh, lené (-éta); malopridnéž; razuzdánéc; *f.* zanikarnica, nemárnica; malopridnica, (lajdra); razuzdánka.

Liederlichkeit *f.* zanikarnost, nemárnost, lenóba; malopridnost; razuzdánost.

Liederfammlung *f.* pésemka zbirka, pesmarica.

Liedertafel *f.* pevsko društvo.

Liedlohn *m.* (Gesindeohn) zaslúžek, mezda, služábnikovo plačilo.

Lieferant *m.* dobavitelj, dobavljáč, zalagátelj.

liefern dobáviti, založiti; *impf.* dobávljati, zalágati; (schicken) posláti (posljem), *impf.* pošiljati; eine Arbeit — izgotóviti, dogotóviti, dodeláti; *impf.* iz-, dogotávljati, dodelávati; (ab—) oddáti, izročíti, dostávati; *impf.* oddájati, izročevati, dostávljati; eine Schlacht — udáriti se, sprijéti (spriemen) se s kom; *impf.* biti (bijem) se, boj biti, boj bojevati. [nica.

Liefererschein *m.* pošiljalni list, dobá-

Lieferung *f.* dobáva, zaláganje, dájátév, pošiljátév; (Heft) zvezék, sešíték.

Lieferungsbedingung *f.* dobávni pogój.

Lieferungscontract *m.* dobávna pogódba, pogódba o zaláganju.

Lieferungsort *m.* dobavišče, dobávno mestó; mesto pošiljátve. [dáje.

Lieferungszeit *f.* dobávni čas, čas od-

Liegegeld *n.* skládnína.

Liegehang *m.* (turn.) ležna vesa.

liegen léžati (ležim); (sft) polégati; (von Orten) státi (stojim), bití (sem); es liegt mir nichts daran nič ne maram za to, za to mi ni mar, ni mi za to; es liegt mir viel daran mnogo mi je do tega; an dir liegt es ti si kriv; na tebi je; es liegt bei ihm v njegoví moči je; ein wenig — poléžati (poležim); — bleiben obléžati; — lassen

pustiti, *impf.* púšćati; zugrunde — biti vzrök, biti podstáva.

Siegen n. lega, leža, ležanje.

liegend ležě; — *es Gut f.* Siegenschaft.

Siegenschaft f. nepremično blagó, — posesétvo, nepremičnina.

Sieger m. ležúh, poležúh, polegáč.

Siegeslied m. (turn.) ležna opóra.

Sieschgras n. (*Phleum pratense*) svinjski rep, pasji rep.

Sieutenant (Leutnant) m. poročnik, (lajtnant).

Siga f. zveza.

Siguin n. f. šoljafjer. [nit.

Siguit m. lesénasti rjavi premog, lig-

Siguster m. (gemeiner Hartriegel, Rainweide) kostenika, kostika, psika, psikovina, pasji les; = *Schwärmer m.* kostenčar, kostenikov veščec.

Silafärbig lilast.

Silie f. lilija, límbar; *Silien-* lilijev, límbarjev.

Silienartig lilijast; — *e Schwächje* (*Schwertlilien*) *pl.* perúnike *pl.*

Silengewand n. belo oblačilo, lilijasto oblačilo.

Silienöl n. límbarjevo olje.

Silienweiß bel kakor lilija. [ustju.

Siman m. liman, zaliv ob rečnem

Simulation f. omejitěv, utesnitěv; do-

ločitěv.

limitativ mejlěn, stesnjuhóč.

limitieren mejiti, stesnjevati; ome-

jiti, *impf.* omejevati; dolóčiti.

Limitum n. (limitierter Preis) dolóčena cena, neprestópna cena.

Linde f. lipa; *dem.* lípica; *Linden-* lipov.

Lindenblüte f. lipov cvet; *coll.* lípovo

Lindenholz n. lipov les, lípovina.

Lindenwald n. lipov gozd, lípovje.

Linderer m. olajševátelj, polajševá-

vec; tolažitelj, tešitelj.

Linderin f. olajševáteljica, polajševá-

vávka; tolažiteljica, tešiteljica.

lindern lájšati, lehkotiti, lehčati; o-, po-, zlájšati, o-, po-, zlehkotiti, o-, po-, zlehčati; *impf.* z-, polajševati, polehčevati; tešiti, tolašiti; hladiti; utolášiti, utěšiti; (das Licht) omehčevati; *sch* — ponehati, odlěči (-lězem); *impf.* ponehovati, odlégati.

Linderung f. lajšáva, po-, zlájšáva, olajšba, polajšsek, polajšilo, hladilo; utěha. [kón.

Lindwurm m. zinaj, zmij, pozój, dra-

lineal n. ravnilo, črtalo.

linealisch črtalast, linealěn.

Lineamente pl. črte *pl.*, potěze *pl.*

Lineareinheit f. lineárna —, dolgóstna edníca, enóta. [zína.

Lineargeschwindigkeit f. enomérna br-

Linguist m. jezikoslówec.

Linguistik f. jezikoslówje.

linguistisch jezikoslówěn.

Linie f. črta, potěza, linija; progá;

(Beile) vrsta, red (-i), redék; (Abstammung) rod, koléno, vrsta; aufsteigende, absteigende — navzgórnja —, navzdól-

nja vrsta, navzgórnje —, navzdólne koléno; in gerader —, in der Seiten-

linie (verwandt) v ravnem —, postrán-

skem rodu; (milit.) linija, redna —, redóvna vojska. [ski.

Linientenst m. služba v redóvni voj-

linienförmig črtast, prógast.

Linien Schiff n. redóvna ladja.

Linientruppen pl. redna vojska, redóvna vojska.

linieren črtati; načrtati.

link lev, levíčěn; — *e Hand* levica, leva roka; zur Linken na levici.

linkerseits adv. na levi; na levo.

Linkhand m. f. Linkhändige.

linkhändig levíčěn.

Linkhändige m. levíčėnik, levíčar; f. levíčnica.

linkisch okórěn, neokrétěn, neróděn, štórkljast.

links adv. na levo, v levo; na levi, na levici.

linksseitig lev, levostránski.

linksum adv. na levo, na levo okród; linksum! na levo kreni!

Linnen n. f. Leinwand.

linnen platnén, prtěn.

Linnenzeug n. platnína, prtenína, plat-

néna —, prténa roba.

Linse f. leča; *dem.* lěčica; *Linsen-* lečni, lěčnat.

Linsenader m. lěčičěe.

linsenförmig lěčast.

Linsengericht n. kúhana leča, lečna jed (-i).

Sinfenstroh *n.* léčevina, lečna slama.
Sinfenuppe *f.* léčnata juha, juha z
 vkúhano lečo.

Sippe *f.* ústnica, ustna, ustno; **Sippen-**
 ustni, ustnat.

Sippenblüte *f.* ústnati cvet, — venč.
Sippenblütig ústnatega cveta.

Sippenblütler *m.* ústnatica.

Sippenlaut *m.* ústnik, ústničnik.

Siqueur (**Sikör**) *m.* žganina, páljenka,
 liker.

liquid (klar erwiejen) izpričan, jasen;
 (richtig gestellt) ugotovljen, v plačo do-
 spel, likviden.

Liquidant *m.* tožéči úpnik.

Liquidat *m.* toženi dolžnik.

Liquidation *f.* ugotovitev, ugotovilo,
 likvidacija; (Schuldenabzählung) izpla-
 čilo dolgów.

Liquidator *m.* ugotovitelj, likvidator.

liquidieren ugotoviti, likvidirati;
impf. ugotávljati, ugotovljevati; (ab-
 zahlen) izplačati dolg; eine Cassé —
 blagájnico preglédati.

Liquidierung *f.* ugotovba, ugotovlje-
 vanje; **Liquidierungs-** ugotovilni, likvi-
 dacijski.

Liquidstellung *f.* j. Liquidation.

Sipfel *m.* šepet.

Sipfeler *m.* šepetáč, šepetávéc.

Sipfeln šepetáti (-ám, -écem); za-, po-
 šepetáti; čebljáti; (jáujeln) šumljáti,
 šumotljáti, šušljáti, žuboriti.

Sist *f.* lest (-i), zvijáča, prevára, ko-
 várstvo, lokávstvo, lokávščina, prekán-
 jenost. [izkáz.

Siste *f.* imeník, zaznámek, zapisék,

listig lokáv, prekánjen, zvit, zavít,
 zvijáčen, zvitorep, kováren, lestén,
 premetén, pretkán.

Sistige *m.* zvijáčnik, kovárnik, zvito-
 répéc, zviti ptič; *f.* zvijáčnica, kovárnica.

Sitanei *f.* litanije *pl.*

literariskj slóvstven, knjižéven, knji-
 žen, literáren.

Siterat *m.* knjižnik, slóvstvenik, pi-
 sátelj, literát.

Siteratur *f.* slovstvo, knjižévnost,
 knjištvo, literatúra. [vina.

Siteraturgeschidte *f.* slóvstvena zgodo-

Siteraturzeitung *f.* slóvstveni časnik.
Sithodromie *f.* barvotásk.

Sithography *m.* kamenopiséc, kameno-
 tiskár, litograf.

Sithographie *f.* kamenopis, kameno-
 tisk, litografija; (Anstalt) kameno-
 tiskárnica.

sithographisch kamenopisén, kameno-
 tiskovén, litográfski.

Sithophag *m.* kamenojédéc.

Sithophyten *pl.* okamenéle rastline *pl.*

Sitorale *n.* primórje, primórsko (-ega).
Siturgie *f.* cerkvéni obrédi *pl.*, litur-
 gija; (Gottesdienst) služba božja.

Siturgik *f.* obredoslóvje, litúrgika.
siturgisch obrédén, obredoslóvén. li-
 túrgičén.

Sitze *f.* prámen, strémen, plet.

Sivree *f.* livréja, služábniška opráva.

Lob *n.* hvála, pohvála; (Rufm) slava,
 čast (-i), díka; übertriebeneš — pre-
 hvála.

lobbegierig hvaleželjén.

loben hváliti; pohválití; (preijen)
 slaviti, veličati; poslaviti, poveličati;
impf. preslávljati, poveličevati, povzdi-
 govati.

lobenswert, **lobenswürdig** hvalén, hva-
 levréden, častivréden.

Lober *m.* hvalitelj, hvalivéc; =in *f.*
 hvaliteljica, hvalivka.

Lobeserhebung *f.* hvalitév, hváljenje,
 povzdigovánje, poveličevánje.

Lobgesang *m.* hvalospév, slavospév.

lobgierig hvaleželjén, — lákomén.
Lobhudelei *f.* hvalisanje, prevelika ob-
 nezaslúžena hvála.

lobhuden hvalisati.

Lobhudler *m.* hvalisavéc, hvalisar,
 hvalé (-éta).

loblich hvalén, hvalevrédén; (als Si-
 tel) slaven; hoch — preslávén.

loblichkeit *f.* hvalevrédnost, hvalnost.

Loblied *n.* hvalna pesém (-i), hvalnica.
lobpreisen slaviti, veličati, veličati,
 díčiti.

Lobrede *f.* pohválni góvor, pohvála.

Lobredner *m.* pohválnik, hvalitelj.

lobreich hvalén, hvalovit.

Lobsänger *m.* hvalopévéc.

Lobschrift *f.* pohválnica, hvalopis.
lobsingen j. lobpreijen. [lén.

local mestén, krajén, krájevén, loká-
Local *m.* mestnik, mestni skón.

Localarmenfonds *m.* krájevni ubožni zaklád. [sta.
 Localaugenschein *m.* oglèd na licu me-
 Localbahn *f.* lokálna železnica.
 Localcommission *f.* krájevna komisija.
 Local n. prôstor, mestnost; lokál.
 Localie *f.* lokalija, pôdfara.
 localisiren porazméstiti; kraju pri-
 mérno prirediti; (daß Feuer) omejití.
 Localisierung *f.* porazmestilo; omeji-
 tív; lokalizácia.
 Localismus *m.* krajica, okôliènica,
 lokalizém. [list.
 Localist *m.* duhovni upravitelj, loka-
 Localität *f.* mestnost, prostorišèe.
 Localpolizei *f.* krájevna policija.
 Localpreis *m.* mestna ob. krajna cena.
 Localumstand *m.* krajna okólnost, —
 okôlišèina.
 Localverhältnisse *pl.* krájevne rozmére.
 Localverkehr *m.* krájevni promèt.
 Location *f.* razporèdba, lokácia.
 Loch *n.* luknja; votlina, jama, rupa;
 zjávka, brezno; (schlechte Wohnung)
 beznica, luknja; ein — machen izljud-
 njáti, preluknjáti; sich ein — in den
 Stofß schlagen glavo si prebiti (-bijem).
 Lochbaum *m.* mejnik; *f.* Lochbaum.
 Lochbeil *m.* dobílo.
 Lochfeilen *n.* rtáč.
 Locheln luknjièati, luknjice delati,
 predirati; preluknjièati, luknjice na-
 rediti; gelochete Haselnuß luknjièasti
 —, piškavi lešnik.
 lochen luknjáti, luknjo delati, vrtati;
 iz-, preluknjáti, luknjo narediti, —
 izvrtati; einen Baum — drevó izšúpiti,
 — izdôbsti (-dôlbem).
 löcherig luknjast, luknjièast, jamast,
 jámièast, rupast.
 löchern preluknjáti, prebiti (-bijem).
 Löcherpilz *m.* luknjièasta gliva.
 Lochhauer *m.* prebijáč.
 Lochstein *m.* mejnik.
 Lochzirkel *m.* votlinsko šestilo.
 Lochze *f.* kodër, vitica; *dem.* kódre;
 (Lochspeise) vaba, vada.
 loden vábiti, mámiti; daß Haar —
 kodráti; skodráti; e. Kind — pèstovati.
 lodend vabèè, vabljiv, mamljiv.
 Lodenhaar *n.* kódrašti lasjé, kodri *pl.*
 lodenhaarig kodrolás, vitolás.

lodenreich kódrašt, kódrav.
 loden rahël, prhèk; (v. Eisen) pleniv;
 (nicht straff) ohlápèn; (schütter) redèk;
 —es Erbreich rahla —, prhka —, sipka
 prst (-i), ráhlica; — machen rahljáti;
 zrahljáti, prerahljáti; *fig.* lahkomiseln,
 razuzdán.
 Lodner *m.* vabivèe, vabiè, vabnik.
 Lodnerheit *f.* ráhlost, rahlóta, prhkost;
 plenivost; ohlápnost, redkost; lahko-
 miselnost, razuzdánost.
 Lodnerin *f.* vabica, vábница; (Sind-
 magd) pèstunja.
 lodern *tr.* rahljáti; z-, raz-, porah-
 ljáti; *intr.* (locher werden) odnéhati, po-
 pustíti; *impf.* odnehovati, popúšèati;
 rahlíti se; zrahlíti se.
 Lodmittel *n.* vabílo, mamílo, privába.
 Lodspeise *f.* vaba, vada.
 Lodung *f.* vabljenje, vabílo, vaba.
 Lodvogel *m.* vabnik, zovnik, zovica.
 Locomotiv *n.*, = *f.* hlapón, parni voz,
 parovôz, samovôz, lokomotíva.
 Lode *f.* capa; (am Baume) letni od-
 rástèk, letorást (-i), mladíka; kolénce;
 (jung Laubholz) šibje, brstje, mladovje.
 Loden *m.* sirôvo —, neváljano sukno,
 ráševina. [(i).
 Loderasche *f.* prhávica, prhávka, prháł
 lodern plapoláti, trpoléti, buhtéti,
 švigati, z zubljem goréti.
 Löffel *m.* žlica; *dem.* žličica; (Hafen-
 obr) zajèje uhó (ušèsa).
 Löffelleisen *n.* žličasto dleto.
 Löffelente *f.* žličarica.
 Löffelgestek *n.* žličènik, žličènjak.
 Löffelmacher *m.* žličar.
 Löffelreiter *m.* žličárka, bela lopátka.
 löffelweise *adv.* po žlici, po žličah.
 Logarithmentafel *f.* logarítmovnik.
 logarithmieren logarítmovati.
 logarithmisch logarítemski.
 Logarithmus *m.* logarítem.
 Loge *f.* loža.
 Logement *n.* *f.* Wohnung.
 logieren *f.* tvojnén.
 Logik *f.* umoslóvje, lógika.
 Logiker *m.* umoslóvèc, lógik.
 logisch umoslóvén, lógičén. [grif.
 Logograph *m.* besèdna zastávica, logo-
 loh plamenèè, plamtèè, z zubljem go-
 rèè, plapoláv.

Lohj *f. m.* močvirina, močvirje.
 Lohbeizje *f.* stroj s česlom; (Grube) strojnica.
 Lohbrühe *f.* čreslenica.
 Lohje *f.* čreslo, čreslovina; (Flamme) zubelj, plamen.
 lohen strojiti; s česlom udělati, ustrojiti; s. lodern.
 lohgar s česlom strojen.
 Lohgerber *m.* strojár, kóžar.
 Lohgerberei *f.* strojárstvo; (Werkstätte) strojárnica.
 Lohmühle *f.* stopa za čreslo.
 Lohm *m.* plačilo, povračilo; (der Verdienst) zaslúžek; (Dienstlohn) mezda, plača; (Taglohn) dnina; (Fuhrlohn) voznina; Lohm- mezdni.
 Loharbeit *f.* mezdno delo.
 Loharbeiter *m.* namézdnik, najémnik, težák, dninar; =in *f.* najémnica, dninarica.
 lohnen pláčati, popláčati, povrniti; *impf.* plačevati, poplačevati, povračati; eš lohnt nicht davon zu sprechen škoda besed; eš lohnt nicht der Mühe ne izpláča se, ni truda vredno.
 Lohkutschler *m.* najémni kočijáz, najémščak.
 Lohnstreitigkeit *f.* prepír zarádi mezde, mezdni spór.
 Löhnung *f.* mezda, plačilo.
 Löhnungstag *m.* mezdni —, plačilni dan (dneva).
 Lohnverhältnis *n.* mezdno razmérje.
 Lohnvertrag *m.* mezdna pogódba.
 Lohrinde *f.* čréslo.
 Lohj *m.* (*Lolium*) ljúljka.
 Lorbeer *m.* lavorika, lavor; Lorbeer-lavorikov, lavorjev.
 lorbeerartig lavorikast.
 Lorbeerblatt *n.* lavorikov list, lavorjevo peró (-ésa).
 Lorbeere *f.* lavorikova jágoda.
 Lorbeerholz *n.* lavorikovina.
 Lorbeerkrantzje *f.* (*Prunus laurocerasus*) lavorikasta čresnja.
 Lorbeerkranz *m.* lavorjev venč.
 Lorbeeröl *n.* lavorikovo olje.
 Lorchel *f.* smrček.
 Lorgnette *f.* kukálo, lornjet.
 los (loje, lođer) rahel, voljén; drobč; — e Kristalle izlúščeni kristáli;

(lošgelassen) izpuščen, oproščen; er ist — (von der Kette) iztrgal se je, ušel je; eš ist etwa — nekaj se je zgodilo, nekaj posébnega je; — sein von etw. prost biti česa, odkrízati se česa; — e Blätter rahli listi, nesešiti listi; in Ruhegn. brez: sorg — brezskrbén, gewissen — brezvéstén zc.
 Los *n.* žreb, srečka; (Schicksal) usóda; vom — e beschieden usójen, naménjen, umérjen; — e ziehen žrebati, sréčkati.
 losbinden odvézati (-vézem), odréšiti; *impf.* odvezovati, odreševati.
 losbrechen odlómiti, odkrhñiti; *impf.* odlámljati, odkrhovati.
 losbrennen zažgáti (-žgém), zapáliti; *impf.* zažigati; ein Gewehr — sprožiti, ustrelíti. [ljati.
 losbringen odprávití, *impf.* odprá-
 losbruch *m.* odlóm, odlómek, ulómek.
 Lössch- gasilni.
 Lösschanstalt *f.* gasilna napráva.
 Lösschbrand *m.* ogórek, opálek.
 Lössche *f.* praška; die — abgethen praško ogrébati.
 löschen *tr.* gasiti; pogasiti, ugasiti; *impf.* pogášati, pogaševati; den Durs — žejo ugasiti, žejo utoláziti, odžéjati se; Eisen — želézo kalíti; (auslöschen) izbrisati (-brisem), *impf.* izbrisovati; *intr.* gásñiti, ugásñiti; (eine Schiffs-ladung) raztovoriti ladjo, razkládati.
 Lösscher *m.* gasivéc, gasitelj; (Werkzeug) s. Lösschhorn.
 Lösschgeráth *n.* gasilno oródje, — pripráva, gasila *pl.* [silo.
 Lösschhorn, Lösschhütchen *n.* gasilnik, ga-
 Lösschmannschaft *f.* gasivci *pl.*
 Lösschmittel *n.* gasilo.
 Lösschordnung *f.* gasilni red.
 Lösschpapier *n.* pivnik.
 Lösschplatz *m.* (für Schiffs-ladungen) raz-
 tovorisče, razkladalisče.
 Lösschtrag *m.* korito, kalník, čebrica.
 Lösschung *f.* gasitév, gasénje; (Er-tabulation) izknjížba, knjížni izbris; von Waren — razkládanje blagá.
 Lösschungsgefuch *n.* prošnja za izbris, izbrisna prošnja.
 Lösschwasser *n.* kalilnica; voda za gasitév.
 Lösschwedel *m.* škropilo.

lošdrehen odsúkati (-súčem), odvítí (-víjem).

lošdrücken spróžiti, *impf.* sproževati. loše *s.* loš; (leichtfertig) lahkomiseln, prešeren, nagajiv; (lieblich) razuzdán, malopridén; — Worte umázane beséde; — *s.* Gešchwätzig kvante *pl.*; — *s.* Maul grad jezik, gobec; *fig.* opravljivec, obrekovavec; (weibl.) opravljivka, obrekovávka; er hat ein — *s.* Maul rad jezikuje, jeziti, gobezda, obžira.

Löse- odkúpni, rešilni.

Lösegeld *n.* odkupnina.

lösen odvézati (-véžem), odréšiti, razréšiti, razvozláti; *impf.* odvezovati, odreševati, razreševati, razvozlávati; (loškaufen) odkúpiti, réšiti; *impf.* odkupovati, reševati; (Aufgabe, Gleichung auflösen) réšiti, razréšiti; Zweifel — razréšiti —, pojasniti dvombe; (resolvieren) drobiti; razdrobiti; *chem.* topiti; raztopiti, raztvoriti, razkrojiti; *impf.* raztápljati, raztvárjati; (im Feuer) taliti, topiti; raztaliti, raztopiti; (in einer Flüssigkeit) rozmóčiti, *impf.* razmákati; Geld — izkúpiti, iztržiti; eine Karte — vstópnico kúpiti; ein Räthsel — ugániti (-nem), *impf.* ugánjati; die Zunge — jezik razvézati (-véžem), jezik izpodrézati (-réžem); *impf.* jezik izpodrezovati.

lösen sréčkati, zrébati, kóckati.

Lösen *n.* sréčkanje, zrébanje. [kuga.

Löserdürré *f.* devetogúbnica, govéja

lošfeuern ustreliti, spróžiti, razpáliti; *impf.* sproževati.

losgehen (v. Genehr) spróžiti se; auf jeub. — napásti (-pádem) koga, lotíti se koga, zagnáti (-žénem) se vánj; (beginnen) začéti (-ženem) se, pričéti se; vnéti (vnámem) se.

Losgewinn *m.* zrebni dobiték.

Loshaspeln odmotáti.

Loskauf *m.* odkúp; Loskauf- odkúpni.

loskaufen odkúpiti, réšiti; *impf.* odkupovati, reševati; sich — odkúpiti se.

Loskäufer *m.* odkupitelj.

Loskaufpreis *m.* odkupnina, rešnina.

losknüpfen odpéti (-pném), odvozláti; *impf.* odpénjati, odvozlávati.

loskommen úti (-ídem), utéči (-žem);

impf. uhájati, utékati; *s.* sich losmachen.

loslassen izpustíti, oprostíti; *impf.* izpúščati, opráščati.

loslösen sich razvézati (-véžem) se, razvozláti se, odrígati se, odlepiti se, razpáratí se, odkrhníti se, spróžiti se; *impf.* próžiti se, krháti se; (die un- verlegte Rinde von einem frischen Zweige —) múzgati, múžiti.

losmachen oprostíti, osvobodíti, otéti, (-tmém), réšiti; *impf.* oprošče- vati, osvobájati, otímáti, reševati; die Rinde vom Stamme — lúpiti, májiti, bélti; olúpiti, omájiti, obélti; sich — izne- bíti se, odkrhzáti se, osvójiti se; *impf.* iznebívati se, odkrhževati se, osvájati se, osvójevati se.

Losreihe *f.* red, ki ga dolóči zreb, zrébna vrsta.

losreißen trgáti, krúšiti, křháti; od- trgáti, utrjáti, odkrhúšiti, odkrhníti.

Losreißung *f.* odtrg, odtrganje.

Lösch *m.* (gelber Lehm) publica.

losfragen sich odréči (-réčem) se, od- povédáti (-vém) se; *impf.* odrékati se, odpovedovati se.

losschlagen odbítí (-bíjem), odrúpti; *impf.* odbíjati, odrupljevati; eine Ware — prodáti, spečáti; *impf.* prodájati; darauf — toléti (toléem), nabíjati.

losschallen odkopčáti, razspónkati.

lossein próst biti (sem); oprostíti se.

lossprechen odvézati (-véžem), opro- stítí, réšiti; *impf.* odvezovati, oprá- ščati; (in der Beichte) grehov odvézati; *impf.* grehov odvezovati.

Losprechung *f.* odvéza.

lossteuern krmíti proti čemu.

losfürzen zagnáti (-žénem) se, za- podítí se, zaletéti se, navalítí.

lostrennen odlóčiti, *impf.* odločeváti; (Raht) odpáratí, razpáratí, razpráti (-pórjem).

Losung *f.* sréčkanje, zrébanje; (Pa- role) geslo (gaslo); (— eines Tages im Geschäfte) izkúpilo, iztržék.

Lösung *f.* odvéza, razvéza, razrešitev, rešitev; (Loskauf) odkúp, rešitev; (— des Knotens) razvozlánje; *chem.* raz- topina, raztvór, razkrój.

Lösungsgeld *n.* stava.

Lösungsmittel *n.* topilo, raztopilo.

Lojungswort *n.* geslo (gaslo).
 loswerden iznebiti se, odkrižati se, oprostiti se, osvoboditi se; *impf.* iznebiti se, opráščati se; idj kann ihn nicht — ne morem se ga otrésti; der Schulden — oddolžiti se; der Ware — blagó razpečáti, — razprodáti.
 loswickeln od-, razmotáti.
 loswinden sich izvítiti (-vijem) se, izmekniti (-máknem) se.
 loszählen *ř.* lošřpreden.
 losziehen (über jemanden) obrekovati koga, obžirati, ogovárjati.
 Lot *n.* lot; (Stein) olóvnica; *ř.* Senfblei; Lot- lotov.
 Lottheisen *n.* spájalo.
 lotzen z olóvnico mériti.
 lóthen varíti, spájati; zvaríti, spojíti.
 lóthig lotov, lot težek; (in Zusammenfügungen) lotén.
 Lóthkolben *n.* spájalo.
 lotrecht navpičen, prostopáden.
 Lóthrohr *n.* puhálnica.
 Lóthung *f.* spájanje, var, varjenje.
 Lotse *m.* privódnik, ladjevódec, pilót.
 Lotsentare *f.* privodnina, privódníška taksa.
 Lotterbube *m.* maloprídnež, zanikar-než, potepúh.
 Lotterie *f.* loteríja; Lotterie- loteríjski.
 Lotterielos *n.* loteríjski listék, žreb, srečka.
 lotterig mahedráv; zanikarén; potepúšen, razuzdán.
 Lottern mahedrátí; potépati se; razuzdáno živéti.
 Lotto *n.* *ř.* Lotterie.
 Lottoamt *n.* loteríjski urád.
 Lottoanlehen *n.* loteríjsko posojilo.
 Lottocollectant *m.* loteríjski nabírátelj.
 Lottogefälle *n.* loteríjski dohódki *pl.*
 Lotus *m.* (*Lotus corniculatus*) devíce Marije kozúšček, nokóta.
 Löwe *m.* lev, oroslán; *dem.* levček;
 Löwen- lévov, levji.
 Löwenbändiger *m.* levji krotitelj.
 Löwenbeherz shrén ko lev.
 Löwenfuß *m.* (*Alchemilla vulgaris*) hríbna resa; devíce Marije plašček.
 Löwenhaut *f.* levina, lévova *od.* levja koža.
 Löwenhündchen *n.* levček.

Löwenjagd *f.* lov na leve, levji lóv.
 Löwenmaul *n.* (*bot.*) odolín, zábrica.
 Löwenjahn *m.* (*Leontodon taraxacum*) régrat.
 Löwin *f.* levinja, levica.
 loyal zakonit; zvest, vdán, lojalén.
 Loyalität *f.* zakonitost; zvestóba, vdánost, lojalnost.
 Luchs *m.* ris; *fig.* bistrovid; Luchsrisov, risji.
 Luchsauge *n.* risje okó (očésa); *fig.* bistri vid, — pogléd; ein — habend bistrovid, bistrodk. [*koža.*]
 Luchsbalg *m.*, Luchsfell *n.* risina, risja
 Lucifer *m.* svetlonòs; danica, večérnica; (Teufel) hudóbéc.
 Lúdie *f.* luknja, rega, razpoklina, preddr, razzedlina, razpórek; (Zahnfüße) škrba, škrbina; (leere Stelle) praznina, preslédek; (Zaunfüße) vrzel (-i).
 Lúdenbüßer *m.* vstávka; zatikálo, mašilo; (Person) naméstnik.
 lúdenhaft vrzelast, preslédkast; škrbast; pomanjkljiv, nepopóln.
 Lúdenhaftigkeit *f.* vrzeljivost; škrbávost; pomanjkljivost, nepopólnost.
 Lúdenjahn *m.* (zob) vrzelják.
 lúdig vrzel, luknjast; škrbast, škrbínast; *bot.* preslédkast. [*šajóč.*]
 lucratiu koristonòsén, dobiček donaluder *n.* mrha, mrhovína, mrcína, mrtváščina; *fig.* mrha.
 Luderleben *n.* razuzdáno — nesrámno življenje.
 ludern razuzdáno živéti.
 Luft *f.* vzdúh, zrak; (bewegte —) sapa, vetér; (Atmosphäre) ozráčje; (Schwüle —) sopárica; in der freien — pod milim nebom, pod milim Bogom, na planem; die Vögel in der — ptice pod nebom; — schöpfen dihati (sveží zrak), oddihovati se, dúškati; andihati se; nach — schnappen sapo pojémati, hlípati; in die — reden bób v steno méitati (mečem); das Faß hat keine — sod nima duška; sich in die — erheben vzletéti; — machen *ř.* kústen; einem Baume — machen veje izréčéti *od.* okléstiti drevésu; dem Blute — machen píščati; dem Herzen — machen srce zlájšati, — olájšati.
 Luftart *f.* vrsta zraka, vzdúšna vrsta.

Luftballon *m.* zrakopláv, balón.
 Luftbild *n.* zračni privídek, zračna prikázán (-i).
 Luftblase *f.* (zračni) mehúr; *dem.* mehúřek.
 Luftphe *n.* sápicá, vetro, vetřič.
 luftbildjt neprodušén.
 Luftdruck *m.* zračni tlak.
 Luftdruckmesser *m.* tlakomér.
 Luftelektricitát *f.* zračná eléktrika.
 luften zračiti, vétřiti; prezračiti, prevétřiti; *impf.* prezračevati, prevetrovati; die Wolle — na prepáhu iméti (imám) volno.
 Lufterscheinung *f.* zračni prikázék, zračná prikázén (-i), zračnina.
 Luftfahrer *m.* zrakoplóvéc. [zraku.
 Luftfahrt *f.* zrakoplóvnja, vožnja po luftfórmig zrákast; plínáv.
 Luftgänge *pl.*, Lufthöhlen *pl.* zračni prohódi *pl.*, vzdúšnice.
 Luftgebilde *n.* zračni privídek.
 Luftgewölbe *n.* podnébje.
 Luftgahn *m.* š. Ventíl.
 luftig zračén, vzdúšén; meglén; *fig.* lahek; lahkomiseln, vetrast.
 Luftkrappen *pl.* lahni koláčki.
 Luftkreis *m.* ozračje, vzdúšje.
 luftleer brez zračén.
 Luftloch *n.* dušnik, dušek, oddušnik, sápník, prodúh; (Stauchloch) okínjak.
 Luftmasse *f.* verižná petlja.
 Luftmesser *m.* zrakomér.
 Luftmesskunst *f.* zrakomérstvo.
 Luftperspective *f.* zračná perspektíva.
 Luftpumpe *f.* zračná sesáljka. [nik.
 Luftquelle *f.* čadobljúvnik, plinobljúv-
 Luftraum *m.* zračná prostornina, zrakóvje, zračje.
 Luftregion *f.* ozračje, podnébje.
 Luftrohre *f.* sápník, dušnik; es ist mir in die — gerathen zaletélo se mi je.
 Luftrohrentzündung *f.* vnética sápnika. — v sápniku. [nika.
 Luftrohrschwindsucht *f.* sušica sápnika.
 Luftsäule *f.* zračni stólp.
 Luftschadit *m.* zračni prodúh.
 luftsche *n.* zračná se bojěč. [slój.
 Luftschichte *f.* zračná plast (-i), zračni
 Luftschiff *n.* zrakoplóvnica.
 Luftschiffahrt *f.* zrakoplóvstvo, zrakoplóvnja.

Luftschiffer *m.* zrakoplóvéc.
 Luftschloß *n.* zlati grad; Luftschlößer bauen zidati si gradóve v obláke.
 Luftspiegelung *f.* zračno zrcáljenje, zračno slepilo, zračni privídi *pl.*
 Luftsprung *m.* skók, poskók.
 Luftstrom *m.*, Luftströmung *f.* zračni tók. — puh.
 lufttrocken na zraku sušén.
 Luftung *f.* zračénje, zračba, prezračba.
 Luftveränderung *f.* zračná preménba.
 Luftverdichtung *f.* zgóšćanje zraka.
 Luftverdünnung *f.* razřédćanje zraka.
 Luftvulcan *m.* š. Luftquelle.
 Luftwandler *m.* vetrohódec.
 Luftwelle *f.* zračni val.
 Luftzeichen *n.* nebno známenje.
 Luftzelle *f.* š. Lungenzelle.
 Luftzug *m.* prepáh, prepáh.
 Zug *m.* laž (-i); — und Trug laž in prevára.
 Lüge *f.* laž (-i); grobe — debéla laž, kosmata laž; jemanden —n strafen na laž koga postaviti; der — überwiegen werden na lažéh ostáti (-stánem).
 lügen legáti (lážem) (se); zlegáti se; Freundschaft — hlíniti se.
 Lügen *n.* laž (-i), legánje.
 lügenhaft lažniv, lažljiv, lažén.
 Lügenhaftigkeit *f.* lažnívost, lažljivost.
 Lügenmaul *n.* lažnívi goběč; *fig.* lažnívéc, lažník; lažnívka, lažníca.
 Lügenprophet *m.* lažnívi prerok, krivi prerok. [váre.
 Lügenreich *n.* kraljěstvo laži in pre-
 Lügner *m.* lažnívéc, lažník; =in *f.* lažnívka, lažníca.
 lügnerrisch š. lügenhaft.
 Luke *f.* lina, vrzél (-i), predór.
 lullen peti uspávanko, s petjem uspávati; sesáti.
 Lummel *m.* cepěc, telebán, okórnež, neokrětnež, neotesáněc.
 lümmelhaft telebánski, neokrětén, neotesán, štórklast.
 lümmeln telebániti, neokrětno sloněti, slěčati (-im).
 Lump *m.* maloprídnež, lopov; (Sader-
 lump) capín.
 Lumpen *m.* capa, cunjá, prnja (brnja).
 Lumpengefindel *n.* druhál (-i).
 Lumpensammler *m.* cúnjar, cápár.

Lumperei *f.* lópovstvo, lópovščina, malovrédni čin; *fig.* majhnóta, majhna stvar (-i), malovrédna reč (-i). [njav. lumpicht cúnjav, cúnjast, cápast, pr-lumpig *f.* lumpicht; *fig.* ničev, malo-vredén.

Luna *f.* j. Mýnd.

Lunarium *n.* lunárij.

Lunation *f.* lunácija, mali mesec (čas od mlaja do mlaja).

Lunge *f.* pljuča; **Lungen-** pljučni.

Lungenarterie *f.* pljučna odvódnica.

Lungenbläschen *n.* j. Lungenzelle.

Lungenblutader *f.* pljučna privódnica.

Lungenbraten *m.* pljučna pečénka, riba.

Lungenentzündung *f.* pljučna vnética, pljučnica, (bodilj).

Lungenfäule *f.* pljučna gníloba.

Lungenfische *pl.* pljučarice *pl.*

Lungenkrankheit *f.* pljučna bolézén (-i), pljučnica.

Lungenkraut *n.* pljučnica.

Lungenkreislauf *m.* pljučni obtók.

Lungenlappen *m.* pljučno krilo.

Lungenprobe *f.* preizkús pljuč.

Lungenschlagader *f.* j. Lungenarterie.

Lungenschwindsucht *f.* j. Lungenjucht.

Lungenfunde *f.* pljučna kuga.

Lungenfucht *f.* jétika, sušica.

Lungenfuchtig jétičén, sušičén.

Lungentuberculose *f.* j. Lungenjucht.

Lungenzelle *f.* pljučni mehúrec.

Lungerer *m.* lenúh.

lungen lenúšiti, lenóbo pasti (pa-sem), pohájkovati.

Lünse *f.* osnik, lunék, (pešelj).

Lunte *f.* zažigálnica, lunta.

Lupe *f.* povečeválno steklo.

Lupine *f.* volčji bób. [léza.

Luppe *f.* volk, gruda stopljénega že-

Lurh *m.* krkón.

Lust *f.* radost, veselje, ugódje, nasláda; (Neigung) slá, mik, pohót (-i), želja, poželenje; mit — rád, z veseljem; ich habe — mika me, volja me je, hoče se mi; ich habe keine — noče se mi, ne mika me, toži se mi, ne ljubi se mi; — haben želéti, hotéti (hočem); zaželéti, poželéti; (fleischliche Lust) meséna poželjivost, nasládnost, pohót (-i), poltnost, pohótnost.

Lustbarkeit *f.* veselóst, zabáva, kratkočasnost, veselje.

Lustbegier *f.* poželjivost, pohotljivost.

Lustbirne *f.* hotnica, pohotnica.

Lüsten, es lüftet mich hoče se mi, rad bi, rači se mi; j. ich habe Lust.

Lüster *m.* lesténec, svetílnik, (kloča).

Lüsterer *m.* pohotník, razkóšník.

Lüstern hlepéti, dehtéti, sline cediti;

adi. pohlépén, pohótén, poželjiv, lákomén, gládav, sláv, smagljiv.

Lüsternheit *f.* pohlépnost, pohótnost, poželjivost, lákomnost, skomína.

Lustfahrt *f.* zabávna voznja, voznja v zabávo.

Lustgänger *m.* izprehajávec, šetávec;

=in *f.* izprehajávka, šetávka.

Lustgarten *m.* zabávni vrt; cvetnják.

Lustgas *n.* opójni —, omámni plín.

Lustgehülz *n.* log, gaj.

Lustgeschrei *n.* úkanje, vrískanje, veséli krik.

Lusthaus *n.* lopa, útica.

lustig vesel, rádostén; kratkočasén. zabávén; — er Bruder veselják, dobrovóljček; — leben veseljáčiti; sich — machen norčevati se, rógati se; — hüpfend poskóčén.

Lustigkeit *f.* veselóst, rádost, kratkočasnost.

Lustigmacher *m.* veselítelj, veselják; šaljívéc, burkež.

Lustling *m.* sladostrástník, pohotník.

Lustmord *m.* pohótni umór.

Lustort *m.* veselíšče, zabavíšče, radovalíšče.

Lustreise *f.* zabávno potovánje, pot v zabávo.

Lustreiz *m.* polténi mik.

Lusttrum *n.* petlétnje; izpísek iz zemljíške knjige.

Lustschloß *n.* zabávni grad.

Lustspiele *f.* sramna kuga, francózi *pl.*

Lustspiel *n.* veselá igra, veselóigra, komédija.

Lustwandel *n.* izprehájati se. šetati (šetam, šečem) se.

Lustwandler *m.* j. Lustgänger.

Lutheraner *m.* luterán, luteránec.

lutherisch luteránski, lúterski.

luischen sesáti.

Lutter *m.* plaviš.

Luv f. protivétna stran ladje.
lururiös razkóššen, gízdav; *potrátén.*
Lurus m. gízda, nagízda, razkóš (-i),
razkóšje; (*Aufwand*) *potráta.*

Lurusartikel m. nagízdni —, *potrátni*
izdélék.

Lurusfeuer f. *potratnína*, *nagízdni*
davék.

Lurusware f. *nagízdnó* blagó.

Luzerne f., *Luzernerklée m.* *metéljka*,
nemška *dételja.*

lyreal *licéjén*, *licealén.*

Lyceum n. *licéj.*

lymphatísch *mézagovén*, *srkálén*, *lim-*
fátíčén.

Lymphdrüse f. *mézagovna* *žleza*; (*ge-*
schwollene) *odimálka*, *skakávka*, *bez-*
gávka.

Lymph f. *sókrvica*, *mezga*, *limfa.*

Lymphgefäß n. *mézagovnica*, *mléčnica*,
srkálíca.

Lymphgeschwulst f. *mézagovna* *oteklína.*

Lymphkörperchen n. *mézagovno* *telésece.*

Lymphschlauch m. *mézagovni* *mešičék.*

Lynd f. *samolástno* *kaznovánje.*

Lyra f. *lira.*

Lyrik f. *lirika.*

Lyriker m. *lirik*, *lirski* *pésnik.*

lyrisch *lirski*, *líríski.*

Lyfól n. *lizól*, (*razkužilo*).

M.

Mant m. *ládijski* *pomočnik.*

Macaroni pl. *makaroni*, *polžki.*

Mäcen m. *mečen*, *zavétnik*, *podpór-*
nik (*umétnikov* *in* *učenjakóv*).

Mache f. *délo*; (*Gemachtés*) *izdélék.*

machen *délati*, *číniti*, *tvoríti*; *storiti*,
učíniti, *napráviti*, *naredíti*; *impf.* *na-*
právljati, *narejati*; *daš* *macht* *nichts* *to*
nič *ne* *dé*, *to* *ni* *nič*; *daš* *macht*, *weil*
er *arm* *ist* *to* *prihája* *od* *tod*, *ker* *je*
ubóg, *tega* *je* *ubóštvo* *krivo*; *zweimal*
drei *macht* *jechš* *dvakrát* *tri* *je* *šest*;
eine *Anzeige* — *naznániti*, *ováditi*, *pri-*
javíti; *ein* *Gedicht* — *pesém* *zložiti*,
impf. — *zlágati*, — *skládati*, *pésniti*;
den *Bedienten* — (*im* *Spiele*) *igráti*

služabnika; *große* *Sorgen* — *graués*
Haar *velike* *skrbí* *človéku* *lasé* *ubé-*
lijo; *ein* *fröhliches* (*saures*) *Gesicht* —
vesélo (*kislo*) *držati* (*držím*) *se*; *große*
Augen — *debélo* *glédati*; (*betragen*)
znesti, *impf.* *znásati*, *biti* (*sem*); *eine*
Bejtreibung *von* *etwas* — *popísati*
(*písem*), *impf.* *popisovati* *kaj*; *Ein-*
würfe — *ugovárjati*, *proti* *čemu* *go-*
voriti; *Gejdrei* — *kričati* (*čim*); *ein*
Gude — *končati*, *dokončati*; *impf.*
končávati; *eine* *Reise* — *potovati*; *einen*
Versuch — *poskúšiti*, *impf.* *poskúšati*;
Vorwürfe — *očítati*; *Vorschläge* —
svétovati; *nasyétovati* (*komu* *kaj*);
find — *razglásiti*, *oznániti*; *impf.* *raz-*
glaševati, *oznánjati*; *einem* *eine* *Ver-*

beugung — *priklóniti* *se*, *impf.* *pri-*
klánjati *se* *komu*; *Feuer* — *zakúriti*,
ogenj *zanétiti*; *Spaß* — *šáliti* *se*; *po-*
šáliti *se*; *mache* *dir* *nichts* *darauš* *nič*
ne *maraj*; *den* *Anfang* — *začéti* (*čnem*),
impf. *začénjati*; *viel* *Rühmens* *machen*
ústiti *se*, *šéperíti* *se* (*s* *čim*); *gesund*
— *zdráviti*; *ozdráviti*; *reich* — *bogá-*
titi; *obogátiti*; *weiß* (*schwarz*) *machen*
béliti (*črniti*); *pobéliti* (*počrniti*) *z.*;
fertig — *dogotóviti*, *impf.* *dogotáv-*
ljati; *warm* — *raz-*, *ogréti* (*-gréjem*);
impf. *razgrévati*, *ogrévati*; *eine* *Ent-*
deckung — *iznájti* (*-najdem*); *jemand*.
Platz *machen* *umekniti* (*-máknem*) *se*,
ogniti (*ógnem*) *se* *komu*; *sich* *Vermö-*
gen — *obogatéti*; *das* *Bett* — *postláti*
(*-stéljem*), *impf.* *postíljati*; *sich* *machen*
(= *sich* *stellen*) *délati* *se*, *z.* *B.* *sich* *frant*
— *bólnega* *se* *délati.*

Machenschaft f. *splétka*, *kovárstvo.*

Macher m. *delátelj.*

Macherlohn m. *plačilo* *za* *délo*, *pla-*
čilo *od* *dela.*

Machination f. *splétka*, *zvijáča*, *zvi-*
jáčina, *zvití* *naklèp.*

machinieren *zvitó* *ravnáti*, *splétke*
délati.

Macht f. *moč* (-i), *sila*; (*Gewalt*) *ob-*
lást (-i); *bewaffnete* — *oboróžena* *moč*;
aus *eigener* — *samooblástno*; (*Befug-*
nis) *pravíca*, *oblast*; *die* *europáischen*
Mächte *evropske* *držáve*, — *vlasti* *pl.*

Machtfülle *f.* polnomóčeje.
Machtgeber *m.* pooblastitelj.
Machthaber *m.* mogóčec, mogóčnik, oblastník, vladár; (Bevollmächtigte) pooblaščenec, pooblaščenik; = *in f.* mogóčnica, oblastníca, vladarica; pooblaščenka.
mächtig mogóčen, oblastěn; (stark) močen, silěn; (fundig) vešč; *e. Sprache* — jein znati (znam) jezik, vešč biti (sem) jeziku; (fähig) zmožen.
Mächtigkeit *f.* mogóčnost; (im Bergbaue) debelína, širina.
mächtiglich *adv.* siloma, močno.
machtlos brezmočen, brez moči, brez oblasti; slab.
Machtlosigkeit *f.* brezmočnost; slabóst.
Machtsphäre *f.* obmóčeje.
Machtspruch *m.* samovóljni —, samolástni izrek.
Machtvollkommenheit *f.* polnooblastje, neomejena oblast (-i).
Machtwort *n.* mogóčna —, krepka —, veljavna beséda.
Machwerk *n.* krparija, šušmárstvo, zmasílo.
Maculatur *f.* makulatúra.
Mädchen *n.* déklica; deklè (-ta), deklína, mladénka, deklíč, púnca; *dem.* deklíčica, deklétoe, deklíčka, deklínica, púnčica, púnčka; **Mädchen-** deklíški.
Mädchenalter *n.* deklíšstvo, deklínstvo.
Mädchenanstalt *f.* deklíški zavod.
Mädchenhaft deklíški.
Mädchenlehrer *m.* deklíški učitelj.
Mädchenraub *m.* deklíški rop, ugrabljenje deklét, ugrabitév —, odpeljáva deklét.
Mädchenräuber *m.* deklíški ropar, ugrabník deklét.
Mädchenschule *f.* deklíška šola, deklíška učilnica.
Mädchenvolk *n.* dekléta *pl.*
Made *f.* zapljúnek, zapljívek, ogorc.
Mademoiselle *f.* j. Fräulein. [dar.
Madenfresser *m.* zapljivkojédka, obá.
Madenwurm *m.* otróčja glista.
madig črviv, piškav.
Madonna *f.* Mati Božja.
Madrigal *n.* madrigal.
Magazin *n.* magazin, skladišče, vkladíšče, hraníšče.

Magazinsbuch *n.* magazínska knjiga, skladiška —, hraníška knjiga.
Magd *f.* dekla, služabnica, slúžkinja, krščenica.
Mädlein *n.* j. Mädchen.
Magen *m.* želódec; sich den — überladen preobhéstí (-jem) se, *impf.* preobjédati se; auf nüchternen — na teščè; imdn. im — haben biti (sem) na koga zlovóljen; **Magen-** želóčeni, želóčev.
Magenbrennen *n.* zgaga, gorečica.
Magenbrücken *n.* tiščanje v želócu; ich habe — v želócu me tišči.
Magenentzündung *f.* želóčna vnetica, vnetje želóca.
Magenfieber *n.* želóčna vročica.
Magengrube *f.* žličica.
Magenkraupf *m.* želóčni krč, krč v želócu, madrón.
Magenkrankheit *f.* želóčna bolézén (-i), bolézén v želócu. [vino.
Magenkräuter *m.* cviček, kislica, kisló
Magenkrebs *m.* želóčni rák; rák v želócu.
Magenmund *m.* ustje želóca, želóčevo ustje.
Magenpflaster *n.* želóčni oblíž.
Magensaft *m.* želóčni sok.
Magensäure *f.* želóčna kislína.
Magenschmerz *m.* bolečina v želócu.
magenstärkend želódec krepčajóč.
Magenstärkung *f.* krepčálo za želódec.
Magentropfen *pl.* kápljice za želódec.
Magenweh *n.* j. Magenschmerz.
mager suh, mršav, kúmrn, slok; (v. Fleische) pust, ród; (vom Gesichte) upádel, várt; (v. d. Weide) slab; (v. d. Saat) redék; (v. d. Koft) pičel, slab; (von der Zeit) slab, pust; — werden shújšati, posušiti se, zmršavéti.
Magerkeit *f.* suhóst, mršavost, kúmrnost, slokost, pustóst, upádsto.
magern *intr.* hújšati, sušiti se, mršavéti; shújšati, posušiti se, omršavéti.
Magie *f.* magija, čarovnístvo, čarodéjstvo.
Magier *m.* mag (duhóvnik pri Perzih); (Zauberer) čarodéj, čarovník.
magisch mágičen, čarodéjen, čaróvén.
Magister *m.* mojstér, učitelj.
Magistrat *m.* magistrát, mestna gospóska.

Magistratsrath *m.* magistratni svétnik.
Magnat *m.* magnát, velikás, velják, velmož, boljár.
Magnesia *f.* magnézija.
Magnet *m.* magnét.
Magneteisenerz *n.* magnétovéc.
magnetisch magnétski. [rati.
magnetisieren magnétiti, magnetizí-
Magnetismus *m.* magnetizém.
Magnetnadel *f.* magnétnica, magnét-
 na igla, sévernica.
Magnetstein *m.* magnétovéc.
Magnificenz *f.* (als Titel der Rectoren)
 magnificéncija, velmoštvo.
magnifik preizvrstén, prekrásén.
Magnolie *f.* magnólija, šaholján.
Mahagoniholz *n.* mahagónovina.
Mahd *f.* seča, seč (-i), košnja, kosi-
 tív, sečevina; (Schwaben) red (-i),
 plast (-i).
 mahdbar kositén.
Mahder *m.* j. Mäher.
Mahdzeit *f.* seča, košnja; zur — ob
 seči, ob košnji.
 mahen seči (sečem), kositi; (mit der
 Sichel) žeti (žanjem).
Mäher *m.* koséc, senosék.
Mähfeld *n.* košenina, lázovina.
Mahl *n.* (das Essen) jed (-i); (Schmaus)
 gostija, pojedina, gosti *f. pl.*; (das
 Zeichenmahl) sedmina, pogrěbsčina,
 kármina; (das Mittagsmahl) kosilo,
 obéd, obédo, júzina; (das Vormittags-
 essen) predjúnik, predpólnica; (das
 Nachmittagsessen) málica, mala júzina,
 popólnica; (das Abendmahl) večérja.
mahlen mleti (meljem); zmléti.
Mahlen *n.* mlenje, mletév, mel (-a,
 -i), mlev (-i).
Mahlgast *m.* mlevéc, meljár, meljác.
Mahlgeld *n.* meljarína, mletvína.
Mahlgerinne *n.* (mlinski) žleb, rake *pl.*
Mahlgetreide *n.* žito za mletje, mel
 (-i), melja, meljáva.
Mahlmehe *f.* mérica (mlinarska),
 ujém.
Mahlmühle *f.* mlin —, málín (za žito).
Mahlshak *m.* (Heiratgabe) dota.
Mahlstatt, **Mahlstätte** *f.* shajalíšće, ro-
 tišće; sodišče.
Mahlstrom *m.* morski vrtínec, mor-
 ska vrtánja, cmrk.

Mahlzahn *m.* meljác, kotnják, kočnik.
Mahzeit *f.* gostija, pojedina; *f. a.*
Mahl; — halten kósiti, obédovati, jú-
 žinati; večérjati; bic — beenden po-
 obédovati.
Mahmaschine *f.* kosilnica.
Mahnbrief *m.* opómnica, opominje-
 valno —, opomínsko pismo.
Mähne *f.* griva.
mahnen opómniiti, spómniiti; *impf.*
 opominjati, spominjati; (wegen einer
 Schuld) térajati (koga).
Mahnen *n.* opominjanje, spominja-
 nje; téranje.
Mahner *m.* opominjavéc; térajavéc;
 =in *f.* opominjavka; térajvka.
mahnig grivát, grivast.
Mahnung *f.* opomin, opominjanje.
Mahnverfahren *n.* opominjevalno po-
 stópanje.
Mahnzettel *m.* opomínski list.
Mahomedaner *m.* j. Mohamedaner.
Mähre *f.* kljuse (-ta), mrha.
Mähzeit *f.* j. Mahdzeit.
Mai *m.* maj, majnik, véliki travén.
Maibaum *m.* mlaj.
Maisbüchsen *n.* šmárnica; (solzica,
 dragoljubéc, kápljica).
Maiskaffer *m.* hrošć.
Maire *m.* župán, mér.
Mais *m.* túršéica, korúza, debeláča;
Mais- túršéični, korúzni.
Maisacker *m.* (nach der Ernte) túršéi-
 šće, korúzišće.
Maisbehälter *m.*, **Maisdarre** *f.* korúz-
 nik, koruznják.
Maisbrand *m.* črnílec, smetljáj.
Maisch *m.*, **Maische** *f.* drozga, dróz-
 galica, mozga, žonta.
maischen drózgati; zdrózgati.
Maischer *m.* drozgak.
Maiswürje *f.* drózgalična začimba.
Maiskolben *m.* túršéični —, korúzni
 stórz, strók, lat (-ú), lat (-i), latíca.
Maitrank *m.* májnikovo vino.
Maiwurm *m.* travníca.
Majestät *f.* veličánstvo, veličástvo;
 kaiserliche — cesársko Veličánstvo, cesar-
 sóbst (im Volksliebe), presvétli cesar;
 königliche — kraljevsko Veličánstvo,
 presvétli kralj.
majestätisch veličánstén, veličánstven.

Majestätsbeleidigung *f.* razžalitëv Veličanstva.

Majestätsgefuch *n.* prošnja do Veličanstva, prošnja do presvätlega cesarja, — kralja.

Majestätsredjt *n.* pravica Veličanstva.

Majestätsverbrechen *n.* zločin razžalitve Veličanstva, razžalitëv Veličanstva.

Majestätsverbrecher *m.* razžalivëc Veličanstva.

Majör *m.* majör.

Majoran *m.* majerón.

Majorat *n.* majorát.

Majoratsherr *m.* majorátnik.

majorenn polnolëtën, dorástël; — werden leta izpólniti, v leta priti (pridem). [lost.

Majorennität *f.* polnolëtност, dorást-

Majorität *f.* večina; absolute — nadpolovična večina; relative — podpolovična večina.

Majuskel *f.* vélika začëtna črka.

Makel *m.* mádež, maróga; (Blässe) lisa; (Narbe) brazgotina, zarástëk.

Makelerei *f.* mešetárjenje; očítanje, črnjenje. [rógast.

makelig mádežën, omádežëvan, mamakellos brez mádežën, brez mádeža, neomádežëvan.

makeln mádežati; omádežati, omádežëvati; j. máfeln.

makeln mešetíti, mešetáriti; (kleinlich) tabefn malenkóstno grájati, črniti, hibe očítati (komu).

Makkaroni *pl.* j. Macaroni.

Makler *m.* (Makler) mešetár; (Tadler) grájävëc, črnivëc, očítálo.

Maklergescháft *n.* mešetárstvo.

Maklerlohn *m.* mešetarina.

Makrele *f.* vretenica, lokárda.

Makrobiotik *f.* makrobiótika, náuk, kako se življénje dolgo ohráni.

Mal *n.* (Zeichen) známenje; (Denkmal) spomenik.

mal in Besugn. -krat, pot, z. B. einmal enkrat, jédenkrat; dieses — takrát, to pot; einigemal nekatérikrát; mit einem — naénkrat; das erste — prvi-krat, prvič; das nächste — prihodnjič; ein anderes — drugikrát; zum letztenmal zádnjikrát, poslédnjikrát, zadnjič, poslédnjič.

Malachit *m.* malahit.

Malaga *m.* Málaga, málaško vino, malagovëc.

Malbaum *m.* črtano drevó (-vésa); (Grenzbaum) mejnik.

malcontent nezadovóljen.

Malcontent *m.* nezadovóljnik, nezadovóljnež.

Malcontentismus *m.* nezadovóljstvo. maledeien kleti (kolnem); prekléti, ukléti; *impf.* preklinjati, uklinjati.

Maleficant *m.* hudodélnik, zločinëc.

malen slikati; naslikati.

Maler *m.* slikár; Maler- slikárski.

Maleratelier *n.* slikárnica.

Maleri *f.* slikárstvo; (b. Malen) slikanje; (Gemälde) slika, slikana podóba.

Malerin *f.* slikarica.

malerisch slikovit, živopísën; das Malerische slikovitost.

Malerkunst *f.* slikárstvo, slikárska umétnost.

Malerschule *f.* slikárska šola.

Malheur *n.* nezgóda, nesrëca.

Malice *f.* zloba, zlobnost, zlócestost. maligüß zlobën, hudóbën, zlócest, porogljiv.

Mallepoff *f.* písemska pošta.

malmen drobiti, meti (manem); zdrobiti, razdrobiti, zmeti.

Malstein *m.* mejnik; (Denkmal) spomenik, spomínski kamen.

Malter *n.* (m.) mera (žitna in lesna); mel (-i), sip.

Malteser *m.* prebivátelj otóka Malte; j. Malteserritter.

Malteserorden *m.* maltéški red.

Malteserritter *m.* maltéški vitez.

maltraitieren grđó — hudó ravnáti s kom, trpínëiti, múčiti (koga).

Malvasier *m.* malvázija, malváško vino.

Malve *f.* slezéna, slezénovëc, sléz-nica; — *n pl.* (Malvaceae) sléz-nice *pl.*

malvenartig slezast, slézničast.

Malvenblüte *f.* slézasti venëc.

Malz *n.* slad, sladje; Malz- sladni, sladóvni.

Malzbottich *m.* kád (-i) za slad.

Malzbrühe *f.* sladóvnic.

Malzbarre *f.* sušilnica za slad, sladárnica.

Malzeichen *n.* známenje.
 malžen sladáríti, slad (sladje) délati.
 Malzer *m.* sladár.
 Malzkammer *f.* sládnica, sladára.
 Malzkasten *m.* sladnják, sladník.
 Malzmühle *f.* mlin za slad, sladovní mlin.
 Malsmüller *m.* sladoměl.
 Malssteuer *f.* sladnina.
 Malstenne *f.* sladovník.
 Malttreber *pl.* mlato.
 Mama *f.* máma, máмка, mámica.
 Mameluk *m.* mamelúk; *fig.* odpádník.
 Mamon *m.* mámon, malík bogástva, zlati malík; bogástvo.
 Mammut *n.* mámut.
 Mansfell *f.* s. Fräulein.
 man *pron. ind.* wird ausgedrückt mit človek, se od. durch die 3. Person des Pl. mit dem zugrunde liegenden, jedoch meistens verschwiegenen Subjecte ljudje, ž. B. — weiß nicht človek ne vé, ne vé se; — sagt govore, právjio, govori se.
 mancher *pron.* mársikdo (*subst.*); marsikatéri, nekatéri, mnogotér, mnog (*adi.*); an manchen Orten mársikje, mársikod.
 mandjerlei mársikaj, to pa óno (*subst.*); marsikatéri, mnogotér, mnogovstén (*adi.*).
 manchmal *adv.* včasi, časi, včasih, časih, marsikatérikrat, mársikrat.
 Blanco *m.* primánjkljaj, nedostátek, ubitek. [telj.]
 Mandant *m.* pooblastivéc, pooblasti-
 Mandarin *m.* mandarin, kitájski oblastnik.
 Mandat *n.* povélje, ukáz; pooblastilo, pooblastitév; (Abgeordneter) poslanstvo, mandát.
 Mandatar *m.* pooblastěnéc.
 Mandel *f.* mándelj; (Driiše) bezgávka, drgál (-i), drgancéla; (15 Strüch) petnájst, petnájstéro; Mandel- mándljev. mandelartig mandljast.
 Mandelbaum *m.* mándljevéc.
 Mandelbogen *m.* mandljev lok. — zapógnjenéc.
 Mandelbrühe *f.* s. Mandel.
 Mandelgeschwulst *f.* drgáli *pl. f.*, drganci *pl.* [les.]
 Mandelholz *n.* mandljevína, mandljev

Mandelkern *m.* mándljevo jedro.
 Mandelkrähe *f.* zlatovránka.
 Mandelmilch *f.* mándljevo mleko.
 Mandelöl *n.* mándljevo olje.
 Mandoline *f.* mandolina.
 Mandril *m.* mandril.
 Manen *pl.* duše rajnkíh od. umflíh, mani *pl.*
 Mangan *n.* mangán.
 Mangansäure *f.* mangánova kislina.
 Mänge *f.* valják, likálník, monga.
 Mangel *m.* pománjkljaj, pománjká-nje, nedostátek, oskódica; (Fehler) pogrésék, hiba; pregrésék; — leiden strádati, v potrebi biti (sem); — haben manjka, pománjkúje (komu česa); — an Beweisen nedostátek dokázov, pománjkánie dokázov; Mängel gegen eine Rechnung óstki proti račúnu.
 mangelhaft pománjkljiv, nedostáten, oskóden.
 Mangelhaftigkeit *f.* pománjkljivost, nedostátnost, oskódnost.
 mangeln mánjkati, nedostájati; pománjkati, zmanjkati; *impf.* pománjkovati, zmanjkovati; es mangelt mir an Zeit ne utěgnem, nimam časa, ni časa.
 mangeln váljati, líkati, mógati; izváljati, políkati.
 Mangel *m.* valjávéc, líkavéc.
 Mangfutter *n.* méšanica; (für die Schweine) oblóda.
 Mangkorn *n.* sórzica, zmes (-i).
 Mangold *m.* (Runkelrübe) pesa; (Burgunderrübe) bela pesa; (rotte Rübe) blítva, rdeča pesa.
 Manichäer *m.* manihéjéc; (Glaubiger) upnik.
 Manie *f.* blazníva strast (-i), manija.
 Manier *f.* način; šega, običáj; auf eine andere — drugáče, ináče; (Betragen) vedénje, obnášanje.
 manieriert umétno narejen, umetníčen; prisiljen.
 manierlich pristójen, olikan; vljúden.
 Manierlichkeit *f.* pristójnost, olikanost; vljúdnost.
 Manifest *n.* manifest, cesarjev razglás.
 Manifestation *f.* manifestácija, razodétév, razodévanje.

manifestieren razodéti (-dénem), pokazati (-kázem); *impf.* razodévati, pokazovati.

Manipulation *f.* manipulácia, ravná-nje (s čim), roková-nje, oprá-vljanje; Manipulations= manipulacijski.

manipulieren ravnáti (s čim), rokovati, oprá-vljati (kaj).

Mann *m.* muž, možák; (Mensch) človek; (Ehemann) muž, sóprog; ein starfer — korenják, hrust, možina, čvrsták; ein angelehener — velják, velmož; einen — nehmen možiti se; omožiti se, vdáti se; *impf.* vdájati se; an — brigen prodáti, spečáti; ein armer — ubóžec, siromák, revež; ein alter — staréc, starček; ein — ein Wort mož beséda; sie stehen alle für einen — vsi so za enega; ich stelle meinen — sem mož za to, sem dobër za to; er ist nicht mein — ni človek za me, ne maram zanj; du bist nicht der — dažu ti nisi temu kos, ti nisi za to; Mann= možki.

Manna *n. f.* mana, nebéska hrana. mannbar dorástel, gođen za ženitév (možitév).

Mannbarkeit *f.* dorástlost, leta za ženitév (možitév).

Männchen *n.* možiček, možičelj; (b. Thieren) saméc, staréc.

Männergesangverein *m.* možko pevsko društvo.

Männergeschlecht *n.* možki rod.

Männermuth *m.* moževítost.

Männerstrafanstalt *f.* kaznilnica za možke.

Mannes= možki; =alter *n.* možka leta *pl.*, možka doba.

mannhaft možat, možki, moževít, korenjáski.

Mannhaftigkeit *f.* možátost, moževítost, možévnost, možtvo, korenjástvo.

Mannheit *f.* možtvo, možka zmožnost, možkóst.

mannigfalt, mannigfaltig mnogotér, mnogotérnat, mnogovrstén, raznovrstén, raznoličen.

Mannigfaltigkeit *f.* mnogotérost, mnogovrstnost, raznoličnost.

männlich vsakdo, sléherni, slednji.

Männin *f.* možica, moževka, možákinja.

Männlein *n.* možic, možiček. [ški. männlich možki; (tapfer) možat, juná-Männlichkeit *f.* možtvo; možátost, junástvo.

Mannes= možki; =bild *n.* možki, možákar, možkar.

Mannschaft *f.* možtvo.

Mannschaftsstand *m.* stalež možtva, števílo mož.

mannshoch za možá visók.

Mannsperson *f.* j. Mannsbild.

Mannsdneider *m.* krojáč za možke.

Mannstamm *m.* možki rod.

mannsüchtig možázeljna.

Mannstreu *f.* možina.

Mannsvolk *n.* možtvo, možjé *pl.*, možki *pl.*

Mannszucht *f.* vojáska strogorédnost, vojáska pokóršéina; — halten vojáke v strahu iméti (imám), strahovati.

Manometer *m. n.* manométer; merilo razpenjávosti plinov in parov.

Manöver *n.* manévér, vojna vaja; okret ladje; j. Kunstgriff.

manövrieren manevrovati, krétati se na vojni vaji.

Manschette *f.* manséta, naróčka, nároki *pl.*

Mantel *m.* plašč, (gabán, čoha); den — nach d. Winde hängen plašč po vetru obráčati, ravnáti se po okóliščinah.

Mantelchen *n.* plašček.

Mantelstücke *f.* plašč.

manteln j. bemanteln.

Mantelfach *m. j.* Felleisen.

Mantille *f.* mantila, ženski plašček.

Manual *n.* (b. d. Kaufleuten) príročna knjiga; (b. d. Orgel) ročne tipke.

Manufactur *f.* (Fabrik) rokodélnica, rokotvórnica; (Fabrication) rokodélstvo, rokotvórstvo; Manufactur= rokodélni, rokotvórní, manufaktúrni.

Manufacturarbeiter, Manufacturist *m.* rokodélec, rokotvórec, manufaktúrist.

Manufacturware *f.* rokodélna roba, rokotvorina, rokotvór.

Manufacturwesen *n.* rokotvórstvo.

Manuscript *n.* rokopis.

Mappe *f.* mapa; zemljepisna karta.

Mappeur *m.* mapar, maporiséc, risar zemljepisnih kart.

mappieren mapírati, mapovati.

Märchen *n.* pravljica; das ist ein — ta je bosá, — izmišljena.

Marber *m.* kuna; *dem.* kúnica; *Mar-*ber- kunjí.

Marberfalle *f.* past (-i) za kune.

Marberfell *n.* kunína, kunjí meh.

Marginalien *pl.* obkrajne opázke *pl.*, obróbné opómnje *pl.*

Maria *f.* Marija; Ave — češčéna si

Marija; *Marien-* Marijin, šmarní.

Marienapfel *m.* šmarno jábolko.

Marienbild *n.* Marijína podóba.

Marienblume *f.* marjética.

Mariendistel *f.* devíce Marije osát.

Marienfest *n.* devíce Marije prazník,

šmarní prazník, gospójnica.

Marienhäfer *m.* polónica, božja krá-

vica, povelka, rožína.

Marienrose *f.* j. Marienblume.

Marine *f.* mornárstvo, pomórstvo,

mornarica; *Marine-* pomórski.

Marineofficier *m.* pomórski častník.

Marinefection *f.* pomórski odsék.

marinieren *marinirati*, solomúriti,

solíti; v jésihu ali olju kvásiti.

Marionette *f.* lutka, donda, lila, čéča.

Marl *n.* mozgát, mozgovít; *Marl-*

(im Holze) stržén, svrz (-i); *fig.* jedro,

cvet.

Mark *f.* meja, gránica; (Land) okrá-

jina, pokrájina; (Geldmünze) marka.

Marke *f.* marka, znamka; (Spiel—)

znamka za igro.

marken *znamkovati*; *zaznamkovati*,

zaznámovati.

Marketender *m.* vojáški bránjevéc,

marketéndar; =in *f.* vojáska bránjevka,

marketéndarica.

Markgraf *m.* mejní gróf. [fica.

Markgräfin *f.* mejna grófinja, — gro-

marhgráflích mejnogroffíjski.

Markgrafschaft *f.* mejna grofovína.

markieren *zaznámiti*, *oznameníti*;

impf. *zaznámljati*, *oznamenjevati*.

markig *mozgát*, *mozgovít*; *stržénast*,

svrzénat; *fig.* jedrnat, évrst.

Markrain *m.*, *Markscheide* *f.* meja,

oméjék.

Markscheidekunst *f.* rudársko zemlje-

mérstvo, jamómérstvo.

Markscheider *m.* rudárski zemljemé-

réc, jamóméréc.

Markstein *m.* mejník, mejní kamen.

Markstrahl *m.* stržénov trak.

Markt *m.* seménj (semnjà), sejém;

(Wochen—) tržní dan (dneva); *Markt-*

flecken) títg; zu — *e* bringen na prodaj

postáviti; seine Haut zu — *e* bringen

nevárnosti izpostáviti se, na svojo

nevárnost kaj počéti (-čnem); *Markt-*

semánji, sejémjski, tržní.

Marktauffeher *m.* tržní (sejémjski)

ogléda, — nadzórník.

Marktbesucher *m.* senjmár, sejmár,

tržéc; =in *f.* senjmarica. [sár.

Marktbewohner *m.* tržán; =in *f.* tržán-

Marktbude *f.* sejémjska prodájálnica;

tržna lopa; sejémjski šator.

Marktkommissär *m.* tržní komisár.

markten tržítí, trgovati, senjmáriti,

sejmáriti.

Marktflecken *m.* títg; *dem.* tržíc.

Marktgebür *f.* senjmarina, tržnína.

Marktgeld, Marktgedenk *n.* semnjína.

Markthalle *f.* tržnica.

Markthütte *f.* j. Marktbude.

Marktleute *pl.* senjmárji, sejmóvárci,

sejmárji; tržci, tržní ljudjé; tržáni *pl.*

Marktordnung *f.* tržní red.

Marktplatz *m.* títg, tržíščé; semujíšče,

sejmíšče.

Marktpreis *m.* tržna cena; =certificat

n. cenóvna poverilnica.

Marktrecht *n.* tržno pravo; *Markt-*

freiheit) tržna (sejémjska) pravica.

Marktruf *m.* tržní —, sejémjski iz-

klicevátelj. [sár.

Marktschreiber *m.* tržní (sejémjski) pi-

Marktschreier *m.* kričác, hlastác, ba-

hác, šarlatán.

Marktsland *m.* sejémjsko mesto, sé-

jémjski prostor; stójnica.

Marktslandgeld *n.* šatorína, stójnica.

Markttag *m.* semánji dan (dneva),

seménj; tržní dan.

Marktverkehr *m.* tržní promét.

Marktzoll *m.* senjmarina, tržnína.

Markung *f.* meja; mejník.

Marmor *m.* mármor, mrámor; *Mar-*

mor= mármorén, mrámorén, mármor-

nat, mrámornat. [nast.

marmorartig mármornast, mrámor-

marmorieren marmorirati, marmoro-

vati, mramoriti.

marmorn marmorěn, mrámorěn. marmornat, mrámornat.

marode betězěn, nedózěn; upéhan, izpéhan, truděn; — werden zboléti, zbetažáti; upéhati se, utrúdití se.

Marodeur *m.* marodér, betezník, nedózník; upéhaně, zastájavěc; rópar. marodieren bolovati, betegovati; zaostájati; pleníti, rópati.

Marqueur *m.* markér.

Marquis *m.* markéz.

Marquise *f.* markéza, markézinja.

Mars *m.* Mart (vojni bog rimski).

marsch! *interi.* hodi! stopaj! (pače dich) pobéri se! izgábi se!

Marsch *m.* hód, pot, pohód; koráčnica.

Marsch *f.* muža, mužáva, močevína.

Marschall *m.* maršál.

Marschallswürde *f.* maršálstvo.

Marschbefehl *m.* potno povélje, potni ukaz. [hojo.

marschfähig sposóben za pot, — za

marschfertig pripravljen na(za) odhód.

marschieren korákati, hóditi, stópati.

marsíрати; (reisen) potovati.

Marschland *n.* j. Marsch *f.*

Marschlied *n.* koráčnica, popótnica.

Marschlinie, Marschroute *f.* odkázani

pot, pótovnica; gebundene — prisílina pótovnica.

Marschpaluge *f.* pohódna dokláda.

Marschall *m.* konjúšnica, konjárnica.

Marter *f.* muka; mušilo, trapilo.

Marterer *m.* mučitelj, trapívěc.

Marterkammer *f.* mučilnica, tezálnica, trapílnica.

martern mučíti, trpíněiti, trápati; síd — ubijati se.

Marterort *m.* mučilíšče. [stvo.

Marterthum *n.* mučenístvo, mučen-

Martertod *m.* mučeníška smrt.

martervoll mučen, mukotrpěn.

Marterwerkzeug *n.* mušilo, trapilo.

Marterwoche *f.* Velíki teděn.

Märtyrer *m.* mučeník, mučeněc, (mártrník); Märtyrer- mučeníški, (mártrníški).

Märtyrin, Märtyrerin *f.* mučenica, mučenka, (mártrnica).

März *m.* marěc, marcij, sušěc, brězěn;

März- marěni, sušěv, breznov.

Märzster *n.* marěno pivó.

Märzschnee *m.* sušěv sneg. [ca.

Märzweiden *n.* dišěca vijólica, ljúbí-

Maße *f.* petlja; zanka, zádrga.

Maßgewebe *n.* pletenína.

maßig petljast.

Maßdine *f.* stroj, mašina.

Maßdinenbau *m.* strojedělstvo.

Maßdinenfabrik *f.* strojárnica, továrna za stroje.

Maßdinenführer *m.* strojevódník.

Maßdinenhaus *n.* strojníca.

Maßdinenkunde *f.* strojeznánstvo.

Maßdinenlehre *f.* strojeslóvje.

maßdinenmäßig strojěn, meháněčen.

Maßdinenmeister *m.* strojni mojstúr, strojník.

Maßdinenwärter *m.* prístrojník.

Maßdinenwesen *n.* strojstvo, strojníštvó.

Maßdinerie *f.* strojílo.

Maßdiniſt *m.* strojník, mašiníst.

Maßer *f.* maróga, pisa; grěa, hrğa.

maßerig marógast, pisast; grěast, hrgast.

Maßern *pl.* dobrci *pl.*, ógrci *pl.*, óspice *pl.*, plěhi *pl.*

Maße *f.* krínka, nalíčnica, nalěje, obrazína, šema; (Person) maska, máškará, šema.

Maskenball *m.* maškaráda.

Maskerade *f.* maškaráda.

maskieren našěmiti, maskíрати, okríkati; síd — našěmiti se, maskíрати se;

maßiert okríkan; *fig.* zakríт.

Maß *f.* (Bier, Wein) bokál, (pint).

Maß *n.* 1.) mera; *dem.* mérica; dáš — žu e. Nočě nehmen sukňo poměriti, mero vzeti (vzajem) za sukňo;

(Verhältniß) rozměrje, priméra; in hohen Maße zeló, jako; in vollen Maße popólnoma, v polní meri; nach dem Maße deš Verdienstes po zaslúgi; mit — zmérno; halte — im Genuße užívaj zmérno; über die Maße, über alle Maßeš črez mero, črez vso mero, črez nemoš; 2.) (Maße *f.*) (Art, Weise) náčín; 3. B. dermaßen takó; einigermáßen nékaj, nekakó, nekóliko; befanntermaßen kakor je znano, znano je, da; gebührendermaßen prístójno, kakor se spodóbi; gewissermaßen nekakó, tako nekakó; 3.) (im Bergbau) odměrek.

Maſſacre *f. n.* prelivanje krvi, klanje, krvolijte.

maſſacrieren moriti, klati (koljem); pomoriti, zaklati, poſekati, po-, ubiti (-bijem); *impf.* pobijati, ubijati.

Maſſaſſerwaltor *n.* upravnik imovine.

Maſſe *f.* masa, sklada; (Materie) snov (-i), tvarina; (Menge) množina, mnoſtvo, grmáda; (Stumpen) kepa, gruča, gruda.

Maſſenanhäufung *f.* skupljanje ljudi.

Maſſenerkrankung *f.* mnoſtveno obolenje, množno obolenje.

Maſſengebirge *n.* grmáde gore *pl.*, grmádo goróvje.

Maſſengebürl *f.* (im Bergbau) meročina, dávsčina od mere. [gröb.]

Maſſengrab *n.* skupni —, mnoſtveni maſſenhaft grmáden, nakopičen.

Maſſenmord *m.* mnoſtveni umdr.

Maſſenquartier *n.* mnoſtveno stanovaliſće.

maſſenweiſe *adv.* na kupe, kúpoma, grmádo.

Maſſenfaſche *f.* bokál, (pint).

Maſſgabe *f.* razmérje, priméra; nach — po razmérju; nach — d. Umſtände po okólnosti, kakor okólniſćine nanesó. maſſgebend, maſſgeblich merodájén, vpliven.

Maſſholder *m.* maktén, klén.

maſſieren *ſ.* kneten.

máſſig zmérén, trezén, vzdržén; (mittelmáſſig) srednji; — es Feuer polévni ogénj; — leben zmérno živéti, trézno živéti.

maſſig (b. Geſtein in der Geognosie) ležicav; ležicava hribina Maſſengeſtein.

máſſigen uméríti; *impf.* umérjati;

(Leidenſchaften) brzdáti, krotíti; ubrzdáti, ukrotíti; (ermáſſigen) mánjſati, zniževati; zmanjſati, znižati; ſich — vzdržáti (-ím) se; *impf.* vzdrževati se, brzdáti se.

Máſſigkeit *f.* zmérnost, tréznost, vzdržnost, umérjenost.

Máſſigkeitsverein *m.* druſtvo tréznosti, — zmérnosti.

Máſſigung *f.* umérjanje; (der Leidenſchaften) brzdánje, krotitév; znižba, zmanjſava, zniževánje.

Maſſliebchen *n.* marjética.

maſſlos brezzmérén, nezmérén. [nost.]

Maſſloſigkeit *f.* brezzmérnost, nezmér-

Maſſnahme, Maſſregel *f.* pravilo, vodilo; (Verfügung) narédba, ukrenitba; — treffen ukreniti.

maſſregeln narédbe uvésti; strahovati, moſtrovati.

Maſſstab *m.* merilo.

maſſvoll zmérén.

Maſt *m.* jádrnik, jámbor, jámbora.

Maſt *f.* žir, pića; (Maſtung) pitanje krmljenje.

Maſtbaum *m.* *ſ.* Maſt *m.*

Maſtdarm *m.* maſtnik, maſtnica, danka, ritnik.

Maſtdarmauſtritt *m.* izſtóp danke.

Maſtdarmwurm *m.* glista.

maſſen pitáti, redíti, krmíti, debelíti; izpitáti, obredíti, podredíti, odebelíti; ſich — redíti se, debelíti se.

Maſſer *m.* pitavéc, krmívéc.

Maſſfutter *n.* pića; (Buchmaſt) žir; (Eiſchelmaſt) želod.

Maſſgans *f.* pitana gos (-i).

Maſſgeld *n.* žirnána, žirovína.

Maſſie *m.* máſtika, máſtikova smola;

=baum *m.* máſtika, máſtikovo drevó (drevéſa).

Maſſkuh *f.* pitana krava, pitnica.

Maſſochs *m.* pitani vol. [ka.]

Maſſdwejn *n.* pitana svinja, krmljen-

Maſſſtall *m.* pitovnják, krmljenſćak.

Maſſvieh *n.* pitana —, klalna živina.

Maſſwerk *n.* jámborovje.

Matador *m.* matadó, pobijáč bikov; prvák.

Material *n.* (*pl.* —ien) tvarina, tvorivo; (Spin —) predívo; (Bau —) gradívo, stavívo; (Schreib —) piſalna roba, piſalno oróđe; (Brenn —) netívo, kurívo; (Vorrath) zalóga.

Materialismus *m.* materialízém.

Materialiſt *m.* materialist; prodajá-

véc materialnéga blagá.

Materialware *f.* materialno blagó.

Materie *f.* tvarina, snov (-i), matérija; (Eiterſtoff) gnoj, gnojnína.

materiell stvarén, telésén, gmotén, materialén.

Matheſematik *f.* matemátika, računoslóvje, računſtvo.

Matheſematiker *m.* matemátik.

matematičŝ matematičen, matemátiški.

Matraŝe *f.* blazína; Šaar — žimnica; (aus Seegras) halóžnica. [ka.

Matraŝenüberzug *m.* žimniška prevlé.
Matrik, **Matrikel** *f.* mática, matrika; (Zaufmatrikel) krstne bukve *pl.*, krstna knjiga.

Matrikenauszug *m.* izpísék iz mátiice, mátični izpísék.

Matrikenführer *m.* vodítelj mátiice.

Matrije *f.* matrica, mática, bábiica; (Dobell) kalúp.

Matrone *f.* póstarna dama, starična dama, matróna.

Matrose *m.* mornár, pomoršéák; **Matrosen** — mornárski.

Matŝ *m.* brozga; matŝ matŝen (in Kartenŝpiele) vse vzetke vzeti (vzamem), dobiti; ugnáti (užénem); matŝ werden nobénega vzetka ne dobiti, ugnán biti (sem).

mat medél; trudén, upéhan, sláb, mahav; (b. d. Augen) medél, mrtév; — matŝen péhati, trúdití, slabíti; upéhati, utrúdití, oslabíti, izdélati; — werden péšati, slabéti; opéšati, oslabéti, onemóči (-mórem); *impf.* onemágati.

Matte *f.* trata, liváda; (eine grobe Decke aus Zwilŝ) plahta; (aus Winsen) štorja, rogožina, rogóža, rogóznica.

Mattigkeit *f.* medlóst, medlóta; trudnost, upéhanost, slabóta; motnost; zamólklost.

Maturität *f.* zrelost, godnost.

Maturitätsprüfung *f.* zrelostni izpit, zrelostna preizkúšnja.

Mauer *f.* zid, mir; *coll.* zidóvje, obzidje, mirje; *dem.* zidék, mirič; **Mauer** — zidni.

Maueranwurf *m.* zidni omét. [živica.

Mauerassel *f.* navádni prasíček, kočič, **Mauerband** *n.* zidna vez (-i).

Mauerbank *f.* pozídnica, osušnica, blazína.

Mauerbiene *f.* čebéla zidarica.

Mauerbrieger *m.* zidodér, zidoldm, podiráča.

Mauerfall *m.* postólka.

mauerfest trdén kakor zid, vzídan.

Mauergeränder *n.* obzídna ográja, — opérnica, obzidék.

Mauergrund *m.* zidni temelj.

Mauerkelle *f.* ometáča, ometálnica, zidárska žlica.

mauern zídati; sezídati.

Mauerpfeffer *m.* ostrá homúlica, bradavičnjak.

Mauerraute *f.* pozídna rútica.

Mauersegler *m.* hudoúrník, brizga.

Mauerstärke *f.* debelóst zidú.

Mauerverputz *m.* zidni omét od omáz.

Mauerwerk *n.* zidóvje, zidína, mirje.

Mauerziegel *m.* zidna opéka.

Maul *n.* gobéc, usta *pl.*, lape *pl.*; (Rüffel) riléc; *dem.* gobčék, rilčék; daš — halten móčati (molém), jezik za zobmi držati (držím); daš — aufhau zíniti, izpregovoríti.

Maulaffe *m.* zijálo, ziják; — u jeil haben zijála prodájati.

maulaffen zijála prodájati, zijáti.

Maulbeer — mürvni, murvov; =baum *m.* mürva.

Maulbeere *f.* murva, murvna jágoda.

Mäulchen *n.* gobčék, ustca *pl.*

maulbroschen klepetáti (-ám, -éčem), žlabudráti, čenčáti. [čénča.

Mauldreŝer *m.* klepetálo, žlabudrálo.

Maulsel *m.* mezg (mezgá); =in *f.* mezgíca, mezgúja.

Maulseltreiber *m.* mezgár.

maulfaul komur se ne ljubi govoríti, malobesédén, malogovorén.

Maulheld *m.* hvastáč, širokoústnež, širokoústnik.

Maulkorb *m.* nagóbník, nagóbéník.

Maulmacher *m.* hvastáč, govorún, širokoústnež; =in *f.* hvastáča, širokoústnica.

Maulschelle *f.* zaušnica, brljúzga, klofúta, klapoúšnica; eine — geben brljúzgniti, klofútniti, počíti od udáriti po ustih (po zobéh).

Maulscheue *f.* bolézén na gobcu, volčič v grlu.

Maulschŝe *f.* ŝ. **Maulschelle**, **Maulschŝe**.

Maulthier *n.* mula.

Maultrommel *f.* brunda, dromlja, brundálo.

Mauwerk *n.* gobéc; govorljivost; ein gutes — haben dober jezik iméti (imám).

Maulwurf *m.* krt.; (Weibchen) krtovka, krtica; Maulwurfs- krtov.

Maulwurfsgrille *f.* podjed, podjedica, bramor, krtovica.

Maulwurfshaufe, Maulwurfsbügel *m.* krtina, krtinovč, krtinjak.

Maurage *f.* j. Morchel.

Maurer *m.* zidar; Maurer- zidarski.

Maurerei *f.*, Maurerhandwerk *n.* zidarstvo; — betreiben zidariti. [ca.

Maurerkelle *f.* ometača, zidarska žli-

Maurerkunst *f.* zidarska umétnost.

Maurermeister *m.* zidarski mojster.

Maurerzunft *f.* zidarski ceh, zidarska zadruga. [mišji.

Maus *f.* miš (-i); *dem.* miška; Maus-

Mäuschen *n.* miška.

mäuschenstill tih kakor miš, prav tih.

Mause *f.* j. Mausef.

Mäuse- mišji.

Mäusebussard *m.* kanja, mišar.

Mäuseedorf *m.* mišji trn.

Mäusefresser *m.* mišjak.

Mäusefalle *f.* mišnica, mišlovka, past (-i) za miši.

Mäusefraß *m.* mišjedina, mišja izjedina, miše izjedi *pl.*

Mäusegift *n.* mišnica, mišji strup.

Mäusefodj *n.* mišja luknja, mišina.

mausen miši loviti; *fig.* zmekniti

(zmaknem), izmúzniti; *impf.* zmikati, krasti (kradem); (das Wild) zalezovati.

mausen, mausern *fig.* briti (brijem) se, misiti se, leviti se, liliti se, goliti se.

Mausen *n.* brijenje, misanje, levljenje, lljenje, goljenje.

Mausen *n.* lovljenje miši; die Raqe läßt das — nicht kar mačka rodi, rado miši lovi; zmikanje; zalezovanje.

Mauser *m.* zmikavt; (Krebs) mehkúž, levč.

Mauser *f.* (beim Geflügel) britov, misatév; (bei Krebsen, Schlangen etc.) levitév, lilitév; (bei behaarten Thieren) golitév.

mausetodt čisto mrtév, docéla mrtév.

mausfarben mišast; ein — es Pferd miško.

mausig (in der Redensart) jich — machen kosatiti se, ščepériti se.

Mausohrlein *n.* mišja ušesca *pl.*, kosmatica.

Mausoleum *n.* mavzolej, krasna rakév.

Maut *f.* (Gebür) mitnina; (Brüden- maut) mostnina, mostovina; (Straßen- maut) cestnina; (Wasser-) brodnina.

Mautennehmer *m.* mitničar.

Mautertragnis *n.* mitniški dohodék.

mautfrei mitnine próst.

Mautgebür *f.* mitnina.

Mauthaus *n.* mitnica.

Mautner *m.* mitničar; mostninar;

cestninar; brodninar; =in *f.* mitničarka, cestničarica.

Mautschrante *f.* mitniška pregráda,

prečnica, mitniška zovóra.

Marime *f.* vodilo, pravilo, načélo.

Marimum *n.* največje število, naj-

večja množina, največina.

Mechanik *f.* mehánika, strojeslóvstvo.

Mechaniker *m.* mehánik, strojeslóvec.

mechanisch meháničen; *fig.* tlačanski,

rabótén; (gedankenlos) nemislèč, brez-

míseln. [ustrój.

Mechanismus *m.* mehanizém; sestáva,

Mekkerer *m.* meketáč.

mekern meketáti (-ám, -éčem).

Mekern *n.* mekèt, meketánje.

Medaille *f.* kolájna, svetinja, medálja.

Medailleur *m.* kolajnorézec, svetinje-

rézec, medáljar.

Medaillon *n.* medaljón.

Median- (mittelgroß) srednji, srednje

veličine.

Medianort *n.* srednja osmérka.

Medianpapier *n.* papir srednje veli-

kósti.

mediat *f.* mittelbar. [telj.

Mediateur *m.* posrednik, posredová-

mediatieren posrednje narediti, su-

verénstvo vzeti (vzamem), mediatizirati.

Medicament *n.* lek, zdravilo.

Medicin *f.* lek, zdravilo, vračilo;

(Heilkunde) zdravilstvo, zdravništvo.

Medicinal- zdravilski, zdravstveni,

lečilni. [ski *pl.*

Medicinalauslagen *pl.* zdravilski stro-

Medicinalrath *n.* zdravniški svetnik;

zdravniški svét.

medicinieren zdrávit se, léčiti se,

zdravila jemáti (jémlem).

medicinisch zdravilski, zdravniški,

zdraviteljski.

Medinafadenwurm *m.* živa struna, podkóznjak.

Meditation *f.* pre-, razmišljevanje.
meditieren *pre-*, razmišljevati.

Medium *n.* (Mitte) sreda, osrédje, osréděk; (Mittel) pomóček, pripomóček, sredstvo; (gramm.) medialni —, srednji položáj.

Meduse *f.* (*Medusa aurita*) medúza.

Meer *n.* morje; Meer= morskí; pomórski, namórski.

Meeradler *m.* morskí orël.

Meeranwohner *m.* primóręc; =in *f.* primórka.

Meerbeherrscher *m.* vladár ob. gospodár na morju.

meerblau *sinji*.

Meerbucht *f.*, Meerbusen *m.* morskí zaliv ob. zatók.

Meerbutte *f.* morská kámbala.

Meeriland *n.* morskí otók ob. ostròv.

Meerenge *f.* morská ožina, prelív.

Meeres= morskí.

Meeresboden *m.* morskó dnò, dnò morjá.

Meeresfläche *f.* morskó površje, morská površina.

Meeresflut *f.* morskí tók ob. val.

Meeresgebiet *n.* pomórje.

Meereshöhe *f.* nadmórská višina.

Meeresküste *f.* morskó obrězje, primórje.

Meeresleuchten *n.* svetlíkanje morja.

Meerespiegel *m.* morská gladína.

Meeresstille *f.* morská tišina, brezvétrje.

Meeresstrom *m.* morskí tók.

Meereswooge *f.* morskí val; — *n pl.* morskó valòvje.

Meergras *n.* halóga, morskí mah.

meergrün morskózelèn.

Meerhirse *f.* morskó prosò, ptičeje seme (semena).

Meerhose *f.* vodèni stolp, morská tromba, morskí cmrk.

Meerjungfer *f.* morská dèklica.

Meerkalb *n.* š. Seehund.

Meerkarte *f.* morjevíd.

Meerkatze *f.* morská mačka.

Meerlilie *f.* morská lilija.

Meerrettig *m.* hrèn.

Meersalz *n.* morská sol (-i).

Meerschamm *m.* morská pena, stiva;

=kopf *m.* pipa iz morske pene ob. stive.

Meerschoss *m.* morská globočina.

Meerschwalbe *f.* morská lástovica.

Meerschwein *n.* plískávka, plískavica, delfín.

Meerschweindjen *n.* morskí prasiček.

Meerspinne *f.* morskí pajek.

Meerster *m.* morská zvezda.

Meerstraße *f.* j. Meerenge.

Meerstrudel *m.* morskí vrtínęc. morská krnica.

Meeruser *n.* morskí breg, morskó obrězje, morská obála. [dán.

meerumflossen z morskím tokom ob.

Meerungeheuer *n.* morská pošást (-i).

Meerwasser *n.* morská voda.

Meerwolf *m.* morskí volk.

Meerwunder *n.* morskó čudo, morskí čudež.

Meerzwibel *f.* morská čebúla, višnjevi čebúlečk.

Mehl *n.* moka, (melja); *dem.* mókica, (méljica); Mehl= móčni; (aus — bestehend) močnat, iz moke.

Mehlabsatz *m.* prodájá moke.

Mehlbahn *f.* grot.

Mehlbeerbaum *m.* moka, mókovęc.

Mehlbehälter *n.* shramba za moko.

Mehlbeutel *m.* sito, sítnica.

Mehlbrei *m.* močnik, podmèt, sok.

Mehlborn *m.* glòg; =strauch *m.* glògovec, glogov grm.

Mehlsafs *n.* sod za moko, (lajta).

Mehlfrucht *f.* móčni sad ob. plòd.

Mehlhandel *m.* trgovína z moko, mókarstvo; den — betreiben z moko trážití, mokáriti. [rica.

Mehlhändler *m.* mokař; =in *f.* mókamehlířtí mokast, moki podòben.

mehlig močèn, močnat, meljnat.

Mehlkäfer *m.* mokař. [moko.

Mehlkasten *m.* skrinja ob. predál za

Mehlkloß *m.* cmòk iz moke.

Mehlmeise *f.* plášica, remęc.

Mehlmuhle *f.* mlin ob. malin za moko.

Mehlproducte *pl.* móčnatí izdélki.

mehltreich mokovit.

Mehlsack *m.* vreča za moko.

Mehlschnecken *pl.* (Wehlspeije) osvájki, súkaněki *pl.*

Mehlschüssel *f.* móčnica.

Mehlspeise *f.* mōčnata jed (-i).
 Mehlsaub *m.* paliska. [juha.
 Mehlsuppe *f.* podmētenica, mōčnata
 Mehlschau *m.* medēna rosa, mōčnata
 rosa; der saßige — strupēna rosa.
 Mehlschenke *f.* oblōda.
 Mehlschneider *m.* mōkar.
 Mehlschnecke *m.* močni črv.
 mehr *adv.* (*plus*) več; (*magis*) bolj.
 Mehraufwand *m.* kar je več stroškov,
 večji stroški.
 Mehrbetrag *m.* presēžek, prebitēk.
 mehrdeutig *več* pomēnov imajōč, z
 več pomēni.
 mehr (der Zahl nach) množiti, vē-
 čati; pomnožiti, povečati; *impf.* po-
 množevati, povečevati; (d. Grade nach)
 povišati, zvišati; *impf.* poviševati.
 mehrentheils *adv.* večidel.
 Mehrer *m.* množitelj, pomnoževatelj,
 povečevāvec; poviševāvec.
 mehrermal *adv.* večkrat.
 Mehrerfordernis *n.* večja potrebščina.
 Mehrerin *f.* množiteljica, pomnože-
 vateljica, povečevāvka.
 mehrfach mnogotērēn, mnogotērnat.
 mehrgliedrig več-, mnogočlēnski.
 Mehrheit *f.* večina; (Zielheit) mno-
 štvo; (gramm.) množina.
 mehrjährig večlētēn.
 mehrmalig večkratēn.
 mehrmals *adv.* večkrat.
 mehrnamig večimēnski.
 mehrschichtig večkrat pregānjen;
 mnogoplastēn.
 mehrseitig večstrānski.
 mehrsilbig večzlōžen, mnogozlōžen.
 mehrtheilig večdēlēn.
 Mehrung *f.* množitēv, pomnožitēv,
 pomnoževānje.
 Mehrwert *m.* večja vrednost.
 Mehrzahl *f.* večina, večje število;
 (gramm.) množina, množno število.
 Mehrzahlung *f.* preplačilo.
 mehrzählig večzōb.
 meiden ogibati (-gibam, -gibljem) se
 (koga, česa, komu, čemu), uklānjati se
 (koma); ogniti (ōgnem) se, uklōniti
 se; er muß sein Haus — ne sme mu
 v hišo, ne sme stōpiti v njegōvo hišo;
 (sich enthalten) vzdržati (vzdržim) se;
impf. vzdrževati se.

Meier *m.* pristav, pristāvnik.
 Meierei *f.*, Meierhof *m.* pristāva.
 Meierin *f.* pristāvlja, pristāvnica.
 Meile *f.* milja; Meilen- miljni.
 Meilengeld *n.* miljarina, miljnina.
 Meilenstein *m.* miljnik, miljni kamen.
 Meilenzeiger *m.* miljnik, miljekaz,
 miljāk.
 Meiler *m.* kōpa, ōgelnica.
 Meilersäite *f.* kopišče, ōgelnišče.
 mein *moj*; (in Beziehung auf das
 Subject) svoj; die Meinen moji, moji;
 svoji, svoji.
 Meineid *m.* kriva prisēga, krivorōt-
 stvo; einen — schwören krivo prisēči
 (-sēzem); *impf.* — prisēgati.
 meineidig krivoprisēžen, krivorōtēn.
 Meineidige *m.* krivoprisēžnik, krivo-
 rōtnik; *fem.* krivoprisēžnica, krivo-
 rōtnica.
 Meineidserinnerung *f.* opomin na na-
 slēdke krive prisēge.
 Meineidsklage *f.* tožba zavōljo krive
 prisēge.
 meinen mēniti, misliti, sōditi; (wif-
 lens sein) namērjati, hotēti (hočem);
 ich meine dozdvā se mi, zdi se mi;
 es gut mit einem — dobro za koga
 misliti, dobro komu želēti od. hotēti;
 daß will ich — to se vē da, kājpada.
 meinei-halben, =wegen, =willen *adv.*
 kar se mene tiče, od moje strani,
 zastrān oder zavōljo mene; =wegen!
 naj bo!
 Meinung *f.* mnenje, misel (-i), sodba;
 (Absicht) namēn, namēmba, namēra,
 nakāna; einer — sein, die — liegen od.
 haben kake misli biti (sem), kako misel
 imēti (imām), mēniti od. misliti kaj,
 misel koga obhāja; anderer — werden
 (iz)premisliti se; meiner — nach po
 moji misli, po mojih mislih, kakor jaz
 mēnim od. sōdim.
 Meinungsäußerung *f.* izjāva mnenja.
 Meinungsaustrausch *m.* pogōvor, po-
 mēnkovanje.
 Meinungsverschiedenheit *f.* različno
 mnenje, različnost mnenja, raznost
 mnenja, raznomiselnost.
 Meise *f.* sinica; *dem.* siničica.
 Meisen- siničji; =kasten *m.* pādalice
 od. past (-i) za sinice.

Meißenkloben *m.* precép za lovitév siníc.

Meißenschlag *m.* š. Meißenkasten.

Meißel *m.* dleto, dolbilo; *dem.* dletce. **Meißeln** dolbsti (dolbem), dlétiti, z dletom rézati (režem); izdólbsti, izdlétiti, z dletom izrézati; *impf.* z dletom izrezovati, — izdelovati.

meiß adv. največ; najbolj.

Meißanbot *n.* najvišja (najvéčja) ponúdba.

meißbegünstiget najvéčjo ugódnost uživajóč.

Meißbegünstigung *f.* najvéčja ugódmeyßbietend največ ponujajóč, kdor največ ponúja; etwas an den Meißbietenden verkaufen največ ponujajóčemu prodáti kaj, po dražbi prodáti kaj.

Meißbotvertheilung *f.* razdelitév dražbenega izkupila.

meiße (ber, die, das) največ ob. večina (mit nachfolgendem Substantiv im Gen.). **meißens**, **meißentheils** *adv.* véčjidel, večínoma; (gemeinlich) navádnó.

Meißer *m.* mojstér; nastávník; **Meißer-** mójstrski, mójstrovski.

Meißerei *f.* mójstrstvo, mojstríja.

meißerhaft mójstrski, mójstrovski; *fig.* izvrstén, izbóren, dovršen.

Meißerhand *f.* mójstrska roka; mit — po mójstrsko, mójstrski.

Meißerin *f.* mójstrovka, mójstrinja, mójstrica.

Meißerlade *f.* mójstrska skládnica.

meißern mojstríti, mojstrovati, strahovati, v strahu iméti (imám); (züt-gehn) brzdáti, krotíti.

Meißerrecht *n.* mójstrska pravica.

Meißerfang *m.* mójstrsko petje.

Meißerhaft *f.* mójstrstvo, mojstríja; (Sinnung) mojstri *pl.*; *fig.* izvrstnost, izbórnost.

Meißerstück, **Meißerwerk** *n.* mójstrsko delo, izvrstno delo, izbórnó delo.

Meißerwurj *f.* jáščerica.

Melancholie *f.* težkokórvnost, težkomiselnost; otóžnost, klávrnost, turóbnost.

Melancholiker *m.* klávrnik, turóbnéž. **melancholisch** otóžen, klavrn, turóben.

Melde *f.* lóbodya.

Meldebudj *n.* zglasilna knjiga.

melden zglásiti, oglásiti, naznaníti, jáviti, objáviti, priznaníti, prijáviti; *impf.* zglášati, oglášati, naznanjati, jávljati, objávljati; *ſich* — zglásiti se, oglásiti se, jáviti se, objáviti se; *impf.* zglášati se, oglášati se, jávljati se, objávljati se. [vredén.

meldenswert zglasítve —, naznanila

Melder *m.* zglaševávč, oglasnik.

Meldestelle *f.* priglaševališče.

Meldung *f.* zglasilo, zglasítév, naznanilo; — machen zglásiti, naznaníti, napovédati (-vém); **Meldungs-**zglasilni.

Meldungspflicht *f.* zglasilna dolžnost.

Meldungsvorschrift *f.* zglasilni predpis.

Meldzettel *m.* zglasilnica, priglasnica, zglasnica.

Melioration *f.* izboljšáva, poboljšáva, popráva. [zaklád.

Meliorationsfonds *m.* izboljšševální

Melisse *f.* melisa.

melk molžén, dojén.

Melkeimer *m.* goliša, molznik, žehtar, káblica, dojáča (Steierm.).

melken molsti ob. mlesti (molzem).

dojiti; pomólsti, pomlésti, podojiti.

Melken *n.* molženje, molža.

Melker *m.* molžec, molzáč; =in *f.*

molzájka, molznica.

Melk-safs *n.*, =gelte *f.* š. Melkeimer.

Melkkuh *f.* molzna krava, krava za molžo.

Melkschaf *n.* molzna ovca.

Melkstätte *f.* molzášče.

Melkzeit *f.* molža.

Melodie *f.* napèv, melodíja.

melodisch blagozvóčen, lepoglasén, melódičen.

Melodrama *n.* melodrama, igrokáz s spremljevánjem godbe.

Melone *f.* dinja, melóna.

Membrane *f.* opna.

Memme *f.* strahopétèc, mevža, šleva, (strahopezdljívèc).

Memoiren *pl.* spomínski zapiski *pl.*

Memorandum *n.* spomenica.

memorieren iz glave ob. na pámet se naučíti.

Menage *f.* hrana, jed (-i); eigene — machen domá kúhati; (Haushaltung) gospodárstvo, gospodinjstvo.

Menagerie *f.* menažerija, zverinják.
Menge *f.* množina, množica, obilica, obilje; (Quantität) količina, kolikost; eine ungeheure — sila, čudo (čuda), tema, ž. B. von Leuten sila ljudi, silo veliko ljudi; (Haufe) kup; (Schar) truma, krdo; in — etwas haben obilno (v obilici) kaj iméti (imám); eine solche — toliko.

mengen méšati; zméšati; (ein klein wenig) poméšati; (Trocheneš in Nassem) méšiti; uméšiti, zméšiti; sich — in etwas vtikati se, vplétati se, méšati se v kaj od. med kaj.

Menger *m.* méšavec; mesivéc; =ei *f.* méšanje; méšenje, mesitév.

Mengkorn *n.* zmesno žito, sóržica, zmes (-i).

Mengsel *n.* méšanica, zmes (-i).

Mengtheil *m.* primés (-i), primésék.

Mennig *m.* svinčena rdečica, surik.

Mensch *m.* človek; die — en ljudjé *pl.*; dem. človeček; ein armer — ubóžec, siromák, revež; ein reicher — bogatín, bogatínec; ein starer — hrust, korenjak; ein zerlumpter — capín; ein grober — neotesánec, zaróbljenec; ein ehrlicher — poštenjak; armseliger — človeče (-ta).

Mensch *n.* krščenica, služabnica, dekla; ein dickeš, ungeschicktes — donda; ein armes — reva, ubóžica.

Mensch — človeški, človečji; ljudski.

Menschenalter *n.* človeška starost, človeški rod.

Menschenantlitz *n.* človeški obraz.

Menschenbeschreibung *f.* ljudopis, popisovanje ljudi. [véc.]

Menschenfänger *m.* ljudolov, ljudolóv.

Menschenfeind *m.* ljudomrzec, odljudnik, sovražnik ljudi; =in *f.* odljudnica, sovražnica ljudi. [dén.]

Menschenfeindlich ljudomržen, odljudni.

Menschenfeindlichkeit *f.* ljudomrznost, odljudnost.

Menschenfresser *m.* ljudožer, ljudojed, pesján, ljudožeréc, ljudojédéc.

Menschenfreund *m.* človekoljub, ljudoljub, človekoljubec, ljudoljubec; =in *f.* človekoljuba od. ljudoljuba ženska.

Menschenfreundlich človekoljuben, ljudoljuben, priljuden, ljudomil.

Menschenfreundlichkeit *f.* človekoljubje, ljudoljubje, priljudnost.

Menschengedenken *n.* pámetovanje od. pómnenje ljudi; seit — od pámtiveka, odkár ljudjé pómnijo, — pámetijo.

Menschengesühl *n.* človeški čut, človeško čuvstvo.

Menschengeschlecht *n.* človeški rod, človeštvo.

Menschengestalt *f.* človeška podoba.

Menschenhai *m.* morski šóm, morski volk, požerin.

Menschenhand *f.* človeška roka.

Menschenhandel *m.* trgovánje z ljudmi.

Menschenhändler *m.* ljudotřžec.

Menschenhaß *m.* őrt —, mržnja do ljudi, ljudomrznost.

Menschenkenner *m.* poznavátelj ljudi; =in *f.* poznaváteljica ljudi.

Menschenkind *n.* sin človeški.

Menschenkoth *m.* človečjak.

Menschenleben *n.* človeško življenje, človeški vek.

Menschenleer brezljúden, brezljúdnat.

Menschenmenge *f.* množica od. truma ljudi.

Menschenmöglich vse, kar je človeku mógóce, kar je le mógóce.

Menschenmörder *m.* človekomórc, ljudomórc, ljudomórec; =in *f.* ljudomórika, ljudomórnica.

Menschenraub *m.* ljudorópstvo, ljudográbstvo, ljudokrádstvo.

Menschenräuber *m.* ljudokrádec, ljudográbéc.

Menschenstolz neljuden, odljuden, boječ se ljudi. [nost.]

Menschenstolz *f.* neljudnost, odljudnost.

Menschenstolzer *m.* ljudodéréc, človekodéréc; =ei *f.* ljudodérstvo; =in *f.* ljudodérka.

Menschensohn *m.* sin človeka, sin človeški.

Menschenverstand *m.* človeški razúm, človeška razúmnost od. pámet (-i).

Menschenwerk *n.* človeško delo, delo človeških rok.

Menschheit *f.* človeštvo, človeški rod; die — annehmen učlovečiti se, počlovečiti se; die — ablegen pozíviniti se. menschlich človeški, človečji; Irren ist — vsakdo se lahko zmoti.

Menšljchkeit *f.* človečnost. [véčba. **Menšchwerdung** *f.* učlovečenje, učlo-
Menstruation *f.* mesečno čišćenje, me-
secína; die — haben mesečno iméti
(imám).

Mensur *f.* menzúra, mera; razstój.
Mentor *m.* vodník, svetovávéc, méntor.
mephitíšký zadúšen, dušilěn.

Mercantil- trgovínski.

Mercantilbeisitzer *m.* prisédník trgo-
vinskega sodíšča.

Mercantillbuchführung *f.* trgovínsko
knjigovódstvo.

Mercantillgericht *n.* trgovínsko sodíšče.
mercantillíšký trgovínski, kupčijíski.

Mercantillstil *m.* trgovínski slóg.

Mercur *m.* Merkúr, Merkúrij.

Mergel *m.* lápor; **Mergel-** láporjev.
mergelartíg láporast.

Mergelboden *m.*, **Mergelerde** *f.* lápora-
sta tla *pl.*, láporasta zémľja.

Mergelriebe *f.* melína.

Mergelschiefer *m.* opóka.

Meridian *m.* poldnévník, meridián;
=gebirge *n.* poldnévníško pogórze; =kreis
m. poldnévníkov krog; =linie *f.* pol-
dnévna črta, poldnévnica.

meridional poldnévén, poldánski, me-
ridionalén.

Merinoschaf *n.* ovca merínovka.

meritoríšký zaslúžen; stvarén; — e
Entscheidung rászódba v glavni stvari,
— v bístveni stvari.

Merk *m. n.* známka, známenje; *dem.*
známenjece; um ein Merkchen weiter
za spoznánie napréj.

merkbar opázén, čutén.

merken zapáziti, opáziti, zaznáti;
impf. opázati, zaznávati; čútiti; za-
čútiti; — auf jemanden páziti, glédati
na koga, čúti (čujem) nad kom; (be-
zeichnen) zaznámiti, zaznámenjati;
impf. zaznámljati, zaznamenjevati;
síh — zapómneti (-im) sí, v spómnu
od. v pámeti ohrániti sí; — lassen
vedéče storiti, na znanje dati; *impf.*
na znanje dajáti; man merkt es ihm
znati mu je.

merkenswert spómína vredén.

Merkharn *n.* préjica —, nit za za-
námljanje.

merklich znatén, očitén, čutén.

Merkmal *n.* známenje, znak, priznák.
Merkwort *n.* spómínska beséda.

merkwürdig znamenit, znamenitén,
pomenit, spómína vredén; neobíčen.
Merkwürdigkeit *f.* znamenítost, pome-
nítost; neobíčnost.

Merkzeichen *n.* známenje, znak, za-
známek, značka.

Merle *f.* kos.

Mesalliance *f. j.* Míššheirat.

Mess- mašni; (den Fahrmarkt be-
treffend) séjemski, semánji.

Messamt *n.* peta od. vélika maša.

Messapparat *m.* merski aparat, me-
rilna prípráva.

Messband *n.* merski trak.

messbar merljív, izmérén.

Messbudy *n.* mašne bukve *pl.*, mašna
knjiga.

Messe *f.* maša; — lesen maševati;
(Fahrmarkt) seménj, séjem.

messen mériti; izméríti, premériti;
síh — mériti se, kósati se, izkúšati
se; gemeinsener Befehl odlóčno povélje,
ostro povélje.

Messen *n.* mérjenje, méritév.

Messenstiftung *f.* mašna ustanóva.

Messer *m.* meréc, merívéc, mérjavéc;
(Geometer) zemljemér, zemljemeréc.

Messer *n.* nóz; *dem.* nožek, nožíč,
nožíček; (Schnappmesser) sklepec, mí-
héc, pipec, (krošljek); schledtcs — krza,
(Federmesser) peréšník. *pl.*

Messerbefehl *n.* obódek za nóz in vilice
Messerfläche *f.* nózeva plošča.

Messerheft *n.* nožev držáj, nózevo dr-
žálo, nožíšče, (črenjé *f. pl.*)

Messerklänge *f.* nózevo rezílo.

Messerrücken *m.* nožev hrbét, nožev
rob, (taub, teláb).

Messerscheide *f.* nóznica.

Messersdmied *m.* nožár; Messersdmied-
nožárski; =handwerk *n.* nožárstvo.

Messersdmiedf. rezína, nózeva ostrína.

Messerspiße *f.* nožev řt, nózeva konica.

Messersstich *m.* zbodľaj z nožem; einem
einen — veršeten z nožem koga zbosti
(zbodem) od. ubósti.

Messfreiheit *f.* séjemská pravica od.
svobóšcina, pravica sejmovánja.

Messgeld *n.* (für das Meissen) plačilo
za mérjenje, mernína; (daš auf der

Mefse gelöbte Geld) na sejmu izkúp-
ljeni —, iztřzeni denár; (daß für die
Mefse beftimmte Geld) denár za seměnj,
semnjina.

Mefsgeräth *n.* mašna opráva, mašna
pripráva.

Mefsgeschenk *n.* seměnj, semnjina.

Mefsgewand *n.* mašna obléka.

Mefsglückchen *n.* mašni zvonček.

Mefshemd *n.* mašna srajca.

Mefſſias *m.* Meſija; (der Gejalbte)
maziljenec.

Mefſing *n.* ruména od žolta med (-i),
(mésing); Mefſing meden, (mésingast).

Mefſingblech *n.* medna ploščešina.

mefſingen meden (-ena, -eno), (més-
ingast).

Mefſinghandel *m.* kupčija z medj,
medninarstvo.

Mefſingware *f.* medenina, roba iz
zolta medi.

Mefskette *f.* merski lanec.

Mefskunde *f.* merstvo, zemljemerstvo.

Mefſleute *pl.* sejmovánci, sejmárji,
sejmárji *pl.*

Mefſmark *m.* sejmišče, semnjišče.

Mefſner *m.* cercovník.

Mefſpapier *n.* sveta maša, darovánje
svete maše.

Mefſprieſter *m.* maševávec, mašnik.

Mefſruthe *f.* merska pálica.

Mefſſchnur *f.* merska vrvca.

Mefſſlange *f.* merski drog.

Mefſtiſch *m.* merska miza.

Mefſtuch *n.* (*corporale*) telésnik.

Mefſwerkzeug *n.* mersko oródje.

Mefſzeit *f.* seměnj, sejmjski čas.

Mefſtze *m.* meštic, mešanec; *f.* me-
stica, mešanka.

Metall *n.* kovina; Metall- kovinski.

metallartig kovinast.

Metalliegierung *f.* zlit (-i), zlitěk.

metallen kovinski.

Metaller; *n.* kovinska ruda.

Metallfarbe *f.* kovinska bárva.

metalliſch i. metallen.

Metallmünze *f.* kováni denár.

Metallographie *f.* kovopíše.

metallographiſch kovopíše.

Metalliſchriſt *f.* kovopis.

Metallurg *m.* kovoznánc, kovoslóvec;
rudoslóvec, rudoznánc.

Metallurgie *f.* kovoznántvo, kovo-
slóvje; rudoslóvje. [vén.

metallurgiſch kovoznánski, kovosló-
Metallwährung *f.* kovinska vrednóta,
kováni denár.

Metallwert *m.* (der Münze) kovinska
vrednost (denárja).

Metamorphose *f.* izpremenitěv, pre-
tvór, preobrázba.

metamorphoſieren izpremeniti, pretvo-
riti, preobráziti; *impf.* izpreminjati,
preobraževati.

Metapher *f.* metafóra, prenósba, pre-
metaphoriſch metafóren, prenósěn.

Metaphraſe *f.* metafráza, opis.

Metaphyſik *f.* metafizika.

Metaphyſiker *m.* metafizik.

metaphyſiſch metafizičen.

Metathefe *f.* metáteza, preděvěk, pre-
stavitěv.

Meteor *n.* meteór, izpodnébna pri-
kázěn (-i).

Meteorreifen *n.* izpodnébno želézo.

meteorifch izpodnéběn.

Meteorolith, Meteorſtein *m.* meteorol-
it, izpodnébnik.

Meteorologie *f.* meteorologija, vre-
menoslóvje.

Meſer *n.* m. mešer.

Meſermaß *n.* métrska mera.

Meſſ *m.* médica.

Meſſhede *f.* métda, pot, način; (Wehr-
meſſhede) način učénja, učba.

Meſſodik *f.* métdika, učbenják.

meſſodiſch métdičěn, učben.

Meſſſieder *m.* médičar, medár.

Meſſier *n.* poſel, rokodélstvo, služba,
poklic. [ba.

Meſtonymie *f.* metonimija, preimém-

Meſtrik *f.* métrika, stihoslóvje.

meſtriſch métričen.

Meſropole *f.* metropóla, prvostólnica.

Meſropolit *m.* metropolit, prvostól-
nik, nadškóf.

Meſropolitan- prvostólni.

Meſtrum *n.* metrum, mera stihom

Meſſe *f.* (Frühmeſſe im Advent) zor-
nica, svitnica, játrnjica; (Chriſtmeſſe)
pólnočnica.

Meſſe *f.* vlačúga, kúrba; (Maß) i.
Meſſen.

Meſſelci *f.* klanje, pobój.

mešeln klati (koljem), pobijati.
 Mehen *m.* vagán; ($\frac{1}{2}$ Mehen) mérník.
 mehenweise *adv.* na vagáne, na mérníke.
 Mehger *m.* mesár; Mehger- mesárski;
 =-ei *f.* mesárstvo; =in *f.* mesarica.
 Meuchelmord *m.* zavrátni umòr.
 Meuchelmörder *m.* zavrátni morívèc;
 =in *f.* zavrátna morívka.
 meuchelmörderisch zavrátèn.
 meucheln zavrátno delati; zavrátno umoriti.
 Meuchler *m.* s. Meuchelmörder.
 meuchlerisch s. meuchelmörderisch.
 meuchlings *adv.* zavrátno, po zvijáči.
 Meute *f.* (v. Hunden) tropa.
 Meuterei *f.* upòr, pùnt, vstája, krámola, métež; es entstand eine — unter den Soldaten vojáki so se uprli, — vzdignili zoper
 Meuterer *m.* upòrník, púntar, vstájnik, métežník. [žen.
 meuterisch upòrèn, púntarski, métežno srednji.
 Mezzosopran *m.* polusoprán.
 Miasma *n.* kužnina, kužilo.
 mitauen mijávkati, mávkati.
 Mianen *n.* mijávkanje, mijávèk, mávkanje.
 Mieder *n.* modre, živótèc, oplèèèk.
 Miene *f.* obráz, lice; eine — machen držati (držím) se; lächelnè — smehljajòè obráz, nasmèhljaj, namúžèk; eine lächelnè — machen smehljáti se; nasmèhniti se, namúžniti se; unwillige — mrda, namúžèk, kisel obráz; eine unwillige — machen mrdati se, mrdo napénjati; namrdati se, mrdo napéti (-pnèm); eine verbrießliche — machen mulo nòsiti; eine weinerliche — machen na jok se držati (držím), emériti se; eine finstere — machen temno od. grdo glédati; — poglédati; in jemandes — lejen z obráza od. na obrázu komu brati (berem).
 Miensspiel *n.* obrázne kretnje *pl.*, krétanje obráza, mimika.
 Mißmuthel *f.* klápavica.
 Miet- najémni.
 Miete *f.* najèm, najèm; zur — wohnen gostovati (pri kom); (Wohnung) najémšèina, najémnina.

mieten najéti (nájmem), v najèm vzéti (vzámem); *impf.* najémáti, v najèm jemáti (jémám).
 Mieter *m.* najémèc, najémavèc.
 Mietgeld *n.* najémšèina, najémnina; gostášèina.
 Miething *m.* najémnik.
 Mietlohn *m.* mezda.
 Mietmann *m.* najémèc; najémnik.
 Mietordnung *f.* najémni red.
 Mietvertrag *m.* najémna pogòdba.
 mietweise *adv.* najémoma, najémno.
 Mietwohner *m.* gostáè; =in *f.* gostáèica.
 Mietzeit *f.* najémna doba.
 Mietzins *m.* najémšèina, najémnina; gostášèina; =gulden *m.* najémnínski goldinar.
 Migräne *f.* migréna, enostránski glavobòl.
 Mikrokosmos *m.* mali svet, svet v malem; èlovek.
 Mikrometer *n.* drobnomèr; =schraube *f.* drobnomèrni viják.
 Mikroskop *n.* drobnogled, drobnovid.
 Milbe *f.* pršica, grinja.
 milbig pršiv.
 Milch *f.* mleko, (zvara); (der milchweise Saft mancher Pflanzen) mleèèk, mleèni sok; (erste Milch nach der Geburt) mlezva, mlézivo; geronnene — sesèdeno od. usèdeno mleko, usèdenica, zvara; zu flüße geivordene — usírjeno od. zasírjeno mleko; frischè — oprèсно od. siròvo mleko; abgerahmte — posnèto mleko; Milch- mleèni, mlècarski, za mleko, kakor mleko.
 Milchbart *m.* prva brada, podlásci *pl.*, mah; er hat erst einen — šele mah mu raste oder pogánja (na bradi); (Person) golobradèc.
 milchbärtig golobrad, komur šele mah raste.
 Milchbaum *m.* s. Rißbaum.
 Milchbehältnis *n.* mleèna posòda, posòda za mleko. [pogáèa.
 Milchbrat *n.* krùh z mlekom umèšen.
 Milchbruder *m.* sodojènèc, mleèni brát, navrstník.
 Milchbrustgang *m.* prsni mezgovòd.
 Milchcur *f.* leèba z mlekom, zdravítèv z mlekom.

milchen molžen, dožen.

Milcher, Milchmer *m.* mlečnjak.

Milchesser *m.* mlekojéděc.

Milchfrau *f.* mlékariča.

Milchgette *f.* molznjak, golída, káb-
lica, žehťar, dojáča. [druga.

Milchgenossenschaft *f.* mlékarska zá-

Milchglas *n.* čaša za mleko; mlečno
steklo.

Milchhandel *m.* trgovína z mlekom,
mlékárstvo; den — betreibet mlékáriti.

Milchhändler *m.* mlékar.

milchig mlečen, mlečnat, mlekovit.

Milchkaffee *m.* bela kava, kava z
mlekom.

Milchkammer *f.* mlékarnica, mléčnica.

Milchkanne *f.* mlečni vrč, mlečnik.

Milchkuh *f.* molzna ob. dojna krava,
krava za molžo.

Milchmagd *f.* kavarica.

Milchmann *m.* mlékar.

Milchmarkt *m.* mlečni tǎg.

Milchmesser *m.* mlekomer.

Milchnapf *m.* látvica (za mleko).

Milchquarz *m.* mlékovec.

Milchrahm *m.* smétana, vrhnje.

milchreich mlečnat, mlekovit.

Milchsaft *m.* (bei den Gerädſen) mle-
ček, mlečni sok; (bei erste im Früh-
jahr) mézga.

Milchsäure *f.* mléčna kislína.

Milchstrich *m.* mléčna pena.

Milchstrank *m.* omára za mleko.

Milchschwester *f.* sodojénka, mlečna
sestra.

Milchstern *m.* (bot.) ptičje mleko.

Milchsteuer *f.* mlekovína, mlečnina.

Milchstraße *f.* rimska cesta.

Milchsuppe *f.* mléčna juha ob. polívka.

Milchtopf *m.* loněc za mleko, mlečni
loněc.

Milchtruch *n.* cedilo za mleko.

Milchverkauf *m.* prodája mleka, mlé-
karstvo.

Milchweib *n.* mlékariča.

Milchwirtschaft *f.* mlékárstvo; die —
betreiben mlékáriti. [ček.

Milchzahn *m.* mlečnik, mlečnjak, ril-
mild, milde mil, milosten, milostliv;
(freundlich) prijážen, priljáděn; (wohl-
thätig) dobrótljiv, darežljiv; (zart, sanft)
nežen, krotěk; (weich, geschmeidig) me-

hěk, gibčěn, lágoděn, voljěn; milde
Stiftung milodárna ustanóva, zadúš-
bina; —e Hand dobrótljiva roka; —es
Obst sladko sadje; —er Wein sladko
ob. gladko vino; —er Regen pohlévěn
dež; —es Klima milo ob. mehko pod-
něbje.

Milde *f.* milóta, milostljivost; pri-
jáznost, priljúdnost; dobrótljivost, da-
režljivost; nežnost, krotkóst; meh-
kóst, giběnost.

Milderer *m.* polajševátelj, blažítelj.
mildern lájšati, blážiti; olájšati, po-
lájšati, zlájšati, ublážiti; *impf.* olajše-
vati, po-, zlájševati, ublaževati; (die
Strafe) znižati, zmanjšati; *impf.* zni-
ževati, zmanjševati; sein Schmerz hat
sich gemildert odléglo mu je; mitbernd
ublaževálen, olajšilen.

Milderung *f.* olajšáva, polajšáva, olaj-
šilo, polajšilo; znižba, zmanjšáva.

Milderungsgrund *m.* olajšilni razlóg,
ublaževálni razlóg.

Milderungsmittel *n.* olajšilo, blažilo.

Milderungsumstand *m.* olajšujóča —,
olajšilna okólnost. [ljen.

mildherzig milo-, blagosrěčen, usmí-
lilbhérzigheit *f.* milosrěnost, blago-
srěnost, usmiljenost.

mildreich mil, milostiv, milostivěn.
mildthätig milodárěn, dobrótljiv, do-
brodělěn.

Mildthätigkeit *f.* milodárnost, dobrót-
ljivost, dobrodélnost.

Militär *n.* vojaštvo, vojništvo, vojáki
pl.; (Soldatenstand) vojaščina; Milit-
tär- vojaški.

Militärappellationsgericht *n.* vojaško
prizívno sodišče.

Militärärar *n.* vojaški erár, — zaklad.

Militärarzt *m.* vojaški zdravnik.

Militärbeamte *m.* vojaški urádnik.

Militärbildungsanstalt *f.* vojaško izo-
braževališče. [nik.

Militärcapellmeister *m.* vojaški kapel-
Militärcharakter *m.* vojaški čin.

Militärcommandant *m.* vojaški po-
veljnik. [stvo.

Militärcommando *n.* vojaško povélj-

Militärcorps *n.* vojaški voj.

Militärdienst *m.* vojaška služba.

militärdienſtlich vojaškoslúžben.

Militärburchzugsgebür *f.* vojáška prehodnina.

Militäreinquantierung *f.* vojáška nastanitëv.

Militärerziehungsanstalt *f.* vojáško vzgajališče.

Militärevxecution *f.* izvršitëv od. eksekúcija z vojáško pomočjó. [uskók.

Militärflüchtling *m.* vojáški begün od.

Militärgericht *n.* vojáško sodišče.

Militärgrenze *f.* vojáška gránica oder krajina. [voják.

Militärindividuum *n.* vojáška oseba,

Militärinstitut *n.* vojáški zavod.

militärisch vojáški, vojníski.

Militärjahr *n.* vojáško leto.

Militärmacht *f.* vojáška moč (-i); vojníška držáva.

Militärmannschaft *f.* vojáško moštvo; prosti vojáki.

Militärpass *m.* vojáška prehodnica.

Militärpflicht *f.* vojáška dolžnost, dolžnost vojáske službe.

militärpflichtig vojáščini zavëzan.

Militärplahcommando *n.* vojáško mestno povëljstvo.

Militärpolizeiwache *f.* vojáška policijska straža.

Militärstationscommando *n.* vojáško postájno povëljstvo. [zan.

militärstellungspflichtig nabóru zavë-

Militärstiftung *f.* vojáška ustanóva.

Militärtaxe *f.* vojáška taksa, vojarina.

Militärverpflegsbeamte *m.* vojáški oskrbovalni urádnik. [pl.

Miliz *f.* národna vojska, brámbovci

Milliarde *f.* milijárda.

Million *f.* milijón.

Millionär *m.* milijónár.

millionenweise *adv.* na milijóne.

Milz *f.* slezéna, vránica; Milz slezënični, vránični.

Milzanschwellung *f.* otók slezéne.

Milzbeschwerung *f.* tíščanje na slezëni.

Milzbrand *m.* vránični prisad, sájavëc, ãrm, ãrmnica, volčič.

Milzentzündung *f.* vnetje slezéne ob. vránice.

milzig slezënat, vráničen.

milzkrank na slezëni (vránici) bolán.

Milzkrankheit *f.* bolëžen (-i) na slezëni ob. na vránici.

Milzkraut *n.* slezeničnik, slezenóvo zelje.

Milzsucht *f.* slezënica, vráničnica.

milzsüchtig slezënat, vráničast.

Milzweh *n.* bolečina na slezëni oder na vránici.

Mime *m.* mímik.

Mimik *f.* mímika.

mimisch mímičën.

Mimose *f.* mimóza.

minder *adv.* manjši; *adv.* manj; nicht — nič manj, ne manj, ravno takó, práv takó.

Minderheit *f.* manjšina.

minderjährig nedolëtën; malolëtën, nedorástël.

Minderjährige *m.* nedolëtник; malolëtник.

Minderjährigkeit *f.* nedolëtčnost, malolëtčnost, nedorástlost.

mindern manjšati; z-, pománjšati; *impf.* zmánjševati, pománjševati; (er-

niebrigen) znižati; *impf.* zniževati; sich — manjšati se; zmánjšati se, odjénjati, odléči (-lëzem); *impf.* zmánjševati se, odjenjevati, odlégati.

Minderung *f.* znižba, zmánjšáva.

Minderjahr *f.* j. Minderheit.

mindest najmanjši, najnižji, zadnji; nicht im — en celó nič, práv nič, čisto nič; zum — en vsáj, najmanj.

Mindestmaß *n.* najmanjša izmëra.

mindestens *adv.* vsáj, najmanj.

Mine *f.* podkóp, prekóp; (im Bergwerk) röv, rudoröv.

minen podkópati (-kópljem), podkópe napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati od. naprávljati.

Mineral *n.* rudnina, mineral; Mineral- rudnínski, mineralni.

Mineralbad *n.* rudnínska kopel (-i).

Mineralien cabinet *n.* rudnínski oder mineralni kabinet.

Mineralienkunde *f.* rudninoznánstvo.

mineralisch rudnínski, mineralni.

Mineralog *m.* rudninoznánëc, mineralóg; —ie *f.* rudninoznánstvo, mineralógija.

Mineralöl *n.* rudnínsko olje.

Mineralquelle *f.* slátina, rudnínski studëncë.

Mineralreich *n.* rudnínstvo.

Mineralwasser *n.* rudninska voda, rudnica, slatina.

Miner *m.* minér, podkópnik.

Miniatur *f.* drobna slika, miniatúra. minieren podkópati (-kópljem), podkópe napraviti; *impf.* podkopávati, podkópe delati od. napravljati.

Minierhund *f.* podkopoznástvo; rovoznánstvo.

Minimalcensus *m.* najmánjše cenilo, najmánjša cenitěv.

Minimalerinkommen *n.* najmánjši dohódky *pl.*

Minimum *n.* najmánjše, najmanjšina, najmánjši del.

Minister *m.* ministěr; — deš Innern ministěr nótranjih stvari; — deš Außern ministěr vnanjih stvari; — für Cultus und Unterricht ministěr za bogočástje in uk zc.

Ministerial- ministrski, ministeriální. ministeriell ministrski, ministrstven.

Ministerium *n.* ministrstvo.

Ministrant *m.* ministránt, mašni strežnik.

Minne *f.* ljubáv (-i), ljuběžen (-i).

Minnedichter *m.* pesnik ljubávi od. ljubězni.

Minnefied *n.* pesěm (-i) o ljubězni, ljubávna pesěm (-i).

minnen *f.* lieben.

Minnefänger *m.* pevěc ljubávi, pevěc ljubězni.

Minorat *n.* predstvo najmlájšega, minorát.

minoren *f.* minderjáhrig.

Minores *pl.* manjši blagoslóvi *pl.*

Minorit *m.* minorít.

Minorität *f.* manjšina.

Minotaurus *m.* Minotaurus (napól človek, napól bik).

Minuend *m.* zmanjševáněc, minuend.

Minuendolicitation *f.* manjševálna dražba.

minus *adv.* mánj, mènj.

Minuszeichen *n.* manjšáj (-).

Minute *f.* minúta; Minuten- minútni.

Minutenzeiger *m.* minútni kazávěc.

Mirze *f.* meta. [bora.]

Mirabelle *f.* miraběla, francóska cí-

Mirakel *n.* *f.* Wunder.

Misanthrop *m.* ljudomrzěc, odljúdnik.

Misanthropie *f.* ljudomrznost, odljúdnost.

misanthropisch ljudomrz, odljúdn.

Miscellen, Miscellaneen *pl.* raznotérosti *pl.*, mnogovrstnosti *pl.*, raznoličnosti *pl.*

mischbar pripravěn za měšanje, kar se da měšati.

Mischehe *f.* měšani zakon.

mischen měšati; změšati, preměšati; (ein wenig —) poměšati; sich — unter ... měšati se med ... , vtíkati se v ... , vplětati se v ... ; gemischt, Mißch- měšan, měševít.

Mischer *m.* měšavěc; = in *f.* měšavka.

Mischfutter *n.* měšanica, zmes (-i).

Mischkorn *n.* sóržica.

Mischmasch *m.* zmešnjáva, kolobócija, zbroda, čobódra.

Mischtrank *m.* měšanica.

Mischung *f.* měšanje; (das Gemischte) měšanica, zmes (-i).

Mischungsrechnung *f.* zmesni račún.

miserabel *f.* erbármlich.

miserere! usmili se! pomilúj!

Miserere *n.* (Strafh.) bljuvánje lástnega blata.

Mispel *f.*, Mispelbaum *m.* nešplja.

Miß *f.* góspica, gospodična.

miß- ne-, raz-, zlo-, nápačno, krivo.

mißachtet prezírati, zaničevati.

Mißachtung *f.* prezíranje, zaničevánje, prezírnost.

mißachtungsvoll, mißachtend prezírěn, prezírljiv.

Mißal *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.

Mißbildung *f.* nestvór.

mißbilligen ne odobriti; *impf.* ne odobrávati, grájati.

Mißbilligung *f.* neodobrávanje, grájanje, graja.

Mißbrauch *m.* zlorába; (tadelhafter Brauch) razváda.

mißbrauchen na zlo obrńiti; *impf.* na zlo obráčati, zlorábiti.

mißbräudlich zloráběn, razvádn.

Mißcredit *m.* slabi glas, slabo imé (-na); in — bringen ob doběr glas od. ob dobro imé pripraviti, očrńiti;

in — kommen zaúpanje od. dobro imé izgubíti.

mißsdeuten nápak od. krivo razložiti, naróbe razuměti, v hudo obrniti od. zaviti (-vijem); *impf.* nápak od. krivo razlágati, naróbe tolmáčiti, v hudo obráćati od. zavijati.

mißsdeutung *f.* krivo od. nápačno razláganje, — tolmáčenje, — obráćanje. mißen pogrěšati (kaj), biti (sem) brez česa.

mißserfolg *m.* slabi uspěh od. izíd.

mißsernte *f.* slaba létina.

mißsethat *f.* hudodělstvo, zločinstvo, pregrěha.

mißsethäter *m.* hudodělec, hudodělnik, zločiněc; =in *f.* hudodělka, hudodělnica, zločinka.

mißsfall *m.* nezgóda, nezgóděk.

mißsfallen ne ugájati, ne dopádati (se), ne dopásti (-padem), ne biti (sem) po volji, — pogódu, — všeč; bieš mißsfiel ihm to je zaméřil od. za zlo vzal, to se mu je za malo zdelo.

mißsfallen *n.* nedovóljstvo, nezadovóljstvo; er hat daran — to mu ne ugája, ne godí, ni všeč.

mißsfallig nedopadljiv, neugóđen, nevsěčen, neljub; sich — machen zaméřiti se (komu), v zaméro priti (přidem) pri kom.

mißsform *f.* nápačna od. izkažena oblíka (podóba), pokvéka, spaka.

mißsformen spáćiti —, izkazíti oblíko. mißsgebären splavíti, negóдно porodíti, izpovíti (-vijem); porodíti nakáznika.

mißsgebilde *n.* potvára.

mißsgeburt *f.* izpovítěk, negóдни porod; (daš unzeitig Geborne) negódnik, spaček, nakáza.

mißsgeſchick *n.* nezgóda, nesrěća.

mißsgeſchöpf *n.* spaka, spák, spaček, nakáza.

mißsgeſtalt *f.* nespodóba, pokvéka, nagrěda.

mißsgeſtaltet nakázěn, spačen, pokvéčen; — er Menſch nakáznik, pokvéka.

mißsglücken izpodletěti (-letím), ponesrěćiti se; *impf.* izpodlětati.

mißsgunnen zavídeti, ne privošćiti; *impf.* zavídati, ne privošćevati.

mißsgriff *m.* zmota, pomóta, pogrěšek; einen — thun zmótiti se, grešiti.

mißgunſt *f.* zavíst (-i), zavídnost, ne-navídnost.

mißgünſtig zavístěn, zavidljiv, ne-navíđen.

mißhandeln (einen) hudó od. grdó (s kom) ravnáti od. deláti, gnjáviti (koga).

mißhandlung *f.* hudo od. grdo ravnanje (s kom), gnjávljenje.

mißheirat *f.* nepristójna ženítěv od. možítěv.

mißhellig nesoglásěn, neslózěn.

mißhelligkeit *f.* nesoglásje, neslóz-nost.

mißion *f.* misíjon.

mißionär *m.* misíjonár. [létina.

mißjahr *n.* nerodovítno leto, slaba mißkauf *m.* okúp; einen — machen okúpiti se, prepláćati kaj.

mißkennen slabo od. malo poznáti (-znám), mótití se (o kom od. zastrán koga).

mißklang *m.* nesoglásje, neubránost, zlovóčje.

mißklingen zlo zveněti, — zveněćati (-ím), ne ujémáti se, ne ubíratí se.

mißlaunig čeměřěn, zlovóljěn, tožljiv.

mißlaunig *m.* čeměrník, tožljivěc.

mißlaut *m.* zloglásje, neubrání glas.

mißlauten *s.* mißklingen.

mißlied nepřijětěn, nepovóljěn, mučěn, nevářěn.

mißliebíg nepřijúbiljěn.

mißlingen izpodletěti, ne izíti (-íde) se po godu, pokazíti se, izjalovíti se, ponesrěćiti se; *impf.* izpodlětati, slabo se izhájati.

mißmuth *m.* nevólja, nevóljnost, zlovóljnost.

mißmuthig nevóljěn, zlovóljěn.

mißrathen *s.* mißklingen.

mißstand *m.* nepřilíka, nepřilíčnost. mißstimmig zlovóčěn, neubrán, neskláđen; *fig.* zlovóljěn.

mißstimmung *f.* nesoglásnost, neubránost, neskládnost; zlovólja; in — verjeßen ozlovóljiti.

mißton *m.* zloglásje, zlovóčje; neubrání od. neskládni glas.

mißtönen zlo zveněti, ne skládati se, ne strínjati se, ne ujémáti se.

mißtrauen ne zaúpáti, ne zanášati se (na koga); ne zaněsti (-něsem) se.

Miſtrauen *n.* nezaúpanje, nezaúp-
nost, nedóvrje.
miſtrautiſch nezaúpën, nezaupljiv,
nedóvérën.
Miſsvergnügen *n.* čemérnost, nezado-
vóljnost.
miſsvergnügt čemérën, zlovóljën.
Miſsverhältniſ n. nerazmérnost, ne-
razmérje.
miſsverſtanden nápačno od. krivo raz-
úmljen.
miſsverſtändlich kar se lahko nápačno
(krivo) razúme.
Miſsverſtändniſ n. neporazúmëk, ne-
ſporazuménje, nápačna rozuméva.
miſsverſtehen nápak, krivo, naróbe
od. ne prav rozuméti; *impf.* nápak,
krivo od. naróbe rozumévati.
Miſswachs *m.* huda létina, neobróda.
miſswollen zlo od. hudo želéti (komu).
Miſt *m.* gnoj, smeti *pl. f.*; daſ iſt
nicht auf demem — e gewachſen to ni
iz tvoje glave; *Miſt-* gnojni.
Miſtbeet *n.* gnojna greda, gnojnik,
gredičnjak.
Miſtel *f.* oméla.
Miſtelbroſſel *f.* carar, drskáč.
miſten (*Miſt, Roſt*) von ſich geben)
srati (serjem); usráti se, pokidati se,
onesnážiti se; (den Miſt auß d. Stalle
ſchaffen) kidati; izkidati, pokidati; (den
Acker) gnojiti; pognojiti.
Miſtfliege *f.* gnojna muha.
Miſtgrube *f.* gnojna jama.
Miſthaken *m.* kopáča, kopačica.
Miſthauſe *m.* gnojſiſče, smetiſče, go-
milo; kúp gnojá od. smeti.
Miſtjaudje *f.* gójnica.
Miſtkäſer *m.* govnač, govnobrbëc.
Miſtkorb *m.* gnojni koš.
Miſtlaſche, Miſtpfühe *f.* gójnica, gnojna
kaláža.
Miſtſchauſel *f.* gnojna lopáta.
Miſtwagen *m.* gnojni voz, voz za
smeti.
mit *praep. s.* z (ž); — *Fleiſſ* nalaſč;
— *Furcht* stráhoma; — *nichten* nikákor
ne, po nobëni cení; in *Zuſammenſeß.*
durch so- oder durch den *Weiſſ* s kom
vred.
Mitangeſlagte *m.* soobtóženec; *f.* so-
obtóženka.

mitarbeiten sodelovati, s kom vred
délati.
Mitarbeiter *m.* sodelavëc; =in *f.* so-
délavka.
Mitauffeher *m.* sonadglédnik, sonad-
zórnik.
mitbegreifen soobsëci (-sežem), *impf.*
soobsézati.
Mitbegründer *m.* soustanovítelj.
Mitbenützung *f.* ſoporába, soužívanje.
mitberechtigt ſoupravíčen.
Mitberechtigte *m.* ſoupravíčenëc.
Mitbeſchuldigte *m.* soobdolženec; *f.*
soobdolženka.
Mitbeſitz *m.* ſoposëst (-i).
Mitbeſitzer *m.* ſoposëstnik; =in *f.* ſo-
posëstnica.
mitbeten mólití s kom vred.
Mitbeſtelligte *m.* sodeléznik.
Mitbevollmáchtigte *m.* ſopooblaſčënéc.
mitbewerben ſich próſiti s kom vred.
Mitbewerber *m.* ſoprosítelj.
mitbringen s ſebój prinëſti (-neſem),
impf. — prináſati; (auf dem Wagen)
pripéljati (-péljem); (die Familie) s
ſebój vzeti (vzámem), *impf.* — jemáti
(jémlem).
Mitbruder *m.* ſobrát, pobrátim.
Mitbürge *m.* ſopórok.
Mitbürger *m.* ſomeſčän; (d. Staates)
sodrzávljan; =in *f.* ſomeſčánka; so-
drzávljánka.
Mitbürgerschaft *f.* ſomeſčánſtvo; so-
drzávljánſtvo.
Mitbürgſchaft *f.* ſoporóſtvo.
Mitdriſt *m.* ſokriſtján; =in *f.* ſo-
kriſtjána.
Miteigenthum *n.* ſoláſt (-i), ſolaſtina.
Miteigenthümer *m.* ſolaſtník; =in *f.*
ſolaſtница.
miteinander *adv.* skúp, ſkapaj, drug
z drugim.
Miterbe *m.* ſodédič, ſodédnik; *Mit-
erbin f.* ſodédnica.
mitessen jeſti (jem) s kom.
Miteſſer *m.* ſojédëc; zakóžni črv.
mitfahren péljati (péljem) se s kom.
mitfertigen ſopodpíſati.
Mitfinder *m.* ſonajdítelj.
Mitgabe *f.* dota, jutrnjina, prinòs;
(in Waren) bala.
Mitgefangene *m.* ſojetník; *f.* ſojetnica.

Mitgefühl *n.* sočútie.
mitgehen iti (grem) s kom; (im Star=ten)piete) pomáhati; *fig.* etvaš — heißen zmekniti (zmáknem) kaj skrivaj.
Mitgenoss, **Mitgenosse** *m.* drug, sodrúg, sodeléžnik.
Mitgenossin *f.* družica, sodružica.
Mitgeschworene *m.* soporočnik.
Mitgift *f.* j. Mitgabe.
Mitgläubige *m.* soúpnik.
Mitglied *n.* ud, družábnik; — der Rechten desničar, — der Linken levičar; — einer Genossenschaft zádužnik.
mithaften s kom vred jámčiti, — odgovóren biti (sem).
Mithaftung *f.* soodgovórnost.
mithalten potéginiti s kom; *impf.* držati (držim) od vleči (vlečem) s kom.
mithelfen pomóči (-mórem), *impf.* pomáhati komu.
Mithelfer *m.* pomočnik, pomagávéc; =in *f.* pomočnica, pomagávka.
Mitherrscher *m.* sovladár.
mithin *conj.* tedaj, torej, potemtákem.
Mitkämpfer *m.* sobojevávéc, soborítelj.
Mitkläger *m.* sotožnik; =in *f.* so-tožnica.
Mitlaut, **Mitlauter** *m.* soglásnik.
Mitleid *n.* usmiljenje, usmiljenost, pomilováne; ich habe — mit ihm smili se mi, pomilújem ga, milo od. žal mi je zanj; er erregte — bei den Leuten smilil se je ljudém, usmilili so se ga.
Mitleidenschaft *f.* skupno trpljenje; in — stehen prizadet biti (v kaki stvari).
mitleidend usmiljen, milosrčen.
mitleidsvoll usmiljen, milosrčen, poln usmiljenja.
mitlernen učiti se s kom.
mitmachen s kom vkúp (kaj) učiniti, udeležiti se (česa); *impf.* činiti, udeleževati se, delati; alles — pvsód od. pri vsaki veselici zraven biti (sem).
Mitmensd *m.* bližnjik.
mitnehmen s sebjó vzéti (vzámem), *impf.* — jemáti (jémlem).
Mitrailleuse *f.* gostostrélka, naglostrélka.
Mitredacteur *m.* souredník.
Mitregent *m.* sovladár.
Mitfängling *m.* pridóječ; pridójka.
Mitschuld *f.* sokrivda.

mitschuldig sokriv, zločinstva deléžen.
Mitschuldige *m.* sokrivec, deléžnik zločinstva; *f.* sokrivka, deléžnica zločinstva.
Mitschuldner *m.* sodolžnik; =in *f.* sodolžnica.
Mitschüler *m.* součénec, sošólec.
Mitsperre *f.* sozaklep, drugi ključ.
mitspielen igráti (se) s kom; einem übel — hudó (grdó) delati od. ravnáti s kom; nagoditi komu.
mitstimmen glasovati s kom.
Mitstimmende *m.* soglasovávéc.
Mittag *m.* poldne (indecl. uob -va), poldan (-dneva); (Süden) jug, poldánska stran (-i); zu — opóldne; zu — essen kósiťi, obédovati, júžinati.
mittäglich poldnéven, poludnéven, poldánski.
mittäglich južen, proti jugu ležéč.
Mittags poldnévni, poldánski.
mittags *adv.* opóldne, opóludne.
Mittagsessen *n.* obéd, obédo, kosilo, júžina. [vavéc.
Mittags *m.* gost na obédu, obédo-
Mittags *f.* južna stran (-i).
Mittags *f.* poldnévna višina.
Mittags *f.* opoldánska hrana, kosilo, obéd, júžina.
Mittags *m.* poldnévnik.
Mittags *n.* poldnévna od. južna dežéla.
Mittags *f.* poldnévna črta, poldnévna.
Mittags *n.* j. Mittagseffen.
Mittags *m.* južišče.
Mittags *f.* opoldánski počíték.
Mittags *f.* poldnévna ura.
Mittags *m.* jüg, južni vetér.
Mittags *f.* poldne (-va); um die — opóldne.
Mittags *m.* j. Mittagskreis.
Mitte *f.* sreda; in der — sredi, v sredi, med; in die — v sredo.
Mittel *n.* sredstvo, pomóček, pripomóček; (Bermögen) premoženje, imétje, imovina; (Arzneimittel) zdravilo, vračilo, lek; bei — n. sein premožen od. začímen biti (sem), za čim od. od palcem iméti (imám); zu — n. gelangen opomóči (-mórem) si, obogatéti; Mittel= srednji, osrednji.

Mittelalter *n.* srednji vek.
mittelalterlich srednjevečen, srednje-
véski.

Mittelband *n.* srednja vez (-i); (am
Drehsiegel) gož (-i), goža, jermen za
cepč.

mittelbar posrednji, posredni, nena-
ravnostén; *adv.* posrednje, posredoma.

Mittelbarkeit *f.* posrednost.

Mittel Ding *n.* osrednja stvar (-i), sreda,
sredina.

Mittelfinger *m.* srednji prst, srednjik,
sredinče, srčnik.

Mittelform *f.* srednja oblika od. ve-
likost.

Mittelgebirge *n.* srednje goróvje.

Mittelglied *n.* srednji člen.

Mittelgröße *f.* srednja velikost oder
veličina.

Mittelhand *f.* dlán (-i).

mitteländisch sredozémén, sredozé-
meljski.

Mittellauf *m.* srednji tók.

Mittellaut *m.* srednji glas.

Mittellinie *f.* središčnica.

mittellos nepremóžen, ubóžen, ne-
imovit.

Mittellosigkeit *f.* nepremóžnost, ubóž-
nost, neimovitost.

Mittellosigkeitszeugnis *n.* izpričeválo
ubóžnosti, ubóžni list.

mittelmäßig srednji, srednje mere.

Mittelmäßigkeit *f.* srednost, sredo-
mernost.

Mittelmeer *n.* sredozémno od. sredo-
zémeljsko morje.

Mittelpreis *m.* srednja cena.

Mittelpunkt *m.* središče, osredje, sre-
dina, osredék.

Mittelpunktslinie *f.* središčna črta.

Mittelpunktswinkel *m.* središčni kot.

Mittelsippe *f.* srednje rebro.

mittels, mittels *praepr.* po, s (z), s
pomočjó.

Mittelsaß *m.* srednji stavék.

Mittelschiff *n.* srednja ladja.

Mittelschlag *m.* srednje pleme (-na);
srednja vrsta.

Mittelschule *f.* srednja šola.

Mittelsperson *f.* srednik, posrednik,
posredovátelj, (mešetar).

Mittelsstand *m.* srednji stan.

Mitteltreffen *n.* sreda od. sredina voj-
ske; im — sredi vojske.

Mittelwald *m.* gozd srednje vrste.

Mittelweg *m.* srednja pot (-i), sred-
nji pot.

Mittelwort *n.* deléznik.

Mittelzeit *f.* srednji čas.

mittelzeitig srednječasén; (in der
Metrik) dvojnótrájen.

mitten *adv.* sredi, v sredi, na sredi,
po sredi.

Mitternacht *f.* polnoč (-i); (Nord)
séver, polnoč (-i).

mitternächtlich pólnočén; séverén.

Mitternachts- pólnočni; séverni.

mitternachts *adv.* opólnoči.

Mitternachtsgegend *f.* séver, séverna
—, pólnočna —, odsólnčna stran (-i).

Mitternachtsstunde *f.* pólnočna ura,
polnoč (-i).

Mitternachtswind *m.* séver.

Mitternachtszeit *f.* pólnočni čas, pol-
noč (-i).

Mittelfaßen *pl.* sredpost; Mittelfaßen-
sredpóstni.

Mitthäter *m.* sosteritelj.

Mitthäterschaft *f.* sosteriteljstvo.

Mittheil *m.* delež.

mittheilbar podeljiv, priobéljiv.

Mittheilbarkeit *f.* podeljivost; pri-
obéljivost.

mittheilen podeliti, izročiti; *impf.*
podeljevati, izročati; (bekannt geben)
naznániti, priznániti, izporočiti; *impf.*
naznánjati, priznánjati, izporočati;
(offenbaren) razodéti (-dénem), priob-
čiti; *impf.* razodévati, priobčevati.

Mittheiler *m.* podeljevávec, izročítelj;
naznánjavéc; priobčítelj, priobčévávec.

mittheilsam razgovorljiv, besedljiv.

Mittheilsamkeit *f.* razgovorljivost, be-
sedljivost.

Mittheilung *f.* naznanilo, priznanilo,
poročilo, priobčilo; dopošiljanje.

Mittler *m.* srednik, posrednik, po-
sredovátelj.

Mittleramt *n.* posredovální urád, po-
sredoválnica.

mittlere (der, die, das) srednji.

Mittlerin *f.* srédnica, posrednica, po-
sredováteljica.

mittlerweile *adv.* med tèm, v tem

mittlerweilig začásen, medčasen.
Mittwoch *m.* sreda.
mittwochs *adv.* ob sredah, vsako sredo.
mitunter *adv.* véasih, véasi.
Mitunterzeichnete *m.* sopolpisanec, sopolpisanik.
Mitverbrecher *m.* sohudodélnik, sozločinec, deléžnik hudodélstva; =in *f.* sohudodélnica, sozločinka, deléžnica hudodélstva.
Mitverspflichtete *m.* sozarézanec.
Mitverschworene *m.* sozarótnik, deléžnik zaróte.
Mitverweser *m.* sooskrbnik, soupravitelj.
Mitvormund *m.* sovárñh, soskrbnik.
Mitwähler *m.* sovolivéc.
mitwandern potovati od. hóditi s kom.
Mitweide *f.* skupna od. spolóvna paša.
Mitwelt *f.* sedánji naraščáj, sodóbniki *pl.*
mitwirken pripomóci (-morem); *impf.* pripomágati, sodelovati, z drugim vred delati.
Mitwirkung *f.* pripomóč, (-i), pripomáganje, sodelovánje.
mitwissen s kom vred védeti (véťm).
Mitwissen *n.*, **Mitwissenschaft** *f.* sovédstvo, sovédnost.
Mitwisser *m.* sovédec.
mitwohnen s kom skúp stanovati.
Mitwohner *m.* sostanovávéc; (im Dorfe) sovaščán; =in *f.* sostanovávka.
mitzählen vštéti (vštejem), prištéti; *impf.* vštévati, prištévati.
Mitzeuge *m.* sosvedók, sopriča.
Mixtur *f.* zmes (-i), méšanica, miktúra.
Mnemonik *f.* mnemónika.
Möbel *n.* pohíštvo, hišna opráva.
Möbelniederlage *f.* zalóga pohíštva.
mobil premekljiv, premíčen; gotov za pohód; ein Heer — mačhen vojsko za odhód pripraviti, — z vsem za odhód potrebnim preskrbéti.
Mobilien, **Mobilienvermögen** *n.* premíčno premoženje, premíčniťna.
Mobilien *pl.* premíčniťna, premekljíve stvari; pohíštvo, hišna opráva.
mobilisieren mobilizírati, vojáke sklicati (-kličem); mobilizíert mobilizíran, sklicán; —es Heer sklicana vojska.

Mobilisierung *f.* mobilizácija, vojáski sklic; **Mobilisierungss-** mobilizácijski, skliceválni.

Mobilisierungstag *m.* mobilizácijski od. skliceválni dan (dneva).

moblieren s pohíštvom oskrbéti, *impf.* s pohíštvom oskrbovati; ein möbliertes Zimmer oprávljena soba, soba s pohíštvom.

Modalität *f.* načín, ravnanje, pogój.
Mode *f.* šega, običaj; krój, noša, moda; sich nach der — kleiden po modi se nósiti; aus der — kommen zasta-réti; **Mode-** modni, novošégní, običajni.
Modeartikel *m.* modni izdelék, modno blagó.

Modegedicht *m.* modni ober novošégní gizdalín. [list.]

Modejournal *n.* modni časopis, modni
Model *m.* merilo, mera; (**Muster**) vzórec, obrázec; (**Gießform**) kalúp, (**Badstüffel**, **Räseform**) tvorilo, torilo, (modél, modli *pl.*).

Modeladen *m.* prodajálnica módnega blagá.

Modell *n.* kalúp, tvorilo, modél; (**Muster**) obrázec, vzórec. [delar.]

Modellieur *m.* kalúpar, tvorilar, modellieren kalúpe od. tvorila delati; (abbilden) obráziti, upodóbiti; *impf.* upodábljati.

modeln obráziti, upodóbiti; *impf.* obraževati, upodábljati.

Moder *m.* trohlóba, trohlína, trohljád (-i), prhljád (-i), prhlína.

moderat zmerén, lagán.

moderato *adv.* zmerno, lagáno.

Modererde *f.* trohljiva prst (-i).

Modergeruch *m.* tohlína, zatóhlost.

Modergrund *m.* grez, močvirje.

moderieren s. mášigen.

moderig trhlén, prhel, oprhel, preperél, preperélast; —es Holz prhljád (-i), trohljád (-i).

modern trohnéti, prhnéti, peréti; oprhniti, preperéti.

modern *adi.* novošégní, novodóben.

modernisieren po novi šegi narediti, prenarediti; *impf.* po novi šegi naréjati, prenaréjati.

Modesucht *f.* pohlép po novi modi, — šegi.

modeljüchtig pohlépen po novi šegi.
Modeware *f.* modno od. novošégnog blagó.

Modewarenhandel *m.* trgovína z modnim blagom.

Modification, Modificierung *f.* prenáreba, izpremémba.

modificieren prenárediti, izpremeniti; *impf.* prenárejati, izpreminjati.

modisch novošégen, modén, po novi šegi.

Modistin *f.* modistka, modistinja.

Modulation *f.* izpreminjáva glasú, modulácija. [vijati.]

modulieren glas izpreminjati od. za-

Modus *m.* načín, naklón.

mögen (fönnen) moči (morem), *3. B.* mag wohl ein Bänder den andern führen ali more slepéc slepca voditi? (wollen) hotéti (hočem), *3. B.* diefes Kleid mag ich nicht tega oblačila nóčem; (dürfen) smeti (smem), moči (morem), *3. B.* meinwegén mag er es thun radi mene sme oder more to storiti; (potential) neki, *3. B.* wie mag das sein kako je neki to? was mag er wohl thun kaj neki dela? was mag das bedeuten kaj neki to poménja? (befehlend, zulassend *zc.*) naj oder *Imperativ*, *3. B.* er mag kommen naj pride! es mag dabei bleiben naj pri tem ostáne! du magst arbeiten oder nicht delaj ali ne delaj! du magst zusehen gledaj, le glej! (wünschend) bi, rad bi, *3. B.* möchte er doch kommen da bi le prišel! ich möchte gerne kommen jaz bi rad prišel.

möglich mogóč, možén; soviel wie — kólikor je mogóče; es ist — das ich foume morda pridem, morebiti pridem. utégnem priti.

Möglichkeit *f.* mogóčnost, mogóčnost, možnost.

möglichst *adv.* *3. B.* — bald brž ko je mogóče, kakor hitro je mogóče, brž ko moreš, kar najbrže; *adv.* ich habe mein Möglichstes gethan storil sem, kar sem le mogel, storil sem vse, karkóli sem mogel.

Mohamedaner *m.* mohamedán, mohamedánec.

- mohamedanisch mohamedánski.

Mohn *m.* mak; **Mohn-** makov.

Mohnfeld *n.* mákovišče.

Mohnfladen *m.* mákova potica, mákovnik, makovnjáča.

Mohnhaupt *n.* mákova glava, mákovka, mákovica.

Mohnkuchen *m.* makov koláč.

Mohnpflanze *f.* mákovéc.

Mohnstengel *m.* mákovo steblo.

Mohnstoss *m.* makovina.

Mohr *m.* zamórec; einen — en weiß wáchen wollen bob ob steno métati (méčem).

Möhre *f.* navádni korén, mrkév, mrkvice; *coll.* korénje, korenje.

Möhren- zamórski.

mohrengrau črnosivkast.

Möhrenknabe *m.* zamórec. [ka.]

Möhrenkopf *m.* črnoglávec, črnogláven.

Möhrenland *n.* zamórska zemlja od. dežéla.

möhrenländisch zamórski.

Möhlein *f.* zamórka, zamórkinja.

Mohrrübe *f.* j. Möhre.

Mold *m.* (Salamander) močerád; (Wasser—) pupék.

moldartig močerádast; pupkast.

Molekül *n.* molekul.

Molke *f.* sírotka, (umétki).

Molkencur *f.* zdravítév od. zdrávljenje s sírotko.

molkig sírotkav.

Moll *n.*, **Mollton** *m.* mol (v glasbi), mehki glas.

Mollusken *pl.* mekúžci *pl.*

Molo *m.* pristánski nasip, molo.

Molosus *m.* (Veräuf) molós.

Moment *m.* hip, trenótek; (Zeitpunkt) doba, prilika; — *n.* (Sache) stvar (-i), točka, razlóg.

momentan hipén.

Monarch *m.* samovládár, monárh.

Monarchie *f.* samovládna držáva, monarhija; (Herrschaft) samovláda, samovladárstvo.

Monarchin *f.* samovládница, samoblástnica.

monarchisch samovládén, samovládárski, monarhijski.

Monat *m.* mesec, mesec.

monatlich mesečen; *adv.* na mesec, vsak mesec; die — e Reintigung mesečina, mesečno čiščenje.

Monats= mesečni.
 Monatsfrist *f.* mesečni rok, odlóg za mesec dni; in — v enem mesecu, za mesec dni.
 Monatsgeld *n.* mesečna plača, mesečnina.
 Monatsrettig *m.* rédkvica.
 Monatsrose *f.* índijski šipék; mesečna roža.
 Monatschrift *f.* mesečnik, mesečni časnik.
 monatsweise *adv.* na mesec, vsak mesec.
 Monatszimmer *n.* mesečna soba.
 Mönch *m.* menih, črnorizéc; redóvnik; *dem.* menišec; — werden pomenišiti se.
 mönchisch meniški.
 Mönchs= meniški. [nóst.
 Mönchsgelehrsamkeit *f.* meniška učej.
 Mönchsgewand *n.* meniško oblačilo.
 Mönchskappe *f.* meniška kapa.
 Mönchskloster *n.* meniški samostán.
 Mönchskutte *f.* meniška halja od kuta.
 Mönchsleben *n.* meniško življenje.
 Mönchsorden *n.* meniški red.
 Mönchsrobbe *f.* mórski menih.
 Mönchsstand *n.* meniški stan.
 Mönchtum *n.* meništvo.
 Mond *m.* mesec, meséc, luna; Mond= lunin, mesečev, mesečni.
 Mondbahn *f.* lúnina —, mesečna pot.
 Mondbedeureibung *f.* popis lune ober meseca.
 Mondbewohner *m.* mesečan.
 Mondblindheit *f.* (bei Pferden) mesečna slepóta.
 Mondenjahr *n.* mesečno leto.
 Mondesfinsternis *f.* mesečni mrk, lúnino mrknjenje; gestern fand eine — statt snóči je luna mrknila.
 Mondeshof *m.* lunin ob. mesečev kolobár, obstret (-i) lune ob. meseca.
 Mondesviertel *n.* lunin ober mesečev krajéc.
 Mondfisch *m.* glavosék, mórski mesec.
 Mondfleder *m.* maróga —, pega na luni. [lěsk.
 Mondglanz *m.* lúnin blesk, mesečev mondhell razsvetljen od lune, mesečén.
 Mondlicht *n.* mesečina, lúnina svetlóba.

Mondnacht *f.* mesečna noč (-i).
 Mondphasen *pl.* lúnine mene od. premembe *pl.* [koló.
 Mondscheibe *f.* lunin krog, mesečevo
 Mondschein *m.* mesečina, lunin svit; es ist — luna ob. mesec sveti.
 Mondstichel *f.* lunin krajéc.
 Mondstucht *f.* mesečnost.
 mondstüchtig mesečén. [nica.
 Mondstüchtige *m.* mesečnik; *f.* meseč= Monduhr *f.* mesečna ura.
 Mondstichel *m.* lunin ob. mesečev krog.
 Monodjord *n.* samostrún. [stvo.
 Monogamie *f.* monogamija, enozén= Monogramm *n.* monogram, imenoznak.
 Monographie *f.* monografija, samopis.
 Monokotyledonen *pl.* enokaličnice *pl.*
 Monolog *m.* monológ, samogóvor.
 Monopol *n.* samoprodája, samotrštvo, monopol.
 Monopolist *m.* samotržéc.
 Monopolsordnung *f.* samotržni red.
 Monopolsrecht *n.* samotržna pravica.
 Monothēist *m.* enobóžnik.
 monoton enoglásén, enozvóčén, enolíčén.
 Monotonie *f.* enoglásje, enozvóče, enolíčnost.
 Monstranz *f.* monštránca.
 monströs nakázén, nestvóren; pošástén, strašánski.
 Monstrum *n.* nakáza, nestvór, potvóra; pošást (-i).
 Montag *m.* ponedéljek.
 montäglich ponedéljski.
 Montan= rudárski, montanistični.
 Montanistik *f.* rudárstvo, montanistika.
 montanistisch rudárski, montanističén.
 Montanwerk *n.* rudnik.
 montieren (v. Militär) obléči, z obléko preskrbéti; *impf.* obláčiti, z obléko preskrbovati.
 Montur *f.* vojaška opráva ob. obléka, montúra; Monturs= montúrni.
 Monturscommission *f.* montúrna komisija, komisija zastrán vojaške opráve.
 Monument *n.* spomenik.
 Moor *n.* barjé, mahóvje, močvirje, muža; Moor= barski, močvirni, močvirski.

Moorgrund *m.* barjè, grezí *f. pl.*, ozíbi *pl.*, mezína, močvirje, mužáva.
Moorhirse *f.* sirèk, sirèina. [vèn.
 moorig močvirèn, močvirnat, mužá-
Moorland *n.* barjè, mahóvje, močvirje.
Moorshnepe *f.* poklež, kozíca.
Moorwasser *n.* močvirnica, mlakúž-
 nica.
Moos *n.* mah; **Moos-** mahov.
Moosbeere *f.* mahóvnica.
 moosicht máhovast, mahu podobèn.
 moosig mahovít, máhovnat.
Moosrose *f.* máhovka.
Mooswolle *f.* máhasta volna.
Mops *m.* mops.
Moral *f.* pravoslóvje, morála; (in
 Fabeln zc.) nauk.
 moralisch pravèn, pravstven, moráln.
Moralität *f.* pravnost, právstvenost.
Moralitätszeugnis *n.* právstveno iz-
 pričeválo, svedóeba o právnosti.
Moräne *f.* ledníška groblja.
Morast *m.* barjè, močvára, grez (-i),
 močvirje; (Roth) muža, blato.
Morastkultur *f.* obdelováňje močvirja,
 — barja. [já.
Morastentsumpfung *f.* osuševáňje bar-
 morastig močvirèn, močvirnat, mo-
 cvirèn, grezèn, mužávèn, mužávnat.
Mordel *f.* mavrah, smrèek.
Mord *m.* umòr, umoritèv, umòrstvo;
 einen — begehèn umoríti koga; bestell-
 ter — naročèni umòr; **Mord-** (den
 Mörder angehend) morívski; (den Tod
 bringend) morílni.
Mordanschlag *m.* naklèp umóra; na-
 merávani —, poskúšeni umòr.
 mordbefleckt okrvljen, kriv umóra.
Mordbrenner *m.* požigávec, zažigáč.
 mordbrennerisch požigávski, zaži-
 gávski.
Mordeisen *n.* morílno želézo.
 morden morít; umorít; nach ein-
 ander — pomorít.
Mörder *m.* morívec, umoritelj.
Mörderei *f.* moríja, morívstvo, mor-
 jènje.
Mördergrube *f.* morívská od. tolováj-
 ska jama.
Mörderin *f.* morívka, umoriteljica.
 mörderisch morívski, morílèn, smrtèn,
 smrtonóšèn; (blutig) krváv.

Mordgeschoss *n.* smrtonóсно oróžje,
 morílna strelíca.

Mordgeschrei *n.* strašni krik, grozno
 kričáňje.

Mordgeselle *m.* delèžnik umóra.

Mordgier *f.* umorožèlñnost.

mordgierig umóra želèn.

Mordio in der Phrase: Peter und —
 [schreien na vse grlo kričati (kričim).

Mordkerl *m.* vražji èlovek, zvitorepèc.

Mordlust *f.* krvožèlñnost, umorožèlñ-
 nost.

mordlustig krvožèlèn, umóra želèn.

Mordschlacht *f.* krváva bitka, mesár-
 sko klanje.

Mordschlag *m.*, **Mordstich** *f.* umòr,
 umoritèv, umòrstvo.

Mordstätte *f.* moríšèe.

Mordstreich *m.* morílni udárec, smrtni
 udárec.

Mores *pl.* nravi *pl.*, obièáji *pl.*; —
 lehren kozjo molítvico učíti.

Morgen *m.* jutro; (Östen) vzhòd, iz-
 hòd, iztòk, jutro; (Selbmaß) jutro,
 orál (-i, -a); deß —s zjutraj, zajútra;
 frühmorgens zarána, zjutraj, zgodaj;
 es wird — daní se, jutri se, zori se,
 svita se; **Morgen-** jutrñji, jutránji, zju-
 tranji, zorèn; (östlich) vzhòdni, iztòèni,
 jútrov.

morgen *adv.* jutri; — früh jutri
 zjutraj, jutri zarána.

Morgenbrot *n.* zájutrek.

Morgendämmerung *f.* jutrñji svit, ju-
 tránji svit, — zòr, osvít.

Morgengabe *f.* jutrñja, jutrnjína.

Morgengebet *n.* jutrñja molítèv.

Morgengeläute *n.* jutrñjica.

Morgengrauen *n.* jutrñji svit.

Morgenland *n.* jútrova dežèla, jútrovo
 (-ega), vzhòd, vzhòdna dežèla.

Morgenländer *m.* prebivátelj jútrove
 dežèle, jútrovèc.

morgenländisch jutrov, jútrovski, vzhò-
 dèn, iztòèèn.

Morgenlicht *n.* svit, svítanje, zòr.

morgenrot *adv.* zornollk.

Morgenroth *n.*, **Morgenröthe** *f.* jutrá-
 nja zarja.

morgens *adv.* zjutraj, v jutro; heute
 — davi.

Morgenstern *m.* daníca, jutrñjica.

Morgenstunde *f.* zjutranja od jutrnja ura, rana ura; — hat Gold im Munde rana ura zlata ura.

morgenuwärts *adv.* proti jutru oder vzhódu.

Morgenwind *m.* jutrnji veter; (St=wind) zdoléc, vzhódnik.

Morgenzeit *f.* jutranji čas, jutro.

morgig jutrišnji, jutrišnji, jutrnji. **morsd** trohnél, trohlén, trohlijv, trhél, trhlén, oprhél, preperél, pirav. **morsdjen** trohnéti, peréti; strohnéti, preperéti.

Morsdheit *f.* trohnélost, preperélost.

Mürfer *m.* možnar; (hólzerner) stopa, stópica.

Mürferkeule *f.* tolčák, peščáj, dreznik, páh.

Mortalität *f.* pomiranje.

Mörtel *m.* mort, malta.

Mörtelbewurf *m.* omét.

Mörtelkelle *f.* ometáča, zidárska žlica.

Mortuarium *n.* mrtváščina, mortuarij.

Mosaik *f.* *n.* mozaika. [delo.]

Mosaikarbeit *f.* mozaično od. musívno

mosaísd mozaičén, musívén; (von Moses) Mójesov.

Moshee *f.* mošéja, džámija, turška molilnica.

Mosdus *m.* mošek, moščják, pižem;

Mosdus= moščjákov, moškátni.

Mosdusbod *m.* moškátni kozličék.

Mosdusthier *n.* pižmar.

Mosť *m.* móšt, (máščina); **Mosť=** móštov.

Mosťbirne *f.* tépka, otepka.

Mosťbirnwein *m.* tépkovéc.

mosteln *intr.* po móštu díšati (díšim); *tr.* móšt délati.

mosten *tr.* móšt délati.

mostig móštnat.

Mostmesser *m.* móštomér.

Motion *f.* *í.* Bewegung.

Motiv *n.* nagib, razlóg, vzrok.

motivieren z razlógi podpréti, obrazložiti, vzróke navésti (-védem); *impf.* z razlógi podpirati, vzróke navájati.

Motivierung *f.* obrazložba.

Motivierungsbericht *m.* obrazložbeno poročilo.

Motor *m.* mótor, gibálo, kretálo, gonilo.

Motte *f.* mólj; *dem.* móljek.

mottenartig moljast.

Mottenfraß *m.* moljávina, moljejádmottenfráßig moljav, izjéden od izgrízen od moljev.

Motto *n.* geslo.

mauilliert zmehčán, mehék.

mouffieren péniti se, šuméti, kipéti.

Müwe *f.* galéb.

mudeln (nach Schimmel riechen) po plesni od. po plesnivem díšati (díšim); (nach Feuchtigheit riechen) zatóhlo díšati, tohnéti, kopéti.

mudlig zatóhél, plesniv.

Muck, **Mucks** *m.* érh, érha, érhlijaj, žugljaj.

Mucke *f.* muha, trma; — *n.* haben kýjati se; mrdati se.

Müde *f.* mešica; **Müden=** mešični.

muden, **mudisen** *intr.* u. *refl.* éřhniti, bléknniti, zíniti, žúgniti, geníti (gánem se); godrnjáti, momljáti.

Mucker *m.* tuta, tutéc; prihúljenéc, potúhjnjenéc, svetohlínec; =in *f.* prihúljenka, potúhjnjenka, svetohlínka.

muckisch muhast, trmast; godrnjav, mrmrav; kujav, čemérén.

müde trudén, utrújen; (v. d. Arbeit) izdélan; (v. Geheh) izhójen, izpéhan, upéhan; — machen trúdití; utrúdití, upéhati, izdélati; — werden utrúdití se, upéhati se, opéšati, izdélati se; (überdrüssig werden) navéličati se, navóliti se.

Müdigkeit *f.* trudnost, utrújenost; izdélanost; izhójenost, upéhanost.

Muff *m.* (Laut d. Gunde) réně; (d. Gunde selbst) renčálo, renčé (-ta); (v. Personen) godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, mrmrálo; (Schimmel) plesn (-i), plesnóba, zatohlína; (Sandnuff) muf, rokóvnik.

Muffel *f.* gobéc, smrčék.

muffelig zatóhél, plesnjav; godrnjav, mrmrav, čemérén.

muffeln mláskati, cmokáti; (muffeln) tohnéti, plésneti, plesnivéti, po plesnóbi díšati (díšim).

muffen (v. Gunden) rénčati (-im); (von Personen) godrnjáti, mrmráti; (muffen) (u. Schimmel riechen) tohnéti, plesnivéti, po plesnóbi díšati (díšim).

muffig *í.* muffelig.

müſſigen godrnjati, mrmráti; tohnéti, plesnivéti.

Mühe *f.* trud, prizadéva, prizadévanje, napór; ſich — geben trúdití se, prizadévati si, upirati se; potrudítí se, prizadéti (-dém u. -dénem) si.

müheſiebend trudoljubiv.

müheſos breztrúden, breztežávén, brez truda, brez težáve.

mühen ſich trúdití se, prizadévati si, upirati se, péhati se, gnati (ženem) se, nújati se.

mühen múkati (mukam u. mučem); zamúkati; — d nach Hauſe kommen domov primúkati.

mühevoll trudapóln, trudovit.

Mühehaltung *f.* trud, prizadévanje.

Mühl- mlinski, málinſki.

Mühlbach *m.* mlinski potok, mlinſčica.

Mühlbeutel *m.* sito, tresilnica, mi-
ketálja.

Mühlbottich *m.* obód.

Mühle *f.* mlin, malin; eine — mit 3
Stüngen mlin na tri kámene ob. tečáje;
dem. mlinéc, mlinčék, málinčék.

Mühlſeiſen *n.* poprica, prprica, koprica.

Mühlſpiel *n.* špana, špan.

Mühlſgang *m.* tečáj, kamen.

Mühlſtaſſ *m.* i. Mahlſtaſſ.

Mühlgebiet *n.* pód. [ca.]

Mühlgerechtigkeit *f.* mlinarska pravi-

Mühlgerinne *n.* rake *pl.*, roje *pl.*,
mlinski žleb.

Mühlknecht *m.* mlinski hlapéc.

Mühlſtauf *m.* mlinski tečáj.

Mühlordnung *f.* mlinski red.

Mühlrad *n.* mlinsko koló (koléſa).

Mühlrealität *f.* mlinsko poſeſtvo.

Mühlſtein *m.* mlinski kamen; d. obere
— vrhnjak; der untere — podnják.

Mühltruhe *f.* grot.

Mühlwaſſer *n.* mlinska voda, mlin-
ſčica.

Mühlwehrt *n.* mlinski jez.

Mühlwerk *n.* mlin, mlinſtvo.

Mühe *f.* (d. Waters Schwester) teta;
(des Vaterbruders, des Dheims Frau)
strina; (der Mutter Schwester) ujna;
(Weiswiſterkind) sestrična.

Mühsal *n. f.* nadlóga, stiska, težáva.

mühsam težávén, mučen, trudapóln;
adv. tezkó, težávno, s trudom.

mühselig težávén, nadlóžen; (elend)
revén, borén, siromáſki.

Mühseligkeit *f.* nadlóžnost, težávnost;
révſčina, revnost, siromáſtvo.

Mulle *m.* mulát, polután.

Mullatin *f.* mulátinja, polutánka.

Mulde *f.* kotánja, rupa, kadúnja,
korito; plálnice, palne nečké.

muldenförmig kotánjast, rupast, ka-
dúnjast, korítast.

Müller *m.* mlinar, málinar; — ſein mli-
nárati; Müller- mlinarski, málinarski.

Müllerbursche *m.* mlinarski hlapéc.

Müllergewerbe, Müllerhandwerk *n.* mli-
narſtvo; das — betreiben mlinárati.

Müllerin *f.* mlinarica, málinarica.

Müllermeister *m.* mlinar, málinar.

Mulm *m.* mel (-i), mlevka; (v. ver-
modertem Holz) érvojédina.

mulmig mlevčen, sipék, osipčen.

Multiplizand *m.* množénéc, multipli-
kánd. [kácija.]

Multiplikation *f.* množítév, multipli-

Multiplikator *m.* množítelj, multipli-
kátor.

multiplizieren množiti.

Mumie *f.* múmija.

Mund *m.* usta *pl.*; dem. úſtea; den
— öffnen zíniti, zévniti; *impf.* zíjati,
zévatí; (Maul) gobéc; (Offnung) ustje,
žrelo, odprtina; Mund- ustni.

Mundart *f.* naréčje.

mundartlich naréčen.

Mundbäcker *m.* dvorni pek.

Mundbedarf *m.* živež, jestivo.

Mundbesatz *m.* ustni obród.

Mundbissen *m.* grížljaj, založáj.

Mündel *m.* varovánéc; *f.* varovánka.

munden díſati (díſi), ugájati, tékniti.

münden iztékatí se, izlívati se.

mundfaul gnílohst; *fig.* malobesédén.

Mundfäule *f.* ustna gníloba, gníloba
ustih.

Mundhöhle *f.* ustna duplina.

mundieren na čisto prepisati (-pišem),

impf. na čisto prepisovati.

mündig dorástel, odrástel.

Mündigkeit *f.* dorástlost, odrástlost.

Mundkuh *m.* dvorni kuhar.

mündlich ustén (ustmén); *adv.* ustno.

Mündlichkeit *f.* ustnost. [moka.]

Mundmeſſl *n.* prednja, cvetna ob. čila

Mundöffnung *f.* zév (-i), zazévék; (Mund) usta *pl.*

Mundsthenk *m.* dvorni točáj.

Mundschwämmchen *n.* ustni oprh, góbice v ustih.

Mundstück *n.* ústnik; (an den Blasinstrumenten) písk, duléc; (a. Pferdezaume) žvale *pl.*, žvala; (a. d. Kanone) žrelo; (die Gabe zu reden) jezik.

Mündung *f.* ustje, iztok, izliv; (Zusammenfluß) stočišče, stočje; (eines Fasses) čep; (eines andern Gefäßes) grlo; (der Kanone) žrelo; (Öffnung) odprtina; (im Zaune) vrzel (-i).

Mündungsarm *m.* izlivni rokáv, izlivna struga.

Mündungsgebiet *n.* obústje.

Mündungssee *m.* izlivno jezero.

Mundvoll *m.* založáj, grížljaj.

Mundvorrath *m.* živež, hrana, jestvína.

Mundwasser *n.* voda za usta, ustna voda.

Mundwein *m.* najljúbše vino, zlahotno vino, zlahotna kápljica.

Mundwerk *n.* usta *pl.*; (die Gabe zu reden) jezik.

Mundwinkel *m.* ustni kot. [pálni.

Municipal *mestni*, občinski, municipi-

Municipalbeamte *m.* mestni od. municipálni urádnik.

Municipalität *f.* mestna občina, mestna gospóska.

Municipalstadt *f.*, **Municipium** *n.* mesto s svojo urádbo, mesto s svojimi svobóščinami.

Munition *f.* strelivo, municija.

Munitionswagen *m.* voz za strelivo.

munkeln (leise sprechen) šepetáti (-ám, -pécem), čebhljáti, natíhoma govoríti.

Münster *n.* stolna od. vélika cerkev, stólnica.

munter bodér, budén, čil, živáhén, beštér; (fräftig) čvrst, krepék; (wachend) zbujén, zdramljen, beděč; (fröhlich) vesel, dobrovóljen, (gmetěn); (v. Pferd) isker, čil; (v. d. Augen) bistér; — sein beděti (bedím); — machen drámiti; zdramíti, zbudíti; *impf.* zbújati.

Munterkeit *f.* bodróst, budnost, čilost, živáhnost, razčíljenost, čvrstóst, krepkóst; veselóst; iskróst, bistrost.

muntern *f.* aufmuntern.

Münz novčni, pénezni, denárni.

Münzamt *n.* novčni urád; penezokóvnica, péneznica, koválnica denárja.

Münze *f.* novéc, penez, kováni denár; (Scheidemünze) drobíz, drobní denár;

kleine — drobíz; háltige — polní denár. **münzen** novce —, péneze od. denár kovati (kújem); *fig.* naklépati, namérjati, mériti.

Münzer *m.* novcekóvéc, penezokóvéc.

Münzfälscher *m.* ponarejávéc kovánega denárja.

Münzfuß *m.* novčena mera, novčeno méřilo.

Münzgepräge *n.* novčni kov.

Münzgewicht *n.* novčena teža.

Münzkammer *f.* novčára, péneznica.

Münzkunde *f.* penezoslóvje, penezoznántstvo, novčárstvo.

Münzmeister *m.* predstójník penezokóvnice.

Münzordnung *f.* postáva zastran kovánja novcev.

Münzprobe *f.* preizkúšnja novcev.

Münzprobieramt *n.* preizkúšálnica novcev.

Münzrecht *n.* pravica novcekóva.

Münzregal *n.* vladárska pravica novcekóva. [nica.

Münzschein *m.* novčni listek, novčana-

Münzschlag *m.* novcekóv, penezokóv.

Münzsorte *f.* novčena vrsta, vrsta kovánega denárja.

Münzversäufung *f.* ponarédba —, popáčba kovánega denárja.

Münzwährung *f.* novčena vrednóta.

Münzwesen *n.* novčárstvo, denárstvo.

Muräne *f.* gruj.

mürbe prhék, krhék, mehék; — s Obst umécano —, uležáno od. priko sadje; — s Holz prhék od. trohljiv les; — machen mečíti, mehčáti; omečíti, omehčáti, umécáti.

Mürbe *f.* prhkóst, krhkóst, prhkóba, krhkóba, mehková.

mürben *intr.* (vom Obst) mečíti se, medeníti se, medeněti, prháti se; *tr.* mečíti, mehčáti, prhčáti; omečíti, zmechčáti.

murmeln momljáti, mrmráti, šepetáti, šebhljáti; (vom Wasser) šuměti, šumljáti, zuboríti.

Murmeltier *n.* svizec, marmóica. murren godrnjati, mrmráti, rohnéti, hudovati se; (v. Thieren) rénéati (-im), mřéati (-im).

mürriſch godrnjav, mrmrav; renčav, mřčav; — werden počemériti se.

Murrkopf *m.* godrnjáč, godrnjalo, mrmrač, mrmrálo, brmóta; renčalo, mřčalo.

Murrstinn *m.* godrnjavost, mrmravost, čemérnost; renčavost, mřčavost.

murrstinnig godrnjalast, mrmralast, čemérn; renčalast, mřčalast.

Mus *n.* (bicht) močnik; (flüſſig) sok, podmet, (skrob); (Dſtmus) čežana.

Muscat *m.* muškát; =baum *m.* muškátovo drevó (-vésa).

Muscateiler *m.* muškátovč, muškátno vino; =birne *f.* muškátélica, muškát-nica; =traube *f.* muškátni grózd; =wein *m.* j. Muscateiler.

Muscatus *f.* muškátov oreh, oréšek.

Muschel *f.* školjka; lepótlſni prilépek.

Muschel *f.* školjka; (Muſter) óstriga.

Muschelartig, **Muschelförmig** školjkast.

Muschelbank *f.* školjčišče, školjkovišče; ostržišče.

Muschelbein *n.* skóljčnica.

Muschelig školjkast.

Muschelkreb *m.* skóljkovč.

Muschelſchale *f.* školjčna lupína.

Muscheltierchen *n.* skóljčica.

Muschelwerk *n.* školjče.

Muschennuſter *n.* školjkasti vzórec.

Muse *f.* muza, modrica.

Muſelman(n) *m.* moslem. [ski.

muſelmänniſch, muſelmaniſch moslem-

Muſenfreund *m.* prijátelj muz oder modric.

Museum *n.* muzej.

muſicieren gosti (godem), svirati, mužicirati; (auf Blaſinſtrum.) piſkati.

Muſik *f.* godba, glasba, múzika; Muſik= gódbeni, glásbeni.

Muſikalien *pl.* glasbovine, muzikáljje *pl.*; =händler *m.* trgóvec z glasbovinami od. muzikáljiami; =verlag *m.* založa glasbovin od. muzikáljij. [lén.

muſikaliſch godben, glasben, muzikáljje.

Muſikant *m.* godč, sviráč, muzikánt.

Muſikfreund *m.* prijátelj godbe oder glasbe.

Muſikinstrument *n.* glasbilo, sviralo, godalo. [be.

Muſiklehrer *m.* učitelj glasbe od. god-

Muſikunterricht *m.* pouk v glasbi od.

godbi.

Muſikverein *m.* glásbeno od. gódbeno društvo.

Muſivarbeit *f.* ſ. Moſaikarbeit. muſiviſch muſivén, mozaičén.

Muſkel *m.* mišica; **Muſkel=** mišični.

Muſkelfaſer *f.* mišična nitka.

muſkelig mišičast, mišičnat.

Muſkelfystem *n.* mišičje.

Muſkete *f.* puška, muškéta.

Muſketier *m.* muškétar, muškétir.

muſkulös j. muſkelg.

Muſs, **Müſſen** *n.* móranje, sila, dolžnost.

Muſſe *f.* brezdelica, prosti čas, lazno, praznovanje; (Erholung) odlástek; — haben utégniti, čas iméti (imám).

Muſſeln *m.* mezlán, mušlín.

müſſen mórati; (gezwungen ſein) pri-

siljen od. primóran biti (sem); man

muſſe treba je, potreba je, dolžnost je;

es muſſe nichtſ an der Sache ſein menda

ne bo nič na tem; Wer muſſe es wohl

geweſen ſein? kdo je neki (pač) bil?

muſſe ich auch gehen? ali naj tudi jaz

grem? es muſſe etwaſ andereſ dahinter

ſein utégne kaj drúgega vmes biti.

Muſſefunde *f.* prosta ura, ura počitka.

müſſig brezdelén, brezpóseln, brez

dela, brez posla; — ſein brez dela od.

posla biti (sem), praznovati, čas pro-

dajati; — gehen pohájkovati, postópati;

— zuſchauē zijála prodájati.

müſſigen siliti, mórati; prisiliti, pri-

móراتi.

Müſſiggang *m.* brezdelnost; pohájko-

vanje, postópanje.

Müſſiggänger *m.* brezdelnik; pohajáč,

pohajávč, pohajkovávč, postopáč;

=in *f.* brezdelnica; pohajávka, pohaj-

kovávka, postopáčka, postopáčica.

Muſter *n.* vzórec, obrázec; (Exempel)

zgléd, primèr; (Modell) kalúp, tvo-

rilo; **Muſter=** vzórni; zglédni.

Muſterband *n.* vzórni trak.

Muſterblatt *n.* vzórni od. zglédni list.

Muſterbrief *m.* vzórno od. zglédno

pismo.

Musterbuch *n.* zgleđna knjiga; knjiga z obrázci od. vzorci.

musterhaft *vzórĕn, vzorit, zgleđĕn.*

Musterkarte *f.* vzórnica. [telj.]

Musterlehre *m.* zgleđni od. vzórni učimustern preglĕdati, razglĕdati, pretrĕsti (-tresem), presóđiti; *impf.* pre-, razgleđovati, pretrĕsati, presóđati.

Musterschrift *f.* vzórna od. zgleđna písáva; vzórni od. zgleđni spis.

Musterschule *f.* vzórna od. zgleđna šola.

Mustersstück *n.* vzórĕk, zgleđĕk; (im Theater) vzórna od. zgleđna igra.

Musterung *f.* preglĕd, oglĕd, ogleđovánje; — halten plegleđovati, razgleđovati, ogleđovati (vojsko).

Musterwirtschaft *f.* vzórno od. zgleđno gospodarstvo. [sar.]

Musterzeichner *m.* vzórni od. zgleđni ri-

mutation *f.* izpremĕba, premĕna.

mutatis mutandis s primĕrnimi od. s potrebnimi izpremĕbami.

Muth *m.* pogúm, srĕĕnost, srĕĕ, hrabrost; gutes — s sein vesĕlega srĕĕ od. dobre volje biti (sem); wie ist dir zu — e? kako ti je pri srcu? — lassen ohrabriti se, osrĕĕiti se; — lassen ohrabriti, osrĕĕiti; den — sinen lassen srĕĕ od. srĕĕnost izgúbiti, *impf.* — izgúbljati.

muthig pogúmĕn, srĕĕĕn, hrabĕr; (friĕd) živ, iskĕr, bodĕr.

muthlos brez pogúma, malosrĕĕĕn, bojĕĕ, plašĕn, strašljiv; jemand wird — srĕĕ komu upáde, srĕĕ od. srĕĕnost kdo izgubi, (*vulg.*) hláĕice se komu trĕsejo.

Muthlosigkeit *f.* malosrĕĕĕnost, bojĕĕĕnost, plašĕnost, strašljivost.

muthmaſſen domnévati, méniti, sóđiti, misliti si, domšljati si; zdeti (zdi) se, dozđevati (-zđeva) se (komu kaj).

muthmaſſig domnéven, dozđevĕn; (wahrscheinlich) verjĕtĕn; *adv.* najbrže, kakor je podóba, kakor se dozđeva.

Muthmaſſung *f.* domnéva, dozđeva, dozđevĕk, mnenje.

muthvoll zeló pogúmĕn, — srĕĕĕn, poln srĕĕĕnosti.

Muthwille *m.* prešĕrnost, objĕstnost; nagajivost, neporĕĕdnost, razposajĕnost, srboritost.

muthwillig prešĕrĕn, objĕstĕn, preobjĕĕĕn; nagajiv, razbrzđán, neporĕĕĕn, razposajĕn, srborit; — werden preobjĕsti (-jĕm) se.

Muthwilligkeit *f.* s. Muthwille.

Mutter *f.* mati (-tere), mama, majka; *dem.* mamka, mámica; Mutter- mäterin; máterni, materínski. [ca.]

Mutterbiene *f.* mática, máĕica, kralji-

Mutterbruder *m.* uĕĕc, máterin brát.

Mutterbrudersfrau *f.* ujna.

Mutterbruſt *f.* máterine prsi *pl.*

Mütterchen *n.* mámica, mamka; *ein* áteſ — starka, bábica.

Mutterflusſ *m.* beli tóĕ. [Božje.]

Muttergottesbild *n.* podóba Mátere

Mutterhase *m.* zajka, zajklja.

Mutterhefe *f.* mátiĕine droži.

Mutterherz *n.* máterino srĕĕ.

Mutterkalb *n.* telica, junica.

Mutterkind *n.* máterin ljúbĕĕk.

Mutterkorn *n.* rožiĕĕk; voll — rožiĕĕv.

Mutterkrankheit *f.* máternica. [ca.]

Mutterlamm *n.* jágnjica, báĕica, biĕi-

Mutterland *n.* materínska dežĕla.

Mutterleib *m.* máterino teló (telĕsa).

mütterlich máterin; máterni, materínski.

Mutterliebe *f.* máterina ljúbĕžĕn (-i).

mutterlos brez máterĕn, brez mátere.

Muttermal *n.* vrojĕno známenje.

mutternackt vĕs gól in nag, golonág.

Mutterpferd *n.* kobila.

Mutterschaft *n.* ovĕĕica, backa, bica.

Mutterschaft *f.* materinstvo, máterstvo.

Mutterscheide *f.* proĕod máternice.

Mutterschoſſ *m.* máterino krilo, — lono.

Mutterschraube *f.* vrĕtĕzna mática, mática od vijáka, baba, bábica.

Mutterschwein *n.* svinja, prasica.

Mutterschwester *f.* ujna; teta, tetka, tĕtica.

mutterseelenallein ĕisto sam, práv sam.

Muttersöhndchen *n.* máterin srĕĕĕk od. ljúbĕĕk, razvájenĕc.

Muttersprache *f.* máterin jezik, materínski jezik, materínsĕina.

Mutterstadt *f.* rojstno mesto.

Mutterstelle *f.* máterino mesto; — ver-treſen máter nadomestovati, na mestu mátere biti (sem).

Mutterwit *m.* zdrava pamet (-i), prirojeni um. [stanica.

Mutterzelle *f.* stanica matica, maticna

Mütze *f.* kapa, čepka; *dem.* kápica, čépica; (rauh) kučma; (aus Bilschfel)en pólhovka.

Mütze *f.* milostljiva gospá.

Mylord *m.* milostljivi gospód.

Myriade *f.* mirijáda, deset tisoč.

Myrthe *f.* mira.

Myrte *f.* mirta; Myrten- mirtov.

Myrtenhain *m.* mirtov gaj od. log.

Myrtenkranz *m.* mirtov venč.

Myrtenzweig *m.* mirtova veja.

Mysterien *pl.* skrivnosti *pl.*; tajne slávnosti, mistérije *pl.*

mysteriös skrivnostíen, tájnostén.

Mysterium *n.* tajnost, skrivnost.

Mysticismus *m.* mysticizem.

Mystification *f.* mistifikácija.

mystificieren natvésti (-tvézem) komu kaj, mistificirati koga.

Mystik *f.* skrivnostni uk, mistika.

mystisch místičen, tájnostén, skrivnostíen.

Mythe *f.* bajka, mit.

mythisch bajen.

Mytholog *m.* bajeslòvč, mitológ.

Mythologie *f.* bajeslòvje, mitologija.

mythologisch bajeslòven, mitológičen, mitolòški.

Mythus *m.* f. Mythe.

U.

Ua! interi. no!

Uabe *f.* pesto, glavína. [čni.

Uabel *m.* popék; Uabel- popkov, pop-

Uabelbinde *f.* pópkova prevéza.

Uabelbruch *m.* pópkova kila.

Uabelfürmig popkast. [vína.

Uabelschnur *f.* pópkova žila, popkoben opéstiti, pesto narediti.

Uabenbohler *m.* pestnik.

nach *praep.* (die Richtung bezeichnend) k, proti; v, na; — dem Hofe k dvoru; — Süden proti jugu; — Graz v Graden; — Wien na Dunaj; — Hause domóv; — allen Seiten na vse strani; (gemäß) po; — dem Geſeße po postávi; — Wunsch po želji, po volji; — der Regel po pravilu; (hint)er) za; — mir za menóv; einer — dem andern eden za drugim, drug za drugim; (v. der Zeit) po; — der Schule po šoli; — drei Tagen čez tri dni; (v. Ziel) po; — jemandem schicken po koga posláti (póšljem); — jemand. forſchen po kom povpraševati; — jndm. sich umſehen po kom se ozirati; *adv.* — wie vor prej kakor potlej; — und — pológoma, po malem, sčasoma.

nachdten ravnáti se po čem, držati (držim) se česa.

Nachachtung *f.* ravnánje po čem; zur — da se po tem ravnáte (ravnáš), da se tega držite (držiš).

nachäffen oponášati, páčiti (spakovati) se po kom, slepo posnémati.

nachahmen posnémati, ravnáti se po kom (čem).

Nachahmer *m.* posnémavč; =iu *f.* posnémavka.

Nachahmung *f.* posnémanje.

Nachahmungstalent *n.* dar posnémanja; er beſiſt — uméje (zna) posnématí.

Nachahmungstrieb *m.* nagón k posnémanju, posnemljivost. [den.

nachahmungswürdig posnémanja vred; nachaidung *f.* dodátni merozkaz.

nacharten vreči (vržem) se po kom.

Nachbar *m.* sosed; (Angrenzer) mejáš, mejáš; — sein mejiti (mejášiti) s kom, sosédovati; Nachbar- sosédov, sosédnji.

Nachbardorf *n.* sosédnja vas (-i), bližnja vas.

Nachbarin *f.* soséda, sosédinja.

Nachbarland *n.* sosédnja dežela.

nachbarlich sosédnji.

Nachbarschaft *f.* sosédstvo, soséska, sosésčina.

Nachbarsleute *pl.* sosédje *pl.*

Nachbarstaat *m.* sosédnja držáva.

nachbenannt sledéč, naslédnji.

nachberufener Erbe naméstni dedič.

nachbessern popráviti, *impf.* popravljati.

Nachbesserungsarbeiten *pl.* poprávna dela, popravila.

Nachbestellung *f.* druga —, poznéjša naročba.

nachbeten móliti za kom, prilágati; slepo ponávljati za kom. [čati.]

nachbezahlen poznéje pláčati, doplá-
Nachbezahlung *f.* doplačilo, dopláték.

Nachbier *n.* zadnje pivo, pivne pá-
toke *pl.*

Nachbild *n.* posnéték, snimék.

nachbilden posnéti (-snámem), upo-
dóbiti po čem; *impf.* posnémati, upo-
dábľjati po čem.

Nachbildner *m.* posnémavéc.

Nachbildung *f.* posnémanje; (Copie)
posnéték, kópija.

nachbleiben dobéľiti.

nachblicken glédati za kom.

Nachblüte *f.* pocvéték, jesénski cvet;
— treiben pocvitovati.

nachbohren povrtati, *impf.* povrtávati.

nachbrauen popéči, *impf.* popékati.

nachbringen prinésti za kom kaj.

Nachbrut *f.* druga (poznéjša) zaléga.

Nachbürge *m.* podpórok, podružni pó-
rok, podjáméc, porókov pórok.

Nachbürgschaft *f.* podporóstvo, pod-
jámstvo. [kaj.]

nachbüßen še poznéje pokoriti se za

Nachcur *f.* poznéjše zdravljénje, do-
dátno zdravljénje.

Nachdämmerung *f.* pomrák, pómrak.

nachdem *adv.* j. hernach, nachher;
coni. ko, potém ko; (weil) ker.

nachdenken premišľjati, pre-, raz-
mišľjevati, preudárjati; *pf.* premišľiti,
preudáriti.

Nachdenken *n.* premišľjevanje, pre-
udárjanje.

nachdenkend zamišľjen, razmišľjajdč;
(bedachtjam) preudárěn, razbórerěn, pre-
míseln.

nachdenklich j. nachdenkend; (Befümmert)
otóžěn, v skrbéh.

nachdichten zložiti —, spésniti po
kom (čem).

nachdieneu posluževati.

nachdrängen riniti (se) —, tíščati —,
gnésti se za kom.

Nachdruck *m.* poudárék; mit — s po-
udárkom, krepko; (e. Buches) ponatisk.

nachdrucken ponatisniti; *impf.* pona-
tiskovati.

nachdrücken potisniti; *impf.* potiskati.

Nachdrucker *m.* ponatiskovávéc.

nachdrücklich, nachdrucksvoll krepék;
adv. krepko, s poudárkom.

Nacheid *m.* priséga po izpovédbi.

Nacheifer *m.* vneto posnémanje.

Nacheiferer *m.* vnet posnémavéc.

nacheifern vneto posnémati.

Nacheile *f.* potira.

nacheilen hitéti (-im) za kom.

nacheinander zapóred, zapóredoma,
po vrsti, eděn za drugim, drug za
drugim, zvrstoma.

nacheitern še (zopet) gnojiti se.

nachempfinden potém (ob)čútititi.

Nachempfindung *f.* poobčútek.

Nachen *m.* čoln, čolnic, ládjica.

Nacherbe *m.* naméstni dedič.

Nachernte *f.* páberkovanje.

nachherzählen pripovedovati za kom.

nachherrecitieren (za kazen) nadaljevati
vézbanje. [kom.]

nachfahren péljati —, vóziti se za

Nachfeier *f.* dodátno praznovánje, do-
dátna slávnost.

nachfliegen letéti, létati za kom.

Nachfolge *f.* nasledovánje, naslédba.

nachfolgen nasledovati koga (komu),
biti (sem) mu naslédnik; (nachahmen)
posnémati, ravnáti se po kom.

nachfolgend naslédnji, sledéči, na-
stópní.

Nachfolger *m.* naslédnik, nastópnik;

=in *f.* naslédnica, nastópnica.

nachfordern dodátno terjati, — za-
htévati.

Nachforderung *f.* dodátna terjátév, —
zahtéva.

nachformen j. nachbilden.

nachforschen povpraševati, ovédati,
poizvedovati; zasledovati, preiskovati.

Nachforscher *m.* povpraševávéc, poiz-
vedovátelj; zasledovátelj, preiskovávéc.

Nachforschung *f.* povpraševánje, poiz-
vedovánje, zasledovánje, preiskovánje;
—en anstellen povpraševati, preisko-
vati.

Nachfrage *f.* povpraševánje (po čem).

nachfragen povpraševati (po čem).

nachführen péljati, vódititi za kom.

nachjüllen dopólniti; *impf.* dopolnjevati.

nachgeben do-, pridáti (-dám); *impf.* dodájati, pridávati; (nachlassen) odjénjati, prijenjati, popustiti; umekniti (-máknem) se, vdáti se; *impf.* od-, prijenjevati, popúšťati; umikati se, vdájati se; (v. b. Krankheit, v. Schmerz) odléči (-léžem), pojénjati, odlásiti.

Nachgeben *n.* popúšťanje, vdájanje, prijenjevanje; odlégljaj, odnéhljaj.

nachgeboren pozneje rojen, mlajši; po smrti očetovi rojen; —es Kind posmrtnik, posmrtnček.

Nachgeburt *f.* pósteljica; (bei Thieren) iztrebi *f. pl.*, iztrebine *pl.*

Nachgeburtswegen *pl.* poboléčki *pl.*, poporódni popádku *pl.*

Nachgefühl *n.* poobčútek.

nachgehen iti (grem) za kom, hóditi za kom, slediti koga und komu, biti (sem) mu za petámi; seinen Geschäften — iti po svojih oprávkah, iti po svojih poslih; der Spur — iti po sledu; dem Müßiggange — lenóbo pasti (pase), lenáriti, postópati, pohájkovati, posédati brez dela; dem Gange — svoji volji streči (strežem); dem Trunke — popivati, pijánčevati.

nachgehends *s.* nachher.

nachgerathen vreči (vržem) se po kom, udáti (udám) se v koga.

Nachgeschmack *m.* pookús; es hat einen süßen (bittern) — posladí (pogrení).

Nachgetreide *n.* zadnje žito, izvévki, skrozki.

nachgiebig od-, prijenljiv, popustljiv.

Nachgiebigkeit *f.* prijenljivost, popustljivost.

nachgraben dolíti (-lījum); *impf.* dolí-

nachgraben kópati (kópljem) za čim.

Nachgriff *m.* poprijem.

nachgrübeln razglábatu kaj.

Nachgrummet *n.* vnuka, otávčič.

nachgucken pogledávati, lúkati za kom.

Nachguss *m.* dolív.

Nachhall *m.* odmèv, razléganje.

nachhallen odmévati, razlégati se.

nachhaltig stalèn, trajèn, stanovitèn.

Nachhand *f. s.* Hinterhand.

Nachhang *m.* dodátek; im — v do-
dátku, dodátno.

nachhangen (einer Sache) vdan biti (sem) čemu, streči (strežem) čemu, prepúšťati se čemu; seinen Gedanken — zamíšljen biti (sem), v svoje misli utopljen biti; dem Trunke — pijánčevanju vdan biti, pijánčevati.

Nachhausegehen *n.* odhód domóv, hoja domóv, vrnitèv domóv; beim — domóv gredóč.

Nachhausekunft *f.* prihód domóv, vrnitèv domóv.

nachhelfen pri-, dopomóči (-mórem); *impf.* pripomágati, dopomágati.

Nachhelfer *m.* pripomagáč.

nachher pótlej, potèm.

Nachherbst *m.* pozna, babja jesén (-i), pozdímek.

nachherbstlich pojesénski, podzímski.

nachherig pótlejšnji, poznéjši.

nachhinken sépati, krevljáti za kom.

Nachhohzeit *f.* ponavljávka, popravl-
jávka, mala svatba.

nachholen iti (grem) še po kaj; einbringen) prihitéti (-im); *impf.* prihitévati; zamújeno ponaučiti se.

Nachhut *f.* zadnja četa, zadnja straža.

nachjagen dirjati za kom, gnati (ženem), tírati, lovíti koga; pognáti se, spustíti se za kom, udréti (-dérem) jo, ulíti (ulijem) jo za kom; gnati se za čim; dehtéti po čem.

Nachklang *m.* odzvok, odmèv.

nachklingen zvenéti; odmévati.

Nachkomme *m.* potómec, zarojénec, naslédnik; die —n zarod, potómstvo (*coll.*); unsere —n zanámci.

nachkommen priti (pídem) za kom, doiti (-idem), dohitéti (-hitím) koga; *impf.* prihájati, dohájati; pozneje priti; einer Pflicht — izpólniti —, storiti —, izvršiti dolžnost, zadostiti dolžnosti; *impf.* izpólnjevati —, izvrševati svojo dolžnost, zadóščati dolžnosti.

Nachkommenschaft *f.* potómstvo, zarod; unsere — zanámstvo.

Nachkömmling *m. s.* Nachkomme.

Nachkrankheit *f.* poslédična boléžen.

Nachlass *m.* ostalina, zapuščina; (die Erlassung) odpúst, odpúšťanje, izpreglédanje; (am Brei) popust; (Unterlass) prenéhljaj; ohne — nepreného-
ma, venomé, zdřžema.

nachlassen zapustiti, *impf.* zapuščati; (erlassen) odpustiti, izpregledati, prizanesti (kaznen itd.); *impf.* odpuščati, izpregledovati, prizanašati; (am Preise) odjénjati, prijénjati, popustiti; *impf.* odjenjevati, popuščati; (vom Schmerz) odléci (-léžem), odjénjati, odlásiti, prevaliti se; (v. Wind, Aufrühr zc.) poléci (-léžem) se, uléci se, umiriti se, pojénjati, ponehati, utihniti, potihniti; *impf.* pojenjevati, ponehovati, pojémati (-am, -mljem); (v. d. Geismulsi) izpláhniti; (v. Nagel) popustiti; im Eifer — popustiti, omrtvéti v vnetosti.

nachlässig nemárén, zanikarén. [nost. Nachlässigkeit f. nemárnost, zanikar. Nachlassung f. odpúst, odpuščanje; (des Schmerzes) odlégljaj.

nachlaufen teči (tečem) za kom; *impf.* tékati, létati.

nachlegen doložiti; *impf.* dolágati, dokládati.

Nachlese f. páberkovanje, répkanje; — halten páberkovati, lávkati; (v. v. Vinogradu) répkati, repljati; (das Aufgelesene) páberki.

nachlesen i. Nachlese halten; (zum Gelesenen nachlesen) dobráti (-bérem), še nabráti, prinabráti; *impf.* še nabírati, prinabírati; (durchlesen) prebráti, prečítati; *impf.* prebírati, čítati.

Nachleser m. páberkovavec; =in f. páberkovavka.

nachliefern dodatno dobáviti.

Nachlieferung f. dodatna dobáva.

Nachlosung f. dodatno žrebanje.

nachmachen ponarediti; *impf.* ponaréjati; narediti, storiti kaj za kom, posnéti (-snámem) kaj; *impf.* naréjati, delati kaj za kom, posnémati; jembš. Mienen, Geberden — oponášati koga.

Nachmacher m. posnémavec.

Nachmachung f. posnémanje.

nachmahlen premléti (-méljem).

nachmalen slíkati po čem; naslíkati po čem.

nachmalig pótlejšnji, poznejši.

nachmals pótlej, potém, posléj, pozneje, zatém.

Nachmann m. s. Hintermann.

Nachmehl n. zadnja moka, posévkí pl.

nachmessen iznóva mériti.

Nachmittag m. popóldan, popóldne. nachmittägig popóldanski, popóldanji. nachmittags popóldne.

Nachmittagsmahl n. málica, mala júzina, popóldnica. [nočje.

Nachmittagsnacht f. popólnóči, popólnachmittagsnacht popólnóčen.

Nachnahme f. povzétje.

Nachnahmegebür f. povzetnina.

Nachnahmesehein m. povzétnica.

Nachnahmesehung f. povzétna pošiljáv.

nachnehmen povzéti (-vzámem).

Nachpfandung f. dodatna rubéžen (-i).

nachpfeifen žvižgati —, piskati za kom; žvižgáje oponášati koga.

nachpflanzen dosaditi, *impf.* dosájati.

nachplappern blebetáti (-béčem) za kom.

Nachprüfung f. popravljálna preizkušnja, popravljálni izpit.

nachrechnen iznóva preračúniti; *impf.* iznóva preračúnjavati.

Nachrede f. s. Nachwort; üble — obrekovanje, oprávljanje, obíranje; in üble — bringen dati (dam) ljúdem v zobe, pripráviti v slabo imé, ozloglásiti koga.

nachreden govoriti za kom; oponášati koga v gorjénju, beséde ponávljati; (hinterrücks) oprávljati, obrekovati, obíрати koga.

nachredig obrekljiv, oprávljiv.

nachreisen pozoréti; *impf.* pozorévati.

nachreisen potovati za kom.

nachreiten jézditi (jáhati) za kom.

nachrennen dirjati —, dreti (derem) za kom.

Nachricht f. poročilo, obvestilo, naznanilo, glas, vest (-i), izvéstje; — geben izporočiti, na znanje dati (dam), naznániti.

nachrollen potóčiti se za čim; *impf.* tóčiti se, kataljati se.

nachrücken pomeknúti (-máknem) —, *impf.* pomikáti se za kom.

nachrudern vesláti za kom.

Nachruf m. klic (klicanje) za kom; (einem Verstorbenen gewidmet) žalnica za (po) kom; (Nachruhm) (posmrtna) slava.

nachrühmen slaviti, hváliti kaj o kom.

Nachsaat *f.* posevanje.
nachsäen posevati.
nachsagen ponávljati (beséde); imdn.
 Böses — slabo govoriti o kom; ich will
 mir nicht — lassen nečem, da bi se
 reklo (právilo) o meni.
nachsagen pri-, dosoliti, še osoliti.
Nachsatz *m.* porèk, nastópní stavèk.
nachschaffen še oskrbèti si, še omis-
 liti si, še napraviti si, pridobávití si.
Nachschall *m.* odměv.
nachschauen glédati za kom.
nachschicken posláti (póšljem) za kom;
impf. pošiljati za kom; doposláti;
impf. dopošiljati.
nachschreiben poríniti, potísiniti, po-
 mekniti (-máknem); *impf.* ríniti, po-
 tískati, pomíkati (za čim).
nachschießen strelítí za kom; *impf.*
 stréljati za kom.
nachschiffen jádrati —, vesláti za kom.
Nachschlag *m.* poudárek, priglás.
nachschlagen (im Buche) ískati (íščem);
 pískati, poglédati v knjigo; (Geld)
 ponaredítí; *impf.* ponaréjati.
Nachschlagsregister *n.* kazálo, razpre-
 glédni zapisník, ískálník.
nachschleichen láziti, pláziti se za
 kom, zalázovati koga.
Nachschleicher *m.* zalázovavèc.
nachschleppen vláčítí za sebj, — za
 kom; ích — vláčítí se za kom.
Nachschlüssel *m.* f. Díctírh.
nachschreiben písati (pišem) za kom.
nachschreien vpítí —, kríčati za kom.
Nachschrist *f.* pripis, pripísek, dostávek.
Nachschub *m.* nova pošiljátěv; dopól-
 nek.
Nachschuss *m.* strel za kom; (v. Geld)
 dopláćilo, dodátek.
nachschütten dosúti (-spém), dolítí;
impf. dosípáti, dolíváti.
nachschwärzen íznóva počérniti; *intr.*
 počérnévati.
nachschwimmen plávati za kom.
nachsegeln jádrati za kom.
nachsehen glédati za kom; (durchsehen)
 preglédati; *impf.* preglédovati; íťch
 nach pgléj, pojdi pglédáť, pojdi, po-
 gléj; (verzeihen) ízpreglédáť, prizané-
 sti, odpustítí; *impf.* ízpreglédovati,
 prizanášáť, odpúšćáť.

nachsenden posláti (póšljem) za kom;
impf. pošiljati za kom.
nachsehen postávití za ... , dejáťi (de-
 nem) za ... ; *impf.* postávljati za ... ,
 dévati za ... ; (geringer ícháßen) zapo-
 stávljati, manj čénítí, manj čísláti;
 (nachpflanzen) dosadítí, *impf.* dosájáti;
 (verfolgen) gnáti (ženem), *impf.* dířjati
 —, dřevítí (se) za kom, pregánjati
 (koga); plánítí —, skóćítí za kom.
Nachsidt *f.* ízpregléd, prizanesba, od-
 púst; prizanášanje, odpúšćanje, ízpre-
 gledovánje; potprljénje.
nachsidtig prizanesljív, ízpregledljív,
 potprljív.
Nachsidtigkeit *f.* prizanesljívost, íz-
 pregledljívost, potprljívost.
Nachsilbe *f.* končnica, pripónka.
nachsingen petí za kom.
nachsinnen razmíšljáti, premíšljeváti.
Nachsition *f.* dodátna seja.
Nachsommer *m.* habje leto.
nachspähen lúkati —, oprézovati za
 kom, pastí koga.
Nachspiel *n.* póigra, sklepná igra.
nachspoiten posmehljívó posnémáti,
 oponášáti koga.
nachsprechen govorítí za kom, ponáv-
 ljáťi beséde.
nachspringen skóćítí za kom.
nachsprössen poznéje pogánjati; —
 pognáti (-ženem).
nachspüren sledítí koga, zasledovati,
 zalezovati ga.
Nachspürer *m.* zasledovavèc, zalezov-
 vávec, zasledúh, vohún.
nächst *praep.* prav blízú, poleg, zra-
 ven, tik; — Gott za Bogom; der
 nächste najblízji.
nächstem precej potěm.
Nächste *m.* blízjnji, blízjník.
nachstehen státi (stojím) za kom; (d.
 Stange nach) bití (sem) za kom (v káki
 řečí), manj bití, ne bití enák, ne bití
 kos komú, ne doségáti ga.
nachstehend nastópen, sleděč, nasléd-
 nji; im — en v naslédnjem.
nachsteigen hódítí —, postópáti za
 kom; *triv.* láziti za kom.
nachstellen zalezovati koga, přézáti
 (-ím) nanj, strečí koga; strečí komu
 po žívljěnju.

Nachsteller *m.* zalezovávěc, zalázník, zasédník, přezávěc.

nachstellerisch zalezovávski, zalážen, zasedljiv.

Nachstellung *f.* zaséda, zasédanje, zalezování, hudobní naklépi *pl.*; dodátní naběr.

Nachstenliebe *f.* ljuběžen (-i) do blížnjega, človekoljubje.

nachstens prihódnič.

nachstopfen do-, primašiti.

Nachstoß *m.* dodátní suněk.

nachstottern jecljáti za kom.

nachstreben gnati (ženem) se —, pogánjati se za kom (za čim); ségati po čem; ískati (íščem) kaj; težiti —, stremiti za čim.

nachstürzen pasti (padem) —, zvaliti se za ...; (nachstürmen) dreti —, dřeviti za kom; plániti —, udrěti jo —, zagnáti (-žénem) se za kom.

nachsuchen ískati (íščem); poískati; unu etvaš — (bitten) poprositi; *impf.* prositi česa.

Nacht *f.* noč (-i); die — bricht an noč se, noč se dela; znoči se, noč se stori; heute — nocój, nocójšnja noč; auf die — dřevi; finštere — črna noč, trda noč; helle — jasna noč; tief in die — pozno v noč; (deß) —s po noči; die — zubringen nočiti, (pre)nočevati; prenočiti; die ganze — hindurch vso (ljubo, božjo) noč; gute — lahko noč! biß spät in die — wo verweilen zakesniti se v noč, zanočiti se; **Nacht**-nočni, ponočni.

Nachtarbeit *f.* nočno —, ponočno delo, noční posěl.

nachtblind po noči slep.

Nachtblindheit *f.* ponočna —, kurja slepóta.

nachtelang (po) cele noči.

nachten nočiti se; eš nachtet noči se, noč se dela. [(-i).

Nachterscheinung *f.* ponočna prikázén

Nachtesen *n.* večěrja.

Nachteule *f.* sova.

Nachtfalter *n.* ponočni metúl, ponočnják, vešča.

Nachtgeld *n.* prenočnina.

Nachtgeschirr *n.* ponočna posóda.

Nachtgespenst *n.* ponočni strah.

Nachtgeide *f.* enakonóče.

Nachtheil *m.* škoda, kvar, izgúba; im — sein iměti škodo, biti (sem) na izgúbi; zumi — gereichen v škodo biti, v kvar biti, škódovati.

nachttheilig škodljiv, kvarěn; (ungünstig) neugódn.

Nachttheiligkeit *f.* škodljivost, kvárnost.

Nachtthemd *n.* ponočna srájca.

Nachtiberberge *f.* prenočišče; =gebür *f.* prenočnina.

nachtun posnémati koga.

Nachtigall *f.* slavěc, slavěček; **Nachtigall**-slavěv.

Nachtisch *m.* pooběděk, pokosilce, pokosilje; (Deffert) posládek.

Nachtkästchen *n.* nočna omárica, pri-posteljnják.

Nachtkerze *f.* (bot.) svetlín.

Nachtkleid *n.* ponočna obleka.

Nachtlager *n.* prenočišče; — halten nočiti, nočevati, prenočevati; prenočiti; — geben (jmd.) prenočiti koga.

Nachtleibchen *n.* ponočni živótec.

nächtlich nočen, ponočen; — er Weile po noči.

Nachtlicht *n.* ponočna luč (-i).

Nachtmahl *n.* večěrja.

nachtmahlen večěrjati.

Nachtmühle *f.* ponočna čépica.

Nachtpatrouille *f.* ponočna obhódna stráža.

Nachtpfauenauge *n.* ponočni pavlín-ček; das große — cóprník.

Nachtquartier *n.* s. **Nachtlager**. [*pl.*

Nachttrab *m.* zadnja stráža, zadnje čete

Nachttrag *m.* dodátek, dostávek; (Ergänzung) dopolnilo; im — dodátno.

nachttragen za kom nesti, — nositi; (hinzugeben) dodáti, dostávti, dopólniti; *impf.* dodájati, dostávljati, dopolnjevati; (ein Geld) doplácáti; *impf.* doplácěvati; (eine Prüfung) pozneje

opráviti (izkúšnja); (vornerhen) očítati, opočítati, oponášati, pómnniti komu kaj, ne pozábíti komu česa, ne odpustiti.

nachtträglich dodáten, dopolnilěn, poznejší; *adv.* dodátno, pozneje.

Nachttrags- s. **nachtträglich**; =gebür *f.* doplátěk, doplácělo; =prüfung *f.* dodátní izpít.

nachtrauern žalovati za kom.

nadržeten stópati —, *impf.* stópati za kom, biti (sem) komu za petámi, stopínje pobirati za kom; slepo pónémati.

Nadržeter *m.* zapetáč, zapétnik; pónémavěc.

nadržinken piti kaj za čim, poplákniti kaj s čim.

Nadržtrunde *f.* nočni obhòd (straže).

Nadržtrupp *m.* j. Nadržtrab.

Nadržschaffen *m.* razhòdnik; bitterjüßer — grenkoslád; schwarzer — pasje zélišče, pásjica. [pósad.

Nadržschicht *f.* ponočno delo, ponočni

Nadržschmetterling *m.* j. Nadržfalter.

Nadržschwalbe *f.* légen (*gen.* legéna), ležetrúdnik, mravljinčar. [vávěc.

Nadržschwärmer *m.* ponočnják, ponoče-

Nadržschwärmeri *f.* ponočevánje, ponočno rogoviljenje.

Nadržstünd *n.* nočna slika.

Nadržstunde *f.* nočna ura. [nica.

Nadržtopf *m.* ponočna posóda, počép-

Nadržtviote *f.* nóčnica.

Nadržwache *f.* ponočna straža.

Nadržwächter *m.* ponočni čuváj, ponočni strážnik (stražár).

nadržwandeln v spanju hóditi, biti (sem) mésečén.

Nadržwandler *m.* mésečnik, snohóðec; =in *f.* mésečnica.

Nadržzeit *f.* nočna doba, nočni čas.

nadržwachsen poznéje rasti; — zrasti; podrásti; *impf.* podrásčati; obnovíti se; *impf.* obnávljati se, zopet rasti; (im Wachjen einhófen) dorásti.

nadržwägen prevágati.

Nadržwahl *f.* dodátna volítěv. [liti.

nadržwählen dodátno volíti; — izvónadržwählen valíti, váljati za kom; zavalíti za kom.

Nadržweihen *pl.* pobolěčki *pl.*, poporódni popádkí *pl.*

Nadržwein *m.* tropínsko vino, pijáča, pátoka.

nadržweinen jókati po (za) kom.

Nadržweis *m.* izkáz, dokáz.

nadržweisbar izkázěn, dokázěn, dokazljiv; *adv.* dokázno.

nadržweisen izkázati (-kázem), dokázati, izpričati; *impf.* dokazovati, izpričevati.

Nadržweisung *f.* izkáz, izkazilo, dokáz, izpričeba.

Nadržwelt *f.* potómstvo, potómci *pl.*, naslédniki *pl.*, zárod; unjere — zanámstvo, prihódnji rod, zanámci *pl.* nadržwerfen vreči (vržem), *impf.* mé-tati (mečem) —, líčati za kom; jundn. Brügel — podkrepelíti koga.

Nadržwinter *m.* pozímek, nazímek, pozna zima.

Nadržwirkung *f.* poznéjši učiněk.

Nadržwort *n.* págóvor, pristávěk (pisčev), epilóg.

Nadržwuchs *m.* mladi naráščáj, omladína; zaréja, izpodréjek; podrást (-i), podrásčina.

nadržwünschen želéti —, voščéti (odhajajóčemu), z voščéti sprémljati ga.

nadržzahlen doplácati; *impf.* doplácavati.

nadržzahlen šteti (štejem) za kom, preštéti; *impf.* preštévati.

Nadržzahlung *f.* doplácílo, doplátěk.

nadržzeichnen rísati (ríšem) po čem, prísati.

nadržzeigen kázati (kázem) za kom.

nadržziehen *tr.* za seboj (za kom) vleči, — vláčéti; za seboj (za kom) zvléči, — potégnúti; *intr.* íti (grem) —, hóditi —, potovati —, pomikati se za kom, sledíti mu.

nadržzetteln capáti —, capljáti za kom.

Nadržzucht *f.* izpodréjek.

Nadržzug *m.* j. Nadržtrab.

Nadržzügler *m.* zaostájavěc, marodér.

Nadržzen *m.* tilnik, zatílnik, tilěc, zatílek, šija, šijnjak.

Nadržzenmuskel *m.* zatílna míšica.

nadrž nag, gól; ganž — (splitter—) golonág; jundn. ganž — ausziehen do nágega (názege) sleči; — e Stelle góljáva, goličáva; (am Körper) nagéc; — er Weizen golica; — er Hügel gól grič, gólověc; — e Flächen goličave *pl.*; *fig.* gól, čist; — e Wahrheit gola ístina, čista resníca.

nadržbeinig golonóg.

Nadržflügel *m.* golokrilěc.

nadržhäutig golokóžěn.

Nadržhäutige *m.* golokóžěc.

Nadržheit *f.* nagóta, nagóst, gólóta,

golóst.

nadtšamig golosémenski; — eš Ge-
wächš golosémenska.

Nadtšdnerke *f.* slinar, slug, polžica;
Walb — gozdni lazar.

Nadel *f.* igla; *dem.* iglica; (Näh —)
šivánka; (Stech —) búcika, médenka;
(Saar —) igla lásnica; (Baumnadel,
Tangel) igla, iglica, bodček, bódčica.

Nadelbaum *m.* igličnato drevó, bód-
kověc; storžnják.

Nadelbüchse *f.* pušica za šivánke, igel-
nica, igelnik.

Nadelfabrik *f.* iglárnica, iglárna.

Nadelfisch *m.* morská igla.

nadelförmig iglast.

Nadelgeld *n.* igelnína, denár na igle
(šivánke).

Nadelholz; *n.* igličnato drevje, iglasto
drevje, šilovje, jelovina; (Nadelgehölz)
črni gòzd, črni les.

Nadelkraut *n.* česlika, česlikovina.

nadeln z iglo pripéti (-pnem), z bú-
ciko pritrđiti; *impf.* z iglo pripénjati,
z búciko pritrjevati.

Nadelöhr *n.* šivánčno (igelno) uhó
(ušesa), — ušesce.

Nadelpöfsterchen *n.* šivánčna blazínica.

Nadelspiße *f.* šivánčna bodica, igelna
konica.

Nadelspiz m. vbòd z iglo, vbòdec s
šivánko.

Nadelsreu *f.* smrečje za nastéljo,
smrèkova stelja; igličevje.

Nadelwald *m.* črni gòzd, črni les.

Nadir *m.* podnožišče, nadir.

Nadler *m.* iglár, šivánkar.

Nadlerhandwerk *n.* iglárstvo.

Nagel *m.* (a. d. Fingern) nóhët; (a. d.
Vogelzehen) krempeľj; (b. Blumenblatte)
žrebica; (v. Eisen) žrebělj, čavelj; (v.
Holz) klin, kliněc; (Zoch —) pregelj,
prégľhaj, iglica, jarmnik; (Achse, Rad-
nagel) osník, luněk; (Döbel) mozník;
auf den — hängen na klin (kol, kljuko)
oběsiti. [beljnik.

Nagelbohrer *m.* svedec, žrebnik, žré-
béljnik.

Nagelchen *n.* žreběljček, čaveljček.

Nagelisen *n.* žrebljárska bábica.

nagelfest z žreblji pribít; kakor pri-
kován.

Nagelgeschwür *n.* zanóhťnica, zagnída;
ich bekomme ein — zanóhťta se mi.

Nagelhammer *m.* žrebljárnica.

Nagelhandel *m.* žrebljárstvo.

Nagelkrämer *m.* žrebljár; =in *f.* žreb-
ljárca; — sein žrebljáriiti.

nageln z žreblji (klini) pribíti (-bi-
jem), — pritrđiti; *impf.* — pribijati,
— pritrjevati; (die Stiefel —) podko-
váti (črevlje).

nagelneu čisto nov, popólnoma nov.

Nagelschmied *m.* žrebljár.

Nagelschmiede *f.* žrebljárnica.

Nagelschrot *m.* sekáč, sekálo.

Nagelspiße *f.* žreběljna bodica.

Nagelwurzel *f.* nohtni korén.
nagen glódati (-am, -glójem), hróbiti;
(v. d. Maus) škrinjáti, škrbljáti.

Nager *m.* glóдавěc, glóдаč.

Nagelhier *n.* glóдавěc, glóдавka.

Näh- šiválni.

Näharbeit *f.* šivánje.

nahe *adi.* bližnji, blizěk; *adv.* blizu.

Nähe *f.* bližina, blizáva, blizóst;
(Umgegend) oblizje.

nahen blízati se, približevati se;
približati se.

nähren šivati; (aneinander —) sešiti.

Nähren *n.* šivánje.

näher *adi.* bližji; *adv.* blize; deš
näheren nataněnje.

Näher *m.* šivár, šivávěc.

Näherei *f.* š. Nähren.

Näherin *f.* šivilja.

nähern blízati; približati, primekniti
(-máknem); *impf.* približevati, primí-
kati; sich — blízati se; približati se.

Näherung *f.* bližanje, približevanje.

Näherungsbruch *m.* približni ulóměk.

näherungsweise *adv.* približno.

Nähgeräth *n.* šiválno oróđe.

Nähkörbchen *n.* jěrbašček za šivánje.

Nähmaschine *f.* šiválni stroj.

Nähnadel *f.* šivánka.

nähnadelartig šivánkast.

Nähpöfster *n.* š. Nadelpöfsterchen.

Nährboden *m.* zarezalšče.

nähren rediti, živiti, hrániti, živěž
(hrano) komú dajáti; *fig.* (eine Hoff-
nung —) gojiti; (Lebenschaften) pod-
žigati; (d. Feuer) nětiti; sich — živiti
se s čim, živěti ob čem.

- Nährer *m.* hranitelj, redník; =in *f.*
redníca, hraníteljica.

nahrhaft redilen, téčen.

Wahrhaftigkeit *f.* redilnost, téčnost.

Wahrkraft *f.* redilnost, redilna moč (-i).

Wahrnutter *f.* rednica, krušna mati.

Wahrstand *m.* redilni stan.

Wahrstoff *m.* redilna snov (-i), redivo, hranivo.

Nahrung *f.* hrana, živež.

Nahrungsmangel *m.* pománjkanje —, nedostátek živeža, strádanje.

Nahrungsmittel *n.* živilo, redilo; *pl.* hrana, živež.

Nahrungsaft *m.* redilni sok.

Nahrungsforg *f.* skrb (-i) za živež, skrb za hrano, skrb za kruh.

Nahrungstoff *m.* *f.* Nährstoff.

Nahrungszweig *m.* preživilni način, — zaslúžek.

Nährvater *m.* rednik, krušnik, krušni oče (-ta), hranitelj.

Nährschule *f.* učilnica za šivánje, šivárska učilnica.

Nährseide *f.* šivárska svila.

Nahrt *f.* šiv, šev (švá); (im Schiffbau) sklád; die umgekehrte — obrta.

Nahrterei *f.* šivánje, šivo.

Nahrtlerin *f.* šivilja.

Nahrtlich *m.* šiválna miza.

Nahrtzeug *n.* šiválno oródje, šiválna pripravá, šivilo.

Nahrtzimmer *n.* šiválnica.

Nahrtwurm *m.* šivárska nit (-i), súkanec. **naiu** prostosřečen, prostoúmen, **naiu** íven; prepróšt.

Naiuität *f.* prostosřečnost, prostoúmnost, naivnost; prepróščina.

Najade *f.* vila povódkinja, najáda.

Name *m.* imé (-na); (Auf—) krstno. imé; (Zu—) priimék; (Wulgär—) pri-dévek, vzdévek; mit Namen, namens po iménu; wie ist dein —? kakó ti je imé? kakó se zoveš? in Gottes —n v božjem iménu; einen —n haben biti (sem) na glasu, slovéti (-ím); sich einen —n machen zaslovéti. [dár.

Namenbüchlein *n.* abecédnik, abece-
Namendeutung *f.* razláganje —, tol-
máčenje imén.

Namenliste *f.* imeník.

namenlos brezimén, brez iména, ne-
imenován, breziménski; (unbekannt)
neznán, nesláven; (unaussprechlich) ne-

izrekljiv, neizrečen, neznánski; *adv.*
neznáno, neznánsko, neizrečeno, ne-
izrečénsko, neizrekljivo.

Namentlosigkeit *f.* breziménost, brez-
iménstvo.

Namenregister *n.* imeník.

Namensaufruf *m.* klícanje imén.

Namensbruder *m.* soiménec, žensév
(*gen.* žensva).

Namensfertigung *f.* podpis.

Namensfest *n.* godovnica, godovno.

Namensstag *m.* god, imendán.

Namensstagsgeschenk *n.* vezilo.

Namensunterfertiger *m.* podpisovávéc,
podpisnik.

namentlich po iménu, z iménom, imé-
noma; (insbesondere) poséбно, osobito.
namhaft (beträchtlich, ansehnlich) zná-
tén, nemájhen, precéjšnji; (berühmt)
znamenit, imenitén; — machen ime-
novati, po iménu povédati (-vém);
(bekannt geben) prijáviti.

Namhaftmachung *f.* imenovánje; (Be-
kanntgebung) prijáva.

namlich *adv.* namreč, to je, rekše;
adi. (ebenderjelbe) isti, ravno tisti,
ravno ta.

Napf *m.* lonček, piskrc, torilce.

Napfschnecke *f.* prilépék.

Naphtha *n.* kamenéno olje, nafta.

Narbe *f.* brazgotína, obrúněk, obrá-
sték, zarásték, obráslek; (am Blüten-
stempel) brazda; (am Hülsenfrüchtigen)
okó (očesa), léčica, nóhët; (am Leder)
hrapa; (an der Thür) linga.

narben *intr.* zarásčati se, céliati se;
tr. (ein Fell —) kožo gárati, trébiti.

Narbenseite *f.* lice (kože).

narbig brazgotínast, obrúnkast; (*v.*
Leder) hrapav.

Narcisse *f.* narcís, sólnčica.

Narde *f.* narda.

Narkose *f.* omáma, narkóza. [lek.

Narkotikum *n.* omamilo, narkotíčni
narkotíchnj omamljiv, narkotíčen.

narkotisieren omámíti, onesvéstiti,
omótíti, správití *v.* nezavést, narko-
tizírati.

Narr *m.* noréc; blazén, bláznik; be-
dák, bebéc, tráp, šutéc, budálo, glu-
péc; (Poffenreicher) glumác, burkež,
šaljivéc, pavlíha; *dem.* norček; ein —

jein noréti (-im); ein — werden ob-
znoréti, ob pamet priti (pridem), pamet
izgubíti; einen zum — en haben iméti
(imám) koga za norca (bebca), norca
si délati iz koga, norčeváti se ž njim;
Narren- norški.

narren *intr.* noréti (-im), norce briti
(brijem), šáliti se, neúmnosti ugánjati;
tv. za norca iméti (imám) koga, šale
zbižati —, šáliti se —, norčevati se
s kom, za nos vódití koga, trapáti
(trápiti) koga. [nje.]

Narrenschwäh *n.* neúmno blebetá-
Narrenhaus *n.* bláznica, noriščnica.
Narrenkappe *f.* glumáška kapa, nor-
ska čépicá.

Narrenposse *f.* burka, norčija; — n
treiben burke ugánjati, norce briti.

Narrenfeil *n.*, aut — führen za nos
vódití, za norca iméti (imám) koga,
norčeváti se s kom.

Narrheit *f.* noróst, bláznost; neúm-
nost; norčija, burka.

Narrin *f.* norica, bláznica; neúmnicá,
trapica, bebka.

narrisch *nör.* blázén; neúmén, budá-
last, norčav; (spašhast) šaljiv, burkast.

Narval *m.* samoróð, enoróžec, narval.

Nasal, Nasallaut *m.* nósnik, hohník;
Nasal- nosni, hohnívi.

Naschen *n.* nosék.
naschen sladkosnédati, lízati (lížem),
lízkáriti; sladkosněd bití (sem); po-
sladkáti se s čim.

Nascher *m.* sladkosnédež, sladkosně-
děc, láskrník, lízavěc.

Nascherei *f.* lízanje, sladkosnědost;
pl. die — en *f.* Naschwert.

Nascherin *f.* sladkosnědá, oblíznéla.
naschhaft sladkosněd, sladkosnědén,
laskrn, poslástén, oblízljiv.

Naschhaftigkeit *f.* sladkosnědost, slad-
kosnědnost, láskrnost.

Naschkake *f.* sladkosnědá; lízavěc, lí-
zavka. [*pl.*]

Naschwerk *n.* slaščica, sladčica; (getv.

Nase *f.* nos; *dem.* nosék; (b. Thieren)
smrčék; durch die — reden nosljáti;
hohnjáti; die — rimpfen nos víhati,
mřdati z nosom; bei der — herum-
führen za nos vódití; einem etw. unter
die — reiben zasolíti jo komu, dati

mu pod nos; einem eine — drehen na-
legáti koga, opeháriti koga, natvésti
(-tvézem) komu kaj; jemandem eine —
geben okaráti koga; eine — betommen
po nosu dobití, okáran bití (sem).

näseln nosljáti, hohnjáti; (schütteln)
vóhati, vohljáti, vohnjáti.

Nasen- nosni.
Nasenbein *n.* nosna kost (-i), nósnicá.
Nasenbluten *n.* krvavénje iz nosa; er
hat — kri mu teče iz nosa.

nasenförmig nosast.
Nasengeschwür *n.* nosna ugnida.
Nasenhöhle *f.* nosnicá.

Nasenkorpel *m.* nosni hrustáněc.

Nasentaut *m.* nósnik, hohník.

Nasenloch *n.* nozdřv (-i), nosnicá.

Nasenring *m.* nosni obróček.

Nasenscheidewand *f.* hripělj.

Nasenschleim *m.* smrkělj, vózgěr.

Nasenschleimhaut *f.* nosna slúznica.

Nasenspitze *f.* koněc nosa.

Nasenflüher *m.* nosobčr.

Nasentrumpfen *n.* víhanje nosú.

Nasentrumpfer *m.* mřdavěc.

naseweis (vorwichtig) sničav, prerado-
védén, védečen; (vorlaut) preglásěn,
slútvomoder, jezíčen, vtikljiv.

Naseweisheit *f.* sničavost, preradovéd-
nost; slútvomodrijánstvo, vtikljivost.

Nashorn *n.* nosoróð, nosoróžec.

nastig nosat.

Nasling *m.* (= Nase *f.* *Chondrostoma
nasus*) podúst (-i), podlask, drstnicá;
(Blau Nase *f.* *Abramis vimba*) ogrica,
dvrst (-i).

nass mokër; (feucht) mokrotén, vla-
žen; nasses Wetter mokrotóno —, de-
ževno vreme (-na), moča; — er Boden
mokra —, močvirna tla (tal) *pl.*; — es
Holz mokra —, síróva drva *pl.*; — er
Bruder (Nassauer *m.*) mokri bratěc,
píjančék; — machen móčiti; zmóčiti;
— werden zmóčiti se.

Nass *n.* mokrina, tekočina.

Nässe *f.* mokróta, mokrina, moča, mo-
čáva, vlaga, vlažnost. [*pršl.*]

nässeln mokrotén bití (sem); es nasselt
nassen (nass sein) mokër bití (sem);
(Nässe von sich geben) móčiti, mokriti,
premakati; die Wunde nassét iz rane
teče.

nášfen móčiti; (weidm.) scati (šcim u. šcijem).
 nášskalt mokróládén.
 nášslidj mokrótén, vlašžen, rosén.
 Nation *f.* národ, rod.
 national národén; narodnjáski.
 National- národní; =bank *f.* národna (nacionálna) banka.
 Nationale *m.* narodnják, rodoljub; *f.* narodnjákinja, rodoljubka.
 Nationale *n.* rodopis, rodóvnica.
 Nationalgarde *f.* národna straža.
 Nationalgardist *m.* národní strážnik.
 Nationalinstitut *n.* národna napráva, národní zavod.
 nationalisieren po-, udomáčiti, ponarodniti.
 Nationalität *f.* národnost; (Nation) národ.
 Nationallied *n.* národna pešém (-i).
 Nationalökonomie *f.* národno gospodarstvo.
 nationalökonomisch narodnogospodárstven.
 Nationalpartei *f.* národna stranka.
 Nationalstolz *m.* národní ponds.
 Nationaltracht *f.* národna noša.
 Nationalversammlung *f.* národní zbdor, národna skupščina.
 Aktivität *f.* (Sprorostop) stanje zvezd o rojstvu; prerokovánje iz zvezd; jemandem die — stellen iz zvezd komu prerokovati osódo.
 Natrium *n.* natrij.
 Natron *n.* natron.
 Natter *f.* (*Coleuber*) gož, vož, ož, beloúška; die glatte östereichische — smukúlja; (*vipera*) gád; kača; Nattervožji; gadji, gadov; kačji.
 Natterbiss *m.* gadji —, kačji pik, gadov ugriz.
 Natterbrut *f.*, Nattergeißdte *n.* kačja —, gadja zaléga.
 Natterkopf *m.* (*Echium vulgare*) gádovéc, lepótica, medvédov rep.
 Nattermilch *f.* (*Scorzonera humilis*) kozja smrt (-i).
 Natterwur; *f.* (*Polygonum bistorta*) gadji —, kačji korén. [jezik.
 Natterzunge *f.* (*Ophioglossum*) kačji.
 Natur *f.* naráva, príroda, natúra;
 Naturell nárav (-i), naráva, čud (-i);

(Eigenschaft) svójstvo, lastnosť; (Wejen) bistvo; Natur- náravni, prírodní, natúrni.

Naturalien *pl.* prírodnine *pl.*; pridélki *pl.*; =cabinet *n.* prírodnínska zbirka.

Naturalismus *m.* naturalizém (pobozévánje prírode, prirodovérstvo; verno posnémanje prírode v umétnosti).

Naturalist *m.* samouk; (*phil.*) prirodovéréc, naturalist.

Naturalleistung *f.* dájánje v blagu, — v pridélkih, — v prírodninah (a ne v denárju).

Naturalwohnung *f.* odkázano stanovánje (a ne stanarina).

Naturanlage *f.* prírojéna zmóžnost, prírojéno svojstvo, prírojéna nadárjenost.

Naturbeschreiber *m.* prírodopiséc.

Naturbeschreibung *f.* prírodopis, prírodopísje.

Naturdichter *m.* pésnik samouk. [(i).

Naturell *n.* nárav (-i), naráva, čud
 Naturereignis *n.* natúrni prigódek, prírodní pojav.

Naturerscheinung *f.* prírodní pojav, natúrni prikážek.

Naturereignis *n.* prírodní proizvod, prírodnina.

Naturfehler *m.* prírojéna hiba, prírojéna napáka.

Naturforscher *m.* prírodoslóvéc.

Naturforschung *f.* prírodoslóvjé.

Naturfreund *m.* prírodoljub.

naturgemäß náraví priméren, narávén, ponatúren.

Naturgeschichte *f.* prírodopis, prírodopísje.

naturgeschichtlich prírodopisén.

Naturgesetz *n.* prírodní zákon, natúrna postáva. [snét).

naturgetreu natánéno po prírodí (po-Naturkennner *m.* prírodoznánéc.

Naturkraft *f.* prírodná moč (-i), narávna sila.

Naturkunde *f.* prírodoznánstvo; zur — gehörig prírodoznánstven.

Naturkundige *m.* s. Naturkennner.

Naturlehre *f.* prírodoslóvjé; fizika.

natürlich prírodén, narávén, natúren; prírojén; (nicht künstlich) samorodén, samorástel, narávén; (einfach) prepróst,

neumétén; —es kind nezakónsko dete; —es Haar svoji lasjé; —e Blumen prave cvetlice; *adv.* kájpada, sevéda.

Natürlidkheit *f.* prirodnost, natúrnost; prirojenost; samoródnost; preprostóst, prepróšćina.

Naturmensch *m.* preprósti —, neomíkani človek, sin naráve, prirodnják.

Naturordnung *f.* prirodni —, narávni red.

Naturproduct *n.* prirodnína, prirodni pridélek.

Naturrecht *n.* narávno —, prirodno —, natúrno pravo; prirodno pravo.

Naturreidh *n.* prirodstvo, stvarstvo.

Naturselfbdruck *m.* prirodni samotisk.

Natursystem *n.* prirodna sestáva; prirodopisna sestáva.

Naturtrieb *m.* narávni —, prirodni nagón.

Naturvolk *n.* neomíkano ljudstvo, ljudstvo v prirodnem stanu.

Naturwerk *n.* prirodni samotvór.

naturwidrig protinaráven, protiprirodén, protinatúren, narávi protíven.

Naturwissenschaft *f.* prirodoznáanstvo. naturwissenschaftlich prirodoznáanstven, prirodoznánski.

naturwüchsig samoróden, samorástél, samorástén, samorásč.

Naturzweck *m.* narávni —, prirodni —, natúrni namén.

Nautilk *f.* plovstvo; brodárstvo, plóvstvena znánost, návtika.

Nautilker *m.* plóvstvenik, navtik. nautilsch plóvstven, brodárstven, návtičén.

Navigation *f.* plóvstvo, brodárstvo, mornárstvo; pomórska voznja.

Nebel *m.* meglá; *dem.* meglica; Nebelme gléni.

Nebelbild *n.* megléna podóba.

nebelblau sinji.

Nebeldunst *m.* tenka meglá.

Nebelfleck *m.* meglica, meglénina.

nebelig meglén, meglóvit.

Nebelkráhe *f.* siva vrana.

Nebelmeer *n.* megléno morje.

nebeln megliti se; es nebeln meglí se, meglá je, meglá stóji, megléno je.

Nebelregen *m.*, Nebelreißer *n.* pršénje, prhávica; (prši, iz meglé rosí, mrcíni).

neben *praep.* zraven, poleg, kraj, pri; (snapp an) tik; (in gleicher fronte) vštric, poréd; (nahe) blizu; in Zusammenhangen: (Mit-) so-; (*opp.* Haupt-) postránski, stránski, drugótni.

Nebenabsticht *f.* postránski namén.

Nebenaccidenzien *pl.* postránski dohódki *pl.*, postránski zaslúžek.

Nebenaltar *m.* stránski —, mali oltár. nebenan *adv.* zraven, blizu. [*pl.*

Nebenausgaben *pl.* postránski troški Nebenbegriff *m.* postránski pojem.

nebenbei *adv.* vrhu —, zraven tega; — verdienen prizaslúžiti, po strani zaslúžiti.

Nebenbeschäftigung *f.* postránsko opravilo, postránski posél (oprávek).

Nebenblatt *n.* prilístek, pálist.

Nebenbruder *m.* sobrát.

Nebenbuhler *m.* soljubóvník, soljubéc; (Rival) tekmeč (tekmeč); =in *f.* soljubóvnica, soljubica; tekmiča.

Nebenbuhlerschaft *f.* tekmovánje.

Nebendrift *m.* sokristján.

Nebendach *n.* pristrésje, pristrésék.

nebeneinander *adv.* edén (eno) poleg drúgega (ena poleg druge), drug (drugó) poleg drúgega (druga poleg druge), vštric, vzporéd.

Nebeneinkünfte *pl.* postránski dohódki *pl.*, postránsćina.

Nebeneinlage *f.* sovlóžek.

Nebenerbe *m.* sovédič.

Nebensach *n.* stránski predél; *fig.* stránski predmét.

Nebenfluss *m.* dotok, pritók.

Nebenfrage *f.* postránsko vprašanje.

Nebengebäude *n.* stránsko poslopje.

Nebengebirge *n.* stránska pogórje.

Nebengebür *f.* postránska —, drugót-na pristójbina. [*pl.*

Nebengefälle *n.* postránski pripádki Nebengemach *n.* stránska izba ob. soba.

Nebengeschäft *n.* postránski posél, postránski oprávek.

Nebengeschmack *m.* priokús.

Nebengrund *m.* drugótni razlóg.

Nebenhandel *m.* postránska kupóija.

Nebenhaus *n.* bližnja —, sosédnja hiša.

nebenher, nebenhin *adv.* mimogredé, gredóč, pri prilíki, spótoma; pri tem, zraven, obénem.

Nebeninstitut *n.* podružna naprava, podružni ob. podrejeni závod.

Nebenkind *n.* postránski otrók, nezakónsko dete.

Nebenkirchje *f.* (Filiale) podružnica.

Nebenknecht *m.* mali hlapčec; (Wit-fuchst) sohlápeč.

Nebenkrone *f.* privénček.

Nebenlehrer *m.* stránski učitelj.

Nebenleistung *f.* postránsko delo; postránska dávščina.

Nebenlinie *f.* stránska črta; (geneal.) stránsko pokolenje.

Nebenmann *m.* vštričnik, sosed.

Nebenmenscht *m.* bližnji, bližnjik. [*pl.*

Nebenriere *f.* soobist (-i), male ledvice

Nebenperson *f.* postránska —, drugótina oséba.

Nebenparre *f.* pódfara.

Nebenplanet *m.* sopremičnica.

Nebenproduct *n.* postránski pridélek, — izdelék.

Nebenrechnung *f.* postránski —, posebni račun.

Nebenrolle *f.* postránska —, drugótina ulóga.

Nebenrücksicht *f.* postránski ozír.

Nebensache *f.* postránska reč (-i).

nebensächlich postránski, manj važén.

Nebensatz *m.* odvisni —, podrejeni stavček.

Nebenschoss *m.* stránski odrástek, odráslek.

Nebensonne *f.* pásólnce, slepo solnce.

Nebenstrasse *f.* stránska cesta.

Nebenthür *f.* stránska vrata, male duri *pl.*

Nebentisch *m.* stránska miza.

Nebentreppe *f.* stranske stopnice *pl.*

Nebenumstand *m.* postránska —, drugótina okólnost, postránska okólniščina.

Nebenursache *f.* postránski —, drugótini vzrok.

Nebenverdienst *m.* postránski zaslúžek, — prizaslúžek. [*(-i).*

Nebenweg *m.* pripótje, stránska pot

Nebenwinkel *m.* sokót.

Nebenwähler *m.* vštričnik, vzporednodómec.

Nebenwort *n.* prislóv.

Nebenwurzel *f.* stránska korenína.

Nebenzimmer *n.* stránska izba ob. soba.

Nebenwedel *m.*, Nebenziel *n.* postránski namén.

nebst *praep.* poleg, s (z) ... vred; — mir z menój vred.

nebstbei razen tega, vrhu tega.

neken nagájati komú, dražiti koga, zbádati koga, zadévati se ob koga.

Necker *m.* nagajivéc, draživéc; = *ei f.* nagájanje, draženje, zbádanje; = *in f.* nagajívka, draživka.

neckisch nagajiv, dražljiv; zbadljiv.

Nesse *m.* nečák, stričnik; (Bruder-sohn) bratič, brátranec; (Schweistersohn) sestrič, sestranec.

Negation *f.* (Verneinung) zanikávanje; (Verneinungswörtchen) nikálnica.

negativ (verneinend) nikálnén, zanikujúč; protivén; (*opp.* positiv) negativén.

Neger *m.* zamórec, črnec; Neger-zamórski; = *handl m.* trgovina z zamórci; = *in f.* zamórka, zamórkinja, črnka.

negieren zaníkati; *impf.* zanikávati, tajiti, trditi, da ne.

Negligé *n.* (negligé), domáča (jútranja) obléka.

negligieren zanemárjati; zanemáriti.

Negociant *m.* kupčevávéc, trgovéc.

Negotiation *f.* pogájanje, kupčija.

negociieren pogájati se, kupčevati.

nehmen vzeti (vzajem), *impf.* jemáti (jémljem); (annehmen, sich auslegen)

razlágati si, tolmáčiti si; übel — zamériti, za zlo vzéti; einen Anfang — pri-

začéti (-ènem) se; *impf.* pri-začénjati se; ein Ende — končáti se;

Anstand — brániti se, obotávljati se; in Augen-schein — oglédáti (si), *impf.*

ogledovati; bei der Hand — za roko prijéti (primem); Abschied — slovó

jemáti, poslávljati se; slovó vzeti, posloviti se; die Flucht — po-, ubégniti;

Blas — sedi (sedem), usésti se; eine Frau — ožéniti se; einen Mann — omožiti se, vdáti se; in Empfang —

prejéti (préjmem), sprejéti; *impf.* pre-jémáti; sich die Mühe — prizadéti

(-dénem) si, potruditi se; *impf.* prizadévati si, trditi se; sich die Freiheit — predržniti se; in-dovólti si, *impf.*

dovoljevati si; sich in-várvati se, biti (sem) oprézén; einen Dienst — v službo stópiti; Schaden — škodo

trpěti; pokvāriti se; Unterricht — učiti se; začěti se učiti; daš Wort — poprijěti —, povzěti besědo; (Speiße, Trant) zu sich — po-, zaužiti; *impf.* po-, zauživati; daš Ubenmah! — večerjati; in die Arbeit — lotiti se (česa); theil — udeležiti se; *impf.* udeleževati se; überhand — razpāsti se, razmnožiti se; *impf.* razpasovati se, razmnoževati se; wunder — čudenje vzbuditi; es nimmt mich wunder čudim se.

Nehmen *n.* jemānje, vzetje.

Nehmer *m.* jemāvec.

Nehrung *f.* zēmeljska kosa.

Neid *m.* zavist (-i), nevošćljivost, zavidnost.

neiden zavidljiv biti (sem), zavidati.

Neider *m.* zavistnik, zavidljivěc, nevošćljivěc; =in *f.* zavistnica, zavidljivka, nevošćljivka.

Neidhart *m.* zavistnik. [nevošćljiv.

neidisch zavidljiv, zaviden, zavistěn,

neidlos nezavidljiv, nezavistěn; *adv.* brez zavisti. [nik.

Neidnagel *m.* nohtni zadirěk, sovražneidsüchtig *s.* neidisch.

Neige *f.* položnost, nāgnjenost; auf die (zur) — gehen potěkati, pri kraju biti (sem), pojěmati, koncu blížiti se; auf der — sein na malem biti (sem); (die überbleibsel einer Thilfigkeit) ostānki *pl.*, gošća, potōčki *pl.*

neigen nāgniti, naklōniti; *impf.* nagibati (-giblēm), naklānjati; sich — nāgniti se, na-, priklōniti se; *impf.* priklānjati se; sich nach der anderen Seite — previhniti se; (abgedacht sein) položžen biti, visěti; die Sonne neigt sich solnce se (k zatōnu) nagiblje, — zahāja, dan se nagiblje h koncu.

Neigung *f.* nagibanje, naklānjanje; nagib, naklōn; (Abhang) položnost; pōlog; (Hang) nāgnjenje, nāgnjenost, naklōnjenost.

Neigungsebene *f.* položna ravnina.

Neigungsfläche *f.* položna ploskev.

Neigungswinkel *m.* naklōnski kot.

nein nē; ist der Bruder hier? nein! ali je brāt tu? ni ga! willst du? nein! hočeš li? nočem! hast du gesehen? nein! ali si videl? niseem! — u. abermalš — nē pa nē!

Nekrolog *m.* smrtōvnica, osmřtnica, nekrológ.

Nekromant *m.* zaklinjāvec duhōv, rotívěc mrličev, nekrománt.

Nektar *m.* nēktar; neběška pijāča.

Nelke *f.* klínček, nagěl; Nelkenklínčkov.

Nemesis *f.* mašćevālna roka, osōda mašćevāvka. [nik.

Nennart *f.* nedolōčni naklōn, nedolōčnennu imenovati, zvati (zovem); daš nenne ich trinken to se pravi piti! sich — imenovati se, zvati se; wie nennt er sich? kakō mu je imě? kakō mu právigo? Duschān genannt der Gemaltige Dušan imenovān (nazvān) Silni, Dušan s priimkom Silni.

Nennen *n.* imenovānje.

nennenswert vředěn, da se oměni.

Nenner *m.* imenovāvěc.

Nennfall *m.* imenovālnik.

Nennwert *m.* zapisana —, imenovāna vrednost.

Nennwort *n.* imě (-na); samostālnik.

Neolog *m.* novotār.

Neologismus *m.* nova besěda, skovāvka, novinka, neologizm.

Nepotismus *m.* nepotizm.

Nereide *f.* nereida, morskā dēklica, morskā vila, vila pomōrkinja.

Nergeln godrnjāti, godljāti, mrmrāti.

Nerv *m.* živěc, čūtница; (bot.) žilica; Nerven- živěni.

Nervenfaser *f.* živěno vlakno.

Nervenfieber *n.* vroćinska bolězěn (-i), mačuh, legar, vroćnica.

Nervengeflecht *n.* živěni pletež.

Nervenknoten *m.* živěni vozěl.

Nervenkrankheit *f.* bolězěn (-i) v živcih (čūtnicah), bolni živci *pl.*

Nervenmark *n.* živěna meča.

Nervenschlag *m.* živěni mrtvōvd.

Nervenschwäche *f.* živěna slabōst, slabi živci *pl.*

nervensfärkend živce krepčajōč.

Nervensystem *n.* živěevje.

nervig krepkih živcev; žilav, žilnat; fig. čvrst, jědrnat, krepěk.

nervös živěni; (m. großer Nervenreizbarkeit behaftet) razdražljiv, nervōzěn.

Nervosität *f.* razdražljivost, nervōznost.

Nessel *f.* (Brenn— *Urtica*) kopríva; (Laub— *Lamium*) mrtva kopríva.
 Nesselausschlag *m.* žara osipa, koprí-
 vasti izpáhki *pl.*, koprívastí opáh.
 Nesselfalter *m.* (*Vanessa urticae*)
 mali koprívar, — rjávéc.
 Nesselgewächs *n.* koprívnica.
 Nesselhud *n.* koprívno platno; mušlín.
 Nest *n.* gnezdo; *dem.* gnéздеce; (Lager
 des Wildes) leglo, ležišče, lož.
 Nestel *n.* pólog, podložek. [ca.
 Nestel *f.* stógljaj, jerménčesk, zatézni-
 Nestflüchter *m.* (Pippel) máhovéc,
 kebcěk.
 Nesthücheln *n.* (das letzte Kind in einer
 Ehe) postrúžnik.
 Nesthocker *m.* (Höbvogel) golič, kilavéc.
 Nestling *m.* negóđen mladíč, golič,
 gnezdník.
 Nestwurf *f.* (*Neottia*) gnézdovica.
 nest ličen, čeděn, snažen, brhék, zal.
 Nettigkeit *f.* ličnost, čednost, snaž-
 nost, brhkóst.
 netto čist, brez tare, čiste vage; —
 10 K deset kron čistega.
 Nettobetrag *m.* čistí znesék.
 Nettoertrag *m.* čistí dohódek.
 Nettogewicht *n.* čistá teža.
 Nettogewinn *m.* čistí dobiček.
 Netz *n.* mreža; *dem.* mréžica; (zum
 Fisch— ob. Frensenfang) vrša, sak, rav-
 šelj; (*omentum*) péčica, rédčica; ein
 — stellen mrežo nastávití; *impf.* —
 nastávljati; mit einem — überziehen
 pre-, omréžiti; Netz mrežni, mréžasti.
 netartig mrežast.
 neten móčiti, mokriti, rositi; omó-
 čiti, zmóčiti, orositi; (Netze fischen)
 mrežkati, mrežiti, mreže plesti.
 Netzfänger *m.* mrežokriléc.
 netzförmig mrežast. [vbđd.
 Netzhäuflich *m.* presledkastomréžni
 Netzhaut *f.* (*retina*) mréžnica.
 Netznadel *f.* mrežkálna igla.
 netznervig mrežastožilnat.
 Netzstich *m.* mrežni vbđd.
 Netzwerk *n.* mrežeje, mreževína.
 neu nov; auß neue (von neuem) na
 novo, iznóva, vnóvič, zopet (spet); —
 machen ob-, prenoviti; — werden ob-,
 prenoviti se; in Zsgn.: novo-, novi.
 neubaden novopečen, ravno pečen.

Neubekehrte *m.* izpreobrńjenéc.
 Neubrid *m.* novína, krčevína, laz.
 neudeutsch novonémški.
 Neue *m.* novák, novínéc; *f.* novínka;
n. novóst, novína, nova reč (-i); die
 Neueren novější.
 neuerdings *adv.* iznóva, zopet, vnóvič.
 Neuerer *m.* novotár.
 neuerlich vnóvič.
 Neuerung *f.* novóta, nova napráva,
 novotaríja; Neuerungen *pl.* novotárje-
 nje; — einführen novóte vpeljávati,
 novotáríti.
 Neuerungsucht *f.* novotárstvo, vné-
 tost za nove napráve.
 neuerungsfüchtig novotaríj željen.
 neugeboren novorojen; prerójen.
 Neugeborene *m.* novorojénéc; *f.* novo-
 rojenka.
 Neugeburt *f.* (Wiedergeburt) preporòd,
 preporodítév, obnóva.
 Neugetaufte *m.* novokrščenéc; *f.* novo-
 krščenka.
 Neugier, =de *f.* radovédnost, védeč-
 nost, zvedljivost, zvedávost, sničavost.
 neugierig radovéděn, védečěn, zved-
 liv, zvedáv, sničav.
 neugläubig novovérski. [vérka.
 Neugläubige *m.* novovéréc; *f.* novo-
 Neuhait *f.* novóst, novóta.
 Neuhkeit *f.* novíca.
 Neuhkeitskrämer *m.* novíčar, raznaše-
 vávéc novíc. [létni.
 Neujahr *n.* novo leto; Neujahrs- novo-
 Neujahrsfest *n.* novolétní prazník.
 Neujahrs Geschenk *n.* novolétno darilo.
 Neujahrslied *n.* novolétnica.
 Neujahrsring *m.* nóvega leta dan.
 Neujahrswunsch *m.* novolétno vošćilo.
 Neukatholik *m.* novokatóličan.
 neukatholisch novokatóliški.
 neulich *adv.* óndan, nedávno, onkrat,
 zadnjič, one dní; *adv.* óndanji.
 Neuling *m.* novínéc, novák, začétník.
 neumodisch po novi šegi, po novem
 kroju, novošégěn, novomóđen.
 Neumond *m.* mlaj, mlada luna, mladi
 mesec.
 neun devet.
 Neunauge *n.* (*Petromyzon fluviatilis*)
 piškúr.
 Neuner *m.* devétka, devetíca.

neunerlei devetér. [térvat.
neunfach, neunfältig devetérén, deve-
neunhundert devétsto.
neunhunderisse devetstóti.
neunjährig devetlétén.
neunmal devétkrat.
neunmalig devétkratén.
neunpfündig devetfúntén.
neunfägig devetdnéven.
neuntausend devét tisóč.
neunte devéti.
neuntehalb poldevéti.
Neuntel *n.* devétina.
neuniens devétič, v devéto.
Neuntödter *m.* srakopér.
neunzehn devetnájst.
Neunzehner *m.* devetnajstica, devet-
nájstka.
neunzehnte devetnájsti.
Neunzehntel *n.* devetnajstina.
neunzehntens devetnájstič.
neunzig devétdeset.
Neunziger *m.* (Ziffer) devetdesetica,
devétdesetka; (90 Jahre alt) devet-
deseták, devetdesetlétnik.
neunzigmal devétdesetkrat.
neunzigste devétdeseti.
Neunzigstel *n.* devetdesetinka.
neunzigtausend devétdeset tisóč.
Neurologie *f.* živčeslójve.
neustamentlich nóvega zakóna, nove
zavéze.
neutral nobenostránski, nepristrán-
ski, nevtrálné.
neutralisieren nevtralizirati. [nost.
Neutralität *f.* nobenostránost, nevtrál-
Neutralfalz *n.* nevtrálna sol (-i).
Neutrum *n.* srednji spól; samostál-
nik srédnjega spola.
neuverjüngt pomlajén, prerojén.
neuverlobt novozaróčén.
neuvermählt novoporóčén.
Neuvermählte *m.* novoporóčenec; *f.*
novoporóčenka.
Neuzeit *f.* novi vek, nova doba.
Neus *m.* zveza.
nicht ne; ich bin — nisem; ich habe
— nimam; ich will — nečem, nočem;
durchaus — nikakor ne, po nobéni cení,
kratko in malo ne; — wahr? kaj nê?
jeli? jélida? jélite? nê li? — einmal
še — ne, niti — ne; in 3šgn.: ne-

Nichtachtung *f.* nečislanje, nespošto-
vanje, prezíranje.

Nichtanerkennung *f.* nepriznávanje.

Nichtchrist *m.* nekristján.

Nichte *f.* nečákinja, stríčnica; (Brud-
ertochter) bratična, brátranka, bratána;
(Schwiebertochter) sestrična, sestrána.

Nichterscheinen *n.* neprihód.

Nichtgebrauch *m.* neporába.

nichtig ničén, ničev, ničevén, neve-
ljávén; prazén, puhél, ničémurén;
— machen uničíti, razveljavíti, ovréči
(-vržem); — werden izgubíti veljavo,
priti (pridem) ob veljavo; für — er-
klären izrécí, da je kaj neveljavno.

Nichtigkeit *f.* ničnost, ničevost, neve-
ljávnost; práznost, puhlost, ničémur-
nost.

Nichtigkeitsbedenke *f.* pritóžba za-
rádi ničnosti, ničnostna pritóžba.

Nichtigkeitsklärung *f.* proglasítév
(izrèk) ničnosti.

Nichtigkeitsgrund *m.* razlóg ničnosti.

Nichtkennner *m.* neznávec, neizvédenec,
neveščák.

Nichtleiter *m.* neprevódnik, slab elek-
trovód, slab prevódnik elektríke. [(—).
nichts nič (*gen.* ničesar), nobéna reč
nichtsdestoweniger *adv.* (zató) nič manj,
ravno takó, pri vsem tem, vendar.

Nichtsein *n.* nebitje.

nichtsnuh(ig) zaníkarén, malopríden,
malovréden, nič prida, malodóbrn.
nichtsagend prazén, brez poména.

Nichtsthuer *m.* lenúh, postopác, po-
hájkovavec.

Nichtsthuerer *f.* lenúhanje, lenárjenje,
postópanje, pohájkovanje, posédanje.

Nichtswisser *m.* nevédnec, puhloglá-
vec; = in *f.* nevédnica, puhloglávka.

nichtswürdig, nichtswert nič vredén,
nevrédén, malovréden.

Nichtswürdigkeit *f.* niévrednost, ma-
lovrednost.

Nichtvorhandensein *n.* š. Nichtsein.

Nichtwissen *n.* neznánje.

Nickel *n.* m. nikélj.

Nickeltes *m.* nikljev kršèc.

niden kímati; kímñiti; (beifällig —)
prikímati; *impf.* prikímávati; (schlum-
mernd —) kímñkati, drémñati (drémñjem);
(mit den Augen —) migniti, na-, po-

mígniti, namežikniti; *impf.* mígati, na-, pomígávati, namežikávati.

Nieder *m.* kímavěc.

nie *adv.* níkóli, níkdar, nobénkrat.

nieder *adi.* (niedrig) nížěk; (auf einer niederen Stufe ſtehend) nížji; die — e Geiſtlichkeit nížja duhóvšćina; der — e Adel nížje plemstvo; daš — e Volk (pre)prósto ljudstvo; (moralíſch) nížěk, neplemenít, poděl; *adv.* dolí, navdól; auf und — gori pa dolí.

niederbrennen *tr.* požgáti (-žgěm), popáliti; *impf.* požígati; *intr.* pogorěti, zgorěti, do tal pogorěti.

niederbüden ſich pripógniti se, sklóniti se; *impf.* pripogíbati (-gíbljem) se, sklánjati se.

niederdrücken tláčěti, pritáskati (na tla); potláčěti, pritisniti; die Preiſe — potláčěti od. znížati cene; daš íſt — b to člověka potláči.

niederfahren *intr.* spustíti se (doli, navzdól), *impf.* spúšćati se (doli, navzdól); (v. Blíž) (doli) ſvigniti; *tr.* jmdn. — povóziti koga.

niederfallen paſti (padem) (na tla); (auf die Knie) spustíti se —, paſti na koléna, poklékniti; *impf.* pádati na koléna, poklekovati; allmáhlich — popádati, pocěpati.

niederfallen poſěkati, podrěti (-děrem); *impf.* poſekovati, podírati.

Niedergang *m.* (b. Sonne) zahód, zapád, zatón; *fig.* propádanje.

niedergehen (b. d. Sonne) zaiti (-idem), zatóniti, íti v zatón; *impf.* zahájati, zapádati; (v. Regen) uliti se, *impf.* liti.

niederschlagen pobít, otóžěn, klávrn, popárjen, potťt.

Niederschlagenheit *f.* pobítost, otóžnost, klávrnost, popárjenost, potťtost.

niederhauen (Bäume) poſěkati, podrěti (-děrem); *impf.* ſěkati, podírati; (hinſchlagen) pobíti (-bíjem), poſěkati, potólěti (-tólěm), pokláti (-kóljem); *impf.* pobíjati, ſěkati, kláti.

niederhohen počěniti, počěpniti, ſčěniti se; *impf.* počěpati.

Niederhol; *n.* nízkoděbelní les.

Niederjagd *f.* lov na male zverí.

niederkauern í. niederhoſen.

niederkämpfen oboríti, premágati.

niederknien poklékniti, *impf.* poklekovati.

niederkommen porodíti, povíti (-jem).

Niederkunft *f.* porod.

Niederlage *f.* zalóga, sklád; (Magazin) skladišće; (im Kriege) poráz; eine — beibringen potólěti, poráziti. [nina.

Niederlagsgebür *f.* skládnina, skladišće.

Niederland *n.* nížava, nížina, nízka planjáva; dolěnji kraji *pl.*; die — e Nizozémſko.

Niederländer *m.* dolěnjěc; (*opp.* Oberländer gorěnjěc, gorjáněc); Nizozéměc.

niederlassen spustíti (doli, navdól); *impf.* spúšćati (doli, navdól); ſich — (ſich niederſetzen) uſěsti (-ſědem) se, ſěsti; (den Wohnſitz auffchlagen) naſěliti se, naſtániti se, udomóviti se.

Niederlaſſung *f.* naſelitěv, naſtanítěv; naſelbina.

niederlegen položíti, dejáti (dénem) (doli, na tla); *impf.* polágati, pokládáti, dévati —; (ablegen) odložíti, zděti (zdenem); *impf.* odlágati, zděvati; (ein Amt) odpovédáti (-vém) se —, odrěči se službi; odložíti (poſlanſtvo); ſich — leži (ležem), ulěči se; *impf.* légati, ulěgati se; ſich öfterš — polěgati.

Niederlegung *f.* poláganje, odláganje; odložítěv; (eineš Amtes) odpóved (-i).

niedermähen poſěkati.

niedermehlen poſěkati.

niederreißen podrěti (-děrem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti.

niederrennen v diru (dirjájce) podrěti (-děrem), podírjástiti.

niedersäbeln poſěkati s ſabljo, poſabljáti.

niederschießen u-, poſtrelíti.

Niederschlag *m.* (Bodenſaß) uſedlina, gošća, kalíž, oborina; (atmoſphäriſcher —) izpodněbna moča, padavina; (in der Wuſt) navzdóljni pomáh.

niederschlagen potólěti, pobíti (-bíjem), podrěti (-děrem), polomástiti; *impf.* pobíjati, podírati; (die Augen) poběsiti, *impf.* poběšati; (dämpfen) umánjšati, potolázíti, pomíríti, ublážíti; (unterdrücken) uſtávíti, potláčěti, zađušiti, koněc ſtoríti; (den Beweis) (dokaz) pobíti (-bíjem), ovřěči (-vřěm), izpodbíti; einen Proceß — potláčěti;

(entmuthigen) pobiti, potréti (-tárem), užalostí; (*chem.*) oboriti; *ſich* — oboriti se; usésti se.

niederſchmetteru ob tla tréšéti, ob tla telébiti.

niederſchreiben zapisati (-pišem).

niederſenken (doli, navzdól) spustiti; pogrézni, potopiti; *impf.* spúšéati, pogrézati, potápľjati.

niederſetzen posaditi (na tla), dejáti (dénem) (na tla); *impf.* posájati —, dévati (na tla); eine Commiſſion — sestáviti komisiĵo, odrediti navôd; *ſich* — sestí (sedem), usésti se; *impf.* sédati, usédati se.

niederſinken spustiti se; (im Waſſer) pogrézni se, utóniti, utopiti se; *impf.* pogrézati se, utápľjati se; (zuſammenſinken) zgrúđiti se; auf die Knie — na koléna pasti (padem), — spustiti se; (b. d. Sonne) zaſti (-ídem), zatóniti; *impf.* zahájati.

niederſitzen ſesti (sedem), usésti se, posaditi se; *impf.* sédati, usédati se. niederſtämmig nízkéga debľa, nízkodébln.

niederſtampfen poteptáti, pohóđiti.

niederſtändig nížek.

niederſtehen pobósti (-bódem), zakľáti

(-kólĵem); *impf.* pobádati, kľáti.

niederſteigen (doli) iti, — stópati; —be Linie navzdólĵna vrsta.

niederſtellen (doli) postáviti.

niederſtoßen podréti (-dérem), na tla pehniti (páhnem), — súniti; i. niederſtehen.

niederſtrecken podréti (-dérem), obalíti, zvalíti na tla, povalíti —, vreči (vržem) na tla.

niederſtürzen *tr.* prekúcniti, zvrñiti, porúšiti, zvalíti, strmogľávití; *intr.* prekúcniti se, zvrñiti se, strmogľávití se; porúšiti se, zrušiti se; pasti (padem).

Niedertakt *m.* navzdólĵni pomáh.

niederträchtig zavřžen, podél.

Niederträchtige *m.* zavřženéc, podlež, grdež; *f.* zavřženka, grđinka.

Niederträchtigkeit *f.* zavřženost, podlost, grđoba.

niedertreten pohóđiti, poteptáti, pogáziti, pomendráti.

Niederung *f.* nížáva, nížina, dnika, sódolina, nížek svet.

Niederungssee *m.* nížinsko jezéro.

Niederwald *m.* nížki gòzd.

niederwärts navdól, navzdól, navniz, doli, k tľdm.

niederwerfen (na tla) vreči (vržem), — telébiti; *impf.* — métati (mečem); *ſich* — pasti (padem) —, vreči se (na koléna).

niederziehen potégñiti —, zvléči (doli, na tla); *impf.* vleči (doli, k tľdm).

Niederzieher *m.* (Wuſſel) nížtéznicá. niedlich zal, drobnomíl, ľjubék, ľičén, čedén.

Niedlichkeit *f.* zalost, ľičnost, ľjubkost.

niedrig nížek; *fig.* nížek, mal; —es Gewáchs pritľika; —er Preis nížka cena; (gemein) prepróst, prostáški, podél.

Niedrigkeit *f.* nížkóst; prepróšéina, podlost; nížki stan. [krat.]

niemals *adv.* níkóli, níkdar, nobén-

niemand níhče, níkdór; —em gehó-

rig níkógar, níkógaršén, níčij.

Niere *f.* ľedvica, obíst (-i); Nieren-

ľedvíčni, obístni.

Nierenbecken *n.* obístna kotánja.

Nierenbraten *m.* ľedvíčna —, obístna

pečenka. [ľedvíc.]

Nierenzündung *f.* vnetje obísti, —

nierenförmig ľedvícast.

Nierenkelch *m.* obístna čášica.

Nierenstein *m.* ľedvíčni kamen.

Nieseln (fein regnen) pršéti und pršati (-ím).

niesen kihñiti, *impf.* kihati.

Niesen *n.* kihanje, kihavica; daš einmalige — kih, kihľjaj.

Nieser *m.* kihavéc; kih, kihľjaj.

Niesesucht *f.* kihavica.

Nießbraud m. užíték.

niießbrauchen užívati.

Nießbraucher *m.* užívávéc, užíváč.

Nieswur; *f.* (Helleborus) talog, (te-loh), talovník, tálovje, smřtnica, sprěž, kúrjice *pl.*, kurji slép.

Niet *n.* ščenéc, zakóvica.

Niete *f.* (Loš, daš ničts geminnt) níčka, práznica.

nieten zakováti (-kújem), zanétati.

nietfest pribít, prikován.

Niethammer *m.* zakóvno kládivo.

Niernagel *m.* zakóvnik.

Niffel *f.* j. Nichte.

nihil ad rem ne spada k stvari.

Nihilismus *m.* nihilizém.

Nihilist *m.* nihilist.

Nikotin *n.* nikotin.

Niljferd *n.* povódni (nilski) kónj.

Nimbus *m.* (obdajajúóí koga) sijáj,

— lësk, obsj, obstrét (-i).

nimmer *adv.* nikdar, nikóli; (niemaš meš) nikdar več, nikóli več. [ne.

nimmermehr *adv.* nikdar več, nikákor

nimmermüde neutrúden.

nimmersatt nenasitén, nikdar sit, nenasitén.

Nimmersatt *m.* neték, netéčnik, pozerúh, nenasit, sama lákota; er ist ein

— nima dná, ni nikdar sit.

Nimmerstag *m.* (kalendae Graecae)

dan, ki ga ni; am — kadar bo v peték nedélja, o svetem „nikóli“.

Nipp *m.* srkljaj, srebljaj.

nippen srkniti, srebniti; *impf.* srébkati, srkljáti; (tošten) pokúšiti; *impf.*

pokúšati.

Nippflut *f.* nizka plima.

nippweise srkljáje, srebkáje.

nirgends *adv.* nikjér, nikóder; —

hin nikámor; von — her od nikóder;

— sonst nikjér drugjé, nikjér drugóđ.

Nisje *f.* dolbina v zidu.

Niss, Nisse *f.* gnida. [vč.

nissig gnídav; ein — er Ntenjg gnídanissen gnézditi, gnezdo znášati, —

délati, — zídati.

Niskähden *n.* gnezdna škátlica.

Niveau *n.* (jpr. nivó) vodoravnína, lindína, razína.

Niveauplan *m.* nivélni črtež.

nivellieren mériti strméč, dolóčiti

vodorávnost, nivelírati; vodorávnó narediti, — délati, lindkati.

Nivellierwage *f.* vodorávnostna vaga, nivélska vaga, nivél.

Nir *m.* povódni mož, órklijič.

Nire *f.* povódna déklica, vila povódkinja, rusáljka.

nobel plemenit; gospóski, imenitén;

— thun visóko —, imenitno nósiť se.

Nobleste *f.* plemstvo; gospóda; (vornehmés Wesen) plemenitost; visokóšť,

imenitnost.

noch *adv.* še; weder — noch ne — ne, ni — ni, niti — niti.

nochmalig ponovljén, zópetén, opetováán ponóvén.

nochmals *adv.* še enkrat, zopet, spet, vnovič, iznova. [cmók.

Nodge *f.*, Nodden *m.* žličnik, žličar,

volens volens hoté ali nehoté, rád ali nerád, hočeš-nočeš. [mád.

Nomade *m.* kočevník, kočevávčec, no-

Nomadeneben *n.* kočevánje, nomádsko življénje.

Nomadenthum *n.* kočevávstvo.

Nomadenvolk *n.* kočujúóí národ.

nomadisch kočevávski, kočujúóč, nomádski. [živéti.

nomadisieren kočevátí, po nomádsko

Nomen *n.* imé (iména). [ra.

Nomenclatur *f.* imeník, nomenklatú-

Nominalwert *m.* imenována vrednost.

Nominativ *m.* imenoválnik, nominatív.

nominell iménski, imenován, po iménu, poiménski.

nominieren imenovati.

nonchalant *f.* malomárnost, nebriznost, neskrbnost.

nonchalant malomáren, nebrizén.

Nonne *f.* nuna, redóvnica; (Liparis monacha) smrekov preléc.

Nonnen- nunski; =Kloster *n.* ženski —, nunski samostán.

non plus ultra *adv.* nad vse; daš — sein biti (sem) nad vse, vse nad-

kriľjevati, vse prekášati.

Nonsens *m.* nezmísel.

Nord, Norden *m.* sever; séverna —, pólnočna stran (-i), pólnóč (-i); Nord-

séverni, (pólnóčni).

nordisch séverni.

Nordland *n.* séverni kraji *pl.*, séverne dežele *pl.*, séverna zemlja.

Nordländer *m.* severján; =in *f.* severjánka.

nördlich séverén, pólnóčén, proti séveru —, na séveru ležéč.

Nordlicht *n.* séverni sij, séverna zarja.

Nordnordost *m.* severoseverovzhód.

Nordnordwest *m.* severoseverozahód.

Nordost *m.* severovzhód.

nordöstlich severovzhóčén.

Nordpol *m.* séverni tečaj.

Nordpunkt *m.* severišče.

Nordseite *f.* severna stran (-i).

Nordvolk *n.* severno ljudstvo.

nordwärts *adv.* proti severu, na severno stran.

Nordwest *m.* severozahod.

nordwestlich severozahóden, severozapáden.

Nordwind *m.* sever, severni veter.

nörgeln *ř.* nergeln.

Norm *f.* pravilo.

normal *praviĽen*, *normáĽen*.

Normal- *praviĽni*, *normáĽni*.

Normale *n.* pravilo; pravilnik.

Normaliensammlung *f.* zbirka pravil.

Normaljahr *n.* pravilno leto.

Normalmař *n.* pravilna mera, normalna mera.

normalmäřig *praviĽen*; — e Gebüren postávno dolóčene pristojbíne *pl.*, — dolóčena plača.

Normalschule *f.* normalna šola, normalka.

Normalschulfonds *m.* normalnošólski zaklad.

Normaltag *m.* veliki praznik, tihi dan (dneva).

normativ *pravilo* dajóč.

normieren *podáti* pravilo, urediti, uravnáti.

normwidrig *protipraviĽen*.

Norme *f.* norna, sójenica.

Nota *f.* zaznamék; kratak račun.

Notabeln *pl.* veljáki, velikáři, imenitniki; boljári.

notabene! *pomni* dobro!

Notabene *n.* opómnja.

Notabilität *f.* znamenitost, imenitnost; *ř.* Notabeln.

Notar *m.* notar, beléžnik.

Notariat *n.* notarstvo, beléžništvo; Notariats- *notárski*, *beléžniški*.

Notariatsgebür *f.* notárska —, beléžniška *pristojbina*.

Notariatskammer *f.* notárska —, beléžniška *zbornica*.

Notariatsordnung *f.* notárski —, beléžniški *red*.

Notariatsprüfung *f.* notárski —, beléžniški *izpit*.

notariell *po* notarju —, *po* beléžniku *potjzen*.

Notaten *pl.* zapiski, zabeléžki.

Note *f.* (Anmerkung) opómnja, opóm-ba, *pristávek*; (Banfnote) *bánkovčev*; (Dienstschreiben) *slúžbeno pismo*, *dopis*; (fl. Rechnung) *račúnski izpísek*, *račún*; (in der Musik) *nota*, *sekirica*.

Notenemission *f.* *izdája* *bánkovcev*.

Notenpapier *n.* *notni papír*, *papír za* *note*.

Notenschreiber *m.* *prepisovávčev* *not*.

Notenumlauf *m.* *bánkovčeni promét*.

Notenwechsel *m.* *vzajemno dopisováv-nje*.

Noth *f.* *potréba*, *sila*, *nuja*, *nadlóga*; (Armut) *révščina*, *pománjkanje*; (Verlegenheit) *zadréga*, *stíska*; zur — *za* *silo*; ohne — *brez* *potrébe*; — fennt kein Gebot *sila* *kola* *lomi*; mit genauer — *tóliko* *da* *ře*, *ravno* *da* *ře*, *jedva*; es hat keine — *ni* *sile*; (Gefahr) *nevárnost*, *opásnost*.

noth sein (— thun) *treba* —, *potréba* *je* (*česa*).

Noth- *za* *silo*, *zasíĽen*; *začasen*.

Nothadressat *m.* *zasíĽni* —, *podpórni* *adresát*.

Nothapparat *m.* *zasíĽna* *pripráva*.

Nothbehelf *m.* *pomóčev* *za* *silo*. [*silo*.

Nothbrücke *f.* *zasíĽni* *most*, *most* *za*

Nothdamm *m.* *začasni* *jez*, *jez* *za* *silo*.

Nothdurft *f.* *potréba*, *potrébščina*; seine — *verrichten* *svojo* *potrébo* *oprá-viti*, *iti* (*grem*) *k* *svoji* *potrébi*; *impf.* *svojo* *potrébo* *oprávljati*.

nothdürftig *adi.* *potrében*; *revn*, *bo-rén*, *pičel*, *oskóden*; *adv.* *revno*, *borno*, *pičlo*; *komaj*, *tóliko* *da*.

Nothdürftigkeit *f.* *potrébnost*; *rev-nost*, *oskódnost*.

Nothfall *m.* *sila*, *potréba*; im — *ka-dar* *je* (*bode*, *bi* *bilo*) *potréba*, *v* *sili*, *v* *potrébi*. [*sili*.

nothgedrungen *prisíĽen*, *primóran*, *v* *Nothgedrei* *n.* *vpítje* *na* *pomáganje*.

Nothhelfer *m.* *pomočnik* *v* *sili*; — *in* *f.* *pomočnica* *v* *sili*.

Nothhilfe *f.* *pomóč* (-i) *v* *sili*.

nóthig *potrében*; — *haben* *potrebo-vati*; *es* *ist* — *treba* *je*, *potréba* *je*, *potrébno* *je*.

nóthigen *síĽiti*, *móрати*, *núđiti*; *pri-síĽiti*, *primóрати*, *prinúđiti*.

nōthigenfalls *adv.* če je treba, če bo treba, če je (bi) bilo treba, kadar je (bo, je bilo, bi bilo) treba.

Nōthigung *f.* siljenje, mōranje; sila.

Nōthlage *f.* sila, stiska, zadržga, nadlōga.

nōthleidend pománjkanje trpèč, potreben; bedèn, revèn, siromásèn. [vez.]

Nōthleidende *m.* ubōžec, siromák, ré-

Nōthluge *f.* laž v sili, laž v zadržgi.

Nōthpfennig *m.* za veliko silo prihránjeni denár; alš — zürücklegen za veliko silo dejáti (dénem) na stran, — prihrániti.

Nōthschuß *m.* strel v sili. [sila.]

Nōthstand *m.* stiska, nuja, nadlōga,

Nōthtaufe *f.* krst v sili.

Nōthverband *m.* zasilna —, začásna obvéza.

Nōthwehr *f.* bramba v sili, prisiljena obramba, silobrán.

nōthwendig potreben; nujen; [dylech-terdingš — neogibno potreben, neobhōdno potreben.]

Nōthwendigkeit *f.* potrebnost, potreba, neogibnost; nuja, nujnost.

Nōthwendig *f.* spolno posilstvo, posilno sramodéjstvo, posilna oskrunitév. [ti.]

nōthwendigen posiliti, po sili oskrúni-

Nōthwendiger *m.* posilnik, posilni oskrunjevávèc, posilni sramodéjèc.

Notification *f.* naznanilo. [jati.]

notificieren naznaniti, *impf.* naznanotieren zaznamenjati, *impf.* zaznamenjovati; zapisati (-píšem), zabeléziti;

impf. zapisovati, beléziti, zabeleževati.

Notiz *f.* (Bermerk) zaznamèk, zaznamenilo; zapisèk, zabelézèk, belézka;

— nehmen vzeti (vzajem) na znánje; feine — nehmen ne zméniti se za kaj, pustiti v némar; (feine Nachricht) kratko poročilo, notica.

Notizenbuch *n.* belézica, zapisnica, zapisna knjižica.

notorisch obče znán, splošno znán, priznán.

Novelle *f.* (Heine Erzählung) novéla, pripovédka; (Nachtragsverordnung) dodátèk k zakōnu, novéla.

Novellist, Novellensdreyber *m.* novelist, novelopisèc.

November *m.* listopád, novémber.

Novize *m.* novínèc (samostánski), novíc; *f.* novínka (samostánska), novíca.

Noviziat *n.* novinstvo (samostánsko), novístvo, noviciát.

nu! *interj.* nò!

Nu *n.* hip, trenóèk, trenójtje; im — kakor bi trenil, kakor bi pihnil, na mah, v hipu, v trenótku.

Nuance *f.* oséna; podróbna razlíčica, odlíčica, niánsa.

nuancieren oséniti; *impf.* osenjevatí; podróbno razlikovátí, podróbno označevati, niánsirati.

nüchtern *tèšèc; adv.* na tèšèe; mit —em Magen na tèšèe, s praznim želódcem; (nicht betrunken) trezèn, trezév, trezèk; — werden iztrezniti se, iztrezovati se; — machen iztrezniti, iztrezovati; *fig.* trezèn, preudárèn, razúmèn; (v. Stif) suhopárèn.

Nüchternheit *f.* tèšècnòst, treznost; *fig.* treznost, preudárnost, razúmnost; (v. Stif) suhopárnost.

Nudel *f.* (Rudeln) rézanci *pl.*; (Germnudeln) kípjenki *pl.*; (Stopsnudeln) osváljèk, sváljèk.

Nudelbrett *n.* deska za testó, razvaljálnica, mlínènica.

Nudeltreig *m.* testó za rézance.

Nudelnwalker *m.* valjar.

Null *f.* ničla.

null und nichtig ničèn, neveljavèn, brez veljave; — — — erflären razveljavítí, za neveljavno proglásiti.

Nullgrad *m.* ničelna stopinja.

Nullität *f.* ničnost, neveljavnost.

Nullitätsbestehwerde *f.* pritóžba zavóljo ničnosti, ničnostna pritóžba.

Nullpunkt *m.* ničelna točka.

Nullstrich *m.* ničelna črtica.

Numerale *n.* števník, števeno imé (-na).

numerieren s števílkami zaznamenovati, oštevíliti, numerirati.

numerisch števílèn, po števílu.

Número *n.* števílka, číslo.

Numismatik *f.* penezoslóvjè, penezoznánstvo, numizmatika.

Numismatiker *m.* penezoslóvèc, penezoznánèc, numizmatík.

Numismatisch penezoslóvèn, penezoznánski, numizmatíski.

Nummer *f.* števílka, číslo.

nun *adv.* zdaj, sedaj; von — an od zdaj, odsihdób, odsihmál, posihmál, odslej; — und nimmemehr nikdar več, nikdar in nikóli več; *coni.* tedaj, torej, pa, pak; *interi.* no!

nunmehr *adv.* zdaj pa, sedaj pa, zdaj napósled.

nunmehr^{ig} sedánji. [cij.]

Nuntius *m.* poslánec (pápežev), nun-
nur *adv.* le, samó, samó le; (in der Frage) wohin nur? kam neki? wie nur? kakó vendar; (beim Relativum) koli; mer immer nur kdorkóli, kdór le.

Nuss *f.* óreh; *den.* orésék, orésiö; (Wäfel—) lešnik, lešník; (Stein—) kosčák; Nuss- oréhov. [(-vésa).]

Nussbaum *m.* óreh, oréhovo drevó nussbaumen oréhov, iz oréhovega lesá, iz oréhovine. [vina.]

Nussbaumholz *n.* oréhov les, orého-
Nusshäpel *f.* j. Nussjchale (grüne).

Nussheher, Nussjähher, Nussbeißer *m.* léšénikar; (Eichelhäher) šoja, šoga.

Nussholz *n.* j. Nussbaumholz.
Nusskern *m.* oréhovo jédrce, — jedro.

Nussknacker *m.* orehotfléc.
Nussstiel *m.* pretín, prégrad, (kobi-
lica, kozóléc, jarém.).

Nussstühe *f.* oréhova lupina; (grüne —) oblák, oblákovina, oblátovje, rób-
kovina, robčevina.

Nussstaude *f.*, Nussstrauch *m.* j. Hasel.

Nusser *f.* nózdrva, nozdív (-i), nózdra; nosníca.

Nuth *f.* žlebič, utór, otór.

Nuthobel *m.* utórník.

Nuthbeutel *m.* cúlica, sesúljica.

nuth, nuth koristén, uporábén, hasnív; nichts — za nič, za nobéno rabo, neporábén, zanikarén.

Nuth *m.* j. Nutzen; zu Nuth, zunuth: sich etw. zunuth machen koristíti se s čim, obrníti si kaj v prid.)

Nuthanwendung *f.* uporába, obráčanje v prid, ukoristítév; (einer Tadel) náuk. nuhbar porábén, koristén.

Nuthbarkeit *f.* porábnost, koristnost. Nuthberechnung *f.* preudárek dobička, proračún koristi.

nuhbringend koristén; dobičkodájén, obrestonósén.

Nuthen *m.* korist (-i), prid, hasén, hasek; (Gewinn) dobiček; (Nutzung) užíték.

nuthen *tr.* (benutzen) rábiti, v prid obrácati, uživati; porábíti, v prid obrníti, užíti (-jem); *intr.* (zum Nutzen gereichen) koristíti, pridovati, pridíti, v prid biti (sem), hásniti, korist donášati, slúžiti.

Nuthgenuss *m.* j. Nuthbrauch.

Nuthgewächs *n.* koristna —, porábna rastlina. [pl.]

Nuthholz *n.* les; (*opp.* Brennholz) drva nuhlich koristén, hasnovít, porábén; — sein koristíti.

Nuthlichkeit *f.* koristnost, hasnovítost, porábnost.

nuhlos brez koristi, — prida, brez koristén, nekoristén, neporábén; — e Arbeit thun prazno slamo mlátiti.

Nuthlosigkeit *f.* brez-, nekoristnost.

Nuthnießer *m.* uživávec, uživác; — in *f.* uživávka. [raba.]

Nuthnießung *f.* uživanje, užíték; po-
Nuthnießungsrecht *n.* pravica uživanja, pravica do užítka, — do porábe.

nuhreid prekoristén.

Nuthschwein *n.* prašič za rejo.

Nuthung *f.* raba, porába; uživanje, užíték; Nuthungs- užítni, porábni. [vina.]

Nuthvieh *n.* koristna —, porábna ži-
Nuthwert *m.* vrednost porábe, — užít-
Nymph *f.* nimfa, vila. [ka.]

Nymphomanie *f.* možehlépnost, nim-
fomanija.

⓪! *interi.* o! oj!

Oase *f.* zelenica (v puščávi), oáza. ob *praep.* (über) nad, vrhu; (wegen) zavóljo, zarádi, zbok; *coni.* ali, — li, če; als — kakor da.

Obacht *f.* pazka, pažnja, pozdr; — geben páziti, glédati, pozóren biti (sem) na kaj.

obbenannt, öbbsagt zgoraj imenován, — oménjen.

Obdach *n.* streha, krčv; (Quartier) stanišče, prenočišče; (Zufluchtsort) pribežališče, zavetišče; — geben pod streho koga vzeti (vzamem), — sprejéti (sprejem).

obdachlos brez strehe, brez stanišča.

Obducant *m.* razdevátelj —, razpará-
véc mrlíča, raztelesovávéc.

obducieren mrlíča razparáti, mrtveca odpréti, raztelesíti; *impf.* mrlíča od-
pírati, raztelesovati.

Obduction *f.* razparanje —, raztelésba (mrtvega trupla), nótranji pregled mrlíča, razdevanje mrtveca, obdukcija. **Obductionsbefund** *m.* poročílo o pre-
glédu mrlíča, raztelésbeni izvid, ob-
dukcíjsko izvéstje.

Obdient; *f.* poslušnost, pokórsčina, pokórnost.

Obelisk *m.* obelisk.

oben *adv.* gori, zgoraj; na vrhu; biš
— do vrha; von — herab zviskoma.

obenan *adv.* zgoraj, na prvem me-
stu; biš — do vrha.

obenauf *adv.* gori, na povšju; *fig.*
— sein biti (sem) na konju.

obenaus wollen visóko mériti, visóko
léitati, previsóko síliti.

obendrein *adv.* vrhu tega, razen tega,
povrhu.

obenhin *adv.* povrhu, povrhoma, po-
vršno, nenatánéno.

ober *praep.* (über) nad.

Ober — višji, nad-; (dem Orte nach)
gornji, zgornji, gorénji.

Oberabtheilung *f.* višji razrèd, višji
oddelék.

Oberadmiral *m.* glavni poveljnik bro-
dóvja, véliki admíral, nadadmíral.

Oberälteste *m.* stárosta, nadstarejšina.

Oberamt *n.* višji urád.

Oberarm *m.* nadlákét, nadkomóléc,
rame (-na), rama, nadláhtí *pl. f.*

Oberarmbein *n.* nadláhtnica.

Oberärmtel *m.* zgornji rokáv. [nik.]

Oberarzt *m.* višji zdravnik, nadzdrav-

Oberaufseher *m.* nadpáznik, višji nad-
zirátelj, glavni nadzórnik.

Oberaufsicht *f.* višje —, glavno nad-
zórstvo, glavni nadzór.

Oberbalken *m.* gornje bruno, zgórn-
njak.

Oberbau *m.* górnja stavba, nadtálno
zidánje, nadzémna stavba, nadstávbye.

Oberbaumeister *m.* višji stávbinski
mojstér, nadstávbnik.

Oberbeamte *m.* višji urádnik.

Oberbefehl *m.* najvišje poveljstvo, vr-
hóvno zapovedništvo, glavno povelj-
ništvo, nadpoveljstvo.

Oberbefehlshaber *m.* najvišji povelj-
nik, vrhóvni vojskovódja, glavni za-
povednik, nadpoveljnik.

Oberbehörde *f.* višje oblástvo, višja
gospóska, — oblást (-i).

Oberbein *n.* morská kost (-i), mrtva
—, namška kost.

Oberbischof *m.* nadškóf, navladíka.

Oberboden *m.* vrhnje nadstrópje, pod-
stréšje, petér.

Oberklasse *f.* višji razrèd. [haber.

Obercommandant *m.* š. Oberbefehlsh-

Obercommando *n.* š. Oberbefehl.

Obercommissär *m.* nadkomisár, višji
komisár.

Oberdach *n.* nadstréšek, nadstréšje.

Oberdeck *n.* gorénji krčv, gorénja
páluba.

obere (der, die, das) gornji, zgornji,
vrhnji, gorénji; (der Würde nach) višji,
prednji.

Obere *m.* predstójničnik, poglavár, na-
čélnik; *n.* ovršék, vrh.

Obereigenthümer *m.* nadlastnik, vr-
hóvni —, glavni lastnik.

Obernehmer *m.* višji pobiráč; višji
davkar.

Oberfeldherr *m.* véliki vojskovódja,
glavni poveljnik, nadpoveljnik.

Oberfinanzrat *m.* višji finánčni svet-
nik; finánčni nadsvétnik.

Oberfläche *f.* površina, površje; lice.
oberflächlich *adi.* površen, plitév; *adv.*
površno, povrhoma, vihrávo, mimo-
gredé, plitvo, povrhu.

Oberflächlichkeit *f.* površnost, vihrá-
vost, plitvost.

Oberförster *m.* višji gozdár, nadgozdár.

Oberfuß *m.* nart, plesno, nadstopálo.

Obergebirg *n.* zgornji zobjé *pl.* [šče.

Obergericht *n.* višje sodišče, nadsodi-
obergerichtlich nadsodiški, nadsodi-
ščen; — e Entscheidung odlóčba (raz-
sódba) višjega sodišča.

Obergerichtsrath *m.* svétnik višjega sodišča, višesodni svétnik.

Obergeschofs *n.* zgornja hiša, gorénja izba, zgórnjica. [pán.

Obergespan *m.* véliki župan, nadžu-

Obergewalt *f.* višja oblást (-i), vrhóvna oblást, nadoblást.

Obergewand *n.* zgornja obleka, vrhnje oblačilo. [nad.

oberhalb *adv.* zgoraj; *praep.* vrhu,

Oberhand *f.* zapéstje; *fig.* premóč (-i), pretéznost, preobláda, prednost, predstvo; *die* — gewinnen preobládati, užúgati, zmágati, nadvládati, priti (pridem) na vrh; *die* — haben biti (sem) prvi, biti na vrhu, prevladovati; *triv.* zvončec nósiti.

Oberhaupt *n.* glava, (po)glavár, načélnik; (Staats—) vladár.

Oberhaus *n.* gorénja hiša, górnjica; (im Parlamente) gornja zbornica, gosposka zbornica.

Oberhaut *f.* gornja kózica, tenčica.

Oberherr *m.* nadoblastnik, vrhóvni gospodar; *fig.* vladar. [ski.

oberherrlich nadoblastniški; vladár-

Oberherrschafft *f.* najvišja oblást (-i), vrhóvno gospóstvo, nadvláda, nadvládárstvo.

Oberhirt *m.* višji —, vrhóvni pastír.

Oberhofmarschall *m.* véliki dvorski maršál, dvorni nadmaršál.

Oberhoheit *f.* prevzvišenost, veličánstvo; visokóst.

Oberholz *n.* rhovína; visóko drevje, dorásli les.

Oberin *f.* (Priorin) prédnica, predstójnica, glavarica.

Oberinspector *m.* višji nadzórník.

oberirdisch nadzémeljski, nadzémni.

Oberjäger *m.* nadlóvec.

Oberkammerherr *m.* nadkómorník.

Oberkieser *m.* zgornja čeljúst (-i).

Oberkleid *n.* vrhnje oblačilo, zgornja obleka, krilo.

Oberknecht *m.* prvi —, véliki hlapčec.

Oberkörper *m.* gornje truplo, živót.

Oberland *n.* gorénjsko, gorénji kraji

pl.; =länder *m.* gorénjčec, gorjánčec;

=länderin *f.* gorénjka, gorjánka.

Oberlandesgericht *n.* višje deželno sodišče, deželno nadsodišče.

Oberlandesgerichtspräsident *m.* višjega deželnega sodišča predsédnik.

Oberlandesgerichtsrath *m.* deželnega nadsodišča —, višesodni svétnik.

Oberlandesgerichtspräsident *m.* višjega deželnega sodišča okolíš.

oberländisch gorénjski, gorjánski.

Oberlauf *m.* zgornji tok.

Oberleder *n.* nadplát, ogláv, úrbas.

Oberlehen *n.* nadfevd.

Oberlehrer *m.* nadučítelj, prvi učítelj.

Oberleitung *f.* rhóvno vodstvo.

Oberlichte *f.* vrhnja svetlóba, svetlóba od zgoraj.

Oberlieutenant (Oberleutnant) *m.* nadporóčnik, nadlájtnant.

Oberlippe *f.* gornja ústnica.

Oberofficier *m.* nadčástnik, nadoficir.

Oberpostamt *n.* glávna pošta, vélika pošta.

Oberpostdirection *f.* višje poštno ravnáteljstvo.

Oberpostverwalter *m.* glávni upravítelj

pošt, poštni nadupravítelj.

Oberpostverwaltung *f.* glávno upravíteljstvo pošt, poštno nadupravíteljstvo.

Oberpriester *m.* véliki duhovník.

Oberrechnungsath *m.* višji račúnski svétnik, račúnski nadsvétnik.

Oberrichter *m.* višji sodník, nadsodník; véliki župan.

Oberrod *m.* gornja suknja, vrhnja suknja.

Obers *n.* smétana; gejdhaumtes —

spénjena smétana.

Obersatz *m.* prvi stavčec, nadstavčec, nadrèk.

Oberschatzmeister *m.* glávni blagájnik, véliki zakládnik.

Oberschenk *m.* véliki točaj.

Oberschenkel *m.* stegno.

Oberschenkelbein *n.* stegenica.

oberschlüchtig (v. Waffer) nadkolésen,

z vrha padajóč; —es Rad koló (-ésa)

na korce, suhótèc.

Oberschulrath *m.* višji šolski svèt, višje šolsko svétništvo; (Person) višji šolski svétnik.

Oberschwelle *f.* prekláda, nadprázje, naddúrje, naddój.

Oberseite *f.* zgornja stran (-i).

Obersitz *m.* prvi sedež, prvo mesto.

oberst *adi.* najzgornji, najvišji; *adv.* zoberjt zgoraj, najviše, prav na vrhu.

Oberst *m.* polkovnik.

Oberstaatsanwalt *m.* višji državni pravnik, državni nadpravnik.

Obstaatsanwaltschaft *f.* višje državno pravništvo.

Oberstallmeister *m.* višji konjar, nadkonjar.

oberständiq nadrástöl, nadcvétén.

Obersthofkammerer *m.* najvišji dvorski kómornik, dvorni nadkómornik.

Obersthofmarschall *m.* najvišji dvórski maršál, dvorni nadmaršál; =amt *n.* najvišje dvorsko maršálstvo, dvorno nadmaršálstvo.

Obersthofmeister *m.* najvišji dvornik, najvišji dvorni mojstér.

Obersthofrichter *m.* najvišji dvorski sodnik.

Oberstküchenmeister *m.* najvišji kuhar.

Oberstleutnant *m.* podpolkovnik.

Oberstallmeister *m.* najvišji konjar, vrhovni konjušnik.

Oberstwadtmeyer *m.* tisóčnik, četnik.

Obertheit *m.* gornji del, vrh.

Obervormund *m.* nadvárih.

Obervormundschaft *f.* nadvárstvo.

obervormundschafilich nadvárstven.

Obervorleser *m.* prvi —, najvišji predstójník, glavni načélník. [nik.]

Oberwächter *m.* nadstrážnik, nadpáz-oberwächter zgoraj oménjen, poprej imenován.

oberwärts *adv.* navzgór, kvišku, k vrhu.

Oberwelt *f.* zgornji svet.

Oberwundarij *m.* višji ranocélník.

obgenannt gori imenován, — oménjen. obgleich dasi, dasiravno, dasitúdi, éerávrno, éetúdi, akorávrno, akotúdi, éeprávr.

Obhut *f.* varstvo, skrb (-i), pažnja, éúvanje, zavétje, bramba.

obig zgornji, gori navéden, prej oménjen, popréjšniji; aus obigem iz navedénega.

Object *n.* predmèt, stvar (-i), reč (-i); (gramm.) dopolnilo, objékt. [vén.]

objektiv predméten, stvarén, objéktí-objektivitas *n.* objektiv, predmètník, predmètno steklo.

Objektivität *f.* predmètnost, objektivnost.

Objektivlinse *f.* leča predmètnica.

Objektiv *m.* predmètni stavék, dopolnilni stavék.

Oblate *f.* oblat, óblaték, mlinéc.

Oblatenbädier *m.* óblatar.

obligen (sich beileigigen) báviti se s čim, prizadávatí si za kaj, ukvárjati se s čim; *impers.* es liegt mir ob dolžén sem, moja dolžnost je, moje opravilo je, obvézan sem, služba me véže, pristóji mi.

Obliegenheit *f.* dolžnost, nalóga, obvézanost; posél, opravilo.

obligat zavézan, obvéžen, dolžén; —er Lehrgegenstand obvéžen —, obligátén učni predmèt (nauk).

Obligation *f.* obvéza, prevzéta dolžnost; (Schuldschein) dolžno pismo, dolžni list, obvéznica, obligácija.

obligatorisch obvezujóč, vezálén.

obligieren ob-, zavézati (-vézem); sich — zavézati se, obljúbiti.

Obligo *n.* obvéznost; ohne mein — brez moje zavéznosti, brez omejitve svoje svóbede; in — jein dolžán biti (sem), zavézan biti.

obliterieren prečrkati, prepečátiti.

Obmann *m.* prvoméstník, načélník, starejšina, starósta, predstójník; predsédník.

Obrigkeit *f.* oblástvo, gospóska, poglavárstvo, oblást (-i).

obrigkeitlich oblástven; mit —er Bewilligung *s.* dovoljénjem oblástva, *s.* privolitvijo gospóske.

obgleich *s.* obgleich.

obgleich (bevorstehen) nastájati, blízati se.

obföhrn nespodóben, nesrámén, umázan, sramodéjstven.

Obföhrnität *f.* nespodóbnost, nesrámnost, sramodéjstvo.

obföhr temén, temóten, mračén; *fig.* nepoznán, malo znan, obskútrén.

obföhrant *m.* mračnják.

obföhran *pl.* bilje *pl.*

obföhran; *f.* običáj, stara naváda. obföhranmäsig po stari (dosedánji) navádi.

Objervation *f.* opazovánje.

Observationsarmee *f.* opazovalna vojska, observacijska armáda. [tórij.

Observatorium *n.* zvezdárna, observatorien (beobachten) opazovati, motriti; (befolgen) držati (držim) se česa, ravnáti se po čem.

obsegen premágati, zmágati, nadvládáti; (im Proceß) dobiti pravdo; (von der Meinung) obveljáti.

Obsieger *m.* zmagávéc.

Obsignation *f.* pritisk pečáta, obsignácia.

Obstanz *f.* nasprotovánje, odpor, upór, upiranje.

obsolet zastarel.

Obforge *f.* skrb (-i), oskrba.

Obst *n.* sadje, ovóče; **Obst** sadni.

Obstart *f.* vrsta sadja.

Obstbaum *m.* sadno —, sadonóсно drevó (-ésa), cépljeno drevó.

Obstbaumstule *f.* drevésna šola, drevésnica.

Obstbaumzucht *f.* sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeréja.

Obstdarre *f.* sušilnica za sadje.

Obsternte *f.* branje —, obiranje sadja.

Obstesser *m.* sadjejédéc.

Obstessig *m.* sadni kis, sadni jesih, sadni ócét.

Obstgarten *m.* sadni vrt, sadovnják.

Obsthandel *m.* kupéjja s sadjem, trgovína z ovóčjem, prekupovánje sadja.

Obsthändler *m.* sadjár, trgóvec s sadjem, bránjevéc; = *in f.* sadjarica, trgóvka s sadjem, bránjevka.

Obsthaus *n.* sadjárnica.

obstinat trdovrátén, svojegláv, nepogljiv, stanovitén.

Obstjahr *n.* sadjeróčno leto, létina za sadje.

Obstkammer *f.* sadovnica, medilnica.

Obstkern *m.* pėšká, pėčká, pėček, pėlek, (pleka).

Obstkorb *m.* košára, cajna, jerbas.

Obstlese *f.* obiranje sadja, trganje —, trgátěv sadja.

Obstmangel *m.* pománkanje sadja.

Obstmarkt *m.* sadni tég.

Obstmoß *m.* sadni mōšt, sádjevéc; jábolčnik, jábolčnica.

Obstmus *n.* čežána.

Obstpresse *f.* stiskálnica za sadje.

obstreich sadovit, sadoróđen, sadnat.

Obstsaft *m.* sadjev sok, — odcédek.

Obstschneit *m.* krhélj, krlhljč.

Obststiel *m.* pečélj, recélj, rep.

Obstwein *m.* sadno vino, sádjevéc; jábolkovéc, hrúškovéc, jábolčnica.

Obstzeit *f.* čas sadja; žur — ko je sadje zrelo.

Obstzucht *f.* sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeréja.

obwalten (herrschen) vládáti, gospodovati; (vorhanden sein) bití (sem), nahájati se, obstáti (-stojím); es waltet kein Zweifel ob ni dvombe, ni dvómíti, ni dvójíti.

obwalten sedánji, obstojěč.

obwohl, obwar *f.* obgleič.

Occident *m.* večér, záhod, zapád.

Occidentale *m.* zapádnik, prebívátelj zapádnih krajev. [rén.

occidentaliß zapáđen, zahóđen, večé-

Occupation *f.* prisvojítěv, prilastítěv, osvojítěv; zavzétje, zasédba, okupácia.

Occupationsarmee *f.* posédna vojska, okupacijska armáda.

Occupationsgebiet *n.* zasédeno —, okupacijsko ozémlje.

occupieren zavzėti (-vzámem), zasěti (-sédem), pri-, osvojíti si, prilastíti si, polastíti se; (zu schaffen geben) dela dájáti, z delom obkládáti.

occupiert z delom obložěn; — jein iméti (imám) vse polno dela, iméti oprávka s čim, iméti posla érez glavo.

Ocean *m.* ócean, svetóvno morje.

Ohlokratie *f.* vlada proste druháli, prostovládje, ohlokratija.

Ohls, Ohlse *m.* (pl. Ohsen) vól; *dem.* volék, volič, voliček; ein junger — junč; **Ohsen** volóvski, volóvjí.

ohsen pójati se, góníti se, lovíti se, pomísljati se, tretí (tarem) se; (wieber—) potírati se; (dumm lernen) gíliti se, píliiti se.

Ohsenauge *n.* volóvsko okó (očesa); (in der Kochkunst) na maslu zakrknjeno (ocvrto) jajce.

ohsenäugig debelodk, debelogléd.

Ohsenbremse *f.* govéjji obád, volóvski brencélj.

ohfjendumm govédast, bikast, neúměn kakor vól (kot govédo), zabít kakor bik.

Ochsenfleisch *n.* volóvje mesó, volovina. ochsenhaft volóvski, bikast; *fig.* telé-bast, štorast, neukrétěn, neotesán.

Ochsenhandel *m.* trgovina z volí.

Ochsenhändler *m.* trgověc z volí (vol-mí), govějí prekúpec.

Ochsenhaut *f.* volóvska koža, volovina.

Ochsenherde *f.* gověja čreda, nuta, čreda volóv.

Ochsenhirt *m.* volár, volóvski pastír; — jein voláriti, vole pasti (pasem).

Ochsenjoch *n.* volóvski jarēm, telége *pl.*

Ochsenkalb *n.* junček, biček, telěc, teličěk. [riti.]

Ochsenknecht *m.* volár; — jein volá-

Ochsenkopf *m.* volóvska glava.

Ochsenmist *m.* volóvjak, govějí gnoj.

Ochsenstall *m.* volóvji hlev, volóvnjak.

Ochsenreiber *m.* poganjáč. [vica.]

Ochsenziemer *m.* volóvska žila, biko-

Ochsenjunge *f.* volóvski —, govějí jezik; *bot.* (*Rumex obtusifolius*) gladóvnik, smókověc.

Ocker *m.* okra, zémeljska rumenica. ockergelb ruměn kakor okra, okrozólt.

Octav *n.* osmérka, osmínka; Octav-
v osmérki, osmínski, oktávni.

Octave *f.* (in der Musik) osmíca, ok-táva; (Seelenamt) osmína.

Octavformat *n.* osmérka.

October *m.* októběr, kozoprsk, vino-
tdk. [met.]

Octroi *n. m.* (Verzehrungssteuer) ná-
octroieren namétniti; vsíliti, oktro-
irati; po svoji neomejēni oblásti po-
deliti (ustávo n. pr.).

Ocularluse *f.* leča prióčnica.

Ocularzeuge *m.* samoviděc, očíviděc.

oculieren *s.* popkom cépiti.

Oculist *m.* zdravník za oči.

Ode *f.* visóka pesēm (-i), oda.

ode pust, puščóben, prazěn, zapuščēn,
samótěn, gól, neobdēlan.

Ode *f.* pustínja, puščáva, goljáva,
golicáva, baréd, pušča, pustóta; (Ein-
samkeit) samóta, samíja, samótni kraj.

odem *m.* sapa, dih.

odem *n.* vodeníčni otók, vodeníčna
oteklina.

oder ali.

[túrica.]

Odermennig *m.* (*Agrimonia*) tresilka,

odišs sovražěn, nenavístěn, mržěk.

Ofen *m.* peč (-i); *dem.* pečica, pečca; (Ober—) skril (-i); (Hoch—) plavž, to-
píllica; (Biegel—) opěčnica, opekár-
nica; (Ralf—) apnénica; (Darr—) su-
šíllica; Hinter— zapěček; Ofen-
pečni.

Ofenbank *f.* klop (-i) okóli peči.

Ofenfabrik *f.* pečárnica.

Ofengabel *f.* burklje *pl.*

Ofengeländer *n.* čelěsnjak.

Ofengestims *n.* pečni okvir, pečna po-
lica, pečni obziděk.

Ofengestübe *n.* pečna prašina.

Ofenheizer *m.* kurívěc.

Ofenherd *m.* pečno ogníjšěe.

Ofenkachel *f.* pečínica, kahla, módel-
nica. [čěk.]

Ofenkrüde *f.* greblja, krevlja, popé-

Ofenloch *n.*, Ofenmündung *f.* istěje *pl.*,
mestěje *pl.*, ustje, žvokno, žrelo.

Ofenplatte *f.* pečna plošča, pečno
tēme (-na), skril (-i).

Ofenröhre *f.* pečna cev (-i).

Ofenschäufel *f.* vėslica; (für d. Brot)
lopár.

Ofenschirm *m.* pečni zaslonjáč, pečno
zaslonilo.

Ofenseher *m.* pečár.

Ofenstih *m.* zapěček, zdič.

Ofenstih *m.* zapěčkar, zápečnik, za-
pečnják. [kròv.]

Ofenstür *f.* pečna vrata *pl.*, pečni po-

Ofenwisch *m.* pométallica, omélo.

offen odprt, otvóren; (nicht ver-
sperrt) odklénjen, nezaklénjen; (nicht
zugedeckt) odkrit, razkrit, nepokrit;
(öffentlich) očit, očitěn, javěn; (frei-
müthig) odkritosřěen, prostodúšěn, is-
krén; — er Brust razgáljene —, gole —,
nage prsi *pl.*; — er Brief nezapečáten
list, odprto pismo; — er See široko —,
prostráno morje; — er Gegend pròst
kraj, plano, planjáva; — er Wunde ne-
zacéljena —, krvavěca rana; auf — er
Straže očitno na úlici, na javni cesti;
— er Frage nerěšeno vprašanje, nedo-
gnána stvar (-i); — er Griff nedotékěl
ròk; — er Liège očitna laž (-i); — er Stelle
izpráznjeno mesto; ein — er Kopf bistra
glava; *adv.* (offenherzig) odkrito, od-
kritosřěno, narávnost, brez ovinkov;
es steht dir — dovoljeno ti je, prсто
ti je, směš.

oſfenbar očit, očitěn, javěn; (einleuchtend) očivěstěn, jasěn, razviděn, očividěn; — werden razoděti (-dénem) se, odkriti (-krijem) se, zvédeti se; *impf.* razoděvati se.

oſfenbaren razoděti (-dénem), raz-, odkriti (-krijem), objáviti, povédati (-vém), razglásiti, obelodániti; *impf.* razoděvati, odkrivati, objávljati, razglásati.

Oſfenbarung *f.* razodětěv, razodětje, razoděnje, odkritje, objáva; razoděvanje, odkrivanje.

Oſfenheit *f.* odpřtost, odkritost; *f.* Dſfenherzigkeit.

oſfenherzig odkritosřčěn, ravnodúšěn, iskrěn, prostodúšěn; kar mu je na srecu, to mu je na jeziku.

Oſfenherzigkeit *f.* odkritosřčnost, ravnodúšnost, iskrěnost, prostosřčnost.

oſfenkundig občeznán, splòh znán, vsem znán.

Oſfenlaſſung *f.* dež Recurřes pripúst vzklica, pripustitěv rekúrza.

oſfenſiv napaděn, napadljiv.

Oſfenſive *f.* napad, napadní boj; die — ergeiřen začěti (-čnēm) napádati, vojsko začěti, napásti (-pádem).

oſfenlich očit, očitěn, javěn, vpričo ljudi; — e Blätter časniki, časopisi; — e Bücher javne knjige; — e Anſtalt javěn zavod, javna napráva; — e Straře obča cesta; — e Zwiſchlung obča dražba; — e Gebäude državno —, mestno —, občinsko poslopje; *adv.* očitno, javno, vpričo ljudi, pred vsem svetom.

Oſfenlichkeit *f.* javnost, očitnost.

oſfenlichrechtlich javnoprávěn.

offerent *m.* ponúdnik.

offerieren ponúdniti, *impf.* ponújati.

Offerausſchreibung *f.* ponúdbeni raz-

offerte *f.* ponúdba. [pis.]

Offerverhandlung *f.* ponúdbena razpráva, razpráva o ponúdbah.

Offerweg *m.* podána ponúdba, ponúdbena pot.

Official *m.* oficiál.

Offiziant *m.* služábnik, mali urádnik, oficiánt.

officiell *adi.* uráděn, služben, služáběn, oficiěln; *adv.* urádno, slúžbeno, služábno, urádoma.

Officier *m.* častnik, oficír; Officiers-častniřki, oficírski.

Officierscharge *f.* častniřki čin, častniřka řarža.

Officiersgange *f.* častniřka plača.

Officiersrang *m.* častniřka stopnja, častniřko dostojánstvo.

Officiersstellvertreter *m.* častniřki naměstnik.

Officin *f.* delárnica, delavnica; (Buchdruckeri) tiskárna, tiskárnica; (Apotheke) lekárna, lekárnica; (Barbierstube) brivnica.

officiell zdravilěn, lekovit, lekárski. officiös *adi.* uráděn, oficibžen; *adv.* urádoma.

Officium, Offiz *n.* opravilo.

oſfen odprěti, otvoriti, vřzniti; *impf.* odpirati; (aufriegeln) odklěniti, *impf.* odklěpati (-am, -klěpljem); (aufbinden) razvězati (-vězem), *impf.* razvezovati; (entforren) odmařiti; (den Brief) odpečátiti; (den Mund) ziniti, *impf.* zěvati; (die Augen) izpreglédati; (einem die Augen —) posvětěti komu, spámetovati koga; (den Leichnam) razpárati; (die Wunde) predřeti (-děrem), *impf.* predřirati; (den Zaun) odvřzniti; sich — (v. d. Blume) razověsti se, razviti (-vijem) se; (v. Samenapfelu) razprězati se; *impf.* prězati se; (v. d. Wunde) predřeti se, prepustiti se.

Oſſnung *f.* (Handlung) odpiranje, odklěpanje, otváranje; — einer Leiche razpáranje mřliča, raztelěsba; seine — haben zapřt —, zapečěn —, zamařěn biti (sem); (Loch) odprřina, predř; (in der Mauer) luknja, lina, okno; (eines Zaunes) vrzěl (-i).

oft *adv.* mnógokrat, često, čestokrat, dóstikrat, večkrat; wie — kólikokrat, kólikrat; so — tólikokrat, tólikrat; sehr — prav mnógokrat, prav pogósto; nicht gar — málokđaj, rédkokđaj.

ofter *adi.* věčkratěn, dóstikratěn, pogóstěn; *adv.* čeřše, bolj pogósto, večkrat.

oſtmalig mnógokratěn, dóstikratěn, pogóstěn.

oſtmals *adv.* dóstikrat, velikrat, često, večkrat, mnógokrat.

Öheim, Öhm *m.* (väterlicherseits) očetov brat, stric; (mütterlicherseits) máterin brat, ujec; **Öheim-** stričev, ujev.

ohne *praep.* brèz; — Unterlaß neprenéhoma, neprestáno; — Verzug nemúdoma.

ohnein, ohnein, ohnein brez tega, razen tega, vrhu tega, že takó, takó ali takó.

ohnegleich brez primére, da ga ni para, da nikóli (nikjér) tákega, se ne dá primérjati.

ohnein itak.

ohneinweilers brez ovínkov, brez obo-távljanja, kár, kar narávnost.

Ohnmacht *f.* nemóč (-i), nemóčica; medlica, omága; (Bewußtlosigkeit) nezavést (-i), nesvéstica, omámica, omó-tica, omedlévica; in — fallen omedléti, izgubiti zavést, onesvéstiti se.

ohnmáchtig onemógel, nemóčen; (bewußtlos) nezavédén, nezavéstén, omámlien; — werden omedléti, izgubiti zavést; onemóci (-mórem), omá-gati.

oho! interi. ohó!

Oh *n.* uhó (ušésa); *dem.* ušésce; (Ohrläppchen) uhélj; bei den — en ziehen uháti, uhljáti; es ist mir zu — en gekommen slísal sem, zvedel sem, povédali so mi; er findet offene — en bei dir rad ga poslúšaš; **Ohren-** ušésni.

öhren prelúknjati, prelúknjicati.

Ohrenblasen *n.* príseptávanje; podpi-hovánje, oprávljanje.

Ohrenbläser *m.* príseptáč, podpihová-vec, opravlživéc; = in *f.* podpihovávka, opravlživka.

Ohrenbrausen *n.* šuménje po ušésih.

Ohrendiener *m.* prilíznjenec, licemérec.

Ohrenflus *m.* ušésni tók; er hat den — teée mu iz ušés.

Ohrengellen *n.* bučánje po ušésih.

Ohrenkrankheit *f.* ušésna bolézén (-i).

Ohrensausen *n.* šum —, šuménje po ušésih, ušésni hrušé.

Ohrenschmalz *n.* ušésna smola, ušésno maslo.

Ohrenschmerz *m.* bolečina v ušésih, uhobólje.

Ohrenzeuge *m.* samoslíšec, priča na uhó; er ist — slísal je na svoje uhó.

Ohreule *f.* úharica, bubúj, uháta sova. Ohreulige *f.* zaúšnica, pljuska, brljúz-ga, klofúta, cmók.

ohreuligen klofútniti, klófniti, brljúzg-niti, zaúhniti; *impf.* klofutáti, za uhó biti (bijem), brljúzgati.

Ohrfinger *m.* mezinéc.

Ohrgelänge *n.* naušésnica, uhàn, ušésni obódec, menína.

Ohrkauz *m.* úharica, úhasta sova.

Ohrläppchen *n.* ušésce, úhvica, úhélj.

Ohrmuschel *f.* úhélj, uhálo.

Ohrring *m.* naušnica, uhàn, ušésni obódec, menína.

Ohrtrompete *f.* ušésna troblja.

Ohrwurm *m.* (*Forficula auricularia*) strigalica, skárjica, struglja, stréharica, kléšcarica, uholáz.

ohrzerreißend nepreslíšen.

Ökonom *m.* gospodar, kmetovávéc.

Ökonomie *f.* gospodarstvo, kmetíja; varéno ravnánje, várčevanje; **Ökono-mie-** gospodarstveni, gospodarški.

ökonomisch gospodarstven, gospodar-ski; varčén, v gospodarstvu natánčén.

ökonomisieren gospodaríti; varéno ravnáti, várčevati, štéditi.

öktaeder *n.* oktaédér, osméréc.

ökumenisch občén, splošén, oslójén.

Öl *n.* olje; **Öl-** oljnat, oljén, oljén.

Ölbaum *m.* óljika, maslína.

ölbäumen óljičén, óljikov, maslínov.

Ölbeere *f.* maslína, óljiena jágoda, olíva.

Ölberg *m.* óljiska gora.

Öleander *m.* oleándér.

Öleaster *m.* divja óljika, oleástér.

ölen óljiti, z oljem mázati (mazén), z oljem polívati; naóljiti, z oljem po-mázati, — políti (-ljem).

Ölfabrik *f.* oljárnica.

Ölfarbe *f.* óljnata barva. [van.

ölfarben oljnatobárven, na olju bar-

ölfafs *n.* sodčék za olje, bačva.

Ölflasche *f.* sklenica za olje.

Ölarten *m.* óljíče, oljnjak, maslínjak, olivník.

Ölgemälde *n.* óljnata slika, podóba v óljnatih bárvah.

Ölhandel *m.* trgovína z oljem, óljar-stvo.

Ölhändler *m.* trgóvec z oljem, oljar.

ölicht oljast.
 ölig oljén, oljat. [hja].
 Oligarchie *f.* vlada nekoličine, oligar-
 Olive *f.* maslina, oliva.
 olivengrün olivast.
 Ölkudjen *m.* oljične tropine *pl.*, (nóg-
 lice *pl.*, prga).
 Ölampe *f.* oljenica, oljnata svetilnica.
 Ölmalerei *f.* slikárstvo z oljnatimi
 bárovami, oljnato slikanje.
 Ölmühle *f.* stope za olje, oljárnica.
 Ölplanze *f.* oljevita rastlina, oljnata
 rastlina.
 Ölpreſſe *f.* stiskálnica za olje.
 Ölung *f.* mázanje z oljem, oljenje;
 die lehte — sveto olje, sveto poslédnje
 olje; die lehte — eržeilen v sveto olje
 dejáti (dénem), *impf.* v sv. olje dévati
 (devljem).
 Ölymp *m.* Olímp, bivališče grških
 bogóv.
 Ölympiade *f.* olimpiáda, éveterolétje.
 Ölyweig *m.* oljikova véjica, oljična
 mladika.
 Ömelette *f.* práženi vlivanci, omeléta.
 ominös zloslúten, ominözén.
 Önanie *f.* samoskrúmba, onanija.
 Önanist *m.* samoskrúnc, onanist.
 Önkel *m.* stric, ujéc.
 onomatopoeiſch sliènoglásén, onoma-
 topoetièen; —es Wort sliènoglásnica,
 zvokoslénica.
 Onomatopöie *f.* enakozvóèje, slièno-
 glásje, onomatopojja.
 Öntologie *f.* bistvoslójve, ontologija.
 Önyr *m.* óniks.
 Öpal *m.* opál.
 Oper *f.* spevoigra, ópera.
 Operat *n.* izdélék, delo, spis, sestávék.
 Operateur *m.* operatér, ranorézec.
 Operation *f.* započétba, podjéttje; ope-
 rácija; (chirurg.) rézanje —, uravnánje
 bolnih udov, operácija.
 Operationsplan *m.* oprávní èrtež.
 Operette *f.* spevoigrice, operéta.
 operieren ravnáti, délati, vršiti;
 (chirurg.) rézati (režem), operirati.
 Operngucker *m.*, Opernglas *n.* gleda-
 liško kukálo.
 Opernhaus *n.* óperno gledališče, ópera.
 Opernfänger *m.* óperni pevec; =in *f.*
 óperna pevka.

Opfer *n.* žrtva, darilo, daritév; dar;
 Opfer- darilni.
 Opferaltar *m.* darilnik, žrtvenik.
 Opferer *m.* darovávéc, žrtvovávéc.
 Opfergabe *f.* dar, daritveni príndš.
 Opfergang *m.* darovánje, príldg.
 Opfergefäß *n.* darilnica, žrtvenica.
 Opferhaus *n.* daroválnica.
 Opfermahl *n.* žrtvena gostba.
 opfern žrtvovati, darovati, v dar pri-
 nésti; na oltár prilóžiti; (etwas auf-
 geben) odréçi se, odpovédati se čemu.
 Opferpriester *m.* daritveni svećenik,
 — duhovník.
 Opferstätte *f.* darišče, darovališče.
 Opferstod *m.* darilnica, skládnica,
 cerkvéni nabirálnik.
 Opferthier *n.* darilno živínče (-eta),
 žrtva.
 Opfertisch *m.* darilna miza, darilnik,
 žrtvenik.
 Opferung *f.* daritév, darovánje.
 opferwillig požrtvoválén, pripravljen
 žrtvovati, radodárén.
 Opferwilligkeit *f.* požrtvoválnost, ra-
 dodárnost. [očí].
 Ophthalmie *f.* očésna vnética, vnetje
 Ophthalmologie *f.* nauk o očésu, oko-
 slójve, vidoslójve, oftalmologija.
 Opium *n.* ópij, makovina.
 Opponent *m.* nasprótnik, protivník,
 zóprnik.
 opponieren nasprotovati, ugovárjati,
 upirati se, protiviti se.
 opportun pripravén, prikláden, pravo-
 časén, ugóden, prírodén.
 Opportunität *f.* pravočasnost, ugódna
 prilika, ugódna okóliščina, udóbnost.
 Opposition *f.* nasprotovánje, ugovár-
 janje, odpór, opozícija; (Gegenpartei)
 nasprótna stranka, nasprótníci *pl.*,
 protivládna stranka.
 oppositionell nasprotoválén, opozicio-
 nálén, protivládén.
 Oppositionsklage *f.* odpórna tožba.
 Optativ *m.* želélni naklón, želélnik,
 optatív.
 Optik *f.* optika.
 Optiker *m.* optik; (Brillenmacher)
 očálar, naóènikar.
 Optimat *m.* holjár, plemenitáš, op-
 timát.

Optimismus *m.* nauk o nájboljšem svetu, optimizém. [mist.

Optimist *m.* pristaš optimizma, optimističj óptičén, óptiški.

Orakel *n.* proročíšče, orákelj.

Orakelblume *f.* (*Leucanthemum vulgare*) pekl'-vice, ivánjšéica. [vánje.

Orakelspruh *m.* božji izrèk, proroko-

Orange *f.* pomaránča, naránča.

Orangenbaum *m.* pomaránčno drevó (drevésa).

orangerfarben pomaránčast, pomaránčne barve.

Orangergarten *m.* pomaránčnik.

Orangerie *f.* pomaránčnica.

Orangutan *m.* orangútan.

oratorisch govórniški.

Oratorium *n.* molitvenica; (Singstúck) oratórij.

Orchester *n.* gódcévski zbór, glásbeni zbór, orkéstér.

Ordalien *pl.* božje sodbe v ognju ali v vodi, ordálie *pl.*

Orden *m.* red; Ritter— viteški red;

Ordens- redóvni, redóvniški.

Ordensband *n.* redóvni trak.

Ordensbruder *m.* redóvnik, menih.

Ordensfrau *f.* redóvnica.

Ordensgeistliche *m.* redóvni duhóvnik, redóvnik.

Ordensgeistlichkeit *f.* redóvna duhóvščina, redóvništvo, redóvniki *pl.*

Ordensgelübde *n.* redóvniška obljúba, samostánska zavéza. [nik.

Ordensgenoss *m.* član reda, soredóv-

Ordenskreuz *n.* redóvni križec.

Ordensmeister *m.* mojstér víteškega reda, načélnik reda.

Ordensmitglied *n.* ud reda, redóvnik.

Ordensperson *f.* redóvnik, menih, samostánec.

Ordensregel *f.* redóvno pravílo, redóvni zakon.

Ordensritter *m.* redóvni vitez.

Ordensschwester *f.* redóvnica, nuna.

Ordenswesen *n.* redóvništvo. [red.

Ordenszeichen *n.* redóvno známenje, ordentlich *adi.* redén, pravílen; (fórm-

lich) pravi; (gewóhnlich) naváđen, obi-
čájén; *adv.* redno, po redu, rédoma;

kakor je treba, kakor je práv, pošténo,
kakor gre.

Ordnlichkeit *f.* rednost, pravilnost.

Ordinatio *pl.* vrstílmi štévnik.

ordinár naváđen, prostáški; podél.

Ordinariat *n.* škofijstvo, škofijjski urád, ordinariát.

Ordinarium *n.* redni znesèk.

Ordinarius *m.* razrédni učitelj, razrédnik.

Ordinate *f.* rédnica.

Ordinatenachse *f.* os —, črta rédnica.

Ordination *f.* (theol.) duhóvno posvečevánje, podelítév duhóvskih redov; (ärztl.) zdravniško določevánje zdravíl, ordinácia.

ordinieren (theol.) duhóvne rede delíti, posvečevati; duhóvne rede podelíti, posvetíti; (ärztl.) zdravilo zapisati (-píšem); — določíti; *impf.* zdravila določevati, ordinírat.

ordnen uredíti, v red dejáti (dénem), razvrstíti, zvrstíti, po redu razpostáviti, uravnáti; (clajificieren) razredíti; *impf.* v red dévati, urejáti, vrstíti, razpostávljati po redu, uravnávati.

Ordner *m.* redítelj, urejevátelj; (bei Tijche) stoloravnátelj.

Ordnung *f.* red; (Reihe) vrsta; (Norm) pravílnik; (das Ordnen) razrédba, razvrstítév, urejánje, uravnávánje, razpostávljanje; der — nach po redu, po vrsti, rédoma, zaporédoma; in — bringen uredíti; in — stellen uvrstíti; in — halten v redu iméti (imám); auf — halten držáti se reda, bití (sem) prijátelj reda; zur — rufen pozváti (-zóvem) k redu, posvaríti; **Ordnungs-** redni.

Ordnungsliebe *f.* redoljubnost, rednost, ljubézén (-i) do reda.

ordnungsliebend redoljubén, redén.

ordnungslos brez reda, brezredén, razvrťt, razdeján.

Ordnungslosigkeit *f.* brezredje, nerédnost, razdejánost, zmešnjáva.

ordnungslosig redén, v redu.

Ordnungsnummer *f.* vrstílma številka.

Ordnungsruf *m.* pozív k redu, svarilo, posvarilo.

Ordnungsinn *m.* čút (razum) za red, nágnjenje (ljubézén) do reda, redoljubje, rednost.

Ordnungsstrafe *f.* kazén (-i) zarádi neréda, redóvna globa.

ordnungsvidrigu redu naspróten, ne-rédén, protirédén, prekorédén.

Ordnungszahl *f.* vrstni —, vrstílmi števník, vrstílina številka.

Ordonanz *f.* raznašáč vojáškich ukázov, vojáški sél, ordonánca.

Ordonanzreiter *m.* ordonánčni konjik, — konjeník.

Ordre *f.* povélje, ukáz, zapóved (-i), narédba; (b. Wechsell) ukáz.

Ordrepapiere *pl.* trgovínska nakazíla na ukáz, ukázni papírji.

Orade *f.* vila pogórkinja, gorska vila.

Organ *n.* ustròj, orgán; (Werkzeug) oròdje, sredstvo; (des Körpers) úd; (Stimme) glas, grlo; (Stellvertreter) naméstnik, postávljenéc; ámtliche — urádníci, uráadne osébe, opravníci; (Blatt einer Partei) glasiló.

Organisation *f.* ustròj, ustròjba, uréd-ba, organizácija, osnóva.

Organisationsentwurf *m.* urédbeni ná-črt, osnóvni črtéz.

Organisationsstatut *n.* organizačijsko ustanóvilo.

organisch orgánski, ustròjen.

organisieren uréditi, osnováti, ustró-jiti, uravnáti, organizirati; *impf.* uré-jati, uravnávati.

Organisierung *f.* urédba, osnóva, ustròj, uravnáva; **Organisierungs-** osnoválmi, urédbeni, ustròjni.

Organismus *m.* ustròj, sestáva (orgá-nov), organizém, ustròjstvo.

Organist *m.* orglar, organíst, órglavéc.

Orgel *f.* orgle *pl.*; — spielen órglati, orgle prebirati; **Orgel-** órgelni.

Orgelbau *m.* órglarstvo, izdelóvanje órgel.

Orgelbauer *m.* orglar, órglarski moj-ster, izdelóvátelj órgel.

orgeln órglati, igráti na orgle; (auf-spielen) zaórglati.

Orgelpedal *n.* órgelni podnóžniki *pl.*

Orgelpfeife *f.* piščál (-i) v orglah.

Orgelspiel *n.* órglanje.

Orgelspieler *m.* i. **Organist**.

Orgien *pl.* ponóčne gostije, nesrámne veselice, órgije *pl.*

Orient *m.* vzhòd, iztòk, jutro; jú-trova deželá, orient.

Oriente *m.* prebivátelj jútrovih de-žel, iztóčan, orientálec.

orientalisch vzhòdén, iztóčen, orien-tálén.

Orientalist *m.* poznavátelj vzhòdnh (orientálnih) jezíkov, poznavátelj iz-tóčnih národov, orientálist.

orientieren sích razvédeti (-vém) se, razglédati se; *impf.* razvédati se, orien-tírati se.

Orientierung *f.* razvédba, razvédnost, razglédba; **Orientierungs-** razglédbeni.

Original *n.* izvírno delo, prvótník. izvírnik, originál; (Urschrift) izvírni spis, prvótni spis, prvopis, mática; **Original-** prvótni, izvírni, originálni.

Originalausgabe *f.* prvótna izdája, originálna (izvírna) izdáva.

Originalität *f.* prvótnost, izvírnost, samoródnost, originálnost.

Originaltext *m.* prvopis.

originell prvóten, izvírén, prvopísén, prvobítén, samoróden, originálen.

Orion *m.* rímšéice *pl.*, rímске pálice *pl.*, páličnice *pl.*, Orion.

Orkan *m.* silni vihár, nevíhta, piš, burja, orkán.

Ornament *n.* okrás, lepotičje, díka, líšp.

Ornat *m.* mašna obléka, — opráva, ornát.

Ornitholog *m.* ptičeslòvéc, učení po-znavátelj ptičev, ornitológ.

Ornithologie *f.* ptičeslòvje, ptičezná-nstvo, ornitologija, prirodopísje ptičev.

ornithologisch ptičeslòvén, ptičeznánski, ornitologičén.

Orograph *m.* goropiséc, orograf.

Orographie *f.* goropis, goropisje, oro-grafija.

Ort *m.* mesto, kráj, prostor; an — und Stelle na lícu mesta, na mestu samem.

Ortersüge *f.* vélika žaga.

orthodox pravovérén, pravoslávén, starovérén, ortodóksén; das — e Chri-stenthum pravoslávje; ein — er Chri-ſt pravoslávnik.

Orthoepie *f.* nauk o pravílnem izgo-várjanju beséd, ortoepija, pravoréčje. orthoepisch pravoréčén.

Orthographie *f.* pravopis, pravopisje, ortografija.
 orthographisch pravopisen.
 orthopädisch behandeln komu pohábjene ude uravnáti.
 örtlich *adi.* mestn, krajn, krájevén; *adv.* po nekaterih krajih.
 Örtlichkeit *f.* mestnost, posebnost kraja.
 Ortolan *m.* vrtni strnád.
 Orts= mestni, krajni, krájevni.
 Ortsangabe *f.* naznanilo kraja.
 Ortsbehörde *f.* krájevna gospóska, krajno oblástvo.
 Ortsbeschaffenheit *f.* kakóvost —, lastnóst —, posebnost (kákega) kraja.
 Ortsbeschreibung *f.* krajepis, popis (kákega) kraja.
 Ortschaft *f.* mesto; selo, selišče.
 Ortsgebiet *n.* krajni okoliš.
 Ortsgebrauch *m.* krájevna šega.
 Ortsgemeinde *f.* selska óbčina, soséska, županija.
 Ortsobrigkeit *f.* š. Ortsbehörde.
 Ortspolizei *f.* krajna policija, krajno redárstvo.
 Ortschaftsrath *m.* krajni šolski svét.
 Ortsinn *m.* mestno —, mestokázno čutilo.
 ortszüblig v (kakem) kraju naváden.
 Ortsveränderung *f.* premémba prebivališča, preselitév, premestítév.
 Ortsvertretung *f.* krajni zastóp.
 Ortsverzeichnis *n.* kazálo —, imeník krajev.
 Ortsvorstand *m.* (Amt) krajno načelnístvo; (Person) krajni predstójnik, — načelník župan.
 Ofe *f.*, Ohr *n.* uhó (ušésa), luknja, tuljáva, usésce, líuknjica; (Hefel—) bábica, zapónčna samíca.
 Of, Ofen *m.* vzhód, iztók, jutro;
 Of= vzhódni, iztóčni.
 ofensibel na videz, pokázén, na okó, navídežen.
 Offentation *f.* kázanje, báhanje, razkazovánje, bahástvo, hvalísanje.
 Oeologie *f.* kostoslóvjje, nauk o kostéh, osteologija.

Ofter= velikonóčni.
 Ofterabend *m.* Velika sobóta, velikonóčna sobóta.
 Ofterbrot *n.* velikonóčni krùh, presnec, velikonóčni koláč.
 Ofterei *n.* pírh, písanica, písanka.
 Ofterfest *n.* velikonóčni praznik, Velika noč (-i), (vuzém).
 Ofterlamm *n.* velikonóčno jágnje (-ta).
 ofterlich velikonóčen, (vúzemski).
 Ofterlied *n.* velikonóčna pesém (-i).
 Ofterluzei *f.* (*Aristolochia*) kočka, jábolénik, podrášec.
 Oftermesse *f.* velikonóčni seménj.
 Oftermontag *m.* velikonóčni pone-déljek.
 Oftern *pl.* Velika noč (-i), (vuzém, létnice *pl.*).
 Ofterpalme *f.* cvetnonedéljska óljika.
 Oftersonntag *m.* velikonóčna nedélja, Velika nedélja.
 Ofterzeit *f.* velikonóčni čas, Velika noč (-i).
 Ofgrenze *f.* vzhódna —, iztóčna meja.
 ofstlich vzhóden, iztóčen, jutrov.
 Ofstordost *m.* vzhodoseverovzhód.
 Ofspunkt *m.* vzhodišče.
 Oftracismus *m.* črepna sodba, črepínska sodba, ostracizém.
 Ofstüdest *m.* vzhodojugovzhód.
 ofwärts proti vzhódu, proti jutru, na iztók.
 Ofstwind *m.* vzhódník, jutrnrjik, iztóčnik, vzhódni vetér.
 Ofter *f.* vidra; (Biper) gád, modrás.
 Oftermilche *f.* vídrova kapa, vídrovka.
 Ofterngejüdt *n.* gadja zaléga, kačja zaléga.
 Oftomane, Ofsmane *m.* Turék.
 Oftomane *f.* divan, otomána.
 Ofverture *f.* uvódna godba, uvódnica, uvertúra.
 oval jajčast, podólgast, obel, oválén.
 Ofvation *f.* ovácija.
 Ofryd *n.* okis, oksíd, okísanéc.
 Ofrydation *f.* okisba, oksidácija.
 ofrydieren okísati, oksidirati.
 Ofrygen *n.* kisk, kislec.
 Ofzon *n.* ozón.

P.

Paar *n.* dvojica, par, dvoje; ein — Dvöjen jarēm volōv; ein — Freunde dva prijātēja; ein — merben vžeti (vzámem) se; zu — en treiben ugnāti (-ženem), ustrahovati, v strah prijėti (primem), ukrotiti, uklóniti, upóg-niti, izpokoriti, premágati, v kozji rog ugnāti.

paarskupaj spadajōč, énega para, parēn; diese Handschuhe sind nicht — te rokavici ne gresta vkup, — nista par; paar oder unpaar spielen igrāti lih ali sodēv; nekóliko; ein — Worte nekóliko besēd.

paaren drúžiti, páriti; zdrúžiti, spáriti; sich — páriti se, drúžiti se; spáriti se, zdrúžiti se.

paarmal, ein — nekólikokrat.

paarung *f.* párjenje, drúženje.

paarungstrieb *m.* spolnozdrúžni nagōn, paritveni nagōn.

paarweise *adv.* po dva, po dve, po dva in dva, pároma.

Pacht *m. u. f.* zakúp; najēm, nájēm;

Pacht- zakúpni.

Pachtausschlag *m.* zacenitēv zakupnīne.

Pachtcontract *m.* zakúpna pogódba.

pachten v zakúp vzėti (vzámem), *impf.* v zakúp jemāti (jémļjem).

Pächter *m.* zakúpnik.

Pächtere *f.* zakúpništvo.

Pächterin *f.* zakúpnica.

Pachtgeld *n.* zakupnīna, zakúpščina; najemnīna, najēmščina.

Pachtgrund *m.* zakúpno —, zakúp-ljeno zemljīšče.

Pachtgut *n.* v zakúp vzeto poséstvo.

Pachtherr *m.* zakupodávēč.

Pachtschilling *m. f.* Pachtgeld.

Pachtung *f.* zakúp; (*conductio*) rakúp.

Pachtvertrag *m. f.* Pachtcontract.

pachtweise *adv.* zakúpno, v zakúp; — überlassen v zakúp dati (dam), *impf.* v zakúp dajāti.

Pachtweisen *n.* zakúpstvo.

Pachtzeit *f.* zakúpna doba.

Pachtzins *m. f.* Pachtgeld.

pacifizieren umiriti, mir narediti; *impf.* miriti, mir dēlati.

Pactiscent *m.* pogodnik, pogódbena stranka.

Pack *m. u. n.* (Bündel) sveženj, cula, povézēk, bútura; (Gesindel) druhál (-i), znēs (-i), smeti *pl.*, glota, svoját (-i); **Pack-** povézni.

packen (ergreifen) zagrábiti, zgrábiti, popásti (-pádem), prijėti (primem), zatėti (-tnēm); *impf.* popádati, prijémati (-am, -jémļjem); (zusammenlegen) z-vložiti, správit; *impf.* vlágati, vkládati, skládati, správljati; (aufladen) nalóžiti, natovoriti; *impf.* nalágati, nakládati; sich — pobráti (-bérem) se, správit se, pobráti kopita; packe dich (*apage*) izgūbi se, odlázi, pobéri se, spravi se!

packen *n.* skládanje, vláganje.

Packer, **Packknecht** *m.* skládáč, nakládáč, vlagátelj.

Packesel *m.* továrni osēl.

Packleinwand *f.* zavójno platno, platno za zavijanje.

Packpapier *n.* zavójni papír, papír za zavijanje.

Packperd *n.* továrni kōnj.

Packsattel *m.* továrno sedlo.

Packträger *m.* nosáč prtļjáge.

Packwagen *m.* továrni voz.

Pact *m.* pogódba, dogóvor; die Ehe-pacten ženitna pogódba, ženitveno pismo.

partieren pogoditi se, poravnāti se, dogovoriti se; *impf.* pogájati se, poravnávati se, dogovárjati se.

Pädagog *m.* odgojitelj, odgojevátelj, pedagóg.

Pädagogik *f.* vzgojeslōvje, odgojitelstvo, pedagógika, nauk o odgōji.

pädagogisch odgojiteljski, pedagógičēn, vzgōjēn; vzgojeslōvēn.

Pädagogium *n.* odgojiteljski zavod, učiteljīšče za odgojitelje, pedagógij.

Päderast *m.* dečkoljubēč, pederást.

Päderastie *f.* dečkoljubstvo, ljubová-nje moških z móškimi, pederastija.

Page *m.* dvorski plemčič, paž.
 Pagina *f.* stran (-i), plat (-i).
 paginieren strani s številkami za-
 známenovati, paginirati.
 Pagode *f.* pagóda.
 pah! *interi.* pa!
 Pair *m.* per, velják, magnát.
 Paket *n.* zavój, zavíték, zamótek, po-
 vézek, pakét.
 Paládin *m.* mnogoizkušeni vitez.
 Palais *n.* grad, paláča, veličásto poslopje.
 Paläographie *f.* staropisemstvo, zna-
 nje starinskega pisma, paleografija.
 paläographisch staropisén, paleográ-
 fjski.
 Paläontologie *f.* nauk o predpotóp-
 nem svetu, nauk o okamenínah, nauk
 o pradóbi svetá, paleontologija.
 Palašt *m.* grad, paláča, dvór, dvorec.
 Palatallaut *m.* nebnik.
 Palatin *m.* nadvórník, palatín.
 Palatine *f.* ovrátník iz kozuhovíne.
 Paltoit *m.* vrhnja suknja, površnik,
 háljica.
 Palette *f.* paléta, deščica za barve,
 slikárska plóščica. [dij.]
 Palladium *n.* zaščítna svetinja, palá-
 ch.
 Pallasch *m.* palaš, dolgi bojni meč.
 Palliativ *n.* hladilni —, mirilni po-
 móček, hladilo, mirilo, blažilo, olajšilo.
 Pallfáde *f.* grádbeni kól, palisáda,
 gradščénica; *coll.* kolje, ohlódje, na-
 pérki *pl.*; ein mit — n ungebener Ort
 obkóp s palisádami, ostróg.
 pallfádieren *s.* koli ograditi, okóliti.
 Pallium *n.* ogrinjálo, plašč, plaščék.
 Palm- palmov.
 Palmbaum *m.*, Palme *f.* palma, pál-
 movo drevó (drevésa).
 Palmbusch *m.* cvetnonedéljska butara;
 presnec, gubánica, cvétovéc.
 Palmenhatz *m.* pálmovnik, palmov
 gozd, pálmovje.
 palmenreich palmovit, pálmovnat.
 Palmkätzchen *n.* máčica, ábranék.
 Palmöl *n.* pálmovo olje.
 Palmsonntag *m.* Cvetna —, Oljična
 nedelja.
 Palmweide *f.* rakíta, íva.
 Palmweihé *f.* blagoslòv óljike, blago-
 slòv butar.
 Palmwoche *f.* Cvetni tedén.

Palmzweig *m.* pálmova véjica, ólji-
 kova mladika.
 Pamphlet *n.* sramotilni spis, pamflét.
 Pan *m.* pastirski bog, Pan, Veles.
 Panacee *f.* zdravilo za vsako bolézén,
 pomóček zoper vse, panacéja.
 Pandekten *pl.* zbirka rimskih zakó-
 nov, pandékte *pl.*
 Pandur *m.* oróžnik, pandúr.
 Panegyriker *m.* hvalítelj, poveličevá-
 véc, hvalopiséc, proslavítelj.
 Panegyrikos *m.* poveličeválni —, pro-
 slavljáljni govor; hvalospév, hvalopis.
 Panier *n.* bandéro, prapor, zastáva,
 barjak.
 Panik *f.*, panischer Schrecken *m.* obéa
 groza, strah in trepét.
 Panorama *n.* svetozór, panoráma.
 panschen, panschen drózgatí, brózgatí,
 méšati, čobodrátí; zbrózgatí.
 Pansen, Panzen *m.* (Wanst) vâmp.
 Panslavismus *m.* vseslovánstvo, pan-
 slavizém.
 Panslavist *m.* vseslován, panslavíst.
 panslavistisch vseslovánski, pansla-
 visticén.
 Pantalons *pl.* dolge hlače *pl.*, dopét-
 nice *pl.*, dopetáče *pl.*
 Pantheismus *m.* vsebóštvo, panteizém.
 Pantheon *n.* svetišče vsem bogóvom
 posvečeno, páteon.
 Panther *m.* panter, párd.
 Pantherfell *n.* pardovína.
 Pantoffel *m.* papúča, cipélica, škarpét,
 šlapa, šolén, copáta; er ist unter dem
 — žena hlače nosi.
 Pantoffelheld *m.* mevža, nič možá,
 šlapa; er ist ein — pleše, kakor mu žena
 gode, žena ga ima v oblásti. [na.
 Pantoffelhut *n.* plutovína, probkóvi-
 Pantomime *f.* pantomíma.
 Pantomimik *f.* izúrjenost v izrázanju
 občútkov s krétnjani, kretoslóvsje, pan-
 tomímika.
 Pansch *m.* godlja, čobódra, brozga,
 brúzgalica.
 Panzer *m.* oklop, oklopje, oklep.
 Panzerhandschuh *m.* želézna rokavica.
 Panzerhemd *n.* želézna srajca.
 panzeru oklopíti, z oklopom odéti
 (odénem), — obléči.
 Panzerreiter *m.* oklopnik.

Panzerſchiff *n.* ladja oklópnicá.
 Panzerſhier *n.* pášaněc.
 Páonie *f.* (Pſingſtroſe) potónika.
 Papa *m.* ata, atej, tata, tatěk, óčka.
 Papagei *m.* pápiga.
 papageienmäßiĝ *jakor* pápiga.
 Paperhans *m.* blebetávěc, blebetáč, zlobudrálo.
 Paperleſe *f.* blebetúlja.
 papern *ſ.* plaudern.
 Papier *n.* papír; zu — bringen za-
 píſati (-píšem); — *e pl.* papírji *pl.*,
 piſma *pl.*
 Papierblatt *n.* list papírja, papír;
dem. papírěek.
 papieren *adi.* papírěn, papírnat.
 Papierfabrication *f.* papírarſtvo.
 Papierfabrik *f.* papírnicá, továrna za
 izdělovánje papírja.
 Papierfabriksinhaber *m.* papírničar.
 Papierhandel *m.* trgovína s papírjem.
 Papierhändler *m.* trĝověc s papírjem,
 papírar.
 Papierladen *m.* prodajálnica papírja.
 Papierlumpen *pl.* cunje (*pl.*) za papír.
 Papiermaſſe *n.* papírna masa, pa-
 pírna teſtó.
 Papiermühle *f.* papírnicá.
 Papierschere *f.* ſkarje (*pl.*) za papír.
 Papierſtaude *f.* papírjevo drevěſce.
 Papierweſpe *f.* mala oſa.
 Papille *f.* brbóněica, brbóněc, brada-
 víca.
 Papillote *f.* zavójěek las, polžek.
 Papismus *m.* pápeževſtvo, pápeſtvo,
 papizém.
 Papiſt *m.* pápeževěc, pápežnik.
 papiſtiſchj pápeževſki, pápeški.
 Papparbeit *f.* zlepljenína, lepílo.
 Pappe *f.* lep, klej, pòp; (Bret) kaſa.
 Pappel *f.*, =baum *m.* topol, topol (-i),
 jaged; (Bitter—) trepetljika; Pappel-
 topól, jágnedov; trepetljikov.
 Pappelholz *n.* topól —, jágnedov
 —, trepetljikov les; topólovina, jág-
 nedovina, trepetljikovina.
 Pappelblattkäfer *m.* topólovka.
 Pappelroſe *f.* rózasti slez.
 Pappelwald *m.* topól —, jágnedov
 gòzd, topólik, topólověc.
 pappen (kleiſtern) lepíti, klejíti; (eſſen)
 pápati.

Pappendeckel *m.* lepénka.
 Pappmacher *m.* lepénkar.
 pappig klejast, lepěk.
 Pappſt *m.* papež.
 päpſtliĝ pápežev, pápeški.
 Paſtthum *n.* pápeſtvo.
 Parabel *f.* parábola; (Gleichniſ) prí-
 lika, priča, prispodóba, parábola.
 parabolifchj príličěn, v príci, prispod-
 óběn, parábolski.
 parabolifieren govoríti v prílikah,
 kázati v prícah.
 Paradyronismus *m.* pomóta v času,
 časoslóvna pomóta, parahronizém.
 Parade *f.* bliſěóba; prázniceha oblěka;
 slávnoſtni preglěd (vojske), paráda.
 paradieren bleſčáti (-ím), ſopíríti se;
 odlikovati se, paradíráti.
 Paradise *n.* ráj, paradiž; Paradies-
 rajski.
 Paradiesapfel *m.* rajsko jábolko, pa-
 radižnica.
 paradiesſchj rajski; neběško lep, pre-
 lép, prekráſěn.
 Paradiesvogel *m.* rajſka ptica, rájěica.
 Paradigma *n.* priměr, zglěd, para-
 dígma; vzórěc, obrázěc.
 parador oběcemu mnenju naſprótěn,
 čuděn, paradóksěn.
 Paradoxon *n.* oběcemu mnenju na-
 sprótna trđítěv, paradóksón.
 Paragraph *m.* odſtávěk, paragraf.
 parallel vzporéděn, vſtríěěn, paralélěn.
 Parallele *f.* (Linie) vzporédnica, vſtríě-
 nica, paralélna črta; (Vergleich) vzpo-
 réjanje, priměrjanje; in — ſtellen vz-
 poređíti, *impf.* vzporéjati, priměrjati.
 Parallelismus *m.* vzporédnoſt, vſtríě-
 noſt, paralélnoſt.
 Parallelkette *f.* vzporédno pogórje.
 Parallelkreis *m.* vzporédni krog, vz-
 porédnik, ſorávnik.
 Parallellinie *f.* ſ. Parallele.
 Parallelogramm *n.* vzporédnik, para-
 lelográf.
 Paralogismus *m.* nápačni ſklěp, pa-
 ralogizém.
 Paralyſe, Paralyſis *f.* mrtvòd, mrt-
 víěnoſt, kap (-i).
 paralyſieren ohromíti, omrtvíti; oſla-
 bíti, zaſtávíti.
 paralytiſchj mrtvòděn; bebast.

Paramente *pl.* cerkvéna opráva, cerkveno oródje.
 Parameter *m.* parámetěr. [rapět.
 Parapet *n.* prsobrán na nasípih, pa-
 Paraphe *f.* podpis iména, podpisna potéza, paráfa.
 paraphieren napravíti podpisno potézo, parafirati.
 Paraphrase *f.* opis, opisáva, parafráza.
 paraphrasieren opisati (-píšem), parafrázirati.
 Paraphrast *m.* opisovávěc, razlagátelj, parafrást.
 Parapluie *n. m.* dežník.
 Parafit *m.* zájedávěc; skledoliz, šeškar, voglár, trotar; (Schmarogerpflanze) zájedávka, zájedávěc.
 parasitisch zájedáv, zájedalěn.
 Parasol *n. m.* solněník.
 parat pripravljén, gotov. [lež.
 Parcelle *f.* oddělek, kos, parcéla, dě-
 Parzellenverzeichnis *n.* izkáz —, známěk parcěl.
 parcellieren na male kose razdelíti, razkosáti, parcelirati.
 Pärchen *n.* parčěk.
 Pärdel, Pärder *m. f.* Panther.
 Pardon *m.* milost, pomilostítív; odpusčénje, oprostítív, pardón.
 pardonieren pomilostíti koga, odpustíti, prizanéstí komú, pardonirati.
 Päre *n.* istopis, istoris, enák izvòd.
 Parendhym *n.* živilno stanícje.
 Parenthese *f.* vložen —, vrínjen stávek, medstávěk, vmětěk, parentéza.
 Parere *n.* mnenje.
 parforce *adv.* s silo, siloma, po sili, na vsak načín.
 Parforcejagd *f.* gonja.
 Parfum *n.* dišáva, vonjáva.
 Parfumeur *m.* dišávar.
 parfunieren z vonjávó napólniti, z dišávó nadíti (-dměm), parfimírati.
 parieren (gehorden) slúšati, ubógati, pokorěn bití (sem), poslúšen bití; (in der Geschäftkunft) prestřeči (-strězem) —, odbítí (-bijem) —, odvřnítí udárec; *impf.* odbíjati, odvřáti.
 Purification *f.* izenáčba.
 Purität *f.* enákost.
 Park *m.* anglěški vřt, gaj, párk; (Thiergarten) zverinják.

Parkett *n.* vložená tlá *pl.*, deščična tlá *pl.*, parkět.
 parkettieren tlá z deščicami obložítí, parketřirati.
 Parlament *n.* držávniška zbornica, držávni zbor, parlament.
 Parlamentár *m.* posrédník, pogájávěc, parlamentěr.
 parlamentarisch zborniški, parlamentárěn; — e Ordnung red, ki je v zbornicah običájěn, parlamentárni red.
 parlamentieren dogovárjati se, pogájati se. [zbor.
 Parlementsmitglied *n.* član držávneho
 Parlementswahl *f.* volitív v držávni zbor.
 Parmesankäse *m.* parmezánski sir, parmezáněc.
 Parnass *m.* Parnas.
 Parochial- farní, župní, župnijski.
 Parodie *f.* fara, župnija, duhovnija.
 Parodie *f.* parodija, posněmanje na směšno stran.
 parodieren směšno preděláti, směšěč posněmáti, parodirati.
 Parole *f.* geslo, glasilo, paróla.
 Paronomasie *f.* enakoglásje, slíčnó-rěčje, paronomazija.
 Paroxysmus *m.* nastòp mrzlice, napád mrzlice, mráženje, paroksizěm.
 Part *m.* del, delež.
 Parte *n. f.* Parteizettel.
 Partei *f.* stranka; — nehmen potég-niti s kom, pridružítí se komu, stópiti na njegóvo stran; — halten s kom vleči, na njegóvi strani státi (stojím), s kom držáti (-ím), bití (sem) zanj.
 Parteiangabe *f.* povědba stranke.
 Parteicifer *m.* stránkarsko prizadávanje, stránkárstvo, stránkarska vnetost (gorěčnost).
 Parteiführer *m.* kolovódja —, vodja stranke, glava.
 Parteigänger *m.* privřzeněc stranke, pristráněc, pristáš.
 Parteigenoß *m.* pristáš, továríš.
 parteiisch pristrán, pristránski.
 Parteilosigkeit *f.* pristránost; sich — en zu Schulden kommen lassen pristránsko postópáti.
 parteilos nepristrán, nepristránski, nobenostránski, na nobéno plat.

Parteiložigkeit *f.* nepristránost.
Parteinahme *f.* pristòp k stranki, nagibanje na kako stran.

Parteilosigkeit *f.* spòr strank, pravda med strankami.

Parteilucht *f.* stránkarstvo, neslož-parteilüchtig stránkarski, vnet za stránkarstvo, zdráhljiv, razdirljiv.

Parteiung *f.* razprtija, razpòr, razdòr, zdraba, razpàd na razne stranke.

Parteiwuth *f.* stránkarska razdráženost, razkáčenost (besnost) strank.

Parterre *n.* prtiljeje, prizémlje, partér; pri tleh.

Partezettel *m.* mrtváški list, osmrtni-Partial- delèn; partiále Sonnenfin-šternis delni solnèni mrk.

Particip *n.* delèžnik, delèžni naklòn, particip.

participieren udeležiti se, delèžen biti (sem), delež dobiti; *impf.* udeleževati se.

particular delèn; posèben, posámèn, posámèžen, partikulàren.

Particulare *n.* nadróbni izkázek, natánèni razkázek.

particularisieren na drobno razkázati (-kázem), posámèzno nastèti (-štèjem).

Partie *f.* partija; (Theil) del, kos, nekaj; (Rolle) ulòga; (Spiel) igra; (Lust-fahrt) izlèt; (lustige Gesellschaft) vesèla družba, zabávna tovarišija; (Heirat) možitèv, ženitèv; eine gute — machen dobro se omožiti, bogáto se oženiti.

partienweise *adv.* v oddèlkih.

Partikel *f.* delèček, kosèek, drobèc; (gramm.) èlenèk, èstica, partikula.

Partisan *m.* j. Parteigänger.

Partisane *f.* helebárdà, partizána.

partitiv delèn, delilèn; delitven, partitivèn.

Partitur *f.* partitúra, preglédna sestáva vseh glasòv v skladbi.

Partner *m.* soigrávec.

Parvenu *m.* novinèc v èasti, novi po-višanèc.

Parze *f.* rojenica, sòjenica; Parka, boginja usòde, usòda.

Paßha *m.* paša.

paßhen (schmuggeln) skrivàj —, kontrabánt nòsiti, tihotápsko prenásati prepovédano blagò.

Paßher *m.* tihotápèc, kontrabántar.

Paßherei *f.* tihotápstvo.

Paßquill *n.* sramotilni spis, paskvil.

Paßquillant *m.* pisávec zasramoválnih spisov, sramotitelj, paskvilánt.

Paß *m.* (*pl.* Páßse) prehòd, prèlaz; Eng— klanèc, sòteska; Reife— popòtni list, popòtna izkáznica, pre-hòdnica.

paß *adv.* ugòdno, vseè.

Passage *f.* prehòd, pot (-i).

Passagier *m.* potnik, popòtnik; =gut *n.* roba popòtnikov, prtljága.

Paßah *n.* židovska Velika noè (-i), praznik ángeljevega mimohòda.

Paßamt *n.* uràd za izdávànje popòt-nih listov.

Paßant *m.* prehòdnik, popòtnik; (Fußgänger) pešec; *en passant* mimo gredè, spòtoma.

Paßatwind *n.* pasát, pasátni vetèr.

Paßen *n.* preža, pažnja, prežanje.

paßen (warten) páziti, streèi (-žem), prežati (-im), čakati; (augemeßen sein) prilègati se, podájati se, prav biti (sem), dobro stati (stojím), pristáti (pristojim), pristojati, prikládati se; (sich geziemen) spodòbiti se, spodòbèn biti (sem); zusammen — ujemati se, stíkati se, zlagati se, skládati se; daß paßt nicht hieher to ne spada (gre) sem, to tukaj ni umèstno; es paßt mir v priklad (priklad) mi hodi.

paßend primèren, prikládèn, pristòjen, prilèžen, prilèčen, spodòbèn, umèstèn.

Paßepoil *n.* ozki obròbèk, — obšiv.

paßepoilieren z vrvcò obšiti (-šijem).

Paßer *m.* čakavec, prezávec.

Paßgang *m.* kljus, pasji hòd.

Paßgänger *m.* kljusàc, konj s pasjim hodom.

paßierbar prehòdèn.

paßieren skoz iti (grem), skoz po-tovati; (gehehen) zgoditi se, pripetiti se, primèriti se, nakljúčiti se; (bewil-ligen) dovoliti, dopustiti; (einen Er-faß nachlassen) odškodnino odpustiti; (durchqueren) pretláčiti, zmezgáti, premeèkáti, pasirati.

Paßierdschein *m.* prehòdni list, popòt-ni list.

Paßierung *f.* prestòp.

Passion *f.* trpljenje (Leidenschaft) strast (-i); er hat — mika ga, žene ga, veseli ga; das ist meine — to je moje veselje, za to ves gorim, za to sem navdušen.

passioniert strastěn.

Passionsblume *f.* pasijónka.

Passionsgeschichte *f.* zgodbe (*pl.*) Kri-stusovega trpljenja. [teděn.

Passionswoche *f.* Veliki teděn, Križev passio trpěn, pasivěn; (*mercant.*) dolžěn, zadolžěn.

Passivform *f.* trpna oblika.

Passivität *f.* trpnost.

Passivzustand *m.* pasivni —, dolžni zastáněk.

Passivschuld *f.* dolg.

Passivstand *m.* dolgóvi *pl.*

Passivum *n.* trpna oblika, trpni položáj, pasivum; dolg.

Passivwechselconto *n.* račun dolžnih menic. [bën.

passlich primérěn, pristójěn, spodopaslos brez popótnega lista.

Pasta *f.* pasta, testovina; ulítěk.

Pastell *m.* suha barva, pastélj.

Pastellmalerei *f.* slikanje s súhimi barvami, pastéljno slikanje.

Pastete *f.* testenica, paštéta.

Pastetenbácker *m.* testeničar, paštétar.

Pastor *m.* Interánski župnik, pastor.

Pastoraltheologie *f.* duhovno pastirstvo, pastirsko bogoslóvje.

Pastorat *n.* pástorstvo.

Patene *f.* božja sklédica, paténa.

Patent *n.* odprto pismo; ukaz, povélje; pooblastilni —, dovolilni list, patént.

patentieren dati pravico, podeliti oblast, pooblastiti, patentirati.

patentwidrig paténtu naspróten.

Pater *m.* duhovni oče (-éta), redóvník, patér.

Paternoster *n.* očenáš; (Rosenkranz) molék, krónica.

Pathe *m.* botér, kum.

Pathengeld *n.* kúmščina, botrov dar.

Pathenkind *n.* kumčē (-eta).

Pathenschaft *f.* bótrstvo, kumstvo.

pathetisch vnet, slovéšen, strastljiv, patétičěn.

Pathin *f.* botra, kuma.

Patholog *m.* boloslóvec, patológ.

Pathologie *f.* boloslóvje, patologija. pathologisch boloznánski, boloslóven, patológičěn.

Pathos *n.* vnetost, slovésnost, strastljivost, pátos.

Patient *m.* bolnik; =in *f.* bolnica.

Patres *pl.* očétje *pl.*

Patriarch *m.* očák, patriárh.

patriarchalisch patriarhálěn.

Patricier *m.* mestni plemič, patricij.

patricisch plemenít, patricijski.

patrimonial deděn, patrimonialěn.

Patrimonium *n.* dedína po očetu, očevína, patrimónij.

Patriot *m.* domoljub, rodoljub, domoródec, patriót; =in *f.* rodoljubka, domoródka, patriótinja.

patriotisch domoróden, domoljuběn, rodoljuběn, patriótičěn.

Patriotismus *m.* rodoljubje, domoljubje, domoródstvo, domoljubnost, patriotizém.

Patriстик *f.* nauk o cerkvenih očákih, patristika.

Patrocinium *n.* praznik fárnega pomočnika, proščénje, patrocínij.

Patron *m.* zavétnik, varih, branitelj, zaščétnik, zagovórník; priprošnjík, priporočnik, patrón; (Namenš—) godnik, godovnik; (Gönnner) podpórník, dobrótnik; ein langfamer — dúdalo, žunjálo, počásnež.

Patronat *n.* zavétništvo, patrónstvo, cerkveno várstvo. [ca.

Patronatsrecht *n.* patrónstvena pravica. **Patrone** *f.* (Modell) tvorilo, kalúp; vzórec, obrázec; (Pulverladung) nabóđ, patróna.

Patronin *f.* zavétnica, priprošnjica, priporočnica, patróna; podpórnica, dobrótnica.

Patrontasche *f.* torba za patróna, nabójna torba, nabojnjáča.

Patrouille *f.* obhódna straža, patróla. **patrouillieren** na obhódni straži biti (sem), patrolirati.

patš! *interj.* pljus! čóf! štrbúnk! cmók! tlèsk!

Patš *m.* pljuska, plòsk.

Patšje *f.* (Roß) čobódra, brozga, blato; *fig.* stiska, zadréga; (Haus-schuh) copáta.

patščen pljuskati, tléskati, plóskati; pljúsni, tléskni; (im Reth) bródi, brljúzgati, čofotáti.

patšfűfig ploskonög.

Patšfhűndgen *n.* ročica, srečka.

pašen čečkáti, mázati (mažem).

Pašer *m.* čečkár, mazáč.

Pašerei *f.* čečkarja.

pašig napihnjen, ošáběn; — thun kosátiti se, ščepériti se, vsájati se.

Pauke *f.* kotli *pl.*, bobnica, pavka; *med.* tvor v dimljah, dimljáča, pavke *pl.*

pauken na bobnice biti (bijem), bób-

Paukenschläger *m.* bobnar. [nati.

Pauperismus *m.* ubóstvo, siromáštvo.

Pauschal- poprécni, povprécni.

Pauschale *n.* poprécna vsota, poprécnina, pavšál.

pauschalieren poprék odméríti, poprécno oštéti (-štéjem).

Pauschalierung *f.* poprécba, pavšálranje; Pauschalierungs- poprécninski.

pauschaliter počrés, poprék.

Pause *f.* prestánék, prenehljaj, preminék; (im Berse) odmér, pavza; (im Reden) premólk, pomólk; (im Singen) oddih, pavza.

pausen (bauen) prerísati (-ríšem) (skoz papír).

pausieren prestáti (-stánem), prenehati, prejenjati, pavzirati; (im Reden) premólkni; (im Singen) pretihni; (im Läuten) preglásni; *impf.* prejenjevati, prenehávati.

Pavian *m.* pávijan.

Pavillon *m.* kolíbica s stóžkasto streho, paviljón. [porábo.

Peage *f.* soporába, pristojbina za so-

Pej *n.* smola; mit — bestreichén posmolíti, o-, zasmolíti; Pej- smolni, smólnati.

pehartig smolast, smoli podoběn.

Pejbrenner *m.* smolár.

Pejbrennerei *f.* (Beschäftigung) smolárstvo, kúhanje smole; (Pütte) smolárna, smolárnica; sich mit — bescháf-tigen smoláriti, smolo kúhati.

Pejdraht *m.* dreta. [níca.

Pejfadial *f.* smólnata baklja, smol-

Pejhandel *m.* smolárstvo, kupčija s smolo; den — betreiben smoláriti, s smolo tržiti.

pehdigt smolast.

pehdig smolěn, smólnat, osmoljěn; — machen osmolíti.

Pejdkranz *m.* smolni venč, smolnják.

Pejdnefte *f.* kolomázica, smolnják.

Pejdnelke *f.* (*Lychnis viscaria*) smolnica, smolníčica, prilépáča, popádnica.

Pejdöl *n.* smolno olje, smólovč.

Pejdsieder *m.* *f.* Pejdbrenner.

Pejdtaune *f.* smreka.

Pejdweg *n.* smoljenina.

pecuniär denáren, novčén. [dál.

pedal *n.* podnóžnik, podnóžnica, pe-

pedant *m.* sitnež, pretíran natánč-než, pedánt.

pedanterie *f.* pretírana natánčnost, pedanterija.

pedantičd pretírano natánčén, ne-uméstno sitén, pedántičén.

pedell *m.* šolski služábnik, pedél.

Pegasus *m.* pegaz, krilatí kónj.

pegel *m.* vodómér, vodomérski kól.

pegeln globokóst vode, mériti.

pein *f.* muka, bol (-i), bolečina, stiska, bridkóst, težáva.

Peingericht *n.* zaglávno sodišče.

peinigen mučíti, trápiti, trpinčíti;

tréti (tarem), stískati, pestíti.

Peiniger *m.* mučitelj, trinog, rabelj.

Peinigung *f.* mučítév, mučenje, trpinčenje.

peinlich mučén; mukotrépén, mučilén, trapilén; (schmerzhaft) težék, bridek; (criminel) zaglávén; — es Gericht zaglávno —, krvávo sodišče.

Peinlichkeit *f.* mučnost, bridkóst.

Peitsche *f.* bič, korobáč.

peitschen bičati, šibati, tepsti (tepem), biti (bijem), švigati.

Peitschenhieb *m.* udárec z bičem; — verjegen z bičem ošvrkníti, osmúkníti.

Peitschenschmisse *f.* priplét, pokč.

Peitschenstiel *m.* bičevnik, koprivovč.

Peitscher *m.* bičar, bičevávč.

Pelemele *n.* méšanica, zmešanina.

Pelikan *m.* (Vogel) nesit, pelikán; (chirurg. Instr.) klešče *pl.*

Peloton *n.* oddélek vojákov; =feuer *n.* stréljanje v oddélikih, četno stréljanje.

Pelz *m.* kozuh; *dem.* kozúšek; (Saut) koža, meh, krzno, runo; kozuhovina;

Pelz- kozúhov; krznén, kozuhovinast.

pelzen (belzen, pšropfen) cépiti.
 Pelzer *m.* (Pšropfer) cepivéc; (Kürsch-
 ner) kozúhar, krznár.
 Pelzfutter *n.* krznéna —, kozuhoví-
 nasta podlôga, podvláka od krzna.
 Pelzhandel *m.* kozúharstvo, trgovína
 s kozuhovíno.
 Pelzhändler *m.* kozúhar, krznár; =in
 f. kozúharica, krznarica.
 Pelzhandschuh *m.* krznéna rokavica,
 rokavica od krzna, — od kozuhovíne.
 pelzig kozuhovínast, krznén.
 Peljade *f.* kozuh, kozúšček.
 Pelkirsche *f.* cépljenka, cépljenica.
 Pelkragen *m.* krznéni ovrátník, ovrát-
 ník iz kozuhovíne (krzna).
 Pelmatte *f.* mólj v kozuhovíni.
 Pelzmütze *f.* kosmáta kapa.
 Pelzrod *m.* kozuh.
 Pelzschuh *m.* s kozuhovíno podložení
 črevélj, krznéni črevélj.
 Pelzwerk *n.* kozuhovína, krzno, krz-
 nenína.
 Pendant *n.* nasprótna podóba, na-
 sprótek, enáčica, pendánt.
 Pendel *n.* nihálo, mahálo, perpendí-
 kélj, (nepókoj).
 Pendeluhr *f.* ura na nihálo.
 penetrant (durchbringend, vom Geruch)
 prodírajóč, pronícav, ostér, penetrántén.
 Pennal *n.* perésní tul, perésnica.
 Pension *f.* pokoj, pénzija; (Gehalt)
 doslužnína, pokojnína, pénzija.
 Pensionär *m.* dosluženéc; gojénéc,
 hranjenéc.
 Pensionat *n.* odgojilnica, vzgojevalí-
 šče, penziónát.
 pensionieren dejáti (dénem) v pokoj,
 upokojíti, umíróviti, penzióníratí.
 Pensionierung *f.* upokojítév, umíróv-
 ljenje, penzióníranje.
 Pensionist *m.* dosluženéc, upokojénéc,
 umíróvljenéc, penziónist.
 Pensionsverbot *n.* zadržba pokojnínne,
 obustáva pokojnínne.
 Pensum *n.* (pl. Penſa) odmérjeno delo,
 naložéno opravílo, nalóga, penzum.
 Pentagon *n.* peterokótník.
 Pentameter *m.* petomér, peterostópní
 verz, pentámeter. [pl.
 Pentateuch *m.* petére Mójzesove bukve
 Percent *n.* p. Šrocent.

pereat naj pogíne, naj propáde, naj
 (ga) vrag vzame.
 peremptorisch neprelóžen, zadnji, ne-
 podáljšén; — e Štíft zadnji ròk, po-
 slédnji ròk.
 perennierend večléten, dolgotrájén.
 perfekt dovršen, popoln, perféktén;
 (vergangen) pretékél; *adv.* popolnoma,
 prav dobro, perféktno.
 Perfection *f.* dovřšba, dogotovítév.
 perfectionieren izpopólniti, dovrříti.
 Perfectum *n.* pretékli čas, perfékt.
 perfid nezvést, verolómén, izdájén,
 perfidén.
 Perfidie *f.* nezvéstóba, verolómnost,
 izdájstvo, perfidnost.
 perforieren prevřtati.
 Pergament *n.* pergamén, pergamént,
 koženica. [tén.
 pergamenten pergaménast, pergamén-
 Pergamentmacher *m.* pergaménar.
 Perhorrescenz *f.* odvřžba, zavřžba.
 perhorrescieren odvřéci (-vřzem), iz-
 zavrěci.
 Perigon *n.* cvetno ogrinjálo, cvetní
 ovòj, cvetní obòd, perigón.
 Perihelium *n.* prisólńje.
 Perimeter *m.* obòd, okróžje, perimetr.
 Periode *f.* periòda; doba, čas, razdòbje,
 tečaj; (gramm.) sestávje, periòda.
 periodisch občasén, obdòben, rokòvén,
 periòdén, ob gotòvih časih se ponav-
 ljajdé.
 Peripatetiker *m.* peripatétík.
 Peripetie *f.* prevřát, peripetija.
 Peripherie *f.* obòd, periferija.
 peripherisch obdòben, obkrájén.
 Periphrase *f.* opis, opisáva, perifrása.
 periphrastisch opisén, opisovalén.
 Perkal *m.* (Stoff) perkál, neka tenka
 bombázasta tkanína.
 Perle *f.* biser; Perlen- biserní.
 perlen biseríti se, mezéti, praříti se,
 blestéti, iskríti se. [biserov.
 Perlenſcherei *f.* iskánje —, nabíranje
 perlenreich bisernat, bogát biserov.
 Perlenſchnur *f.* niz biserov.
 Perlenſtücke *f.* vezénje z biserí.
 Perlgeschmeide *n.* bisernína, biserno
 lepótíje.
 Perigras *n.* (*Melica nutans*) strdén-
 ka, medéna trava.

Perlhuhn *n.* (*Numida meleagris*) pegät; pegätka.

Perlinschel *f.* bisernica.

Perlmutter *f.* biserna mática; =falter *m.* (*Argynnis*) bisernik.

Perlschrift *f.* najdrobnjša písáva, najdrobnjši tisk.

Perlslein *m.* bisernik. [nica.

Perlsucht *f.* (der Rinder) kužna pljuč-permanent stanovítén, neprestán, permanentén.

Permanenz *f.* stanovítlost, permanentnost.

Permission *f.* dovolítév, dovoljenje, dopúst, dopustilo, dopustítév.

permutieren premeniti, preméstiti;

impf. preminjati, preméščati.

Permutieren *n.* preminjanje, preméščanje.

perpendicular navpičen, prostopáden.

Perpendikel *n. m.* nihálo; (Bleistift) olóvnica.

perpetuierlich neprenehljiv, neprestán, vedén.

Perpetuum mobile *n.* obftalo, neprestáno vrtélo, nepostóji.

perplex osúpél, prepáden, preplášen, zmešan.

Perron *m.* (povišana) ploščád (-i) (pred hišo, na kolodvóru), perón.

Persiflage *f.* zasméh, zasmehovánje, persifláža.

persiflieren zasmehovati, persifirati.

persisch pérzijski, perzijánski.

Person *f.* oséba; (fachkundige —) strokovnják; (*meton.*) glava; (Wuch) rast (-i), postáva; klein von — majhne postáve; eine schöne — lepe rasti.

Personal osébni, personálni. [*pl.*

Personale *n.* osébjé, družína, ljudje

Personaleinkommensteuer *f.* osébni dohodnínski davék, osébna dohodarína.

Personalien *pl.* osébne stvari, osébnosti *pl.*

Personalstand *m.* števílo oséb, osébjé.

Personalunion *f.* osébna zveza, oséбно edinstvo.

Personalzusage *f.* personálna dokláda, osébni pribóljšek.

Personen osébni, — oséb.

Personenbeschreibung *f.* popis oséb, oséбно popisovánje.

Personensteuer *f.* osébni davék, davék od osébe (glave), glavnína.

Personentransport *m.* prevázanje oséb.

Personenverkehr *m.* osébni promét.

Personenverwechslung *f.* pomóta v osébi, zamenjáva oséb.

Personenzug *m.* osébni vlak.

Personification *f.* poosébljenje, posebitév, personifikácia. [*ratl.*

personifizieren poosébiti, personifici-

personifiziert poosébljen, živ.

persönlich oséběn, samosóběn; — bekannt po licu znán, oséбно znán.

Persönlichkeit *f.* osébnost.

Personbeschreibung *f.* popis osébe, osébni popis.

Personenidentität *f.* istost —, istovétnost osébe.

Perspectiv *n.* daljnogled, daljnovid, kukálo, perspektív.

Perspektive *f.* perspektíva, daljnoglednost, daljnogledno razmérje, razgled.

perspectivisch daljnogledén, perspektívén. [*pl.*

Pertinenzien *pl.* pripádki, pritiklíne

Perrücke *f.* vlasúlja, baróka.

Perrückenmacher *m.* vlasúljar, barókar, izdelovátelj vlasúlji.

Pessimismus *m.* črnovidnost, temnogledost, pesimizém.

Pessimist *m.* črnovidéc, temnogledéc, pesimíst.

pessimistisch črnogled, pesimístičén.

Pest *f.* kuga; **Pest**-kužni; zarádi kuge; **Pestvorschrift** predpis zarádi kuge.

pestartig kužén; nalezljív.

Pestbeule *f.* kužna bula, dimljáča, odimálka.

Pestgeruch *m.* kužni smrad. [*hiša.*

Pesthaus *n.* bólnica za kužne, kužna

Pestilenz *f.* *í.* **Pest.**

pestkrank na kugi bolén, kužén.

Pestwurz *f.* (*Petasites officin.*) repüh.

Petarde *f.* petárda.

Petent *m.* prosítelj, petént. [*léc.*

Petersblume *f.* (*Melampyrum*) črni-

Petersilie *f.* peteršílji, pérsun.

Peterspennig *m.* pápežev denár, daróvi za sv. očéta.

Petit, =schrift *f.* drobní tisk, drobna písáva.

Petition *f.* prošnja, petícíja.

Petrefact *m. n.* okamenina.

Petroleum *n.* kámeno olje, petrólej, (kapúr).

Petschaft *n.* pečát, pečátnik.

Petschieren pečátiti; zapečátiti.

Petschierstüchel *n.* pečátnik.

Petschierwands *n.* pečátni vosék.

Pfad *m.* stezà, pot, tir; *dem.* stezica.

Pfadlos brez steze, brezpóten.

Pfaffe *m.* far, pòp; Pfaffen- farski, popóvski.

Pfaffenbaum *m.* (*Evonymus*) kápičevje, farske kápice *pl.*, (kozji presnec [presenà]).

Pfaffenhum *n.* farstvo, popóvstvo.

pfähsich farski, popóvski.

Pfahl *m.* kól, ólih; *dem.* kolèc, koliè, kolièèk; *coll.* kolje.

Pfahlbau *m.*, Pfahlbaute *f.* stavba —, zgradba na koléh, mostišèe. [most.

Pfahlbrücke *f.* most na koléh, lesèni pfählen s koli graditi, kole zasájati,

— zabijati; s koli ograditi, obkóliti, nakóliti, kole zabíti (-bijem), kole zasadíti; s koljem ográjati; (auf einen Pfahl spießen) na kol nabósti (-bódem),

— nasadíti, — natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, natíkati (na kol).

Pfahlgraben *m.* obkóljeni jarèk, ròv.

Pfahlramme *f.* ovèn.

Pfahlrohr *n.* (*Arundo donax*) tresika, trstenika.

Pfahlwerk *n.* kolje, koli *pl.*

Pfahlwurm *m.* žívi svedér.

Pfahlwurzel *f.* srèna korenína.

Pfandler *m.* platnár, prodávávèc prètène robe, — prteníne.

Pfalz *f.* paláča, dvòr; (Gebiet) palatínstvo.

Pfalzgraf *m.* nadvórník, palatín.

pfalzgräflich nadvórníski, palatínski.

Pfalzgrafschaft *f.* nadvórníštvo, palatínstvo.

Pfand *n.* zastáva, zastavilo, zálog; (*gerichtl.* —) zarúbljeno blagó; zum

— geben zastáviti, v zastávo dati, založiti; ein — einlösen zastávo ríšiti,

zálog odkúpiti; ein — verfallen lassen zálog izgubíti, zastáve ne odkúpiti;

Pfand- zastávni, zalóžni.

Pfandauslösung *f.* ríšítèv zastáve, odkúp záloga.

pfändbar rubljiv, zarubljiv, zarúbèn.

Pfandbesitz *m.* posést (-i) zastáve.

Pfandbestellung *f.* zastávba, zastavodája.

Pfandbestellungsurkunde *f.* zastavodájna listína.

Pfandbrief *m.* zastávni list, zastávno pismo, zastávnicà. [ljenèc.

Pfandbürge *m.* (Geisfel) talník, zastáv-

Pfandrapital *n.* zastávna glávnicà.

pfänden rúbíti; zarúbíti, v zastávo vzeti (vzajem).

Pfänden *n.* rúbljenje, rubítèv, rubež, rubèžèn (-i).

Pfänder *m.* rubítelj, rubník; (Zeldhüter) polják, poljski čuváj, podár.

Pfänderspiel *n.* igra v zastáve, igra na zalóge.

Pfandgeber *m.* zastavljavèc, zastávník, zastavodájnik.

Pfandgläubiger *m.* upník na zastávo, zastávni upník.

Pfandhaus *n.* zastavljalnica.

Pfandinhaber *m.* imètník zastáve.

Pfandleihanstalt *f.* i. Pfandhaus. [ca.

Pfandleihbuch *n.* knjiga zastavljalni-

Pfandleihe *f.* posojilo na zastávo.

Pfandleiher *m.* posojevávèc na zastáve, zastávar.

Pfandnehmer *m.* prejémnik zastáve, zastavojémnik.

Pfandreht *n.* (objectiv) zastávno pravo; (subjectiv) zastávna pravica.

pfandrehtlich zastavnoprávèn.

Pfandrehtseintragung *f.* vpis zastávne pravice, vknjízba zastávne pravice.

Pfandschein *m.* i. Pfandbrief. [nína.

Pfandschilling *m.* zastávšèina, odkup-

Pfandschuldner *m.* zastávni dolžník.

Pfandslud *n.* zastávljena —, zarúbljena reè (-i).

Pfandübertragungsurkunde *f.* listína o prenósu zastáve.

Pfandung *f.* rúbljenje, rubilo, rubítèv, rubež, rubèžèn (-i), zarubítèv; (Object) zarúbлено blagó, zarubnína.

Pfandungsbewilligung *f.* dovolítèv rúbljenja.

Pfandungsgeld *n.* rubežnína.

Pfandungskosten *pl.* rubežni stroški *pl.*, rubilni stroški *pl.*

Pfandungsrecht *n.* pravica do rubežni.

- Přandungstare** *f.* rubežnina, rubnina.
Přandungsverzeichnis *n.* rubilni zapisnik, zaznaměk zarubljenih reči.
Přandoverschreibung *f.* zastávni zapis, zastávno pismo.
Přandovertrag *m.* zastávna pogodba.
přandweise *adv.* zastávno, v zastávi; kot zastávo.
Přaune *f.* poněv, ponva; *dem.* pónevca, pónvica; (Bünd—) prašnica; (Dach— = Hohlziegel) žlebnik, korěc.
Přannenkuchen *m.* cvrtnjak, pónvič.
Přannenschmied *m.* ponvár. [nik.
Přarr- župni, župnijski, farni.
Přarramt *n.* župnijski —, župni —, farni urad.
Přarrbeneficium *n.* župnikovi dohódki *pl.*, župnina.
Přarrbezirk *m.* župnijski okraj, fara, župnija. [(-i).
Přarrdorf *n.* župnijska —, farna vas
Přarre *f.* župnija, fara, duhovnija.
Přarrer *m.* župnik, (fájmoštěr, plebánus).
Přarrgemeinde *f.* župnija, fara.
Přarrhaus *n.* župnijska hiša, župnišče. (farovž).
Přarrkind *n.* župljan, (faran, farman).
Přarrkirche *f.* župna —, farna cerkev.
Přarrleute *pl.* župljani *pl.*, (farmani).
Přarrselgel *n.* župni —, farni pečat.
Přarrsprengel *m.* župnijski okraj, župnija, fara; in unjerem — pod našim zvonom.
Přarrwiese *f.* župnijski —, farovški travnik.
Přarrzehnt, Přarrzehnt *m.* župna —, farna desetina, bira.
Přau *m.* pav; **Přauen-** pavov, pavji.
přauden pihati, púhati.
přauenartig púvast.
Přauenauge *n.* pavlínček.
Přauenhenne *f.* pavica, pávovka.
Přesser *m.* popěr; španijšer — turški popěr, páprika; (gestoßener —) stolčen —, semlét popěr, (štúpa).
Přesserbrot *n.* poprňjak.
Přesserbüchse *f.* poprňka, štúpnica.
Přesserkorn *n.* póprovo zrno, — zrnce.
Přesserkraut *n.* š. Šaturei.
Přesserkuchen *m.* poprňik, poprňjak, mali kručěk; =bäder *m.* poprňjakar.
Přesserminze *f.* (*Mentha piperita*) póprova meta.
přessern póprati, s poprom potrěsati, štúpati; opóprati, s poprom potrěsti, poštúpati. [síčica.
Přesserchwamm *m.* (*Cantharellus*) li-
Přesserstoff *m.* poprovina. [vęc.
Přessertraud *m.* poprov grm, pópro-
Přesschen *n.* piščalka; pípicca, lúlica, (fájšica).
Přesse *f.* piščál (-i), svirálo; žvižgálo; (Dampf—) parno žvižgálo; (Tabak—) pipa, lula, čedra, vivčěk, (fajša).
přessen žvižgati, zvizdati; zažvižgati; (an den Fingern) brlizgati; zabrlizgati, zabrlizniti; (auf der Flöte) piskati, svirati, žvižgljati; (von den Vögeln) gostolěti (-im), žvrgolěti.
Přessen *n.* piskanje, žvižganje
Přessenbrenner *m.* pipar, lular. [li.
Přessenkeru *m.* pisk, pilěk, čep v piščá-
Přessenrohr *n.* cev (-i), cevka, tulěc.
Přesser *m.* piskávec, piskáč, sviráč; (mit dem Munde) žvižgávec, žvižgáč.
Přeile *m.* pušćica, strela, strelica.
přeileartig pušćičast, streličast.
Přeilebogen *m.* lok.
Přeiler *m.* slop, steběr, opóra; (Ehür= pfoften) podbój.
přeileförmig pušćičast, strelast.
Přeilehöhe *f.* (beim Gewölbe) oblóčna višina.
Přeilenaht *f.* strelni —, temenični šěv.
přeileschnell hitěr kakor strela.
Přeileshütze *m.* lokostrelěc, strelěc.
Přennig *m.* vinar, belěč; =fuchser *m.* stiskáč, skopúh, (pilákar).
Přerđ *m.* (Gehäge) obdr, pletěna ográda, tamar; (Biehmist) govno, gnoj.
přerđen tamáríti, obóre stáviti; gnojiti; (zusammenbringen) segnáti (-žěnem), stláčíti.
Přerđ *n.* konj; *dem.* konjič, konjičěk; auš — steigen konja zasěsti (-sědem), — zajězditi, na konja sestí; vom — steigen razsěsti, razjáhati, s konja stó-
piti; eneděš — kleka, kljusa, kljuse (-eta); Mutter — kobila; schwarzes — vraněc; weišes — belěc; graues — sivěc, serěc; braunes — rjávěc, kostánjevěc; falbes — plavěc; maues (asch)farbenes — miško; unverschnitte

neš — žrebec, pastuh; verschnittenes —
 rézanec, skópljenec; *Pferde-* konjski.
Pferdearbeit f. delo s konji; *fig.* konj-
 sko delo, težko delo.
Pferdearzt m. konjski zdravnik.
Pferdeassentierung f. konjski nabór.
Pferdebefschlag m. kovánje —, podko-
 vánje konj.
Pferdebürste f. konjska ščet (-i), konj-
 ska krtáča.
Pferdedecke f. konjska plahta, čabráka.
Pferdedieb m. konjski tat.
Pferdefleisch n. konjsko mesó, konjina.
Pferdesfliege f. konjska (podrépna)
 muha, podrépnica.
Pferdefohlen n. žrebè (-éta), žrebiček.
Pferdegeschirr n. konjska opráva.
Pferdegewieher n. konjsko rezgetánje,
 — hrzanje.
Pferdegurt m. podpróga, podpròg,
 podpás.
Pferdehaar n. konjska dlaka; (am
 Halse) griva; (im Schwefze) žima.
Pferdehandel m. trgovina s konji,
 konjárstvo; den — betreiben s konji
 tržiti, konjáriiti.
Pferdehären žimnat, žimén.
Pferdehaut f. konjevína, konjina.
Pferdehirt m. konjski pastír, konjár.
Pferdehof m. konjsko kopito.
Pferdeknecht m. konjski hlapèc, kon-
 jár, konjúl.
Pferdekraft f. konjska moč (-i), konj-
 ska sila. [(i).
Pferdekrankheit f. konjska boléžen
Pferdeleine f. vajat, povódec, vojka.
Pferdemähne f. konjska griva.
Pferdemarkt m. konjski seménj, —
 sejém; (Platz) konjsko sejmíšče.
Pferdemünze f. konjska meta.
Pferdemüll m. konjščak, konjski gnoj.
Pferderennen n. konjski dir; (Wett-
 frei) konjska dirka.
Pferdesattel m. (konjsko) sedlo.
Pferdeschinder m. konjedérec.
Pferdeschlag m. konjsko pléme (-éna).
Pferdeschwanz m. konjski rep.
Pferdeschwemme f. kópanje konj, konj-
 ska kopel (-i).
Pferdestall m. konjúnica, konják,
 konjski hlev. [rito.
Pferdetranke f. konjsko pojilo, — ko-

Pferdezucht f. konjeréja, konjárstvo.
Pferdezuchtsgesellschaft f. konjeréjska
 družba.
Pfiff m. žvižg; (mit der Pfeife) pisk;
 einen — thun zažvižgati, zabrlizgati,
 zapiskati.
Pfifferling m. lisičica; feinen — wert
 ne piskavega oréha vredén, ne cem-
 péra vredén.
pfiffig premetèn, prebrisan, prekán-
 jen, presnét, zvižáden.
Pfiffigkeit f. premeténost, zvižácnost,
 prebrisanost.
Pfiffikus m. premeténec, prekánjenec,
 zvíta buča, zvitórepèc.
Pfingst- bínkoštní.
Pfingstblume f. (*Paeonia*) potónika.
Pfingsten pl. Dúhovo (-ega), Bínko-
 šti pl. f.
Pfingstfeiertag m. bínkoštni praznik.
Pfirfid m. breskév, breskva; (Kern-
 geher) kálanka, krojenica, (platenica);
 (Härtling) kostenica, koščenica; *Pfir-*
sich- breskov.
Pfirschbaum m. bréskovo drevó (-éna),
 breskév, breskva.
Pfirschblüte f. breskov cvet.
Pfirschkern m. bréskova koščica.
Pflänzchen n. rastlínica; (Seßling) sa-
 jenica, sadíka, présad.
Pflanze f. rastlína, zel (-i), zélišče;
coll. rastlínje, rastlínstvo, bilje, zelinje;
 (von selbst gemacht) samorásla zel,
 samosévka; einjährlige — enolétnica;
 perennierende — večlétnica; zweifamen-
 lappige — dvokaličnica; *Pflanzen-* rast-
 línski, zéliščni.
pflanzen saditi; v-, u-, zasaditi; *impf.*
 v-, zasájati. [mija].
Pflanzenanatomie f. rastlíniska anato-
Pflanzenbeet n. greda, gredica, pre-
 sadník.
Pflanzenbeschreibung f. rastlínopis,
 rastlínopísje.
Pflanzenbud n. rastlíniska —, rast-
 línoznánska knjiga.
Pflanzenchemie f. rastlíniska kemija.
Pflanzenesser m. rastlínójédèc.
Pflanzenforscher m. rastlínoslóvèc,
 rastlínoznánèc, rastlínar.
pflanzenfressend rastlínójédèn; —es
 Thier rastlínójédka.

Pflanzengeographie *f.* rastlinski zemljepis, rastlinska geografija.

Pflanzenstamm *n.* rastlinski trup.

Pflanzenkunde *f.* rastlinoslovje, rastlinoznanstvo.

Pflanzenlaus *f.* zelna —, rastlinska ūš (-i).

Pflanzenleben *n.* rastlinsko življenje.

Pflanzenlehre *f.* rastlinoznanstvo, botanika.

Pflanzenreich *n.* rastlinstvo.

pflanzenreich bogat rastlin, biljevit.

Pflanzenstamm *m.* rastlinski sok.

Pflanzenversteinigung *f.* okamenela rastlina, rastlinska okamenina.

Pflanzer *m.* saditelj, zasajavec, sadnik; (Colonist) naseljenec, naselnik.

Pflanzerin *f.* saditeljica, zasajavka; (Colonistin) naselnica.

Pflanzengarten *m.* sadilnica, sadišče; presadnik; (für Bäume) drevsnica.

Pflanzling *m.* divjak, presad.

Pflanzschule *f.* sadilnica, sadnica, sadišče; *f.* Pflanzenzarten.

Pflanzenstadt *f.* naselbina.

Pflanzenzucht *f.* (daß Pflanzen) saditev, sajenje, zasajanje; (Colonie) naselbina, naselitev, selo.

Pflaster *n.* obliž, prilépék, oblaga; (Eitrich) tlak, kamenita tla *pl.*, pomóst.

Pflasterer *m.* pokládavec kamenitih tal, tlakar.

Pflastergeld *n.* tlakovina.

Pflasterkäfer *m.* španska muha, priščenjak.

Pflastermaut *f.* *f.* Pflastergeld.

pflastern prilépati obliž, obližati; (die Straße —) tlak delati, — pokládati, tlakati; poškrilati, potlakati.

Pflasterplatte *f.* tlakarski zabijáč, tlakarski bat.

Pflasterstein *m.* kamen za tlak, ploča.

Pflastertreter *m.* postopáč, pohajkovavec, pohajáč.

Pflasterung *f.* pokládanie tlaka, tlakovanje, potlakovanje.

Pflaume *f.* sliva; (Zwetsche) češplja;

Pflaumen- slivov, češpljev.

Pflaumenbaum *m.* *f.* Pflaume.

Pflaumengarten *m.* slivnjak.

Pflaumenhändler *m.* slivar, češpljev prekúpec, trgóvec s slivami.

Pflaumenholz *n.* slivovina, češpljevina, slivov les.

Pflaumenkern *m.* slivova koščica, češpljeva pečka.

Pflaumenmus *n.* češpljevčec, češpljeva (slivova) čežana.

Pflaumenkuchen *m.* češpljeva (slivova) potica, slivovnik.

Pflege *f.* skrba (-i), oskrba, oskrbovanje, gojitev, varstvo; (Erziehung) odgója, vzgója, vzreja; (— daß Kranken) postrážba; (— der Künste und Wissenschaften) gojitev —, negovanje (ved in umetnosti).

pflegebefohlen skrbi izročèn, v varstvo prepúščen.

Pflegebefohlene *m.* oskrbovanec, gojenec, varovanec; *f.* oskrbovanka, varovanka, gojenka.

Pflegeeltern *pl.* krušni stáři *pl.*, hranitelji *pl.*, redniki *pl.*

Pflegegericht *n.* várstveno sodišče.

Pflegekind *n.* rejénec, rejénček; (weibl.) rejénka.

Pflegekosten *pl.* stroški za rejo, rejnina, réjščina.

pflegelos brez postrážbe. [(mátère).

Pflegemutter *f.* rednica, krušna mati

pflegen skrbéti za kaj, na skrbi iméti (imám), pod varstvom iméti;

(verwalten) oskrbovati, uprávljati; (den Kranken) streči (strežem); (zünftig) negovati; (erziehen) rediti, gojiti; izrediti, odgojiti; (daß Vieh) vadrževati, uprávljati; (cultivieren) gojiti, negovati, mikati, likati; (gewohnt sein) navádo iméti, navájen biti (sem); (gewöhnl. mittelst der iterat. und frequent. Verba oder rad, z. B.: ich pflege zu tragen nosim, nosévam; ich pflege zu gehen hodim, hodévam; ich pflege früh aufzustehen navádo zgodaj vstanem, zgodaj vstajam; er pflegt lange zu schlafen rad dolgo spi); Rath — posvétovati se; der Ruhe — počivati; Umgang — občeváti, pečáti se, pajdášiti se, družiti se s kom; Unterhandlungen — pogájati se, dogovárjati se; Verhandlungen — razprávljati; obpravnaváti; eine Amtshandlung — vršiti urádo opravilo.

Pfleger *m.* skrbnik, varih; strežnik, strežaj; upravnik, oskrbnik; gojitelj, negovatelj.

Pflegerin *f.* oskrbnica, strážnica, strežajka; gojiteljica.

Pflegeohn *m.* rejénec, rejénček, hranjenec.

Pflegeochter *f.* rejénka, hranjenka.

Pflegeofter *m.* rednik, krušni oče (-ta), hranitelj.

pfleglich *adv.* kakor dobro oskrbovanje zahteva, skrbno.

Pflegling *m.* š. Pflegekind.

pfleglos brez oskrbe, zanemárjen.

Pflegshaft *f.* varstvo, skrbstvo.

pflegshaftlich varstven, skrbstven.

Pflegschaftsbehörde *f.* varstvena oblast (-i).

Pflicht *f.* dolžnost, obveznost; (Abgabe) davščina; **Pflicht-** dolžnostni, po dolžnosti.

pflichtbestissen, **pflichteifrig** vnet za svoje dolžnosti, gorèc v izpolnjevanju dolžnosti, prizadèven, skrbèn, vestèn.

Pflichtbruch *m.* prekršek, prekršitev dolžnosti.

Pflichteifer *m.* gorèčnost v izpolnjevanju dolžnosti. [nosti.]

Pflichterfüllung *f.* izpolnjevanje dolž-

Pflichteremplar *n.* dolžni iztisk, dolžnostni izvód.

pflichtfrei pròst dolžnosti, oproščèn —, pròst davščine, pròst flake, neobdàčen.

Pflichtgebot *n.* zapóved dolžnosti, velevanje dolžnosti.

Pflichtgefühl *n.* èut dolžnosti.

pflichtig dolžen, obvezan; podlòžen.

Pflichtleistung *f.* izpolnitèv dolžnosti.

pflichtmäßig po dolžnosti, dolžnosti primèren, dolžnostèn, dólžen.

pflichtschuldig dolžen; *adv.* po dolžnosti.

Pflichttheil *m. n.* dolžni delež, pripadajoçi del.

pflichttreu zvest v izvrševanju dolžnosti, vestèn.

Pflichttreue *f.* zvesto izpolnjevanje dolžnosti.

pflichtvergessen nemàren v izvrševanju dolžnosti, dolžnosti zanemàrjajòc; malovèstèn.

Pflichtvergessenheit *f.* zanemàranje dolžnosti; brezvéstnost.

Pflichtverletzung *f.* prekršek, prestòpek, prelomitèv dolžnosti.

pflichtwidrig *adi.* dolžnosti naspròten, dolžnosti protivèn; *adv.* proti dolžnosti, zoper dolžnost.

Pflod *m.* èdk, panj, trkèlj, klin.

pflöden na-, prikólèiti, zaklíniti.

pflüden trgati, brati (berem), nabirati; u-, natrgati, nabráti; (rupfen) púliiti, pípati (pipam, pipljem), rváti (rujem), skubsti (skubem); izpúliiti, izpipati, iz-, porváti, oskúbsti.

Pflüder *m.* trgávec, trgáč; (Rupfer) pulívèc, pulež, skubèc.

Pflüdsalat *m.* trébljenka, berívka.

Pflug *m.* plug, orálo, orálno drevó (-ésa); baš ist meine Egge u. — to me preživí, s-tem se živím; **Pflug-** plúžni, orální.

Pflugbalken, **Pflugbaum** *m.* gredèlj.

pflugbar orèn.

Pflugreifen *n.* èrtalo.

pflügen oráti (orjem), plúžiti; raz-, preoráti, zoráti.

Pflügen *n.* oránje, orál (-i).

Pflüger *m.* oratár, oráč, oratáj, ratár.

Pfluggestell *n.* kristan.

Pflughaupt *n.* oplaz, plaz.

Pflughehre *f.* obraèilo.

Pflugkrümme *f.* roèica.

Pflugland *n.* orna zemlja, orníca.

Pflugmesser *n.* èrtalo.

Pflugnarbe *f.* klešèe *pl.*; die — halten klešèe držati, klešèaríti.

Pflugrad *n.* plúžno kolèce, plúžno kolce, plúžno; die **Pflugräder** kolca *pl.*, plúžna *pl.*, plúžne *pl.*, plúžnice *pl.*

Pflugreute *f.* otka, vrkla.

Pflugschar *f.* lémez, ralo.

Pflugscharrein *n.* ralo.

Pflugscharre *f.* š. **Pflugreute.**

Pflugschleife *f.* podvóra.

Pflugsterze *f.* roèica, roèáj.

Pflugstüden *n.* kozòlec, kozèlc.

Pflugstürze *f.* š. **Pflugsterze.**

Pflugvieh *n.* plúžna živína, svež (-i).

Pflugwende *f.* obraèilo; vzàre *pl.*, vzvráti *f. pl.*, vzvrátnik, vzvratníca.

Pflugzeit *f.* èas (doba) oránja, oránje.

Pfortader *f.* vrátnica.

Pfortchen *n.* vrátca *pl.*, dúrce *pl.*
Pforte *f.* vrata *pl.*, dúri *pl.*; die otto-
 manische — visóka porta; **Pforten-**
 vratni.

Pfortner *m.* vratár; (anat.) desno ustje
 želódcévo, vratár; =in *f.* vratarica.

Pfosten *m.* podbój; (Pfeiler) stebér.
Pföden *n.* šápica, táčica.

Pfote *f.* šapa, taca.

Pfriem *m.*, **Pfrieme** *f.*, **Pfriemen** *m.*
 sílo, bodílo; (spitzig zulaufendes Stück
 Geldes) zaklínék, rep; (*Spartium*)
 žukva.

pfriemförmig šilast, klínast.

Pfriemengras *n.* (*Stipa*) bódalica;
 federiges — (*Stipa pennata*) kovílje,
 bálovina, perésasta bódalica.

Pfropf, **Pfropfen** *m.* (Stöpsel) zamášék,
 čep, zátič, zatika, zamah, zátik.

pfropfen (stopfen) gátiti, mašiti, phati,
 žókati; nagátiti, namašiti, napháti, na-
 trčati, natláčiti, nazókati; die Glasche
 — zamašiti, začépati; (Bäume veredeln)
 cépiti; in den Spalt — cépiti v sklád;
 in die Kerbe — v zarézo ob. v žleb
 cépiti; in die Rinne — za kožo —
 za skorjo —, za lub cépiti.

Pfropfen *n.* cépljenje, cepitév; ma-
 šénje, mašitév.

Pfropfer *m.* cepívéc; mašívéc.

Pfropfmeiſſer *n.* cepílo, cepílnik, ce-
 pílni nóz.

Pfropfreis *n.* cep, cepič, cepíka.

Pfropfwachs *n.* cepilni vosék. [je.

Pfropfwerkzeug *n.* cepílo, cepílno oróđ-

Pfropfsieher *m.* zatíčnik, odčépnik, če-
 povlek, odmašilo.

Pfründe *f.* nadárbina, prebéndá, du-
 hovníja s stanovítnimi dohódkí.

pfriinden ustanoviti prebéndo, pode-
 líti duhovníji dohódkov, založiti jo.

Pfriundenetrag *m.* dohódkí prebénde,
 prejémki iz nadárbine, nadárbinski
 prejémki *pl.*

Pfriündner *m.* nadárbinar, prebendár,
 duhóvnik nadárbeník; preskrbovánéc,
 uživáč milostínje.

Pfuhl *m.* kal, kalúža, mlakúža, muža,
 mlaka, luža. [zglávje.

Pfuhl *m.* *n.* blazína, zglávje, pod-
 pfuhlen duh iméti (imám) po kalúži,
 po mlaki smrdéti (-im).

pfuhlig kalúžén, mlakúžén.

Pfuhlschnepfe *f.* kozíca.

pfui! *interi.* pèj (fèj), pèj te bodi!

Pfund *n.* fúnt; **Pfund-** fúntni.

Pfundbirne *f.* fúntnica. [(sem).

pfunden fúnt téhtati, fúnt težék biti

Pfünder *m.* fúntnik, fúnt težék.

Pfundgewicht *n.* fúntna težá.

pfündig fúntén, fúnt težék.

Pfundleder *n.* podplátno usnje, pod-
 plátnik, (fúntno usnje, gropa).

pfundweise *adv.* na fúnte, po fúntu.
 pfuschen brez znanja délati, šušmá-
 riti, páčiti, krpécati, skazo délati.

Pfusch *m.* šušmár, mojštér-skaza,
 neizkúšénec v rokodélstvu, neizárjen
 samodk; (Curpfuscher) mazáč, ozdrav-
 ljúh, doktor-skaza.

Pfuscherei *f.* šušmaríja, šušmárstvo;
 izkvárjeno delo.

pfuscherhaft šušmárski.

Pfuscherin *f.* šušmaríca; mazáčka,
 ozdravljuhinja.

Pfüſe *f.* mlaka, mlakúža, luža, muža,
 kal, kalúža, lokva.

Pfüſenwaſſer *n.* lúžnica, mlakúžnica,
 kalnica. [nat.

pfühlig lužén, lužnat, kalúžén, kalúž-

Phaeton *m.* fáeton, lahka visóka
 kočíja.

Phalanx *f.* vojni red starih Grkov,
 falánga.

Phanerogamen *pl.* cvetne rastline,
 vidnocvétke, javnocvétke.

Phänomen *n.* pojav, prikáz, prikázék,
 prikázén (-i), fenomén.

Phantastie *f.* domišljíja, domíselnost,
 domíšljívoſt, umíšljáva, obrazotvór-
 nost; (mečta), fantazíja; (Erbsichnung)
 izmíselek, izmíšljáva, umíšljena reč (-i).

Phantastiegebilde *n.* umíselek, izmíselek.
phantastischer domíšljíj, umíšljíj, žíve
 domíšljíje.

phantastieren umíšljati si, sanjáríti;
 (ire reden) bleſti (bledem), blázniiti,
 zmédeno govoriti, fantazírati.

Phantasma *n.* privíd, prikázék.

Phantasi *m.* sanjár, sanjáč, sanjávéc,
 prenapétnež, fantást.

Phantasterei *f.* sanjárstvo.

phantastisch sanjárski, fantástičén.

Phantom *n.* privíd, privídek, prikázék.

Pharizäer *m.* farizéj, farizéjéc, svetohlínéc; *fig.* licemèr, licemèréc, licemèrník.

pharizäisch farizéjski, svetohlínski; licemèrski.

Pharizäismus *m.* farizéjstvo, svetohlínstvo; licemèrstvo.

Pharmacent *m.* lekár, lekárnik, farmacévt.

pharmaceutisch lekárski, lekárniški.

Pharmacie, Pharmaceutik *f.* lekárstvo, lekárništvo, farmacévtika, lekoslòvje.

Pharmakologie *f.* lekoznánstvo, zdravotiloznánstvo, farmakologija.

Pharmakopöe *f.* lekárniški pravílník, farmakopéja.

Phase *f.* izpreména svetlobe; mena, izpreména; razvòjna stopnja, doba, oblíka.

Philanthrop *m.* òlovekoljub, ljudomil.

Philanthropie *f.* òlovekoljubje. [mil.

philanthropisch òlovekoljubèn, ljudophilharmonisch godboljubèn, glasboljubèn, filharmónièèn.

Philister *m.* filisté, òlovek, omejëen v mišljenju in dejanju.

Philolog *m.* jezikoslòvéc, jezikoznánéc, filológ.

Philologie *f.* jezikoslòvje, jezikoznánstvo, filologija.

philologisch jezikoslòvèn, jezikoznánski, filolòški, filològièèn.

Philosoph *m.* modroslòvéc, modroznánéc, modriján, filozóf.

Philosophie *f.* modroslòvje, modroznánstvo, filozofija.

philosophieren modrováti, umstovovati, filozofirati.

philosophisch modroslòvèn, modroznánski, filozòfski, filozòfièèn.

Phiole *f.* dolgovrátna sklenica, sklenica z ozkim grlom, (buča).

Phlegma *n.* lenokrvnost, hladnokrvnost, flegma.

Phlegmatiker *m.* lenokrvnik, hladnokrvnik, flegmatik.

phlegmatisch lenokrvèn, hladnokrvèn, flegmátièèn.

Phonetik *f.* glasoslòvje, glásništvo, fonétika.

phonetisch glasoslòvèn, fonétièèn.

Phönix *m.* fenis, èndovíta bajna ptica.

Phosphor *m.* fosfor; **Phosphor-** fòsforni, fòsforov.

Phosphoreszenz *f.* svetlikanje, fosforescénca.

phosphoreszieren svetlikati se, fosforescirati.

Phosphorsäure *f.* fòsforova kislína.

Photograph *m.* svetlopisèc, fotograf.

Photographie *f.* svetlopis, fotografija.

photographisch svetlopisèn, fotografíèèn.

Photometer *n. m.* svetlomèr, svitomèr, fotomètèr.

Phrase *f.* reklo, recílo, fraza; *fig.* prazna beséda, puhloslòvje.

Phrasendrescher *m.* puhloslòvèc, òeljustáè, èvekáè.

Phrasendrescherei *f.* prazno besedièenje, puhloslòvje, òeljústánje.

Phraseologie *f.* nauk o frazah, — recílih, zbirka fraz, frazeologija.

phraseologisch frazeolòški, frazeològièèn.

Physicus *m.* polítièni zdravnik, fizik.

Physik *f.* prirodoslòvje, prirodoznánstvo, fizika.

physikalisch prirodoslòvèn, fizikálèn.

Physikat *n.* služba polítiènega zdravnika, fizikát.

Physiker *m.* prirodoslòvéc, fizik.

Physiognom *m.* liceslòvéc, fiziognóm.

Physiognomie *f.* lice, obráz, fiziognomija.

Physiognomik *f.* liceslòvje, obrazoznánstvo, fiziognómika.

physiognomisch liceslòvèn, obrazoznánski, fiziognómièèn.

Physiolog *m.* živoslòvéc, fiziológ.

Physiologie *f.* živoslòvje, fiziologija.

physiologisch živoslòvèn, fiziològièèn, fiziolòški.

physisch narávèn, priròdèn, natúrèn, prirodoslòvèn, prirodoznánski, fizièèn, fiziški; — e Größjährigkeit narávna —, prava polnolétnost; — e Kraft telésna moè (-i); — e Beschaffenheit telésna kakòvost.

Phytograph *m.* rastlinopisèc, fitograf.

Phytographie *f.* rastlinopisje, biljepis, fitografija.

Phytolithen *pl.* rastlinske okamenine, okamenéle rastline *pl.*

piano *adv.* lahno, poláhno, lagáno, piáno. [fórte.

Pianoforte *n.* klavir, glasovír, pianofortist *m.* piarist.

Piaſter *m.* piáštér.

píhen smolíti; zasmolíti, s smolo zamázati (-mázem).

Pík *m.* pik, kéc (kecà).

Píde *f.* trnokòp, kràmp, motíka, cepin, pikón.

Pídelhåring, Pídelhering *m.* slaník; fig. ſaljívèc, glumáč, pavlíha, smeſník.

Pídelhaube *f.* čeláda, pikáča.

píden kljúniti, kávsníti; *impf.* kljuvátí (kljuvam, kljujem), kávsatí, s kljunom pikati.

Pídling *m.* slaník.

Pídnid *m. n.* skladna gostíja, skupni obèd, piknik.

Píece *f.* točka, komád. [vèk.

Píedeſtal *n.* stojálo, podnòžje, podstápiep! *interi.* piv, čiv, čivk, pit!

Píep *m.* čivk; einen — hören laſſen čivkniti, začivkati.

piepen, piepfen čivkati, čivkljati.

Píepbahn *m.* petelinček; (weinerlícheſ Kind) nérga, emérda.

Píepjuhñ *n.* puta, cipa.

Píetát *f.* pobòžnost, ljubèžen (-i), vdánost, spoſtovanje, pietéta.

Píetismus *m.* pobòžnost, pobožnjáſtvo, pietizëm. [tíſt.

Píecliſt *m.* pobòžnež, pobožnják, piepiſt, paſſ! *interi.* pik, pòk!

Pígment *n.* barvilo.

Pík *m.* gorski vrhúnèc; (im Gartenſpiel) zelje, pik; mržnja; einen — auf jmbn. haben jezo (piko) iméti (imám) na koga, gorèk bití (sem) komú.

pikant rezèk, rezèn, oſtèr, pikánten; dražljiv, zbadljiv, dovtipèn.

Píkanterie *f.* pikanje, zbadanje; zbadljívoſt, pikántnoſt.

Píke *f.* kopjé, súlica, drog; von der — auf (an) od najnížje stòpnje, prav od začétká, od proſtáka.

Píkenträger *m.* kopjaník, súličník.

Píkelt *n.* pikét, vojna straža; igra s kvártami.

píkieren pikati, zbadati, dražítí; ſich auf etwaſ — v glavo ſí vbítí kaj.

píkiert u-, razžáljen; — ſein zamériti.

Pílaſter *m.* ſtebèr, stolp.

Pílger *m.* potník, popótník; (Walfahrer) romar, božjepótník; Pílger-rómarski, božjepótní.

Pílgerfahrt *f.* románje, božja pot (-i).

Pílgerhaus *n.* rómarska hiſa, prenočevaliſtè božjepótníkov, rómarska prenočevalnica.

Pílgerin *f.* popótnica; rómatica, božjepótnica.

Pílgerkleid *n.* rómarska obléka, popótna opráva.

pílgern popotovati, potovati; (Walfahrten) rómati, na božjo pot iti (grem), — hoditi.

Pílgerschaft *f.* popotovánje; (Walfahrt) románje, božja pot (-i).

Pílgersmann *m.* romar, božjepótník.

Pílgerſtab *m.* rómarska pálica.

Pílgertaſche *f.* popótna torba, rómarska biſága.

Pílgrim *m. f.* Pílgersmann.

Pílle *f.* sváljèk, króglíca, sváljèkèk.

Pílot *m.* privódník, ladjevódec, pilót.

Pílole *f.* hlod, kòl.

Píl; *m.* glíva, glíbanja, goba.

píhartig glívat, gobast.

Píljing *m.* užítíni goban, jur.

Pímpernuſſ *f.* klokec, kloček, sodèlj; =ſtrauch *m.* kločičevje, kločekvína, kločičevèc, meſšèina.

Pímpinelle *f.* bedrénèc, zlahtník; ja-než; grížnica. [vin.

Pínguin *m.* toľſèák, tóľſtnica, píngvín;

Pínie, Pínirole *f.* pínijska, pázulèk; (Frucht) pinèla, pínižòla.

Pínne *f.* cvèk, klin, klinèc; perót (-i).

Pínſel *m.* čopiè, kiſt; (einfáltiger Menſch) tepèc, bebèc, prímóda.

Pínſelrei *f.* mazanina, mázanje.

pínſelförmig čopiècaſt.

pínſeln s čopièem mázati (mázem).

Pínſelſchimmel *m.* čopiècaſta pľeſn (-i).

Pínſelſtrich *m.* potèza s čopièem.

Pínte *f.* pinta.

Pínzette *f.* píncèta, ranocèlniſke klèſèice, ſèepec.

Píonier *m.* okópnik, rovokòp, pionír;

Píonier = okópniſki, pionírſki.

Píoniercorps *n.* okópniſki —, pionírſki oddèlek, okópnički *pl.*, pionírſki *pl.*, rovokòpi *pl.*

Pips *m.* pika; den — reišen piko dretí (dérem).

Pirat *m.* gusár, korzár, morski ropar.

Piratenſchiff *n.* gusárska —, róparska ládja.

Pirol *m.* volga, kobilar, štókväc.

Pifang *m.* rajska smókva, muza, banána.

Pifebau *m.* ilnato —, ilovnato zidánje.

Pifpern ſepetáti, ſuſljáti.

Piffe *f.* scanje, ſcálnica, ſeč, mokrica.

Piffen ſcati (ſeim, ſčijem), mokriti; (in der Kinderſprache) cúrati; *pf.* poſcati ſe, uſcati ſe, poúrati ſe; *iter.* poſčivati ſe, uſčivati ſe.

Piffer *m.* uſcané (-éta), uſcaněc; —in *f.* uſcánka, uſcánela, (ſčijca).

Piſtaſje *f.* smrdljika; mrtvika, maſtik.

Piſtil *n.* (*bot.*) plódnica, peſtič.

Piſtole *f.* ſamokrěs, piſtóla.

Piſtoleſchuſs *m.* ſtel iz ſamokrěsa.

Piſtoresk ſlikovit, živopiſen.

Plarat *n.* plakát, lepák, prilěpek, na oglih prilěpljéni razglás.

Plache *f.* plahta, pregrinjálno platno.

Placieren naměſtiti, uměſtiti, poſtáviti, položití, naſtániti; *ſich* — naſtániti ſe, uſěſti (-ſědem) ſe.

placken (*plagen*) peſtiti, mučiti, zatírati, vícati, trpíněti, ſtiſkati, tláčiti, tretí (*tarem*); *ſich* — ubijati ſe, gnati (*ženem*) ſe, vbádati ſe, trúdití ſe, mučiti ſe.

Plackeri *f.* nadlóga, ſtiſka; otépanje, zatíránje; *trud* in vbádánje.

Plafond *m.* ſtróp; (*Defengemälde*) naſtrópnó ſlikánje.

Plage *f.* nadlóga, muka, težáva; nuja, ſtiſka; ſiba, kažen (-i), uíma.

Plagegeiſt *m.* mučitelj, ſtiſkávěc, živa nadlóga, nadlěznik.

plagen mučiti, trápati, vícati, nadlegováti, preglávico délati, peſtiti, trpíněti, zatírati, ſtiſkati, tláčiti, moriti; *ſich* — trúdití ſe, ubijati ſe, vícati ſe, vbádati ſe, iméti (*imám*) preglávico.

Plager *m.* nadlegovávěc, mučitelj, zatíratelj, ſtiſkáč.

Plagge *f.* ruša, rúšina, dín; barsko mahóvje.

Plagiat *n.* piſateljska tatvína, književna kraja, prepisovánje, plagiat.

Plagiator *m.* književni tat, prepisáč tujih proizvódog, prepisún, plagiatórn.

Plaid *m. n.* ogrinjáča, ogrinjálka, plet. **plaidieren** pred ſodiſčem obravnávati, pred ſodniki razprávljati, — zagovárjati, — brániti.

Plaidoyer *n.* razpráva pred ſodiſčem, zagóvor.

Plan *m.* črtež, načrt; oſnóva, oſnútek; krajepis; (*Abſicht*) naméra, nakána, naklep; *meine Pläne ſind geſcheitert* izpodletělo mi je, naklépi ſo ſe mi razbili; *Pläne ſchmieden* naklépe ſnováti, — kovati; (*ebener Flaß*) ravnica, raván (*ravní*), planjáva.

plan rávén, *plan*; *fig.* odprt, očiten, jaſen.

planconceu ravnojámast.

planconver ravnoizbóčen.

planen (*ebnen*) izravnavati; izravnáti; (*Pläne ſchmieden*) naklépe ſnováti, namerávati.

Planet *m.* premičnica, planét, zvezda obhódnica.

Planetenbahn *f.* pot premičnic.

Planetenſyſtem *n.* ſestáva premičnic.

Planengmäß po oſnóvi, po načrtu.

planieren ravnáti, gláditi; izravnáti, ugláditi, planirati.

Planiglob *m. n.* planiglób, póblobo pokazano na ravni ploſkvi.

Planimetrie *f.* ploſkvóměrſtvo, ploſkvóměrje, planimetrija.

Planke *f.* deſka, planka; (*Bretterwand*) paž, opáž, ográja iz deſák.

plánkeln poſtreľjavati, ſtreľjávcati, preſtreľke délati, z raztrěšenim ſtreľjánjem ſovráznika bégati.

Plánkeln *n.* poſtreľjávánje, ſtreľjávkanje, preſtreľki *pl.*, raztrěſeno ſtreľjánje.

Planckenreihe *f.* tinj, planke *pl.*

Plánkeln *m.* ſtreľjávkar; *pl.* raztrěſeni ſtreľci.

planlos brez načrta, brez črteža; lahkomiseln, nepremišljen.

Planloſigkeit *f.* ravnanje brez načrta; lahkomiselnost, nepremišljenost.

planmäßig premišljen, preračúnjen; po oſnóvi, po načrtu.

Planmäßigkeit *f.* premišljenost; delovánje po načrtu.

Plantage *f.* naselbina z nasádi, plantáza.

Planzeichnen *n.* risanje črtežev.

Plapperer *m.* blebetávec, žlabudrálo.
plapperhaft blebetáv, žlabudráv, go-
bezdáv.

Plapperhaftigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, brbrávost.

Plappermaul *n.* brbráč, brbrálo, go-
bezdálo.

plappern blebetáti, žlabudráti, br-
bráti, čekáti, klepetáti (-tám, klepé-
čem), kvásiti.

Plärrauge *n.* krmežljávo od. brljávo
okó (očesa).

plärraugig krmežljáv, brljáv.

plärren vékati, dretí (derem) se,
cmériti se, véčati (-ím).

Plärrmaul *n.* vekálo, vekavt, večáj;
emera, vekúlja.

Plastik *f.* kipotvórstvo, kipovitost,
plástika.

plastisch kipotvóren, kipovít, plásti-
čen, plástiški.

Platane *f.* platan, platána.

Plateau *n.* gorska planóta, visóka
raván (ravní).

Platin *n.* plátina.

platonisch platónski, platóničen.

plattfchern pljús-kati, čopotáti (po vo-
di); šumljáti, čopljáti, žuboriti; (vom
Wein im Fasse) klómpati, klónkati.

platt *adi.* ploščát, ploščénát, ploščást;
fig. prazčen, nizék; — *e* Stirn nízko čelo;
— *e* Wahrheit čista od. gola resnica; — *er*
Mensch prosták, vsakdánjež, zaróblje-
nec; *adv.* narávnost, brez ovínkov.

plattdeutsch dolenjenémški.

plattdrücken splóščiti.

Platte *f.* plošča, ploščica, ploča;
(Gláche) planóta, raván (-vní); (Gláse)
pleša; (am Nagel) glava, glavica.

Platte *f.* (plattes Boot) plitvica, brod,
plav, spláv.

Platteisen *n.* gladež, likálo, likálnik.

plätten ploščíti; ravnáti; izravnáti;
gláditi, likati; pogláditi, izlíkati.

Plattensfahrer *m.* plavéc, plavičar,
brodník.

Plattensfahrt *f.* voznja na plavu (s
plavom). [hor.]

Platterbse *f.* (*Lathyrus*) čistnik, gra-

platterdings *adv.* docéla, dodóbra, po-
pólnoma, upráv.

Plattfisch *m.* (*Pleuronectes*) ploča,
kámbala.

Plattfuß *m.* ploščáti podplat; (der
Plattfüßige) ravnodilec, ploskonóžec.

plattfüßig ploskonóg, ploskonóžén.
plattgedrückt sploščén, ploščát.

Plattgerste *f.* dvóvrstni ječmen, ječ-
men dvóvrstnik, dvóredník, ploščec.

Plattheit *f.* ploščénátost, ploskóst; *fig.*
preprostóst, nizkóst, prostáštvo; lauter
— *en* spredén prostáško govóriti, vsak-
dánjega govórjénja biti (sem).

plattfüßig s ploščénátim kopítom,
ploskokopítén.

plattieren oplóčiti (z zlatom ali s
srebrom); srebriti; posrebriti.

Plattkopf *m.* ploskoglávéc; *fig.* butéc,
praznoglávéc, puhloglávéc, topoglávéc.

plattköpfig ploskogláv; *fig.* butast,
puhlogláv, topogláv.

Platt Nase *f.* ploščénáti nos, potláčeni
nos. [véc.]

Plattner *m.* ploščítelj; likavéc, gladi-
plattschlagen plóščiti; splóščiti, raz-
blíniti, stánjiti.

Plattstein *m.* ploča, skrila; mit — *en*
belegen poplóčiti.

Platz *m.* (Ort) mesto, kráj; (Raum)
prostor; — finden zméstiti se, prostor
dobíti; — machen umekniti (-máknem)
se, prostor naredíti; *impf.* umíkati se,
prostor deláti; — gemacht! s poti! na
stran! v kráj! umeknite se! — neh-
men sestí (sedem), usésti se; nehmen
Sie — izvolíte —, ráčíte sestí; auf
seinem — na svojem mestu; Markt-
tíg, sejmíšče, tržíšče; Kampf — bojíšče;
Tanz — plesíšče *ac.*; ein feßer — trd-
njáva; faßler — goljáva; Platz — mestni.

platz! *interi.* plósk, plésk, trésk!
Platzbüchse *f.* pókalnica.

Platzchen *n.* méstece, prostóreč.

Platzcommandant *m.* mestni povélnik.

Platzcommando *n.* mestno povélstvo.
plätzen plóskniti, pléskniti, pljús-niti;
impf. plóskati, čofotáti, pléskáti; (in
Wasser) štrbúnkniti; (zerpringen) raz-
póčiti, póčiti, raz-, pókniti, razletéti
se, razpráti (-pórjem) se, régniti.

Platzer *m.* plósk, plésk; štrbúnk.

plahgreifen = *Plah greifen* polastiti se prostora, ukoreniniti se, vgnéziti se; veljavo zadobiti, obveljati, nastopiti.

Plahmajor *m.* mestni major.

Plahpuloer *n.* pokalni smodnik.

Plahregen *m.* naliv, ploha.

Plahratte *f.* mestna menica.

Plahsauce *f.* mestni običaj.

Plauderei *f.* blebetanje, zlabudranje, brbljanje, gobezdánje.

Plauderer *m.* blebetavec, zlabudralo, jezičnik, brbljavec, čenča.

plauderhaft blebetav, zlabudrav, jezicen, brbljav, čenčast.

Plauderhaftigkeit *f.* blebetavost, zlabudravost, jezičnost, čenčavost.

Plauderin *f.* blebetúlja, čenča, brbljavka.

plaudern blebetati, čeljústati, ragljati, zlabudrati.

Plaudertsche *f.* blebetalo, raglja, klepéec, klepetúlja.

plauschen klepetati (-ám, klepéčem), česnati, ragljati, blebetati, gobezdati, brbljati, kvasati, čenčati.

Plauscher *m.* *f.* Plauderer.

plausibel verjéten, verodostojen; hvalévréden, hvalén.

Plabejer *m.* prosták, plebéjéc.

plabejisch prostáški, prstonárodén, plebéjski.

Plabs *f. m.* preprósto ljudstvo, nižji stanóvi, plebéjci *pl.* [*pl.*]

Plajaden *pl.* gostosévcí *pl.*, gостоžirci

Plenarsenat *m.* polni senát, plenárni senát. [*seja.*]

Plenarsihung *f.* polna seja, plenárna

Plenarversammlung *f.* vélika skupščina, občni —, véliki zbdor.

Plenipotenz *f.* neoméjena moč (-i), polnomóčeje.

Plenterhieb *m.* prebirálna sečnja, prebirálno sékanje, — izsekávanje.

plentern izsekávati, gozd prebirati, sékati les prebirálno (prebiroma).

Plenum *n.* skupni zbdor, celokúpnost.

Pleonasmus *m.* preobilica v besédah, pleonázém.

Plinse *f.* mlinéc, cvrtnjak.

Plombe *f.* svinčéni zalivéek, svinčéno mašilo, plomba; svinčéni pečát; mašilo votlih zob.

Plombenverschlus *m.* zapóra s svinčéni pečátom.

plombieren s svincem zaliti (-ljem), zasvinčiti; votle zobe s tvarino zagáti, zadélati, plombirati.

plöhlidj *adi.* nagel, nenádén, nepričakován; *adv.* naglo, nanágloma, hípoma, na máh, máhoma, iznenáda, naénkrat, nenádoma, zdajci; aís — kár.

Pluderhofen *pl.* široke hlače *pl.*, bregeše *pl.* [(sem).]

pludern mahedrati, preohlápén biti plump okórén, neukréten, neróden, neustóren, odróčen, nespréten, storast, neotesán, štokljast, zavaljen, trlépén.

Plumpe *m.* okórnež, štokljež, neróden, neukrétnéž, neotesánéč, telebán, trlép; *f.* štoklja, neródnica, neotesánka.

plumpen pljúsni, štrbúnkni, telébniti; *impf.* pljúskati, štrbúnkati, telébatí.

Plumpheit *f.* okórnost, neukrétnost, neródnost, nesprétnost, netrlépnost, neotesánost.

plumps! *interi.* pljusk, štrbánk!

Plumpsak *m.* robéc v korobáč spleten, korobáč iz zvite rute.

Plunder *m.* šara, starína, brkljaríja, ropotíja; cape, cunje *pl.*

Plünderer *m.* pleníteľ, plenívéc, ropar, grabežljívéc.

plündern pleniti, rópati, grábíti; o-, popleníti, orópati, ugrábíti.

Plündern *n.* plenítév, rópanje.

Plünderung *f.* plenjénje, rópanje, plenítév, rop, grabež.

Plünderungsucht *f.* ropazélnost, grabežljivost.

plünderungsüchtig ropazéľjen, róparski, grabežľjiv, grabľjiv.

Plunze *f.* krváva klobása, krvavica, (múlica).

Plural *m.* množno število, množína.

Pluralität *f.* množnost, množstvo, véčina, množína.

plus véč.

Plus *n.* prebiték, preostánék. [*vina.*]

Plüsch *m.* plíš, baršúnasta bombáze.

Plusquamperfect *n.* predpretékli čas, predpretéklost.

Pluviale *n.* véliki mašni plašč.

Pluzer *m.* buča, tikva.
 Pneumatik *f.* pnevmatika, nauk o gibanju vzdúha, — plinov.
 Pöbel *m.* preprósti narod, nizje ljudstvo; (Gejndel) druhál (-i), (glota).
 pöbelhaft prostáški; neolikan, neotesán.
 Pöbelhaftigkeit *f.* prostáštvo; neotesánost, neolikanost.
 Pöbelhaufe *m.* druhál (-i), (glota).
 Pöbelherrschaft *f.* druhálna vlada.
 Pöbelsprache *f.* prostáški jezik, druhálnska govorica.
 Poche *f.* tolkáč, tolkálnica.
 podhen trkati; biti (bijem), tolči (tolčem); razbijati; potrkati, potólči; auf etwas — ústíti se, kozáštíti se, šopíríti se, báhati, ponáštati se s čim; junáčiti se; zanáštati se na kaj; Erz — phati (pham, pšem), tolči, drobiti grúščati rudo.
 Pocher *m.* (im Pochwerk) pháč, delavč v rúdniških stopah, phávec.
 Pochmühle *f.*, Pochwerk *n.* rúdniške stope *pl.*, phálnica, tolkálnica.
 Podce *f.* osépnica, koza, (runje *pl.*).
 Podengrube *f.* brazgotína od osépnice, pika, hrpa. [zav.
 podengrübig pikast, osépníčast, kopdenimpfung *f.* stávljenje —, cépljenje koz, — osépnice.
 Podennarbe *f.* j. Podengrube.
 podennarbig j. podengrübig.
 podig osepníčav, kózičav.
 poculieren popivati, pijánčevati.
 Podagra *n.* protín, pútká, podgróm, kostenica, pokóstnica, pódagra.
 podagrifsch protínast, podgrómast.
 Podagrif *m.* kostobólnik, kostobóljčec, podagrist.
 Podest *m.* preslédek na stopních.
 Podium *n.* odér.
 Poem *n.* pesém (-i).
 Poeste *f.* pésníštvo, poezija.
 Poet *m.* pesnik, počt.
 Poetaster *m.* pesmár, pévče (-eta), pesmárček, poetástér.
 Poeteri *f.* pesmárstvo, pesmárjenje.
 Poetik *f.* nauk o pésníštvu, pesmoslójve, poetika.
 Poetiker *m.* pesmoslójvec.
 poetifsch pésníski, poetiččén.

poetifieren pesmi skládati, pésniti, pesmáríti, pesnikováti.
 Poite *f.* konica, ost (-i), ostrica, bodčec, želo; *fig.* glavna misel (-i).
 pointieren (einen Gebanfen) poučáríti; (*mil.*) obrniti, nastáviti, napéríti tóp.
 Pokal *m.* kupa, véliki kozárec, čaša.
 Pökel *m.* razsol, (salamórja, slanamúrja), slanica; Pökell- raz-, usoljén.
 Pökelfleisch *n.* usoljeno meso.
 Pökelhäring, Pökelhering *m.* slanik.
 pökeln usolíti, razsolíti; v razsol dejáti (denem).
 Pol *m.* tečaj, pol; Polar- tečajni, polárni.
 Polarbär *m.* séverni —, beli medved.
 Polarisation *f.* polarizácia, polarizovánje, polarizíranje.
 polarisieren obráčati se k tečaju, polarizovati, polarizírati.
 Polarkreis *m.* tečajni tók, polárni krog.
 Polarlícht *n.* séverni sij, burjáva.
 Polarstern *m.* séverna zvezda, sévernica.
 Polarkstrom *m.* tečajni tók. [meta.
 Polei *m.* (*Pulegium*) poláj, drobna
 Polemik *f.* učenjáški —, časníški prepír, polémika, književní boj.
 Polemiker *m.* znánstveni pravdar, polémik.
 polemisch prepírén, polémíčén.
 polemisieren znánstvéno prepíráti se, — príčkáti se, učéno právdáti se, polemizírati.
 Polenta *f.* jed (mešta) iz korúzne moke, polénta.
 Polier- likální, loščílní, gladílní.
 Poliereisen *n.* líkalo, gladílo.
 polieren líkati, gláditi, loščíti, polírati, svetlíti; izlíkati, ugláditi, osvetlíti, olóščíti.
 Polierer *m.* líkavčec, gladívec, loščívčec; (b. Maurern) zídárski nadglédnik, polír.
 Polierfloss *m.* gladílnka, gladílo.
 poliert izlíkan, uglájén, políran.
 Politesse *f.* uglájénost, udvórnost, vljúdnost, olíkanost.
 Politik *f.* drzávníštvo, politika.
 Politiker *m.* drzávník, politik; *fig.* prekánjenec, zvitórepčec.
 politifsch drzávníški, političčén; *fig.* prekánjenec, zvit, presúkan, premetčén.

politijeren o političnih vprašanjih se razgovárjati, politične stvari pretrésati, politikovati, politizirati.

Politur *f.* gladčina, glaja, lik, lošč; *fig.* uglájenost, olíkanost.

Politurflaſche *f.* loščilnica.

Polizei *f.* policija, redárstvo; **Polizei-** policijski, redárstveni.

Polizeiamt *n.* policijski —, redárstveni urád.

Polizeiaufsicht *f.* policijski nadzór, redárstvena pazka, policijsko nadzórstvo.

Polizeikommissár *m.* policijski komisár, redárstveni poverjenik.

Polizeikommissariat *n.* policijsko komisárstvo, redárstveno poverjeníštvo.

Polizeidirection *f.* policijsko ravnátelstvo, redárstveno vodstvo.

Polizeidirektor *m.* policijski ravnátelj, redárstveni vodja.

Polizeilich policijski, redárski, redárstven.

Polizeimann *m.* redár, policáj, policist.

Polizeimaßregel *f.* policijska narédba.

Polizeiordnung *f.* policijski red, redárstveni zakon.

Polizeispyon *m.* skrivni policist, vohún, ogledúh. [pék.

Polizeiübertretung *f.* policijski prestó-

Polizeiverordnung *f.* policijski ukáz.

Polizeiwesen *n.* policijsstvo, redárstvo, policijske reči *pl.*

polizeiwidrig proti policijskemu redu, redárstvenemu redu naspróten.

Polzist *m.* *s.* Polzeimann.

Polzize *f.* zavarovalni list, (protipis), polica.

Polka *f.* polka, slovanski ples.

Polken *m.* pelód, cvetni prah.

Pollenschlauch *m.* pelódov mešiček.

Pöller *m.* možnar, topič.

Pollmehl *n.* srednja moka.

Pollution *f.* prolitév sémena v spanju, semenotók, polcája.

Polonaise *f.* poljski ples, polonéza.

polonisieren popoljáčiti, polonizirati.

Polster *n.* blazína, podzglávje; (im

Wasserbau) podstáva.

polstern blazíniti, o-, podblazíniti; *s*

perjem natláčiti, z žimo napólniti.

Polsterstuhl *m.* oblazínjeni stól.

Polsterüberzug *m.* prevláka blazine.

Polsterabend *m.* večér pred poróko, predporóčni večér.

Polsterer *m.* ropotáč, ropotávéc, razbijávéc; razgrájáč, razsájáč. [(i).

Polstergeist *m.* strah, strašilo, pošást polsterhaft ropotáv.

Polsterkammer *f.* shramba za ropotíjo, — za staro šaro, ropotárnica.

polstern ropotáti (-ám, ropóčem), razbijati, tréskati, šundér délati, udelovati, razgrájati, razsájati; *zu* — anfangen zaropotáti, zropotáti.

Polstern *n.* ropót, ropotánje, šundér, razgrájanje.

Polsternuss *f.* ropótéc, klopótéc.

Polstron *m.* ropotúlja, baháč, širokoústnež; mevža, šleva.

Polyandrie *f.* mnogomóštvo.

polychromatisch mnogobárven, polihromatičen.

Polyeder *n.* mnogoplóščnik, poliédér.

polyedrisch mnogoplóskven, mnogoplóščen, mnogostén. [míja.

Polygamie *f.* mnogožénstvo, poligapolyglott mnogojezičen, v več jezíkih.

Polygon *n.* mnogokótnik, poligón.

Polygraph *m.* mnogopiséc.

Polyhistor *m.* mnogoznávec, mnogo- védež. [lip.

Polypp *m.* mnogonóžec, hobótница, popolypetal mnogolist, mnogolistén.

Poly syllabus *n.* mnogozlózница.

Poly syndeton *n.* mnogovézje, polisindetón.

Polytechnicum *n.*, **Polytechnik** *f.* politéhnik, politéhnična šola. [čen.

polytechnisch politéhniški, politéhni-

Polytheismus *m.* mnogobóštvo, češčénje mnogih bogóv, politeizém.

Polytheist *m.* mnogobóžnik, častivéc mnogih bogóv, politeist. [čen.

polytheistisch mnogobóžen, politeisti-

Pomade *f.* mazilo za lasé, pomáda.

Pomeranze *f.* pomaránča, naránča; **Pomeranzen-** pomaránčni, naránčni.

Pomeranzenbaum *m.* pomaránčno drevo (-vésa), pomaránča.

Pomeranzengeist *m.* pomaránčevéc.

Pomeranzenhale *f.* pomaránčna lupína, pomaránčni olúpek.

Pomolog *m.* sadjeréjéc, sadjár, ovočár, pomológ.

Pomologie *f.* sadjeréja, sadjarstvo, ovočarstvo, sadjeznánstvo, pomologija. pomologički sadjarski, ovočarski, sadjeréjski, sadjeznánski, pomológičen.

Pomörium *n.* mestno zazidje, obmestje. pomérj.

Pomp *m.* slovesen izprevod; veličastje, bliščoba, velikolépje, gizda.

pomphaft, pompös veličastén, sijajén, velikolépen, gizdav.

Pönale *n.* kazén (-i), globa.

Ponderabilien *pl.* težnine *pl.*

Pöniten *f.* pokora, kazén (-i).

Pontificale *n.* pontifikále, škofovski obrédnik.

Pontificalien *pl.* škofovska opráva, — obleka. [tvo.

Pontificat *n.* nadsvečeništvo, pápeš-

Ponton *m.* mostovni čoln, pontón.

Pontanier *m.* graditelj mostov, premostitelj, vojaški mostár, pontonír.

Pontaniercorps *n.* graditelji mostov, vojaški mostárji, pontonírji *pl.*

Pony *m.* konjčček, poni.

Popan *m.* strašilo, bavbáv.

Pope *m.* pòp; **Popen** popovski.

populär prostonárodén, lahkoúmévén, poljúden; ljudstvu priljúbljen; (leufelig) priljúden, vljúden, domač, populáren; — werden próstemu národu se prikúpiti, — se priljúbiti.

popularisieren próstemu ljudstvu umévno napravítvi, udomáčiti, popularizirati.

Popularität *f.* v., priljúdnost; udomáčenost, priljúbljenost, populárnost.

Population *f.* prebivástvo, prebivávcí *pl.*; obljúdenost, naséljenost.

Pore *f.* potna lúknjica, znojnica, potnica; prebòj.

porös lúknjičav, lúknjičast, porózn.

Porosität *f.* lúknjičavost, poróznost.

Porphyr *m.* porfir.

Porree *m.* por, lúk.

Portal *n.* umétno izdelana glavna vrata *pl.*, veličastno vhodišče, portál.

Portefeuille *n.* listnica; *fig.* opravilstvo, podròcje; portfélj; **Minister ohne** — ministér brez posébnega podròcja (brez portfélja).

Portemonnaie *n.* mošnja denárnica.

Porteper *n.* čop pri sablji, portepéj.

Porteur *m.* nosèc, nosáč, nositelj.

Portier *m.* vratár, portír.

Portion *f.* kos, del, delež, pórcija.

Porto *n.* poštnína, porto.

Portoernáchtigung *f.* znižba poštnine, znižana poštnína.

portofrei pròst —, brez poštnine.

Portofreiheit *f.* oproščenost —, pròstòst od poštnine.

Porträt, Portrait *n.* (*pl.* Porträte, Portraits) obráz, slika, podòba, portrét.

porträtieren slikati; naslikati, portretirati.

Porträtmaler *m.* obrázar, slikár obrázov, portrétni slikár; =*ei f.* obrázno slikanje, obrázarstvo; =*in f.* obrázarica, slikarica obrázov, portrétna slikarica.

Porzellan *n.* porcelán; **Porzellan-** (**porzellanen**) porcelánast; =*erde f.* porcelánovica; =*gut n.* porcelánovina; =*händler m.* porcelánar; =*niederlage f.* zalóga porcelanovine; =*ware f.* porcelánovina, porcelánasto blagó.

Posamentierer *m.* pasar, trakar, posamentnik.

Posaune *f.* troba, tromba, trobenta; *in die* — blájen zatróbiti, zatrobéntati; *fig.* raznésti, razglásiti, raztróbiti.

posaunen tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

Posaunenbläser *m.* trobéntar, trobèc, trobéntáč.

Posaunenregister *n.* piščáli v orglah s trobéntnim glasom. [trombe.

Posaunenton *m.* trobéntni glas, glas

Pose *f.* (umétniški) ustòp, poza.

Position *f.* lega, položáj, pozicija.

positiv *adv.* postávljen, ustanovljen; pozitivén, stalén, trdén, gotòv; (bejahend) trdilén; =*e Antwort* odlóčen —, dolóčen odgóvor; *adv.* za gotóvo, za trdno.

Positiv *m.* nasébnik, pozitiv.

Positiv *n.* órglice *pl.*

posito *adv.* postávimo, recimo, vze-mímo, denímo da, na primèr.

Positiv *f.* položáj, ustòp, pozitivá; *sich in* — ježen postáviti se, ustòpiti se.

Posse *f.* šala, burka, norčija; (**Theaterstüch**) gluma, burka, komédija; **Possen** reifen (treiben) burke (šale) zbjáti, norce briti (brijem), norčije ugánjati.

Posten *m.* kljubést (-i) nagájanje; einen — špielen nagoditi; nagájati; ponagájati, komú eno naprésti (-prédem), komú eno narediti; zum — nalašé, navkljub.

postenhaft burkast, šaljiv, smešen, zabavljiv, norčav.

Postenmacher, **Postenreißer** *m.* šaljivec, burkež, smešnik, glumač, pavliha, (prijédéc).

Postenreißerei *f.* norčevanje, šale *pl.*, burke *pl.*, norčije *pl.* [igra.

Postenspiel *n.* burka, gluma, smešna

Postenslüde *n.* smešnica, burka. [vén. possessiv svojiln, prilastilén, posesiv-

Postessivpronomen *n.* svojilni zájmék, posesivni zájmék.

Postessor *m.* poséstnik, gospodar.

postessorisch poséstén; — e šlagé poséstna tóžba.

postierlich smešen, šegáv, šaljiv.

Postierlichkeit *f.* smešnost, šaljivost, šegávost.

Post *f.* pošta; (Nachricht) naznanilo, glas, vest (-i), poročilo; (Anschlag) postávek, nastávek, točka; — für — točko za točko, postávek za postávkom; Post- poštni.

Postament *n.* stojálo, podstávek, podnóžje, stalo, postáment.

Postamt *n.* poštni urád, pošta.

Postanweisung *f.* poštna nakáznica.

Postarbeit *f.* nujno delo, delo ki pri-gánja, delo, za katéro se mudí.

Postbeamte *m.* poštni urádnik.

Postbegleitadresse *f.* poštna sprémnica.

Postbote *m.* poštni sél (slá); — pismo-nóšec, pismoňša, pismoňds, listonóša.

Postkutsche *f.* poštna kočija, poštni voz.

Postdirection *f.* poštno ravnáteljstvo.

Posten *m.* mesto (odkázano), stojišče; (Wache) straža; (Wachplatz) stražišče; (Amt) služba, mesto; (Geldbetrag) svota, znesék, postávek, postávek.

Postencommando *n.* postájno poveljstvo.

Postenlauf *m.* poštni tek, — dohód; der — ist offen pošte gredó (brez ovíre); die Tage deš Postenlaufes dnevi vožnje po pošti.

poste restante *adv.* naj na pošti ostáne (počáka), poste restante.

Postexpedition *f.* poštno odpravíteljstvo, poštna odpráva.

Postexpeditor *m.* poštni odpravítelj.

post festum *adv.* po slovésnosti, prepóžno.

postfrei poštníne pród.

Postgebühr *f.* poštna pristojbína.

Postgeld *n.* poštarína, poštnína.

Posthalter *m.* poštar.

Posthaus *n.* poštna hiša, pošta. [rog.

Posthorn *n.* postiljónski (póštarski)

Posthumus *m.* posmrtnik, po očetovi smrti rojéni.

postieren postávití, postírati.

Postille *f.* postila.

Postillon *m.* postiljón, poštni voznik, voznik pošte. [voz.

Postkalesche *f.* poštna kočija, poštni

Postkarte *f.* poštna dopisnica.

Postknecht *m.* poštni hlapéc.

Postkutschje *f.* f. Postkalesche. [rica.

Postmeister *m.* poštar; — in *f.* póšta-

Postnachnahme *f.* poštno povzétje; =assignment *f.* nakáz na poštno povzétje; =sendung *f.* pošiljátév s poštnim povzétjem, povzétna poštna pošiljátév.

Postnummer *f.* tekóča številka, številka postávka.

Posto *n.* stojišče; — lassen stojišče zavzétí (-vzámem), postávití se, ustópiti se; osvojiti si mesto, poséstí (-sédem) mesto.

Postordnung *f.* poštni red.

Postpferd *n.* poštni kónj.

Postporto *n.* poštarína, poštnína.

Postrecepisse *n.* poštna prejémnica, poštnoprejémni list, recepís.

Postreise *f.* potovanje s pošto.

Postrittgeld *n.* poštna jezdnína.

Poststühle *f.* miljni stebér, miljekáz, miljnik.

Postscript *n.* pripisék, dostávek.

Postsendung *f.* poštna pošiljátév.

Postsigel *n.* poštni pečát.

Postsparrasse *f.* poštna hranilnica.

Postsparkarte *f.* poštnohranilni listék.

Poststation *f.* poštna postája, poštna stácija.

Poststraße *f.* vélika —, poštna cesta.

Posttag *m.* poštni dan (dneva).

Posttaxe *f.* poštna taksa.

Postulant *m.* zahtevavec, terjavec.
Postulat *n.* zahteva, terjatev, zahtev, postulat.
Postverbindung *f.* poštna zveza.
Postverkehr *m.* poštni promet, poštno občenje.
Postverwalter *m.* poštni upravitelj, poštni oskrbnik.
Postverwaltung *f.* poštna uprava, poštno upraviteljstvo.
Postwagen *m.* poštni voz.
Postwechsel *m.* poštna izmena, preprega poštnih konj. [ca.
Postwertzeichen *n.* poštna vrednostni-
Postwesen *n.* poštarstvo, poštna stvar, poštna opravila.
Postzahl *f.* zaporédna (tekóča) številka, številka postavka.
Postzug *m.* poštni vlak.
Potentat *m.* mogóčnik, vladár, mogótec, potentát.
Poten *f.* moč (-i), oblást (-i); (arithm.) vzmnóž (-i), poténca; **Poten** *z.* vzmnóžni, poténzeren vzmnóžiti; vzmnóževati, potencirati. [tšv.
Potenzerung *f.* vzmnóžba, vzmnóžitev.
Potpourri *m.* (n.) zmes (-i).
Pottasche *f.* pepelik, lúgasta sol (-i).
Pottaschenfieder *m.* pepelár.
Pottaschenfiederei *f.* pepelárnica.
Pottfisch, **Pottwal** *m.* glaváč.
Pottweide *f.* bela vrba.
 poh! *interi.*; — tausend dète! dète šentaj! dète šembraj! raca na vodi! kosmata kapa! bès te plentaj!
Poularde *f.* (Kapphuhn) skopljena kokóš (-i).
pouffieren pospeševati, podpírati, pomágati; s svojim pokroviteljstvom koga povzdigniti, do uglédnosti povšati.
práambulieren vpeljávati, napeljávati, uvòd igráti.
Práambulium *n.* predígra, uvòd.
Prábende *f.* prebènda, nadárbina.
Prácaution *f.* previdnost, opréznost;
Prácautions- previdnostni; =impfung *f.* previdnostno cépljenje koz.
Prácedens *n.* (pl. Prácedentien) predídóci slučaj, bivši dogódek.
Pracht *f.* krasóta, bliščóba, dika, sijájnost, veličástje, velikolépje; **Pracht-** krasótni, bliščéci, sijájni.

Prachtauszug *m.* sijájni —, veličástni —, krasótni izprevòd.
Prachtausgabe *f.* krasótna izdája, sijájna izdáva, dična opráva knjige.
Prachtexemplar *n.* krasótni izvòd, velelépi eksemplár.
Prachtgebäude *n.* velelépa, zgradba, krasno poslópje, veličástno zidánje.
práchtig krasen, sijájen, bliščéč, dičen, krasóten.
Prachtlicke *f.* krasoljúbje, gizdávost.
prachtliebend krasoljúben, gizdav.
prachtvoll prekrásen, sijájen, velekrásen, bliščóben.
Prachtwerk *n.* prekrásno —, sijájno delo; sijájna knjiga; dični umtvòr.
Prácipitat *n.* usedlina, kalíž.
prácipitieren na dno správití, usedlino naprávití; *fig.* prenágliti; pobiti (-bijem), strmoglavítí.
práctfe točen, natánčen, precízen, dolóčen; (gebrángt) jédnat; *adv.* točno, natánko. [rati.
práctfieren natánko dolóčiti, precízí.
Práctfion *f.* točnost, natánčnost; (Bündigkeit) jédnatost, dolóčnost, precíznost.
prácludieren izkléniti, izkljúčiti.
práclustig zadnji, neprelóžen, neprestópèn, neodloživèn.
Práclustigkeits *f.* západni ròk, neprelóžni ròk.
Prádestination *f.* predodrédba, predodlóčba, vnapredno določilo, predestinácia.
prádestinieren vnapred dolóčiti, napréj naméniti, vnapréj odredítí, predestinirati.
Prádiservitut *f.* zemljíska služnost.
Prádicant *m.* pridígar, propovedník, cerkvéni govórník.
Prádicant *n.* (gramm.) povédèk, predikát; (Titel) pridévèk, naslòv.
prádicativ dopovédèn, dopovédkov, predikativèn.
prádicieren povédati (-vém), prisódití, pridéti (-dénem); *impf.* prisójtati, pridévati.
prádominieren nadvladovati, prevladovati, iméti (imám) premóč (-i); omáh dobítí. [sténca.
Práeristen *f.* predbívávanje, preeksi-

Präfect *m.* predstojnik, načelnik, ravnatelj, prefekt.

Präfer *n.* predpóna, predpónka, sprédnjica.

prägen vtisniti; vtiskovati; (Gelt) kovati; inš Gedächtnis — vtisniti si v spomín (v glavo), zapómniti si.

Präger *m.* novčekóvéc.

Prägnanzdine *f.* kovni stroj, samokòv.

Pragmatik *f.* pragmatika. [Ški.

pragmatisch pragmatičen, pragmati-prägnant jedrovit, pomémbèn, tehovít, pregnántèn.

Prägnanz *f.* jedrovitost, pregnántnost.

Prägung *f.* kov; kovánje.

prahlen báhati se, šópíriti se, šcepíriti se, hváliti (hvalisati) se, ústiti se, širokoustiti, hvastáti, veličiti se.

Prahler *m.* baháč, širokoustnež, hvastáč; =ei *f.* bahanje, bahávost, baháštvo, samohválnost; =in *f.* bahávka, širokoustnica.

prahlerisch baháv, baháški, šópírèn, samohválèn, širokoustèn, hvastáv.

Prahlsaus *m.* i. **Prähler.**

Prahlsucht *f.* bahávost, šópírnost, hvastávost.

prahlsüchtig baháv, šópírèn, hvastáv.

Prairie *f.* trávnata planjava, prerija.

Präjudicat *n.* napréjsnja —, poprédnja sodba, predsódba, prejudikát.

präjudicieren predsódit, napréj sódit, prejudicirati; (nachtheilig sein) biti (sem) na škodo, škódovati.

Präjudiz *n.* predsódek, prenágla sodba; škoda.

praktizieren váditi se, úriti se, vézbatí se, praktícirati; délati, izvrševati.

Praktik *f.* izvrševánje, praktika; vájenost, izúrjenost, praktičnost; die —en zvjáče, splétke *pl.*

praktikabel porábèn, pripravèn.

Praktikant *m.* vájenec, praktikánt.

Praktiker *m.* izkúšenec, veščák, praktik.

praktisch dejánski, izvrševálèn, praktíški; porábèn, izkúšen, praktičèn.

Prälat *m.* prelát.

Prälatur *f.* prelátstvo, prelátúra.

Prälegat *n.* predvolilo.

Präliminare *n.* proračún, račúnski načrt.

Präliminarien *pl.* predhódne dolóžbe, predhódne pogódbé (mirú).

präliminieren proračúniti, preliminirati, vnapréj dolóžiti.

Prall *m.* udár; (Abprall) odbòj, odlèt. **prall** napét, natégnjen.

prallen (an—) bčéiti, bútniti, tréščiti; (ab—) odskóčiti, odletéti, odbíti se.

Prallschuß *m.* odskóčni strel. [ník.

Prallstein *m.* odnašávec, odriváč, vorpräludieren uvòd igráti, predigrávati, preludirati.

Präludium *n.* predigra, uvòdna igra, prelúdi.

Prämiant *m.* obdarjénec, obdarovánec, premijánt.

Prämie *f.* darilo, nagráda, prémija; (Assicuranz—) zavársčina, zavarovalnina.

prämiieren obdariti, obdarovati, nagraditi, premijirati.

Prämierung *f.* obdarovánje, premijiranje.

Prämisse *f.* prednji stavèk, prorèk, premisa.

Prämonstranten *m.* premonstráténec.

prangen bliščáti (-ím) se, lesketáti (-ám, -èčem) se; díčiti se, ponášati se.

Pranger *m.* sramótni stebèr, — odèr, sramotíšče.

Pränotant *m.* predznamovátelj, prenotánt. [tát.

Pränotat *m.* predznamovánec, prenotatíon *f.* predznamovánje, predznámba, prenotácija; Pränotations-

predznámbní, prenotácijski.

pränumerando *adv.* napréj plačévaje.

Pränumerant *m.* predplačník, naročnik, prenumeránt.

Pränumeration *f.* predplačilo, naročba, prenumerácija.

Pränumerationsbetrag *m.* predplačilni znesèk, naročnina, predplačilo.

pränumerieren predpláčati, naročiti se na kaj, prenumerirati.

präoccupieren prehitéti koga pri zasédanju, prej zasésti (-sédem), prej osvójiti.

Präparand *m.* (učiteljski) pripravnik, učiteljski gojénec, preparánd.

Präparandie *f.* (učiteljska) pripravnica, učiteljsíše, preparandija.

Präparat *n.* pripravček, prigrotovček, preparát.

Präparation *f.* priprava, preparacija. pripravieren pripraviti, prigrotoviti, postrojiti; *impf.* pripravljati, pripraviti.

Präponderanz *f.* pretéza, pretéznost.

Präposition *f.* predlož, razmernik, prepozicija; **Präpositional-** predložni, prepozicionáln.

Präpotenz *f.* premóč (-i), prepoténca, prevláda.

Prärogativ *n.* predpravica, prednost.

Präsenz *n.* sedánji čas, sedánjik.

Präsent *n.* dar, darilo, podárek, vezió, prezent.

Präsentant *m.* predlagátelj, predložitelj, prezentánt.

Präsentation *f.* predája, izročitev; (zu einer Stelle) predlož, priporočitev, priporočilo, nasvèt, prezentácija; (eines Wechsels) predóčba; prezentácija.

Präsentationsfrist *f.* rók za predóčbo, prezentacijski rók.

Präsentationsrecht *n.* pravica predlaganja, — nasvètovanja.

Präsentatum *n.* dan vlozbe, čas vložitve, vlozén.

präsentieren predáti, izročiti, vložiti; *impf.* izročeváti, vlágati; navzóčiti; (zu einem Amt) predložiti, nasvètovati, priporočiti; *impf.* predlágati, priporočati; (den Wechsel) predóčiti, predložiti, prezentirati; (das Gevehr) čast izkázati (-kážem), predstaviti oróžje, prezentirati; präsentiert! daj(te) čast! sidi — pokázati se, biti (sem) na pogléd.

Präsentierteller *m.* ponudilni kroznik, predajalni pladenj.

Präsentierungstation *f.* postája navzóčitve, — zglasítve.

Präsenzdienst *m.* dejánska —, prezentna služba.

Präsenzliste *f.* imeník navzóčih, popis prisótnih.

Präsenzstand *m.* prezentni —, dejánski stalež.

Präsenzare *f.* plačilo za navzóčnost, navzóčnina.

Präservativ *n.* branilo, varoválo, obvaroválni lek, branilni pripomóček, preservatív.

Präsident *m.* predsédnik, prvoméstnik, prvosédnik, prezidént.

Präsidentenschaft *f.* predsédništvo, prvosédstvo, predsédstvo.

Präsident- predsédniški, prezidijski. **präsidiere** predsédovati, biti (sem) predsédnik, prezidiráti.

Präsidium *n.* predsédništvo, predsédstvo, prezidij.

prasseln pokljáti, pókati, prasketáti (-ám, praskéčem), škrbetáti.

Prasseln *n.* pokljánje, praskèt, prasketánje.

prassen razkóšno —, nezmérno živéti, potrátno in zapravljivo živéti, trebúhu streči (strežem), trátiti, zapravljati.

Prasser *m.* požrésnik, požerúh, potrátnik, zapravljivéc, raztočnik; —in *f.* požrésnica, požerúhinja, potrátnica, zapravljivka.

präsumentieren napréj si kaj mísliti, sóditi, súmiti, domnévati, presmírati.

Präsuntion *f.* napréjšnja dozdéva, domnéva, domnévek, sumnja, domnévanje.

präsuntiv dozdéven, domnéven, presumtivén.

Prätendent *m.* prisvojevávéc oblásti, prisvajátelj krone, pretendént.

prätendieren svojiti si, prisvajáti si, lastiti se česa, prilásčevati si kaj, kot svoje térjati (zahévati), pretendirati.

Prätension *f.* térjanje, zahtévanje, zahtévék, terjátév, zahtéva; drznost, prevzétnost; ohne — ponížén, skromén.

prätentiös prevzétén, oblástén, drzén. **prätieren** preskóčiti.

Präterition *f.* preskók, pretericija.

Präteritum *n.* pretéklí čas, pretéklost.

Präterel *m.* pretvéza, (prazén) izgóvor.

Prätor *m.* pretor.

Prätur *f.* pretorstvo, pretúra.

Präze *f.* šapa.

prävenieren prehitéti (-ím), prestréči (-stréžem), pretéči.

Prävention *f.* prehitévanje, prehiték, prestréžba, odvrnitev.

präventiv odvráčálen, preventivén.

Präventivmaßregel *f.* odvráčálna (preventivna) narédba.

Praxis *f.* izvršévánje, vaja, praksa, izkúšnja; (Gewohnheit) običáj, náváda.

predigen propovedati, propovedovati, pridigati, pridigovati; (ermahnen) opominjati.

Prediger *m.* propovednik, pridigar; **Prediger-** pridigarski, propovedniški.

Predigt *f.* propoved (-i), pridiga, cerkveni govor; (Straf-) karanje, ukor, posvarilo; jüd. m. eine — halten živo posvariti, pokarati.

Predigtant *n.* pridigarstvo, propovedništvo.

Predigtentwurf *m.* načrt propovedi, osnova pridige.

Predigtsammlung *f.* zbirka propovedi, zbirka cerkvenih govorov (predig).

Predigtstuhl *m.* propovednica, pridiznica, leca.

Preference *f.* preferansa.

Preis *m.* cena, kup; zu welchem — po čem, v kakšen kup, po kateri ceni; der genaueste — najnižja cena, najbóljši (najzadnji) kup; zu billigen — e po ceni, dobér kup; jeſter — trdna — stalna cena; um einen geringeren — bolj po ceni, cenéje, boljſi kup; um jeden — po vsaki ceni, na vsak način, naj velja, kar hoče; um keinen — po nobeni ceni, na noben način, nikakor ne, za vse na svetu ne; den — feſtſetzen zacéniti, ceno postaviti; vom — ablaſſen popuſtiti, odjénjati, prijénjati; den — überſchreiten ceno preſkóčiti; der — ſteigt cena gre kvišku, cena raste; der — iſt geſtiegen cena je poſkočila; der — fällt cena pada, cena se niža; (Belohnung) plačilo, darilo, nagrada; (Lob und Ehre) čaſt in ſlava, čaſt in hvala.

Preisauſgabe *f.* nalóga z razpisanim darilom, razpisana —, nagradna nalóga.

Preisauſſchreibung *f.* razpis darila, razpis nagrade.

Preisbewerber *m.* tekmovávec (tekmenik) za nagrado, natécavec za razpisano darilo.

Preisbewerbung *f.* tekmovanje (pogánjanje) za nagrado, natécanje za razpisano darilo.

Preſcourant *m.* cenik, cenilnik, cenovnik (kupčijski).

Preiſelbeere *f.* brusnica, rdeča borovnica, (močnica, grámzeliſſe).

preiſen ſlaviti, poveliečevati, hváliti in čaſtiti, ſlavo peti (pojem), preſlávljati; glüclich — za srečnega iméti (imám) ob. čislati, blagoróvati.

Preiſen *n.* ſlavitév, hválitév, poveliečevanje, preſlávljanje.

Preiſer *m.* ſlavitelj, hválitelj, poveliečevávec, preſlávjljavec.

Preiſfrage *f.* nagradno vpraſanje, vpraſanje z razpisanim darilom.

preiſgeben prepuſtiti —, izročiti (propádu); izpoſtaviti; *impf.* prepúſčati, izpoſtávljati (opásnemu položáju).

Preiſgebung *f.* prepuſtítév, izročítév (uſódi, pogúbi), izpoſtávljanje v nevárnost.

Preiſliſte *f.* Preiſcourant.

Preiſrichter *m.* ſodnik o razpisanih darilih, razſojevávec o nagradi.

Preiſſchrift *f.* za razpisano darilo tekmajóči ſpis, ſpis za natečaj, tekmajóča razpráva; geſchrönte — obdarjeni ſpis, nagrajéna razpráva. [igra.

Preiſſtück *n.* obdarjena (nagrajéna)

Preiſtarif *m.* cenik, cenovnik.

preiſwürdig (ſeineſ Preiſeſ würdig) cenila vredén; (deſ auſgeſchriebenen Pr. w.) darila (nagrade) vredén.

Preiſwürdigkeit *f.* vrednost; vrednost darila.

Preiſzuerkennung *f.* priſója darila, priſódba nagrade, nagrajénje.

prekär dvoméñ, dvomljiv, negotov, neſtálen.

prellen prekániti, ukániti, preváriti, oſlepáriti, ocigániti, ogoljuſáti; trépati (trepljem *n.* pr. ſtrene, platno, perlo itd.).

Preller *m.* goljuſ, ſlepár; (prallender Schlag) plésk, udárec; (Abprall) odſkóck, odbój; =ei *f.* prevára, goljuſtija, ſlepárstvo; =iu *f.* goljuſtica, ſleparica.

Prellholz *n.* trepalnik.

Prellſchuſſ *m.* odbójni ſtel.

Premier *m.* prvi (miniſter).

Preſbyter *m.* ſtarejšina; cerkveni náčelnik; ſvečenik, duhovnik, prézbiter.

Preſbyterianer *m.* prezbitérijanéc.

Preſbyterium *n.* duhovniški proſtor v cerkvi, prezbitérij.

preffant nužen, neodlózén, preſántén eſ iſt nicht — ni ſile, né mudí se.

prešbar stisljiv, stlačljiv; die Luft ist — zrak se dá (se more) stisniti.

Prešbarkeit *f.* stisljivost, stlačljivost.

Preſſe *f.* stiskálnica, tlačilnica, žema, (preša); Druck — tiskálnica; (Buchdruck) tisk, natis; unter die — geben dati tiskati, dati v natis, dati v tisk; sich unter der — befinden biti (sem) v tisku (v natisu), tiskati se; (Zeitungswesen) novinarstvo, časništvo.

preſſen tiskati, tlačiti, mečkati, žmikati, ožemati (grodzje) téščiti; *pf.* stisniti, ožeti (-žmëm); (hart zu legen) pestiti, priganjati.

Preſſer *m.* stiskávec, tlačitelj.

Preſſefreiheit *f.* tiskóvna svobóda, svobóda tiska; svobódni tisk.

Preſſegericht *n.* tiskóvno sodišče.

Preſſegesetz *n.* tiskóvni zakon.

Preſſegewerbe *n.* tiskárski obrt.

Preſſehefe *f.* (Preſſegerm) ólove drožji *pl.*, ólovne drožice *pl.*, kvas (-ú).

Preſſehefeerzeugung *f.* izdelovánje ólovih drožic.

preſſieren núditi, siliti; es preſſiert sila je, nujno je, mudí se; preſſiert kein iméti (imám) nujna opravila, iméti érez glavo oprávití.

Preſſion *f.* sila, pritisk.

Preſſkufe *f.* kad (-i), krnica.

Preſſmaschine *f.* j. Preſſe.

Preſſprocess *m.* tiskóvna pravda.

Preſſschraube *f.* vreténo, vretenica.

Preſſübertretung *f.* prestópék tiskóvnega zakóna, prekřšek tiskóvne postáve.

Preſswerk *n.* tiskálo, tiskálnica. [ka.

Preſsmuſt *f.* sežéta klobása, stláčen-

Preſszug *n.* tiskálo, tiskálno oródje, tiskálna pripravá.

Preſtige *n.* slepilo, mamilo, slepárstvo; nenavádni ugléd, vpliv.

pretiös dragocén, žlahtén; malenkósto nežén, pretírano nalíšpan.

Pretiöfen *pl.* dragocénosti *pl.*, dragófine *pl.*

Prick *f.* ost (-i), ostén; (Fisch) Petro-myzon piškúr (piskor).

prickeln *tr.* bóckati, zbádati; *intr.* gomezéti, skeléti, ščeméti.

prickelnd gomezljiv, ščemèč; (pifant) rezèk, rezén.

Priester *m.* svečenik, duhovnik, mašnik; der Hohe — véliki duhovnik; Priester — svečeniški, duhovski, duhovniški, mášniški.

Priesteramt *n.* svečeništvo, duhovstvo, duhovska služba, mášništvo.

Priesterhaus *n.* duhovno semenišče, bogoslóvnica.

Priesterherrſchaft *f.* duhovska vlada, vlada duhovščine.

Priesterin *f.* svečenica, duhovnica.

priesterlich duhovski, mášniški, mášnikov, svečeniški.

Priesterorden *m.* duhovni red.

Priesterrock *m.* duhovska óbléka.

Priesterschaft *f.* duhovščina, duhovstvo, duhovništvo, svečeništvo.

Priesterstand *m.* duhovski stan, mášniški stan, duhovstvo.

Priestertum *n.* duhovstvo, duhovništvo, svečeništvo.

Priesterweihe *f.* mášnikovo posvečénje (posvečevánje), posvetitév duhovnikov; die — ertheilen v mášnika posvetiti.

Prima *f.* prvi razrèd, prima.

Primadonna *f.* prva pevká, — pévkinja, primadóna.

Primaner *m.* učénec prvéga razréda, prvošólec, primánec.

Prima Nota *f.* prvi zapisnik, knjiga prvih zapiskov.

primär prvótén, prvi.

Primarius, Primarius *m.* prvi zdravnik, primárij.

Primas *m.* (*pl.* Primaten) prvák med nadškófi, prvostólnik, primas.

Primat *n.* prvástvo med nadškófi, prvostólništvo, primát; (Vorrang überhaupt) prvéntvo.

Primawechsel *m.* prva menica.

Prime *f.* (in der Musik) prvi glas; (beim Sechten) prvi ustóp, prvi udár, prvnica.

Primel *f.* trobéntica, jaglec, jeglič.

primittiv prvótén, začétén, primitívén; preprst.

Primiž *f.* nova maša, primícijska.

Primitiant *m.* novomášnik.

Primogenitur *f.* prvorójenstvo, primogenitúra.

Primzahl *f.* praštevílo, prvótno števílo, prvínsko števílo.

Princip *n.* (*pl.* Principien) princíp; (Urgrund) začétek, izvor; (Grundsaß) načélo, glavno vodilo, pravilo.

Principal *m.* gospodar, predstójník, principál.

Principat *m. n.* predstvo, prvéntstvo, prvášto, principát.

principiell načélen, podstáven, principiélen.

Prinz *m.* knez, princ; kaiserlicher — cesárjevič, cárjevič; fönniglicher — králjevič; fürstlicher — knézevič.

Prinzessin *f.* princésinja; (kaiserliche) cesarična; (fönnigliche) králjéčna, králjévná; (fürstliche) knežna.

Prior *m.* predník, prior, predstójník samostána; Prior- priorski.

Priorat *n.* priorstvo, samostánsko predstójništvo.

Priorin *f.* prédnica, predstójnica samostána.

Priorität *f.* predstvo, prednost, prioritéta.

prioritätisch predstven, prioritétén.

Prioritäts-actie *f.* prednostna —, prioritétna délnica; =*anlehen* *n.* prednostno —, prioritétno posojilo.

Prise *f.* šépeč, vzémek; (erbeutetes Schiff) zajéta —, zaplénjena ladja.

Prisma *n.* prizma.

prismatisch prizmátičén.

Prüfste *f.* (Prüfste, Klatschbrett) pleskáča, plaska, lopáta, tolkáča; (Hölzerne Lagerstätte) pograd, odrinč, ležišče na deskah.

prüfsheln (po vodi) pleskáti, tléskati, brljúzgati.

privat zasében, samosvojén, privátén; (geheim) tajén.

Privatangelegenheit *f.* zasébná stvar (-i), privátna stvar.

Privatbrief *m.* privátno pismo.

Privatdocent *m.* privátní docént.

Private *m.* zasébník; *f.* zasébnica.

Privateigentum *n.* zasébná lastnína, zasébná —, privátna svojína.

Privatier *m.* zasébník.

privatim *adv.* zasébnó, natíhoma, med sebj, za-se.

Privatinteresse *n.* osébná korist (-i).

privatisieren za-se živéti (-im), osebováti, privatizirati.

Privatist *m.* privátní učénec, privatist. **privativ** izključen, nikálén, privatívén.

Privatleben *n.* zasébnó —, privátno —, domáče življénje.

Privatlectüre *f.* zasébnó berilo, privátno čítanje, privátno čtivo.

Privatmann *m.* *f.* Privatier.

Privatperson *f.* *f.* Private.

Privatrecht *n.* zasébnó pravo.

privatrechtlich zasebnopráven, privatnopráven; —er Titel zasebnoprávni naslòv, privatnoprávno imé.

Privatsache *f.* zasébná —, privátna reč (-i).

Privatschuldverschreibung *f.* zasébná zadólžnica, zasébnó dolžno pismo. ¶ ¶

Privatschule *f.* zasébná učilnica, privátna šola.

Privatunterricht *m.* domáči pouk, privátno poučevanje.

Privatvergnügen *n.* privátno veselje, svoja zabáva.

Privatverkehr *m.* zasébnó občevanje.

Privatvermögen *n.* zasébnó —, privátno premoženje, zasébná imovina.

Privatwirtschaft *f.* zasébnó gospodarstvo.

Privatzeugnis *n.* zasébniško izpričeválo, privátna svedóba, privátno potrdilo.

Privatwerk *m.* zasébná svrha.

Privet *n.* stranišče.

Privileg, Privilegium *n.* svobóščina, predpravica, privilégij u. privilégija, povlástica. [ščin.]

Privilegieninhaber *m.* imétník svobóščinah, privilégijska listína.

Privilegienurkunde *f.* listína o svobóščinah, privilégijska listína.

Privilegienverleihung *f.* podelitév privilégija.

privilegieren podeliti svobóščino, povlastiti, privilegirati.

privilegiert s svobóščinami —, s predpravícami obdarjen, povláščen, privilegirán.

pro und contra *adv.* za in zoper, za in proti.

probabel verjetén.

Probabilität *f.* verjetnost.

probat po izkušnjah potfjen, izkušén, dokázan, pripoznáén.

Probe *f.* izkušnja, poskušnja, poskús, izkús, izkúšba; (Beweis) dokaz; (Muster) oglèd; obrázec, vzórèc; auj die — stellen izkúšati; Probe- poskúšni, za poskúšnjo.

Probearbeit *f.* delo na poskúšnjo.

Probeflastung *f.* poskúšna obtežitèv, — obremenitèv, obremenilna poskúšnja. [ogledè.]

Probeflatt *n.* oglèdni list, list na

Probefbogen *m.* pola na oglèd, oglèdna —, poskúšna pola.

Probendruck *m.* tisk na poskúšnjo.

Probefahrt *f.* poskúšna voznja.

probefählig po izkúšnji potrjen, preizkúšen; (v. Wechsel) trdèn, v redu.

Probefahr *n.* poskúšno leto, leto poskúšnje.

Probeflection *f.* poskúšno predávanje.

Probepreis *f.* poskúšna praksa.

Probepredigt *f.* pridiga na poskúšnjo, poskúšna propóved (-i).

Probefchrift *f.* písanje na oglèd, lepopisni poskús.

Probeflüch *n.* obrázec, oglèdek, izvòd na oglèd, poskúšek.

Probeforlesung *f.* j. Probeflection.

probeneise *f.* poskúšna, na poskúšnjo.

Probepzeit *f.* čas poskúšnje, poskúšna doba.

Probier- poskúšni.

probieren izskúšiti, poskúšiti; *impf.* izkúšati, poskúšati, preizkúšati. [vèc.]

Probierer *m.* poskušávèc, preizkuša-

Probierstein *m.* zlatárska óslica, preizkúšni kamen. [blém.]

Problem *n.* vprašanje, zastávèk, **problematisch** negotòv, dvomèn, **problematischèn.**

Procedur *f.* ravnáanje, ravnáva, postópanje, procedúra.

Procent *n.* odstótek, procènt.

Procentsatz *m.* odstótni postavèk.

percentual odstótèn, **percentualèn.**

Process *m.* pravda, spór, právdanje, tožba, prépor; (*chem.*) postópek, procés; den — anhängig machen tožbo začèti (-ènèm), tožbo vzdigniti zoper koga, pognáti (-zènèm) pravdo do sodišèa; — machen na tožbo dejáti (dénèm); — führen právdati se, tožiti se, tožáriti se; durch — verlieren za-

právdati, zatožáriti; durch — erhalten iztóžiti, s tožbo dobiti, izprávdati; furzen — machen ob kratkem odprávití; **Process-** pravdni.

Processacten *pl.* pravdni spisi.

Processführer *m.* pravdar.

Processgegner *m.* pravdni nasprótnik. **processieren** právdati se, tožiti se, tožáriti se.

Procession *f.* obhòd (cerkvèni), izprevdòd, procésija.

Processkosten *pl.* pravdni stroški.

Processordnung *f.* pravdni red, — zakon.

Processsache *f.* pravdna reè (-i), — stvar (-i).

Processschriften *pl.* pravdni spisi.

processüchtig pravdljiv, právdarski; er ist sehr — velik pravdar je; ich bin nicht — ne strežem na tožbo. [nje.]

Processverfahren *n.* pravdno postópa-

Processverhandlung *f.* pravdna razpráva.

Proclamation *f.* pro-, razglás, oklic, razglasilo, proklamácija.

proclamieren proglásiti, razglásiti, oklicati (-klíčem), proklamirati; *impf.* proglášati, oklicevati.

Proclamierung *f.* proglasitèv.

Procura *f.* (Vollmacht) pooblastilo, polnomóèje; uprávljanje.

Procuration *f.* oskrbovanje, uprávljanje, prokurácija.

Procurator *m.* pooblašèènc; oskrbník, uprávitelj, prokurátor.

Procurator *f.* oskrbnístvo, upráviteljstvo, prokuratúra.

procurieren oskrbovati, uprávljati.

Producent *m.* pridelovátelj, izdelovátelj; proizvódnik; (Vorzeiger der Urkunde) pokazávèc; **producent.**

producieren pri-, izdelati, proizvésti (-védem); *impf.* pridelovati, izdelovati, proizvájati; (eine Urkunde) pokazati (-kázem); **producirati**; jich — pokazati se, nastópití; **razkazovati** se, javno kázati se, **producirati** se.

Product *n.* izdèlek, proizvòd; prídèlek, obródèk, sad, sadež, plòd; (Ergebnis) učínek, naslédèk, uspeh; (in der Mathematik) zmnožek, znesèk, **produkt.**

Productenhändler *m.* trgovčec s pridélki.

Production *f.* (von Urproducten) pridelovanje, dobivanje, proizvajanje, proizvodstvo; (von Kunstproducten) izdelovanje, izgotavljanje; (theatr.) predstava, produkcija; **Productions-** proizvodni, proizvajalni.

Productionscapital *n.* glavnica za pridelovanje, denarji za izdelovanje, proizvodna glavnica.

Productionskosten *pl.* stroški pridelovanja, stroški za izdelovanje, proizvodni stroški.

productiu ploden, rodovitén, plodovit, produktívén.

Productivität *f.* plodnost, plodovitost, rodovitnost, produktivnost.

profan neposvečen; posvêten; prostáški.

Profanation *f.* oskrunitév, oskrúmba, onečastba, profanácija. [na.

Profangeschichte *f.* posvétna zgodovina profanieren oskrúiniti, onečastiti, posvêdnjiti, profanirati.

Profess *m.* redóvniška obljúba.

Profession *f.* rokodélstvo, posêl, obrt; was ist er von — s čim se bavi, kaj je njegov posêl? [nist.

Professionist *m.* rokodélec, profesio-

Professor *m.* profésor, učitelj.

Professorencollegium *n.* učiteljski —, profésorski zbdr, zbdr profésorjev.

Professur *f.* profésorstvo, profésorska služba, učiteljska stolica, profesúra.

Profil *n.* stranski načrt, — preréz, prerézni načrt, presék, profil.

Profilplan *m.* értež v prerézu, értež v profilu.

Profit *m.* dobiček, korist (-i).

profitabel dobiček donasajdê, koristén.

profitieren pridobiti, profitirati; *impf.*

dobiček imêti (imám), na dobičku biti

(sem), pridobivati.

Profoß *m.* vojáški jetničar, profós.

Prognose *f.* prednáva; napréjšnje

določilo, napôved (-i), prognóza.

Prognostikon *n.* predznák, napôved-

ba, prorókba; ein — stellen prorokovati; napôvedati.

prognostisch napôvedén, proroková-

lén; predznáčen.

prognostizieren napôvedati (-pôvem); *impf.* napôvedovati, prorokovati, prognosticirati.

Programm *n.* prográm, načélni načrt, értež; (Reihenfolge) sporêd; (Schul—) šolsko poročilo, šolsko izvêstje.

Progression *f.* napredovanje; (arithm.) postopovanje, progresija, postópica.

Progressist *m.* naprednják, progresist.

progressiv *adv.* naprédén, napredová-

lén; progresívén, postópén; *adv.* postópno, progresívno.

prohibieren zabrániti, prepôvedati

(-vém); *impf.* brániti, ovirati, prepovedovati.

prohibittu zabranilén, ovirálén, prepôvedén, prohibitívén.

Prohibitivsystem *n.* zabranilne narêd-

be proti tuji trgovini, prohibitívni systém.

Project *n.* projekt; nasnútek, načrt, osnova; námera, nakána; nasvêt, predlôg.

projectieren zasnovati, načrt narediti, projektirati; snováti, namerávati; **projectiert** po načrtu namerávan, projektiran.

Projectil *n.* izstrélek.

Projection *f.* vzmet, projekcija; **Projections-** vzmetni.

Projectionslehre *f.* vzmetoslôvje, nauk o projekciji.

projiciern vzvrêči (-vřzem), *impf.* vzmetati; projicirati.

Prolegomena *pl.* predgóvor.

Proletariat *n.* siromáštvo, proletariát.

Proletarier *m.* siromák, siromášnik, proletárêc.

Prolog *m.* predgóvor, uvôd, prológ.

Prolongation *f.* podáljšanje, podáljš-

ba, podáljšáva, prolongácija.

Prolongationsgebir *f.* preložnina.

prolongieren podáljšati, odložiti, preložiti, prolongirati.

Promemoria *n.* spomenica, promemória.

Promenade *f.* šetališče, izprehajlišče; izprehôd, napovéada.

promenieren izprehájati se, šetati se, promenirati.

Promesse *f.* promésa.

promissorijsch obêtén, promisorén.

Promotion *f.* povišanje v akadémiško čast, imenovanje za doktorja, promovacija.

promovieren *tr.* povišati v akadémiško čast, imenovati za doktorja, podeliti doktorstvo; *intr.* postáti (-stánem) doktor; promovirati.

prompt *adi.* ročen, hitër; (pünktlich) točen, natánčen; *adv.* urno, ročno, točno, natánko.

Promulgation *f.* razglás, proglás, objáva, promulgácija.

promulgieren razglásiti, oznániti, objaviti, proglásiti; *impf.* proglásati, razglásati, promulgirati.

Pronomen *n.* zaimek, zaimé (-iména), pronómen.

pronominal zaiménski.

pronanciert ostro izrážen, odlóčen, očitén.

Pronunciation *f.* izréka, izgovárjanje, pronuncijácija.

Propädeutik *f.* pripravljálni náuk, uvód, propedévtika.

propädeutisch pripravljálen, propedévtičén.

Propaganda *f.* razšíranje, propagánda; — machen šíriti, razšírjati, ískati privržencev.

Prophet *m.* prorok; (Wahrstager) vedeževávec, prorokovávec.

Propheten- proróski.

Prophetin *f.* prorókinja; (Wahrstagerin) vedeževávka, prorokovávka.

prophetisch proróski, prorokoválen.

prophezeien prorokovati, vedeževati, napovedovati.

Prophezeiung *f.* prorokóvanje, proródba; vedeževánje.

prophylaktisch obvaroválen, odvráčálen, profiláktičen.

Propination *f.* samoprodája, propinácija; **Propinations-** samoprodájni.

Proponent *m.* predlagátelj, proponént.

proponieren predložiti, nasvétovati, predlágati, proponirati.

Proportion *f.* razméra, razmérje; so-

razmérje, propórcija.

proportional razmérén, sorazmérén, proporcijonálen.

Proportionale *f.* sorazmérnica.

Proportionalität *f.* sorazmérnost.

proportioniert razmérén; (ebennmäßig) ravnomérén, somérén, skladomérén; — sein ujémati se.

Proposition *f.* nasvét, predlóg.

Propst *m.* prošt.

Propstei *f.* proštija.

Pröpsling *m.* troskva, troskvéc, troška, tróskalica.

pro rata temporis po razmérju časa. **proratiferen** razdelíti pro rata, razmérno razdelíti.

Prorector *m.* naméstni ravnatelj, prorektor.

Prorogation *f.* odlóg, odgóda.

prorogieren odložiti, odgoditi.

Prosa *f.* proza, nevezana beséda.

Prosaiker *m.* prozáik, pisátelj v nevezani besédi. [ški.

prosaisch nevezan, prozáičén, prozái-

Proscenium *n.* ospredje prozorišča. **proscénij.**

proscribieren izóbčiti, iz-, pregnáti (-zénem), preklicati (-kličem), proskribirati.

Proscribierte *m.* izóbčenéc, izgnánéc, proskribíranéc.

Proscription *f.* izóbčenje, pregnánstvo, proskripcija.

Proscriptionstafel *f.* imeník izóbčenecv, imeník proskribírancev.

Proselijt *m.* izpreobrnjenéc, novovéc; — en machen izpreobráčati, nabírati novih verskih pristásev.

Proseljtenmacher *m.* izpreobráčávec, nabirátelj novovérnikov.

Prosendhym *n.* líčnato staničje, likovina, vlaknovína. [mágaj!

prosi! *interj.* na zdravje! Bog po-

Prosodie *f.* zlogomérje, prozódija.

Prosodik *f.* náuk o zlogomérju, prozódika.

prosodisch zlogomérén, prozódicén.

Prospect *m.* razgléd, pregléd, prospekt.

prosperieren uspévati, cvesti (-tem), ugódno se razvíjati, napredovati, prosperirati.

prostituieren osramotíti, onečástiti.

Prostituierte *f.* blodnica, prostitutka, hotnica.

Prostitution *f.* sramotítév; sramodéjstvo, blodništvo, prostitúcija.

Protection *f.* zaščita, pokroviteljstvo, obramba, protékcijska.

Protector *m.* zaščitnik, pokrovitelj, zavétnik, protéktor.

Protectorat *n.* pokroviteljstvo, zavétništvo, protektorát.

Protectorin *f.* pokroviteljica, zaščitnica, zavétnica.

Protégé *m.* ljúbljenec; zaščičenec.

protégieren štítiti, várovati, brániti, podpírati, pospeševati; potegováti se, pogánjati se za koga.

Protest *m.* ugovóror, odpór, prosvéd, protést; **Protest** protéstni.

Protestant *m.* protestánt, luteránec; *in f.* protestántinja, protestántka, luteránka. [ski.

protestantisch protestántski, luterán-
Protestation *f.* ugovárjanje, prosvédovánje, ugovóror.

protestieren upréti se; ugovárjati, prosvédovati, protestírati.

Protokoll *n.* zapisnik, protokól; *zu* — bringen dejáti (dénem) v zapisnik, vzeti (vzamem) v zapisnik; *zu* — geben dati na zapisnik, povédati (-vém) na zapisnik; — aufnehmen zapisnik sestáviti, — narediti; — führen zapisnik sestávljati, zapisnik písati, zapisovati.

protokollarisch zapisniški; — c Aufnahme zapisovánje v zapisnik, sestávjanje zapisnika.

Protokollführer, Protokollist *m.* zapisnikar, protokolíst.

Protokollführung *f.* zapisovánje, písanje zapisnika.

protokollieren zapisati (-píšem) —, vpísati v zapisnik, zabeléziti, protokolírati; *impf.* zapisovati.

Protokollierung *f.* zapis, protokolíránje, zapisovánje.

Protokollnummer *f.* števílo (vlóžnega) zapisnika.

Protoplasma *n.* tvorívo, pratvorívo, protoplázma.

Prototyp *n.* pralik, prototíp.

Protutel *f.* sovarštvo, sovaríštvo.

Proß *m.* nadútež. [vozá.

Proße *f.* sprednja prema topniškega

proßen kújati se; nadímati se.

proßig kújav; nadút.

Proßwagen *m.* s. Proße.

Provenienz *f.* (Herkunft) proizhájanje, izvir, proizhód; (Ertrag) prihódek, dobiček.

Proverbium *n.* pregóvor, rék.

Proviand *m.* živež, hrana, zalóga živeža, proviánt; **Proviand** živežni, proviántni; =meister *m.* preskrbník živeža; =wesen *n.* preskrbovánje živeža.

Provinz *f.* pokrájina, deželá, provincija; **Provinzial** pokrájinski, deželni.

Provinzial *m.* provincijálni poglavár samostánov, provincijál.

Provinzialhauptstadt *f.* glavno mesto v provinciji, — v pokrájini, deželno glavno mesto.

Provinzialismus *m.* beséda v kaki pokrájini navádna, pokrájinski izraz, provincijalizém.

provinziell pokrájinski, provincijálen.

Provision *f.* (Vorrath) zalóga; živež; (Bejorgungsgeld) opravnína, provizija.

Provisor *m.* upravitelj, uprávnik, provizor. [rédba.

Provisorialverfügung *f.* začásna odprovisorisch začásen, provizóren.

Provisorium *n.* začásna náredba, provizórij.

Provocant *m.* provzročítelj, provzročénik, provokánt.

Provocation *f.* izzívanje, pozív na boj; (Beranlassung) provzročítév, provokácija.

provocieren izzváti (-zóvem), pozváti na boj; *impf.* izzívati, pozívati na boj; *triv.* klicati (klíčem) na korájžo; (heraufbejhwöven) provzročíti.

Provocierung *f.* s. Provocation.

prüde (zimperlich) pretírano nežno-óutén, — sramežljiv; (spröde) nepri-
stópén, (štímán).

Prüderie *f.* páčenje s pretírano nežno-óutnostjo, — sramežljivostjo, — pristópnost.

prüfen izkúšiti, poskúšiti; *impf.* izkúšati, poskúšati; (den Schüler —) izprásati, izpítati; *impf.* izpraševati; (untersuchen) preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati; (einen Vorschlag —) razmotriti predlóg, pretéhtati, preudáriti, premisliti, pretrésti; *impf.* pretehtováti,

preudárjati, pretresováti; geprüft preizkušén, izprašan, izpitan. [véc.

Prüfer *m.* izpraševátelj, preizkuševá-
Prüfung *m.* izpraševánec, preizkuševánec.

Prüfstein *m.* f. Probierstein.

Prüfung *f.* preizkús, preizkúšanje, izkúšnja; (Examen) izkúšnja, izpit, izpraševánje; (Untersuchung) preiskovánje, preiskáva; pretresovánje, pretres, pretehtovánje; presója, pregléd; Prüfungs- izpraševální, izpítní.

Prüfungscandidat *m.* izpítní kandidát, izpraševánec.

Prüfungskommission *f.* izpraševálna komisija.

Prüfungsgegenstand *m.* predmèt izpíta, preizkúsní predmèt.

Prüfungsprotokoll *n.* izpítní zapisnik.

Prüfungsergebnis *n.* uspéh preizkúšnje.

Prüfungsaal *m.* sobána za izkúšnje, izpítna dvorána.

Prüfungstag *m.* dan izkúšnje, izpítní dan (dneva).

Prüfungstare *f.* preizkusnína, izpítnína.

Prüfungsergebnis *n.* preizkúšno izpí-
čeválo, izpítna svedočba.

Prügel *m.* krepél (-i), krepéléc; oséčék, sklesték, oklésčék; (Schlag) udá-
réc; mit —n bewerfen krepelíti.

Prügelei *f.* pretèp, tepèž, pobój.

prügeln tepsti (tepem), býti (bijem), pretèpati, nabijati, kléstíti, tolči, šés-
kati, búnkati, mlátíti; otépsti, pre-
tèpsti, nabíti, pre-, okléstíti, našéškati,
nabúnkati, otólči, namlátíti.

Prügelstrafe *f.* tepénje, šibanje, pre-
tèpanje.

Prügler *m.* pretepávéc, pretepác.

Prunk *m.* sijáj, blesk, blišč, bliščóba,
velikolépje, bliščéčnost; Prunk= bli-
ščéči, bliščóbní, sijájní, bleskovíti.
prunken bliščáti (-ím), blesčáti, les-
ketáti (-ám, leskéčem) se; ponášati se,
prevzetováti.

Prunken *n.* blesčánje; ponášanje, prev-
zetovánje.

Prunker *m.* ljubitelj bleska; prevze-
továvéc, gizdalín.

prunkhaft bliščéč, sijájén, velikolép-
pén, gizdáv; nagizdan.

prunkliebend bleskohlépén, bleskoljú-
bén, gizdáv.

prunklos brez bleska, — blišča, —
sijája, skromén. [vost.

Prunksucht *f.* bleskoželjnost, gizdá-
prunkšúhtig bleskoželjén, gizdáv.

Psalm *m.* psalm.

psalmen psalme peti (pojem), psalme
prepévati.

Psalmist *m.* psalmopévéc, psalmist.

Psalter *m.* (Psalmbuch *n.*) psalmnik,
knjiga psalnov, psalter; (Blätterma-
gen) devetogúb, šestogúbéc, prebirálník.

Pseudo= lažní, krívi, neprávi, pod-
vrženi, slúto- [fóza.

Pseudomorphose *f.* palik, psevdomor-
pseudoným z izmíšljenim (s tújim)
iménom, lažnoiménski, slutvoiménski,
psevdonimén.

Pseudophilosoph *m.* slutvomodrián,
modrián po iménu.

Pseudoprophet *m.* lažnívi —, krívi
prorok.

ps! interi. pst! bst!

Psyche *f.* duša, duh.

Psychiater *m.* zdravnik duhobólnih,
zdravník umobólnosti, psihiátér.

Psychiatrie *f.* nauk o dušnih boléz-
nih, zdravítév duhobólnih, psihiatrija.
psychisch duševén, dušén, psihičen.

Psycholog *m.* dušeslóvéc, psihológ.

Psychologie *f.* dušeslójve, psihológija.
psychologisch dušeslóvén, psihológí-
čen, psihológíski.

Publication *f.* razglasítév, objáva,
razglas, razglasilo, oklic, oznanilo,
publikácija.

publicieren proglásíti, razglásíti, ob-
javíti, oklicáti (-klíčem), oznáníti;
impf. razglásáti, oznánjati, okliceváti.

Publicist *m.* razglasítelj; časnikar,
novínar, publicist.

Publicistik *f.* časnikarstvo, novínar-
stvo, publicístika.

Publicität *f.* očitnost, javnost.

Publicitätsprincip *n.* načélo javnosti,
publicitétní princíp.

Publicum *n.* občinstvo, zbrani svet,
ljudjé *pl.*

publik očit, očitén, javén.

Pud *n.* pud.

Pudding *m.* (engl. Mehlspeise) puding.

Pudel *m.* kodër, kodrast pës (psà); (Fehler) pomóta, pogrëšek.
Pudelmühe *f.* kosmáta kapa, kuéma.
pudeln *tr.* peháti, suváti (sujem); *intr.* pomóta napravíti; (wadeln) opotékati se, gúgati se.
pudelnährig smešen, prismójen.
pudelnass mokër kakor miš.
Puder *m.* moka za lase, pudër.
puderig z moko potrésen, opúdran, napúdran.
pudern s pudrom potrésti, napúdrati; *impf.* s pudrom potrésati, púdrati.
puff! *interj.* lóp! bñh! bñmf! bñf! trësk!
Puff *m.* udár, udárëc, sunëk, sunljaj, dregljaj, bunka.
Puffarmel *m.* širóki rokáv, nabráni rokáv, nabúšek.
puffen suváti (sujem), búnkati, drégati, bútati, lópati, hebáti; nabúnkati, otólci; drégniti, bútniti, lópiti, búkniti, hebniti (hábnem). [háč.
Puffer *m.* odbijálna ploča, hebáč, pu-
Puls *m.* trip, utrip, udár; der — geht žila utriplje, — bije, — tolče.
Pulsader *f.* žila utripálnica, cíplja.
pulsieren tripati (tripljem), utripati, biti (bijem).
Pulsmesser *m.* cipomër, utripomër.
Pulsschlag *m.* utripanje —, bilo žile, bitje žile.
Pulswärmer *m.* zapéstnik žilogrévëc, volnéna zapéstnica.
Pult *m. n.* (pisálni) podstávëc, pult.
Pulver *n.* prah, prašek; (Schieß—) strelni prah, smodník.
Pulverbeutel *m.*, **Pulverbüchse** *f.* prašník, prahóvnica.
Pulverdampf *m.* dim (čad) od strélnega prahú, smodníkov dim.
Pulverexplosion *f.* smodníkov razstrél, — razpòk, eksplozija smodníka.
Pulverfabrik *f.* továrna za smodník, smodníkárna.
Pulverfaß *n.* sod za smodník.
Pulverhorn *n.* rog za smodník, prahóvnica.
pulverig v prah stolčen, zmlet, zdrobljen, prahast.
pulverisieren streti (starem) v prah, zmleti (zméljem), zméti (zmánem).

Pulverkanmer *f.* smodnišënica; smodnišëc.

Pulverkorn *n.* zrno smodníka, zrno strélnega praha.

Pulvermagazin *n.* skladišëc za smodník, smodnišënica, prahárna.

Pulvermühle *f.* stope za smodník.

Pulverthurm *m.* smodnišënica.

Pulvertonne *f. j.* Pulverfaß. [róta.

Pulververschwörung *f.* razstrélna za-

Pumpe *f.* sesáljka, črepálnica, pumpa. **pumpen** črpati, črepati, na sesáljko vleči, púmpati.

pumpern ropotáti (-ám, ropóčem).

Pumpernickel *m.* rženjak, rženi kruh; (Spaßvogel) burkež, šaljivëc, pavlišha.

Pumpwerk *n.* črepálnica, sesáljke *pl.*

Punctation *f.* osnútëk, načrt, domënek, punktácija.

Punkt *m.*, **Punctum** *n.* pika, točka; *dem.* pišëica; (Stich) vbòd, vbòdëc; (Artitel) člen, členëk, točka, odstávëk; (Umstand) reč (-i), stvar (-i); auf dem

— stehen biti (sem) na tem, namerávati, kániti, pripravljen —, naménjen biti; — sechs Uhr natánko ob šestih, točno ob šestih; — für — beantwortet na vsako točko odgovoríti, vse do pišëice védeti (vëm); der höchste — vršëc, vrhánc.

punktieren pike délati; pike naredíti, napíkati, opíkati, punktirati.

pünktlich *adi.* natánčen, točen; *adv.* natánko, za las, točno.

Pünktlichkeit *f.* natánčnost, točnost.

Punkthierchen *n.* (Monas) živa pika, monáda.

punktwise *adv.* točka za točko, stavëk za stavkom, posámič po točkah.

Punsch *m.* punč.

punsch punčeváti, punč piti (pijem).

Punze *f.* púnëc.

punzieren punčevati, punčirati.

Punzierung *f.* punčevánje, punčiranje.

Punzierungsamt *n.* púnëcvní urád.

Pupill *m.* nedoráslí várovanëc; nedolëtna siróta.

Pupillar- sirotínski, pupilárni.

Pupillargelder *pl.* sirotínski denárji *pl.*, pupilárna imovína.

pupillarmäßig sirotínski, pupilárën; — e Sicherheit pupilárna varnost.

Pupillarrechnung *f.* račun o sirotin-skem premoženju.

pupillarischer sirotinskovären, pupilarnovären.

Pupillarsubstitution *f.* postávljanje naslédnika mladolétniku.

Pupillarvermögen *n.* sirotinska imovina, pupilárna imovina.

Pupille *f.* (weibl. Mündel) várovanka, mladolétnica; (im Auge) zenica, púnčica.

Pupillencollegium *n.* várstveno sodišče, nadstójništvo sirót.

Pupillenrath *m.* várstveni svétnik, oskrbník sirót.

Puppe *f.* púnca, púnčka, čéča, lila, mulka; (bei Insecten) zaprédek, mešič. **puppen** s púnčkami igráti (se); sich — zaprédati se.

Puppenmacher *m.* izdelovátelj púnček.

Puppenräuber *m.* (*Calosoma sycophanta*) moškátnik, otimáč. [ča.

Puppenspiel *n.* igra s púnčkami, igrápur čist, samočist, nezméšan; —e Wahrheit gola resnica; —es Gold čisto zlató, suho zlató; —er Reid sama zavíst (-i), gola nevošeljívost.

Purgan; *f.* čistilo, mečilo, čistilni lek.

Purgier — čistilén, mečilén.

purgieren *tr.* čistiti; izčistiti, očistiti; *intr.* čistiti se, dristo iméti (imám), drístati.

Purgiermittel *n.* čistilo, mečilo.

Purgierpille *f.* čistilni osváljek.

Purgierung *f.* izčiščanje, črevočiščenje; eine — borchmen črevo izčistiti, drístati.

Purification *f.* čiščenje, čistitév.

purificieren čistiti; očistiti, izčistiti.

Purismus *m.* trebljenje jezika, čistórnost, purizém.

Purist *m.* trebívec —, čistítelj jezika, puríst.

Puritaner *m.* puritán, puritánc.

Purität *f.* čistost, prečistóta.

Purpur *m.* škrlát, bagér; **Purpur** — bagréni, škrlátni.

purpurbekleidet v škrlátni obléki, s škrlátom ogrénen, v škrlát obléčen.

Purpurdade *f.* škrlátno pregrinjálo, škrlátna prepróga (odéja).

Purpurfarbe *f.* škrlátna barva, bagér.

purpurfarben škrlátast, bagréni.

Purpurfarber *m.* bágrnik.

Purpurmantel *m.* škrlátni plašč.

Purpurmuschel *f.* škrlátnik.

purpurn škrlátén, bagréni.

purpurroth škrlátnoordéč, škrlátast.

Purpurröthe *f.* škrlátna rdečica, bagrenina, škrlatiná.

Purpurschneide *f.* škrlátnik, bagrénska, bagréna skoljka.

Purpurstoff *m.* škrlátovina, bagrovína.

Purzelbaum *m.* kolobénec, kozélc.

purzeln prekúcniti se, prekopicniti se; *impf.* prekuceváti se, prekopicéváti se.

Pustel *f.* mozólj, mozóljček, izpuščáj.

Pustelausschlag *m.* mozóljasti izpahki, prišč; ich habe einen — bekommen izpehnílo se mi je.

puslen húkati (v roko).

Putativehe *f.* domnévni zakon, putatívni zakon.

Pute *f.* pura.

Puter, **Puterhahn** *m.* (Truthahn) purán, purman. [upòr.

Puff *m.* rabúka, halabúka, praska,

Puff *m.* lepotičje, nakit, lišp, okrás, okrásje, kinč.

Puffbocke *f.* našopírjenka, šopírница, lišpanka, gizdávka; (auch von männlichen Personen) gizdalín, našopírjenec, šopírnez.

pußen čistiti, snáziti, čediti, likati, svetliti; očediti, očistiti, osnáziti, izlikati, osvetliti; (schmüden) lišpati, lepotičiti, krásiti, kítiti, záljšati; nalíšpati, olepotičiti, nakítiti, okrásiti, ozáljšati; (die Kerze —) utrñiti, usekniti; *impf.* utrñjati, usekovati; (Bäume —) trébiti, kléstiti; otrébiti, pretrebiti,

okléstiti; *fig.* jmdn. — kárati, zmérjati, oštévati; oštéti (-štejem); (in einer Kritik) šibati, bícati, podájati (koga).

Pußer *m.* čistívéc, snažitelj, trebéc, trebívéc; (Berweisz) ukòr, káranje, graja.

Pußerde *f.* loščilna prst (-i), drgální pésék.

Pußerin *f.* snažiteljica.

Puffhandel *m.* trgovína z lepotičjem.

Puffhändler *m.* lepotinar, trgovéc z lepotičjem; =in *f.* lepotinarica, trgovka z lepotičjem.

Handlung *f.* prodajalnica lišpnega blaga, lepotinárnica.

Hand *m.* gizdalín, lišpavéc, našopirjenéc.

Handlerin *f.* lepotinárnica. [šipa.

Handpulver *n.* snažilni prašek, loščilna

Hand *f.* gizdávost, šopírnost, lišpavost.

Handlich *gizdáv, šopírén, lišpav.*

Handlich *m.* lepotična —, toalétna mizica.

Handware *f.* lepotína, lepotičje, lišp.

pyramidal, pyramidenförmig piramidast, piramidén, piramidálen.

Pyramide *f.* koničast stebher, piramida.

Pyramidenappel *f.* laška topol (-óli).

Pyrenäen *pl.* Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko pogórje.

Pyrologie *f.* ognjeslóvje.

Pyrometer *m. n.* ognjemér.

Pyrotechnik *f.* umétno ognjárstvo, pirotéhnika.

Pyrotechniker *m.* ognjár, ognjestrójéc.

Pythia *f.* Pitija; vedeževávka.

Q.

Quabbe *f.* podvrátnik, nadér.

quabelig drgečdč, tresdč, drhtdč.

quabeln drgetáti (-ám, drgčcem),

tresti se, zibati (zibljem) se.

quadelhaft majáv, gugav; omahljiv, obotavljiv, vetrast.

quadeln (wadeln) klamotéríti, motovílti, gúgati (gugljem) se, májati se; omahovati, obotavljati se.

Quader *m.* motovilež; omahljivéc, obotavljavéc, vetrenják.

Quadsalber *m.* mazáč, ozdravljúh, vračúh. [štvo.

Quadsalberei *f.* ozdravljúštvo, mazáč-

Quadsalberin *f.* ozdravljúhinja, mazáčka, mazilarica, vračúhinja.

quadsalbern mazáčiti, pečáti se z ozdravljúštvom.

Quader *m. f.* četveroógeln —, rezan —, štirjáški kamen; =mauer *f.* zid iz rézanega kámena.

Quadragesima *f.* prva postna nedélja, pepelníčna nedélja, (korizma).

Quadrant *m.* četrtnik, kvadránt.

Quadrat *n.* kvadrát, štirják; **Quadrat-** kvadrátni, štirjáški.

Quadratfuß *m.* kvadrátni —, štirjáški črevélj.

Quadratklaster *f.* kvadrátni —, štirjáški seženj.

Quadratmeile *f.* kvadrátna —, štirjáška milja.

Quadratmeter *n. m.* kvadrátni metér, štirjáški metér.

Quadratur *f.* kvadratúra.

Quadratwurzel *f.* kvadrátni korén.

Quadratpall *m.* kvadrátni —, štirjáški paléc.

Quatriennium *n.* štiriletje, doba štirih let, štiri leta.

quadrieren kvadirirati, vzmnožiti na drugo poténcó; (eine Fläche) osnovati na štiri ogle, osnovati na lik kvadráta (štirjáka); daš quadríert nícht to se ne prilikúje, to se ne priléga.

quadrilinguis četverojezičen.

Quadrille *f.* četvérka, kadrilja.

quadrupel četvérén.

Quadrupellianer *f.* četverozvezje, zveza med štirimi, zveza četveríce.

Quadruplum *n.* četverina.

Quai *m.* nabréžje, obrežina.

quak! *interi.* kvák!

quaken regljáti, kvákati, regetáti (regčcem), krekétáti.

Quaken *n.* regljanje, kvakanje.

quaken bévskati, ljáti, kvékati.

Quaker *m.* bévskavéc (lisják); (Zit-terer) kveker (-rja), trepetáč.

Qual *f.* muka, bolečina, trpljenje; (b. Gemüthes) bridkóst, težava, bolést (-i).

qualen mučiti, trpinčiti, trápiti, cvélti, treti (tarem), pestíti, stiskati.

Quäler *m.* mučitelj, zatíravéc, zatíratelj, trapívéc.

Quälerei *f.* mučenje, trpinčenje, trápjenje, zatíranje.

Quälerin *f.* mučiteljica, zatíravka.

Quälgeist *m.* nadlegovávéc, mučitelj.

Qualification *f.* sposóbnost, usposóbljenost, usposóblo; prikládnost; kvalifikácia.

Qualificationsausweis *m.* izpričevalo sposobnosti, izkaz prikladnosti.

Qualificationscertificat *n.* potrdilnica o sposobnosti.

Qualifikationstabelle *f.* razpreglednica sposobnosti, razkaz porabnosti, kvalifikacijska tabela.

qualificieren sposobnost presoditi; ališ etvas — spoznati, določiti za kaj; usposobiti, kvalificirati; sich — usposobiti se, sposoben biti (sem).

qualificiert pripráven, prikláden, sposoben, usposobljen, uporáben.

Qualität *f.* káknost, kakóvost; nótranja vrednost, dobróta; vrsta.

qualitativ *adi.* u. *adv.* z ozirom na kakóvost (na nótranjo vrednost), po kakóvosti, kvalitativén.

Quelle *f.* mórski —, osipni klobúk.

Qualm *m.* hlap, gost dim, čad, sopár; omótični —, zatóhli zrak.

qualmen hlapéti, kadíti se, páriti se; z dimom napólniti, zakadíti, zadímiti.

qualmig dimén, zakajén, sopáren, zadímljen.

qualvoll makotpén, mučen.

Quandel *m.* drog v kopi.

Quandelcanal *m.* vrata (pri kopi, ógelnici) *n. pl.*

Quandelraum *m.* srce (pri kopi), votlina sredi ógelne kope.

Quandelstange *f.* prócep.

Quantität *f.* kolikóst; (Menge) množina; (in der Metrif) mera, zlogomérije.

quantitativ *adi.* u. *adv.* z ozirom na kolikóst (na množino), po kolikósti, kvantitativén.

quantitierend časoméren, zlogoméren.

Quantum *n.* količina, množina, veličina, množto; — u. *Quale der Ware* kolikóst in káknost blagá.

Quappe *f.* menék.

Quarantäne *f.* karanténa, kvarantína, prestanišče, osamótba za štirideset dni v zdravstvenih ózirih.

Quark *m.* (Toppfen) skuta, žmiték; (Koth) blato, govno; (Pfundner) šara, ropotíja, reč brez cene, — brez vrednosti, malenkóstna stvar (-i); in jedem — rühren v vsak nič nos vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati.

quarkig skutast, žmitkast, sirnat.

Quarkkäse *m.* skuta, ozémček, sladki sir.

quarren cmériti se, krémžiti se, véčati (-im), kísati se.

Quart *n.* četrt (-i), četrtína, četrtnica, četrtínka; (Format) četvérka.

Quartal *n.* četrtlétje, trije mesece, kvatre *pl.*; Quartal= četrtlétni.

quartaliter *adv.* vsake kvatre, vsako četrtlétje, vsake tri mesece; četrtlétno.

Quartalsrate *f.* četrtlétno odplačilo, kvartálni obrók.

Quartauer *m.* učénec četrttega razréda (leta).

Quartbogen *m.*, =format *n.* četvérka.

Quarte *f.* četrtica; *mus.* četrtá stóp-nja, kvarta; (in der Beschleunig) četrti mahljaj, — udár.

Quartett *n.* četverogláсна skladba, četverospév, kvartét.

Quartier *n.* stan, stanišče, stanoválišče; (Aufenthaltort) bivališče, prebivališče; (Herberge) prenočišče, ostajališče; — nehmen nastániti se, ostáti (ostánem), prenočiti; im — stéhen stanováti, bivati, nastánjen biti (sem).

Quartierbeitrag *m.* doplačilo k stanovníni, stanovnínski prispevék.

Quartiergeber *m.* stanodajávec, stanodájnik.

Quartiergeld *n.* stanarína, stanovnína.

Quartiermeister *m.* vojáski stanovášník, stanorédnik.

Quartierträger *m.* gospodar stana, stanodájnik. [réd.]

Quartierzinsklasse *f.* stanarínski raz-

Quarz *m.* kremenjá, békasti kremenjá, kremenát. [men.]

Quarz *m.* kremenjá, békasti kremenát. [men.]

Quarz *m.* kremenjá, békasti kremenát. [men.]

Quarzsteinart *f.* kremenína.

quasi *adv.* (gleichjam) takó rekóč, nekakó, dejál bi, kakor da, kót da; napól.

Quasibest *m.* posést (-i) pravice.

Quasigelehrte *m.* učénjak polovičar, napól učénjak.

Quasiususfructus *m.* užiték potróšnih stvari.

Quaste *f.* šop, šop.

Quästion *f.* vprašanje.

quästionieren izpraševáti. [šanje.]

Quästions schreiben *n.* pisméno vpra-

Quästion *m.* kvestor.

Quatember *m.* četrtletje, kvatre *pl.*; Quatember = četrtletni, kvatrní; =fasten *pl.* kvatrní pöst, kvatrní postni dnevi *pl.*; =geld *n.* četrtletnina; =tag *m.* kvatrní dan (dne, dneva).

Quaterne *f.* četvérica, kvatérna.

Quebbe *f.* ozíbi *pl.*, tresóča močvirna tla *n. pl.*

Quecke *f.*, Queckengras *n.* pírnica, pírika, skrada, boréd; Quecken = pírníčni, pírični.

Quecksilber *n.* živo srebró; Quecksilber-žívega srebrá.

Quecksilberauflösung *f.* raztopína žívega srebrá.

quecksilbern živosrebrn, od žívega srebrá. [brá.]

Quecksilbersäule *f.* stebér žívega sre-Queder *m.* (*n.*) obšiv, obróbek; (bei Schuben) ostáva.

Quell *m.*, Quelle *f.* studénec, vreléc, vir, izvír, vreló; dem. studénček, vrelček, izvírék.

quellen *intr.* vreti, izvírati, kipéti, vrvráti, teči (tečem) iz ...; curljáti iz ...; privréti, pritéči; (anschwollen) napiti (-píjem) se, napojíti se, namóčiti se, razbúhniti se, napéti (-pnem) se, zabrékniti, narásti; *impf.* napíjati se, napénjati se, naráščati; *tr.* (schwellen machen) namóčiti, *impf.* namákati.

Quellengebiet *n.* virje.

Quellenland *n.* povirje.

Quellentehre *f.* nauk o izvírih, viroslóvje.

quellenmäßig *adv.* po virih, viroslédén.

quellenreich studénénat, bogát na vrelcih.

Quellenstudium *n.* preiskóvanje zgodovínskíh virov, učénje po virih, proučevánje virov.

Quellgrund *m.* virje, povirje, izviralíše, studénčine *pl.*

Quellnymphe *f.* (po)vódna vila, povódkinja.

Quellsalz *n.* studénčna sol (-i).

Quellsee *m.* studénčno jézero.

Quellwasser *n.* studénčnica, vrelčnica, (vróčnica).

Quendel *m.* máterina dúšica, máterin dúšek, máčešica.

Quendelwolle *f.* dúšična prédénica.

Quentgen, Quentlein *n.* kvintíč, kvinteljc.

quer *adi.* prečén, vpréčén, popréčén, počérézén; *adv.* vprék, navprék, počéréz, popréčno; nakríž, krížem.

Querari *f.* dvorézna sekíra.

Querbalcken *m.* prečni tram, popréčno bruno, prečnik, oséčnik.

Querband *n.* prečna vez (-i).

Querdurchschnitt *m.* popréčni presék, popréčni preréz.

Quere *f.* vpréčina, popréčnost; in die — poprék, počéréz; einem in die — kommen bíti (sem) komu na poti, izkazíti mu, zmetí (zmedem) mu kaj; es geht mir alles der — vse mi gre napak (naróbe); ins Kreuz und in die — vse krížem, vse vprek.

querfeldein *adv.* preko polja; *fig.* brez reda, krížem, vse vprek.

Querslöte *f.* postránska píščál (-i), postránica.

Querforisatz *m.* prečni odrásték, — podáljšék.

Querfrage *f.* postránsko vprašanje.

Quersfurche *f.* popréčna brazda. [ca.]

Quergasse *f.* prečna —, popréčna úli-

Quergraben *m.* popréčni röv, — jarék.

Querholz *n.* popréčni les, prečnik, préčnica; (am der Thür) zásova; (am Schlitten) blázina; (am Flecken) čeljust (-i); (Querhölzchen am Foch) zatíka, zatíka.

Querlage *f.* popréčni položáj, popréčnost, popréčna lega.

Querlaite *f.* prekla.

Querlauf *m.* popréčni tek.

Querleiste *f.* popréčna skoba, — létvica, popréčnica.

Querlinie *f.* prečna črta, préčnica.

Querprofil *n.* popréčni presék, — értež. [zatic.]

Querriegel *m.* zásova, prečni zapáh,

Querrubrik *f.* popréčni razpredél. [ca.]

Quersack *m.* bisága, vreča érezrámní-

Querschlag *m.* prekóp.

Querschnitt *m.* popréčni preréz (pre-rézék), — presék; (am Ende eines Holzstammes) príčelék.

Querspalte *f.* popréčna razpóka.

Querstange *f.* popréčni drog, préčnica; (beim Dachstuhl) škarje *pl.*; (bei den

Wagnern) oplèn; (beim Rebengeländer) streljávèc.

Querstraße *f.* prečna cesta, križempot.

Querstrich *m.* prečna potéza, prečna črta, poprècnica.

Quertal *n.* poprèčna dolína, dolína prečnica, preséka.

querüber *adv.* vprék, poprék.

Querwand *f.* prečna stena, pregrája, prepázek, pregrada.

Querwind *m.* stranski vetër, vetër iz strani; krivèc.

Queische *f.* stiska, tesnoba; sliva.

queischen mečkáti, gnesti (gnetem), mlinèiti, tlačiti, tretí (tarem); zmečkáti, zmlinèiti, stláčiti, streti; stožend — drémšati, drókati; síh den Zinger — prst si priščéniti, — uščéniti. [telj.]

Queischer *m.* mečkávèc, tlačívèc, tlačívèc.

Queischung *f.* mečkanje, mlinčenje; (Queischwunde) zmečkanina, zmlinčenina, otiska, otókljaj.

Queue *n.* (Billard)stod, franž. [sr. Ró] biljárdna pálica; *f.* zadnji vojáski oddelek.

quid vesel, živ, čvrst.

Quidborn *m.* živi studénèc, živa voda.

Quiderz *n.* živa ruda, živo srebro.

Quidmühle *f.* mlin za razločevanje srebrá.

Quidsand *m.* svišč, sviščèc.

Quicken *n.* cvil, cviè, cviljenje.

quicken, quicken cviliti, cvičati (-im); zacviliti, zacvīcati, cīkniti.

Quiescent *m.* upokojénèc, počitnik, umiróvljenèc.

Quiescentgehalt *m.* pokojnina, počitnina.

Quieszenz *f.* počítèk, pokoj.

quiescieren *intr.* počívati, v pokóju živèti; *tr.* v počítèk dejáti (dénem), upokojíti.

Quiescierung *f.* upokojítèv.

quieschen *v.* quiesen.

Quinquagesima *f.* pustna nedélja.

Quinquennialzulage *f.* petlétnica.

Quinquennium *n.* petlétnje, doba petih let, pet let.

Quinta *f.* peti razrèd.

Quintaner *m.* učénèc pétega razrèda.

Quinte *f.* petica; (*mus.*) peta stópnja, kvinta; (in d. Sechsunft) peti mahljaj; die — *n.* zvižáče *pl.*, spletke *pl.*

Quinterne *f.* petéica, kvintérna.

Quintessen; *f.* cvet, jedro, jezgra.

Quintett *n.* peterospév, kvintet, peteroglasno petje.

Quirl *m.* motiè; raztrepálnica, roglja, vreténce, žvrklja.

quirren raztépati (-tépem), raztrépati; *impf.* raztépati (-tépljem), rogljati, trépati (trépljem).

quirrländig vreténèast.

quitt bót (*indecl.*), pròst, oproščèn, rešen; — werden pobóitati se, poravnáti se; (síh entfebigen) iznebiti se, odkrižati se.

Quitte *f.* kútina.

Quittenapfel *m.* kútarin.

Quittenbirne *f.* kútinica. [vèc.]

Quittensaft *m.* sok od kutin, kútinokuttieren (den Empfang beschleunigen) prejèm potrditi, pobóitnico dati (dam); (abanken) službi odpovédati (-vém) se, službo pustíti, — ostáviti, iz stópiti.

Quittierung *f.* potrdba, potrdilo.

Quittung *f.* pobóitni list, pobóitnica.

Quittungsstempel *m.* kolèk za pobóitnico. [sti.]

Quodlibet *n.* zmes (-i), vsakovrstno.

Quote *f.* del, delež, znesèk, kvota.

Quotient *m.* kóliènik, razštévèc, kvocijént.

R.

Rabat *m.* rabat, popúst, popústèk; — geben popustíti, *impf.* popústècati.

Rabatte *f.* oslèc, zaslèc, obšív, obšívèk.

rabattieren *v.* Rabatt geben.

Rabbiner *m.* rabin, rabinèc.

rabbiniſch rabinski.

Rabe *m.* vran, krokar, kavran, gavran;

Raben= vranji, krókarjev, krócarski.

Rabenaas *n.* mrha, mrlina, mrcina, mrhovina.

Rabeneltern *pl.* brezsrèni starši *pl.*, neólóvèški roditelj *pl.*

Rabengefrüchze *n.* kròk, kròkanje, kro-
kòt, krokotánje.

Rabenhaar *n.* črni —, vranji lasje *pl.*

Rabenmutter *f.* brezsrčna —, brez-
dúšna mati (mátère). [vran.

rabenshwart] vranječrni, črn kakor

Rabenvater *m.* brezsrčni —, brez-
dúšni oče (očéta).

rabiat divji, razkáčen.

Rabisch *m.* rováš, roš.

Rabulist *m.* pačitelj zakóna; gobez-
dálo, rabulist.

Rabulistere *f.* pačitèv zakóna; gobez-
danje, jezikkavost, gobezdávost, rabu-
listika.

Rach^s maščeválni, maščevávski, o-
svétni.

Rache *f.* osvéta, maščevánje; — neh-
men maščevati se, mestiti se; zmašče-
vati se, namaščevati se, osvetiti se,
znósiti se nad kom.

Rachedurf *m.* maščeválnost, osveto-
željnost. [angel.

Rachengel *m.* maščeválni —, osvétni

Rachgebánke *m.* misel (-i) na mašče-
vánje.

Rachegericht *n.* maščeválna sodba.

Rachegöttin *f.* boginja maščevávka,
boginja osvète, maščeválna boginja.

Rachelust *f.* maščeválnost, osvetljivost,
pohlépnost po osvèti.

Rachen *tr.* maščevati, mestiti; sich —
maščevati se, mestiti se, znášati se;
zmaščevati se, znósiti se nad kom,
osvetiti se.

Rachen *m.* žrelo, golt, goltánec; (Ab-
grund) prepád, brezno.

Rachenblüthe *pl.* (bot.) zijávke *pl.*

radenformig (bot.) zijálast.

Rächer *m.* maščevávèc, mestitelj, osve-
titelj, osvetnik; =tu *f.* maščevávka,
osvetnica.

radherisch maščeválèn, osvetljiv.

Racheshwert *n.* maščeválni mèč, mèč
osvète.

Rachgier, Rachgierigkeit, Rachsudt *f.*
maščeválnost, osvetljivost, hrepenénje
po osvèti.

radgierig, radstüchtig maščeválèn,
osvetljiv, osvetozéljen.

Raderer *f.* trud, upóra, vbádanje,
ubijanje.

radern sich ubijati se, trúditi se,
vbádati se, upirati se.

Rad *n.* koló (kolésa); kotáč; (Preis)
kolobár; (an der Welle) kolo na vratilu;
(Purzelbaum) kolobénec, kozèc.

Radabweisstein *m.* odriváč, odriválnik.

Radachse *f.* os (-i), podós (-i), pod-
vóz (-i).

Radarm *m.* motoróga.

radbrechen, radbrechen (eine Sprache)
lómiti, hréstati, slabo govoriti.

Radbüchse *f.* pesto, púšica.

Radchen *n.* koléсце, kolce, kólèece.

Rad dampfer *m.* kolésni parnik.

Radhaue *f.* motíka, róvnica, kopáča.

Radeln kolesáriti, s kolésom se vó-
ziti. [se.

radeln sich súkati (sučem) se, tóčiti

Radelführer *m.* kolovódja, glavár,
načelnik, voditelj.

Radem *m.*, Rade *f.* kokolj. [žita.

Radensieb *n.* rešéto za obravnavanje

Räder *m.* reta, rehta; dem. rética.

raderrig kolésast, kolésnat.

radern (einen Verbrecher) s kolésom
treti (trém, tárem); streti; (überfah-
ren) povóziti; *impf.* povázati.

Radewerk *n.* kolésa *pl.*, kolésje.

Radfahrer *m.* kolésar; Radfahrer = ko-
lésarski.

Radfelge *f.* platišče, opláta; (in der
Mühle) lopáte *pl.*, krog.

Radfelgenagel *m.* platišènik.

radförmig kolésast.

Radgeleise *n.* kolovóz, kolovóznik,
kolesnica.

Radhemmung *f.* zavóra.

radical koreniti, radikálèn.

Radical *n.* korenika, radikál.

Radicalcur *f.* temeljita lečba.

Radicaler *m.* radikálèc, razvrátnik.

Radicalismus *m.* radikalizém, razvrát-
ništvo.

radirieren koren potézati; (wurzeln)
korenéti, koreníèiti.

Radier = strgálni.

radieren strgati, strúgati; izstrúgati,
ostgati.

Radiergunmi *n.* strgáljka, radírka.

Radiermesser *n.* strgálni nož.

Radies *m.* redkév.

Radieschen *n.* rédkvica.

Radius *m.* (Strahl) žarek; (Halbmesser) poluměr, radij; (*Radius vector*) črta prevodnica; (Spindel) koželjnica.

Radix *f.* korén, korenina.

Radikranz *m.* kolésni obód, platíšče.

Radmacher *m.* kolár, kolésar.

Radmantel *m.* široki plašč, kolobár.

Radnagel *m.* zákolék, zákolič, zaosník, luněk, (pešelj, zamózka).

Radreif *m.* j. Radshiene.

Radreifzieher *m.* kováška lisica.

Radshiene *f.* šina, kolésni obróč.

Radshuh *m.* coklja.

Radpeiche *f.* prečka, špriklja; (bei den Mühlethern) motoróga.

Radperre *f.* zavóra, závor, zavórnica, (zavérnica). [mija.]

Radspur *f.* kolovóz, kolesnica, kolo-

Radstod *m.* točišče.

Radstockpeiche *f.* opóra.

Radwelle *f.* kolésna os (-i), podvóz (-i), vreténo, vratilo; (in der Mühle) preslica.

Radzahl *m.* paléc, zobéc.

Raffel *f.* j. Flachsraufe. [zati.]

raffeln smúkatí, grebénati (lan), dráffen grábiti; pográbiti, pobráti (-bérem).

Raffholz *n.* sehljád (-i), lomáča, trebež, dračje, pobirki *pl.*

Raffinade *f.* prečišćenje, čišćenje; =zucker *m.* prečišćeni sladkor.

Raffinement *n.* prebrisanost, prekánjenost, presúkanost, premeténost.

Raffinerie *f.* čistilnica.

Raffineur *m.* čistitelj, prečišćevávéc. raffinieren čistiti; prečistiti, očistiti; *impf.* prečišćati.

raffiniert *fig.* premetèn, zvit, prekánjen, presúkan, presné.

Raffinierte *m.* premeténéc, prekánjenéc, presúkanéc; *f.* premeténka, prekánjenka.

Raffinertheit *f.* premeténost, prekánjenost, zvitost.

Raffinierung *f.* čišćenje.

Raffzahl *m.* prednji zob, popádnik. ragen moléti, štrléti, strméti, stččati (-ím), kipéti.

Ragemurzel *f.* kúkavéc, cepétéc.

Ragout *n.* meséni primésék v juhi.

Rahe *f.* jádrnica, rajna.

Rahsegel *n.* jadro na rajni, — na jádrnici.

Rahm *m.* smétana, vrhnje, skorlúp.

Rahmen *m.* oklèp, okvír, pròj, obkrájec.

rahmen (Milch) posnéti (-snámem), *impf.* posnémati; ein Bild — dejáti (denem) slika v okvír, okvíriti.

Rahmlöffel *m.*, **Rahmkelle** *f.* posnemálnica, posnémnica, posnemáča.

Rahmsuppe *f.* juha s smétano, smétanova juha.

Raigras *n.* ovsenica, páhavka.

Rain *m.* meja, oméjék, rob; (zwischen Aedern) griva, vzvrátnik.

Rainblüthen *n.* marjética. [se.]

rainen mejiti, mejičiti, držati (-ím)

Rainfaru *m.* vratíč.

Rainstein *m.* mejník.

Rainweide *f.* (*Ligustrum vulgare* = Siguster, gemeiner Gartriegel) kostenika, kostika, psika, psikovina, pasji les.

Raison *f.* razúm, pamet (-i), razúmnost. [stójén.]

raisonnabel pámetèn, pravíčen; do-

Raisonnement *n.* umovánje, razsoje-

vánje; modrovánje.

raisonnieren umovati; razsójati, razkládati, besedovati, besedičiti; zabávljati; modrovati.

Rait = račúnski.

raiten j. rečnen.

Raja *m.* inovérni turški podlóznic.

Rakete *f.* rakéta; **Raketen** rakétni.

Raketenmacher *m.* rakétar.

Ralle *f.* mlakóš, koséc.

Ramm, **Rammbock** *m.* ovén.

Rammblod *m.*, **Ramme** *f.* zabijáč, ovén.

rammeln *tr.* kole zabijati; *intr.* góniti se, pójati se; j. brunsten.

Rammelreit *f.* gonja, pójanje; j. Brunst.

rammen kole zabijati.

Rammkloß *m.* j. Rammblod.

Rampe *f.* klančina.

Rand *m.* kráj, rob; (d. Aeders) obméjék, obmèt; obrónék; (e. Gefäßes) rob, obróbék; (Sut—) okrájék, prikrájék,

krájevci *pl.*; **Rand** krajni, skrajni, obkrajni, mejni, obróbní, oklépni.

Randaugenfalter *m.* okrájčnik.

Randbemerkung *f.* obkrajna opázka, obkrajni pristávék.

ränderu róbíti; obróbíti, zaróbíti; *impf.* obróbljati, zarobljevati.

Randgebirge *n.* obkrajno —, oklépno goróvje.

Randlosse *f.* f. Randbemerkung.

Randschicht *f.* krajna vrsta, krajna plast (-i).

Randschrift *f.* napis na (po) robu, poróbní napis.

Raust *m.* kraj, krajec, rob.

Rang *m.* (Ordnung) red, vrsta; ein Staat ersten — es držáva prvéga reda; (Charge, Charakter) čin; (Würde) dostojánstvo; (Grad) časna stopnja, dostojánstvo; (Vorrang) prvéstvo, prednost, prvo mesto; ein Mann von — mož imenitnega stanú; den — ablaufen koga pretéči, prehitéti od. prekositi.

Rangbestimmung *f.* dolóčba dostojánstva, dolóčba časne stopnje, ustanovitév čina.

Ränge *m.* (ne)porédnež, razposajéneč. rangieren po činu urediti, v red déjati (dénem), razvrstiti, porazvrstiti; *impf.* uréjati, v red dévati, urejevati, razvrščati; sich untereinander — vrstiti se, créditi se.

Rangliste *f.* činóvni imenik.

Rangordnung *f.* činóvni red; dostojánstveni red.

Rangklasse *f.* činóvni razrèd.

Rangfrei *m.* prepír zastrán prednosti v časti od. v dostojánstvu, prepír za predstvo od. prvéstvo.

Rangstufe *f.* časna stopnja, stopnja dostojánstva.

Rangstufe *f.* pohlep po dostojánstvu, častizéljnost.

rangstüchtig dostojánstva željen, — pohlepén, častizéljen.

rank viték, tenék, šibék, šviglast.

Ranke *f.* vitica, opónèc, ročica, ovijáča.

Ränke *pl.* spletke *pl.*, zvijáče *pl.*, kovárstvo, læst (-i); — schmeiden zvijáče plesti (pletém), spletke délati.

ranken sich viti (vijem) se, ovijati se, oprijémati se, oplétati se, popénjati se, pláziti se.

Rankenfüße *pl.* vitičaste noge *pl.*

Rankenfüßler *m.* vitičnják.

Rankengewächs *n.* ovijávka, ovijáča.

Ränkeschmied *m.* spletkar, kovár, zvijáčnik.

ränkesüchtig, ränkevoll kovárén, zvijáški, presúkan, poln zvijáč in spleték, zvit kakor grča.

Ranunkel *f.* zlatica.

Ranzen *m.* narámnik, torba, (knür). ranzen *intr.* góniti se, pójati se; podíti se, skákati (skačem); *tr.* razrivati, razkopávati; sich — izvirati se, lécati se.

ranzig žarék, žarkov, žaltav; — er Geschmaak žaltavost; — werden zólknuti.

Rappe *m.* vrsta njuhátnega tobáka.

rapid nagél, derèc, rapíden.

Rapier *n.* borilni mèč, rapír.

Rappe *m.* vranèc, vrani kónj, murèc;

f. (Krankheit der Pferde) mahóvnica.

Rappel *m.* vrtoglávica, vrtoglávost; *f.* klopótèc, klepétèc.

rappelig vrtogláv, vrtoglávén.

Rappelkopf *m.* vrtoglávèc.

rappelköpfig vrtogláv; (vom Pferde) upórén.

rappeln mèšati se —, vrtéti se komu v glavi; klopotáti (-ám, klopóčem).

Rapport *m.* poročilo, izporočilo, naznanilo, navestilo.

Rapportieren izporočiti, naznaniti, navestiti; *impf.* izporočati, izporočevati, naznanjati.

Raps, Raps *m.* ógrščica, óljnato seme (sémena).

rapsen hlastáti, hápati, šávsati; *pf.* hlástniti, hápniti, šávsniti.

Rapunzel *m.* (Camp. rapunculus) motovílèc, leznjáčič; =salaf *m.* motovílèc, repúšèc.

rar *adv.* redék; *fig.* posébèn, izvrtén.

Rarität *f.* redkost, redka reč (-i), raritéta.

rasch *adv.* hitér, urén, brž, brzén, jadrn; nagél; (feurig) iskér, èil; *adv.* hitro, urno, brž, jádrno, pohitóc.

Rasch *m.* raš, ráševina.

rascheln šumèti, šumljáti, šumotáti, šumotljáti.

Raschheit *f.* hitróst, hitrica, urnost; náglíca, naglost, ročnost.

rasen besnéti, besnovati; (toben) razgrájati, razsájati, udelávati, divjáti, razbijati.

Rajen *m.* ruša, rúšina, dñn; *coll.* drnje, drnina, trznja; — štećen rúšine rézati; (*Flur*) trata, trátina, ledina, zelenina, grivina; (turzhalmigeš Graš) muráva.

Rajenbank *f.* rúšnata klop (-i).
rajend *adi.* besén; (wüthend) stekél; *der* Rajende besnež, besnik; *die* Rajende básnica.

Rajeneisenstein *m.* drnovéc.

Rajenmeister *m.* j. Rajenmeister.

Rajenplatz *m.* trata, loka, drnišče.

Rajenstecher *m.* drnár, drnorézec.

Rajensüch *n.* dñn, rúšina.

Rajenteppich *m.* trátnata prepróga, zeléna trata.

Rajer *m.* besnež, besnik; razsajáč, razgrajáč; =in *f.* básnica, razsajávka.

Rajerei *f.* besnost, besnóča, divjánje, razgrájanje; (wilber Born) togóta, jaróst, steklóst.

rajeren *briti* (brijem); obríti; *fig.* razrúšiti, podréti (-dérem); *impf.* podírati.

Rajierer *m.* brivéc.

Rajiermesser *n.* britév.

rajig drnát, drnovít, rušnat, travnat, tratnat.

Rajspel *f.* strugálo, strugáča, stružnik, lesna pila, rašpa.

rajspeln strúgati, píliiti.

Rajse *f.* pleme (-éna), pasma, pasmína.

Rajsel *f.* ropótéc, klopótéc, klopotúlja, ropotúlja, klepétéc, klepetáča.

rajseeln rozljáti, róštati; (*v.* Wagen) ropotáti (-ám u. ropóčem), drmljáti, drdráti; (*v.* d. Schlißeln) škrabotljáti, rozljáti; (*v.* Waffen) brenketáti (-ám, brenkéčem).

Rajseeln *n.* rozljánje, ropót, brenkét.

Rajst *f.* počíték, počínék, odmór, oddíhljaj, pokoj; ohne — und Ruhe brez mirú in pokója.

Rajstebinder *m.* loncevéz, loncevézec, piskrovéz.

rajsten počívati; počíti (-čijem) se, odpóčiti se, počíniti, oddehniti (-dáh-nem) se; *impf.* odpóčívati.

rajstlos *adi.* neprestán, neumórén, neugnán; *adv.* brez počítka, neumórno, brez postánka, neutrúdoma, brez prenéhljaja.

rajstrieren čítati.

Rajststation *f.* postája, počivališče, odmorišče.

Rajststunde *f.* ura počítka, odmór.

Rajsttag *m.* dan (dneva) počítka, — odmóra.

Rajste *f.* obrók, del, odplačilo.

Rajstwechsel *m.* menica na obróke.
rajstweise *adv.* na obróke, obrókoma, na dele.

Rajstzahlung *f.* plačilo v obrókih, plačilo na obróke.

Rajth *m.* svét; (*Verath* [Schlagung] posvèt, posvétovanje; (*Collegium*) zbdó, svèt, svetovávstvo; (daš Urathen) nasvèt; (*Herjon*) svétnik; — halten posvétovati se s kom; zu — e ziehen za svèt vprášati, *impf.* za svèt vpraševati; mit — und That z besédo in z dejánjem; — geben svétovati; nasvétovati, svèt dati (dam); — schaffen pomóči (-mórem), pomágati.

rathen ugíbatí (-gíbljem), ugánjati, preudárjati, gátati; ugániti; (*Rath* geben) svétovati; svèt dati (dam); (*Rath* schaffen) pomóči (-mórem), pomágati; ich weiß mir nicht zu — ne morem (vem) si pomóči, — pomágati.

Rajther *m.* ugíbávéc, ugánjávéc; j. a. Rajthgeber.

Rajthgeber *m.* svétovávéc, svétnik; =in *f.* svetovávka.

Rajthhaus *n.* mestna hiša, — zbornica.
räthlich j. rathsam.

rathlos brez sveta, brez pomóči; kdor si ne ve ne svétovati, ne pomóči.

Rajths- svetovávski, svétniški.

rathsam kar je (se more) svétovati, koristén, pámetén, dobér; es ist nicht — ni svétovati.

rathsbefürftig sveta potrebén.

Rajthsbefchlufs *m.* sklép sveta, sklép posvetoválnega zbora.

Rajthschlag *m.* svèt; (*Ans* [Schlag] naklép.

rathschlagen posvétovati se, preudárjati; bei sich — preudárjati, premíšljati.

Rajthschläger *m.* j. Rajthgeber.

Rajthscollgium *n.* posvetovální zbdó, svétníštvo.

Rajthsbienער *m.* svétniški sluga.

Räthsel *n.* ugánka, zastávica, zagonétká; ein — auflösen zastávico ugíbatí, — ugánjati; zastávico ugániti, odgonétati; ein — aufgeben ugánko zastáviti, zagonétati.

räthselhaft zagonétěn, ugánki podóběn, kakor ugánka; éuden, nedouměn.

Räthsellöser *m.* ugíbaběc.

räthseln ugánko zastáviti, zagonétati; *impf.* ugánko zastávljati.

Räthsherr *m.* svétník, svetovávěc.

rathsherrlich svétniški.

Rathskammer *f.* svétniška zbornica.

Rathsmittglied *n.* svétník, odbórník.

Rathsperson *f.* svétník.

Rathspersonale *n.* svétniško osěbje.

Rathsprotokoll *n.* zborni —, zbornični zapisnik.

Rathsprotokollist *m.* zbornični zapisnikar, zborni zapisnikar.

Rathssaal *m.* svetoválnica, zbornica.

Rathsecretär *m.* zborni tajnik; (beim Gericht) sodni tajnik.

Rathstzung *f.* zborova seja, svétniška seja.

Rathspruch *m.* razsódba posvetoválnega zbora.

Rathsstelle *f.* svétniško mesto.

Rathstube *f.* s. Rathssaal.

Rathsverammlung *f.* posvetovální —, svétniški zbor.

Rathswahl *f.* volítěv svétnikov, — odbórníkov.

Rathszimmer *n.* s. Rathssaal.

Ratification *f.* pritrđilo, pritrđítěv, pritrđba.

Ratificationsurkunde *f.* pritrđilna listina, pritrđilnica.

ratificieren pri-, potřđiti, odobřiti; *impf.* pri-, potrjevati, odobřavati.

Ration *f.* dnevni odměřek živeža, obrěk.

Rationalismus *m.* racionalizěm, umstvo.

Rationalist *m.* úmstveník, racionalist.

rationell uměn, umóvěn, umstven; racionalěn; (*math.*) razlóžěn.

Ratsche *f.* ropotáča, ropotájlja, raglja, (restálnica, škřgálja); *fig. s.* Plauscherin.

ratschen ropotáčiti, ragljati; (*m. der Stimme bei der Aussprache des „R“* [schwarzen]) pogrkovati; s. plauschen.

Ratte *f.* podgána; Ratten- podgánji.

Rattensalle *f.* past (-i) za podgáne.

Rattensänger *m.* podganolóvěc.

Rattengift *n.* mřšnica.

Rattenkoth *m.* podgánjak.

Rattenschwanz *m.* podgánji rep; (Pferdekrankheit) konjski rep s pičlo žimo.

Raub *m.* rop, razbój, tolovájstvo, grabež; (die Sache) rop, plen; Raubtolovájski, razbójni, róparski.

Raubanfall *m.* razbójni napád.

raubbegierig róparski, grabežljiv.

Raubbeine *pl.* (*zool.*) noge za grabež, grabežnice *pl.*

Raubttene *f.* rópárica, navrátnica, rópnica.

rauben rópati, pleniti, grábiti; urópati, upleniti, ugrábiti; (alles —) porópati, popleniti, pográbiti; (stehlen) krasti (kradem); ukrásti; die Ruhe — mir vzěti (vzámem), ob mir pripraviti.

raubend pleněc, graběc; róparski, tolovájski, grabežljiv.

Räuber *m.* ropar, tolováj, razbójnik, lupež; (See räuber) gusár; Räuber róparski, tolovájski, razbójniški, lupežni.

Räuberbande *f.* razbójniška četa, róparska družál (-i), róparsko krdélo.

Räuberei *f.* rópárstvo, tolovájstvo, razbójstvo, lupeštvo.

Räuberhauptmann *m.* róparski glavár, razbójniški glavár.

Räuberhöhle *f.* róparska —, tolovájška jama, skrivališče razbójníkov.

Räuberin *f.* rópárica, razbójnica.

räuberisch róparski, tolovájski, razbójěn, zgrabljiv, lupežěn. [nje.]

Räuberunwesen *n.* róparsko razgrájja.

Raubfisch *m.* róparska riba, riba rópárica.

Raubfliege *f.* (muha) grabežnica.

Raubgenosse *m.* razbójni —, róparski tovariš.

Raubgier *f.* grabljivost, ropážělnost.

raubgierig grabljiv, ropážěljěn.

Raubgut *n.* rop, plen, ugrabljeno blagó.

Raubkäfer *m.* hrošě grabljivěc.

Raubkrieg *m.* róparska vojska.

Raubmord *m.* razbójni umór, róparski umór.

Raubneft *n.* tolovájsko gnezdo.

Raubchijf *n.* razbójna —, razbójniška —, gusárska ladja.

Raubchijh *m.* tatínski —, divji lovčec, zverokrádec.

Raubfaat *m.* razbójniška (gusárska) držáva.

Raubfucht *f.* grabežljivost; razbójnost. raubfuchtig grabežljiv; der Raubfuchtige grabežljivec.

Raubthier *n.* ropna zver (-i), zgrabljiva zverina.

Raubvogel *m.* ujéda, ropna ptica, ptica róparica.

Raubwild *n.* ropna zverjad (-i).

Raubjug *m.* razbójniški pohod.

Rauch *m.* dim, čad; voß — dimen, dimnat, zakajen.

rauch kosmat, dlakav, dlakast, sršljiv, resat. [nog.]

rauchbeinig kosmatonog, kosmátih rauchen *tr.* kadíti; *intr.* kadíti se, dímiti se; (v. feu) kopíti se, kadíti se; ein wenig —, zu — anfangen pokadíti se.

Rauchen *n.* kaja, kajenje.

Raucher *m.* tobákár, kadívéc.

Raucherer *m.* sušívéc, vodívéc.

raucherig dimen, ukajen, ukajen.

Raucherhammer *f.* sušilnica, dimnica.

rauchern kadíti; pokadíti; (Fleisch)

sušíti, vodíti, kadíti, posušíti, povodíti, prekadíti; *impf.* prekájati; (zu viel —) prevodíti; geräuchertes Fleisch

povojeno —, prekajéno —, suho mesó.

Raucherpfanne *f.* kadílnica, kadílina

pónvica.

Raucherpulver *n.* kadilo, kaja.

Raucherung *f.* kajenje, kaja.

Raucherwerk *n.* kadívo, kadilo.

Raucherwurf *f.* prekajéna klobása.

Rauchfang *m.* dimnik.

Rauchfangkehrer *m.* dimnikar; =ge-

werbe *n.* dimnikarstvo.

rauchfarben dimnat, čadovit; — werden čadéti; očadéti; ein — er Dohs čadež, čadin, diméc; (Ruh) čada, dima.

Rauchfafs *n.* kadílnica, kadílnik.

Rauchfleisch *n.* suho —, povojéno —, prekajéno mesó, vojenína.

Rauchhandel *m.* trgovína s kozuhovíno, — s krznom.

rauchhändig kosmatorok.

rauchig dimen, dimnat, ukajen.

Rauchhammer *f.* dimnica, sušilnica.

Rauchleder *n.* kozuhovína, írhovína, krzno.

Rauchlodj *n.* dimnica, leva.

Rauchmantel *m.* nebó, leséni obód nad ognjíščem.

Rauchopfer *n.* kadílina —, žgalni dar, žgávšéina.

Rauchquarz *m.* čadavéc.

Rauchsaule *f.* dimni stebér.

Rauchschlot *m.* dimovna tuljava.

Rauchschwalbe *f.* domáča lástovica.

Rauchstube *f.* dimnica, dimnjáča.

Rauchtabak *m.* kadílina tobak, žgalni tobák.

Rauchtopas *m.* sájavéc.

Rauchware *f.* kozuhovína, krzno.

Rauchwerk *n.* kadílo; krzno.

Rauchwerker *m.* krznár.

Rauchzimmer *n.* j. Rauchstube.

Rauchjug *m.* dimovód.

Raube *f.* krasta, skorja.

Räude *f.* srab, garje *pl.*, prhljáj.

raudig garjav, krastav, srabljiv, prhljav.

Räudige *m.* gárjavéc, krástavéc; *f.* gárjavka.

Räudigkeit *f.* gárjavost, krástavost, srabljivost.

Raufbold *m.* pretepác, tepéžnik, rván.

Raufdegen *m.* bojni meč; j. Raufbold.

Raufe *f.* smukálnica, držalica; (im Stall) gare *pl.*, jasli *pl.* *f.*

raufen *tr.* púlití, pípati (-am, -pljem), rváti (rujem); izpúlití, popípáti, izrváti; (ein Huhn) skubstí; oskúbstí, opípáti; *intr.* tepstí se, trgáti se, púlití se, mikástítí se; bei den Haaren

— lasáti se.

Rauser *m.* j. Raufbold.

Rauferei *f.*, Raufhandel *m.* tepéž, pretep, tepéžnja, rvánka, puljavica; eine

— anfangen sprijéti (sprímem) se, spópástí (-padem) se.

Raufplatz *m.* pretepíščé.

rauffuchtig tepéžljiv, rvánast.

Raufzange *f.* vélike klešče *pl.*

rauh (runzelig) grbav, grbast, zgrabljen; (nicht glatt) sršljiv, srh, srhek; srhel, hrpav, raskav, grapav, gram-

past; (v. Beschmaß) gorjúp, rezék; (v.

šafs) hripav, kosmàt, ohripèl; (vom Stiel) okòrèn, rod; (v. Winde) ostèr; (v. Klima) ostèr, mžel, neprijètèn, neugòdèn; (roh) siròv, neotesán, zaròb-ljen; okròtèn, okrùtèn; (v. Papier) runjav, resast; (v. d. Zähnen) skomínast; (v. d. Stimme) premòlkèl, zagrljen.

Rauhbank *f.* (Binderhobel) spehálnik.

Rauhbart *m.* kosmàc, kosmatín.

rauhbeinig srhondg, kosmatondg, kosmátih nog.

rauhblättrig srhkolistèn, hrápavolistèn, kosmatolist; die — e Pflanze srhkolistnica.

Rauheits *n.* srež.

Rauhheit *f.* hrápavost, ohriplost; rodòst, okòrnost; ostròst; neuglájenost; siròvost; (Uuebenheit) hrapotína, hrapa.

Rauhfarber *m.* irhar.

Rauhigkeit *f.* j. Rauheit.

Rauhreif *m.* ivje, inje, srež, sren, imèc (ímca).

Rauhweijen *m.* rèsica, resúlja, osínka, kosmatica.

Rauke *f.* navádni svinec.

Raum *m.* prostor, prostránstvo; (leer —) praznina, praznòta, pustòta; (der innere —) notrína, nótranjščina, nótranjost; (am Durchmeßer) presrédje; (Stelle) mesto; — einnehmen zaléti (-léžem), *impf.* zalégati; — geben mesto dati èemu.

räumen (fortschaffen) proč správití, s poti —, izpòd rok správití, posprávití; *impf.* — správljati, posprávljati; das Zimmer — prázniti; izprázniti; *impf.* izpráznjevati; (d. Saß verlassen) popustiti, zapustiti; *impf.* popúšèati, zapúšèati; (das Unreine wegichaffen) trebíti; iztrebíti, potrebíti; (v. Tisch) z mize správití; *impf.* — správljati; das Feld — umekniti (-máknem) se; *impf.* umikati se; die Wohnung — izprázniti stanòvanje, preselíti se; *impf.* selíti se, preseljevati se; einem etwas — komu kaj pustiti; *impf.* — púšèati; aus dem Wege — izpòd nog správití, odprávití, odstrániti.

Räumer *m.* pospravljávec, spravljáč; trebívèc, kídavec; (Werkzeug) trebilo, èistilo.

Raumseile *f.* pila trebívka.

Raumgröße *f.* prostòrna kolièina.

Rauminhalt *m.* prostornína; j. Rörperinhalt.

räumlich prostòren; — e Ausdehnung prostòrna razsèznost.

Räumlichkeit *f.* prostòrnost.

Räumung *f.* trebìljenje; izpráznitev.

raunen šèebljati, šepetáti. [se.

raunjen emèriti se, emèrdati se, kísati

Raupe *f.* gosénica; Raupen- gosénièni, gosénièji.

raupen gosénice obráti (-bérem); *impf.* gosénice obrátati.

Raupenbrut *f.* gosénièje leglo.

raupig gosénièav, gosénièèn.

Rausch *m.* pijánost, vinjenost; einen — haben piján od. vinjen biti (sem); einen — bekommen upijániti se, opiti (-pijem) se; *impf.* opívati se; kleinen — haben v glavi iméti (imám) ga, muho iméti.

Rauschbrand *m.* (der Rinder) šumèèe bule, peréèi ogènj.

rauschen šuméti, šumotáti (-ám, šumóèem), vršèti, hrúšèati (-im), hruméti, šustéti; (v. Schweinen) búkati (-am, -èem) se. [hrušè.

Rauschen *n.* šum, šuménje, vršénje, rauschend šumèè, vršèè, hrumèè, šumèn.

Rauschgold *n.* lošè, (loš).

rauschig piján, vinjen, opít.

rausperrn sich hrkati, hrákati, kašljati; odhrkati se, izhrkati se, odkášljati se.

Rauspern *n.* hrkanje, hrk, hrkavost.

Raute *f.* ruta, rútica; (Würfel) kupa;

(Rhombus) romb.

rautenförmig kupast, rombast.

Rautenmuschel *m.* kúpasta míšica.

Rayon *m.* okoliš, okròžje, obmèstje.

Reaction *f.* reakcija, naspròtno —, odbójno —, vzvrátno delòvanje, od-delòvanje; *fig.* nazadnjáštvo, starokopítnost.

Reactionär *m.* reakcionár, nazadnják, starokopítnež.

reactionär reacionárèn, nazadnjáški, starokopítèn.

reactivieren obnoviti, *impf.* obnávljati; zopet v žìvljenje poklicati (-èem), — ustanoviti, — vpéljati. [ljáva.

Reaktivierung *f.* obnòva, zópetna vpe-

Reagentien *pl.* reagencije, izkušala *pl.*
Reagenzpapier *n.* izkušni ob. izkušalni papir.

reagieren *intr.* oddelovati, odbójno —, vzvratno delovati; odzváti (-zóvem) se; odzivati.

reagierend *vzvratno delujoč.*

real *realén, stvarén; j. tírflích, we-*
sentlích.

Realact *m.* delo zastrán nepremičnega poséstva.

Realbesitz *m.* zemljiško poséstvo.

Realexecution *f.* realna eksekúcija, izvršba v nepremično poséstvo.

Realfeilbietung *f.* zemljiška dražba.

Realgeld *n.* kováni denár.

Realgerichtsharkeit *f.* stvarno sodstvo, realno sodstvo.

Realgrund *m.* stvarni vzrđk.

realisieren *uresničiti, izvésti (-védem).*

Realismus *m.* realizém.

Realität *f.* stvarnost, soštvo; bitnost, bistvovánje; resničnost; (unbewegliches Besitzthum) nepremičnina, poséstvo, zemljišče.

Realitätenbesitzer *m.* poséstnik, zemlják; =in *f.* poséstnica.

Realmethode *f.* stvarna —, realna metoda.

Realschule *f.* realka.

Realschüler *m.* realéc.

Realservitut *f.* zemljiška služnost.

Realsteuer *f.* davék od nepremičnin, realni davék.

Realunion *f.* stvarno edinstvo, edinstvo po vladi. [na.]

Realvermögen *n.* nepremična imóv-

Realwert *m.* stvarna vrednost.

Reambulation *f.* mejni obhđd.

reassumieren *ponovíti; povzéti (-vzá-*
mem); impf. povzémati.

Reassumierung *f.* ponovítév, obnóva.

Rebe *f.* trta, vinska trta, loza, trs; *coll.* trsje; (Rebenzweig) rozga, loza, mladika; wilde — vinika, trta samosévka; (Walдреbe) srobót, srobotina; —n *senten* gróhati, grebeničiti; die — treibt (ohne Frucht) trs se živíči; (macht kleine Beeren) trs se viniči. [vstás.]

Rebell *m.* upórnik, vstájnik, puntar, rebellieren *púntati se, vstájati; spúntati se, upréti se.*

Rebellion *f.* púnt, upór, vstája.

rebellisch *púntarski, vstájén.*

Reben- trsov, trtni, lozov.

rebenartig *trstast, lozast.*

Rebenaugé *n.* okó (očésa), trtni popék; *das* noch schlummernbe — slepež, slepič.

Rebenbeschnidung *f.* rez (-i), rezátév, obrezátév.

Rebenbinder *m.* vezáč; =in *f.* vezávka, vezačica.

Rebenblatt *n.* trsni list, trtno peró (-ésa); *coll.* trsno listje, trtno perje.

Rebengeländer *n.* brajda.

Rebenholz; *n.* trtovina.

Rebenhügel *m.* vinska gorica.

Rebenlaub *n.* trsno listje.

Rebenmesser *n.* vinjak, rezník, vinóraz, noraz, kosír, krivéc.

Rebenpfahl *m.* kól, kolíč.

Rebenpilz, Rebenschimmel *m.* trtna gliva, trtna plesén (-i). [vit.]

rebenreich *vinoródn, trtonósn, trso-*

Rebensaft *m.* trtni sok, trtniščina; *fig.* vinska kápljica.

Rebenschofs *m.* rozga.

Rebenschule *f.* trsnica, trtnica.

Rebenspross *m.* trtna mladika, rozga.

Rebensstecher *m.* (*Rhynchites betuleti*) trtíjón, trtovínéc, zavíjávéc.

Rebensodk *m.* trs, trta, vinska trta.

Rebenzweig *m.* rozga, vítica, reznica.

Rebhuhn *n.* jeréb; (Weibchen) jerebica.

Rebhühnerschnepfe *f.* jerebičasti kljunáč.

Rebland *n.* vinoródna dežela. [(i).]

Reblaus *f.* trtna —, vinógradska ňš

Rebus *m.* rebus.

Recapitulation *f.* ponovítév, kratak posnéték, rekapitulácija.

recapitulieren *ob kratkem ponovíti, posnéti (-snámem); impf.* ponávljati.

Referent *m.* ocenjevátelj, presodnik, recenzént.

Referenzion *f.* océna, presója, recenzija.

Recepisse *n.* poštna prejémnica, poštnoprejémni list.

Rechen *m.* grablje *pl.*, zobáče *pl.*; (in Reichen) grablje *pl.*; rešetka; (Rei-

derrechen) obešalo.
rechen *grábiti; pográbiti; impf.* pograbljevati.

Rechenbohrer *m.* grábeljnik.

Rechenbrett *n.* počteválnica. [ga.
Rechenbuch *n.* račníca, račníska knji-
Rechenfehler *m.* račníski pogrěšek,
pomóta v štetju.

Rechenkunst *f.* račúnstvo, aritmétika.
Rechenhaft *f.* obračún; *fig.* odgóvor;
zu — ziheti na odgóvor poklicati
(—kličem); — ablegen odgóvor dati;
impf. dájati, zagovárjati se. [čilo.

Rechenhaftsberecht *m.* račúnsko poro-
Rechenlist *m.* račúnski črtnik.
Rechentafel *f.* račúnška táblica, rač-
únška deska.

Rechenunterricht *m.* pouk v račúnstvu.
Rechenzahn *m.* zob (pri grabljah).
Recher *m.* grabljáč, grabljíč; =in *f.*
grabljáčica, grabljíca.

rechnen račúniti, račúnati, številiti,
(rájtati); auf etwas — zanésti se —,
impf. zanášati se na kaj; im Kopfe —
račúniti na pamet; unter die Freinde
— med prijátelje šteti; ich rechne mir
zu einer Ehre v čast si štejem.

Rechnen *n.* račúnanje.
Rechner *m.* račúnar, številár; =in *f.*
račúnarica.

Rechnung *f.* račún, številba; — be-
richtigen račún poravnáti; — legen
račún dati (dam), — položiti; *impf.*
račún polágati; laufende — tekóci rač-
ún; belegte — dokázani račún; — en
abgeschlossen račúne skléniti, — završiti;
impf. — završevati; — führen račún
vódti; — halten obračúniti; auf meine
— na moj račún, na moje stroške; in
die — nehmen vštéti (vštéjem); *impf.*
vštévati; — tragen na kaj ozir jemáti
(jemljem), glédati na kaj; vpoštévati;
Rechnungs- račúnski, račúnarski.

Rechnungsbefehl *m.* račúnski sklép.
Rechnungsamt *n.* račúnski urád.
Rechnungsanfall *m.* račúnski nedo-
státek.

Rechnungsart *f.* račúnski načín.
Rechnungsbeamte *m.* račúnski urád-
ník, račúnar.

Rechnungsbeispiel *n.* račúnski zgléd.
Rechnungsbemängelung *f.* očitánje ne-
dostátkov v račúnu.

Rechnungsbeitrag *m.* znesék račúna.
Rechnungsdepartement *n.* Rechnungs-
abtheilung *f.* račúnski oddélek.

Rechnungsberedigung *f.* rešítév račúna.
Rechnungsextract *m.* račúnski izpisék.
Rechnungssach *n.* račúnstvo.

Rechnungsfehler *m.* račúnski pogrěšek.
Rechnungsführer *m.* račúnar, računo-
vódtja, vodítelj račúnov.

Rechnungsführung *f.* račúnovódstvo.
Rechnungshof *m.* račúníšče; der oberste
— vrhóvno račúníšče.

Rechnungsleger *m.* račúnodájnik, po-
lagátelj račúna.

Rechnungslegung *f.* obračún.
Rechnungsmangel *m.* račúnski nedo-
státek, pománkljaj.

rechnungsmäßig račúnski, po račúnu.
Rechnungsposten *m.* račúnski postávék.
Rechnungsraum *m.* račúnski svét; (Ber-
son) račúnski svétník.

Rechnungsrest *m.* račúnski ostánék.
Rechnungsrevident *m.* račúnski pre-
glédník.

Rechnungsrevision *f.* pregléd račúnov.
Rechnungstaxe *f.* račúnovina.
Rechnungsverständige *m.* izvédénec —,
veščák v račúnih.

Rechnungsvortheil *m.* račúnski pri-
krájšék.

Rechnungswesen *n.* račúnstvo.
Rechnungswissenschaft *f.* račúnarstvo.
Rechnungszweig *m.* račúnski oddélek.

recht *adv.* pravi; (echt) pristén, ro-
dén; (gelegen, angemessen) prilézén, pri-
ličén; zu rechter Zeit o pravem času;
adv. práv, ž. B. práv imáš; thue —
delaj po pravici; (sehr) práv, zeló; die
— e Hand desna roka, desnica; — er
Hand na pravi, na pravo, na desni,
na desno; — e Linie ravna črta; es ist
nichts — es ni nič kaj posebnega.

Recht *n.* pravo, pravica; (Subgriff
des Rechtes) pravstvo; zu etwas —
haben pravico do česa iméti (imám);
— auf eine Erbschaft pravica do dedí-
šóine; — des Friedens pravo mirú;
von — s wegen po pravu, právoma;
mit — po pravici; zu — bestehend
pravnoveljavén; was — es ist kar je
práv, kar zakon veláva; — geben po-
trdíti, pritrđiti; *impf.* potrjevati (ko-
mu); das — der Erstgeburt prvorođ-
stvo, prvéntvo. [nica.

Rechte *f.* desna ob. prava roka, des-

Recht *n.* pravokótnik.
rechtkig pravokótn.
rechten prepírati se, pričkáti se, prekárjati se.

rechtfertigen pravičiti; opravičiti, izgovoriti; *impf.* opravičevati, izgovárjati; *sich* — opravičiti se, očistiti se; *impf.* opravičevati se, izgovárjati se; (mit etwas) izpričati se, *impf.* izpričevati se.

Rechtfertigung *f.* opravičba, opravičevanje, izgovor.

Rechtfertigungsgrund *m.* opravičevalni izgovor. [spis.]

Rechtfertigungsdraft *f.* opravičevalni **rechtläubig** pravoverén.

Rechtläubige *m.* pravoveréc, pravoverník; *f.* pravoverka, pravovernica.

Rechtläubigkeit *f.* pravovernost, pravoverstvo.

Rechtshaber *m.* prepravdljivec; svojeglavec.

Rechtshaberei *f.* prepravdljivost.
rechtshaberisch prepravdljiv; svojeglav.
rechtläufig pravopóten.

rechtlidj pravén; (gerichtlich) sodén; (gerecht) pravičen, pošten.

Rechtlidjheit *f.* pravičnost, poštenost.

Rechtliche *f.* pravoljubje, pravice-ljubnost.

rechtlichend pravoljub, pravoljubén, pravice-ljubén.

rechtlinig ravnoórtén.

rechtlos brezprávén; nezakonit.

Rechtlosigkeit *f.* brezprávnost; nezakonitost.

rechtmäßig zakonit; *adv.* práv, po pravici.

Rechtmäßigigkeit *f.* zakonitost.
rechts *adv.* na desno, na pravo; na desni, na pravi.

Rechts- pravni, zakoniti. [(i).
Rechtsangelegenheit *f.* pravna stvar

Rechtsanspruch *m.* pravna zahtéva.
Rechtsanwalt *m.* pravni zastópnik.

Rechtsbehelf *m.* pravni pomóček.
Rechtsbehörde *f.* sodna oblást (-i).

Rechtsbeistand *m.* pravni pomočnik, — zastópnik.

rechtsbeständig zakonit, po zakónih veljávén.

Rechtsschudj *n.* zakónik.

rechtschaffen pošten, pravičen.
Rechtschaffenheit *f.* poštenost, pravičnost, pravost.

Rechtsschreibung *f.* pravopis.
rechtsfeitig pravostrán, pravostránski.

Rechtsfeitigkeit *f.* pravostránost.
rechtsverfahren pravovédén, veščák v pravu.

Rechtserklärung *f.* pravno izrecilo.
Rechtsfall *m.* pravni slučaj.

Rechtsfolge *f.* pravni poslédek, pravna poslédica.

Rechtsforderung *f.* pravna terjátév, pravni zahtévék.

Rechtsfrage *f.* pravno vprašanje.
Rechtsfreund *m.* pravni zastópnik.

Rechtsgang *m.* pravdni tek, tek pravde.
Rechtsgebrauch *m.* pravni običáj.

Rechtsgefühl *n.* pravni čut, pravočútje.
Rechtsgelehrsamkeit *f.* pravoznátnstvo, pravoslóvjje.

rechtsgelehrt učen v pravoznátnstvu, vešč pravu.

Rechtsgelehrte *m.* pravoznátnéc, pravoslóvec.

Rechtsgeschäft *n.* pravno opravilo.
Rechtsgeschichte *f.* zgodovina —, povést pravoznátnstva.

rechtsgiltig pravnoveljavén, veljavén po zakónu.

Rechtsgiltigkeit *f.* pravnoveljavnost.
Rechtsgleichheit *f.* pravna enákost, enákost pred zakónom.

Rechtsgrund *m.* pravni razlóg, pravni vzróg; pravni naslòv.

Rechtsgrundsatz *m.* pravno načélo.
rechtsjuristisch pravnozgodovinski.

Rechtshörer *m.* pravoslóvec, slušátelj prava.

Rechtsinstitut *n.* pravna ustanóva.
Rechtsschnitt *m.* pravdna zvijáča.

Rechtskosten *pl.* pravdni —, sodni stroški *pl.*

Rechtskraft *f.* pravna moč (-i), pravno-krépnost, pravnomóčnost. [móčen.

rechtskräftig pravnokrépén, pravno-
Rechtskunde *f.* pravoznátnstvo.

rechtskundig izvéden v pravu, vešč pravu, pravovédén.

Rechtslehre *f.* pravoslóvjje, právnistvo.

Rechtslehrer *m.* pravoslóvni učitelj, učitelj prava.

Rechtsmittel *n.* pravni lek.

Rechtsnachfolger *m.* pravni naslédnik.

Rechtsobject *n.* pravni predmèt. [stvo.

Rechtspflege *f.* pravosódjje, pravosód-

Rechtspraktikant *m.* sodni —, pravni praktikánt.

Rechtsprechung *f.* pravosódjje; (Ortho-
epie) pravoréčje.

Rechtsprincip *n.* pravno načelo. [(—i).

Rechtsradje *f.* pravda, pravna stvar

Rechtsradju *m.* pravno varstvo.

Rechtssphäre *f.* pravno podróžje,

Rechtssprache *f.* pravoznánski govor.

Rechtsspruch *m.* pravni izrèk, raz-
sódba.

Rechtsstaat *m.* pravna držáva.

Rechtsstand *m.* podsódnost. [sódén.

rechtsständig sodišèu podlózèn, pod-

Rechtsstreit *m.* und Rechtsstreitigkeit *f.*
pravda, pravdni spór.

Rechtstudium *n.* uèénje prava, pravo-
slóvni nk.

Rechtstag *m.* pravdni dan.

Rechtstitel *m.* pravni naslòv, pravno
imé (iména).

Rechtsurkunde *f.* pravno pismo, prav-
na listina.

rechtsverbindlich pravnovézèn, prav-
nozavézèn, pravnoobvézèn.

Rechtsverbindlichkeit *f.* pravna obvéz-
nost, pravna zavéznost.

Rechtsverdringung *f.* izvráčanje prava,
spaèevánje zakóna. [panje.

Rechtsverfahren *n.* pravosóдно postó-

Rechtsverfassung *f.* sodna uravnáva,
sodna urédba.

Rechtsverhältnis *n.* pravno razmérje,
pravna razméra. [va.

Rechtsverhandlung *f.* pravdna razprá-

Rechtsverletzung *f.* žalítév —, rúšenje
práve.

Rechtsvermutung *f.* pravna domnéva.

rechtsverständlich i. rechtsgelchrt.

Rechtsverwahrung *f.*, Rechtsvorbehalt
m. pravni pridržek.

Rechtsvorsicht *f.* pravna pozornost.

Rechtsweg *m.* pravdna pot, pravda.

rechtswidrig nezakonit, krivièen.

Rechtswidrigkeit *f.* nezakonitost, kri-
viènost.

rechtswirksam pravnomóèen, pravno-
veljavén.

Rechtswirkung *f.* pravna moè (—i),
pravna poslédica.

Rechtswissenschaft *f.* pravoznáanstvo,
pravoslóvjje.

rechtswissenschaftlich pravoznánski,
pravoslóvén.

Rechtswohlthat *f.* pravna dobróta.

Rechtsweg *m.* pritóžba na višjo stop-
njo; red sodnih stopenj.

Rechtswustand *m.* pravni stan.

rechtswinkelig pravokótèn.

rechtzeitig *adv.* pravočasén; *adv.* o

pravem času, o pravi dobi, za časa.

Recidiv *n.* povrátek bolézni.

recidiv werden nanóvo —, iznóva
zboléti.

Recipient *m.* recipient, sprejemnik;
(Vorlage) podstávka.

Reciprocität *f.* vzajemnost, napovrat-
nost. [menit.

reciprocisch vzajemén, napovratén, za-

Recitativ *n.* recitativ.

recitieren proèitati, recitirati.

Reck *n.* (Zurnapparat) drog.

Recke *m.* junák, korenják, orják.

Recke *f.* teza, pretezálnica.

reden tézati; iztégniti, raztégniti;

impf. iztegovati, raztegovati, raztézati,

iztézati; sich — lécati se, zlécati se,

pretegovati se; zlékniti se, pretégniti

se; (herausstrecken) molíti; pomolíti;

impf. pomáljati.

Reclamant *m.* ugovórník, pritožník;
opozvátelj.

Reclamation *f.* reklamácija, pritóžba,
ugóvor; opozivanje; Reclamations-
reklamácijski, pritóžni.

Reclamationsfrist *f.* doba za ugovor,
doba za pritóžbo, pritóžni rok.

Reclame *f.* rekláma, javno priporó-
čanje.

reclamieren pritóžiti se; *impf.* pri-

toževati se, ugovárjati; opozvátí (-zò-

vem); *impf.* opozívati, nazáj zahtévati.

Recognition *f.* priznánje.

recognoscieren razgledovati, pozvé-

dati, pozvedovati.

Recognoscierung *f.* razgléd, razglédba,

razgledovánje, pozvédba; Recognosce-

rungs- razglédén.

Recommandation *f.* priporočítév, pri-

poróèba, priporočilo.

Recommandationsgebür *f.* (poštna) priporočnina.

Recommandations schreiben *n.* priporočilno pismo.

recommandieren priporočiti, *impf.* priporočati, priporočevati, rekomandirati. recommandiert priporočèn.

Reconstruction *f.* obnova, prenarédba.

Reconstructionsbau *m.* prezidáva.

reconstruieren obnoviti, prenaréditi.

Reconvalescent *m.* prebolévník, okrevavéc.

Reconvalescenç *f.* okrevanje, prebolévanje, ozdravitév, ozdráva.

Recreation *f.* počitek, odpočitek, okrepčava.

Recreationsgeld *n.* denár za zabavo.

Recrut *m.* vojaški novinec, novák, rekrút.

Recrutenausbegung *f.* nabór novincev. recrutieren vojáke nabírati, nováčiti.

Recrutierung *f.* vojaški nabór, nováčenje.

recrutierungsflüchtig vojaškemu nabóru se odtežajó, kdor se je odtégnil nabóru.

Recrutierungsflüchtige *m.* nabórni begúnec, — ubežnik.

recrutierungspflichtig vojaškemu nabóru podvržen.

Recrutierungsvorschrift *f.* predpis o vojaškem nabóru.

Rectification *f.* popráva, rektifikácija; Rectifications- poprávni.

rectifizieren popráviti, uravnáti (Instrum.); *impf.* poprávljati, uravnovati; izprávití, *impf.* izprávljati; (*chem.*) prečistiti, *impf.* prečistati.

Rector *m.* ravnátelj, rektor.

Rectorat *n.* ravnáteljstvo, réktorstvo.

Recurrent *m.* pritožnik. [jđč.]

recurrent (*math.*) povrátèn, povraču- recurrieren pritóžiti se, pritóžbo vložití, rekurirati; *impf.* pritóževati se.

Recurs *m.* pritóžba, prizív, rekurz.

Recursrecht *n.* pritóžna pravica, pravica prizíva.

Rekursverfahren *n.* rekúrzní —, pritóžní postópék.

Redacteur *m.* uredník, redaktor.

Redaction *f.* uredništvo, redákcia; (Handlung) urejevanje.

Rede *f.* govor, govorica, beséda; (Sprache) jezik; gebundene — vézana beséda; ungebundene — nevézana beséda; — und Antwort odgóvor; (Gerücht) govorica, glas, [pravóč (-i)]; (geistl.) pridiga; (Gespräch) razgóvor, pogóvor, poménék; — stehen odgóvor dati, *impf.* dajáti, odgovárjati; zur — stellen odgóvor térajati; der — nicht wert škoda besedí; ni vredno, da bi se govorilo; Rede- govorni.

Redefigur *f.* govorna podóba, — slika.

Redefreiheit *f.* svobóda govora.

Redefügung *f.* govorna skladba, — zveza.

Redekunst *f.* govorstvo, govornístvo; zgovornost.

Redekünstler *m.* *f.* Redner.

redelustig zgovóren, razgovóren, besedljiv, gostobesedén.

reden govoriti, beséditi, besedovati, kramljáti, méniti se, poménkovati se; (gólcati (-im), marjjevati); (dunmés Zeug) klobasáti, kvásiti, govoričiti; durch die Nase — nosljáti, hohnjáti; ins Gewissen — živo prigovárjati; zu — anfangen izpregovoriti; zu Ende — dogovoriti; in den Wind — bób v steno métati (méčem).

redend govoreč; *fig.* živ; — es Wap-pen samogovoreč grb.

Redensart *f.* reklo, rék, besedilo, fraza; (im nachtheiligen Sinne) beséde, prazne beséde *pl.*

redescheu molčéčen, malobesedén.

Redetheil *m.* del govora; govorni razpol, besédno pleme.

Redeton *m.* govorni priglas.

Redeübung *f.* govórniška vaja, vézbanje v govóru. [skladba.]

Redeverbindung *f.* govorna zveza, —

Redevertrag *m.* predávanje.

Redeweise *f.* način govorjénja; (grammatis.) način, naklón.

Redewendung *f.* zasúk —, obrát v govorjénju, govorni obrát.

Redewerkzeug *m.* govorilo.

Redezimmer *n.* govornilnica.

redigieren urediti, v red dejáti (dénem), prirediti za tisk; *impf.* urejati, urejevati, v red dévati, za tisk prijevati.

redlich pošten, pravičen, vrl.
 Redliche *m.* poštenjak.
 Redlichkeit *f.* poštenost, pravičnost.
 Redner *m.* govornik.
 Rednerbühne *f.* govorniški odér, go-
 vorišče; (in der Kirche) leca, prižnica.
 Rednergabe *f.* govorniški dar.
 Rednerin *f.* govornica.
 rednerisch govorniški, besedniški.
 Rednerkunst *f.* s. Redekunst.
 Rednerstil *m.* govorniški slog.
 Redoute *f.* redúta, maškaráda.
 redselig zgovóren, zgovorljiv, razgo-
 vóren, besedljiv, gostobeseden. [nost.
 Redseligkeit *f.* zgovornost, razgovór-
 reducireren (vermindern) zmanjšati,
 znižati; *impf.* zmanjševati, maliti, zni-
 ževati; (*math.*) zvesti (zvedem), pre-
 vésti; *impf.* zvjajati, prevajati; (in
 Gegenfatz zu resorbieren) debelíti, skr-
 čiti, preračúniti. [nje.
 Reducieren *n.* debeljenje, preračúnja-
 Reduction *f.* zmanjšanje, zmanjšátév,
 znižanje; zvòd, zvjájanje, prevòd, pre-
 vájanje, preračún, redukcia.
 Reduktionstabelle *f.* prevódna razpre-
 delnica, — tabéla.
 Reductionszahl *f.* menitelj.
 reel stvarén, bistven; s. real.
 Refectorium *n.* obednica.
 Referat *n.* poročilo, referat.
 Referent *m.* poročevávec, referent.
 referieren poročati; navestiti, nazná-
 niti; *impf.* naveščati, naznánjati.
 Reff *n.* krošnja; (in der Schifffahrt)
 jádrce, malo jádro.
 reffen jádra speti, *impf.* spénjati.
 Reffträger *m.* krošnjár.
 reflectieren ozirati se na kaj, páziti
 na kaj; ozréti se na kaj, pomisliti kaj;
 (ermögen) premisliti, *impf.* premisljati,
 razmisljati, preudárjati; (*phys.*) od-
 bíti, *impf.* odbijati; (von Lichtstrahlen)
 odsévati; — d odbijálen.
 Reflector *m.* reflektor, odbijálnik, od-
 sévnik.
 Refler *m.* odsév, odsij, refleks; s.
 Abglanz.
 Reflexion *f.* refleksijsa; (*phys.*) odbj,
 odraz, odsév; (Erwägung) premislje-
 vanje, preudárek; Reflexions- odséven.
 Reflexionsebene *f.* odbójna ravnina.

Reflexionslicht *n.* odsévna —, odbita
 svetlóba, odsvit.
 Reflexionsvermögen *n.* premiselnost,
 premisljivost; (*phys.*) odbójnost.
 Reflexionswinkel *m.* odbójni kot, od-
 sévni kot.
 reflexiu povrátén, povračálen, re-
 fleksivén.
 Reform *f.* (Umbildung) preobrázba,
 preosnóva, preustrójsba; (Umänderung)
 prenarédba; (Verbesserung) popráva;
 (— der Kirche) preustrojítév (cerkve).
 Reformation *f.* reformácia, preustro-
 jítév, preosnóva.
 Reformator *m.* preobraževátelj, pre-
 osnovátelj, popravljaváec, prenaréjavéc,
 reformator.
 reformieren preobráziti, preosnovati,
 preustrójiti; *impf.* preobraževati, pre-
 ustrojevati; (umändern) prenaréditi,
 preravnáti; *impf.* prenaréjati; (ver-
 bessern) popráviti, *impf.* popravljati;
 (erneuern) prenoviti, *impf.* prenavljati.
 Reformierte *m.* reformiranéc, refor-
 mat, preobraženec.
 Refosra *m.* refósko (neka vrsta vina).
 Refraction *f.* lám luči, lomítév luči,
 refrakcija.
 Refractor *m.* refráktor, lučelómec.
 Refrain *m.* pripév, pripévék, dopé-
 véc; refrén.
 refustieren odbiti, odklóniti; *impf.*
 odbijati, odklánjati.
 Regal *n.* polica; (in d. Orgel) regal.
 Regale *n.* vladárska —, kronška pra-
 víca, krónšcina.
 Regalfolio *n.* velika pola.
 regalieren obdárati, pogostíti; *impf.*
 obdárjati, pogóšcati.
 regé živ, živáhen, cil, gibčén, gibék,
 skočén; — machén spróžiti, vzbuditi;
 fig. bistér; s. regjam.
 Rege *f.* živóst, živáhnost.
 Regel *f.* pravílo, vodílo, ravnílo; in
 der — po navádi, vóbče, pravíloma,
 navádnó; Regelbetri tristávka, regel-
 detrija.
 Regeler, Regler *m.* ravnávec, ravnác.
 regellos brezpravílen, nepravílen;
 nerédén.
 Regellosigkeit *f.* brezpravílnost, ne-
 pravílnost; nerédnost.

regelmäšig *adi.* pravidlën, redovit, redën, redöven; *adv.* pravidlo, pravidloma.
Regelmäšigkeit *f.* pravidnost, rednost.
 regeln *uređiti*, v red dejäti (dënem), uravnäti; *impf.* urëjati, v red dëvati, uravnävati.

regelrecht *adi.* pravidlën; *adv.* po pravilu, po redu.

Regelung *f.* urëdba, uravnäva.

regelmäšig nepravidlën, protirëdën, neredöven.

Regelmäšigkeit *f.* nepravilnost.

regen *gibati* (-bljem), méziti, mikati; *geniti* (gänem), zméziti; *sich* — gibati se, méziti se, premikati se; *geniti* se; (vom Gefüß) ogläšati se, buditi se; *pf.* ogläsiti se, vzbuditi se.

Regen *m.* dež (dežjä); anhaltender — dežëvje, (prelialice *pl.*); (Staub—) pšavica, pšënje; (Platz—) ploha, naliv; (Strich—) pójavica; der — hat aufgehört prevedrelo je, izvedrilo se je; Regen- dežëvni, dežni.

Regenbach *m.* bujica, hudoúrník, roja.

Regenbogen *m.* mávrica, doga, božji stól, božji lok, (védrna, védrnica); =haut *f.* dóžica, mávrïčna kózica.

Regendach *n.* podstrešek.

regendicht nepremöcën, nepremočljiv, ne prepuščajöc.

Regeneration *f.* preröd, prepörod, prenovitëv.

Regenerator *m.* (*phys.*) regenerátor, obnavljäc, preroditelj.

regenerieren preroditi, prenoviti; *impf.* preräjati, prenavljjati.

regenfrei brezdežen, vedër.

Regengestirn *n.* dežëvnice *pl.*

Regengewölk *n.* j. Regenwolke.

Regengufs *m.* naliv, lijävica.

regenlos j. regenfrei.

[plašë.

Regenmantel *m.* plašë zoper dež, dežni

Regenmesser *m.* dežjemër.

Regenpfeifer *m.* dežëvník.

Regenrinne *f.* žleb, žlot.

Regenschauer *m.* ploha, lijävica.

Regenschirm *m.* dežník, (marëla).

Regenstrom *m.* naliv, hudoúrník, sušëc.

Regent *m.* vladär, vladník, regent; =in *f.* vladarica, regëntinja.

Regentschaft *f.* vladärstvo, vlada.

Regentud *n.* dežni ogrtäc, (rakno).

Regenwasser *n.* dežëvnica; kapnica.

Regenwetter *n.* dežëvno vreme (-ëna), poljja, dežëvje; daš — unter einem Baume abwarten pod drevësom vedriti.

Regenwind *m.* mokrc, mokróš.

Regenwolke *f.* dežëvni oblák, mokri oblák, oblačica.

Regenwurm *m.* glista, dežëvník.

Regenzeit *n.* znämenje dežjä.

Regenzeit *f.* dežëvni čas, dežëvanje.

Regenzone *f.* dežëvni pas.

Regesten *pl.* regësti *pl.*, izpíski —, posnetki iz listin.

Regheit *f.* živöst, gibënost, skočnöst; bistrost.

Regie *f.* upräva, oskrbstvo, oskrbovänje; Regie- uprävni.

Regiekosten *pl.* uprävni stroški *pl.*

regieren vladati, kraljevati, carjevati; gospodovati; (lenken) vöditi, ravnäti; (im Hause) gospodariti; (von Frauen) gospödinjiti.

Regieren *n.* vladanje, vlada.

Regierer *m.* vladník, vladär, gospodovävëc, oblastník.

Regierte *m.* podlözník, podänik.

Regierung *f.* vlada; (Herrschaft eines Fürsten) vladärstvo, vladanje, cesarjevänje, kraljevänje u. j. w.; Regierungsg- vladni, vladärski. [stva.

Regierungsantritt *m.* nastöp vladär-

Regierungsblatt *n.* vladni list.

Regierungserlass *m.* vladni razpis.

regierungsfeindlich protivladën.

Regierungsform *f.* naëin vladanja, oblïka vladärstva.

Regierungskunst *f.* vladöznänstvo.

regierungslos brezvlädën; —er *St-* stand brezvlädje.

Regierungsnachfolger *m.* naslëdník v vladärstvu.

Regierungspartei *f.* vladna stranka.

Regierungsrat *m.* vladni svëtník.

Regierungsrecht *n.* vladärska pravica.

Regierungsvorlage *f.* vladna predlöga.

Regierungszeitung *f.* vladni ësník.

Regime *n.* j. Regiment.

Regiment *n.* polk, regiment; (Regime) vlada, upräva; Regiments- polkövni, regimëntni.

Regimentsarzt *m.* polkövni zdravník.

Regimentsbezirk *m.* polkövni okräj.

Regimentscommandant *m.* polkóvni poveljnik.

Regimentsinhaber *m.* imétel polka, imétnik polka.

Regimentsfdule *f.* polkóvna šola.

Regimentstambour *m.* polkóvni bobnar (tambor).

Regisseur *m.* režiser, prireditelj gledaliških predstav.

Register *n.* vpisnik; kazalo, registër; (Namensverzeichnis) imenik; (in der Druck) registër, izpremen.

Registrator *m.* vpisnikar, registrátor.

Registatur *f.* registratúra.

registrieren vpisati (pišem), zapisati; *impf.* vpisovati.

Reglement *n.* pravilo, red; pravilnik.

reglementsmäßig pravilno, po pravilih.

regnen dežiti, deževati; es regnet dež gre; (tröpfeln) škropiti, kapljati; (fein —) pršéti; (gießen) ulivati se, z nalivom deževati; es gießt dež lije.

regnerisch deževn, pršljiv.

Regrets *m.* zahteva odškodnine, regrets; (Ersatz) povračilo.

regressieren odškodbe pri kom iskati (iščem), odškodnino od koga terjati.

regressiv nazadn, nazadujoč.

regsam živ, gibčen, gibek, obrten; čil, isker; bistër.

Regsamkeit *f.* živost, čilost, gibčnost; bistrost, živdnost.

regulär praviln, redn; redóvn.

Regulativ *n.* pravilnik; pravilo, vodilo.

Regulator *m.* ravnár, uravnóvatelj, regulator.

regulieren urediti, uravnáti, v red dejáti (denem); *impf.* uréjati, uravnávati, v red dévati.

Regulierung *f.* uravnáva, urédba.

Regulierungsplan *m.* uravnávní črtež.

Regulierungsverfahren *n.* urédbeno postópanje, način uravnávanja.

Regung *f.* gib, zgib, gibljaj, zgiblaj; ginjaenje.

regungslos negibn, negibljev; neobčutljiv.

Reh *n.* srna; srnják, srnec; Reh- srnji.

rehabilitieren v poprédnji stan postáviti, zopet naméstiti, zopet urediti, čast résiti.

Rehbod *m.* srnják, srnec.

Rehböcklein *n.* srnec (-éta).

Rehbraten *m.* pečena srnina.

rehfarben srnast. [mesó.]

Rehfleisch *n.* srnina, srnovina, srnje

Rehgeiß *f.* srna.

Rehhaar *n.* srnja dlaka.

Rehhaut *f.* srnja koža.

Rehkalb *n.* srnec (-éta).

Rehleder *n.* srnje usnje.

Rehwild *n.* srnjád (-i), srne *pl.*

Reib- strgální, drgální.

Reibe *f.* strgálo, drgálo.

Reibhölzchen *n.* klinček, žigica.

Reibeisen *n.* strgáča, strgálnik, krljáč, krljálnik.

reiben tretí (tárem, trém), meti (mánem); streti, zmeti (zerreiben); otréti,

impf. otírati (bereiben); drgniti, drgati,

gúlití, *triv.* ársati; odrgniti, odrgati

(wegen); (den Boden) drgati; (am Reibe-

cifen) strgati; (u. Schuh) žúlití; ožúlití.

Reiber *m.* teráč, drgáč, strgávéc;

(Werkzeug) drgálo, drgálnik, strgálnik,

melo; =in *f.* terilja.

Reibhammer *m.* mevno kládivo.

Reibholz *n.* drgálnica.

Reibschale *f.* torna škodélica.

Reibstuch *n.* otrálo.

Reibung *f.* (*mech.*) trenje, tdr, metév,

metje; drgnjenje; strganje; *fig.* prepír,

razprtija, razpór; Reibungs- torni,

drgální. [nja.]

Reibungscoefficient *m.* koeficient tre-

Reibungselektricität *f.* torna —, drgálna

elektrika.

Reibungsfläche *f.* ploskev drgnjenica,

drgálna ploskev.

Reibungsgesetz *n.* zakon o trenju.

Reibungsmesser *m.* torómèr.

Reibungstafel *f.* kazálo trenja. [kot.]

Reibungswinkel *m.* kot trenja, drgální

reich bogát; (vermöglích) premóžen,

imovít; (viel) obiln.

Reich *n.* držáva (cesárstvo, kraljéstvo);

Thier — živalstvo; Pflauren — rastlin-

stvo; Mineral — rudništvo; Natur —

prirodnístvo.

Reiche *m.* bogatín, bogatínec, bogatás.

reichen *intr.* séči (sežem), *impf.* sé-

gati, próziti se, držati (-ím), iti (grem),

razprostírati se; (emporrágen) dvígati

se, moléti, strléti; (ausreichen) dosti

biti (je); (von der Zeit) trpéti, trájati; *tr.* dajáti, delíti; podáti, podelíti; *impf.* podájati, podeljevati; sich die Hände — rokovati se; das Abendmahl — obhájati —, prevideti —, pričestíti koga.

Reichgabel *f.* podajálnik, podajáč.

reichhaltig obilén, bogát, izdátén; (v. Getreide) plenjav, zrnat.

Reichhaltigkeit *f.* obilnost, obilica, obilje, bogástvo.

reichlich *adi.* obilén, obil, bogát; *adv.*

obilno, bogáto.

Reichs- državni. [gdn.]

Reichsacht *f.* pregnánstvo, izgón, pro-

Reichsadel *m.* državno plemstvo. [(f)]

Reichsangelegenheit *f.* državna stvar

Reichsanstalt *f.* državni zavod, državna napráva.

Reichsapfel *m.* državno jábolko.

Reichsarchiv *n.* državni arhív, državna písmárnica.

Reichsarmee *f.* državna armáda.

Reichsbau *f.* državna stavba, državna zgradba.

Reichsbeamte *m.* državni urádnik.

Reichsbürger *m.* državlján.

Reichsbürgerchaft *f.* državljánstvo.

Reichscredit *m.* državni záup, — kredit.

Reichsdomänen *pl.* državna —, kron-
ska poséstva.

Reichsfürst *m.* državni knez.

Reichsgericht *n.* državno sodišče.

Reichsgesetz *n.* državni zakon; =blat *n.* državni zakónik; =sammlung *f.* zbirka državnih zakónov.

Reichsgewalt *f.* državna oblást (-i).

Reichsgrenze *f.* državna meja.

Reichsgrundgesetz *n.* državni osnóvni zakon. [stvo.]

Reichshaushalt *m.* državno gospodar-

Reichsinstitut *n.* državni zavod, državna napráva.

Reichskanzler *m.* državni kancelár.

Reichskleinodien *pl.* državne svetinje, — dragocénosti.

Reichskriegsministerium *n.* državno vojno ministrstvo.

Reichslehen *n.* državni fevd. [stvo.]

Reichsministerium *n.* državno ministr-

Reichsmonopol *n.* državni monopol, državno samotrštvo, državna samo-
prodája.

Reichspost *f.* državna pošta.

Reichsrath *m.* državni zbor; Reichs-
raths- državnozbórski.

Reichsrathsabgeordnete *m.* državni po-
slánec.

Reichsraths-session *f.* zasédanje držav-
nega zbora.

Reichsstadt *m.* državni zaklad; =schein
m. državnozakládni list.

Reichsiegel *n.* državni pečát.

Reichsstraße *f.* državna cesta.

Reichstag *m.* državni zbor; Reichs-
tags- državnozbórski, državnozbórní.

Reichstägliche državnozbóren.

Reichstags-abgeordnete *m.*, =mitglied *n.*
državni poslanec.

Reichstagspräsident *m.* predsédnik —,
prvosédnik državnega zbora. [ra.]

Reichstags-sitzung *f.* seja državnega zbo-

Reichsthaler *m.* nemški tolar.

Reichsunmittelbar neposrednjedržáven.

Reichsverfassung *f.* državna ustáva.

Reichsverfassungsmäßig po državni
ustávi.

Reichsverammlung *f.* državni zbor.

Reichsvertretung *f.* državni zastóp, dr-
žavno zastópstvo.

Reichsverwaltung *f.* državna upráva.

Reichsverweser *m.* državni uprávnik.

Reichswährung *f.* državna denárna
vrednóta.

Reichswappen *n.* državni grb.

Reichswed *m.* državni namén.

Reichthum *m.* bogástvo, bogatíja; obil-
nost, obilica.

Reichwerkzeug *n.* podajálnik, podajáč.

Reif *m.* slana, mráz, sren; (an Bäu-
men) ivje, inje; (an Mauern) srez; (run-
de Einfassung) obód; (Fass-) obróč;

(um den Mund) kolobár, obstrét (-i).

reif zrél, godén; — werden zoréti;
dozoréti; *impf.* dozorévati, prizárjati;

—es Alter moška leta *pl.*; —es Holz
dorásli les.

Reifen *n.* obróček; obódec.

Reife *f.* zrelost, godnost; zor, dozór,
dozorévanje.

reifen *intr.* zoréti, godíti se; do-
prizoréti; *impf.* dozorévati; *tr.* zoríti,
godíti; sezoríti, izgodíti; es reift slana
je, slana pada.

Reifeprüfung *f.* zrelostni izpit.

Reifezeugnis *n.* zrelostno izpričevalo.

Reiffrost *m.* mráznica.

Reißholz *n.* les za obróče, obróči *pl.*

reißlich *adv.* zrel; natánčen, korenit;

adv. natánko, dobro, kakor je treba.

Reismesser *n.* obróčnik, rezilnik, órežnik.

Reisrock *m.* krinolína, obróčno krilo.

Reißschneider *m.* obróčar.

Reißsange *f.* natežilnik, natežalnik.

Reißsicher *m.* lisica, natezáča, nategáč.

Reigen, Reihn *m.* kolo, raj.

Reihe *f.* vrsta, red (-i), redica, rajda;

dem. vrstica; (bei den Mädchen) niz;

(b. d. Feldarbeit) postát (-i), jan; *der*

— nach po vrsti, zaporedoma,

zvrstoma; an die — kommen na vrsto

priti (pridem), na mèt priti.

reihen vrstiti; zvrstiti, razvrstiti, po-

razvrstiti, po vrsti razstáviti; *impf.*

zvršćevati, razvršćati, po vrsti raz-

stávljati; (fädeln) nízati; nanízati, na-

bráti (-bérem); *impf.* nabírati.

Reihenfolge *f.* sporéd, povrstni red,

porédje; in — rédoma, po rédu.

Reihenglied *n.* člen vrste, člen niza,

vrstni člen.

Reihenvorstellungen *pl.* vrste pomisli,

nanízane pomisli.

reihenweise *adv.* vrstoma, rédoma,

po vrsti, po redu.

Reihenzahl *f.* vrstna številka.

Reiher *m.* čaplja; Reisher- čapljin.

Reiherfeder *f.* čapljiño peró (perésa).

Reihergras *n.* perésasta bódalica, ko-

vilje, bálovina.

Reiher Schnabel *m.* čapljevéc.

reihig (in Zusammenhëng.) vrstni.

Reihung *f.* vrstitév.

reihweise *ř.* reihentweise.

Reim *m.* stik, srók, rima.

reimen *intr.* stíkati se, rimati se;

vjemati se, skládati se; (sich geziemen)

spodóbiti se; *tr.* (Reime machen) rimo-

vati; (in Einflang bringen) v sklád

správiti, zložiti; gereimt rimován;

skladno ubrán.

Reimen *n.* rimoskládje, rimovánje.

Reimer *m.* rimáč.

Reimfolge *f.* rimoslédje.

reimlos brez rime, nerimován; ne-

skládén.

rein čist; (v. Gold) čist, samočist,

ruh; (gereinigt) očišćen; (sauber) čedén,

snazén, ličén; (naecht) gól; (v. Himmel)

jasén, vedér, čist; —e Wahrheit gola

resnica, prava resnica; jemanden —

sprechen koga za nedólnzega spoznáti;

— schreiben čedno písati (píšem); inš

Reine schreiben na čisto prepísati; —

nichts práv nič; čisto nič, celó nič;

in —en sein na čistem býti s čim;

— machen ř. reinižen.

Reineke *m.* lisják.

Reinertrag *m.* čisti dohódek, — donòs.

Reinertragsberechnung *f.* preračún čí-

stega donéska.

Reinhaltung *f.* snažba, snažnost.

Reinheit *f.* čistóta, čistina, čistost;

(des Himmels) jasnost, vedrina; (Un-

schuld) nedólnznost; ř. Reinlichkeit.

reinigen čistiti; očistiti, precistiti,

izčistiti; *impf.* očišćati, precišćati; (v.

Schmucke) čéditi, snáziti; očéditi, osnáziti;

(im Wasser) opráti (-pérem), spráti;

impf. spiráti; (von unrcinem Inhalte)

trébiti; iztrébiti; (das Getreide) veti,

véjati (vejem); (mit dem Sieb) číniti,

sóditi, vrhati; obravnáti, obéjniti;

impf. obravnóvati, obéjnjati; (durch

Schwingen) plati (poljem); den Stall

— gnoj izkídati iz hleva; sich vom

Verdachte — pravičiti se; opravičiti

se; *impf.* opravičeváti se, zagovárjati

se, izgovárjati se.

Reiniger *m.* čistitelj, precišćevávec,

trébivéc; —in *f.* čistívka.

Reinigkeit *f.* čistost, čistóta.

Reinigung *f.* čistitév, čišćenje, očist-

ba, čišća, snázenje, trébljenje.

Reinigungsmittel *n.* čistilo.

Reinigungsort *m.* čistilišće, čistilnica,

očišćališće; (der Seelen) vice *pl.*

reinlich čedén, snazén, čist, čistótén.

Reinlichkeit *f.* snaga, snažnost, čistóta.

Reinlichkeitsliebe *f.* snagoljubje, sna-

goljubnost.

Reinschrift *f.* čisti prepis.

Reis *m.* riz, laško pšeno; Reis- rižev.

Reis *n.* mladika, odráslek, odrástek,

prot, protéc, šiba, šibica; (z. Binden)

trta, vitra; *coll.* mladje, dračje, protje;

šibje, trtje; (von Neben) račje, ročje;

(Birnenreifer) metlíčje.

Reisbrei *m.* riževa kaša.
 Reisbündel *n.* búlara (protja, šibja r.).
 Reise *f.* pot (-i, -a), potováne; auf der — potováje, na poti, med potjo; glücklich — srečno! srečno pot! eine — machen, auf der — sein potovati; eine — antreten na pot iti (idem), na pot se odpraviti, odriniti, napótiti se; Reise- potni, popótni.
 Reiseauslagen *pl.* popótni izdatki.
 Reisebeschreiber *m.* potopisec.
 Reisebeschreibung *f.* opis pota, potopis, potopisje; zur — gehörend potopisén.
 Reisbündel *n.* popótni sveženj, potna cula. [za pot.
 reisefertig pripravljen na pot, gotov
 Reisegefährte *m.* sopótnik, popótni drag; -gefährtin *f.* sopótnica, popótna družica, sopotovávka.
 Reisegefolge *n.* potno spremstvo.
 Reisegeld *n.* popotnáina, potni denár.
 Reisegepäck *n.* popótna prtljága, popótni pratež.
 Reisegefellschaft *f.* popótna družba.
 Reisekarte *f.* potni zemljevid.
 Reisekleidung *f.* popótna obleka.
 Reisekoffer *m.* popótni kovčeg.
 Reisekosten *pl.* potni stroški *pl.*
 Reiselegitimation *f.* potna izkáznica.
 reisefreudig potoljubén.
 Reiseumtel *m.* potni plašč.
 reisemüde upéhan, izhójen, od hoje truden.
 reisen potovati, hóditi.
 Reisen *n.* potováne.
 reisend potujóč, popóten.
 Reisende *m.* popótnik, potnik, potovávec; *f.* popótnica, pótnica, potovávka; den — n. betreffend pótniški.
 Reisepass *m.* potni list, popótna prehádnica, pótovnica.
 Reisefack *m.*, Reisetasche *f.* potna torba.
 Reiseurkunde *f.* potna listína, potni list, pótovnica.
 Reisezehrung *f.* brašno, potni živež.
 Reiseziel *n.* potni cilj, končec potovánja.
 Reisfeld *n.* rizišče.
 Reisholz *n.* brst (-i), dražje, hrašča, halóžje, prašče, sehljád (-i), lomáča.
 Reissig *n.* dražje, hrašča, brst (-i); (b. Reiben) rožje.

Reisige *m.* jezdec, konjik.
 Reishaus nehmen popihati jo, popih-niti jo, peté umekniti (-máknem), po-tégniti jo, odkúríti.
 Reissblei *n.* svinčnik, olóvka, risálnik.
 Reissbrett *n.* risálna deska, risálnica.
 reissen *tr.* trgati, dreti (derem); utr-gati, raztrgati, razčésniti; (im Gliede) trgati, lómiti; (im Unterleibe) trgati, gristi (grizem); Fossen — šale zbijati, norce briti (brijem), burke ugánjati; Holz — drva cépiti, — klati (koljem); (außreissen) páliiti, pákati (pučem), pí-pati (-am, -pljem); izpúliiti, izpúkati, izdréti; *impf.* izdirati; auß der Erde — iz zemlje izrváti (-rújem); *intr.* trgati se; pretrgati se, utrgáti se, réskniti; *impf.* utrgovati se; sich — um etwás páliiti se, trgati se; *fig.* pogánjati se.
 Reissen *n.* trganje; grizenje; rvanje.
 reisend deróč; — e Thiere deróče —, zgrabljive živali; (vom Wasser) deróč, prodék; die Ware geht — ab vlak je za blagó, pálijo se za blagó.
 Reisser *m.* trgávec, trgáč.
 Reissfeder *f.* risálnik, risálno peró (peresa).
 Reisskette *f.* zavórni lanec.
 Reisskohle *f.* risálni ogel.
 Reissmaß *n.* črtálno merilo.
 Reisschiene *f.* prilóžno ravnilo.
 Reissklist *m.* črtnik.
 Reissstroh *n.* riževica, riževa slama.
 Reisszahn *m.* deráč.
 Reisszug *n.* risálno —, črtálno oró-d-je; risála.
 Reiste *f.* povésno, pest (-i).
 Reit- jezdni, jahálni.
 Reitbahn *f.* jahališče, jezdíšče.
 reitbar jezdén, jahálen, za ježo.
 Reitburtsche *m.* jezdni hlapéc.
 Reitel *m.* povirek.
 reiten jézditi, jezdáríti, jaháti (-am, jašem); geritten kommen prijézditi; wohin — odjézditi.
 Reiten *n.* ježa, jáhanje.
 Reiter *m.* jezdec, jezdár, jaháč, jahar; (Soldat) kónjik, konjenik; Reiter- jez-dárski, kónjiški.
 Reiter *f.* rešéto.
 Reiteri *f.* kónjica, kónjištvo.
 Reiterin *f.* jezdarica, jahačica.

reitern sejáti (séjem); presejáti; *impf.*
presévati, číniti, rešetáti, sóđiti.

Reiterregiment *n.* konjiški polk.

Reitgerie *f.* j. Reitpeitsche.

Reitgurt *m.* podpróga, podprsnik.

Reitknecht *m.* jezdni hlapč, konjski hlapč, konjár, konjuh.

Reitkunst *f.* jezdárstvo.

Reitpeitsche *f.* jezdni bič; kónjski bič.

Reitpferd *n.* jezdni (ježni) kónj, konj za ježo.

Reitplatz *m.* jezdíšče.

Reitpost *f.* jezdna pošta.

Reitsattel *m.* sedlo.

Reitschule *f.* jezdárnica, jahálnica.

Reitstiesel *m.* jezdni škorenj.

Reitstoa *m.* (bei der Drehsbank) konjič.

Reitzug *n.* jezdna pripráva.

Reiz *m.* mik, mikavnost; mikálo;

(Trieb) nagón, pódnet, izpodbádek, podražáj; (Zauberreiz) bajilo; (Liebreiz) milina, mičnost; (Eindruck) dojem.

reizbar razdražen, vzdražen, dražljiv; občutljiv, pikér.

Reizbarkeit *f.* razdražnost, vzdražnost, dražljivost; občutljivost, pikróst.

reizen mikati; (wecken) buditi; vzbuditi, obuditi, geniti (ganem); *impf.* vzbujati, obujati; (Nerven) dražiti; (zum Borne) dražiti, srditi, káčiti; razdražiti, razsrditi, razkáčiti; (heßen) ščuváti (ščújem), hújskati.

reizend mičen, mikavón, dražestén, prelestén; (pikant) rezék, dražljiv.

Reizher *m.* (eine Pilzart) siróvka.

Reizmittel *n.* dražilo, vabílo, mikálo.

reizvoll dražestén, prelestén.

Rekel *m.* neokrétež, telebàn, cepč.

rekelhaft neokréten.

Relation *f.* j. Bericht, Verhältnis und Beziehung.

relativ relativén, odnósen, ozirálen, oziren, priméren; — e Stimmeneinheit relativna (odnósna) —, podpolovična večina glasov.

Relativheit *f.* ozirnost. [vék.]

Relativsatz *m.* ozirálni —, ozirni stav.

Relator *m.* poročeváveč, izvestítelj.

religieren izključiti, izgnáti (-zénem).

relevant važén, odločilen.

Relief *n.* relief, pridvig, pridvížna ploskorézba; Baerelief nizki pridvig,

nizkodvížna rezba; Hautrelief visóki pridvig, visokodvížna rezba.

Reliefornament *n.* pridvížni ornament.

Reliefskaldjen *n.* pridvížna šibična petlja.

Religion *f.* vera, verstvo, bogóverje; (Frömmigkeit) pobóžnost; die — ánderu prevériti se, k drugi veri prestópit; Religions- verski. [veri.]

Religionsänderung *f.* prestóp k drugi Religionsbekenntnis *n.* vera, verska izpovédba, veroizpovédba, spoznávanje vere.

Religionsdienst *m.* verska služba.

Religionsedikt *n.* verski edikt.

Religionsseifer *m.* vnetost za vero.

Religionsfonds *m.* verski zaklád.

Religionsfreiheit *f.* verska svobóda.

Religionsgenoss *m.* sovérník, istovéréc.

Religionsgeschichte *f.* zgodovina svete vere.

Religionsgesellschaft *f.* versko društvo.

Religionslehre *f.* veronáuk, veroúk.

Religionslehrer *m.* učítelj veronáuka, veroznánski učítelj.

Religionspartei *f.* verska stranka.

Religionssecte *f.* razkólništvo, verska sekta. [razkól.]

Religionspaltung *f.* verski razdór, —

Religionsstifter *m.* ustanovnik vere.

Religionsstörung *f.* motítév vere. [pór.]

Religionsstreit *m.* verski prepír, — raz- Religionsübung *f.* božja služba, bogočástje, bogoslúžje.

Religionsunterricht *m.* veronáuk, veroúk, verski náuk.

Religionsverfolgung *f.* pregánjanje zavóljo vere.

Religionsverschiedenheit *f.* raznovérje, razlíčenost vere.

Religionswahrheit *f.* verska resnica.

Religionswissenschaft *f.* veroznánstvo.

Religionszwang *m.* versko posílstvo, verosílje.

religiös pobóžen, nabóžen, bogabojč, bogoslúžen, bogobójén; (die Religion betreffend) verski.

Religiosität *f.* pobóžnost, bogabojčnost, bogoslúžnost.

Reliquie *f.* ostánék; — *n pl.* svetinje —, kósti —, ostánki kákega svetnika ali svetnice.

refuieren rešiti, odkúpiti; *impf.* reševati; v denár premeniti.

Refuktion *f.* rešitev, odkúp; premenitev v denár.

Refutium *n.* naméstek.

Remedium *n.* pomóček, zdravilo, lek.

Reminiscenz *f.* spomínék, spomín.

Remise *f.* klonica, kólnica.

Remittenda *pl.* povrátine, bukve, ki se nazáj pošiljajo; nazáj poslane knjige. remittieren vřniti, nazáj poslati (póšljem); *impf.* nazáj pošiljati.

Remittierung *f.* vřnitív.

Remonte *f.* dopolnitív; izbór vojaških konj.

Remontepferd *n.* naméstni kónj, nezvéžbani kónj.

Remontierungskommission *f.* komisija —, poverženstvo za dopolnitív števila vojaških konj.

Remotion *f.* odpráva, odstáva.

removieren odprávi, odstáviti; *impf.* odprávljati, odstávljati.

Remuneration *f.* nagrása, plačilo, remunerácija.

remunieren *v.* behóuen.

Renaisance *f.* prepórod.

Renaisancestil *m.* prepóródni —, renesánčni slóg.

Reudevous *n.* dogovorjéni shód, — sestánék.

Renegat *m.* odpádnik, odstópnik.

Renette *f.* kosmác, renétka.

reniteni upórén; — jein upírati se, astávljati se.

Renitenz *f.* upór.

renken *řich* iztépati se, lécati se; *pf.* iztégniti se, zlékniti se.

Rennbahn *f.* tekalíšče, dirjalíšče.

rennen *intr.* dirjati; dreti (derem); (zu Fuß) teči, tékati, béžati (bežim), gnati (ženem) se; (řluchtig jein) béžati, bezljáti, bzíkati; (gerannt kommen) pri-dirjati; *tr.* jemanden zu Boden — poréti (-dérem), povaliti, izvřniti.

Rennen *n.* dir, tek, dirka.

Renner *m.* jáhavéc, jáháč, tekáč.

Rennpfad *m.* dirkalíšče, dirjalíšče.

Rennspieß *m.* súlica, oščép.

Rennhier *n.* sévéri jelen; =flechte *f.* jelénovéc; =kuh *f.* séverna košúta; =judi *f.* reja sévernih jelénov.

Renommée *f.* hvastávost, bahástvo.

Renommee *n.* sloves, slovéče imé (iména), glas; im — jein slovéti, na glasu biti (sem).

renommiere *n.* hvastáti, báhati se.

renommiert *slovec*, slovít, glasovít.

Renommist *m.* hvastáč; svadljívéc, rván.

Renovation *f.* obnóva, obnovítév.

renovieren obnoviti, prenoviti; *impf.* obnávljati.

rentabel *kar* se izpláča, *kar* donáša dobiček, dobiček donášajóč.

Rentabilität *f.* donósnost.

Rentamt *n.* prihodárstveni urád.

Rente *f.* prihódek, renta; Renten- prihodárstveni, rentni.

Rentensteuer *f.* prihódnina, rentnina.

Rentier *m.* kdor od obřesti svójega premoženja živi, prihódnjak.

rentieren *nesti*, donášati, dobiček dájati (dajem); *řich* — izplácati se; *impf.* izpláčevati se.

Rentmeister *m.* prihódar, prihódkar.

Rentverwalter *m.* oskrbník prihódkov.

Renuntiation *f.* odpóved (-i), odstóp.

Reorganisation *f.* preurédba, preustroj, preosnóva, preuravnáva, reorganizácija.

Reorganisateur *m.* preosnovátelj, preuredítelj.

reorganisieren preurediti, preustrojiti, preosnováti, preuravnáti; *impf.* preurájati, preustrojévati, preuravnovati.

reparabel *poprávén.*

Reparatur *f.* popráva, popravilo.

Reparaturskosten *pl.* stroški za právo, popravní stroški.

reparieren *popráviti*, prenaréditi; *impf.* poprávljati, prenarájati.

reparieren *porazdeliti* med . . . ; *impf.* deliti med . . .

Repartition *f.* porazdelba, porazdelítév; Repartitions- porazdelilni, porazdelni; =schlüssel *m.* ključ za razdelbo.

Repertoire *n.* razvrstítév igrokázov; repertoire.

Repertorium *n.* iskálnik, repertórij.

Repetent *m.* repetént, ponavljávéc.

repetieren *ponoviti*; *impf.* ponávljati, repetírati.

Repetiergewehr *n.* puška repetírka.

Repetieruhr *f.* ura repetírka.

Repetition *f.* ř. Wiederholung.

Replik *f.* replika, protigovor, tožnikov odgovor.

Repositorium *n.* polica.

Repräsentant *m.* zastopnik, reprezentant, namésnik; (Gesandter) poslanec.

Repräsentanz *f.* zastop, zastopstvo, zastopništvo.

Repräsentation *f.* zastop, zastopanje, namestovanje. [válén.

repräsentativ zastopovalén, namesto-

Repräsentativ-Versaffung *f.* zastopstvena ustáva.

repräsentieren zastopati, namestovati; (darstellen) kázati (kázem), predstavljati.

Repressalien *pl.* odbójna sila, odpórna sredstva *pl.*, odpór.

repressiv odvračálen, zaustávén, represivén. [ba.

Repressivmaßregel *f.* odvračálna naréd-

Reprobation *f.* zavrnitév, reprobácija.

reprobieren vreči (vržem), zavreči, ne potrditi, zavrniti.

reproducieren po-, obnoviti; *impf.* ponávljati, obnávljati, na novo pokazati (-kázem), *impf.* — pokazovati;

(wachswachsen) podrásti (-rástem).

Reproduction *f.* ponóva, ponávljanje; obnóva; (*zool.*) podrásčanje, reprodukcija.

Reproduktionskraft *f.* ponovljivost; podrástljivost; (Fähigkeit, reproduziert zu werden) ponóvnost. [vén.

reproductiv ponavljálen, reproduktív-

Reptil *n.* plazivéc; *coll.* golázén (-i), gomázén (-i), lézavčina.

Republik *f.* ljudovláda, repúblika.

Republikaner *m.* republikánec, republikán; =in *f.* republikánka.

republikanisch republikánski.

Reput *m.* s. Abweijung.

repulsiv odbójen, odvračálen.

Repulsivkraft *f.* odbójnost, odpórnost.

Requiem *n.* črna maša, bilje *pl.*

Requirent *m.* prositelj.

requirieren popróstiti, zapróstiti koga česa; zahtévati; póiskati, izslediti; s silo nabáviti; *impf.* nabávljati.

Requisit *n.* Requisiten *pl.* potrebščine, potrebne reči *pl. f.*

Requisition *f.* zapróšba, zapróšnja; ískanje, izsledba; zahtéva.

Requisitionsschreiben *n.* zapróšno pismo, rekvizícija.

resch krhék, rezén, rod.

Rescript *n.* reskript, odpis.

Reseda *f.* reséda, resédica; katánec.

Reservat *n.* pridržáj, pridržék; pogódj;

Reservat- pridržni, pogójni.

Reservatpunkt *m.* pridržna točka.

Reserve *f.* resérva, prihrána, pričúva.

Reservefonds *m.* resérvni —, zalóžni zaklád; =gelder *pl.* resérvni —, zalóžni denárji *pl.*

Reservetuppen *pl.* resérvne čete.

reservieren prihrániti, pridržati (-držim); *impf.* prihranjevati, pridrževati; založiti.

Reservist *m.* resérvnik, rezervíst.

Reservoir *n.* s. Wasserbehälter.

Resident *m.* rezident; opravilnik.

Residenz *f.* stolica, prestólno mesto;

Residenz- stolni, prestólni.

residieren stolovati, sedež iméti (imám). [lína.

Residuum *n.* ostánék, zaostánék; used-

Resignation *f.* odpóved (-i), odréka; odstóp; (Gleichmuth) ravnodúšje, vdánost, trpljivost, resignácija.

resignieren odréči se —, odpóvedati (-vém) se službi, odstópiti; *impf.* odrekovati se.

resigniert brezúpén, vdán, na vse pripravljen.

Resistenz *f.* upór, upórna moč (-i).

resolut odlóčen, odvázén, s trdnim sklepom.

Resolution *f.* sklèp; odlók; odváznost, odlóčenost. [ben.

resolvieren (*math.*) drobiti; s. bejdrlic-

Resolvieren *n.* drobljenje.

Resonanz *f.* odmév, odglas, resonánca, donenje; =boden *m.* odmévnik, donšice, resonánčno dnó.

resonieren donéti, odglás dájati.

Respect *m.* (Ansehen) veljáva, ugled; (Ehrfurcht) číslanje, spoštóvanje; mit — zu melden z dovoljenjem, z dopúščenjem govorè.

respectabel spoštóván, číslan, veljávén; znamenít.

respectieren číslati, v číslih iméti (imám), spoštóvati, častiti.

respective *adv.* z ozirom. oziroma.

Respicient *m.* priglédnik, nadglédnik.
Respiration *f.* dihanje, sopénje.
Respirationsorgan *n.* dihálo, sopilo.
respirieren *í.* atímen.
respondieren odgovárjati, odpévati.
Resort *n.* urádni oddélek, urádniško področje, resort.
ressortieren spádati pod kak urád, — pod kako oblastvo.
Ressource *f.* zabavišče, društveni dom; pomóčni vir.
Res *m.* ostánék, prebiték (Überichuß); *im* — bleiben dolžén ostáti (-stánem), *impf.* — ostájati; *den* — geben ubiti (-bíjem), ugonobíti; *als* — bleiben ostáti (-stánem), *impf.* ostájati.
Resant *m.* dolžnik, zaostáléc.
Restauration *f.* gostílňa, gostilnica, kréma, restavrácija; (Wiedereinsetzung) vzpostáva.
restaurieren popráviti; obnoviti.
resieren ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati; dolgovati, dolžán biti.
restituieren povrniti, *impf.* povráčati; *v* prejšnji stan postaviti, *impf.* — postavljati.
Restitution *f.* povračilo; postavítév *v* prejšnji stan.
restlich ostáli.
Resultat *n.* poslédek; izíd; uspéh; (der Rechnung) znesék.
resultieren slediti, izhájati iz česa; izíti (-idem), nastópati.
resultierend naslédén, nastópén.
Resultierende, Resultante *f.* poslédnjica, sila sestávljenka.
Resume *n.* povzémek, povzéték, posnéték, pregled.
resumieren povzétí (-vzámem), *impf.* povzémati.
Retardation *f.* zadrževánje; zaostánje, zamúda.
retardieren *tr.* zadrževati; *intr.* zaostájati, zakesnévati.
Retention *f.* pridržba, zadržba; **Retentionen** pridržni, zadržni.
Retirade *f.* umik, umeknitév, umikanje, ustóp; *í.* Abort.
retirieren umekniti (-máknem) se, ustópati; *impf.* umikati se, ustópati.
Retorte *f.* prekápnica, retórta.

retour *adv.* nazáj, (nazád).
Retour — povrátni.
retournieren vríniti, nazáj posláti (poslžen); *impf.* vráčati, nazáj pošljati.
Retourrecepisse *n.* povrátnica, povrátna prejémnica, povrátni prejémni list.
Retraite *f.* *í.* Rückzug, Zapfenstreich.
retrograd nazáj iddè, nazádén, nazádudžè; — *er* Menšch nazadnják.
reiten otéti (otmèm), réšiti, odrésiti; izbáviti, spásiti, obvárovati; (befreien) osvoboditi, oprostíti; *impf.* otimati, otévati, reševati; mittelst der Flucht sich — unbézati (-bežim), unbégniti, niti (-idem).
reittend rešni, rešilni.
Reiter *m.* rešitelj, rešnik, odrešenik, izbavítelj, spasítelj; — *in* *f.* rešiteljica, rešnica.
Reitig *m.* redkév; **Reitig** — rédkveni.
Reitigfeld *n.* rédkvišče.
Reitung *f.* rešítév, otétév, otétba, spás; **Reitungs** — rešni, rešilni.
Reitungsanstalt *f.* rešilnica, izbavišče.
reitungslos brez rešitve, neizbáven.
Reitungsmittel *n.* rešilo, izbavilo, spasiló.
Reitungsversuch *m.* poskús rešitve.
reitendhieren, reitendhieren predélati, izbóljšati.
Reue *f.* kès, kesánje, kájanje, obžalovánje; — empfinden kesáti se česa, žal biti komu česa, kájati se, obžalovati; skesáti se; — und Leid kès in žal.
reuclos neskesán, trdovrátén.
reuen kesáti se; skesáti se; eš reut nich žal mi je, kajam se.
renevoll skesán, izpokórén.
Reuegeld *n.* skesánina, odstopnina.
Reuige *m.* izpokórník, skesánéc; *f.* izpokórnica, skesánka.
reumüthig skesán, izpokórén. [nost.
Reumüthigkeit *f.* skesánost, izpokórnion
Reunion *f.* zópetna združítév; društvo.
Reuse *f.* vrša, sák.
reussieren *í.* glúcken, gelingen.
Reut *n.* rovč, laz, krčevina, novína, skubež, trebež.
Reute *f.* róvnica, kopáča, motíka; (am Pfluge) otká.
reuten krčítí, rvati (rujem); izkrčítí, izrváti.

Reuthaue *f.* ř. Reute. [čilo.
 Revanche *f.* maščevanje, osveta; vra-
 revandieren *řich* maščeváti se; osve-
 títi se; povrnúti komu kaj; z enáko
 mero mériti; odmériti.

Reveille *f.* budníca.

Reverenz *f.* prikłdn, pokłdn; — machen
 pokłníti se, *impf.* pokłánjati se.

Revers *m.* zavézno pismo, zavézni
 list, protipis, reverz; (Verpflichtung)
 zavéznost po revérzu; (b. Kleidern) ob-
 klád; (bei Múnzen) druga stran (-f),
 hrbět.

Revident *m.* pregledník, revident.

revidieren *pregledáti*, *impf.* pregle-
 dovati; popregledáti.

Revier *n.* okráj, okolíř, okrózje, zavod.

Revierbergamt *n.* okróžni rudárski
 urád.

Revierjäger *m.* okróžni lovec.

Revision *f.* pregled, popregled; Revi-
 sions- pregledni, popregledni.

Revisionsbogen *m.* pregledna pola,
 popreglednica.

Revisionsinstanz *f.* revizijsko sodišče.

Revisor *m.* pregledník, pregledovavec.

Revolve, Revolution *f.* prevrát, vstája,
 púnt, revolúcija.

revolvieren *búniti se*, *púntati se*, *vstá-
 jati zoper* ...; *řpúntati se*, *pobúniti se*.

Revolutionär *m.* vstájnik, prevrátnik,
 puntar, revolúcionár; Revolutions-
 prevrátni, púntarski.

Revolver *m.* samokrès, revolver.

Revue *f.* pregledba, vojáska smotra;
 — halten *pregledáti* vojsko.

Rhabarber *m.* rabárbara, revěj.

Rhaditis *f.* krivíce *pl.* [dija.

Rhapsodie *f.* odlómek epopeje, rapso-
 rhapsodisch rapsódski, v odlómkih.

Rhede *f.* ladjíšče, pristaníšče, ladje-
 stája.

rheden ladjo za odhéd *pristrójiti*,
impf. — *pristrojevati*.

Rheder *m.* lastník ladje, brodník.

Rhederei *f.* ladjárstvo, brodarstvo.

Rhetor *m.* govórnik, retor.

Rhetorik *f.* govórništvo, góvorstvo,
 retórika.

rhetorisch retóričen.

Rheuma *n.* skrnína, kostenica.

rheumatisch revmátičen, skrnínast.

Rheumatismus *m.* revmatizém, skr-
 nína. [nik.

Rhinesmus *m.* hohnjánje; (Saut) hoh-

Rhinoceros *n.* nosoróg, nosoróžec.

Rhododendron *n.* sleč, ravš, drago-
 mástnik.

Rhomboid *n.* romboid.

Rhombus *m.* romb.

rhythmisch ritmičen, ritemski, umér-
 jen, ubrán.

Rhythmus *m.* ritém, umér, umérje-
 nost; ubránost. [ribez.

Ribisel *f.*, Ribes *m.* rdeče grózdjije,

Richtbeil *n.* rábljeva sekíra.

Richtblei *n.* svinénica.

richten (bereiten) *príprávit*, *príredít*,
prigotóviti, *pristrójiti*; *impf.* *príprá-
 vjati*, *prírejevati*, *prigotávjati*; (in
 Ordnung bringen) *uravnáti*, *uredít*;

impf. *uravnovati*, *urējati*; (gerade ma-
 chen) *ravnáti*; *řravnáti*; (wohin lenken)
naméřiti, *napéřiti*, *obřnít*; *impf.* *na-
 méřjati*, *obráčati*; (Urtheil fällen) *só-
 dít*; *řazsóđiti*, *sodbo izřeči*; *řich nach*
etwas — *ravnáti se*; (die Augen —

upřeti, *impf.* *upírati*; *řich auf die Fúße*
 — *vstáti* (*vstánem*), *řkoléhati*; *gegen*
jemanden eine Klage — *řožbo podáti*
zoper koga; *řóžiti koga*; *die Kanonen*
 — *topóve naméřiti*, — *napéřiti*; *řich*
in die Höhe — *vzklóniti se*, *vzdígnít*
se; *zugrunde* — *ugonóbít*, *uníčít*.

Richter *m.* sodník; ř. Kritiker. [řtvo.

Richteramt *n.* sodnířka služba, sodní-
 Richteramtprüfung *f.* sodnířki izpít.

Richterin *f.* sodnica.

richterlich sodnířki.

Richterschwert *n.* sodnířki meč.

Richterspruch *m.* sodnířki izřek.

Richtersstand *m.* sodnířki stan.

Richterstube *f.* sodnířnica.

Richtersuhl *m.* sodní stól, sodba; vor
 Gottes — *pred božjo sodbo*.

Richtshaus *n.* sodnířnica.

Richtshof *n.* ravnílo.

ričtig *adi.* pravi, pravótén, pravíčen,
 resníčen; (geřeřlich) *řakonít*, *řostáven*;
 (fehlerfrei) *řavílen*, *řrez pogřeřkov*;
 (fertig) *řotóv*, *řogńán*, *řnarežen*; — *e*
Abřchrift *řatáněni prepis*; — *řtellen*
izprávit, *uravnáti*; *adv.* *řes*, *řarés*, *v*
řístini, *řevéda*; (*recht*) *řřav*, *řdobro*.

Richtigkeit *f.* pravost, pravičnost; pravilnost, resničnost; in — bringen v red správití, v red dejáti (dénem), uravnáti; es hat seine — res je také.

Richtigstellung *f.* izpráva, uravnáva.

Richthorn *n.* muha.

Richtmaß *n.* merilo, ravnilo.

Richtplatz *m.* morišče.

Richtpunkt *m.* smerišče.

Richtigkeit *n.* ravnilo, merilo.

Richtspur *f.* merilna vrv (-i); *fig.* pravec, vodilo.

Richtswert *n.* sodni —, rabljev meč.

Richttafte *f.* *ř.* Richtplatz.

Richtung *f.* mer (-i), smer (-i), směr, pravec; uravnáva; in gerade — naravnost, na pravec; in nördlicher — proti severu; die — nehmen nameriti se, kréniti; upótiti se, urézati (-rézem) jo: die — geben upótiti, obrniti, zasúkati (-súčem); eine — haben meriti, držati (držim) kám; eine andere — annehmen drugám ukréniti; in einer — venoméř. [mérnica.

Richtungslinie *f.* črta smérnica, náchtivage *f.* prevésnica.

Richtbar *vonjiv*, *vonjáv*.

riechen *intr.* dišati (dišim), *vonjáti*, duh iméti (imám); zadíšati; (übel) smrdéti; *tr.* vóhati, *vonjáti*, dúhati, njúhati; povóhati, podúhati, *ponjúhati*, ovóhati, zavóhati.

riechend dišéč, *vonjáv*; *lepodišéč*, dišáven; (übel—) smrdéč, smrdljiv.

Riechessen; *f.* *vonjáva*, dišavina, *vonjavina*. [ca.

Riechschiffchen *n.* dišávnica, *vonjálničekraft* *f.* *vonjavost*; (b. Vermögen, den Geruch zu empfinden) *njuhálnost*,

Riechstoff *m.* dišáva, *vonjáva*. [voh.

Riechwasser *n.* *vonjáva* voda.

Ried *n.* trst, trstíče, rogoz, biček.

Riedgras *n.* šas, viš, muhič.

Riedrohr *n.* rogoz, rogozína.

Riege *f.* oddél (*turn.*).

Riegel *m.* zapáh, predpáh, páh, zatik, zasúnék; (Hebebaum) vod, navdr; unter Schloß und — pod ključem, pod zaklépom.

riegelfest zatákknjen, zapáhknjen.

Riegelschloß *n.* ključálnica.

Riegelwand *f.* pregráda.

Riemen *m.* jermen, remen; *coll.* jerménje, reménje.

Riemenblume *f.* ohmélje.

Riemenschuh *m.* opánka, čižma.

Riemenwerk *n.* jerménje, reménje.

Riemer *m.* jerménar, reménar; =handwerk *n.* jerménarstvo, reménarstvo; =in *f.* jerménarica, reménarica.

Riemerzeug *n.* *ř.* Riemenwert.

Ries *n.* ris, sklád.

Riese *m.* velikán, orjáak, obér, hrust, gorostás.

Riese *f.* dréa, driča, drasta, ríza; Schnee— plaz; Sand— melína.

Riesel *f.* pega.

rieseln *cizéti*, *cuzéti*, *curljáti*, šumljáti, *žuboriti*; (v Regen) *pršéti*, *mrléti*, *mřšéti* (-ím); (v Schnee) *golomráziti*; *mřšéti*, *sodra* ob. *babje* pšeno gre; (v Gefühl) *mřšéti* (-ím); *premřšéti*.

Rieseln *n.* *cizénje*, *curljánje*, *žuborjénje*, *šumljánje*. [ni.

Rieseln velikánski, orjáski, *gorostásrieseln* *les* dríčati.

Riesenaufse *f.* *velika* mravlja, *veliki* mravljínec.

riesenförmig velikánski, *gorostásen*.

Riesengedleht *n.* *rod* velikánov.

riesengroß velikánski, *gorostásen*, orjáski, *ogrómen*.

Riesengröße *f.* velikánstvo, *gorostásnost*, *ogrómnost*. [osa.

Riesenhohlwespe *f.* velikánska *lesna*

Riesenmuschel *f.* velikánska *skoljka*.

Riesenschildkröte *f.* *morska* želva.

Riesenschlange *f.* velikánska *kača*.

Riesentaat *m.* *ogrómná* —, velikánska *držáva*.

Riesentrese *f.* *repúlja*, *veliki* *glistnik*.

Riesenwerk *n.* velikánsko —, orjásko *delo*.

Riesin *f.* velikánka, orjákinja.

Riesling *m.* *žolta* *graševína*.

Rieskamm *m.* (b. Weber) *brdo*, *grebén*, *obnit* (-i).

Riss *n.* *grebén*, *grebenína*, *kleč* (-i), *präg*, *čer* (-i).

Risse, **Rissel** *f.* *smukálo*, *držáj*, *držálo*, *držalica*, *rifélj*.

Risselbaum *m.* *držálnik*, *greblišče*.

riffeln *držati*, *grebénati*, *smúkati* (-am, *smučem*).

rigid tog.
 Rigole *f.* odtóčič, odtóčni röv.
 rigolen röv kópati (kopljem); glo-
 bóko prekópati.
 rigoros strog, ostér.
 Rigorosum *n.* stroga preizkúšnja,
 strogi izpit.
 Rille *f.* žlebič, strúžica; (*bot.*) brazda.
 Rimesse *f.* rimesa, poslána menica.
 Bind *n.* govédo; *coll.* govéd (-i), go-
 véja živína.
 Bindbrühe *f.* govéja juha, polívka.
 Bindjen *n.* skórjica, kórica.
 Rinde *f.* skorja; (*Pflanzen*—) lub;
coll. lubje, koža; (*Schorf*) krasta;
 (*Schnee*—) sren; (*Milchhaut*) skorlúp,
 skralúp, povrhnje, smétana.
 rindenartig skorjast; lubast; krastast.
 Rindenkürbjen *n.* kozdl, kozólec, ko-
 zúlječ, skoréc, skoróček.
 Rinderherde *f.* govéja čreda, govéd
 (-i), nuta. [volár.
 Rinderhirt *m.* govéji pastír, govédar,
 rindern govéji, govéjski.
 rindern *intr.* góniti se; teliti se.
 Rinderfauje *f.* govéja kuga.
 Rinderstall *m.* govéji hlev, volóvnjak.
 Rindfleisch *n.* govéje mesó, govédina.
 rindig skorjav, skorjät; krastav.
 Rinds- govéji.
 Rindsauge *n.* vólovéc (*bot.*).
 Rindsblase *f.* govéji mehúr.
 Rindsbraten *m.* pečéna govédina, go-
 véja pečénka.
 Rindshaar *n.* govéja dlaka.
 Rindschaut *f.* govéja koža. [fopf.
 Rindskopf *m.* govéja glava; j. Dumm-
 Rindsleder *n.* govéje usnje; kravína.
 Rindvieh *n.* govéd (-i), govédina, go-
 véja —, rogáta živína, govéje blagó,
 govéda *pl.*
 Rindviehjudt *f.* govédarstvo, govedo-
 réja, reja govéje živíne.
 Ring *m.* prstan; (*Eise*—) verník; (an
 der Kette) klèp, sklèp, oklèp; (*Reif*)
 kolobár, kolút, krog, kolce; obróč, ob-
 róček; (*Mondeshof*) obstrét (-i); (*Reif*)
 obód; (*v. Eisen*) železni obódec; (*am*
Baume) létница, létina; (*Wahr*—) uhán,
 uhánéc; (*der Wiederthiere*) obróčasti
 člen, — členek. [čast.
 ringartig okrógél, obróčast, kolobár-

Ringbahn *f.* krožna železnica.
 Ringdrossel *f.* komátar.
 Ringel *m.* prstanéc; krožéc, obódec.
 Ringelblume *f.* navádni méseček,
 bahji prstanéc.
 Ringelknorpel *m.* kolobárčasti hru-
 stánéc.
 ringeln *tr.* króžiti, kroglítí; zakrog-
 lítí; jich — viti (vijem) se, zvíjati se,
 króžiti se, kroglítí se.
 Ringelnatter *f.* belouška, ož.
 Ringelraupe *f.* srebrnica, prstenica.
 Ringelreihen, Ringelreigen *m.* kolo.
 Ringelspiel *n.* obřtalo, vrtíljak, kro-
 žilník.
 Ringelspinner *m.* prsteničar.
 Ringeltan; *m.* kolo.
 Ringeltaube *f.* grivar, grivník.
 ringen *intr.* boriti se; rokobóriti se;
 (*im Zweikampf*) močeváti (-čévam) se,
 močeváti se; (*nach etwas*) gnáti (*Ze-*
nem) se, pogánjati se; (*mit dem Tode*)
 umirati; *tr.* (*die Wärdje*) ožéti (-žmém),
 izžéti; *impf.* ožémáti, izžémáti, pre-
 zémáti, žmíkati; *die Hände* — roke
 lómiti.
 Ringen *n.* borba, borítév; (*um das*
Auskommen) kruhobórstvo.
 Ringer *m.* boréc, rokobórec, borítelj;
 (*um das Auskommen*) kruhobórec; =in
f. boríteljica, borívka.
 Ringfinger *m.* prstanéc. [last.
 ringsförmig krogél, okrógél, okróg-
 Ringkampf *m.* rokobórba, rokobór-
 stvo.
 Ringlein *n.* j. Ringel.
 Ringmauer *f.* obzídje, ográda.
 Ringplatz *m.* boríšče.
 rings, ringsherum, ringsumher *adv.*
 okróg, krog in krog, okóli in okóli.
 Ringwechsel *m.* prstenóvanje.
 Rinke *m.* okóv.
 rinnäugig krmežljav; bolnodk.
 Rinne *f.* zleb; žlebič, žlebiček; (*Wach-*
rinne) zleb, (Zlot); (*Gerinne*) rake *pl.*,
 struga.
 rinnen teči (tečem); (*feinweise*) cu-
 réti, curljáti, mezéti, kapljáti, cedíti
 se; *die Kerze* rinnt sveča se océja;
das Gefäß rinnt posóda ne drží vode,
 posóda pušča (teče); — *machen töditi*;
 Thränen — ihm aus den Augen solze

mu tekó, solze mu oči zalívajo, solze toči, solze prelíva.

rinnenförmig žlebast, žlebovit.

Rinnenholz *n.* žlebovína.

Rinnenjirkel *m.* otórník, utórník.

Rinnfal *n.* struga, korito, klančec.

Rinnfel *n.* sirilo, sirišče.

Rippe *f.* rebro; (an den Blättern) žlica; Rippen= rébrni.

Rippenfarn *m.* rebrenjáča.

Rippenfell *n.* opršna mreña; =entzündung *f.* vnetica opršne mreñe.

Rippengegend *f.* rebra *pl.*, rebróvje, ogróđje.

Rippenquallen *pl.* rebráři *pl.*

Rippenstoß *m.* suněk pod rebra.

Rippenweidgegend *f.* podrébrje, lákotnica.

rippig rebrát, rébrnat.

Risalit *m.* pomól.

Risiko *n.* držni —, nevární poskús; nevárnost.

riskieren držno poskúšiti, *impf.* — poskúšati. [mesó.]

Risotto *m.* (*n.*) rižot, v rižu praženo

Rispe *f.* lat, vlat, latína; *coll.* latjé, latovjé; Rippen= latni, látovni.

rippen latovati se, latíti se, v lat —, v latje iti (*grem.*) [ra.]

Risprings *n.* trádnica, látovka, mav-

Riss *m.* razpór, pretřg; (an einem festen Körper) poč (-i), razpóka, napók, poklina, razpoklina, zijávka, razsedlína; reža, rega; prepád; (an der Hand) praska; (im Gesicht) brazgotína; einen schadhafteu — bekommen začesníti se; (Wurriß) načrt, očrt, obrís.

riszig razpókél, razpókán, raztřgan.

Risswunde *f.* rana razpoklína.

Rist *m.* nart, plesno; (an der Hand) zapéstje; (beim Pferde) greben, šija.

Ritt *m.* ježa, jezd, jáhanje.

Ritter *m.* vitez; (Reiter) jezdec, kójeník; Ritter= viteški.

Ritterakademie *f.* viteška akademíja.

Ritterlehre *f.* viteška čast (-i).

ritterlich viteški.

Ritterorden *m.* viteški red.

Ritterschaft *f.* viteřtvo, plemstvo.

Ritterschlag *m.* povíteženje; — ertheilen povíteziti, imenováti vitezom.

Ritterspiel *n.* viteška igra.

Rittersporn *m.* viteška ostróga; (*bot.*) ostróžnik, svaljnik.

Ritterstand *m.*, Ritterthum *n.* viteřtvo, viteški stan.

Rittgeld *n.* jezdńina, ježńina.

rittlings *adv.* kobálj, okobálo, jezděč.

Rittmeister *m.* konjški stotník.

Rituale *n.* obrédna knjiga, obrédník, službeník.

Ritus *m.* obréd.

Riß *m.*, Riße *f.* rega, razpóra, poč (-i), ráza, razpóka, razpoklína, vraska; (Kraßer) praska, draska, oprásk.

rißen praskati, ráziti; prásniti, oprásniti, obráziti, odrsniti.

rißig vraskast, vraskav, vraskljáv.

Rival *m.* tekmeč (tekmečá).

rivalisieren tekmovati, tekmati se, poskúšati se za predstvo.

Rivalität *f.* tekma, tekmovánje. [pěs.]

Robbe *f.* (*m.*) tjulénj (tjulénja), morskí Robbenfang *m.* lov morskíh psov.

Robinie *f.* robiníja, akácíja.

Robot *m.* *f.* tlaka, rabóta; Robot= rabótni, tlačánski, tlaški. [bóte.]

Robotabüßung *f.* odklip tlake, — roboten rabótati, tlačániti, tlako délati, tlako dájati.

Roboter *m.* tlačán, rabotník.

Robotgeld *n.* tlašćina, rabotńina; rabótna dan (-i).

Roboßtag *m.* dan tlake, — rabóte.

robust korenjšáski, čvrst, tršast; — er Menich hrust. [pič.]

Roche *m.* skat; (im Schachspiel) stolrúđeln hropsti, hrópati (-pljem), bripati (-am, -pljem), hropéti, hrepetáti (-ám, -éčem), grgráti.

Róđeln *n.* hropót, hropénje, grgót, grgránje.

róđelnd hropěč, grgráv.

Roß *m.* sukńja; (langer —) halja, sukńja dopetáca; (Weiberroß) krilo; jopa, janka; (Bauern—) jopič; Überroß površník; Schlaf— spalna halja.

Róđchen *n.* sukńjica; krilce; jópica.

Roßen *m.* preslica; (Kunfel) kožélj; (der Fluch am Roßen) kodéłja.

Roßschrei *m.* škríc, pola sukńje.

Roßschlag *f.* žep v sukńji.

Rococořtil *n.* (*m.*) rokoko.

Rococořtil *m.* šarovíti slđg.

Rode *f.*, = land *n.* (Gereut) laz, trebež, črt, krčevina, novina.
 roden trébiti, laze délati, krčiti, črtiti.
 Rodung *f.* izkrčítév.
 Rogen *m.* ikra.
 Rogener *m.* ikrnica, riba samíca.
 Roggen *m.* rž (-i); Roggen- ržén.
 Roggenader *m.* ržísčé.
 Roggenblume *f.* š. Kornblume.
 Roggenbrot *n.* ržéni kruh, ržénjak.
 Roggenmehl *n.* ržéna moka.
 Roggenstroh *n.* ržéna slama, rženica.
 Roggentrespe *f.* norskí ověš, stoklas, stóklasa.
 roh siróv; (friřđ) presěň; (v. Sitten) siróv, zaróbljen, grob; (wilb) divji, neukročěň; (unbearbeitet) neobdělán; neomíkan, rod; —er Menřđ siróvěž, zaróbljeněč.
 Roharbeit *f.* siróvo delo.
 Roh Eisen *n.* siróvo želézo, grodělj.
 Rohheit *f.* siróvost; zaróbljenost; divjóst; zagovědnost, neotesánost.
 Rohertag *m.* siróvi dohódek, kosmáti dohódek.
 Rohr *n.* cev (-i), tul; (Flinte) puřka; (gezogenes) risanica; (Gewächs) trst, trstíka, rogoz; *coll.* trstje, trstovina, rogozovina; (spanische) španski trskóvčé.
 Röhrchen *n.* cevka, cévčica.
 Röhrbach *n.* řtorja, rogóznica.
 Röhrdammel *f.* bukáč, hóbnarica.
 Röhre *f.* cev (-i), tul, tuljáva; *dem.* cevka, tulěč; (in die Erde) röv, š. Mine; (am Stiefel) golenica.
 Röhrenblumen *pl.* cevocvétke *pl.*
 röhrenblütige Pflanzen *pl.* (*Tubiflorae*) cévnice *pl.*
 Röhrenbohrer *m.* cevnik.
 röhrenförmig cevnat, cevast, cevkast.
 Röhrenleitung *f.* napeljáva po cevéh; cevni vodovód.
 Röhrenpilz *m.* gobán.
 Röhrenweite *f.* zěv ceví.
 Röhrstöbe *f.* trstna piřčál (-i), trstenica.
 Rohrhuň n. liska, túkalica, povódna putka, plazka.
 rohricht trstast.
 röhricht cevast.
 Röhricht *n.* trstje, rója.
 Röhricht *n.* trstje, rója.

rohřig trstovít.
 röhřig cevnat, cevěň.
 Rohrkolben *m.* trstíka, rogoz, svečnik.
 Rohrpalme *f.* trstínasta palma.
 Rohrspise *f.* š. Rohrstöbe.
 Rohrschiff *n.* trstje, trstíče, rogozína.
 Rohrstock *m.* trstověč. [vód.
 Rohrstrang *m.* (der Gasleitung) plinó.
 Rohrstuhl *m.* stol od trstja, trstni stól.
 Rohrschlade *f.* žlindra.
 Rohschwefel *m.* kosmáto žveplo.
 Rohstoff *m.* sirovína, siróva plodovina.
 Rohzucker *m.* neprečísčěni sladkór; prekmórski sladkór.
 Rollbalken *m.* kolotúrna obóknica, kolotúrna zapórnica.
 Rollbaum *m.* vreténo.
 Rolle *f.* škrípěč; kolotúra; žlebáto koléscé, (paránjek); (Walze) valj, valjěč; (zusammengerolltes Ding) zvitěč; (Liste) zápisek, imenik; (des Schauspieler's) ulóga; feine — gut spielen dobro se vestí (vedem); (v. Schauspieler) dobro igráti; eine große — spielen imenítěň —, znamenít —, veljávěň bití (sem); mnogo veljáti.
 rollen *tr.* valítí, váljati, kotáti, kotalítí, tákati, takljáti, trkóliti; *intr.* tóčití se, tákati se, kotáti se, kotalítí se, kotaljáti se, kotúratí se; (unangen) likati, váljati, mógati; (fränseln) sít-kati (suceť), kódrítí, kodráti; (vom Wagen) drdráti, ropotáti (-ám, -očem); (v. Donner) grmětí, bobněti; (von den Thranen) dretí (derem), lítí (lijem), cedití se; řđ — kodráti se, kódrítí se; das — de Material kolotóčno blagó; —de Bewegung tákanje.
 Rolltabak *m.* předení tobák, tobák v klobásah, — v zavítkih.
 Rollzug *m.* kolotúrník. [vč.
 Roller *m.* valjávěč, líkavěč, móganga.
 Rollhügel *m.* obřtěč.
 rollig melínast, sipěč, sipljív.
 Rollkammer *f.* líkálnica, valjálnica, mógálnica.
 Rollkudjen *m.* povítica, potica.
 Rollmaus *f.* polh.
 Rollmuskel *m.* vrtíljka.
 Rollnacht *f.* okrógli nadřív.
 Rollofen *m.* vozna peč (-i), peč na koléscih.

Roßrüffel *m.* zmotáno sesálce, zvito
 Roßscheibe *f.* škripěc. [sesálce.
 Roßschwanzaffe *m.* zvitorepěc, cvilež.
 Roßstein *m.* oblica, prodník.
 Roßstuhl *m.* stól na kolěscih.
 Roßvorhang *m.* zagrinjáló —, zastor
 na valjich.
 Roßwagen *m.* otróski vozíčěk.
 Roßwäſche *f.* móngano perilo, perilo
 brez skroba.
 Roman *m.* roman.
 romanenhaft románski, pustolóvski.
 Romanheld *m.* junák romána, junák
 v románu.
 Romanschreiber *m.* pisátelj románov,
 romanopisěc.
 Romantik *f.* romántika.
 romantisch romántičěn, romántiški;
 (bezaubernd) čaróběn.
 Romanze *f.* románca.
 Römer *m.* Riměc, Rimlján; = zins;ahl
f. rimsko število, indikcija, indikt.
 römisch rimski.
 Ronde *f.* j. Runde.
 Rondeau *n.* okróžna pesěm (-i).
 Rondell *n.* okroglišěc, okroglina.
 Rorate *f.* zornica, svitnica.
 rosa j. rosenfarben.
 Rose *f.* roža; *dem.* rózica; Garten—
 vřtnica, goščávka, šipěk; (Rothlauf)
 šěn; Rosen- rožni, rózasti.
 Rosenantliß *n.* rózasto lice.
 Rosenapfel *m.* srbóvka, srboritka.
 rosenartig rožast.
 Rosenblatlaus *f.* rožna ušica.
 Rosenblüte *f.* rožni cvet, rózasti veněc.
 Rosenbusch *m.* rožni grm, róževěc.
 Rosenduft *m.* rožna vonjáva, rožni
 Roseneffen; *f.* roževína. [duh.
 rosenfarben, rosenfarbig rožnat, rožno-
 bójěn.
 rosenfingrig rožnopřstěn.
 Rosengarten *m.* rožni vřt, rožnják.
 Rosenkäfer *m.* zlatokřilěc, zlata mí-
 nica.
 Rosenknoſpe *f.* rožni —, šipkov popěk.
 Rosenkranz *m.* rožni veněc, molěk,
 krónica, čislo. [kát.
 Rosenkraut *n.* navádni žerávěc, muš-
 Rosenmädchen *n.* rózarica.
 Rosenmonat *m.* rožnik, rožni cvet.
 Rosenöl *n.* rožno olje.

Rosenquarz *m.* róževěc.
 rosenreich rožnat.
 rosenroth rožast, rděč kakor roža.
 Rosenspinner *m.* rožni prejěc.
 Rosenstich *m.* navádni vbđd.
 Rosenstrauch *m.* róževěc, rožni grm.
 Rosenstrauch *m.* rožna kítica, rožni
 šopěk.
 rosenwangig rdečeličěn, cvetóčih lic.
 Rosenwasser *n.* rožna voda, róževica.
 Rosenzeit *f.* rožni cvet; *fig.* doba cve-
 tóčih let, mlada leta *pl.*
 Rosette *f.* rózica, rozěta.
 rosig rožast.
 rosig rožnat, rožěn.
 Rosine *f.* rozína, grozdinka, (grozdóv-
 lje); *coll.* suho grozdje.
 Rosmarin *m.* rožmarín; Rosmarin-
 rožmarinov.
 Rosmarinapfel *m.* rožmariněc, rož-
 marinověc.
 Rosmarinöl *n.* rožmarínovo olje.
 Rosmarinwasser *n.* rožmarínova voda.
 Rosmarinzwerg *m.* rožmarínova vějica.
 Rosoglio *m.* rozólija.
 Rosogliohändler *m.* rozólijar.
 Ross *n.* kónj; Ross= konjski.
 Rossegel *m.* konjska pijávka.
 Rosſel *n.* konjič. [skók.
 Rosſelsprung *m.* skakálnica, konjičev
 roffen góniti se, pójati se.
 Rosfleisch *n.* konjsko mesó.
 Rosfliege *f.* podrěpica.
 Rosshaar *n.* žima, konjska dlaka.
 rosshaaren žiměn, žimnat.
 Rossharmatratze *f.* žimnica.
 Rosshandel *m.* kupějja —, trgovína
 s konji, konjářstvo; den — betreiběn
 konjářiti. [konji.
 Rosshändler *m.* konjář, trgověc s
 Rossherde *f.* čreda konj, konjska čreda.
 Rosshuf *m.* konjsko kopito.
 Rosskäfer *m.* govnáč, govnobrěbč.
 Rosskamm *m.* konjsko česálo, konj-
 ski česálnik.
 Rosskastanie *f.* divji kostanj.
 Rossmähne *f.* griva.
 Rossmark *m.* konjski seměnj, konj-
 ski sejěm.
 Rossmünze *f.* konjska meta.
 Rossmiß *m.* konjski gnoj, konjšěčak.
 Rosspappel *f.* divji slezénověc.

Roßspflaume *f.* štrbónčelj, kónjščica.
 Roßschweif *m.* konjski rep.
 Roßstall *m.* konjski hlev, konják,
 konjska staja.

Roßzahn *m.* brzda, uzda, žvala.
 Roßzucht *f.* konjerėja, konjska reja.
 Roß *m.* rja; (am Getreide) snet (-i),
 pikéc, smod, rja; (am Herbe) rešetka;
 (Bitter) rešetka, brana, mreža.

Roßbraten *m.* pržóla, pržólica.
 roßbraun *rjav*, *rjast*.
 roßen *rjavéti*.
 rösten *práziti*, *pržiti*; *oprážiti*, *opřiti*; (Flachs) *goditi*, *maditi*, *mladiti*,
rositi; *izgoditi*, *izmaditi*, *izrositi*; (am
 Roße) *pečti*; (trochnen) *sušiti*.

roßfarben *rjav*, *rjavkast*, *rjast*.
 roßig *rjav*, *zarjavèl*, *rjast*; — *wer-*
den rjavéti; *zarjavéti*.

Roßfloss *m.* žgálnica.
 Roßpilz *m.* rja.

Rotation *f.* vrténje; súkanje; kolo-
 ták, rotácija. [lja.]

Rotationsmaschine *f.* vrtíljka, okretú-
 rotatiu, rotatoriškj okretěn, kolovrá-
 tén, vrtílén.

roth *rdeč*, *črljèn*, *rus*; — *er Wein*
rdeče (črno) *vino*; — *e Ruhr* *griza*, *kr-*
vavica; — *e Tinte* *rdečilo*; (scham—)
zardèl, *zapékèl*; (schamroth) *werden* *rđeti*,
rdečiti *se*; *zardéti*, *porđéti*; *rdečica*
izpreleti (*koga*); *impf.* *zardévati*.

Roth *n.* *rdečica*, *rdečina*.
 Rothalge *f.* *rdeča* *alga*.

rothäugig *rdečèdk*.
 rothbackig *rdečèličèn*, *zornoličèn*.

Rothbart *m.* *rdeča* *brada*; (Perlon)
rdečebrádec.

rothblütig *rdečekrvèn*, *rdečekrvnat*;
 (v. d. Blüte) *rdečecvètèn*.

rothbraun *rdečerjav*, *rus*, *pirhast*;
 — *er Dohz* *pirh*; — *e Kuh* *pirha*; —
färben *rúšiti*.

rothbrüdig (vom Eisen) *krhèk* *vsled*
razbèljenosti.

Rothbuche *f.* *bukèv*.
 Röhre *f.* *rdečica*, *rdečina*; (am Him-
 mel) *zarja*, *zora*, *zar*.

Rothseiner; *n.* *rusi želézovèc*, *rdeči*
želézovèc.

Röthel *m.* *rusa kreda*; *rdečilo*, *rdeči*
črtnik.

Rötheln *pl.* *ruse pike*, *ruske*, *rdečina*.
rötheln tr. *z rdečilom zaznámovati*;
intr. *rđeti*.

röthen *rdečiti*; *pordečiti*; (v. d. Sonne)
žariti; *ožariti*; *impf.* *ožarjati*; *sich* —
rđeti, *ripiti* *se*; (v. Himmel) *žariti* *se*,
žaréti; *geröthet* (v. Wunden, Scham)
ripèè.

rothfarbig *rdeč*.
 Rothfink *m.* *š. Buchfink*.

Rothfuchs *m.* *rjavèc*.
 rothfüßig *rdečenòg*, *rdečih* *nog*.

rothgelb *rdečerumèn*.
 rothgeschwäbelt *rdečèkljùn*.

Rothgießer *m.* *medar*.
 Rothglut *f.* *rdeči* *žar*, *rdeča* *žarina*,
žarka rdečina.

rothhaarig *rdečelas*, *rdečelasàt*, *rus*.
 Rothkehlchen *n.* *táščica*.

Rothkohle *f.* *krbín*, *napol žgano oglje*.
 Rothkopf *m.* *rdeča* —, *rusa glava*.

rothköpfig *rdečèglav*, *rusoglav*.
 Rothkupferer; *n.* *rdeči* *bakrènéc*.

Rothlauf *m.* *ušèn*, *šèn* (*pšen*), *peréči*
ogènj, (*peráèèc*); (*der Schweine*) *rdečica*.

röthlich *rdečkast*, *zardèl*, *rus*; *pirhast*;
 — *e Kuh* *ridžana*; — *er Dohz* *ridžec*.

Röthling *m.* *podgorélèèk*; (*Schwamm*)
turek; (*Wein*) *rujno vino*.

rothscheidig *pirhast*.
 Rothschimmel *m.* *serèc*. [rèpka.]

Rothschwan; *m.* *podgorélèèk*, *rdeče-*
Rothspecht *m.* *š. Bunispecht*.

Rothstift *m.* *rdeči* *črtnik*, *rdečilo*.
 Rothtaue *f.* *smreka*.

rothwangig *rdečèličèn*.
 Rothwild *n.* *rdeča* *divjad* (-i), *jeléni*
in *košúte pl*.

Rothwurf *f.* *krváva klobása*, *krvavica*.
 rotten *vrtéti* *se*, *króžiti*.

Rotte *f.* *krdèlo*, *tropa*, *tròp*, *četa*;
 (Gefindel) *drnhál* (-i).

rotten *sich* *zbirati* *se*, *skúpljati* *se*;
 (tilgen) *trébíti*; *uníèiti*; *š. faulen*.

rottieren *š.* *rotten*.
 Roitmeister *m.* *desètnik*.

Roß *m.* *smrkèlj*, *vozgèr*; (*bei Pferden*)
konjska smrkavost.

Roßbube *m.* *smrkavèc*, *smrkolín*,
mezgec.

roßen *smrkati*, *smrkav biti* (*sem*).
 roßig *smrkav*, *smrkljiv*, *vozgèriv*.

Rožkrantheit *f.* smrkavost, črvivost.
 Rožlöffel *m.* j. Rožbube.
 Roue *m.* lopov; sladostrástnik.
 Rouleau *n.* kolotúrna zavésa, zastor
 na valjcih.

Route *f.* pot, smer (-i).
 Routine *f.* ročnost, okrétnost, veščina;
 vájenost, izvédenost.
 routiniert okréten, vaje, izvéden.
 royal kraljev, kraljevski.
 Royalist *m.* kraljevčec, kraljevski pri-
 stás.

Rübe *f.* repa; *dem.* répica; gebratene
 — smojka, pečenica; saure — kislá
 repa; geriebene — ribanka; gebackte
 — sékanica; rotte — pesa, (rona);
 gelbe — korén; *coll.* korénje.

Rubel *m.* rubelj.
 Rüben- repni.
 Rübenader *m.*, Rübenseld *n.* repišče.
 Rübenbeet *n.* repna leha.
 rübenförmig, rübenartig repast.
 Rübengrube *f.* repna jama, beznica.
 Rübenhobel *m.* krhálnik.
 Rübenkraut *n.* repna nat (-i), repno
 perje, natje, metenica, (višča).

Rübenmangold *m.* navádna pesa.
 Rübensthalen *pl.* repni olúpki *pl.*
 Rübenwasser *n.* répnica.
 Rübenweißling *m.* repni belín.
 Rübenzucker *m.* pesni sladkor.
 Rubin *m.* rubín.
 Rubinglas *n.* rubínovo steklo.
 Rubinring *m.* prstan z rubínom.
 Rubinsäure *f.* rubínova kislína.

rubricieren rezpredeliti, razpredélke
 napravíti; *impf.* razpredeljevati, raz-
 predélke napravljati.

Rubrik *f.* razpredel, razpredélék, ru-
 brika, stolpéc; die — en ausfüllen po-
 písati razpredélke; (Rubrum) nadpis.
 rufbar glasovit, razvpit; razglášen;
 — werden razvédeti (-vém) se, raz-
 glásiti se, razslovéti se; — machen
 razglásiti.

Rufbarkeit *f.* razglášenost.
 Rufgras *n.* dišéca boljka, rosúlja,
 vonjávka.

ruflos brezbožen, malopridén, malo-
 vrédén, zanikarén.

Ruflosigkeit *f.* brezbožnost, malo-
 pridnost, zankarnost.

Ruck *m.* potisk, pomik, potégljaj;
 einen — thun pomekníti (-máknem),
 potísiniti; in einem — na máh, má-
 homa.

Rückanfall *m.* povrátni pripád.
 Rückantwort *f.* vzvrátni odgovor.
 Rückbeugen *n.* (des Rumpfes) upogí-
 banje (trupa) navzád.

rückbeuglich povráten, povračálen.
 Rückblick *m.* ozír, ogleđ; einen — thun
 ozréti se, poglédati v ...

Rückbürge *m.* naméstni porok, od-
 škódní porok.

Rückempfang *m.* vzvrátni prejém.
 rücken *tr.* mekníti (máknem), po-
 mekníti, geníti (ganem), poríniti;
impf. pomikati, rivati; (náher rücken)
 primekníti, *impf.* primikati; *intr.* po-
 mekníti (-máknem) se, umekníti se,
 primekníti se, geníti (gánem) se; *impf.*
 pomikati se, umikati se, primikati se;
 ins Feld — na boj odíti (-idem), vzdíg-
 níti se; in ein Land — prodírati v
 dežélo; prodréti (-dérem) —, pridréti
 v dežélo; näher — blízati se; priblí-
 zati se, *impf.* približevati se; er rüft
 nicht von der Stelle ne premákne se,
 ne gane se.

Rücken *m.* hrbét, hrbtíšče; (des Ver-
 ges) sléme (-ena), grebén; (d. Messers)
 rob; auf dem — tragen oprtav nósiti;
 auf den — nehmen oprtati si; auf
 dem — liegen vznák lézati (ležím);
 Rücken- hrbtní.

Rückenader *f.* hrbtna žila.
 Rückenblatt *n.* lopátka, lopática.
 Rückendarre *f.* hrbtna sušica.
 Rückenschilde *f.* hrbtíšče.
 Rückenhalt *m.* zaslómba; podpóra.
 Rückenlehne *f.* naslón, naslonilo.
 Rückenmark *n.* hrbenjáča, hrbtní
 mozg; Rückenmarksausziehung *f.* hrbt-
 na sušica, sušica hrbtnega mozga.

Rückenmuskel *m.* hrbtna míšica.
 Rückenneru *m.* hrbtní živéc.
 Rückenriemen *m.* hrbtní jermen, po-
 hrbtník.

Rückenschlag *m.* udárec po hrbtu.
 Rückenschmerz *m.* bolečina v hrbtu.
 Rückenseite *f.* rob, hrbét, naróbná
 stran (-i).

Rückenstück *n.* hrbtovína; šijnjakovina.
 Rückentheil *m.* zadek, odzadek; zadnji del.
 Rückenwirbel *m.* hrbtni vretenci *pl.*
 Rückert *m.* pomikáveč, pomikáč, pomikálo, potiskáč.
 Rück Erinnerung *f.* spomín.
 Rückersaß *m.* povračilo, povrnílo, povrnítěv, povrábba.
 rückerratten vřniti, povřniti.
 Rückerverb *m.* zópetna pridobítěv.
 Rückfahrt *f.* vrnítěv.
 Rückfall *m.* povrnítěv (v greh, v zločinstvo); povrátěk; (der Krankheit) povrnítěv bolézni; (im Lehenstwenen) povrátěni pripád.
 Rückforderung *f.* zahtěva vrnítěv.
 Rückfracht *f.* vzvrátěno —, povrátěno blagó.
 Rückfrage *f.* povprašanje; — halten povpraševati, opráševati [těv.
 Rückgabe *f.* vračilo, povračilo, vrní.
 Rückgang *m.* nazadovánje; povrátěk, vrnítěv, hoja nazáj; am — nazáj gredě; *fig.* rákova pot.
 rückgängig nazáj gredóč, nazadujóč, nazádě; — er kauf razkúp, izběga; — machen preklicati (-klíčem), oporěči, razdrěti (-děrem); den Kauf — machen izběgniti; — werden razdrěti se.
 Rückgrat *m. n.* hrbtenica, hrbtáněč, hrbtíšěe; Rückgrats- hrbtáněč.
 Rückhalt *m.* pridřžek; zaslómba, zašěita; ohně — odkritosřěno, narávnost.
 rückhaltlos *adi.* odkřit, odkritosřěč; *adv.* narávnost, odkritosřěno.
 Rückkauf *m.* nazádni —, povrátěni kup.
 Rückkehr, Rückkunst *f.* povrát, vrnítěv; bei meiner — ko se vřnem, ko se povřnem, ko nazáj pridem.
 rückläufig protipótě; j. retrograd u. rückgängig.
 Rücklehne *f.* slonilo.
 rücklings *adv.* znak, vznak, návřrit, řitěnski, vřnić, vřnić. [hód.
 Rückmarsch *m.* povrátěk, povrátěni pov.
 Rücknahme *f.* vzvrátěna vzetěv; preklic.
 Rückreise *f.* potovánje nazáj, vrnítěv, povrátěk.
 Rücksaß *m.* nahrbtěnik.
 Rückschein *m.* povrátěnica.

Rückschlag *m.* odbój; (des Donners) voděna strela; j. Rückwirkung.
 rückschlägig vzvrátěni, odbójěni.
 Rückschluss *m.* vrnítěv prilóge; mit — der Beilagen prilóge vračaje, s prilógami. [vor.
 Rückschreiben *n.* odpis, pisměni odgó.
 Rückschritt *m.* vzvrátěni korák; nazadovánje, nazáděk; *fig.* rákova pot.
 Rückseite *f.* zadnja —, naróbna stran (-i); die — eines Schriftstückes hrbět.
 Rücksendung *f.* povrátěna pošiljátěv.
 Rücksicht *f.* ozír, poglěd; in — glědě na . . . , z ozírom na . . . ; in gewisser — v nekem ozíru, nekakó; ohně — auf Bortheil ne glědě na koríst; — nehmen auf etwas ozírati se na kaj, glědati na kaj; ozřěti se na kaj.
 rückständig *adv.* glědě, glědě na . . . , z ozírom na . . .
 rückstandslos *adi.* brezozírěni; *adv.* brez ozíra na . . . , ne glědě na . . .
 Rücktrittslosigkeit *f.* brezozírěnost.
 Rücktrittsnahme *f.* ozír na kaj; mit — auf ozíraje se na . . .
 rückständig *adi.* ozírěni, ozírljiv.
 rückständig *adi.* ozíra vřděni.
 Rücksprache *f.* pogóvor, poměněk, posvět, posvětovanje zastrán česa; — pflegen pogovoriti se, dogovoriti se, poměniti se; *impf.* pogovárjati se, měniti se, poměnkovati se.
 Rückstand *m.* zaostáněk, zastáněk; in — e sein dolžěn biti (sem), na dolgu ostáti (ostánem); *impf.* — ostájati.
 rückständig zaostal, zastál, na dolgu ostál.
 rückständig *m.* zavbód.
 Rückstoß *m.* odbój, odudár.
 Rückstrahl *m.* odsěv.
 Rücktritt *m.* odstóp.
 Rückverkauf *m.* povrátěna prodája.
 Rückversicherung *f.* povrátěno zavřrovanje. [na.
 Rückverwandlung *f.* vzvrátěna premě.
 rückwärts *adv.* nazáj, nazád, navzád, zadaj; von — odzádaj, odzád; — gehen řitěnski —, nazáj —, (návřrit) iti (grem), rákovo pot iti.
 Rückwechsel *m.* vzvrátěna menica.
 Rückweg *m.* vrnítěv, pot nazáj; am — nazáj gredě.

rüdwirken vzvratno delovati; f. zu-
rüdwirken u. reagieren.

rüdwirkend vzvratno —, nazádno
delujóč, odbójén.

Rüdwirkung *f.* vzvratno —, nazádno
delování, odbój; f. Reaction.

rüdzahlbar povrátén, odplátén.

rüdzahlen poplácati, povrniti; *impf.*
popláčevati. [vračílo.]

Rüdzahlung *f.* vzvratno plačilo, po-
Rüdzug *m.* vrnítév, povráték; umik,
umíkanje, umeknitév.

Rüde *m.* velik lovski pès.

rüde síróv, zaróbljen.

Rudel *n.* tróp, tropa, rój, četa, čreda.

Ruder *n.* veslo; (Steuer—) krmílo.

Ruderbank *f.* veslárska klop (-i).

Ruderer *m.* veslár, vesláč, veslávéc.

Ruderführer *m.* veslonóžec, plavuto-
nóžec.

rudern vesláti, vesláríti.

Ruderschiff *n.* ladja veslaríca, vesláča.

Ruderschlag *m.* vesláj.

Rudermanje *f.* veslárska, hrbtoplóvka.

Ruderwerk *n.* vesla *pl.*

Ruf *m.* klic; poklic, pozýv, pozív;
(Schrei) krik, krič; (Einladung) vabílo,
povabílo; guter, schlechter — dobro —,
slabo imé; guter —, slab glas; in
gutem — štehen dobro slutí (slujem u.
slovem), slovéti, na dobrem glasu bití
(sem); in üblem — e štehen slabo slutí,
na slabem glasu bití, razvpít bití.

rufen *tr.* klicati (-čem), zvati (zovem);
poklicati, pozváti; *intr.* vpítí (vpíjem);
zakřícíati, vzklíkniti; in's Gedächtnis
— opómnniti; (laden) vabíti.

Rufer *m.* klicávéc, klicár, zavavéc.

Ruffall *m.* zvalník.

Rüge *f.* ukór, graja; (Warnung) sva-
rilo; (Strafe) kazén (-i), pokóra.

rügen korítí, kárati; ukorítí, po-
kárati; (warnen) svarítí; posvarítí;
(strafen) kázniti, kaznovati.

Ruhe *f.* pokoj, mir; (Stille) tihóta,
tíšina; (Rast) počíték, počínék; der —
pflegen počívati; počítí (se).

Ruhebank *f.* počíválna klop (-i), po-
číválo.

Ruhebett *n.* počíválnica. [nína.]

Ruhegehalt *m.* n. pokojnína, dosluž-

Ruhegenuss *m.* pokojnínski užíték.

Ruhekissen *n.* podzglávje, podzgláv-
na blazínica.

ruhelos nepokójén, nemíren, brez
pokója.

ruhen počívati, mirovati; počítí (po-
čijem) (se), počíniti, odpočítí se; *fig.*
spati (spim), lézati (ležim); — der Ge-
werbe mirujóči obrt; — der Erbschaft
ležeča —, nenastópljena dédiščína.

Ruheort, Ruheplatz *m.* počívalíšče, po-
číváj.

Ruhepunkt *m.* (Bewegungspunkt) opo-
ríšče, podporíšče; (Pause) prestánék;
f. Ruheplatz.

Ruhestand *m.* f. Ruhe.

Ruhestätte *f.* pokojíšče; grobíšče, grób.

Ruhestifter *m.* mirítelj.

Ruhestörer *m.* nepokójnež, motítelj
mirú, — pokója.

Ruhestunde *f.* ura počítka, odmór.

Ruhezeit *f.* čas počítka, odmór.

ruhig pokójén, míren, tih; — es Ge-
wissen mirna vest (-i); ruhig! tih!
molčí! — werden upokojítí se, umí-
rítí se, utéšiti se.

Ruhm *m.* slava, dika; ohne — zu
melden ne da bi se hvalil.

Ruhmbegier *f.* slavohlépje. [bén.]

ruhmbegierig slavohlépén, slavoljú-
ríhmen slavítí, hválítí, díčiti, velí-
čati; poslavítí, proslavítí, razslavítí,
povelíčati; *impf.* poslávljati, prosláv-
ljati, razslávljati, povelíčevati, povzdí-
govati; sich — hváliti se, ponášati se,
velíčati se.

rühmlich slavén, slavít; slovèč, slave-
vrédén.

Rühmlichkeit *f.* slavnost, slovèčnost,
díčnost.

Ruhmliebe *f.* slavoljúbje.

ruhmliebend slavoljúbén. [vèč.]

ruhmlös brezslávén, neslávén, neslo-
Ruhmlosigkeit *f.* brezslávnost.
ruhmrédig samohválén, baháv, bahát,
baháški, hvastáv, širokoustén.

Ruhmredigkeit *f.* samohválnost, ba-
hátost, bahástost, hvastávost.

Ruhmsucht *f.* slavohlépje, slavohlép-
nost.

ruhmsüchtig slavohlépén.

ruhmvoll slavít, slovít, díčén. [dén.]
ruhmwürdig slavevrédén, hvalevréd-

Rühr *f.* drista, driska, hítrica; rothe — gríža, krvavica.
rührbar genljiv.
rühren *tr.* geníti (ganem), mekníti (máknem), premekníti, kréníti; *impf.* gibati, premikati; (freisförmig in Bewegung setzen) mesti (metem), méšiti, méšati; (das Herz) geníti, omečíti, umiliti, dirniti, prevzėti (-vzámem); ich war gerührt milo se mi je storilo, umililo se mi je, v srce me je zabolelo, v srce mi je seglo; (v. Wiſſe) zadéti (-dénem); (v. Echlage) udáríti; Butter — mesti (metem); die Trommel — bóhnati; fein Glied — ne geníti (ganem) se, ne zméziti se; (in Bewegung bringen) májati, gúgati; zmájati, omájati, ogúgati; *intr.* (her-rühren) izhájati, prihájati; sich — gibati (gíbljem) se, méziti se; geníti (ganem) se; rühre dich! gani se, makni se, premákni se.
rührend genljiv, mil, milóben.
Rührfaß *n.* metilnica, pinja.
Rührhol; *n.* mešálnik. [vén.
rührig gibčen, okréten; *fig.* prizadé-
Rührigkeit *f.* gibčenost, okrétnost; *fig.* prizadévnost.
rührkrank grízav.
Rührkraut *n.* (*Gnaphalium*) májnica, grízница.
Rührkübel *m.* š. Rührfaß.
Rührlöffel *m.* kúhálnica.
Rührmilch *f.* zmetki *pl.*, metúda, pinjeno mleko, smétanica, smétanka.
Rührstod *m.* metélo, motič (Quirl), metílo, metič.
Rührung *f.* genítév, gánjenje, gínjenje.
Ruin *m.* pogúba, pogín, propást (-i); razvål, razsip.
Ruine *f.* razvalína, podrtína, razsipína, groblja, razpadlína, mirišče.
ruinenförmig razvalínast, gradínast.
ruinieren *tr.* uničíti, ugonobíti, na nič správití; *impf.* uničevati, ugonábljati, na nič správljati.
Rülp *m.* rig, kólč.
rülpfen kólcati, rígati; er rülpft kolca se mu, riga se mu; kólceniti, rígniti.
Rülpfen *n.* kólcanje, rígalica.
Rum *m.* rum.

Rummel *m.* hrup, razbóta, ropót; (altes Zeug) ropotíja, šara, starovina.
Rumor *m.* hrup, razbóta, ramóvš, (ramúš), šunder.
rumoren hrupéti, razbótati, šundráti; š. fármén.
Rumpelkammer *f.* shramba za staro šaro, brlóžnica, ropotárnica.
Rumpelkasten *m.* omára za staro šaro.
rumpeln ropotáti (-ám u. ropóčem); šundráti, razbótati.
Rumpf *m.* trup, ódk; (des Baumes) poródb, štor, panj; (des Hemdes) stan; (Geiß) kozól, kozóléc; (d. Mühle) grot.
rümpfen mrdati, mrdó délati, páčítí se; zmrdati se, namrdati se; die Nase — nos víhati, nos ffkati.
Rümpfparlament *n.* krni zbdr.
rund okrógel; (Fugel—) obel; (Länglich) jajčast; — herausſagen narávnost — brez ovinkov povédati (povém).
Rund *n.* okroglína, oblína.
Rundbaum *m.* vratílo, vreténo.
Rundbogen *m.* krožni oblók; =gemöthe *n.* kožni svòd, svòd na krog.
Runde *f.* krog, kolobár, okróglica; (Ronde) ponóčna straža; in die — v krog, okróg.
runden kroglíti, óbliti; okroglíti, zaokroglíti, okróglo naredíti.
Rundfläche *f.* okrógla ploskév. [tánda.
Rundgebäude *n.* okróglo poslópje, ro-
Rundheit *f.* okróglost, oblína.
rundherum *adv.* króg in kròg, okóli in okóli.
rundlich okróglast.
Rundschau *f.* obzòr, oglèd.
Rundschreiben *n.* okróžnica, okróžno písmo, (razposlanica).
Rundstahl *m.* okróglicé.
Rundstüdtel *n.* okrógli prebijáč.
rundum *adv.* š. rundherum. [lína.
Rundung *f.* okróglost, okroglína, obrundwangig okroglohčen.
Rundwürmer *pl.* (črvi) oblotóčniki *pl.*
Rundzange *f.* okrógle klešče.
Rune *f.* runa, runska črka; Runen-
runski; =ſchrift *f.* runsko písmo.
Runge *f.* ročica.
Runkelrübe *f.* pesa.
Runse *f.* struga, grapa, drasta, drča.

Runzel *f.* guba, gubánica, gubánec, grba, grbánec, vrapa, vraska.

runzelig *grbav*, zgrbljen, zgrbánčen, zgbánčen, vrapav, vraskav; — werben grbiti se, gubánčiti se, grbánčiti se.

Runzelige *m.* grbavéc; *f.* grbavka. runzeln *grbiti*, grbánčiti, gubánčiti; zgrbiti, zgrbánčiti; (die Stirn) čelo namrščiti, — namrgóđiti. [čelo.]

Runzelstirn *f.* nabráno —, zgrbljeno rupfen *púli*, *pípáti* (-ljem), *púkati* (púčem), *rváti* (rvjem); *izpúli*, *popúli*, *popípáti*, *izrváti*, *izdréti* (-dérem); (Federn) skubsti; *oskúbsti*.

rupfen *hodn*, *hodníčen*; — e Weinwand *hodník*, *hodníčno* *platno*.

Rupfer *m.* *skubéc*, *pulívéc*.

Rusch *m.* *loč*, *loček*; *bíček*.

Ruß *m.* *saje pl.*, *sajína*, *čad*; Rußsajav, *sajast*.

Rüssel *m.* *riléc*, *hrléc*, *rilo*, *trobéc*; *dem.* *rilček*; (schmollen) *riléc kúhati*.

rüsselförmig *rilécast*, *rilast*.

Rüsselkäfer *m.* *rilékar* (hrošć). [nják.]

Rüsselthier *n.* *rilčar*, *trobčar*, *hobotrušfarbig* *sajast*, *čadast*.

rušig *sajav*, *sajevit*.

russisch *ruski*.

Rußschabe *f.* *strgálo* *za* *saje*.

rußschwarz *črn* *ko* *saje*.

Rußbaum *m.* *podpórno* *drevó*, *kobila*.

Rußbrett *n.* *ódrnica*.

Rüsse *f.* *pokoj*, *počíték*.

rüssen *stróji*, *príprávljati*, *prigotávljati*; *prístróji*, *prigotóviti*; (austrüsten) *prevíděti*, *oskrběti*; *impf.* *oskrbovati*; (die Soldaten) *oboróžiti*, *oróžiti*; *impf.* *oboroževati*, *oróžati*; *sich* — *priprávliti* *se*; *impf.* *priprávljati* *se*, *ravnáti* *se*; (3. Fortgehen) *odprávljati* *se*.

Rüster *m.* (d. Schusters) *župánec*, *krpa*; (am Pfluge) *ročica*; *f.* (Baum) *brest*, *ilmovéc*, *lim*, *ilém*; *Rüster* = *brestov*, *ilmov*.

Rüsterhorn *m.* *žestílj*.

Rüsterholz *n.* *brestovina*, *ilmovina*.

Rüsthäus *n.* *oróžnica*.

russical *kmětiški*, *kmečki*, *kmetski*, *rustikalén*.

rüsig *trđen*, *krepék*, *čvrst*, *čil*, *ko* *renjáški*.

Rüsigkeit *f.* *trdnóst*, *čvrstóst*, *čilost*.

Rüstkammer *f.* *oróžnica*.

Rüstung *f.* *vojáška* *opráva*, *vojáška* *opréma*, *bojna* *opráva*.

Rüstzeug *n.* *oróžje*, *bojna* *prípráva*.

Ruthe *f.* *šiba*, *prot*; *dem.* *šibica*, *šibína*, *protéc*; (Schwanz) *rep*; *mit* — *en* *hauen* *šibati*, *šéškati*, *tepéžkati*, *tepsti*; *našibati*, *ošéškati*, *otépsti*.

Ruthenbündel *n.* *bútarica* *šib*, *sveženj* *šibic*.

ruthenförmig *šibast*.

Ruthengebüsch *n.* *šibje*, *protje*.

Ruthengeflecht *n.* *lesa*. [ka.]

Ruthenschlag *m.* *udárec* *s* *šibo*, *tepéž* *Rußsche* *f.* *drča*, *polzél* (-éli); (Wahn) *drsa*, *drsalica*, *drča*.

russchen *drčati* (-ím); *drkniti*, *opózniti*, *izpoddrkniti*; (auf d. Eise) *dršati* *se*, *drčati* *se*, *drkati* *se*.

Rußschläche *f.* *plázalica*.

russchig *polzék*, *sklizék*, *opózlél*.

Rußschlawine *f.* *izdršni* *plaz*, *dršalni* *plaz*.

rütteln *tresti*, *miketáti* (-ám, -ěčem), *mikástiti*, *drmati*; *potrěsti*, *strěsti*, *zmiketáti*, *zmikástiti*, *zdrmati*; *impf.* *potrěsati*.

Rüttelroh *n.* *zmeta* *slama*.

S.

Sa! *interi.* *hejsa!* *ju!* *juhéj!*

Saal *m.* (die Säle) *đvorána*; (Ball—, Tanz—) *plesálnica*; (Bücher—) *knjžnica*; (Gerichts—) *sodilnica*, *sodna* *đvorána*.

Saat *f.* *sev* (-i), *setév*, *obsévék*, *sétvina*; *sejátév*; (Früh—) *jarína*, *jara* *setév*; (Winter—) *ozimína*, *ozimna* *setév*.

Saatbestellung *f.* *setév*, *sejátév*.

Saatenfland *m.* *sétvina*, *setév*, *žita* *pl*.

Saatfeld *n.* *žitno* —, *obsejáno* *polje*.

Saathorn *n.* *žito* *za* *seme*, *sémensko*

Saathröhe *f.* *poljska* *vrana*. [žito.]

Saatschnellkäfer *m.* *poljska* *pókalice*.

Saatzeit *f.* *setév*, *žitna* *sejátév*; *zur* — *ob* *setvi*.

Sabbath *m.* sobóta; Sabbath- *sobótni*.
 Säbel *m.* sablja. [nóžen.
 säbelbeinig krivonóg, sabljenóg, raz-
 säbelförmig sabljast.
 Säbelgriff *m.* säbeljski ročaj.
 Säbelhieb *m.* udár s sabljo.
 Säbelklinge *f.* säbeljsko rezilo.
 Säbelmacher *m.* sabljár.
 Säbeln s sabljo máhati, sabljáti; das
 Gefäbel sabljánje.
 Säbelschneide *f.* nóznica za sabljo, sä-
 beljska nóznica, kórice (*pl.*) za sabljo.
 Säbelschnäbler *m.* krivokljúnec.
 Sacharometer *n. m.* sladomèr, saharo-
 metèr.
 Sach- stvarni, rečni.
 Sachbemerkung *f.* stvarna opázka.
 Sachbeziehung *f.* odnòs k stvari, stvar-
 ni odnòs.
 sachdienlich služèn v kaki stvari.
 Sache *f.* reč (-i); (Ding, Geschöpf)
 stvar (-i); (Geschäft) posel, delo, oprá-
 vilo; (Angelegenheit) zadéva; (Gegen-
 stand) predmèt; (Streitsache) pravda;
dem. rečca, stvarca; das ist meine —
 to je moja dolžnost, to je moja skrb,
 to je moje opravilo, to je moja stvar,
 to je meni mar; nach Gestalt der —
 kakor kaže, po videzu; unberichtetet
 — brez uspeha; seine sieben — u šila
 in kopita; die — steht gut reč dobro
 kaže; das gehört nicht zur — to ne
 spada k stvari; das ist nichts zur —
 to nič ne dé. [stvarno pravo.
 Sachenrecht *n.* pravica do stvari;
 Sacherkklärung *f.* stvarno pojasnilo,
 stvarno tolmačenje.
 sachfällig werden pravdo izgubiti.
 Sachführer *m.* s. Advocat, Anwalt.
 Sachgedächtnis *n.* rečni —, stvarni
 spomin.
 sachgemäß stvari priméren, stvarèn.
 Sachgenosse *m.* deléznik.
 Sachinhalt *m.* stvarna vsebina, stvar-
 ni obsèg.
 Sachkennner *m.* izvédenec, veščák.
 Sachkenntnis *f.* izvédenost; mit —
 izvédeno, vešče.
 sachkundig izvéden, vešč.
 Sachlage *f.* stvarni položáj.
 sachlich stvarèn; sachliches Geschlecht
 srednji spól.

Sachlichkeit *f.* stvarnost.
 Sachrathsel *n.* stvarna ugánka.
 Sachregister *n.* stvarni vpisnik, stvar-
 no kazálo.
 sacht *adv.* lahèn, rahèl, počásèn; *adv.*
 lahko, rahlo, počási, polágoma, po-
 láhkoma, po malem.
 Sachverhalt *m.* stvar (-i), stvarni po-
 ložáj.
 sachverständig izvéden, vešč.
 sachverständige *m.* izvédenec, veščák.
 Sachwalter *m.* pooblaščenec, zavétnik;
 oskrbnik, opravník, nastójnik.
 Sachwort *n.* s. Hauptwort.
 Sack *m.* vreča, žakelj; *dem.* vréčica,
 žakljic, cúlica; (Schlauch) meh; (Rei-
 ber sack) žep; (Geldsack) mošnja; *dem.*
 mošnjica; (Bettel-, Schnapp-) malha;
 mit — und Paß z vsem svojim, z vso
 prtljágo.
 Säckel *m.* mošnja; (Sack) blagájna,
 denárnica. [čar.
 Säckelmeister *m.* blagájnik, denárni-
 faden v vrečo sipati (-pljem), v vrečo
 dévati; vreče natláčiti.
 sackförmig vrečast.
 Sackgarn *n.* vrečna preja; vrečasta
 mreža, sák.
 Sackgasse *f.* slépa úlica, zágata.
 Sackgeige *f.* žepne gosli *f. pl.*
 Sackkalender *m.* s. Taschenkalender.
 Sackleinwand *f.* vrečevína, žakljevína.
 Sackpfeife *f.* meh, mešnica; s. Dubel-
 sack; Sackpfeifer *m.* mešnični piskáč; s.
 Dubelsackpfeifer.
 Sackruth *n.* žepna ruta, žepni robec.
 Sackuhr *f.* žepna ura.
 sackwillig *m.* debéli dvojník.
 Sacrament *n.* zakramént, svetotájstvo;
 mit den heil. — en bersehen prevideti
 koga, pričestiti koga; das — des Af-
 tarš sveto Rešnje Telo; — spenden
 obhájati koga, pričestiti koga.
 sacramentalisch svetotájstven.
 sacramentieren šentovati, preklinjati;
 s. fluchen.
 Sacramentshänder *m.* skrunitelj sve-
 tilh zakraméntov.
 Sacramentspender *m.* delitelj svetih
 zakraméntov; (des Altarsacramentes)
 obhájavèc.
 Sacrifegium *n.* svetoskrúmba.

Sacrifian *m.* cerkóvnik, zakristán.
 Sacrifitei *f.* zakristíja, žagrad.
 Säcular- stolétén; (welstlich) posvétén.
 Säcularfeier *f.* stolétnica, stolétna slo-
 věsnost.
 Säcularisation *f.* izpremémba v po-
 svétno; odvzétév cerkvéne imovíne,
 sekularizácia.
 säcularisiren v posvétno izpremeniti;
 cerkvéno poséstvo vzéti, sekularizirati.
 Säcularjahr *n.* stolétnica.
 Säcularführungen *pl.* stolétni na-
 rušáji *pl.*
 Säcularveränderung *f.* stolétna izpre-
 mémba.
 Säculum *n.* stolétje, vek.
 Sadducäer *m.* saducéj. [sejáti.
 säebar posévén; es ist — more se
 säekorb *m.* sévnica, sevník, sejáča.
 Säemann *m.* j. Säer.
 Säemaschine *f.* sejální stroj, sejálnica.
 säen sejáti (séjem); nasejáti, zase-
 játi; *impf.* zasévati.
 Säen *n.* setév, sev (-i), sejánje.
 Säepflug *m.* (plug) sejálník.
 Säer *m.* sevéc, sejávéc, sejáč; =in *f.*
 sevka, sejávka.
 Säetud *n.* sejálna ruha, sejálnica.
 Säezeit *f.* čas setve; zur — ob setvi.
 Säffian *m.* safian, fino usnje.
 Säfran *m.* zafrán; Säfran= zafránov.
 Säfranbaum *m.* zafránovéc.
 Säfransarbig zafránast.
 Säft *m.* sok; (im Baume) mezga;
 (Feuchtigkeit) vlaga; (aus der Wunde)
 sókrvica; (milchartig) mléčék; der
 Baum steht im — drevo je mužévno,
 drevo je sočno, drevo se muži; Säft-
 sočni, mužévni.
 Säftbehälter *m.* sočník.
 säften mežiti se, mužéti, v mezgi
 biti (sem); —d mužén, mužévén.
 Säffaden *m.* sočna nit (-i), sočno
 vlákenca.
 Säfffarbe *f.* sočna barva.
 Säfffrucht *f.* sócnati plod.
 Säffgang *m.* sóčnica, mléčnica.
 Säffgesäß *n.* sóčnica.
 säftig sočén, sócnat, sokovít; mužé-
 vén; vlažen; *fig.* kosmat, umázan.
 Säftigkeit *f.* sočnost, sokovítost, mu-
 zévnost.

säftler, säftlos brezsóčén, nesóčén,
 suh; *fig.* suhopárén.

Säftlosigkeit *f.* brezsóčnost, nesóčnost,
 puščóba.

Säftmesser *m.* sokomér, mezmomér.

Säftpresse *f.* sokotóčna tlačílnica.

Säftträger *m.* zajédavéc, zajédavka.

säftreich sočnat, sočén; vlažen.

sägbar izréčén, povédén.

Säge *f.* pripovédka; pripóved (-i); es
 geht die — govóri se, právjio, bajó;
 govórica se je raznésla, glas se je raz-
 nésél; j. a. Mythe.

Säge pila, žaga; *dem.* pílica, žágica.

Sägebodt *m.* hlod, krlj, krcélj, žágo-
 véc, rkélj.

Sägebodt *m.* koza, kozáča, prebésnica.

Sägefeile *f.* pila žágarica.

Sägestock *m.* pilar.

sägestörmig zobčast, žagast.

Sägemühle *f.* žaga (na vodi).

Sägemüller *m.* žagar.

sägen réci, povédati (povém), deti
 (*dem.*); *impf.* rékati, práviti, dejáti
 (*dem.* dejem); Dank — zahváliti
 (*koga*), zahváliti se; *impf.* zahvaljevati
 se, zahváljati se; kein Börtchen — ne
 zíniti, ne érhñiti, ne krkñiti; ins Gesicht
 — iz očí v očí povédati; etwas Unange-
 nehmes — zasoliti, zabéliti; ich werde
 — poréčém; sozu — tako rekóé; man
 jagt právjio, govóré, prè, bajó, bajè;
 wie man jagt bajè dà; — lassen po-
 ročéti, veléti, ukázati (-kázem); *impf.*
 poróčati, velévati, ukazovati; laß dir
 — daj si dopovédati; es hat nichts zu
 — nič ne dé, nič nima v sebi; ich
 sage dir jaz ti pravim.

sägen žágati, rézati (režem), píli.

Sägenforscher *m.* preiskovávéc —, pre-
 sojavéc pripovédék in pravljíc.

Sägenforschung *f.* preiskovánje —, pre-
 sójanje pripovédék in pravljíc.

sägenhaft bajén.

Sägenzeit *f.* prazgodovínski čas, baje-
 slóvni čas, bajeslóvna doba.

Säger *m.* pripovédavéc. [garica.

Säger *m.* žagar, žágavéc; =in *f.* zá-
 Sägepflanz *m.* pl. žágovina, žáganje,

píljevína, píljenica.

Sägewerk *n.* žaga.

Sägewort *n.* f. Beitwort.

Sagobaum *m.* ságovo drevó, ságověc.

Sagopalme *f.* ságova palma.

Sahlband *n.* (a. Tuch) okrážek, krajec; (im Bergbau) krájevina; (am Pfluge) gož (-i); *dem.* gožca.

Sahlweide *f.* (*Salix caprea*) iva, máčkověc; (*Salix pratensis*) rakita.

Sahne *f.* smétana, vrhnje; *ř.* Rašm.

Sahnenlöffel *m. f.* posnemáča.

Saison *f.* letna doba; (Theater) — glediščna doba.

Saitte *f.* struna; *dem.* strúnica; — stimmen strane ubráti (-bérem); *impf.* strane ubíratí; — u aufziehen strune natégniti, strune navíti (-víjem); die — springt struna počí, struna poka; die — tönt struna poje; Draht — žica.

Saitengeklirr *n.* strunski brěnk, — brenkět. [nami.]

Saiteninstrument *n.* glasbilo s strún.

Saitenklang *m.* strunski zvok, strunski zvěnk.

Saitenmacher *m.* strunar.

Saitenspiel *n.* godba na strune, igra na strune, strunska igra.

Saitensteg *m.* kobílca.

saitig strunát.

Salamander *m.* močerád.

Salame *m.*, Salami *pl.* saláma.

Salár *n.* plača.

Salat *m.* saláta.

Salatkopf *m.* salátna glava.

Salbader *m.* kvasác, žlabúdra; *ř.* a. Quacksalber.

Salbaderei *f.* kvášenje, žlabudránje.

salbaderu kvásiti, žlabudráti; otróbe vézati (vežem); *ř.* quacksalbern.

Salbe *f.* mazilo, maža, maz (-i).

Salbei *m. f.* kadúlja, žajbelj, (kuš);

Salbei- žajbljev.

salben mazíliti, mázati (mážem); pomazíliti, pomázati; der Gesalbte maziljeněc. [mazilo.]

Salbenbüchse *f.* mazílnica, púšica za

Salbenkrämer *m.* mazilar.

Salber *m.* mázavěc, mazilěc; =in⁷ *f.* mázavka.

Sälbling *m.* zlatóvčica.

Salböl *n.* mazilno olje.

Salbung *f.* maziljenje, mazilítěv; go-rečnost; izpodbúja; nit — predigen iskrěno —, izpodbúžno pripovedovati.

salbungsvoll gorěč, izpodbúđen.

saldieren račún sklěniti; *impf.* račún sklěpati; (bezañlen) pláčati, *impf.* plačevati.

Saldierung *f.* plačilo, poravnávanje.

Saldo *m.* prebitěk, ostáněk, saldo; im — bleiben ostáti na dolgu. [ga.]

Saldobuch, Saldoconto *n.* plačilna knji-

Salicylsäure *f.* salicilova kislina.

Saline *f.* solina, solišče.

Salinenbeamte *m.* solinski urádnik.

Salinendiehl *m.* solinski list, solin-salinisch solinski. [ščica.]

Salin *m.* (Lachs) losos.

Salmiak *m.* sálmiak; Salmiak- salmiakov; =geist *m.* salmiakověc.

Salmüling *m.* lososič.

Salon *m.* dvorána, salón.

Salpeter *m.* solítěr; Salpeter- solitřn, solitřov.

Salpetererde *f.* solitřova zemlja, solitřovka.

Salpetergräber *m.* solitřski kopáč.

salpeterig solitřnat, solitřrast.

Salpeiersäure *f.* solitřna kislina.

Salpetersieder *m.* solitřar.

Salpetersiederei *f.* solitřárnica.

Salpetersstoff *m.* solitřovina.

Salze *f.* sádjeva (čěšpljeva) mezga.

Salto mortale *n.* smřtni skók, vrato-lómni skók.

salutieren pozdráviti, *impf.* pozdráv-ljati; čast izkázati (-kážem) komu.

Salva venia brez zaměre, dovolíte.

Salve *f.* skupni strel; počástni strel; eine — geben skupno ustrelíti; (zur Ehrenbezeugung) ustrelíti na čast.

Salz *n.* sol (-i); Salze *pl.* solí *pl.*, sol-nine *pl.*; (See) morská sol; (Stein-salz) kaměna —, kameněna sol, slan-kámen; (Eub) várjena sol; Salz- solni, solnati.

Salzamt *n.* solni urád.

Salzbereiber *m.* solár.

Salzbereitung *f.* solárstvo.

Salzberg *m.* solna gora, solni hrib.

Salzbergwerk *n.* solni rudnik, solník.

Salzbrühe *f.* razsol, slanica.

Salzbrunnen *m.* solni studěnc.

Salzbüchse *f.* solníca, solnják.

salzen solíti; osolíti; zubiel — pre-solíti; gěsalzen slan, osoljěn.

Salzfaß *n.* solnica, solnják.
 Salzflut *f.* solna plima, morje.
 Salzgarten *m.* solna gredica.
 Salzgefäße *n.* dohódki od soli.
 Salzgrube *f.* (im Salzbergwerk) solni rudnik, solník, solišče.
 salzhaltig solén, solnat. [stvo.
 Salzhandel *m.* trgovina s soljó, solár-
 salzhändler *m.* solár, trgóvec s soljó.
 salzhäring *m.* slanik.
 salzhaus *n.* solárna, solárnica.
 salzicht solnast, náslan.
 salzig slan, solnat.
 salzigkeit *f.* slanóst, slanóta.
 salzkraut *n.* slanica. [stál.
 salzkry stall *m.* solni ledéc, solni kri-
 salzladen *m.* prodajálnica solí.
 salzlager *n.* solišče, sloj soli.
 salzlake *f.* razzol, slanamúrja.
 salzmagazin *n.* solárnica.
 salzmarkt *m.* solni trg.
 salzmeer *n.* slano morje.
 salzmeffer *m.* soloméř; soloméřec.
 salzmonopol *n.* samoprodája soli,
 solno samotřstvo.
 salzniederlage *f.* zalóga solí.
 salzpfanne *f.* poněv za sol.
 salzpreis *m.* solna cena.
 salzquelle *f.* slátina, slani studěnc.
 salzsauer solnokisěl.
 salzsäure *f.* solna kislina.
 salzsee *m.* slano jézero.
 salzseeder *m.* solár, solínar; (Werk-
 zeug) solovar.
 salzseerei *f.* solovárnica.
 salzsole *f.* j. Salzwasser.
 salzstangel *n.* soljeník, soljénec.
 salzstein *m.* solník.
 salzsteuer *f.* solarína, davěk od soli.
 salztod *m.* solna gruča, solník.
 salzverkauf, =versleiß *m.* prodája solí.
 salzwage *f.* solna téhtnica; soloméř.
 salzwasser *n.* slana voda, razzol, sla-
 nica, slanec.
 salzwerk *n.* solína; j. Salzfiederei.
 salzwesen *n.* solárstvo, solínstvo.
 same *m.* séme (-na); coll. sémenje;
 der männliche — moško seme; der —
 geht auf seme kali; Samen- sémenski,
 seméni.

Samenbaum *m.* semenščák.
 Samenbehälter *m.* semenják.

Sameneiweiß *n.* sémenski belják.
 Samenstufs *m.* semenotók.
 Samenstreser *pl.* semenojédke *pl.*
 Samenstreser *n.* j. Samenbehälter.
 Samengehäuse, Samenhaus *n.* peščišče,
 oseménje.
 Samengetreide *n.* žito za seme, sémen-
 sko žito.
 Samengewächs *n.* sémenica, sémenska
 rastlina, semenščák.
 Samenhandel *m.* semenárstvo, seme-
 notřstvo.
 Samenhändler *m.* semenár.
 Samenhaut *f.* sémenska kóžica.
 Samenhülle *f.* oseménje, semeník.
 Samenkelch *m.* sémenska čášica.
 Samenkeru *m.* sémensko jedro.
 Samenknospe *f.* sémenski popěk.
 Samenkorn *n.* sémensko zrno; coll.
 sémensko zrnje.
 Samenlappen *m.* kalica; jamenlappige
 Pflanzen kalicénice.
 samenlos brezsemén, brez sémena;
 — e Pflanzen brezkalicénice *pl.*
 Samenmantel *m.* sémenski plašč.
 Samenpflanze *f.* semenocvétka.
 Samensthal *f.* luska, luskína.
 Samenstengel *m.* sémensko steblo.
 samentragend semén, plodonosén.
 Sämerei *f.* sémenje, sémena *pl.*
 sämisch irhast; — es Leder irhovina.
 sämischgerber *m.* irhar.
 Sammelbüchse *f.* púšica.
 Sammelfrucht *f.* birni plod.
 Sammelkasten *m.* nabirálnik.
 Sammelkorn *n.* žitna bira.
 Sammellinse *f.* zbirálna leča, leča
 zbiravka.
 sammeln brati (berem); zbrati, na-
 pobráti, skupíti, znósiti; *impf.* zbirati,
 nabirati, pobirati, skupljati, znášati;
 sich — zbrati se, sniti (snidem) se;
impf. zbirati se, shájati se; (sich fassen)
 zavédeti (-vém) se, osvéstiti se, zbrati
 se, zbrati svoje misli, umírti se.
 Sammeln *n.* branje, nabíranje, ber
 (-i); (Collecte) bira.
 Sammelname *m.* skupno —, zbornó
 imé (-na).
 Sammelplatz *m.* zbirališče, shajališče.
 Sammelspiegel *m.* zbirálno zrcálo.
 Sammelstelle *f.* nabíralnica.

Sammelwerk *n.* nabíra, nabírek, zbirka; zmes (-i) (Sammelurium).

Sammelwort *n.* s. Sammelname.

Sammel-, Samt *m.* zámet, baršún;

Sammel-, Samt- zámetov, zámetni, baršúnast.

Sammelartig zámetast, baršúnast.

Sammelband *n.* zámetni —, baršúnasti trak.

Sammelblume *f.* baršúnica. [*pl.*

Sammelreinband *m.* zámetne platnice

Sammeln, samten zámetěn, baršúnov, zámetov; *fig.* mehék, voljěn.

Sammeltud *n.* zámetasto —, baršúnasto sukno.

Sammelweid, samtweid voljěn kakor zámet, mehék kakor zámet.

Sammler *m.* nabirátelj, zbirátelj, pobiravec, pobirátelj; pobiráč, beráč; = *in f.* nabiráteljica, zbiráteljica.

Sammlung *f.* (die Handlung) bera, bira, zbiranje, nabiranje; (Weinlese) bratěv, branje, trgátěv; (das Gesammelte) zbirka, nabíra, nabírek; (*phil.*) zbrani um, zbranstvuhá; Sammlungs-skladni, nabírni.

Sammlungsort *m.* zbirališče, shajališče, shodišče.

samt praep. instr. s (kom) vrěd, z ... , ž ... vrěd; — *u.* jonderš *adv.*

vsí skúp, vsí do zádnjega.

sämtlich sléherni, slednji, vės.

Samsdag *m.* sobóta.

samsdagig, Samsdags- sobótni.

samsdaglig vsako sobóto.

sanct svet; bei Ortssnamen oft šent; *ä. B.:* Sanct Veit šent Vid, St. Jakob

Sveti Jakob. [čevati.

sanctificieren posvetiti, *impf.* posve-

sanction *f.* potrdítěv, potrdba, potrdilo; pragmatiče — pragmatična sánkojja.

sancionieren potrditi, *impf.* potrdjati.

Sanctuarium *n.* svetišče.

Sand *m.* pesek; feiner — svížec, sipa, mel (-i); — *in die Augen streuen* slepiti koga, mámiti koga; sich im — verlaufen uletěti se brez uspěha, zapspáti (-spim); — *in den Augen* slepilo; Sand- peščen.

Sandale *f.* opáněk, sandála.

sandartig peščenast.

Sandbank *f.* sipína; prod, melína, grúšcarica.

Sandberg *m.* peščeník, melník, peščená gora.

Sandboden *m.* peščenína, zemlja peščenica, pešćeni svet; peščená tlá, peskovita tlá.

Sandbüchse *f.* posipálnica, sipnica, pešecnica.

Sandel *m.* sandál.

Sandelholz *n.* sandalovina.

sanden s peskom posipati (-sipljem); s peskom potrděti (-trěsem).

Sandfeld *n.* pešćeno polje; s. Sandboden.

Sandgewinnung *f.* dobáva peska.

Sandgrube *f.* pešćena jama.

Sandgrund *m.* pešćeni svet.

Sandhaufen *m.* kúp peska.

Sandhose *f.* pešćeni smrk.

Sandhügel *m.* pešćeni grič.

sandig pešćen, peskovit, pešćenat, peškovnat.

Sandkapelle *f.* peškarica (*chem.*).

Sandkorn *n.* zrno peska, pešćeno zrno.

Sandläufer *m.* tékica.

Sandlaine *f.* pešćeni plaz.

Sandmann *m.* peskar.

Sandriebe *f.* melína, drča.

Sandstein *m.* pešćenják, pešćeněc.

Sandufer *n.* pešćeni breg, prod.

Sandviper *f.* modrás.

sandvoll pešćen, peskovit. [*nina.*

Sandwüste *f.* pešćena pušćava, pešćesauft mehék, rahěl, voljěn; sladěk, nežěn; (Charakter) krotěk, pohlěvěn, tih.

Sänste *f.* nosilnica, nosila *pl.*

Sanftheit *f.* rahlost, voljnost, nežnost; krotkóst, pohlěvnost.

sanftherzig rahlosřčen, dobrořčen.

sanftigen krotiti, těšiti, miriti, tóliti.

Sänftigungsmittel *n.* tešilo, mirilo, tolažilo; (Rühlung) hladilo.

Sanftmuth *f.* krotkóst, pohlěvnost, krotkosřčnost.

sanftmüthig krotkosřčen, krotěk, pohlěvěn.

Sang *m.* petje, prepěvanje; pesóm (-i), popěvka, spěv; s. Gesang.

sangbar pevěn, spěvěn.

Sangbarkeit *f.* pevnost, spěvnost.

Sänger *m.* pevěc; Sängers- pevski.

Sängerin *f.* pevka.
 Sangfink *m.* ščinkavéc.
 Sangfünbden *n.* podóknica.
 Sanguiniker *m.* sangvínik, lahkokrvnik, vročeglávéc.
 Sanguinisch sangviničén, lahkokrvén, vročegláv.
 Sangweise *f.* napèv, melodija.
 Sanieren ozdráviti; izbóljšati, urediti.
 Sanitär zdravstven.
 Sanität *f.* zdravstvo; (Gesundheit) zdravje; Sanitäts= zdravstven.
 Sanitätsbehörde *f.* zdravstveno oblá-stvo. [čilo.
 Sanitätsbericht *m.* zdravstveno poro-čanje.
 Sanitätsbeschau *f.* zdravstveni ogleđ.
 Sanitätsordon *m.* obméjua zdravstvena straža.
 Sanitätsdienst *m.* zdravstvena služba.
 Sanitätsdistrict *m.* zdravstveno okróžje.
 Sanitätsorgan *n.* zdravstveni organ.
 Sanitätspflege *f.* sanitétna —, zdravstvena oskrba.
 Sanitätsrat *m.* zdravstveni svèt; zdravstveni svétnik.
 Sanitätsstruppe *f.* sanitétno —, zdravstveno krdélo.
 Sanitätswesen *n.* zdravilstvo, zdravstvo, zdravstvene stvari *f. pl.*
 Sansculotte *m.* brezhláčník.
 Saphir *m.* safir.
 Saphirblau safirno višnjev, safirén.
 Sappe *f.* podkóp, prekóp, zakóp.
 Sappen, sappieren podkópe délati, kópati; prekópati, podkópati.
 Sapperment! *interj.* héntaj! pléntaj! dète!
 Sappeur *m.* podkópnik, sapér.
 Sapphisch sáhičén.
 Sardelle *f.* sardéla; Sardellen= sardé-lji; =fänger *m.* sardélar.
 Sardine *f.* sardína.
 Sarg *m.* rakév, krsta.
 Sargtuch *n.* mrtváški prt.
 Sarkasmus *m.* zbadljivost, boléča posmésica, zbadljivi zasméh, sarkázém.
 Sarkastisch zbadljiv, sarkástičén; zbadljivo zasmehóválen; — sein, — reben zbadáti, pikati (koga). [fág.
 Sarkophag *m.* kamenita rakév, sarkofag.
 Satan *m.* vrag, peklénsčak, zlódej, hudíč, satan.

Satanisch vražji, zlódejev, hudíčev, peklénski. [delo.
 Satansarbeit *f.* vražje delo, ostúdnó
 Satellit *m.* satelit, teléсни stražnik; spremnik; (zvezda) sopremičnica.
 Satinieren atlasu prilíčiti, ugláđiti; *impf.* gláđiti.
 Satire *f.* zabavljica, zbadljivo —, dovtipno zasmehóvánje, satira. [čén.
 Satirisch zabavljiv, posmešljiv, satiri-
 Satisfaction *f.* zadostilo, zadostitév.
 Satrap *m.* satráp, naméstnik.
 Satrapie *f.* satrapija.
 Satt *adv.* sit, nasíčen; *adv.* dosti, do-sita, do sitosti, dovólj, zadósti; sich — schlafen naspáti (-spim) se; sich — sehen naglédati se; sich — essen najésti (-jém) se; — werden naveličáti se, navóliti se česa.
 Sattel *m.* sedlo; (der Bioline) kobilica; (Berg) sedlo; (am Hemd) napléčnik; aus dem — heben od. werfen raz konja vréči (vržem); *fig.* prekositi —, izpodriníti koga; jemandem in den — helfen *fig.* pomóči (-mórem) komu; fest im — sitzen trdno držáti (-ím) se; *fig.* v svesti si bití zmage; den — anlegen sedláti; osedláti (konja); den — abnehmen razsedláti.
 Satteldach *n.* dvokápná streha.
 Satteldrud *m.* sédno, sádnó, otúška.
 Sattelfest trdno sedév v sedlu; — in einer Sache povsem kos (stvari).
 Sattelförmig sedlast.
 Sattelfestell *n.* skele *pl.*
 Satteltuch *m.* podprúga, podpróga.
 Sattelknopf *m.* sédelni glavíč.
 Satteln sedláti; osedláti, zasedláti.
 Sattelpferd *n.* sedlenik, vájetni kónj, nótranji —, ksební kónj.
 Sattelzug *n.* sedlóvje, ježna opráva, ježna pripravá.
 Satttheit *f.* sitost.
 Sättig sit; nasitljiv; nasitén.
 Sättigen sititi; nasitíti; (füttern) křmiti; nakřmiti, napásti (-pásem); sich — nasitíti se, najésti (-jém) se, napásti (-pásem) se; er ist nicht zu — njega ni moči nasitíti, ni nikdar sit.
 Sättigend nasitljiv, zagóltén.
 Sättiger *m.* sitívec.
 Sättigkeit *f.* sitost; nasitljivost.

Sättigung *f.* nasitba, sičenje, nasičanje; sitost.

Sättigungscapacität *f.* nasitnost.

Sättigungspunkt *m.* sitišče.

Sattler *m.* sedlar, komatar; Sattler-sedlárski; =ei *f.* sedlárstvo; die — betreiben sedláríiti.

sattsam *adv.* zadóštěn, dovóljěn; *adv.*

zadósti, dosti, dovólj, dosita.

Sattsamkeit *f.* zadóštnost, dovóljnost.

Saturei *f.* šatráj, čobër.

Satureiöl *n.* šatrájjevo olje.

Saturn *m.* Saturn.

Saturnring *m.* Satúrnov obróč.

Satyr *m.* satir.

Satyrisch *sátirski.*

Satz *m.* stava, zastáva; (gramm.) stavék, rek; (Composition) skladba; (Wobden—) gošča, troskva, kal, mót, kalíž; (Sprung) skók; (beim Buchdruck) stavék, vlóžék, stavba; (Rechnung) postávék.

Satzsage *f.* povéd (-i), povédek.

Satzband *n.* stávkova vez (-i), spona.

Satzbildung *f.* skládanje stavkov.

Satzcapital *n.* zastávna glávnicá.

Satzfigur *f.* stávkova podóba. [sta.]

Satzfolge *f.* stávkova soslédica, — vr-

Satzforderung *f.* knjízno zavárovana terjástév.

Satzgefüge *n.* podrédje.

Satzgläubiger *m.* zastávni upnik.

Satzlied *n.* stavkov člen.

Satzhase *m.* zajka, zajklja.

Satzlehre *f.* stavkoslójve, skladnja.

Satzpost *f.* zastávni vpis, vknjíženi zastávék.

Satzung *f.* postáva, zakon; cena, odlóčena cena; ustanovítév; ustanovilo, pravilo.

Satzungslos brezpostávén.

Satzungsübertretung *f.* prestópék zakóna.

Satzverbindung *f.* príredje.

Satzweise *adv.* stávkoma, po stavkih, stavék za stavkom.

Satzzeichen *n.* ločilo, lóčnica, prepóna.

Sau *f.* svinja, prasica; männliche — praséc, prašič; (Tintenlecker) svinja, packa; *fig.* nesnága, nesnáznica, nečédnica; Sau= svinjski.

Saubär *m.* merjáséc.

sauber čedén, čist, snažen; (nett) ličen, brdek, zali.

Säuberer *m.* čistivéc, čistitelj.

Sauberkeit *f.* čistost, čednost, snažnost, ličnost, brdkóst.

säuberlich *adv.* čedno, lično, snažno.

säubern čéditi, čistiti, snážiti; očéditi, očistiti, osnážiti; *impf.* očédjati, očiščati; (Baum) trébiti; otrébiti.

Saubohne *f.* bób.

Sauborste *f.* ščetína.

Saubraten *m.* svinjska —, prašičja pečénka.

Saubrot *n.* kokorík, krvávi liséc; kozja répica, (kržič).

Sauce *f.* omáka.

Sauciere *f.* omáčnica, škodélica za omáko.

Saudistel *f.* = Gängebittel (*Sonchus*) škrbínec, škrbínka, svinjski mleč. sauen svinjáti, svinjáriti; packáti, kacáti; *fig.* umázano govoriti.

sauer kisel; kisel (kísela, -o); (beschwerlich) težávén, trudapóln; saurer Wein kíslo vino, cvičék, práskavéc; — werden kísati se; skísati se, skísiniti, (v. Wein) cikniti; — machen kísati; (verleiden) greniti; ein —es Geficht machen namrdniti se; *impf.* namrdovati se, kísati se.

Sauerampfer *m.* kislíca, kiselíca, kísavéc, ščav, ščávje.

Sauerbrunn *m.* kísla voda, slátina, kislíca; =flasche *f.* slátínska skleníca.

Sauerborn *m.* češmín, babkovína; =hol; *n.* češminovéc; *coll.* češmínje.

Säuerei *f.* svinjárstvo, svinjáritja; nesnága.

Säuerkirche *f.* višnja.

Säuerklee *m.* zajčja dételjica, kísla dételjica.

Säuerkraut *n.* kíslo zelje; =wasser *n.* zélnica.

säuerlich kislát, kiselnat, nakisel, nakísén; (Wein) rezén.

Säuerling *m.* (Quelle) slátina; (Getränk) slátina, kísla voda; (Apfel) kislíca.

Säuermilch *f.* kíslo (kíselo) mleko; (geronnene Milch) sesédeno mleko.

sauern kísati se; skísati se, okísiniti; kvásiti se.

fäueru kisati, kväsiti; okisati, pokisati, okväsiti; gejäuerteš Kraut posiljeno zelje.

Fauerstoff *m.* kisik; =säure *f.* kisikova kislina.

Fauersuppe *f.* kislá juha.

Fauerartig *m.* kvas (-a u. -ú); (Germ) drožice *pl.*, kravájec, kvásnice *pl.*

Fauerlopf *m.* *fig.* mrzljivec, pustuh, pustež, kiselják, turóbnjež.

Fauerwasser *n.* kislá voda, slátina.

Faufaus *m.* pijánec, pijánčina.

Faufbruder *m.* pitni —, vinski bratéc, vinski brát; pijánec, pijánček, pivček.

faufen piti (pijem), popívati, lókati, žlévati; zu — geben napojiti; *impf.* napájati; sich boll — preopiti se, nalíti (-lijem) se ga; preopijati se, pijánčevati.

Fauser, Fäuser *m.* pijánec, pijánčevávec, žleva, pijaniga.

Fauseret *f.* pijánčevanje, pijánstvo, popívanje.

Fäuserin *f.* pijánka, pijánčevávka.

Faufgelage *n.* popívka, popívanje.

Faufgesellschaft *f.* pijánska družba, pivska družčina.

Faufluft *f.* pijánstvo.

Fauffchwester *f.* pitna sestra, pijánka.

Faugader *f.* sřkalica (žila); sesálno oródjje.

Fängamme *f.* dojnica, dojka, dojica.

Fauge= sesálni, sesni; srebalni.

Faugegel *m.* pijávica, pijávka.

faugen (Milch) sesáti, (cizati, cúzati); posesáti; (Flüssigkeit) srebatí (-am u. -bljem), sřkati; posřkati, posrebatí.

fäugen dojiti; podojiti.

Fauger *m.* sesávéc; (*phys.*) sesálnik.

Fäugerin *f.* dojica, dojnica, dojka.

Fäugethier *n.* sesávéc, sesávka; dojívka; sesávci *pl.*

Faughaar *n.* sesálna kosmatína.

Faugheber *m.* natéga, nategáča.

Fäugling *m.* dojenec, dojénček, sesávček; dojenka, dojénčica.

Fauglocke *f.*, — läuten klafáti, klafáriti, kvantáti, umázano govoriti.

Faugpumpe *f.* sesáljka.

Faugrohr *n.*, Faugröhre *f.* sesálna cev

Faugrüssel *m.* sesálo, sesálnik, sesálce.

Faugwarze *f.* sesěk, sesěc, cizěk, prsna bradávia.

Faugwerk *n.* sesála *pl.*

Faugwürmer *pl.* (črvi) sesáči *pl.*

Faugwurzel *f.* živica, živíka.

Faughaar *n.* ščetína.

Faughirt *m.* svinjár, svinjski pastír.

Faugel *m.* svinjski jež; *fig.* svinjár, nesrámjež.

Faufsch svinjski.

Faugagd *f.* svinjski lóv, lóv na divje prašiče.

Faugerl *m.* *fig.* svinja, svinjár, prasě (-éta), grdobin.

Faugoben *m.* svinják, svinjski hlev.

Fauglache *f.* svinjska mlaka, luža, kalúža.

Fäule *f.* steběr, slop, stolp; *dem.* stebrič, stebriček; *fig.* podpóra; *coll.* stebrovje, stolpje.

Fäuleben *n.* svinjsko —, pasje —, nesrámno življenje.

Fäuleber *n.* svinjina, svinjevina; *fig.* svinja, nečistnik, nečistnica, hotnica.

Fäulen= stěbni, slopni, slopov.

Fäulenapital *n.* stěbni glavič, zglavje.

fäulenförmig stebraš, slopovit.

Fäulenfuß *m.* stěbno podnóžje, podstěbrje.

Fäulengang *m.* stěbrski hodnik, stebrišče, slopóvje, stebrenik.

Fäulenhalle *f.* stěbrska —, slopóvna dvorána.

Fäulenhaupt *n.*, -hnauf *m.* stěbrna glava, nadslópje, zglavje.

Fäulenkranz *m.* stěbni venec, slopov venec.

Fäulenkuppelung *f.* zveza stebrov, stik stebrov; dvostěbrje.

Fäulenordnung *f.* stolporédje, stolpóvni red, stolpóvi *pl.*

Fäulenraum *m.*, Fäulenweite *f.* medstěbrje, medstólpje.

Fäulenreihe *f.* red —, vrsta stebrov; stebrišče, stolpišče.

Fäulenstuhl *m.* *f.* Säulenfuß.

Fäulenwerk *n.* stebrovje, slopóvje; *f.* Colonnade.

Faum *m.* rob, obróbek, krajec, okráječ, okrájek, kraj, obšiv, krajnik (Zuchrand); faum= robni; tovórni.

Saunagd *f.* svinjarica, svinjska dekla.
 Säumdjen *n.* gubica (žältchen).
 Saumeinschlag *m.* zagib.
 saumen tvoriti; otovoriti.
 säumen róbiti; ob-, zaróbiti; (žügeru) obotavljati se, oprézovati, muditi se, odlášati, kesnéti, odlágati, mečkáti.
 Säumen *n.* odlášanje, kesnéenje, obotáva, oprézovanje.
 Säumer *m.* obotavljávec, oprézovavec, mudljivec, mečkávec, kesén človek; tovórnik; — sein tvoriti; =in *f.* obotavljávka, mudljívka, kesná ženska.
 Saumesel *m.* tovórni osél.
 Saunfaru *m.* vélika práprot (-i).
 Saunflosse *f.* plavúta.
 säumig zamúden, mudén, mudljiv, kesén, obotavljiv, počásén, mečkáv.
 Säumigkeit *f.* mudnost, kesnóta, mudljivost, obotavljivost.
 Saunlast *f.* tóvor (-óra).
 Saunnacht *f.* robni šiv.
 Säunnis *f. n.* zamúda, pomúda, zamúdek, obotáva, obotávek.
 Saunods *m.* tovórni vól.
 Saunpferd, -ross *n.* tovórni kónj.
 Saunselig mudljiv; der Saunselige mudljivec, zamudljivec, obotavljávec, kesné; die Saunselige zamudljívka, kesnéla.
 Saunseligkeit *f.* mudljivost, zamudljivost, obotavljivost.
 Saunstich *m.* robni vbód.
 Saunthier *n.* tovórno živinče (-eta), tovórna živina.
 Saunutter *f.* prasica, prasna svinja.
 Saunweg *m.* tovórna pot (-i).
 Saunest *n.* luknja, brlóg, beznica.
 Saunrad *m. j.* Sauerborn.
 Säure *f.* kislína; kisllost, kislóba.
 Saun *m.* hrup, hrušč, šum, hrum; in — und Drauß leben v vednem hrupu in veselju živéti, razkóšno živéti.
 Saunschneider *m.* rezár, skápljavéc.
 Saunselaut *m.* šumévéc, šumnik.
 säuseln šumljáti, šumotljáti, sapljáti, žuzljáti, žuboriti; zašustéti, zašumljáti.
 Säuseln *n.* šumót, šumotljánje.
 sausen šuméti, šumotáti, búčati (-im), hruščati (-im), vršéti; (im Dhre) zvenéti.
 Sausen *n.* hrušč, šum, šumenje, šumót, vršénje, zvenénje.

Saunewind *m.* vihár, vihra; *fig. j.* Brausekopf.
 Saunfall *m.* svinják, svinjski hlev.
 Saunreiber *m.* svinjár.
 Saunrog *m.* svinjsko koríto, kopánja.
 scabiös krastav; j. frätig.
 Scabiösa *f.* grintavec.
 Scala *f.* léstnica, skala; (Stärtescala) trdótné gredi *pl.*, trdótna léstnica; j. Tonleiter.
 scalamäßig léstnici priméren, po léstnici, léstvičen. [vico].
 Scalenarometer *n.* gostómér z lést-scalpieren kožo sneti (snamem) s črepine, *impf.* kožo snémati.
 Scandal *m.* pohújšanje, spotika, nespodóbnost, sóblazén (-i), ostúda.
 scandalisieren sich spotikati (-kam, -čem) se (nad čim); pohújšati se.
 scandalös pohujšljiv, spotikljiv, nespodóben, ostúden.
 scandieren mériti stope.
 Scapulier *n.* škapulír, napléčnik.
 Scarpe *f.* podzid, podzídje, opórni zid.
 scarpieren podzidati.
 scartieren odbráti (-bérem), izlóčéti; *impf.* odbirati, izlóčevati.
 Scartierung *f.* odbiranje, izlóčevánje.
 Scene *f.* prizór, scena; (Bühne) odér, igrálnica; in die — sežen uprizoriti, prirediti za gledišče.
 Scenerie *f.* prizorišče, scenerija.
 scenisch prizórén, v prizórih, glediški, scéničen.
 Scepter *n. m.* žeslo.
 Schab= strgálni, strgálni. [har].
 Schabe *f.* mólj; (Müchen—) ščurek, žo.
 Schabebaum *m.* stružnik.
 Schabeisen, Schabeisen, Schabemesser *n.* skoblja, struglja, strugálo, strgáča.
 Schaben strúgati, skóbljiti; ostrúgati (-stržem), ostrúgati; (fragen) práskati, škrábatí.
 Schaber *m.* (Instrument) strgúljja, strgáča, struglja; (Person) strgár, strgáč, strgávec.
 Schabernack *m.* burka, šala; einen — spielen naprésti (-prédem) jo komu, nagoditi; *impf.* nagájati.
 Schabernackisch nagajiv.
 Schaberübchen *n.*, — machen korénček strgati (stržem).

Schabewerzeug *n.* strugálo.
 schäbig odrgnjen, ogúljen; (träšig) srabljiv, garjav; *fig.* umázan, skop.
 Schablone *f.* kalúp; j. Möbel. [ka.
 Schabrade *f.* odeja, podsédlica, šabrá-
 Schabfel *n.* strugotina, strgotina, stru-
 žina, ostrúžek.
 Schach *n.* šah; — špielen šah igráti,
 šahati; — bieten ustávljati se, klju-
 bovati komu; in — halten brzdati.
 Schachblume *f.* močvirski tulipán, ló-
 garica.
 Schachbrett *n.* šahovnica.
 Schacher *m.* malo —, zakótno trštvo.
 Schächer *m.* zločinec, razbojnik.
 Schächerer *f.* j. Schacher.
 Schächerer *m.* malí —, zakótni tržec,
 trgovéc.
 Schachern zakótno kupčariti, na
 drobno tržiti.
 Schachmat šahmat; (überwunden)
 ugnán, užugan; *fig.* upéhan, izdélan.
 Schachspiel *n.* j. Schach.
 Schachspieler *m.* šahar, šahavéc.
 Schachstein *m.* šahovni hamen.
 Schacht *m.* (Bergbau) predúh, predór,
 jašek, rudna jama, röv; einen — ab-
 teufen predúh kópati; einen — aus-
 tonnen predúh obiti (-bijem).
 Schachtel *f.* škatla, zaklópnica, sklóp-
 nica; *fig.* babúra, bábišče, starka.
 Schachteldeckel *m.* pokröv, pokrövéc.
 Schachtelhalbm *m.* (*Equisetum*) présli-
 Schachtelkrämer *m.* škatlar. [ca.
 Schächter *m.* klavéc.
 Schachtmeister *m.* rovski —, jamski
 mojstér.
 Schachtosen *m.* predórova peč (-i).
 Schachtstöß *m.* predórov bök.
 Schachzug *m.* šahova potéza.
 Schade *m.* škoda, kvar, kvára; (jeld-
 schade) uima; (an Geld) izgúba, izgu-
 bíček; — um ihn škoda zanj; — n lei-
 den, tragen na škodi biti (sem), škodo
 trpéti, na izgúbi biti; — n zufügen
 škódovati; škódovati (koga); škodo
 délati; — storiťi (komu); durch — n
 wird man flüg kar škodi, to učí.
 Schadel *m.* lobánja, črepina; dicfer
 — buča, betica; dummer — tikév.
 Schadeldecke *f.* kröv —, svöd lobánje.
 Schadelstätte *f.* kostišče; morišče.

Schaden škódiťi, škodo délati, škodo-
 vati, v škodo biti (sem).
 Schadenersatz *m.* odškódba, povračílo
 škode; auf — flagen odškódbo tréjati;
 — leisten škodo povrníťi, odškódovati.
 Schadenfeuer *n.* požár.
 Schadenfreude *f.* škodožéljnost, zlorá-
 dost, zlovóljnost.
 Schadenfroh škodožéljen, zlorád, zlo-
 vóljen.
 Schadengeld *n.* odškodnina.
 Schadenvergütung *f.* j. Schadenersatz.
 Schadenverursachend škodén, škodljiv,
 poškodén.
 schadhast poškodovan, pokvárjen, po-
 hábljen, polómľjen, pokažén, izkažén.
 Schadhastigkeit *f.* poškodovanost, po-
 kvárjenost, izkažénost.
 schädigen j. beschädigen.
 schädlich škodljiv, kvarljiv; (ungefúnd)
 nezdráv; — gefúrbt kvarljivo ošáran;
 — es Wesen škodljivéc; škodljivka.
 Schädlichkeit *f.* škodljivost, kvarlji-
 vost, kvarnost.
 schadloz brezškodén, brezkvárén, brez
 škode; — halten (komu) škodo pov-
 níťi (-vrnem), odškódiťi, odškódovati;
impf. škodo povráčati.
 Schadloshaltung *f.* odškódba, odškó-
 dovanje, odména.
 Schadlosigkeit *f.* brezškódnost, brez-
 kvárnost.
 Schaf *n.* ovca, bica; *dem.* ovéica; das
 fettschwänzige — tolstorépa ovca; brav,
 bravka; (Mutterschaf) zmólnica; jun-
 geš — jarček, jaréla; *coll.* brav (-i),
 dróbnica; *fig.* tepéc, glumpéc.
 Schafblattern *f.* *pl.* ovéje osépnice *pl.*,
 norice *pl.*
 Schafbock *m.* ovén, mrkáč, bravéc,
 bic, bicék, jaréc.
 Schafbremse *f.* ovéji obád, ovéji zolj.
 Schafdingler *m.* ovéji gnoj, ovéjak.
 Schafegel *m.* metljáji *pl.*
 Schäfer *m.* ovčár, ovéji pastír; Schäfer-
 ovčárski.
 Schäferer *f.* ovčárstvo; — betreiben
 ovčariti.
 Schäfergedicht *n.* ovčárska pesém (-i).
 Schäferhund *m.* ovčárski pš.
 Schäferhütte *f.* ovčárnica.
 Schäferin *f.* ovčarica, ovéja pastirica.

šchäferičj ovčárski, pastírski.
 Schäferleben *n.* pastírsko življenje.
 Schäfermädchen *n.* ovčarica.
 Schäferspiel *n.* pastírska igra; *fig.* ljubovánje.
 Schäferstab *m.* pastírška pálica.
 Schäferstunde *f.* ljubávná ura; ljubovánje, dragovánje.
 Schäferstasche *f.* pastírška torba.
 Schaff *n.* škáf, kabél; káblica, keblíca, vedro; (zum Schöpfen) korčec; *dem.* mérica, vedrica.
 Schaffell *n.* ovčja koža, ovčina.
 Schaffen storiti, napraviti, učiniti, narediti; *impf.* delati, napravljati, naredjati, tvoriti; (erschaffen) ustvariti, stvárjati; *impf.* stvárjati, ustvárjati; (her—) priskrbéti, pripraviti; *impf.* priskrbovati, pripravljati; (Aleid) omisliti; (befehlen) veléti, ukázati (-kažem), zapovedati (-vém); *impf.* velévati, zapovedovati, ukazovati; (leiten) ravnáti; viel zu — machen veliko truda prizadéti (-dénem, -dem); viel zu — haben veliko oprávkov iméti (-ám); (irgend wohin —) správití; *impf.* správljati; Ruhen — koristiti; aus dem Hause — odprávití; sich vom Halse — otrésti se koga; sich selbst dacht — sam sebi pravico delati.
 Schaffend tvorén, tvorilén, stvarilén.
 Schaffensdrang *m.* stvarilni nagón.
 Schaffer *m.* gospodárski oprávník.
 Schafffleisch *n.* ovčje mesó, ovčétina.
 Schaffner *m.* ključár, oskrbník, hišnik, oprávník; (beim Eisenbahzuge) izprevódník; =in *f.* ključarica, oskrbnica, hišnica.
 Schaffungskraft *f.* tvorna moč (-i), — sila, tvornost.
 Schaffutter *n.* ovčja klaja, — krma, — píča; (getrocknete Blätter) frodelj.
 Schaffgarbe *f.* rmán.
 Schaffhaut *f.* ovčja koža, ovčje runo; (amnion) plódník, srájčica.
 Schaffhäutchen *n.* vodéna mrena; ovčja mrénica.
 Schaffhirt *m.* ovčár, ovčji pastír.
 Schaffhürde *f.* ovčja ográjá, ovčára, osék, tamar.
 Schaffkameel *n.* lama.
 Schaffküse *m.* ovčji sir.

Schafskoth *m.* ovčjak.
 Schafslaub *n.* plastje, plaža, frodelj.
 Schafslende *f.* lízanje, lízálíca, solílo.
 Schafleder *n.* ovčje usnje.
 Schafmaul *n.* ovčji gobec.
 Schafmist *n.* ovčji gnoj, ovčjak.
 Schafpelz *m.* kozuh.
 Schafpoden *pl.* f. Schafblätter.
 Schafs- ovčji. [*pl.*]
 Schafschere *f.* ovčje škarje *pl.*, strížnice
 Schafscherer *m.* ovčji strížec, strížnik.
 Schafschur *f.* ovčja strížba, stríža.
 Schafskleid *n.* ovčja koža.
 Schafskopf *m.* ovčja glava; *fig.* butélj, butéc, tepec, neúmnež. [*jak.*]
 Schaffstall *m.* ovčji hlev, ovčnják, ovčšaffstall *m.* ovce *pl.*
 Schafft *m.* (Baum) deblo; (Pflanze) steblo, betva; (Werkzeug) držáj, držálo, toporíšce, ratíšce; (Sest) ročaj, ročnik; (Waffe) kopjíšce, drog; (Büchenschaft) puškní oblès, oblèsje; (des Stiefels) golenica, sara; (Feder) tul; (Weil) strelíšce; (Säule) deblo, trup stebra.
 Schäften nasadítí, *impf.* nasájati.
 Schafsteh *n.* dróbnica, ovce *pl.*
 Schafweide *f.* ovčji pašnik.
 Schafwolle *f.* ovčja volna.
 Schafswollgarn *n.* volnéna preja, volna.
 Schafswollstoff *m.* volnina.
 Schafzede *f.* klòp, klèšec; čepér.
 Schafzucht *f.* ovčárstvo, reja ovác, ovceréja.
 Schaiden *m.* sòm.
 Schakal *m.* šakal.
 Schäker *m.* šaljívéc, burkež, smešnež, nagajívéc.
 Schäkerei *f.* šalitév, šaljenje, glúm-ljenje; šaljivost; šala.
 Schäkerhaft šaljív, burkast, nagajív.
 Schäkern nagajívó šalíti se, šale zbljati, burke ugánjati.
 Schal pust; (Speiße) neslán, neslástén; (leer) prazén; (Wort) jalov, puhel; (Wein) pligék, plehék, plevék; — werden izplevétí, izvésítí se.
 schalbar lupljív, olúpén, mužévén.
 Schälbe *f.* júnica, jalovica. [*ca.*]
 Schälbreit *n.* pážnica; krajník, krajní-
 Schale *f.* (Trinf—) čása, čášica; (Eßschale) sklédica, škodéla, zdela; torilo; škodélica, zdélica; (mit Handhabe) re-

púljeica; (Äpfel—) jábolčna koža, lupína, olúpek; (Frucht—) lupína; (grüne Ruß—) oblátovje, robčevína, oblákovína; (harte Frucht—) luščína; (Sirn—) (šale) lobánja; (Schilbdröten—) črepína; (Schneeden—) hišica; (Baum—) lub, lubád (-i), lubje, skorja; (Hülfs—) robína, luščína, robčína; *fig.* lupína, zunánjost.

ščálen (Fruchte) lúpiti; olúpiti; (Bäume) májiti, múžiti, golíti, (čájiti); omájiti, ogolíti; (mit harter Schale) lúščiti, rúžiti; olúščiti, orúžiti; (Kufuruz) líkati, líkati, kozuháti, róbkati; (ich —) lúpiti se, májiti se; (Haut) lúščiti se; (Schlange) levíti se; (Krebs) líliti se.

Šchalengehäuse *n.* črepína, hišica (Schnecke).

ščáler *m.* lupívěc, majívěc, kozuháč.

ščálfrucht *f.* golěc.

ščálheit *f.* pustóst, neslánost, práznost, jálovost, puhlost, plehkóst.

ščálig lupínáv, luščínáv; —es We— fúge luščína.

ščálk *m.* zvijáčnik, hudomúšnik, zvitórepěc, navihaněc, ponígľavěc, líšák, premetěnc, ptičěk.

ščálkhaft hudomúšěn, premetěn, presúkan, pregnán, ponígľav, prekánjen.

ščálkhaftigkeit, ščálkheit *f.* hudomúšnost, premetěnost, pregnánost, ponígľavost, prekánjenost. [kež.]

ščálksnarr *m.* glumáč, pavliha, bur-

ščáll *m.* zvok; (Laut) gľas; (Klang) don, žvėnk; (Widerhall) odměv.

ščállend zvokovóđen.

ščállleiter *m.* zvokovóđ.

ščállen gľasíti se; (lauten) zvoníti; (klingen) doněti, zveněti; (widerhallen) odměvati, razlégati se; oglásíti se, zadoněti, zazveněti.

ščállerreger *m.* zvočilo; budilo zvoka.

ščállgefächter *n.* hohót, grohót.

ščállmesser *m.* zvokoměr. [lo.]

ščállmittel *n.* sredstvo zvoka, zvočí-

ščállodj *n.* zvočnica, gľásnica.

ščállstrahl *m.* zvočni trak.

ščállwelle *f.* zvočni val.

ščállwellensystem *n.* zvočno valóvje.

ščállmaschine *f.* robkálnica.

ščálmei *f.* róžnica, žvegľa, piščál (-i).

ščálmeien pískati, žvegláti.

ščáll— prestópěn; vrínjen, vměsěn.

ščállbrett *n.* pretikálnik (b. d. Eie—tricitát).

ščállen ravnáti, obráčati, gospodovati, vládati.

ščállthiere *pl.* lupínarji *pl.*

ščálltfahr *n.* prestópno leto.

ščálltmonat *m.* prestópni mesec.

ščálltag *m.* prestópni dan (dneva).

ščállzeile *f.* vměsna vrsta.

ščálluppe *f.* čoln, láđjica.

ščállwage *f.* torilna téhtnica, torilna vaga, torilnica.

ščállwand *f.* pregráda, tln, prepáž.

ščáll *m.* sram (-a, -ú), stíd; sramež, sramežľjivost; (ich empfinde —) sram me je; vor — roth werden zarděti, zarpíniti; (ich am—) sramni.

ščállbein *n.* srámnica.

ščállmen (ich sramovati se, sram biti (je) česa; (ich am dich! sram te bodi!)

ščállmerregend sramobúđen.

ščállmerrothen *n.* rdečica, zardělost.

ščállmgefühl *n.* sramežľjivost, stídľjivost.

ščállmgegend *f.* dímlje *pl.*, osrámje.

ščállmhaft sramežľjív, sraměn, sramľjív.

ščállmhaftigkeit *f.* sramežľjivost, sramnost, sramľjivost.

ščálllippen *pl.* sramne sklópnice.

ščálllos nesráměn, brezsráměn, nesramežľjív, brez sramú.

ščálllosigkeit *f.* nesrámnost.

ščállroth zarděl, ripěč, zapárjen; — werden zarděti; (ich werde —) v lice zapěčem, rdečica me obľije.

ščállröthe *f.* rdečica, zardělost.

ščáll— sramótni.

ščállbalg *m.* nezakónsko dete; zánikarni otrók.

ščállbube *m.* nesrámnik, grdež, malo-
loprídnež, zánikarnež.

ščállbirne *f.* nesrámnica, vlačúga.

ščáll *f.* sramóta, nečást (-i); das ist eine — to je grđó, to je sramótno; zu — werden v sramóto priti (priedem); in — bringen sramótiti; osramótiti koga; zu — machen poškóđiti kaj; (ich zu —) arbeiten izděláti se, z delom se pregnáti (-žěnem).

šhänden sramotiti, grđiti; osramotiti; (entehren) skruniti; oskruniti, onečastiti, omádeževati.

šhänder *m.* sramotitelj, oskrunjevá-
vč, skrunitelj. [dež.]

šhandflek *m.* sramóta, sramótni ma-

šhandgebot *n.* nesrámná ponúdba; sramótná zapóved (-i).

šhandgedicht *n.* nesrámná pesëm (-i), nesrámná popévka.

šhandgeld *n.* nesrámní denár.

šhandgewerbe *n.* nesrámní obřt.

šhandjure *f.*, šhandweib *n.* vlačúga, nesrámnica, malopřidnica.

šhandleben *n.* nesrámnó —, sramót-
no življenje.

šhändlich sramótěn, sramotilěn, za-
sraměn; *fig.* grđ, grđóběn, gnusěn, ostúden.

šhändlichkeit *f.* sramótnost, ostúdnost, gnusóba, nesrámnost.

šhandmähre *f.* mrha, kljusa, kljuse (-eta).

šhandmal *n.* sramótnó známenje.

šhandmaul *n.* nesrámní gobec, hudóbní —, nesrámní jezik; (verleumbertig) opravljíva usta *pl.*

šhandpahl *m.* sramótní steběr.

šhandrede *f.* nesrámní govor; grde —, úmázne beséde *pl.* [delo.]

šhandthat *f.* sramótní čin, sramótnó

šhandung *f.* sramotitív, osramotitív, oskrúmba, oskrunitív; š. Nothucht.

šhank *m.* točilnica, pivnica, naliv-
nik; š. Musšhank.

šhankgewerbe *n.* krémárski obřt, to-
čilní obřt.

šhankrecht *n.* krémárska pravica, to-
čilna pravica. [nica.]

šhanktisch *m.* točilna miza, nalivál-

šhankwirt *m.* točár, pivničár, krémár.

šhandarbeit *f.* okópno delo, delo pri
okópih.

šhande *f.* okóp; (Wall) nasip, ográda; braník; eine — aufwerfen okópe dé-
lati; z okópom se utřditi; etwaš in
die — schlagen tvégati se česa, v ne-
várnost stáviti kaj.

šhandgräber *m.* okópník.

šhar *f.* krdélo, truma, tropa, tróp,
kopa, četa, jata, vršelo; eine unermeš-
liche — temá, kakor listja in trave.

šharbock *m.* kurdej (Krankheit); š.
Scorbut.

šharen sich drúziti se, zbirati se,
strínjati se; skupiti se, zbrati (zbe-
rem) se, střniti se.

šharenweise *adv.* trúmoma, krdéloma,
trópoma, v trumah, v tropih.

šharf ostěr; (gereizt) pikěr; (schnei-
dend) nabrúšen, briděk; (Getränke) re-
zěk, rezěn; (beißend) skelěč; (Wind)
ostěr, hud, mrzěl; (äugend) jeděk; (Ge-
hör) teněk; (Verstand) bistěr, prebrí-
san; — schmeden rézniti; — haben
ostro nabíti.

šharfblick *m.* bistri poglěd, bistro okó
(očesa); bistroúmnost, prebrisanost.

šharfblickend ostrook, bistrook, bi-
strovid.

šhärse *f.* ostróst; pikróst; (Sinn)
bistróst; (Meffer) rez (-i), rezina, os-
trina; (Getränke) reznóst; (Genauig-
keit) natánčnost; *fig.* bistrina.

šharfedig ostrorób, ostrorobát.

šharfen ostríti, brúsiti; poostríti,
nabrúsiti; (Verstand u. *fig.*) bistríti,
jasníti; izbistríti; (den Mühlstein, die
Senfe) klépati (klépljem); poklépati.

šharfskantig ostrorobát, ostrorób.

šharfrichter *m.* rabělj.

šharfschneidig ostrorézěn, briděk.

šharfschütze *m.* strelěč, ostrostrélěč.

šharfsichtig bistrovid, bistroviděn,
bistrook, bistroglěd.

šharfsichtige *m.* bistroviděč.

šharfsichtigkeit *f.* bistrovidnost.

šharfsinn *m.* bistroúmnost, bistra
glava, ostróumje.

šharfsinnig bistroúmněn, bistroglav,
ostroúmněn.

šhärstein *m.* brus, brusni kamen.

šhärung *f.* ostrénje, brúsenje; (Aust-
šhärung) poostrítív.

šhärungszeichen *n.* znak poostrítive.

šhärkreuz *n.* križ, v katěrem se stí-
kata rudní žili.

šharlach *m.* šklát; (Krankheit) šhar-
lachfieber *n.* šklatica, šklatinka.

šharlachen, šharlachfarben, šharlach-
roth šklátěn, šklátast.

šharmügel *n.* praska, spopád.

šharmügelu v malih praskah se spo-
pádati; š. plátneln.

Ščärpe *f.* prepáska, pasica, prevéza.
Ščarpie *f.* š. Čharpie.

Ščarre *f.* strgúlja, strugáča, struglja, grébljica.

Ščarren strgati (-am, stržem), ogré-
bati, držati; (v. Šferden) kópati (kop-
ljem); (v. Šunden) práskati z nogó;
(v. Šühnern) brškati, razgrébatí.

Ščarricht *n.* nastřžek, strgotína,
ostružina.

Ščarte *f.* škrba, škrbína, škrta,
skrhanina; (auf den Bergen) rez (-i);
Šchieß—strélnica, strelna lina; (Narbe)
brazgotína, prask; (Einchnitt) zaréza;
(Serratula victoria) máčína.

ščartig škrbast, škrbínast, skrhan;
— machen křhati; skřhati.

Ščarwache *f.* obhódna straža.

ščarweise *adv.* š. ščarenweise.

Ščatten sénéčiti; (im Ščatten sijen)
sénéčiti se.

Ščatten *m.* senca, sénéčina, tenja;
(Kern—) polna senca; (Fühler —) hlad,
hladilna senca; — machen senco délati,
sénéčiti; — machen zaslóniti, *impf.* zas-
lónjati; in den — stellen zaterníti;
zakřivati; Ščatten— senéni, sénéčnati.

Ščattenbild *n.* tenja, senčna podóba,
obséna, senéni obráz; (Zrugbild) ma-
mílo, slepílo.

Ščattenblümchen *n.* sénéčnica.

Ščattengang *m.* sénéčina, zasénéče.

Ščattengegend *f.* osóž, osóže, osóže *pl.*,
osónje.

Ščattengefalt *f.* senčna podóba, po-
dóba kakor senca; izmišljena podóba.

Ščattenkönig *m.* sénéčni kralj, kralj
brez moči in vlade. [nica.

Ščattenlinie *f.* senčna čřta, čřta séné-

Ščattenmalerei *f.* slikanje s tenjo.

Ščattenprojection *f.* senčna projékcija.

Ščattenpunkt *m.* senčna točka.

ščattenreich sénéčn, sénéčnat.

Ščattenreich *n.* dežéla mřtvih, — ráj-
nikov, — umřlih; (myth.) kraljéstvo
sence in tmíne; křtova dežéla.

Ščattenrifs *m.* senčna podóba, seno-
pis, potéjnica, siluéta.

Ščattenseite *f.* senčna stran (-i), osóžna
stran, osóž, osóže; *fig.* hiba, pomanj-
kljívost, nedostáték.

ščattenseitig osóžén, odsóžén.

Ščattenspiel *n.* senčna igra, igra s
sénéčnimi podobami.

Ščattensriid *m.* debéla čřta.

Ščattenzeiger *m.* tenjekáz.

ščattieren séniti, sénéčati; oséniti,
oténjati; *impf.* otenjevati.

Ščattierung *f.* otenjáva; sénéčanje.

ščattig sénéčn, sénéčnat; (Ort) osóžén.

Ščatulle *f.* škátlica, skřinjica, sklóp-
nica.

Ščah *m.* (Vorrath) zalóga, zaklád;
(kostbares Ding) dragotína, dragóta;
(Staats—) držávni zaklád, držávna
blagájnica; (Braut—) dota; (Reich-
thum) bogástvo; *fig.* (geliebte Person)
ljubček, ljubica; miljenec, miljenka.

ščähbar cenljiv; dragocén; (achtungs-
wert) cénjen, spoštován, číslan; —
Eache dragocéna reč (-i).

Ščähchen *n.* ljubček, ljubica; milček.
milica; sřéce.

ščähchen céniti; (jmbn.) číslati, spo-
štovati, céniti, v číslih iméti (imám).

ščähchenswert spoštovánja vredén, ve-
lecénjen.

Ščähher *m.* cenívéc, cenítelj; spošto-
vávéc, častítelj; =in *f.* častívka, cenív-

ščähgeld *n.* zaklád. [ka.

Ščähgräber *m.* zakladokóp, kopáč za-
kládov; =ri *f.* kopánje —, iskánje za-
kládov.

Ščähkammer *f.* zakládnicá, blagáj-
nica; řiznicá.

Ščähkamm m. cenívéc, cenítelj.

Ščähkmeister *m.* zakládnic, blagájnic.

Ščähpreis *m.* cenilna vrednost, cenilo.

ščähschejn *n.* zakládni list.

Ščähzung *f.* dávek, dávsčína, dača
(Steuer).

Ščähzung *f.* cenítév; (Hochachtung)
spoštovánje, číslanje; — vornehmen
céniti; — betrautlassen vzdigniti cení-
tév.

Ščähzungsbetrag *m.* cenilni znesék,
cenilo.

Ščähzungseid *m.* cenitvena priséga.

Ščähzungskosten *pl.* cenitveni stroški.

Ščähzungspreis *m.* š. Ščähpreis.

Ščähzungsprotokoll *n.* cenilni —, ce-
nitveni zápisnik.

Ščau *f.* víd; (Beschau) ogléd; zur —
na ogléd; zur — tragen kázati (kažem)

se s čim, ponášati se s čim; nur zur — na videz, na videž.

Schaub *m.* škopa; (ein Bund) otëp.

Schaube *f.* dolg plašč, gabán, gabanica.

Schaubrot *n.* oglédni krùh.

Schaubude *f.* razstávnicá.

Schaubühne *f.* prizórnicá, prizorišče.

Schauder *m.* (Grauen) groza; (vor Kälte) drgétëc; (Gewitter) trepët, zona, mráz; eš ergreift mich ein — groza me izpreleti, zona me izpreleti, zona me obíde; *impf.* — izpreléta, — obhája; Schauder = grozni.

Schaudererregend grozonósn.

Schauderhaft grožen, grozovit, strašánski, strahovit.

Schauderhaftigkeit *f.* groznost, grozovitost, strahovitost.

Schauderlich *í.* schauderhaft.

Schaubern groziti se, trësti se, trepëtati, drgetati (-gëdem); zgroziti se; *impf.* zgrázati se; eš schaudert mich groza me je; zona me obíde; *impf.* zona me obhája; grozi me, strah me je, lasjë se mi ježijo.

Schaudervoll grozovit, strahovit, prestrašen, pregróžen, groze poln.

Schauen glédati, zreti (zrëm); (sehen) videti; (v. Kindern) glédkati; (genau) mótriti; poglédati, *impf.* pogledovati; schau! glej! pogléj! ích satt — naglédati se.

Schauer *m.* gledávec; (Weschaer) o-glednik; (Schauder) strah, zona, mráz, groza, drgétëc; ein — durchbehte mich groza me je obšla, mráz me je izprelétel; (Hagel) toča; (Gewitter) naliv, nevíhta, ploha, huda ura; (Schuppen) zatišje; (Schuppen) kolnicá; Schauer-grozni, grozoviti, strašánski. [(i).

Schaugeschichte *f.* pregrózna povést

Schauehaft *í.* schauderhaft.

Schauerlich, Schauerig grožen, grozovit, strašen, strašánski, strahóten.

Schauern (Hageln), eš schauert toča gre, toča se usiplje; (Schaubern) zdrzniti se, zlékniti se; *impf.* drgetati (-etám, -ëcem), tresti se; eš schauert mir davor groza me je tega, strah me je tega.

Schauernd *f.* strašna noč (-i).

Schauehaft *f.* strašno —, grozno delo.

Schauervoll prestrašen, grozovit, pregróžen, groze poln, strahóben, strašánski.

Schaufel *f.* lopáta; *dem.* lopática; ogrebáč, ogrebálo; (am Wasserrade, Wurf-) vélnica, vejáca; (Brot-) lopár; (Rohlen-) žežel, žožlja.

Schaufelförmig lopátast.

Schaufelig lopátnat, z lopátami.

Schaufeln grebsti (grebem), kópati (kópljem); (Schnee —) kidati, ogrëbati; (Wasser —) zajëmati, črépati.

Schaufelrad *n.* koló (-ësa) na lopáte.

Schaufelstiel *n.* lopátišče.

Schaufenster *n.* lina, linica; (b. Kaufmann) razstávno okno, oglédno okno; ogledišče.

Schaufler *m.* kidavec, kidáč.

Schaugebür *f.* glednina; *í.* Eintrittsgebür.

Schaugetränke *n.* naoglédni blišč, očítna grizda, krasóta, sijájnost.

Schaugeriß *n.* gledalni odër.

Schaugierig radoglédën.

Schauglas *n.* kukálo, kukálnik.

Schaukasten *n.* naoglédni predálnik.

Schaukel *f.* gúgalica, gúgalnica, nihálka, zibel (-ëli).

Schaukeln gúgati (-am, -gljem), júgati, níhati, účkati, zíbati (zibljem).

Schaukelstuhl *m.* gúgalni stól.

Schaukelsystem *n.* omahljivost, nestanovitnost.

Schaukler *m.* gugáč, gúgavec.

Schaulust *f.* radoglédnost.

Schaulustig radogléd, radoglédën.

Schaum *m.* pena; (b. Mundes) slina; mit — bedevno opéniti, osliniti.

Schaumcraude *f.* slinarica.

Schaumen *intr.* péniti se, pene gnati (Zenem); zu — anfangen razpéniti se, vzpéniti se; *tr.* razpéniti, opéniti; (b. Fleisch) pene posnéti (-snámem).

Schaumend penëč, penast, slinav.

Schaumgold *n.* zlata pena.

Schaumicht penast, peni podóbën.

Schaumig penav, penëč, penast.

Schaumkraut *n.* penúša.

Schaumlöffel *m.*, Schaumkelle *f.* pénavka, penjáca. [pl.]

Schaumrolle *f.* s peno nadévane cevke

Schaumtorte *f.* pénasta torta.

Schaumünze *f.* spominski novčec, kolajna.

Schaumwein *m.* penina, penéče vino.
Schauplatz *m.* pozorišče, torišče; (= der Begebenheit) dogodišče; (Theater) gledišče, gledališče; (Kriegs-) bojišče; der — der Begebenheit ist ... dejanje se vrši ...; vom — abtreten odstópiti s pozorišča.

Schauspiel *n.* igra, igrokaz, gledališka igra, drama; (im weiten Sinne) prizór, obráz.

Schauspieldichter *m.* dramatični pesnik, pisatelj glediščnih iger, dramatik; =in *f.* pisateljica glediščnih iger.

Schauspieler *m.* glediški igrávec, glumác, glumec; =in *f.* gledališka igrávka.

Schauspielhaus *n.* gledališče, gledišče.

Schauspielkunst *f.* dramatična —, gledališka umétnost.

Schauspielmäßig glediščen, glediški, gledališki.

Schaustellen na ogléd postaviti, razstáviti; *impf.* postávljati, razstávljati.

Schausteller *m.* razstávnik, izložnik.

Schaustück *n.* reč na ogléd; igrokaz.

Schautragen ponášati se, skazovati se s čim, báhati se, šópírati se (s čim).

Schausturmen *n.* javna telovádba.

Schede *m.* šaréc, pisan kónj.

Schedenfalter *m.* pisanček.

Schedig šarén, pisan, brezast, pestér.

Scheel (schielend) krivogledén, škilast; *fig.* nevoščljiv, zavistén; *adv.* pikro, grdó, po strani, pisano; nevoščljivo, zavistno.

Scheelsucht, **Scheelsüchtigkeit** *f.* krivoglednost; grdoglednost, nevoščljivost, zavistnost.

Scheelsüchtig grdogled, grdogledén, prekogledén; nevoščljiv, zavistén.

Scheffel *m.* koréc, mérica, mernik.

Scheffeln plénjati, obilo zrnja dájati, (zito plénja).

Scheibe *f.* krog, kolút; (Fenster-) šipa; (Rolle) krožec, koló (-ésa), kolce, kolése; plosčina; krožek; (Wads-) sat; (Töpfer-) kolóvrat; (Schieß-) tarča; (Sonnen-) koló, krog.

Scheibenartig kolčast, kolútast.

Scheibenblüte *f.* krožčev cvet.

Scheibenboden *m.* léznica (*bot.*).

Scheibenförmig kolútast.

Scheibenpilz *m.* kolútasta gliva.

Scheibenschieß *n.* streljanje v tarčo.

Scheibenschütze *m.* tarčar, tarčestreléc.

Scheibig krožčast, koléseast.

Scheidbar ločljiv, razlóčen, razkrojén.

Scheide *f.* nóznica, nóznice *pl.*, kórice

pl.; (Grenz-) meja, predél, pregrája; (Blüten-) tuléc.

Scheidebild *m.* poslovilni pogled, poslovilni ozir.

Scheidebrief *m.* razporóčno —, razvézno pismo; odslóvno —, poslovilno pismo.

Scheidebrenn *m.* gorski predél, teme górskega sedla.

Scheider *n.* izbrána ruda.

Scheidegebirge *n.* ločilno —, razmejilno pogórje, mejilna gorstva *pl.*

Scheidegruß *m.* slovézni pozdráv, poslovilni —, odhódni pozdráv.

Scheidekunst *f.* ločba, kemija.

Scheidelinie *f.* mejna črta, ločilnica.

Scheidemauer *f.* mejni zid.

Scheidemünze *f.* drobíz, drobni denár, drobni novčec.

Scheiden *tr.* lóčiti, delíti; razlóčiti, razdelíti, razdrúžiti, razdvojíti, razpolovíti, razpolovíčiti; *impf.* razločevati, razdeljevati; (chemisch) krojíti; razkrojjevati; (daß Gute vom Schlechten) odbráti (-bérem), prebráti; *impf.* prebirati; (ein Ehepaar) lóčiti, razvézati (-véžem), razporočíti; *impf.* razvezovati, razporočevati; wir sind geschiedene Leute mi smo vsakési, smo lóčeni, smo nárazen; sich — lóčiti se; razdvojíti se, razpolovíti se; *intr.* lóčiti se; razlóčiti se, razíti (-idem) se; *impf.* razhájati se; (Abhschied nehmen) poslovíti se, slovó vzéti (vzámem), razstáti (-stánem) se; von der Welt — preséliti se v večnost, umréti; *impf.* séliti se v večnost, umírati.

Scheidepunkt *m.* razhajališče, ločilna točka, ločísče.

Scheider *m.* loživéc, ločítelj, delívec, delítelj; (Ausleser) odbiravéc; =in *f.* ločíteljica, delíteljica; odbirávka.

Scheidespruch *m.* razsódba, razsóđ.

Scheidefunde *f.* ura ločítve, ura slovésa; *fig.* smrtna —, poslédnja ura.

Scheidewand *f.* pregrája, pregráda, pretin, ločilna stena, prepážba.

Scheidewasser *n.* (voda) lóčnica, jedka voda, ločilna voda.

Scheideweg *m.* razpótje, razcéstje, križempot.

Scheidung *f.* (Trennung) ložitév, delitév, razdelitév; (chemische —) krojitév, razkrojitév, ločba; (Ehe—) ložitév zakóna, razporóka, razporočítév, razvéza; (Abſchied) odhòd, razhòd.

Schein *m.* (Licht) svit, svetlòba; (Glanz) sij, žar, zažara, lesk; (Anſchein) videz, videž, podobá, (Vermuthung) dozdévok; zum — na videz, na okò; nach dem — e po vidu; (Document) list, pismo; (*phys.*) sijanje, svetlòba; (Geſichtsausſcheidung) privid; Schein- videzni, navidezni, dozdévni, na videz, na okò, slutvo.

Scheinbar *adi.* videžen, navidežen, dozdévèn; prividèn; *adv.* na okò, na videz.

Scheinbarkeit *f.* videznost, navideznost, dozdévnost.

Scheinberre *f.* pajágoza.

Scheinbild *n.* navidezni prikázek.

Scheindrift *m.* navidezni kristján.

Scheindring *n.* navidezna —, izmišljena reč (-i).

Scheinehre *f.* prazna —, dozdévna —, puhla čast (-i).

Scheinen sijáti (sijem), svétiti; svétiti se; (glänzen) lesketáti (-ám, -éčem) se; warm — prigrévati, pripékati; (dünften) zdeti se, dozdévati se, vídeti se; zazdétí se; eš scheint kaže se; er will fromm — pobóžnega se dela; mir scheint eš zdí se mi, pozdévá se mi.

Scheinfreund *m.* navidezni —, hinávskí prijátelj.

Scheinfrucht *f.* neprávi plod. [sreča.

Scheinlied *n.* dozdévna —, domišljena

Scheingröſſe *f.* dozdévna —, domišljena velikòst.

Scheingrund *m.* navidezni razlòg.

Scheinhandlung *f.* navidezno dejánje, dejánje na videz.

Scheinheilig licemèrn, svetohlinski, svetopèt, svet na oko.

Scheinheilige *m.* licemèr, svetohlínec, svetopètèc; *f.* svetohlínka, svetopètka, licemérka.

Scheinheiligkeit *f.* svetohlinstvo, licemérstvo, hinávſka pobóžnost.

Scheinkrank na videz bolán.

Scheinleben *n.* životárstvo; ein — führen životáriti. [(*bot.*).

Scheinquiri *m.* navidezno vreténce

Scheintod *m.* dozdévna —, navidezna smrt (-i), zámrtnost.

Scheintodt zámrtèn, mrtvíčen, navidezno mrtév.

Scheintodte *m.* navidezni mrtvec, navidezno umrlí, zámrtnik. [zlo.

Scheinübel *n.* dozdévno —, navidezno

Scheinvertrag *m.* navidezna pogòdba.

Scheinwesen *n.* dozdévno bitje, umišljeno bistvo.

Scheiſſe *f.* driska, drískavica, hítrica.

Scheiſſen srati (serjem); posráti se.

Scheiſſer *m.* osránèc, posránèc.

Scheiſſhaus *n.* ſ. Abort; stranišèe.

Scheit *n.* polèno, kálanica, razkòljèk; *dem.* polénce; (Salb—) plat (-i).

Scheitel *m.* teme (-na); (Berg) vrh, teme, slème (-na); (Dreieck) vrh kota;

(— der Ellipse) teme pakróga; *fig.* glava; von der Fuchshle biš zum — od glave do nog.

Scheitelbein *n.* kost témenica.

Scheiteler *n.* sovršni kot, — ogèl.

Scheitelgleichung *f.* (der Parabel) témenska —, glavna enáčba parábole.

Scheitellinie *f.* navpíčna črta, navpíčna. [číti.

Scheiteln razčésati (-šem); lase pré-

Scheitelpunkt *m.* temenišèe, nadglavišèe, vršnik; zenit.

Scheitelrecht navpíčen, pokónèen, vertikálèn.

Scheitlswinkel *m.* sovršni kot.

Scheiterhaufen *m.* grmáda, lomáča.

Scheitern razbití (-bijem) se, streti (strém, stárem) se; razkrúšiti se, razkrúšiti se; (v. Schiff) obtícáti (-tíçim), razbití se; (nicht gelingen) izpodletétí, izpoddrknúti; Holz — drva cèpiti. [pl.

Scheitholz *n.* polèno, poléna *pl.*, drva

Schelfe *f.* (Apfel—) lupína, olúpek; (Bohne *rc.*) lušèina; (Nuß—) robína.

Schelle *f.* kragúlèc, kragúlèèk; skrgèt, skrgètèc; zvonèèk; (Waul—) zaúšnica, klofúta; (Sand—, Fuß—) lišice *pl.*, spone *pl.*, okóví *pl.*

ščellen žvenkljati, zvončkati, cingljati, kraguljiti, škrgetati (-tám, škrgčem); ein wenig — pozvončkati.

Šchellenband *n.* ovrátnik z zvončki.

Šchellenkappe *f.* j. Narrenkappe.

Šchellenkranz *m.* kraguljci, kraguljčki.

Šchellfisch *m.* vahnja.

Šchellhengst *m.* pastuh, žrebec, celák.

Šchellkraut *n.*, Šchellwurzel *f.* (*Chelidonium maius*) krvávi mleček, rosopás.

Šchelm *m.* lopov, zlóčestník; slepár; hudomúšnik, zvitorepéc, porédnež, presnétež; armer — nebóre, revež, siróték.

Šchelmen slepáriti, kániti; ukániti, oslepáriti.

Šchelmerei *f.* lópovščina, zlóčestost; slepárstvo; hudomúšnost, zvijáčnost, prekánjenost.

ščelmisch lópovski, zločest; slepárski, ukanljiv; hudomúšen, zvit, premetén, presné; — láchelk v pest (-i) se sméjati (-em), múzati se.

Šchelmreich *m.*, Šchelmstück *n.* hudomúšni —, zvijáčni čin; j. Šchelmerei.

Šchellbrief *m.* zmerjálno —, očitálno —, grajálno pismo.

Šchelte *f.* psovka, ozmér, klétvica.

ščelten zmerjati, psovati, grđiti, (kregati); grájati; ozmérjati, opsovati, obráti (-bérem), oštéti (-štéjem); (ščuchen) kleti (kolnem), preklínjati, hudíčovati, rentáčiti.

Šchelter *m.* zmerjávéc, psováč, preklínjáč; =in *f.* zmerjávka, psovávka, preklínjávka. [vína.

Šcheltwort *n.* psovka, klétvica, klet-šHEMA *n.* obrís, načrt; razkázék, razkazílo; (Formular) obrázec.

ščematisch v obrázcih, v obrísu.

ščematisnus *m.* imeník.

Šchemel *m.* podnóžnik, podnóžje, prúčica; (b. Wehstuhl) nogálnica, stopálo, stopálnik.

Šchemen *m.* j. Schattenbild.

Šchenk *m.* točaj, točár, krémár.

Šchenke *f.* pivnica, točárnica, točilnica, kréma.

Šchenkel *m.* krak; (Ober—) bedro, stegno; (Unter—) krača, golén (-i); (Unterschlenkel) golenica, piščál (-i); Šchenkel= bédni, stégenski.

Šchenkelarterie *f.* bédna odvódnica.

Šchenkelbein *n.* bédna kost (-i), piščál (-i), kost stegnenica.

Šchenkelbrud *m.* zlómljeno stegno; bédna kila. [stegna.

Šchenkelgelenk *n.* kolkov sklěp, sklěp

Šchenkelhöhle *f.* kólkova šiška.

ščenkelig stegnát, bédnat.

Šchenkelneru *m.* bédni živéc.

ščenzen darovati, daríti; podaríti, poklóniti, v dar dati, podelíti; (Wein) tóčiti; (einschenken) natóčiti, nalíti (-lijem); (nachsehen) prizanésti, odpustíti; *impf.* prizanášati.

Šchenker *m.* darovávéc, darítelj, delítelj, darovník; =in *f.* darovávka, daríteljica, darovnica. [víca.

Šchenkgeredtigkeit *f.* krémárska prá-ščenkkeller *m.* klet (-i).

ščenkung *f.* darítév; darílo, dar.

Šchenkungsbrief *m.* darílnó pismo.

Šchenkungsurkunde *f.* darílna listína, darílnó pismo. [ba.

Šchenkungsvertrag *m.* darílna pogód-ščenkwirt *m.* krémár, točár; =in *f.* krémarica.

Šcher= strižni.

Šcherbe *f.* črepína, črep, črepínja; in Scherben zerfallen na kosce razbiti (-bijem) se.

Šcherbengericht *n.* črepínska sodba, ostracizém.

Šchere *f.* škarje *pl.*; (im Meere) skalína, škrbína, pečína; (deß Krebjes) ščipálnica, klešče; (Kloben) škarje, škripéc.

ščeren striči (strižem); ostríci; (Bart —) briti (brijem); obríti; *fig.* odirati, žúlití, dreti (derem); ščj mit etwas — pečáti se, ukvárijati se, ubijati se, upirati se; ščj um etwas — mar bití česa; šcher' dich! pobéri se!

Šchere *n.* striža, strižba.

ščerenförmig škarjast.

Šcherenschleifer *m.* brusáč, bruséc, nožebruséc.

Šcherer *m.* strižéc, strigávéc; (Bart—) brívéc; =in *f.* strižica, strigávka.

Šchererei *f.* nadléga, neprílíka, trud.

Šcherstein *n.* troha, mrva, betvo; tróhica, mrvíca; príldg; sein — beitzagen po svoji moči pripimóči.

Schergarn *n.* snutek, osnova.

Scherge *m.* birič.

Schergenamt *n.* biriška služba, biriško opravilo.

Scherküfer *m.* kleščar, kleščman.

Schermous *f.* krčica, voluhar.

Schermesser *n.* britev.

Schermühle *f.* snovalo, navijalo.

Schierung *f.* striža, strižba, striž (-i).

Schirwenzel *m.* řg. lizún, sladkáč.

Schirmwenzeln, Schirwenzeln ponújati se, sladkárati se, slíniti se.

Schier; *m.* šala, gluma, burka, norčija; (kleiner —) pošalica; — machen ř. Scherzen; — bei Seite brez šale; er versteht seinen — z njim se ni šaliti; im — sagen pošaliti se; — treiben mit jmd. norčevati se s kom, šaliti se s kom; Schier; — šaljivi.

Schierzel *n.* krajec, krajček.

Schierzen šaliti se, šale briti (brijem); pošaliti se.

Schierzer *m.* šaljivec.

Schierzgedicht *n.* šaljiva pesem (-i), smešnica. [ljev.

Schierzhaft šaljiv, šalen, smešen, glum-

Schierzhaftigkeit *f.* šaljivost, smešnost.

Schierzlaune *f.* šaljivost; dobra volja.

Schierzlaunig šaljiv.

Schierzliebend radošalen, šaloljuběn.

Schierzmacher *m.* šaljivec, glumáč.

Schierzrede *f.* šaljive beséde *pl.*, šaljivi govor. [smeh.

Schierzweise *adv.* v šali, sméhoma, za

Schierzwort *n.* pošalica, šalica.

Schier plah, plašen, plašljiv, bojěč, bojazljiv; plahonđ; — machen pláštiti, stráštiti; prepláštiti, spláštiti.

Schier *f.* plahóta, plašnost, bojázěn (-i), bojěčnost, strah; ohne Schiam u. — brez sramú in strahú; heilige — sveti strah.

Schierche *f.* strašilo, plašilo.

Schierchen pláštiti; spláštiti, izpodíti.

Schieren bati (bojím) se, pláštiti se česa, stráštiti se česa; (meiden) ogibatí (-gibljem) se, umikati se; (sich hüten) várovati se česa; er scheut die Arbeit delo mu mrzí, delo mu preséda, dela ga je strah; gebrannte Kinder — daš Feuer kogar je kača pičila, bojí se zvite vrvi; Nicht — svetlóbo sovražiti;

er scheut sich ne upa se, ne drzne se; daš Pferd scheut kónj se plaši.

Schier *f.* skeděnj, gumno; (Heu —) senica, gumno, parna; (Wagen —) kolárnica, kolnica; (Ziegel —) opěčnica.

Schieren drgati; drgniti; (sich — an den Bäumen) drgati se, čóhati se; (reinigen) čistiti, čéđiti, posprávljati.

Schiere *f.* skeděnj; ř. Schier.

Schiergerüst *n.* oděr.

Schierentenne *f.* gumno, gumníšče.

Schierfal *n.* gnusóba, grđóba, spaka, ostúda, pošást (-i).

Schierflüch ostúđen, gnusóběn, pošástěn. [nost.

Schierflüchtigkeit *f.* ostúdnost, gnusób-

Schiere *f.* (Schibe) pazđer, pezdir; *coll.*

pezdirje, terínje.

Schier *f.* plast (-i), pola, sklád, nasád; (Reihe) vrsta, red (-i), rida; (Lage) lega; (Reihe der Arbeiter im Weingarten) postát (-i); (Arbeitszeit) pósad; (Tag —) obđanica; (Nacht —) obnóčnica.

Schiden delíti, odbírati; razdelíti, odbráti (-bérem); (reihen) vrstíti, náđiti, náspi dévati; zvrstíti; (Holz) skládati, zlagati; zložíti drva.

Schichtenähnlích plastast. [da.

Schichtende *n.* glava —, izhòd skla-

Schichtengebirge *n.* skládovito goróvje.

Schichtenkopf *m.* glava sklada.

Schichtenlohn *m.* dnina, mezda.

Schichter *m.* skládáč, zlagáč.

Schichthol; *n.* zložéna drva *pl.*, drva

v skládalnici.

Schichtig skláděn, skládast.

Schichtung *f.* skládovitost, slojevitost.

Schichtungsfläche *f.* skládovna ploskěv.

Schichtungskluft *f.* razzsedlina skládov,

— nasádov.

Schierweise *adv.* vrstoma, skládoma, rédoma; náspi, vznásad; plast na plast.

Schierwolke *f.* plástasti oblák, oblák plastník, nasád.

Schiden posláti (posljem), *impf.* pošiljati; (irgendwem) odprávití, posláti; Gott schickt Bog náklóni, — obrně; sich — spodóbíti se, pristáti (pristojím), priméren biti (sem); (in etw.) priváđiti se česa, vđáti se v kaj; (zusammenpassen) prilégati se, skládati se, uje-mati se, vézati (vežem) se, stíkati se.

Schieder *m.* pošiljavec, pošiljatelj; =in *f.* pošiljávka, pošiljateljica.

schidlich pristójen, spodóben, prilíčen, priméren, prikládén.

Schidlichkeit *f.* pristójenost, spodóbnost, prilíčnost, prikládnost.

Schicksal *n.* usóda; (Ereignis) nakljúeba, namérek, pripétljaj.

Schicksalsgöttin *f.* sójenica, rojenica.

Schickung *f.* nagóda, naklómba; božja volja; pošiljátev.

schiebar pomíčen.

schieben riniti, pomikati, potiskati, porivati; poríniti, potísiniti; (in den Ofen —) vsaditi, *impf.* vsájati; (bei Seite —) odríniti, odstrániti; *impf.* odrivati; (die Schuld auf jemand. —) izvračati krivdo na koga; izvíniti; (Regel —) kegljati, takljati; zatakljati, zatóčiti; (auf die lange Bank —) odlagati, zatézati; odložiti.

Schieber *m.* porívavec, potiskáč; pomikáč; (Regel —) takljáč; (Brot —) lopár; (Kohlen —) lopática, véslica; (Riegel) zapáh, zatik, zasúněk, zatikáča, zapórnica, zapór; (Stöpsel) zamáček.

Schiebkarren *m.* tačka, samokólnica, talíga, samotéznica.

Schiebsack *m.* malha, žep.

Schiebthür *f.* premíčne duri *pl. f.*

Schiebtruhe *f.* cize *pl.*, kotáčka.

Schiedsgericht *n.* razsodišće.

Schiedsgerichtlich razsodiški. [nik.]

Schiedsrichter *m.* razsodník; posred-

Schiedsrichteramt *n.* razsodništvo.

Schiedsrichterlich razsodén, razsodníški.

Schiedspruch *m.* razsódek, razsódba.

Schiedstein *m.* kamen mejník.

schief pošévén, kos, nagnjen, visèè (Säule); (abdachig) polóžen; (geneigt) naklónjen; —e Linie pošévna —, kosa črta; *adv.* pošév, napošév; (gebogen) zvèžen, végast, kriv; in —er Richtung pošév, napošév, po strani; — ansetzen po strani poglédati, gró —, krivo poglédati; — denken nápačno misliti; — deuten krivo tolmáčiti; die Sache geht — reč slabo kaže, gre rákovo pot; — machen véziti; zvéziti; — e Ebene strmina.

Schiefeinig krivonóg, švedrast, krevljast, šantav.

Schiefe *f.* pošévnost, pošévica, polóžnost, krivina, naklónjenost, nagnjenost.

Schiefer *m.* skril, skrilavec (Mineral); (im Eisen) plena, platíè; (am Kopf) lusk, luskina.

Schieferdach *n.* skrilnata streha.

Schiefergebirge *n.* skrilavo goróvje.

Schieferig skrilnat, skrilav; pleniv; —e Structur skrilavi zldg, skrilnati sestáv.

Schieferkohle *f.* plénasti premog.

Schiefern sich krojiti se, pléniti se, platíti se, lúščiti se; skrlíti se.

Schieferplatte *f.* skril (-i), skálíca, skrilna plóšča.

Schieferstein *m.* skrilník, skrilavec.

Schiefer tafel *f.* skrilna tabla, skrilna deska, — plóšéica. [móla.]

Schieferthon *m.* skrilasta glina, go-

Schieferung *f.* skrilavost.

Schiefeheit *f.* pošévnost, polóžnost, povéznost; *fig.* nápačnost.

Schiefeinlig krivóvst.

Schiefrund podólgasto okrógel. [tén.]
Schiefwinkelig kosokótén, poševnokó-
Schiefehner *m.* kosozób.

schiel *s.* sjeel.

Schiefelungig prekast, škilast, škilav, krivogléd.

Schiefelungige *m.* krivoglédec, škiléc.

Schielen škiléti, škilíti, krížem glédati, navzkríž glédati.

Schieeler *m.* krivogléd, krivoglédec, prekéc.

Schienbein *n.* golén (-i), golenica; (das kleinere hintere Bein, *fibula*) piščál (-i);
Schienbein = golenični; =flache *f.* golenična plóšča; =geschwulst *f.* golenični otók; =Schlagader *f.* žila privódnica golenična.

Schiene *f.* šina; tráčnica; (chirurg.) deščica; (bei den Drechsleren) vitra; l. Eisenbahnschiene, Radschiene.

Schiene okováti (okújem); okávati; v deščice dejáti (dénem).

Schiennagel *m.* šinjak.

Schienssoß *m.* stik šine.

Schiensstrang *m.* želézniški kolovóz, želéznični tir.

schier *adv.* skóraj, malo da ne, tóliko da ne; blizu; (schon) že.

schier číst, sam, gól.

ščieren snovati osnóvo (v. Weber); preglédati jajca proti luči, so li dobra.

Ščierling *m.* (Garten—) mala trobelika, pasji petersilj; (geflecker) pikasti mišjak; (Wasser—) vélika trobelika; Ščierlings- trobelični.

[ca. Ščierlingsbruder *m.* kupa trobelikov-Ščierlingsgifi *n.* trobelični strup.

Šchieß- strelni.

Šchießbahn *f.* streljána.

Šchießbaumwolle *f.* strelni bombáz, strelna pávolla.

Šchießbedarf *m.* strelivo.

Šchießbogen *m.* strelni lok, samóstrel.

Šchieße *f.* lopár.

ščiešen *tr. u. intr.* streliti; ustreliti; *impf.* streljati; daš Gewehr schießt gut puška dobro nese; blind — brez krogle —, v zrak streljati; feh! — zgrešiti, ne zadeti (-dénem); eine Breche — zid razvaliti, zid prestreliti, zid prebiti (-bijem); nach der Scheibe — v tarčo streljati; tr. Geld zusammen- denár zložiti; *impf.* — zlagati, denár skládati; Brot in den Ofen — kruh vsaditi, *impf.* vsájati; feh! — zgrešiti, devljem; einen Boß — zmótiti se; *intr.* siniti, švigniti; *impf.* švígati, smúkati; daš Blut schießt kri se pocédi, kri sikne, kri se ulije; die Thränen — solze oblijó; den Bügel — lassen brzdo popustiti, *impf.* popuščati; (v. Pflanzen, Bäumen) pognáti (-ženem), *impf.* poganjati; in Samen — seme nastávljati; (v. Mais) peháti, izméti se; (von den Ähren) v klasje iti (grem); ožítiti se.

Šchießen *n.* streljanje, pókanje.

Šchießer *m.* streljavéc, streléc.

Šchießgeld *n.* strelščina.

Šchießgewehr *n.* puška, strelilo.

Šchießhaus *n.* streljána, streljárna.

Šchießinstruction *f.* strelno poučilo.

Šchießmittel *n.* strelivo.

Šchießplatz *m.* š. Schießstätte.

Šchießprügel *m.* pihálnik.

Šchießpulver *n.* smodník, strelni prah.

Šchießscharte *f.* strelnica, strelna lina, puškarica.

Šchießscheibe *f.* tarča.

Šchießstätte *f.* strelišče.

Šchießtafeln *pl.* strelni razkázi.

Šchießwaffe *f.* strelno oróžje.

Šchießwerkzeug *n.* strelilo, strelno oróžje.

Schiff *n.* (Kahn) čoln; (großes Fahrzeug) ladja, barka; daš — Scheitert ladja se razbije; (— deš Webers) snoválnica, čolnéc, čolníč; (Kirchenschiff) ladja, osrédje cerkve; (— deš Buchdruckers) ladjica; — ohne Verdeck brezpalúbница; Schiff- ladijski, ladijni.

Schiffahrer *m.* brodár, plovéc.

Schiffahrt *f.* plostvo, brodárstvo, mornárstvo; voznja po morju, voznja po rekah; Schiffahrts- plóvstveni, brodárstveni.

Schiffahrtsgebür *f.* plóvstvena pristojbina.

Schiffahrtsgesellschaft *f.* plóvstvena —, brodárstvena družba.

Schiffahrtsordnung *f.* plóvstveni red.

Schiffahrtsunternehmen *n.* plóvstveno podjetje.

Schiffahrtsvertrag *m.* plóvstvena pogodba.

Schiffbar plovén, brodén, ladjenosén, brodonosén; vožen.

Schiffbarkeit *f.* plovnost, brodnost.

Schiffbarmachung *f.* urejevanje rek za plovnost.

Schiffbau *m.* ladjedélstvo, gradba —, stavba ladij.

Schiffbauer *m.* ladjedélec, graditelj ladij.

Schiffbauholz *n.* les za ladje.

Schiffbaukunst *f.* š. Schiffbau.

Schiffbruch *m.* brodolóm, ladjelóm, razbiték ladje; *fig.* velika izgúba.

Schiffbrüdig brodolómén, ladjelómén; — werden ladja se je razbila, ladja se je potopila.

Schiffbrüdig *m.* potopljenéc.

Schiffbrücke *f.* most na čolnih, most na ladjah; (Fähre) brod.

Schiffchen *n.* ladjica, čoln.

Schiffen plati (plovem), brodáríti, ladjati.

Schiffer *m.* brodník, mornár, brodár, čolnár, plovéc; Schiffer- brodníški, mornárski, brodárski.

Schiffmühle *f.* mlin na ladjah.

Schifförmig čolnast, ladjast.

Schiffrose *f.* š. Windrose.

Schiffs- ladijski, ladijni.
 Schiffsboden *m.* ladijsko dnò.
 Schiffscapitän *m.* ladijski poveljnik.
 Schiffsdjlepper *m.* ladja vlačivka.
 Schiffssflagge *f.* ladijski prapor, ladijno bandéro.
 Schiffsfradt *f.* ladijski naklad, vkladá, tovor; brodnina.
 Schiffsglas *n.* pomórsko steklo, debélo steklo.
 Schiffsherr *m.* ladijski gospodar.
 Schiffshintertheil *m. n.* kŕn, krma.
 Schiffsjunge *m.* mornárski učénec.
 Schiffsskaper *m.* ladjelóvéc.
 Schiffsladung *f.* ladijski naklad, — tovor.
 Schiffseute *pl.*, Schiffsmannschaft *f.* mornárji, brodníki *pl.*
 Schiffspartner *m.* deléznik ladje.
 Schiffspatron *m.* ladijski gospodar, ladijski zavétnik.
 Schiffstraum *m.* podpalúbje.
 Schiffsrheder *m.* ladijski lastník, lastník broda.
 Schiffsschnabel *m.* ladijski nos, ladijni rílec.
 Schiffssoldat *m.* namórski vojšćák.
 Schiffsvolk *n.* mornárji, brodníki *pl.*
 Schiffswerft *f.* ladjenica, ladjedélnica.
 Schild *m.* štít; (Wappen) grb; (Schuß) bramba, okrilje, zaslómba, zašćítje, zavétje; im — e führen naklépati, snovati (snujem), namérjati; Schild- štítni.
 Schild *n.* kazálo, izvésék. [nez.]
 Schildbürger *m.* maloméstnež, ábot-
 Schildchen *n.* štítek.
 Schilderei *f.* opis, opisóvanje.
 Schilderer *m.* opisovátelj.
 Schilderhaus *n.* stráznica.
 Schildern opisati (-písem), slikati.
 Schilderung *f.* opis, opisóvanje; slika, obráz.
 schildförmig štítast, štítu podobén.
 Schildführer *m.* štítonóséc, opróda.
 Schildhahn *m.* rúševéc, škárjevéc.
 Schildknappe *m.* opróda, štítonóséc.
 Schildknorpel *m.* štítasti hrustánec.
 Schildkröte *f.* želva, kornjáča, črepáha; (Sumpf-) ponga; Schildkröten-
 zelvin, želvji; =fhalte *f.* želvja črepína.
 Schildlaus *f.* škrlátnica, košeniljka; škrlátni črvéc.

Schildpatt *n.* želvovina.
 Schildwache *f.* straža; — stehen na straži biti (sem), na straži stati (stojím), strážití.
 Schildwächter *m.* stražnik, stražár.
 Schildwanne *f.* písani škŕatéc.
 Schildzapfen *m.* čep, čepék.
 Schild *n. m.* (*Arundo*) trst, trstika, mecíček, rogoz; *coll.* trstje; (*Scirpus*) sit; (*Iuncus*) loč, loček, biček; *coll.* sitje, ločje, rogozina; j. Binje.
 Schildartig trstikast, rogozast.
 Schildbewachen trstnat, ločnat, bičnat.
 Schilddecke *f.* štorja, rogoznica.
 Schildflechte *f. j.* Ščílfsmatte.
 Schildgras *n.* srpica.
 Schildig trstnat, trstovit, ločnat.
 Schildmatte *f.* rogoznica, rogozá.
 Schildmeer *n.* trstnato morje; rdéce morje (in der Bibel).
 Schildrohr *n.* trstika, navádni trst, mecíček; trstikovéc.
 Schillertalter *m.* izpreminávéc.
 Schillerglanz *m.* izpreminjasti lesk.
 schillerig izpreminjast, izpreminjav.
 schillern izpreminjati se, barvo prelívati.
 schillernd izpreminjast.
 Schillerspath *m.* izpreminjavéc.
 Schillertier *n.* barvoménec, žíval izpreminjaste barve.
 Schillerwein *m.* rdéčkasto vino.
 Schilling *m.* šiling; (mit der Ruthe) šibe *pl.*, tepénje; einen — geben otépsti (-tépem), našěskati.
 Schimmel *m.* plesén (-i), plesnóba, plesnivéc, plesnina; (am Wein) bersa; (Geruch nach —) zatohlína; (am Stäbe) prš; (Ausgang zum —) oprh; (ein weißes Pferd) beléc, sivéc; (Eißen-) seréc, zelénko.
 schimmelig plesnjav, plésniv; — werden plesnéti, prhnéti.
 Schimmelkraut *n.* grízevéc.
 Schimmeln plésneti (-nejem), plésneti (-ím), prhnéti; izplésneti, oprhníti.
 Schimmelpilz *m.* plesén (-i).
 Schimmer *m.* lesk, leskóta, blesk, bleskét, blišč, sij; (Schwacher —) mlénje, brlénje, priblesk; *fig.* iskŕica.
 schimmern lesketáti (-etám, -ěčem) se, svetlíkati se, blestéti, blisketáti

(-etám, -éčem), leščáti (-ím), bliščáti (-ím), migljáti; (šchwach —) mrléti.

šchimernernd bliščéč, leskótén, leskéč, leščéč, blestéč, migljajóč; —er šfanž leskótna sijájnost.

šchimpf *m.* (Schande) sramóta, nečast (-i); (Beschimpfung) zasramováňje, psováňje, pogrda, zarámba; (Schimpfwort) psovka; einen — anthon ogrdíti, osramotíti; das ist ein — für ihn to mu dela nečast in sramóta; šchimpf-sramotilni.

šchimpfen psovati, zmerjati, zasramovati, grdíti, z grdími besédami pítiati; ozmérjati, ogrdíti, opsováti.

šchimpfen *n.* psováňje, zmérjanje.

šchimpfer *m.* psováč, zmerjavéc, zasramovávec, sramotítelj; —in *f.* psovávka, zmerjavka.

šchimpfgedicht *n.* sramotilna pesém (-i), zabavljica.

šchimpflih sramótén, sramotilén, nečástén, zasramoválen; auf eine — e Art nesrámmo, grdó.

šchimpfname *m.* psovka, nadévek, zdévek, sramotilno imé (-na).

šchimpfrede *f.* sramotilni govor, psováňje.

šchimpfwort *n.* š. šchimpfname.

šchindaas *n.* mrha, mrhovina, mrcína, orklína, mrlína.

šchindanger *m.* mrhovišče, odiralíšče.

šchindel *f.* skodla, deska; *dem.* skódlíca, deščíca; šchindel- skodlast.

šchindelnd *n.* skódlasta streha.

šchindeldeck *m.* krovéc.

šchindelndjer *m.* skodlar.

šchindelmesser *n.* strug.

šchindeln deskáti, s skódlami kriti.

šchindelnagel *m.* strešnik, skódelnik.

šchindelstamm *m.* deblo za skodle.

šchinden dreti (derem), gúliti, iz kože dévati; odréti, ogúliti, iz kože dejáti (denem); sich — odréti se; *fig.* krvávo se trúdíti; einen Menschen — zatírati, tláčéti, pritískati, pestíti.

šchinder *m.* oderúh, odrtník; (Abdecker) konjedér, konjedérec, mrhar, živodér; šchinder- konjedérski.

šchinderer *f.* konjedérstvo; *fig.* odrtíja, odíranje, zatíranje; (Ort) konjedérnica.

šchindmähre *f.* mrha, kleka, gura, kljuse (-ta).

šchinken *m.* gnjat (-i); krača; (Border-schinken) pleče (-éta); šchinken- gnjatni.

šchinkenbein *n.* gnjálnica.

šchinkenhändler *m.* trgovéc z gnjatmi.

šchirm *m.* varstvo, bramba, zaščíta, pokrovíteljstvo; okrilje; (Vichtsschirm) senčilo, senčnik; (spanische Wand) zaslon, zaslonilo; (Regen-) dežnik.

šchirmdach *n.* pristréšek, podstréšek, pristréšje.

šchirmen brániti, várovati, hrániti, zaslánjati, zagovarjati; obrániti, zaslóniti, obvárovati.

šchirmer *m.* varih, branítelj, zaščít-ník, pokrovítelj, zavétnik.

šchirmherr *m.* zavétnik, pokrovítelj.

šchirmling *m.* várovanéc, branjenéc.

šchirmpalme *f.* ščitasta palma.

šchirmvogel *m.* zavétnik.

šchirmwerk *n.* trdnjava, branilo.

šchirren obuzdáti, zauzdáti.

šchisma *n.* razkól.

šchismatiker *m.* razkólník.

šchismatisch razkólni.

šchlabbern žlempáti, lócati; požlem-páti, polócati; (genug —) nazlempáti se.

šchlacht *f.* bitva, bitka; (Kampf) boj, pobój; eine — liefern udáriti se, pó-čéti se; *impf.* biti (bijem) se; eine — gewinnen v boju zmágati, v boju zmóči (zmorem); eine — verlieren v bitvi zma-gan biti (sem), porážén biti; eine — anbieten sovražníka na boj poklicati (-klíčem), — pozváti (-zovem); die — ordnen vojsko uredíti, v bojni red vojsko postávití; Schlacht- bojni, bitni, vojskni; kralni.

šchlachtbank *f.* klálnica; (Steischbank) mesnica, mesárnica; — d. Menschen) ubijalíšče, moríšče.

šchlachtbar kralén. [tost.

šchlachtbegier *f.* bojazélnost, bojeví-šchlachtbegierig bojazéln, bojevít.

šchlachtbeil *n.* mesarica, mesárska se-kira. [sárski stól.

šchlachtblod *m.* kralna klop (-i), me-

šchlachtbrücke *f.* pobójni most.

šchlachten kláti (koljem), pobíjati; zakláti, pokláti, pobíti (-bijem); za-bósti (-bódem).

Schlachten *n.* klanje, pobijanje, morija.
Schlachtmaler *m.* slikár bojev, bojni slikár.

Schladhter *m.* mesár, pobijáveč, klanje.
Schladhterei *f.* klanje, morija.

Schladhterhandwerk *n.* mesárstvo; das — betreiben mesáriti.

Schladhterin *f.* mesarica; pobijávka, klavka.

Schladhtessen *n.* koline *pl.*

Schladhtfeld *n.* bojišče, borišče, bojno polje; *b.* — beaupten zmágati v boju.

Schladhtfertig *na* boj priprávljen, — gotov.

Schladhtgetöse *n.*, Schladhtgetümmel *n.* bojni hrup, bojna buka.

Schladhtgott *m.* *í.* Kriegsgott.

Schladhthaus *n.* klánica.

Schladhtlinie *f.* bojna —, vojskna vrsta.

Schladhtmesser *n.* klalni nož.

Schladhtodts *m.* klalni —, pitani vól, vól za zákol.

Schladhtopfer *n.* klalni dar, klalna žrtva, zákol; krvávo darilo.

Schladhtordnung *f.* bojni red; *ídy* in die — stellen *v* boj razvrstíti se; (bei den Steifchern) klalni red.

Schladhtpferd *n.* bojni kónj.

Schladhtreihe *f.* bojna vrsta, bojni red.

Schladhtruf *m.* bojni klic, klic na boj.

Schladhtschwein *n.* prašič za zákol.

Schladhtstück *n.* živinče za zákol.

Schladhttag *m.* klalni dan; bitve dan (dneva).

Schladhtung *f.* klanje, zákol.

Schladhtvieh *n.* klalna živina, živina za pobj; (Rast) — pitana živina.

Schladhtzeug *n.* klalna pripráva, mesársko oródje.

Schladte *f.* troska, žliundra; (flüßige) — pena; (am Eisen) plena.

Schladten žliandro dati, žliandrav biti (sem); pénití se; deževati.

Schladtenförmig žliindrast, troskast.

Schladtern polágoma se premikati; deževati.

Schladtig žliindrast, žliandrav, plenast, troskav, troskast.

Schlaf *m.* spanje, sèn (snà); spanec; (der Wieder-) mrtvíca, otrplost; (im —) spèč; *e.* Schläfchen thjun zadrémati (-drémlem), pospáti, zaspánèkati.

Schläse *f.* senci *pl.*, sencè (-cà); sencè (sencà), slepočica, skranje.

Schlafen spáti (spím), spávati; zaspáti; (in der Kinder Sprache) spánèkati, ájati; (ein wenig —) pospáti; (schlummern) drémati (drémlem); (genug —) naspáti se; *ídy* — legen spat íti (idem); — machen uspáti koga; *impf.* uspávati koga.

Schlafen *n.* spanje, spávanje.

Schlafen — senski.

Schlafenbein *n.* skranjica; sencè.

Schlafennuskel *m.* senská mišica.

Schlafen/dylagader *f.* senská žila pri-vódnica.

Schläfer *m.* spavèc, spaváč; (Lang-) zaspánèc, zaspánè (-éta), drémálo; =in *f.* spavka, spavačica, zaspánka.

Schläfern *v.* *impers.* es schläfert mich drémlje se mi, spanèc me lomi; *v.* trans. uspáti (-spím); *impf.* uspávati.

Schlaff ohábèl, mlahav, ohlápèn, nenapét; (schwach) sláb, oslabljèn, medèl;

(welt) vèl, védel; — machen ohlápiti, oslabíti; — werden ohlapèti, ohabèti;

— herabhängen klapast, pobèšen; — herabhängen klápati, klapèti; mit — en Ohren klapòuh.

Schlafheit *f.* oháblost, ohlápnost, mlahavost, velóst.

Schlafsaft *m.* prenočeváveč.

Schlafgehend *f.* senci *pl.*, osenčje.

Schlafgeld *n.* prenočnina, spalni denár, spánščina.

Schlafgemach *n.* spálnica, žúmnata.

Schlafgenosse, Schlafgefell *m.* spalni tovaríš, sospávèc.

Schlafhaube *f.* nočna čepica; *fig.* zaspánèc, zalezánèc, drémálo; zaspánka, zalezánka.

Schlafhemd *n.* ponočna —, spalna srajca.

Schlafkammer *m.* *í.* Schlafgenosse.

Schlafkrankheit *f.* drémáveč, drémál-nost, drémávost, zaspánèc; mrtvíčnost.

Schlaflos nespèčèn, brez snà, brezsnèn.

Schlaflosigkeit *f.* nespèčnost, nespánje.

Schlafstuf *f.* drémáveč, drémóta, spánèc.

Schlafmittel *n.* uspaválo.

Schläfrig zaspán, snèn; *fig.* len, počásèn, medèl.

Schläfrigkeit *f.* zaspánost, dremljivost, dremóta, dremótěc, dremež, zaspáněc; medlóst.

Schlafrucht *m.* ponóčna —, hišna halja.

Schlaftaal *m.* spálnica.

Schlaffel *m.* spální stól. [lož.

Schlaftüte *f.* spavalíšće, počivalíšće,

Schlaftucht *f.* dremljivost, dremóta, zaspánost, zaspáněc; (der Gieber) mrtvíčnost, mrtvíca.

Schlafrunk *m.* uspavální popívěk, uspaválo.

Schlafrunken dremótěn, pospán, močno zaspán.

Schlafrunkenheit *f.* pospáněc.

Schlafrzeit *f.* čas spanja.

Schlafzimmer *n.* spálnica, spalna soba.

Schlag *m.* udárec, udár, mah, mahljaj;

(Donner —) strela; (Rach) tresk, pök;

(Finger —) plósk, křc; (— der Vögel)

gostolénje, žvrgolénje, petje; (— einer

Uhr) bitje, udárec; mit dem — sechs

ravno ob šestih, kadar šest odbije;

(der — des Herzens) trip; (Art) vrsta,

pléme (— éna), pasma; (Rutschen) Schlag

vratca; (Holz —) seč (—), sečnja; (Ge-

präge der Münze) kov; (Fallthüre) za-

tvórnica, zapórnica; (Baumthüre) lesa;

— fuß mrtvoud, kap (—); einen — ver-

setzen udrihniti, lópati, séhniti, primá-

zati (— mázem); Leute eines — es ljudje

enákéga pleména, — ene vrste; nach

dem alten — e po starem kopitu; das

Herz thut viele Schläge srce gosto polje,

— triplje; Schiffsalz — usódni udárec.

Schlagader *f.* odvódnica.

Schlaganfall *m.* napád mrtvouda, kap

ga je zadéla.

Schlagartig mrtvouděn.

Schlagbar sečěn.

Schlagbaum *m.* zavóra, préčnica, pre-

schlagbereit *f.* schlagfertig. [gráda.

Schlag Eisen *n.* (des Maurers) róvnica,

motika; (Thiere zu fangen) progla,

sklopěc; razbijáč.

Schlägel *m.* kij, bět (—à), kijěc, tolkáč,

tolkálnica, nabíjalník; (bei d. Trommel)

pálíčka; — und Eisen (Bergmanns-

schlagen) kládivo in motika; (zum Weich-

schlagen) trepáča; (Bapfen) zamašěk,

čep; (bei Thieren) stegno, bedro; (bei

Schweinen) gnjat (—i).

Schlägelmild *f.* pinjenica.

Schlagen *tr.* bití (bijem), tepsti (te-

pem), tolěi (tolěem); udáriti; nabítí;

natépsti; (idylachten) klati (koljem);

(an d. Thüre) trkati; Wurzeln — ko-

renine pognáti (—ženem), ukoreníniti

se; d. Trommel — bóbnati; (d. Feind)

poráziti, zmágati, premágati; todt—

ubiti (—bijem); (Nagel) zabítí; an die

Bruft — trkati —, tolěi se na prsi;

Lärm — šunděr —, hrup zagnáti (—žen-

em); Brüde — most narediti, —

postáviti; Lager — utaboriti se; Saiten

— brénkati, strune prebrati; na strune

udáriti; d. Arme ineinander — križem

roke deti (denem); Holz — drva sékati;

Feuer — ogěnj ukrésati (—krěsem);

(Münzen) kováti (kujem); breit — raz-

klépati (—klépljem); an das Kreuz —

na križ razpěti (—pněm); etwas um

sich — zavítí se v kaj; etwas in den

Wind — zanemáriti, ne zméniti se

(za káj); Ball — žogo bití (bijem);

Knoten — zavozláti; mit Worten —

z besedo zavrniti, — pobítí (—bijem);

(mit dem Prügel) udáriti, lópniiti,

oplésti (—plétem); *impf.* udárjati, oplé-

tati; (mit der Ruthe) švřkniti; *impf.*

švřkati; sich — tepsti (tepem) se, bo-

jevati se; sich mit Sorgen — ubíjati

se s skrbmi; sich ins Mittel — posre-

dovati; sich zu einer Partei — pritég-

niti komu, pridružiti se h komu; *intr.*

(v. der Ader, dem Herzen) bití (bijem),

tripati (tripljem); (von der Uhr) bití;

(mit Flügeln) fofotáti; (v. d. Wachtel)

petpedikati, prepelovati; (v. d. Vögel)

gostoléti, žvrgoléti; die Flamme schlägt

in die Höhe plamen švigne kvískn,

impf. — šviga; der Donner schlug in

das Haus tresčilo je v hišo; die Arznei

schlägt nicht an zdravilo ne pomága;

die Wellen — an das Schiff valóvi bí-

jejo ob ladjo, valóvi bútajó ob ladjo,

valóvi se zagánjajo v ladjo.

Schlagen *n.* tepěnje, bitje, udrihanje.

Schlagend prepričeválěn, očividěn;

neovřžen; — es Wetter treskáva sapa,

treskávi plin.

Schläger *m.* pretepávěc, pretepáč; *f.*

Schlägel.

Schlägerei *f.* pretěp, tepěž, pobój.

Schlägerlohn *m.* plača za sékanje.
 Schlagfalle *f.* past (-i), progla.
 Schlagfeder *f.* (Schloßfeder) peró (-ésa),
 vzmét (-i).
 schlagfertig pripravljen —, gotòv na
 bòj; pripravljen na odgóvor. [lja.
 Schlagflus *m.* mrtvòùd, kap (-i), kap-
 Schlaggang *m.* tolèna hoja (*turn.*).
 Schlaggewicht *n.* utèž (-i), utèžje.
 Schlagholz *n.* sečni les, dorástli les.
 Schlagkammer *f.* sestávljena spona.
 Schlaglicht *n.* polna svetlóba, izrázna
 luč (-i).
 Schlag Schatten *m.* odsébna senca, iz-
 rázna senca.
 Schlagstiege *f.* sestávljena vez (-i).
 Schlaguhr *f.* bijóca ura.
 Schlagwald *m.* sečnik. [dálja.
 Schlagweite *f.* sežáj; (b. Sumfen) iskro-
 Schlagwerk *n.* bilo, bijálo, zvonílo.
 Schlagwort *n.* napovédna —, začétna
 —, iskálna beséda, iskálnica, geslo.
 Schlagzeit *f.* lesoséčni čas.
 Schlamm *m.* blato, glen; grez, kal;
fig. blato, nesnága.
 Schlammbad *n.* lužna —, blatna kopel
 (-éli).
 Schlammern čistiti, opírati, oplakovati;
 (Reich) trébiti; geSchlammte Kreide iz-
 prána —, čista kreda.
 schlammig blatèn, blatnat, glenast;
 kalúžen. [za.
 Schlammfüße *f.* kalúža, mlakúža, mu-
 Schlammvulkan *m.* lužebljúvna gora,
 lužebljúvnik.
 Schlampe *f.* žlempa; *fig.* vlačúga, cifa,
 cafúta.
 Schlampen žlempáti, lócati (ločem),
 lóckati, hlástáti, cmokljáti.
 schlampend angelangen pričokljáti.
 Schlumper *m.* cmokljáč, žlempáč; nes-
 snážnež.
 Schlumperei *f.* nesnážnost; površnost,
 malomárnost.
 Schlange *f.* kača; *dem.* káčica; (Wiper)
 gád; (Drache) zmaj; die — häutet sich
 kača se levi.
 schlängeln sich zvijáti se, viti (vijem)
 se, vijúgati se; sich — b vijúgast.
 Schlange- kačji, gadjí.
 Schlangenart *f.* kačje pleme (-éna),
 gadjí rod; nach — po kačje.

Schlangebalg *m.* kačji lev, — olílek.
 Schlangebiss *m.* kačji pik, — ugriz.
 Schlangebrut *f.* kačja —, gadjá za-
 léga, kačji zarod.
 Schlangeformig kriv, zavít; vijúgast.
 Schlangegang *m.* káčasta —, vijúga-
 sta pot (-i).
 Schlangegift *n.* kačji strup.
 Schlangehaut *f.* kačja koža, kačji
 meh, kačji olílek, (oblèn).
 Schlangekraut *n.* kačúnka.
 Schlangelinie *f.* vijúga, vijúgavica.
 Schlangeloch *n.* kačnik, kačnják.
 Schlange Nest *n.* kačje gnezdo.
 Schlange Nist *m.* kačji pik.
 Schlange töter *m.* gadomórec.
 Schlange wurz *f.* kačji podrásèc; kač-
 nik, liličnják.
 Schlangezahn *m.* kačji zob.
 schlank tenèh, tenkovít, vitèk, slok,
 šibèk, švigljast.
 schlankel *m.* porédnež, potepín.
 schlankfüßig tenkonòž, vitonòž.
 schlankheit *f.* tenkòst, vitkòst, šibkòst.
 schlapp i. schlaff.
 schlappe *f.* poráz; izgúba, škoda.
 schlappen lócati, žlempáti.
 schlappohrig klapòh, klapòšèn.
 schlappohrige *m.* klapòšèc; *f.* klapo-
 úška.
 schlappschuh *m.* šlabédra, papúča.
 schlarrasse *m.* lenúh, poležúh, postopá-
 páč; veselják; glupec.
 schlarrassenland *n.* ráj postopáčev;
 blázena dežéla, dežéla, kjer ljudém
 pečéna piščeta leté v usta.
 schlarrassenleben *n.* leno —, brezskrb-
 no —, razkòšno življenje.
 schlau zvit, prekánjen, zvijádèn, pre-
 metèn, presúkan. [(-i).
 schlaud *m.* meh, mešina; (Röhre) cev
 schlauchen otrébiti; trébiti, čistiti;
 preliváti; pretóčiti.
 schlaudröhre *f.* pretóčna cev (-i).
 schlaudspitze *f.* brizgálnica s préno
 cevjó.
 schlaudthier *n.* méhovèc.
 schlaudrig površèn, malomárnèn, ne-
 brížen. [(-i).
 schlaue *f.* lupína, robína, ružína, ruž
 schlaueit *f.* zvitost, prekánjenost,
 premeténost.

Schlaufkopf *m.* prekanjenec, zvitorep-
pec, zvijačnik, premetenec.

Schlaufinn *m.* f. Schlaufheit.

Schlechi slab, malopriden, zlocest, zel
(zla), lagoden; (schlicht) preprst; (ver-
derbt) izprijen; (niedrigen Wertes) ma-
lovreden; (arm) ubozen, siromasen;
ein — es Buch knjizura; — e Zeiten
slabi —, hudi časi; — e Gewohnheit
napačna navada, razvada; eine —
Handlung zlo —, malopridno —, hudo
dejanje; — er Herr malopridnež, zlo-
cestnik, zanikarnež, hudobnež; sich —
fleiben siromasno —, revno se nositi;
— en Kauf machen okupiti se.

Schlehterding *adv.* vsekako, po vsem,
docela, po vsaki ceni.

Schlechtig *adv.* naravnost.

Schlechtigkei *f.* malopridnost, malo-
vrednost, zlocestost, zlost; izprijenost.

Schlehtweg *adv.* zgolj, naravnost.

Schlehen lizati (lizem), oblizovati,
mlaskati; genug — nalizati se.

Schlecker *m.* lizavec; sladkosnedec,
obliznjenc.

Schleckeri *f.* oblizek, poslastica;
sladkosnedost.

Schleckerhaft oblizljiv, sladkosned.

Schleckermaul *n.* f. Schlecker.

Schlegel *m.* f. Schlügel. [nika.

Schlehdorn *m.* črni trn, trnoljica, tr-

Schlehe *f.* trnolja, trnoljica, oparnica;

Schlehen- trnov, trnjev.

Schlehenstrauch *m.* trnovec, trnjevec.

Schleich- tajni, tihotapski, pokotni.

Schleichen lesti (lezem), láziti, pláziti
se, múzati se; prilésti, priláziti se,
izmúzati se; spáhend — sútati; (um
etwas —) oblésti, obláziti; (leise —)
tápati; (im Finstern —) távati; schlei-
chend herantommen pritávati, prikrásti
(-krádem) se, pritápati; (auf viere-
n —) komárati; prikómárati; (gebücht
—) húliti se; sich davon — izmúzniti
se, odlésti.

Schleichen *n.* lezenje, plazitev.

Schleichend lazec, plazec; — e Thiere
golazén (-i); — e Krankheit počásna
—, skrivna bolezen (-i).

Schleicher *m.* laznik, izpodléznik, pri-
húljenec, potúhnenec, tihotapec, tukec.

Schleichgut *n.* tihotapska roba.

Schleichhandel *m.* tihotapska kupčija,
tihotapstvo; — treiben tihotapiti, vti-
hotapljeno blago prenasati.

Schleichhändler *m.* tihotapec; =in *f.*
tihotapka.

Schleichware *f.* tihotapsko —, vtiho-
tapljeno blago.

Schleichweg *m.* ovinek, stranska pot
(-i); tajna pot.

Schleier *m.* tenčica, pajčolan, kopréna,
nalice, vel; zastiralo, zavoj; den —
nehmen v samostán iti (grem).

Schleieraffe *m.* oprézenica.

Schleierden *n.* zastiralce.

Schleiereule *f.* pégasta sova.

Schleierflor *m.* tenčica, pajčolan.

Schleif- brusni.

Schleifbahn *f.* drsalnica, drkálnica,
dricalnica, polzalica.

Schleife *f.* obéz (-i), ovóza; (Schlinge)
petlja, zanka; (fleiner Schlitten) vlačé
pl., vlačica, smuke *pl.*, samotézke *pl.*;
(— des Schleifers) brusilnica; f. Schleif-
bahn.

Schleifen brústiti, ostríti; nabrústiti,
poostríti; (schleppen) vleči (vlečem),
vláčiti; (glätten) likati, gláditi, olíkati,
ogláditi; (eine Fesslung —) razdejáti
(-dénem), razrúšiti, razvalíti; (d. Kleid
schleift) se vleče; (auf dem Eise —)
drsati se, drkati se; geschliffen na-
brúsen, oglájen, olíkan; fig. omíkan.

Schleifen *n.* brúsenje, brúsnja.

Schleifer *m.* brusár, brusáč, brusec;
(auf dem Eise) drsáč, drsavec, drkavec;
=in *f.* brusárka, brusarica; drsavka;
Schleifer- brusárski; =werkstätte *f.* bru-
sárnica, brusilnica.

Schleifgang *m.* drsalna hoja.

Schleifhandwerk *n.* brusárstvo. [ca.

Schleifmühle *f.* brusni mlin, brusilni-

Schleiffel *n.* brusnina, obrusék.

Schleiffstein *m.* brus, brusnik, brusni
kamen; (der Mäher) osla; =behälter *m.*
óselnik, vodér (-ja); =gestell *n.* brusnica.

Schleifung *f.* razdévanje, podíranje;
razrúšba; brúsenje; vlačénje.

Schleifwerkzeug *n.* brusilo.

Schleife *f.* linj, linják, ruska.

Schleim *m.* glen, sluz (-i), sliz (-i),
zleza; (Speichel) slina; (Stoß) smrkélj;
Schleim- sluzni, slizni.

šhleimartig sluzast, slizast.
 šhleimen sluzéti (-im), slizéti.
 šhleimfieber *n.* slizna vročnica.
 šhleimfluß *m.* slizotok.
 šhleimhaut *f.* sluznica; sluzna mre-
 na, sluzna koža.
 šhleimig sluzěn, slúzav, slizav.
 šhleimstoff *f.* sluznica.
 šhleimstoff *m.* sluzěc, slizěc.
 šhleimthier *n.* sluznják, slúzavěc.
 šhleife *f.* treska, trska, tršćica.
 šhleifen (Reið) odrgniti; odrgniti
 se, oguliti se; (spalten) čepiti, klati
 (koljem), dreti (derem); (Webern) skub-
 sti, púkati; lúpiti.
 šhleifer *m.* skuběc, púkavěc.
 šhleifig odrgnjen, oguljen.
 šhleimmen požreševati, nezměрно po-
 jédati in popívati, zaprávljati.
 šhleimmer *m.* požrésnik, zaprávljivěc.
 šhleimmeret *f.* požrésnost, razzispnost.
 šhlemp *f.* usedlina, kalíž (žganja).
 šhlemlengang *m.* lena hoja; pohájko-
 vanje; kinkava hoja.
 šhlemlern leno hóditi; pohájkovati,
 pláziti se, kolovrátiti.
 šhlembrian *m. fig.* staro kopito; stara
 naváda, zastarěla razváda, zastarěla
 nerědnost; dem — folgen po starem
 kopitu delati.
 šhlengel *m.* zádrga, zanka, pota *f.*,
 spona.
 šhlenkern *intr.* klátiti se, kinkati;
 (mit den Füßen) zvoniti z nogami,
 bingljáti; (mit d. Armen) máhati; *tr.*
 méti (mečem), lúčati; zadegáti.
 šhleppbahn *f.* dovláčna želěznica,
 dovláčnica.
 šhleppe *f.*, šhlepp *m.* vlečka, vlek.
 šhleppen *tr.* vláčiti, vleči (vlečem),
 drpálati; (wohin) privléči; (bis zur
 Müdigkeit) navláčiti se; *intr.* vleči se,
 pométati.
 šhleppen *n.* vlaka, vláčenje.
 šhleppenträger *m.* vlekonošěc.
 šhleppkleid *n.* oblěka z vlečko, oblěka
 z vlekem.
 šhleppneß *n.* draga.
 šhleppsad *m.* malha, torba.
 šhleppschiff *m.* ladja vlačívka.
 šhlepptau *n.* vrv (-i), vlačilna vrv;
 inš — nehmen nase otvésti (-zem).

šhleuder *f.* prača, lučánka, lučálnica,
 pogánjka, (šěipávka).
 šhleuderer *m.* pračar, lučávěc.
 šhleudern lúčati, méti (mečem);
 vreči (vržem), zagnáti (-žnem), zalú-
 čati, zakrepeliti, hítiti; (*m. d. Waren*)
 pod nič dájati, v lastno škodo prodájati.
 šhleuderseuche *f.* trěsnica. [*va.*]
 šhleudervorrichtung *f.* lučálna naprá-
 šhleunig *adv.* hitě, nagel, urěn, brz,
 spešěn, jadrn; *adv.* nágloma, přecej,
 brz; auf daß — e kár najhitřeje.
 šhleunigkeit *f.* spešnost, urnost.
 šhleuse *f.* zatvórnicna, zapór, zapórni-
 ca; (*a. d. Mühle*) rake *pl.*; žleb, spláv.
 šhlich *m.* skrivna —, stranska pot
 (-i), ovinek, smúk; (Versted) skrivali-
 šće; (Kunstgriff) zvijáča; (*in Bergwer-*
ten) mel.
 šhlicht preprěst, prostodúšěn; (*eben*)
 ravěn, gladek; der — e Menschenverstand
 zdrava pamet (-i), prirojeni razúm.
 šhlichtart *f.* širěčka, bradlja, bezjáča.
 šhlichte *f.* (*bei den Webern*) mazálo;
 (*bei den Webern*) močilno.
 šhlichten ravnáti, vrstíti, zlágati;
 zravnáti, zvrstíti, zložiti; (*Solz*) sklá-
 dati, zlágati; (*behalten*) téšati (tešem);
 obtěsati; (*das Brett*) strúgati, gláditi;
 (*bei Webern*) mázati (mázem); (*bei*
Gerbern) střgati; ostřgati; *fig.* (*Streit*)
 razzóditi, poravnáti, pomiriti.
 šhlichtfeile *f.* gosta pila. [*nost.*]
 šhlichtheit *f.* preprěšćina, prostodúš-
 šhlichthobel *m.* oblič ličnik.
 šhlichtmeißel, šhlichtstahl *m.* likálnik,
 gládilo. [*mirítěv.*]
 šhlichtung *f.* sprava, poravnáva, po-
 šhlich *m.* glen, grez, mulj.
 šhlichtboden, šhlichtgrund *m.* grezovi-
 na, grez (-i), ozibi *pl.*
 šhlichtkrappen *m.* petelinčěk, zvitek.
 šhlies *m.* svaljěk.
 šhliesbar prolážen.
 šhliesen lesti (lezem), pláziti se, mú-
 zati se; spláziti se, smúkniti.
 šhliefig svaljkast, nezapečěn.
 šhliesbar zapórěn, zaklepálěn.
 šhließe *f.* zapónka, zaklep, zatvór;
 (Schleuse) zatvórnicna; (*an den Büchern*)
 zapěněc; (Nagel) zatik; (Nagel) iglica;
 (*in der Mauer*) vez (-i), spona.

schließen zapréti, zatvoríti, pripréti; *impf.* zapírati, pripiráti; (m. d. Schlosse) zakléniiti, *impf.* zaklépati; (in Ketten) vkléniiti, vkovati; *impf.* vklépati; (beenden) končáti, dokončáti, dovršiti, zavřiti, dognáti (-ženem), skléniti; *impf.* sklépati; končeváti; in sich — obséci (-sézem), *impf.* obségati; Vertrag — pogodíti se, pogódbo skléniti; Frieden — pomíríti se, mir skléniti; die Augen — zamežáti (-ím), oči zatísniiti; in die Arme — objéti (-jámem), *impf.* objémáti; (*phil.*) skléniti, zakljúčiti; *impf.* sklépati, sódiiti; (eine Versammlung) rozpustíti, skléniti; *impf.* rozpúščáti; (Protokoll) skléniti, *impf.* sklépati; sich — zapréti se, zakléniiti se; *impf.* zapírati se, zaklépati se; stríniiti se, *impf.* strínjati se; die Wunde schließt sich rana se zacéli; geschlossene Wirtschaft zdržema stojéca vas (-i).

Schließer *m.* zapíráč; ključár.

Schließfrucht *f.* rožka.

schließlich *adv.* zadnji, poslédnji; *adv.* končno, napósled, nazádnje, poslédnjích.

Schließmüchel *m.* zapórnicá.

Schließnagel *m.* zapáh, zatík.

Schließung *f.* zatvoritěv, sklěp, sklěpanje; zaklěp.

Schließungsdraht *m.* polárna žica. [ka.

Schließ *m.* obrús, obrúsěk; *fig.* lik, oli-

Schließflächchen *pl.* obrúšene ploskve *pl.*

Schließmüchel *m.* zapórnicá.

(streng) ostěr, osóren; es geht ihm — slaba se mu godí, sila mu prede; — e Augen bolne —, boléče oči; — er Finger prst bolí; — er werden hújšati se, hújši prihájati.

Schließbaum *m.* dobrovitovina.

Schließbohrer *m.* bodilo.

Schlinge *f.* zádrga, zanka, nastáva, progla; (Maße) petlja; (am Seile) okó (očesa); krotovica; in — n fangen v zádrge loviti; Schlingen= zanáni.

Schlingel *m.* porédnež, frkolín, tepín, zanikarník, malopridnež.

Schlingelhaft poréděn, presnét, zanikarěn, malopriděn.

Schlingeln potépati se, telebániiti.

Schlingen (Speißen) goltáti, žreti, pozírati; sich satt — nazřeti se, nasrěbati se; er kann nicht — pozírati ne

more; (mit einer Schlinge) zánkati; prizánkati, zadřgniti; *impf.* zadrgovati; in einander — zazánkati; sich — viti (vijem) se, vijúgati se; ovíti se, okléniiti se, oprijéti (-primem) se; *impf.* oklépati se, oprijémáti se.

Schlingen *n.* zánkanje.

Schlingenreihe *f.* zaněna vrsta.

Schlinger *m.* požeruh, požrešník, goltnež, goltávěc; ovijávěc, ovijáč.

Schlingfaden *m.* vítica, ročica.

Schlinggarn *n.* nit za zánkanje.

Schling-gewächs, -kraut *n.* ovijávka.

Schlingpflanze *f.* plězavka.

Schlitten *m.* saní *f. pl.*, sanke *pl.*, sančice *pl.*, smučí *f. pl.*, vlake *pl.*; (Sand-) samotěžnice, samotěžke *pl.*; — fahren sánkati se, sanínkati se.

Schlittenbahn *f.* saněněc, sanínjak.

Schlittenfahrt *f.* sánkanje, vožnja na saněh.

Schlittenkufe *f.* saníněc, saníšče.

Schlittschuh *m.* drškalica, smučke *pl.*, dršalica; — fahren drkati se, drsáti se; =fahrer *m.* dršavěc, dršáč.

Schliß *m.* rozpóra, rozpóra, rozpórěk; (in Stein) prerěza, reža; (an d. Feder) precěp, razcěp, razcěpěk.

Schlißen páрати, prati (porjem); razpárati, prerězati (-rěžem); (spalten) cěpiti, klati (koljem), kálati; razcěpiti, razkláti.

Schlißig z rozpórkom; rozpáran, precěpljen.

Schlißsäge *f.* žaga zarezilnica.

Schloß *n.* ključálnica, ključánica; (Anhänge-) zábrica; hinter — und Riegel pod ključem, pod zaklépom; (Burg) grad, grajščina; (Castell) trdnjáva; Schloß= gradski, grajski, grajščinski.

Schloßberg *m.* gradski hrib, grad.

Schloßbewohner *m.* grajski človek.

Schloße *f.* toča; es fallen — n točage, toča se usiplje.

Schloßen, es schloßt toča gre.

Schlosser *m.* ključálničár; =handwerk *n.* ključálničarstvo.

Schloßgarten *m.* grajski vrt.

Schloßhauptmann *m.* grajski pověljník, gradski pověljník, gradník.

Schloßkapelle *f.* grajska kapělica.

Schloßsnagel *m.* svornik, sornik.
Schloßspah *m.* predgrađe, gradsko dvorišće.

Schloßvogt *m.* grajski oskrbnik.
Schloßwache *f.* grajska straža.
Schloßwall *m.* gradišće.
Schloßzahn *m.* sklepní zobec.
Schlot *m.* dimnik.
Schlotfeger *m.* dimnikar.
Schlotter *m.* glen, kaliž.
Schlotterapfel *m.* klopótéc, ropótéc.
Schlotterig mahedrāv, klopótāv, ohlápěn.

Schlottern drgetáti (-ám, -géčem), cepetáti; šibiti se; tresti (tremem) se; mahedrátí, oplétati se.

Schlottern mahedrāv, tresonđg.
Schlotterohr *n.* klapouha žíval (-i), klapoušéc.

Schlucht *f.* globél (-i); (Hohlweg) klanéc; (Berg-) tokáva, jarék, grapa; (Felsen-) skalna globél (-i); (Thal-schlucht) debér (-i).

Schluchjen kólcati, skomúkati, hlípati; hlípa se mi, kolca se mi; kólcniti; (weinen) ihtéti, cmériti se.

Schluchjen *n.* kólcanje, hlípavica; ihténje, jok.

Schluchjer *m.* kólčavéc; kòlo.

Schluck *m.* požir, požirék, pogóltljaj; srk, srkljaj, posrèbék; in einem — na en dušék; einen — ihun góltniti, srkniti, srèbniti.

Schlucken góltniti, požréti; *impf.* goltáti, požirati; (Trüßigeß) srkniti, posrkatí, srèbniti, posrèbati (-am, -bljem); (genug) nagóltáti se, nasrèbati se.

Schlucker *m.* fig. ein armer — ubóžéc, siromák, ubóg trpín, revež.

Schluff *f.* š. Schlucht.

Schlummer *m.* drem, dremež, dremóta; sèn (snà); (Salb-) dremávica.

Schlummerer *m.* dremavéc; dremálo.

Schlummerig dremótén, dremāv, drem-ljiv.

Schlummerlied *n.* uspávanka.

Schlummerlos š. schlaflos.

Schlummeru drémáti (-am, -mljem); spávati; zadrémáti; genug — nadrémáti se.

Schlummerstucht *f.* dremávost, drem-ljivost.

Schlump *m.* slučáj.

Schlumpe *f.* š. Schlampe.

Schlumpen nakljúčiti se; nerédno vi-séti (o obléki).

Schlund *m.* golt, goltánéc, grtánéc, grlo, požirálnik; (Rachen) žrelo; (*bot.*) grlo; (b. Gefäßgeß) golžün; (Abgrund) prepád, brezdnó; (Wasser) tolmün, kr-níca, požirávka, požirálnik; Schlund-goltni. [*pl.*

Schlundblasensfische *pl.* oddušnikarice

Schlundkopf *m.* golt.

Schlundröhre *f.* ješćenik, požirák.

Schlundschnuppe *f.* goltna luska.

Schlupf *m.* smúk.

Schlüpfen, schlupfen smúkniti, šniti, púhniti; *impf.* smúkati; (aus d. Hand) izdrkniti, izpólniti; (durch eine Öffnung) spláziti se, izmúzniti se skoz.

Schlüpfria polzék, spolzék, opólzel, sklízék; (Rebe) kosmat, pohujšljiv, umázan.

Schlüpfriigkeit *f.* opólzlost, polzkóst.

Schlupfwespe *f.* najézdnik.

Schlupfwinkel *m.* kot, zakóték, zakótje, skrivališće.

Schlurf *m.* srkljaj, srebljaj.

Schlürfen srkati (-am, -čem), srèbati (-am, -bljem), cmrkatí; srkniti, srèbniti; posrkatí, posrèbati.

Schlürfer *m.* srkavéc, srèbavéc.

Schlufs *m.* konéc, sklèp, dovršék, zav-ršék; (Schließen) zatvoritöv, zaklèp, konéc; (Schlogismus) sklèp, zakljúček, silogizém; (Entschluß) sklèp, odlóka, odločilo; (Urtheil) razsódek; — der Debatte zavřšék razgóvora; am Schlusse konéc; Schlufs- konèni, sklepní, zavřšilni, poslédnji.

Schlufsact *m.* poslédnje dejánje.

Schlufsart *f.* vrsta zakljúčevánja, na-čin sklèpanja, način zakljúčevánja.

Schlufsbein *n.* kòlk, bédrna kost (-i); sramna kost.

Schlufsbericht *m.* konèno poročilo.

Schlüssel *m.* ključ; ključék.

Schlüsselbein *n.* ključénica, ključna kost (-i).

Schlüsselblume *f.* trobénica, jeglič, jaglec, brkónčica.

Schlüsselbund *n.* (*m.*) zvezék ključev, ključí *pl.*

Schlüsselwahrer *m.* ključar.
 Schlüsselkenntnis *n.* končni razsodék, završni razsod.
 Schlüsselfassung *f.* sklèp, ukrep, dolóčba.
 Schlüsselfigur *f.* naèin zaključevanja.
 Schlüsselfolge *f.* poslédek.
 Schlüsselgebet *n.* zadnja molítév.
 Schlüsselgedanke *m.* poslédnja misel (-i).
 schlüssig končni, sklepní.
 Schlüsselkette, Schlüsselreihe *f.* sklèpovna vrsta, sklèpovni niz, zaključna vrsta.
 Schlüsselkraft *f.* razsodnost.
 Schlüsselprotokoll *n.* končni zapisnik, završilni zapisnik.
 Schlüsselprüfung *f.* sklepná izkúšnja.
 Schlüsselpunkt *m.* sklepná pika.
 Schlüsselrechnung *f.* obračún, sklepní račún, končni račún.
 Schlüsselrede *f.* završni govor.
 schlüsselfähig doslédén.
 Schlüsselstück *m.* konèni stavék, zaključék, izvód.
 Schlüsselstein *m.* zagózda, sklepník.
 Schlüsselvermögen *n.* razsodnost.
 Schlüsselverteidigung *f.* konèni zagóvor.
 Schlüsselweise *f.* naèin zaključevanja.
 Schlüsselzeiten *n.* konèáj.
 Schlüsselte *f.* voljèe jábolko, užítna púnèica.
 schmach *f.* sramóta, zasmámba, poróga, pogrda.
 schmachbedeckt osramoèèn, zasramován, psován.
 schmachten (Hunger) medléti (-im), omagovati; (Durst) zévati; (sich sehnen) kopnéti, hrepnéti.
 schmächtigt drobén, medël; viték, strunast, tenék, šibék, prezét; lang und — pretégnjen.
 schmächtigkeit *f.* drobnóst, vitkost, šibkóst, šibkóta.
 schmachvoll sramotílén, sramótèn, nesramén.
 schmachhaft slastén, okúsén.
 schmachhaftigkeit *f.* slast (-i), slastnost, okúsnost.
 schmäh- sramotílni, psóválni, zasramóválni, porogljívi.
 schmähbrief *m.* sramotílno pismo.
 schmähren sramotíti, zasramovati, grdíti; (schelten) zmérjati, psóvati (psu-

jem); (tafeln) grájati, oštévati, očitati komu kaj.

Schmähler *m.* sramotítelj, zasramóvá-
 véc, psóvávéc; grájavéc; =in *f.* zasra-
 movávka, psóvávka. [(i).

Schmähgedicht *n.* sramotílna pesém
 schmählich *adi.* sramótèn; *adv.* sra-
 mótno, zaničljivo.

Schmährede *f.* zasramóvanje, sramo-
 tilne beséde *pl.*, sramotílni govor.

Schmähschrift *f.* sramotílni spis, sra-
 mopis.

Schmähsucht *f.* porogljívnost, zmerljí-
 vnost, zasramljívnost.

Schmähwürdig porogljív, zmerljív, za-
 sramljív.

Schmähung *f.* sramotítév, zasrámba,
 zasramóvanje, graja.

Schmähwort *n.* sramotílna —, porog-
 ljíva beséda, psóvka. [bén.

schmal ozék, tesén; (sein, dünn) dro-
 schmalblättrig ozkolist.

schmalbrüstig ozkoprsén.

Schmale *f.* ozkóst, ožína, tenkóst,
 tesnóta.

schmälen godrnjáti, kriècati (-èim),
 gobezdáti, jezikovati, jezik iztézati.

schmälern (schmäler machen) óžiti;
 počžiti; (enger machen) tesníti; stes-
 níti; (geringer machen) krátiti, mánj-
 šati, krájšati; prikrátiti, zmánjšati;
 die Ehre — obrekovati koga, èast
 krátiti komú.

Schmälerung *f.* zmanjšáva.

Schmalhans *m.* stradác, stradavéc,
 trpín, potrpíci *pl.*

Schmalhäfer *m.* ozkokriléc.

Schmalkopf *m.* ozkoglávéc.

Schmalnase *f.* ozkonósa ópica.

Schmalspurig ozkotírén.

Schmalte *f.* smalta.

Schmalvieh *n.* dróbnica.

Schmalz *n.* (Rind—) maslo; (Thier-
 fett) salo, mast (-i); zabel (-i), zabéla;

Schmalz- maslén.

Schmalzbirne *f.* maslénka.

Schmalzen bélti, zabeljevati; zabelíti;
 začíniti, *impf.* začínjati.

Schmalzkübel *m.* deža, maslénjak,
 maslénjáča.

Schmalzmus *n.* máselník, tropíne *pl.*,
 troska, (morka).

Schmant *m.* (Milchrahm) smétana; (in Salzwerken) pena.

Schmaroßen zastónj jesti (jem) in piti (pijem); zajédati; (bei Hochzeiten) préžati (-im), ogláriti, prezáriti, šeskatí, zapléčevati; prisliníti se.

Schmaroßer *m.* zajédavec, zapléčnik, prislinjenec; (bei Hochzeiten) oglár, šeskar, kobilčar, préžar; lizún.

Schmaroßerischj zajédén, zajédalén, prislinjen.

Schmaroßerpflanzé *f.* zajédavka.

Schmarre *f.* usék; brazgotína, obráslek, proga; š. Narbe.

Schmarren, Schmar *m.* (Wehspieße) práženje; (Tier—) cvrk, cvrtjé.

Schmarrig brazgotínast. [bék.

Schmaß *m.* cmók, mlásk; *fig.* poljú-

Schmaße *f.* panj, paróbék, štor. [niti.

Schmaßen cmokáti, mláskati; cmók-Schmaßer *m.* cmokáč, cmokávéc, mla-skáč.

Schmauch *m.* dim, čad, smod.

Schmauchen kadíti se, púhati, čadíti se; Tabak — tobák púhati, kadíti, tobák piti (pijem); ein wenig — pokadíti.

Schmauchen (Bienen) čebélam kadíti, z dimom pregánjati čebéle; (Fleisch) mesó kadíti, prekájati, sušiti, vodíti.

Schmaucher *m.* kadívéc.

Schmauchig zakajén, dimnat.

Schmauchstube *f.* čádnica, dimnica, kadilnica.

Schmaus *m.* pojédina, obéd, gostíja, pir, godovánje; (nach vollendeter Dreibarbeit) dómlati *f. pl.*, domlátki *pl.*

Schmausbruder *m.* gostovávéc, gostník, pojédež.

Schmausen gostíti se, gostovati se, pojédati, pasti (pasem) se; (Ramenstest) godovati; (Hochzeit) pirovati.

Schmauser *m.* pojédavec, dobrojédec, ritopáš; =in *f.* pojédavka, dobrojédka.

Schmauserer *f.* gostíja, pojédina, gostovánje.

Schmeden (hinsichtlich des Geschmacks) dišati (-im), prilégati se; prilévi (-léžem) se; die Speise schmedt jed diši, jed se priléga, jed gre v slast; es schmedt süß, bitter, sladkó, grenkó je; nach etwas — po čem dišati, duh iméti

(imám), slast iméti po čem, cikati na kaj; (kosten) pokúšiti; *impf.* pokúšati; nicht — čóunen ne moči (morem) trpéti, — vidéti; er soll auch — naj izkúsi tudi on; die Arbeit will ihm nicht — delo mu marzi; ich lasse mir wohl — jed mi gre v slast.

Schmeder *m.* pokúšavec; š. Befermaul.

Schmedelei *f.* láskanje; prilizovánje, dobrikanje, sladkánje; láskave beséde.

Schmedelhaft (Person) prikupljiv, prilizljiv, dobrikav, laskav; —e Worte láskave beséde; daß ist — für dich to te diši, to te části.

Schmedelhaftigkeit *f.* láskavost; priliznjenost, prilizljivost.

Schmedeln prilizovati se, sladíti se, sladkáti se, dobrikati se; láskati se, omiljati se, prikupovati se; prilizniti se; es hat mich geschmedelt godilo mi je, bilo mi je ljubó.

Schmedelrede *f.* priliznjene beséde; sladke —, láskave beséde *pl.*

Schmedelwort *n.* láskava beséda.

Schmedelzunge *f.* sladki jezik, medéna usta *pl.*

Schmedler *m.* prilizovánéc, lizún, laskátelj, dobrikavéc, sladkáč, sladkán, vrtorépec; =in *f.* prilizovánka, láskavka.

Schmedlerischj priliznjen, laskav, dobrikav, vrtorép.

Schmeidig š. geschmeidig.

Schmeißen š. werfen.

Schmeißfliege *f.* zapljúnkarica.

Schmelz *m.* sklenína; (Glaser) lošč, lèsk; (ber Stimme) mehkóba.

Schmelzbar talén, topljiv, raztopljiv, raztalén.

Schmelzbarkeit *f.* talnost, raztopljivost.

Schmelzbutter *f.* topljéno maslo, razpuščéno maslo.

Schmelzen *tr.* topíti, taliti, plavíti, tájati; raztopíti, razpustíti, raztájati; *impf.* raztápljati, razpúščati; (emalieren) stekliti; postekliti; *intr.* (flüßig werden) topíti se; raztopíti se; (Erz) taliti se; (Eis) tájati se; (Schnee) kopnéti; skopnéti.

Schmelzer *m.* topívéc, talívéc, plavéc.

Schmelzerei *f.* š. Schmelzhütte.

Schmelzfarbe *f.* smáltova barva.

Schmelzglas *n.* stekléno lošćilo, sklenina.
 Schmelzhaus *n.* š. Schmelzhütte.
 Schmelzherd *m.* tališće, topišće.
 Schmelzhütte *f.* topilnica, talilnica; pravilnica, plavž.
 Schmelzkunst *f.* plavstvo, topilstvo.
 Schmelzofen *m.* plavž, topilna peč (-i).
 Schmelzprocess *m.* talitěv, plavitěv.
 Schmelzpunkt *m.* tališće.
 Schmelzschupper *m.* sklenolúška.
 Schmelztemperatur *f.* tališće.
 Schmelzriegel *m.* topilnik, raztópnik, raztópnica.
 Schmelzung *f.* topitěv, toplěnje. [ca.
 Schmelzwerk *n.* topilnica, pretapljalnica.
 Schmelzwerkzeug *n.* topilno oródjje.
 Schmer *n. m.* mast (-i), salo, toľšća;
 (Wagenschmer) kolomáz; (aus Fess) smolnják.
 Schmerbauch *m.* trebúšnik, trebušnják.
 Schmergel *m.* š. Schmirgel.
 Schmirhändler *m.* salár.
 Schmirle *f.* (Fisch) smrkež, bábica.
 Schmirz *m.* (Seibes) bolečina, bolést (-i), bol (-i); ič empřine — boli me; brennender — sklina, sklečina; (des Gemüthes) žalost, bridkóst, žal (-i), toga; der — lářst nač bolečina odlěga; der — hat nachgelassen odlěglo mi je; einen brennenden — berurfachen zaskelěti.
 Schmirzen bolěti, trápati, peči; redjt zu — anfangen razbolěti se.
 Schmirzengeld *n.* denár za prestáne bolečine, bolestnina. [sti.
 Schmirzensmutter *f.* mati polna bolečine.
 Schmirzenschrei *m.* bolěstni krik.
 Schmirzgefühl *n.* bolěstno čuvstvo.
 Schmirzhaft, Schmirzlich bolěč, bolěstěn, skelěč; — e Krankheit huda —, bridka bolěžen (-i).
 Schmirzlos brez bolečin, brezbolěstěn.
 Schmirzstillend bolečino olajšujěč.
 Schmirzvoll poln bolečin, bolěstni poln.
 Schmirzterling *m.* metálj, motoviljěč;
 (Nacht) vešća; fig. vetrenják, nestanovitněž.
 Schmirzterlingsartig metáljast.
 Schmirzterlingsblüte *f.* metáljasti cvet, — veněč; =blütler *pl.* metáljnice *pl.*, stróčnice *pl.*

Schmirtern *tr.* trěšćiti, lopútniti, telěbiti; trěskati; *intr.* hrúšćati (-im), hruměti; zahrúšćati; (Trompete) búčati (-im), goněti; zadaněti; (Vogel) žvrgolěti, gostolěti.

Schmirternd hruměč; bučěč; gostolěč.
 Schmirer *m.* kováč; Schmirer kováški.
 Schmirerbar kověn, koválěn.
 Schmirer *f.* kováčnica.
 Schmireramboss *m.* nakoválo, naklo, nákov.

Schmirerarbeit *f.* kováško delo, kov.
 Schmirereisen *n.* kovno želézo.
 Schmirerhandwerk *n.* kováštvó.

Schmirermeister *m.* kováški mojstěr.
 Schmirer kovati (kujem); Berje — pesmáriti; (Ränke) snovati (snujem), plesti (pletem), naklěpati.

Schmirerfinter *m.* okujine *pl.*, okúje, skaje *pl.*

Schmirerzange *f.* kováške klěšće *pl.*

Schmirerzin *f.* kováčica.

Schmirerze *f.* (Wassst) skladni ógelnik, ógelnica.

Schmirerzen (von Werlenten) uklóniti, upógniti, nágniti; *impf.* uklánjati, upogíbati (-gíbljem), nagíbati; *řich* — pritisniti se, oprijěti (-primem) se, stisniti se (h komu); *impf.* pritiskati se, stiskati se, oprijěmati (-am, -ljam) se (koga); ovijati se; *řich* in einen Winkel — stisniti se, sključiti se v kot; *fig.* uklóniti se (komu).

Schmirersam vitěk, giběk, giběčn, voljěn; š. nachgiebig.

Schmirersamkeit *f.* voljnost, giběčnost.

Schmirer *f.* (Aira) masnica.

Schmireralien *pl.* čečkarija; podkupnina.

Schmirerarzt *m.* mazáč.

Schmirerbrand *m.* smrdljiva snet (-i).

Schmirerbüchse *f.* posóda za kolomáz, kolomáznica.

Schmirer *f.* mazilo, maža; mast (-i).

Schmireren mázati (mažem), máziliti, mázáriti; namázati, pomáziliti; (schlecht schreiben) čečkáti, mázati (mažem); (bestechen) podkúpati.

Schmirerer *m.* mázavěč, mázáč.

Schmirererei *f.* mazarija.

Schmirergeld *n.* mazinina.

Schmirerhändler *m.* kolomázar.

šhmierig mazast, razmázěn; umázan; sích — machen umázati se; —er Wenjch umázaněc.

šhmierkåse *m.* š. Quark.

šhmiermittel *n.* mazilo, maža.

šhmiersalbe *f.* maz (-i), mazilo.

šhminkbüchse *f.* lepotičnica.

šhminke *f.* lepotica.

šhminken lepotičiti.

šhminkerei *f.* lepotičenje. [kov.]

šhmirgel *m.* smirěk; šhmirgel-smir-

šhmifs *m.* udár; š. Schmiß.

šhmiß *m.* švrk, šleněk; einen — geben šléniti koga, švrkniti, poškniti. šhmiße *f.* (Ende der Peitsche) lěsk, pokěc, pokálnik.

šhmíšen švrkati; švrkniti, šléniti.

šhmolle *f.* (Stume) sredica, meča.

šhmollen kújati se, šobo délati, gnévati se; anfangen zu — skújati se, šobo napěti (-pněm).

šhmollende *f.* kújavka.

šhmoller *m.* kújavěc, kújálo.

šhmollig kújav, kújast, gnevav.

šhmorbraten *m.* dušěno mesó.

šhmoren *tr.* (dünnen) dušiti; páriti, cmáriti; *intr.* páriti se, cmáriti se.

šhmud brěk, brěk, zal, čeděn.

šhmud *m.* okrás, nakrás, nakit, lepotičje; (Puß) lišp, grizda; (Schmudsfache) dragotina, lepotina, okrasnina; mit — überladen prelepotiti.

šhmüden lepotiti, krásiti, kítiti, grizdati; olepotiti, okrásiti, nakítiti, ogizdati.

šhmudfeder *f.* lišpno peró (peresa), nakitno peró.

šhmudgegenstand *m.* š. Schmudsfache.

šhmudhändler *m.* lepotinar, dragotinar. [ne.]

šhmudkästchen *n.* škrinjica za lepoti-

šhmudkette *f.* lišpna —, nakitna verižica.

šhmudlos preprđst, brez lišpa, brez okrása.

šhmudsfache *f.* š. Schmud.

šhmudware *f.*, šhmudwerk *n.* lepotičje, dragotine *pl.*, lepotine.

šhmudwort *n.* okrasilna besěda.

šhmudel *m.* nesnága.

šhmudeln brazđáti, svinjáti; obrazđáti, osvinjáti.

šhmuggel *m.*, šhmuggel*e* *f.* tihotápstvo; š. Schleichhandel.

šhmuggeln *s.* prepovedanim blagom třžiti, tihotápiti.

šhmuggler *m.* tihotápěc; š. Schleichhändler.

šhmunzeln múzati se; namúziniti (-znem) se; —b namuznívši se.

šhmuß *m.* nesnága.

šhmußen mázati, brazđáti; rado se (za)mázati.

šhmußfleck *m.* maróga, zamázěk.

šhmußig umázan, zamázan, nečeděn; (geizig) skop, umázan.

šhmußigkeit *f.* umázanost.

šhmußrede *f.* nesrámno —, kosmáto —, umázano govorjenje.

šhmußtitel *m.* vnánji —, naměstni naslówni list.

šhmußvoll ves umázan.

šhmußwasser *n.* pomije *pl.*

šhnabel *m.* kljun; *dem.* kljunčěk; *fig.* goběc, jezik; (Schiffs-) rilěc, nos; (Ausguß-) nos, troběc, dulěc.

šhnabelartig kljunast.

šhnabelei *f.* poljubovánje, lizanje.

šhnabelförmig kljunast.

šhnabelkräuter *pl.* kljunarice *pl.*

šhnabeln sích ljubkovati se.

šhnabelschüssel *f.* nósavica, nósasta skleda.

šhnabelthier *n.* kljunáš.

šhnabelzange *f.* kljunáte klešěc.

šhnad *m.* šala, burka; (Geßwäß) prazno klepetánje.

šhnaden burke ugánjati; klepetáti, blebetáti.

šhnake *f.* komár; (Schlange) belo-úška; (Scher) šala, burka, gluma.

šhnakenmacher *m.* glumáč, šaljivěc.

šhnakisch šaljiv, burkast, smešěn.

šhnalle *f.* zapóna, zapónka, kopča, přezica; (Klinke) kljaka.

šhnallen zapěti (-pněm), zakopčáti; *impf.* zapénjati, zakopčávati.

šhnal*m.* mlask, lúsk, dlěsk; pok.

šhnalzen mláskati, lúskati, dlěskati; (mit der Peitsche) pókati; mláskniti, lúskniti, dlěskniti; pókniiti.

šhnalzer *m.* mlaskávěc, mlaskáč, dlěskávěc; š. Schnalz.

šhnalzerpeitsche *f.* pókáča.

šchnapp! *interi.* hlòp! hlàst! hàp! šavs!

šchnapp- zapadni, zaskóèni, zalòpni.

šchnappe *f.* zapadna mreža, zapadna tkanina.

šchnappen hlàpniti, hlòpniti, hlàstniti, ščàpniti, šàvniti; *impf.* hlàpati, hlàstàti, ščàpati, šàvnàti; (nach Luft) hliptàti, (sapo) pojémàti; *fig.* pogánjati se; pognàti se za òim; (v. Schloß, Messer) zapàsti (-pàdem), zaskóèiti; *impf.* zapàdati, zaskakovati.

šchnapper *m.* hlàstàè, hlàstàvèc; zapàdka, zaskóèka.

šchnapper *m.* puščàlo.

šchnappfeder *f.* zalòpna vzmet (-i).

šchnapphahn *m.* zalòpni petelinèc; *fig.* grabež, tat.

šchnappmesser *n.* sklepec, skljuèèk, zaklépec; kostùra.

šchnappfisch *m.* malha.

šchnaps *m.* žganje, žganjica. [njar.

šchnapsbruder *m.* žganjepivèc, žga-

šchnapsbude *f.* žganjarija, žganjarna.

šchnapsen žganje piti (pijem).

šchnapsrinker *m.* žganjepivèc.

šchnarchen smrčàti (-im), hrčàti (-im), drnjòhati; zasmrčàti, hrkniti; (mit rauher Stimme sprechen) rohnèti (-im).

šchnarcher *m.* smrčàlo, smrčavèc, hrkavèc; smrčàj; =in *f.* smrčavka, hrkavka.

šchnarre *f.* (Klapper) klopotèc, klopotùlja; (Ratfche) ropotàèa, drdràlo; j. Wachtelfönig.

šchnarren škripàti (-pljem), hrèšèati (-im), škrgùtati, drdràti; (b. der Mus- sprache) deš „R“ grkati, pogrkovati;

šchnarren škripav, škrgùtav; škripàje.

šchnarrheuschrecke *f.* škrebetàljka.

šchnarrwerk *n.* (b. Orgel) brundàlo.

šchnatterei *f.* j. Plauderei.

šchnatterer *m.* j. Plauderer.

šchnattern gàgati, gogotàti (-òèem); žlabudràti, klepetàti (-àm, -èèem).

šchnauben pùhati, sopsti (sopem); (vor Zorn) pihati (-am, pišem); hrepenèti, dihtèti.

šchnaufen j. šchnauben; dihati, sopihati.

šchnauzbar *m.* brki *pl.*, mustàèi *pl.*, brke *pl.*, mustàèe *pl.*

šchnauze *f.* gobèc, smrčèk; (Rüffel) rilèc, hrlèc; *dem.* gobèèk, rilèèk.

šchnucke *f.* polž; (Weichfen) pòlževka; trbonòžèc; slinavèc, slinar; šchnuckenpolžji, polžev.

šchnucken lesti (lezem) kakor polž. šchnuckenartig, šchnuckenförmig polžast, po pòlževu zavít.

šchnuckengang *m.* polžev hòd; zaviti hodnik. [pina.

šchnuckenhaus *n.* pòlžnica, pòlževa lu- šchnuckenhorn *n.* polžja tipàlnica, polžev rog; zaviti rog.

šchnuckenklez *m.* (gemeiner —) metèljka, nemška —, veèna dètelja, lucèrnka.

šchnuckenlinie *f.* zavita èrta, zavojita èrta.

šchnuckenpost *f.* polžja pošta; *fig.* mit ber — počàsi.

šchnuckenschale *f.* j. Schneckenhaus.

šchnuckenstiege, šchnuckentreppe *f.* zavite —, zavojite stopnice. [voje.

šchnuckenweg *m.* zavita pot, pot na zavoj. šchnuckenwindung *f.* zavòj.

šchnee *m.* sneg; *dem.* snežèk, snežiò; (Sirn —) zelèni sneg; (in d. Kochkunst) spénjeni beljak, sneg; — [schlagen sneg tolèi (tolèem), jajca stèpati v sneg;

šchnee- snežni.

šchneeammer *m.* snežni strnàd.

šchneeanflug *m.* snežni popèh.

šchneebahn *f.* snežna tir.

šchneeball *m.* snežena kepa; mit — en bewerfen kèpati; gemeiner — (Viburnum opulus) kozja pogàèica, kaèji les,

kalina; wolliger — (Viburnum lantana) dobrovita, hudika, hudovina;

(Mehlspeise) kèpice *pl.*, kuhèlj, flancat. *Schneeböse*

šchneebeden *n.* mèdeni kotlièèk (za tólèenje snega). *Symphoricar-*

šchneebedekt zasnežèn, zametèn, snegom pokrit. *Symlocoma,*

šchneeberg *m.* snežnik, snežna gora. *im Machone*

šchneeblume *f.* j. Schneeglöckchen. *Symphoricar-*

šchneebede *f.* snežna oðèja. *im Machone*

šchneefall *m.* snežénje, pàdanje snega, sneg.

šchneefeld *n.* snežnata planjáva, snežnina.

šchneefluk *m.* j. Bergfluk.

šchneeflode *f.* snežinka, snežnica; die ersten — omràznica.

šhneefrei kopën; — e Stelle kopnina, prekópnja. [(—i).

šhneegans *f.* snežna —, séverna gos

šhneegesilde *n.* š. šhneefeld.

šhneegeslöber *n.* metež, métežno vreme (-éna), meténje, metelica.

šhneeglödchen *n.* zvonček, dremávka,

šhneegrenze *f.* š. šhneelinie ^{gr. žel. (laska)}

šhneehaarig belolàs.

šhneehaarige *m.* belolàsëc; *f.* belo-

šhneehaase *m.* planínski zajëc.

šhneehaase *f.* š. kùp snegá, snežni kùp; zamët; (vom Dache abgeharrt) ogrëbovnik.

šhneehuhn *n.* snežna jerebica.

šhneeidt snegast.

šhneelig snežën, snežnat.

šhneekäfer *m.* snežënka.

šhneekruste *f.* sren, srenëc, snežna skrapa.

šhneelawine *f.* snežni plaz.

šhneelinie *f.* löčnica véčnega snega; snežna črta.

šhneelos š. šhneefrei.

šhneelust *f.* snežna sapa.

šhneemann *m.* snežák, snežëni mož.

šhneemeise *f.* beloglàvka, mlínarëk.

šhneemilch *f.* sneg, tepëni —, spënjeni belják.

šhneepfad *m.* gaz (-i).

šhneepflug *m.* snežni plùg, snežno orálo.

šhneeregion *f.* snežni predël.

šhneereich snežnat.

šhneerinde *f.* š. šhneekruste.

šhneeruthe *f.* stepálnica. [plast.

šhneeschichte *f.* plast (-i) snegá, snežna

šhneeschuhe *pl.* krplje (krpelj) *pl.*

šhneespur *f.* (bež Wilbež) gaža.

šhneestaub *m.* drobní sneg.

šhneeverwehung *f.* zamët.

šhneewasser *n.* snežnica.

šhneeweiss snežnobël.

šhneeweiter *n.* snežno vreme (-éna).

šhneewolke *f.* snežni —, snežëni oblák.

šhneidbar rezljív.

šhneide *f.* rez (-i), ostrina, ostrica; die — verlieren skrhati se; (Säure) reznóst.

šhneidebank *f.* rezilni stòl, rezilnik, rezilnica, rezilna kobila.

šhneideisen *n.* rezilo.

šhneidekluppe *f.* rezilnik (za vijáke). šhneideln klëstiti, trëbiti; oklëstiti, obsëkati, otrëbiti, iztrëbiti.

šhneidemesser *n.* (Meißmesser) rezilnik.

šhneidemühle *f.* žaga.

šhneiden (*m.* d. Messer) rézati (režem); urézati; (*m.* d. Schere) stríci (strižem); (mit der Sichel) žeti (zanjem); požëti; (mit der Senje) kositi, seëi (sečem); pokositi, poseëi; Haare — striči (strižem) koga; ostríci; Thiere — kopiti; skopiti; mit schlechtem Messer — skr-tati; hohl — zlebíti; Gesicht — pá-čiti se; es schneidet im Bauche reze —, grize —, kolje me.

šhneidend reždòc; grizòc; (v. Geschmaç) rezën; (vom Worte) zbadljív, rezëk; (v. d. Kälte) skelëc; (v. Wind) briždòc, (vetër brije).

šhneider *m.* rezëc, rézavëc; (Reider-macher) krojaëc; šhneider- krojaški.

šhneiderei *f.* krojaštvo.

šhneider-gehilfe, -geselle *m.* krojaški pomočnik, — pomagáč. [lja.

šhneiderin *f.* rézavka; krojačica, šiví-

šhneiderlohn *m.* šivarina.

šhneidern krojačiti, šivariti. [nica.

šhneiderwerkstätte *f.* krojačnica, šivar-

šhneiderwaffe *f.* sekálo oróžje.

šhneiderwerkzeug *n.* rezilo.

šhneiderzahn *m.* sékavëc.

šhneidfeile *f.* rezilna pila.

šhneidig ostër; rezëk, odsëcen.

šhnenen snežiti; es schneit sneg gre, sneži, sneg pada; es schneit ein wenig sneg naletúje.

šhnell *adv.* hitër, nagël, brz, ročën, jadrn; *adv.* hitro, naglo, brzo, bž; mache —! hiti! tomu —! pojdi bž!

šhnellrudi *m.* brzotisk; šhnellrudi- brzotiskóvni.

šhnelle *f.* š. šhnelligfeit.

šhnellen *tr.* zagnáti (-ženem), brë-niti; *impf.* brëcati; *imdn.* vor die Nase — v nos brëniti koga; *intr.* švigniti, ffrkniti, púhniti, skóčiti, zletëti; *impf.* švigati, frkati, púhati; — machén spró-ziti; mit dem Finger — lúskati —, pókati s prstom.

šhneller *m.* brsk, brç; (am Gewehr) jezíček, mrsálo.

šhnellfahrer *m.* brzovóznik.

šchnellstieſend bistër; brzotéčën, brzo-
šchnellfüſig brzodg. [tòk.
šchnellläubig lahkoverën.
šchnelligkeit *f.* hitróst, naglost, nág-
lica, brzòst, brzina. [kálica.
šchnellkäſer *m.* pókálica, kováč, ska-
šchnellkraft *f.* prozljivost.
šchnelläuser *m.* brzoték, tékavéc.
šchnellpost *f.* hitra pošta.
šchnellpresse *f.* brzotiskálnica.
šchnellritt *m.* hitra ježa.
šchnellschiff *n.* (ladja) brzoplòvka.
šchnellschreiber *m.* hitropiséc.
šchnellschritt *f.* hitropis.
šchnellschritt *m.* hitri korák, brzohòd.
šchnellsieder *m.* brzovar.
šchnellwage *f.* brzotéhtnica, vaga na
štedër, stodira, vaga s kembljem.
šchnellzug *m.* brzovlàk.
šchnepfe *f.* kljunáč; (Walð—) sloka
(sluka); (Wooð—) kozica; šchnepfen-
kljunáčev.
šchnepfenjagd *f.* lòv na kljunáče.
šchneppe *f.* (an der Stanne) nos.
šchnetzen usékñiti, *impf.* usekovati;
(das Licht) utrniti, usékñiti; *impf.*
utrinjati; sich — usékñiti se.
šchnutzer *m.* (Widytube) utrinjáč,
utrinjáló.
šchnutztud *n.* robec.
šchnidschnad *m.* klepetánje, klobu-
štránje; šara.
šchniegeln pretirano snáziti, — liš-
pati; geschniegelt und gebügelt načič-
kan in naličkan.
šchnipfen zmekñiti (zmáknem), *impf.*
zmikati.
šchnippchen *n.* bre; breljaj (s prstom),
lišk, dlèsk; ein — schlagen bñeniti (s
prstom); dlèskñiti (s prsti); *fig.* za
norca iméti koga, nagoditi komu.
šchnippen bñeniti (s prstom); dlèsk-
ñiti (s prsti); *intr.* švigniti.
šchnippisch jezikav, jezičen, besedljiv,
odlajiv.
šchnitt *m.* urèz, rez; rézanje; (Durch-
schnitt) prerèz; (im Weinberg) rezátöv,
rez (-i), rezitöv; (im Felde) žetöv;
(Zuschnitt) kròj; (Muster) koloméra;
(am Buche) obrèz, obrèza; (e. — Brot)
š. Schneitte; jeinen — machen dobíček
iméti (imám).

šchnitte *f.* režënj, urèzanica, rezína;
(Obst—) krhèlj.
šchnitter *m.* žanjèc, ženjèc (-njca).
šchnitterbrot *n.* (b. Schnitterfest) do-
žetnják.
šchnitterfest *n.* dožetki *pl.*, dožetvína,
dožetnica.
šchnitterin *f.* ženjica.
šchnitterlohn *m.* žetnína.
šchnittermahl *n.* dožetnica, požinjka.
šchnittflüche *f.* sečna ploskøv.
šchnitthandel *m.* trgovína s krojnim
blagom, kupčija na vatël.
šchnitthandlung *f.* prodajálnica kròj-
nega blagá.
šchnittobel *m.* (der Buchbinder) ob-
rezilnik.
šchnittholz *n.* (abgeschnittene Neben)
režje, rezínje, rožje.
šchnittlauch *m.* drobnják.
šchnittling *m.* (Nebe) reznica; (Reis)
cepìč.
šchnittmesser *n.* rezilnik; (Nebenmesser)
reznik, vinjak, noraz.
šchnittöffnung *f.* razreza, urèzna reža.
šchnittware *f.* krojno blagò, blagò na
vatël.
šchnittwaren-handel *m.*, =handlung *f.*
š. Schnitt-handel, =handlung.
šchnittwunde *f.* urèza, urèzna rana,
ureznína.
šchnittzeit *f.* čas žetve; zur — o žetvi.
šchnittwiebel *f.* š. Schnittlauch.
šchnitt *m.* odrèzèk; (Apfel—) krhèlj,
krhljìč.
šchnittarbeit *f.* rezba; rézbarsko delo.
šchnittbank *f.* rézbarski stòl; siehe
Schneidebank.
šchnittel *n.* odrèzèk; (in d. Kochkunst)
zrezèk.
šchnitteln rezljáti; izrezljáti; *impf.*
izrezljávati.
šchnitten izrezovati; izrezáti.
šchnittler *m.* rézbar; (Messer) rezilnik;
(Fehler) pomòta, pogrèšek; einen —
machen zmòtiti se, urèzati se.
šchnitterei *f.* rézbarstvo.
šchnittlerin *f.* rézbarica.
šchnittkunst *f.* rézbarstvo.
šchnittler *m.* rezljávèc.
šchnittwerk *n.* rezba, rézbarski izdè-
lèk, rézbarsko delo.

šjnöde zaničeván, nizekótén, ubórén; mržek, grd, umázan; odúren, zaničljiv. Šjnödigkeit *f.* nizkótnost, ubórnost; grdóst, mrzkost; odúrnost, zaničljivost.

šjnopen, šjnoppenn *f.* šjnuppenn. Šjnörkel *m.* zavíta črta; zavítina, zavójek.

šjnörkelhaft zavójkast. Šjnörkeln *z* zavójki okrášiti, zavójkasto narediti.

šjnüffeln vóhati, vohnjáti. Šjnüffler *m.* voháč, vohún. Šjnupfen *m.* náhod; den — haben nahóden biti (sem).

šjnupfen njúhati. Šjnupfer *m.* njúhavec. Šjnupftabak *m.* drobni tobák, tobák za njúhanje.

Šjnupftuch *n.* žepni robec. Šjnuppe *f.* utrinék.

šjnuppenn vóhati, vohnjáti. Šjnur *f.* motvóz, vrvcá; prevóza; eine — Perlen niz biserov; über die — hauen iz ójnic stópiti, črez mero seči (sežem); mit Šjnüren bešežen obšiti (šijem) z gvrcami.

Šjnurraffel *f.* gostonóga, želézna káčica, smrdečica.

Šjnürband *n.* zatezálni trak, zatéz-nica, zadróljica.

Šjnürboden *m.* vrvišče. Šjnürbrust *f.* zatezljivi modre, zatéz-nik, steznik.

šjnüren povézati; *impf.* povezávati; zadróniti, zatégniti; *impf.* zadróvati, zatezávati; gešjnürrt prežet (črez pas); sich — zadrávati se; (andreihen) nabráti (-bérem) —, nanizati na trak; *impf.* nabirati, nizati; *fig.* gúlití, odírati, skubsti (skubem); odréti, ogúlití, oskúbsti.

šjnurgerade ravén; *adv.* narávnost. Šjnürhaken *m.* zapónka, kópcá.

Šjnürleib *m.* š. Šjnürbrust. Šjnürloch *n.* zateznična luknja.

Šjnürnadel *f.* zateznična igla. Šjnürbart *m.* brki *pl.*, mustáče *pl.*,

mustáči *pl.*, ruse *pl.* šjnürbärtig brkast, brkát, rusast.

Šjnürbärtige *m.* brkež. Šjnurre *f.* volk, brunda; š. Šjnurre;

(lustige Erzählung) burka, sméšnica.

šjnurren bréncati (-im), brčati (-im), brndati, brnéti (-im); (von der Frage) presti (predem), gosti (godem); (überhaupt) godrnjáti.

šjnurrend brenčč; godrnjav. Šjnürriemen *m.* jerménč, stogljaj, stogla.

šjnurrig šaljiv, smešén, burkast. Šjnurrigkeit *f.* šaljivost, smešnost, búrkavost.

Šjnürschuh *m.* čizma, črevljíc na stógljaje, — jerménke.

Šjnürstiefel *m.* škornjéc (črevelje) na stógljaje, — jerménke.

šjnurstraks *adv.* š. šjnurgerade. Šjober *m.* (Haufe Heu) kúp, kopica,

plast, návél, lónica; (Garben) stavek, razstávka; (60 Garben) kopa; (um e. Bjahl aufgehichtet) stóg, kópič.

šjobern stávkati, v stavke dévati; (vom Heu) kopice ravnáti, — délati, v kupe dévati, plástiti, stoge délati.

šjoberstod *m.* stóžnica, stožina, stožje. Šjock *n.* (60 Garben) kopa; ein —

Eier šestdeset jajc; š. Haufe, Menge.

šjockweise po kópah; trúmoma. Šjofel *m.* slabo blagó, izvržek.

šjofel, šjofelig revén, sláb, malo-vréden, izvřzen.

šjofeltware *f.* slabo blagó, izmécč. Šjöße *m.* sodni prisédnik, priséznik.

Šjokolade *f.* čokoláda; š. Chocolade. Šjolaftik *f.* školástika (srednjevéčno

modroslóvje).

Šjolaftiker *m.* školástik. Šjolaftisch školástičén.

Šjoliast *m.* sholjást, razlagávec starih knjig.

Šjolién *pl.* shólije, pripómnje. Šjolle *f.* gruda, gruča, kepa; gleba;

fig. kos obdélane zemlje; (Eis)šjolle) ledéna plošča.

šjöllig gradát, grúčast. Šjöllkraut *n.* krvávi mlečnik.

šjon *adv.* že, uže. šjön lep, krásen; — e Seele blaga

duša; — e Summe lep denár; — thun bóžati koga, dobříkati se —, láskati se komu; *adv. sup.* šjónsténš práv lepó.

šjónauge *n.* (Calliopsis) lepočónica. šjónäugig lepodk.

šjónblätterig lepolist.

Schöndruck *m.* natisk na prvo stran
 Schöne *f.* krasotica, lepotica. [pole.
 Schöne *n.* lepóta, krasóta.
 Schonen várovati, glédati na kaj;
 prizanesti, zanesti; *impf.* prizanášati,
 zanášati komu; ich schone keine Dosten
 ni mi žal — ne zdi se mi škoda
 troškov, — za denár.
 schonend prizanesljiv, prizanašálén;
 auf — e Weise rahlo, nežno.
 Schoner *m.* prizanášavec; pregrinjálo;
 f. Schöner.
 Schönsüßer *m.* barvar na písano.
 Schöngestir *m.* lepoznanec, krasóméc.
 Schöngestir lepoznanški, krasómén.
 Schönlheit *f.* lepóta, krasóta; lepotica,
 krasotica.
 Schönlheitsgefühl *n.* lepočútje, kraso-
 čútje, čut za lepoto.
 Schönlheitsmittel *n.* lepotílo.
 Schönlheitsstirn *m.* f. Schönlheitsgefühl.
 Schönlheitswasser *n.* lepotilna voda.
 Schönpflaster *n.* črn oblížek, mušica.
 Schönrödner *m.* lepobesédnik.
 Schönschreibebuch *n.* lepopísna knjiga.
 Schönschreibefest *n.* písanka.
 Schönschreibekunst *f.* lepopísje.
 Schönschreiber *m.* lepopíséc.
 Schönschreibe *f.* lice.
 Schönschreibe *f.* zarejalíšce.
 Schönthuer *m.* dobrikavec, láskavec.
 Schönthuerer *f.* dobrikanje, láskanje.
 Schönung *f.* várovanje; prizanášanje;
 prizanesljivost. [les.
 Schönungsfläche *f.* gajevína, várovani
 schönungslos *adv.* brez prizanášanja,
 neumljéno.
 schönungig lepoličén.
 Schönzeit *f.* várstvena doba; prepo-
 vědan lóv.
 Schooner *m.* škuner (ladja z dvema
 jámborama).
 Schopf *m.* (b. Haupthaar) kečka; (ein
 Büschel Haare, Federu) čop; *dem.* čopék;
 köp, kukma; mit einem — versehen
 čopast; (Baum) vrh, vršíč; einem den
 — heiteln zlasáti koga.
 schopfartig čopast.
 Schöpfbrunnen *m.* f. Brunnen.
 Schöpfe *f.* f. Schöpfgefäß.
 Schöpfmeier *m.* vedro, vedrica, védrce,
 kalálo; (fleiner) koréc, polník.

Schöpfen zajemati (-am, -ljem), črpati
 (črpljem); zajéti (zajmem); voll — na-
 pólniti; Nhem — sapo v sebe potég-
 niti, zasópsti (-sópem); *impf.* sopsti;
 friische Luft — čist zrak díhati; nadi-
 hati se čistega zraka; Mutß — osréciti
 se; er schöpft Verdacht sum se mu vz-
 búja; Urtheil — sodbo skléniti, —
 izréci (-réčem), razsóditi; Trost —
 (po)toláziti se; Nutzen — okorístiti se;
 der Raub schöpft voda sili v čoln; der
 Falke schöpft sokol pije; der Hopfen
 schöpft hmelj cvete.
 Schöpfer *m.* (Werkzeug) koréc, zaje-
 máč, polník; (Person) zajemávec; (Er-
 schaffer) stvarnik, stvaritelj; (Urheber)
 ustanovnik, začétnik, osnovátelj.
 Schöpferhand *f.* stvariteljna roka.
 Schöpferin *f.* zajemávka; stvariteljica;
 ustanovnica, osnováteljica.
 Schöpferisch tvorén, stvariteljén, sa-
 motvóren.
 Schöpferkraft *f.* tvórnost, stvaritelj-
 nost, samotvórnost.
 Schöpfgefäß, Schöpfgefäßir *n.* zajemálo,
 zajemáč, polník, črpálo.
 Schöpfgelte *f.* (zajemálna) golida, káb-
 lica, koréc.
 Schöpfhenne *f.* čopa, čopka.
 schopfig čopát, čopast.
 Schöpflerche *f.* (Haubenlerche) čopasti
 škrjánec, čopasta švrljúga.
 Schöpfloffel *m.* zajemáča.
 Schöpfrod *n.* koló s korci, samotéžno
 koló (-ésa).
 Schöpfschaukel *f.* plálnica.
 Schöpfung *f.* (Er-schaffung) stvaritév;
 svet, stvárstvo; delo; umotvòr; vor
 der — bez Urtheils predno se sodba
 izréče, pred razsódbó.
 Schöpfungsgeschichte *f.* zgodovina stva-
 Schöpfwerk *n.* črpálo. [ritve.
 Schöppe *m.* f. Schöpfe.
 Schoppen gátiti, nadévati; (eine
 Glas) píati.
 Schoppen *m.* kolnica, parma; (Gefäß)
 polič, vrček.
 Schöps *m.* skopéc, bravéc, koštrún;
 fig. cepéc, bedák; Schöpfen- skópčev,
 koštrúnov; =braten *m.* pečéna skópče-
 vina, — bravina; =fleisch *n.* skópče-
 vina, bravína, bravína.

Schorf *m.* krasta, kraste *pl.*
 Schornstein *m.* dimnik.
 Schornsteinfeger *m.* dimnikar.
 Schofs *m.* (Zweig) mladika, odrástek;
 (Neben—) rozga.
 Schof *m.* krilo; auf dem —e na kolénih; im —e der Erde v krilu zemlje, v zemlji; im —e der Familie med svojimi; dem Glücke im —e sitzen ljubljenec sreče biti (sem); die Hände in den — legen roke križem držati (-im); lenáriti; poleniti se; (Theil der Kleidung) škric; krilo.
 Schossen stebliiti se.
 Schosshund *m.* naróčni psiček.
 Schosshund *n.* ljubljenček, péstovanec, péstovanka; milček; iznéženček.
 Schosfling *m.* mladika, pogánjek.
 Schosfrobe *f.* mladika, rozga.
 Schosreich *poln* mladik, poln rozg.
 Schotchen *n.* lašček; stroček.
 Schote *f.* lusk, laščina; (Hülfe) strók; —n *pl. coll.* stročje.
 Schotenartig luskast, strokast.
 Schotenerbsen *pl.* grah v stročju.
 Schotenklee *n.* nokóta.
 Schotenpflanze *f.* lúsknica.
 Schotig lusknat, stročnat.
 Schotten *m.* skuta.
 Schotter *m.* gramoz, gruščec, brebrí; (Fluß—) prod, prodéc.
 Schotterbank *f.* gruščarica. [na.
 Schotterboden *m.* gruščnina, prodovíschotterig gruščnat, prodnat.
 Schottern (cesto) na-, posúti (-spém, -sújem); *impf.* nasípati, posípati, nasípavati, posípavati.
 Schotterung *f.* posípavanje, posíp.
 Schraffieren črtkati; (kreuzweise) mréžkati.
 Schraffierung *f.* črtkanje; mréžkanje.
 Schräg *adi.* poševén; *adv.* na pošév, po šévi. [nost.
 Schräge *f.* ševa, ševica, šújica, pošév.
 Schragen *m.* kobila; kozáča, koza.
 Schrägmaß *n.* pošévník.
 Schramme *f.* práška, brazgotína.
 Schrammen oprásniti; *impf.* práskati.
 Schrammig opráskan, brazgotínast.
 Schrank *m.* omára, postávec.
 Schranke *f.* ográja, zagrája; (Zoll—) carínska pregrája, — zavóra; (Grenze)

meja; in den —n erscheinen na horíšce priti (přidem); vor den —n erscheinen priti pred sodníka; in seinen —n bleiben mere se držati (-im); keine —n fennen mere ne védeti (vém); —n setzen omežiti.
 Schränken *n.* razperilo, ključ.
 Schränken *tr.* navzkriž —, križem dévati; — dejáti; (die Säge) razpéríti; *intr.* (im Gehen) petlje délati, opotekáje iti (grém); razkoráčeno hóditi.
 Schrankenlos neomejen.
 Schrankenlosigkeit *f.* neomejénost.
 Schranne *f.* omréžje, rešétka; sodíšce; tžznica.
 Schranze *m.* (Hofschranze) (přidvórni) lizún.

Schrappe *f.* strgúlja.
 Schrappen *s.* kražen, šchaben.
 Schraube *f.* viják.
 Schraubel *n.* vijáček.
 Schrauben privijati; privítí (-vijem); geschraubt šprechen zavító —, zasútkano govoriti.

Schrauben- vijakov, vijáčni.
 Schraubenbohrer *m.* vijákosti sveder.
 Schraubendampfer *m.* parnik na viják.
 Schraubenförmig vijákast.
 Schraubenfutter *n.* vijáčna patróna.
 Schraubengang *m.* mátični —, bábični zavóji.

Schraubengewinde *n.* zavóji.
 Schraubenlinie *f.* zavójnica.
 Schraubenmutter *f.* vijákova mática, — bábica; (der Presse) žmék.
 Schraubenschlüssel *m.* ključ (za vijáke).
 Schraubenspindel *f.* vijákovo vřeténo; (bei der Presse) vit (-i).
 Schraubenwindung *f.* zavój, zavínék.
 Schraubenzieher *m.* izvijáč. [ják.
 Schraubstock *m.* primož, precép na viják.
 Schraubzwinge *f.* svora.
 Schreck *m.* š. Schrecken; Spalt.
 Schreckbar strahovít.
 Schreckbild *n.* strašilo.

Schrecken *m.* strah, groza, strahóta; in — gerathen prestrášiti se, ustrášiti se; ich gerieth in — strah me je izpreletel, strah me je prevzél; — einjagen ostrášiti koga; vor — od strahú; in — setzen prestrášiti, ostrášiti, v strah pripraviti.

šchreden *tr.* ustrašiti, ostrašiti, prestrašiti, preplašiti, splášiti; *impf.* strášiti, plášiti koga, strah komu délati; *intr.* š. eršchreden.

šchredensherrschaft *f.* grozovláda.

šchredensmann *m.* grozovítež, trinog.

šchredensnacht *f.* strašna —, grozna noć (-i). [kráj.]

šchredensort *m.* strašno mesto, strašni dan (dneva).

šchredenstag *m.* strašni —, grozni dan (dneva).

šchredenshat *f.* grozodéjstvo.

šchredensvoll strašen, grožen.

šchredenswort *n.* strašna —, grozna beséda.

šchredhaft strašen, strahótěn; (šchen) strašljív, plašen, plašljív.

šchredlich *adi.* strašen, strahótěn,

strahovít, strašánski, grožen, grozovít; *adv.* strašno, grozno.

šchredlichkeit *f.* strášnost, strahovítost, grozovitost.

šchredling *m.* strašljívěc, plašljívěc.

šchrednis *n.* strahóta.

šchredschuss *m.* prazni —, strašilni strel; *fig.* prazni strah.

šchrei *m.* zakričáj, krik; einen — thun krikniti, zakričáti (-čím), zavpíti (-vpí-šchreibler *m.* sivi orěl. [jem].

šchreib- pisálni, pisni.

šchreibapparat *m.* pisálni stroj; (beim Telegraphieren) prejémalo.

šchreibart *f.* (Schrift) pisáva, roka; (Stil) pisáva, slóg. [pl.]

šchreibbedarf *m.* pisálne potrebščine

šchreibbuch *n.* zapisna knjiga.

schreiben pisati (pišem); zapisati; anjemdn. — pisáti komu; Antwort — odpisati; er schreibt sich piše se, pišejo ga; ein Wert — spisováti; spisati.

schreiben *n.* písánje; (Brief) pismo, písánje, list; (Huschrift) dopis.

schreiber *m.* pisávěc, pisěc, pisátelj; pisáč; pisár; =ei *f.* pisárjenje, pisarija; =in *f.* pisávka, pisáteljica; pisarica.

schreibertönu *m.* pisarína.

schreibesucht *f.* pisavica.

schreibfaul neradopisen.

schreibfeder *f.* pismo peró (-esa).

schreibfehler *m.* pisna pomóta, pogréšek v písánju.

schreibebüür *f.* pisnina, pisarína.

šchreibgerüth *n.* pisálna pripráva.

šchreibgescháft *n.* pisárski posěl, pi-sársko delo, pisárstvo.

šchreibgriffel *m.* pisálo, pisálce, pisěc.

šchreibheft *n.* pisanka.

šchreibkrampf *m.* krě od písánja.

šchreibkunde *f.* znanje písánja.

šchreibkunst *f.* pisna umětnost; lepópisje.

šchreibkürzung *f.* kratice *pl.*

šchreiblehrer *m.* učitelj písánja.

šchreiblust *f.* radopisnost.

šchreibmaschine *f.* pisálni stroj, samopisnica.

šchreibmaterialien *pl.* š. šchreibbedarf.

šchreibpapier *n.* pisni —, pisálni papír.

šchreibpult *n.* pisálnik, pisálni podstávěc.

šchreibschrift *f.* pisálne órke *pl.*

šchreibschule *f.* učilnica —, šola za písánje.

šchreibselig radopisen, mnogopisen.

šchreibstift *m.* pisěc, pisálce.

šchreibstube *f.* pisálnica.

šchreibtafel *f.* pisálna deščica, — tabla.

šchreibtelegraph *m.* pisálni brzováv.

šchreibtiſch *m.* pisálna miza.

šchreibübung *f.* vaja v písánju.

šchreibung *f.* pisáva.

šchreibunterricht *m.* pouk v písánju.

šchreibweise *f.* pisáva.

šchreibwidrig nepravopisen. [pl.]

šchreibzug *n.* pisálno oróđe, pisála

šchreibzimmer *n.* pisálnica.

schreien vpíti (vpíjem), kričáti (-im);

zavpíti, zakričáti; (aus vollem Halbe —) na vse grlo kričáti, dreti (derem)

se; (vom Hund) vékati, vrěščáti (-im);

(v. Stuch) kúkati; (v. d. Erde) skovikati;

(v. Raßen) krókati; (v. d. Elster) regetáti (-gécem); (von der Henne) kokodákati.

schreien *n.* vpítje, kričánje, vekánje.

schreiend vpíjěc, kričěc; — e Farben

prežive —, kričěce barve; — e Unge-

rechtigkeit očitna krivica.

schreier *m.* kričáč, kričáj, kričálo;

vekáč; =in *f.* kričávka, kričálo.

schreihals *m.*, schreimaul *n.* š. schreier.

schreilustig kričav.

schrein *m.* skrinja; dem. skrinjica;

š. schrank.

Schreiner *m.* skrinjar; mizár; Schreiner- skrinjarski; mizárski.

Schreiten stópati, korákati, koráčiti; zum Werke — dela se lóti (lotíti), dela se poprijéti (-primem), delo za-, pričéti (-čnem); *impf.* poprijémati se, začénjati, pričénjati.

Schritt *f.* písanje; der — unfundig ne vešé písánju; písáva, roka; (Schrittzeichen) pismo, písménke *pl.*; (Lettern) érke *pl.*; (Geschriebenes) písánje, pismo, listína; (Proceß—) pravdni spis; (Schriftwerk) spis; heilige — sveto pismo. [tvo.

Schristenthum *n.* písménstvo; knjiß-Schristflehde *f.* písménski skórvjavéc.

Schristführer *m.* zapisnikar, zapisová- véc, perovóджа.

Schristgebrauch *m.* písméni običáj.

Schristgelehrte *m.* písmouk, písmozná- něc, književnik.

Schristgäher *m.* érkolivéc.

Schristgäheri *f.* érkolívnicá.

Schristhalter *m.* spisodržéc, držáljka.

Schristkasten *m.* (der Buchdrucker) ér- kovnják, písmenják.

Schristkunde *f.* písmoznánstvo.

Schristlich písmén, písan.

Schristmüßig poknjížen; *adv.* po knji- gi, književno; po svetem písmu.

Schristmuster *n.* písménski vzoréc.

Schristsaß *n.* stavéc.

Schristschneider *m.* érkorézéc.

Schristschrank *m.* omára za písma, písmenják.

Schriststehler *m.* érkostávéc, stavéc.

Schristsprache *f.* književni —, písní jezik.

Schriststeller *m.* pisátelj, piséc; =ei *f.* pisáteljstvo; =in *f.* pisáteljica.

Schriststellerisch pisáteljski.

Schriststellern pisáteljevati, pisáriti.

Schriststempel *m.* érkováni kalúpek, érkována patríca.

Schriststück *n.* spis.

Schristtext *m.* svetopísemsko besedílo.

Schristwerfaltung *f.* ponaréjanje pi-

Schristwechsel *m.* dopisovánje. [sem.

Schristwesen *n.* písménstvo.

Schristzeichen *n.* érka, písmé (-éna), písménka.

Schristzug *m.* potèg, potéza.

Schriellen vréščati (-im), cvřčati (-im), škripati (-am, škripljem).

Schritt *m.* stopínja, korák, stopáj, stóp; (Gang) hoja, hód; im — v stóp; — für — *adv.* korákoma; malo po malo; kleine — e maßen stópkati, stopícati, drobnéti; mit schnellen — en s hítrimi koráki; — halten v stóp hóditi; *fig.* den ersten — thun začéti (-čnem) kaj; einen gefährlichen — thun nevárne reči lóti se; allen — en und Dritten nachgehen za petámi bití (sem) komu, stopínje pobirati za kom.

Schrittmüßig *adv.* korákoma; zlagoma.

Schrittwechsel *m.* stopómér.

Schrittweise *adv.* korákoma, korák za korákóm, po stopínjah, od stopínje do stopínje.

Schrittweite *f.* koračáj.

Schrittweiser *m.* stopoštvéc.

Schroff robát; strm; *fig.* ostër, osó- rën, robát.

Schroffe, Schroffheit *f.* robáta strmóst; *fig.* ostróst, osórnost, robátost; rézka- víca.

Schröpfung *f.* podžétva, podkósnja.

Schröpfen rogé —, rožičé stávití; (Getreide) podžéti (-žánjem), podkósní; *impf.* podžínjati, podkášati; (Bäume) narézati (-réžem); *impf.* narézovati; *fig.* odréti (-dérem); *impf.* odírati, gú- lití, goljufáti.

Schröpfen *n.* stávljenje rogóv, púšča- nje z rožičí.

Schröpfkopf *m.* rog, rožičé, kúpica.

Schröpfzeug *n.* pripravá za stávljenje rožičev, — kupice.

Schrotthobel *m.* š. Schrotthobel.

Schrot *n.* *m.* odsékan —, odrézan kos (kosčék); (Stoß) hlod, čdk, krlj, panj; (Zuchende) odrézék, koncí *pl.*, krajei *pl.*, krajevína; (v. Getreide) na debélo zmléto žito, trfgana moka; (in der Münze) (za denár odsékáni) kol- lútéc; (Gewicht) robelj, težína; *fig.* ein Mann von altem — und Korn moß stare korenine, moß starih navád; v. grobem — seit neotesán —, zaróbljen bití (sem); (Stein—) šibre; (Schieß—) svinčéna zrna, sékanci (*pl.*), strelni svinčé, (špril).

Schrotart *f.* kládnicá, drevníca, roblníca.

Schrotbaum *m.* valéc. [néc.

Schrotbeutel *m.* mošnja za strelni svi-

Schrotbüchse *f.* puška za drobní svi-
néc, ptíčarica.

Schroteisen *n.* (Meißel) nastávéc, od-
sekáč; (ber Schuster) krivéc.

Schroten *sekati*; razzékati, odsekati;
drobiti; razdrobiti; na debélo mleti;
glódati; (z valci, hlosti) nakládati ob.
skládati.

Schrotter *m.* rezáč, žagar, sekáč; skla-
dáč; (Werkzeug) sekálce; (Räfer) rogáč.

Schrotseile *f.* stružljíka.

Schrothobel *m.* (stružec) kosmáč.

Schrotkäufer *m.* rogáč.

Schrotkorn *n.* svinčeno zrno; šibra;
na debélo zmleto žito.

Schrotleiter *f.* skladína.

Schrotling *m.* odrézék, obrézék.

Schrotmehl *n.* debéla moka.

Schrotmeißel *m.* sekálce.

Schrotmühle *f.* mlin za debélo moko.

Schrotsäge *f.* vélika žaga.

Schrot sägeförmig (*bot.*) škřbinast.

Schrotwage *f.* grébljica.

Schrotzahn *m.* sprednji zob.

Schtrulle *f.* trma, muha.

Schtrullenhaft *trmast*, muhast.

Schtrumpf *m.* skrčba; (durch Eintrock-
nen) usúšek.

Schtrumpfen *krčiti se*; skrčiti se; (v.
b. Haut) grbiti se, grbánčiti se, mrščiti
se, gúbati se; zgrbiti se, zgrbánčiti
se, zgúbati se; die Pflaumen — slive
se grbijo, — se platiščíjo; die Milch
schtrumpft mleko se seséda, — se siri.
Schtrumpfig zgrbljen, zgrbánčen, zgu-
bánčen.

Schtrunde *f.* razpóka, razpoklína.

Schtrunden *razpókati (se).*

Schtrundig *razpókán, opókél.*

Schtruppen *střgati*; ostrřgati.

Schtruppobel *m.* š. Schrothobel.

Schub *m.* porív, porínék; potisk; einen
— geben poríniti, potisniti; (e. Kugel)
zatóč, tóč; einen — thun zatóčiti; (v.
Bahnen der Pferde) den ersten — thun
prve zobé dobíti; (v. Brot) vsád; péka;
(Lade) přédal, přédálčék; (Sortschaffung
einer Person) odgón; Schub= odgónski.

Schuber *m.* zarínék.

Schubfenster *n.* zaríváno okno.

Schubfuhrerlohn *m.* odgónska vozńina.

Schubkarren *m.* samokólnica, táčka,
ciza.

Schubkasten *m.* přédálnična omára,
přédálničník.

Schublade *f.* (zarívna) přédálnica; (im
Tische) miznica.

Schublackasten *m.* š. Schubkasten.

Schubleiste *f.* podrńna letva.

Schubling *m.* odgnánéc.

Schubsack *m.* malha.

Schubstation *f.* odgónska postája.

Schubvorspann *m.* odgónska připřéga.

Schubweise *adv.* porívoma, potiskoma;
po odgónu.

Schubwesen *n.* odgónstvo.

Schüchtern *bojěč, bojazliv, plašliv,*
strašliv.

Schüchternheit *f.* bojěčnost, bojazliv-
vost, plašljivost.

Schust *m.* podlež.

Schustig *poděl*; (armselig) ubórén.

Schuh *m.* čřevělj; *dem.* čřevélje, čře-
veljčék; (Nieder—) šolén; (Haus—,
Flecht—, Filz—) copáta; hólzerner
— coklja; ohne — bos; jemandem
etwas in die — e štieben podtekńiti
(-táknem) komu kaj; *impf.* podtikati
—; (als Längenmaß) čřevělj; (eijerner
Beschláß) okóvčék; (am Blajebalg) grlo.
Schuhabsatz *m.* podpětník, opětěk,
peta.

Schuhahle *f.* šilo.

Schuhband *n.* reménčék, stogljaj.

Schuhbraut *m.* dreta, drn.

Schuhreisen *n.* deréze *pl.*

Schuhsehn *m.* onúča, obójek.

Schuhfled *m.* krpa, župáněc, vstáva,
mašina.

Schuhflicker *m.* (čřevljár) křpáč.

Schuhleisten *m.* kopito.

Schuhmacher *m.* čřevljár; =*e* *f.* čřev-
ljarija; =handwerk *n.* čřevljárstvo; =in
f. čřevljarića.

Schuhmarkt *m.* čřevljárski trřg.

Schuhmaß *n.* čřevljárska mera.

Schuhmagel *m.* žřebělj, žřebíca, cvěk.

Schuhpußer *m.* čřevljesnázěc.

Schuhriemen *m.* reménčék, stogljaj.

Schuhschmiere *f.* čřevljársko mazílo.

Schulhschwärze *f.* črevljarsko črnilo.
 Schulhsöhle *f.* podplät.
 Schulswerk *n.* obuválo, obútel (-i).
 Schulwidhe *f.* voščilo.
 Schul- šolski; učilniški.
 Schulamt *n.* šolska služba; šolski urád.
 Schulangelegenheit *f.* šolska stvar (-i).
 Schulanstalt *f.* učilišče, šolski zavod.
 Schularbeit *f.* šolsko delo.
 Schulaufgabe *f.* šolska nalóga.
 Schulaufseher *m.* šolski nadzornik;
 =amt *n.* šolsko nadzorníštvo.
 Schulaufsicht *f.* šolsko nadzorstvo.
 Schulbildung *f.* šolska izomika, šolska izobrazba.
 Schulbube *m.* šolarček.
 Schulbuch *n.* šolska knjiga, šolske bukve *pl.*
 Schulbücher-verlag *m.* zalóga šolskih knjig;
 =versteiß *m.* prodája šolskih knjig.
 Schuld . dolg; —en machen zadolžiti se;
impf. dolgé —, dolgóve délati; —en eintreiben dolgóve izterjávati; — izterjati;
 in —en gerathen v dolgóve zakópati se,
 v dolgóve zabrésti (-brédem); krivda;
 die — tragen kriv biti (sem); mein ist die —,
 meine — ist es jaz sem kriv; wer hat die —?
 kdo je kriv? einem die — geben krivíti, krivíčiti, dolžiti koga;
 die — auf jmbn. schieben krivdo izvrácati na koga;
 sich zu —en kommen lassen zakrivíti, pregrešiti se s čim,
 zakrivíti —, zagrešiti kaj. schuld kriv.
 schuldbeslekt kriv, okrivíčen.
 schuldbetrag *m.* dolg, dolžni znesék.
 schuldbewusst *v* svesti si krivice.
 schuldbrief *m.* š. Schuldschein.
 schuldbürge *m.* porok za dolg.
 schulden dolžen biti (sem), dolgovati.
 schuldenarreiß *m.* zapór zavóljo dolgóv.
 schuldenfrei brez dolgá; — machen razdolžiti. [*pl.*]
 schuldenlast *f.* zadolženost; dolgóvi
 schuldenmaße *f.* skupni znesék dolgóv,
 dolgóvi.
 schuldenhilfungs-casse *f.* razdolžilna denárnica,
 — blagájnica; =fonds *m.* razdolžilni zaklád.
 schuldenwesen *n.* dolgóvne stvari.
 schuldforderung *f.* dolgóvna terjátév.

schuldfrei nekriv, nedólžen.
 schuldiener *m.* šolski sluga.
 schuldiensft *m.* šolska služba.
 schuldig dolžen; — sein dolžen biti (sem),
 dolgovati; viel — zelo zadolžen; du bist schuldig zu ... tvoja dolžnost je,
 dolžen si ... ; (eines Vergehens —) kriv;
 sich — machen okriviti se, krivega se storiti;
 deß Todes — sein smrti zapásti (-pádem).
 schuldige *m.* dolžnik; krivéc.
 schuldigerkklärung *f.* krivdorék.
 schuldigkeit *f.* dolžnost.
 schuldklage *f.* tožba za dolg.
 schuldlas nedólžen, nekriv.
 schuldslosigkeit *f.* nedólžnost.
 schulbner *m.* dolžnik; =in *f.* dolžnica.
 schuldpfost *f.* dolgóvni postávek.
 schuldschein *m.* dolžno pismo, dolžni list,
 obvéznica, zadólžnica.
 schuldbverschiebung *f.* š. Schuldschein.
 schule *f.* šola, učilnica; učilišče; hohe — vseučilišče,
 visóke šole *pl.*; — halten učiti, poučevati;
 Platon's, Ruben's' — Plátónova, Rúbensova šola.
 schulen učiti, váditi, úriti, šóláti.
 schüler *m.* učenéc, šolar; dem. učenček,
 šolarček; (Student) dijak. schülerhaft šolarski.
 schülerin *f.* učenka, šolarica.
 schulfach *n.* šolstvo.
 schulferien *pl.* šolske počitnice.
 schulfonds *m.* šolski zaklád.
 schulfreund *m.* šolski prijátelj; (Mit-)schüler
 součénéc.
 schulfuchs *m.* pedántske šólnik.
 schulgebäude *n.* šolsko poslópje, učišče.
 schulgefährte *m.* součénéc. [*lišče.*]
 schulgehilfe *m.* šolski pomočnik.
 schulgeld *n.* šólnina, učnina.
 schulgerecht po šolskih pravílih, pravílen. [*zákon.*]
 schulgeste *n.* šolska postáva, šolski
 schulhaus *n.* šolsko poslópje, šola.
 schulinspector *m.* šolski nadzornik.
 schuljahr *n.* šolsko leto.
 schuljugend *f.* šolska mládež (-i), — mladina.
 schullehrer *m.* učeník, učitelj; šólnik; =amt
n. učiteljstvo, učiteljska služba; =in *f.* učiteljica.
 schulleiter *m.* šolski vodja.

Schulmann *m.* šolsnik.
 Schulmeister *m.* š. Schullehrer; = *in f.*
 učiteljica; učiteljeva žena.
 Schulmeistern ravnáti s kom po učiteljsko.
 Schulordnung *f.* šolski red.
 Schulprüfung *f.* šolska izkušnja, šolski izpit.
 Schurath *m. coll.* šolski svèt; (Person) šolski svètnik, — svetovávèc.
 Schullehre *f.* šolski govor.
 Schullehrer *f.* šolsko vodilo, — vodilo.
 Schulfache *f.* šolska reč (-i), — stvar (-i).
 Schulfraub *m.* šolski prah.
 Schulstrafe *f.* šolska kazn (-i).
 Schulstunde *f.* šolska ura.
 Schulter *f.* pleče (*pl.* pleča), rama, ráme (-ena); Schulter- plečni.
 Schulterblatt *n.* lopática.
 Schulterblech *n.* narámek.
 Schulterbucht *f.* medplèčje.
 Schultergegend *f.* oplèčje.
 Schultergräte *f.* lopátični grebén.
 Schulterhöhe *f.* lopátična kolčica.
 Schultern na ramo dejáti, — deti (denem), *impf.* — dévati; schultert das Gewehr! puško na ramo!
 Schulterstück *n.* pleče (-éta).
 Schultertuch *n.* oglávnica.
 Schultleisch *m.* župán.
 Schulübung *f.* šolska vaja.
 Schulfung *f.* učénje, úrjenje, šólanje; izúrjenost, izšólanost.
 Schulunterricht *m.* šolski pouk.
 Schulverfassung *f.* šolska urédba.
 Schulwesen *n.* šolstvo.
 Schulwissenschaft *f.* šolsko znanstvo.
 Schullehrer *m.* župán.
 Schullehrer *f.* šolski —, učni čas.
 Schulzeugnis *n.* šolsko izpričeválo.
 Schulzín *f.* župánja.
 Schulzucht *f.* šolska strogorédnost, šolsko strahovánje.
 Schummeln vihráti, mahedráti.
 Schummer *m.* sómrak.
 Schummern, es schummert mračí se; š. schattieren.
 Schund *m.* odítèk; izvřžki; = *ware f.* izvřženo blagó, slabo blagó.
 Schupf *m.* súnljaj, porinèk, potisk.
 Schupfen súniti, poríniti, potísnniti. *impf.* súvati (sujem), porívati, potískati.

Schuppe *f.* luska, luskína; (Kopf—n) prhljáji, témenice, prhút, prhúta.
 Schuppe *f.* lopáta.
 Schuppen *m.* š. Schoppen.
 Schuppen lusk otrébiti; sich — lúščiti se; olúščiti se; gešchuppt luskav, luskínast; š. a. schupfen.
 Schuppenblatt *n.* luskasti list.
 Schuppenfloher *m.* luskoplúta.
 Schuppenförmig luskínast, luskast.
 Schuppenlos brez lusk.
 Schuppenpanzer *m.* luskínasti oklèp.
 Schuppenreich lusknat, luskovit.
 Schuppenreuptile *f.* luskavi plazívèc.
 Schuppenthier *n.* luskavèc.
 Schuppenwurz *f.* lušè, lusnèc.
 Schuppig luskav, lusknat.
 Schuppigkeit *f.* luskavost.
 Schur *f.* striža, strižba.
 Schürfen *n.* š. Schürhaken.
 Schüren razgrébati, podgrébati, bezáti, rášiti, néttiti; raz-, podgréniti (-nem), podrásiti, podnéttiti; *fig.* néttiti, podpihovati.
 Schürer *m.* netívèc, podpihovávèc.
 Schurf *m.* rudoslédna jama; rudoslédba.
 Schürfen práskati; oprásnniti; ískati (íščem) rude, sledíti rudo.
 Schürfer *m.* rudoslédnèc.
 Schürfgeld *n.* rudoslednína.
 Schürfung *f.* rudoslédba.
 Schürhaken *m.* grebáča, kopáč, kopáča, podgrebálo, popèčèk, žežèlj.
 Schurigeln nadlegovati koga, nagájati komu.
 Schurke *m.* nièvrédnež, lopov.
 Schurkenreich *m.*, Schurkerei *f.* lopovščína, lopovstvo.
 Schurkisch nièvrédèn, lopovski.
 Schürloch *n.* žvokno, žekno.
 Schurre *f.* dréča.
 Schurren (v. d. Raße) presti (predem), gosti (godem).
 Schürstod *m.* podgrebálo, bezálo.
 Schurwolle *f.* strižna volna.
 Schurz *m.* okrílnik, opásnik.
 Schürze *f.* predpásnik.
 Schürzen podvézati (-véžem), podpásati (-pášem), izpodbrècati, izpodrècati; einen Knoten — zavožláti, vozèl naredíti.

Schurzfell *n.* usnjati okrilnik, — opás-
Schurgürtel *m.* okrilni pas. [nik.
Schürzung *f.* (des Knotens) zavozláj;
zavozlávánje; (im Drama) zapléték.
Schuss *m.* strel; blinder — prazén
strel; einen — ihun ustrelíti; einen
— bekommen ostreljén biti; (Sabung)
nabój; (des Wassers) hitri tók (tek);
(Auf) dir, brzi lét; (Schößling) odr-
rásték, mladika; *fig.* einen — haben
prismójen —, prismúknen —, zalétel
biti (sem); Schuss- strelni.
Schussbartel *m.* zalétel, prismóda.
Schüsself. skleda; (flache) látvica, plit-
vica; hölzerner — torilo; eine — um-
lehren povézniiti skledo; *dem.* sklédica,
sklédíčica.
Schüsselfbrett, Schüsselfgestell *n.* sklédnik.
Schüsselflechte *f.* sklédíčar.
Schüsselfschrank *m.* skledna omára.
Schüsselfwage *f.* téhcnica s torili.
Schussfertig gotöv —, pripravljén za
strel.
Schussfest neranljív s strelom.
Schussfrei varén —, zavarován pred
strelí.
Schussgeld *n.* strélščina, strelnina.
Schussgerecht ugóden za strel.
Schusslinie *f.* strelna črta.
Schussweite *f.* streljáj.
Schusswunde *f.* strelna rana, strelína.
Schuster *m.* črevljár; Schuster- črevljár-
Schusterahle *f.* šilo. [ski.
Schusterborste *f.* napérék.
Schusterdraht *m.* dreta, drn.
Schustergarn *n.* preja za dreto.
Schustergeselle *m.* črevljárski pomagáč.
Schusterhandwerk *n.* črevljárstvo; daš
— betreiben črevljáriti; daš — lernen
črevljárstva —, črevljárskega se učiti.
Schusterin *f.* črevljárica.
Schusterjunge *m.* črevljárski učéneč.
Schusterknief *m.* krivéc.
Schusterleisen *m.* kopító.
Schustern črevljáriti.
Schusterpech *n.* črevljárska smola.
Schusterwerkstätte *f.* črevljárnica.
Schusterwerkzeug *n.* črevljársko oródje.
Schutt *m.* sip, sipína; (Trümmer) raz-
súlo, podrtíne *pl.*
Schuttboden *m.* žitnica, kašča.
Schüttdamm *m.* nasíp.

Schütte *f.* groblja, gromáča; (Stroh)
otép.
Schüttelfrost *m.* stresajóči mráz.
Schüttelkopf *m.* tresoglávéc.
Schütteln tresti (tresem), mektáti;
strésti, potrésti, zmektáti; (stark) zmi-
kástiti; den Kopf — májati z glavo;
zmájati —; (den Staub von d. Füßen)
otrésati; otrésti; sich — otrésati se.
Schüttelvorrichtung *f.* stresálo.
Schütten sipati (sipljem), suti (spém,
sujem); usúti; *impf.* usipati; (Flüssi-
ge) liti (lijem); ulíti, izlíti; in etwas
— vsuti —, vlíti v kaj; *impf.* vsipati
—, vlívati v kaj; daš Getreide schüttet
gut, schlecht zito dobro, slabo plenja;
es schüttet lije.
schütter redék; — e Stelle rédcína;
— machen izrédcíti.
schütterbärtig redkobrád.
Schutterbe *f.* sipáča.
schütterhaarig redkolás.
Schütterheit *f.* rédkost, rédcína.
schüttern strésti (stresem); *impf.* stré-
sati, potrésáti.
Schüttgabel *f.* vile *pl.*
Schutthalde *f.* gríža, peščéni plaz.
Schutthausen *m.* gróblja, gromáča;
podrtína.
Schüttkasten *m.* žitna skrinja.
Schüttlawine *f.* sipki —, grízasti plaz.
Schüttplatz *m.* nasipalíšče.
Schüttung *f.* sipanje; zajéz.
Schuß *m.* varstvo, obrámba, zaščíta,
zaslómba, zavétje; (Deckung) zaklón;
(im Wasserbau) zatvórnica, zapórnica.
Schußbau *m.* várstvena zgradba.
Schußbesohlene *m.* várovanéc; *f.* vá-
rovanka.
Schußblattern *pl.* cépljene osépnice
pl., vímenice *pl.*
Schußbreit *n.* zapórnica, zatvórnica.
Schußbrief *m.* zaščitno pismo.
Schuß- und Truchbündnis *n.* zveza za
bój in odbój, zveza bojna in odbójna.
Schußze *m.* streléc; (des Webers) čol-
nič, suválnica; (Sternbild) streléc;
Schützen- strelsíki.
Schützen várovati, čúvati (vor etwas,
jmdm. česa, koga); ščititi, brániti, za-
slánjati; okovářjati; zavárovati, za-
ščítiti, zaslóniti; okovářiti.

Schützenbruderschaft *f.* strelska družba.
 Schützcylinder *m.* valjasti zapór.
 Schützensengel *m.* angel varih.
 Schützenschiff *f.* strelska družba.
 Schützenschiff *m.* strelski jarék.
 Schützenhaus *n.* strelšice.
 Schützenwesen *n.* strelstvo.
 Schützer *m.* varih, čuvár; zavétnik, zaščitnik.
 Schützegeist *m.* duh zaščitnik, — varih.
 Schützgeld *n.* zaščitnina.
 Schützgeleite *n.* varni izprevód.
 Schützgenosse *m.* sovárovanéc.
 Schützgott *m.* bog varih, — zaščitnik.
 Schützgöttin *f.* boginja várihinja.
 Schützheilige *m.* svetník varih, — zaščitnik, patrón; *f.* svetnica várihinja, — zaščitnica, patróna.
 Schützherr *m.* pokrovitelj, zaščitnik; =schaft *f.* pokroviteljstvo, zaščitništvo.
 Schützing *m.* várovanéc.
 Schützenschiff *n.* pokrovitelj, zaščitén.
 Schützenschiff *f.* brezzavétnost.
 Schützmänn *m.* čuvár, stražnik.
 Schützmärkte *f.* varoválna znamka.
 Schützmäurer *f.* branilni zid; *fig.* zaščitá, obrámbo.
 Schützmittel *n.* branilo.
 Schützort *m.* zaklonišče, pribežališče; (ein windsicherer —) zavétye, zatíšje.
 Schützposten *pl.* *š.* Schutzblattern.
 Schützpostenimpfung *f.* cépljenje —, stávljenje osépníc.
 Schützrede *f.* zagóvor.
 Schützredner *m.* zagóvorník.
 Schützschiff *f.* izprevódna straža.
 Schützschiff *f.* branilno oróžje.
 Schützwehr *f.* obrána, zaslómbo, zaklon.
 Schützroll *m.* zaščitna carina.
 Schützrollsystem *n.* zaščitno carinstvo.
 Schutzbelt (Schuttpelz) drgetáti (-ám, -écem); plájhati.
 Schwabe *f.* (m.) ščurék, zohar.
 schwach slab, nemóčen, malovéčen, nevéčen; (v. Licht) brléč, medel; — er Wein lahko vino; — er Farbe medla barva; (dünn) tenék, šibék; — werden slabéti; oslabéti; — brennen brléti; — sprechen tiho govoriti.
 Schwäche *f.* slabost, slabóta, nemóč(-i), malovéčnost, nevéčnost, oslabélost.

schwächen slabíti; oslabíti; medlíti.
 schwachgläubig slabovéčen, malovéčen.
 Schwachheit *f.* slabost, slabóta.
 schwachherzig slabosřčen.
 Schwachherzigkeit *f.* slabosřčnost.
 Schwachkopf *m.* topoglávéc, bebéc.
 schwachköpfig topogláv, bebast.
 Schwachköpfigkeit *f.* topoglávost, bebstvo.
 schwachlich slabótén; (frank) boléhén, boléhav. [nost.
 schwachlichkeit *f.* slabóténost; boléh-
 schwachling *m.* slabíč, slabéc, slabótnež.
 schwachlich schwachvidén, brljáv.
 schwachlichige *m.* slabovidéc, brljávéc.
 schwachsin *m.* slabóúmnost.
 schwachsinig *m.* slabóúmnéc.
 schwachsinige *m.* slabóúmník; *f.* slabóúmnica.
 Schwächung *f.* oslabljanje; oslába.
 Schwaden *m.* (Dunst) sopár, puh, čad; (Reihe beim Mähen) red (-i), redica, redovnica, plast (-i); *coll.* redóvje.
 Schwadengröße *f.* jagličí *pl.*
 Schwadron *f.* *š.* Escadron.
 Schwadronieren báhati se, širokoustiti (se); bletétáti (-ám, -écem).
 Schwager *m.* svak (Mann d. Schwester); auch dever (Bruder des Mannes); šurják (Bruder der Frau).
 Schwägerin *f.* svákinja, svast (-i); auch zélva, zalva, zalvična (Schwester des Mannes); jétrva (Frau des Bruders).
 schwägerlich svaški.
 Schwägern *š.* verschwägern.
 Schwägererschaft *f.* sváštvo, sváščina, prirod.
 Schwäher *m.* *š.* Schwiegervater.
 Schwabe *f.* lástovica, lástovka.
 Schwaben- lástovičji; =koth *m.* lástovičjak, lástovčnjak; =schwanz *m.* (Schmetterling) lástovičar. [šviga.
 Schwalm *m.* žekno; (b. Stöckenguß)
 Schwall *m.* (Wasser-) navál, slapóvje; (v. Wenschen) navál, rój, gneča; (von Worten) pusto mnogobesédje.
 Schwamm *m.* goba, gliva; *dem.* góbica, glívica.
 schwammartig gobast, glivast.
 Schwämmchen *n.* *pl.* (Mundkrankheit) góbice *pl.*

šchwammicht gobast, glivast.
 šchwammig gobat, gobnat, gobast.
 šchwammfammer *m.* gobar.
 šchwammfspinner *m.* góbovéc.
 šchwammfuppe *f.* góbova juha.
 šchwam *m.* labód; šchwauen- labódji.
 šchwauen *f.* ahneit.
 šchwauengefang *m.* labódje petje; *fig.*
 poslédnja pesëm (-i).
 šchwauenhals *m.* labódji vrat; *fig.*
 snežnobéli vrat.
 šchwauenweiß labodjebél.
 šchwang *m.* š. Schwung; (Gebrauch)
 naváda.

šchwanger noséča, nosna, v drugem
 stanu, samodrúga; (in d. Chemie) na-
 pólnjen, navzét, napojèn; (v. d. Luft)
 sopárèn, težek; — werden zanóstiti,
 spočéti (-čnëm); — gehen noséča biti
 (sem), nósiti; *fig.* namérjati, nakánjati.
 šchwängern noséčo storíti; spečáti se
 s ...; (gem.) nabrénkati; wer hat sie
 gešchwängert? od koga ima otróka?
fig. napólniti, napojíti; *impf.* napol-
 njevati, napájati.

šchwangerschaft *f.* noséčnost. [nica.
 šchwank *m.* burka, šala, gluma; sméš-
 šchwank omahljiv, majáv; šibék.
 šchwanken májati se, gúgati se, ko-
 lébati, zíbati (zibljem) se, végati (se),
 omahovati; (v. Wie) šibíti se; (unent-
 schlossen sein) ohotávljati se, omahovati;
 — machen zazíbati, zamájati, zagú-
 gati.

šchwankend omahljiv, zibljiv, majáv,
 gugav, kolébay; (unentschlossen) omah-
 ljiv; (ungewiss) negotòv, dvomën.
 šchwankmacher *m.* šaljívéc, glumáč,
 burkéž.

šchwankung *f.* u. — en *pl.* omahovánje,
 kolébanje, izpreminjávanje.

šchwanz *m.* rep; *dem.* repič, repék;
 mit — verjehen repát.

schwanzeln z repom mígati, z repič-
 em máhati, vrtorépiti; *fig.* prilizováti
 se, dobrikati se.

schwänzen *intr.* z repom mígati, —
 máhati; (müßig gehen) postópiti; die
 Schwüle — šolo zamudíti, iz šole izostáti
 (-stánem); *tr.* orépiti; (daß Pferd) pod-
 répiti, rep podvézati (-véžem).

schwanzfeder *f.* repno peró (-ésa).

šchwanzflosse *f.* repna plavúta.
 šchwanzlos brezrëp.
 šchwanzlurdje *pl.* repáti krkóni *pl.*
 šchwanzmeiß *f.* mlinarčëk, dolgorëpka.
 šchwanzriemen *m.* podrëpni jermen,
 podrëpica.

šchwanzstern *m.* repatica.
 šchwanzstück *n.* repina.
 schwapp! *interj.* èd! plèsk! plòsk!
 schwappeln, schwappen š. schwabbeln.
 schwär, schwären *m.*, schwäre *f.* tvor,
 uljé (-ésa), gnojni mehúr.
 schwären gnojíti se; ognojíti se,
 razgnojíti se.

schwarz *m.* ròj; (Schar) tropa, tròp,
 trúma, vršëlo, krđëlo.

schwärmen rojiti; (Herum—) klátiti
 se, kolovrátiti, blódití; (mit Geräusch)
 rojiti, hrupéti, vršéti; (bei Nacht) po-
 nočevati, vasovati; (von Gedanken)
 uhájati; (v. gehobenem Gefühl) sanjá-
 riti; navduševati se za kaj (koga).

schwärmer *m.* klatež; rojivéc; pono-
 čévávéc; sanjáč, sanjávéc; prenapétnež,
 zanesénéc; (im Feuerwerk) švigávéc.

schwärmerei *f.* kláteštvo; ponočnjáš-
 tvo; sanjárstvo; prenapéta navduše-
 nost, zanesénost.

schwärmerisch sanjav, sanjárski; pre-
 napéto navdušen.

schwärmezeit *f.* čas rojenja.

schwärmspore *f.* blodlica.

schwärmstelle *f.* rojišče.

schwärmweise rójema.

schwarte *f.* debéla koža.

schwartenbrett *n.* krájevéc, krájník,
 krájnica, skrajník, skrajnjáča.

schwarz èrn; (v. Pferd) vran; — èš
 Pferd vranéc; — è stuh mavra, čada,
 èrnka; — machen èrniti; počrniti; —
 werden èrnéti; počrnéti; — er Sonn-
 tag tiha nedélja; (— vom Stuh) sajast;
 (— v. Stuch) okajèn, zakajèn; (— von
 der Sonne) zagórel; — Gedanken èrne
 —, grozne misli.

schwarzäugig èrnòdk.

schwarzbari *m.* èrnobrãdëc.

schwarzbärtig èrnobrãd.

schwarzbeere *f.* borovnica.

schwarzbeergesträuch *n.* borovničevje.

schwarzblau èrnómòdër.

schwarzbleierz *n.* èrni svinčénëc.

šwarzbraun črnorjav.
 šwarzbrót *n.* črni kruh.
 šwarzborn *m.* trnóljica.
 šwarzdroffel *f.* kos.
 šwarzje *m.* črnjuh; (Teufel) vrag, hudíc; (Peger) zamórec, črnčó.
 šwarzje *n.* črno, črnina.
 šwarzje *f.* črnóta, črnóba; (als Rörper) črn (-i); (Stoff) črnílo.
 šwarzjen črniti; počrniti, začrniti; *fig.* črniti; očrniti; š. šchwuggeln.
 šwarzjer *m.* črnivéc; (Schwuggler) tihotápéc.
 šwarzjerle *f.* črna jelša.
 šwarzjürber *m.* barvar na črno.
 šwarzjügelig črnokril.
 šwarzjüngler *m.* črnokriléc.
 šwarzjüßig črnondg.
 šwarzjgelb črnorumèn, črnóžólt.
 šwarzjgestreift črnoprógast.
 šwarzjgrau črnosiv.
 šwarzjhaarig črnólas.
 šwarzjholz *n.* š. Nadelholz.
 šwarzjhäuser *m.* črnjuh.
 šwarzjkopf *m.* črnoglavéc.
 šwarzjköpfli črnoglav. [črníka.
 šwarzjkümmel *m.* zamórska kúmina,
 šwarzjkümmel *m.* š. Zauberer.
 šwarzjlich črnkast, črníkast, začrnél; (v. Gesicht) zagórel, zagorélkast; — werden začrnéti. [čék.
 šwarzjplättchen *n.* črnoglavka, ková-
 šwarzjprotz *m.* črna suknja; (Person) črnosúknjež.
 šwarzjroth črnordčé.
 šwarzjschedig črnomarógast.
 šwarzjschnabelig črnokljün.
 šwarzjschwänzig črnorèp.
 šwarzjscheher *m.* črnovidéc.
 šwarzjsecht *f.* črni žolna.
 šwarzjsucht *f.* črnica.
 šwarzswald *m.* črni gòzd.
 šwarzswild *n.* črna divjáčina. [(i).
 šwarzswur *f.* črni korén, kozja smrt
 šwarzjählig črnózdó.
 šwarzten, schwätzen kramljáti, govó-
 riti; blebetáti (-ám, -éčém), govóričiti,
 gobezdáti, žlabudráti, brbráti, klepetáti
 (-ám, -éčém), kvásiti.
 šwarzher *m.* blebetáč, brbra, žla-
 budra, žlabudrálo, klepetálo, kvasáč;
 =ti *f.* blebetánje, brbránje, žlabudrá-

nje, klepetánje; =in *f.* blebetávka, kle-
 petálja, žlabudrávka, govórajčka.
 šwarzshafft blebetáv, klepetáv, žla-
 budráv, brbráv.
 šwarzshafftigkeit, šwarzjsucht *f.* blebe-
 távost, klepetávost, žlabudrávost.
 šwabe *f.* visénje; in der — sein
 viséti, biti na prevésici; es ist noch in
 der — še ni dognáno.
 šwabebaum *m.* gred (-i).
 šwabebehag *m.* prevísna vesa (*turn.*).
 šwaben plávati, nósiti se; unbe-
 weglich — viséti; (zwischen Furcht und
 Hoffnung) omahovati (med strahom
 in upom); in Gefahr — v nevárnosti
 biti (sem); es schwebt mir vor den Augen
 práv pred očmi mi je; — de Verhand-
 lung še nedognána razpráva; — de
 Staatsschuld nezaložéni držávni dolg;
 (*mont.*) schwebend viséč.
 šwabebliege *f.* trepetávka.
 šwabeblum *m.* žveplo; šwabeblum *n.* žvepléni.
 schwebelartig žveplast. [pína.
 schwebelauslösung *f.* žvepléna razto-
 schwebelbad *n.* žvepléna kopel (-éli),
 žvepléna toplíce *pl.*
 schwebelbande *f.* zlogláсна družba.
 schwebelblume *f.* žvepléni cvet.
 schwebeldiorid *n.* žveplov dvokis.
 schwebelerg *n.* žvepléna ruda.
 schwebelgelb žveplenorumèn.
 schwebelgeruch *m.* žvepléni duh, duh
 po žveplu.
 schwebelgrube *f.* žvepléna jama, žvep-
 leník; —u (*pl.*) žveplíce *pl.*
 schwefelhaltig, schwefelig žveplén; —e
 Säure žvepléna sokislína.
 schwefelshölzchen *n.* žveplénka.
 schwefelkies *m.* želézni kršéc.
 schwefelkohlenstoff *m.* ogljikov sulfid.
 schwefelleber *f.* žvepléna jetra.
 schwefelmetall *n.* žvepléna kovina.
 schwefelreich žveplovit.
 schwefelsalz *n.* žvepléna sol (-i).
 schwefelsauer žveplenokisél.
 schwefelsäure *f.* žvepléna kislína.
 schwefelwasser *n.* žvepléna voda; =stoff
m. vodikov sulfid; =stoffgas *n.* žvepléni
 vodik.
 schweif *m.* rep; *dem.* repèk, repič,
 repičèk; (am Kleid) š. Schleppe; (des
 Stometen) ròp, metla.

šchweifen *intr.* klátiti se, motáti se, króžiti, pohájati, vláčiti se; *tr.* (im Wasser) izplakovati, plákati; oplákniti, izplákniti (o-, izpláhniti); izkróžiti, zakróžiti; *impf.* iz-, zakróževati; die Kette — snutek napénjati.

šchweifhaspel *m.* snováč.

šchweifrahmen *m.* napenžálo.

šchweiffáge *f.* (Zaga) izkroževálnica, izrezovávká. [tica.

šchweiffstern *m.* repáta zvezda, repa-

šchweiffstúck *n.* repína.

šchweigen molčati (-čím); (berstmen) umólkniti, obmólkniti, utíhniti; (auf kurze Zeit) pomólčati; šchweig! molči! tiho! jezik za zobe!

šchweigen *n.* molčanje, molk; zum — bringen sápo zapréti komu, jezik zavézati (-véžem).

šchweigend *adi.* molčéž; *adv.* molčé.

šchweigsam molčeljiv, molčéčén, molčáv.

šchweigsamkeit *f.* molčeljivost, molčéčnost, molčávost.

šchwein *n.* svinja, prasica; (männl.) prašič, praséc; prasé (-ta) (bes. junges —; *pl.* prasci); (fledé) svinja; šchwein-, šchweine-, šchweins- svinjski.

šchweinhár *m.* merjáséc, neréséc.

šchweinebraten *m.* svinjská pečénka, prašičeva pečénka, pečéna svinjína.

šchweinehund *m.* svinjárski pès; (Schimpfwort) svinja.

šchweinemağd *f.* svinjarica.

šchweinen svinjski.

šchweineri *f.* svinjarstvo, svinjarija.

šchweinesneider *m.* rezár, svinjeré-

šchweinezucht *f.* svinjeréja. [žéc.

šchweinezüchter *m.* svinjeréjéc.

šchweinfett *n.* svinjská mast (-f).

šchweinfleisch *n.* svinjsko mesó, svinjína, prašičevína.

šchweinhändler *m.* trgóvéc s svinjiami, — s prašiči, svinjski trgóvéc.

šchweinhaut *f.* svinjská koža.

šchweinhirt *m.* svinjár, svinjski pastír.

šchweinigel *m.* (Schimpfwort) svinjár, svinja.

šchweinisç svinjski, svinjárski.

šchweinkobén *m.* š. šchweinstall.

šchweinkoth *m.* svinjščák, svinjak.

šchweinmutter *f.* prasica.

šchweinsborste *f.* ščetina.

šchweinsbrot *n.* š. Erbscheibe.

šchweinscarré *n.* svinjsko zarébrje.

šchweinskopf *m.* svinjská gláva.

šchweinstall *m.* svinjak, svinjščák, svinjski hlev; kotéč.

šchweinstrog *m.* korito.

šchweiß *m.* pot, znoj; im — e sein

potiti se; in — kommen spotiti se; im — e seines Angesichtes s potnim obrazom; in — bringen spotiti, uznóžiti; šchweiß- potni, znojni. [(-éli).

šchweißbad *n.* potilna —, znojna kopel

šchweißbar zvárén, zvarék.

šchweißdicht neprepótén.

šchweißdrüse *f.* znojnica.

šchweizen *tr.* (Eisen) variti; zvariti; *intr.* (weidm.) krvavéti.

šchweizer *m.* varivéc.

šchweißig potén, znojén. [ca.

šchweißloch *n.* potníca, potna lúknji-

šchweißmittel *n.* potilo.

šchweißsand *m.* var, varéž, varilnik.

šchweißtreibend potilén.

šchweißstriefend ves potén.

šchweißtrapsen *m.* potna sraga, potna kaplja.

šchweißtuch *n.* potni robéc.

šchweißung *f.* varjenje, zvar.

šchweizeri *f.* š. Meiereri.

šchweizerkäse *m.* švicarski sir.

šchwelen *intr.* tleti; *tr.* žgati (žgém).

šchwelgen (schlemmen) požreševati; čezmérno si streči (strežem), — si goditi, naslájati se; razkóšno živéti.

šchwelger *m.* požrešnik; razkóšnik, nasládnik; =ei *f.* požreševanje; razkóšje, nasládnó življenje; =in *f.* požrešnica; razkóšnica, nasládnica.

šchwelgerisch požrešen; razkóšén, nasládn.

šchwelle *f.* prag; (Bahn—) blázina.

šchwellen *intr.* (v. Leib) otéči (-čém); *impf.* otékati; nabrékniti, nabúhniti

(se), napéti se; *impf.* nabuhovati se, napénjati se; geschwollen otékél; zabraékél; (vom Wasser) rasti, naráčkati; kipéti, napénjati se; (von Früchten) debelíti se; *fig.* (das Herz, die Brust) šchwillt) širiti se; *tr.* napéti (-pném); *impf.* napénjati; (das Wasser —) vodo zajéziti, — zagraditi; (im Wasser —)

razmóčiti, *impf.* razmákati; der Muth schnell die Brust srénost širi prsi.

Schweller *m.* blazina, prág.

Schwemm- plavni.

Schwemme *f.* kópanje; kopalšče (za živáli).

Schwemmen (Pferde) kópati (-pam, -pljem); (Holz) plavíti; priplavíti, naplavíti; (b. Wasser) nesti, nósiti; zanésti, nanésti, naplavíti; (ab—) o-, izplákniti; *impf.* o-, izplakovati.

Schwemmerde *f.* naplavina, nandš.

Schwemmort *m.* kopalšče (za živáli).

Schwemmwasser *n.* popláka, oplákavnica.

Schwenden (einen Wald) trébiti, krčíti; (Bäume) lupíti.

Schwengel *m.* (einer Glocke) kembelj, betica, klepčec, camelj; (beim Brunnen) ročnik; vójnica; (b. d. Cisterne) vaga.

Schwanken vihtéti —, súkati (súčem) kaj, máhati —, kriliti s čim; zasúkati, kréniti, obrniti; (Gläser) oplakovati; oplákniti; *intr.* zasúkati se, obrniti se, kréniti; *impf.* obrácati se, krétati se (auch: sich —).

Schwankung *f.* vihténje, máhanje; obrát, okrét.

Schwer (*phys.*) težek, težák; težén; (gewichtig) tehtén; eine — e Menge silno velíko, silna množina; (beschwerlich) težáven; (lästig) težák, nadležén; — e Zeiten hudi časi; — e Noth huda sila; — e Krankheit huda bolézén (-i); — er Schlaf trdo spanje; — e Strafe ostra —, huda kazén (-i); — e Zunge okórén jezik; — e Sünde vélik greh; — es Geld lep denár; — hören nágluh biti (sem); *adv.* težkó; es kommt mir — an težkó mi je, — mi dé; — schädigen hudo oškódovati; sich — verjündigen hudó se pregrešíti.

Schwerathmig nadúšljiv, sipljiv.

Schwerathmigkeit *f.* nadúšljivost, sipljivost.

Schwerblütig težkokrvén.

Schwere *f.* teža; težkóst; (*phys.*) težnost; (eines Amtes) težávnost; (einer Sünde) velíkóst; (der Strafe) ostróšt; (b. Reiten) sila; (der Zweifel, b. Gründe) tehtnost.

Schwerenöthiger *m.* navihani nagajívéc.

Schwerfällig neokrétén, nesprétén, okórén.

Schwerfälligkeit *f.* neokrétnost, nesprétnost, okórnost.

Schwerfüßig okórnih nog, težkonóg.

Schwerhörig nágluh.

Schwerkraft *f.* težnost.

Schwerlich *adv.* težkó, težkó da.

Schwerlos breztežén.

Schweremuth *f.* otóžnost, težkomiselnost, klávrnost.

Schwermüthig otóžén, težkomiseln, klávrn.

Schwerpunkt *m.* težišče.

Schwerspat *m.* težčec.

Schwert *n.* meč.

Schwertel *m.* devéta srájčica, meček; — *n pl.* sabljanice.

Schwertertanz *m.* ples z meči.

Schwertfeger *m.* mečár, sabljár.

Schwertförmig mečast. [nica.

Schwertfortsch *m.* (des Brustbeines) ko-

Schwerthieb *m.* udáréc z mečem.

Schwertlilie *f.* perunika, plutnik.

Schwertseide *f.* méčeva nóžnica, mečnica.

Schwertschlag *m.* udár z mečem; ožue — ne potegnívši meča, brez boja.

Schwertreich *m.* udáréc z mečem.

Schwertträger *m.* mečenósčec.

Schwester *f.* sestra; *dem.* séstrica; barmherzige — usmiljena sestra, usmiljena, milosrdnica; (Bundes—) poséstrima; Schwester- séstrski.

Schwesterbund *m.* poséstrimstvo.

Schwesterlich séstrski, sestriński.

Schwesterliebe *f.* séstrska ljubézén (-i).

Schwesterschaft *f.* séstrstvo, poséstrimstvo. [strán.

Schwestersohn *m.* sestrič, sestriček, se-

Schwestertochter *f.* sestrična, séstrnica, sestrána.

Schwibbogen *m.* oblók, svód.

Schwiegereltern *pl.* móževi —, ženini starši *pl.*

Schwiegermutter *f.* tašča; (Mutter des Mannes) svékrva.

Schwiegersohn *m.* zèt.

Schwiegertochter *f.* sneha, snaha, sinóvlja (žena).

Schwiegervater *m.* tast; (Vater des Mannes) svékér.

Schwiele *f.* žulj, ožuljek; — *n* befom=men ožuliti se; — *n* verursachen ožuliti (koga).

Schwielig žuljav, žulnat, ožuljen.

Schwierig težaven, težkôten, težek.

Schwierigkeit *f.* težavnost; težava;

(Hindernis) ovira, zapreka, napôta.

Schwimmansflut *f.* plavališče.

Schwimmmeister *m.* plavarski mojster.

Schwimmen plávati; splávati, priplávati;

geschwommen kommen priplávati.

Schwimmer *m.* plavar, plavác; ein

guter — sein dobro znati plávati; =in

f. plavačica, plavarica.

Schwimmfeder *f.* š. Flöſſe.

Schwimmfuß *m.* plavna noga.

Schwimmfüßler *m.* plavnonôžec.

Schwimmgürtel *m.* plavno opasílo.

Schwimmhaut *f.* plavna koža, — kôžica.

Schwimmhosen *pl.* plavne hláčice *pl.*

Schwimmkäfer *m.* kozák.

Schwimmplatz *m.* plavališče.

Schwimmſchule *f.* plavárnica.

Schwimmvogel *m.* plovéc.

Schwindel *m.* omótica, omôd, omótič=

nost, vrtoglávica; er besan den —

zvrтело se mu je v glavi; dem — un=

terworfen omótičav; *fig.* slepárstvo.

Schwindelei *f.* vrtoglávo počétje; slepárstvo.

Schwindelfrei ne omótičav. [*stvo.*

Schwindelgeist *m.* vrtoglávost; slepár=

Schwindelhafer *m.* š. Lohſh.

Schwindelhaft š. **Schwindlerisch**. [*glav.*

Schwindelig omótičen, omóten, vrtó=

Schwindelkopf *m.* š. **Schwindler**.

Schwindeln *intr.* (betrügen) slepáríti;

eš **Schwindelst** mir v glavi se mi vrtí,

omótica se me prijéma, — se mi dela;

— *b* omótičen, vrtogláv.

Schwindelſüchtig omótičav.

Schwinden gíniti, gubíti se, pojémati,

potékati; izgíniti, míniti, preſti (-idem),

pretéči (-téčem), potéči; (ſchrumpfen)

sušíti se, krčíti se; (v. Leib) hújšati,

slabéti.

Schwindler *m.* vrtoglávéc, vihrávéc;

(Betrüger) slepár; =in *f.* vrtoglávka,

vihrávka; slepárka.

Schwindlerisch slepárski.

Schwindsucht *f.* sušica, jéтика.

Schwindsüchtig sušičen, jétičen.

Schwinge *f.* krilo, perót (-i), perotní=

ca; (Zutter—) plalne neêké, plálnice;

(in der Wagenleiter) polica; (Schauſel)

gugálnica; (in der Mühle) tresílnica;

(Flachſ—) treslica.

Schwingel *m.* bilnica.

Schwingen *tr.* vihtéti (vihtíti), súkati

(sučem) kaj, kolébatí, máhati s čim;

zavihtéti (zavihtíti) kaj, máhniti s čim;

(Leintücher) trépati; (Getreide) plati

(poljem); (Flachſ) trépati; otrépati,

otrésati; *intr.* (hangend —) bingati,

bingljáti; (v. Pendel) nihati (se); (v.

der Saite) trestí (tresem) se; ſich —

ſvigniti, zavihtéti (-iti) se, zagnáti se;

vzdigniti se, splávati.

Schwingfaden *m.* (Oscillaria) nihavka.

Schwingung *f.* zamáh, zamašáj; (Pen=

del—) niháj; (Ton—) tresáj; (fortſchrei=

tende —) postóпно tresenje; (ſtehende

—) stojéče tresenje.

Schwingungs=achse *f.* os (-i) nihája;

=dauer *f.* čas nihája; =hindernis *n.*

ovira nihanja; =intensität *f.* jakost ni=

hája; =punkt *m.* nihališče, tresišče;

=weite *f.* razmah.

Schwippen (nach jmdm. m. d. Peitsche)

ſvrkniti, poškniti koga.

Schwipps! *interj.* plèsk! trèsk!

Schwirren brnéti, bréncati (-ím); cvr=

čati (-ím), cvrkati; — *b* flitegen frčati

(frčim). [(-éli).

Schwitzbad *n.* potilna —, znójna kopel

Schwitzen potíti se, znojíti se; —

machen potíti; razpotíti, uznojíti.

Schwitzen *n.* znojénje, potitév.

Schwitzig potén, znojén.

Schwitzmittel *n.* potílo.

Schwören priséči (-sézem); zarotíti se,

zakléti (-kólnem) se; *impf.* priségati,

rotíti se; zaklínjati se; — lassen zap=

priséči, v priségo vzeti (vzajem);

impf. zapriségati, v priségo jemáti;

(bei der Seele) pridúšiti se, *impf.* pri=

dúšati se; ſalſch — krivo priséči.

Schwörer *m.* priségavéc, prisegáč.

Schwül sopáren, sopáričen, otóhél;

eš ist — sopárno je, sopárí.

Schwüle *f.* sopárica, otóhlica, kúha=

lica; dumpfige — zagátna sopárica.

Schwulst *f. m.* š. Geſchwulst; (Bombast)

nađútoſt, nabúhlost, napetoličenost.

ſchwulftig nabúhël; nadút, napeto-
ličen.

ſchwulftigkeit *f.* nabúhlost; nadútost,
napetoličenost.

ſchwund *m.* ginjenje; usúšek; sušica.

ſchwung *m.* máh, zamáh, zagón, zalét,
koléb; ſich einen — geben zavíhtéti
se, zagnátí (-žénem) se; *fig.* povzdíg;
polét, vzlét, zanòs; in — bringen (c.
Gloſe) zazíbatí; *fig.* (etwaš) povzdígniti;
in — kommen razvíti (-víjem) se, po-
vzdígniti se, razcvésti (-cvetèm) se;
zavládati, razšíriti se.

ſchwungbrett *n.* zagónska deska.

ſchwungfeder *f.* letálno peró (-éſa).

ſchwunghaft vzlétèn, živ, zanòsen.

ſchwungkraft *f.* zamášnost; zamášna

—, zalétna síla; *fig.* vzlétnost.

ſchwungmaſchine *f.* sredobéžni stroj,
vrtíljka.

ſchwungrad *n.* zamášno koló (-éſa),
zamašnják.

ſchwungvoll vznesèn, navdúšen.

ſchwur *m.* prišéga; cinen — thun
prišéti (-šéžem), zarótíti se, zakléti
(-kólnem) se.

ſchwurbrüdig priſegolómèn.

ſchwurgericht *n.* poróta; porótna sod-
ba; ſchwurgerichts= porótni; =hof *m.*
porótno sodíšče; =periode *f.* porótno
zasédanje.

ſcientiſch *f.* wišſenſchaftlich.

ſclave *m.* sužnj, sužnik, ròb; zum
— n machen zasúžnjiti, usúžnjiti;
ſclaven= suženjski, robski, hlápčevski.
ſclavenbienſt *m.* sužnost, hlápčev-
stvo; — verrichten sužnjevatí, robo-
vatí, hlápčevatí.

ſclavenhandel *m.* trgovína s sužnji.

ſclavenhändler *m.* trgóvec s sužnji.

ſclavenjoch *n.* jarèm sužnosti.

ſclavenmarkt *m.* suženjski trg.

ſclavenſtand *m.* suženjstvo, sužnost,
robstvo; sužnji *pl.*

ſclaverei *f.* sužnost, robstvo; in der —
leben sužnjevatí, robovatí, hlápčevatí.

ſclavin *f.* sužnica, sužnja.

ſclaviſch suženjski, hlápčevski.

ſcontrieren obračúntí; blagájnico
preglédatí, *impf.* — pregledovatí.

ſcontrierung *f.* obračún; blagájniški
preglèd.

ſcontro *m.* obračún.

ſcorbut *m.* skorbut.

ſcorpion *m.* šéipávèc, škorpijón.

ſcriben píſarítí.

ſcribler *m.* píſáč, píſún.

ſcropheln, ſcrofeln *pl.* želve *pl.*; bez-
gávke *pl.*; brámorji *pl.* [kast.

ſcrophulòs, ſrofulòs želvast, bezgáv-

ſcrupel *m.* pomíſlek, dvòm. [ſtí.

ſcrupulòs prenatánčen, pretánke ve-

ſcrupuloſität *f.* tenkovéštnost, pre-
tánka vest (-í).

ſcrutinium *n.* glasoštétje.

ſculptur *f.* ſ. Bildhauerei.

ſecante *f.* érta séčnica; preséčnica.

ſecernieren odlóčiti, oddeletí; izlóčiti;
impf. odločevatí, oddejevati; izločeva-

ſecreſ *m.* odločítèv, izločítèv. [ti

ſecreſſion *f.* izselítèv; odločítèv.

ſechs *num.* šest, šestéro; un — Ujz
ob šestih.

ſechs *f.* šestica, šestka.

ſechs= šestéro-

ſechsarmig šestoròk, šestoròk.

ſechſed *n.* šestorokótnik.

ſechſedig šestorokótn.

ſechſender *m.* šestérák, šestérnik.

ſechſer *m.* šesták, šestica.

ſechſerei *num.* šestèr.

ſechſſad, ſechſſaltig šestérèn, šestér-
nat, šestogùb.

ſechſſederig šestopérèn.

ſechſſlädig šesteroplòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

ſechſſlädig šesteroſlòsk.

Sechstel *n.* šestina, šestinka.
 Sechstens *adv.* šestič.
 Sechster *num.* šesti.
 Sechshalb polšesti.
 Sechszwanzig *num.* šestindvajset.
 Sechswochen *f. pl.* otročja póstelja, bábine *pl.*
 Sechswöchnerin *f.* poródnica, otročni-
 sechszähig *sesterozdb.*
 Sechszöllig *sest* palcev dolg (širok
 itd.), šestopálčén.
 Sechtelei *f.* žehta, parilo.
 Sechteln *žéhtati*, perilo páriti.
 Sechtelzuber *m.* žehtnjak, žehtnik,
 párnica, parilnica.
 Sechzehn *num.* šestnajst.
 Sechzehn *f.* šestnajstka, šestnajstica.
 Sechzehrender *m.* šestnajsterák.
 Sechzehnerlei šestnajstér.
 Sechzehnfach, sechzehnfüllig šestnajsté-
 rón, šestnajstérnat.
 Sechzehntel *n.* šestnajstina, šestnaj-
 stinka; =format *n.* šestnajstérka.
 Sechzigtens *adv.* šestnajstič.
 Sechzig *num.* šestdeset.
 Sechziger *m.* šestdesetáca, šestdesétka;
 (Person) šestdeseták, šestdesetlétén
 človek; =in *f.* šestdesetlétnica.
 Sechzigerlei *num.* šestdesetér.
 Sechzigfach, sechzigfüllig šestdesetérón,
 šestdesetérnat.
 Sechzigjährig šestdesetlétén.
 Sechzigmal *adv.* šestdesetkrat.
 Sechzigste *num.* šestdeseti. [ka.
 Sechzigstel *n.* šestdesetina, šestdesetín-
 secieren raztelésiti, razpárati, raz-
 úditi. [ca.
 Seciersaal *m.* razudoválnica, parální-
 secret *n.* izlóček; skrivni pečát; j.
 Abort.
 Secretär *m.* tajnik; písálna miza.
 Secretariat *n.* tájništvo; tájniška služ-
 secretion *f.* izločevánje. [ba.
 Sect *m.* sekt (vino).
 Secte *f.* sledba, sekta, razkólniki *pl.*
 Sectierer *m.* razkólník.
 Section *f.* odsék; oddélek.
 Sectionslinie *f.* črta odséčnica.
 Sectior *m.* krožní izsék.
 Secunda *f.* drugi razrèd.
 Secundaner *m.* drugošóléc. [dánt.
 Secundant *m.* dvobójni drug, sekun-

secundär drugótén, drugorédén.
 Secundawechsel *m.* druga menica.
 Secunde *f.* sekúnda; Secunden-
 kundni.
 Secundieren (b. Gefang) pripévati, pri-
 lágati, prikládati.
 Secundogenitur *f.* drugoródstvo.
 Secudez, =format *n.* šestnajstérka.
 Sediment *n.* usedlina, gošča.
 Sedimentärformation *f.* usedlinska —,
 skladvíta —, sedimentárna tvorba.
 Sedimentgestein *n.* usedlinsko káme-
 nje. [dno.
 Sedimentieren *usésti* (-sedem) se na
 See *m.* jézero; dem. jézerce; See-
 zerski, jézerni.
 See *f.* morje; offene — široko —,
 odprto morje; See- morskí, pomórski.
 Seeanwohner *m.* primórec; =in *f.* pri-
 mórka.
 Seeartenal *n.* pomórška oróznica.
 Seebad *m.* jézernica.
 Seebad *n.* morská kopel (-éli); morskó
 kopalíšče.
 Seebär *m.* morskí medved.
 Seebarsch *m.* luben, brancín.
 Seebecken *n.* jézerska kotlína.
 Seebehörde *f.* pomórška oblást (-i).
 Seebett *n.* jezerišče.
 Seebinse *f.* srpica, jézerska bica.
 Seeblume *f.* j. Seerose.
 Seeboden *m.* jézersko dnó.
 Seecompass *m.* kompás.
 Seediensft *m.* mornárska služba.
 Seefahrer *m.* pomórščák, mornár.
 Seefahrt *f.* pomórška voznja.
 Seefisch *m.* jézerska riba; morská riba.
 Seefracht *f.* pomórski naklád.
 Seefräulein *n.* morská déklica.
 Seeingang *m.* valovitév.
 Seegebirge *n.* morske —, podmórské
 gore *pl.*
 Seegeficht *n.* pomórška bitka.
 Seegegend *f.* morská krajína.
 Seegericht *n.* pomórsko sodíšče.
 Seegras *n.* morská trava, halóga.
 Seegrund *m.* morskó dnó.
 Seehafen *m.* pristán, pristanišče, luka.
 Seehandel *m.* pomórška trgovína.
 Seehöhe *f.* nadmórška výšina.
 Seehund *m.* tjueníj, morskí pès.
 Seeigel *m.* morskí ježek.

Seejungfrau *f.* mórška déklica.
 Seekarte *f.* morjevíd, mórška mapa.
 seekrank od mórške bolézni napáden.
 seekrankheit *f.* mórška bolézén (-i).
 Seekrieg *m.* pomórška vojska.
 Seeküſte *f.* mórsko obrézje; (Sand)
 primórje.
 Seeland *n.* primórška dežéla.
 Seeländer *m.* primórèc.
 seeländiſch primórski.
 Seele *f.* duša; *dem.* dúšica; Seelen-
 duſni, dušévni; zadúšni.
 Seelenact *m.* dušni čin.
 Seelenadel *m.* blagodúšje, dušna bla-
 góſt, — plemenitost.
 Seelenamt *n.* èrna —, zadúšna maša,
 bilje *pl.*, zadúšnica.
 Seelenangſt *f.* dušni strah, dušna
 tesnóba.
 Seelenarzt *m.* dušni zdravník.
 Seelenfriede *m.* dušni mir.
 Seelenfroh iz srca vesel.
 Seelengröße *f.* velikodúšje.
 Seelengut srèno dobër, — blag.
 Seelengüte *f.* srèna dobróta.
 Seelenhandel *m.* kupčija z ljudmi.
 Seelenheil *n.* dušno zveličanje.
 Seelenhirt *m.* dušni pastír.
 Seelenkrank na duši bolán.
 Seelenkrankheit *f.* dušna bolézén (-i).
 Seelenkummer *m.* dušna žalost, —
 bridkóſt.
 Seelenleben *n.* dušno živlénje.
 Seelenlehre *f.* nauk o duši, dušeslòvje.
 Seelenleiden *n.* dušno trplénje.
 Seelenlos brezdušén; brezúúten.
 Seelenmesse *f.* èrna —, zadúšna maša.
 Seelennahrung *f.* dušna hrana.
 Seelenpein, Seelenplage *f.* dušna muka.
 Seelenruhe *f.* dušni pokoj, — mir.
 Seelenschmerz *m.* dušna bol (-i).
 Seelenschwäche *f.* dušna slabóſt, malo-
 dúšje.
 Seelenspeise *f.* dušna hrana.
 Seelenſpiegel *m.* dušno zrcálo.
 Seelenstärke *f.* dušna krepkóſt, krep-
 kodúšnost.
 Seelenſtörung *f.* dušni narušáj.
 Seelentag *m.* Vseh vernih duš dan
 (áneva).
 Seelentrost *m.* dušna tolázba.
 Seelenvergnügt iz srca vesel.

Seelenverkäufer *m.* ljudotržèc.
 Seelenvermögen *n.* dušna moč (-i).
 Seelenvoll živoúúten.
 Seelenwanderung *f.* preſeljevánje duš.
 Seelenwohl *n.* dušna blaginja.
 Seelenzustand *m.* dušni stan.
 seellich dušén, srèén.
 Seelöwe *m.* mórski lèv. [niſtvo.
 Seelsorge *f.* dušno pastírſtvo, — skrb-
 Seelsorger *m.* dušni pastír, — skrbnik.
 Seeluft *f.* mórski zrak.
 Seemacht *f.* pomórška moč; pomór-
 sko vojſtvo; (Staat) pomórška držáva.
 Seemann *m.* pomorščák, mornár.
 Seemannſch mornárski.
 Seemannſchaft *f.* pomorščáci *pl.*, mor-
 nárji *pl.* [noſt.
 Seemannskunst *f.* mornárska umét-
 Seemeile *f.* mórška milja.
 Seeroffizier *m.* pomórski èastnik.
 Seerohr *n.* mórsko —, sv. Petra uhó.
 Seerohrchen *n.* mórski konjièek.
 Seepflanze *f.* mórška —, jézerska
 rastlina.
 Seepolyp *m.* hobótnica, osmonóžec.
 Seerabe *m.* mórski vran.
 Seeraub *m.* pomórski rop; ſ. See-
 räuberei.
 Seeräuber *m.* pomórski rópar, gusár.
 Seeräuberei *f.* pomórsko róparſtvo,
 gusárſtvo.
 Seeräuberſch pomorskoróparski, gu-
 sárski.
 Seerecht *n.* pomórsko pravo.
 Seereich jézernat.
 Seereisende *m.* pomórski popótnik.
 Seerose *f.* baréd, lokvanj, beli pljač-
 Seesalz *n.* mórška sol (-i). [nik.
 Seeschiff *n.* mórška ladja.
 Seeschiffahrt *f.* pomórsko plovſtvo.
 Seeschildkröte *f.* mórška želva.
 Seeschlacht *f.* pomórška bitka, bitka
 na morju.
 Seeschlange *f.* mórška kača.
 Seeschwalbe *f.* èigra, ribiè.
 Seesoldat *m.* pomórski vojščák, —
 voják; pomorščák.
 Seespiegel *m.* mórška gladina.
 Seespinne *f.* mórski pajèk.
 Seestaat *m.* pomórška držáva.
 Seestadt *f.* primórsko mesto.
 Seeſtern *m.* mórška zvezda.

Seestrand *m.* morsko obréžje.
 Seeftück *n.* pomórska slika.
 Seefturm *m.* morska nevíhta, morskí vihar.
 Seeftang *m.* morska halóga.
 Seeufel *m.* (Froſchſich) morska žaba.
 Seetreffen *n.* bitka na morju, pomór-
 ska bitka.
 Seeuppen *pl.* pomórsko vojaſtvo.
 Seeufer *n.* morskí breg.
 Seeunfall *m.* nesreča na morju.
 Seeungeheuer *n.* morska pošást (-i),
 morskí velikán.
 Seevolk *n.* mornárji, pomorščáki *pl.*
 Seevarte *f.* morska stráznica.
 Seewärts *adv.* proti morju, k morju.
 Seewasser *n.* jézernica.
 Seewehr *f.* pomórška bramba.
 Seewesen *n.* pomórstvo; (Marine)
 mornárstvo.
 Seewind *m.* morskí vetër, morník.
 Seejunge *f.* (Fisch) navádni jezik.
 Seege *n.* jadro; mit vollen —n z raz-
 pétimi jadri; die — streichen jadra
 spustiti; fig. vdáti se; die — einziehen
 jadra speti (spnèm); — zviti; Seege-
 jádrni.
 Seegefalter *m.* jadrávec.
 Seegefertig *gotöv* —, priprávljen od-
 jádrati.
 Seegegaru *n.* preja za jadra.
 Seegeleacher *m.* jadrár.
 Seegeeln jádrati.
 Seegeſchiff *n.* ladja jádrnica, — ja-
 drávka.
 Seegeſtange *f.* jádrna přéčnica, jádr-
 nica, rajna. [na.
 Seegeſtück *n.* platno za jadra, jádroví-
 Seegeſtwerk *n.* jadra *pl.*
 Seege *m.* blagoslöv; den — geben
 blagosloviti (koga); (Wirkung des —s)
 blagodár, obilje, sreča. [rén.
 Seegebringend blagonóšen, blagodá-
 Seegeſprechen *n.* blagoslávjanje.
 Seegeſreich blagovit, blažen.
 Seegeſpruch *m.* blagoslöv.
 Seegeſwort *n.* blagoslívna beséda.
 Seegeſwunſch *m.* blagoslívna želja,
 blagoslívno vošćilo.
 Seege *f.* (Carex) šaš.
 Seege *m.* jadrávec; (Vogel) hudo-
 úrnik, brizga.

Seege *n.* blagosloviti; *impf.* blagosláv-
 ljati; oblagodaríti; geſegnetes Land
 srečna —, blažna (blážena) deželá.
 Seege *n.* blagoslávjanje.
 Seege *f.* blagoslávjanje; blagóta;
 die — en blagodaróvi, sreča; ſ. Seege-
 wunſch.
 Seege — vidni.
 Seegeſt f. vidna os (-i).
 Seegeſtbar vidén.
 Seege *n.* videti; (ſchauen) glédati, zreti;
 (— laſſen) kázati (kažem); pokázati,
 na ogléd postaviti; ſich — laſſen po-
 kázati se; *impf.* kázati se; ſiehe! glej!
 gledi! poglej! pogleði! ſich ſatt — na-
 glédati se.
 Seege *n.* vid, vídenje.
 Seegeſt vidéc.
 Seegeſt *m.* vidéc.
 Seegeſtswert, Seegeſtwürdig ogléda vre-
 dén, znamenit.
 Seegeſtwürdigkeit *f.* znamenitost, o-
 gléda vredna reč (-i).
 Seege *m.* vidéc; (Prophet) vedež, ve-
 deževávec; =in *f.* vedeževávka.
 Seegehügel *m.* vidni pomólék.
 Seegekraft *f.* vidna moč (-i), vid.
 Seegeſt *n.* (Pupille) zenica.
 Seege *f.* kita; (am Bogen, in d. Geo-
 metrie) tetáva.
 Seege *n.* ſich hrepenéti, koprnéti; ſich
 heftig — mreti —, mrtév biti (sem)
 za čim, omedlávati —, dihtéti po čem.
 Seege *n.* hrepenénje, koprnénje.
 Seegeſtswielck *n.* (in d. Geom.) tetívni
 mnogokótnik.
 Seegeſt *m.* vidni živéc.
 Seegeſt, Seegeſt kitnat, žilav.
 Seegeſtlich hrepenéc, hrepenljiv; — er-
 warten željno pričakovati; Seegeſtlicher
 Wunſch najſrőnejša želja.
 Seegeſt *f.* hrepenénje, koprnénje,
 goréća želja.
 Seegeſtlich hrepenéc, hrepenljiv, ko-
 prnéc.
 Seege *adv.* zeló, jáko, močnó; pre-;
 — berühmt preſlávén; zu — převéc,
 črez mero, pre-
 Seege *n.* daljnogléd.
 Seegeſtrahl *m.* vidní žarék, vidní trak.
 Seege *f.* dogléd, dogledáj.
 Seege *m.* vidní kot.

ſeicht plitek, plitěv; —e Stelle plitvina, plitěina.
 ſeichtheit f. plitvost, plitkost; fig. plitvost, puhlost, praznost.
 ſeichtling m. plitvež.
 ſeide f. svila; (gedrehte —) sūkana svila, sūkanka.
 ſeidel n. maseljce.
 ſeidelbaſt m. navádni volčín.
 ſeideln pl. volčíni pl.
 ſeiden svilén, svilnat; ſeiden- svilni.
 ſeidenähnlich svilast.
 ſeidenbau m. svilárstvo.
 ſeidenet n. svilni mešič.
 ſeidenfabrik f. svilárnica.
 ſeidenfabrikant m. svilár.
 ſeidenfärber m. svilobárvěc.
 ſeidengewand n. svilnata —, sviléna oblěka.
 ſeidengewebe n. svilnata tkanina.
 ſeiden-handel m. trgovina —, kupčija s svilo; =händler m. trgóvěc —, kupčevávěc s svilo; =handlung f. prodajálnica svilnatega blagá.
 ſeidenhut m. svilnati klobúk.
 ſeidenkleid n. sviléno —, svilnato oblačilo.
 ſeidenmanufaktur f. izdelovanje svilnatega blagá; svilotkálnica.
 ſeidenraupe f. svilna gosénica, svilopréjka.
 ſeidenſchwanz m. pegam.
 ſeidenſpinner m. svilopréděc; (zool.) svilni prelěc; =ei f. sviloprédnica; =in f. svilopredica. [gó.
 ſeidenſtoff m. svilenina, svilnato bla-
 ſeidentuch n. svilnati roběc.
 ſeidenweber m. svilotkálěc; =ei f. svilotkálstvo; svilotkálnica.
 ſeidenzeug n. svilenina.
 ſeidenzucht f. svilárstvo, svilorėja.
 ſeidenzüchter m. svilár, svilorějěc.
 ſeiſe f. milo; ſeiſen- milni.
 ſeiſen militi; namiliti, z milom namázati.
 ſeiſenartig milast. [pena.
 ſeiſenblaſe f. milni mehúřec, milna
 ſeiſengeiſt m. milověc.
 ſeiſenhandel m. trgovina z milom.
 ſeiſenhändler m. trgóvěc z milom.
 ſeiſenkraut n. navádna milnica, píperát.

ſeiſenſieder m. milar, milovár; =ei f. milárnica, milovárnica; =in f. milarica.
 ſeiſenwaſſer n. milnica.
 ſeigen ſ. ſeihen.
 ſeiger m. ſ. ſeih; ſ. a. Uhr.
 ſeiger adi. navpíčěn; adv. navpík.
 ſeigerarbeit f. odtápljanje, odločevá-
 nje (medi od srebrá).
 ſeigerlinie f. navpíčna črta.
 ſeigern navpík kópati (kópljem); od-
 tápljati; odtopíti.
 ſeigerſchacht m. navpíčna jama.
 ſeihe f. cedilo; cedilni oſtánki pl.;
 cedilna gošča.
 ſeihen cediti, precějati; precediti.
 ſeih m. cedilo, cedilce, cedilnik;
 (Perſon) cedivěc, precejevávěc; =in f.
 cedivka, precejevávka.
 ſeihkorb m. cedilnik. [no.
 ſeihertuch n. cedilni prt, cedilno plat-
 ſeil n. vrv (-i), (Strich) konópěc, ko-
 nóp, vože.
 ſeiler m. vrvár, vožár; ſeiler- vrvár-
 ſki, vožárski; =ei f., =handwerk n. vr-
 várstvo, vožárstvo; =meiſter m. ſ. ſeiler.
 ſeiltänzer m. vrvohóděc; =in f. vrvoh-
 hódka; =kunſt f. vrvohódstvo.
 ſeim m. goſti sok; ſonig— ſatóvni
 —, ſamotóčni med.
 ſeimen cediti se. [med.
 ſeimhonig m. ſatóvni —, ſamotóčni
 ſeimig goſtosóčěn.
 ſein biti (sem), bivati; niht — ne
 biti; der Bruder iſt niht hier brata ni
 tu; daš fann — to je mogóce; er iſt
 fort odšěl je; er iſt ſchon wieder zurúck
 vrnil se je že zopet; die Meſſe iſt auß
 maša je minila; öfterš — bivati; ſei
 niht böſe! ne bodi hud! waš joſſ daš
 ſein? kaj hoče to? kaj to poméni?
 Schankwirt, Schuſter, Rnecht, Hausherr
 2c. ſein krémáriti, črevljáriti, hlapčev-
 vati, goſpodáriti 2c.
 ſein pron. refl. (auf daš Subject be-
 zogen) ſvoj; (beſſelben) njegòv; ſeiner
 Zeit ſvoje dni; ſeinwegén zavóljo —,
 zarádi njega, za njega delj.
 ſein n. bit (-i), bitje, bívanje, ſoſtvo.
 ſeinig ſvoj; (beſſelben) njegòv; die
 ſeinigen ſvojci pl.; njegóvi.
 ſeismograph m. potresopis.
 ſeismometer n. (m.) potresoměr.

feit *coni.* kár, odkár; *praep.* od; (šon — zehn Jahren ze deset let. [rok. *feitab adv.* na strani, na samoti, od seitdem *coni.* kár, odkár; *adv.* od tedaj, od tistih mal.

Seite *f.* stran (-i); (die eine von zwei entgegengefehten Seiten) plat (-i); (am Körper) bok; (am Schiff) bok, stena; bei — v stran, na stran, s poti; (die schöne — eines Zeugens) lice; Scherz bei — brez šale; von — n des Gerichtes od sodišča; an der rechten — anfassend za pravo žilo prijéti (primem); (Partei) stranka; (Theil) del, stran; (*geom.*) stranica.

Seiten- stranski, obstránski, postránski, pobóčni, pribóčni.
Seitenangriff *m.* napád od strani, stranski napád.

Seitenansicht *f.* pogléd od strani.

Seitenblick *m.* postránski pogléd.

Seitenbrett *n.* stranica; krajnik.

Seitenbrücke *f.* primóstek.

Seitendach *n.* pristréšek, pristréšje.

Seitendruck *m.* tlak na stene, — stran.

Seitenfläche *f.* (ploskev) postranica, stranica.

Seitengebäude *n.* prizidék.

Seitengewehr *n.* pobóčno —, pribóčno orožje; (sablja, bajonet).

Seitenhieb *m.* udárec od strani.

Seitenkind *n.* nezakónski otrok.

Seitenlang po cele strani dolg.

Seitenlehne *f.* stransko naslonjalo.

Seitenlinie *f.* postránska črta; (von der Verwandtschaft) stranska pánoga, stransko pokolenje.

Seitenmauer *f.* stranski zid.

Seitenschiff *n.* (b. Kirche) stranska ladja.

Seitenschmerz *m.* bolečina v boku.

Seitenschwimmer *pl.* bokoplovke *pl.*

Seitenstehen *n.* bodljáji *pl.*

Seitenstraße *f.* postránska cesta.

Seitenstück *n.* enáčica, drugarica, vzporédna —, dvojična slika, dvojičnica.

Seiten tasche *f.* pobóčna torba; obstránski žep.

Seitenthal *n.* postránska dolina.

Seitentür *f.* stránske duri *pl.*, stranska vrata *pl.* [(-i).

Seitentram *m.* (b. Schneidemühle) žrd

Seitentrieb *m.* odrástlek, pánoga.

Seitenverwandte *m.* stranski soródnik.
Seitenwand *f.* stranska stena, osténék; stranica.

Seitenweg *m.* stranski (-ska) pot.

Seitenwinkel *m.* obstránski kot, pri-kóték.

Seitenzahl *f.* števílo strani.

Seitenzimmer *n.* stranska izba (soba).

seither *adv.* od tega časa, od te dobe, od tedaj, od tistih mal.

seitherig otedánji.

seitwärts *adv.* v stran, na stran.

selbänder *num.* samodrúg, sam drugi.

selbdritte *num.* samotréti, sam tretji.

selbe *f.* berjelbe.

selbsünfte *num.* samopéti, sam peti.

selbig isti, tisti.

selbst *pron.* sam; von — sam od sebe; (ohne fremde Hilfe) samótež; (an und für sich) sam na sebi; sich — angehören sam svoj biti (sem); zu sich — kommen k sebi priti (pridem), osvestíti se, zavédeti (-vém) se; *impf.* zavédati se; er ist die Demuth — gola ponižnost ga je; *adv.* celó, tudi, i.

Selbst- samo-, sámeга sebe.

Selbstab tödtung *f.* krotítév sámeга sebe. [sebe.

Selbstachtung *f.* spoštováñje sámeга selbständig samostálén, samosvój, samostójén.

Selbständigkeít *f.* samostálnost, samostójnost.

Selbstanklage *f.* zatóžba sámeга sebe.
Selbstaufopferung *f.* žrtvováñje sámeга sebe. [sebe.

Selbstbefledung *f.* oskrúmba sámeга

Selbstbefruchtung *f.* samooplódba.

Selbstbeherrschung *f.* oblást nad seboj.

Selbstbekenntnis *n.* samoizpóved.

Selbstberechtigt samosvój, samovlástén, svojepráven.

Selbstbestäubung *f.* samooprášba.

Selbstbestimmung *f.* samoodlóčba.

Selbstbetrachtung *f.* premišljevanje sámeга sebe.

Selbstbewegend samogibén.

Selbstbewegung *f.* samogibnost.

Selbstbewußt samozavéstén, samosvéstén.

Selbstbewußtsein *n.* samozavést (-i), samosvést (-i).

selbsteigen samosvoj.
 Selbstenleibung *f.* samomòr.
 Selbsten sprossen samonikèl.
 Selbstenzündung *f.* samovžig.
 Selbsterhaltung *f.* samoohrána.
 Selbsterhaltungstrieb *m.* samoohránski nagòn.
 Selbsterkenntnis *f.* spozná(va)nje sámega sebe.
 selbstliehend samotéèèn.
 selbstgefällig samoljubèn, samougòdèn.
 selbstgefälligkeit *f.* samoljubnost, samoljubje, samougòdje.
 selbstgefertigt samodèlèn, svojedèlèn.
 selbstgefühl *n.* samoòúťje.
 selbstgelehrt *m.* samouk.
 selbstgenügsamkeit *f.* samodovòljstvo.
 selbstgeschaffen samotvòrèn.
 selbstgeschoss *n.* samostrèlna napráva.
 selbstgespräch *n.* samogòvor.
 selbstgewachsen samosévèn, samoráše;
 — *Pflanze* samosévka.
 selbstgenossen svòjega pridélka.
 Selbstherrschaft *f.* samovláda.
 Selbstherrscher *m.* samovládár, samodržec; =in *f.* samovladarica.
 Selbsthilfe *f.* samopomòtje.
 selbstlich sebièèn.
 selbstlaut *m.* samoglásnik, glasnik.
 selbstlautig samoglásèn.
 selbstleuchtend samosijájèn, samosójèn, samosvetljiv.
 Selbstliebe *f.* samoljubje.
 selbstliebzig samoljubèn.
 Selbstling *m.* sebièež.
 Selbstlob *n.* samosvojà hvala, samohvála; samohválnost.
 Selbstlober *m.* samohválèc.
 selbstlos nesebièèn.
 Selbstmord *m.* samomòr, samomòrstvo.
 Selbstmörder *m.* samomòrèc; =in *f.* samomòrka.
 selbstmörderisch samomòrèn, samomòrski.
 selbstredend samò ob sebi umévèn.
 Selbstregierung *f.* samovládje, samozakònje.
 selbstschaffend samotvòrèn.
 Selbstschändung *f.* s. Selbstbesleutung.
 Selbstschau *f.* samogled, samozdr.
 Selbstschuld *f.* lastna krivda.
 Selbstschuß *m.* samoodseèni strel.

Selbstschuß *m.* samobràn, samoobrána.
 selbstseind samobitèn.
 Selbstsucht *f.* sebiènost, samopášnost.
 selbstständig sebièèn, samoprìdèn, samopášen, samogòltèn, samosnedèn, samohlèpèn.
 selbstständige *m.* sebiènik, samopášnik; *f.* sebiènica, samopášnica.
 Selbsttäufdung *f.* váranje sámega sebe.
 selbstthätig samodéjèn, samodèlavèn, samotvòrèn.
 Selbstthätigkeit *f.* samodéjnost, samodèlavnost, samotvòrnost.
 Selbstüberschätzung *f.* preceñjevánje sámega sebe.
 Selbstüberwindung *f.* premagovánje sámega sebe, samokvárba.
 selbstvergeßen samozábèn.
 Selbstverleugnung *f.* zatajevánje sámega sebe, samozatája.
 selbstverständlich *adi.* ob sebi umévèn.
 Selbstverstümmelung *f.* pohábljenje sámega sebe.
 Selbstvertrauen *n.* zaúpanje v sámega sebe, samozaúpnost.
 Selbstverwaltung *f.* samoupráva.
 selbstwillig samohòtèn. [raztvòr.
 Selbstzersehung *f.* samorazkròj, selbstziehend *adv.* samotèž.
 selbstzufrieden samozadovòljèn.
 Selbstzünder *m.* samonèt, samožig.
 selzen v dimu sušiti, kaditi, voditi; v dimu posušiti, prekaditi, povoditi; gefelcht prekajèn, povojèn.
 selzher *m.* prekajevávèc; vojeninar.
 selzstleisch *n.* povojèno —, prekajèno mesò, vojenina.
 selzkammer *f.* vodilnica, dímnica.
 selzware *f.* prekajenina, vojenina.
 selzwurft *f.* prekajèna —, povojèna
 selzen *n.* selèn, selènj. [klobása.
 selenit *m.* selenit, Marijino steklo.
 selenographie *f.* opisa lune, selenografieja.
 selensäure *f.* selénova kislina.
 selig blázen; (ewig —) zveličan; (glüclich) presrèèen; — stimmen razbláziti; (verstorben) rájni, pokójni; — die Todten! blagor pokójnikom! — preisen blagorovati; — machen zveličati, *impf.* zveličevati; — sprechen za svetnika proglásiti.

Selige *m.* zveličanec; (Berstorbener) rájnik, pokojník; *f.* rájnica.
 Seligkeit *f.* bláženstvo, bláženost, prsréčnost; (ewige —) zveličanje.
 seligmachend zveličálen, zveličeválen.
 Seligmacher *m.* zveličar.
 Seligmachung *f.* zveličanje.
 seligpreisen *ř.* selig. [nika
 Seligpredung *f.* proglasitév za svet-
 Seligwerdung *f.* zveličanje.
 Sella, Sallerie *f.* zelena.
 sellen *adi.* redék; (ungerwöhnlích) nenavádén; *adv.* redko, rédkoma, rédko-
 kdaj, málokďaj, málokrat.
 Seltenheit *f.* redkost, redkóta, redka
 reč [stvar] (-i).
 seltsam čudén, nenavádén.
 Seltsamkeit *f.* čudnost, nenavádnost.
 Semester *n.* polulétje, seméstér; tečáj.
 semestral polulétni, semestrální, se-
 méstrski.
 Semestralprüfung *f.* polulétna preiz-
 kúšnja, semestrální izpit.
 Semikolon *n.* ř. Strichpunkt.
 Seminar *n.* semenišče; theologijčes —
 duhóvno semenišče. [ščan.
 Seminarist *m.* semeniščnik, semeni-
 šemmel *f.* žemlja.
 Senat *m.* starejšinstvo, senát.
 Senator *m.* starejšina, senátor.
 Senats- starejšinski, senátski.
 Senatspräsident *m.* predsédnik starej-
 šinstva, senátski predsédnik.
 Sendbote *m.* sél, poslanéc.
 Sendbrief *m.* poslanica. [šiljati.
 senden posláti (poslhem); *impf.* po-
 sender *m.* pošiljátelj, pošiljáč.
 Sendling *m.* poslanéc.
 Sendschreiben *n.* ř. Sendbrief.
 Sendung *f.* pošiljanje; pošiljátév, po-
 šiljka, poslátév; poslanje.
 Seneschall *m.* višji dvorník.
 Senf *m.* gorčica, gorčúšica; Senf-
 gorčični, gorčúšični.
 Senfrühe *f.* gorčična omáka.
 Senfkorn *n.* gorčično zrno.
 Senfmehl *n.* gorčična moka.
 Senfpflaster *n.* gorčični obliž.
 Senfsteig *m.* gorčično testó.
 Senge *f.* pálež, smďď, ožig, žega.
 senzen *tr.* páliťi, smďďití, ožgati;
 opálití, osmďďití, ožgátí (-žgém);

požigati; (b. d. Sonne) pripékati; *intr.*
 páliťi se, smďďití se.

Senghütte *f.* palíšče, požigališče.
 Senior *m.* starejšina, senior.
 Seniorat *n.* starejšinstvo, seniorát.
 Senkblei *n.* grezilo, olóvnicá.
 Senke *f.* nižáva; ř. Senfer, Senfgarn.
 Senkel *m.* ř. Senkblei.
 Senkelfist *m.* grezilna igla; zatéznična
 igla, stogla.

senken (in die Tiefe lassen) (v globíno)
 spustítí; *impf.* — spúšćati; pogrézniťi,
 potopítí; *impf.* pogrézovátí, potápljati;
 (eine Stebe u.) gróbatí, grebeničítí; po-
 gróbatí, pogrébeničítí; (das Haupt, den
 Blick) povésití, *impf.* povésátí; (neigen)
 nágnití, *impf.* nagibátí (-gíbljem); síč
 — spúšćati se, zniževátí se; usédati se;
 uséstí (-sédem) se.

Senker *m.* grebenica, gróbanica;
 (Berjon) pogrézovávéc, potapljavéc;
 grebeničar, gróbar.

Senkgarn *n.* (b. Fischer) svínčnicá.

Senkgefäß *n.* potópnica.

Senkgrube *f.* greznica.

Senklinie *f.* navpíčna črta.

senkrecht *adi.* navpíčén; (*geom.*) pra-
 vokótén; *adv.* navpík.

Senkredhte *f.* navpíčnica; (*geom.*) pra-
 vokótnica.

Senkung *f.* pogrézanje; (des Bodens)
 uséd; (der Stimme) slabljénje; (Thesis)
 poníz.

Senne *m.* pláňšar, planinar; Sennen-
 pláňšarski.

Sennenalpe *f.* planina.

Senner *m.* ř. Senne; — sein plansá-
 riti, planovati.

Sennerer *f.* pláňšarstvo; plansárnica.

Sennerhütte *f.* pláňšarska kočá, —

Sennerin *f.* pláňšarica. [staja.

Sennesbaum *m.* sénésovo drevó.

Sennesblätter *pl.* sénésovo perje.

Sensal *m.* mešetar, sensál; — sein
 mešetariti.

Sensarie *f.* mešetarina.

Sensation *f.* velíka pozórnost, močán
 vtis, hrup, senzácija; — machen veliko
 pozórnost vzbudití, močán vtis nare-
 díťi, hrup —; šum napravítí.

Sense *f.* kosa; *dem.* kosica; Senfen-
 kosni.

jensenförmig kosast.
 Jensenhammer *m.* kosárnica.
 Jensenmann *m.* kosák; *fig.* smrt (-i) (s kosó).
 Jensenring *m.* kosír.
 Jensenfchimied *m.* kosár.
 Jensenstein *m.* osla.
 Jensenstiel *m.* kosíšče.
 sensibel občutljiv, rahločütén. [nost.
 sensibilität *f.* občutljivost, rahločüt-
 enten; *f.* rék, izrék; pregóvor; (Ur-
 theil) razsódek, razsódló.
 sentimental prečutljiv, sentimentalén.
 sentimentalität *f.* prečutljivost, sen-
 timentálnost.
 separat *adi.* odlóčen, oddeljén; po-
 sébén; *adv.* posebej.
 Separatfriede *m.* posebni mir.
 Separation *f.* s. Trennung.
 Separatismus *m.* razdrúžljivost, raz-
 kólništvo; separatizém.
 Separatist *m.* razdrúžljivéc; razkólnik;
 separatist.
 separativisch razdrúžljiv; razkólniški;
 separativski.
 Separatör *m.* ločívéc; (f. d. Wirth) *m.*
 posnemálnik.
 Separatzug *m.* posebni vlak.
 separieren odlóčiti, oddéliti, raz-
 drúžiti; *impf.* odločevati, oddeljevati,
 razdrúževati.
 Sepia *f.* sépija, sipa.
 September *m.* kimavéc, septémber.
 Septemvirkaltafel *f.* septemvirálno so-
 dišče, sod sedmérie („stol sedmorice“).
 septentrional *s.* nórðlich.
 Septime *f.* sedmíca, septíma.
 Septuagesima *f.* tretja predpóstna
 nedélja.
 sequens nastópní, naslédní.
 Sequester *m.* sekvéstér, zasézni skrb-
 ník; *s.* Sequestration.
 Sequestration *f.* sekvestrácija, zaséga
 (v začásno oskrbo).
 sequestrieren sekvestrirati, zaséči (-sé-
 zem) (v začásno oskrbo).
 Serail *m.* seráj.
 Seraph *m.* seraf.
 seraphisch sérafski.
 Serenade *f.* podóknica, serenáda.
 Serenissimus *m.* presvétli.
 Sergeant *m.* seržánt; *s.* Feldwebel.

Serie *f.* vrsta, red, sérija.
 seriös *s.* ernsthaft.
 serös krvnosírotkast, serózén.
 Serpentin *m.* serpentín.
 Serpentine *f.* zavínkasta črta, vijúga-
 vica; zavínkasta —, ridasta cesta,
 ključi *pl.*, ride *pl.*
 serpentinenartig zavínkast, ridast.
 Serum *n.* krvna sírotka.
 Service *n.* namízna posóda, namízno
 oródje, namízje; postréžba.
 servieren streči (strežem); nóstiti; pri-
 nésti (jedíla).
 Serviette *f.* prtíle, servijéta.
 Servitut *f.* slúžnost, servitút; Servi-
 tuts- slúžnostni, servitútní.
 servitutsfrei brez slúžnosti.
 servitutspflichtig slúžnosti podvržen.
 Servitutsrecht *n.* pravíca slúžnosti.
 Servitutsverhältniss *n.* slúžnostna raz-
 méra.
 Sesam *m.* sézam; Sesam- sézamor.
 Sessel *m.* stól; Sessel- stólov.
 sesshaft naséljen, nastánjen, udo-
 móvljen. [nost.
 Sesshaftigkeit *f.* naséljenost, nastánje-
 session *f.* zasédanje.
 sehen *tr.* (sígen machen) posadíti;
impf. posájati; postáviti, dejáti (denem);
impf. postávljati, dévati; (eine Frist —)
 dati, dolóčiti; *impf.* dájati (dajem),
 določevati; zum Besande — zastávljati;
 zastáviti; (in d. Lotterie —) stáviti;
 ein Ziel — konéc storíti; in Freiheit —
 izpustíti, *impf.* izpúščati; außer Stand
 — nemogóče storíti komu kaj; außer
 Kraft — razveljáviti; in Schreden —
 preplásiti, prestrásiti, v strah pripraví-
 viti; in Verwunderung — osúpiti; siehe
 den Fall vzemi, recí; den Fall gefesse
 vzemimo, recímo, postávimo; eine Fenne
 — nasadíti, *impf.* nasájati; (Bäume)
 sadíti; posadíti, zasadíti, vsadíti; *impf.*
 po-, zasájati, vsájati; in Unkosten —
 troške délati komú; ins Werk — iz-
 peljeváti; izpéljati (-péljem); in Noten
 — uglásbiti, zložiti; *impf.* skládáti;
 in Flammen — zažgáti (-žgém), za-
 pálití; unter Wasser — poplavíti; den
 Fuß auf etwas — stópiti na kaj; ein
 Denkmal — spomínek postáviti; ich
 sehe Ebre darcin v čast sí štejem; sich

— *sesti* (sedem), *usésti* se; *impf.* *sédati*, *posédati*, *usédati* se; *sich* herum — *razposésti* se, *impf.* *razposédati* se; *sich* in den Kopf — *si* v glavo vtépsti (vtépm); *sich* in Gefahr — v nevárnost se podáti, *impf.* — *podájati*; *das* Schiff hat *sich* geféht *ladja* je obtičála; (von einer Flüssigkeit) *usédati* se; *usésti* se; (v. d. Geschwulst) *spláhniti*; *sich* auseinander — *zméniti* se, *dogovoriti* se, *pogoditi* se; *sich* in Marsch — *odkórakati*; *sich* zur Ruhe — v pokoj iti (idem, grem); *sich* in Günst — *prikúpiti* se *komu*, *priljubiti* se; *das* Wasser séht *sich* voda pada, — se utéka; *sich* zu Pferde — *zasésti* —, *zajáhati* *konja*; *sich* zur Wehre — v bran se *postáviti*; *intr.* (springen) *plániti*, *zagnáti* (-žénem) se; über den Fluß — *reko* *pregáziti*, — *preplávati*, *prepléjati* se *črez* *reko*; über die Grenze — *mejo* *prestópiti*; über den Graben — *jarék* *preskóčiti*; *impers.* *es* wird Schläge — *pretèp* *bo*; *šiba* *bo* *pela*; *es* séhte viel Mühe *mного* *je* *truda* *stálo*.

Sehen *n.* (v. Pflanzen) *sadítèv*.

Seher *m.* *postavljávec*; *sadívèc*; (in der Druderei) *črkostávèc*, *stávèc*; (*Compositèur*) *skladátelj*.

Sehhammer *m.* *sekáč*.

Sehhase *m.* *zajka*, *zajklja*.

Sehling *m.*, *Sehpflanze* *f.* *sadika*, *sajenica*, *sadež*; — *e* *presád* (*coll.*), *sádeži* (*pl.*); *beimurzelter* *Reben* — *živica*.

Sehrebe *f.* *sajenica*, *sadež*, *ključ*.

Sehteich *m.* *nasádni* *ribnik*.

Sehung *f.* *postavljanje*.

Seuche *f.* *kuga*, *kužna* *bolézèn* (-i), *pomòr*; (*Vieh*) — *živinskakúga*; *Seuchen* *kužni*.

Seuchenbezirk *m.* *kužni* *okolíš*.

Seuchenstoff *m.* *kužnína*, *kužilo*.

seuzien *vzdihati*, *vzdihovati*; *vzdihniti*; *nach* *etm.* — *vzdihovati* *po* *čem*. *Seuzer* *m.* *vzdih*, *vzdihljaj*; (*Person*) *vzdihovávec*.

Serta *f.* *šesti* *razrèd*, *šesta* *šola*.

Sertaner *m.* *šestošólec*.

Sertant *m.* *šestérnik*.

serual, *seruell* *spolni*.

Sexualität *f.* *spolnost*.

Shawl *m.* *šal*, *ovijálo*.

Sibilant *m.* *šikavèc*, *šičnik*.

Sibylle *f.* *šembilja*, *prorokovávka*; *eine* *alte* — *stara* *babúra*.

sich *pron.* *sebe*, *se*; *sebi*, *si*; *bei* — *pri* *sebi*; *mit* — *s* *seboj*; *an* — *sam* (-a, -o) *na* *sebi*; — *gehen* *lassen* *svojem* *željam* *se* *vdájati*; *hier* *síht* *síchs* *gut* *tu* *je* *dobro* *sedéti*.

Sichel *f.* *srp*; *dem.* *srpèk*; *sich* *beim* *Schnitt* *mit* *der* — *schneiden* *uzéti* (-žánjem) *se*.

sichelförmig *špast*.

sicheln *žeti* (*žanjem*); *požéti*.

Sichelschmied *m.* *šrpár*.

sicher *adi.* (ungefährlich) *varèn*, *zavètèn*, *sigúrèn*; — *er* *Ort* *varèn* *kráj*; — *es* *Reisen* *varno* *potovánje*; — *es* *Geleit* *varno* *spremsstvo*, *varèn* *izprèvod*; (*gesichert*) *zavárovan*; *na* *varnem*, *v* *zavétju*, *brezskrbèn*; *einer* *Person* *oder* *Sache* — *sein* *brez* *skrbi* *biti* *zarádi* *koga* *ali* *česa*; *za* *gotóvo* *pričakovati* *koga*, *zanášati* *se* *na* *koga*; *deš* *Lebens* — *življenja* *si* *v* *svesti*; — *stellen* *zavárovaťi*, *zagotóviti*; *ich* *bin* *einer* *Sache* — *za* *gotóvo* *vem*, — *pričakujem*; *sich* — *wissen* *ne* *bati* (*bojím*) *se* *nevárnosti*; (*gewiß*) *gotóv*; — *es* *Mittel* *gotóvo* —, *zanesljivo* *sredstvo*; — *er* *Schütze* *nezgrešljiv* *strelèc*; — *es* *Wissen* *trdno* *znanje*; — *urtheilen* *bistro* *sóđiti*; *adv.* *gotóvo*, *za* *trdno*, *za* *gotóvo*.

Sicherheit *f.* *várnost*; *in* — *bringen* *na* *varno* *správit*, *zavárovaťi*; (*Schutz*) *zavétje*; (*Sorglosigkeit*) *brezskrbnost*; (*Gewißheit*) *gotóvost*, *zanesljivost*; (*Bürgschaft*) *vársčina*, *poróštvo*; — *leisten* *vársčino* *dati*; *Sicherheits* *várnostni*.

Sicherheitsanstalt *f.* *várnostna* *napráva*.

Sicherheitsbehörde *f.* *várnostno* *oblastvo*; *redárstvo*.

Sicherheitskarte *f.* *várnostni* *list*.

Sicherheitsnadel *f.* *várnostna* *igla*.

Sicherheitsorgan *n.* *várnostni* *orgán*.

Sicherheitspfand *n.* *vársčina*, *zastáva*.

Sicherheitsventil *n.* *várnostna* *zaklóp-nica*.

Sicherheitsvorkehrung *f.* *várnostna* *na-rédba*.

Sicherheitswache *f.* *várnostna* *stráža*, *redárji* *pl*.

ſicherlich *adv.* gotóvo, brez dvoma.
ſichern várovati, čúvati; zavárovati, okováríti; geſichert zavárovan.

ſicherſtellen zavárovati; zagotóviti; dati várſčino za kaj; *impf.* zagotáv-ljati; dajáti várſčino.

ſicherſteller *m.* zavarovávěc; zagotav-ljávěc.

ſicherſtellung *f.* zavárovanje; zagoto-vítěv (z várſčino, s poróſtvom), za-gotóvilo. [séga.

ſicherſtellungs-eid *m.* zavaroválna pri-
ſicherſtellungs-mittel *n.* zavaroválno —, zagotóvilno sredstvo.

ſicherung *f.* zavárovanje, zagotáv-ljanje, zagotóvítěv.

ſicht *f.* vid, videz (videž); auf — na vid, na pokaz; in — bekommen za-glédáti; in — ſein biti videti; in — kommen na videz (videž) —, na iz-pregléd priti (pridem).

ſichtbar *adi.* viděn, očit, očitěn; — machen poočitíti, na videž postáviti; *adv.* vidoma, vidno, očitno.

ſichtbarkeit *f.* vidnost; očitost, očit-nost.

ſichtbarlich *f.* ſichtbar.

ſichtbarmachung *f.* pokaz, postávljanje na videž.

ſichten (b. Getreide) občinjati, rešetáti, čistíti; občiníti, prerešetáti, prečístíti; raz-, prebírati, urejevati; raz-, prebráti (-berem), uredíti; ein Schiff — ladjo na videž dobíti, — za-glédáti.

ſichtlich *adi.* viděn, očitěn; *adv.* vidno, očitno, vidoma.

ſichtung *f.* občinjanje; prebíránje, uredítěv.

ſichtergrube *f.* ponikoválnica.

ſichern cizéti, solzéti, mezéti, curéti, curljáti; das ſich ſicher sód pušča.

ſiderlich zvezděn.

ſiderit *m.* jekléněc, siderít.

ſie *pron.* ona; *pl.* oní, oné, ona 2c.; (als Urrede nur) vi, vas; (Weibchen) samica, ona.

ſieb *n.* sito; (grobes —, Reuter) rešetó, reta; *dem.* sitce; rešetce; (Milch—) cedo.

ſiebartig sitast; rešetast.

ſieb-bein *n.* sitka.

ſieb-boden *m.* adro.

ſieben presévati, presójati; prešejáti, presóditi; (mit der Reuter) občinjati, rešetáti; občiníti, prerešetáti.

ſieben *f.* sedmíca, sedmérka.

ſieben *num.* sedem; sedméró.

ſieben- sedmo-, sedméró-

ſiebenarmig sedmorók, sedmerórđk.

ſiebenblättrig sedmerollst.

ſiebener *m.* sedmíca, sedmák.

ſiebenerlei sedmér.

ſiebenfach sedmérěn, sedmérnat.

ſiebenfällig sedmerogđb; ſ. ſiebenfach.

ſiebenfärbig sedmerobárvěn.

ſiebenfingerig sedmeroprst.

ſiebengeſirn *n.* gostosévcí *pl.*, gosto-žircí *pl.*, (gostožévcí).

ſiebenhauptig sedmeroglav.

ſiebenhundert *num.* sédemsto.

ſiebenjährig sedemlétěn.

ſiebenmal sédemkrat.

ſiebenſchláſer *m.* polh; (Menſch) za-spáněc, zaspaně (-ěta).

ſiebenſeitig sedmerostrán.

ſiebenſilbig sedmerozlózěn.

ſiebenſtündig sedmouřěn.

ſiebentágig sedmodněvěn.

ſiebentaufend *num.* sédemtisoč.

ſiebente sedmi.

ſiebentel *n.* sedmína, sedmínka.

ſiebentens *adv.* sédmíč.

ſiebenthalb polsédmí. [set.

ſiebenundwanzig *num.* sedemíndváj-

ſiebenzahl *f.* sedmérka.

ſiebenzig *f.* ſiebzig.

ſiebförmig sitast; rešetast.

ſiebmadler *m.* sitar, rešetár.

ſiebmadlergewerbe *n.* sitarstvo.

ſiebner *m.* sedmíca; (Münze) sedmák.

ſiebbrand *m.* obód, obvód.

ſiebſcharbrit *f.* rešetánje rude.

ſiebſehen rudo sejáti, — rešetáti.

ſiebſehn *num.* sedemnájst.

ſiebſehner *m.* sedemnájstíca.

ſiebſehnerlei sedemnájstér.

ſiebſehnfach sedemnájstérěn.

ſiebſehnfällig sedemnájstérnat.

ſiebſehnjährig sedemnájstlétěn.

ſiebſehnmal *adv.* sedemnájstkrat.

ſiebſehnte sedemnájsti.

ſiebſehntel *n.* sedemnájstína (-ínka).

ſiebſehntens *adv.* sedemnájstíč.

ſiebzig *num.* sédemdeset.

Siebziger *m.* sedemdesátník, sedemdesetlétní starček; =in *f.* sedemdeset-siebzigerlei sedemdesetér. [nica.
siebzigsach sedemdesetérén.
siebzigsállig sedemdesetérnat.
siebzigsáhrig sedemdesetlétén.
siebzigsle sèdemdeseti.
siedj hirav.
Siedje *m.* hiravèc; *f.* hiravka.
siedjen hirati, dolgo boléhati.
Siedjenhaus *n.* hirálnica.
Siedjheit *f.*, **Siedjthum** *n.* hiravost.
Siedjling *m.* *í.* Siedje.
Siede *f.* vrénje, vretje.
siedehèis vrèl.
Siedehèite *f.* vrélica; vrélna; vré-líšna vročina.
Siedelei *f.* selíšèe.
siedeln selíti; naselíti; *intr.* naselíti se; naséljen biti.
Siedelung *f.* naselítév; naselbína.
sieden *intr.* vréti (vrém); zavréti; noch *e.* Zeit — povréti; genug — dovréti; recht in's Sieden kommen razvréti (se); *fig.* vreti, kipéti; zavréti, vzkipéti; *tr.* (— machen) povréti, zavréti, pokúhati; (auf-fochen) varíti; prevaríti; (Seim, Salz &c.) kúhati, varíti.
Sieden *n.* vrenje, vretje; varítév.
siedend vrèl; —es Wasser kròp.
Siedepunkt *m.* vrelíšèe.
Sieder *m.* varívèc, variè.
Siederei *f.* varilnica.
Sieg *m.* zmága, premága; den — er-fchten premóèi (-mórem), premáhati, zmáhati, preobládati; *impf.* zmagováti, premagováti.
Siegel *n.* pečát; (Pechschaf) pečátník; ein — aufdrücken auf etw. pečát udáriti, — pritisniti na kaj; unter — legen zapečátiti; die — abnehmen odpečátiti; Brief und — geben pismo s pečátom od sebe dati; unter dem — der Ver-schwiegenheit pod zavézo moléánja; Siegel- pečátni.
Siegelbewahrer *m.* pečátnikar.
Siegelerde *f.* pečátna glina.
Siegelsálsdher *m.* ponarejávèc pečátov.
Siegelgeld *n.* pečátnína.
Siegelkunde *f.* nauk o pečátih, pe-čatoznánstvo.
Siegellack *n.* pečátni vosèk.

siegeln pečátiti; zapečátiti.
Siegelring *m.* pečátni prstan.
Siegelftuch *m.* pečátník.
Siegelung *f.* pečáèenje, pečátba, za-pečátba.
Siegelwachs *n.* pečátni vosèk.
siegen premóèi (-mórem), zmáhati, premáhati, preobládati, uzúgati; *impf.* zmagovati, premagovati; der Antrag siegt nasvét obveljá.
siegend zmagoválen.
Sieger *m.* zmagálèc, premagálèc; pre-magovávèc; **Sieger-** zmagálski; =in *f.* zmagálka; zmagovávka.
Siegerkronè *f.* zmagálski venèc.
Sieges- zmagálski, zmagální, zmago-slávni.
Siegesaufzug *m.* zmagoslávni izpre-vòd, — obhòd.
Siegesbogen *m.* zmagoslávni slavòk.
Siegesfeier *f.* zmagoslávje.
Siegesgeschrei *n.* zmagálski krik.
Siegeslauf *m.* zmagální tek.
Siegesnachricht *f.* poročilo o zmági.
siegestrunken zmage prevesél, piján zmáge.
siegekrònt zmagoválen.
siegewohlnt zmage navájen.
sieghaft zmagoválen, zmagovit.
siegreich zmagovit, zmagonósén, zma-godobítén.
Siegewur *f.* meèsk, sv. Petra kljuè.
sieh! *interi.* glej! pogléj!
Siele *f.* vpréga; vpréžní remen.
siesen vikati, (onikati).
Sigill *n.* *í.* Siegel.
sigillieren *f.* siegeln.
Signal *n.* známenje, znamenilo.
Signalement *n.* známenje; (Beschrei-bung) opis.
Signalfeuer *n.* ogènj za známenje, navestilni ogènj.
signalisieren známenje dati, navestíti.
Signalflange *f.* znamenilni drog; pa-lína.
Signator *m.* podpisník.
Signatur *f.* oznámenilo, známenje, známka; (Unterschrift) podpis.
signieren znamenovati; zaznamenovati, zaznámiti; (unterschreiben) pod-písati (-píšem), *impf.* podpisovati.
Signification *f.* pomèn.

Silbe *f.* zlož, slova.
 Silbermessung *f.* zlogomerje.
 Silberriihsel *n.* zlogovna ugánka, zlogovnica.
 Silberstecher *m.* cepidláka, dlakocépéc.
 Silberstecherei *f.* cepidláčenje.
 Silber *n.* srebró; auß — verfertigt srebrn; feines — suho srebró; Silber-srebrni.
 Silberader *f.* srebrna žila.
 Silberagio *n.* nadávék na srebró.
 Silberarbeiter *m.* srebrár.
 Silberauflösung *f.* srebrna raztopína.
 Silberbergwerk *n.* srebrni rudnik.
 Silberbeslag *m.* srebrni okóv.
 Silberblende *f.* srebrnata svetlícá.
 Silberdraht *m.* srebrna žica.
 Silbererz *n.* srebrna ruda.
 Silberfaden *m.* srebrna nit (-i).
 Silberfarben srebrnobárvén, srebrn-kast, srebrast. [fazán.
 Silberfaſan *m.* srebrni tetrév, — silberführend srebrovit.
 Silbergang *m.* srebrna greda.
 Silbergehalt *m.* srebrno jedro, srebrna jedrina.
 Silbergeld *n.* srebrni denár.
 Silbergeráthe *n.* srebrno posódje, — oródje.
 Silberglanz *m.* srebrni lèsk; (*min.*) srebrni sijájník.
 Silberglátte *f.* srebrni glaj.
 Silbergrofchen *n.* srebrni gróš.
 silberháltig srebrnat; srebrovit.
 silberhell čist —, svetél kakor srebró.
 Silberhochzeit *f.* srebrna poróka.
 Silberhütte *f.* topilnica za srebró.
 Silberklang *m.* čisti —, srebrni glas.
 Silberklumpen *m.* kos srebrá.
 Silberling *m.* srebrnják.
 Silberlösung *f.* srebrna raztopína.
 Silbermünze *f.* srebrni denár, srebrni penez.
 silbern srebrn.
 silbern srebriť; posrebriti, posrebr-niti; *impf.* posrebrovati.
 Silberpapier *n.* srebrnati papír.
 Silberpappel *f.* beli jágned, beli tópol.
 silberreich srebrovit.
 Silberring *n.* srebrni prstan.
 Silbersevice *n.* srebrno namizje, srebrna namizna posóda.

Silberstab *m.* srebrna pálica.
 Silberstoff *m.* srebrovína.
 Silberstrich *m.* (Schmetterling) gospica.
 Silberware *f.*, Silberzeug *n.* srebrnina.
 Silhouette *f.* senéna podóba, siluéta.
 Silicium *n.* silicij.
 Silurformation *f.* silúrska tvorba.
 Simonie *f.* svetokúpstvo, svetotrštvo, simonija.
 simpel próst, prepróst.
 Sims *m.* j. Geſimš; (Brett) polica.
 Simse *f.* loč; lóčnica.
 Simulant *m.* pretvárvávec.
 simulieren (eine Krankheit) pretvárajati se za —, delati se bólnega.
 simultan skupén.
 Simultanhaftung *f.* skupna odgovór-nost, — zavézanost.
 Sincure *f.* služba brez dela, sine-kúra.
 Sing- pevski; za petje.
 Singapparát *m.* pevski stroj.
 singbar pevén.
 Singbarkeit *f.* pevnost.
 Singcitade *f.* skržat.
 Singdroffel *f.* drozgov.
 singen peti (pojem), popévati, pre-pévati; zu — anfangen zapéti; zu Ende — dopéti; sich ſatt — napéti se; wechſel-weise — odpévati si; nach Noten — po notah (sekiricah) peti.
 Singen *n.* pétje, prepévanje; durch — gewinnen pripéti (-pójem) si kaj.
 singend pojóč, prepevajóč, prepevájé.
 Singlehrer *m.* pevski učitelj.
 Singluſt *f.* pevóljúbje, veselje do petja.
 Singmesse *f.* peta maša.
 Singriin *n.* zimzelen, popán.
 Singſpiel *n.* igra s petjem.
 Singſtimme *f.* pevski glas.
 Singſtunde *f.* pevſka ura.
 Singular *m.* j. Einzahl.
 ſingular poſámezén; poſébén, čudén.
 Singvogel *m.* ptica pevka, ptič pevéc.
 Singweise *f.* napév.
 Singzirpe *f.* skržat.
 ſinken pádati; paſti (padem); (in eine Flüſſigkeit) potopiti se; *impf.* potápljati se; daſ Schiff ſinkt ladja se potáplja; (in weiche Körper) vdérti (-dérem) se, pogrézniťi (se); *impf.* vdírati se, po-grezovati se; (zu Boden) zgrúdti se;

(v. K rpertheilen) pov siti se; da  Hans
sint hi a se us da; da  Wasser sintt
voda up da; in Ohnmacht — omedleti;
auf die Knie — poklekniti, spustiti se
na kol na; in die Knie — kl cati;
kl cniti; den Kopf — lassen glavo n -
gniti; in tiefen Schlaf — trdo zasp ti
(-spim); (sein Einfluß) sintt poj ma;
sinkender Ruhm pojemaj ta slava; der
Preis sintt cena pada; unter das Thier
— pod  ival se ponizati; ich lasse den
Muth — src  mi up da; bis in die
sinkende Nacht do trde no i.

Sinn *m.* (das strebende Innere des
Menschen) misel, misli *pl.*, nam n; in
— e haben (f hren) namerjavati; den —
auf etwas richten svoje misli obrniti
na kaj; seinen —  ndern premisliti se;
es kommt mir in den — pride mi na
misel; sich aus dem — schlagen iz glave
si izb ti (-bijem); da  will mir nicht aus
dem — to mi ne gre iz glave; da  liegt
mir im — to me skrbi; (der innere
Sinn)  t,  tje, mi ljenje, src , pamet;
hoher, niedriger — plemenito,
nizk tno mi ljenje; der fleischliche —
polt nost; gesunder — zdrava pamet;
roher — veselo src ; feinen — für
etwas haben ne im ti  ta za kaj; du
bist von — en pamet si izg bil; bei
— en sein pri zdravi pameti biti; wieder
zu — en kommen sp metovati se; (Emp-
findungsverm gen)  t, po utek; der
Mensch hat fünf — e  lovek im  petero
 tov; der — für Farben, Töne, Zahlen
 t za barve, glasove,  tevilke; scharfe,
stumpfe — e ostri, topi  ti; (geistiger
Inhalt) zmisel, pom n; (eines Wortes,
Räthsels, Zeichens) pom n; da  hat
feinen — to nima zmisla; im engern,
weiteren — e v o jem,  irjem zmislu;
in — e des Geistes po post vi, po
zmislu zak na.

Sinnbild *n.* podob a, pripodob a, zn -
menje.

sinnbildlich pripodob en.

Sinnf sur *f.* zar za po zmislu.

sinnen misliti, razmišljati, premi lje-
vati; (auf etwas —) nam rjati, na-
klepati, naklepovati; gut gefinnt dobro
misl ; auf List — zvi a o snováti
(snujem), — kováti (kujem).

Sinnendurst *m.* mes no poželenje,
polt nost.

Sinneneindruck *m.* vnanji  tni d jem,
sinnens llig o uten.

Sinnengenuss *m.*  tno —, telésno
nizivanje, — naslajanje.

Sinnenlust *f.*  tna —, telésna na-
slada, — slast (-i).

Sinnenrausch *m.* om ma  tov.

Sinnenreiz *m.*  tni mik.

Sinnentaumel *m.* *f.* Sinnenrausch.

Sinnenverwirrung *f.*  tna zmešnjava,
— zblodnjava.

Sinnenwahn *m.*  tna blodnja.

Sinnenwelt *f.*  tno stv rstvo,  tni
svet.

Sinnes nderung *f.* premislek, izpre-
mislek; izprememba mišljenja.

Sinnesart *f.* mišljenje, značaj; mi-
 ljava.

Sinnesempfindung *f.* (vnanji) o ut, ob-
 ut, občutek.

Sinnesorgan *n.*  tulo. [ t.

Sinnest ufung *f.*  tna zmota, pri-
sinnesmerkzeug *n.* *f.* Sinnesorgan.

sinnf llig o uten.

Sinngedicht *n.* napisnica, pušica; *f.*
Epigramm. [zmisloma.

sinnem   zmislu prim ren; *adv.*
sinnig zamislnen; p met n; globoko-
miseln, pomenljiv.

sinnlich  t n, po ut n; telésen; me-
sen, polt n.

Sinnlichkeit *f.*  tnost, po utnost; te-
l snost; mes nost, polt nost.

sinnlos brezzmiseln; — es Wort ne-
zmislica; (vernunftlos) brez m n, ne-
sp met n; (bewu tlos) nezav den, ne-
sv sten; (empfindungslos) brez t n.

Sinnlosigkeit *f.* brezzmiselnost;
nosp metnost, brez mnost; nezav dnost;
brez tnost.

sinnreich p met n, um n; ostro m n,
bistro men; pomenljiv.

Sinnspruch *m.* modri izrek, pregóvor,
prislovica.

Sinnverwand enozn  en, istozn  en,
sozn  en; — es Wort sozn  nica.

sinnvoll *f.* sinnreich.

sintemal *coni.* ker.

Sinter *m.* (Schmiede—) okujine *pl.*;
(Stalf—) siga.

fintern kápati, kapljáti, cediti se, curljáti, pocéjati se.

Finterwasser *n.* sigovica.

Sinus *m.* sinus.

Sippe, Sippschaft *f.* žlahta, rod; (verzäthlich) svóját (-i).

Sirene *f.* siréna, morska déklica.

Sirocco *m.* jùg, mornik, vetër od morja, široko.

Sirup *m.* sirup.

sistieren ustáviti, zaustáviti; *impf.* ustávľjati, zaustávľjati.

Sistierung *f.* ustavitëv, zaustáva.

Sitte *f.* šëga, naváda, obiçáj; Sitten *pl.* nravi *pl.*, nrávstvo; von guten — lépega vedënja, spodóbnega —, nráv-nega obnášanja; Sitten- nrávstveni, nrávni.

Sittengemälde *n.* nrávstvena slika.

Sittengesetz *n.* nrávstveni zakon.

Sittenlehre *f.* nrávstveni náuk, nra-
voslòvje.

sittenlos nenrávën; popáçen.

Sittenlosigkeit *f.* nenrávnost; popáçe-
nost. [njáč.

Sittenprediger *m.* (nadléžën) omoni-

Sittenreinheit *f.* nrávstvena čistost.

Sittenspruch *m.* nrávstveni rek, —
izrek.

Sittenuerbernis *f.* nrávstvena popá-
çenost.

sittig nrávën, çedën; spodóbën.

sittigen nrávnosti učíti, olikovati.

sittlich šëgam primérën; ländlich —
drug kraj, druge šëge; nrávën, blago-
nrávën, çedën, morálën; (die Sitten
betreffend) nrávstven.

Sittlichkeit *f.* nravnost, blagonrávje,
moralnost.

sittsam nrávën, çedën; spodóbën.

Sittsamkeit *f.* nrávnost, çédnost; spo-
dóbnost.

Situation *f.* lega; položáj, situácija.

Situationsplan *m.* legopisni èrtež.

Situationszeichnen *n.* legopisno risanje.

Situierung *f.* razpoložítëv.

Sitz *m.* sedež; (Sitzheil) sedálo (z. B.
stólóvo sedálo); (Aufenthaltsort) biva-
lišçe, sedež; den — aufschlagen nastá-
niti se, prebivati začéti.

Sitzbank *f.* klop (-i).

Sitzbein *n.* sédnica.

sitzen sedéti; sich müde — nasedéti
se; öfters — posédati; zu lange — za-
sedéti se; eine Weile — posedéti; (in
der Kindersprache) čiçati; (wohnen) bi-
vati, stanovati; im Ferne — sedéti,
zaprt biti (sem); — bleiben obsedéti,
(von Mädchen) ne omožiti se; (von
Dingen) obtičati (-im); — lassen za-
pustiti, *impf.* zapušçati; das Schiff sitzt
ladja je obtičála; das Brett sitzt deska
je pribita; der Nagel sitzt zrebëlj je za-
bit, — drži; einen Vorwurf auf sich
— lassen očitanje molçé požréti; das
Kleid sitzt gut obléka se podája, — se
priléga; durch Sitzen erverben prisedéti.

Sitzen *n.* sedënje, seja.

Sitzer *m.* sedëc.

Sitzfleisch *n.*, er hat kein — neràd sedi.

Sitzfüße *pl.* (zool.) sedálke *pl.*

Sitzplatz *m.* sedež, sedálišçe.

Sitzung *f.* séja; Sitzungs- sejni.

Sitzungsprotokoll *n.* sejni zapisnik.

Sitzungsaal *m.* sejna dvorána, zbró-
nica.

Sitzungstag *m.* sejni dan (dneva).

Sitzungszimmer *n.* sejna soba.

Skalde *m.* skald.

Skarnigel *m.* zvitëk; =blume *f.* zvit-
karica.

Skelett *n.* okóstnica; =thiere *pl.* f.
Wirbelthiere.

Skepticismus *m.* skepticižëm.

Skeptiker *m.* skeptik.

skeptisch sképtičën.

Skizze *f.* načrtëk, prvi osnùtek, obrí-
sek; (einer Schrift) osnùtek.

Skizzieren načrtati; načrt osnovati.

Sklerit *m.* trdëc.

Slave *m.* Slovàn.

slavisch slovánski.

slavisieren slovániti; poslovániti.

Slavist *m.* slavist.

Slivovitz *m.* slívovëc, slívovka.

Smaragd *m.* smaragd; Smaragd- sma-
ràgdni, smaràgdov.

so *adv.* takó, takisto; so viel tólíko;
so groß takó velik, tolik; eben so groß
ravno tolik; so wie so takó ali takó,
itak; so wahr mir Gott helfe takó mi
Bog pomáčaj! *coni.* (wenn) ako, èe;
so ..., doch četúdi ..., vendar, dasi-
rávno ..., vendar.

ſobald *coni.* bržko, kakor hitro, čim.
 ſocial družabën, ſociálën.
 ſocialiſt *m.* ſocialiſt.
 ſociativ *m.* družilnik.
 ſocietät *f.* družba.
 ſocke *f.* kratka nogavica; ſich auf die — n machen kopita pobráti in oditi; pobrisati jo.
 ſockel *m.* podzid; podstébrje, podstólpje.
 ſoda *f.* ſoda.
 ſodann potëm.
 ſodawaffer *n.* ſódovica.
 ſodbrennen *n.* zgága, gorečica, rézavica.
 ſoeben *adv.* ravno kár.
 ſofa *n.* ſofa, blazinjak, počiválnica.
 ſoferu *coni.* ako, v kólikor.
 ſoff *m.* j. ſuff.
 ſoſort *adv.* prècej, neutégoma, zdajci, takoj.
 ſogar *adv.* celó, ſe celó.
 ſogleich *adv.* pri tej príči, takoj, prècej, kar prècej; spótoma.
 ſohlband *n.* (*mont.*) prág, dno.
 ſohle *f.* (am Fuße) podplát; (unter ſter Balken) podsek, podloga; (am Flußbett) dno struge; (im Stollen) dno; (*Niederung*) nižava; ſohlen= podplátni.
 ſohlen podplát priſíti (-ſijem), (po)templáti; *impf.* templáti).
 ſohलगänger *m.* podplátar.
 ſohlenmuskel *m.* podplátna —, stopálna mišica.
 ſohlenſchiene *f.* (beſ. Flußeſ) oplát (-i).
 ſohlleder *n.* podplátno usnje, podpláti *pl.*
 ſohn *m.* ſin; *dem.* ſinèk, ſinček, ſinko; an — eſ ſtatt annehmen poſinóviti; beſ. ſohnes ſinov; ſinóvlji.
 ſohnbar ſpravën, ſpravljiv.
 ſöhnen j. fűhnen.
 ſohnes= ſinóvski.
 ſohneskind *n.* vnúk.
 ſohnesſohn *m.* vnúk, ſinóvlji ſin.
 ſohnestochter *f.* vnúka, ſinóvlja hči.
 ſohnesweib *n.*, ſohnesfrau *f.* snaha, sneha, ſinóvlja.
 ſoiree *f.* večérna družba, — zabáva, soaréja.
 ſokratiſch ſókratski; *adv.* po Sókratovo.

ſolarjahr *n.* ſolnéno leto.
 ſolawechſel *m.* edina —, suha menica.
 ſolbad *n.* slana kopel (-éli).
 ſoldienfalls *adv.* v takem ſlužaju.
 ſoldier *pron.* tak, takſhen, takov; auf ſolche Art takó, na takſhen naèin.
 ſoldiergeſtalt, ſoldiermaße *adv.* potemtákem, potákem, na tak naèin.
 ſoldierlei takſhen.
 ſold *m.* plača, mezdà; in eineſ — treten komu ſlužít jti, v službo stó-piti pri kom.
 ſoldat *m.* voják, vojščák, vojník; — werden med (v) vojáke —, k vojákem iti (grem); freiwilliger — proſtovóljêc, radovóljnik; ſoldaten= vojáſki, vojniſki.
 ſoldatendienſt *m.* vojáſka služba, vojáſtvo.
 ſoldatenfreund *m.* prijátelj vojákov, vojáſki prijátelj.
 ſoldatenlied *n.* vojáſka peſem (-i).
 ſoldatenmantel *m.* vojáſki plašč.
 ſoldatenrock *m.* vojáſka ſuknja.
 ſoldatenſtand *m.* vojáſki ſtan, vojáſtvo, vojáſčina; ſtevílo vojákov.
 ſoldatenvolk *n.* vojáki, vojščáki *pl.*, vojáſtvo.
 ſoldateska *f.* vojáčina.
 ſoldatiſch vojáſki.
 ſöldling *m.* najémnik, najétêc, pláčanec.
 ſöldner *m.* voják najémnik.
 ſole *f.* slanica; (*Böfel*) rázſol.
 ſolenn ſlovéſên, ſvečan.
 ſolennität *f.* ſlovéſnost, ſvečanost.
 ſolid trdën, trpézên; (ehrlích) poſtên, zaneſljiv.
 ſolidarhaftung *f.* ſkupna odgovórnost, ſkupno jámèenje.
 ſolidariſch *adv.* ſkupën; *adv.* ſkupno.
 ſolidarität *f.* ſkúpnoſt.
 ſolidität *f.* trdnost, trpéznoſt; poſtênnoſt, zaneſljivoſt.
 ſolig ſlaníèen.
 ſolitár *m.* briljánt edinêc.
 ſoll *n.* und ſaben dolg in imétje.
 ſollen iméti (imám), dolžên biti (sem); treba je, dolžnoſt je; häufig durç daß Präſens mit naj, den Conditional oder durç den Imperativ: ſoll ich gehen? naj grem? waſ ſoll ich thun? kaj naj

storim? ich weiß nicht, was ich thun soll ne vém, kaj bi počel; du sollst nicht tšhlen! ne kradi; was soll mir das? čemú mi naj bo to? was soll dies? čemú to? kaj to poméni? (zum Ausbruche eines Gerüchtes) neki, neki da, bajé, bajé da, právijo da; er soll krank sein on je neki bolán, právijo da je bolán.

Söller *m.* górnjica; *f.* Altan, Balkon.

Sollicitator *m.* sollicitátor.

Solo *n.* samospév.

solo *adv.* sam, samcat.

Soldicismus *m.* hiba v góvoru, sole-cizém.

Solosänger *m.* samopévéc.

Solstitialpunkt *m.* obratišče.

Solstitium *n.* kres; (Sonnenwende) solnčni obrát.

Solution *f.* *f.* Auflösung.

solvent *f.* zahlungsfähig.

Solvenz *f.* *f.* Zahlungsfähigkeit.

somit *adv.* torej, tedaj, potemtákem.

Sommer *m.* leto, polétje; im — poléti; Sommer- polétni, letni.

Sommerabend *m.* polétni večer.

Sommeranjug *m.* polétna obléka.

Sommerapfel *m.* zgodnje —, rano jábólico.

Sommernautenthalt *m.* polétno bivanje, letovánje; polétno bivališče, letovišče.

Sommerbirne *f.* zgodnja —, rana hrúška.

Sommereide *f.* dob, gnílec, polétni hrast.

Sommerfaden *m.* pajčja nit (-i).

Sommerfled *m.* pega.

Sommerfledig *pegav, pegast.*

Sommerfrische *f.* letovišče; letovánje,

Sommerfrischler *m.* letoviščar.

Sommerfrucht *f.* jarina.

Sommergetreide *n.* jaro žito, jarina.

Sommerhihe *f.* polétna vročina, — pripéka.

Sommerkleid *n.* letno oblačílo; *bot.* letno perje.

Sommerkleidung *f.* letna obléka.

Sommerkorn *n.* jara rž (-i).

sommerlich *letén, polétén.*

Sommerlinde *f.* velikolistna lipa.

Sommerluft *f.* polétni zrak.

Sommernorgen *m.* polétno jutro.

sommern, es sommiert leto nastópa.

Sommernacht *f.* polétna noč (-i).

Sommerobst *n.* zgodnje —, rano sadje.

Sommerpunkt *m.* letišče.

Sommerrock *m.* letna súknja.

Sommersaat *f.* jara setév, jarina, jaro žito.

Sommerschloss *n.* letni grad.

Sommersollitium *n.*, Sommer-sonnenwende *f.* polétni solnčni obrát, kres, kresine *pl.*

Sommersprosse *f.* pega.

Sommersprossig *pegav, pegast.*

Sommerszeit *f.* letni —, polétni čas, polétna doba; zur — poléti.

Sommerweizen *m.* jara pšenica.

Sommerwohnsitz *m.*, Sommerwohnung *f.* letovišče.

Sommerwurz *f.* polétni korén, kačja glava, pojálnik.

Sommerzeug *n.* lahka —, letna tkalčina.

Sonnambule *m.* *f.* Nachtwandler.

Sonnambulismus *m.* mesečnost, snohója, sonnambulizém.

sonach *adv.* torej, tedaj, potemtákem.

Sonate *f.* sonáta.

Sonde *f.* preiskovalna igla; *f.* Sentblei.

sonder *praeop.* brez.

Sonderabdruck *m.* posébni odtisk.

sonderbar *čuden, nenavadén; posében.*

Sonderbarkeit *f.* čudnost, nenavadnost; posébnost.

Sonderbund *m.* posébna zveza.

Sondergelüste *n.* želja po odcépljenju.

Sondergut *n.* osébno poséstvo, osébna imovina.

Sonderheit *f.*, in — posébno.

Sonderinteresse *n.* posébna korist; sebično zanimanje.

sonderlich *adi.* posében, osobit; *adv.* posébno, osobito.

Sonderling *m.* čudák, posébnež.

sondern löčiti; oddéliti, odlóčiti; *impf.* odločevati, oddeljevati; odbráti (-bérem), *impf.* odbiráti; razlóčiti, *impf.* razločevati.

sondern *coni.* ampak, temúč, temvéč, marvéč, nego.

Sonders, sammt und — vse (vsi) skupaj.

Sonderstellung *f.* posébno —, osám-ljeno stanje, odcépljenost.

Sonderung *f.* lócenje; odločevanje, oddeljevanje; odbiranje.

Sondieren *z.* grezilno —, z olóvnico méríti; preiskovati.

Sonett *n.* sonét.

Sonnabend *m.* sobóta.

Sonnabends *adv.* ob sobótah.

Sonne *f.* solnce; *dem.* sólnčice (sólnčice); die — geht auf, geht unter solnce vzhaja, zahája; die — brennt solnce pripéka; die — zieht Wasser solnce pije vodó; von der — verbraunt ogórel; Sonnen- solněni.

Sonnen solncu izpostávljati; — izpostáviti; sich — sólnčiti se, na solncu se greti (grejem).

Sonnenanbeter *m.* solncemóljčec.

Sonnenaufgang *m.* solněni vzhód.

Sonnenbahn *f.* solněna pot (-i).

Sonnenbezirk *m.* solněno okróžje.

Sonnenblume *f.* sólnčnica. [lobár.

Sonnencyclus *m.* solněni krog, — ko-

sonnenfackel *f.* solněna lúčnica.

Sonnenferne *f.* odsólnčje, odsólnje.

Sonnenfisternis *f.* solněni mrk; bei einretender — ko solnce mrkne.

Sonnenflecken *pl.* solněne pege, — priže, — maróge.

Sonnenglanz *m.* solněna svetlóba.

Sonnenglut *f.* solněni žar, solněna pripéka. [solnce.

Sonnenhell svetél —, jasén kakor

Sonnenhitze *f.* solněna vročina, — žega.

Sonnenhof *m.* solněni kolobár.

Sonnenhöhe *f.* solněna visočina, solněni višek.

Sonnenjahr *n.* solněno leto.

Sonnenklar jasén kakor solnce.

Sonnenkreis *m.* solněni krog.

Sonnenkugel *f.* solněna krogla.

Sonnenlauf *m.* solněni tek.

Sonnenlicht *n.* solněna svetlóba; — lúč (-i).

Sonnenlos brezsolněčen; odsójen.

Sonnennähe *f.* prisólnčje, prisólnje.

Sonnen Niedergang *m.* solněni zahód.

Sonnenrausch *m.* čad.

Sonnenregen *m.* dež s solncem.

Sonnenscheibe *f.* solněni kolút.

Sonnenschein *m.* solněni sij; es war — solnce je sijálo.

Sonnenschein solncemržen.

Sonnenschirm *m.* solněnik, senčnik.

Sonnenseite *f.* prisójna stran (-i), pri-

sonnenseitig prisójen. [soj.

Sonnenstand *m.* solněno stanje, — stalíšče.

Sonnenstein *m.* solněni kamen.

Sonnenstich *m.* sólnčarica.

Sonnenstrahl *m.* solněni žarék, — trak.

Sonnensystem *n.* osólnčje.

Sonnenstag *m.* solněni dan.

Sonnenstau *m.* (bot.) rosika.

Sonnenuhr *f.* solněna ura.

Sonnenuntergang *m.* solněni zahód, — zatón, — zapád.

Sonnenverbrannt *č.* sonnerbrannt.

Sonnenwagen *m.* solněni voz.

Sonnenwärme *f.* solněna gorkóta.

Sonnenwende *f.* solněni obrát.

Sonnenwendfeuer *n.* kres, kresni ogénj.

Sonnenzeit *f.* solněni čas. [bár.

Sonnenzirkel *m.* solněni krog, — kolo-

sonnig solněn, solněnat, prisójen.

Sonnseitig prisójen.

Sonntag *m.* nedélja.

Sonntägig nedéljski.

Sonntags *adv.* ob nedéljah.

Sonntags- nedéljski.

Sonntagsbuchstabe *m.* nedéljska črka.

Sonntagsfeier *f.* nedéljsko praznovanje.

Sonntagsgottesdienst *m.* nedéljska božja služba.

Sonntagshind *n.* srečen človek.

Sonntagskleid *n.* praznje —, práznično oblačilo.

Sonntagskleidung *f.* praznja —, práznična obleka.

Sonntagruhe *f.* nedéljski počíték.

Sonntagschule *f.* nedéljska šola.

Sonnerbrannt od solnce opečén, — ožgán, zagórel, ogórel (-éla).

Sonor jarén, zvonék.

Sonst *adv.* sicér, drugáče, ako ne, če ne; razen tega, vrhu tega; — etivaš kaj drugéga; — nichts drugéga nič;

— niemand drug nobédén, níhée drug.

Sonstig drug, sicéršnji, drugáčen.

Sophisma *n.* sofizém.

Sophist *m.* sofist.

Sophisterei *f.* lažno umstovóvanje, — modrijánstvo.

jophtički sofističen.

Sopran *m.* soprán.

Sopran- sopránski.

Sorge *f.* skrb (-i), briga; — tragen skrbéti, brigati se za kaj; skrb me je česa, — za kaj; daš macht mir — to me skrbi, to me briga; die — n quälen mič skrbí me tárejo; in — n sein biti v skrbéh; daš ist meine — to bo moja skrb.

sorgen skrbéti, brigati se za kaj; v skrbi biti (sem) zastrán česa; skrbi me kaj; Sorge nicht ne skrbi, ne boj se; dafür laß mič sorgen to naj bo moja skrb.

Sorgenbrecher *m.* odgánjavéc skrbí.

sorgenfrei, sorgenlos brezskrbén, brez skrbi; — er Zustand brezskrbnost.

Sorgenstuhl *m.* ždič.

sorgenvoll poln skrbí, skrbén.

Sorgfalt *f.* skrbnost, skrbljivost, marljivost, prizadévnost.

sorgfältig skrbén, skrbljiv, prizadéven, marljiv.

sorglich í. sorgenvoll, sorgsam.

sorglos neskrbén, malomárén; nebrizén; brezskrbén.

Sorglosigkeit *f.* neskrbnost, malomárnost, nemárnost; nebriznost; brezskrbnost.

sorgsam skrbén, skrbljiv, marljiv.

Sorgsamkeit *f.* skrbnost, skrbljivost, marljivost.

Sorte *f.* vrsta, (sorta, baža).

sortieren razbráti (-bérem), razvrstíti; *impf.* razbiráti, razvršćati.

Sortiment *n.* razvršćéna zalóga (raznega blagá).

Sortiments-handel *m.*, -buchhandlung *f.* povérjenisko —, komisíjsko knjigotřstvo; =händler *m.* povérjeniški —, komisíjski knjigotřžec.

Sortire *f.* neúmnost, bedáštvo; žaljiva beséda.

Sou *m.* sold (francóski denar).Soubrette *f.* hišna, sobarica; subréta.Souffleur *m.* šepetávec, suflér.

souffleren prišepetávati; prišepetáti; suflírati.

Souper *n.* večérja.

souperieren večérjati.

Souterrain *n.* podzémlje.Souvernir *n.* spomínsko darílo, spomínék.Souverän *m.* neodvisni vladár, vrhovni vladár, suverén.

souverän neodvisén; neodvisno vladajóč; suverénski.

Souveränität *f.* neodvisno vladárstvo; vrhovno vladárstvo, suverenstvo; Souveränitäts- suverénski.

soviel *num.* tóliko; *relat. adv.* kólikor; — ich nicht kólikor vém.

sovielerlei tolikér.

sovielmal *adv.* tólikokrat, tólikrat.sovielte tóliki; (*relat.*) kóliki.

soweit *adv.* takó daleč; dotód; (*relat.*) dokóder, kakor dáleč; kólikor; — ich ihn kenne kólikor ga jaz poznám.

sonohl — als auch *coni.* i — i, ne samó — ampak tudi; kakor — takó.

špagat *m.* motvóz, vrvca, (špaga.)Spähe *f.* preža; lúkanje.

spähen glédati, lúkati, pasti (-sem), ogledovati, opazovati; (lauern) přezáti (-ím), streči (strežem), oprézovati.

Späher *m.* ogledovávéc, opazovátelj; lúkavéc, přezávéc; (Espion) ogleduh; =in *f.* ogledovávka, opazovávka; lúkavka; ogledúhinja; přezávka.

Spalter *n.* latník, špalír.

Spalt *m.*, Spalte *f.* razpók, razpóka, poka, razcep, reža, razkól, raza; in den — pfcopfen cépiti v přecép; (Gebirg—) razpóka; (Columne) razpredél, razpredélék, stolpéc; (Erd—) razpoklína, razsedlína.

Spaltart *f.* cepílnica, klálnica, krojílница.

spaltbar razkólén, razcepén, cepék. Spaltbarkeit *f.* razkólnost, razcepnost, cepkost.

Spaltel *n.* krhélj, krlhljč.

spalten kláti (koljem), káláti, cépiti, krojiti; razkláti, překláti, raz-, přecépiti, razkrojiti; sich — cépiti se, kláti se, káláti se, krojiti se; razkláti se, razcepiti se, razkrojiti se; — in zwei Theile razplatíti se.

Spaltenhöhle *f.* razpoklínasta jama.Spalter *m.* cepívéc, krojívéc.Spaltfeile *f.* píla cepívka. [kolína.Spaltfläche *f.* razkólna ploskév, raz-Spaltfrucht *f.* pókovéc.

Spaltfuß *m.* razklána noga.
 Spalthüser *m.* s. Zweihüser.
 spaltig rozpókan, rozpókel.
 Spaltkeil *m.* klin, zagózda.
 Spaltmesser *n.* kálavéc, krojlilni nõž.
 Spaltöffnung *f.* (b. Blatt) listna reža.
 Spaltpil; *m.* razcèpna glivica, gliva
 cepljivka.

Spaltscheit *n.* cépanica, poléno.
 Spaltschnäbler *pl.* širokokljúni *pl.*
 Spaltschnitt *m.* razcèp, prekòl.
 Spaltstück *n.* razkóljek.
 Spaltung *f.* cépljenje, kálanje; (*fig.*)
 razdòr, razcèpljenost; (Echisma) raz-
 kòl.

Spaltungsrichtung *f.* razcèpna mer (-i).
 Span *m.* treskà, tresóica; (Holzsplitter)
 ivér, ivérèk, odlétek, odsécèk; *coll.*
 ivérje.

Spanbett *n.* posteljnják, posteljšèe.
 Spanferkel *n.* odđójeni prasícèk, od-
 dójek.

Spange *f.* zapóna; (Arm—) zapést-
 nica, naróènica.

Spannhobel *m.* treskòvni skobèlj, —
 stružèc.

Spanisch španski; — e Fliege špan-
 ska muha; — e Wand zaslòn; — es
 Rohr trstovéc.

Spanleuchter *m.* svécnik, èelésnik,
 èelésnjak.

Spann *m.* (Riß) nart.

Spannagel *m.* sornik, iglica.

Spannbrett *n.* postranica, stranica.

Spanne *f.* ped (-i), pedènj.

Spannen napéti (-pnèm); *impf.* na-
 pénjati; (ein—) vpreçi (-žem), zapréçi;
impf. vprégati, zaprégati, (zaprézati);
 dazu — pripréçi (-žem); *impf.* pripré-
 gati, (-ézati); in den Fußpfloß, auf die
 Folter — v klado, na natezálnico de-
 játi; mit gespannter Aufmerksamkeit z
 napéto pazljivostjo; gespannt sein ra-
 dovédno pričakovati; auf gespanntem
 Fuße stehen mit jmdm. sprt biti —,
 pisano se glédati s kom; (ein Tuch,
 Zelte, die Flügel) rozpénjati; rozpéti;
 — de Erzählung pazljivost budéèa —,
 mikavna povést.

Spanner *m.* (zool.) pedic.

Spannfeder *f.* peró (-ésa), vzmét (-i).

Spannhodj ped visòk.

Spannkette *f.* (veríga) povezálnica; j.
 Hemmkette.

Spannkloben *m.* natezálnik.

Spannkraft *f.* razpénjavost.

Spannmaß *n.* obódna mera.

Spannrahmen *m.* pròj, proji *pl.*

Spannstock *m.* (beim Webestuhl) osne
 (*gen.* osen) *pl.*

Spannstrick *m.* (f. Pferde) spona, pota
n. pl.

Spannung *f.* (Handlung) napénjanje,
 natézanje; (Zustand) napétost; (elekt.)
 napòn, napétost, tók (jak, šibek);
 (zwischen zwei Personen) rozpòr, raz-
 prtija; napéta pazljivost; vznemírje-
 nost; (einer Erzählung) mikavnost, za-
 nimivost.

Spannungsmesser *m.* naponomèr.

Spannungsreihe *f.* napónska vrsta.

Spannweite *f.* razpétina.

Sparbissen *m.* prihránjeni kosèek.

Sparbüchse *f.* hranilna púšica.

Sparcassa (-e) *f.* hranilnica.

Sparcassabuch *n.* hranilnièna knjižica.

Spareinlage *f.* hranilna vlóga.

Sparen hrániti; várèevati, šèèediti;
 varèno ravnáti, — dléati s èim.

Sparer *m.* hranljivéc, varèèn èlovek;
 =in *f.* hranljivka.

Spargel *m.* belúš, špargèlj; Spargel-
 belúšev, špargljev.

Spargelb *n.* prihránjeni denár.

Spargelerbse *f.* stroèna détélja.

Spargelgewächse *pl.* belúšnice *pl.*

Spargelgrün belušastozélen.

Spargelstein *m.* špárgovéc.

Spargut *n.* prihránèk; prihránjeno
 blagó.

Sparherd *m.* šèedilno ognjišèe, šèe-
 dílnik.

Sparkunst *f.* várènost, šèedljivost.

Sparlich skop, pièel, redèk.

Sparofen *m.* šèedilna peè (-i).

Sparpfennig *m.* prihránjeni denár,
 prihránèk, prišèèèèk.

Sparren *m.* lemez, škárnica, špé-
 rovéc.

Sparrkreuz *n.* lémezni križ.

Sparrwerk *n.* lémezi *pl.*, škárnice *pl.*

Sparsam varèèn, hranljiv, šèedljiv.

Sparfamkeit *f.* várènost, hranljivost,
 šèedljivost.

Sparfucht *f.* skopost, stiskávosť.

Sparfüchtig skop, stiskáv.

Spafs *m.* šala; burka, gluma; — machen, — treiben šaliti se, šale zbíjati, burke ugánjati, norce briti (bríjem); ohne — brez šale, zarés; das war ein —! to je bilo smeha!

Spassen *s.* Spafs machen.

Spasser *m. s.* Spafsvogel.

Spaschaft šaliv, burkast.

Spashaftigkeit *f.* šalivost.

Spasluft *f.* šalivost.

Spasvogel *m.* glumáč, šalivéc, šalez.

Spat *m.* kálavéc; Feld — živéc; Kalk-

spat drstév; Fluß — jedavéc; (eine Pferdekrankheit) bramor.

Spät *adi.* póžen, kesén (-án); *adv.*

poznó, kesnó; zu — kommen zapozniti

(-éti), zapozniti se, zakesnéti; *impf.*

zapoznévati, zakesnévati; die Uhr geht

zu — ura zakesnéva, — zastája; im

— en Alter v poznih letih.

Späbirne *f.* (hruška) ozimica, ozímka.

Späte *f.* pozna doba.

Spateisenstein *m.* jeklénc.

Spatel *m. (f.)* lopática, véslica.

Spatelförmig lopáticást.

Spaten *m.* lopáta.

Spätesens *adv.* najpoznéje.

Spätkrost *m.* pozni mráz.

Spätgeburt *f.* pozni porod.

Spätherbst *m.* pozna jesén (-i).

Spätheu *n.* otáva; (3. Rath) vnuka,

otávčič.

Spatium *n. s.* Zwischenraum; (in der

Buchdruckerei) preklád, pretka.

Spätjahr *n.* jesén (-i), podzimék.

Spätling *m.* poznják, pozník, pozníč;

(weibl.) poznica; (Herbstling) jesénsčak,

(weibl.) jesénsčica.

Spätobst *n.* pozno sadje.

Spätsommer *m.* pozno leto.

Späß *m.* vrabéc, vrabíč, vrabelj;

(Weibchen) vrabčevka, vrabka, vrab-

čela, vrabúlja; Spaßen vrabčji, vrablji,

vrabljinji.

Spaßkennst *n.* vrabčje —, vrabljinje

gneздо.

Spazieren izprehájati se, šétati (-tam,

-čém) se; — gehen na izprehód iti

(idem, grem); — fahren izprevéziti se,

impf. izprevázati se.

Spazierfahrt *f.* izprevézňja.

Spaziergang *m.* izprehód.

Spaziergänger *m.* izprehájávéc, šéta-
véc; = in *f.* izprehájávka, šétavka.

Spazierort *m.* izprehajališče, šetališče.

Spazierritt *m.* izprejéžja.

Spazierstod *m.* izprehódna pálica, —
pálčica.

Späht *m.* žolna; (Schwarz —) črna
žolna; (Grün —) zeléna žolna; (Bunt-
späht) detäl.

Spähtmeiße *f.* brglez, plezár.

Spécial *s.* speciell.

Spécial- posébni.

Spécialcommission *f.* posébná komi-
sija, posébnó povérjenstvo.

Spécialisieren na drobnó dolóčiti.

Spécialist *m.* strokovnják, specialíst.

Spécialität *f.* posébnost.

Spécialkarte *f.* posámezni —, speci-
ální zemljevid.

Spécialtheilung *f.* podróbná razdelítév.

Spécialvollmacht *f.* posébnó poobla-
stilo.

Spécial *adi.* posébén; podróbén, na-
dróbén; *adv.* posebej; nadróbno, po-
dróbnó.

Species *f.* vrsta. [popis.

Spécification *f.* razvrstítév; podróbni
spécificieren razvrstíti; *impf.* razvr-
ščévati; nadróbno popisati (-pišem).

Spécificum *n.* posébnó zdravilo, po-
sébni lek.

Spécifisch posébén, osobit, svojstven.

Spedi *m.* slanina, špéh; verhafter —
záseka; Spedi- slanínski, špéhóv.

Spedbirne *f.* špéhóvka.

Spedhals *m.* debéli vrat.

Spedhändler *m.* slanínar, špéhár.

Speditist slanínast, špéhást.

Speditig špéhát; tolst, tolsčén, debel.

Spedkäfer *m.* slanínar, žuzár.

Spedmaus *f. s.* Fledermaus.

Spedisau *f.* krmljenka, pitána svinja.

Spedischneider *m.* slanínoréz.

Spedischwarte *f.* slanínska koža.

Spedisseite *f.* böh.

Spedisstein *m.* sálovéc.

Spectakel *m. n.* prizór; sundér, hrup.

Spektakulös hrupén.

Spectralanalyse *f.* spektrálna analiza,
— razkrójba.

Spektralapparat *m.* spektrální —, ſaróvni přístroj.

Spektroskop *n.* ſarokáz.

Spectrum *n.* ſar, ſpektrum.

Spekulant *m.* dobičkar, dragolétnik, ſpekulánt.

Spekulation *f.* razmišlſjavanje, promovánje; (faufm.) preudarljivo trgovánje, trgóvsko oprezovanje, ſpekulácija. [ljivost.

Spekulationsgeist *m.* trgóvſka preudarſpekulativní razmišlſjeváln, promován; (faufm.) trgóvsko preudarljivo, preračunljivo, ſpekulativén.

ſpeculieren razmišljati, promovati; preračunjevati, preudarljivo trgovati, dobičkarſko oprezovati, dragolétiti; auf etwaš — přezati (-im) na kaj.

ſpedieren odprávití, odprémítí, poſláti (-šljem), razpoſláti (-šljem); *impf.* odprávljati, poſíljati, razpoſíljati.

Speditur *m.* odprávník, ſpeditér.

Spedition *f.* odpráva, odpréma, razpoſíljáva; (Ort) odpravljálnica, odprémnica; Speditions- odpravljální, odprémní.

Speditionscomptoir *n.* odpravljálna —, odprémna piſárna.

Speditionsgebiir *f.* odpravúnica.

Speditionsgeſchäft *n.* odpravništvo.

Speditionsware *f.* odprávnó —, odprémno blagó.

Speer *m.* kopje, oščeš, stúlica; (ber Fijcher) zazóbkaste vile.

Speerschaft *m.* kopjišče, ratišče.

Speibeden *n.* pljuválník.

Speiche *f.* přečka, napérek, špica; — n einlegen napéřiti koló; alle — n napéra; (anatom.) koželjnica.

Speichel *m.* slina.

Speicheldrüse *f.* (žleza) slínavka.

Speichelfluſs *m.* slínotók, slínavost.

Speichellecker *m.* lizún, prilizovávec.

Speichelleckerei *f.* lizúnſtvo.

Speichelftoff *m.* slínovina.

Speichenbein *n.* koželjnica.

Speichenring *m.* peſtní obróč.

Speicher *m.* žitnica, kašča.

ſpeichern správítí v žitnico; *impf.* správíljati v žitnico.

Speichriff *m.* palční přijem (turn.).

Speichrieb *m.* palční udár (turn.).

ſpeien (ſpučen) pljuvátí (pljuvam, -jem); pljúniti; (ſich erbrechen) bljuvátí, [bljevátí] (bljuvam, bljujem); (gem.) kozláti; (heftig) brúhati; brúhnutí; Feuer — ogeň bljuvátí.

Speier *m.* pljuvávč, pljuvávěc; bljuvávč. Speierlich, eš iſt mir — vzdigrúje se mi, bljuvátí se mi hoče.

Speik *m.* ſpajka.

Speil *m., n.* Speiler *m.* ſpíla, ſibica.

ſpeilen zašpílití, našpílití; *impf.* zašpíljavátí, našpíljavátí.

Speiſe *f.* jed (-i), jelo; jeſtvína, jedílo; (Nahrung) hrana, živež; (in der Kinderſprache) papa; (verſch. Gemenge) zmes; litína.

Speiſebrei *m.* (chymus) griz.

Speiſefaltenpilz *m.* užitna liſičica.

Speiſegaſt *m.* goſt.

Speiſegeráth *n.* jedílina pripravá.

Speiſehaus *n.* goſtílina, goſtílница.

Speiſekammer *f.* jedílina ſhramba.

Speiſekaſten *m.* jedílina omára.

Speiſekeller *m.* jedílina klet (-i).

Speiſemordel *f.* užitní smřek, mavrah.

ſpeiſen jeſti (jem); obédovati; zu Mittag — kóſiti, obédovati; júžinatí; zu Abend — večerjati; ich wúnſche wohl zu — dober tek, na zdrávje, Bog blagoslóvi; jemanden — jeſti dájati komu, hrániti ga, páſti (pašem); jeſti dáti, nahrániti, napáſti.

Speiſereſt *m.* jední oſtánki *pl.*, izjédi *pl. f.*

Speiſeröhre *f.* požirálník, požirák.

Speiſesaal *m.* obédnica.

Speiſeſhrank *m.* ſ. Speiſekaſten.

Speiſezeitel *m.* jedílňí liſt.

Speiſezimmer *m.* ſ. Speiſesaal.

Speiſung *f.* hránjenje, nahránitěv; (elektr.) napájanje.

ſpellen ſ. ſpalten.

Spelt, Spelz *m.* pira, pířjevíca; pólžána; Spelt- pířní, pířov.

Spelunke *f.* beznica.

Spelze *f.* pleva, mekína; (Granne) reſa, oſína.

ſpelzig plevaſt.

Spende *f.* dar, darílo, podárek.

ſpenden darováti, darítí, delítí; podarítí, poklónití; *impf.* podarjevátí, poklánjati.

Spenden *n.* podarjevanje; razdajanje, delitév.
 Spender *m.* darivec, daritelj, darovavec; =in *f.* darivka, dariteljica, darovavka. [rén.
 spendsam darežljiv, darljiv, radodár.
 Spendung *f.* podaritév; delitév.
 Spengler *m.* klepár; Spengler- klepárski; =handwerk *n.* klepárstvo; daš — betreiben klepáriti; =werkstätte *f.* klepárnica.
 Spennadel *f.* š. Stefnadel.
 Sperber *m.* skobéc.
 Sperberbaum *m.*, Sperberbeere *f.* skorš, oskóruš.
 Sperberkraut *n.* strášnica.
 Sperling *m.* š. Spaš.
 Spermacet *n.* š. Walrath.
 Sperr trd, rod, pust; suh; — e Zeiten trdi časi.
 Sperrabnahme *f.* razpečátba; snema zapóre.
 Sperranlegung *f.* zapečátba; dejánje pod zapóro.
 Sperrbaum *m.* zavóra; š. Schlagbaum.
 Sperre *f.* zaklep, zapór, zaprtje; (gerichtl.) zapečátba; (Sistierung) zadržba, ustavitév, zaustáva; (Verschluss) zapóra; (Rad —) závor.
 Sperrén zapréti (-prém), zaklénti; *impf.* zapírati, zaklépati; (den Fluss) zaježiti, zagrāditi; *impf.* zaježevati, zagrájati; (den Handel) ustáviti, *impf.* ustávljati; (ausprechen) razpréti, *impf.* razpírati.
 Sperrgebiet *n.* zaprto ozémlje.
 Sperrgeld *n.* vrtarina.
 Sperrgut *n.* obséžno blagó.
 Sperrgutfundung *f.* obséžna pošiljka.
 Sperrholz *n.* (in der Mühle) zatika.
 Sperrhorn *n.* dvoróž.
 Sperrkette *f.* zavóra, zavórnicá.
 Sperrklappe *f.* (b. Ofen) zaklópnicá.
 Sperrleiste *f.* razpóra, prój.
 Sperrmantel *n.* zijálo, ziják.
 Sperrrad *n.* (b. Weber) zapiráč; ščipa.
 Sperrriegel *m.* zapáh, zatik.
 Sperrstih *m.* zaprti sedež.
 Sperrstab *m.* prój.
 Sperrstunde *f.* zapórna ura, ura zapíranja.
 Sperrung *f.* zapíranje, zapór.

Sperrweit *adv.* na stežáj.
 Spesen *pl.* š. Koflen *pl.*
 Spejerei *f.* dišavína, dišéčina, mirodíja, špecerija.
 Spejereihandel *m.* kupóija z dišavíno, špecerijska trgovína.
 Spejereihändler *m.* dišavínar, trgovév s špecerijami, špeceríst.
 Spühre *f.* (Kugel) krogla; (Kreis) krog, okróžje; (Wirkungskreis) podróžje; sfera.
 Spührisch kroglast, okróžél; krógelski, sferski.
 Spühroid *n.* pakrógla, paóblo, sferoid.
 Spühroidisch pakróglast, sferoidast.
 Spühnz *f.* sfinks, sínga.
 Spiken s slaníno pretékniti (-táknem), našpikati; *impf.* pretíkati, špikati.
 Spindadel *f.* pretikálnica.
 Spiegel *m.* zrcálo, ogledálo; *dem.* zrcálce, ogledálce; (b. Wassers) gladína; vodéna površnica; (Spiegelnder Fled) okó; (Nehmasche) okó; ebener — ravno zrcálo; Spührischer — króglasto zrcálo; Zerstreuungsspiegel razmétno zrcálo; Spiegel- zrcáláni.
 Spiegelbeleg *m.* pozrcálina, zrcáláni póvlak.
 Spiegelblank čist kakor zrcálo.
 Spiegeldecke *f.* gladki stóp.
 Spiegelfabrik *f.* zrcalárnica, zrcálna tvórnica; =ant *m.* izdelovátelj zrcál, zrcálar.
 Spiegelstecherei *f.* sleparija, slepárstvo.
 Spiegelfolie *f.* pozrcálina.
 Spiegelglas *n.* zrcálno steklo.
 Spiegelglatt gladék kakor zrcálo.
 Spiegelhandel *m.* trgovína z zrcáli, zrcálarstvo.
 Spiegelhändler *m.* trgovév z zrcáli, zrcálar.
 Spiegelhell svetél —, jasén kakor zrcálo.
 Spiegellicht, spiegelig zrcalast.
 Spiegelmetall *n.* zrcalovína.
 Spiegeln svétiti se, zrcáliti se, blíšéati (-ím) (se), lesketáti (-ám, -éem) se; sích — odsévati, zrcáliti se; glédati se, ogledováti se (v zrcálu); an jnndm. sích — razgledovati se, zgliedováti se po kom.
 Spiegelrahmen *m.* zrcáláni okvír.
 Spiegelrein čist kakor zrcálo.

Spiegelrohr *n.* kotozdr.
 Spiegelscheibe *f.* zrcálna šipa.
 Spiegelung *f.* zrcáljenje.
 Spiegelwand *f.* zrcálna stena.
 Spiel *n.* igra; igránje; auß — sejen
 v nevárnost (po)stáviti, vagati; mein
 Glück ist auf dem — moja sreča je na
 prevésici; Spiel- igrni, igrski.
 Spielart *f.* način igranja; različek,
 izprevržek.
 Spielball *m.* žoga; (Spielballon) lopta;
fig. igráča.
 Spielbank *f.* igrálnica.
 Spielbruder *m.* igrávec; kvartopíréc.
 Spielbude *f.* igrálnica.
 Spielbucke *f.* donda, púnca, púnčka,
 čeca.
 Spiele *f.* š. Speil.
 Spieleinlage *f.* vlóžek pri igri.
 spielen igráti, igráti se; mit etwas
 — igráti se s čim; Soldaten — igráti
 se vojáke; (ein Instrument) igráti,
 svírati; (Blasinstr.) piskati; (Weige)
 gosti (godem); (Orgel) orglati; (Kar-
 ten) kvartáti; zu — anfangen za-
 igráti, zagostí; zur Genüge — na-
 igráti se; spielend kommen prigostí;
 Ball — žogo biti (bijem); mit der
 Glóde — pritrkovati; mit Steinchen
 — kámenčkati se; (darstellen) igráti,
 predstavljati; das Stück spielt auf dem
 Bande dejanje se vrši na kmetih; den
 Zerstreuten — raztrésenega se delati;
 der Diamant spielt demánt se izpre-
 mínja, — barve preliva; es spielt ins
 Grüne zelénkasto je, vleče na zeléno.
 Spieler *m.* igrávec, igrác; (Karten—)
 kvartáć; š. Schauspieler.
 Spielerei *f.* igráča, igráćica.
 Spielerin *f.* igrávka.
 Spiegelefährte *m.* soigrávec.
 Spiegelesellschaft *f.* igrávka družba.
 Spielglück *n.* sreča pri igri.
 Spielhaus *n.* igrálnica.
 Spielhölle *f.* igrávski brldg.
 Spielkarte *f.* kvarta, karta.
 Spielleute *pl.* godci *pl.*
 Spielmann *m.* godec, piskáč, trobec.
 Spielmarke *f.* igrska znamka.
 Spielplatz *m.* igrališće, igrišće.
 Spielraum *m.* prostor; *fig.* prosto
 polje; prilika.

Spielsache *f.* igráča.
 Spielsucht *f.* igrohlepnost, igrozélnost.
 Spieltisch *m.* igrálna miza.
 Spieluhr *f.* svirájóča ura.
 Spielware *f.* igráča.
 Spielweise *adv.* igráje, igrájóć.
 Spielzeug *n.* igráča.
 Spielzimmer *n.* igrálnica.
 Spielstaude *f.* oslad, osládje.
 Speiß *m.* (Speer) kopje, súlica; (Brat-
 speiß) razženj; (Speißigeß Geráth) drog,
 bodák.
 Speißbürger *m.* prepróst meščán, malo-
 meščán.
 Speißbürgerlich preprostomeščánski,
 malomeščánski.
 Speißen natekniti (-táknem), nabósti
 (-bódem), prebósti; *impf.* natikati, na-
 prebádati.
 Speißer *m.* jelénče (-eta).
 Speißförmig kopjast.
 Speißgefelle *m.* malopridén továriš.
 Speißglanz *m.* raztok, antimon.
 Speißruthe *f.* šiba; — n laufen skoz
 šibe létati, — teči (tečem).
 Speißschaff *m.* kopjišće, ratišće.
 Speißträger *m.* súličar, kopjanik.
 Spill *n.* (auf Schiffen) vreténo.
 Spille *f.* vreténo; *dem.* vreténce;
 (anatom.) š. Speiße.
 Spillrad *n.* vreténo s palci.
 Spinat *m.* špináča.
 Spindel *f.* vreténo; *dem.* vreténce;
 Schrauben— préslica, vretenica, vit (-i).
 Spindelbaum *n.* kozji preslec, kápi-
 čevje, trdoléska.
 Spindelförmig vreténast.
 Spindelstiege *f.* š. Schneckenstiege.
 Spinne *f.* pajék; *dem.* pajčók; (lang-
 beinige —) suha júžina; Spinnen- pajčji.
 Spinneseind smrtnosovrážen.
 Spinneseindschaft *f.* smrtno sovráštvo.
 Spinnen presti (predem); sprestí,
 naprestí.
 Spinnen *n.* prédenje, preja.
 Spinnengewebe *n.* pájčevina, pájčina.
 Spinnenstier *n.* pájkovec.
 Spinner *m.* predéc; (Insect) prélec,
 prejec.
 Spinnerrei *f.* prejestvo, predilstvo; (Ort)
 predilnica, préjnica.
 Spinnerin *f.* predica, prelja.

Spinnerlohn *m.* prejnina, préjščina.
 Spinnfabrik *f.* predilnica.
 Spinnhaar *n.* predivo.
 Spinnhaus *n.* predišče, préjnica.
 Spinnindustrie *f.* predilstvo.
 Spinnmaschinen *f.* predilni stroj, samopreljka.
 Spinnrad *n.* kolóvrat; *dem.* kolóvra-
 Spinneroden *m.* préslica; (der obere Theil) kozélj; (das Spinnhaar daran) kodéjla.
 Spinnstube *f.* préjnica.
 Spinnwebe *f.* j. Spinnengewebe.
 Spinnwebhaut *f.* pájčinasta mreža.
 Spinnwebig pájčinat, pájčinast.
 Spint *m.* j. Splint; (im Brot) svaljek, cmók.
 spintig (schiefig, v. Brot) svaljkast, cmokast; prezólkol.
 spintifieren razglábati, túhtati, móz-gati, mozgovítati.
 spintifierer *m.* túhtavec, mozgovrtéč.
 Spion *m.* ogledúh, vohún, osledúh.
 Spionage *f.* ogledústvo, vohúnstvo.
 spionieren ogledovati, vohúniti.
 spirál zavojít.
 Spirallinie *f.* zavojita —, spirálna črta, zavojica.
 Spiritismus *m.* spiritizém.
 spiritist *m.* spiritist.
 spiritistisch spiritiški.
 spiritual *m.* spirituál.
 Spiritualismus *m.* spiritualizém.
 Spiritualität *f.* dušnost.
 spirituell dušen; duhovít.
 spirituos j. geistig.
 spirituosen *pl.* opójne pijáče.
 spiritus *m.* duh; pridih; (Züffigkeit) vinski cvet, spirit; spiritus- spirítai.
 spiritusbrennerer *f.* žganjárna za spirit.
 Spital *n.* bolniščnica, bólnica; Spital- bolnišenični, bólnični.
 Spitalverwalter *m.* oskrbnik bolnišnice.
 Spitz ostér, ostnat, koničast, šiljast, rtast; —er Winkel ostér kot.
 Spitz *m.* spicélj; (leichter Rausch) matévžek.
 Spitzbart *m.* kozja brada.
 Spitzbogen *m.* rtasti —, gotski oblók.
 Spitzbogenstil *m.* zidáva v rtaste oblóke.

Spitzbohrer *m.* šilo.
 Spitzbube *m.* malopridnež, lopov, cigán.
 Spitzbüberei *f.* malopridnost, lopov-
 Spitzbübin *f.* malopridnica.
 Spitzbüßig malopridén, lopovski.
 Spitze *f.* ost (-i), ostina, konica, rt; (Gipfel) vrh; (— der Curve) teme (-na); (des Daches) sleme (-na); (äußerster Theil) konéc, končina; Finger — konéc prsta; *fig.* Spitz *pl.* načélniki, prváki, glave; an der — stehen na čelu stati (stojím), zapovedovati; an die — sich stellen na čelo se postáviti; etwas auf die — treiben do skrajnosti tírati, pretíravati; die — bieten naspróti —. v bran se postáviti; —n *pl.* (gefóppeltes Gewirt) čipke *pl.*; (gemeine) zobci *pl.*
 Spitzel *m.* j. Spion.
 spizen ostriti, šiliti; priostriti, پوستiti, ošiliti; *fig.* die Ohren — na uhó (ušesa) vleci, uhó nastavljati; (v. Pferden) z ušesi stríči (-zem).
 Spizen- čipkast, zobčast.
 Spizenband *n.* čipkasti trak.
 Spizenhändler *m.* prodajávec čipek, čipkar.
 Spizenkleid *n.* čipkasto oblačilo.
 Spizenklöppelei *f.* klékljanje čipek, čipkarstvo.
 Spizennäherei *f.* šivánje čipek.
 Spizentuch *n.* čipkasti robéc.
 spitzindig premetén, zvit; tenkoumén, dlakocépén.
 Spitzindigkeit *f.* premeténost, zvitost; tenkoumnost, dlakocépnost.
 Spitzhammer *m.* (d. Wüller) oskrd (-i).
 Spitzhaue *f.* cepín, pikón, krámp, rválo; (mit einer Biße) pikonica.
 Spitzhut *m.* rtasti klobúk.
 spitzig j. spiz; (v. Worte) zbadljiv.
 Spitzkeimer *pl.* (einkeimblättrige Gewächse) enokaličnice *pl.*
 Spitzkopf *m.* rtasta glava; rtoglavéc.
 spitzköpfig rtoglav.
 Spitzmaus *f.* royka, hréica.
 Spitzname *m.* pridévék, vzdévék, pri-
 imék.
 Spitznase *f.* kljánasti nos; (Person) kljunonóšéc.
 Spitzfäde *f.* koničasta žaga, podgánji rep.

Spitzsäule *f.* j. Pyramide.
 Spitzstahl *m.* šilasto dleto.
 Spitzwegerich *m.* celëc, suličastolisti trpôtëc.
 Spitzwinkel *m.* ostrí kot.
 Spitzwinkelig ostrokótën.
 Spitzwort *n.* zbadljíva besëda.
 Spitzzahn *m.* řtasti zob, deráč, očnják.
 Spleiße *f.* treskà; — *n. pl.* okujíne *pl.*, skaje.
 Spleißer *j.* šchleißer, špalten.
 Splendid *j.* práchtig.
 Splint *m.* beljíva, beljavína, belína.
 Splinküfer *m.* likar.
 Splitter *m.* šëp, ščepíca, drobir (auch *coll.*), troha; (v. Holz) ívér (*coll.* ívérje), tresšica, cepër; skala, zaderíka; řich einen — einstoßen skalo si zadrëti, zaskáliti se; (Stein—) škindra; (Alge) pazdër.
 Splitterig treskast, íverast, drobirjast, zaderíka; (mineral.) škindrav.
 Splittern cëpiti se, zadirati se, klati (koljem) se, drobiti se.
 Splitternagel *gol* in nag, čisto nag.
 Splitterrichter *m.* malenkóstni sodník.
 Spondeus *m.* spondëj.
 Sponsalien *pl.* j. Verlobniß.
 Spontan *adv.* samohótën, samood-sëben, svojevóljen; *adv.* sam od sebe.
 Spontanität *f.* samohótnost, svojevóljnost.
 Sporadisch raztrësen, samotër; *adv.* tupatám, semtertjá.
 Sporcogewicht *n.* nečista teža.
 Spore *f.* klíëno zrnce, tros.
 Sporenkapsel *f.* trosna glavíca.
 Sporenlager *n.* trosišëe.
 Sporenpflanzen *pl.* trosocvétke *pl.*
 Sporenschlauch *m.* trosni mešičëk, trosnik.
 Sporenschleuder *f.* trosni poskóëk.
 Sporer *m.* ostrógar.
 Sporn *m.* ostróga; *fig.* izpodbódljaj, izpodbúda; dem Pferde die Sporen geben izpodbósti (-bódem) konja, *impf.* izpodbádati —; Sporn= ostróžni.
 Spornen izpodbósti (-bódem), *impf.* izpodbádati; *fig.* izpodbósti, izpodbuditi; *impf.* izpodbújati.
 Spornmacher *m.* ostrógar.
 Spornstreich *adv.* v skók, v dir, skókoma, izpodbádoma.

Spornträger *m.* ostrogáč, ostrogonóšëc.

Spornlein *pl.* postránski dohóðëk.

Spott *m.* posmëh, zasmëh, zasmërámba; — treiben posmehovati —, rógati se komu, zasmehovati —, zasramovati koga; Spott= posmehoválni, zasmehoválni.

Spottbillig v mrtëv kup, smešno cenën; *adv.* v slepo —, v pusto ceno, pod nič.

Spottdroffel *f.* oponášavëc.

Spöttelei *f.* posmëšica, zasmëšek.

Spötteln posmehljívo goroviti.

Spotten rógati se —, posmehovati se komu, zasmehovati —, zasramovati koga; v smeh obráčati kaj, norčëvati se s čim; jeber Beschreibung — ne dati se popisati.

Spötter *m.* po-, zasmehovávëc, rógavëc; oponášavëc; zabavljáč.

Spöttereí *f.* po-, zasmehovánje, róganje; oponášanje.

Spötterin *f.* po-, zasmehovávka.

Spottgedicht *n.* zabavljíca.

Spottgeld *n.* slepa cena; um ein — j. Spottbillig.

Spöttlich zasmehljív, posmehljív, porogljív.

Spottkauf *m.* kup pod nič.

Spöttlich j. Spöttlich.

Spottlied *n.* zabavljíva pesëm (-i).

Spottname *m.* vzdëvëk, pridëvëk.

Spottpreis *m.* slepa cena.

Spottrede *f.* posmehljíve besëde, zabavljíca.

Spottsucht *f.* po-, zasmehljívost, porogljívost; zabavljívost.

Spottsuchtig po-, zasmehljív, porogljív; zabavljív.

Spottvogel *m.* rdečeglávi srakopër.

Spottweise *adv.* po-, zasmehljívo, porogljívivo.

Spottwohlfeil j. Spottbillig.

Sprach= govorni, jezikovni.

Sprachbildend jezikotvóren.

Sprache *f.* jezik (-íka); slovenišče — slovensčina; deutsch — némsčina; griechisch — gršëina; lateinisch — latinšëina; die — íst ihm vergangen besëdo mu je zapřlo; (Redeweise) góvor, govorica; in die slob. — übertragen posloveniti, prevesti (-védem) v slovenski

jezik; etwas zur — bringen besédo spróžiti o čem, v misel (-i) vzeti (vzamem); es ist die — von... govori se o...; heraus mit der —! povéj! govóri!

Spracheigenheit *f.* jezikovna posébnost.

Sprachengewirr *n.* jezikovna zmešnjáva.

Sprachenkenntnis *f.* znanje jezikov.

Sprachenlehrer *m.* učitelj jezikov.

Sprachenmischung *f.* méšanje jezikov.

Sprachenverwirrung *f.* zmeda jezikov.

Sprachfehler *m.* govorna hiba; jezikovna napáka.

Sprachfertigkeit *f.* jezikovna izúrjenost.

Sprachform *f.* jezikovna oblika.

Sprachforscher *m.* jezikoslóvéc.

Sprachforschung *f.* jezikoslóvstvo.

Sprachgebiet *n.* jezikovni okoliš.

Sprachgebrauch *m.* govorni običáj, običáj govorjénja; daš ist gegen den — tako se ne govóri.

Sprachgefühl *n.* jezikovni čut.

Sprachgelehr jezikoslóvno izobražen.

Sprachgelehrte *m.* jezikoslóvéc.

Sprachgesetz *n.* jezikovno pravilo.

Sprachgitter *n.* pogóvorna rešétká.

Sprachgrenze *f.* jezikovna meja.

Sprachkarte *f.* jezikovni zemljevid.

Sprachkennner *m.* jezikoznánéc.

Sprachkenntnis *f.* znanje jezika.

Sprachkunde *f.* znanje jezika; jezikoznánstvo.

Sprachkundig večé jeziku.

Sprachlehre *f.* slóvnica, gramátika.

Sprachlehrer *m.* *š.* Sprachenlehrer, Sprachmeister.

Sprachlehrlich *š.* grammatičj.

Sprachlich jezikovni; kar se tíče jezika, gledé na jezik.

Sprachlos nem, mutast; — werden oneméti.

Sprachmeister *m.* učitelj jezika, — je-

Sprachorgan *n.* govóřilo.

Sprachregel *f.* jezikovno pravilo.

Sprachreinheit *f.* jezikovna čistóta.

Sprachreiniger *m.* jezikotrébéc, puríst.

Sprachrichtig jezikovno pravílen.

Sprachrichtigkeit *f.* jezikovna pravílnost.

Sprachrohr *n.* govorna troba, legát.

Sprachschaf *m.* jezikovni zaklád.

Sprachschneker *m.* *š.* Sprachfehler.

Sprachstudien *pl.* jezikovno proučevánje, jezikovne stúdije.

Sprachton *m.* govorni naglás.

Sprachtonzeichen *n.* naglásni znak.

Sprachübung *f.* jezikovna vaja.

Sprachunterricht *m.* jezikovni pouk.

Sprachverbesserer *m.* popravljávec jezika.

Sprachverderber *m.* kvarítelj jezika.

Sprachvergleichung *f.* primérjanje jezikov, primerjajóče jezikoslóvje.

Sprachwerkzeug *m.* govóřilo.

Sprachwidrig jezikovno nepravílen.

Sprachwissenschaft *f.* jezikoslóvje.

Sprachart *f.* način govorjénja.

Sprechen govóřiti; *imdn.* — govóřiti s kom; (*aus*)*sprechen* izgovóřiti, izréči; *impf.* izgovárjati, izrekovati; (*sagen*) reči; (*v.* *Gericht*) práviti; *fein Wort* — ne zíniti, ne órhñiti besédice; *ein Gebet* — móřiti; *ein Urtheil* — sodbo izréči, razsóđiti; *impf.* razsóđati; *heilig* — za svetnika proglásiti, *impf.* — proglásati; *schuldig* — za krivega spoznáti; *frei* — za nekrivega spoznáti, oprostiti; *frei* — *deš Urtheil* oprostitilna razsóđba; — *d* áhñlich čisto podobén; — *de Gesichtszüge* izrazovit obráz.

Sprechen *n.* govorjénje.

Sprecher *m.* govóřnik; besedník; = *in f.* govóřnica; besedníca.

Sprechsaal *m.* govóřilnica.

Sprechstüchig gostobesédén.

Sprachwerkzeug *n.* govóřilo.

Sprechzimmer *n.* govóřilnica.

Spreiten razpréti (-*prém*), *impf.* razpirati; razprostřéti (-*strém*), *impf.* razprostírati; razpéti (-*pném*), *impf.* razpénjati.

Spreize *f.* podpóra; soha, opiráča.

Spreizen podpřéti (-*prém*), *impf.* podpirati; *die Füße* — razkréčiti se; *sich* — (*widersehen*) upírati se; upřéti se; (*sich brüsten*) šopírati se, košátiti se; *ge* — *spreizt* napíhñen, košát.

Spreißfange *f.* rázpóra.

Spreng- kropílni, razstrélni.

Sprengel *m.* okraj, okoliš, oblást; — *deš Bischofs* škofíja; — *deš Pfarrer*š župníja, fara; *Gericht* — sodni okoliš (*Sprengwebel*) kropílo.

šprengen (mit Waſſer) kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti; (mit Salz) potrésti; *impf.* potrésati; (e. Fejtung) razstrelíti, razdejáti (-dénem), razrúšiti; *impf.* razstreljevati, razdévati; (ſeljen) stréljati; (eine Thür) razbíti (-bíjem); *impf.* razbíjati; in die Luſt — raznésti, v zrak pognáti; *fig.* (eine Partei) razbíti.

šprenger *m.* kropívěc.

šprenggeſchoß *n.* razletljívi izstrélěk; raznéšno strelílo.

šprengkanne *f.* škropílница.

šprengkeſſel *m.* kropílница, kropílník.

šprengpulver *n.* raznéšni prah, — smodník.

šprengſtoff *m.* raznešilo, raznéšna tvarina.

šprengung *f.* razstreljávánje, razstrélba; razbíjanje, razbítnje.

šprengwaſſer *n.* kropílna voda.

šprengwedel *m.* kropílo.

šprenkel *n.* pika, pega; locěn.

šprenkeln škropíjati; gešprentelt *f.* šprentícht.

šprenklicht pegast, grahast, pisan.

špreu *f.* pleva; *coll.* pleve *pl.*

špreublättdjen *n.* plevní listíč.

špreuig plevnat.

špreukammer *f.* plevnjak.

špreukaſten *m.* plevník.

špreuſack *m.* plěvnica.

špreuſchuppe *f.* plevna luška.

špreuſtaub *m.* plevní prah.

špreuwort *n.* přegóvor, prislovíca.

špreuwürtdlich přegóvorskí, prisloví-čen; — werden v přegóvor priti (pridem).

špreiſel *m.* š. Sprosse.

špreißen gnati (ženem), odgánjati, pogánjati, kliti (klijem), brstěti; pognáti, priklíti.

špreiſt *n.* rogovíle *pl.*, rázsoha.

špringbrett *n.* odskóčena deska.

špringbrunnen *m.* vodomět.

špringen skáti (skačem); skóčiti; (v. Funken) šíniti; (in die Höhe —) poškakovati; poskóčiti; (zeršpringen) póčiti, rozpóčiti (se), régniti; *impf.* pókati, régati; eine Mine — lassen podkóp podžgáti (-žgem).

špringer *m.* skakávěc; (im Schachspiel) konjíč; =in *f.* skakávka.

špringfeder *f.* vzmět (-í), prožina.

špringflut *f.* visóka plima.

špringhengſt *m.* žreběc, celák, pastúh.

špringinsfeld *m.* skákavt, štrkavěc, štrkolin, poskočín.

špringkraut *n.* nedotíka.

špringkunst *f.* skakávstvo.

špringluſtig skakáv, skočěn, poskóčěn.

špringplaß *m.* skakalšiče.

špringquelle *f.* skakávi vrelěc.

špringzeit *f.* čas za plemenílo, — za spúšćanje.

špriß *m.* štrkljaj.

šprißbüchse *f.* (bezgóva) síkalica, štrcáljka.

špriße *f.* brizglja, brizgálnica.

šprißen *tr.* u. *intr.* brizgati, síkati, bzíkati, švrkati, štrkati; brizgniti, síkniti, bzíkniti, švrkniti, štrkniti; *tr.* (bešprißen) škropíti; poškropíti; (veršprißen) škropíti; razškropíti; Bier — péniiti pivo.

šprißen- brizgálnični.

šprißenhaus *n.* brizgálnična kolníca.

šprißenmeister *m.* brizgálničar.

šprißer *m.* škropívěc, brizgáč, štrkavěc; štrkljaj.

šprißſiſch *m.* přskavěc.

šprißſted *m.* štrkótina.

šprißkanne *f.* škropílница.

šprißleder *n.* kočíjskí zástor, zastórno usnje.

šprißmann *m.* brizgáč.

šprißregen *m.* přšavica, přšénje.

šprißtraube *f.* brizgana hrápavica, — livanica.

šprißwedel *m.* kropílo, škropílo.

špröde krhěk, drobljív; (rauh) hrápav; (haut, Lippen) razpókan; — Brot rod —, pust kruh; (*fig.*) nedostópěn, trd.

šprödigkeit *f.* krhkóst, drobljívost; hrápavost; rodóst, postóst; nedostópnost, trdóst.

špross, šprosse *m.* mladíka, mladíca, odráslek, pogánjek.

šprossblat *n.* mladíčni list.

šprosse *f.* (b. Leiter) klin, prekla, šprikla.

šprossen brstěti, pogánjati, rasti; *fig.* izhájati, izvírati.

šprosser *m.* velíkí slavěc.

Sprösling m. (b. Bäumen) mladika, pogánjek, odráslek; (b. Menschen) pótómec, zarojenec.

Spruch m. rék, izrék; pregóvor; (Entscheidung) razsódek, skláp.

Spruchdichter m. pesnik modrih rekov.

Spruchweise adv. v pregóvorih, v rekih.

Spruchweisheit f. modróst v pregóvorih, — rekih.

Sprudel m. vrvránje; vrelec.

Sprudelkopf m. búrjavéc.

Sprudeln vréti (vrém), vrvráti; *tr.* (Eier) raztépati.

Sprudelquelle f. vrelec.

Sprudelstein m. vrélovéc.

Sprudelwasser n. vrélnica, vrélnina.

Sprudler m. (Quirl) motič.

Sprühen intr. pršéti; (v. Regen) es sprüht prši; Funken — iskre leté, — fréé, — se kréšejo, — se kújejo; *fig.* iskriti se; die Augen — oči se iskré; *tr.* sípati (sipljem); Funken — iskre krésati, — kováti (kujem), — métati (méčem).

Sprühregen m. i. Spritzregen.

Sprung m. skók, poskók; einen — thun skóčiti; (in die Höhe) poskóčiti; (Riss) poka, razpóka, poklina, razpoklina, poč (-i); einen — bekommen póčiti; einen — haben počen biti (sem); auf einen — irgendwohin kommen skóčiti —, priti kam na en trenótek; im — skókoma; (v. Hengst) skákanje, plemenitév.

Sprungbein n. skóčnica.

Sprungbrett n. odskóčna —, skakálna deska.

Sprungfähig (v. Hengst, Stier) za spúšcanje pripravén.

Sprungriemen m. (beim Pferde) narbdznica.

Sprungweise adv. skókoma, na skók.

Sprungweite f. doskóčaj, skók.

Sprude f. pljúnék, izpljúnék, pljuvotina; (Ausswurf) hrakélj.

Spuhen pljaváti (pljujem); pljúniti.

Spuher m. pljavávec.

Spuhnapp m. pljuválnik, pljaválnica.

Spuh m. (Geissenf) strah, prikázén (-i), pošást (-i); feinen — treiben strášiti; hrop, šunder, razbóta, rogoviljenje, razgrájanje; poldm.

Spuken strášiti; es spukt wunderlich in seinem Kopfe čudne misli mu rojijo po glavi.

Spukegeschichte f. pripovést o strahóvih.

Spukhaf strahóvski, pošástén.

Spule f. vitél, cev (-i), cevka, tuljava.

Spulen súkati (sucém) —, navijati na cevko.

Spülen tr. izplákniti, (izpláhniti), — plákniti; *impf.* iz-, poplakovati; (Seife aus der Wäsche) izpirati; izpráti; ans Ufer — plavíti; *intr.* pljúskati.

Spülsafs n. pomívník, pomíjak, pomíjnjak, pomíjšénica, pomíjálnik.

Spülförmig cévkast.

Spülgelte f. i. Spülsafs.

Spülgestell n. cevnják.

Spülgosse f. liják, izliják, izliválnik.

Spülicht n. pomíje *pl.*

Spülmaschine f. súkáló.

Spülnapp m. pomíválnik.

Spulrad n. súkálnik.

Spülwasser n. pomíje *pl.*

Spulwurm m. navádna glísta.

Spund m. veha, pilka, (piljka), vranj; *f.* Spundnagel.

Spundbohrer m. véšnik.

Spunden, spünden veho zabíti (-bijem); zavešiti, zapíliti; *impf.* zaveševati; (Hölzer, Bretter) mozníčiti; zadníti.

Spundloch n. veha, pilka, vranj.

Spundnagel m. mozník.

Spundvoll do vehe (pilke) poln.

Spundzapfen m. veha, véšnica, pilka.

Spur f. sled (-ú, -a); (Fuß) stopinja, stopa; (der — nachgehen) za sledom —, po sledu iti (idem, grem), sledíti; (Rad —) kolotéčina, kolesnica, koléja, kolovóz; (des Schiffes) próga; es ist keine — von ihm ni duha ne sluha po njem; die — jmds. verlieren zgréšiti koga.

Spüren sledíti (koga); vóhati; zaslédovati; za sledom iti (idem, grem); čútiti, zapazovati; začútíti, zapázíti.

Spürer m. sledúh, vóhún.

Spürhund m. sledni pës, vížél.

Spurlos adv. brez sledú, brez známenja, da ni ne duha ne sluha po kom (čem).

Spurweite f. širína kolotéčine, koléj-na širína.

Epute *f.* speh; *f.* Eife.
Eputen ſich podvizati se, páščiti se,
žúríti se, spēšíti se.

Etar *m.* *f.* Star.

Etaat *m.* držáva; (Prunt, Glanz) sijáj,
blišč, bliščóba; paráda; sijájna opráva;
königlichen — machen po kraljevo se
nóšiti.

Etaatenbund *m.* sodržávje.

Etaatengeſchichte *f.* zgodovina držav.

Etaatenkunde *f.* državoznánstvo.

Etaatenrecht *n.* mejnárodno právo.

Etaatlich državni.

Etaats- državni.

Etaatsamt *n.* državna služba.

Etaatsangehörige *m.* državljan.

Etaatsangehörigkeit *f.* državljanstvo.

Etaatsangelegenheit *f.* državna stvar (-i).

Etaatsanlehen *n.* državno posojilo.

Etaatsanwalt *m.* državni právdnik.

Etaatsanwaltschaft *f.* državno právd-
ništvo.

Etaatsanwaltsſubſtitut *m.* državnega
právdnika nameštnik.

Etaatsauslage *f.* državni dávek, dr-
žávna nakláda.

Etaatsaufwand *m.* državni tróški *pl.*

Etaatsausgaben *pl.* državni izdátki *pl.*

Etaatsbank *f.* državna banka.

Etaatsbankerott *m.* državni bankrót.

Etaatsbauten *pl.* državne stávbje *pl.*,
— zgradbe *pl.*

Etaatsbeamte *m.* državni urádnik.

Etaatsbehörde *f.* državno oblástvo.

Etaatsbürger *m.* državljan.

Etaatsbürgerlich državljánski.

Etaatsbürgerschaft *f.* državljanstvo.

Etaatscaſſe *f.* državna blagájnica.

Etaatscontrole *f.* državni prigled, dr-
žávna kontrola.

Etaatscredit *m.* državni kredit.

Etaatsdiener *m.* državni služábnik.

Etaatsdienst *m.* državna služba.

Etaatſſecten *pl.* državni (vrédnostni)
papírji *pl.*

Etaats-eigenthum *n.* državna lastnina.

Etaats-einkommen *n.* državni dohód-
ki *pl.*

Etaats-einnahme *f.* državni dohódék.

Etaats-einrichtung *f.* državna urédba.

Etaats-erfordernis *n.* državna potreb-
ščina.

Etaatsform *f.* način vládanja, državna
oblika.

Etaatsgebiet *n.* državno ozémlje.

Etaatsgeſährlich državni neváren.

Etaatsgeſälle *n.* državni dohódki *pl.*

Etaatsgeſängnis *n.* državna ječa.

Etaatsgeheimnis *n.* državna skrivnóſt,
— tajnoſt.

Etaatsgeſetz *n.* državna postáva, dr-
žávni zákon.

Etaatsgewalt *f.* državna oblást (-i).

Etaatsgillig veljávén v državí, držav-
noveljávén.

Etaatsgläubige *m.* državni úpnik.

Etaatsgrundgeſetz *n.* državni témeljní
od. oſnóvni zákon.

Etaatsgut *n.* državno blagó, državno
poſeſtvo; državna imovina.

Etaats-haushalt *m.* državno gospodar-
stvo.

Etaats-hoheit *f.* državna vrhóvnoſt.

Etaatskanlei *f.* državna pisárna.

Etaatskanzler *m.* državni kancelár.

Etaatskraft *f.* državniška modróſt.

Etaatskunst *f.* državništvo.

Etaatslehre *f.* *j.* Staats-wijenschaſt.

Etaatslexicon *n.* državnoſlovni ſlovár.

Etaatsmann *m.* državnik.

Etaatsmännlich državniški.

Etaatsminister *m.* državni ministér.

Etaatsmittel *pl.* državna sredstva *pl.*

Etaatsmonopol *n.* državno samotſtvo,
držávna samoprodája, državni mo-
nopól.

Etaatsnote *f.* državni papírnatí denár.

Etaatsoberhaupt *n.* državni glavár.

Etaatsobligation *f.* državna obveznica,

— obligácia.

Etaatsökonomie *f.* državno gospo-
dárstvo. [stvo.

Etaatsorganismus *m.* državno uſtrój-

Etaatspapier *n.* državni papír.

Etaatsprocurator *m.* *j.* Staatsanwalt.

Etaatsprüfung *f.* državni izpít.

Etaatsrath *m.* (Berjammlung) državni
svèt, državno svetovávſtvo; (Perſon)
držávni svétnik, — svetovávéc.

Etaatsrecht *n.* državno právo.

Etaatsrechtlich državnoprávén.

Etaatsrechtslehre, Staatsrechts-wijens-
ſchaſt *f.* državno pravoslójve, nauk o
držávnem právu.

Staatsregel *f.* državno pravilo, — vodilo.

Staatsregierung *f.* državna vlada.

Staatsreligion *f.* državna vera, državni verozakon.

Staatsrückzicht *f.* državni ozir.

Staatsruder *n.* državno krmilo; am — jein državo vladati.

Staatssache *f.* državna stvar (-i).

Staatschatz *m.* državni zaklad.

Staatschein *m.* državni dolžni list.

Staatsschuld *f.* državni dolg.

Staatsschuldentilgungsfonds *m.* državni razdólžni zaklad.

Staatsschuldverschreibung *f.* državna zadólžnica.

Staatssecretär *m.* državni tajnik.

Staatsiegel *n.* državni pečat.

Staatsiegelbewahrer *m.* državni pečatnikar.

Staatsstreich *m.* silna izpremémba državne vlade.

Staatsumwälzung *f.* državni prevrat.

Staatsverbrechen *n.* hudodelstvo zoper državo; veleizdaja.

Staatsverfassung *f.* državna ustáva.

Staatsvermögen *n.* državna imovina.

Staatsvertrag *m.* državna pogodba.

Staatsverwaltung *f.* državna uprava.

Staatsvoranschlag *m.* državni proračún.

Staatswegen, von — od države, po državi.

Staatswirtschaft *f.* državno gospodarstvo.

Staatswissenschaft *f.* državoznanstvo, državoslovje.

Staatswissenschaftlich državoznanstven, državoslovén.

Staatszeugnis *n.* državno izpričeválo.

Staatszweck *m.* državni namén.

Stab *m.* pálica; *dem.* páličica; (*mil.*) višje častništvo, vojaški stožér, štab; (*phys.*) prot; den — brechen über jmd. obsódiiti koga.

Stabeisen *n.* želézo v šibikah.

Stäbel *n.* kol.

Stäbeln kóliti; nakóliti.

Staben = buchstabieren; narekovati pri stabförmig páličast. [ségo.

Stabhölz *n.* les za doge.

Stäbél stalén, stanovit; (*phys.*) stojén.

Stabilerklärung *f.* proglasitév stalnosti.

Stabilität *f.* stalnost; (*phys.*) stojnost.

Stabilitätsfähigkeit *f.* stojljivost.

Stabilitätsformel *f.* izrazilo —, formula stójnosti. [kov.

Stabreim *m.* rima začétnih soglásnih-

Stabs- štabni.

Stabsarzt *m.* štabni zdravnik. [nik.

Stabsofficier *m.* štabni oficír, — čast-

Stabwurz *f.* (*Artemisia abrotanum*) áborat.

Stachel *m.* bodica, bodljika, bódéc; (Wienen—) želó, žaléc; (Freib—) ostén;

(an Geráthen) trn, ost (-i); *fig.* — der Reue želó kesánja; d. — (meiner Worte) ost (-i), ostén.

Stachelbeere *f.* kosmúlja, agres, kosmáto grózdíčeje.

Stacheldistel *f.* turék, vražji —, pasji stric.

Stachelflosser *m.* ostroplúta.

stachelförmig bodičast; ostnast.

Stachelfortsatz *m.* š. Dornfortsatz.

Stachelhaar *n.* ščetina.

Stachelhäuter *m.* iglokóžec.

stachelicht bodljikast, bodičast.

stachelig bodljikav, bodéč, bodljiv.

stacheln z ostnom pogánjati; *fig.* izpodbósti (-bódem), izpodbuditi; *impf.* izpodbádati, izpodbújati.

Stachelnuss *f.* povódni óreh (-éha).

Stachelpilz *m.* bodičasta gliva, jézevka.

Stachelrede *f.* zbadljive beséde.

Stachelschwein *n.* jézevéc.

stachelspizig ostnat.

Stachelzunge *f.* zbadljivi jezik.

Stadel *m.* skedénj.

Stadium *n.* stadij, daljáva 125 korákov; stópnja; stanje; doba.

Stadt *f.* mesto; *dem.* méstece (méstice);

Stadt- mestni.

Stadtbewohner *m.* meščán.

Stadtbjirk *m.* mestni okraj, mestni okolíš; obméstje.

Stadtbraud *m.* mestna šega.

Stadtbürger *m.* š. Stádtér.

Städtebund *m.* medméstna zveza.

Stádtér *m.* meščán; =in *f.* meščánka.

Stadigebiet *n.* obméstje.

Stadigenoss *m.* someščán.

Stadigespräch *n.* poméstna govorica.

Stadtgraben *m.* mestni okòp, — ròv.
 Stadthauptmann *m.* mestni glavár;
 =schaft *f.* mestno glavárstvo.
 Stadthaus *n.* mestna hiša.
 städtisch mesten; meščánski.
 Stadtkundig po vsem mestu znán, po vsem mestu razvpit.
 Stadtleben *n.* mestno življenje.
 Stadtmagistrat *m.* mestni magistrát.
 Stadtmauer *f.* mestno obzidje.
 Stadtmiliz *f.* mestno vojništvo.
 Stadtpark *m.* mestni gaj, — park.
 Stadtphysicus *m.* mestni fizik.
 Stadtrath *m.* (Berathung) mestni zbor, mestno svetovárstvo; (Person) mestni svetnik, mestni svetovávec.
 Stadtrecht *n.* mestno právo, mestna pravica.
 Stadtschuld *f.* mestni dolg.
 Stadtschule *f.* mestna šola.
 Stadtschwabe *f.* (*Hirundo urbica*) domača lástovica, podgorida.
 Stadtsiegel *n.* mestni pečát.
 Stadttheil *m.* mestni del, del mesta.
 Stadtvorordnete *m.* mestni odbórník.
 Stadtvolk *n.* meščáni *pl.*, meščánstvo.
 Stadtwache *f.* mestna straža.
 Stadtwappen *n.* mestni grb.
 Stafette *f.* brzovéstnik, brzi sèl; (baš Schreiben) brzovéstnica, staféta.
 Staffage *f.* olupšáva, zakrásje, stafáza.
 Staffel *f.* stopnica; stópnja; j. Spröffe, Stufe.
 Staffeleif, podstávèk, slikársko stojálo.
 staffelförmig stopničast.
 Staffelgebet *n.* pristópna molitèv.
 Staffelland *n.* j. Stufenland.
 staffieren preskrbèti, oprávit; *impf.* preskrbovati, oprávljati; olupšati, nakítiti; z obšívki olupšati.
 Staffierung *f.* opráva, olupšáva, nakit.
 Stagnation *f.* zastájanje, otrplost.
 stagnieren zastáti (-stánem), otrpniti; *impf.* zastájati; zamočviriti se.
 Stahl *m.* jeklo, ocel (-i); gehärteter — káljeno jeklo; (Streich-) sírvo jeklo; (Guß-) lito jeklo; Stahl- jekléni, ocelni.
 Stahlarbeit *f.* jekléni izdelék.
 Stahlarbeiter *m.* jeklář.
 Stahlblau jeklenomodér.
 Stahlblech *n.* jekléna pločevina.

Stahldraht *m.* jekléna žica.
 stählen jekliti, kaliti; pojekliti; *fig.* ukrepiti, utrditi.
 stählern jeklén.
 Stahler; *n.* jekléna ruda.
 Stahlfabrication *f.* jeklářstvo.
 Stahlfabrik *f.* jeklářnica.
 Stahlfeder *f.* jekléno peró (-ésa).
 Stahlgrau jeklenosiv.
 stahlhaltig jeklenát, jeklovit.
 Stahlhammer *m.* samokòv za jeklo.
 Stahlhütte *f.* jeklářnica.
 Stahlschneider *m.* jeklorézèc.
 Stahlstein *m.* jeklénèc, siderit.
 Stahlstich *m.* jeklorèz.
 Stahlware *f.* jeklenína, jekléno blagó.
 Stahlwasser *n.* jeklovita voda.
 Staket *n.*, Staketen; aun *m.* ográja iz zabítih kolov, — iz prostic. [mit.
 Stalagmit *m.* stojèí kapnik, stalag-
 Stalaktit *m.* visèí kapnik, stalaktit.
 Stall *m.* hlev; Pferde— konják, konjúsница; Schwein— svinják, svinjski hlev; Schaf— ovèják, ovèji hlev, hlevèc; Hühner— kurnják, kurnik; Ziegen— kozják, kozji hlev; Stall- hlevski, hlevni.
 stallen skupaj živèti s kom; v hlev postaviti; (v. Pferd) scati (šèim), vodo púšcati.
 Stallgeld *n.* hlévšèina, hlevarína.
 Stallgeräth *n.* hlevne potrebšèine, pohlévje.
 Stallknecht *m.* hlevar, konjár, konjuh.
 Stallmeister *m.* konjúsnik; nadkonjár.
 Stallung *f.* hlev.
 Stamm *m.* deblo; (Stengel) steblo; (Baum) drevó (-ésa); (abgehauener) paróbek, hlod, èok, klada; (Geschlecht) rod, pokolenje; (Wolfs-) rod, plemè (-éna); (einer Gesellschaft) stalno jedro, stožer; (Capital) glávница; (granum.) osnóva.
 Stammartie *f.* osnóvna délnica.
 Stammbaum *m.* rodóvník.
 Stammbuch *n.* spominják, spomínska knjiga.
 Stammburg *f.* rodni grad.
 Stammcapital *n.* osnóvna glávница.
 Stammchen *n.* débelce; stébelce.
 Stammeigenthum *n.* osnóvna —, gláv-
 vínska lastnína.

štampeln bebljāti, momljāti; (stottern) jécati, jecljāti. [jecljánje.

Štampeln *n.* bebljánje, momljánje; štampeln bebljav; jecljav.

Štampeller *pl.* praroditelji *pl.*

Štampen biti (sem) kákega rodú; izhájati, začétek —, izvòr iméti (imám), izvírati; (*gramm.*) izpeljavati se, proizvájati se.

Štampform *f.* osnòvna oblika.

Štampgast *m.* stalni gost.

Štampgeld *n.* osnòvni denár.

Štampgenosse *m.* soplemenik, sopleménec.

Štampgut *n.* dédina, dedovína, dédinstvo, dédíščina.

Štamphalter *m.* zaròdник.

Štamphol; *n.* deblovína, hlodòvje.

Štampig deblovít, deblast; (Wenſch) zastávén, tršéat.

Štampuleiter *f.* poglávna léstvica.

Štampmaler *m.* bebljávéc; jecljávéc; = *in f.* bebljávka; jecljávka.

Štampregister *n.* rodoslòvnik. [grad.

Štampschloß *n.* dédinski —, rodni

Štampsilbe *f.* dèbelski zldg, osnòvni zldg.

Štampstift *m.* dédina; rodna stolica.

Štampstück *n.* (abgeſagtes) ril.

Štamptafel *f.* rodòvnik.

Štampvater *m.* praòéce, začétnik rodú.

Štampvermögen *n.* rodovínska imovina, dédinsko premoženje.

Štampverwandt soròdén, enoròdén, istoròdén; der Štampverwandte soróják, soplemenik; die — sorójákinja, soplemenica.

Štampwort *n.* osnòvna beséda.

Štampfe *f.* stòpa; (Handlung) phánje.

Štampfen cepetáti, topotáti (-ám, -óčem), peketáti (-ám, -éčem); z nogámi ob tla udárjati; — udáriti; *tr.* teptáti;

(*in der Stampfe*) phati (pham, pšém); (*in der Mörſer*) toliči (-čem). [nje.

Štampfen *n.* topòt, topotánje, cepetá-

Štampfer *m.* cepetín; phavéc; (Werkzeug) pah, pšaj; tolkáč; = *in f.* phávka.

Štampgang *m.* stope *pl.*

Štamphammer *m.* pah, pšaj.

Štampkeule *f.* pah, pšaj; tolkáč.

Štampmaschine *f.* phální stroj, phalo.

Štampmühle *f.* stope *pl.*

Štampschlägel *m.* š. Štampkeule.

Štampwerk *n.* stope *pl.*

Štampiglie *f.* pečatilo, štampilja.

Štampiglieren pečát udáriti —, prítisniti na kaj; štampigliert s prítisnjenim pečátom.

Štand *m.* stanje; feſten — haben trdno stati (stojím); feinen feſten — haben ne iméti stanovíšča; guten — haben *in* dobríh rozmérah biti (sem); ſchweren — haben *in* težávnom položáju biti; (Ort deß Stehenß) mesto, stajališéce, stališéce, staja; (Verkaufsbude) prodajní šátor, stójnica; (*im Stall*) predél, stojíšéce; (*der Geſtirne*) stanje; (*deß Waſſerß*) višina; — halten trdno stati, držati se, vztrájati; (*dem Sturme*) vzdržati naskòk; (Zuſtand) stan, stanje; *im* — *e* der Gnade Gottes *v* stanu milosti božje; (*v. Dingen*) *in* gutem — *e* *v* dobrem stanu; — *der* Industrie stanje obrtnosti; *im* *in* den — seſen omogóčiti komu kaj; *ich* *bin* *im* — *e* *morem*, mogóé mi je; *ich* *bin* *auf* — *e* *ne* *morem*, ni mi mogóé; *die Sache* *iſt* *zu* — *e* *gekommen* reč se je napravila; *d. Kauf* *kommt* *zu* — *e* *kup* se sklene; *mit* *etwas* *zu* — *e* *kommen*, *etwas* *zu* — *e* *bringen* napravíti, izposlovati, izvésti (-védem), skončáti kaj; (*einen Verbrecher*) *zu* — *e* *bringen* dobíti, postávití pred oblásto; *der Friede* *kommt* *zu* — *e* *naprávi* se *mir*; *der* — *der* Bauern *kmetski* *stan*; *Stände* *stanóvi*; *lediger* — *samski* *stan*; *ein Mann* *von* — *e* *mož* *visókega* *stanú*; *zufrieden* *mit* *ſeinem* — *e* *s* *svojim* *stanóm* *zadovoljen*; (*deß Vieheß*, *Wildeß*) *množina*, število.

Štandarte *f.* zastáva, bandéro; konje- niški práporéc.

Štandbild *n.* kip.

Štändchen *n.* podòkница; *ein* — *halten* postáti (-stojím) *in* *pokramljáti*.

Štänder *m.* stojálo, podstávèk, stebèr; čebèr; ribnjáča.

Štandesamt *n.* stanóvsko oblásto, civilní urád.

Štandeserhöhung *f.* povišanje stanú.

Štandesherr *m.* plemenitáš, plemič.

Štandeskörper *m.* stanóvski oddèlek.

Štandesmäßig *priméren* *stanu*.

Standesperjon *f.* oseba visókega stanú.
 Standespflicht *f.* stanóvska dolžnost.
 Standeswahl *f.* volitév stanú.
 Standeszuständigkeit *f.* stanóvska pristójnost.

Ständetag *m.*, Ständeverammlung *f.* stanóvsko zborovánje; stanóvski zbdr.
 Ständeunterschied *m.* razlóček med stanóvi.

Ständewesen *n.* stanóvstvo.

Standfähig *f.* stabil. [marina.

Standgeld *n.* stójjina, stajnána, senjstandhaft stanovitén, stanovít; vztrájen, trdén.

Standhaftigkeit *f.* stanovitnost; vztrajnost; trdnost.

Standhalten *f.* unter Stand.

ständig *f.* beständig.

ständig stanóvski, deželnih stanóv; —er Ausführe stanóvski odbdr.

Standkerze *f.* sveča stálnica.

Standlager *n.* stalno taborišče.

Standort *m.* stojšče, stajališče; stanovišče, bivališče.

Standpunkt *m.* stalšče, smatrališče.

Standquartier *n.* stanišče, stanovališče.

Standrecht *n.* naglo sodstvo, nagli sod. standrechtlich naglosóden; *adv.* po naglem sodstvu, — sodu.

Standrede *f.* nagróbni govor.

Standvogel *m.* stalna ptica.

Stange *f.* drog, ranta; (Brügel) prekla; (Bahl) kól; (Deichsel) oje (-ésa); (Gold-) pálica, šibka; (eine — Siegestaß) šibka; (Hühner —) greda, gred (-i); jemandem die — halten potégniti se za koga, zagovarjati koga; kos biti komu.

Stängel *m.* f. Stengel.

Stängel, stängel nakóliti.

Stangeneisen *n.* želézo v pálicah, — v šibkah.

Stangenförmig drogast, rantast, páličast, preklast.

Stangenholz *n.* rante *pl.*, prekle *pl.*

Stangenschwefel *m.* žveplo v šibkah.

Stangensilber *n.* srebro v šibkah, — v zlitkih.

Stangenjirkel *m.* véliko šestilo.

Stänken *f.* stänken.

Stänker *m.* smrdljívéc; iztikavt; zabavljívéc, svadljívéc, zdražljívéc, zdražnik.

Stänkerer *f.* zabávljanje, svaja, zdražba, zbádanje.

Stänkerin *f.* zabavljívka, svadljívka. stänkernsmráditi; zasmráditi, usmrádití; (stöhern) iztikáti (-kam, -čem), vóhati; preiztekúti (-táknem); (stänfen) zabávljati, zdražbo —, svajo délati, zbádati.

Stanniol *n.* staniól, kosítrni list.

stante pede *adv.* na mestu, kar preče.

Stanze *f.* (Strophe) stanca; (der Gürtler) mática.

Stapel *m.* prosto skladašče; skladišče; (Haufe) skládanica; (Schiffswerfte) ladjedélnica; ein Schiff vom — laufen lassen ladjo spustíti na morje.

Stapelgeld *n.* skládnina.

Stapelu skládati, zlágati; koracáti.

Stapelort, Stapelplatz *m.* skladišče.

Stapelrecht *n.* skládna právica.

Stapelware *f.* skládna blagó.

Stapfe *f.* stopinja, stópa.

Stapfen trdó stópati.

Star *m.* (Vogel) skvoréc, škorec; (Weibchen) škórcévka; beš — es škórcéji; (am Auge) bel (-i), siva mrena; (Schwarzer —) črna slepóta; (Maß) star.

stark *adv.* močén, krepék, jak; čvrst, korenjáški, silén; —er Geist krepék duh; — sein in etvaz dobro uméti, — znati kaj, trdén biti v čem; —er Frost, Rauch, Geruch hud mráz, — dim, — duh; daš ist zu — to je prehudó; —er Schnee velik sneg; ein zweier Zoll — es Brett dva palca debéla deska; —er Bauch debel trebuh; eine — e Weise weit dobro miljo daleč; *adv.* močónó, jako, silno, zeló.

starkbrüßig prsát, prsnat.

Stärke *f.* moč (-i), sila; krepkóst, jakost, čvrstóst; (Dicke) debelóst, debelina; (Mehl —) skrob.

Stärkefabrik *f.* skrobárnica.

Stärkehändler *m.* skrobár.

Stärkemashine *f.* skrobilo.

Stärkemehl *n.* skrob, skrobovina.

stärken krepíti, krepčáti, jáčíti; okrepiti, o-, pokrepčáti, ojačíti; *impf.* o-, pokrepčevati, ojačevati; (den Glauben) u-, potrdíti; *impf.* utrjevati, potrjevati; (Wäsche) skrobíti; naskrobíti, poskrobíti.

stárkënd krepčálén, krepilén.
 Stárkewäsfje *f.* perilo za skröbljenje.
 Starkgebaüt zastávén, zajétén.
 Starkglänzend sijájén.

Stárkung *f.* krepčanje, okrepčava;
 (deš Glaubens) utrdba, potrdba.

Stárkungsmittel *n.* krepilo, krepčalo.

Starost *m.* stárostá, starejšina.

starr (v. Körper) otrpél, otrpén, premrl, drevén, odrevenél; (von anderen Dingen) tog, trd, sršéč, okorél; — werden otrpniti, premréti (-mrém), o-prevenéti, okoréti, okrenéti; — ansehen strmó glédati, strméti; upréti (-prém) oči v koga, *impf.* upírati —; *fig.* trmoglav.

Starre, Starrheit *f.* otrplost, okorélost, premrlost; togóst.

starrén otrpél —, drevén —, tog —, trd biti (sem); *f.* starr; stárčati (-im); (von Haaren) sršati (-im), sršiti se, ščetíniti se, jezíti se, po koncu vstájati, — státi; (v. Blick) strmó glédati, strméti, oči upírati.

Starrkopf *m.* trmoglavéc, trdoglavéc, svojeglavéc, trdovrátnéž; (weibl.) trmoglavka, svojeglavka, trdovrátnica.

starrköpfig trmast, trmoglav, trmoglavén, svojeglav, trdoglav, trdokorén, trdovráten.

Starrköpfigkeit *f.* trmoglavost, svojeglavost, trdovrátnost.

Starrkrampf *m.* omrtvíčni krč.

Starrstun *m.* trma, trmoglavost, trdovrátnost.

starrsinnig trmast, trdovráten.

Starrsucht *f.* omrtvíca, mrtvílo.

Starrin *m.* štrtinjak.

stát *z.* *f.* stét.

statistisch postajajóč; mudljív, počásén.

Statik *f.* státika, nauk o enakotézju.

Station *f.* postája; (Anstellung) službeno mesto; Stations- postájni.

stationär stanovít, stalén.

stationieren mesto dolóčiti (komu), naméstiti, nastániti (koga).

Stationschef *m.* postájni načélnik.

Stationsort, Stationsplatz *m.* postája; službeno mesto.

Statist *m.* statíst.

Statistik *f.* državopís, statístika.

Statistiker *m.* državopíséc, statistik. statístisch državopísén, statístičén.

Statu *n.* stalo, stojálo, podstávéc.

statt *praep.* namésto, mesto (*z. gen.*); *coni.* ne da bi ..., (ne da ...), — še.

Statt *f.* mesto; zúfatten kommen práv priti (pridem), na hvalo priti; *impf.* práv hóditi; an Kindes Statt na mesto sina, — hčere; za otroka; an Kindes Statt nehmen posinóviti, pohčéríti; von-statten gehen od rok iti (idem, grem), odsédati se, spésíti se, ročíti se; an meiner — na mojem mestu.

Stätte *f.* mesto, torišče; in Zusammenfügungen meist mit der Silbe -ische gebildet: Betriebs— obratovališče; Brand— pogorišče; Kampf— bojišče; Zufluchts— pribežališče *z.*

stättelos brez ostánka.

stättfinden vršiti se, godíti se; zvršiti se, zgoditi se; — lassen dopustíti, dovolíti; *impf.* dopúščati, dovoljevati.

stättgeben dopustíti, privóliti, ugodíti; *impf.* dopúščati, privoljevati, ugájati.

statthaben *j.* stattfinden. [pústén.

statthast uméstén, dopuščén, prístatthastigkeit *f.* uméstnost, dopuščénost, pripústnost.

statthalter *m.* naméstnik.

statthaltereí *f.* naméstništvo; =raty *m.* naméstniški svétnik.

statlich odličén, uglédén, vznesén; znatén; brdek (brhék), postávén, lep, zal.

statlichkeit *f.* odličnost, uglédnost; znatnost; brdkóst (brhkóst), postáv-

statue *f.* kip; soha. [nost.

statuieren ustanovíti, postáviti; *impf.* ustanávljati, postávljati; ein Exempel — kázniti koga drugim v strah.

statur *f.* postáva, rast (-i), stas.

status *m.* stan, stanje; sestáva; osóbjé; status quo dosédánji (dotedánji) stan.

statut *n.* ustáv; ustanovilo, zakon; — en *pl.* pravila *pl.*

Staub *m.* prah; *dem.* prašek; — machen prašiti; zaprašiti; sich aus dem — machen pobráti (-bérem) se, pobrisati (-bríšem) jo, pocediti jo, popíhati jo; nicht ein Staubchen niti tróhica (mrvíca) ne.

flaubbedect prašen, zaprašen.
 flaubbesen *m.* metlica; omélce.
 flaubbeutel *m.* (bot.) prašnica.
 flaubblatt *n.* (bot.) prašni list.
 flaubblüte *f.* prašni cvet.
 flaubbrand *m.* prašnati snet.
 flauben prašiti se.
 flauben prašiti, prah delati; oprašiti;
 s prahom potrésti; j. flauben.
 flauber *m.* prašivec; omélce, ométih.
 flauberde *f.* prhlca.
 flaubfaden *m.* prašnična nit (-i).
 flaubfigur *f.* praholik.
 flaubgefäß *n.* prašnik.
 flaubig prašen, prašnat; — werden
 zaprašiti se, oprášiti se.
 flaubkamm *m.* gosti glavník; goston-
 zóbi česálnik, — češelj.
 flaubkörndjen *n.* prašno zrnce, prašek.
 flaublaus *f.* gnida.
 flaublawine *f.* suhi —, prašni plaz.
 flaubleder *m.* praholizéc, lizún.
 fläubling *m.* (bot.) krvnica.
 flaubmehl *n.* palíska.
 flaubpilz *m.* prašnata gliva.
 flaubregen *m.* pršavica; es fällt — prši.
 flaubschwamm *m.* krvnica.
 flaubweg *m.* (bot.) vrat.
 flaubwirbel *m.* prašni vrtínec.
 flauden (hanf) stávití snopíče v su-
 šilo, sušiti; (Waren u. dgl.) tláčiti;
 stláčiti; (b. Schmieben) skrčiti; (Wasser)
 jeziti, zaježevati; zaježiti; (Fleisch)
 dušiti; j. auch verstauchen.
 flaude *f.* grm, grmlě; šiba; Stauden
 pl. grmiče, šibje.
 flaudenartig, flaudenförmig grmast,
 grmičast; šibast.
 flaudengewächs *n.* grmičasta rastlina.
 flaubig grmast, grmat.
 flauen jeziti; zaježevati; zaježiti,
 zagradiťi; sich — zastájati, ustávľjati
 se, gátiti se; zastáti, ustáviti se, za-
 gátiti se; intr. = sich stanen.
 flauen strméti, zeló se čúdíti; ostr-
 méti, osúpniti, zavzėti (-vzámem) se,
 začúdíti se.
 flauen *n.* strménje, zavzemanje,
 osúpnost.
 flauenwert prečúden, čudovit.
 flaubbesen *m.* metlasta tepězka, —
 tepěznicá.

flaupe *f.* tepénje, tepězka, šibanje.
 flaupen tepsti (-pem), šibati, šéškati;
 natépsti, našibati, našéškati.
 flauung *f.* zajézba, zagátba, zagrája;
 zastájanje. voda.
 flauwasser *n.* zagáčena —, zaježena
 flauwerk *n.* zajéza.
 flaurin *n.* stearin.
 flaurinkerze *f.* stearínova sveča.
 flaurinsäure *f.* stearínova kislina.
 flautit *m.* sálovéc. šica.
 fluchapfel *m.* kristavéc, svinjska dú-
 ftechbahn *f.* j. Turnierplatz.
 fluchbeutel *m.* vájalo.
 fluchen hosti (bodem) búcati, zbá-
 dati; zbósti, ubósti, búcniti; (v. Die-
 nen, Schlangen) píkati, újédati; píčiti,
 píkniti, újésti (-jém); die Sonne sticht
 solnce prípeka; es sticht mir in die
 Nase zadíši mi; fig. sline se mi cedé
 po čem; der Rißel sticht ihn objéstěn
 je; mit einem Stocde in etwas — s
 pálico drégati; — drégniti v kaj;
 imbn. mit einem Messer — z nožem
 pehniti (páhnem), ubósti (-bódem)
 koga; einem das Schwert in die Brust
 — meč komu v prsi zabósti, — za-
 sadíti; jemanden todt — zabósti —, za-
 kláti (-kóljem) koga; (mit Worten)
 píkati, zbádati; (in Kupfer) vdólbsti
 (-dólbem), vrézati; (im Kartenspiel)
 vzeti, pobíti (-bíjem); impf. jemáti,
 pobíjati; in d. See — odplúti (-plújem,
 -plóvem), odplávati, odríniti; Selben
 — dlako cépiti.
 fluchen *n.* bodénje; bodľjáji pl.
 fluchend bodľjiv, boděč; (v. Geßmach)
 rezén, rezěk; (v. Geruch) ostěr.
 flucher *m.* klavéc; rezéc, vrezovávéc;
 (Znfirm.) bodálo, boděc.
 fluchstiege *f.* obád.
 fluchwunde *f.* komár.
 fluchpalme *f.* božje drevce, bodíče.
 fluchplatz *m.* j. Turnierplatz.
 fluchspaten *m.* bodil.
 fluchstahl *m.* vrezílo.
 fluchwies *n.* kálna živina.
 fluchwaffe *f.* bodálo, bodák.
 fluchwunde *f.* (Smilax aspera) teti-
 vika, opóněc.
 fluchbrief *m.* iskální list, tíralica.
 fluchbrieslich z iskálnim listom.

Stehen *m.* kol, natilč; pálica.

stehen *intr.* tičati (-čim), vtákujen biti (sem); vezéti; — bleiben obtičati, vézniti; (im Neben) obtičati; zu Hause — doma tičati, — čepéti; die Sache steht reč spi, — visí; der Schlüssel steht ključ tiči; den Schlüssel in der Thür — lassen ključ pustiti v vratih; in seiner Haut — v njegóvi koži biti; *fig.* unter einer Decke — zgovorjen biti; *tr.* vtekniti (vtaknem), *impf.* vtíkati; (hinter etwas) zatekniti, *impf.* zatíkati; (auf etwas) natekniti, *impf.* natíkati; (aufspießen) nabósti (-bódem), *impf.* nabádati; mit einer Nabel fest — z iglo pripéti (-pnem); (Bohnen, Erbsen) saditi; in Brand — zažgáti (-žgém), zapáliti; Pfähle — kóliti; ins Gefängnis — v ječo zapréti, v luknjo vtekniti; sich in Schulden — zadolžiti se, dolgóve si nakópiti (-kópljem).

Stehenssole *f.* natiški fizól.

Stehensperd *n.* jezdna pálica; jeder hat sein — vsak jezdári svójega osla.

Stehensaun *m.* plot iz kolóv.

Stehling *m.* potilč, potikáča, poták-njenč; (Neben-) ključ.

Stehnnadel *f.* búčica, glavíčarica, médenica, póglica, betičarica, betičnica, knóšlica; (große —) betična.

Stehnetz *n.* mreža zatikáča.

Stehkreis *n.* š. Stefling; (Bohnen-, Erbsenstange) natilč.

Steg *m.* brv (-i); (Weg) stezà; (an d. Violine) kobilica.

Stegreif *m.* strémen; aus dem — z mesta, nepriprávljeno, brez pripráve.

Stehauf *m.* vstajáč.

stehen stati (stojim); zu — pšlegen stojévati; im Lichte — zaslánjati luč; die Saaten — gut zita dobro kázejo; — bleiben obstáti (-stojim, -stánem); ein wenig — postáti; *impf.* obstájati, postájati; im Wege — na poti biti (sem) komú, ovirati koga; (im Rufe —) sluti (slujem, slovem), veljáti za; (in der Arbeit —) delo iméti (imám) pri kom; müßig — postávati; zu Berge — (b. d. Paaren) po koncu stati, ščétniti se, jeziti se; — lassen (pri miru) pustiti; Schildwache — na straži stati, strážiti; gut — porok biti; auf dem Punkte

— namérjati, naménjen biti; (von Kleidern) podájati se, prilégati se; — machen postáviti; ustáviti; in Ansehen — veliko veljáti; unter Aufsicht — pod nadzórstvom biti; Rede — odgovór dati (dajáti), odgovárjati; im Amte — službo oprávljati; bereit — priprávljen biti; wie ich gehe und stehe kakor sem; daß steht im Buche to se bere v knjigi; in unserer Macht steht es v naši moči je; wie steht es? kako je? kako se imás? was steht zu Diensten? s čim vam morem postréeti? er steht sich gut dabei on imá dobiček —, on dobro izhája pri tem; es steht gut, schlecht mit ihm dobro, slabo se mu godí; es kommt hoch zu — dragó —, veliko

Stehen *n.* stanje; stoja. [stane.

Stehenbleiben *n.* obstájanje.

stehend stojéč; stalén; — es Epitheton stalén pridévek; in — en Gebrauch kommen sploh se rábiti začéti (-čnem), v splošno rabo priti (pridem).

stehlen krasti (kradem); ukrásti; sich davon — od-, ukrásti se; sich hinein — prikrásti se.

stehlen *n.* krádenje, kraja, kradež.

stehler *m.* kradóč.

stehlerisch kradljiv, tatínski.

stehlsucht *f.* kradljivost.

stehmännchen *n.* vstajávček.

stehpult *n.* stojálni pisálnik.

stef tog, trd, krepék (krpék), okorél; (unbiegjam) negibéhén, neokrétén, okórén; drván; (vor Kälte) premrl, otrpél, odrevenél; — werden okrétni, odrevenéti, otrdédi; — es Benehmen napéto —, prisljleno vedénje; — thun napéto se držati.

Steiße *f.* š. Steifheit; (Mittel) trdilo, krepčálo.

stefen trditi, krepčáti; (Wäsche) skróbíti; sich auf etw. — opírati se; (wider etwas) upirati se, protiviti se, ustáv-ljati se.

Steifhals *m.* trdovrátnež, trmoglavéc.

Steifheit *f.* togóst, okorélost; otrplost, premrllost; okórnost, negibéhénost, neokréténost.

stefig trmast, trmoglav.

Steiskopf *m.* š. Steifhals.

Steifrock *m.* skróblljeno krilo.

Steiffinn *m.* trma, trmoglavost.
 Steig *m.* steza; peš-pot.
 steigbar hoděn.
 Steigbügel *m.* strémen (-éna).
 Steige *f.* *f.* Steig; prélaz.
 Steigeisen *n.* krámpeži, deréze *pl.*
 steigen (gehen) iti (idem, grem),
 hóditi, stópati; stópiti; lesti (lezem),
 láziti, kobacáti; (auf d. Baum) plézati,
 lesti; splézati, zlesti; (vom Wasser) rasti
 (rástem), narásčati; (v. Preise) rasti;
 poskóčiti; im Preise — dražiti se; po-
 dražiti se; zu Pferd — konja zasésti
 (-sédem), zajáhati (-jáham, -jášem);
 vom Pferde — rászesti (-sédem), raz-
 jáhati (konja); (v. Pferde) vzpénjati
 se; (das Barometer) steigt se vzdigúje,
 gre kvišku; *fig.* vzdigovati se, rasti;
 povzdigniti se.
 steigend rastóč, narásčajóč; —es Ver-
 háltniš rastóča razméra; das Steigende
 (im Bergbau) brežina.
 Steiger *m.* plézavec; (b. d. Feuerwehr)
 léstvenik; (im Bergwerk) nadzórnik.
 steigen *po-*, zvišati, povéčati; *impf.*
 poviševati, povečevati; (im Preise)
 dražiti; podražiti; *imdn.* im Mietzins
 — *po-*, zvišati komu najémšćino;
 (*gramm.*) stopnjáti, stopnjevati.
 Steigerung *f.* *po-*, zviševánje; *po-*,
 zvišanje; podražitev; (*gramm.*) stop-
 njevánje.
 Steigerungsstufe *f.* stopnja.
 Steigrad *n.* stopnjáto koló.
 Steigriemen *m.* streménski jermen.
 Steigrohr *n.* kvišku vodéča cev.
 Steigung *f.* narásčanje; (beš Bodens)
 vzdig, brežnost.
 steil *strm*, strměn, (strmán, -mna);
 —er Abhang strměc, strmína.
 Steile, Steilheit *f.* strmína, strmóta,
 strm (-í), strměc.
 Steilküste *f.* strmo obrézje.
 Steilweg *m.* strma pot (-í).
 Stein *m.* kamen; *dem.* kámeněč, kámeněč,
 kámeněč; *Stein coll.* kámenje; von
 — kámenit, kámenén, kámen, kámen,
 kamnat; zu — werden okámeněti;
 über Stod — črez grm in strm;
 ein Herz von — kámenito srč; (im
 Obst) košćica; Stein- kámenén, kamnat,
 kámenit, kámenitěn.

Steinadler *m.* planínski orěl, lunjež.
 steinast prestár, silno star.
 Steinarbeit *f.* kámeněni izdělěk.
 Steinart *f.* vrsta kámenja.
 Steinbeißer *m.* jěšćnica, kačěla.
 Steinbier *n.* koritnjak.
 Steinbirne *f.* presédavka, presédara.
 Steinblock *m.* bolván.
 Steinbock *m.* kozoróč, divji kozěl.
 Steinboden *m.* kámenita tla.
 Steinbrech *m.* kámenokrěč, vednoze-
 léni krěč.
 Steinbrecher *m.* kámenolóměc.
 Steinbruch *m.* kámenolóm.
 Steinbrücke *f.* zídani most.
 Steinbude *f.* gaběr, gábrověc; Stein-
 budjen- gabrov; -holz *n.* gábrovína,
 gabrov les.
 Steinbütte *f.* roběc.
 Steindrossel *f.* slegúr, kanjúh, skalar.
 Steindruck *m.* kámenotisk; Steindruck-
 kámenotisni.
 Steindrucker *m.* kámenotiskár.
 Steindruckerei *f.* kámenotiskárnica.
 Steineiche *f.* graděn, črepínjak.
 steinern kámenén, kámen, kamnat,
 kámenit.
 Steinfledje *f.* skalni lišáj.
 Steinfucht *f.* košćičasti plod.
 Steinfüßler *m.* košćičnica.
 Steingerülle *n.*, Steingries *m.* prod,
 proděc, prodovina, grušěc, gramoz,
 brebirišěc.
 Steingeshirr *n.* kámenínasta posóda.
 Steingut *n.* kámenína.
 Steinguten beloprstěn, kámenínast.
 Steinhart trd kakor kamen.
 Steinhauer *m.* kámenosěk, kámenár.
 Steinhaufe *m.* groblja, kúp kámenja.
 Steinhäus *n.* kámenita hiša.
 Steinholz *n.* okámeněli les.
 Steinhuhn *n.* skalni jeréb, kotórna.
 steinicht kámenast.
 steinig kámenit, kámenovit, kamnat.
 steinigen kámenáti, kámenjáti, ka-
 menovati. [véc.]
 Steinigiger *m.* kámenávěc, kámenová-
 Steinigung *f.* kámenovánje.
 Steinkauz *m.* čuk.
 Steinkautnis *f.* kámenoznánstvo.
 Steinkern *m.* košćica.
 Steinklee *m.* meděna dételja, orěhověc.

Steinklippe f. s. Klippe.

Steinkluft f. skálnata razsélina.

Steinkohle f. prémog (-óga); Steinkohlen- prémogov.

Steinkohlenbergwerk n. premógovnik.

Steinkohlenhändler m. premógar.

Steinkohlenknappe m. premogokòp.

Steinkohlenlager n. premogovišče.

Steinkoralle f. kamenoživka.

Steinkunde f. kamenoznástvo.

Steinlager n. kamenišče.

Steinmarder m. kuna belica, skalna —, domáča kuna.

Steinmark n. kámení mozg.

Steinmasse f. kamenína.

Steinmeh m. kamenosèk, kamenár.

Steinmehwerkstätte f. kamenárnica.

Steinruß f. koščák, koščánèc, košténèc.

Steinobst n. koščičasto sadje.

Steinöl n. kámeno olje, nafta.

Steinpedz n. skalna smola.

Steinpflaster n. kameníti tlák.

Steinplatte f. kameníta plošča.

Steinrabe m. klavžar, samotár.

Steinreich kámenat, kamenovit; fig. prebogát.

Steinreich n. s. Mineralreich.

Steinrüthel n. slegúr, rdejèc. [(-i).

Steinsalz n. slankámen; kámena sol

Steinfame m. ptièje seme (-na), morsko prosò.

Steinschichte f. plast (-i) kámenja.

Steinschleifer m. kamenobrúsèc.

Steinschleuder f. prača.

Steinschloß n. (am Gewehr) sprožilo na krès.

Steinschmähler m. belorèpèc, podskálar.

Steinschneidekunst f. kamenorézba.

Steinschneider m. kamenorèz, kamenorézèc.

Steinschreiber m. kamenopísèc.

Steinsplitter m. kamenèni drobèc, škindra.

Steintaube f. divji golòb.

Steinwall m. kameníti nasíp.

Steinweichsel f. razblíkèc.

Steinwurf m. lučáj kámena; mit Steinwürfen z lučanjem kámenja.

Steinwürzel f. sladka koreninica.

Steinzeit f. kameníta dobá.

Steirerwagen n. kolèsèlj.

Steiß m. rit (-i), zádnjica; guza, mrda, mrdánja; Steiß- ritní, zádnjièni.

Steißbein n. trtica.

Steißfuß m., der gehäubte — čòpasti pondírek; der kleine — pondírek; poetikávka.

Stellage f. polica.

Stelldehnen n. sestánèk.

Stelle f. mesto; (Behörde) oblástvo; (Dienst) mesto, služba; an Ort und — na licu (-e) mesta; auf d. — zdajci, spótoma, pri tej príèi, takòj, precej; jembš. — vertreten namestovatí koga.

Stellen postávití, deti, dejátí (dem, denem); *impf.* stávití, postávljati, dévati; (hinzu-) pristávití, *impf.* pristávljati; (Fallen, Neße) nastávljati; nastávití; auf freien Fuß — izpustítí; *impf.* izpúsècati; vor Gericht — pred sodníka postávití, — pripéljati (-péljem); eine Frage — vprásati, poprásati, vprásanje zastávití; in Empfang — með dohòdke zapisati (-píšem); *impf.* — zapisovatí; richtig — poprávití; ugotovítí; eine Forderung — térvjati, zahtévati; Soldaten — vojáke dájati; — dati; frei — na voljo —, na izbiro dati, — pustítí; sicher — zavárovati; gut gestellt v ugòdnh razméráh; ich stelle den Fall postávím, recimo, dajmo; (nach dem Leben —) streíci (strežem); sich — stópiti, postávití se; *impf.* postávljati se; sich persönlich — sam prítí (pridem); die Sache stellt sich so stvar je taka, kaže takò; (sich) délati se; sich freundlich — délati se prijaznega; sich — alá wenn délati se —, vesti (vedem) se, kakor da bi.

Stellenweise *adv.* méstoma, po nekátéríh mestih, támpatam.

Stellfahrt f. vožnja z dostávnikom.

Stellschraube f. naravnálni viják.

Stellung f. postávljanje, držanje; ustòp (*turn.*); in plumper — neròdno se držèc; die — beim Fechten borlni ustòp; seine — behaupten držati (obdržati) se na svojem mestu; einflussreiche — vplívno mesto; (Sage) položáj, rozmère *pl.*; (Dienst) služba; (*mil.*) vojáški nabòr, nováèenje; (vor Gericht) privòd —, privédba pred sodníka; (der Worte) stava, stávljenje.

Stellung f. postávljanje, držanje; ustòp (*turn.*); in plumper — neròdno se držèc; die — beim Fechten borlni ustòp; seine — behaupten držati (obdržati) se na svojem mestu; einflussreiche — vplívno mesto; (Sage) položáj, rozmère *pl.*; (Dienst) služba; (*mil.*) vojáški nabòr, nováèenje; (vor Gericht) privòd —, privédba pred sodníka; (der Worte) stava, stávljenje.

Stellung f. postávljanje, držanje; ustòp (*turn.*); in plumper — neròdno se držèc; die — beim Fechten borlni ustòp; seine — behaupten držati (obdržati) se na svojem mestu; einflussreiche — vplívno mesto; (Sage) položáj, rozmère *pl.*; (Dienst) služba; (*mil.*) vojáški nabòr, nováèenje; (vor Gericht) privòd —, privédba pred sodníka; (der Worte) stava, stávljenje.

Stellung f. postávljanje, držanje; ustòp (*turn.*); in plumper — neròdno se držèc; die — beim Fechten borlni ustòp; seine — behaupten držati (obdržati) se na svojem mestu; einflussreiche — vplívno mesto; (Sage) položáj, rozmère *pl.*; (Dienst) služba; (*mil.*) vojáški nabòr, nováèenje; (vor Gericht) privòd —, privédba pred sodníka; (der Worte) stava, stávljenje.

Stellungsalterklasse *f.* nabórna vrsta.
Stellungskommission *f.* nabórna komisija.

Stellungspflichtig zavézan k nabóru priti; — *e* Jahre nabórna leta.

Stellungspflichtige *m.* nabórnik, nabiranec. [lén.]

stellvertretend naméstén, namestová.
Stellvertreter *m.* naméstnik, namestovávéc; = *in f.* naméstnica, namestovávka.

Stellvertretung *f.* namestovánje.

Stellwagen *m.* dostávník.

Stelze *f.* hodúlja, nogáča, (števca); (Krúche) bergla, hodúljar.

Stelzengehér *m.* hodúljar.

Stelzenvogel *m.* dolgokrák.

Stelzfuß *m.* leséna noga, štula.

Stemmeisen *n.* dleto; *dem.* dletce.

Stemmen upréti (-prém); *impf.* upírati; (ein Bach) z dletom izdólbsti (-dólbem), izdlétiti; sich — upréti se; upéti (-pném) se; *impf.* upírati se, upénjati se.

Stemmer *m.* podpirávéc; podpóra; (am Wagen) ročica.

Stemmliste *f.* opórja.

Stempel *m.* (im Wörser) tolkáč, tolkálo; (in der Stampfe) psaj, páh; (der Schmiede) prebijálnik; (Patrizie) dedéc; (Stampfste) pečátnik, beležilo; (Blüten) pestič; (Papier) kolék; (Zeichen) známenje, beležén (-i); Stempelkólkovni.

Stempelabgabe *f.* kólkovina.

Stempelamt *n.* kólkovni urád.

Stempelblüte *f.* pestični cvet.

Stempelfrei kolka prost, kolku ne podvržen.

Stempelgebür *f.*, Stempelgeld *n.* kólkovina.

Stempelgefälle *n.* kólkovni dohódék.

Stempelgesetz *n.* zakon o kolku, kólkovni zakon.

Stempelmarke *f.* kólkovna znamka.

Stempeln kólkovati; pečátiti; udáriti pečát na kaj; obeléziti; zaznámenjati.

Stempelpapier *n.* kólkovani papír.

Stempelpflichtig kolku podvržen.

Stempelscala *f.* kólkovna léstvia.

Stempelschneider *m.* pečátar.

Stempelständig (*bot.*) nadplóden.

Stempelträger *m.* pestičnjak.

Stempelübertretung *f.* kólkovni prestopék.

Stempler *m.* kólkovávéc.

Stendelwurz *f.* s. Knabenfrau.

Stengel *m.* stéblo; *dem.* stébelce; (Kraut—) kocén; stórz; (Obst—, Blattstengel) pečelj, recelj; Stengelstébelni.

Stengelglied *n.* stébelni élén.

Stengeln v steblo iti (idem, grem), stébliti se, stébláti.

Stenograph *m.* tesnopiséc, stenográf.

Stenographie *f.* tesnopisje, stenografija.

Stenographieren tesno písati (písem), stenografirati. [ski.]

Stenographisch tesnopisén, stenográf.

Steppe *f.* stepa, step (-i); pušča, pustinja.

Stappen prešiti (-šijem); *impf.* prešívati.

Stappenfluss *m.* stepna reka.

Stappensee *m.* stepno —, pustínjsko jézero.

Stappenwolf *m.* stepni volk.

Stepper *m.* prešívávéc.

Steppnacht *f.* prešív, prešívanje.

Stepprost *m.* prešívana súknja.

Steppstich *m.* prešívni vbód, — zabód, prešívno zabádanje.

Sterbe smrtni, mrtváški.

Sterbebett *n.* smrtna póstelja.

Sterbebild *m.* mrtváški pogléd.

Sterbebuch *n.* mrtváška knjiga.

Sterbefall *m.* smrtni slučaj.

Sterbegebet *n.* molitev za umirajócega, smrtna molítév.

Sterbegeld *n.* mrtváščina.

Sterbegerüst *n.* smrtni odér.

Sterbeglode *f.* mrtváški zvon, navčék.

Sterbehaus *n.* smrtna hiša.

Sterbehemd *n.* mrliška srajca.

Sterbejahr *n.* smrtno leto, leto smrti.

Sterbejahr *n.* s. Sterbebeit.

Sterbeliste *f.* imenik umrlích.

Sterben umréti (-mrém, -mrjem), *impf.* umírati; an einer Krankheit — za boléznijsko umréti; vor Alter — od stárosti umréti; eines gewaltsamen Todes — za silo umréti, umorjén biti (sém); eines schrecklichen Todes — strašno —, sramótno smrt storiti.

Sterben *n.* umíranje, smrt (-i); im — liegen umírati.
 Sterbend umirajóč.
 Sterbenskrank na smrt bolán (bólén).
 Sterbenswórtchen *n.*, kein — kar besédice ne.
 Sterbequartal *n.* posmrtna četrt (-i).
 Sterbesacramente *pl.* zakraménti —, svetotájstva za umirajóče.
 Sterbestunde *f.* smrtna ura.
 Sterbefag *m.* smrtni dan (dneva).
 Sterbezeit *f.* čas smrti; smrtni čas.
 Sterbezimmer *n.* smrtna soba.
 Sterblich umrljiv, umrjóč, smrtén.
 Sterbliche *m.* smrtnik.
 Sterblichkeit *f.* smrtnost; umrljivost; (Mortalität) pomíranje, mrenje.
 Sterblichkeitsverhältniss *n.* razméra pomíranja.
 Stereographie *f.* telesopis, telesopísje.
 Stereometrie *f.* telesomérstvo, telesomérje.
 Stereometrisch telesomérén.
 Stereoskop *n.* stereoskóp.
 Stereotyp stalén, neizpremenjén, stereotípen.
 Stereotypendruck *m.* stereotípní tisk, celotisk.
 steril *f.* unfruchtbar.
 Sterilität *f.* Unfruchtbarkeit.
 Sterling *m.* sterling.
 Stern *m.* zvezda; (Augen—) zenica, púnčica, zrklo; (an der Stirn) lisa; keinem — e folgen iti (idem, grem) za svojo srečo; er ist unter keinem glúcklichen — e geboren ni se v srečni uri rodil; in die Sterne erheben v zvezde kovati (kujem) koga; Stern- zvezdni.
 Sternanbeter *m.* zvezdomóljéc.
 sternartig zvezdat.
 sternbedeckt zvezdat, zvezdat.
 sternbesät zvezdat, zvezdovít.
 Sternbild *n.* sozvezdje.
 Sternblume *f.* nébina.
 Sternblumer *m.* zvezdocvétka.
 Sternchen *n.* zvézdica.
 Sterndeuter *m.* zvezdár, zvezdni vedeževávec.
 Sterndienst *m.* zvezdočástje.
 Sternsolde *f.* káčnica, maternik.
 Sternschnähen *f.* zvezdna pot, zvezdni tir.
 Sternenhell zvezdojásen.

Sternenhimmel *m.* zvezdnato nebó.
 Sternenkronen *f.* zvezdni venéc.
 Sternenzelt *n.* zvezdovítí svòd.
 sternförmig zvezdast.
 Sterngruppe *f.* zvezdna skupina, o-zvezdje.
 Sterngucker *m.* zvezdogléd, zvezdár; =ei *f.* zvezdoglédstvo, zvezdárstvo.
 Sternhell *f.* sternenhell.
 Sternjahr *n.* zvezdno leto.
 Sternkarte *f.* zvezdokáz, zvezdovid.
 Sternkenner *m.* zvezdoznánéc.
 Sternkenntnis *f.* zvezdoznánstvo.
 Sternkoralle *f.* zvezdasta korála.
 Sternkreuz *n.* zvezdni križ; =orden *m.* red zvezdnega križa.
 Sternkunde *f.* zvezdoslòvje, zvezdoznánstvo. [znánéc.
 Sternkundige *m.* zvezdoslòvéc, zvezdosternlos brez zvezdén. [pl.
 Sternmiere *f.* zvézdica, kurja čreva
 Sternreich zvezdat.
 Sternschnuppe *f.* zvezdni utrínék.
 Sternseher *m.* zvezdogléd.
 Sternwarte *f.* zvezdárnica, zvezdárna.
 Sternweite *f.* zvezdna daljáva.
 Sternzeichen *n.* zvezdno známenje.
 Stern *m.*, Stern *f.* rep; *f.* Pflugsterze;
 Stern *m.* (Speiße) žganci *pl.*
 Sternbroden *m.* žganéc.
 Sternjzen potépati se, skítati se.
 stet stalén, stanovítén, trdén; neprenehljiv, redén. [skóp.
 Stethoskop *n.* prsna slušáljka, stetofletig *adv.* upórén, kujav; *f.* stet; (math.) — e Gróße stalna —, nepretřzna —, nepretřgana količina; — proportioniert stalno sorazmérén; — verlängern neprestánoma —, nepretřgoma podaljševati; *adv.* zdržema, neprestánoma.
 Stetigkeit *f.* upórnost, kujavost; stalnost, neprenehljivost, nepretřžnost.
 stets *adv.* vedno, neprestánoma.
 Steuer *f.* davék, dača; (Ubgabe) dávščina; directe — neposrední davék; indirecte — posrední davék; — auflegen davék naložiti; — aus schreiben davék razpisati (-píšem); — ab schreiben odpísati davék; — erheben pobírati davék; zur — der Wahrheit resnici na ljubo; Steuer- davéni; dávkarski.

- Steuer *n.* j. *Steuerruder*. [kov].
Steuerabſchreibung f. odpis davka (dav-
steuerami n. davčni urad.
Steuerausmaß n. davčna izméra.
Steuerausſchreibung f. razpis davkov.
steuerbar davku podvržen.
Steuerbeamte m. davčni uradnik.
Steuerbehörde f. davčno oblastvo.
Steuerbekenntnis n. davčna napoved
Steuerbezirk m. davčni okraj. [(i).
Steuerbogen m. davčni list.
Steuerbuch n. davčna knjiga.
Steuerceſſus m. davčno cenilo.
Steuererinehmer m. davkar.
steuerfrei davka proſt.
Steuerfreiheit f. proſtost davka.
Steuerfuß m. davčno merilo.
Steuergeſälle n. davčni dohodék.
Steuergemeinde f. davčna občina.
Steuergulden m. davčni goldinar.
Steuerjahr n. davčno leto.
Steuerliſte f. davčni popis, — imenik.
Steuermann m. krmár, krmilar.
steuern (ein Schiff) krmíti, krmáríti;
 ravnáti; strúmati, strúmljati; *intr.*
 (b. Schiff) pluti (plujem, plovem);
 (einem Ubel) ovréti, zapréčiti, ustávití
 kaj, v okom priti čemú, ustávití se
 čemú; *impf.* ovirati, zaprečevati, ustá-
 vljati, ustávljati se; (bei—) prispévati,
 prilágati; prispéti, prilóžiti.
Steuernachlaß m., Steuer nachſicht f. od-
 púst na davkih, odpúst davka.
Steuernagel m. zadnja iglica, zákolnik.
Steuerpatent n. davčni patent.
Steuerpflicht f. davčna dolžnost.
steuerpflichtig davku podvržen, k davku
 zavézan.
Steuerpflichtige m. davčni zavézanec.
Steuerpartition f. porazdelitév dav-
 kov.
Steuerrückstand m. davčni zastánek,
 — zaostánek.
Steuerruder n. krmilo, krma.
Steuerſaß m. davčni postávek.
Steuerſchein m. davčni list.
Steuerſyſtem n. davčni systém.
Steuerträger m. j. *Steuerzahler*.
Steuerumlegung f. j. *Steuerpartition*.
Steuerung f. krmárjenje; ravnánje;
 oviranje, zaprečevánje; (b. Maſchinen)
 razdeljeválnik pare, parovód.
- Steuerverheimlichung f.* davčna zatájba.
Steuerwesen n. davkarstvo.
Steuerzahler m. davkoplačevávec.
Steuerzahlung f. plačevánje davka.
Steuerzufchlag m. davčna dokláda, —
 nakláda.
Steven m. ſteven.
Stehnie f. polna moč (-i).
Stehen zmikati; zmekniti (zmáknem).
Stich m. zabód, ubód, vbód, zbodljaj,
 bodéc; mit d. Nadel — e machen iglo
 zabádati; (v. Inſecten) pik; (im Karten-
 ſpiel) vzeték, pobiték; (beim Gravieren)
 rezba; vrezék; einen einen — verſehen
 ubósti (-bódem), zbosti koga; im —
 laſſen zapuſtítí, na cedilu puſtítí; *impf.*
 zapúščati; — halten vzdržati (-im),
 vztrájati; dieſer Grund wird nicht —
 halten ta razlóg ne bo držal, — ne
 bo obveljal; es gab mir einen — inſ
 Herz v ſrcé me je zbodlo, ſrce mi je
 presúnilo; einen — haben priſmójen
 biti (sem); der Wein hat einen — vino
 cika, — na kiſlo vleče.
Stichbalken m. trakelj, napuščák.
Stichblatt n. ščíték; branilo; (im
 Kartenſpiel) poſekáč; j. Zielfcheibe.
Stichel m. dletce, dolbilo.
Stichlei f. zbádanje, zbadljíve beſéde
pl., pikanje.
 ſicheln pikati, zbádati; ubádati, dré-
 zati, pečkáti.
Stichleſe f. zabavljica, zbadljíve
 beſéde *pl.*
Stichwort n. zbadljíva beſéda.
 ſichhalten j. unter Stich.
 ſichhaltig trdén, veljavén.
Stichler m. zbadljívec.
Stichſtelle f. zabodišče.
Stichwort n. napovedna beſéda, geſlo;
 j. Stichwort.
Stichwunde f. ubodnína, ubódna rana.
 ſicken veſti (vezem); ſtickend zaduſhlijv.
Sticken n. vézenje.
Sticker m. vezéc; =ei *f.* vezilo, véze-
 nje; =in *f.* vezilja.
Stichfluß m. zadúha, zaduſhica.
Stichgarn n. vezívo.
Stichgas n. duſík.
Stichhusten m. zaduſhjívi kaſelj.
Stichluft f. zaduſhjívi zrak.
Stichmuster n. vezilní vzórec.

Stičnadel *f.* vezilna igla.

Stičnrahmen *m.* vezilni razpòn, vezilni proji *pl.*

Stičstoff *m.* dušik.

Stichstoffhüftig dušičnat.

Stichwerk *n.* s. Stičerci.

Stichwur; *f.* bljušč.

Stichzeug *n.* vezilna priprava.

stieben prašiti; der Schnee stiebt sneg praši; prhati; prhniti; es stiebt praši se; Funten — iskre leté.

Stief- neprávi, neprístni, popóli.

Stiefbruder *m.* polubrat, popólibrat, brát po očétu, brát po máteri.

Stiefel *m.* škorenj, črevélj; in — u v škornje obúti; (b. d. Pumpe) troba, škorenj; Stiefel- škorenjski, škornjev.

Stiefellette *f.* škornjéc, čreveljé.

Stiefelhaken *m.* obuváč.

Stiefelhol; *n.* kopito.

Stiefelknecht *m.* izuváč, izuválnik, hlapéc, zajéc.

Stiefelleisten *m.* kopito.

Stiefeln *tr.* koracáti; sich — obúti (-újem) škornje; *impf.* obúvati —.

Stiefelpuher *m.* škornjeóédéc.

Stiefelröhre *f.*, Stiefelstumpf *m.* golenica, škornjica, sara.

Stiefeltren *pl.* neprávi stárši *pl.*, očim in máčeha.

Stiefelwage *f.* voščilo —, leščilo za škornje.

Stiefeljiesher *m.* s. Stiefelknecht.

Stiefelgeschwister *pl.* neprávi —, napól bratje in sestre.

Stiefkind *n.* pástorčé (-eta), (pástorék, pástorka).

Stiefmutter *f.* máčeha, písana mati (mátere).

Stiefmutterchen *n.* (bot.) máčeha, máčesica.

Stiefmütterlich máčehinski.

Stiefschwester *f.* poluséstra, popóli-séstra, séstra po očétu, — po máteri.

Stiefsohn *m.* pástorék, (pásterék).

Stiefsohner *f.* pástorka, (pásterka).

Stiefvater *m.* očim, očuh, (očih), óč-man.

Stiefväterlich óčimski.

Stiege *f.* stopnice *pl.*, stolbe *pl.*; gređice *pl.*

Stiegengehäuse *n.* stopniščé, ostólbje.

Stiegeispindel *f.* stopnični stebér.

Stieglitz *m.* liščék, liséc, ščegljec, stričevka.

Stiel *m.* ročaj, ročnik, držáj, držálo; (am Beil) toporiščé; (Rechen—) grábljiščé; (der Sense) kosičé; (Messer—) rog; (am Obste) pečélj, rečélj; (Stengel) stéblo, kocén.

Stieleiche *f.* dob, gnílec, polétni hrast.

Stielen nasájati; nasadíti.

stielig pečljat, pečeljnat, recljat; steblát, stébelnat.

stiellos brez pečlja, — reclja.

Stielmeißel *m.* nasájeno dleto.

Stielöhr *n.* tuljáva, tuléc, uhó (ušésa).

Stier *m.* bik, junéc.

stier strm; — blíden srepo —, strmó glédati, strméti.

stieren *intr.* pójati se, góniti se; *tr.* uplodíti, ubréjiti; = stier blíden.

Stierfleisch *n.* bíkovo mesó, bíkovina.

Stiergesicht *n.* bíkobórba, bórba z bíki.

Stierhaut *f.* bíkova koža, bíkovina.

Stierkopf *m.* bíkoglávec.

Stift *m.* klinčék; žrebljiščék; (am Schnürband) zatéžnična igla; (z. Schreihen, Zeichen) črtnik, písálce.

Stift *n.* (Stiftung) ustanóva; (Zustitut) zavod; (Kloster) samostán; (Hochstift) stolni kapitelj; škofijsstvo.

Stiften ustanóviti, osnováti; napravíti; *impf.* ustanávljati, snováti, napravljati; großen Ruhen — veliko koristiti; viel Gutes — veliko dóbrega storíti; Zwietracht — zdražbo deláti; — napravíti; Unheil — nesréčo provzročíti; ein Bündnis — zvezo osnováti; Frieden — mir naredíti; *impf.* miríti (koga).

Stifter *m.* ustanovnik, ustanóvitelj, osnovátelj; začétnik, provzročítelj; = in *f.* ustanovnica, ustanóviteljica, osnováteljica; začétnica, provzročíteljica.

Stiftlich, Stifftlich ustanóvni; samostánski.

Stifts- ustanóvni; zavódni; samostánski.

Stiftsbrief *m.* ustanóvno pismo.

Stiftsdame *f.*, Stiftsfräulein *n.* gospa v plémiškem zavódu, kanonisa.

Stiftshütte *f.* sveti šátor (-óra).

Stiftung *f.* ustanovitěv; (d. gestiftete Sache) ustanova; ustan, milde — pobozna, dobrodělna ustanova; Stiftungs-ustanovni.

Stiftungsfeier *f.* oblětnica ustanove.

Stiftungsplatz *m.* ustanovno mesto.

Stiftungstag *m.* dan ustanovitve.

Stiftungsverwaltung *f.* ustanovna uprava.

Stil *m.* slóg; (Schreibart) písava; (Bauart) stávbinski slóg, zidáva; (in bildenden Künsten) slóg; (im Kalender) štetěv; in großen — na veliko.

Stilart *f.* slóg.

Stilet *n.* š. Doldž.

Stiliferen slogu priměro izdelati, stilizirati; gut, schlecht stilifizert v dobrem, slabem slogu spisan, — izdelan.

Stilist *m.* stilist.

Stilistik *f.* nauk o slogu, stilistika.

stilistisch stilističen.

still *adv.* tih; tihotěn; (ruhig) mirěn, pohlévěn; (schweigend) molčěč, malobesědn; — stěhen mirno stati; postáti (-stojím, -stánem), obštáti, ne geniti (gánem) se; — halten mirěn biti (sem), ne geniti se; — er Ort zatisje; — werden utihniti, potihniti, umólk-niti; still! tiho! tiho bodi! molči! halte still! stoj! postój! — skrit, skrivěn, tajěn; — er Suff skrivno pijánčevanje; — er Feind skrit sovražnik; — er Bund tajna zveza; *adv.* tiho, na tihem, natihoma, molčě; na skrivnem, tajno.

Stille *f.* tihóta, tišina, tihost; — der Seele dušni mir, — pokoj; in der — na tihem, natihoma; (Schweigen) molk.

Stilleben *n.* tiho živiljěnje; (d. Mäser) zatisje, zabít (-i), tiha domáčnost.

Stillehre *f.* š. Stiliziti.

stillen *tr.* (die Wellen) miriti; u-, pomiriti; daš Blut — kri ustávljati; — ustáviti; (beschwichtigen) tēsiti, tóliti, toláziti; (den Born) utoláziti, ukrotiti; (den Schmerz) pregnáti (-ženem), odprávti; (den Durst) ngasiti; (daš Verlangen) izpólniti; (daš Kind mit der Brust) sesáti dajáti otróku, dojíta ga; sesáti dati, nadójiti.

stillschweigen *n.* molk, molčanje; — beobachten molčati (-ím); mit — über-

gehen zamólčati, molčě preskóčiti, ne oméniti.

stillschweigend molčěč, molčě; — e Willenserklärung molčě izrážena volja.

stillstand *m.* prestáněk, prenehljaj; eš tritt ein — in einer Sache ein pre-stáne —, preneha kaj.

stillung *f.* pomiritěv; potolázba, utešitěv; (d. Blutes) ustavitěv; (d. Auf-ruhres) ukrotitěv; (des Durstes) od-zějanje; (des Kindes) nadójitěv.

stillungsmittel *n.* mirilo, tešilo, tola-zilo.

stillwerden *n.* potih, obmólk.

stillübung *f.* vaja —, vadba v slogu.

stimmband *n.* glasotvórnica.

stimmbegabt imajóč glas.

stimmberedigt upravičen glasovati.

stimme *f.* glas; die — erheben, — hören lassen oglásiti se, izpregovoriti; seine — abgeben svoj glas oddáti; seine — haben ne iměti pravice glasovánja.

stimmen *intr.* skladno se glasiti; ujémati se, skládati se, strínjati se; daš stimmt to se ujěma; für etw. — glasováti, svoj glas dati (komu, za kaj); *tr.* (ein Instrument) ubráti (-bėrem), *impf.* ubirati; seine Ansprüche höher — svoje zahtěve povišáti; einen für etwas — pridobiti koga za kaj; freudig, heiter, traurig — razveseliti, razvedriti, razžalostiti.

Stimmeneinheit, Stimmeneinheitigkeit *f.* enoglásnost; mit — enoglásno.

Stimmengleichheit *f.* enakoglásje, enáko števílo glasov.

Stimmenmehrheit *f.* večina glasov.

Stimmenminderheit *f.* manjšina glasov.

Stimmenzählung *f.* štetje glasov, glasostětje.

Stimmer *m.* ubirávec; (Werkzeug) ključ.

stimmfähig sposoběn za glasovánje.

Stimmführer *m.* (im Chor) glasovódja; *fig.* kolovódja.

Stimmungabel *f.* glásbene vilice *pl.*; ubirálné vilice.

Stimmgebung *f.* glasovánje, oddájanje glasov.

Stimmungslage *f.* glas.

Stimmorgan *n.* glasilo.

Stimmrecht *n.* pravica glasovánja.

Stimmriße *f.* glasilka.

Stimmumfang *m.* obség glasa.

Stimmung *f.* (Gemüths—) razpoložénost; občújte, fröhliche — dobra volja, veselóst; gebrüchte — pobitost; gereizte — razdraženost; öffentliche — javno mišljénje; (eines Gemäldes) razpoložáj; (das Stimmen) ubiranje; (Zustand) ubránost.

Stimmzettel *m.* glasóvnicá.

sinken smrdéti; zasmrdéti.

stinkend smrdljiv, zasmrdéc; — machen smráditi; osmráditi, zasmráditi; — werden usmráditi se.

stinker *m.* smrdljivéc, smrdúh.

stinkfaul len, da smrdí.

stinkig smrdljiv.

stinkkäfer *m.* govnjáč, govnočrbéc.

stinkkalk *m.* smrdéc, smrdljivi ap-nénéc.

stinkthier *n.* smrdljivéc. [ten.]

stinkwurz *f.* razhódnik; *s.* Nachtschat-

stipendist *m.* stipéndist.

stipendium *n.* stipéndij, ustanóva.

stirn *f.* čelo; *dem.* čelce; er hatte die — predržnil se je; Stirn — čelni.

stirnauswuchs *m.* izrásték na čelu.

stirnband *n.* (der Mädchen) parta,

stirnbein *n.* čelnica. [šapélj.]

stirnbinde *f.* čelna obvéza.

stirnfläche *f.* čelna ploskév.

stirngegennd *f.* očélje.

stirnhammer *m.* široko kládivo.

stirnhieb *m.* udáréc po čelu.

stirnig čelát, čelnat.

stirnmauer *f.* pročélni zid.

stirnseite *f.* čelo, pročélje, sprednja stran (-i).

stirnpapfen *m.* rožnica.

störbern iztikati, ískati (íščem), brkljati; práhati; (vom Schnee) mesti (mete). (-éna).

Stoberwetter *n.* metež, métežno vreme

stocher *m.* *s.* Bahnstocher.

stodern drégati, drézati, becáti, bezáti, zókati; podrégati, pobecáti, pobezáti, pozókati; (in d. Nase) vřpati, hrhati; (Zähne) trebiti.

stod *m.* (eines Baumes) štór, panj; über — u. Stein črez grm in strm; er steht da wie ein — stoji kakor štór; (Wien—) panj, ulj; (Fußboden) klada; (Kloß) čok; (im Bergwerk) greda; *fig.*

jedro; (des Vermögens) glavína, gláv-nica; (—wert) nadstrópje; (der Stofe) deblo; (der Haje) leska; (der Nebe) trta, trs; kól; (Stab) pálica; *dem.* páliceica; (knorriger —) gorjáča, grčavka; (aus Korneholz) drenováča.

stodalt prestár.

stodblind čisto slep.

stoddumm gumpast, trapast, zelo neúmén.

stódkel *n.* (an Schuhen) peta, pod-pétnik; (Stöckchen) kládica.

stodien *tr.* kóliti; nakóliti; *intr.* zastáti (-stánem), *impf.* zastájati; er stodt in der Rede jezík se mu spotika, beséda mu zastája, ustávlja se v gó-vora; (v. d. Wätsche) preperéti; (v. Blut, Milch) *s.* gerinnen; sich — obrásti (-rástem) se; *impf.* obráščati se, iti v deblo, — v steblo.

stodsinster zelo témén; es ist — temà je kakor v peči (v méhu, v rogu).

stodstisch *m.* polénovka, trska; *fig.* bedák, tepéc, trap.

stodfreund čisto tuj.

stodthaus *n.* vojáška kaznilnica; = ar-tes *m.* zapór v vojáški kaznilnici.

stodtig preperél.

stodtleuchter *m.* svécnik.

stodprügel *pl.* tepénje s pálico; — bekommen dobíti s pálico.

stodtraum *m.* trebež, novína, krčevína, laz.

stodtschlag *m.* udár s pálico.

stodstill popolnoma tih.

stodtaub popolnoma gluh.

stodtung *f.* zastájanje, zastája, za-stánék.

stodkurbar *n.* izvírni urbár.

stodwerk *n.* nadstrópje.

stodzahl *m.* kočník, kotnik.

stodf *m.* snov (-i), tvarína; Kleider— blagó, roba; gewebter — tkanína; bitterer — grenéc; Bau— gradivo; (zu einem Schriftwerk) gradivo, tvarína; (Gelegenheit) prilika.

stofflich snóven, tvarinski, tvarén.

stoffname *m.* snovno imé (-éna).

stoffwechsel *m.* presnávljanje, pre-snóva, pretvór.

stöhnen stókati (-am, -čem).

stöhnen *n.* stókanje, stok.

Stöhner *m.* stókaavéc.
 Stola *f.* stola.
 Stollagebür *f.* stólnína.
 Stolle *f.* štruca.
 Stollen *m.* podpóra, noga, stalo; (am Süßeisen) ozóbéc; (im Bergbau) röv.
 Stollen podpréti (-prém), *impf.* podpiráti.
 Stollenarbeit *f.* delo v rovu, rovno delo.
 Stollenarbeiter *m.* rovni délavéc.
 Stollenbefahrung *f.* ogléd rova.
 Stollengerinne *n.* rovni žleb.
 Stollenwasser *n.* rövna voda.
 Stolper *m.* spotikljaj.
 stolperig spotikljiv; *f.* holperig.
 stolpern spotekniti (-táknem) se, opotekniti se; *impf.* spotikati se, opotikati se.
 Stolpriau *m.* spotikálo; klobúštra.
 stolj ponósén; — sein auf etwas ponásati se s čim; — er Bau ponósna stavba; (im üblen Sinne) ošábén, ohól, napihnjén; — thun ošábno se vesti (vedem), šopíriri se.
 stolj *m.* ponds; das ist mein — s tem se ponásam; der — seiner Familie ponds in slava svoji rodbíni; (im üblen Sinne) ošábnost, oholóst, napùh.
 stolje *m.* ošábnéz, ohólež, napihnjénéc; *f.* ošábnica, napihnjénka.
 stoljeren košáti se, šopíriri se, napihovati se.
 stopfen *tr.* mašiti, gátiti; zamašiti, zagátiti, zadélati; *impf.* zadelovati; (durch Stopfen anfüllen) nabásati (-šem), nabiti (-bijem); *impf.* básati, nabíjati; (die Gans) píitati, gátiti; gestopft voll nabít; (d. Pfeife) natláčítii; (d. Durchfall, d. Blut) ustávítii, *impf.* ustávíjati; die Ohren, den Mund — ušésa, usta (za)mašiti; (e. Strumpf) krpati; sich — gátiti se, zapírati se, zadelávati se, mašiti se.
 stopfend (v. Speifen) zapórcén.
 stopfer *m.* mašívéc, gativéc; (Stöpsel) čép, zamásék.
 Stoppel *f.* biléni štrcélj; die — *n pl.* strnišće.
 Stoppelacker *m.* strnišće.
 Stoppelei *f.* krparíja.
 Stoppelfeld *n.* strnišće.

stoppeln *tr.* lávkati, páberkovati; (adern) strnišće oráti (orjem); *fig.* krpati, krpúcati, pleteníčiti; skřpati, spleteníčiti.
 Stoppelrübe *f.* pozna —, strnišćna repa.
 Stoppelweide *f.* strnišćna paša.
 Stoppelwerk *n.* *f.* Stoppelei.
 stoppen zadřžati; *impf.* zadržávati.
 Stoppler *m.* lávkavéc, lavkež, páberkovavéc; — in *f.* lávkežka, páberkovavka.
 Stüpsel *m.* zamásék, zamáh, zátíč, zatik, zatičék.
 Stüpseln mašiti, zatikati; zamašiti, zatekniti (-táknem).
 Stüpselzieher *m.* zatičénik, odmašilo.
 Stür *m.* jesétér, kečiga; Stür- jesétrov.
 Storar *m.* stóraks; Storar- stóraksov.
 Storch *m.* storklja, štrk, žabogólt, roda; Storch- storkljin, štrkov.
 Storchschnabel *m.* (*bot.*) krvomóčnica.
 stören *tr.* mótitii; zmótitii; (den Frieden) kaliti; (die Ordnung) rúšiti; (die Harmonie) kaziti; (stöbern) hřbati, brskati, iztikati; *imdn.* aus d. Schlaf — iz spanja prebuditi koga; geistig gestört umobólen.
 störend motěč, motljiv, motilén.
 Störenfried *m.* nepokójnež; rogovílez.
 Störer *m.* motívéc.
 Störfliech *n.* jesetrovína.
 stornieren *f.* berichťigen.
 störrig upórén, trmast, trmoglav.
 Störrigkeit *f.* upórnost, trmoglavost.
 Störrisch *f.* störrig.
 Störung *f.* moténje, motež.
 Stoß *m.* suněk, suněc, sun; pàh, dregljaj; (*phys.*) udár; (mit dem Fuß) bra; (d. Windes) buh; einen — geben súniti, drégniti, pehniti (páhnem); (mit dem Fuß) bréniti; (Haufe) sklád, skládalnica, kùp; Erd — potrès, suněk; einen — ins Horn thun zatřóbiti.
 Stoßbank *f.* spehálnik, strug.
 Stoßblod *m.* ověn.
 Stoßdegen *m.* koníčasti meč.
 Stöpsel *m.* tolkáč, tolkálnik, tolkálo; pšaj, peháj; drežnik.
 stoßen *tr.* súniti, dúniti; pehniti (páhnem), drégniti, becniti (bácnem), zókniti; *impf.* súvátii (suvam, sujem), dúvati; peháti, drégati, becáti, zócati;

jmdm. daš Meſſer in die Bruſt —
 ſúniti —, pehniti koga z nožem v
 prſi, zaſaditi mu nož v prſi; (mit d.
 Fuße) brćniti, cebniti; *impf.* brćcati,
 cebāti; über den Hauſen — podreći
 (-dėrem); *impf.* podirati, razdirati; (in
 der Stampfe) phati, tolći (tolćem);
 (wegstoßen) poriniti, pehniti; in die
 Hölle — v pekěl pehniti; von ſich —
 zavreći (-vržem); *impf.* zamėtati (za-
 metovati); ſich an etwas — zadėti
 (-dėnem) ob kaj; ſpotekniti (-táknem)
 se ob kaj; *impf.* zadėvati, ſpotkati
 se; *intr.* mit dem Kopfe an die Wand
 — z glavo ob steno bútati; — bú-
 niti; mit dem Fuße an einen Stein —
 z nogo ob kamen zadėti (-dėnem); mit d.
 Schwerte nach einem — z mečem proti
 komu drėgniti; der Fabicht ſtößt auf
 die Hüſner jaſtreb se zažėne na kure;
 auf einander — udariti se, ſprijeti
 (-primem) se, póčiti se; *impf.* udarjati
 se, ſprijemati se; zuſammen — (vklj)
 trėti; der Boſt ſtößt kozel trka; die Rih
 ſtößt krava bode; der Wagen ſtößt voz
 odſkakuje; auf einen (etwas) — na-
 letėti na koga (kaj); zum Heere — z
 vojsko se združiti; vom Lande — od-
 riniti, odveſlāti, odjadrati, odpeljati
 (-peljem) se; ans Land — priſtāti
 (-stánem), priveſlāti, prijadrati; inš
 Horn — zatróbiti v rog; der Garten
 ſtößt an den See vrt je tik jėzera;
 unſere Gärten ſtoßen an die eurigen
 naſi vrtóvi mejšijo —, mejijo z váſimi.

Stößer *m.* phač; pšaj; jaſtreb.

Stoßfalke *m.* sókol (-óla).

Stoßgebet *n.* kratka in srėna molit-
 vica.

Stoßhobel *m.* spehálnik.

stößig bodljiv; trkav.

Stoßkraft *f.* udárna sila.

Stoßseufzer *m.* srėni vzdihljaj.

stoßweise *adv.* súnkoma, búhoma.

Stoßwider *m.* trkáč.

Stoßzahl *m.* čekán, okěl (oklà).

Stotterer *m.* jecljávėc.

stottern jecljāti, čekljāti; *j.* ſtammeln.

Stottern *n.* jecljánje, čekljánje.

strack *f.* ſtraff.

strack *adv.* naravnost, naravnóč; (so-
 gleiđ) přėcej, neutėgoma, zdajci.

Straf- kázenski; kaznovální.

Strafandrohung *f.* zažúganje —, za-
 pretilo kazni.

Strafanſtaſt *f.* kaznilnica; Strafan-
 ſtaſts- kaznilnični.

Strafantrag *m.* predložėna kazėn (-i),
 kázenski predlóg; einen — ſtellen ka-
 zėn navėtovati, — predložiti.

Strafantritt *m.* nastòp kazni.

Strafauſmaß *n.* odmėra kazni.

ſtrafbar kazniv.

Strafbarkeit *f.* kaznivost.

Strafbefugnis *f.* kaznoválna oblást.

Strafbehörde *f.* kaznoválno oblástvo.

Strafbauer *f.* trájanje —, trpež kazni;
 während der — dokler kazėn trpi.

Strafe *f.* kazėn (-i); (Buße) pokóra;
 (Geld-) globa, denárna kazėn; bei —
 verboten pod káznijo prepovėdano; mit
 — beſegen, zur — ziehen kazniti, káz-
 niti, káznovati; — zuerkennen priſóđiti
 kazėn, v kazėn obſóđiti; zur — za
 kazėn, za pokóro.

ſtrafen kazniti, káznovati; pokoriti,
 strahovati; mit Worten — pokárati;
 am Leben — s smrtjo kazniti; jemb.
 Lügen — koga na laž postaviti.

Strafer *m.* kaznovávėc, kaznitelj.

Straferkenntnis *n.* kázenska razsódba.

Straferlaſſung *f.* odpúst kazni.

Straferleichterung *f.* polajšava kazni.

ſtraff tog, napėt, natėgnjen, strumėn.

Straffall *m.* kázenski sluđaj.

ſtraffällig kazniv; — werden kazni
 zapásti (-pádem).

Straffälligkeit *f.* kaznivost.

ſtraffen natėgniti (-nem), napėti
 (-pnėm); *impf.* napėnjati.

ſtraffhaarig pramenolás.

Straffheit *f.* togóst, napėtost, strum-
 nost.

Strafgeld *n.* globa.

Strafgericht *n.* kázensko sodišče; ká-
 zenska sodba; — Gottes božja sodba,
 — šiba.

ſtrafgerichtlich kazenskósóđen.

Strafgerichtsbarkeit *f.* kazenskósódna
 oblást.

Strafgerichtshof *m.* kázensko sodišče.

Strafgeſek *n.* kázenski zakon.

Strafgeſekbuch *n.* kázenski zakónik.

Strafgewalt *f.* kázenska oblást.

Strafgröße *f.* velikost kazni.
 Strafhaus *n.* kaznilnica.
 sträflich *f.* strašbar.
 Sträflichkeit *f.* j. Strafbarkeit.
 Sträfling *m.* káznjenec; (weibl.) káznjenka.
 straflos brez kazni, nekáznjen.
 Straflosigkeit *f.* nekáznjenost.
 Strafmäß *n.* kázensko merilo.
 Strafmilderung *f.* zljajšava —, polajšava kazni.
 Strafmittel *n.* kaznilo, pokorilo.
 Strafvore *f.* kázenski ukáz.
 Strafort *m.* kaznovališče, pokorišče.
 Strafpredigt *f.* karálni govor, ukor.
 Strafprocess *m.* kázenska pravda;
 =ordnung *f.* kazenskoprávdni red.
 Strafrecht *n.* kázensko právo; pravica kaznovánja.
 strafrechlich kazenskoprávén. [sódje].
 Strafrechtspflege *f.* kázensko pravov.
 Strafrechtsverhandlung *f.* kázenska obravnáva. [nica].
 Strafregister *n.* kázenska razpredéln.
 Strafrichter *m.* kázenski sodnik.
 Strafsache *f.* kázenska stvar (-i).
 Straffaction *f.* potrdítév kazni; ustanovitév kazni.
 Strassah *m.* kázenski postavék.
 Straftabelle *f.* kázensko razkazilo.
 Strafurtheil *n.* kázenska razsódba.
 Strafverfahren *n.* kázensko postópanje.
 Strafverjährung *f.* zastáranje kazni.
 Strafvollstreckung *f.*, Strafvollzug *m.* izvršitév kazni.
 strafwürdig kazni vredén, kazniv.
 Strafwürdigkeit *f.* kaznivost.
 Strahl *m.* (Licht—) žarék, trak;
 (Wasser—) curék; (am Pferdehufe) strela; (Blut—) strela.
 Strahlblüte *f.* obróbní —, kolobárástí cvet; strahlblütige Pflanzen kolobárnice *pl.*
 strahlen žaréti, sijáti (sijem), žaríti se; (v. Diamant) lesketáti (-ám, -éčem), blisketáti; (vom Pferde) seati (šcim).
 strahlen *j.* fámnen.
 Strahlenbrechung *f.* lóm (svetlóbnih) trakov.
 strahlend žarék, žarén; —es Antlitz zarno lice; —e Wärme žaréča —, síjóča toplóta (gorkóta).

Strahlenkranz *m.*, Strahlenkrone *f.* žarní venéc, žarní obvèv.
 strahlig žarék, síjók; stremenát.
 Strahlkies *m.* stremenóvéc.
 Strahlpunkt *m.* tračišče, trakovišče.
 Strahlstein *m.* trákvéc.
 Strahlthier *n.* zvezdár.
 Strahlung *f.* žarénje, sijánje.
 Strahlungsvermögen *n.* žarljivost.
 Strähn *m.*, Strähne *f.* prédeno, štréna; *dem.* prédence, štrénica.
 stramm *f.* strašf.
 strampeln cepetljáti, brćati, kolobítati, becljáti.
 strampfen cepetáti (-ám, -éčem), cepetáti, copotáti (-ám, -óčem).
 Strand *m.* mórski breg, mórsko obréžje; obála; obmórská peskovína, — pešćina; Strand- obréžni, obmórski.
 Strandbewohner *m.* obmórec, obréžnik.
 stranden na breg zadéti (-dénem), na pešćini obsedéti, nasésti (-sédem); gestrandetes Holz naplavljen les.
 Strandgerechtigkeit *f.* j. Strandrecht.
 Strandgut *n.* naplavljeno blágo, obréžna izmetanína.
 Strandläufer *m.* prodnik, dolar, polójnik.
 Strandrecht *n.* obréžna pravica, pravica do obréžne izmetaníne.
 Strandschnepfe *f.* kozíca.
 Strandschwalbe *f.* bregúlja.
 Strandsee *m.* obmórsko jézero.
 Strandvogel *m.* obréžni ptíč.
 Strang *m.* konópéc, vrv (-i), vože; (am Wagen) povézница.
 Stranggewebe *n.* (bot.) konópčasto staniéje.
 strangulieren zadáviti, zadušiti (koga), vrat zadgniti (komu).
 Strapaze *f.* težáva, trud, napórno opravílo, muka.
 strapazieren trúđiti, múčiti, pestíti; (eine Sache) mnogo rábiti.
 StraÙe *f.* cesta; auf offener — na cesti; an der — befindlich pricéstén, obcéstén; Straßen- cestní.
 Straßenanlegung *f.* zgradba novih cest.
 Straßenarbeiter *m.* cestar.
 Straßenbahn *f.* cestna želézница.
 Straßenbau *m.* zgradba cest, délanje cest.

Straßenbeleuchtung *f.* cestna osvečava, — razsvetljáva, — razsvečáva.
 Straßenbereiter, Straßeneinräumer *m.* cestar.
 Straßenbettelei *f.* beráčenje po ulicah (cestah).
 Straßenerker *m.* pollični izgrèd.
 Straßengraben *m.* cestni jarèk; položič, prévor.
 Straßengeherer *m.* cestni pometáč.
 Straßennaut *f.* cestnina; = einnehmer *m.* cestninar.
 Straßennord *m.* umòr na cesti, javni umòr.
 Straßennpflaster *n.* cestni tlàk; = geld *n.* tlakovina. [cesti.
 Straßentraub *m.* razbòj —, rop na
 Straßentrüber *m.* (cestni) razbòjnik, tolováj, ropar.
 Straßentrüberisch *f.* razbòjniški, tolovájski, róparski.
 Straßensäuberung *f.* čišćenje —, snáženje cest.
 Straßenzoll *m.* *f.* Straßennaut.
 Straßengeneral *m.* vojnoslòvec, stratég.
 Straßengeneralfeldwebel *f.* vojnoslòvje, vojnoznánstvo, strategija.
 Straßengeneralfeldwebel, vojnoznánstven, strategijski, stratégien.
 Straube *f.* hrápavica, livanica.
 Strauben šopiriti, ščetiniti, jeziti; sich — jeziti se, ščetiniti se, po koncu vstájati, sršiti se, sršeti, srteti, srtiti se, srtiniti se; (sich widersetzen) uprèti se, ustáviti se; *impf.* upirati se, ustávljati se, brániti se.
 Straubig ščetinast, sršèc, nasršen; zmršen, kuštrav.
 Straubig upòren; *f.* straubig.
 Straubkopf *m.* srhoglávèc, sršljivèc, zmršenèc, razkúštranèc.
 Strauch *m.* grm; *dem.* grmiè, grmièèk; *coll.* grmovje; grmièevje.
 Strauchdieb *m.* tatinski klatež.
 Straucheln spotekniti (-táknem) se; *impf.* spotikati se; izpodletí mi; *fig.* pregrešiti se.
 Strauchen *m.* *f.* Schnupfen *m.*
 Strauchflechte *f.* grmièasti lišáj.
 Strauchförmig grmast.
 Strauchholz *n.* dračje, hrast(-i), hrašča.
 Strauchig grmast; grmat, grmovit.

Strauchler *m.* spotikavèc.
 Strauchritter *m.* zavrátni razbòjnik.
 Strauchwerk *n.* grmovje; grmièje; dračje.
 Strauß *m.* šòp, šòpèk, povòjèk, kita, kitica; (am Kopfe) èòp; (Vogel) noj; (Streit, Kampf) prepír, bòj; Straußnojev; = feder *f.* nójevo peró (perésa).
 Strauß f. straca, priròčna (trgovska) knjiga, priròčnica.
 Strebe *f.* (Stilke) opóra, opòrnja, opòrnica, podpóra; eine Stille zur — jeßen podprèti, *impf.* podpirati; sich zur — jeßen uprèti se; *impf.* upirati
 Strebealken *m.* *f.* Strebe. [se.
 Strebeband *n.* komolèc, opòrna vez
 Strebebaum *m.* *f.* Strebe. [(-i).
 Strebekraft *f.* sredotèžna moè (-i).
 streben (nach etwas) prizadévati si —, pogánjati se za kaj; gnati (ženem) se za èim, iskati (išèem) kaj, stremíti —, težiti za èim; wider etw. — upirati se èemú; nach dem Leben — po življenju streèi (strežem); nach verbotenen Dingen — ségati po prepovédanem sadu; Häuser — in die Höhe hiße strémè v višino.
 Streben *n.* prizadévanje, pogánjanje, težnja; sinnliches — èutno teženje; vernünftiges — umno teženje.
 Strebefahl *m.* *f.* Strebe.
 Strebefeiler *m.* opòrni stebèr.
 Streber *m.* vzpénjavèc; stremljivèc.
 strebsam prizadévèn, prizadetljiv.
 Strebsamkeit *f.* prizadévnost, prizadetljivost; stremljivost.
 streckbar raztèžen; iztèžen.
 Streckbarkeit *f.* raztèznost; iztèznost.
 Strecke *f.* dalja, dáljica, dáljna; (Eisenbahn) — proga; eine — Wegeš neko daljo, nekòliko —, kos poti (pota); — Landes del —, kos —, raztèžáj zemlje; (Werkzeug) tezálo, natezálnik.
 strecken raztègniti, iztègniti; *impf.* raztegovati, raztèzati, iztèzati; gestreckter Winkel iztègnjen kot; (die Hand) iztègniti, pomolíti; *impf.* iztèzati, molíti; (Eisen) vleèi; die Waffen — oròžje položiti, vdáti se; zu Boden — podrèti (-dèrem), povalíti; (d. Beine) razkreèiti, *impf.* razkreèevati; sich —

iztégniti se, zlékniti (vzlékniti) se; *impf.* iztegovati se, zlécati se; (sich erstreden) razprostirati se, ségati; vleči se; der Weg strecht sich pot se vleče.

Streden *n.* iztéza (*turn.*).

Stredker *m.* raztezáč; (Stredmušfel) natéznicá.

Stredkosen *m.* steklárska hladilnica.

Stredkware *f.* kováno blagó.

Stredmwerk *n.* valjalnica.

Streich *m.* udárec; máh, mahljaj; tödlicher — smrtén udárec; einen — geben udáriti, lópati, lópiniti, oškniti (-nem), opláziniti, osmúkniti; feinen — thun ne enkrat ne máhniti; — e bekommen tepen biti (sem); jmdm. einen — spielen nagódití —, nabrésti (-brédem) jo komú; dummer — budálost, neúmnost, neúmén ein; muthwilliger — preséernost, nagódek; objéstén ein; listiger — zvit —, prekanjen ein; lustige — e machen smešne —, šaljive ugánjati, — počénjati.

Streichbaum *m.* (d. Lohgerber) plòh.

Streichbrett *n.* pluzná deska.

Streichf. gladilka, ščetka; gradáše *pl.*

Streichfeisen *n.* strugáč, golilnik.

Streicheln bóžati, gláditi; pobóžati, pogláditi.

Streichen *tr.* (den Bart, Bauch, die Haare) gláditi; (m. d. Ruthe) smúkati, švrkati, šéškati, tepsti (tepem); namsmúkati, ošvrkati, ošéškati, natépsti; (Butter aufs Brot) mázati (mažem); na-, pomázati; (mischen) brisati (bríšem); obrisati; (mischen) brúsiti; nabrusiti; (die Wolle) česati (česem), gradásiti, držati; (durchstreichen) črtati; prečrtati; brisati, izbrisovati; izbrisati; (ein Maß) rázati; podržati; (die Segel) jadra spustiti, *impf.* — spúšćati; *fig.* vdáti se, podáti se; *intr.* smúkati, švígati, hitéti; pohájati, klátiti se; (v. Vögeln) letéti; (v. Winde) briti (brijem), hlidéti, pihati (pišem), vleči; einem über d. Gesicht — pogláditi koga po obrázu; (von Fischen) drestíti se.

Streichfisch *m.* ikračá.

Streichgarn *n.* lovna mreža, draga.

Streichhol; *n.* (beim Getreidemessen) rázalo.

Streichhölzchen *n.* vžigalica, šibica.

Streichinstrument *n.* godálo.

Streichmaß *n.* razálna mera; (Werkzeug) črtálnik.

Streichmusik *f.* godba na godála.

Streichriemen *m.* brusilni remen.

Streichvogel *m.* f. Strichvogel.

Streichwolle *f.* kratka —, kódrasta volna.

Streichwunde *f.* rana od udárca, usékana rána.

Streichzeit *f.* drestni čas, drest.

Streif, Streifen *m.* progá, pásá, plázá, rízá; písa, prízá; (Stüd) kos.

Streifborste *f.* príž.

streifen *intr.* an etwas — opláziniti se —, osmúkniti se ob čem; (herumstreifen) pohájati, klátiti se, skítati se; (v. Truppen) četovati; (v. d. Patrouille) iztíkati, ískati (íščem); *fig.* an etwas — blízati se —, podóbén biti čemu; *tr.* opláziti, opláziniti, osmúkniti; *fig.* površno oméniti; (mit Verlegung) oprásniti, obráziti, odréti (-dérem); (d. Ring v. Finger) sneti (snámem); (Blätter v. Baume) (o)smúkati; (v. Balg) odréti; sich — (v. d. Schlange) leviti se.

streifennergig progastožilnat.

Streifer *m.* pohájáč; iztikavčec.

Streiferei *f.* iztikanje, oglédni obhòd; četovánje.

streifig progast, pasast; rížast; prížast.

Streiflicht *n.* svetlóbná progá, svetlóbní pramen; *fig.* osvétljaj.

Streifregen *m.* pójavica, prehódni dež, štrkóč (-i).

Streifschuss *m.* obstrél.

Streifung *f.* oglédni obhòd, pogòn; — en einleiten pogòn dvígniti; četovánje; (der Rhytalle) proge *pl.*, maróge *pl.*

Streichwunde *f.* praska, oprásk.

Streichung *m.* oglédni obhòd, pogòn; četovánje.

Streik (Streiche) *m.* stavka, štrajk.

streiken stávkati, štrájkatí.

Streit *m.* razpòr, spòr, razprtíja; (mit Worten) prepír, kreg; in — gerathen spréti se, skrégati se; — haben prepírati se, krégati se; (m. Waffen *poet.*) bóž; *fig.* bóž.

Streitari *f.* bojna sekira, — balta.
streitbar bojevit.
Streitbarkeit *f.* bojevitost.
Streitbegier *f.* bojaželjnost.
streiten bojevati se, biti (bijem) se, boriti se; (zanken) prepirati se, pričkati se, prekárjati se; (vor Gericht) pravdati se; (sich messen) izkušati se, pogánjati se za kaj; (widerstreiten) upirati se, nasprotovati, naspróti biti (sem).
Streiter *m.* bojevávéc, bojník, bojevník; (Zánfer) prepirljívéc; =in *f.* bojevávka; prepirljívka.
Streiterei *f.* prepíranje, pričkanje.
Streitfrage *f.* prepórno vprašanje.
Streitgenoss *m.* sobojevávéc, sobojník, bojni tovariš; (im Proceß) správdnik.
Streitgier *f.* bojaželjnost.
streitgierig bojaželjen.
Streithandel *m.* pravda; prepír.
streitig prepírajóč se, pravdajóč se; prepírén, sporén, prepórén, neodlóčen, nerésén; (zweifelhaft) dvoméň; — machen odrékati, zanikovati; odréči, zanikati; izpodbijati; izpodbiti (-bijem).
Streitigkeit *f.* prepír; razpór, spór.
Streitkeule *f.* bojni bat, — kij.
Streitkolben *m.* šestopérnica, buzdován; *f.* Streitkeule.
Streitkraft *f.* bojna sila; Streitkräfte *pl.* vojna moč (-i).
Streitlust *f.* bojaželjnost; prepirljívost.
streitlustig bojaželjen; prepirljiv.
Streitpunkt *m.* sporna —, prepórna točka.
Streitsache *f.* sporna —, prepórna reč (-i).
Streitschrift *f.* pravdni spis.
Streitsucht *f.* prepirljívost, svadljivost, pravdljívost. [lživ.
streitsüchtig prepirljiv, svadljiv, pravd-
Streitverfahren *n.* postópanje v spornih rečéh.
Streitwaffe *f.* bojno oróžje.
Streitwagen *m.* bojna kola *pl.*
streng *adv.* strog, ostér; (unfreundl.) osórén, srep; (genau) natánčen, ostér; —er Winter huda zima; —er Gesicht trpék okús; *adv.* strogo, natánko.
Strenge *f.* strogóst, ostróst; osórnost, srepóta: (Genauigkeit) natánčnost.
strengflüßig težkopláven, težkotópén.

Streu *f.* stelja, nástelj (-i), nástil (-stila); Laub— listje.
Streubüchse *f.* sipnica, sipálnik; pésečnica; Zucker— sladkórna sipnica.
streuen *tr.* suti (spém), sipati (-pljem), tróstiti; potróstiti, potrósti; (Streu) stlati (stéljem), nastiljati; nastláti; (Samen) sejáti; posejáti (-sejem); jmbm. Weihrauch — (*fig.*) kaditi komu; Sand in die Augen — pesék v oči métati (méčem); daß Getreide streut gut žito daje mnogo slame.
Streugabel *f.* steljne vile *pl.*
Streuheute *f.* listnják.
Streupulver *n.* šupa.
Streusand *m.* sipa; =büchse *f.* sipnica, sipálnica, pésečnica.
Streuschuppen *m.* stéljnica.
Streustroh *n.* slama za nastil.
Streuwald *m.* stelnik.
Strich *m.* érta; (m. d. Hand) potéza; mer (-i), smér; (der Vögel) prelét, preletávanje, selitév, vlak; (Echar) kita, jata, vršelo; (Gegend) stran (-i); pre-dél, krajína; pogládljaj; einen — über das Fell thun pogládití kožo; wider den — daß Fell frauen na srhlo drgljái kožo; *fig.* es geht mir wider den — ni mi po volji, — po godu; dem Luch den — geben gláditi —, líkati sukno; (von Fischen) drestítév, drest, dresténje; (Schlmaß) koréc; (*min.*) raza.
Stricheln értati, érte délati; értkati.
Strichmethode *f.* račúnanje ob érti.
Strichpunkt *m.* podpíčeje.
Strichregen *m.* pójavica.
Strichtaube *f.* *f.* Wandertaube.
Strichvogel *m.* ptica selka, ptica selivka.
Strichweise *adv.* támpatam, po nekaterih progah, — stranéh.
Strichzeit *f.* selitveni čas (ptičji).
Strich *m.* vrv (-i), konóp, konópéc, vože, vozínéc; (am Heuwagen) povézница.
Strickarbeit *f.* pleténje, pletilo.
Strickbeutel *m.* pleténa mošnjica.
Stricken pletati (pletém); splesti.
Stricker *m.* pletéc.
Strickerei *f.* pleténje, pletilo.
Strickerin *f.* pletica, pletilja.

Strickflechte *f.* strémen (-éna).
 Strickgarn *n.* pletívo.
 Strickkörbchen *n.* pletilna košarica.
 Strickmaschine *f.* petlja, zanka.
 Strickmuster *n.* pletilni vzorec.
 Stricknadel *f.* pletilna iglica, pleténka.
 Strickwerk *n.* vrvi *pl. f.*, konópje; pletenína.
 Strickzeug *n.* pletilno oródje, pletílo.
 Striegel *m.* (konjsko) česálo.
 Striegeln česati (česem); očesati.
 Strieme *f.*, Striemen *m.* progá; (von Schlägen auch) modrica, klobása, črnávka; (im Brot) svaljek.
 striemig progat; progast; svaljkast.
 Striezel *m.* kržič, štručka, štrúčica; (Butter—) greba.
 Strike *m.* i. Streif.
 Strippe *f.* uhó (ušesa), strémen, petlja.
 Strippen uhó našiti (-šijem).
 strittig prepírén, prepóren.
 Ströbel *m.* kušter; česárek.
 Stroh *n.* slama; *dem.* slámica, slamka; ein Bund — otep slame; ein Schaub — škopnik, škopa; leerē — dreschen prazno slamo mlátiti, bdb v steno méitati (mečem); Stroh- slamni, slám-nati.
 Stroharbeit *f.* slámnato delo; slám-nati izdélék.
 Strohband *n.* povréslo, povéslo; kita.
 Strohbett *n.* slámnica.
 Strohblume *f.* suhocvética.
 Strohboden *m.* svíslí *pl. f.*
 Strohbund *n.* otep; škopnik.
 Strohdach *n.* slámnata streha.
 Strohdachwiede *f.* krovníca.
 Strohdede *f.* i. Strohmatte.
 Strohhern, Ströhern slámnat; *fig.* pust.
 Strohslechter *m.* slamoplétěc, pletič.
 Strohgelb slámatorumén.
 Strohgewebe *n.* slamni pletež.
 Strohhalb *m.* slamna bilka, slámnata bil (-i).
 Strohhut *m.* slamnik.
 Strohhutfabrication *f.* slámnikarstvo.
 Strohhutmacher *m.* slámnikar.
 Strohhütte *f.* s slamo kritá kočá.
 Strohkopf *m.* tepěc, beběc, tumpěc.
 Strohkorb *m.* slámnjáča, pletár (pletér); (Säeforb) sejalnica, sévnica, sevník.

Strohkörbchen *n.* pletárček, pehar.
 Strohranz *m.* slámnati veněc.
 Strohmänn *m.* slámnati možic; *fig.* reva, tráp; podrinjeněc.
 Strohmaße *f.* štorja, rognózica.
 Strohmesser *n.* slamorézna kosa.
 Strohsack *m.* slámnica; (m. Maisstroh gefüllt) lúbница.
 Strohschaub *m.* škopnik.
 Strohschneidebank *f.* slamorézni stól.
 Strohschneidemaschine *f.* slamorézница.
 Strohschneider *m.* slamorézěc.
 Strohteller *m.* slámnati podstávěk.
 Strohtürvorleger *m.* slámnati odrgáč.
 Strohwisch *m.* slámnata metlica.
 Strohwitwe *f.* vdova po živem muž.
 Strohwitwer *m.* vdověc po živi ženi.
 Strohs *m.* vlačúgar, potepúh, klatež.
 Strom *m.* (Strömung) tók; gegen d. — schwimmen proti vodi plývati; (großer Fluß) veletók, velika reka; ein — v. Strámen, v. Blut potok solzá, — krví; ein — (v. Menschen) navál, sila; ein — der Luft zračen tók; (elektrischer) tók; Strom- tókovni.
 Stromab, Stromabwärts *adv.* po vodi dolí, niz vodo, z vodo.
 Stromanwohner *m.* porěčan; Anwohner der Save, Drau *ic.* posávěc, podrávěc *etc.* [proti vodi.
 Stromauf, Stromaufwärts, Stroman *adv.*
 Strombett *n.* strúga, koríto.
 Strömen teči (tečem), dreti (derem); (v. Regen) liti (lijem).
 Stromenge *f.* rečna ožina.
 Stromentwicklung *f.* razvój reke.
 Stromerreger *m.* tokobúdník.
 Stromerzeuger *m.* tokoródník.
 Stromerzeugung *f.* proizvodjanje toka.
 Stromerzeugungsmaschine *f.* tokoródní — tokobúdní stroj.
 Stromgebiet *n.* porěčje, obrěčje.
 Stromgefälle *n.* strměc (reke).
 Stromgeschwindigkeit *f.* tókovna brzína.
 Stromkarte *f.* rekokáz, rekovid.
 Stromleitung *f.* tokovód.
 Stromleitungsnetz *n.* tokovódna mreža.
 Stromquadrant *m.* tokoměr.
 Stromquelle *f.* proizvodník elektríke.
 Stromschiene *f.* raztók.
 Stromschnelle *f.* brzica.
 Stromstärke *f.* jakost toka.

Stromstrich *m.* (rečni) stržén.
 Stromsystem *n.* soréžje.
 Stromthal *n.* poréčna dolina.
 Stromumwandler *m.* izpreminjevávec toka.
 Strömung *f.* tók, struja (auch *fig.*); (reisende) derečina.
 Stromunterbrecher *m.* (tókovno) prekídalo.
 Stromwasser *n.* tókovna voda.
 Stromweise *adv.* potókoma; cürkoma.
 Stromweite *f.* rečna širina.
 Strophe *f.* kítica; odstávek.
 Strohen stréati (-im), napét —, prepóln biti (česa), obilovati s čim; es trogt von Fehlern polno je pogrěškovo; er trogt von Gelehrsamkeit sama učénost ga je; šópírítí se.
 Strohend stréčé, napét; obilén, bohotén; prepóln; von —er Gesundheit zdráv kakor riba.
 Strubbelkopf *m.* kúštrava glava.
 Structur *f.* sestáva; (*min.*) zlož.
 Strudel *m.* (Wirbel im Wasser) vodni vrtnéc, vrtúljka, krnica, cmrk; *fig.* im — des Lebens v vrtincu življenja; (Speije) poválnik, štrukelj.
 Strudelkopf *m.* j. Brausekopf.
 Strudeln vreti (vrém), vvrátí, kipéti, vrtínéti se.
 Strumpf *m.* nogavica.
 Strumpfband *n.* podvéza, podvéznja.
 Strumpfwirker *m.* nogavičar.
 Strumpfwirker *m.* nogavičar; =in *f.* nogavičarica.
 Strunk *m.* kocén, stórz; trš, štóř.
 Strunze *f.* vlačúga.
 Strunzen vlačéti se. [[(-ména).
 Strüpe *f.* hlačna podpóna, strémen
 struppig sršast, sršéč, sršav, srtéč.
 Stübchen *n.* sobica, izbica; kámrica.
 Stube *f.* soba, izba, čúmnata.
 Stubenfliege *f.* hišna muha.
 Stubengelehrte *m.* učénjak knjigoúk.
 Stubenhocker *m.* zapéčkar; =in *f.* zapéčkarica.
 Stubenmädchen *n.* hišná, sobarica.
 Stubensims *m.* sobarina.
 Stüber *m.* (Münze) poltrák, drobni denár; j. Rajenstüber.
 Sturcatur *f.* štukatúra.
 Stück *m.* štuk, sadréna malta.

Stück *n.* kos, komád; *dem.* koséc; (Bruchstück) odlómek, drobéc; fünf — Vieh pet glav (repov) živine; (Sache) reč (-i); (Reinwand, Tuch) troba; (Schauspiel) igra, igrokaz; von freien —en radovóljno, sam od sebe; in —e gehen razdóbiti se, razkřhniti se, razbítí (-bítjen) se.
 Stückarbeit *f.* delo na kose.
 Stückarbeiter *m.* délavéc na kose.
 Stückchen *n.* koséček, drobélj, drobljá-néc, mrvíca; dogódbica; objéstén čin.
 Stückeln kosátí, kosjlátí; razkosljátí; prikřpati.
 Stücken *v.* štúckeln.
 Stückgießer *m.* topolívec.
 Stückgießerei *f.* topolívnica.
 Stückgut *n.* kosóvno blagó; topovina.
 Stückhölzer *pl.* statve *pl.*
 Stückweise *adv.* po kosu, po koscih, kos za kosom, kósoma, kóscema.
 Stückwerk *n.* kosovina; krparija.
 Student *m.* diják, študent; Studenten-dijáski, študentovski; =stiftung *f.* di-jáška ustanóva.
 Studien *pl.* uk, náuki *pl.*, učénje; (Zeichnungsöbl.) vzorci *pl.*, predlóge *pl.*;
 Studien- náučni, učni, šolski.
 Studienabtheilung *f.* učni oddélek.
 Studienfach *n.* učni predél, učna stroka.
 Studienfonds *m.* učni zaklád.
 Studiengang *m.* tek učénja.
 Studienhofcommission *f.* dvorna komi-sija za šolstvo.
 Studienjahr *n.* šolsko leto.
 Studienordnung *f.* učni red.
 Studienplan *m.* učni načrt.
 Studienwesen *n.* šolstvo; učne stvari *pl.*
 studieren učiti se, šólati se, študirati; (die Rechte —) učiti se právníštva; imdn. — lassen v šole dati; (durch studieren) preučevati; preučéti; (nachdenken) premišljevati; ich studiere auf eine Entschuldigung premišlújem, kako bi se opravičil; studiert, izšólan, učén.
 Studierstube *f.* učna soba.
 Studierzimmer *n.* učna soba.
 Studiosus *m.* diják.
 Studium *n.* uk, učénje; preučevánje.
 Stufe *f.* stopnica; *fig.* stopnja; (v. Erz) kos, grúca.

Stufenerz *n.* ruda v celih kosih.
 Stufenfolge *f.* stopnjevití red.
 Stufenförmig stopničast, stopnjast.
 Stufenengang *m.* postópnost, postópno napredováñje; (Gradation) stopnje-vanje.
 Stufenland *n.* stopnjevína.
 Stufenleiter *f.* stopničasta léstevica; *fig.* léstevica.
 Stufenweise *adv.* od stopnje do stopnje, postópno; stópnjema.
 Stuhl *m.* stól; *dem.* stolček; auf — gehen k potrebi iti (idem, grem); er hat einen schweren — zapíra —, zapéka se po njem; keinen — haben zapečén biti (sem), zaprt biti; (Stühlen —) stól, klop (-i); (Thron) préstol (-stóla); der römische — rimska stolica; Stuhl-stolov.
 Stuhlfeier *f.* praznováñje sédeža sv. Petra.
 Stuhlgang *m.* hoja k potrebi, oprávljanje potrebe.
 Stuhlgestell *n.* kozólcí *pl.*
 Stuhllehne *f.* stólovo naslanjálo.
 Stuhlmacher *m.* stolár.
 Stuhlrichter *m.* kótarskí sodník.
 Stuhlsäule *f.* srčnik, vétrník, ključ, menih.
 Stuhlwagen *m.* vozní stól; voz z stólastími sédeži.
 Stuhlwanng *m.* zaprtje, zaprtost.
 Stulpe, Stülpe *f.* zavíhľaj, zavíhľaj; (b. Stui) okrážec.
 Stülpfen (aufschlagen) zavíhati; zavíh-niti, zafkníti; (umkehren) povézniiti.
 Stulpshut *m.* zavíhani klobúk.
 Stülpig zavíhan, zafknjen.
 Stulpnase *f.* zavíhani nos.
 Stulpstiesel *m.* podvíhani škoreñj; (*pl.*) sleci, víhale *pl.*
 Stumm nem, mutast, mutav; brez-glasén; molčec; — werden obneméti, obmútniti; *adv.* molčec.
 Stumme *m.* mutéc, nemák; *f.* muta, nemica, nemáča.
 Stummel *m.* stála, stúlica, štrcélj; ostánek; kratka lula.
 Stummelasse *m.* brezpálčnik.
 Stummeln *v.* verstúmmeln.
 Stummheit *f.* nemóst, nemóta, mú-tavost.

Stümper *m.* šušmár, mojstér-skaza, pačúh.
 Stümperei *f.* šušmárstvo, pačuharíja.
 Stümperhaft šušmárski, pačuharski.
 Stümpern šušmáriti, pačuháriti.
 Stumpf (abgestuft) kebast, štulast; (eine Kuh mit —en Hörnern) štala, štálavica; (nicht spitz, nicht scharf) tóp, topast, tumpast; — machen o-, zatópiti; —er Winkel top kot; daß machť —e Bähne to dela skomína; (v. Geist, v. den Sinnen) opókél, ne óstér, tóp; —er Mensch topoúmén človek, topo-glávéc.
 Stumpf *m.* okršek; štrcélj, štala; (Baum —) panj, stór, paróbek; (Zuß —) štala; mit — u. Stiel popólnoma.
 stumpfelig topoógeln.
 stumpfen tópati; o-, zatópati; (der Spitze berauben) okrníti, óstúlití; (Bäume) prisékati.
 Stumpfheit *f.* topóst; topóta; (der Bähne) skomína, oskomína; *fig.* topo-glávost, opóklost.
 stumpfsantig toporóbb.
 stumpfschopf *m.* topoglavéc.
 Stumpfnase *f.* topi —, túmpasti nos.
 stumpfnasig toponds.
 Stumpfschwanz *m.* kébasti —, pri-rézani —, kosi rep.
 stumpfschwänzig kosorép, kebast.
 Stumpfsinn *m.* topoúmje, topoglavost.
 stumpfsinnig topoúmén, topoglavén.
 Stumpfwinkel *m.* topi kot.
 stumpfwinkelig topokótén.
 Stunde *f.* ura; *dem.* úrica; *fig.* čas; um welche —? obkoréj, obkoré? um diese — obsoréj; zu jeder — vsak čas; bis zu welcher —? dokoréj, dokoré? bis zu dieser — dosoréj, dosoré; zur — sedaj, pri tej príči; zu guter — o pravem času; —n geben poučevati; —n nehmen dajáti se poučeváti, učitelja (učiteljico) iméti; Stunden-urni.
 Stunden odľg dáti, odľožiti, podáľšati (rok za plačilo).
 Stundengebet *n.* ure *pl.* [*ure.*]
 Stundenlang *adi.* celouřen; *adv.* cele
 Stundenplan *m.* razdelítev ur, urník.
 Stundenrad *n.* urno koléscé.
 Stundenschlag *m.* odbíjanje ur.
 Stundenuhr *f.* ura, ki ne kaže minút.

Stundenzeiger *m.* urni kazavéc.
 stündlich *adi.* vsakoúren; *adv.* vsako
 uro.

Stundung *f.* odlóg (plačila).

Stupf *m.* dregljaj; pobézék.

Stupfen drégati, drézati; bezáti; drég-
 niti, pobezáti, bázniti.

Stupfer *m.* drégavéc, drézavéc.

stupid neúmèn, topoglav, zabít.

Stupidität *f.* neúmnost, topoglavost.

Sturm *m.* (im Kriege) naskók; —
 laufen gegen etwas (jmdn.) naskóčiti
 kaj (koga), z naskókom napásti
 (-pádem); *impf.* naskakovati, z na-
 skókom napádati; im — einnehmen z
 naskókom vzeti (vzajem); (Tumult)
 hrup, hrupni metež; — läuten plat
 zvoná biti (bijem); (der Elemente) ne-
 vihta, vihá, vihra; Stürme des Lebens
 vihári življenja; — des Weifalls vi-
 hárnó —, burno odobrávanje, — pló-
 skanje; — der Entrüstung burna —,
 vihárna ogórcenost; (der Seele) nemír,
 nepókoj.

Sturmband *n.* podbrádnik.

Sturmbewegf vzbúrkan, viháren; burno
 vznemírjen.

Sturmbod *m.* ovèn, stenoldm.

Stürmen *tr.* (einen Ort) naskóčiti, z
 naskókom vzeti (vzajem); *impf.* na-
 skakovati; *intr.* dreti (derem), divjáti,
 viháti; pridréti, prilomástiti, pri-
 divjáti, pri-, zviháti; auf jmdn. —
 pritískati, pestíti koga; (fürmen) hrup
 délati, hrupéti, razsájati, rohnéti; (v.
 d. Elementen) es stürmt vihá je, ne-
 vihta je; das Meer stürmt morje divjá,
 — besní; mit d. Glocke — plat zvoná
 biti (bijem).

Stürmer *m.* naskakovávéc; vihrávéc.

Sturmflut *f.* visóka plima; razbúr-
 kano valóve.

sturmfrei varèn (zavárovan) proti na-
 skókom.

Sturmglöcke *f.*, d. — läuten plat zvoná
 biti (bijem).

Sturmhaube *f.* zelézna kapa, želáda.

Sturmhut *m.* j. Sturmhaube; vojáski
 in urádníski klobúk; (*bot.*) j. Eisenhut.

Stürmisch viháren, burèn; razbúrkan;
 (von Menschen) vihá, nagel, silèn;
 — es Wesen vihrávost; — er Mensch

vihrávéc; — es Wetter nevihta, vihárnó
 vreme; — e Sitzung hrupna —, vi-
 hárna seja.

Sturmlauf *m.* naskóčni tek.

Sturmleiter *f.* naskóčna léstvica.

sturmlös mirèn, brez viháreja, brez
 neviht.

Sturmmühe *f.* sivi galéb, vpíjalo.

Sturmpetition *f.* vihárna —, silovíta
 prošnja.

Sturmschritt *m.* naskóčni —, nagli
 korák. [ptica.

Sturmschwalbe *f.* vihárnica, sv. Petra

Sturmsprung *m.* naskók (*turn.*).

Sturmvogel *m.* strakoš.

Sturmweifer *n.* nevihta, vihárnó vreme.

Sturmwind *m.* vihá, piš.

Sturmzug *n.* naskóčna pripráva.

Sturz *m.* pád, padéc (auch *fig.*); (des
 Felsens) strméc, strmina; (d. Wassers)
 slap; (des Regens) nalív, ploha; (des
 Fensters, der Thüre) prekláda; (Stumpf)
 okršék; (Deckel) pokrýv, pokrývka.

Sturzbach *m.* na novo izorána njiva.

Sturzbach *m.* skakávéc, slápovéc.

Sturzb. *n.* kopel na polív, škro-
 pílna kopel.

Sturzbeyer *m.* kupa s pokrývom.

Sturzboden *m.* stróp iz poprécnikov.

Sturzbogen *m.* ókenski oblók.

Stürze *f.* (*mont.*) izvračalské; (Deckel)
 pokrýv, pokrývka.

Stürzel *m.* štor, trš; štrcélj, štula;
 (der Nebe) ključ; (beim Holze) ritina.

stürzen *tr.* izvrniti, prevrniti, preva-
 líti, prekúcniti, prekopícniti; *impf.*

izvrácati, prevrácati, prekucevati; vom
 Throne — s prestóla vreči (vržem);

— pehniti (páhnem); jmdn. — vreči

—, izpodrniti koga; ins Unglück — v
 nesréčo pripraviti; zu Boden — na

tla bútiti, — telebiti, — tresčiti; (ein
 Gefäß) povezovati; povézniiti; (e. Glas)

izprázniiti, izvfniti; *impf.* izpráznevati,
 izvračati; (Getreide) obrniti, pregrébsti

(-gréhem) z lopáto; *impf.* obrácati,
 pregrébat; d. Ufer — na novo izoráti

(-órjem), ledino —, praho oráti; sich

— skóčiti, strmoglavíti se, zagnáti

(-žénem) se, zakadíti se, zapodíti se;

sich in Schulden — v dolgóve se za-
 kópáti, — zagáziti; sich ins Verderben

— pogubiti se; *intr.* pasti (padem), izvrniti se, prekúcniti se, zvaliti se; *impf.* pádati, izvrácati se, prekucevatí se; (sich schnell bewegen) plániti; (heftig zu Boden —) telébiti, telébniti, bútniti; vom Pferde — s konja pasti.

Sturzglas *n.* povéznik.

Stute *f.* kobila; Stuten= kobilji.

Stuterei *f.* kobilárna, kobilárnica.

Stutfüllen *n.* zrebíca, kobilica.

Stuh *m.* okršek, štala; (Gewehr) kratka puška; kratka časića.

Stüh= podpórni, opórni.

Stuhärmel *m.* kratki rokáv, rokávéc.

Stühbalken *m.* š. Stúže.

Stühblatt *n.* (bot.) podpórni list.

Stühbüchse *f.* kratka puška..

Stühe *f.* podpóra; opóra, opórnja; fig. podpóra, zaslómba.

Stuhen *m.* (Gewehr) š. Stúž.

Stuhen *tr.* prisékati, prirézati, prikrajšati; *impf.* prisekovati, prirezovati, prikrajševati; (Baume) prisékati, priklestiti; *impf.* prisekovati, klestiti; das Haar — pristriči (-strižem), prirézati (-réžem); *impf.* striči, prizezovati; *intr.* zgeniti (zganem) se, ostrméti, osúpniti, zavzéti (-vzámem) se; *impf.* zgíbatí se, ostrmévatí, zavzémati se; (prangen) skazovati se.

Stuhen podpórni (-prém), opréti; *impf.* pod-, opirati; sich auf, an etwas — opréti se na kaj, *impf.* opirati se; sich auf Gott — na Bogá zanésti (-nésem) se, *impf.* — zanásati se.

Stuher *m.* gizdalín; (weibl.) gizdalínka.

Stuherhaft gizdalínski.

Stuhglas *n.* nizki kozárec.

Stuhig osúpel, osúpnjen; — werden š. Stuhen; einen — machén osúpniti koga; — sein (v. Pferden) škétiti se, plásiti se.

Stühig kujav, trmoglav.

Stühigkeit *f.* kujavost, trmoglavost.

Stühkopf *m.* kújavéc, trmoglavéc.

Stühleiter *f.* léstvića z opóro.

Stühohr *n.* prisékano uhó.

Stühpunkt *m.* podporišće, oporišće, opirališće.

Stühswan; *m.* kosorépa žival (-i); kosorépa, kosorépéc.

Stühsporenpilz *m.* oprtotrósa gliiva.

Suada *f.* zgovórnost, zgovorljivost.

Subaltern nížji, podrejen, podréden.

Subalternation *f.* (phil.) poddrúžnost.

Subalternbeamte *m.* nížji urádnik.

Subalternierend (phil.) poddrúžen.

Subalternofficier *m.* nížji častnik.

Subarrendator *m.* podzakúpnik.

Subdiakon *m.* subdiákon.

Subjagation *f.* javna dražba.

Subject *n.* (Person) oséba; (faufm.) kupéjski služábnik, lekárski pomoćnik; (gramm.) osébk, podmét.

Subject= (gramm.) osébkov.

subjectiv subjektivén; osében.

Subjectivität *f.* subjektivnost.

Subjectsaß *m.* osébkov stavék.

Subjournal *n.* sodnévnik.

subjunctiv prítáknjen.

sublim š. erhaben.

sublimat *n.* razhlapína, prehlapína, sublimát.

Sublimation *f.* razhlapljanje.

sublimieren razhlapiti, prehlapiti; *impf.* raz-, prehlapljati.

sub littera pod érko.

sublunarisß podmésećen.

submissi ponižen.

Submission *f.* ponižnost; š. Demuth.

Subordination *f.* pokóršćina, poslušnost; podrejenost.

subordinationswidrig zoper pokóršćino (vojásko), pokóršćini naspróten, upóren.

subordinieren podrediti; š. unterordnen.

subordiniert podrejen, poddrúžen.

Subornd *n.* sokís.

sub rosa *adv.* skrivaj, kot skrivnost.

Subsribent *m.* podpísnik, podpiséc; naročnik.

subscribieren podpisati (-pišem) se —; naročiti se na kaj; *impf.* naročeváti se.

Subscription *f.* podpisovanje; naročba.

subsidiarisch pomóžen, pomóžen, podpóren; nadomésten, subsidiáren.

Subsidien *pl.* pomóč (-i), sredstva *pl.*

Subsidiengeld *n.* denárna pomóč (-i), podpóra.

Substanz *f.* obstanék; prehranitév, prezivitév, prezíték; er hat seine — nima se s čim preziviti.

— **Substanzmittel** *n.* prehranilo, prežitak, živež, dohódek.

Substantialität *f.* bistvenost.

Substantiell bistven, biten; (nahrhaft) redilen.

Substantiv *n.* samostálnik, samostálno imé (-éna).

Substantivisch samostálén.

Substanz *f.* (Grundsubstanz) osnovína; (Grundwesen) podstát (-i); (Wesen) bistvo, bitnost; (Kern) jedro; (körperl. Masse) tvarína.

Substituieren nadoméstiti koga s kom, naméstnika (nadoméstnika) komu postáviti; *impf.* nadoméstěcati, naméstnika postávljati; (ersetzen) namestovati; (arithm.) zameniti, *impf.* zamenjávati.

Substitut *m.* nadoméstnik, naméstnik.

Substitution *f.* (Stellvertretung) nadomestitěv, nadoméstěanje; (arithm.) zamená.

Substitutionsmethode *f.* zamenjálni način.

Substituterbe *m.* nadoméstni dedič.

Substrat *n.* podlóga.

Subsumieren podvésti (-védem); *impf.* podvájati (pod kaj); (folgern) izvájati; i. voraussetzen.

Substante *f.* podtěčnica, subtantgénta.

Subtil taněk, teněk, droběn, podróben; natánčěn.

Subtraction *f.* odštěvanje.

Subtrahend *m.* odštěvaněc.

Subtrahent *m.* odštěvaněc.

Subtrahieren odštěti (-štějem), *impf.* odštěvati.

Subvention *f.* denárna pomóc (-i), — podpóra.

Success *m.* uspeh; i. Erfolg.

Succession *f.* naslédstvo, naslédba.

Successiv *adv.* zaporéděn, postópěn; *adv.* zapóred, zaporédoma, pomálem, polágoma.

Successor *m.* naslédnik.

Successorisch prestopajóč (b. Erdbeben).

Success *m.* i. Beistand.

Suche *f.* iskánje; d. Hund hat eine gute — pēs dobro sledí, — ima dober nos; auf der — nach etvaš sein iskati kaj. suchen iskati (iščem); Händel — prepíra —, obrěsti iskati; Rath — za

svět vprášati, *impf.* — povpraševati; Hilfe — pomóci prósiti; — poprósiti; d. Weite — pete odněsti; ich suche zu (m. d. Zus.) izkúšam; mit dem verb. *impf.*: ich suche zu erfahren, — umzuwenden pozvedújem, obráčam; gesucht číslan, priljubljen; prosen, zaželen; prisiljen.

Sucher *m.* iskávěc.

Sucht *f.* pohlep, hlepénje; fallende — božjást (-i), pádávica.

Sud *m.* vretje; im — sein vreti (vrēm).

Süd *m.* (Wind u. Weltgegend) jùg; Süd- južni.

süddeutsch južnonémški.

Sudel *m.* i. Sudelci; luža, mlaka.

Sudelci *f.* brazdánje; nesnága, svínjárstvo, mazaríja.

Sudelsled *m.* madež, pácka.

Sudelhaft mazav, nečéděn, nesnážen.

Sudelig i. sudelhaft.

Sudelkoch *m.* nečédni kuhar.

Sudelmagd *f.* nečédna —, umázana dekla.

Sudeln brazdáti, bróditi, packáti, svinjáti.

Sudelwäsche *f.* nesnážno perilo.

Süden *m.* jùg, južna stran (-i).

Südfrucht *f.* južni pridělek; Südfrüchte *pl.* južno sadje.

Südgegend *f.* južna stran (-i), jùg; južni kraj.

Sudhütte *f.* solovárnica.

Südkreuz *n.* (Sternbild) južni križ.

Südländisch južen.

Sudler *m.* brazdáč, mazáč, nesnážnež, nečédnež; = in *f.* nesnážnica, nečédnica.

Südlisch južen.

Südmeer *n.* južno morje.

Südoft *m.* jugovzhòd.

südsüdlich jugovzhòděn, južnovzhòděn.

Südoftwind *m.* jugovzhòdnik.

Südpol *m.* južni tečaj.

Südpolarland *n.* južnotečajna dežela.

Südpunkt *m.* južišče.

Südsalz *n.* varjéna sol (-i).

Südsee *f.* Südmeer.

Südslave *m.* Jugoslovàn.

südslavisch jugoslovánski.

Südsüdoft *m.* jugovjuzhòd.

südwärts *adv.* proti jugu.

Sudwerk *n.* solovárnica.

Südwest *m.* jugozahod, jugozapad.
 südwestlich jugozahóden, jugozapáden.
 Südwestwind *m.* jugozahódnik; *gev.*
 jüg.
 Südwind *m.* južni vetër, jüg.
 Suff *m.* pijánčevanje; pijáča.
 Suffig pítén; pijánčljiv.
 Suffir *n.* pripóna, končnica, obrazilo.
 Süßling *m.* pijánec, pijánčevávec.
 Suffraganbischof *m.* naméstni škóf.
 Suffragium *n.* volilni glas.
 Sühle *f.* kalúža, mlakúža.
 sühlen kalíšati se, váljati se po luži.
 Sühnaltar *m.* spravni oltár, — žř-
 tvenik.
 sühnbar správén, spravo pripuščajóč.
 Sühne *f.* poravnáva, sprava.
 sühnen poravnáti, spravo dognáti;
 j. ráčhen.
 Sühnopfer *n.* správna daritév.
 Sühnung *f.* poravnáva, sprava.
 süjet *n.* predmèt; j. Gegenstand.
 Süßid *n.* žveplec.
 Sultan *m.* sultan, turški car; =in *f.*
 sultanja, sultanka.
 Süße, Süße *f.* žólica, žolca, hladétina;
 (f. d. Wild) lizalica, sólina; (Salzlafé)
 rázsol; j. Gallerte.
 süßen, süßen sol varíti; divjáčino s
 s soljo vábiti; gesulzt v žólici pri-
 právljen.
 süßig, süßig žóličast.
 Summa *f.* j. Summe.
 Summand *m.* prištévanec, seštévanec.
 summarisch *adi.* počérézén, skrájšan;
 —es Verfahren skrájšano —, sumárno
 postópanje; *adv.* počéréz, ob kratkem.
 Summarium *n.* skupni znesék; po-
 snéték, pregled.
 Summarverfahren *n.* skrájšano —,
 sumárno postópanje.
 Summchen *n.* vsótica, svótica.
 Summe *f.* vsota, svota, znesék.
 summen (Bienen) brnéti, brénčati
 (-ím); es summt mir im Ohr zveni —,
 šumi mi v ušesih.
 summen *n.* brnénje, brénčanje; (in
 d. Ohren) zvenénje, šuménje; (in d.
 Stadt) šum.
 summierbar seštéven.
 summieren seštéti (-štéjem), *impf.*
 seštévati.

Sumpfm. močvir, močvirje, močvára,
 močáva, grezi *pl. f.*, barje, muža, luža;
 Sumpf- močvirni, močvárni.
 Sumpfbinsé *f.* loč, loček.
 Sumpfboden *m.* močvirni svet.
 sumpfen v močvir se izpreminjati;
 po močvirju okús iméti.
 Sumpfer; *n.* bárjevéc.
 Sumpfsieber *n.* močvirna mřzlíca.
 Sumpfgegend *f.* močvirje, močáva,
 močvarína.
 Sumpfgras *n.* kislá —, močvirna
 trava, mláčina.
 Sumpfund *m.* j. Sumpfboden.
 sumpfig močvirén, močvirnat, muž-
 nat, greznat.
 Sumpflache *f.* kalúža, mlakúža.
 Sumpflandschaft *f.* močvirna krajína.
 Sumpfpflanze *f.* močvirna rastlína.
 Sumpfstorf *m.* šota.
 Sumpfvogel *m.* močvirna ptica.
 Sumpfswaßer *n.* močvirnica, blátnica.
 Sumpfwiehe *f.* plešéc.
 Sumpfwiese *f.* podmókla senózet (-i),
 močvirni travnik.
 sumfen j. summen.
 Sünd *m.* preliv.
 Sünde *f.* greh; (Raſter) pregréha; eine
 — begehen grešiti, pregrešiti se; *impf.*
 pregreševati se; Sünden- grešni.
 Sündenbekenntnis *n.* izpóved (-i).
 Sündenbott *m.* krivdonóšec, vsega-
 kriv.
 Sündenclafs *m.* odvéra grehov.
 Sündenfall *m.* greh, ogréšék.
 Sündenfrei brezgréšen, brez greha.
 Sündengeld *n.* krivični —, pregréšni
 denár; preveč denárja.
 Sündenlast *f.* bréme (-éna) grehov,
 grešno bréme.
 Sündenleben *n.* pregréšno življenje.
 sündenlos brezgréšen, brez greha.
 Südenopfer *n.* daritév za grehe.
 Sündenschuld *f.* grešni dolg, grešna
 krivda.
 Sündenstrafe *f.* pokóra —, kazén (-i)
 za grehe.
 Sündenthat *f.* grešni čin, grešno delo.
 Sündenvergebung *f.* odpúšćanje gre-
 hov.
 Sünder *m.* grešnik; =in *f.* gréšnica.
 Sündflut *f.* vesóljni potóp.

jündhaft grešén, pregréšén. [nost.
 Jündhaftigkeit *f.* grešnost, pregréš-
 jündigen grešiti, greh délati; pre-
 grešiti se, ogrešiti se, greh storiti.
 Jündiger *m.* grešnik.
 Jündlich *i.* jündhaft.
 Jündopfer *n.* *s.* Sündenopfer.
 Superarbitrieren *n.* novo (zdravstveno)
 preiskati, — preglédati; *impf.* na novo
 preiskávati, — pregledovati.
 Superarbitrierung *f.* nova (zdráv-
 stvena) preiskáva, nov (zdrávstveni)
 pregléd, nadpregléd.
 superb izvstén, krasén.
 Supercontrole *f.* nadprigléd.
 superfein *prefin.* zeló fin.
 Superintendent *m.* superintendént,
 višji cerkvéni nadzórnik (protestán-
 tovski).
 Superior *m.* supérior, samostánski
 načelnik.
 Superklug *prefin.* modér.
 Superlativ *m.* (*gramm.*) preséžna
 stopnja. [hibe.
 Supermängel *pl.* novi očitki *pl.*, nove
 supernumerár nadštevilén.
 Superoxyd *n.* prekís, superoksid.
 Superpfandrecht *n.* višja zastávna
 pravica.
 Superpfändung *f.* nadružež.
 Superpränotation *f.* nadpredznámba.
 Superrevision *f.* višji pregléd.
 Superseh *m.* nadvknjžba.
 Superstition *f.* *s.* Aberglaube. [supin.
 Supinum *n.* (*gramm.*) namenilnik,
 Suppe *f.* juha.
 Suppenkraut *n.* zélišče za juho, jušno
 zélišče.
 Suppenlöffel *m.* žlica za juho.
 Suppenschüssel *f.* skleda za juho.
 Suppentopf *m.* lončec za juho.
 Supplement *n.* dopólněk, dodátek, do-
 stávek; Supplement- dopólnilni.
 supplementär *dopolnilni.*
 Supplent *m.* naméstnik, naméstni
 učitelj, suplént.
 Supplicant *m.* prositelj, prosivéc,
 prošnjík.
 supplicieren *prósi*ti česa (pisméno).
 supplieren *namestovati*; nadoméstiti,
impf. nadoměšćati; dopólniti kaj,
impf. dopolnjevati.

Supplik *f.* prošnja.
 supponieren *s.* voraussetzen.
 Supposition *f.* *s.* Voraussetzung.
 supra *adv.* gori, zgoraj.
 Supremat *n.* (*m.*), Suprematie *f.* vrhóv-
 na oblást (-i), nadoblást.
 surren *s.* summen.
 Surrogat *n.* nadomésték.
 Surrogatkafee *m.* nadomésték za kavo.
 suspendieren *začasno razveljaviti*, —
 ustáviti; (vom Amte) od službe za-
 časno odstáviti.
 Suspension, Suspension *f.* začasno
 razveljavljenje; začasna ustávitév; od-
 stáva —, odstávitév od službe.
 Suspensum *n.* neodlócena stvar (-i);
in suspensio adv. neodlóceno.
 süß *sladék* (auch in übertrag. Bedtg.).
 Süßapfel *m.* sladko jábolko.
 Süßbrot *n.* sladki krúh. [slaja.
 Süße *f.* sladkóst, sladkóta, sladkóba;
 süßeln *sladéti.* [šati.
 süßeln *sladíti*, slájšati; osladíti, osláj-
 süßholz *n.* sladič, sladka korenínica;
 sladki les.
 Süßigkeit *f.* sladkóst, sladkóta; osláda;
 (Süße Sache) sladčica, slaščica, slad-
 karija.
 Süßklee *m.* *s.* Steintlee.
 süßlich *osláden*, sladkóben, sladkast.
 Süßling *m.* sladkávéc, sladkáč; pri-
 lizovávéc.
 Süßmaul *n.* sladkosnédež, oblíznik;
 (weibl.) sladkosnéda, oblíznela.
 Süßstoff *m.* sladína.
 Süßteig *m.* oprésno testó.
 Süßwassergebilde *n.* sladkovódni utvór.
 Süßwasserkalk *m.* sladkovódni ap-
 nénéc.
 Süßwasserpolyp *m.* sladkovódni políp.
 Süßwasserstunde *f.* sladkovódni polž.
 Süßwurz *f.* sladič, sladka korenínica,
 sladki korén.
 Sustentation *f.* vzdrževánie, preživa,
 prežiték, prehranitév; Sustentations-
 vzdrževální, prehranitveni.
 Suzerán *m.* nadvládár, suzerén.
 Suzeraniät *f.* nadvládárstvo, suze-
 rénstvo.
 syllabieren *zlogovati.*
 syllogisieren *umstvovati*; izvájati.
 Syllogismus *m.* sklép, silogizém.

Symbol *n.* podoba, znamenje, simból.
Symbolik *f.* nauk o simbólih, simbólíka.

symbolisch simbóličén.

Symmetrie *f.* bojna zveza.

Symmetrie *f.* soóernost, simetrija.

symmetrisch soméren, simétríčen.

sympathetisch enakoóuvstven; skrivnósto delujóó; simpatétíčen.

Sympathie *f.* sréna naklónjenost; medsebojno vplivanje orgánsko; simpatíjnih simpatíčen. [patíja.

Symphonie *f.* simfoníja.

Symptom *n.* znak, priznak, simptom.

Synagoge *f.* židovska zbornica, — molilnica, — šola, sinagoga.

Synchronismus *m.* sodóbjje, istočasje, sinhronízém.

synchronistisch sodóben, istočasén.

Syndicat *n.* pravno zastópništvo (društva), sindikát.

Syndicus *m.* pravni zastópnik, sindik.

Synekdote *f.* zamenjáva poména, sinékdoha.

Synkope *f.* opuščáj, okrajšek, króenje, izpehovánje samoglasnikov, sinkopa.

Synode *f.* cerkvéni zbdor, sínoda;

Synodal = cerkvenozbórni, sinodálni.

Synonym soznáčén, sinonímén; s. *sinverwandt*.

Synonymum *n.* soznáčénica.

Synopsis *f.* pregled, posneték.

syntaktisch skládénjski, sintaktíčen.

Syntax *f.* skládnja, sintáksa.

Synthese *f.* sestáv, sklád, sintéza.

synthetisch sintétíčen.

Syphilis *f.* sramna kuga.

syphilitisch sramnokúžén, sifilitíčen.

Syrup *m.* sirap.

System *n.* sestáv, sistém; Gebirgš—

górstvo; Boll— carinstvo; Nerven—

živčevje. [tika.

Systematik *f.* sestavoslóvje, sistemá-

systematísch sestávén, sistemátíčen.

systemisieren *v* sestáv správití, sestávno uredití; ustanovítí; systemisiert ustanovljén.

Systemisierung *f.* ustanovítév.

T.

Tabak *m.* tobák; Schnupf— drobni —, njuhálni tobák; Tabak= tobáčni; tobákov.

Tabakbau *m.* pridelovánje tobáka.

Tabakbeutel *m.* tobáčni mehúr, tobáčna mošnja.

Tabakbüchse, **Tabakdose** *f.* tobáčnica.

Tabakfabrik *f.* tobakárnica, tobáčna tovarna.

Tabakfeld *n.* tobáčno polje.

Tabakhandel *m.* kupéjja s tobákom, tobáčna trgovina.

Tabakmonopol *n.* tobáčno samotštvo, tobáčna samoprodája.

Tabakpfeife *f.* pipa, lula.

Tabakpflanz *f.* tobákova zel (-i), tobák.

Tabakraucher *m.* tobákar.

Tabaktrafik *f.* tobáčna prodajálnica, — trafiká.

Tabaktrafikant *m.* prodajávec tobáka, tobáčni trafikánt; =in *f.* tobáčna prodajávka, — trafikántinja.

Tabakverlag *m.* tobáčna zalóga.

Tabakverschleiß *m.* prodája tobáka.

Tabattiere *f.* s. *Tabakdose*.

tabellarisch razpredélén, tabelárén.

Tabelle *f.* razpredélnica, razkáznica,

tabéla.

Tabernakel *n.* sveto hraníšče, tabernákélj.

Taberne *f.* kréma.

Tableau *n.* slika.

Table d' hôte *f.* skupni obéd.

Tabular = zemljiškoknjízni, knjízni, tabulárni.

Tabulargefuch *n.* (Ztabulationšgefuch) prošnja za vknjížbo; — za vknjížbo;

(Zrtabulationšgefuch) prošnja za izknjížbo; — za izknjížbo.

Tabulargläubige *m.* vknjíženi upnik.

tabularmäßig vknjížljív, zemljiškoknjížén.

Tabularverhältnis *n.* zemljiškoknjízna razméra. [njár.

Tabulett *n.* krošnja; =krámer *m.* kroš-

Tachygraph *m.* hitropíšéc.

Tachygraphie *f.* hitropis, hitropisje.

Tadel *m.* graja; (Fehler) napáka, hiba; *f.* Mafel.

tadelfrei *f.* tabelloš.

tadelhaft graje vreden.

tadellos brez napáke, brezhiben, ne-grájen.

Tadeluft *f.* *f.* Tadelucht.

tadeln grájati; pográjati.

tadelnd grajajóe; grájälén.

tadelnswert graje vreden.

Tadelucht *f.* grájavost.

tadelsüchtig grájav.

Tadelwort *n.* grájálna beséda.

Tadler *m.* grájavéc; =in *f.* grájavka.

Tafel *f.* tabla, deska; *dem.* táblica, deséica; (Tisch) miza; die — dečen mizo pogrúiti, *impf.* — pogrínjati; (Essen) obéd, kosílo; große — pojédina, gosti *pl.*; (Glas—) šipa; (Tabelle) razpredélnica.

Tafelaussaß *m.* namízni okrás.

Tafelberg *m.* mízasta gora, golič.

Tafelbestek *n.* namízno oródje.

Tafelbier *n.* namízno pivo.

Tafelbedier *m.* pogrínjavéc.

Tafelci *f.* *f.* Tafelwerk.

Tafelform *f.* táblasta oblika.

tafel förmig tablast.

Tafelfreude *f.*, *pl.* —u obédno veselje.

Tafelgedek *n.* namízna opráva.

Tafelgeld *n.* gostnína.

Tafelgemach *n.* obédnica.

Tafelgeráth *n.* namízna opráva, namízje.

Tafelglas *n.* stekléna plošča, šipa.

Tafelland *n.* *f.* Hochebene.

Tafelmeister *m.* namíznik.

Tafelmusik *f.* godba pri obédu.

tafeln obédovati, gostovati se, gostíti se, pirovati.

täfeln potáblati; s táblami obložiti, — obíti; z déskami obíti (-bíjem), opáziti.

Tafelobst *n.* namízno sadje.

Tafelöl *n.* zabélno olje, olje za jedí.

Tafelrunde *f.* omízje, obséda.

Tafelsaal *m.* obédnica. [va.]

Tafelservice *n.* namízje, namízna opráva.

Tafeltuch *n.* mízni prt.

Tafelwein *m.* namízno vino.

Tafelwerk *n.* táblasti obój; obój z déskami, paž.

Tafelzeug *n.* *f.* Tafelgeráth.

Tassei *m.* tafet; Tassei- táfetov, táfetni.

Tag *m.* dan, den (dneva, dne); — werden *f.* tagen; ber — bricht an dan se dela, daní se, svíta (se); ber — ist angebrochen dan je napóčil, dan se je storil; bei — e po dne, za dne, po dnevi; am hellen — e pri belem dnevi; den ganzen — ves dan; den ganzen lieben — ves bóžji dan; in den — hinein tja v en dan, navdán, brez glave; ber — neigt sich dan se nagiba, — nagiblje; ber — hat sich geneigt dan se je nagnil, — priklónil; an den — kommen zvéditi (zvem) se, na dan —, na svetlo priti (pridem); es liegt am — e óčitno —, óčividno je, jasno je; — für — dan na dan, dan za dnevom; — s vorher prej ta dan, prejšnji dan; *d.* jüngste — sodnji dan; in seinen besten — en v najlépši dobi, v najbóljših letih; heutzutage *adv.* dándanes, dándanašnji; in meinen alten — en na stare dni; — und Nacht nóč in dan; — läuten jütrnjó —, jütrnjico zvoniti, dan —, dnevi zvoniti; (Bersammlung) zbor; Tag- dnevni.

Tagarbeit *f.* dnevno delo, dnevno opravílo; (*b.* Bergw.) delo na svetlem, nadnévno delo.

Tagarbeiter *m.* težák, dninar.

Tagbau *m.* svetli lóm, nadnévni lóm.

Tagblatt *n.* dnevnik, dnevni list.

Tagbogen *m.* dnevni lok (*phys.*).

Tagbuch (*Journal*) dnevnik, dnevni zapisnik.

Tagdieb *m.* postopáč, lenúh.

Tagdienst *m.* vsakdánje opravílo; (*im* Gegenšatz z. Nachtdienst) dnevna služba.

Tagefahrt *f.* (pravdni) dan (dneva), narok.

Tagegang *m.* nadnévna žila.

tagelang *adv.* cele dni.

Tagelohn *m.* dnína, nádnica, nadnév- nica, (obdán (-i), obdánja).

tagen daníti se, svítati (se); dan se dela; izdaníti se, razdaníti se; dan se stori; (*v. e.* Bersammlung) zborovati.

Tages- dnevni.

Tagesanbruch *m.* svit, zór, razsvit; mit — s svitom, z dnevom, za ránega jutra.

Tagesbefehl *m.* dnevno povelje.
Tagesblatt *n.* š. Tagblatt.
Tagescours *m.* dnevna cena, dnevni kurz.

Tagesfrage *f.* dnevno vprašanje.
Tagesgeschichte *f.* dnevni dogodek.
Tagesgrauen *n.* svit, zdr.
Tageslänge *f.* dnevna dolgost, dolgost dneva.

Tageslicht *n.* dnevna svetloba, dan (dneva); anš — bringen na svetlo —, na dan správiti.

Tagesordnung *f.* dnevni red; zur — übergehen preiti (-idem) na dnevni red; daß ist heute an der — to je dandanes v navádi.

Tagespresse *f.* dnevni časniki, dnevnik *pl.*

Tageszeit *f.* dnevni čas, dnevna doba.

Tagerwerk *n.* dnevno delo, — opravilo.

Tagfahrt *f.* š. Tagesfahrt.

Tagfalter *m.* dnevnik.

Taggeld *n.* dnévščina, dnina, dnévnica.

Taggestirn *n.* solnce.

taghell svetel ko dan.

Taghelle *f.* dnevna svetloba.

tägig dnevén.

Tagleucht *f.* dnevno svetilo; (*bot.*) smetlika.

Taglia *f.* naglavnica, talja; (*Rettungs=* taglia) osetnina, izbavnina.

täglich *adi.* vsakdánji, vsakdánski; (*gewöhnlich*) naváden, vsednji; *adv.* vsak dan, dan za dnevom.

Taglohn *m.* š. Tagelohn.

Tagelöhner *m.* dninar, najémnik, ná-dničar, težák; =arbit *f.* težáščina, težáško delo; =in *f.* dninarica, najémnica, težákinja.

Tagmarſch *m.* dnevni pohod, dan hodá.

Tagpfaueaugen *n.* podnévni pavlínček.

Tagſahrung *f.* narok, dan.

Tagſchacht *m.* navšni rdv, predúh.

Tagſchreiber *m.* dnévničar; pisár dninar; š. a. Diurniſt.

tagsüber *adv.* za dne.

Tag- und Nachtgleiche *f.* enakonóčeje.

Tagwache *f.* podnévna straža.

Tagzeit *f.* (*Brevier*) dnevne ure *pl.*; š. a. Tageszeit.

Taille *f.* živót, pas, stas.

Tailennacht *f.* živótni šiv, pasni šiv.

Takel *n.* škripčec, vrvi na ladji.

takeln (*z* vrvmi) ladjo oprémiti, — oskrbíti; *impf.* ladjo — oprémljati, oskrbovati.

Takelwerk *n.* vrvi *pl. f.*, vrvje na ladji.

Takt *m.* takt, udárjanje pri glasbi, mera; *fig.* obzirnost, zmisel za dostójnost, takt.

taktfest trđen v taktu.

Taktik *f.* táktika; =er *m.* taktik.

taktlos neobzírén, nedostójén, brez-táktén.

Taktlosigkeit *f.* neobzírnost, nedostójnost, brez-táktnost.

taktmäßig *adv.* po taktu, po udárcih.

Taktmesser *m.* taktomér.

taktvoll táktén, obzírén; —es *Be-*nehmen táktnost.

Talar *m.* talár, duhovníška dopétna halja.

Talent *n.* nadárjenost, bistroglávost, talent.

talentlos nenadárjen, slabe —, trde glavé, kesnogláv.

talentvoll nadárjen, bistrogláv, bistro-úmén, prebrísan.

Talg *m.* loj; *coll.* lojevína; **Talg-** lojév, lojén.

Talgdrüſe *f.* lójnica.

talgen lojíti; loj dajáti, loj iméti (*imám*).

talgicht lojast.

talgig lojén, lojnat; *ſich* — machen polojíti se.

Taglicht *n.* lojéna —, lojéva sveča, lojenica.

Talgſäure *f.* lojéva kislína.

Talgſtoff *m.* lojéc, lojevína.

Talisman *m.* čaróбно sredstvo, talisman.

Talk *m.* lojévéc.

Talkerde *f.* lojévica, magnézija.

Talkstein *m.* š. Zalf.

Talmud *m.* talmud.

Talon *m.* talón.

Tamarinde *f.* tamarind.

Tamariske *f.* tamarisk.

Tambour *m.* bobnar, tambor.

Tamburin *n.* ročni bobén s kragúlci, tamburin; š. Strickrahmen.

Tamburine *f.* támburica.

Tamburinenſpieler *m.* tamburáš.

Tand *m.* ničevo delo, — počétje; igráča, čača, norčija; blebèt; *fig.* ničémurnost, ničevost.

Tändelei *f.* ničevo —, prazno počénjanje; čačljanje, poigrávanje; norčije *pl.*

Tändler *m.* *f.* Tändler.

tändelhaft čačljáv, otročájast, norčáv.

tändeln ničeve stvari počénjati, čačljáti, poigrávati se, otročevati, norčije ugánjati.

Tändelwerk *n.* igráča, čačljanje, poigrávanje.

Tändler *m.* čačljávéc, otróčji človek; *j.* Tróbler.

Tang *m.* halóga.

Tangente *f.* dotičnica, tangénta.

Tangentenbouffole *f.* tangéntna búsóla (*phys.*).

Tangentenwinkel *n.* tangéntni mnogokótník.

Tangentialkraft *f.* odsrédnost, tangenciálna síla.

Tanne *f.* jel (-i), jela, jelka; hoja, hojka.

tannen jelóv.

Tannenstamm *m.* *f.* Bergstamm.

Tannenbaum *m.* jelóv log, — gaj.

Tannenharz *n.* jelóva smola, (pilpoh).

Tannenholz *n.* jelovina, jelóv les.

Tannenreisig *n.* jeličevje, jelóve veje *pl.*

Tannenwald *m.* jelóvje, hójevje.

Tannenwedel *m.* (*Hippuris vulgaris*) smréšica (*bot.*).

Tannenzapfen *m.* jelóv češárék, jelóv stórž.

Tannin *n.* česlovína.

Tänling *m.* (*Agaricus deliciosus*) siróvka (*bot.*).

Tante *f.* teta; *dem.* tetka, tética; (*Onfelsfrau*) strina; (*Heimshfrau*) ujna.

Tantieme *f.* delež dohódkov, — odstótkov.

Tanz *m.* ples, raj.

Tanzbär *m.* medved plesáč.

Tanzbewilligung *f.* plesna dovolítév.

Tanzboden *m.* plesišče, rajšče.

tanzten plesáti (plesém), rájati; zaplesáti, zarájati.

Tänzer *m.* plesávéc, plesáč, pleséc, rájavéc; =in *f.* plesávka, rájavka, plesarica, plesáca.

Tanzfest *n.* ples.

Tanzhaus *n.* plesálnica.

Tanzkränzchen *n.* plesní venček.

Tanzkunst *f.* plesárstvo, plesna umét-

Tanzlicenz *f.* plesno dovolilo. [nost.

Tanzlied *n.* poskóčnica, plesna pesém (-i).

Tanzlocal *n.* *f.* Tanzhaus.

Tanzlust *f.* veselje do plesa, plesno veselje.

tanzlustig plesáv, plesoljubén.

Tanzmeister *m.* plesní učítelj, plesár.

Tanzmusik *f.* plesna godba.

Tanzmusikstüde *n.* poskóčnica.

Tanzplatz *m.* plesišče, rajšče. [rána.

Tanzsaal *m.* plesálnica, plesna dvo-

Tanzstuh *m.* plesní črevélj.

Tanzstüdt *f.* plesohlépnost.

tanzstüdtig plesohlépn.

Tanzunterhaltung *f.* veselica s plesom, plesna veselica.

Tapet *n.* prepróga; *etw.* aufz — bringen spróžiti kaj, oméniti kaj.

Tapete *f.* ópna, tapéta.

tapetieren z ópnami prevléči (-vléčém), tapetovati.

Tapetierer *m.* tapétník, opnár, tapétar.

Tapetiergewerbe *n.* tapétniški —, opnárski obrt.

tapfer hrabér, srčén, junáški.

Tapferkeit *f.* hrabrost, srčnost, junášstvo.

Tapir *m.* morsko prasé (-éta), tapir. tappen távati, hvátati; herumtappen slepomíšiti.

täppisch okórén, neróđen, štorkljast.

Tara *f.* odbíték na posódo pri téhtanju, tara.

Tarantel *f.* tarántola.

Tarif *m.* ceník, cenovník, tarifa.

Tarifbestimmung *f.* tarifno določilo.

tarifieren ceno postaviti, — odméríti. tarifmäßig po odmérjeni ceni, po tarifi.

Tarifpost *f.* tarifna številka, — postávka.

Tariffahrt *m.* tarifni postavék.

Tarock *m.* (*n.*) tarók.

tarodieren tarók igráti, tarokíрати.

Tartarus *m.* (*Hölle*) pekél; (*Unterwelt*) podzémlje.

Tartšje f. mali ščit, tarča.
Tasche f. žep, (arzet); (Beutel) mošnja; (Reise-) torba, malha, tobóléc; (Tauf-tasche) zaššnica, brljúzga, klofúta, kla-poušnica.
Täfelkraut n. kobúlica; plešec.
Tafeln- žepni.
Tafenausgabe f. žepna izdája.
Tafelbuch n. žepna knjiga; zapisnik.
Tafelndieb m. žepni tat, žeporéc, zmikavt.
Tafelnsformat n. žepna oblika.
Tafelngeld n. denár za male potrebe.
Tafelkalender m. žepni koledár.
Tafelkrebs m. (Cancer pagurus) rakúlja, rákovic, grmáj.
Tafelmesser n. nôž zaklepálnik, mi-héc, britvica, kostára, pipéc, nožíčevka.
Tafelspiel n. slepilna —, oslépna igra, rokohitrstvo.
Tafelspieler m. slepilni glumáč, rokohitrec; **Tafelspieler- rokohitrski**; =kunst f. slepilno glumášstvo, roko-hitrst.
Tafentuch n. žepni robec.
Tafenuhr f. žepna ura, (ura) žepnica.
Tafenwörterbuch n. žepni slovár, slovárček.
Tafelner m. mošnjár.
Tasse f. podstávek, podlózek, (taca); zdélica, čaša.
tassenförmig zdéličast, čašast.
Tastatur f. tipálo, prebirálo, tasta-túra, klaviatúra.
tastbar tipén, otipén.
Tastbarkeit f. otipnost.
Taste f. tipka.
tasten tipati (tipam, tipljem), hvátati, šlátati, pipati; otipati, potipati z.
Tastbrett n. f. Tastatur.
Taster m. tipáč; (Fühlhorn) tipálnica; (Schlüssel) ključ (phys.); =in f. tipavka.
Tastkörperchen n. tipálno telésc.
Tastorgan n. tipálo.
Tastinnu m. tip, otip.
Tate m. (in der Rinderjpr.) ata, atej.
tätowieren opikati, z bárkami opisati (-píšem), tetovirati; *impf.* opikávati, z bárkami opisovati.
Tatibür m. (medvet) tacar.
Tatze f. šapa, taca; (Klaue) páznohét, párnohét.

Tau n. vrv (-i).
taub gluh; etvas — nágluh; (leer) prazen; — merben glušeti; oglušeti, ogláhniti; — maden glušiti; oglušiti; — e Nessel mrtva kopřiva.
Täubden n. golóbéc, golóbček, golo-bič; *fig.* (männl. Individ.) ljubček, milček; (weibl. Individ.) milica.
Taube m. glušec, gluhec; f. glušica.
Taube f. golób; (Weibchen) golobica; *dem.* golóbéc, golóbček; (Weibchen) golobičica; **Tauben-** golóbji; (speciell vom Weibchen) golobiči.
Taubenei n. golóbje jaje.
Taubenfalk m. golobičar.
taubengrau golobjesiv.
Taubenhändler m. golobár.
Taubenhaus n. golobnják, golobínjak.
Taubenkropf m. golžín.
Taubenmist m. golóbjak.
Taubenschlag m. golobnják.
Taubenschwan m. (Macroglossa stel-latarum) velerílec.
Taubenzucht f. golobárstvo.
Tauber, Täuberich m. golób (saméc).
Taubhafer m. divji ovés, glušec.
Taubheit f. gluhotá, gluhost.
Täubin f. golobica.
Taubnessel f. mrtva —, mrzla kopřiva.
taubstumm gluhoném, glu in mútast.
Taubstumme m. gluhonémec, gluho-mútéc.
Taubstummenanstalt f. gluhonémnica, závod za gluhonéme.
Taubstummenlehrer m. učitelj gluho-némih.
tauchen tr. topíti, noríti; potopíti, ponoríti, v vodo pogrézniiti; *impf.* potápljati, v vodo pogrézovati; *intr.* potopíti se, pogrézniiti se.
Taudente f. potapljávka.
Tauder m. potapljávéc, vodotáp; (Vogel) pondírek, potapljávéc.
Taudergans f. sávšéica.
Tauderglocke f. potapljávski zvon; potapljálnica.
Tauderhuhn n. liska.
Tauderschiff n. (ladja) podvódnica.
tauen stróžiti; ustróžiti; z vrvjó vleči.
Tauf- krstni.
Taufact m. krst, krstitév, krščenje, krščevánje.

Taufbuch *n.* krstna knjiga.
 Taufe *f.* krst; (Handlung) krstitév, kršćenje, kršćevanje.
 taufen krstiti, *impf.* kršćevati.
 Täufer *m.* krstitelj, krstnik.
 Taufhandlung *f.* s. Taufact.
 Taufkessel *m.* krstilnica.
 Taufling *m.* kršćenec, kršćenik.
 Taufnahl *n.* krstítiki *pl.*, krstíne *pl.*, botrina.
 Taufname *m.* krstno imé (-na).
 Taufpathe *m.* krstni botër, kum.
 Taufpathin *f.* krstna botra, kuma, kumica.
 Taufschein *m.* krstni list, rójeni list.
 Taufschmaus *m.* s. Taufmahl.
 Taufstein *m.* krstni kamen, krstilnik.
 Tauftag *m.* krstni dan (dneva).
 Taufwasser *n.* krstna voda. [krstu.
 Taufzunge *m.* krstna priča, priča pri taugen biti (sem) za kaj, dobër —, prikláden —, pripravèn biti, prilégati se, slúžiti, rábiti, veljati; daš taugt nicht to ne veljá; wožu taugt daš? čemu je to?
 Taugenichts *m.* malopridnež, zanikar-než, zanikarnik, zlóčestnik.
 tauglich sposobèn, pripravèn, prigóden, dobër, prikláden, dobélj, prilézèn.
 Tauglichkeit *f.* sposobnost, priprav-nost, prigódnost *z.*
 Taumel *m.* vrtoglavica, vrtoglavost, omáma, omóta, opojénost.
 taumelig vrtoglav, vrtoglavèn, omó-tèn, omótičèn, omámljen, opotekljev, opotóčèn.
 Taumelkäfer *m.* (*Gyrinus*) málinèc, grebíšica.
 Taumelold *m.* s. Loldj.
 taumeln opotékati se, omahovati, klamotáti, klamotériti.
 Taumler *m.* vrtoglavèc, opotekljevèc.
 Tausch *m.* mena, menja, menjáva, zaména, zamenjáva, menjátév.
 tauschen meníti, ménjati, zameníti, zamenjati; *impf.* menjevati, zame-njavati.
 tauschen mótiti, várati, mámiti, sle-píti; premótiti, prevárati, omámiti, preslepíti, ukániti; sich — mótiti se, várati se; zmótiti se, ukániti se.

Tauschende *m.* menjáč, menjávèc.
 Tauscher *m.* slepár, slepívèc, mamívèc, mamež.
 Tauschhandel *m.* trgovína na méno, menjálna trgovína.
 Tauschmittel *n.* menjálo.
 Tauschung *f.* prevára, omáma, slepilo, obséna, prekána, zmota.
 Tauschvertrag *m.* menjálna pogódba.
 tauschweise *adv.* po zaméni, po meni, ménoma.
 tausend tisoč, tisočina, (jézero); ei der — déte!
 Tausend *m.* (Zahl) tisočka, tisočica; (Banknote) tisočák; (*mil.*) tisočnik.
 tausenderlei tisočér.
 tausendfach, tausendfältig tisočérèn, tisočérnat.
 Tausendfuß *m.* stónoga.
 Tausendguldenkraut *n.* zlati grmičèk, távžentroža.
 tausendjährig tisočlétèn.
 Tausendkünstler *m.* vseznávèc, vsevé-dež, čaroděj.
 tausendmal *adv.* tisočkrat.
 tausendmalig tisočkratèn.
 Tausendsjön *n.* (*Bellis perennis*) marjética.
 tausendste tisočini.
 Tausendstel *n.* tisočnina, tisočina.
 Tautogramm *n.* istopis, tautogram.
 Tautologie *f.* istoréčje, tautologija.
 tautologisch istoréčèn, tautológičèn, tautolóški.
 Tauwerk *n.* vrvje, vrvi *pl. f.*
 Tarabfschreibung *f.* odpis odrédbine, — takse.
 Tarant *n.* taksni —, odrébinski urád.
 Taration *f.* cenítév, precenítév.
 Tarator *m.* cenívèc, cenitelj, taksator.
 tarbar odrédbini —, taksi podvržen.
 Tarbefreiung *f.* oprostitév od takse.
 Tare *f.* odrédbina, taksa.
 Tareinhebung *f.* pobiranje takse, — odrédbine.
 tarfrei odrédbine pròst.
 tarieren ceníti; preceníti, ceno po-stáviti, — dolóčiti. [rédbine.
 Tarndisch *f.* odpis takse, — od-Tarnote *f.* taksni list, taksóvnica.
 Tarus *m.* tisa; *coll.* tisje.
 Technik *f.* téhnika; =er *m.* téhnik.

tečniých téhničén, téhniški.
 Tehnologie *f.* obrtní nauka, tehnológia.
 technologišých tehnológičén, tehnolóški.
 Tezeum *n.* zahválna —, zahválna pesém (-i).
 Tegel *m.* soglíněk, sopésěk (*min.*).
 Teich *m.* ribník, ribnjak.
 Teichbinse *f.* močvírski sít.
 Teichfisch *m.* riba iz ribníka.
 Teichfischerei *f.* ribárstvo v ribníku, — v ribníkú; ribja lov (-i) v ribníku.
 Teichhuhn *n.* túkalica.
 Teichmuschel *f.* jézerska školjka, brez-zóbka.
 Teichrose *f.* pljučník, blatník, lokvanj.
 Teichwasser *n.* voda iz ribníka.
 Teichwirtschaft *f.* ribárstvo v ribníku.
 Teig *m.* testó; den — anmačén za-mésiti.
 teigen mečiti se, medíti se; (v. Brot) cmokašt —, svaljkast biti (sem).
 teigig testnát, testén.
 Teiglück *n.* svaljék.
 Teigwerk *n.* testenína.
 Teint *m.* polt (-i).
 Telegramm *n.* brzojávka, telegrám.
 Telegraph *n.* brzojav, daljnopis, telegraf; Telegraphen= brzojavní, telegráfski; =amt *n.* brzojavní —, telegráfski urád; =bestühdigung *f.* poškovávanje brzojáva, — telegráfa; =leitung *f.* brzojavní prevód; =linie *f.* brzojavna —, telegráfška črta; =station *f.* brzojavna —, telegráfška postája.
 Telegraphie *f.* brzojavstvo, daljnopisje, telegrafija.
 telegraphiſch brzojavén, daljnopisén, telegráfski.
 Telephon *n.* telefon.
 Teleskop *n.* daljnogléd, dalekogléd, teleskóp.
 teleskopiſch daljnoglédén, teleskópén, teleskópški.
 Teller *m.* krožník, ploščék, pladénj, pladník.
 Tellereisen *n.* lisica, lindra, želézna past (-i).
 tellerförmig pladnjast, ploščekast.
 Tellerlecker *m.* zapléčník, slinež, slino-lizéc; (namentlich b. Hochzeiten) prežar, kobiličar, oglár; =in *f.* zapléčnica, prežarica.

Tellerschnecke *f.* roženasti svíték.
 Tellerschrank *m.* omára za krožnike, — za ploščke.
 Tellertud *n.* prtíč.
 Tellur *n.* zemljik, telúr (*min.*).
 telluriſch pozémén, pozémški, pozémeljski.
 Tellurium *n.* telúrij.
 Tempel *m.* svetišče, tempelj, molilnica; j. a. Kirche; Tempel= tempeljski.
 Tempeldiener *m.* cercóvník; (Priester) svećenik, duhovník.
 Tempelherr *m.* témpljar.
 Tempelhof *m.* dvorišče pri svetišču, svetiščno dvorišče.
 Tempelorden *m.* témpljarski red.
 Tempelraub *m.* svetokrája.
 Tempelschänder *m.* skrunitelj svetišča, — témplja.
 Temperament *n.* narav (-i), čud (-i), kri (krví), temperament.
 Temperatur *f.* toplina, toplóta, temperatúra.
 temperieren *f.* mášigen.
 Tempel *m.* j. Tempelherr.
 Tempo *n.* časómérje, časovna mera; hitróst; a tempo o pravém času.
 temporal časovén.
 Temporalien *pl.* posvétíni dohódkí duhovníkov.
 temporär časén, začásén; minljiv.
 temporisieren po časovnih rozmérah se rovnáti; (auffheben) odlágati, odlášati.
 Tempospurung *m.* odmérni skók.
 Tempus *n.* čas.
 Tenkel *n.* m. držáj, precép.
 Tenden; *f.* naméra, težnja, smotér, tendénca; (Richtung) smer (-i); =pro-cess *m.* namérna politična pravda, tendénčna pravda; =stück *n.* gledališka igra z dolóčeno naméro, tendénčna igra.
 Tender *m.* tender, premógovni voz.
 Tenne *f.* gumno, gumníšče; (Schneune) skedénj.
 Tenor *m.* tenór.
 Tenorist *m.* tenorist. [(phys.).
 Tension *f.* razpenjávost, napétost
 Teppich *m.* prepróga, prostráča;
 =macher *m.* preprógar.
 Termin *m.* rók, obrók, doba; Termin= rokóvén.

Terminologie *f.* iménstvo, imenoslójve, nazivoslójve, izrazoslójve, terminologija.

terminologički imenoslójven, izrazoslójven, terminológičen, terminolóski.

Terminiurechnung *f.* rokóvni račun.

Terminus *m.* izraz. [obrókkih.

terminweise *adv.* rokóvno, na róke, v

Termite *f.* bela mravlja, termít.

Ternavorschlagn *m.* nasvèt trojine.

Terne *f.* trojica, trojina; (in d. Lotteriet) terna.

Terpentin *m.* terpentín; =geiſt *m.* terpentínovéc; =öl *n.* terpentínovo olje.

Terrain *n.* mestnost, svét, zemlja, tla (tal) *pl.*, terén; =aufnahme *f.* načrt méstnosti; =lehre *f.* nauk o méstnosti,

— o površju zemlje; =verhältniſs *n.* méstnostno razmérje, razmérje svetá, — tál.

Terrasse *f.* terása, gredína, ploščád (-i); (Erdstufe) stopnja, odstávek, prág.

Terrassenland *n.* stopnjevína, gredje.

territorial teritoriálén, ozémski.

territorium *n.* ozémlje, zemljišče, okraj, teritórij.

terrorisieren strahovati, v strah dévati, z grožnjo strášiti; v strah déti (dénem), z grožnjo ostrášiti. [zém.]

Terrorismus *m.* strahováenje, terorizír, tretjetvóren.

Tertiarier *m.* tretjerédnik.

Terz *f.* tretjica, terca.

Terzerol *n.* žepni samokrèš.

Terzett *n.* tropsèv, tercèt.

Testament *n.* oporóka, poslédnja volja, testament; (in d. Bibel) zakon, zavéza, zavèt, testament.

testamentariſch oporóčen.

Testaments-erbe *m.* oporóčni dedič; =eröffnung *f.* odpíránje —, odpečátba oporóke; =recutor *m.* izvršitelj oporóke; =fälscher *m.* ponarejavéc oporóke; =publication *f.* razglasitév oporóke; =schreiber *m.* pisávéc oporóke; =vollzieher *m.* j. Testamentrecutor; =zeuge *m.* pričá pri oporóki, oporóčna pričá.

Testator *m.* oporočnik, testátor.

testieren oporočiti, oporóko narediti; *impf.* oporočevati; vóliti; (bestätigen) potrditi.

Tête *f.* glava, vih; an der — na čelu.

Tetraeder *n.* četveréc, tetraédér.

Tetragon *n.* četverokót, četverokótnik, četveroógelnik, tetragon.

Tetrameter *m.* četveromér, tetraméter.

Tetrapodie *f.* četverostópje, tetrapó-

Teufe *f.* j. Tiefe. [díja.]

Teufel *m.* hudič, vrag, zlódej, zlómek, hudír, hudník, hudíman, peklénščak, hudóbèc, bes, malič; ein armer — ubóžec, revež, nebóre, trpín, ubóga para; Icher dich zum — pobéri se, spravi se mi, vrag te vzemi.

Teufel *f.* vrazje delo, zlódejeva reč (-i), zlódejstvo.

teufelich j. teuflich.

teufeln hudičevati, šentovati, vragovati, zlodejevati.

Teufels- hudičev, vrazji, vragov, zlódejev, zlomkov; =banner, =beschwörer *m.* izganjavéc —, rotitelj —, zaklinjavéc hudiča; =kerl *m.* vrazji človek; =reich *n.* hudičevó krajjéstvo; =weib *n.* vragúlja, zlódejeva baba; =werk *n.* hudičevó —, vrazje delo; =zug *n.* j. Teufel.

teuflich hudičev, vrazji, zlódejev, vragúljust.

Text *m.* besedilo, beséde *pl.*, tekst.

tertieren sestáviti —, zložiti besedilo; *impf.* sestávljati, zlágati.

Textilindustrie *f.* tkaninsko obrtstvo.

Textur *f.* sklád, zldg (*min.*); tkanína.

Thal *n.* dol, dolína; *dem.* dolínica, doléc; (enges —) draga, debèr (-i); über Berg und — črez hribe in doline.

Thalabhang *m.* rebèr (-i), pobóžje.

Thalbecken *n.* dolínska kotlína.

Thalbewohner *m.* dolinar, dolínec, doljánec, dólár; =in *f.* dolinarica, dolínka, doljánka.

thalein *adv.* v dol, v dolíno.

Thalenge *f.* ožína, sotéska.

Thaler *m.* tolar, cekín, zlat.

Thalfahrt *f.* navzdóljna vožnja.

Thalgebiet *n.* podólje, obdólje.

Thalgehend *f.* dolína.

Thalgehänge *n.* navzdólje, brežína, rebèr (-i).

Thalgrund *m.* globína, dolínska ravníca.

Thalshucht *f.* debèr (-i), zlebína.

Thalshhle *f.* podólje.

Thalsperre *f.* zagrádba v dolini.

Thalstern *m.* navádno tevje (*bot.*).

Thalwand *f.* dolínska stena.

Thalweg *m.* pot po dolini; mática —, stržén reke, rečišče.

That *f.* dejánje, delo, čin; (Begebenheit) dogódba, dogódek; in der — res, resnično, v resnici, po pravici; auf frischer — pri samem dejánju, pri gorkem delu; mit Rath und — z besédo in dejánjem.

Thatbeschreibung *f.* popis dogódka, opis dejánja.

Thatbestand *m.* ućin; den — erheben ućin poizvédeti (-vém), *impf.* — poizvedovati.

Thatendrang *m.* pohlep —, težnja za slávnimi čini.

thatenlos brez slavnih del, — činov.

thatenreich bogát slavnih del.

Thäter *m.* storilec, činitelj; (der Schuldige) krivčec; ich bin der — jaz sem storil, jaz sem kriv; =in *f.* storilka, činiteljica; (die Schuldige) kriva, krivka.

Thäterschaft *f.* storilstvo.

Thatform *f.* tvorna oblika.

thätig tvorén, tvorilén, dejálén; (emfig) delávén, pridén, prizadévén, marljiv.

Thätigkeit *f.* tvornost, dejálnost; délavnost, pridnost.

Thatkraft *f.* dejálnost, prizadévnost; (Energie) krepkóst, krepkóba, krepkóvoljnost.

thatkräftig j. energijč.

thätlich dejánski, z dejánjem; (gewaltig) silén, posilén, nasilén.

Thätlichkeit *f.* dejánstvo; sila, silnost, nasilnost; es kam zu — en prišlo je do tepeža. [učinišče.

Thatort *m.* kraj storjénega dejánja,

Thatfache *f.* dejánska stvar (-i), dejstvo, dogódek, istina; es ist — istina je. thatfächlich dejánski, resničen, istinít.

Thatumstand *m.* dejánska okólnost.

Thau *m.* rosa.

thauen, es thaut rosí, rosa pada, rosa je; (von gefrorenen Flüssigkeiten) tájati se, taliti se, topiti se, júziti se; otájati se, raztopiti se, odjúziti se; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti, prekopnéti; *impf.* skopnévati.

thauig rosén, rosnat, porošén.

Thaumator *n.* čarodéjni krožnik, čudokrèt, tavmatróp (*phys.*).

Thaupunkt *m.* rosišče. [dž.

Thauregen *m.* pršenje, prhavica, drobni

Thaumetter *n.* odjuga, odjúzno —, južno vréme (-éna), odméklo vréme, odméka.

Thauminde *m.* jùg, južna sapa.

Theatern *g.* gledišče, gledališče; Theaterglediški, gledališki.

Theatercasse *f.* gledališka blagájna.

Theaterdichter *m.* dramátični —, gledališki pisátelj, pisátelj gledaliških iger.

Theaterrepertoire *n.* sporéd gledaliških iger, razvrstitév igrokázov.

Theaterwesen *n.* gledalištvo.

theatralisch gledališki, teatrálen.

Thee *m.* čaj.

Theebaum *m.* čajevčec.

Theebüchse *f.* čajnica.

Theekanne *f.* čajnik.

Theemaßhine *f.* samovár (za čaj).

Theer *m.* katrán, žgana smola, (pe-gla); (Rad-) kolomáz, smolnják.

Theerbrenner *m.* katránar, smolár, kolomázar; =ei *f.* katránica, smolárnica. [lomáznica.

Theerbüchse *f.* pušica za katrán, kotheeren katrániti, smolíti, (s smolo) mázati (mazem); pokatrániti, osmolíti, posmolíti.

theerig katránav, smolnat.

Theestrauch *m.* čajevčec.

Theil *m.* del; (Stück) kos; (Abtheilung) oddélek; (Antheil) delež; (Partei) stranka; zum — nekaj, nekóliko; der klagende — tožnik, tožitelj, tožéča stranka; (von weibl. Pers.) tožnica, tožiteljica; d. übriggeliebene — ostánék, preostánék, prebiték; Theil- delni.

theilbar deljiv, razdeljiv, razdélén.

theilbarkeit *f.* deljivost, razdélnost.

Theilden *n.* delék, deléc, delčék.

Theildividend *m.* delski dividend.

theilen delíti, krojiti; razdelíti, razkrojiti; *impf.* razdeljevati, razkrájati; (auf Halbscheib) polóviti; razpolóviti, razpolóvíciti; (dividieren) delíti, razstévati; ich theile meine Ansicht nicht nistem tvoje misli; sich — delíti se, cépiti se; razdelíti se, razcépiti se.

Theifen *n.* deljenje, delitev.

Theifer *m.* delivec, delitelj, razdeljevalec; =in *f.* delivka, deliteljica, razdeljevavka.

Theilgenosse *m.* sodeléznik, udeležitelj.

Theilgenossenschaft *f.* sodeléznost; (des Besizes) spolovina.

theilhaben *i.* theilnehmen.

Theilhaber *m.* i. Theilnehmer.

theilhaft, theilhaftig deléžen; — werden udeležiti se, *impf.* udeleževati se; — sein deléžen biti (sem), delež iméti (imám).

Theilhaftigkeit *f.* deléžnost.

Theilhaftmachung *f.* udeležba.

Theilliste *f.* delni imenik.

Theilnahme *f.* udeležba, udeležitev, udešteje; *s.* Mitgefühl.

theilnahmslos brez usmiljenja, brez sočútja; brezučestén.

Theilnahmslosigkeit *f.* brezsočútnost; brezučestnost.

theilnehmen udeležiti se; *impf.* udeleževati se, deléžen biti. [čütén.

theilnehmend deléžen; usmiljen, so-

theilnehmer *m.* deléznik, udeležnik, udeležitelj; (einer Gemeinschaft) združnik; =in *f.* deléznica, udeležnica, udeležiteljica.

Theilregel *f.* razdélno pravilo.

theils *adv.* nekaj, nekóliko, deloma.

Theilung *f.* delitev, razdelitev, razdélba. [delilna tožba.

Theilungsklage *f.* tožba zaradi delitve,

Theilungskraft *f.* delilnost.

Theilungsplan *m.* delilni —, razdélbni načrt.

Theilungspunkt *m.* delišče.

Theilungsverfahren *n.* delilno —, razdélbno postópanje.

Theilungsvertrag *m.* delilna —, razdélbna pogodba.

Theilungszeichen *n.* delilo; (Interpunctionszeichen) ločilo, ločnica, prepóna.

theilweise *adv.* nekaj, nekóliko, deloma; *adi.* nekóličén, delén, delovít.

Theilzahlung *f.* nekóličénno odplačilo, delovító plačilo.

Theke *f.* pisanka, pisni zvezék.

Thema *n.* predmèt, stvar (-i); (Aufgabe) nalóga; (Stoff) snov (-i), tvarina; (Inhalt) vsebina; (*gramm.*) osnóva.

Theogonie *f.* bogoródje, teogonija.

Theokratie *f.* božja vlada, bogovládje, teokratija.

theokratisch bogovládén, teokrátски.

Theolog *m.* bogoslóvec, teológ.

Theologie *f.* bogoslóvsje, teologija.

theologisch bogoslóven, bogoslóvski, teolóski, teológíčen; —es Seminar duhovno semenišče, bogoslóvnica.

Theoretiker *m.* teorétik.

theoretisch teorétíčen.

Theorie *f.* teorija.

Therapeut *m.* zdravnik, lečnik, terapevt.

Therapie *f.* zdravilstvo, terapija.

Theresienorden *m.* red Marije Terézije.

Theriak *m.* terják; =geist *m.* terjákovéc.

Therme *f.* topli vir, toplica; *gen.*

Thermen *pl.* toplice *pl.*

thermoelektrisch termoelektríčen.

Thermometer *n.* *m.* toplomer, gorkomer, termométer.

thermometrisch toplomerén, toplo-mérski, termométrski.

These, Thesis *f.* stavek, rék; (in der Metrik) poniz, nenaglášeni del stope.

theuer drag, dragocén; (wert, lieb) drag, ljub, mil; wie —? po čem? kóliko veljá? — machen dražiti; podražiti; zu — kaufen okúpiti se.

theuerste *m.* predrági, preljúbi; *f.* predrága, preljúba.

theuerung *f.* draginja.

theuerungszulage *f.* dragínska dokláda.

Thier *n.* žival (-i); *coll.* živád (-i), živádina, živálda; (Vieh) živina; (Raubthier) zver (-i); *coll.* zverina, zverjád (-i); zahmes — pítona —, domáča žival (-i); wilbes — divja žival; *coll.* divjácina, divjina; (Stück Hausvieh) živínče (-ta), (rep); zum — werden pozivíniti se, zagovednéti; Thier-živálski; živínski; zverski, zverínski.

thierähnlich živali podobén; (roh) zagovedén.

Thierarzneikunde *f.* živinozdravilstvo.

Thierarzneischule *f.* živinozdravníška učilnica, šola za živinozdravništvo.

Thierarzt *m.* živinozdravnik, zdravnik za žívino.

Thierchen *n.* živalca.

Thierfleisch *n.* živalsko mesó.
Thiergarten *m.* zverinják, obóra.
Thiergeschlecht *n.* živalsko pléme(-éna), živalski razpol.
Thierhaar *n.* živalska dlaka.
Thierheilkunde *f.* ž. Thierarzneifunde.
thierisch živalski, živinski; ein — es Leben führen živéti po živinsko, — kakor živina.
Thierkampf *m.* zverinski boj, boj z zvermi.
Thierkreis *m.* zverinski krog.
Thierlehre *f.* nauk o živalstvu.
Thiermensck *m.* živinski človek.
Thierquäler *m.* mučitelj živali; =ei *f.* trpinčenje živali.
Thierreich *n.* živalstvo.
Thiersehinder *m.* konjedérec, konjáč.
Thierseele *f.* živalska duša.
Thierseuche *f.* kužna bolézén (-i) pri živalih, živalska kuga.
Thierspital *n.* živinozdravilnica.
Thierstimme *f.* živalski glas.
Thierstück *n.* živalska slika, risba živali.
Thierwelt *f.* živalstvo.
Thon *m.* glina; il, ílovica; Thon-
 glinén, prstén.
Thonboden *m.* glinovina, ílovéc, ílov-
 nata tla (tal) *pl.*
Thoneisenstein *m.* glinovnati želézovéc.
Thonerde *f.* glinica, glina, ílovica.
thönern glinén, ílovnat, ílovíčén,
 prstén, lončén.
Thongeschirr *n.* lončéna posóda.
Thongrube *f.* ílovnica, glinélica, gli-
 níšce, glinik.
thong ílnat, ílovnat, glinàt, glinovít.
Thonschiefer *m.* skrílavéc, skríljevéc.
Thonstein *m.* glinovéc.
Thonware *f.* lončenina, glínasti iz-
 délek.
Thonzelle *f.* prsténi piskrc.
Thor *m.* bedák, ábotnik, nespámet-
 nik, neúmnež, glumpéc, gumpéc,
 budálo.
Thor *n.* vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*;
Garten — vrtna vrata, vrnila; **Thor-**
 vratni.
Thorbeschießer *m.* vratár.
Thorflügel *m.* vrátnica.
Thorgeld *n.* vatarína.

Thorglocke *f.* vratni zvonéc, hišni
 zvonéc.
Thorheit *f.* neúmnost, ábota, beda-
 rija, nespámet (-i), bedastóča, budálost.
thörich neúmén, áboten, nespáme-
 tén, bedast, budálast.
Thörin *f.* neúmnicá, bedáča, ábot-
 nica, nespámetnica.
Thorschießer *m.* ž. Thorbeschießer.
Thorschluß *m.* zapór vrat.
Thorseher *m.* vratár.
Thorwache *f.* straža pri vratih.
Thorwärter *m.* vratár; =in *f.* vratarica.
thorweit na stežáj odpft.
Thran *m.* ribja mast (-i).
Thrane *f.* solza; *dem.* solzica; mit
 —n in den Augen s solznimi očmi;
 in —n ausbrechen zjókati se, zajókati,
 solze zalijó komu oči, solze ga polijó;
Thranen- solzni.
thranen solzétí, solzítí se, solze pre-
 lívati, — tóčítí.
Thranenbad *m.* potok solz, — solzá.
Thranenbein *n.* solznica, solzna
 kost (-i).
thranenbeneht solzén, s solzámi polít.
thranenbethaut solzorósen.
Thranencanal *m.* ž. Thranengang.
Thranendrüse *f.* solzna žleza.
Thranenstiel *f.* solzívka.
Thranenfluss *m.* pretákanje solz, —
 solzá, solzotók.
Thranengang *m.* solzovód, rójica,
 solznik.
Thranengefüß *n.* solznica.
thranenlos brezsolzén, brez solz, —
 solzá.
Thranenstrom *m.* potok solz, — solzá.
Thranenthal *n.* solzna dolína, dolína
 solz.
thranenvoll solznat, solzàv.
Thron *m.* prestol, tron; **Thron-** pre-
 stólni.
Thronbesteigung *f.* nastòp vlade, —
 vládanja; seit seiner — kar je začel
 vládati, kar je zasédél prestol.
Thronbewerber *m.* kdor se pogánja
 za prestol, iskátelj —, prisvajátelj
 prestóla.
thronen prestolovati; kraljevati, car-
 jevati. [stólu.]
Thronentsagung *f.* odpóved (-i) pre-

Thronerbe *m.* prestólni dedič.

Thronfolge *f.* prestólno naslédje, prestolonaslédstvo.

Thronfolger *m.* prestólno naslédnik, prestolonaslédnik; =in *f.* prestólno naslédnica, prestolonaslédnica.

Thronhimmel *m.* nebó.

Thronrede *f.* prestólno govor.

Thronsaal *m.* prestólno dvorána.

thun delati, činiti; storiti, učiniti, narediti; *impf.* učinjati, naréjati; (be-ginnen) počéti (-enem), *impf.* počé-njati; (setzen, stellen) dejáti od. deti (denem), postáviti; *impf.* dévati, postávljati; es thut mir leid žal mi je; was ist nun zu thun kaj mi je zdaj počéti, — storiti? einen Schuß — streliti; eine Bitte thun poprositi; Abbitte — prositi za zaméro, prositi odpustila; gesagt, gethan kakor je rekél, tako je storil; (sich verhalten) delati se, obnášati se, ravnáti se; groß — báhati se, napihovati se.

Thun *n.* dejánje, ravnánje, počétnje, delo; das — und Lassen delo in nedelo, dejánje in nehánje.

Thunfisch *m.* tun.

Thunfischgut *m.* nepridiprav, malo-pridnez.

thunlich mogóč, možén.

Thunlichkeit *f.* mogóčnost, možnost; nach — kólikor je mogóče.

thunlichst kólikor je moči, kar se kóli dá; mit — er Beschlernigung kar najhitréje.

Thür *f.* duri *pl. f.*; dveri *pl. f.*; (Thor) vrata *pl.*; dem. vratca *pl.*; bei offener — pri odpéth durih.

Thürangel *f.* tečaj, stožér, stežáj.

Thürband *n.* nasadilo, spona.

Thürfenster *n.* okno v durih.

Thürflügel *m.* dúrnica, vrátnica, dverno krilo.

Thürfutter *n.* dverni obdaj, obkládek, paž.

Thürgerüst *n.* podbdj.

Thürgestirn *n.* nadúrna polica.

Thürgriff *m.* primež.

Thürhaken *m.* š. Thürangel.

Thürhüter *m.* vratár; =in *f.* vratarica.

Thürklammer *f.* véngé *pl.*

Thürklinke *f.* kljuka.

Thürklopper *m.* klepálo, klepáj, trkálo, trkálice (na vratih).

Thurm *m.* stolp, turén; (Glocken—) zvonik; dem. stolpič, túrničék.

Thürmdien *n.* stolpič, túrničék.

Thürmdachfenster *n.* slepa lina.

thürmen kopičiti, na kupe skládati, — nasipati (-am, -sipljem), grmádimi; nakopičiti, nagrmádimi; sich — kopičiti se, grmádimi se, kipéti.

Thürmer *m.* stolpni čuváj, zvonikár, čuváj na zvoniku.

Thurmfalke *m.* postólka, mokesévka.

Thurmfenster *n.* stolpna lina.

thurmformig stolpast, stolpičast.

thurmhoch visók kakor stolp.

thurmig stolpén, mnogostólpén.

Thurmknopf *m.* jábolko na zvoniku.

Thurmkraut *n.* stolpica.

Thurmratzbe *f.* drdráč, drdrálo.

Thurmschwabe *f.* navádni hudoúrník, brizga.

Thurmuhr *f.* stolpna ura, túrnska ura, cerkvéna ura.

Thurmwächter *m.* stolpni čuváj, čuváj na zvoniku.

Thüröffnung *f.* vrata *pl.*; (im Saune) vrzel (-i).

Thürpfosten *m.* podbdj; pokónčnik, rožánec, stožánje, bangar; (beim Hofthor) véreja.

Thürriegel *m.* zapah, zatik, zásova.

Thürschlüssel *m.* dverni ključ, ključ od vrat.

Thürschwelle *f.* prag.

Thürschloß *m.* vratár.

Thürstock *m.* š. Thürpfosten.

Thürvorleger *m.* slámnati (želézni) odrgáč. [stežáj]

thürweit na stežáj odprt; *adv.* na

Thürwinkel *m.* zadvérje, zadvérék.

Thymian *n.* máterina dúšica.

Thyrusstab *m.* z bršljanom ovíta trstikovica.

Tiara *f.* pápeževa krona, tiára.

tief globdk; (niedrig) nizék; (v. Farben) zamólkél, temén; (vom Schnee) debel, visók; — e Nacht trda noč (-i); (v. Augen) vdrt, upádel; (v. Schlaf) trdn; — gefränkt močno —, hudo uzáljen. tiefgängig upádlj —, vdrtéh. tiefbesähmt hudo osramóčen.

Tiefblick *m.* bistri pogléd.
 Tiefe *f.* globočina, globina; (Eigenschaft) globokost; (grundloje —) brez-dno, prepád; (im Wasser) krnica, tolmún; (otdn, globódnica).
 Tiefebene *f.* nižina, nízka raván (-vni).
 Tiefgang *m.* gažnja, pónor (-óra).
 tiefgebeugt ves potft, — pobit.
 tiefgehend globokogázén.
 tiefgelehrt zelo učén, veleučén.
 tiefinnig presfčen, iskren, živ, gorèè.
 Tiefland *n.* nižávje.
 tieflegend nízek, nizko ležèè, vdft.
 tiefreichend globokosézén.
 Tiefstinn *m.* globokómje, globokomíselnost, globokomíselje. [seln.
 tiefstinnig globokómén, globokomi-
 Tiefprung *m.* navzdóljni skók.
 Tiefthal *n.* globóka dolína; globél (-i), debér (-i).
 Tigel *m.* grněè, lonèiè; zdélica, topílník; (Kochgeráth) koza; dem. kozica.
 Tiger *m.* tigér; Tiger- tigrov, tígrski. tigerfarbig tigrast.
 Tigerkabe *f.* tigrasta mačka.
 Tigerweibchen *n.* tigríca, tígrovka.
 tilgen pokonèati, unièiti, ugonobíti, zatréti (-trém, -tárem); *impf.* pokon-èevati, unièevati, zatírati; (löschén) iz-brisati (-brisem); (Schulb) poravnáti, popláèati, razdólžiti.
 Tilgung *f.* pokonèanje, pokonèevanje, unièba, zatór; poravnáva, razdólžítév, popláèilo, razdólžilo, izbris.
 Tilgungsfonds *m.* razdólžni zalog.
 Tilgungsplan *m.* razdólžni —, razdólžilni értež.
 Tilgungsquote *f.* razdólžni znesèk, razdólžnina. [rep.
 Timotheusgras *n.* trávníski svinjski
 Tinctur *f.* izvleèèk, razmòk, tinktura.
 Tinte *f.* tinta; (schwarz) èrnílo; (rot)è rdeèilo; barvitost; Tinten- tintni.
 Tintenfass *n.* tintník, èrnílník.
 Tintenfisch *m.* sípa, riba èrníca.
 Tintenkleck *m.* madež, èaèka, štr-kótina.
 Tintenstein *m.* èrníèè, èrnílni kamen.
 Tintenstift *m.* tintni èrtník.
 Tirade *f.* krotovíènica, tiráda.
 Tisch *m.* mizá; (Essen) obèd; (Gäste) omízje; Tisch- mizni, namízni, pomízni.

Tischblatt *n.* mizna plošèa.
 Tischdecke *f.* namízno pogrínjalo, namízni pít.
 Tischdecker *m.* pogrínjáč.
 tischen *s.* aufstíchen.
 Tischgänger *m.* hránjenèè, prijédnik.
 Tischgast *m.* gost.
 Tischgebet *n.* obédna molítév.
 Tischgedek *n.* namízje, pomízje.
 Tischgeld *n.* plaèilo za hrano, obèd-
 Tischgenosse *m.* obédni továríš. [nina.
 Tischgeráth *n.* namízna opráva, — posóda.
 Tischgesellschaft *f.* omízje, omízna —, obédna družba.
 Tischkorb *m.* žliènik, žliènjak.
 Tischlade *f.* miznica.
 Tischler *m.* mizár, stolár; Tischler- mizárski, stolárski; =handwerk *n.* mizárstvo, stolárstvo; =in *f.* mizarica; =werkstätte *f.* mizárnica.
 Tischschränk *m.* miznica.
 Tischtitel *m.* mizni naslòv.
 Tischtuch *n.* namízni pít, krúšnica, krušnjáèa.
 Tischwäsche *f.* namízna prtenína, — opráva, namízno perilo.
 Tischwein *m.* namízno vino.
 Tischzeit *f.* obédni èas.
 Tischzeug *n.* namízje, pomízje, namízna opráva.
 Titel *m.* naslòv, nazív, nazívèk; (Auf-schrift) napis, nadpis, zaglávje; Rechtstitel pravno imé, pravni naslòv; unter welchem — s katérim iménom, pod katérim iménom, po katérim pravnem naslòvu; Titel- nazòvni; naèélni, naslòvni.
 Titelblatt *n.* naslòvni —, naèélni list.
 titellos brez naslòvén, brez naslòva.
 Titular- nazòvni, èastni.
 Titulatur *f.* èastno imenóvanje, — nazívvanje, naslòvje, titulatura.
 titulieren naslòviti, nazváti (-zòvem); *impf.* naslávľjati, nazívati.
 Toast *m.* napítnica, zdrávica; einen — ausbringen napíti (-píjem), nazdráviti; — e ausbringen napívati, nazdrávľjati.
 toben razgrázjati, razsájati, divjati, besnéti, rojiti, rohnéti; (tojen) búèati (-im), vršéti.

Toben *n.* razgrája, razsája, razgrájanje, razsájanje, divjánje, besnéenje, rohnénje.

Tobſucht *f.* besnilo, besnívost; besnost.

tobſüchtig besnilo, razgrájav; besén.

Todhter *f.* hči (hčere); *dem.* hčerka, hčerca; **Todhter-** hčerin, hčerinji.

Todhterkind *n.* hčerin otrok.

Todhterkirch *f.* podružna cerkev, podružnica, (podružnica).

Todhtermann *m.* zét.

Todhterparre *f.* podružnica.

Todhterschule *f.* deklíška šola.

Todhtersprache *f.* proizvédeni jezik.

Tod *m.* smrt (-i); (d. Sterben) umrtje, umíranje; zum — e verurtheilen na smrt obsódití; mit dem — e abgehen umréti (-mrém, -mrjem); zu — e quálen trpínčiti na smrt, múčiti do smrti; er íst des — es izgubljen je, po njem je; den — anthun umorítí, usmrtítí.

todáhnlich kakor smrt, smrti podobén.

todbringend smrtén, smrtonósén.

Todes- smrtni.

Todesangst *f.* strah pred smrtjo, smrtna groza.

Todesanzeige *f.* smrtno naznanilo, naznanilo smrti.

Todesart *f.* smrt (-i), naçin smrti.

Todesbotschaft *f.* sporoçilo o smrti.

Todesengel *m.* smrtni angel, angel smrti.

Todeserklarung *f.* proglasítév za mrtvega.

Todesfall *m.* *s.* Todfall.

Todesfurcht *f.* *s.* Todesangst.

Todesgang *m.* hoja v smrt, smrtna pot (-i).

Todesgefahr *f.* smrtna nevárnost.

Todesjahr *n.* leto smrti, smrtno leto.

Todeskampf *m.* boj s smrtjo, smrtni boj.

todesmuthig proti smrti pogúmén.

Todesschweiß *m.* smrtni pot, — znoj, smrtne srage *pl.*

Todesstrafe *f.* smrtna kazén (-i); mit der — belegen na smrt —, v smrt obsódití.

Todesstunde *f.* smrtna —, poslédnja ura.

Todestag *m.* dan (dneva) smrti, smrti dan.

Todesursache *f.* vzrok smrti.

Todesurtheil *n.* smrtna obsódba, obsódba na smrt; — fallen smrtno sodbo izréçi (-réçem).

Todeswunde *f.* smrtna rana.

Todfall *m.* smrt (-i), umrtje, smrti slučaj.

Todfallsaufnahme *f.* smrtóvnica; zapis za mrtlíçem.

Todfeind *m.* smrti sovražnik, zakléti sovražnik.

Todfeindschaft *f.* smrtno sovráštvo.

todkrank na smrt —, za smrt bolán.

Todsünde *f.* smrti greh.

tot mrtév, umrl; — werden umréti (-mrém, -mrjem); für — halten za mrtvega iméti (imám).

Todte *m.* mrtlíç, mrtvec; (der Verstorbene) pokójnik, rajnik.

Todte *n.* mrlína, mrtovína.

tödten smrtítí, ubjati, morítí; usmrtítí, ubítí (-bijem), umorítí; *s.* abtödten.

Tödten- mrtváški, mrtlíški.

Tödtenader *m.* pokopalíščé, grobíščé, grobje, mrtvíščé.

Tödtenamt *n.* črna —, zadúšna maša, zadúšnica; (nach acht Tagen) osmína, osmi dan (dneva); (nach einem Jahre) oblétnica.

Tödtenanzeige *f.* *s.* Todesanzeige.

Tödtenbahre *f.* mrtváški odér, skolke *pl.*; (Tragbahre) nosila *pl.*

Tödtenbegängnis *n.* mrtváški izprevéd, pogreb.

Tödtenbeschau *f.* mrtváški —, mrtlíški ogléd, mrtváško —, mrtlíško ogledivánje.

Tödtenbeschauer *m.* mrtlíški —, mrtváški ogledník, mrtvogléda.

Tödtenbett *n.* smrtna póstelja, — postelj (-i).

totenblafs bled kakor smrt, smrt-nobléd.

Tödenbuch *n.* knjiga umflíh, mrtváška knjiga.

Tödengebür *f.* mrtváščína.

Tödengeláute *n.* zvonjénje mrtlíçu, pogrébno zvonjénje.

Tödengeleit *n.* pogrébni izprevéd.

Tödengerippe *n.* *s.* Skelett.

Tödengeruch *m.* mrtváški duh.

Tödengerüst *n.* mrtváški odér.

Todtengewölbe *n.* gróbnica.
 Todtenglocke *f.* mrtváški zvon, navček.
 Todtengraber *m.* grobár, grobokop, pogrěbnik, mrtvár, grobnik; Todtengraber = grobárski.
 Todtengruft *f.* rakěv; gróbnica.
 Todtenhügel *m.* gomila.
 Todtenküfer *m.* grobár.
 Todtenkammer *f.* mrtvášnica, mrtvášnica, mrlišnica, krstnica.
 Todtenklage *f.* tožba —, žalovánje za umrlim, nárek, narekovánje.
 Todtenkleid *n.* mrtváška ohléka.
 Todtenkopf *m.* mrtváška glava.
 Todtenkopfschwärmer *m.* smrtoglavěc.
 Todtenlied *n.* pogrěbna —, mrtváška pesěm (-i), žalostínka.
 Todtenliste *f.* imenik umrlih.
 Todtenmahl *n.* sedmína, pogrěbšćina, kármina.
 Todtenmarsch *m.* pogrěbni izpreděd; (Trauermarsch) pogrěbna koráčnica, pogrěbnica.
 Todtenmesse *f.* š. Todtenamt.
 Todtenofficium *n.* bilje *pl.*
 Todtenopfer *n.* zadušnica.
 Todtenreich *n.* kraljěstvo mrtvih.
 Todtenrarg *m.* krsta, rakěv.
 Todtenschein *m.* smrtni —, mrtváški list.
 Todtenschlaf *m.* smrtno spanje; (Schlafsucht, Sethargie) mrtvíca.
 Todtenschrein *m.* š. Todtenrarg.
 Todtensonntag *m.* Tiha nedělja.
 Todtenstille *f.* grobna tihóta, — tišina.
 Todtenträger *m.* pogrěběc, pogrěbnik, mrtvoněsěc.
 Todtentuch *n.* mrtváški prt, rakno, mrlják, nalěje.
 Todtenuhr *f.* kukěc.
 Todtenurkunde *f.* mrtváški list.
 Todtenvogel *m.* skovik, pojáta, mrtváška ptica.
 Todtenzettel *m.* mrtváški list.
 Tödtter *m.* morivěc, ubijávěc; =in *f.* morivka, ubijávka.
 todtgeborene mrtvě rojen; der Todtgeborene mrtvorojěněc.
 tödtlich usmrtljiv, smrtěn, smrtóněsen.
 todtschießen ustreliti.
 Todtschlag *m.* uběj, poběj, ubějstvo.

todtschlagen ubíti (-bijem), pobíti; *impf.* ubijati, pobijati.
 Todtschlager *m.* ubijávěc, ubójnik; =in *f.* ubijávka, ubójnica; (Instrument) ubijálo, ubijáča.
 Tödtung *f.* usmrtitěv, usmrtba; poběj; (einer Urkunde) unićenje, uničěba, amortizácija.
 Toga *f.* toga.
 Toilette *f.* opráva, napráva, toaléta; — machen oprávljati se, naprávljati se.
 Toilettezimmer *n.* naprávljálnica; soba umiválnica.
 Toise *f.* francóski sežěnj.
 tolerantstrophiv, potrpljiv, tolerantěn.
 Toleranz *f.* verska strpljivost, strpnost, toleránca; =edit *n.* razglas verske strpljivosti.
 tolerieren trpěti, prenášati.
 toll besen, divji; (v Thieren) stekěl; (narrisch) nór, noroglav, blazěn; — werden stečti (stečem).
 tolldreist predřzěn, blaznodřzěn.
 Tollhaus *n.* bláznica, norišnica.
 Tollhäusler *m.* norěc, blaznik.
 Tollheit *f.* besnost, besnóča.
 Tollkirsche *f.* (*Atropa belladonna*) norica, páskvica, volčja črešnja.
 Tollkopf *m.* noroglavěc.
 tollkühnig noroglav.
 Tollkraut *n.* búnika, volčič.
 tollkühn predřzěn, blaznosměl.
 Tollkühnheit *f.* predřznost, blazna smelost.
 Tollsucht *f.* besnóba, besnóča.
 Tollwuth *f.* razkáčenost, jaróst, besnost; (von Thieren) steklost.
 tollwüthig razkáčen, razjárjen, jar, besen; stekěl.
 Töpel *m.* tepěc, tumpěc, gumpěc, budálo, butěc, butěl, bezják, beběc; (Cretin) topoglavěc.
 Töpelhaft budálost, búdešтво, bebstvo.
 töpelfhaft budálast, butast, bebast.
 Tombak *m.* rdeča med (-i), tombak.
 Ton *m.* glas, zvok, ton; (b. Clodě) žvěnk; (Accent) naglas, poudárěk, accent; (Farben—) barvno soměrje; der gute — lepi običáj, dobri ton; den — angeben prvovati, prvák bití (sem).
 Tonangebener *m.* prvák, voditelj. [čín.
 Tonart *f.* glasóvna vrsta, glasóvni na-

Tondichter *m.* skladatelj.
 tünen donéti, zvenéti, bobnéti, glasiti se; (von b. Glöcke) peti (pojem), bučati (-im), donéti.
 tünend donèč, zvendèč, bučèč.
 Tonfall *m.* glasopád.
 Tonhöhe *f.* višina tonov.
 Tonkunst *f.* glásbena umétnost, glasba.
 Tonkünstler *m.* glásbenik.
 Tonlehre *f.* glasoslóvje, zvokoslóvje.
 Tonleiter *f.* glasóvna léstevica.
 tonlos brezglásen, brezzvóčen.
 Tonmaß *n.* glasomérje.
 Tonmesser *m.* glasomér.
 Tonne *f.* kád (-i), beúva, bačva.
 Tonnengebühr *f.* bečvarína.
 tonreich zvočen, glásen, blagoglásen.
 Tonstah *m.* skladba.
 Tonseher *m.* skladatelj.
 Tonspieler *m.* godèc.
 Tonstück *n.* skladba.
 Tonsur *f.* tonzúra.
 Tonwerkzeug *n.* glasbilo.
 Tonzeichen *n.* glásbeni znak, nota, sekírca.
 Topas *m.* topas.
 Topf *m.* lonèc, piskër, grnèc; *dem.* lonèek, piskrè.
 Topfen *m.* skúta, zmítèk.
 Töpfer *m.* lončár, piskrár; Töpfer-lončárski.
 Töpferarbeit *f.* lončársko delo.
 Töpfererde *f.* glína, ílovica, lončárskii.
 Töpferhandwerk *n.* lončárstvo.
 Töpfern lončén.
 Töpferofen *m.* ožága.
 Töpferstube *f.* lončárski krog, kolóvrat.
 Töpferthon *m.* j. Töpfererde.
 Töpferware *f.* lončársko blagó, lončénina.
 Töpfkuchen *m.* pečenják. [dež.
 Toppfleder *m.* piskrolízèc, sladkosné.
 Topfstrank *m.* polica (za lonce).
 Topik *f.* tópika.
 topisch krájevén.
 Topograph *m.* krajepísèc, topográf.
 Topographie *f.* krajepis, topografija.
 topographisch krajepisèn, topografisèen, topografíski; —e Beschreibung krajepisni očrt.

topp *interi.* dobro, veljá, mož-beséda.
 Torf *m.* šota, rupa; Torf- šotni.
 Torfboden *m.* šotovina, mahóvje, ozíbi *pl.*
 Torfbruch *m.* šotíšèe.
 Torferde *f.* šota, šotníca.
 Torfgräber *m.* šotár.
 Torfgrund *m.* šotíšèe, šotovje.
 torfig šotnat.
 Torfmoor *n.* grez (-i), ozíbi *pl.*
 Torfmoos *n.* šotni mah.
 Torfmull *m.* (*n.*) šotni drobír.
 Tornister *m.* telečják, tobólèc, nahrábnik, tornistër.
 Torsionsfestigkeit *f.* sukopórna trdnóst (*phys.*).
 Torte *f.* torta.
 Tortenbäcker *m.* tortar; (Zuckerbäcker) sladčičar.
 Tortur *f.* muka; (Instrument) mučilo, teza, natezálnica; j. Folter.
 tosen bučati (-im), hruméti, hruti (hrujem), vršéti.
 Tosen *n.* bučánje, hrum, hrutje, vršénje.
 tosend bučèč, hrumèč, vršèč.
 total *adi.* popoln, vès, skupèn; celóten; *adv.* popolnoma, čisto, dočista, v čisto.
 Totalansicht *f.* splošni vid, popolni vid.
 Totalaufwand *m.* skupni stroški.
 Totalausweis *m.* skupni izkáz.
 Totaleffect *m.* celótni učinèk.
 Totalität *f.* popolnost, skupnost; celóta.
 Totalsumme *f.* skupni znesèk, skupna vsota.
 Totalvermögen *n.* vse imétje, skupna imovina.
 touchieren dotèkníti (-táknem) se; *impf.* dotíkati se; razzálití.
 Tour *f.* pot; hoja; obhód; okrèt, obrát; koló; (Reihe) red, vrsta.
 Tourist *m.* potnik; hribolázèc, turist.
 Tourenre *f.* obrát; okrètnost.
 Trab *m.* dir, dirèk, drnèc; in — reiten v drnèc jáhati.
 Trabant *m.* spremljevávèc, izprevódnik; (Stern) sprémnica; premíènica, sopremíènica.
 traben dirjati, v dirèk jézditi.
 Traber *m.* dirjavèc, dirjáè.

Trabritt *m.* dírek, dirja.

Trace *f.* potéza, mer (-i), načít.

Tracht *f.* noša, nošnja; (Tragon) krđj; (Last) bréme (-éna), bútura, narámek.

trachten iskati (iščem) česa, potegovati se za kaj, hrepenéti, hlepéti, prizadávatí si za kaj; nach d. Leben — po življenju streči (strežem).

Trachten *n.* prizadáva, prizadávanje, hrepenénje, hlepénje, trud; sein Dichten und — njegóve misli in želje, vse njegovó prizadávanje.

trächtig nosén; (von Thieren) brej; — e Kuh telna krava; — e Stute zrebna kobila; — e Schwein sprasna svinja; — machen obréjiti, ubréjiti; — werden obréjiti se, ubréjiti se.

Trächtigkeit *f.* nosnost, brejost.

Tracht *m.* trahít.

tracieren (eine Straße) mériti; izmériti; načrtati, obtekníti (-táknem), zaklíniti; *impf.* načrtovati, obtkáti.

Tracierung *f.* načrt, načrtílo.

Tract *m.* vrsta sob; zémeljska proga, pokrájina.

Tractament *n.* (Schmaus) pojedína, gostija, gostí *pl. f.*

Tractat *m.* pogódba, dogóvor; (Unterhandlung) pogájanje; (Abhandlung) razpráva.

tracieren gostíti, gostovati; pogostíti; ravnáti s kom; pogájati se, dogovárjati se.

Tradition *f.* ustno izročílo; predája.

Trasik *f.* prodája, trafika.

Trasikant *m.* prodávávec, trafikánt.

Trag- nosni, prenósní.

Tragaltar *m.* prenósní oltár.

Tragant *m.* kozlínec, tragant.

Tragbahre *f.* nosíla *pl.*, nosilnica.

Tragbalken *m.* bruno, (tram); podslómba, podpóra.

Tragband *n.* obrámnica, prerámnica, narámnica, oprt, oprta; (in d. Zimmermannsinn) prekláda.

tragbar nosén, prenósen; (fruchtbringend) rodovit, rodovitén, plodovit, plodén, rodén.

Tragbaum *m.* oplén; polza.

Tragbett *n.* prenóсна póstelja.

Trage *f.* nosílo, nosilnica.

träge len, leniv, lenóbén, zaníkarén, tožljív, (vmánj).

Träge *m.* lenúh, lenívéc, lenóbnež, tožljívéc, lenè (-éta); *f.* lenúhinja, lenívka, lenóbница, tožljívka.

tragen nesti, nositi; (zu — pflegen) nosévati; ich werde — ponésem; (halten) držati (-ím); (Früchte) rodíti, sad nosíti; (v. Thieren) breja bití (sem); — helfen odnášati; (Nutzen) nesti, dájati (dájem), donášati, koristíti, pridovati; (auf den Händen) péstovati; Bedenken — pomíšljati si (se), pomíšljevati; (inš Buch) zápisati (-pšem), *impf.* zápisovati; Verlangen — želéti; Sorge — skrb íméti (ímám), skrbéti, v skrbéh bití; Rechnung — einer Sache v mar —, v poštev jemáti (jémlem) kaj.

Träger *m.* noséc, nosítelj, nosáč; (Hofen-) obrámnica, oprta, oprtavnica; =in *f.* nosíteljica.

Tragering *m.* f. Tragring.

Trägerlohn *m.* nosnina.

Tragesel *m.* tovórni osel, tovorívéc. tragfähig nosílen.

Tragfähigkeit *f.* nosílnost, nosilna zmožnost.

Trägheit *f.* lenóba, lenóst, lenívost, tožljívost; (Beharrungsvermögen) vztrájnost.

Traghimmel *m.* nebó.

Tragiker *m.* tragik, pisátelj žalóiger. tragikomisch žalostnosmésén, tragikómíčen.

tragisch trágičen, tragédiji priméren.

Tragkorb *m.* oprtavní kóš, obrámní —, narámní kóš, krošnja; (Sandkorb) kóšárnica, cajna.

Tragkraft *f.* nosílnost.

Tragkranz *m.* svíték.

Tragöde *m.* ígrávec v žalóígrah.

Tragödie *f.* žalóígra, tragédija.

Tragpfeiler *m.* podpóra, stebér, podslómba.

Tragriemen *m.* narámnica, obrámnica, oprta, oprtavnica, oprtnica.

Tragring *m.* svíték.

Tragspriße *f.* prenóсна brizgálnica.

Tragstange *f.* povérek.

Tragvermögen *n.* nosílnost, nosilna zmožnost.

Tragweite *f.* sežáj, dosežáj, nošáj; (Schußweite) streljáj; die Sache hat eine große — reč daleč sega.

Tragwulf *f.* m. svitek.

Train *m.* vlak; vozni vlak; vozárstvo; pratež.

trainieren zadržati; priváditi; utrđiti; *impf.* zadrževati; privájati; utrjati.

Trainsoldat *m.* vozárstveni vojak.

Traintruppe *f.* vozársko krdelo.

Trainvorschrift *f.* vozni predpis.

Traiteur *m.* gostilničar.

Trambahn *f.* počestna želéznica.

Trambaum *m.* bruno, (tram); (vieredig) porézanec.

Trampel *m.* okórnež, neukrétnož, štoklja, (copoldp).

trampelig okórén; neukrétn, štokljast, štorast.

trampeln copotáti (-ám, copóčem), topotáti, ceptáti.

Trampelthier *n.* dvoigrbi velblöd, dromedár.

Tranchée *f.* prekòp, ròv.

tranchieren rézati (režem); razrezati, razkrojíti.

Tranchiergabel *f.* dvorogljáte vilice *pl.*

Tranchiermesser *n.* razrezálnik.

Trank *m.* pijáča, pilo, pit (-i); (Trinken) pitje.

Tránke *f.* napój; (Ort) pojílo, napaľišče, koríto.

tránken napojíti; *impf.* napájati; (v. Regen) pojíti, móčiti; napojíti, namóčiti; *impf.* napájati, namákati;

(Papier) napustíti, razmóčiti; *impf.* napúščati, razmákati.

Tranksteuer *f.* davek od pijáče.

Tránktrög *m.* koríto.

Transaction *f.* dogóvor, preména, zamémba, transakcija.

transalpinišj zaplaninski, transalpinski.

transatlántišj zaatlántski, transatlántski. [nadčütén.

transcendent presézén; nadzémski, transferieren prenéstí (-nesem), predéti (-dénem), premekníti (-máknem);

impf. prenášati, predévati, premikati; (Person) prestáviti, preméstíti; *impf.* prestávľjati, premésčati; (Versammlung) preložíti, *impf.* prelágati.

Transferierung *f.* prenáš; prestáva, premestítév.

Transformator *m.* pretvórník, transformator.

transformieren *f.* umgestalten.

Transfusion *f.* prelitje, prelivanje.

Transithandel *m.* prevózna trgovina.

transitiv prehájalén; —es Zeitwort prehájalni glagol, prehájalník.

Transito *m.* prehòd, prevòz, prevóznja.

transitorischj prehòdén, začásén.

Transitverkehr *m.* prehòdni —, prevózni promèt.

Transitjoll *m.* prevoznína, prehodnína. [nòs.

Translation *f.* prevòd, prestáva; pre-

Translator *m.* prelagátelj, prestávľjávéc, prevajávéc.

translocieren preméstíti; *impf.* premésčati.

Transmission *f.* prenáš; gonilo.

transmontan zagórski, prekogórski.

transparent prosévén, prosójén.

Transparent *n.* prosévni —, prosójni napis, transparent.

Transport *m.* prevòz, prevážanje, prevóznja; (in d. Rechnung) prenáš; Transport- prevózni; prenášni.

transportabel prevóžen, prenášén.

Transporteur *m.* kotomèr, prenašávéc, transportér.

Transporthaus *n.* premeščeváľnica, hiša transportníca.

transportieren prepéljati (-ám, -péljem), odprávití; *impf.* prevážati, prepéljavati, odprávljati; prenéstí, *impf.* prenášati.

Transportkosten *pl.* prevoznína, prevózni stroški.

Transportmittel *n.* vozílo.

Transportschiff *n.* prevózna ladja.

Transportware *f.* prevózna blagó.

Transposition *f.* prestáva, transpozícija.

Transsubstantiation *f.* premémba bistva, — kruha in vina.

transversal prečén, popréčén.

Transversale *f.* préčnica, popréčnica.

Trappe *n.* trapéc.

Trapp *m.* težki korák; grozdni pecelj.

Trappe *m.* okórnež; *f.* sled, stopínja; droplja.

trappeln ceptáti, copotáti.
 Trappiſt *m.* trapíſt.
 Traſſant *m.* izdátník menice, traſánt.
 Traſſat *m.* potézovnik, traſát.
 traſſieren menico izdáti (-dám), traſirati.
 Traſſe *f.* izdána menica, potézka, trata.
 Traube *f.* grôzd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje; (mit bláulich = rothen Beeren) gned; (ohne Beeren) ozóbëk, ozóban grôzd; Dolden — češúlja; — u leſen trgati, brati (berem); Trauben- grozdni; trtni.
 traubenartig, vinskenförmig grozdaſt.
 Traubengeländer *n.* brajda, brájdíſtë.
 Traubenhaut *f.* grozdnica.
 Traubenhyaſcinthe *f.* grôzdnati hiacint, hrúšëica.
 Traubenkirſche *f.* čremſa, čëmž.
 Traubenleſe *f.* trgátëv, trganje, branje, (bendíma).
 Traubenleſer *m.* trgávëc, trgáč; =in *f.* trgávka.
 Traubenpilz *m.* grozdna glíva.
 Traubenreid grozdnat.
 Traubensaft *m.* vinská sok, mášëina; (Wein) vinská kaplja, víno.
 Traubenshimmel *m.* trtna plesën (-i), grozdna plesnóba.
 Traubensiel *m.* pecëlj.
 Traubensock *m.* trs, vinská trta.
 Traubenzucker *m.* grozdni sladór.
 traubig grozdnat, grozdat.
 trauen poročiti; *impf.* poróčati; ſich — laſſen poročiti se; (glauben) zaúpati; vero dati (dam), zanësti (-neſem) se; *impf.* zanášati se, vérovati; ſich — úpati si, drzniti se.
 Trauer *f.* žal (-i), žalovánje; žalost; die — anlegen v črno se oblëci; Trauer- žalni, žaloválni, žalóbní; črni.
 Trauerabzeichen *n.* žalni znak.
 Traueranzug *m.* črna —, žaloválna oblëka.
 Trauerbotſchaft *f.* žalostno naznanílo, žalna veſt (-i).
 Trauergebicht *n.* žalostínka.
 Trauergeláute *n.* žalóbnó zvonjénje, zvonjénje mrlëcu.
 Trauergeſang *m.* žalospëv, žalóbnó petje.

Trauergeſand, Trauerkleid *n.* žalna —, črna oblëka. [hiša.
 Trauerhaus *n.* hiša žalosti, žalóbná
 Trauermahl *n.* sedmína, kármina, pogrebšëina.
 Trauermantel *m.* pogrebëc.
 Trauermarsch *m.* pogrebna koráčnica, pogrebñica, žalóbnica.
 Trauermesse *f.* črna maša.
 Trauermusik *f.* žalóbná godba; mrtváška godba.
 Trauern žalovati, žalostën biti (sem); (wehklagen) tárnati.
 Trauernadricht *f.* žalostno naznanílo, žalóbnó obveſtílo.
 Trauerrede *f.* žalóbní govor, nagróbni govor.
 Trauerspiel *n.* žalóigra, tragédíja.
 Trauertag *m.* dan (dneva) žalosti, žalóbní dan.
 trauevöll žalovít.
 Trauerwagen *m.* mrtváški voz.
 Trauerweide *f.* žalóbná vrba, vrba žalostñica, — žalújka.
 Traufe *f.* kap; (Wasser) kapñica; aus dem Regen unter die — z dežja pod kap, iz luže v mlako.
 träufeln, träusen *intr.* kápati (-am, kapljem), kapljáti; kániti; (aus etwas) solzëti, mezëti, rosítí; *tr.* kápati, v kapljah dájati, — vlívati; kániti.
 Traufrinne *f.* žleb.
 Traufstein *m.* podkápnik.
 Traufwasser *n.* kapñica, strëšnica.
 Traufwein *n.* podčëpina, podčëpñica.
 Traugebür *f.* poročína.
 traulich prisrëcn, iskrën; domáč.
 Traulichkeit *f.* prisrëčnost, iskrëčnost.
 Traum *m.* sën, sanja, sanje *pl.*; einen — haben sánjati se komu; Traum- sanjski.
 Traumausleger, Traumdeuter *m.* razkladátelj —, razlagátelj sanj.
 Traumbud *n.* sanjske bukve *pl.*
 träumen sánjati, sánjati se komu, snívati.
 Träumer *m.* sanjávëc, sanjáč, sanjár; =in *f.* sanjávka, sanjarica.
 träumerisch sanjav, sanjávski, sanjárski; —es Weſen sanjávost.
 Traumgeſicht *n.* prikázën (-i) v sanjah, sanjski prikázëk.

Traumwelt *f.* sanjarski svet.

traun *interi. res.* zarés.

traurig žalostěn, otóžen, pobít, klávrn; (dresélén); er wird — milo se mu stori, ináko se mu stori, žalost ga obíde; — werden razžalostíti se, raztóziti se; — machen žaliti, žalostíti, v žalost pripravljati; užaliti, užalostíti, v žalost pripraviti.

Traurigkeit *f.* žalost, otóžnost, klávrnost.

Trauring *m.* poróčni prstan.

Trauscheln *m.* poróčni list.

traut premil, preljub, predrág, presrčen.

Trauuug *f.* poróka; **Trauuungs-** poróčni, poróški; = **buch** *n.* poróčna knjiga, — **mática**; = **schein** *m.* *f.* Trauscheln.

Trauerse *f.* prečka, précnica.

Trauestie *f.* na smešno predelana pesem (-i), predeláva na smešno, travestíja.

trauestieren pesem na smešno predelati, travestírati.

Treber *pl.* tropíne *pl.*; (v. **Maß**) mlato; (v. **Schmaß**) troskva; (v. **Honig**) trošćine *pl.*; *f.* Kleie; = **moß** *m.* pátoka.

Tress *m.* ldp, udárec; *f.* Trésle.

treffen zaděti (-denem), pogoditi; *impf.* zaděvati; eine Wahl — izvoliti, izbráti (-bérem); *impf.* izbráti; Anordnung — ukázati, odrediti; Anstellen — príprave delati, pripravljati se; pripraviti se; (betreffen) tákati (-kam, -čem) se, zaděvati, dostájati (-jam, -jem) se; wen trifft die Schuld kdo je kriv; er hat auf ein Haar getroffen se za las ni zgrešil; eine Verfügung — ukazati, odrediti; einen Vergleich — pogoditi se, poravnáti se; sich — pri-goditi se, primériti se, pripetiti se.

Treffen *n.* bitka, boj; ein — liefern udáriti se, spopásti (-padem) se, spríjěti (sprímem) se.

treffend ugóden, priméren; (betreffend) zaděven, dotížen.

Tresser *m.* zadětek; (Gewinst) dobitěk.

trefflich *adi.* izvřstěn, izbórěn, jako dober, vřl; *adv.* izvřstno, prav dobro. **Trefflichkeit** *f.* izvřstnost, izbórnost, vřlóst. [cilja.]

Treffsicherheit *f.* gotóvost v pogodítvi

Trésle *franz. m.*, **Tress** *n.* (beim Kartenspiel) želod, tref.

Treibbeet *n.* gnojna —, toplá greda, gnojnik, gredíčnjak.

Treibeis *n.* srez, ledéne skrli *pl.*

treiben gnati (ženem), góniti, gonjěvati, tírati, podítí; (betreiben) delati, pečáti se s čim; (aufschreiben) poganjati, kliti (klíjem), brstěti; (ein Raab) góniti, súkati (-am, sučem); (nóthigen) síliti, nagánjati; Spott — zasmehovati; zu Paaren — užúgati, ugnáti (-ženem), ukrotítí, v kozji rog ugnáti; in die Enge — súkati, privíjati, pestítí; was treibst du kaj počénjaš, — one-gávíš; in die Flucht — v beg zapodítí; (müßig herumgehen) potíkati (-am, -tíčem) se, potěpati se, skítati se, kolovrátíti; Aste — veje odgánjati.

Treiben *n.* dejánje; počétje.

treibend gonílen.

Treiber *m.* gonjáč, poganjáč, pogón, pogoníč.

Treiberei *f.* tíšćanje, síljenje, prigánjanje.

Treibhaus *n.* rastlinják, toplják; = **pflanz** *f.* rastlina iz rastlinjaka.

Treibherd *m.* pretapljalnica, plavnik.

Treibholz *n.* plavljěni —, plavni les.

Treibjagd *f.* gonja.

Treibling *m.* préslica; (Bienenstock) prekaženec, prekažen rój.

Treibrad *n.* gonílo, gonílno koló (kolésa), poganjávec.

Treibsand *m.* svízec.

Treibstange *f.* poganjávka.

Treibvieh *n.* gnana živína.

Treibweg *m.* gonje *pl.*, stegná (-gèn) *pl.*, stegně (-gèn) *pl.*

Treibwelle *f.* prenóšno vratílo (*phys.*).

Treibwerk *n.* gonílo, vřtílo.

treideln ladje proti vodi vleči.

Trema *n.* trepětěc, drgětěc; ločílني piki.

Tremulant *m.* trepetáč, drgetávěc.

tremulieren z glasom trestí, — tressljáti, glas se komu trese.

tremulierend tresoč, tresáv.

trennar razdělěn, razvězěn, razdrúzěn, ločljiv, deljiv, krojěn.

trennen ločítí, delítí, sébití, krojítí; odlóčítí, razlóčítí, oddelítí, odsébití,

razkrojiti; *impf.* odločevati, oddelevati
 z.; (die Nacht) páрати, prati (pórjem);
 razpárati; die Ehe — zakon razvézati
 (-vézem), razporočiti; *impf.* razvezo-
 vati; vom Tisch — razkršiti; sich —
 lóčiti se, odlóčiti se; *impf.* odločevati
 se; raziti (-idem) se, *impf.* razhájati
 se; (von d. Nacht) páрати se, prati
 (pórjem) se; razpárati se.

Trennmesser *n.* parálo, razparác.

Trennung *f.* ločítév, razločítév; (Ausz-
 einandergehen) razhód; — d. Ehe raz-
 véza zakóna, — zakónskih, razporóka.

Trennungspunkt *m.* lóčnik.

Trennungstag *m.* dan (dneva) ločítve.

Trennungszeichen *n.* ločilo, lóčnica.

Trense *f.* konjska uzda; povódec.

trepanieren črepinjo vrtati; — pre-
 vtáti.

treppab *adv.* po stopnicah doli.

treppauf *adv.* po stopnicah gori.

Treppe *f.* stopnice *pl.*, gredice *pl.*,
 gredi *pl. f.*, stolba.

Trippweg *m.* vlačilna steza.

Treppstufe *f.* stopnica.

Tresse *f.* glistnik, stóklasa; (Naden)
 kokalj; (*Lolium*) ljuljka.

trespig poln stóklase.

Tresse *f.* pram, zlat —, srebín trak.

Trester *pl.* tropine *pl.*

Tresterwein *m.* pátoka, (skavec); (ein
 faurer Wein überhaupt) cvíček.

Trete *f.* stopálnica, stopálnik.

treten stópati, *impf.* stópati; (von
 Kindern) stópkati; über etwas — pre-
 stópati, prekoračiti; in d. Weg — pot
 zastópati; beiße — odstópati, od-
 mekníti (-máknem) se; ins Leben —
 veljavo —, moč zadobíti, obveljáti;
 nahe — krivíco delati, zalíti; der
 Ehre nahe — poséči komu v po-
 šténje; *impf.* ségati —; in Unterhand-
 lung — pričéti pogájanje; d. Thránen
 traten ihm ins Auge solze so mu za-
 líle oči; Pflaster — pohájkovati, po-
 stópati; Trauben — grozdje mastíti,
 — tláčiti; um jemand — obstópati
 koga; obstópati; mit Füßen — z no-
 gámi teptáti, mendráti.

Treter *m.* mastivéc, tlačívéc.

Trethurbel *f.* (b. Fahrrad) podnóžnik.

Tretrad *n.* samotéžno koló (-ésa).

Treischmel *m.* (beim Bebestuhl) pod-
 nóžnik, nogálnica.

Treu zvest, vérén.

Treubreder *m.* verolómnik, nezvést-
 nik, iznevérnik.

Treubruch *m.* verolómstvo, nezve-
 stóba, iznevéra.

treubrüdijig verolómén, nezvést.

Treue *f.* zvestóba, zvestóst, zvest (-i),
 vera, vérnost; bei meiner — pri moji
 véri, mož-beséda; auf — u. Glauben
 na vero, na zveste roké.

treuergeben zvesto vdán.

treuehorsamst prevést, prevérén.

treuehinnt zvestomisén, vernih misli.

treuherzig odkritosrčén, prostosrčén,
 iskrén, zvéstega srca.

Treuherzigkeit *f.* odkritosrčnost, is-
 krénost.

treulich *adv.* zvesto, verno, pošténo.

treulos nezvést, nevérén; — werden
 iznevéríti se.

Treulose *m.* nezvéstnik, nezvéstnež;
f. nezvéstnica.

Trenlosigkeit *f.* nezvestóba, nevéra.

Triangel *m.* 3. Dreieck.

triangulieren na triógelnike mériti.

Triangulierung *f.* triangulácija.

Trias *f.* trojica, trojstvo, trojnost.

Triasformation *f.* triasna tvorba.

tribulieren nadlegovati, nadléžno
 prósíti, gláštíti.

Tribun *m.* ljudski zastópnik, tribun.

Tribunal *n.* sodišče.

Tribüne *f.* odér, tribúna.

Tribus *f.* razdélek, soséska, tribúna.

Tribut *m.* davék, dan (-i).

tributpflichtig davku podvržen.

Trichter *m.* lij, lijec, livék, livnik,
 livák, vliválo; (großer) lákomnica,
 lákovnica, loj; (in d. Mühle) grot.

trichtersförmig lijast, livkast.

Tricot *m.* obleka iz pletóvine, — iz
 pletíva.

Trident *m.* trizób.

Trieb *m.* nagón, nagib, nagibék;
 (Sprössling) mladíka, brst, odrásték,
 kal (-i), klica; (des Viehes) gonja; —
 Döhlen čreda volóv.

Triebel *m.* kljuka; (bei d. Böttchern)
 pogónéc, nabíjalnik.

Triebsfeder *f.* nagib, nagíbljaj, nagón.

Triebhammer *m.* klepársko nakoválo.
 Triebherde *f.* gnana čreda, popótna čreda.
 Triebkraft *f.* gonilna moč (-i).
 Triebbad *n.* š. Treibbad. [pl.
 Triebweg *m.* gonje *pl.*; stegnà (-gèn)
 Triebwerk *n.* gonilo, gonilna naprava.
 Triefauge *n.* krmežljivo —, krmežljavo okó (očesa).
 Triefäugig krmežljiv, krmežljav, krmežljiv.
 Triefäugige *m.* krmežljivèc, krmežljavèc; *f.* krmežljivka.
 Triefien kápati (-am, kapljem), kapljáti, curéti, solzéti, mezéti; (v. Augen) krmežljíti se, křgati se.
 Triel *m.* podvrátnik, nadër, ožrélje.
 Triennium *n.* trilétje.
 Trifolium *n.* š. Kleeblatt.
 Trift *f.* (Weideplatz) pašnik, spášnik, paša; pašna pravica; (Herde) čreda; (Holztrift) plavba, plavljenje lesá; š. Triebweg; (Bruchfeld) ledína.
 triften plavíti.
 Triftgeld *n.* pašnina.
 Triftgerechtigkeit *f.* pašna pravica.
 Trifthol; *n.* plavski les, les za plavbo.
 triftig tehtën, važën, utemeljën.
 Triftigkeit *f.* važnost, tehtovitost, tehtnost.
 Triftrecht *n.* plavska pravica; pašna pravica.
 Triftwasser *n.* plavna voda.
 Triftzeit *f.* čas za pašo.
 Trigonometrie *f.* trikotómérstvo, trigonometrija.
 trigonometrisch trikotómérski, trigonometrijski.
 Trilemma *n.* triléma, tročléni sklèp.
 Triller *m.* tresljaj, gostolèvek.
 trillern tresljáti z glasom, droboléti, glas drobiti; (vom Gefange der Vögel) žvrgoléti, gostoléti.
 Trillion *f.* trilijón.
 Trilogie *f.* tri skupaj spadajúče tragédije, trilogija.
 Trimeter *m.* trimèr, trimeter.
 trimorph troičlèn.
 Trinitarier *m.* trinitárèc.
 Trinität *f.* trojica.
 Trink- pitni. [jalíšèe.
 Trinkanlage *f.* pitna naprava, napa-

trinkbar pitën, pivën.
 trinken piti (pijem); popíti, izpíti; sich voll — napíti se, opíti se, upíjáníti se; (dherweije) lúkati, lúckati, žúlití; (unmäßig) žléviti, popívati, žlampáti; (v. Kindern) púpati; (mit hohler Hand) lókatí; (saugen) sesáti; posesáti; (schürfen) srkati; posrkati.
 Trinken *n.* pitje.
 Trinker *m.* pivèc; (Säufer) pijánèc; =in *f.* pivka; pijánka.
 Trinkgast *m.* pivèc.
 Trinkgelage *n.* pitje, popívka, popívanje; ein — halten piti (pijem), popívati.
 Trinkgeld *n.* napítnina, pivnina.
 Trinkgenosse *m.* pivski brát.
 Trinkgeschirr *n.* pivna —, pitna posóda, (lagöv).
 Trinkglas *n.* čaša, kozárèc, kúpica, (Zmulj, mužól).
 Trinkhaus *n.* pivnica.
 Trinklied *n.* pivska pesëm (-i), zdravíèka.
 Trinkspruch *m.* napítnica, zdravica.
 Trinkstube *f.* pivnica.
 Trinksucht *f.* pijánstvo, pijanèljivost.
 Trinkwasser *n.* pítna voda.
 Trinkzimmer *n.* š. Trinkstube.
 Trinom *n.* trinóm, tročlènèc.
 Trio *n.* trio.
 Triole *f.* triola.
 Triolett *n.* triolét.
 Tripelallianz *f.* trozvéza.
 Triplik *f.* triplika.
 trippeln drobnéti, stopícati.
 Tripper *m.* kápavica.
 Tritonshorn *n.* vélika troblja.
 Tritm. stopínja, stóp, korák; (Spur) sled; einen — thun stópiti.
 Trittbrett *n.* podnóžnik, nogálnica, stopálo.
 Trittschmelz. podnóžnik, podnóžnica.
 Triumph *m.* zmagoslávje, triúm; (Aufzug) zmagoslávni izprevòd; (Sieg) slávna zmaga, zmagodobítje; Triumph- zmagoslávèn.
 Triumphator *m.* zmagoslávítelj, triúmfatör.
 Triumphbogen *m.* slavòdk.
 Triumphgesang *m.* slavospèv, zmagoslávna —, zmagodobítina pesëm (-i).

triumphieren zmagoslavno —, zmagodobitno se radovati; —b zmagoslaven; (siegen) slavno zmágati; *impf.* slavno zmagovati.

Triumphforte *f.* j. Triumfbogen.

Triumphwagen *m.* zmagoslávni voz.

Triumphzug *m.* zmagoslávni izprevód, trivial vsakdanji, vsednji, naváden, póuiličen, prepród, trivialén.

Trivialität *f.* vsakdanjost, prostáščina, obrábljenost, trivialnost.

Trivialshule *f.* ljudska —, trivialna šola, — učilnica.

Trivialschuldlehrer *m.* učitelj na ljudski šoli.

Trodhūs *m.* trohéj.

trodien suh, suhótén; (ein wenig od halb) osehel, osúšen; —es Jahr suho —, sušno leto; —es Land suha zemlja, kopno; —er Mensch dolgočasnež, dolgočasnik, pustež; —es Heißig seh-ljad (-i); —e Stelle sušina, suhotína; — werden j. trodnen; — legen osušiti, *impf.* osúšati.

Trodienboden *m.* sušilnica.

Trodene *n.* sušina, suhotína; (Land) suha zemlja, kopno.

Trodeneheit *f.* suša, suhóta.

Trodenelegung *f.* osuševánje, osušítév.

Trodenelegungsarbeiten *pl.* osuševálna dela.

Trodeneplatz *m.* sušilo, sušišče.

trodnen *tr.* sušiti; posušiti, osušiti; (abwischen) otréti (-trém), *impf.* otirati; *intr.* sušiti se, sehniti (sáhnem); posušiti se, osušiti se, osehniti, usehniti; *impf.* osíhati.

Trodnis *f.* suša, suhóta, suho vreme (-éna).

Troddelel *f.* (bei d. Webern) zábrniki *pl.*, závrniki, ábranki *pl.*, konci *pl.*; (Quaste) ódp.

Troddelel *m.* starínski trg; (Sachén) starína, stara šara, stara klozinja.

Troddelelhandel *m.* starinarstvo, trgovína s starinami.

Troddelelmarkt *m.* starínski trg.

troddelel starínariti, s starino tržiti.

Troddelelwerk *n.* starína, stara šara, ropotilja.

Troddelel *m.* starínar; —in *f.* starínarica.

Trog *m.* korito, kopánja; *dem.* koritce; (Badtrog) nekké (-čák), kadúnje *pl.*; (im Stalle) zleb.

Trogbaum *m.* deblo za korito.

Trogdeckel *m.* koritnica. *Trobbelung*

Trokar *m.* ostén, trokar. *Tropfenbahn*

Trolle *f.* dónda, trola. *Trollen*

trollen sich — valiti se, štokljáti!

trolle dich fort pobéri se, spravi se. *Trollen*

Trombe *f.* smrk. *Trommel*

Trommel *f.* bobén; die — rúhren

bóbnati; zabóbnati.

trommelartig bóbnast.

Trommelfell *n.* bobnilo; (im Ohr)

bóbníč, uséšna mrénica.

trommeln bóbnati, na bóbné biti (bijem).

Trommeln *n.* bóbnanje.

Trommelschlügel *m.* bóbnarski bátéc, bóbenska pálička.

Trommelschläger, Trommler *m.* bóbnar.

Trompete *f.* trobénta, troba, troblja;

dem. trobéntica; die — blašen tróbiti,

trobéntati; zatóbiti, zatóbéntati.

trompeten tróbiti, zatóbéntati; zató-

biti, zatóbéntati.

Trompetenblume *f.* trobéntica.

Trompetenschall *m.* zvok trobe, tróbn,

tróbljenje, trobéntanje.

Trompeter *m.* trobéc, siromátáč.

Tropf *m.* révišče, siromák, siromá-

čéč, siróték; j. Tröpfel.

tropfbar kapljiv, kapén; —e Flüssig-

keit kapljiva tekočina.

tropfbarflüssig kapljivo tekóč.

Tropfbarkheit *f.* kapljivost.

Tropfbier *n.* pátoka, podčépinga.

Tröpfchen *n.* kápljica, kanéc.

tröpfeln kapljáti, kápati (-am, kap-

ljem); (vom Regen) rositi, škropiti,

pršéti, štrkati; —b sich anspanneln na-

kapljáti se.

Tropfen *m.* kaplja, kanéc, sraga;

(Spritzer) štrkótina.

tropfen kápati (-am, kapljem); kániti.

Tropfenfall *m.* kap. [Jah.

tropfenweise *adv.* po kaplji, po kap-

Tropfregen *m.* práhavica, drobni dež.

Tropfstein *m.* kapník, kapčé, scejéni

kamen; =bildung *f.* kapnína.

Tropfwasser *n.* kapnica, kápnica.

Tropfwein *m.* podčépinga, podčépnica.

Trophäe *f.* zmagoslávno —, zmagodobitno znamenje, trofeja.
tropisch prenesén, trópičen; (in der Geographie) povrátniški, vróč, topel, trópičen; — *e* Zone vroči pas.
Tropus *m.* prenos, prenosba, trop.
Trofs *m.* druhál (-i), truma; (Ge-päd) pratež, prtíljaga.
Trofsperd *n.* tovórni kónj.
Troß *m.* tolašba, tolašilo, utéha, utešilo.
Troßbrief *m.* tolašni —, tolašilni list.
troßbringend tolašén, tolašilén, tešilén.
Troßbringer *m.* tolašník, tešitelj.
trösten tolašiti, téšiti; potolášiti, utolášiti, utešiti.
Tröster *m.* tolašník, tolašitelj, tešitelj, utešitelj; = *inf.* tolašnica, tolašiteljica *z.*
Troßgrund *m.* tolašék, tolašilo, tešilo.
tröstlich tolašilén, tolašén, utéšen.
trostlos brezutéšen, brez tolašbe, brez Troßlosigkeit *f.* brezutéšnost. [utéhe. trostreich *s.* tröstlich.
Troßspruch *m.* tolašni —, tolašilni izrek.
Tröstung *f.* tolašitév, tešitév, utešitév.
trostvoll *s.* tröstlich.
Trostwort *n.* tolašilna beséda.
Trott *m.* *s.* Trab.
Trottel *m.* *s.* Tölpel.
trotteln mencáti, drobnó hóditi.
trotten cepetáti, topotáti, štokljáti; dirjáti; mastiti, tláčiti.
Trottoir *n.* obstránski tlak, trotoar.
Troß *m.* kljubést (-i), kljubovánje; trma, trmoglavost, nastor, upórstvo; kupa; zum — kljubu, vkljub; — bieten kljubovati, kljuba délati, upírati se, ustávljati se.
troß *adv.* vkljub, kljubu, kljub, vzlíc, navzlíc.
trosen kljubovati, kljubu délati; protíviti se; (auf etwas pochen) šopírati se, ponásati se.
Trosen *m.* kljubovánec, kljubéstnik, kljubéstnik; = *in f.* kljubovánka, kljubéstnica, kljubéstnica.
troßig kljubéstén, kljubovalén, kljubéden; upóren, trmast, kujav.
Troßkopf *m.* kljubovánec, kljubéstnik; trmoglavéc, kujavec; (Räfer) kukéc, trdoglav.

Troßinn *m.* kljublívost, kljubovalnost.
Troubadour *m.* trubadúr (francóski ljubávni pevéc srédnjega veka).
trüb, trübe motén, kalén; (*v.* Wetter) mežav, meglén, temáčén; — werden kalíti se; temáčiti se.
Trübe *f.* mótnost, kalnost, mót; mežavost, meglénost, temáčnost.
trüben mótití, kalíti; zmótiti, skalíti; (*den Geist*) zméšati, zmesti (*zmedem*); síh — kalíti se; skalíti se; (*v.* Wetter) oblačíti se, temáčiti se, temníti se, temnéti; pooblačíti se, otemnéti; *impf.* otemnévati.
Trübuis *f.* *s.* Betrübuis.
Trübsal *f.* bridkóst, žalost, toga, reva.
trübselig turóbén, bridkóstén, tožén, žalostén.
Trübseligkeit *f.* turóbnost, tožnost.
Trübsinn *m.* otóznost, klávrnost, pobítost.
trübsinnig otóžen, pobít, klavrn.
Trübsens *m.* stolník; = *amt* *n.* stólništvó.
Trüffel *f.* gomoljka; = *hund* *m.* gomoljčar.
Trug *m.* prevára, prelest (-i), himba.
Trugbild *n.* mamilo, slepilo.
Trugdolde *f.* nepráví kobúl.
trügen várati, goljufáti, hiníti; preváriti, ogoljufáti, prekániti, oslepáriti; mámiti, slepiti; omámiti, preslepíti.
Trüger *m.*, = *ei* *f.* *s.* Betrüger, — *ei*.
trügerisch prevarlív, goljufív, goljufén, slepárski, zapeljív.
Trugschluss *m.* kríví —, nápačni sklép, — izvódek.
Trugwerk *n.* prevára, slepárstvo, goljufíja.
Truhe *f.* skrinja; zadbj; *dem.* skrinjica; (Wehrtruhe) nečké (-ák).
Trumeau *m.* stébrsko zrcálo, stensko ogledálo.
Trumm *m.* *n.* kos, drobljánec, drobálj; (*im Bergbau*) del rúdnega sklada; Weber — nit (-i), nitni konéc.
Trümmchen *n.* mrvica, troha.
Trümmer *pl.* razbitki, razvaline *pl.*, podrtine, *pl.*, mirje, mirišče.
Trümmergestein *n.* gromáča.

Trumpf *m.* (im Kartenspiel) adút, trumf; *fig.* glavni udár.

Trunk *m.* požírek, napítek, popívek; (b. Trinken) pitje; (Getränk) pijáča, pilo, pit (-i).

trunken vínjen, vinski, piján, opít, opojèn; *fig.* piján, prevzét.

Trunkenbold *m.* pijánšec.

Trunkenheit *f.* pijánost, opojénost; der — ergeben sein pijánčevati.

Trunksucht *f.* pijánstvo, pijánčevanje, pijánčljivost.

Trupp *m.* krdélo, truma, tròp; (von Bügeln) jata.

Truppe *f.* družba; (*mil.*) krdélo, četa, oddélek vojske.

Truppen *pl.* vojska, armáda, čete *pl.*; =Abtheilung *f.* oddélek vojakov, — vajske; =dienst *m.* služba pri četah; =körper *m.* vojaško krdélo; =rechnungsführer *m.* vojaški računovódja; =train *m.* krdélski tren; četno vozárstvo.

truppenweise *adv.* krdéloma, trúmoma, v krdélih, v trumah.

Truhahn *m.* purán, purman, kavráč; *dem.* purčè (-éta).

Truhenne *f.* pura, kavra; *dem.* purica.

Truhhühner — purji.

Truh *m.* š. Trog; Ščuž u. — bündnis zveza v ohráno in obráno.

Truhnik *f.* čajka.

Tuberkel *f.* (gewöhnl. *pl.*) trđine *pl.*, tubérkule *pl.*

tuberkulös tuberkulózèn, jétičèn.

tuberkulose *f.* jétika, sušica.

Tubus *m.* š. Fernrohr.

Tuch *n.* suknò; š. Schnupftuch, Hals-tuch *u.*; (Gewebe) tkanína; liederlicheš — zanikarnež, zanikarnik; Tuch — suknén.

Tuchabschnittel *n.* odstrižek sukná.

Tuchelchen *n.* ruta, rútica, robčè.

tuchen suknén.

Tuchende *n.* krajec; *coll.* krájevina, krajci *pl.*

Tuchet *n.* *f.* pérnica, pérnata odéja.

Tuchfabrik *f.* suknárnica, továrna za sukno.

Tuchhandel *m.* suknárska trgovína, trgovína s suknom; den — betreiben suknáríti; Tuchhändler *m.* suknár, trgovčè s suknom; Tuchhandlung *f.* suknárnica, prodajálnica suknénega blagá.

Tuchhose *f.* suknéne hlače *pl.*

Tuchladen *m.* š. Tuchhandlung.

Tuchlappen *m.* sukníč, kos sukná.

Tuchmacher *m.* suknár; =handwerk *n.* suknárstvo.

Tuchscherer *m.* suknostrižèc.

tüchtig *vrl.* korenjáski, pravi; (tauglich) dober, sposóbèn, pripravèn, zmožen; (dauerhaft) trđèn, krepek, čvrst; tüchtiger Mensch korenják.

Tüchtigkeit *f.* vrlòst, vrlína, korenjáštvo; sposóbnost, zmožnost; trdnòst, čvrstòst.

Tuchware *f.* suknenína, suknéno blagò.

Tuchweber *m.* suknár, suknotkálèc.

Tüdie *f.* lokávščina, potúhjenost, potúha, prihúljenost, hlímha.

tüdisch lokáv, potúhjen, prihúljen, izpodlezljiv, podmúrjen, zamolčav; —er Anfall zalázèn —, zasédèn napád.

Tuchmäuser *m.* š. Ductmäuser.

Tuff *m.* gròh.

Tuffstein *m.* lehnják.

tüffeln malenkòsti razglábatí, muhe lovíti, komárje precéjati.

Tugend *f.* čednost, krepòst.

tugendhaft čednostèn, krepòstèn.

Tugendmittel *n.* pripomòčèk k čednosti, — h krepòsti.

tugendreich poln čednosti, — krepòsti.

Tugendweg *m.* pot čednosti, — krepòsti.

Tülle *f.* tulèc, ustnik.

Tulpe *f.* tulipán; Tulpen — tulipánov; =baum *m.* tulipán.

Tummel *m.* omòtica, vrtoglavica; š. Rausch.

tummelig omòtičèn.

tummeln drevíti, tirati, podíti, súkati (-am, sučem); sich — súkati se, pregánjati se, podíti se, drevíti se; (eifen) hitéti, speti (spejem, spem), pášćiti se.

Tummelplatz *m.* torišèe, torišèe, bojšèe.

Tümpel *m.* tolmún, otòn, globòdnica, krnica, (betáč, berij).

Tumult *m.* vstája, vstánèk, upòr, pùnt, praska, krámola; (Lärm) hrup, šundèr, lomást (-i), halabúka.

Tumultuant *m.* vstájnik, vstáš, upòrnik.

tumultuarišć upòrèn; (lärmend) hrupèn, burèn.

tumultuieren hrupéti, razgrájati, lo-
mástiti, halabúčiti, vzdigovati se.
Tündje *f.* belež, belilo.
tündjen belíti; pobéliti.
Tündjer *m.* belivéc.
Tunika *f.* túnika.
Tunke *f.* omáka, pomáka, polívka.
tunken pomóčiti, omóčiti; *impf.* po-
mákati, omákati.
Tunnel *m.* predòr, preròv.
Tupf *m.*, Tüpfel *m. n.* pika, piknja.
Tüpfelfarn *m.* sladka korenínica.
tüpfelig pikast, grahast.
tüpfeln pikati, pikljáti; opíkati, na-
píkati, opikljáti, napikljáti.
Turban *m.* turban, čalma.
Turbine *f.* turbína (*phys.*).
Türke *m.* Turék, Turčin; — werden
potúrčiti se; Türken- turški.
Türkenbund *m.* (*Lilium Martagon*)
zlati klobúk, zagúljsk.
Türkis *m.* kalaít, turkéc.
türkisch turški.
Turmalin *m.* turmalin.
Turnanstalt *f.* telovádnicna.
turnen telovádiiti.
Turnen *n.* telovádba, gimnástika.
Turner *m.* telovádec, gimnástik.
Turnhalle *f.* telovádnica.
Turnier *n.* viteška bojna igra, turnír.
turnieren v víteški igri boríti se, —
bojevati se.
Turnierplatz *m.* bojišče za víteške igre.
Turnkunst *f.* telovádstvo, telovádba,
telovádna umételnost.

Turnplatz *m.* telovadišče.
Turnus *m.* kolobár, povrátni sporèd,
vrstílmi red.
Turnverein *m.* telovážno društvo.
Turteltaube *f.* gřlica; Turteltauben-
gřliči.
Tusch *m.* proslavilni zatròb, pozdráv
s tróbljami, tuš.
Tusche *f.* kitájsko črnilo, tuš.
tuschen s tušem risati (rišem), túšati.
Tute *f.* troba.
tuten tróbiti, túliti.
Typen *pl.* (tiskárske) pisménke, —
érke *pl.*
Typenmuster *n.* tipski vzórèc.
typhös za légarjem bolán; vročinski.
Typhus *m.* mačúh, légar, vročinska
bolezèn (-i), ognjénica.
typisch š. bildlich.
Typograph *m. š.* Buchdrucker.
Typographie *f.* tiskárstvo, tiskárska
umételnost, tipografija.
typographisch tiskárski, tipografski,
tipografíèen.
Typus *m.* izràz, tip, značilna oblíka;
(Charakter) značaj; š. Muster, Vor-
bild.
Tyran *m.* trínog, krvolòk, samosíl-
nik, tirán; =ei *f.* trínostvo, samosílstvo,
krvolòštvo, tiránstvo; =in *f.* samosíl-
nica, krvolòčnica.
tyrannisch trínostki, samosílen, krvo-
lòčen, tiránski.
tyrannisieren zatírati, pestíti, tri-
noško —, tiránsko vládáti.

II.

übel *n.* zlo (zla, zlega), hudo (hú-
dega); (Unglück) nesrèča, nezgróda;
(Schade) škoda, kvar.
übeladi. zél (zlà); (böje) hud; (schwach)
sláb; (unangenehm) neprijétèn, zoprn;
es ist mir — slabó mi prihája, slabó
mi je, medló mi je; es ist nicht so —
ni tako gróo, — hudó, — slabó; et-
was — nehmen zamériti, za zlo vzeti
(vzajem); *impf.* zamérjati; — jemáti
(jémlem); *adv.* zlo, hudó, slabó, ne-
prijétno, zóprno.

übelbefinden *n.* slabó zdravje, — po-
čútje; boléhavost; (Schwäche) slabóta.
übelberüchtigt zloglásèn, slaboglásèn,
na slabem glasu.
übelgelautt čemèren, zlovóljen, ne-
vóljen, nejevóljen, slabe volje.
übelgeruch *m.* smrad, neprijétni duh.
übelgerinnt zlohótèn, hudovóljen, zlo-
míseln.
übelkeit *f.* slabóst, slabótnost.
übelklingend zloglásèn, razglásèn, ne-
skládèn.

Übellaune *f.* zla volja, slaba volja, čemérnost.

übellaunig čemérn, zlovóljen, vnožljiv, slabe volje.

übelriechend zóprnega duha, smrdèč, smrdljiv.

übelstimmend zóprnega okúsa, ne-slástén.

Übelsein *n.* slabo počútje; slabót, težáva.

Übelstand *m.* neprilika, neprilichnost; (Gebrechen) napáka, hiba; (Hinderntis) ovíra, zadržék.

Übelthat *f.* hudodélstvo, zločin, zločinstvo.

Übelhüter *m.* hudodélec, hudodélnik, zločinèc, zlotvòr, zlikovèc; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločinka.

Übelwerden *n.* medlóba, medlénje.

Übelwollen *n.* zlohótnost, zlovóljnost, hudožéljnost.

übelwollend zlohótn, zlovóljen, hudožéljen.

üben váditi, vézbatí, úriti; priváditi, izvézbatí, izúriti; (lehren) učíti; izučíti; Sache — mašèevati se; Recht — pravico délati, — izvřševati, pravice držati (držim) se; sich — váditi se, vézbatí se, úriti se; učiti se.

über *praep.* èrez, pò; (oberhalb) nad; (infolge) na, pò, vsled; (während) pri, v; (in Betreff) o; (zur Bezeichnung d. Richtung) na; (jenseits) onkraj, ónostran, prek; — sich zurück vnic; heute — acht Tage danes osem dni; — 5 Jahr èrez leto dni; — die Maßen èrez mero, èrez nemóè (-i); in Zusammenhungen mit Beimórtern èrez, nad-, pre-, mit Zeitwörtern pre-, nad-, *adv.* — und — èrez in èrez.

überdauern preoráti (-órjem); *impf.* preorávati, prearati, prearjati.

überall *adv.* pòvsòd, (pòvsòdi, pòvsòdik); — wo kjerkòli; — woher odkoderkòli; — wohin kamorkòli.

überallher *adv.* od vseh strani, od vsekòd.

überallhin *adv.* na vse strani, vsekàm.

überantworten izročíti, predáti (-ám); *impf.* izročéati, predájati (-jam, -jem).

Überantwortung *f.* izročítév, predája.

überarbeiten predélati, pre naredíti; *impf.* predelávati, prenaréjati; sich — presíliti se, pretégniti se, pregnáti (-zénem) se.

überaus *adv.* silno, jako, neizmérno, strašno, smrd-.

überbaden prepéti (-pečem), *impf.* prepékati; (noch einmal baden) popéti, *impf.* popékati.

Überband *n.* prevéza, prevóza.

Überbau *m.* nadzídje, nadzídèk, gornje zidánje, górnjica.

überbauen prezídati; zídati na kàj; nadzídati, nadzídje postáviti, *impf.* postávljati.

Überbein *n.* morska —, mrtva kost (-i). überbeiten prestláti (-steljem), *impf.* prestíljati.

überbeugen prepógniti, pregeníti (-gánem), pregníti (-gnèm).

überbieten (d. Preis) precéniti; (mehr bieten) več ponúdati, *impf.* — ponújati; (übertreffen) prekosíti, pretéèi (-téèem), preséèi (-séèem); *impf.* prekášati, pretékati.

Überbieter *m.* preponúdnik.

überbinden prevézati (-vezem), *impf.* prevezovati.

überbleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati.

Überbleibsel *n.* ostánèk, preostánèk; (vom Futter) izjédi *pl. f.*, zbrodi *pl.*; (Abfall) odpádek, otrébèk.

Überblick *m.* pregled, obzòr.

überblicken preglédati, prezréti (-zrèm); *impf.* preglédovati.

Überbot *m. n.* prevelika ponúdba, preponúdba, večja ponúdba.

überbringen prinésti (-nésem), donésti, vroèiti; *impf.* prinášati, donášati, vroèevati; (hinüberbringen) prenésti, prenosíti; *impf.* prenášati.

Überbringer *m.* prinóšnik, pokazník; prinášávèc; =in *f.* prinósnica; prinášávka.

überbrücken premostíti, *impf.* premošèevati.

überbürden preobremeníti, preobložiti, preveliko nalóžiti; *impf.* preoblagati, preveliko nalágati.

Überbürdung *f.* preobremenítév, preobložba.

Überdach *n.* nadstréšek, nadstrésje.
 überdachen pokriti (-krijem), streho narediti nad čim; *impf.* pokrívati.
 überdämmen prejeziti; *impf.* prejezati.
 überdauern prestáti (-stánem, -stojím), prebiti (-bóm), pretrpéti; *impf.* pretrpévati.
 überdecken ogrniti, pregrniti, odéti (odénem); *impf.* ogrínjati, pregrínjati, odévati.
 überdenken premisliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premisljati, preudárjati, pretehtovati.
 überdies *adv.* vrhu tega, na to.
 überdruden prenatismiti; ponatísniti; *impf.* prenatiskovati; ponatiskovati.
 überdrufs *m.* pristúda, naveličba, navolitév, omrza.
 überdrüssig sit; — werden naveličati se, navóliti se; ich bin — naveličal —, navólil sem se, pristúdílo se mi je, zamrzélo mi je.
 übereifer *m.* prevelika vnetost, — goréčnost, — iskérnost, preveliko prizadévanje.
 übereile *f.* prenáglica, prenáglost.
 übereilen prehitéti, pretéči (-téčem), prestréči (-strežem); *impf.* prehitévati, pretékati; (eine Sache) prenágлити, prenáglo storiti, prehitéti; sich — prenágлити se.
 übereilung *f.* prehiténje, prehiték; prenáglica, prenáglost.
 übereinander *adv.* drug nad drugim, drug nad drúgega, eden nad drugim, drug na drugem; *fig.* vprék, križem; — kommen spreti (sprém) se.
 übereinkommen dogovoriti se, zediniti se.
 übereinkommen *n.*, übereinkunft *f.* dogovor.
 übereinstimmen ujémati se, strínjati se, skládati se, zlágati se.
 übereinstimmend soglásen, skládén.
 übereinstimmung *f.* soglásje, skládénost.
 übereintreffen j. übereinstimmen.
 überessen sich preobjésti (-jém) se, *impf.* preobjédati se.
 überfahren *intr.* prepeljati (-péljem, -peljám) se; *impf.* prepeljávati se,

prevázati se; *tr.* prepeljati, prevésti (-vézem); *impf.* prepeljávati, prevázati; einen Fluss — prepeljati se čez reko; (ein Kind) povóziti; etwas mit einem Schwamm — z gobo potégniti čez kaj; (mit Weim) tenkó namázati (-žem).
 Überfahrgehd *n.* prevoznína, brodnína, brodarína.
 Überfahrtschiff *n.* prevózna ladja, brod.
 Überfahrt *f.* prepeljávanje, prévoz, prevózna; (der Ort) brod, brodišče.
 Überfahrtsgebür *f.* j. Überfahrgehd.
 Überfall *m.* napád, naskók.
 überfallen napásti (-pádem), naskóčiti (koga, kaj), navalíti, plániti, udáriti (na koga); (v. Zorne) obíti (-idem), prevéti (-vzámem); (vom Schauder) izpreletéti; *impf.* obhájati, prevzémati, izpreletávati. [fin.
 übersein pretánék, pretenék (-ák), preüberseht pretólst, premástén.
 überstehen oplésti (-plétem).
 überfliegen *intr.* čez —, prek letéti; — zletéti (vzletéti); *tr.* preletéti, *impf.* preletávati; *fig.* Schamröthe überflog ihr Gesicht rdečica jo je polila; (ein Blatt) površno prebráti (-bérem).
 überstehen prek teči (tečem); izteči; razlíti (-líjem) se; *impf.* razlívati se; (von siedender Flüssigkeit) kipéti; das Herz schießt mir vor Freude über so es mi kipi od rádsti. [jem).
 überflören (s tenčico) prekriti (-kri-überflügeln prehitéti, nadkríliti, prekositi; *impf.* prehitévati, nadkriljevati, prekášati; (d. Feind) zajéti (zajmem, -jámem).
 Überflufs *m.* obilica, obilje, obilnost, prebiték; an allem — haben vsega obilno —, na prebiték iméti (imám), z vsem obilovati.
 überflüssig (reichlich) obilén; (unnötig) nepotrébén, odvécen; er ist — on je odvéc.
 überfluten razlíti (-líjem) se čez kaj, preplávti kaj; *impf.* razlívati se, preplávljati.
 Überflutung *f.* preplávljanje, popláva, poplávek.
 überfordern (imdn.) prevéč zahtévati (od koga). [klad.
 Überfracht *f.* prenaklád, presézni na-

überfrachten preobložiti, prevèč naložiti; *impf.* preoblágati, prevèč nakládati.

überfressen sich preobjésti (-jém) se, prenažréti (-žrém) se.

überfrieren premřzniti, (po vrhu) zamřzniti; *impf.* pre-, zamřzovati.

Überfuhr *f.* ř. Überfahrt, Fährre.

überführen prepéljati (-péljem, -péljám), *impf.* prepéljevati, prevázati; (überzeugen) prepričati; (übermeijen) dokázati (-kázem) komú krivdo.

Überführer *m.* ř. Fährmann.

Überfuhrgehd *n.* ř. Überfahrgehd.

Überfülle *f.* ř. Überfluß.

überfüllen prenapólniti; *impf.* prenapolnjevati; *b.* Nagen — preobložiti želodèc, prepehniti (-páhnem) se.

Überfüllung *f.* prenapolnjevánje; prenapólnjenost.

überfüttern prenakřmiti, prekřmiti, prenapásti (-pássem).

Übergabe *f.* predája, preoddája, izročítév; (im Kriege) podája, vdaja;

Übergabs- predájni, preoddájni, izročilni; podájni, vdajni; =*sein m.* izročilni list, predájnica; =*urkunde f.* izročilna listina, izročilnica.

Übergang *m.* přehòd, přestòp; (über *b.* Zaun) prelaz; Übergangs- přehòdni; =*periode f.* přehòdna doba; =*punkt m.* přehòdiště; =*zustand m.* přehòdno stanje.

übergeben predáti, preoddáti, izročiti; *impf.* predájati, preoddájati, izročati, izročevati; řich — ř. řich erbřechen.

Übergeber *m.* predájávèc, predájnik, preoddájávèc, izročévávèc, izročník; =*in f.* predájávka, preoddájávka, izročévávka, izročilnica.

übergehen *intr.* přeiti (-idem), *impf.* přehájati; (übertreten) přestòpiti; *impf.* přestòpati; (zum Feinde) preběgniti; (*b.* Sieden) kipèti; prekípèti; es gingen mir die Augen über zjokal sem se, polle so me solzè; in Fäulniß, Eiterung, Gährung — začèti gniti, — se gnojiti, — vřeti; *tr.* (nicht ernähren) preskòčiti, izpustiti, zamòčati (-im), ne omèniti, ne vzeti (vzamem) v misel; (mit Leim, Kreide) tenkò premázati (-žem).

übergehend ř. transitiv.

Übergehung *f.* preskòk, zamòčanje; mit — preskòčivši, ne omenivši.

übergelehrt preučèn.

übergeordnet nadřédèn; višjega reda, višjerèdèn.

Übergewicht *n.* presèzna teža, pretèža; pretèga; pretèznost; daß — bekommen prevágniti, premáhniti; *fig.* omah dobiti; daß — haben močnejši biti (sem).
übergewichtig pretèžen.

übergießen preliti (-lijem), pretòčiti; *impf.* prelivati, pretákati; (begießen) politi, oblití; *impf.* polivati, oblivati.

übergießen postekliti.

übergläulich presřèčen.

übergolden pozlatiti; *impf.* pozlačevati, zlatiti.

übergreifen seči (sežem) čřez kaj; *impf.* ségati —; in fremde Gewalt — v tujo oblast ségati, — poségati.

Übergriß *m.* posèg; preprijèm (*turn.*).

übergroß prevèlik, velikánski.

überhalten einen predragò komu kaj zacèniti.

überhandnehmen prevèč se množiti, — se šřriti, premòč dobivati; prevèč se pomnožiti, — se razšřriti, premòč dobiti.

Überhang *m.* prevèsa; prevesnina; (als Theil eines Gebäudes) napušè.

überhängen visèti čřez kaj, — nad čim.

überhängen obèšiti kaj čřez kaj, — nad kaj, prekřiti (-křijem), pregrñiti, opèti (-pnèm) kaj s čim; *impf.* obèšati, prekřivati, pregrñjati, opènjati; ř. auch überhängen.

überhäufen (mit Wohlthaten) obsíti (-sújem, -spèm); (mit Arbeit) preobložiti; *impf.* obsipati (-pljem), obsipávati; preoblágati.

überhaupt *adv.* spòh, vobèc.

überheben, jemanden einer Sache — prevzdigniti komu kaj, řèšiti —, opřostiti koga česa, odvzèti (-vzámem) komu kaj; řich — prevzèti se; (durch Heben sich beschäbigen) prevzdigniti se.

Überhebung *f.* řèšitév, opròčènje; prevzètje, napùh.

überheben prevèč zakùřiti, prekùřiti.

überhin počřez; povřšno.

überhoben prestrùgati, (preòblati).

überhöhen po visokòsti preségati.

überholen prehitěti; prekositi; črez kaj priti po koga (kaj).

überhören preslišati (-slišim), ne slišati; (den Schüfer) preizkušati, izpraševati.

überhüdeln površno —, vihrávo izdelati, — oprávití.

überhüpfen preskóčiti; preskakljáti.

überirdisch nadzémeljski.

überkämmen prečesáti (-česem), *impf.* prečesovati.

überkarg preskóp; prepčěl.

überhauen prežvékati (-kam, -čem), prežvéčiti; *impf.* prežvekovati.

überkaufen síh okúpiti se, preokúpiti se, predragó kúpiti; *impf.* okupovati se, preokupovati se, predragó kupovati.

überkleben prelepiti; oblepiti.

Überkleid *n. s.* Dberkleid.

überkleiden preobléči (-léčem), prevléči, prekriti (-krijem), opěti (-pněm); *impf.* preobláčiti, prekřivati, opénjati.

überkleistern *s.* überkleben.

überklug premóder, prepámetěn.

überkochen prekúhati; (ein wenig) pokúhati; *intr.* kípěti.

überkommen (bekommen) dobíti, zadobíti, prejěti (prejmem); (befallen) izpreletěti, obíti (-idem); *impf.* izpreletovati, obhájati; *intr.* prek priti (pridem).

Überkraft *f.* prevelika moč, premóč.

überkriechen prelěsti (-lězem).

überkrusten *tr.* oskórzjati, oskórzjati.

Überkunst *f.* prehd.

überladen preobložiti, preotovoriti; *impf.* preoblágati; (wohin anders laden) preložiti, pretovoriti; *impf.* prelágati, prekládati.

Überladung *f.* preobložítěv; preláganje, prekládanje.

Überland- onostránski, prekozémski; =grund *m.* lastína; =post *f.* prekozémška pošta.

überlang predólg.

überlassen prepustiti; *impf.* prepúšćati; man läst uns nicht über ne dajo nam črez (iti).

Überlasser *m.* prepústnik. [těv.]

Überlassung *f.* prepúšćanje, prepustí-

Überlast *f.* preveliko bréme (-ěna), preobtéža.

überlasten preobtežiti, preobložiti.

überläufig prenadlěžen; preobtežen.

Überlauf *m.* naval, pritisk; (d. oberste Schiffsbord) gornja páluba.

überlaufen *intr.* (v. Flüssigf.) črez (kaj) teči; die Gasse lief ihm über zolě mu je zavrel, zolě se mu je izlil; die Augen laufen mir über solzé me polijejo; (beim Sieden) kípěti; pre-, izkípěti; (zum Feinde, Gegner) prebég-niti, uskóčiti, prestópiti; *tr.* dirjáje pohódití; pritěči nad koga; (belástigend) hóditi nad koga, nadlegovati ga; (im Laufen) úbertreffen) pretěči, prehitěti; (e. Schrift) površno preglědati; (v. Schauer) izpreletěti, obíti (-idem); *impf.* izpreletati, izpreletovati, obhájati; es überläuft mich fast mráz me izprelěta.

Überläufer *m.* preběžnik, uskók; =in *f.* preběžnica.

überlaut *adi.* preglásěn; *adv.* na ves glas, na vse grlo.

überleben preživěti, dalje živeti ko ...; síh — preživěti se, zastarěti.

Überleder *n. s.* Dberleder.

überlegen preložiti, predejáti (-dénem); *impf.* prelágati, preděvati; črez položiti; oděti (-dénem); (mit Truppen) prenapólniti; (erwágen) preudáriti, premisliti, pretěhtati; *impf.* preudárjati, premisljevati, pretehtovati.

überlegen *adi.* močnějši (od koga); einem — sein preségati —, prekásati koga.

Überlegenheit *f.* večja moč (-i), premóč (-i), preséganje; (Übergewicht) pretežnost.

überlegsam preudarljiv, premisljiv, razbórn.

Überlegsamkeit *f.* preudarljivost, premisljivost, razbórnost.

überlegt preudárjen, premisljen.

Überlegung *f.* preudárjanje, premisljanje, preudárek, premislek.

Überlegungsfrist *f.* doba za premislek.

Überlegungskraft *f.* preudárna moč, preudárnost; razmisljivost.

überleiten prepéljati, prevěsti (-vědem).

überlesen prebráti (-běrem), prečitati; *impf.* prebirati.

überlichten preosvetliti.
 überliefern izročiti, preoddati, predati; *impf.* izročevati, preoddajati, predajati.
 Überlieferung *f.* izročitev, preoddaja; die mündliche — ustno izročilo.
 überlisten prekániti, preváriti, oblestiti.
 übermachen čez kaj napraviti; (b. Wand) prebéлити; predélati; *s.* über-senden. [(-1).]
 Übermacht *f.* premóč (-i), večja moč übermáchtig premóččen, premogóččen, presilén.
 übermalen preslikati, *impf.* preslikovati.
 übermannen premóči (-mórem), premá-gati, užágati; *impf.* premagovati, užagovati; (b. Born, Schlaf, Müdigkeit) prevzétí (-vzámem).
 Übermaß *n.* preobilica, preobilje; im — e čez mero, čez némoč; — von Freude, Traurigkeit preveliko veselje, prevelika žalost.
 übermäßig preobilén, čezméréen, nez-méréen; *adv.* čez mero, preobilno, čez némoč.
 übermäßen prepítati.
 übermauern zid napraviti čez kaj.
 Übermensch *m.* nadčlovék.
 übermenschlich nadčlovéški.
 übermessen premériti; preglédati.
 übermitteln *s.* über-jenden.
 übermorgen *adv.* pojútrišnjem, pojútrnjem.
 übermorgig pojútrišnji, pojútrnji.
 Übermut *m.* prevzétnost; (Muth-wille) razposajénost, objéstnost, (*triv.*) srboritost.
 übermütlich prevzétén; razposajén, objéstén, (*triv.*) srborit; — werden prevzétí (-vzámem) se, *impf.* prevzémati se.
 Übermütliche *m.* prevzétnež, prevzét-ník; razposajénec, (*triv.*) srboritnež; *f.* prevzétnica; razposajénka, (*triv.*) srboritnica.
 übernachten *intr.* prenočiti, *impf.* prenočevati, nočiti; *tr.* prenočiti.
 übernehmlich enonóččen; čeznóččen; — es Bier sinóčnje pivo; er ist — nió ni spal to noč.

Übernahme *f.* prevzétje, prevzétév, prevzém.
 Übernahmingsprotokoll *n.* zapisnik o prevzétju, prevzémni zapisnik. [mo.
 Übernahmingskunde *f.* prevzémno pis-übernatúrlích čeznatúren, čeznaráven, nadnaráven.
 übernehmen (Waren, eine Arbeit) prevzétí (-vzámem); *impf.* prevzémati; einen — *s.* überhalten; (das Vieh) presiliti; die Angst, der Born übernimmt mich strah, jeza me prevzáme, — me premóre, — me zvíje; *sich* — prevzétí se, *impf.* prevzémati se; *sich* im Eissen — čez némoč jesti (jém), preobjésti se.
 Übernehmer *m.* prevzémnik; =in *f.* prevzémnica.
 überordnen postávití nad koga, — nad kaj, nadredíti.
 Überordnung *f.* nadrédba.
 überpacken preložiti (v zabóju, v kovčégu); *impf.* prelágati, prekládati; drugáče zaviti; *impf.* — zavijati.
 Überpflanz *f.* (*bot.*) prirastlika.
 überpflanzen presaditi.
 überpflastern pretlákatí.
 überpfropfen precépti.
 überpressen prestisniti, pretésčítí.
 überpuhen prečéditi; polikati.
 überragen moléti čez kaj; vzdigo-vati se nad kaj, — iznad česa; preségati, nadkriljevati.
 überraschen iznenáditi, presenétiti; *impf.* iznenadovati, presenéčati; die Nacht hat mich überrascht zatéla (-tném) me je noč.
 überraschend presenetljiv. [néčenje.
 Überraschung *f.* iznenádjenje, prese-überrednen preračúniti, *impf.* preračúnjati, preračúnjevati.
 überreden pregovoriti, *impf.* pregovárjati.
 Überredung *f.* pregovárjanje.
 Überredungskunst *f.* pregovorljivost.
 überreich prebogát, silno bogát.
 überreichen izročiti, podáti, predáti; *impf.* podájati, predájati, izročevati; (einreichen) vložití.
 Überreicher *m.* izročitelj, izročník; podajávec, predajávec; vložník.
 Überreichung *f.* izročitev, podája, predája; vložba.

überreif prezrèl, pregòdèn.

Überreife *f.* prezrèlost, pregòdnost.

überreiten prejëzditi, prejëhhati; (ein Kind) pojëzditi, pojëhhati; (d. Wald) objëzditi, objähhati.

Überreiter *m.* objëzdnik.

überreizen prevëè drážiti; prevëè razdrážiti, prerazdrážiti.

Überreizung *f.* prerazdráženost.

überrennen dirjáje prehitëti, predirjáti; dirjáje podrëti (-drëm, -dërem); sich — predirjáti se.

Überrest *m.* (pre)ostánëk.

Überrod *m.* (po)vrhnja —, zgornja suknja.

überrüden premëkniti (-máknem); *impf.* premikati.

überrüden *adv.* znak, vznak.

überrumpleñ nenádoma napásti (-pádem); prelopútniti; †. überraschen.

überlaufen posejáti (-sëjem).

überlaufen obsëñëti; *impf.* obsenčevati.

überlaufen previsóko cëniti, precëniti; *impf.* precenjvati.

Überführung *f.* precenitëv.

Überflau *f.* preglëd, razglëd.

überflauen preglëdati, razglëdati;

impf. pre-, razglëdávati (-ováti).

überfläumen penëè se prekipëvati; — prekipëti.

überflühen posláti (pošljem), *impf.* pošlájati.

überschießen *tr.* e. Wild — črez zver ustreliti; *intr.* predáleč —, črez kaj se zagnáti (-žénem), — švigniti, — štrëkniti, — seči (sežem).

überschiffen (Waren) na ladji prepëljati; daš Meer — na ladji se prepëljati črez morje, preplúti (-plóvem) morje.

Überschlag *m.* (d. Roßten) proračún; (am Kleid) oslëè, zavih, obšiv; (der Zunge einer Wage) omáh, premáh; (Umschlag) obkládëk.

überschlagen *tr.* (Kleider) zavihati; obšiti (-šijem), obložiti; (einen Teppich) črez pogrniti; (eine Stelle im Buche) preskóčëti; (d. Weine) prekrížati, križëm dejáti (denem); *impf.* križëm dévati; sich — prekúcniti se, prekopëcniti se; *impf.* prekúcevati se, pre-

kopicevati se; (berechnen) preračúñiti; *impf.* preračúñjati; *intr.* previhñiti se; (v. d. Wage) omáhñiti, premáhñiti; (in ein fremdes Fach) sëgati; (sich verändern) prevrëü (-vržem) se.

überschmieden prekováti (-kújem).

überschmieren pomázati (-mázem), premázati.

überschnappen (v. Schloß) zaskóčëti (se); (v. Menschen) zblazneti.

überschneien s snegom zamësti (-mëtem).

überschreiben (schreibend übertragen) prepísati (-šem); nadpisati; mit einem Titel ein Buch — knjigi napísati naslòv.

überschreien prevpiti (-vpijem), prekríčati (-kričím); sich — izvpititi se, prekričati se.

überschreitbar prestópën, prekoráčën.

überschreiten stópiti črez kaj, prestópiti, prekoráčëti; *impf.* prestópáti, stópáti (črez kaj); (ein Gezeß) prelómëti; (daß Maß) presëti (-sëzem), prekoráčëti; *impf.* presëzati, prekoráčevati.

Überschreitung *f.* prestòp, prestópëk, prelòm; (eines Maßes) presëžëk, prekoráčenje.

Überschrift *f.* nadpis, napis.

Überschnur *m.* vrhnji črevëlj, galóša.

Überschuß *m.* prebitëk, preostánëk, presëžëk.

überschüssig preostál; preobilën.

überschütten obsúti (-spëm, -sújem); *impf.* obsipáti (-pam, -pljem), obsipávati (auch *fig.*); (anderšvoljin) presúti; *impf.* presipáti, presipávati.

Überschwang *m.* preobilica, preobilje.

überschwemmen poplaviti, zatópiti, razliti (-lujem) se po..., nastópiti po...; *impf.* poplávljati, zatápljati, razlivati se po..., nastópáti po...

Überschwemmung *f.* povódëñ (-i), popláva, nastòp.

überschwenglich preobilën, čezmëren, prekonëren.

überschwimmen preplávati.

Überschwung *m.* omáh, premáh; (Übersmaß) preobilica, preobilje; (*mil.*) prepásnik, prepásni jermen (remen).

überseeisch prekmòrski, zamòrski.

übersehbar preglëdën.

übersehen preglédati; *impf.* preglédovati; (niht beachten) prezréti (-zrem); *impf.* prezírati; (ungeahndet lassen) izpreglédati, prizanásti (-nésem); *impf.* izpregledovati, prizanášati.

überseelig presrěčen, prehlázen.
übersenden posláti (posljem), *impf.* pošiljati.

Überseher *m.* pošiljátelj, pošiljávéc.
übersehen (Bäumchen) presaditi, *impf.* presájati; (von einem Orte auf einen anderen setzen) prestáviti, predejáti (-dénem), preložiti; *impf.* prestávljati, predévati, prelagáti; (in eine andere Sprache) prestáviti, prevésti (-védem), preložiti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelagáti; inš Sloventšče, Lateinšče — posloveniti, polatinití; (einen Beamten) preméstiti, prestáviti; *impf.* preměšáti, prestávljati; (springend) preskóčiti, skóčiti črez kaj; *impf.* preskakovati, skákati (skačem, skakam) črez kaj; (einen Fluss) preplávati, replúti (-plóvem, -plújem); prebrésti (-brédem), pregáziti, prepéljati se, iti črez kaj.

Überseher *m.* prestavljávéc, prelagátelj, prevoditelj; =gebür *f.* prestavnina, prevodnina; =in *f.* prestavljávka, prelagáteljica.

Übersehung *f.* (eines Buches) prestáva, prevód, prelóga; (eines Baumes) presájanje, presaditěv; (eines Beamten) premestitěv.

Überzicht *f.* preglěd; razglěd; Überichts- preglědni.

überichtlich preglěden.
überiedeln presěliti se; *impf.* sěliti se, preseljevati se.

Überiedelung *f.* selitěv, preselitěv, preseljevanje; Überiedelungs- selilni, selitveni.

überiegeln prepečátiti.
überilbern posrebríti.
übersinnlich nadčútěn.

Übersinnlichkeit *f.* nadčútnost.
überspannen prepěti (-pněm), preprěči (-prězem); *impf.* prepěnjati, prepregáti; (zu sehr spannen) prenapěti, prenatěgniti; *impf.* prenapěnjati, prenatězati.

überspannt prenapět, pretíran.

Überspanntheit *f.* prenapětost, pretíranost.

überspinnen preprěsti (-prědem); preprěči (-prězem).

überspringen skákati (skačem) črez kaj; skóčiti črez kaj, preskóčiti kaj; *impf.* preskakovati.

übersprudeln vrváje se razlívati; *fig.* prekipévati česa.

Über sprung *m.* preskók (*turn.*).

überständig prestál, prestán; (überreif) prezrěl; (v. Baume) prestár.

überstehen prebíti (-bódem), prestáti (-stánem, -stojim).

übersteigen črez iti (idem, grem); črez priti (pridem), — stópiti; eine Mauer — preplézati zid; (Hindernisse) premágati; (übertreffen) prekosíti; *impf.* prekášati; (d. Maß, d. Kräfte) presěči (-sězem); *impf.* presěgáti, bití (sem) črez ...; er ist übergestiegen črez je splezal.

übersteigern pri dražbi več ponúdiť kakor ... , predražiti.

überstempeln prekolšovati, *impf.* prekolšovati; prebelézati.

überstimmen preglasíti; z večino glasov premóči (-mórem), preglasovati; *impf.* z večino glasov premagovati.

überstrahlen obsijáti (-sijem); *fig.* s sijajem prekosíti.

überstreichen premázati (-mázem); prepleškáti; prebárvati; (m. Raß) prebelíti, pobelíti.

überströmen razlúti (-lújem) se, *impf.* razlívati se; (v. Herzen) kipěti; vzkipěti; überströmend razlívájě se; kipěč; preobilěn; *tr.* preplavíti.

Überstunde *f.* črezdóbna ura.
überstürzen prekopíciniti; *impf.* prekopicevati; povéznniti; (zu hastig treiben) prenáglti kaj, prenáglti se s čim; *řid* — prekopíciniti se; *fig.* prenáglti se.

übertäuben preglušíti; premámíti.

überthauern prevěč podražíti; predražíti; *s.* überhalten.

übertrüpfeln prenóriti, preslepíti.

übertrönen preglasíti; *impf.* preglášati.

übertröfen prešuměti, prevršěti, prebohněti.

Übertrag *m.* prenos, preněšek.

übertragbar prenésën, prenósën.

übertragen prenési (-nësem), prenó-siti; *impf.* prenášati; *fig.* izročiti, *impf.* izročáti, izročevati; — *er* Wirkungsfreis izročéno podróčje; in — *er* Bedeutung v prenésémem (neprávem) poménu; (eine Schuld) prepísati (-píšem); (überziehen) prestáviti, prevésti (-védem), preložiti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati.

Übertragung *f.* prenášanje, prenós; izročítëv, izročánje, izročévánje; pre-stáva, prevód, prelóga.

Übertragungsgebür *f.* prenosnina.

übertreffen preséči (-séžem), presó-siti; *impf.* preségati, prekášati.

übertreiben pretírati, prenapéti (-napnëm), presíliti; *impf.* pretirávati, prenapénjati, presiljevati; (über etwas treiben) črez (kaj) gnati (ženem); — pognáti.

Überreibung *f.* pretirávanje; pretíranost, prenapétost.

übertreten *intr.* prestópiti, *impf.* prestópati; (*v.* e. Flüsse) izstópiti; *tr.* (*v.* Gefäß) prelómiti, prestópiti, prekršiti; *impf.* prelámljati, prestópati, prekrševati.

Übertreter *m.* prestópnik, prelómnik; — *in* *f.* prestópnica, prelómnica.

Übertragung *f.* prestópëk, prelóm, prelómëk, prekršëk; in — šjalle ako bi se zakon prestópil, — prelómil.

übertrieben pretíran, prenapét, presiljen.

Übertritt *m.* prestóp.

übertrumpfen posékati.

überwinden pobéliti.

Überverdienst *m.* preséžni zaslužëk.

überwóhrt preljudnat, prenaséljen.

Überwóhlerung *f.* preljudnatost, prenaséljenost; pregósto prebivávtvo.

übervoll prepóln.

übervoortheilen prekaniti, opeháriti, oplahotáti, oplahotáriti.

überwachen strážiti (koga), čúvati (nad kom), glédati (na koga), nadzorovati (koga); *sid* — prečúti (-čújem) se.

überwachsen prerásti (-rástem), *impf.* preráščati.

Überwachung *f.* nadzorovánje, nadzór, pažnja.

überwältigen premóči (-mórem), premágati, zmágati, preobládati; (be-záhmen) užúgati, ukrotíti; — *der* Ein-druck presilën vtisk.

überwölben preváliti, preváljati.

überweisen (einem etwas) preodkázati (-kázem), odkázati; (einen) krivdo dokázati komu; *impf.* — dokazovati.

überweisen pre-, pobéliti.

überwerfen (*e.* Mauer) ométati (-méčëm); (*e.* Mantel) ogríniti (si); *sid* mit jmbm. — spreti (sprëm) se s kom.

überwiegen prevagovati, prevladovati; — *de* Mehrzahl pretéžna večina.

überwinden ovíti (-vijem), povíti; *impf.* ovijati, povijati; (besiegen) premóči (-mórem), premágati, ob-, prevládati; *impf.* premagovati, ob-, prevladovati.

Überwinder *m.* zmagálëc, premagálëc, premagovávëc. [mága.

Überwindung *f.* premagovánje, pre-überwindern prezímiti, *impf.* prezimovati; črez zimo redíti; — preréditi.

Überwinterung *f.* prezimovánje. [šëe.

Überwinterungsstätte *f.* prezim(oval)-überwólben preoblókati.

überwuchern preobilno razrásti (-rástem) se; razbohótáti se; *impf.* — razráščáti se; *tr.* prerásti, z bohótno rastjó zatópiti.

Überwurf *m.* vrhnja halja, ogrinjálo; (*der* Mauer) omët.

Überzahl *f.* preséžno —, preveliko številó.

überzahlen prepláčati, *impf.* preplačevati.

überzählen preštéti (-štëjem); *impf.* preštévati.

überzählig nadštevilën, črezštevilën, odvëcën, odvëč.

Überzahlung *f.* preplačilo.

überzeugen prepričáti, pre-, uvériti; *impf.* prepričevati, pre-, uvérjati.

überzeugend prepričeválën.

Überzeugung *f.* prepričanje, prevérjenje.

Überzeugungskraft *f.* prepričeválnost.

überziehen prevléci (-vléčëm); *impf.* prevlékati; mit Krieg — z vojsko napásti (-pádëm), zavojevati; *impf.* z vojsko napádati; *sid* — preobléci (-léčëm) se, *impf.* preobláčiti se; (*vom*

- Šimmel) oblačiti se; pooblačiti se;
intr. preselíti se.
 Überzieher *m.* vrhnja suknja, površ-
 nik.
 überzuckern *s.* cukrom (sladkórjem)
 potrésti (-trésem).
 Überzug *m.* prevléka, póvlak, povláka.
 überzuerd *adv.* prek, poprék, po-
 vprék, popréčno.
 üblich *naváden*, običen, običájen.
 Üblichkeit *f.* naváda, običáj.
 Üblichkeit *f.* i. Ubeifeit.
 übrig *ostáli*, preostáli, drugi; —
 bleiben *ostáti* (ostánem), preostáti;
impf. ostájati, preostájati; — lassen
 pustiti; *impf.* púšťati; es bleibt unš
 nichtš — alš ne preostája nam dru-
 gega nego (kakor)...; ein — es thun
 se nekaj več storíti.
 übrigens *adv.* sicér.
 Übung *f.* vaja, vadba, vézbanje; aus-
 der — kommen odvádti se; Übungs-
 vádbeni.
 Übungsplatz *m.* vadišče, vadilšče,
 vezbalšče.
 Übungsschule *f.* vádnica.
 Übungsschullehrer *m.* vádniški učitelj.
 Ufer *n.* breg, obála, obrézje, po-
 brézje; Ufer- brežni, obrézni, pobréžni.
 Uferbewohner *m.* brežan, obréznik,
 pobrežan.
 Uferbruch *m.* podmól.
 Ufergegend *f.* obrézje, pobrézje, pri-
 brézje.
 Uferrecht *n.* pobréžna pravica.
 Uferschwalbe *f.* bregóvnica, bregúlja.
 uh! *interi.* uj!
 Uhlane *m.* ulán, uláněc.
 Uhr *f.* ura; um ein — ob eni; um
 zwei — ob dveh; um fünf — ob pe-
 tih; um wie viel — obkorėj, obkorėj?
 wie viel — ist es? kóliko je ura? kó-
 liko je na uri? Uhr- urni.
 Uhrband *n.* urni trak.
 Uhrdeckel *m.* urni pokróněček.
 Uhrfabrik *f.* urárnica.
 Uhrfeder *f.* peró (perésa) v uri.
 Uhrfutteral *n.* tok za uro.
 Uhrgehäuse *n.* urni okròv, úrnica.
 Uhrkette *f.* urna verížica.
 Uhrmacher *m.* urar; Uhrmacher- úrar-
 ski; =kunst *f.* úrarstvo.
- Uhrrad *n.* urno kolésce.
 Uhrschlüssel *m.* urni ključek.
 Uhrschnur *f.* urna vrvca.
 Uhrwerk *n.* urni stroj, urno kolésje.
 Uhrzeiger *m.* urni kazálnik, urno ka-
 zálo, — kazálce.
 Uhu *m.* vélika úharica, vir.
 Ukas *m.* ukáz.
 Ull *m.* objéstna šala.
 Ulmbaum *m.*, Ulme *f.* brest, ilmověc;
 Ulmen- brestov.
 Ulmenholz *n.* brestovína.
 Ulmenwald *m.* brestov gòzd, brestje,
 brestòvje.
 Ultimatum *n.* zadnja beséda, ulti-
 mátum.
 Ultra *m.* prenapétnež.
 Ultramarin *n.* ultramarin.
 Ultramontanismus *m.* ultramontani-
 zém.
 um *adv.* — und — okóli in okóli,
 kròg in kròg; rechtš —! obrát na
 desno! *praepr.* (brí.) okóli, okròg, kròg
 (m. d. Gen.); (zeítl.) o, ob (m. d. Loc.),
 — wie viel Uhr obkorėj, obkorėj? —
 jechš Uhr ob šestih; — dieje Zeit ob tem
 času, obsorėj; ein Jahr — daš andre
 leto za letom; (für) za, ž. B. Auge —
 Auge okó za okó; — Wasser sčítien
 po vodě posláti (pošjem); — e. Wei-
 ßes Willen za zavóljo ženske; — Gottes
 Willen za božjo voljo, za božji čas,
 za Boga; — etwas wissen védeti (vem)
 za kaj; wie steht es — ihn? kakó je
 ž njim? — etwas größer za nekóliko
 večji; — so mehr tóliko bolj (več);
 — etwas bringen, kommen ob kaj sprá-
 viti, priti (přidem); es ist — ihn ge-
 schehen po njem je; — einen Preis
 kaufen za kako ceno kúpti; — Lohn
 arbeiten za plačilo délati; — etwas
 bitten, fragen próšiti, prášati za kaj;
 es handelt sich — sein Leben gre mu
 za življenje, gre mu za glavo; Schade
 — ihn škoda ga je, škoda zanj; *coni.*
 (um zu) da, da bi, ž. B. der Mensch
 lebt nicht — zu essen clovek ne živí,
 da jé.
 umadern *preoráti* (-órjem), *impf.*
 preárjati; (eine Pflanze) podoráti, *impf.*
 podárjati; (tund herum adern) oboráti,
impf. obárjati.

umändern prenáredíti, predrugáčiti, izpremeníti; *impf.* prenárejati, predrugáčevati, izpreminjati.

Umänderung *f.* prenáredba, izpremémba.

umarbeiten predélati, prenáredíti; *impf.* predelovati, prenárejati.

Umarbeitung *f.* predeláva, prenáredba.

umarmen objéti (-jámem); *impf.* objémati; (finl.) obímekati.

Uarmung *f.* objëm, objétje, objémanje.

Umbau *m.* prezidáva, prezidávanje, prestávba.

umbauen prezidati, prestáviti.

umbekhalten na sebi obdržati (-ím).

umbirgen zapógniti, zavíhnuti, zafíkniti; *impf.* zapogíbatí (-bljem), zavíhovati, zafíkovati.

umbilden preobráziti, prenáredíti, pretvoríti; *impf.* preobraževati, prenárejati.

umbinden o-, obvezati (-vézem); *impf.* o-, obvezovati; um den Hals —, um den Leib — okóli vratú —, okóli pasú si privézati; (anderš binden) prevézati, *impf.* prevezovati.

umblassen s píhom (píhanjem) podréti (-dérem), — prevírniti.

umblättern list preobírniti; *impf.* liste preobráčati.

Umblick *m.* ozír; ogléd, ogleđovánje. umblicken ozréti (-zrëm) se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogleđovati se.

umbliühen cvesti (cvetem) okóli koga. umbrausen búčati (-ím) —, šuméti —, vršéti okóli koga.

umbröchen prelómíti; (d. Ufer) izoráti (-örjem); (v. d. Seegern) prevrstíti, *impf.* prevrščevati.

umbringen usmrtíti, umoríti, obživlénje pripravíti.

umdämmen objéziti.

umdichten prepésniti.

Umdichtung *f.* prepesnitív.

umdonnern grméti okóli koga.

umdrängen gnesti se okóli koga.

umdrehen zasúkati (-kam, -súčem), zasúkniti, obrírniti; *impf.* súkati, obráčati, vrtéti; den Hals — vrat zavítí (-víjem).

Umdrehung *f.* súkanje, vrténje, obráčanje; obrát, zavít, zasúk.

umdrohen kròg in kròg pretíti komú.

Umdruck *m.* prenatisk, prenatiskávanje.

umdrucken prenatísiniti, iznóva natísiniti; *impf.* prenatiskovati, prenatískati, iznóva tiskati.

umfahren (zu Boden fahren) povóziti; (um etwas herumfahren) okóli... péljati (peljám, peljem) se, *impf.* — vóziti se.

Umsfall *m.* padéc, pádanje; (d. Viehes) cépanje, crkanje.

umfallen izvírniti se, prevírniti se, zgrúdíti se; *impf.* pre-, izvračáti se; (v. Vieh) pogíniti, cépniti, crkniti; *impf.* cépati, crkati.

Umsfang *m.* obsëg, obsëžek; obsëžnost; im vollen — e v polni meri, do dóbrega, popólnoma.

umfassen obsëči (-sëžem), *impf.* obségati; (umarmen) objéti (-jámem), *impf.* objémati; mit einer Mauer — obzídati; m. einem Baune — ogradíti; j. umgeben.

umfänglich, umfangreich obsëžen, obšírën, omášen.

umfassen obsëči (-sëžem), oprijéti (-prímem), objéti (-jámem), okléniti; *impf.* obségati, oprijémati, objémati, oklépati.

umfassend obsëžen, obšírën.

Umfassungsmauer *f.* obzídje.

umflattern fróléti okóli koga (česa). umflechten oplésti (-plétem); *impf.* oplétati.

umfliegen obletéti, *impf.* obletávati, obletovati; létati okóli koga (česa).

umfließen obtékati (koga, kaj); teči (okóli koga, — česa).

umflören zagírniti (s tenčico); umflorteš Auge omegljéno okó.

uniformen preobráziti, prenáredíti; *impf.* preobraževati, prenárejati; drugo oblíko dati čemú.

uniformend preobraževálën.

Umsformung *f.* preobrázba, prenáredba.

Umfrage *f.* povpraševánje, pozvedovánje; — halten povpraševati, pozvedovati, pozvedávati.

umfrieden ogradíti, *impf.* ográjati.

Umgang *m.* (d. Umhergehen) pohájajenje; (feierl.) obhód, procesija; (d. einmalige Umdrehen) zavrt, obrát; von einer Sache — nehmen ogniti (-gnem) se česa, opustiti kaj; *impf.* ogibati se, opuščati; (der Verkehr mit Personen) občevanje, druženje; pajdáštvo, tovarišija, tovarištvo; — mit einem haben občevati, družiti se, pajdášiti se, pečati se (s kom); sein — ist nicht der beste ni mu družba najboljša, nima najboljših tovarišev.

umgänglich priljuden, družén.

Umgänglichkeit *f.* priljudnost, družnost.

Umgangssprache *f.* občeválni jezik.

umgarnen omržiti.

umgeben obdáti, obstópiti, obsúti (-spem, -sujem), obkóliti, obkróžiti; *impf.* obdájati, obstópati, obsípiti, obkoljevati, obkroževati; biti (stati, sedéti) okóli koga (česa); (m. e. Baune) ograditi; *impf.* ográjati, graditi; (m. e. Mauer) obzidati, *impf.* obzidovati.

Umgebung *f.* okólica, obližje, okróžje; (d. Stadt) obmestje; družba, tovariši.

Umgegend *f.* okólica.

umgehen *intr.* (sich drehen) súkati (-kam, -čem) se, vrtéti se, obráčati se; zu Ende gehen po-, dotékati; d. Fahr ist umgegangen leto je potéklo; mit umgehender Post s povrátno —, s prvo pošto; (umhergehen) hóditi; e. Geipenst geht im Hause um strah hodi po hiši; e. Nachricht geht um novica kroži; mit jemandem — občevati, družiti se, pajdášiti se s kom; mit jemandem gut — dobro s kom ravnáti, — postópati; er weiß mit Pferden umzugehen zna s konji ravnáti; mit einem Plane — naménjen biti, v mislih iméti, namérjati (-rjavati), naklépati; etwas geht ihm im Kopfe um po glavi mu nekaj hodi; *tr.* (e. Gegend, d. Grenzen) ohóditi; *impf.* obhájati; (Umgang nehmen) ogniti se, umekniti (-máknem) se; *impf.* ogibati se, umikati se.

Umgehung *f.* ogibanje; mit — des Geheßes ogibaje se —, ognívši se zakónu.

umgestalten preosnovati, preobráziti, prearediti; s. umändern.

Umgestaltung *f.* preosnóva, preobrázba, prearedba.

umgreifen prelíti (-lijem), *impf.* prelivati; (rundum begreifen) obliti, *impf.* oblívati.

umgraben prekopáti (-kópljem); *impf.* prekopávati; (rundum graben) o-, obkópáti, *impf.* o-, obkopávati.

Umgrabung *f.* prekop, prekopávanje; o-, obkop, o-, obkopávanje.

umgreifen *tr.* oprijéti (-prímem); *impf.* oprijémáti; *intr.* s. um sich greifen. umgrenzen omejiti; *impf.* omejevati. umgürten opásati (-pásem); *impf.* opasovati.

Umgürtung *f.* opasóvanje; (d. Rades) kolésno opasilo.

umhaben na sebi iméti (imám).

umhaden posékati; *impf.* sékati, posekávati; (d. Erde) prekopáti (-kópljem). *impf.* prekopávati.

umhalsen s. umarmen.

umhängen obésiti okóli česa; ogríniti kaj, — se s čim; *impf.* ogrinjati; (andersmóhjn hängen) preobésiti, *impf.* preobésáti.

Umhängetud *n.* ogrinjáča, ogrinjávka.

umhauen s. umhacken.

umhäusern ogrébsti (-gréhem), ogréniti; *impf.* ogrébati.

umher *adv.* okóli, okrog, króg; (in Zusammenfügungen s. herum).

umherbliden ogledovati se —, ozirati se krog sebe.

umherflattern rfoléti —, létati po... umherführen vódi, izprevájati.

umhergehen pohájati, okóli hóditi po...

umherirren blódi, klátiti se, skítati se.

umherliegen lézati (-im) raztréseno, — tam pa tam, raztrésen biti (sem).

umherpilgern rómati po svetu, — křížem svetá.

umhersehen ogledovati se, glédati —, ozirati se krog sebe.

umherstellen razpostáviti, *impf.* razpostávljati.

umhertreiben sich potépati se, klátiti se, pohájkovati.

umherwandern hóditi —, potovati po svetu.

umherziehen hóditi —, klátiti se po svetu.

umhin *adv.*; ich fann nicht — diesés zu thun ne morem si kaj —, ne morem utrpeti —, ne morem se zdržati, da ne bi tega storil, auch ne morem drugače, nego da to storim.

umhüllen ogrniti, ovíti (-vijem), odéti (-dénem); *impf.* ogrinjati, ovijati, odévati.

Umhüllung *f.* ogrinjanje, ovijanje; ogrinjálo, ovijálo, odeválo.

umhüpfen skakljáti okóli koga (česa); obskakljáti, *impf.* obskakljávati.

Umkehr *f.* vrnitév, povrátek; *fig.* izpreobrnitév.

umkehren *intr.* nazáj obrniti se; *fig.* izpreobrniti se; *impf.* izpreobráčati se; *tr.* obrniti; naróbe obrniti; *impf.* obráčati; (einen Topf) povézniiti; (stóbernd) prevrniti, prevréči; *impf.* prevráčati, premetávati; sich — obrniti se; umgekehrt (*adv.*) naróbe.

umkippen *intr.* izvrniti se, prevrniti se, prevégniti se, prevágniti se.

umklammern oprijéti (-primem) —, okléniiti kaj, — se česa (koga); *impf.* oklépati, oprijémati (se).

umkleiden preobléči (-čem), *impf.* preobláčiti; sich — preobléči se; (be- kleiden) opéti (-pnem), prevléči, oblóžiti; *impf.* opénjati, oblágati.

Umkleidung *f.* preobláčenje; opénjanje; prevléka, oblóga.

unkommen poginiti, konč vzeti (vzamem), smrt storiti, ob življenje priti (pridem); *impf.* poginjati, konč jemáti (jémlem); wer mit dem Schwerte umgeht, wird mit d. Schwerte — kdor meč izdira, pod mečem umira.

Umkreis *m.* okròg; okròžje, okólišče, okólica; eine Meile im Umkreise eno mljvo na okóli.

umkreifen obkroziti; *impf.* obkrozati; kroziti okóli koga (česa).

umkreichen lesti (lézem) —, láziti okóli koga (česa); oblésti, obláziti.

umladen drugám nalóžiti, preložiti; *impf.* prelágati, prekládati.

Umladung *f.* prekládanje, preláganje.

Umlage *f.* oblóga, oblóžek; (Steuer—) pri-, na-, dokláda.

umlagern oblégati.

umlauern prezáti (-ím) na koga.

Umlauf *m.* obték; (d. Blutes) obték; im — sein (v. Gelde) biti v obtéku, kroziti med ljudmi; in — setzen v obték správití.

umlaufen *tr.* (im Laufen umwerfen) v teku podréti (-drém, -dérem), — prevrniti; *impf.* — podirati, — prevráčati; (herumlaufen) obtéči (-téčem); *impf.* obtékati; okóli česa teči; *intr.* (um seine Achse) vrtéti se, obráčati se; das Jahr ist umgelaufen leto je po-, pretéklo; es läuft das Gerücht um gorovica je, — kroži, — se raznáša.

Umlaufschreiben *n.* okròžnica.

Umlaufszeit *f.* čas obtéka.

Umlaut *m.* preména glasú, preglas. umlauten glas premeniti, *impf.* glas premenjati.

umlegen (anders legen) preložiti, *impf.* prelágati; (e. Mantel) ogrniti; einen Verband — obvézati (-vézem) kaj, *impf.* obvezovati; (die Steuer) nalóžiti, porazdelíti; *impf.* nalágati, porazdeljevati; (e. Blatt) obrniti; sich — obrniti se; zapógniti se.

umlenken obrniti, zakreniti, prekreniti; *impf.* obráčati; *fig.* prepreči (-prežem), prekreniti, na drugo stran potégniti.

umliegend obližnji, okólišnji; die — e Gegend okólica.

ummauern obzidati, *impf.* obzidovati.

ummodeln *s.* umbilden.

umnachten omračiti; *impf.* omračevati.

umnähen obšiti (-šijem), *impf.* obšívati; (anders —) prešiti, *impf.* prešívati.

unnabeln omegliti, omračiti.

unnahmen *z.* B. einen Mantel ogrniti plašč, — se s plaščem; *impf.* ogrinjati (se).

umpapieren (*m.* Papier) ovíti (-vijem) (*s.* papirjem), (*v.* papir) zavíti; drugače zavíti, — vložiti, prevíti, prevložiti. umpanzern *z.* oklopom (oklépom) zavárovaťi.

umpflanzen presadíti; *impf.* presá-
jati; (rundum bepflanzen) obsadíti;
impf. obsájati.

umpflügen ſ. umackern.

umprägen prekávati (-kújem); *impf.*
prekávati.

umpressen prestísнити, preozéti
(-žmëm), pretéšéti.

umranken ovijati se okóli česa, oplé-
tati kaj; oplésti (-pletem).

umrechnen preračúiniti; *impf.* pre-
račúnjati.

umreihen obséči (-séžem); *impf.* ob-
ségati.

umreißen podréti (-dérem), porúšiti;
impf. podírati, rúšiti; načrtati, orísati.

umreiten objézditi, objáhati; (zu Bo-
den reiten) pojézditi, pojáhati.

umrennen dirjáje podréti (-drëm,
-dérem), podirjástíti; *impf.* dirjáje po-
dirati.

umringen obstópati, obsúti (-sújem,
-spëm), obkóliti; *impf.* obstópati, ob-
sipati, obkoljevati.

Umriß *m.* načrt, očrt, obrís.

Umritt *m.* objéž.

umrühen méšati; preméšati.

umfügen obžagati; izpodžagati, ža-
gáje podréti (-dérem, -drëm).

umsatteln presedláti; *impf.* presed-
lávati; *fig.* prepréči (-préžem), pre-
stópati.

Umsatz *m.* razpečáva, promët.

umsäumen obróbiti, zaróbiti.

umschaffen preustváriti; *impf.* pre-
ustvárajati.

umschanzen z obkópi obdáti, — utr-
diti; *impf.* — obdájati, — utrjevati.

Umschanzung *f.* obkópna utrdba.

Umschanzungslinie *f.* obkópna črta.

umschalten obsénéti, zasénéti; *impf.*
obsenčevati, zasenčevati.

Umschau *f.* ogleđ.

umschauen sich ozréti (-zrëm) se,
oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledo-
vati se.

Umschicht *f.* prevrstítév (pri delu).

umschichtig vrstéč se; vrstoma.

umschiffen jádrati —, pluti (plovem,
plujem) —, péljati se okóli česa; ob-
jádrati kaj.

Umschiffung *f.* oplòv.

Umschlag *m.* prevrát, premémba; (v.
Wein) zavréte, izbérsanje, pokvár-
jenje; (eines Briefes u.) zavíték, ovi-
ték, ovój; (in der Medicin) obvéza,
obkládek.

umschlagen *intr.* prevrniti se, izvrniti
se; *impf.* prevráčati se, izvráčati se;
(sich ändern) preobrniti se, izpremeniti
se, prevréči (-vržem) se, izprevréči se;
impf. preobráčati se, izpreminjati se,
pre-, izprevráčati se; (v. Weine) zavréti,
izbérati se, pokváriti se; (ausarten)
popáčiti se, odroditi se; (tr. zavihati,
zafkniti); *impf.* zavihávati, zafkrovati;
(ein Blatt) obrniti; *impf.* obráčati; (e.
Mantel) zaviti se (v plášč); (Waren)
razpečáti; (Kräuter) obložiti; *impf.*
obkládati; (Münzen) prekovati (-kú-
jem); *impf.* prekávati.

Umschlagsbogen *m.* ovójna —, za-
vójna pola.

umschleichen oblésti (-lézem), obláziti;
impf. oblezovati.

umschließen okléniti; *impf.* oklépati;
ſ. umgeben, umfassen.

umschlingen ovíti (-vijem); *impf.*
ovijati; ovijati se okóli česa; ſ. um-
armen, umfassen.

umschmeißen ſ. umwerfen.

umschmelzen pretopíti; *impf.* pre-
tápljati.

umschmieden prekováti (-kújem);
impf. prekávati.

umschnallen opéti (-pnëm), pripéti
kaj okóli sebe; prepéti.

umschreiben prepísati (-šëm) na koga;
(anders ausdrücken) opisati; *impf.*
opisovati; (*geom.*) očrtati.

Umschreibebüch *f.* prepisnána.

Umschreibung *f.* prepis, prepisovánje;
opis, opisovánje.

Umschrift *f.* okólni napis.

umschütten (v. trocknen Dingen) pre-
súti (-sújem, -spëm), *impf.* presipati
(-sipam, -sipljem), presipávati; (von
flüssigen Dingen) prelíti (-lījem); *impf.*
prelívati; ſ. verschütten.

umschwärmen rojiti okóli koga; ob-
súti (-spëm, -sújem) koga.

Umschweif *m.* ovíněk; ošne — e na-
rávnost, brez ovínkov.

Umschwung *m.* prevrát, nagla preména.

umsegehn jádrati okóli česa; objádrati kaj.

Umsegehung *f.* objádranje.

umsehn sičh ogleđati se, ozreči (-zřem) se, nazaj pogleđati; *impf.* ogleđovati se, ozirati se, nazaj pogledovati; *fig.* sičh načh etvaš — skrběti za kaj; po-brigati se.

umsehn prestáviti; *impf.* prestáv-ljati; (umspflanzen) presaditi; *impf.* pre-sájati; obsaditi; *fig.* izpremeniti; (Wa-ren) prodáti, iz-, razpečáti, odvěsti (-védem); *impf.* prodájati, iz-, raz-pečávati, odvédati.

Umstcht *f.* razglěd; previdnost, pre-udárnost.

umstchtig previděn, preudárěn.

umstinken izvřniti se, zgrúđiti se.

umsonst *adv.* zastónj, zamán.

umspannen (b. Bjerde) preprěči (-prě-žem); *impf.* preprégati; (umfassen) ob-sěči (-sěžem); *impf.* obségati.

umspannen oprěsti (-prědem); *impf.* oprédati.

umspringen mit etvaš dělati —, rav-náti s čim; (springend jmd. umgeben) skákati (-čem) okóli koga, obskakovati (koga); der Wind springt um vetěr se prevřže.

Umstand *m.* okóliščina, okólnost; (Sache) stvar (-i); (Verhältniſ) raz-měra; (Zustand) stan, stanje; (Um-schweif) ovinek; Umstände machen upí-rati se, obotávljati se; unter solchen Umständen potemtákem, v takih okóliščinah; je načh den Umständen kakor kane, kakor naněse; ohne viel Umstände žu machen brez ovínkov, brez okólišev; ne da bi se veliko pomíšljaj; unter allen Umständen na vsak načh, vsekákör; in anderen Umständen sein nosěča biti (sem), v drugem stanu biti.

umständlich obširen; natánčěn, na-dróběn; — etvaš tšun okólišiti, sí-tností prodájati pri čem.

Umständlichkeit *f.* obširnost; natánč-nost, nadróbnost.

Umstandsatz *m.* prislóvni stavěk.

Umstandswort *n.* prislóv.

umstehen (Erde —) z lopáto prevřěči (-vřžem).

umsteden obtekniti (-táknem), *impf.* obtíkati; (anderš steden) pretekniti.

umstehen státi (stojím) okóli koga; (v. Vieh) crkniti, cěpniti, pogíniti; *impf.* crkati, cěpati, pogínjati.

umsteigen prestópiti; *impf.* prestópáti. umstellen obstáviti; *impf.* obstávljati; (sičh ringsum aufstellen) obstópiti kaj; *impf.* obstópáti; (anderš stellen) pre-stáviti; *impf.* prestávljati.

Umstellung *f.* obstáva.

umstempeln prekolkovati, drug kolek dejáti na kaj; prebelžěti.

umstimmen (e. musif. Instr.) preubráti (-běrem); *impf.* preubirati; (jemanden) pregovoriti; *impf.* pregovárjati.

umstoßen izvřniti, prevřniti, prevřěči (-vřžem), prekúcniti; *impf.* izvřáčati, prevřáčati, prekucevati; (e. Testament) ovřěči (-vřžem), razdrěti (-děrem); *impf.* omětati, razdirati; (einen Be-weis) ovřěči, izpodbiti (-bijem); *impf.* izpodbijati.

umstrahlen obsijáti (-sijem); *impf.* obsévati.

umstricken omrěžiti, v mreže zaplésti (-plétem); *impf.* omrěževati, — za-plětati.

umströmen obtékati, teči okóli česa. umstülpen zavihniti; prevíhati.

Umstur; *m.* prevrát; (einer Mauer) razpád, porušitěv.

umstürzen *tr.* prekúcniti, pre-, izvřniti; *impf.* prekucevati, pre-, izvřáčati; (eine Mauer) podrěti (-drēm, -děrem), po-rúšiti; *impf.* podírati, rúšiti; (e. Topf) povězniti; *impf.* povezovati; *intr.* pre-, izvřniti se, prevězniti se; *impf.* pre-, izvřáčati se, prevezovati se; (v. e. Mauer zc.) podrěti se, porúšiti se; *impf.* podírati se, rúšiti se.

Umsturzgedanke *m.* prevrátna misěl (-i).

Umsturzpartei *f.* prevrátna stranka.

Umtausch *m.* zaměna, zamenjáva.

umtauschen ménjati; zamenjati; *impf.* zamenjevati.

umthun ž. B. einen Mantel ogríniti plašě, — se s plašěem; *impf.* ogrínjati (se) —; sičh načh etvaš — izkúšati pozvédeti, pobrigati se (za kaj).

umtreiben (e. Rađ) góniti; (hin- und her)treiben) pregánjati.

Umtrieb *m.* (des Blutes) *ſ.* Umlauf; geheime — e skrivno spletko, — zvižáče *pl.*, skrivno počénjanje.

umwachsen obrásti (-rástem), zarásti; *impf.* obráščati, zaráščati; — obrástel, zarástel; obráščén, zaráščén.

umwählen prevalíti; *impf.* prevaljevati; *fig.* prekúcniti, prevrniti.

Umwälzung *f.* prevalítév; (Revolution) prevrát, prekucija; **Umwälzungs-** prevrátni.

Umwälzungsplan *m.* prevrátna osnova. **umwandeln** *tr.* premeníti, izpremeníti; *impf.* izpreminjati; *intr.* (umgehen) hóditi (okóli).

Umwandlung *f.* preména, izpremémba, preobrát.

umwechseln *intr.* mit einem — ménjati s kom; (*m. d. Fesseln*) v kolobáru kmétovati, kolobáriti; *tr.* (Schuhe, Kleider) premeníti, (preobúti se, preobléči se); (Geld) ménjati, izménjati; *impf.* (iz)menjavati.

Umweg *m.* ovíněk, okolíš.

umwenden obrniti, *impf.* obráçati.

umwerfen izvfniti, prevrniti; *impf.* izvráçati, prevráçati; (zu Boden werfen) podréti (-drém, -dérém); *impf.* podírati; (um sich werfen) ogrniti, nase dejáti (denem); *impf.* ogrinjati, nase dévati; e. Thier den Strich — živali vrv okóli vratú dejáti; (einen Wagen) izvfniti, prevréči (-vřžem); (v. Kaufleuten) na bobén priti (přidem), *impf.* — prihájati; (v. Redner) obtičati (-im); (v. Schwängern) prezgódaj poroditi, izpoviti (-vijem).

umwickeln, **umwinden** ovíti (-vijem), omotáti; *impf.* ovijati, omotávati; (anders wickeln) prevíti, premotáti; *impf.* previjati, premotávati; (mit Strängen) oplésti (-plétem).

umwölken sich oblačíti se; pooblačíti se; **umwölkt** oblačén, pooblačén.

umzäunen ogradíti, zagráditi; *impf.* gradíti, ográjati, zagrájati; **umzäunter Weideplatz** ográja, ográdnica.

Umzäunung *f.* plot, ográja; (*f. Thiere auch*) okól, okól(i).

umziehen obdáti; *impf.* obdájati; sich mit Wolken — oblačíti se; pooblačíti se; (Kleider) preobléči (-čem); *impf.*

preobláçiti; (Schuhe) preobúti (-újem), *impf.* preobúvati; *intr.* preséliti se, *impf.* preseľjevati se.

umzingeln obdáti, obkóliti, obsúti (-sújem, -spém), zajéti (-jámem), obstópiti; *impf.* obdájati, obkoljevati, zajémati, obstópiti. [stóp.

Umzingelung *f.* obkóljenje, zajétje, ob-
Umzug *m.* obhód; selítév.

un- (nur in Zusammensez.) ne-, brez-
unabänderlich neizpremenljiv; (*grammatikalisch*) nesklonljiv, nepregibén.

Unabänderlichkeit *f.* neizpremenljivost; nesklonljivost, nepregibnost.

unabhängig neodvisén, nezavisén, samovlástén.

Unabhängigkeit *f.* neodvisnost, nezavisnost, samovlástnost.

unablässig *adv.* neprenehljiv, neprestán; *adv.* neprenehoma, neprestáno.

Unablässigkeit *f.* neprenehljivost, neprestánost.

unablöslich neodkúpen.

unabsehbar, **unabsehlich** nepreglédén, nedoglédén.

unabsehbar neodstáven.

unabsichtlich nenamíšljen, nehótén; *adv.* nehóte, nehótoma, ne nalašč.

unabweisbar, **unabweislich** neodréçén, neodbitén, neodklonljiv.

unabwendbar neodvrátén.

Unabwendbarkeit *f.* neodvrátnost. **unachtsam** nepazljiv, neskrbén, nemáren.

Unachtsamkeit *f.* nepazljivost, neskrbnost, nemárnost; aus — po nemárnem.

unadelig neplemenit, nežláhtén.

unähulich nepodóbén.

Unähnlichkeit *f.* nepodóbnost. **unangebau** neobdélán; — es Land ledína, celína; pušča.

unangefochten neizpodbítjan, nenapádan, pri miru puščen; — lassen ne izpodbítjati; pri miru pustíti, ne napádati. [dan.

unangemeldet neoglášen, nenapové-
unangemessen nepřimérén, nepřistójen.

unangenehm nepřijétén, neugódén; — berühren nepřijétno zadéti (-dénem), — dirniti; — werden presédati; za-

čéti presédati.

unangreifbar nenapáden.
 Unannehmlichkeit *f.* neprijétnost, ne-
 ugódnost.
 unansehnlich neznátén, nekázén.
 Unansehnlichkeit *f.* neznátnost, ne-
 káznost.
 unansündig nespodóbén, nepristójen.
 Unansündigkeit *f.* nespodóbnost, ne-
 pristójnost.
 unanstößig nespotekljiv.
 unanwendbar nerábén, neporábén.
 unappetitlich neslástén, neokúsén; ne-
 vabljiv, neapetitén.
 Unart *f.* nespodóbnost, nepristójnost,
 grda naváda.
 unartig nespodóbén, nepristójen.
 Unartige *m.* nespodóbněž; *f.* nespo-
 dóbnica.
 unartikuliert nerazlóčén.
 unauffällig nepreočítén, neopozorljiv.
 unaufgefordert nepozván, sam od sebe.
 unaufgeklärt nerazjásnjen.
 unaufgelegt slabo razpoložén, slabe
 volje.
 unaufhaltbar, unaufhaltsam neustá-
 vén, neudržén.
 Unaufhaltsamkeit *f.* neustávnost, ne-
 udržnost.
 unausführlich *adi.* neprenehljiv, nepre-
 stán; *adv.* neprenéhoma, neprestáno.
 unausführbar, unausführlich nerazvzén,
 nerazvezljiv, nerazložljiv; netopljiv,
 neraztópén.
 Unausführlichkeit *f.* nerazvznost, ne-
 razvezljivost, nerazložljivost; neraz-
 tópnost.
 unaufmerksam nepazljiv, nepozórén.
 Unaufmerksamkeit *f.* nepazljivost, ne-
 pozórnost.
 unausridtig neodkritosrčén.
 Unausridtigkeit *f.* neodkritosrčnost.
 unausschiebbar neodložén. [mén.
 unausweichbar nevzbúden, nevzdrá-
 unausbleiblich ne izostajajóč, neizbé-
 unausdehnbar neraztézén. [žén.
 unausführbar, unausführlich neiz-
 peljiv, neizvzédén.
 unausgebildet nedopečén.
 unausgemacht nerésén, neodložén.
 unausgesetzt neprestán, neprenehljiv,
 nepretřgan.
 unausgiebig neizdátén.

unauslöschlich neugásén, neugasljiv;
 neizbrisén, neizbrisljiv.
 unausprechlich neizrécén, neizrecén,
 nedopovédén.
 unausstehlich neznósén.
 unausweichlich neizogíbén.
 unbändig neukróten, neukročén, ne-
 ugnán, neustrahován; (zügellos) raz-
 uzdán, samopásén.
 unbarmherzig neusmiljen, nemilo-
 srčén.
 Unbarmherzigkeit *f.* neusmiljenost, ne-
 milosrčnost.
 unbärtig golobräd, golobrädén.
 Unbau *m.* pušča, golina, ledina.
 unbedacht v nemar puščen, neuva-
 ževán.
 unbeanständig brezgrájén, neobrečén;
 nekaznován; brez ovire, brez pomisleka.
 unbebaut neobdélán.
 unbedacht, unbedachtig nepremišljen.
 Unbedacht *m.* nepremislek.
 Unbedachtsamkeit *f.* nepremišljenost.
 unbedacht nepokrit; (v. Haupte) raz-
 ogláv, gologláv, odkrit.
 unbedenklich *adi.* nesúmén; nenevá-
 rén; *adv.* brez pomisleka.
 unbedeutend neznátén, malovážén,
 nepomenljiv, majhén.
 unbedingt *adi.* nepogójen, brezpogó-
 jén; *adv.* brezpogójno, brez ugóvora.
 unbeeidigt nezapiséžen.
 unbefangen nepristránski, nezavzét;
 prostodúšén.
 Unbefangenheit *f.* nepristránost, ne-
 zavzétost; prostodúšnost.
 unbefleckt neomádeževán, neoskrú-
 njen, brez mádežen.
 unbefriedigend nezadovoljiv.
 unbefriedigt nezadovoljen.
 unbefugt nepooblaščen, nepravičén,
 brezoblástén.
 Unbefugtheit *f.* nepravičénost, brez-
 oblástnost.
 unbegabt nenadarjen.
 unbegrifflich neumévén, nedoúmén.
 unbegrenzt neomejen, neizmérén.
 unbehaart nekosmát, gól.
 Unbehagen *n.* nezadovoljstvo, ne-
 ugódni počútek.
 unbehaglich neugóden, nevšécén, ne-
 prijétén.

Unbehaglichkeit *f.* neugódnost, ne-
všéčnosť, neprijétnosť.

unbehelligt, einen — lassen pri miru
pustiti, ne nadlegovati koga.

unberührt malosrčen, strašljiv.

unbehilflich, unbeholfen nesprétën,
okóren.

unbehindert neoviran.

unbehutsam neprevídën.

Unbehutsamkeit *f.* neprevídnost.

unbekannt neznán.

Unbekannte *m.* neznánec; *f.* neznánka.

Unbekanntheit *f.* neznánje, nezná-
nost.

unbekümmert brez skrbi; — sein ne
skrbéti, ne biti (sem) v skrbéh, nič
ne máratí za kaj.

unbelaubt brezlistën, brez listja, gól.

unbelebt neživ, neživëč.

unbelefen nenačitan.

unbeliebt neprijúblien.

unbemerkt neopážen, nezapážen; das
ist mir — geblieben tega nisem zapá-
zil, — opázil.

unbemittelt nepremóžen, siromáski.

unbenannt neimenován, brezímën.

unbenommen nezabránnen, dopuščen;
es bleibt dir — nihée ti ne brani, na
voljo ti je dano, svobódnó ti je.

unbequem nepriróčen, odróčen, ne-
prilíčen, nezlóžen.

Unbequemlichkeit *f.* nepriróčnost, od-
róčnost, neprilíčnost, nezlóžnost.

unberathen brez sveta.

unberedhenbar nepreračunljiv.

unberedhtig neupravičen, brez pravice.

unberedt neizgovóren, nebesedit.

unberichtlich nepoprávljen; (unbezahl)t
nepopláčan.

unberitten neizjáhan (v. Pferd); (v.
Wenig)en nejezdëč, peški, peš.

Unberittene *m.* nejezdec, pešec.

unberücksichtigt lassen ne ozirati se na
kaj; j. unbeachtet.

unberufen nepoklicán, nepozván.

unberühmt nesláven, neslovëč.

unberührbar nedotíčen.

unberührt nedotáknjen; — lassen ne
dotekniti (-táknem) se česa.

unbeschadet *praep.* brez škode za ...,
brez prikrášjanja ..., ne kratëč ...

unbeschaiden neskrómën.

Unbeschaidenheit *f.* neskrómnost.
unbescholten neomádeževan, brez-
grájën, brez graje.

Unbescholtenheit *f.* neomádeževanost,
brezgrájnost.

unbeschränkt neomejën.

Unbeschränktheit *f.* neomejënost.

unbeschreiblich nepopísën.

unbeschrieben nepopísán.

unbeschuldet bos.

unbestegbar nepremagljiv.

unbesonnen nepremíšljen, nepre-
udáren, nespámetën.

Unbesonnenheit *f.* nepremíšljenost, ne-
preudárnost, nespámet (-i).

unbesorgt brezskrbën, brez skrbi.

unbeständig nestanovitën, nestálën,
premenljiv, omahljiv.

Unbeständigkeit *f.* nestanovitnost, ne-
stálnost, premenljivost, omahljivost.

unbestehlich nepodkúpën, nepodmítën.
Unbestehlichkeit *f.* nepodkúpnost, ne-
podmítnost.

unbestimmt nedolóčen, nedolóčen, ne-
gotov; nestanovit; (*gramm.*) — e Stede-
weise nedolóčni naklón, nedolóčnik.

Unbestimmtheit *f.* nedolóčenost, nedo-
lóčnost, negotóvost.

unbestreitbar neizpodbitën.

unbestritten neizpodbján.

unbestont breznaglásën, nenaglásën.

unbeträchtlich neznátën.

unbeugsam neupogljiv, neupógnjen.

unbewaffnet neoborožen; mit — em
Auge s prostim očësom.

unbewandert neizkúšen, neizvéden,
nevëšë.

unbeweglich nepremíčen, nepremek-
ljiv; negibljiv; (v. Feiertagen) stano-
vitën, neprestávën; — es Gut nepre-
mično blago, nepremičnina.

Unbeweglichkeit *f.* nepremičnost; ne-
gibljivost.

unbewohnbar nepripráven za stano-
vánje, neprebivátën.

unbewohnt nenáseljen, brezljúden,
brez prebivávcev.

unbewusst nezavëden, nezavëstën;
ne zavedajóč se.

unbezahlbar nepopláčen.

unbezahlbar neukróten, neukróčen.

unbezeugt neizpričan.

unbezweifelt nedvómën. [ljiv.
 unbevinglich nepremagljiv, nezmag-
 unbiesam neupogljiv, negibek, nešibek;
 (*gramm.*) nepregibën, nesklonljiv.
 Unbill *f.* krivica; *pl.* Unbilben (deš
 Šchjčjals) krutost usóde.
 unbillig nepravičen; neprimären.
 Unbilligkeit *f.* nepravičnost; nepri-
 mérnost.
 unblutig nekrváv.
 unbotmäßig nepokórën.
 unbrauchbar nerábën, neporábën;
 (unnüt) nekoristën; (untauglich) ne-
 sposóben.
 Unbrauchbarkeit *f.* nerábnost, nepo-
 rábnost; nekoristnost; nesposóbnost.
 unbuffertig neizpokorjën, neizpokórën.
 Unbuffertigkeit *f.* neizpokorjënost, ne-
 izpokórnost.
 Unchrist *m.* nekristján.
 unchristlich nekršćanski, nekristjanski.
 Unchristlichkeit *f.* nekršćanstvo, ne-
 kristjánstvo.
 Unzialbuchstabe *m.* vélika čerka.
 unconsequent nedosládën.
 Unconsequenz *f.* nedoslédnost.
 und *coni.* in, tër, pá.
 Undank *m.* nehvaléznost.
 undankbar nehvalézën.
 Undankbare *m.* nehvaléznik, nehva-
 léznež; *f.* nehvaléznica.
 Undankbarkeit *f.* nehvaléznost.
 undenkbar misli nedosézën; es ist —
 ni si moči mísliti.
 undenklich spomínu nedosézën; seit
 —en Zeiten od predávnih časov.
 unendlich nerazlóčën, nejásën.
 undichterlich nepésniški, nepoétičën.
 undienfertig nepostrežljiv.
 Unding *n.* nezmišl; nestvór.
 unduldsam netrpežljiv, nestrpljiv, ne-
 prizanesljiv.
 undurchdringlich nepredórën, nepre-
 dirljiv, nepredřtën.
 undurchschwimmbar nepreplávën.
 undurchsichtig neprozórën.
 Undurchsichtigkeit *f.* neprozórnost.
 undurchwattbar neprebédën.
 uneben nerávën.
 unebenbürtig neenakoróden.
 Unebenheit *f.* nerávnost; neravnóta,
 grbavína.

Unebenmaß *n.* nesomérnost.
 unebenmäßig nesoméren.
 unecht nepristën, neprávi.
 Uedtheit *f.* neprístnost, neprávost.
 unedel neplemenit, nezláhtën.
 unehelich nezakónski.
 unehrbar, unehrlích nečástën, ne-
 poštën.
 Uehrbarkeit *f.* nečástnost, nepo-
 šténost.
 Uehre *f.* nečást (-i).
 uehrerbietig nespoštljiv.
 Ueigennutz *m.* nesebíčnost, nesamo-
 pridnost.
 ueigennützig nesebíčën, nesamo-
 pridën.
 ueigentlich neprávi.
 ueinbringlich neizterljiv.
 ueingedenk nepomniv, nepomljiv;
 ich bin — ne pomnim česa, pozábil
 sem kaj.
 ueingefchränkt neomejën.
 ueinig neslózën, needín; — werden
 razpréti (-prëm) se, spréti se.
 Ueinigkeit *f.* neslóga, needínost, raz-
 prtija, razpór.
 ueins *s.* ueinig.
 uempfänglich nedovzétën, nesprejem-
 ljiv, nenavzemljiv, neobčutljiv; er ist
 für ein gutes Wort — ne prime se
 ga lepa beséda; (v. weibl. Geschlechte)
 nespočetljiv.
 uempfindlich nečutljiv, neobčutljiv.
 ueendlich *adi.* neskónčën, brezkón-
 čën, neizmérën, brezméjën; *adv.* ne-
 skónčno, neizmérno, silno.
 uentbehrlich neogíbno potrebën, ne-
 utřpën.
 Uentbehrlichkeit *f.* neogíbna potreb-
 nost, neutřpnost.
 uentgeltlich brezpláčën; brez plačila,
 zastónj.
 uenthaltfam nezdržën, nezmérën.
 Uenthaltfamkeit *f.* nezdržnost, ne-
 zmérnost.
 uenschieden nedognán, neodlóčën,
 neréšen.
 uenschlossen neodlóčën, neodlóčit.
 Uentschlossenheit *f.* neodlóčnost, ne-
 odlóčitost.
 ueuntwegt neomájën, trdën.
 ueuntwirrbar nerazmótën.

unerbittlich neizprösen.
 unerfahren neizkušén.
 Unerfahrenheit *f.* neizkušénost.
 unerforschlich nezaslédén, nedoúmén,
 úmu nedosézén.
 unerfreulich neprijétén, nevesél, ne-
 razveselilén.
 unerfüllbar neizpolnljiv.
 unergründlich *ř.* unerforschlich.
 unerheblich neznátén.
 unerhört neslišan, nikdar ne slišan;
 neuslišan.
 unerkenbar nespoznátén, neraz-
 lóčén.
 unerklärlich nerazlózén, nerazjásnjen.
 unerläslich neizpreglédén, neogíbno
 potrébén.
 unerlaubt nedopuščén, nedovóljen,
 prepovedán.
 unerledigt neréšen.
 unernehmenslich neizmérén, neskónčén.
 unermüdet neutrujen, neupéhan.
 unermüdtlich neutrudén, neupešljiv.
 unerquidlich neprijétén, mržek, pust.
 unerreichbar nedosézén; dem Auge —
 nedoglédén.
 unerfättlich nenasitén, nikdar ne sit,
 netéčén.
 Unerfättliche *m.* nenasitnež, netéčnik,
 neték.
 unerforschlich neizčrpen.
 unerforschten neustrášen, nestrašljiv;
 brez strahú.
 unersthütterlich neomájén, neomah-
 ljiv.
 unerstwinglich nedosézén, česar kdo
 ne zmóre, — ne premóre.
 unersehbar, unersehlich nenadoméstén;
 nepoprávén.
 unerstieglich brezkoristén.
 unersteiglich nedostópén, nedohódén.
 unerträglich neznósén, neprenósén,
 nestřpen, nepretřpen.
 unerwachsen nedorásel.
 unerwartet *adi.* nepričakován; *adv.*
 nenádoma, iznenáda.
 unerweislich nedokázén; es ist — ne
 da se dokázati.
 unersbar neužitén; es ist — ni za jed.
 unfähig nezmóžén, nesposóbén.
 Unfähigkeit *f.* nezmóžnost, nespos-
 óbnost.

unfahrbar nevózén, za vožnjo ne-
 priprávén.
 Unfall *m.* nezgóda, nesréča.
 unfehlbar nezmotljiv.
 Unfehlbarkeit *f.* nezmotljivost.
 unfern *adv.* ne daleč.
 Unflat *m.* nesnága, gnusóba, skvr-
 nóba; (řotě) blato, lajno.
 unflätig nesnážén, skvrnóbén; —
 Reden umázane —, grde —, kláfarske
 beséde, kláfánje.
 Unfleiß *m.* nemárnost, nemárščina,
 nemarljivost.
 unfléihig nemárén, nemarljiv.
 unfolgsam neubogljiv, nepokórén, ne-
 poslušén. [kórnež.
 Unfolgsame *m.* neubogljivec, nepo-
 Unfolgsamkeit *f.* neubogljivost, nepo-
 kórščina, nepokórnost, neposlúšnost.
 Unform *f.* spáčena oblika, spaka,
 nestvór.
 unförmlich nelíčén, spačén, nikómur
 ne podóbén; nepravilén.
 unfrankiert nepláčan, nefrankován.
 unfreiwillig neradovóljen.
 unfreundlich neprijázén, neprijúden;
 (v. Wetter) neprijétén, neugóden.
 Unfreundlichkeit *f.* neprijáznost, nep-
 rijúdnost; neprijétnost, neugódnost.
 unfreundschaftlich neprijáteljski.
 Unfriede *m.* nemir, nepókoj, raz-
 prťija, razpór.
 unfriedlich nemirén, nepokójén.
 unfruchtbar nerodovitén, neplódén;
 (v. Korn) gluh; (v. Weibe) neporóden;
 (v. Vieh) jalov; eine — e řuř jalovica,
 jálovka.
 Unfruchtbarkeit *f.* nerodovitnost, ne-
 plódnost; neporódnost; jálovost.
 Unfug *m.* neréd, nerédnost; nespo-
 dóbno, nepristójnost; — treiben nes-
 podóbno —, nerédno se vesti (vedem).
 ungalant negalántén.
 unangbar nehóden, neuhójen; (vom
 Gelde) neveljavén; (v. Wort) nenaváden.
 unangstlich negostoljubén.
 ungeachtet *adi.* nečísan, necénjen;
praep. brez ozira na ..., ne gledé na
 ...; *coni.* ř. obgleič.
 ungeahndet nekázánjen, nekaznován;
 etwas — hingehen lassen brez kazni
 pustíti kaj, ne kázniiti česa.

ungeaičt (merosódn) nepreizkušén.
ungebau't neobdélán; — eš Land ce-
lina, ledína.

ungeberdig repénčast, pačljiv; sič —
stellen repénčiti se, páčiti se.

ungebeten nepróšen.

ungebildet neolikan, neomíkan, ne-
izobražen, neotesán.

ungebleicht nebeljen; — e Leinwand
presno platno.

ungeboren nerožen.

ungebräudlich nenaváden, neobičájén.

ungebraucht nerábljen.

ungebunden nezvézan, nevézan; — e
Rebe nevézana beséda; *fig.* razudán,
prostopášen.

Ungebundenheit *f.* razudánost, prosto-
pášnost.

Ungebür *f.* nespodóbnost, nepristóž-
nost.

ungebürtlich nespodóben, nepristóžen.

ungeeichtli'ch netéčen; neuspéšen.

ungeedruct nenatísnyen, netískan.

Ungeeduld *f.* nepotrpežljivost, nestrp-
ljivost, neučakljivost.

ungeeduldig nepotrpežljiv, nestrp-
pljiv, neučakljiv.

ungefähr *adi.* približen; slučajén;
adv. (beiläufig) blizu, približno, okóli
(z *gen.*).

Ungefähr *n.* naključje, naključba;
von — po naključbi, slučajno.

ungefällig (v. Personen) nepostrežljiv,
neustrežljiv; (v. Sachen) nevšéčen, ne-
dopadljiv, neugodljiv.

ungefiedert brez perja, gól.

ungegohren nepovrel.

ungegründet neosnován, neutemeljen,
neutřen.

ungehalten (z. B. v. Versprechen) ne-
izpólnjen; (unwillig) nevóljen; — sein
nevóljen biti (sem), jeziti se.

ungeheuchelt nehlinjen, odkritosrčen.

ungeheuer ogromén, velikánski, iz-
redén; (fürchterlich) grožen, strašen,
strašánski.

Ungeheuer *n.* pošást (-i); nakáza,
spaka.

ungehindert *adi.* neovíran, nezadržán;
adv. brez ovíre, — zadžka, — zapréke.

ungehobelt neoskóbljan; neostrúgan;
fig. neotesán, neolikan, zaróbljen.

ungehofft *š.* unverhofft.

ungehörig nespodóben, nepristóžen.

ungehorsam nepokóren.

Ungehorsam *m.* nepokórščina, nepo-
kórnost.

ungeistlich neduhóven, neduhóvski.

ungekocht nekúhan, siróv.

ungekünstelt neprisiljen, prepróst,
naráven.

ungeladen nepovábljen, nepozván;
(v. Gewehr) nenabit; (v. Wagen) ne-
obložén, prazen.

ungeläufig nenaváden, neobičájén.

Ungeld *n.* dávsčina, dávek; užitnina,
dac.

ungelegen nepriličen, nepriléžen, ne-
ugóden; — sein, — fallen napótje —,
nadlego délati; eš kommt mir — na-
vskriž mi hodi.

Ungelegenheit *f.* neprilika, nadlega,
nadležnost; — machen nadlego délati.

ungelehrig neučén, nenaučén, nepo-
učén.

ungelehrt neučén, neuč.

ungelenk, ungelenkig okóren, neokré-
tén, negibčen, nesprétén.

ungelüftet negašen; — er Saft živo
apno.

Ungemadt *n.* neugódnost, nevólja,
nadlega, neprilika (auch *pl.*).

ungemäßli'ch neugóden, nepriličen.

ungemein *adi.* nenaváden, izven-
redén; *adv.* nenavádno, silno, jako,
zeló.

ungenannt neimenován.

ungenau nenatánčen.

Unge nauigkeit *f.* nenatánčenost.

ungeniert *adi.* nemóten, neozíren;
adv. svobódnó, brez bojéčnosti.

ungenießbar neuzítén; *fig.* neslán,
pust.

ungenügend nezadósten, nedovóljen.

ungenügsam nezadovóljen (z malim),
neskrómén.

Ungenügsamkeit *f.* nezadovóljnost (z
malim), neskrómnost.

ungeordnet neurežen, nerédén.

ungeprüft neizprášan; neizkušén.

ungerächt nemašéeván.

ungerade neráven; — Zahl liho
števílo.

ungeradstellig (*math.*) lihóméstén.

ungerathen izprižen, nekázan.
 ungeredhnet ne v račún vzet; die
 Kósten — ne računajòè stroškov.
 ungeredht nepravičen, krivičen, ne-
 právdanski.

Ungeredhte *m.* krivičnik.

Ungeredhtigkeit *f.* nepravičnost, krivič-
 nost; (ungeredhte Handlung) krivica.
 ungereregelt neuravnán.

ungerereimt neríman, brez rime, brez
 stika; *fig.* brezmyseln, nezmíseln, ne-
 úmèn; — es Zeug ípređen govorití,
 kakor bi otròbe vezal.

Ungerereimtheit *f.* brezmyselnost, ne-
 zmísel, neúmnost.

ungeru nerád.

ungesalzen neslán.

ungesattelt neosedlán.

ungesäuert oprésen, brezkvásen, ne-
 kvásen.

ungesäumt *adi.* neobròbljen, nezaròb-
 ljen; (ohne Säumen) *adv.* nemúdoma.

ungeschickt neokrétèn, nesprétèn, ne-
 ròdèn, okòrèn, nepripráven; — er Menich
 neròdnež.

ungeschlacht telébast, zagovédèn,
 gumpast.

ungeschliffen nenabrúšen, neizbrúšen;
fig. neolikan, neuglájèn, neotesán.

ungeschmack neslástèn, plehèk, pust.
 ungeschmälert neprikrájšan, nepri-
 kráčen.

ungeschmalzen nezabéljen. [trd.

ungeschmeidig negíbèèn; neokrétèn,
 ungeschminkt neolepotičèn; *fig.* čist;
 — e Wahrheit gola resnica.

ungeschnabelt brezkljún.

ungeschoren neostrížen; einen — lassen
 ne nadlegovati —, pri miru pustíti
 koga.

ungesehen neviden; ne da bi videl,
 na slepo.

ungesellig odljúden, nedrúžen, ne-
 priljúden.

ungesellig, ungeselligig nepostávèn,
 nezakonit.

ungesittet nelépega vedénja, nelepo-
 védèn; neblagonráven.

ungestaltet spakast, grd, pokvékast.

ungestempelt nekolkován.

ungestört *adi.* nemòten (nemòčen);
adv. mirno, na miru.

ungekraft nekáznjen, nekaznován;
 brez kazni.

ungeküm lomástèn, vihráv, silovit,
 fúrijast.

Ugeküm *m.* lomást (-i), silovitost,
 vihrávost.

ungekudt neprisiljen, narávèn, pre-
 pròst.

ungekünd nezdáv.

ungekült nerazdeljen; zur — en Hand
 nerazdélno; *fig.* občen, splošen, vse-
 stránski.

Ugekühm *n.* pošást (-i), strašilo,
 grdòba.

ungekult nezást.

ungekült nevájen, neizúrjen.

ungekult negòtòv, dvomèn.

ungekult nevéstèn.

Ugekultigkeit *f.* nevéstnost.

Ugekultigkeit *f.* negòtòvost, dvomnost.

Ugekult n. nevíhta, vihra, huda
 ura, hudo vreme (-éna).

ungekultig nenavádèn, neobičen,
 neobičájèn.

ungekultig nevájen, nenavájen.

ungekultig neštèt; brezštevílèn.

ungekultig neukròčen, razuzdán.

Ugekult n. mrčès, gomázèn (-i),
 gomáz.

ungekultig nespodòbèn, nepristòjen.
 ungekultig neolikan, neotesán, za-
 ròbljen, nespodòbèn.

Ugekultigkeit *f.* neolikano vedénje, ne-
 otesánost, zaròbljenost, nespodòbnost.

ungekultig razuzdán, razbrzdán, ne-
 brzdán.

ungekultig neprimòran; — es Be-
 nehmen narávno —, neprisiljeno ve-
 déenje.

ungekultig neveljáven; — machen raz-
 veljáviti, ob veljávo dejáti (dénem),
 veljávo (čemu) vzeti (vzamem), pre-
 klicati (-klíčem), ovrèci (-vrížem), raz-
 krepíti; *impf.* razveljávljati, ob veljávo
 dévati, veljávo jemáti (jémujem), pre-
 klicevati.

Ugekultigkeit *f.* neveljávnost.

Ugekultigkeitserklärung *f.* proglas ne-
 veljávnosti, preklic, razveljávljenje,
 razveljávba.

Unglaube *m.* nevéra, nevérstvo, ne-
 vérnost.

ungläubig neverén.

Ungläubige *m.* neverník; *f.* nevernica.

unglaublich neverjetén.

ungleich *adv.* neenák; (uneben) nerávén; *adv.* neenáko; — ſchöner mnogo —, veliko lepši.

ungleichartig neenakovſtén, raznovſtén.

Ungleichartigkeit *f.* neenakovſtnost, raznovſtnost.

ungleichfarbig neenakobárvén, raznobárvén.

ungleichförmig neenakoličén, raznoličén; neenakomérén.

ungleichgliederig raznočlén.

Ungleichheit *f.* neenákost.

ungleichmäßig neenakomérén.

ungleichnamig raznoinémski, raznoinén.

ungleichseitig raznostraničén, raznostrán.

ungleichwinkelig raznokótén.

ungleichzeitig raznočásén, raznodóbén.

Unglimp *m.* neprizanesljivost, nemilost, neráhlost, osórnost.

unglimpflich neprizanesljiv, nemilostén, neráhél, osóren.

Unglück *n.* nesréča; Unglücks- nesréčni.

unglücklich nesréčén; — machen onesréčiti.

Unglücklich m. nesréčnik, nesréčnež; *f.* nesréčnica.

Unglücksbote *m.* zloglásnik, zlovéstnik.

unglücklich nesréčén.

Unglücksfall *m.* nezgóda, nesréča.

Unglücksgefährte *m.* tovariš v nesréči.

Unglücksstunde *f.* nesréčna ura.

Unglücksvogel *m.* ptica nesréčnica; *fig.* nesréčnež.

Ungnade *f.* nemilost, zaméra; in — fallen zamériti se komu, v zaméro —, v nemilost priti (pridem).

ungnädig nemilostljiv, nemilostén.

Ungrund *m.* neosnovánost, brezrazložnost.

ungültig *f.* ungiltig. [nost.]

Ungunst *f.* nenaklónjenost; neugódungünstig nenaklónjen; neugóden.

ungut nedóbör; etwas für — nehmen zamériti, za zlo vzeti (-vzamem); nichts für — brez zamére, ne zaméri(te).

ungütig nedobrótijiv, nemil.

unhaltbar kar se ne more vzdržati, nevzdržljiv, netrdén; (v. d. Festung) neubranljiv, neobdržen; (v. Berſprechung) nedopolnljiv; die Stellung des Miniſters iſt — geworden miniſter več ne more oſtáti na svojem mestu; (nicht dauerhaft) netrpéžén; (v. Erz) prazén, gluh.

unharmonisch neskládén, nesoglásén.

Unheil *n.* zlo; beda; (Unglück) nesréča.

unheilbar neozdrávén, neizvráčén, neizléčén; (v. Wunden) nezaceljiv.

Unheilbarkeit *f.* neozdrávnost, neizvráčnost, neizléčnost; nezaceljivost.

unheilbringend zlonósén, nesrečénósén.

unheilsam nezdráv, škodljiv.

unheilvoll zlonósén, nesréčén.

unheimlich nedomáč, tuj.

unheimlich grozljivo neprijétén; es iſt ihm — zu Muth grozljivo mu je pri srcu, neka groza ga obhája.

unhöflich nevljádén, neprijljudén.

Unhöflichkeit *f.* nevljádnost, neprijljudnost.

Unhold *m.* grdin, hudóba.

unhold neprijázén, nenaklónjen; ne-ljubezniv.

Unicum *n.* edinéč (edinka) svoje vrste, únikum.

Unierte *m.* zedinjenje, unijat.

Uniform *f.* unifórma.

uniformieren uniformirati, enáko obléči (-léčem).

Uniformität *f.* Gleichförmigkeit.

uninteressant nezanimiv, nemíčén, nemikavén.

Union *f.* zedinjenje, združba, únija.

unifono *adv.* enoglášno.

Unitarier *m.* unitárec.

universal, univerſell splóšén, vsesplóšén, občén, vseobčén, vseskúpen, vesóljen, univerzáln.

Univerſalerbe *m.* vseskúpni —, vse-splóšni —, univerzálni dedič.

Univerſalerbfin *f.* vseskúpna —, univerzálna dedična, blagovnica.

Univerſallexikon *n.* vseobčeni slovár.

Univerſalmedizin *f.* vseobčeno zdrá-vilo.

Univerſität *f.* vseučilišče, univerza; Univerſitäts- vseučiliščni.

Univerſum *n.* vesóljni svet, vesóljnost.

Unke *f.* publič, uréh, (múkavč, smúkalica).

unkenbar, unkenntlich nepoznátěn, neznatěn.

Unkenntlichkeit *f.* nepoznátnost; jmdn. biß zur — verändern izpremeniti koga takó, da ga ni spoznáti.

Unkenntnis *f.* neznánje.

unkeusch nečist.

Unkeusche *m.* nečistnik; *f.* nečistnica.

Unkeuschheit *f.* nečistost; — treiben nečistovati.

unklar *z.* B. vom Wasser nečist, motěn, kalěn; *fig.* nejásěn.

unklug nespámetěn, nemóder; — er Weiße po nespámetnem.

unkörperlich netelésěn.

Unkosten *pl.* stroški *pl.*, troški *pl.*

Unkraut *n.* plevél; drač, dračje (St.); — verdirbt nicht kopřiva ne pozébe.

unkriegerisch nevojníški, nevojáški.

Unkunde *f.* neznánje.

unkundig neznajóđ, nevěšč, neizvéden; — sein ne znáti (znám) —, ne vědėti (vém) česa.

unlängst *adv.* nedávno, pred krátkim, ni dolgo tega (temu) kar . . .

unlauter nečist; neplemenit, nepoštěn.

Unlauterkeit *f.* nečistóta; neplemenitost, nepoštěnost.

unleidlich *ř.* unerträglich.

unlesbar, unleserlich nečitěn, kar se ne da brati, — čitati.

unleugbar neutájěn, kar se ne dá utajiti.

unleutselig nepriljuděn.

unlieb neljub, nemil.

unlieblich neljubek.

unföblich nehválěn, nevréděn hvale.

unlösbar narazdrúžěn.

Unlust *f.* nevesélje, nerazpolóženost, mrznja.

unlustig nevesél.

unnächtlich nemogóđen; *ř.* ošumächtigt.

unmanierlich neleповéděn; *ř.* nepodóben, nepristóžěn.

unmännlich nemóški, nemožat, mevžast.

Unmännlichkeit *f.* nemóštvo, nemožatost.

Unmaß *n.* nezméra, neméra, brezmernost.

Unmasse *f.* *ř.* Unmenge.

unmaßgeblich neodločilěn, nemerodájěn; skroměn, ponížěn.

unmäßig nezméren, brezmerěn, čezmerěn.

Unmäßige *m.* nezmérnik, nezmérnež; *f.* nezmérnica.

Unmäßigkeit *f.* nezmérnost, brezmernost.

Unmenge *f.* izrédna množina, silno veliko.

Unmensch *m.* nečlovek, izròd človeški.

unmenschlich nečloveški.

Unmenschlichkeit *f.* nečloveštvo, nečloveško ravnanje.

unmerklich neznatěn, neopázěn, nečútěn.

unmessbar neizmérěn, nepremérěn.

Unmilde *f.* nemilóta.

unmittelbar neposrednji, neposreděn, narávnostěn.

Unmittelbarkeit *f.* neposrednost.

unmöglich nemogóđ, nemóžěn.

Unmöglichkeit *f.* nemogóčost, nemogóčnost, nemóžnost.

unmoralisch nenrávěn, nenravít, neblagonrávěn, nemoralěn.

unmündig nedolétěn, nedorásěl, malolétěn, nezrel.

Unmündigkeit *f.* nedoráslost, nedolétnost, malolétnost.

Unmuth *m.* nevólja, nejevólja, zlovóljnost.

unmuthig nevóljěn, nejevóljěn, zlovóljěn.

Unmutter *f.* nemáti (-mátère).

unmütterlich nematerínski, máteri nepřimérěn.

unnachahmbar, unnachahmlich neposnéměn. [živ.]

unnachgiebig neodjenljiv, nepopustunnachgiebig nepřizanesljiv, brezmilostěn; brez milosti, — prizanásbe.

unnahbar nepristóžěn.

unnatürlich nenarávěn; nepřirožěn.

Unnatürlichkeit *f.* nenarávnost; nepřirožénost.

unnenbar neizrečěn, nedopovéděn.

unnöthig nepotrěbĕn; — er Weise po nepotrěbnem.

unnützig brezkoristĕn, nerábĕn, nepotrěbĕn; eine — e Arbeit thun prazno slamo mlátiti.

unobligat neobligátĕn, neobvĕzĕn, nepredpisan.

unordentlich nerĕdĕn, neporĕdĕn.

Unordnung *f.* nerĕd, nerĕdnost, razvláka; alles ist in — vse je razvlĕčĕno, — raztrĕsĕno.

unorganisch neorgánski.

unorganisiert neurejĕn, neuravnán.

unorthographisch nepravopisĕn.

unpaarig lih, nepárĕn.

unparteiisch, unparteilich nepristrán, nepristránski.

Unparteilichkeit *f.* nepristránost.

unpassend neprimĕrĕn, neprilicĕn, nepristójen.

unpáslich ne prav zdráv, malo bolán, nedóžen; er ist — ni mu (prav) dobro, ne čĕti se dobro.

Unpáslichkeit *f.* malo nezdrávje, slabóst, nedóžnost.

unpatriotisch nedomoljubĕn, nerodoljubĕn.

unpersönlich neosĕbĕn; (*gramm.*) brezosĕbĕn.

unpoliert nelĕšĕn, nelóšĕn, nepolikan.

unpolitisch nepolitícĕn; (unflug) nemóder, malo modĕr.

unpopulär nepriljubljen, nepopulárĕn.

unproportioniert nesorazmĕrĕn.

Unrath *m.* sódrga; nesnága; (*Recht* richtig) smetí *f. pl.*; — machen smetíti; nasmetíti, zasmetíti.

unrathsam nevárĕn; es ist — ni svétohati.

unrecht *adi.* neprávi, nápačĕn; *adv.* ne práv, napak, naróbe.

Unrecht *n.* krivica; mit — po krivici; — thun krivico délati; — storiti.

unrechtmäßig nepostávĕn, nezakonit, nepravícĕn, krivícĕn.

Unrechtmäßigkeit *f.* nepostávnost, nezakonitost, nepravícĕnost, krivícĕnost.

unredlich nepoštĕn.

Unredlichkeit *f.* nepoštĕnost, nepoštĕnje.

unregelmäßig nepravilĕn; nerĕdĕn. Unregelmäßigkeit *f.* nepravilnost; nerĕdnost.

unreif nezrĕl, negóden; (v. d. Weibe Frucht) nedonósen.

Unreise *f.* nezrĕlost, negódnost.

unrein nečist, nečĕdĕn, nesnážen, umázan; (v. Getreide) smetljiv.

unreinlich nečĕdĕn, nesnážen.

Unreinlichkeit *f.* nečĕdnost, nesnážnost, nesnága.

unreiffbar nerĕšĕn, brez rešitve.

unrichtig *adi.* neprávi, neprávšĕn, nápačĕn; *adv.* ne práv, napak.

Unrichtigkeit *f.* neprávnost, nápačĕnost; napáka.

unritterlich nevíteški.

Unruhe *f.* nemír, nepókoj; nemírnost, nepokójnost; (Lärm) hrup, šundĕr; (Aufbruch) vstanĕk, vstaja, pùnt; (b. d. Uhr) nepókoj.

Unruhefister *m.* snováč nemirov, hujskáč.

unruhig nemíren, nepokójen; neposajĕn.

unrühmlich neslávĕn.

uns *pron. dat. nam, dual. nama; acc. nas, dual. naju.*

unsäglich nedopovĕdĕn, neizrĕčĕn, neizrečĕn.

unsaft neráhĕl, nenĕžĕn, nemil; er sagte ihm kein — es Wort ni mu je rekel ostre —, trĕde —, žal besĕde.

unsauber nesnážen, nečĕdĕn, umázan.

Unsauberkeit *f.* nesnážnost, nesnága, nečĕdnost, umázanost.

unschädlich neškodljiv, nekvarljiv; — machen s poti správit.

unschäglich neprecenljiv.

Unschäglichkeit *f.* neprecenljivost.

unscheinbar nekázĕn, neznátĕn.

Unscheinbarkeit *f.* nekázĕnost, neznátĕnost.

unschicklich, unschicksam nepristójen, nespodóben; neprimĕrĕn, neprilicĕn.

Unschicklichkeit *f.* nepristójnost, nespodóbnost; neprimĕrnost, neprilicĕnost.

unschiffbar neplóvĕn.

unschlichtig *f.* ungeschlacht.

Unschlitt *m.* loj; Unschlitt- lojĕn, lojĕv. Unschlittkerze *f.* lojĕna sveča, lojenica.

unjdylüjig neodložěn, omahljiv, brez trdnega sklepa; — jein omahovati; ich bin noch — nisem se še odlóčil; še ne vem, ali bi.

Unjdylüjigkeit *f.* neodložnost, omahljivost.

unjdymachhaft neslástěn, neokúsěn, plehěk.

Unjdymachhaftigkeit *f.* neslást (-i), neslástnost, neokúsnost.

unjdymelzbar neraztópěn.

unjdün nelép.

Unjduld *f.* nedóžnost.

unjduldig nedóžěn; — er Kinder Tag tepéžni dan, tepéžnica, pámetva, šápavica; (eines Verbrechens) nekriv; — er Weise po nedóžnem; an etwas — jein nedóžěn biti (sem) —, ne iméti (imám) krivnje, — krivde pri čem; (nicht schaden) neškodljiv.

Unjduldsmiene *f.* nedóžni obraz.

unjduldsvoll ves nedóžěn.

unjdwyer netéžek, lahěk.

unselbständig nesamostálěn.

Unselbständigkeit *f.* nesamostálnost.

unselig nesréčěn.

Unseligkeit *f.* nesréčnost.

unser *pron. pers.* nas, *dual.* naju; *pron. possess.* naš, *dual.* najin; (in Beziehung auf das Subject des Satzes) svoj; — einer, — eines mi, nas eden, nas kdo; es sind — vier, fünf štirje smo, pet nas je; — gleichen naše (nájine) vrste, naš vrstník, naša vrstníca.

unserig, unfrig naš.

Unserige, Unfrige *m.* našínec.

unserthalben, unserwegen, unserwillen

zavóžjo nas, zarád nas; zastrán nas.

unsdwyer ne varěn, nevárěn; (unge-
wiß) negotóv, nezaneshljiv.

Unsdwyerheit *f.* nevárnost; negotóvost, nezaneshljivost.

unsdwyer neviděn.

Unsdwyerheit *f.* nevidnost.

Unsin m. nezmisěl, neúmnost.

unsinnig nezmiseln, neúměn, brez-
úměn.

Unsitte *f.* grda —, nápačna naváda, razváda.

unstitlich nenrávěn, nenrávit, zlo-
nrávěn, nemorálěn.

Unstitlichkeit *f.* nenrávnost, nenrávi-
tost, zlonrávje, nemorálnost.

unsolid netrděn; razbrzdán, nepo-
štěn, nezaneshljiv.

unsofiam neskrběn, nebrížěn.

unsoferteits od naše strani.

unstatthaft neuméstěn; nedopústěn,
nedovóljen, nedopúščen.

Unstatthaftigkeit *f.* neuméstnost; ne-
dopústnost.

unsterblich neumrjóč, neumrljiv, ne-
smrtěn; (ewig) večěn, neminljiv.

Unsterblichkeit *f.* neumrjóčnost, ne-
umrljivost, nesmrtnost; večnost, ne-
minljivost.

Unstern *m.* nesréčna zvezda; nesréča.

unstet nestálěn, nestanovitěn; ein
— er Mensch nestanovitnež, vetrenják.

Unstetigkeit *f.* nestálnost, nestano-
vítnost.

unstrafbar, unstráflích nekazniv.

Unstráflíchkeit *f.* nekaznívost.

unstreitig neprepórěn, nedvóměn, ne-
dvójběn, kar se ne dá izpodbjíjati, —
tajítí.

unstudiert neučěn, neizšólan.

unadelhaft, unadelig negrájěn, brez
graje, brezgrájěn.

Unadelhaftigkeit *f.* negrájnost, brez-
grájnost.

untauglich nesposóběn, nepripráven,
neprikláděn.

Untauglichkeit *f.* nesposóbnost, nepri-
právnost, neprikládnost.

unten *adv.* doli, zdolaj, spodaj; nach
— doli, navdól, vniz; von — odzdólaj,
odspódaj; von — weg (in Zusammenh.)
izpód-: z. B. von — weghauen izpod-
sékatí, von — wegbeissen izpodgrizniti.

untenhin *adv.* (od)spódaj tjá, (od)-
zdólaj tjá.

unter *praep.* pód; (unter etwas her-
vor) izpód česa, z. B. — der Bank her-
vorziehen izpod klopi potégniti; (zwi-
schen) mēd; (aus der Mitte) izmēd,
z. B. einer — ihnen eden izmēd njih;
(mit) s, z, z. B. — der Bedingung s
tem pogójem; — solchen Umständen v
takih okóliščinah; — sonstiger Un-
giltigkeit ker bi sicēr bilo neveljavno;
— dem 2. diejes Monats drúgega
dnē tega mēseca; eine Person — 20

Zahren oseba, ki še nima 20 let, — izpod 20 let; — einem oběnem, hkratu; — Kaiser Franz Josef za cesarja Franca Józsefa; — der Hand zusteden skrivaj dati (dám); — etwas — den Sünden haben v delu iméti (imám) kaj; — vier Augen kadar sva (bova) samá, med štirimi očmi, brez prič; — den Waffen sein pod oróžjem —, v oróžju biti (sem); — Schloß und Riegel pod ključem; — die Soldaten gehen k vojakom —, v vojake iti (grem); jemandem — die Augen treten (kommen) komu pred oči stópiti (priti [pridem]); jemandem etwas — die Nase reiben pod nos podrobíti —, očítati komu kaj; (in Zusg.) pod-, nižji.

Unterabtheilung *f.* nižji —, spódnji oddélek, podrazdélék.

Unteradjel *f.* podpáduha.

unteradern poderáti (-brjem); *impf.* poderávati.

Unteradmiral *m.* podadmirál.

Unteramt *n.* nižji —, podrejéni urád.

Unterarm *m.* podlákět, podlehti (*f. pl.*).

Unterärmel *m.* spodnji rokáv.

Unterart *f.* podvrst (-i), sovrst (-i).

Unterarzt *m.* podzdravnik.

Unterassesser *m.* podnadzórnik.

Unteraugengegend *f.* podóčje.

Unteraugenlid *n.* spodnja veja, — veka.

Unterbalken *m.* spodnji tram.

Unterbau *m.* podzídje, podzídék; (im Bergbau) podkóp.

Unterbau *m.* spodnji del trebúha.

Unterbauddgegend *f.* podtrebúšje.

unterbauen podzídati; *impf.* podzídávati; (unterhöhlen) podkópáti (-kóp-ljem); *impf.* podkopovati.

Unterbeamte *m.* nižji urádnik.

Unterbefehlshaber *m.* podpoveljnik.

Unterbegriff *m.* podrejéni pojem.

Unterbehörde *f.* nižje oblástvo, nižja oblást (-i), — gosposka.

Unterbeinkleid *n.* j. Unterhofen.

Unterbett *n.* spodnja posteljnína, blazina.

Unterbeck *m.* podokrāj.

unterbinden podvézati (-vézem); *impf.* podvezovati.

Unterbindung *f.* podvèz, podvezovánje.

unterbleiben izostáti (-ostánem), ne zgodíti se, opustíti se; *impf.* izostájati, opúšćati se.

unterbrechen pretřgati, prekíniti; die Arbeit — preneháti z delom; jemanden im Reden — besédo prestríči (-strížem), v besédo seči (sežem) komu; *impf.* v besédo ségáti komu.

Unterbrechung *f.* pretřganje, prekínjenje, pretřg; prenehljaj, prestánék; (Lücke) preslédék; ohne — neprenéhoma, neprestáno, neprestánoma, nepretřgoma.

unterbreiten podgrniti; *impf.* podgrínjati; (ein Gesuch) predložiti, podstréti; *impf.* predlágati, podstírati.

unterbringen správit; najti (najdem) —, preskrbėti komu mesto, — stanovališće, — službo; nastániti, pod streho správití koga; (Capital) nalóžiti; *impf.* nalágati.

Unterbrustgegend *f.* podpršje.

Unterdach *n.* spodnja streha. [tačas.

unterdes, unterdessen *adv.* med tēm,

Unterdiakon *m.* poddiakon.

Unterdialekt *m.* podnaréčje.

Unterdrud *m.* podtisk.

unterdrücken (jemanden) stískati, tláćiti, zatírati; (etwas) zatréti (-tárem, -trēm), zadušiti, udušiti, potláćiti; *impf.* zatírati; za-, uduševati, potláćevati; (d. Born) požréti (-zrēm); *impf.* požírati, ne kázati (kažem); (Thranen, d. Sachen) zadržati (-ím); *impf.* zadržávati; (eine Schrift) utajiti, skřiti (skřijem); *impf.* utajevati, skrivati; (vernichten) ugonobíti, zamoriti; *impf.* ugonábljati, moríti.

Unterdrücker *m.* zatíravěc, zatírátelj, stískávěc, tlačítelj.

Unterdrückung *f.* zatíránje, tláćenje, stískanje.

untere (der, die, das) dolnji, zdolnji, dolénji, spodnji, nižji.

untereinander *adv.* med sebój; — mišden vkúp změšati; alles liegt — vse križem leži.

unterfangen sich držniti se, predržniti se, úpati si, — se.

Unterfeldherr *m.* podpoveljnik.

unterfertigen podpisáti (-pišem); *impf.* podpisovati.

Unterfertigung *f.* podpis; podpisovanje. unterfeuern podkúriti, podnétiti, podpaliti; *impf.* podkurjevati, podnečevati, podpaljevati.

Unterflúche *f.* spodnja plat (-i), spodnja ploskev; prág.

unterflechten podpléstí (-plétem).

Unterflügel *m.* spodnje krilce.

unterfressen izpodjéstí (-jém); *impf.* izpodjédati.

Unterfuß *m.* spodnja noga.

Unterfuiter *n.* podlaka, podvláka, podstáva, podlóga; (bei Zimmerleuten) podbój.

unterfüttern podstáviti, podložiti, podvléči; *impf.* podstávlati, podlágati.

Untergang *m.* (der Sonne) zahód, zatón, zapád; (Verfall) razpád, pogin; — der Welt konéc svetá.

Untergattung *f.* podród.

untergeben podložén.

Untergebene *m.* podložník.

Untergebirge *n.* podgórze.

Untergebifs *n.* spodnje ozóbjé, — zobóvje.

untergehen (v. Himmelstfórpérn) zaíti (-idem); *impf.* zahájati, v zatón iti (grem); (im Wasser) potopíti se, pogrézniti (se), utóniti; *impf.* potápljati se, pogrezovati se; (zugrunde gehen) propásti (-pádem); *impf.* propádati; (v. Menschen) giníti; poginíti, konéc je koga.

Untergehilfe *m.* podpomóčnik, podpomagáč.

Untergehölz *n.* s. Unterholz.

Untergemeinde *f.* podóbcina.

untergeordnet podrejen, nižji.

Untegericht *n.* podrejeno sodišče.

Untegerinne *n.* dolnji zleb.

Untergeshofs *n.* prítličeje.

Untergespan *m.* podžupan.

Untergesfell *n.* podstávek.

Untergemand *n.* spodnja obléka.

Untergottheit *f.* nižje božánstvo.

untergraben podkópati (-kópljem), izpodkópati; *impf.* pod-, izpodkópávati; (auch fig.).

Untergráber *m.* izpodkopávavec.

Untergrabung *f.* izpodkopávanje.

Untergrund *m.* podzemljíšče; temelj, podstáva.

Untergrundbahn *f.* podzémeljska zeleznica.

Untergürt *m.* podpróg, podpás.

untergürten podpréči (-préžem), podpásati (-pášem); *impf.* podprézati, podpasovati.

Unterhaar *n.* spodnji lasjé *pl.*, spodnja dlaka.

unterhalb *praep.* pod; *adv.* spodaj, zdolaj.

Unterhalt *m.* prehránitév; živež, žitek, hrana; (bei den Thieren) reja; klaja, krma, piča; (der Güter) vzdržávanje.

unterhalten (ein Institut) vzdrževati; vzdržati (-im); (Bebensbedarf reichen) preživiti, prehrániti, prerediti; *impf.* živíti, prehranjévati, redíti, skrbéti za...; Liebe — ljubežen iméti (imám), — gojiti; das Feuer — ogénj néstiti; ein Gespräch — pogóvor iméti, pogovárjati se; einen Briefwechsel — dopisovati si; (angenehm die Zeit verbringen) kraték čas komu délati, čas krátíti komu, kratkočasíti —, zabávati koga; sich — kratkočasíti se, kraték čas si délati, zabávati se.

unterhaltend zabávén, kratkočasén.

Unterhaltskosten *pl.* vzdrževální troški, preživnina.

Unterhaltsreviers *m.* vzdrževální revéz.

Unterhaltung *f.* (Erhaltung) vzdrževánje; prehránitév; zabáva, razveseljevánje; veselica; Unterhaltungs- zabávni; =blatt *n.* zabávni list, zabávnik; =kosten *pl.* s. Unterhaltskosten; =locale *n.* zabavíšče.

unterhandeln pogájati se, dogovárjati se; (als Wákler) mešetáriti, mešetovati, posredovati.

Unterhändler *m.* pogájavec; mešetar, posredóvavec.

Unterhandlung *f.* pogájanje, dogovárjanje; mešetarjenje, mešetóvanje, posredóvanje.

Unterhaus *n.* spodnja hiša; (im Parlament) poslánska zbornica.

Unterhaut *f.* spodnja kózica; =ellgewebe *n.* mezdra.

Unterhemd *n.* spodnja srajca.

unterhóhlen izpodvtolíti, izpodkópati (-kópljem), izpodríti (-ríjem).

Unterholz *n.* podráščina, podrást (-i).

Unterhofen *pl.* spodnje hlače *pl.*, gače *pl.*, gate *pl.*, svitice *pl.*, spódnjice *pl.* unterirdijh podzemeljski, podzemén.

Unterjagd *f.* mali lov.

Unterjäger *m.* (*mil.*) podlovčec.

unterjodhen podjarmiti, podvréči (-vržem) si; *impf.* podjarmljati, podmétati, podvrgávati, pod se správljati.

Unterjodher *m.* podjarmitelj.

Unterjodjung *f.* podjarmljanje.

Unterkammerer *m.* podkómornik.

Unterkanzler *m.* podkancelár.

Unterkauf *m.* mešetárjenje; (Vorlauf) prekupovánje.

Unterkäufer *m.* mešetar; prekúpeč, prekupovávčec.

Unterkiefer *m.* spodnja čeljust (-i).

Unterkinn *n.* podbrádek.

Unterkleid *n.* spodnje oblačilo, — krilo; *f.* Unterhofen.

Unterkohltrabi *m.*, Unterkohltrübe *f.* podzemeljska kolerába, podzemljica, kavra.

unterkommen službo —, mesto —, prenočišče —, stanovališče dobíti; es kommt mir etwas unter pride mi kaj pod roke.

unterkommen *n.*, Unterkunft *f.* služba, mesto; stan, stanovánje, streha; je-mandum — geben pod streho vzeti (vzamem) koga; *impf.* — jemáti (jém-ljem).

Unterkorn *n.* podrešetina.

Unterlage *f.* podlôga, podkláda, podstáva.

Unterland *n.* dolénjsko (-ega), dolénja stran (-i).

Unterländer *m.* dolénjec.

Unterlänge *f.* spodnja —, dolnja dolžina.

Unterlass *m.*, ohne — neprenéhoma, nepretřgoma, neprestáno.

unterlassen opustiti, pustiti; *impf.* opúšćati, púšćati; — etwas zu thun, zu fragen ic. ne storiti, ne vprásati itd.

Unterlasser *m.* opústnik.

Unterlassung *f.* opustitév, opúšćanje, opúst.

Unterlassungsfünde *f.* opústni greh.

Unterlauf *m.* dolnji tek; (d. Schiffes) dolnja páluba.

unterlaufen (den Auerhahn) podskóčiti; (das wijdhen vorkommen) vmes priti

(pridem), — primériti se, — zgoditi se; die Haut ist mit Blut — kri se je pod kožo zasédla, kri je podplúla.

unterlaufen *adi.* (mit Blut) s krvjó zalit, — podplút.

unterlegen podložiti; *impf.* podlágati, podkládati; (einen anderen Sinn) podtekniti (-táknem); *impf.* podtíkati; Pferde — konje prepreči (-prežem), — ménjati; *impf.* konje prepregati, — menjávati.

Unterlehrer *m.* podučitelj.

Unterleib *m.* trébuch (-úha).

Unterleibskrankheit *f.* trebúšna bolézén (-i).

unterliegen premágan biti (sem), podléči (-léžem); *impf.* podlégati; (einer Last) obnemóči (-mórem) pod čim; *impf.* obnemáhati; im Prozesse — pravdo izgubiti; der Strafe — kazni podvržen biti; kazni zapásti (-pádem); dies unterliegt keinem Zweifel o tem ni dvoma; dies unterliegt jezt der Erwägung o tem je zdaj treba premišljati; der Genehmigung — potrebovati odobrila.

Unterlieutenant *m.* podporóčnik.

Unterlippe *f.* spodnja ústnica.

untermauern podzidati; *impf.* podzidávati.

untermengen vmes zméšati, priméšati, podméšati.

Untermietsmann *m.* podnajémnik.

unterminieren podkópati (-kópljem), izpodkópati; *impf.* izpodkópavati.

unternagen podglódati.

unternehmen podvzétí (-vzámem), podjéti (-jámem), započéti (-čném) kaj, lotiti se (česa), poprijéti (-prímem) se (česa); *impf.* podvzémáti, započénjati, poprijémáti se (česa); einen Krieg — vojsko začéti (-čném); eine Reize — na potovánje iti, potovati.

unternehmen *n.* podvzétje, podjéetje, podjéetba, započéetje, započéetba.

unternehmend podvzétén, podjéetén.

Unternehmer *m.* podvzétnik, podjéetnik; =in *f.* podvzétnica, podjéetnica.

Unternehmung *f.* *f.* Unternehmen.

Unternehmungsgewiss *m.* podvzétnost, podjéetnost.

unternehmungslustig podvzétén, pod-

[jéetén.

Unterofficier *m.* podčastnik; **Unterofficiers-** podčastniški.

unterordnen podrediti, podružiti, (pod koga) postaviti; *impf.* podréjati, podruževati, (pod koga) postavljati.

Unterordnung *f.* podrédba; (**Unterclasse**) podréd.

Unterordnungsschluss *m.* podrédbeni sklép.

Unterpächter *m.* podzakúpnik.

Unterpfand *n.* zastáva; etvas ališ — geben zastáviti; *impf.* zastávljati kaj.

unterreden sičh pogovárjati se, meniti se; pogovoriti se, poméniti se.

Unterredung *f.* raz-, pogóvor, poménék.

Unterricht *m.* uk, pouk, poučevánje; jemandem — ertheilen učiti —, poučevati koga (v čem).

unterrichten učiti, poučevati; (in Kenntniš sejen) izporočiti (komu kaj), védeti dati, na znanje dati; *impf.* izporočati, na znanje dajati; ich bin von allem unterrichtet vse vem, vse mi je znano.

Unterrichts- učni, poučni.

Unterrichtsanstalt *f.* učilišče, učilnica.

Unterrichtsgeld *n.* učnina.

Unterrichtsminister *m.* naučni ministér.

Unterrichtsministerium *n.* naučno ministrstvo, ministrstvo za uk.

Unterrichtsordnung *f.* učni red.

Unterrichtssprache *f.* učni jezik.

Unterrichtswesen *n.* šolstvo, šolske stvari *pl.*

Unterrod *m.* spodnja suknja; (b. Weiber) spodnje krilo, spódnjica, podrášnik.

untersagen prepovedati (-vém), zabrániti; *impf.* prepovedovati, zabranjevati.

Untersagung *f.* prepóved (-i).

Untersalpetersäure *f.* dušikova okislína, dušikov četverokis.

Untersatz *m.* podstáva, podstávék; (in der Logik) podréd.

Untersaum *m.* podmèt, podréd.

Unterschale *f.* spodnja skodélica.

unterschätzen premálo céniti, prezírati.

unterscheidbar razlóčen.

unterscheiden razlóčiti; *impf.* razlóčevati, lóčiti; sich — lóčiti se, razlóčevati se, razlikovati se.

unterscheidend razlóčilén, razlóčevalén. **Unterscheidung** *f.* razlóčitév, razlóčevánje.

Unterscheidungskraft *f.* razlóčevalna móč (-i), razlóčevalnost.

Unterscheidungszeichen *n.* ločilno známenje, ločilo; =lehre *f.* nauk o ločilih.

Unterschenkel *m.* krača, golén (-i).

unterschieben podriniti, podložiti, podstáviti; *impf.* podrivati, podlágati, podkládati, podstávljati; (etvas unedjtes an die Stelle des Echten sejen) podtek-niti (-táknem), podvréči (-vfžem);

impf. podtikati, podmetávati; ein untergeschobenes Kind podvfženec, podtáknjenec; podvfženka, podtáknjenka.

Unterschied *m.* razlóček, razlíka; ohne — des Standes ne gledé na stan, brez ozíra na stan.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterschiedlich različén, razén, ranotér.

unterſpicken s slanino nabúckati, — obteknúti (-táknem).

unterſpreizen podpréti (-prém); *impf.* podpirati.

unterſpüßen izpodjésti (-jém), (iz-)podmléti (-méljem); *impf.* izpodjédati, (iz-)podmilati, izpodmlévati. [nik.]

Unterſtaatsſecretär *m.* državni podtáj-

Unterſtadt *f.* dolnje —, spodnje mesto.

Unterſtand *m.* stan, stanišče; jeman-

dem — geben na stanišče koga vzeti (vzajem); *impf.* — jemáti (jémlem).

Unterſtandgeber *m.* stanodajávec.

unterſtändig (*bot.*) podrátel.

unterſtandslos brez stana, — stanišča.

unterſte (*ber, die, daſ*) najbolj spodnji, najnižji.

unterſteden vmes poteknúti (-táknem); podteknúti; *impf.* podtikati.

unterſuchen (3. B. einem Gerichte) spádati —, bití (sem) pod kako sodišče; daſ unterſucht keinem Zweifel o tem ni dvoma; (*unter ein Obdach treten*) stópiti pod streho, vedríti; ſich — drz-

núti se, predrznúti se.

unterſuchend podrejen, podlózhen.

Unterſtelle *f.* nižje mesto, nižja služba.

unterſtellen podstáviti; *impf.* podstávljati; (fálſchlich zuſprechen) podvréti (-vržem); podteknúti (-táknem); *impf.* podtikati.

unterſtreichen podčrtati; *impf.* podčrtovati.

unterſtreuen (*dem Vieh*) (živini) nastláti (-stéljem); *impf.* nastíljati.

Unterſtufe *f.* spodnja stopnja.

unterſtühen podpréti (-prém) kaj, koga; *impf.* podpirati; (*auch fig.*).

Unterſtücker *m.* podpórnik; =in *f.* podpórnicá.

Unterſtützung *f.* podpiranje; podpóra; pomóč (-i), pripomóč (-i), zaslómba; Unterſtützung= podpórni; =beitrag *m.* podpornína; =caſſe *f.* podpórna blagájna, — denárnica; =fonds *m.* podpórna zalóga, podpórni zaklád; =punkt *m.* podporišče.

unterſuchen preiskati (-iſčem); *impf.* preiskávati, preiskovati; (*e. Urkunde*) preglédati; *impf.* preglédovati.

Unterſucher *m.* preiskovávec; preglédovávec.

Unterſuchung *f.* preiskáva; preiskovávanje; Unterſuchungs= preiskoválni; =gericht *n.* preiskováno sodišče; =kosten *pl.* stroški za preiskávo, preiskoválni stroški *pl.*; =richter *m.* preiskoválni sodnik; =verfahren *n.* preiskováno postópanje.

untertags *adv.* po dnevi.

Unterlaſſe *f.* spodnja škodélica.

untertauchen *tr.* potopíti, pogróziti, pogrózniti, pondréti (-ém); *impf.* potápljati, pogrózovati, pondírati; *intr.* potopíti se, pogrézniiti (se), pogróziti se.

Untertaucher *m.* potapljávec, pogrézovávéc.

unterthan podlózhen.

Unterthan *m.* podlóznik.

unterthänig podlózhen; (*aſs Ausdruc der Höflichkeit*) ponížhen; (*gehörig*) pokórhen.

Unterthänigkeit *f.* podlóznost; ponížnost; pokórnost.

Unterthansverhältniſſe *n.* podlózništvo, razmérje podlózniško.

Untertheil *m.* spodnji del.

untertreten *tr.* teptáti; *fig.* zatírati; *intr.* (pod kako streho) stópiti.

unterwachsen podrásti (-stem); *impf.* podrášćati; Getreide mit Unkraut — s plevélom prerášćeno (preráslo) žito.

unterwärts *adv.* dolí, navzdól, navzpód, vniz.

unterwaschen izpodpráti (-pérem), izpodjésti (-jém), izpodmléti (-méljem); *impf.* izpodpirati, izpodjédati, izpodmlévati, izpodmilati.

Unterwaschung *f.* izpodjédanje, izpodmlévanje; izpodmól.

Unterwasser *n.* dolnja —, spodnja voda.

unterwegs *adv.* med potjo, med potom, medpótoma, spótoma, po poti, gredóč; — ſein potovati, popótovati; etwaſ — laſſen opuſtíti.

unterweiſen poučíti, napéljati; *impf.* učíti, poučeváti, napeljeváti.

Unterweiſung *f.* učénje, poučevánje, napeljevánje; pouk.

Unterwelt *f.* podzémelje, podzémeljski svet, spodnji svet.

unterwerfen podvréti (-vržem), pod svojo oblást —, podse správití; *impf.*

podvrgávati, pod svojo oblast —, pod-se správljati; (im Kriege) zavojevati.

Unterwerfung *f.* podvržba.

unterwinden sich jmds. j. sich annehmen; lotiti se česa; držniti se.

unterwölben z oblókom podzidati.

unterworfen podvržen, podložěn.

Unterwuchs *m.* podrást (-i), podráščina.

unterwühlen izpodriti (-rijem); *impf.*

izpodrijati; izpodkópati (-kópljem);

impf. izpodkopávati; j. unterwaschen.

unterwürfig súzenjsko —, hlápcévsko pokórěn, ponížěn.

Unterwürfigkeit *f.* súzenjska pokórnost, ponížnost.

unterzeichnen podpisati (-píšem); *impf.* podpisovati.

Unterzeichner *m.* podpisnik, podpisovávéc.

Unterzeichnerte *m.* podpisani, podpisanséc.

unterziehen *tr.* Futter — unter ein Kleid

obléko podvléči (-vléčem), — podložiti;

impf. podlágati; das Haus mit einer

Schwelle — prag pri hiši napraviti; ein

Gebäude mit einer Mauer — poslópje

podzidati; *impf.* podzidovati; *fig.* pod-

vréči (-vržem); einer Prüfung, einer

Besichtigung — preizkústiti, preudáriti,

preiskati, pre-, oglédati kaj; sich —

lotiti se (česa), podvréči (-vržem) se

(čemu), nase vzeti (vzajem) kaj;

impf. nase jemáti (jémajem) kaj.

Unterziehhosen *pl.* j. Unterhosen.

Unterzug *m.* j. Unterfutter; (*mont.*)

podpóra.

unterzünden podnétiti, podkúriti, pod-

žgáti (-žgém), podpáliti; *impf.* pod-

nečevati, podžigati, podpaljevati.

Unthät *f.* zločin, zločinstvo.

unthätig nedelávěn, brezdelěn, brez dela.

Unthätigkeit *f.* nedelavnost, brezdelnost.

untheilbar nerazdelěn.

Untheilbarkeit *f.* nerazdelnost.

untheilhaft nedelézěn.

Untheilhaftigkeit *f.* nedeléznost.

Unthier *n.* zverína.

unthunlich nemogóè, kar se ne dá storiti, kar se ne more zgoditi.

untief neglobòk, plitèk, plitév.

— Untiefe *f.* plitvína, plitčína, prétek (-téka); plitvost, plitkóst.

untigbar neizbrisén; (*v.* Schulden) neizpláčěn.

untragbar nenóšěn; (unfruchtbar) nerodovitěn, nerodovít; (*v.* Vieh) jalov.

untrennbar nerazdelěn, nerazkrojěn, nerazlóčěn, nerazdrúžěn.

Untrennbarkeit *f.* nerazdelnost, nerazkrojnost, nerazlóčnost, nerazdrúžnost.

untreu nezvést; — werden iznevériti se.

Untreue *f.* nezvestóba.

unrinkbar nepitěn.

untröflich neutolázěn, nepotolázěn, neutéšěn.

Untröflichkeit *f.* neutoláznost, nepotoláznost, neutéšnost.

untruiglich neukanljiv, negoljufiv, nelazljiv, nevarljiv.

Untruiglichkeit *f.* neukanljivost, negoljufivost, nelazljivost.

untüchtig nesposóběn, nesprétěn, nepripráven.

Untüchtigkeit *f.* nesposóbnost, nesprétnost, nepriprávnost.

Untugend *f.* napáka, razváda, slaba naváda.

unübergehend (*gramm.*) neprehajálěn.

unüberlegt *adv.* nepremišljen, nepredárjen; *adv.* brez premisleka, brez preudárka.

Unüberlegtheit *f.* nepremišljenost, nepredárjenost.

unüberschreibbar neprestópěn.

unüberschreibbar nepregléděn.

unüberschreibbar neprestávěn, neprevéděn, neprelóžěn; nepreplávěn, neprebéděn, nepregázěn, čez kar ni móèi priti.

unübersteigbar, unübersteiglich neprehóděn; nepremagljiv. [sěn.]

unübertrefflich nepresézěn, neprekóunübertroffen nepremágan, neprekóšèn, nepresézěn.

unüberwindlich nepremagljiv, nezmagljiv, neodoljiv.

unüblich nenaváděn.

unumgänglich *adv.* neogibno, neobhódno.

unumstündlich neomejěn.

unumstößlich neovfžěn, neizpodbitěn.

unumwunden *adv.* narávnost, brez vseh ovinkov.

ununterbrochen *adi.* nepretfgan, neprenehljiv; *adv.* nepretfgoma, neprenehoma, zdržema.

unveränderlich nepremenljiv, neizpremenljiv.

Unveränderlichkeit *f.* nepremenljivost, neizpremenljivost.

unverändert nepremenjèn, neizpremenjèn.

unverantwortlich (v. Pers.) neodgovoren; eine — e Handlung nezagovórno —, neopravičeno —, neodpústno dejanje.

unveräußerlich neoddatèn, neodstópèn, neprodátèn.

Unveräußerlichkeit *f.* neoddatnost, neodstópnost, neprodátnost.

unverbesserlich nepoboljšljiv.

Unverbesserlichkeit *f.* nepoboljšljivost.

unverblüht neprikrit; *adv.* na vsa usta.

unverbrauchbar nepotróšèn.

unverbreitbar neizgorljiv.

unverbrieft nezapisan, pisméno nepotjen. [trdèn.

unverbrüchlich neprelómèn, neomájèn,

unverbürgt nezajámčèn, neizpričan, negotív.

unverdächtig nesúmèn.

unverdaulich neprebávèn.

Unverdaulichkeit *f.* neprebávnost.

unverdient nezashúzen; =erweise *adv.* po nedólzmem.

unverdorben nepopáčen, nepokazèn, nepokvárjen.

Unverdorbenheit *f.* nepopáčenost ic.

unverdrossen nemrzljiv, neutrudljiv, neutrudèn, neumóren.

Unverdrossenheit *f.* nemrzljivost, neutrudljivost, neutrudnost, neumórnost.

unverehelicht (v. Mannspersonen) neozènjen; (v. Weibspers.) neomožéna.

unvereinbar, unvereinbarlich nezdrúžèn, nezdrúzljiv.

Unvereinbarkeit *f.* nezdrúžnost, nezdrúzljivost.

unversälscht nepopáčen, neizkazèn, pristèn.

Unversälschtheit *f.* nepopáčenost, neizkazénost, pristnost.

unverfänglich nenevárèn, nedólzèn.

unverfroren nesrámmo predržèn.

unvergänglich neminljiv.

Unvergänglichkeit *f.* neminljivost.

unvergebllich neodpústèn.

unvergeßlich nepozábèn.

unvergleichlich brezprimérèn, preisvřstèn; ein — er Mann mož, ki mu ni para, — ki mu ni enákega; *adv.* brez primére.

unverhältnismäßig nerazmérèn, neprimérèn.

unverheiratet j. unverehelicht.

unverhofft *adi.* nepričakován, nenádèn, iznenádèn; *adv.* nenádoma, iznenáda.

unverhohlen neprikrit; *adv.* brez prikrivanja.

unverjährbar nezastarljiv.

unverjährt nezastáran.

unverkäuflich neprodájèn, neprodátèn.

unverkennbar očitèn, očividèn.

unverkirzt neprikrájšjan; *fig.* cel, popoln.

unverläßlich nezanესljiv.

unverleßbar, unverleßlich nedotekljiv, nedotičèn, neoskrunljiv, nepovrédèn.

unverleßt nedotáknjen, nepoškódovan, neoskrúnjen.

unverleugbar neutájèn.

unverlierbar neizgúbèn.

unverlosbar neizzřébèn.

unvermeidlich neogibèn, neizogibèn, neizbéžèn.

unvermerkt neopážen, nezapážen.

Unvermögen *n.* nezmóžnost.

unvermögend nezmóžèn; nepremóžèn.

unvermuthet j. unverhofft.

unvernehmlich neslišèn, nerazlóčèn.

Unvernehmlichkeit *f.* neslišnost, nerazlóčnost.

Unvernunft *f.* nespámet (-i), nespámetnost; neumnost, brezúmnost.

unvernünftig nespámetèn; neumèn, brezúmén.

unverrichtet neoprávljen; — er Dinge zurückkehren nič ne opraviči vřniti se.

unverrückt nepremáknjen; trdèn, neomájèn; (v. Auge) upřt.

unverschämt nesrámén.

Unverschämtheit *f.* nesrámnost.

unberšdulbet nezaslúzen; (óhne Ščul-
den) nezadolžen; = *erweife adv.* po ne-
dólžnem.

unbersehen nepričakován; — *á adv.*
neprevídoma, nenádoma, iznenáda.

unberseht nepoškódovan, neránjen,
neoskrúnjen.

unberšichert nezavárovan.

unberseigbar neusehljiv.

Unberseigbarkeit *f.* neusehljivost.

unberšohnlich nespravljiv; neutolázžen.

Unberšohnlichkeit *f.* nespravljivost; ne-
tolázžnost.

unberšorgt nepreskrbljen.

Unberstand *m.* brezúmje, neúmnost.

unberständig nerazúmžen, nerazsódžen;
neúmžen.

unberständig neamévžen, nerazumljiv,
nedoúmžen.

unberträglich nepogodljiv, neslózžen,
nestrpljiv.

Unberträglichkeit *f.* nepogodljivost,
neslózžnost, nestrpljivost.

unberwandt nesoróžen; mit — en
Augen z uprtimi očmi.

unberweilt *adv.* nemúžno, nemú-
doma.

unberweklich nevenljiv, nezvenljiv.

unberwendbar neporábžen.

unberwerlich nezavržžen.

unberweslich nestrohljiv, nesprhljiv.

unberwundbar neranljiv.

unberwüßlich neporúšžen.

unberzagt neustrášen, neobúpžen, po-
gúmžen.

Unberzagtheit *f.* neustrášenost, ne-
obúpžnost, pogúm.

unberzehrt nepoužit, nesnéden.

unberzeihlich neodpústžen, nepriza-
nesžen.

unberzinslich brezobréstžen.

unberzüglich nemúžen; neodlózžen;
adv. neutégoma, nemúdoma, brez od-
lóga, brez odlástka, pri tej príči.

unvollendet nedokončan, nedovršžen;
— lassen ne dokončáti, ne dovršiti, ne
dodélati, ne dognáti (-žénem).

unvollkommen *adi.* nepopóln; *adv.*
nepopólnoma.

Unvollkommenheit *f.* nepopólnost.

unvollständig necél, nepopóln, nedo-
vršžen, nedokončan, nedodélan.

Unvollständigkeit *f.* nepopólnost, ne-
dovršženost.

unvorbereitet nepriprávljen.

unvorgesehen, unvorhergesehen *adi.* ne-
pričakován, nenážen, neumíšljen; *adv.*
nenádoma.

unvorgreiflich, — *e* Meinung nevsiljivo
—, skromno mnenje.

unvorsätzlich *adi.* nenamíšljen, nena-
kánjen; *adv.* nehoté, ne nalašče, ne s
premíšlekom.

unvorsichtig neprevídžen, nepázžen, ne-
oprezžen; = *erweife adv.* po neprevídženem.

Unvorsichtige *m.* neprevídžnež.

Unvorsichtigkeit *f.* neprevídžnost, ne-
pázžnost.

unvortheilhaft nekoristžen, neugóžen;
er hat eine — *e* Meinung von dir ne
misli dobro —, — ugóžno o tebi.

unwahr neresničen, neistinit.

Unwahrheit *f.* neresnica, neistinitost.

unwahrscheinlich neverjetžen.

Unwahrscheinlichkeit *f.* neverjetžnost.

unwandelbar neizpremenljiv.

Unweg *m.* slaba pot.

unwegsam brezpóžen, nehóžen.

unweiblich nežénski.

unweigerlich *adv.* brez upóra.

unweise nemóžer.

unweit *praep.* ne daleč od.

unwert nevrédžen; brez vrédnosti.

Unwesen *n.* neréd, razsájanje, raz-
grájanje, rogoviljenje; sein — treiben
razsájati, razgrájati, rogoviliti, šáriti.

unwesentlich nebitven.

Unwetter *n.* grdo vréme (-éna), ne-
vréme, nevíhta.

unwichtig nevázžen, malovážžen.

unwiderlegbar, unwiderleglich [žen.
žžen, nepobitžen.

unwiderwillig neprekličžen, neoporé-

unwidersprechlich nepreréčen.

unwiderstehlich nepremagljiv, čemur
ni moči se ustávití, — se upréti.

unwiederbringlich *adv.* nepovračljivo,
nepovrátno.

Unwille *m.* nevolja, nejevólja.

unwillig nevoljžen, nejevóljžen.

unwillkommen nezaželžen, nepovoljžen,
nemíl.

unwillkürlich *adi.* nehóžen, *adv.* ne-
hoté, nehótoma.

unwirthsam brezuspéšén; neveljavén.
unwirth nevoljén, godrnjav, mrčav.
unwirthbar, unwirthlich odljudén, za-
puščen, pust.

unwirthschafflich nevaréčen, zapravljiv.
unwissend *adi.* nevéden, neúk; *adv.*
f. unwissentlich.

Unwissende *m.* nevédnež.

Unwissenheit *f.* nevédnost.

unwissenschaftlich neznánstven.

unwissentlich *adi.* nevédoma storjén,
— izvršen; *adv.* nevédoma, ponevé-
doma, nevedé.

unwohl, mir ist — slabó —, hudó
mi je, ni mi dobro.

Unwohlsein *n.* slabóst.

unwürdig nevrédén; (unanständig) ne-
dostójen.

Unwürdige *m.* nevrédnež.

Unzahl *f.* brezštevilna množica, —
množina; eine — Leute silna množica
—, silno število ljudi, brez števila
ljudi.

unzählbar, unzählig brezštevilén, ne-
brójen, neštét.

Unzählbarkeit *f.* brezštevilnost, ne-
brójnost.

unzähmbar neukróten, neukročén.

unzart nenéžen, neráhél, neobzírén.

unzärtlich neljubezniv, nenéžen.

Unze *f.* unca, úncija; (*felis onca*)
jáguar.

Unzeit *f.* neugódni čas, neprávi čas,
nečas, nedóba.

unzeitgemäß času nepriméren.

unzeitlig negóden, nezrel; — e Geburt
negódni pôrod, spláv; ein — Geborner
negódnik, negodnják, negodè; — e Frucht
negóden —, nezrel sad, golénec.

Unzeitigkeit *f.* negódnost, nezrelóst.

unzerbrechlich nezlómén, nerazbitén.

unzergänglich (im Wasser nicht auf-
löslich) neraztópén, neraztájén.

unzerlegbar nerazlózén, nerazdévén.

unzerstörbar nerazrúšén, neporúšén.

unzer trennlich nerazlóčen, nerazdrú-
žen; nerazlócljiv, nerazdružljiv.

unziemlich nespodóbén, nepristójen.

Unzucht *f.* nečistost, sramodéjstvo; —
treiben nečistovati.

unzüchtig nečist, sramodéjen; ne-
srámén.

Unzüchtigkeit *f.* nečistost; nesrámnost.
unzufrieden nezadovoljén; — er Mensch
nezadovoljnež.

Unzufriedenheit *f.* nezadovoljnost, ne-
zadovoljstvo.

unzugänglich nepristópén; nedohóden;
den Gastern — es Herz pregréham za-
přto —, — nepodvrženo srce; dem
Binde — er Ort zatřšje, zavétje.

Unzugänglichkeit *f.* nepristópnost; ne-
dohódnost.

unzukömmlich nápačen; nespodóbén,
neprilícén.

Unzukömmlichkeit *f.* napáka; nespo-
dóbnost, neprilika.

unzulänglich nezadóstén, nedostátén,
nedovoljén, nedomérén.

Unzulänglichkeit *f.* nezadóstnost, ne-
dostátnost, nedovoljnost, nedomér-
nost; nedostáték.

unzulässig neprípústén, nedopústén,
nedovoljén.

Unzulässigkeit *f.* neprípústnost, nedo-
pústnost.

unzureichend nesposóbén za od-
govórnost, nerazsódén.

unzureichend f. unzulänglich. [zveze.
unzusammenhängend nezvezán, brez
unzuständig nepristójen.

Unzuständigkeit *f.* nepristójnost.

unzuverlässig nezanesljiv.

Unzuverlässigkeit *f.* nezanesljivost.

unzuweckmäßig nepriméren, neprípá-
vén, neprilícén.

Unzuweckmäßigkeit *f.* neprimérnost, ne-
prípávnost, neprilícénost.

unzweideutig nedvoúmén.

unzweifelhaft nedvómén, brezdvómén.
üppig bujén; brstén, bohóten; na-
sláden, razkóšen.

Üppigkeit *f.* bujnost; brstnost, bo-
hótnost; nasládnost, razkóšnost.

Ur *m.* tur; Ur- (in Zusammenjegg.)
pra-, prvótni, prvobitni.

Urahn *m.* pradéd.

urali prastár, starodávén, predávén.
Uran *n.* (Metall) uran.

Uranfang *m.* prvi začétek.

Uranus *m.* Uran.

Urbanität *f.* olikanost.

urbar obdélán, orén; — machen ob-
delovati; obdélati.

Urbar *n.* urbárij; **Urbarial-** urbárijski.
Urbedeutung *f.* prvótni pomén.
Urbeginn *m.* prvi začétek.

Urbestandtheil *m.* prvótna sestavína, prvína.

Urbewohner *m.* prvi nasélnik, prvótni prebivávéc, prvoséléc.

Urbild *n.* prvótna —, izvírna podóba, izvírnik.

Urbildung *f.* pratvórbá.

Urelement *n.* prvótni živélj; prvína.

Ureltern *pl.* prastáři *pl.*, prarodítelji *pl.*, prvi starši *pl.*, prvi rodítelji.

Urenkel *m.* pravnúk; =in *f.* pravnúkinja.

Urgebilde *n.* prvótna tvórbá.

Urgebirge *n.* pragoróvje, pragórje, prvótno goróvje.

Urgen; *f.* prigánjanje.

Urgeschichte *f.* pradóbná —, prvótna zgodovína, prazgodovína.

urgeschichtlich prazgodovínski.

Urgestein *n.* prvótno kámenje.

urgieren prigánjati (k čemu), nagánjati —, siliti (na kaj); (den Schuldner) térajati.

Urgroßeltern *pl.* prarodítelji *pl.*

Urgroßmutter *f.* prabábica.

Urgroßvater *m.* pradéd.

Urgrund *m.* prvótni vzrdek.

Urheber *m.* začétnik, provzročítelj, provzročénik; =in *f.* začétnica, provzročíteljica; =schaft *f.* začétnístvo, provzročíteljstvo.

Urin *m.* scálnica, scalína, sèč, (seča), svoja voda.

Uringang *m.* scálnik, sečni prohd.

urinieren vodó púšéati, scáti (šéim); vodó pustiti, poscáti se.

Urin Sperre *f.* zapíranje vode; (b. Vieh) opárnost.

Urinstein *m.* kamen v mehúrju.

urkuntlich izrédno kómičen.

Urkraft *f.* prvótna —, izvírna moč (-i), — síla, prasíla.

Urkunde *f.* listína, pismo; **Urkunden-** listínski, pisemski.

Urkundenbuch *n.* listínska knjiga, listínski zbornik.

Urkundenlehre *f.* nauk o listínah.

Urkundenammlung *f.* zbirka listín, listínska zbirka, listínski zbornik.

Urkundenstempel *m.* listínski kolék, urkundlích listínski; *adv.* po listínah, po pismih.

Urlaub *m.* dopúst; auf — sein na dopústu biti; **Urlaubs-** dopústni.

Urheber *m.* dopústnik.

Urlaubscertificat *n.* dopústnica.

Urmenich *m.* pračlóvek.

Urne *f.* ročka, vrč; (Aschenfrug) urna, žara, pepélnik, pepélnica.

urnenförmig róčkast, žarast.

urplöthlich *adv.* kar nenádoma; f. plóthlich.

Urproduct *n.* prvótni —, siróvi pridélek.

Urproduction *f.* dobívanje prvótnih —, siróvih pridélkov, prvótno pridelóvanje.

Urquell *m.* prvótni vir, pravír.

Ursache *f.* vzrdek; — sein vzrdek —, kriv biti (sem).

ursächlich vzróčen.

Urschrift *f.* prvótni —, izvírni spis, izvírno pismo, prvopís.

Ursitz *m.* prvótni sedež, prasédež.

Ursprache *f.* prajézik, prvótni —, izvírni jezik.

Ursprung *m.* izvírék, izvír; (Ursprung) izvír, začétek, počétek, postánék.

ursprünglich izvírén, začéten, prvóten.

Ursprungsort *m.* izviralíšče.

Ursstoff *m.* pratvarína, prvótna snov (-i).

Ursulinerin *f.* uršalínka.

Urtheil *n.* sodba, razsódba; ein — fällen razsódití, sodbo skléniti, — storiti; ein — sprechen sodbo izréci (-čem); *impf.* razsójati, sodbo sklépati, — délati, — izrékati; daß — vollziehen sodbo izvršíti; *impf.* — izvrševati; (in d. Philosophie) razsódek; (Reinigung) sodba, mnenje, misel (-i), misli (*f. pl.*).

urtheilen sódití; razsódití.

Urtheilsabschrift *f.* prepis razsódbé.

urtheilsfähig razsóden; zmóžen svojo sodbo izréci (o čem).

Urtheilskraft *f.* razsódnost.

Urtheilspruch *m.* razsódek, razsódba.

Urtheilsvollstreckung *f.* izvršítév razsódbé.

Urthier *n.* prazíval (-i).

Urrurgroßmutter *f.* praprabábica.

Ururgroßvater *m.* prapradèd.
 urverwandt prvótno soródn.
 Urvolk *n.* prvótni národ.
 Urwahl *f.* prvótna volítév.
 Urwald *m.* pragòzd.
 Urwelt *f.* prvótni —, prvobitni svet,
 prasnét.
 urweltlich prasnétén.
 Urwesen *n.* prvótno bitje, prabitje.
 urwüchsig samorástél, samorásč, sa-
 moródn, samoníkél.
 Urzeit *f.* pradóba, pravék.
 Urzustand *m.* prvótni stan, prvobitno
 stanje.
 Usance *f.* običaj, naváda.

Uso *m.* navádni menični ròd.
 Usowechsel *m.* menica na navádni ròd.
 Usurpator *m.* nepostávni polastítelj,
 — prisvojítelj, uzurpátor.
 usurpieren nepostávno polastíti se
 (česa), nepostávno prisvojíti si (kaj),
 uzurpirati.
 Usus *m.* naváda, običaj.
 Usensilien *pl.* potrebščine *pl.*
 Utopie *f.* sanjarija, utopija.
 Utopien *n.* devéta —, izmišljena de-
 želá.
 Utraquiff *m.* utrakvíst.
 utraquifflig utrakvístičen, dvoje-
 zičén.

V.

Vacant prazén, izpráznjen.
 Vacanz *f.* izpráznjenost —, praznóta
 mesta, vakánca; —en (Ferien) *pl.* po-
 čitnice *pl.*, počítne *pl.*
 Vaccination *f.* i. Impfjung.
 vaccinieren i. impfen.
 vacieren brez službe biti (sem).
 vacierend brezslúžbén, brez službe,
 brezpóseln.
 Vanadium *n.* vložnina, várščina, jám-
 ščina.
 vag dvomén, negotòv, nedolóčen,
 nedolóčen.
 Vagabund *m.* potepúh, potepín, po-
 tepénec, klátež, vlačúgar, skítavéc.
 vagabundieren potépati se, klátiti se,
 vlačíti se, skítati se.
 Valentinskrankheit *f.* (Fallsucht) bož-
 jást, pádavica; er wurde von der —
 befallen bóžje ga je zaščelo méitati.
 Valet *n.* razhódnja, odhódnja.
 Valuta *f.* vrednóta, veljáva, valúta.
 Vampir *m.* vampír, krvosés.
 Vanille *f.* vanilija; Vanillen- vanilijev.
 variabel izpremenljiv, premenljiv.
 Variante *f.* drugáčica, ináčica, raz-
 líčica.
 Variation *f.* preména; različica.
 Varietät *f.* i. Verschiedenheit; različék,
 različica; podvrsta.
 varieren i. abwechseln.
 Versall *m.* fevdni podložnik, vazál.
 Vase *f.* starinska posóda, vaza, žara.

Vater *m.* óče (očéta), oča, otéc; *fig.*
 rodítelj; (in der KinderSpr.) ata, tata,
 aték, ate (-ta), tátej, taték; (Vorjahre)
 očák, prednik; Vater- očétov, očétén,
 óčin; očétovski.
 Vaterbruder *m.* stric.
 Väterchen *n.* očka.
 Vaterhaus *n.* rojstna —, očétna hiša.
 Vaterland *n.* domovina, očétnjáva,
 očevína.
 vaterländisch domoródn, domovín-
 ski, očetnínski, domáč.
 Vaterlandsfreund *m.* domoljub, rodo-
 ljub, domoródec.
 Vaterlandskunde *f.* domoznánstvo.
 Vaterlandsliebe *f.* domoljubje, domo-
 vínska ljubéžen (-i).
 väterlich očétovski; očétov, očétén,
 očétnji, óčin; baš —e Erbe očinstvo,
 očétina.
 vaterlos brez očéta, brezočétén.
 Vatermord *m.* očetomòr, očetomór-
 stvo.
 Vatermörder *m.* očetomórec, morívéc
 svojega očéta; =in *f.* očetomórka.
 Vaterpflicht *f.* očétovska dolžnóst.
 Vaterschaft *f.* očétovstvo.
 Vaterschwester *f.* teta.
 Vatersegen *m.* očétov blagoslòv.
 Vaterstadt *f.* rojstno —, rodno mesto.
 Vaterstelle *f.* očétovo mesto; — ver-
 treten namésto —, za očéta (komu)
 biti (sem), očéta namestovati.

Baterunjer *n.* očenáš, Gospódova molitiev.

Baudeville *n.* národná pesem (-i); kratka veseloigra s petjem.

Vegetabilien *pl.* rastlinje, rastlinstvo. vegetabilisch *pl.* rastlinski.

Vegetation *f.* rast (-i), rašča; rastlinstvo.

Vegetationsgrenzen *pl.* meje (*pl.*) rastlinstva.

Vegetationsperiode *f.* rastna doba. vegetieren *rasti* (rastem), živeti kot rastlina; *fig.* životariti.

Veilchen *n.* vijólica, vijóla, ljúbica.

veilchenblau *pl.* vijóličien, vijóličast.

Veilchenwurzel *f.* vijólični korén.

Veitstanz *m.* boléžen (-i) sv. Vida, vídovica.

Vene *f.* žila privódnica.

Venenblut *n.* otemnela kri (krví).

Venerie *f.* (Luftseuche) francózi *pl.*, sramna kuga.

venerisch *pl.* sramnokúžen.

venetianisch *pl.* beneški.

venös *pl.* črnokrvén, temnordèč.

Ventil *n.* zaklópnicá, zaklópka.

Ventilation *f.* prevetrovánje, prevetrilo.

Ventilator *m.* vetrilo.

ventilieren *prevétriti*; *impf.* prevetrovati; *fig.* pretrésati.

Ventilluftpumpe *f.* sesáljka z zaklópnicami.

Venus *f.* Vénera; Živa, Lada; (Morgenstern) danica, jutrnjica; (Abendstern) večernica.

ver= (in Zusammensetzg.) za-, po-; pre-; s-, z-; iz-, od-, o-

verabsolgen *izročiti*, vročiti, podeliti; *impf.* izročati, vročevati, podeljevati.

verabreden *sih* dogovoriti se, zgovoriti se, zméniti se, doméniti se; *impf.* do-, zgovárjati se.

verabredetermaßen *adv.* po dogóvoru.

Verabredung *f.* dogóvor, domenitiev, doménèk, zmenèk.

verabreichen *dati* (dam), podáti, izročiti, razdáti med ...; *impf.* dájati (dajem), podájati, izročevati, razdájati med ...

verabsäumen *zamuditi*, zanemáriti, opustiti; *impf.* zamújati, zanemár-

jati, opúšcati; das Verabsäumte *zamújeno*.

verabscheuen *mrzèti* (na) kaj, stúdití kaj; odduriti; *impf.* oddurjávati; (eteln) mrzèti —, gnúšiti se —, stúdití se komu.

verabscheuenswert *ostúden*, odúren, gnusén, mrzèk.

verabschieden *posloviti*, odsloviti, slovó komu dati (dam); *impf.* poslávljati; (e. Soldaten) odpustiti; (Truppen) rozpustiti; *impf.* rozpúšcati; sich — *posloviti se*.

Verabschiedung *f.* odslov, odslovitiev, poslovitiev; odpúst.

verachten *zaničevati*, prezírati, zamétati (-métam, -mèčem), zametovati.

Verächter *m.* zaničevávec, prezirátelj. verächtlich *zaničljiv*; prezirljiv, prezírèn, zaničeválèn.

Verächtung *f.* zaničevánje, prezíranje, prezírnost.

verachtungswürdig *zaničljiv*, zaničevánja —, prezíranja vredèn.

veralten *zastarèti*, ostarèti.

veraltet *zastarèl*, ostarèl.

veränderlich *premenljiv*, izpremenljiv; nestanovitèn.

Veränderlichkeit *f.* premenljivost.

verändern *premeniti*, izpremeniti, predrugáčiti, preináčiti; (die Gestalt) preobličiti; *impf.* preminjati, izpreminjati.

Veränderung *f.* premémba, preména, izpreména, izpremémba; Veränderungs- *premémbni*.

verankern *zasídrati*.

Veranlagung *f.* der Steuer *prirédba* davka; (eines Menschen) nadárjenost.

veranlassen *ukréniti*, povzročiti, napéljati (-péljem), povòd dati (komu), napótiti (koga); *impf.* povzročevati, napeljevati; spróžiti, napráviti; das Nöthige — *potrébno ukréniti*.

Veranlassung *f.* povzročitiev, povòd, vzròk; — *treffen* napráviti, ukréniti.

veranschaulichen *predočiti*, ponázoriti; *impf.* predočevati, ponázárjati, počítovati.

Veranschaulichung *f.* predóčba, ponázoritiev.

veranschlagen *céniti*; precéniti; *preudáriti*, proračúniti.

veranſtalten na-, pripraviti, na-, prirediti, učiniti; *impf.* na-, pripravljati, na-, prirejevati.

Veranſtalter *m.* prirednik.

Veranſtaltung *f.* priredba, prireditév, na-, pripráva.

verantworten odgovor dati (dam), *impf.* odgovóren biti (sem), odgovárjati —, odgovor dajati (dajem) za kaj; — ſich zagovárjati se, pravičiti se, opravičevati se.

verantwortlich odgovóren.

Verantwortlichkeit *f.* odgovornost.

Verantwortung *f.* odgovor, zagovor; odgovornost; zur — zjehna na odgovor poklicati (-klicem).

verarbeiten podélati; *impf.* podelovati; unniß — potrátiti; predélati; *fig.* einen — obdélati koga; *impf.* obdelovati koga.

Verarbeitung *f.* podeláva, podelovánje; predeláva; obdelovánje.

verargen za zlo vzéti (vzámem), zamériti; *impf.* za zlo jemáti (jémjem), v zlo ſteti (ſtejem), zamérjati.

verarmen ubóžati, oubóžati, obubóžati.

Verarmung *f.* ubóžanje, obubóžanje.

verausgaben izdáti (-dam), potrošiti, potrošiti, razdáti; *impf.* izdájati, trošiti, razdájati.

verausgabung *f.* izdája, razdája, potrošek.

veräußern prodájen; oddájen, otujívén.

veräußern prodáti (-dám), razpečáti; oddáti, otujiti; *impf.* prodájati, razpečávati; oddájati.

Veräußerung *f.* prodája; oddája; otujitév, otujevánje.

verbacken zapéči (-pečem); *adv.* zapечён.

verbal glágolén.

Verbale *n.* glágolnik, glágolno imé (iména).

Verband *m.* obvéza, prevézница; zveza.

Verbandplatz *m.* obvezovališče.

Verbandzeug *n.* preveznina, obvezilo.

verbannen izgnáti (-žénem), pregnáti, iztiráti; *impf.* izgánjati, pregnánjati, iztirávati.

Verbannte *m.* iz-, pregnánec.

Verbannung *f.* pregnánstvo, izgón, progón, progónstvo.

verbauen zazidati, zadélati, zagráditi.

verbessen požréti (-žrem), pogólniti; *impf.* požirati; ſich — zagriſti (-grizem) se, zagrizniti se; *fig.* prenésti (-nésem), pretrpéti, zatajiti.

verborgen skriti (skrijem), prikriti, utajiti; *impf.* skrivati, prikrivati; ſich — skriti se; *impf.* skrivati se; verborgen halten skrivati.

verbesserlich poprávén, popravljiv, poboljšljiv, izboljšljiv.

verbessern popráviti, izboljšati, poboljšati; *impf.* popravljati, iz-, poboljševati.

Verbesserung *f.* popráva, poprávék, izboljššek, izboljšáva, poboljššek.

verbeugen ſich pri-, poklóniti se; *impf.* pri-, poklánjati se.

Verbrügnung *f.* priklón, poklón, uklón. verbiegen pregeniti (-gánem), pregniti (-gném), upógniti, zvéžiti, skriviti; *impf.* pregbati, véžiti, kriviti.

verbieten prepovedati (-vém), zabrániti; *impf.* prepovedovati, zabranjevati.

verbinden vézati (vezem), družiti, ediniti, sklépati; vézati, združiti, zediniti, skléniti; (b. Augen) zavézati (-véžem); *impf.* zavezovati; (eine Wunde) obvézati; *impf.* obvezovati;

von neuem — prevézati; *impf.* prevézovati; ſich — zavézati se, v zvezo stópiti, združiti se, skléniti se; *impf.* zavezovati se, v zvezo stópiti, združevati se, sklépati se; (*chem.*) spojiti se; *impf.* spájati se; (ehelich) ožéniti se, omožiti se, v zákon stópiti, vzeti (vzámem) se, vdáti (-dam) se.

verbindend vezóč, vezálén.

verbindlich vezálén, vezén, zavézén, obvezén; daß ißt für mich nicht — to me ne veže; (paß.) zavézan, dolžán; (*höfl.*) uslužén.

Verbindlichkeit *f.* obveznost, zavéza, zavéznost, dolžnost; (*höfl.*) uslužnost.

Verbindung *f.* vézanje, povezovánje; zveza, združba, zedinjenje, sestáva; (*chem.*) spojina, spájanje; Verbindungs-zvezni, spojni, zavézni; =bahn *f.* spojna

—, zvezna želéznica; =linie *f.* érta véznica; =mittel *n.* vezílo, spojilo; =punkt *m.* (*math.*) vezíšče; =zeitden *n.* vezáj.

verbittern greníti, pelíniti; ogreníti, ugreníti, opelíniti.

verblaffen obledéti, pobledéti; *impf.* obledévati.

verbleiben ostáti (-stanem); *impf.* ostájati.

Verbleiben *n.* ostája.

verblenden slepíti, mámíti; o-, za-, preslepíti, omámíti, premámíti.

Verblendung *f.* zaslepljénost, slepóst; obséna, slepilo, omáma, mamílo.

verblühen mrtvéti, pokójni.

Verblühene *m.* pokójnik.

verblüfft osúpěl, osúpnjen, izbégan, zmeden.

verblühen ocvésti (-cvetém), ocvetéti; *impf.* ocvétati.

verblümt *adv.* cvetičasto; prikríto, v príliki, v podóbi.

verbluten izkrvavéti, vso kri prelíti (-líjem); *fig.* ugonobíti se, obnemóči (-mórem); eine Wunde — lassen pustíti rano dokrvavéti; die Sache hat sich verblutet reč je zaspála, — se je pozabíla, — je utíhnila.

verbodmen zabítvíti.

verbogen upógngen, vegast.

verborgen skrit, skrivén; ím — en skrivàj, skrivíši, skrivoma, na skrivnem; (—er Ort) skrivalíšče; — halten skrivati kaj; sich — halten skrivati se.

Verbot *n.* prepóved (-í); zabrána; e. — auf etw. legen zabrániti; Verbots-prepóvedni; =gesund *n.* prošnja za prepóved.

verbotsmídrig zoper prepóved.

verbrámen obróbíti, obšíti (-šíjem), oprémati; *impf.* obróbljati, prámati.

Verbrámung *f.* obrób, obšív, pram, opréma.

Verbrauch *m.* porába, porábek, použítek, potróšek.

verbrauchbar porábén, porabljiv, potróšen.

verbrauchen porábíti, upotrébíti, potróšíti, obfníti za kaj; *impf.* porábljati, upotrébljati, obráčati za kaj; (Eiswaren) použíti (-žíjem), pojésti (-jém); (v. Maurer) pozídati.

Verbrauchs- porábni, potróšni; =abgabe *f.* porabnína, potróšnína, užítína.

Verbrechen *n.* hudodélstvo, zločinstvo, zločin.

verbrechen etváš zagresíti, pregresíti se, ogresíti se s čim; máš habe ich verbrochen s čim sem se pregresíil, kaj sem zagresíil, kaj sem zakrívíil.

Verbrecher *m.* hudodéléc, hudodélnik, zločínéc; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

verbrecherisch hudodélski, hudodélen, zločínski; — e That hudodélstvo.

verbreiten šíriti; razšíriti, razprostrániti, razprostréti (-strém); *impf.* razšírjati, razprostírati; (eine Nachricht) razglásiti, raznésti (-nésem); *impf.* razglášati, raznášati; sich — (durch Fortpflanzung) rozmnožíti se, razplodíti se, zaredíti se; *impf.* rozmnoževati se, razplojevati se; (v. d. Stimme) razlégníti se; *impf.* razlégati se; (von der Krankheit) razpásti (-páse) se, razlésti (-léže) se; *impf.* razpasovati se, razlezovati se; dáš íst wenig verbreitet to je malo znano, to se redko nahája.

Verbreiter *m.* šíritelj, razšírjátelj; razglasítelj, razglaševávéc, raznašávéc, raznosnik.

Verbreitung *f.* razšírjátév, razšírjanje, raznášanje; razšírjenost.

verbrennbar zgorljív.

verbrennen *intr.* zgoréti, pogoréti, dogoréti; *impf.* zgorévati; *tr.* sežgáti (-žgém), požgáti, spáliti; *impf.* sežígati, požígati, páliiti; (v. d. Sonne) opáliti; (v. Brot) prepéči (-pécem); sich — spéči (spécém) se, opéči se, ožgáti se, osmodíti se; *fig.* naletéti, opáriti se; v. d. Sonne verbrannt ogórel, zagórel, opáljen.

verbrennlich zgorljív.

Verbrennlichkeit *f.* zgorljíivost.

Verbrennung *f.* zgorénje, sežig, sežiganje; Verbrennungs-product *n.* zgorélna, izgorína; =punkt *m.* zapalíšče; =flätte *f.* sežigalíšče; =temperatur *f.* toplína gorénja.

verbreitern obíti (-bíjem), opázíti, odeskáti.

Verbreiterung *f.* obdž, opáz.

verbriefen s pismom potrditi; *impf.* — potrjevati; *ſich* — s pismom se zavézati (-vézem).

verbringen (verſchwenden) zapráviti, potráčiti, potrošiti; *impf.* zaprávljati; die Zeit — preživéti.

verbrüderu *ſich* brátiti se; pobrátiti se. Verbrüderung *f.* pobrátimstvo; (Bruderschaft) brátovſtina.

verbrühen zapáriti, opáriti, popáriti (s kropom).

Verbrüfung *f.* zapára.

verbrühen skaliti.

verbuchen vknjížiti; *impf.* vknjíževati.

Verbuchung *f.* vknjížba, vpis v knjigo.

Verbum *n.* gláгол.

verbunden zedinjen; spojèn, zvezan; zavézan, obvézan; *ſ.* verbinden.

verbünden *ſich* edíniti se, družiti se; zediníti se, združíti se; zavézati (-vézem) se, zvézati se.

Verbündete *m.* zavéznik; *f.* zavéznica.

verbürgen pórok biti (sem) za ká, porokovati, jámčiti; zajámčiti.

Verbürger *m.* pórok.

Verbürgung *f.* poróſtvo. [(i).

verbüßen eine Strafe prestáti kazèn

Verdacht *m.* sum, sumnja; im — e haben jemd. na sumu —, na slutu iméti (imám) koga, sum leti na koga, súmiti, sumníčiti koga.

verdächtig sumèn, sumljiv.

verdächtigen súmiti, sumníčiti; osúmiti; *impf.* osúmljati; gern — d sumezljiv.

Verdächtigung *f.* sumníčenje.

Verdachtsgrund *m.* razlóg sumnje, sumljaj.

verdammten obsóđiti; pogubíti; *impf.* obsóđati, pogúbljati; (*theol.*) prekléti (-kólnem), preklícati (-kličem); *impf.* preklinjati, preklícevati; (verwerfen) zavréči (-vržem).

Verdamnis *f.* obsóđba, obsója; (*theol.*) preklétstvo, pogúba, pogubljenje.

verdammte obsójen; preklét, preklícan; (Verwünschung) ich will — sein strela naj me ubije.

Verdamnte *m.* pogubljenec; preklétnik; *f.* pogubljenka; preklétnica.

Verdammung *f.* *ſ.* Verdamnis.

Verdämmung *f.* zajéza, zagrádítév, zagrádba.

Verdammungsurtheil *n.* obsóđba.

verdampfen izpuhtéti, izhlapéti, izpáriti se; (durch daß Spundloch) izvéšiti se; *impf.* izpuhtévati, izhlapévati.

verdampfen izpáriti, izhlapíti; zadušíti.

Verdampfung *f.* hlapénje, izpárjanje.

Verdampfungsfähigkeit *f.* hlapljivost.

verdanken zahválën biti za ká, hvalo védeti (vem); daß habe ich ihm zu — njemu gre hvala za to, za to se imám njemu zahválíti; *fig.* temu je on kriv. verdauen prebáviti; *impf.* prebávljati.

verdaulich prebávèn.

Verdaulichkeit *f.* prebávnost.

Verdauung *f.* prebáva, prebavljénje, prebávljanje; Verdauungs- prebávni; =canal *m.* prebávna duplina; =organ *n.*, =werkzeug *n.* prebávilo; =system *n.* prebávje.

Verdeckt *n.* króv, páluba.

verdecken pokriti (-kríjem), prikriti, zakriti, zaklóniti, zagrnúti; *impf.* pokrívati, zagrnjívati.

Verdeckung *f.* (*astr.*) Occultation zakritje, okultácija.

Verderb *m.* pokvára, skáza, kazénje.

verderben tr. kváriti, kazíti; pokváriti, izkazíti, izpríditi, pohábiti; (*sittlich*) izpríditi, popáčiti; *impf.* izprijáti, izprijevati, páčiti; (*zerstören*) ugonóbíti, pokončáti, zatreíti (-trém, -tárem), porúšiti, razdejáti (-dénem); *impf.* gonoíbíti, ugonábljati, pokončeváti, zatírati, razdéváti; (*ins Verderben stürzen*) pogubíti, upropástiti (koga); *impf.* pogúbljati, pogubljeváti; (v. Magen) pohábiti, pokváriti; (*die Freude*) skalíti, ogrenítiti, skrháti; (*intr.*) kazíti se, kváriti se; izkazíti se, pokváriti se, popáčiti se; (*sittlich*) popáčiti se, propásti (-padem); (v. Wein) izpríditi se, izbér-sáti se; (v. Bier) skísati se; (v. Obst) shudéti; (v. Mehl) shudobéti; (*zugrunde gehen*) pogíniti, konéc vzeti (vzajem).

Verderben *n.* (Sandlung) páčenje, kazénje; kvar, skáza; pogúba, zatòr.

Verberber *m.* kvaritelj, pogubitelj, kazivčec, zatórník, spačitelj.

verderblich poguběn, pogibelěn, pogubonóšěn, kvarěn.

Verderbnis, Verderbtheit *f.* izprijenost, popáčenost, pokvárjenost, izkaženost, nakáznost.

verdeutschten po-, ob-, razjasniti; *impf.* po-, razjasnjevati.

verdeutschten ponémčiti, na nemški jezik prevésti (-védem); *impf.* ponemčevati, na nemški jezik prevájati.

verdichten *tr.* zgostiti; *impf.* zgoščati, zgoščevati; *intr.* zgostiti se, zagostiti se; *impf.* zgoščevati se.

Verdichtungsmittel *n.* gostílo.

verdichten zagostiti; *impf.* zagoščati.

Verdict *n.* izrèk, razsòd, razsòdek.

verdienen slúžiti; prislúžiti, zaslúžiti; (mert jein) zaslúžiti; (durđ Arbeit) pridélati, pridobiti; *impf.* pridelovati, pridobivati; (als Landmann) prikmétovati; (als Dreſcher) primlátiti; (als Hausherr) prigospodáríti *tc.*

Verdienst *m.* zaslúžek, prislúžek, zaslúženo plačilo.

Verdienst *n.* zaslúga; ein Mann von — en zaslúžni mož; Verdienst- zaslúžni.

Verdienstkreuz; *n.* zaslúžni križec, križec za zaslúge.

verdienstlich zaslúžen.

verdienstlos brez zaslúžka; brez zaslúge.

Verdienstmedaille *f.* zaslúžna svetínja, — kolájna.

Verdienstorden *m.* zaslúžni red.

verdienstvoll zaslúžen.

verdingen sič v službo stópiti, zadáti (zadám) se.

verdolmetschen tolmáčiti; pretolmáčiti.

verdoppeln podvojití; *impf.* podvájati.

Verdoppelung *f.* po-, udvójba, podvojitév.

Verdoppelungszeichen *n.* udvojáj, znak podvojitíve.

verdorben spáčen, popáčen, izprijen, pokvárjen, izkažen, pohábljen.

Verdorbenheit *f.* s-, popáčenost, izprijenost, pokvárjenost, pohábljenost.

verdorren sehniti (sahnem), véniti, sušiti se; usehniti, posušiti se, zvéniti.

verdrängen izpodriniti, odriniti, od-tásniti; *impf.* izpodrivati, odrivati; (b. Effen) zajédati.

verdrehen zasúkati (-sukam, -sučem), zviti (zvijem), prevniti; *impf.* zasukávati, zviјati, prevráčati; (das Recht) prevréči (-vřzem); (den Arm) izviniti, izpehniti (-páhnem); (die Wahrheit) zaviti; *impf.* zavijati; (b. Ropf) zméšati.

verdreifachen potrojiti, utrojiti; *impf.* trojiti, potrojevati.

verdríessen mrzétí; mrzí mi; pod nos se mi kadí; zamrzétí; zamrzí mi; pokadí se mi; Inß dich nicht — naj ti ne mrzí; verdrossen *ř.* verdrießlich.

verdrießlich zlovóljen, čemérěn, zamrzljiv, mrčljiv, tožljiv, zamérčen; e. — machen ozlovóljiti koga.

Verdrießlichkeit *f.* zlovóljenost, čemérnost, mrčljivost, tožljivost.

Verdruss *m.* zaméra, zamrza, zlovólja.

verduften izpuhtéti, izdřšati (-ím) se, iz-, razvonjáti se.

verdummen *tr.* bébiti; izbébiti; poneúmiti, obeúmiti; *impf.* obeúmljati; *intr.* poneúmiti se, bebéc —, neúmnež postáti (-stánem).

verdumphen žólkniiti.

verdunkeln temniti; o-, po-, zatemniti, omračiti, zamegljiti; sič — potemnévati, temnéti, temniti se, mračiti se; oblačiti se; o-, potemnėti, omračiti se; pooblačiti se.

verdunkelt potemněl, zatemněl.

Verdunkelung *f.* otemnitév; otemné-nje, mrk; mrak, pómrak; (*phil.*) potemnélost, temnosť.

verdünnen *tr.* tánjšati; raztánjšati; rédčiti; razréditi, razrédčiti, izrédčiti; sič — iztánjšati se, izrédčiti se; verdünnte Luft redék zrak.

Verdünnung *f.* tánjšanje, iztanjšáva; razrédčanje.

verdunsten *ř.* verdampfen.

verdursten zážjati se, žeje umréti (-mrēm, -mrjem), od žeje onemóči (-mórem); *impf.* žeje umirati.

verdüstern *tr.* omračiti, otemniti; *impf.* temniti; *intr.* omračiti se, otemnėti; *impf.* temnéti.

verduſt osúpel, osúpnjen, izbégan.

veredeln plemeniti, plemeničiti, bláziti, zláhtniti; oplemeniti, obláziti, požláhtniti; *impf.* oblaževáti, požláhtnjevati, pitomiti; veredelt (durch Cultur) pitóven, pítan, pitom.

verehelichen ženiti; oženiti; (v. Mädchen) možiti; omožiti, vdáti (-dám); *impf.* vdájati; *řich* — v zakon stópti; ženiti se; oženiti se; možiti se; omožiti se, vdáti se.

Verehelichung *f.* ženitěv, možitěv, vdája.

Verehelichungsverbot *n.* ženitvena prepóved (-i).

verehren častiti, spoštovati, čislati; počastiti; (schenken) darovati, podariti, poklóniti.

verehrenswert, verehrenswürdig častitliv, častit, spoštován.

Verehrer *m.* častitelj, častivěc, spoštovávec.

Verehrung *f.* častitěv, čaščenje, spoštovánje, čast (-i); (Geldent) dar, poklón.

verehrungswert *f.* verehrenswert.

Vertheidigung *f.* zapriščěba.

Verein *m.* društvo, družba.

vereinbar, vereinbarlich združěn, združljiv, zedinljiv.

vereinbaren dogovoriti, zediniti.

Vereinbarung *f.* dogovor, doměmba, domenitěv, poravnáva.

vereinen ediniti, družiti, vézati (vezem), strínjati, sklěpati, spájati; zediniti, združiti, zvézati, stěniti, sklěniti, spojiti; *řich* — ediniti se, družiti se *z.*; mit vereinten Kráften z združěnimí močmi.

vereinfachen enovito napráviti, upróščati; zenovítiti, uprostíti.

Vereinfachung *f.* uprostitěv.

vereinigen ediniti, družiti; zediniti, združiti, zložiti, spojiti.

Vereinigung *f.* združba, združítěv, zedímba, zložítěv, spojítěv.

Vereinigungsort *m.* shajališče.

Vereinigungspunkt *m.* zediníšče; združevalíšče; stikálnik.

Vereins= društveni, družbeni, družábni.

vereinsamen osaměti; *impf.* osaměvati; vereinsamt osaměl.

Vereinsamung *f.* osamělost.

Vereinsgesetz *n.* društveni zakon.

Vereinsleitung *f.* vodstvo društva.

Vereinsmitglied *n.* družstvenik.

Vereinsthler *m.* zvezni tólar.

Vereinswahrung *f.* zvezna vrednóta.

vereinigen razediniti, razposámiti.

vereinigt *adi.* edinit, poedin, posáměn, posámezěn; *adv.* posámez, posáměč.

vereiteln preprěčiti, obrezuspěšiti, učěiti, ovrěti (-vrēm), izpodněti (-něsem), podkópati (-kópljem), pokáziti; *impf.* ovíratí, izpodnášati; dein Plan wurde vereitelt izpodletělo (ti) je; (die Freude) kalíti, křhati; skalíti, skřhati. Vereitelung *f.* uničěba, preprěčba, onemogóčba, ovřžba.

verenden pogíniti; *impf.* poginjati.

verengen zóžiti, zaóžiti, stesniti; *impf.* óžiti, zoževati, tesniti; *řich* — zóžiti se, stísnniti se; *impf.* óžiti se, zoževati se, stískati se, tesniti se.

Verengung *f.* zožba, zožítěv, zózenje; tesnina, sotěska.

vererben (einem etwas als Erbgut hinterlassen) komu kaj zapustiti v dědiščino. [dičnost.

Vererbung *f.* zapustitěv v dědino, děvererzen (metallisieren) ruditi, rdečiti. verewigen ověčiti, ovekověčiti, pověčniti, povekovítiti.

verfahren (mit jemb.) s kom postópati, — ravnáti, — délati, — nósiti se; (irrefahren) zavóziti.

Verfahren *n.* postópanje, postópěk, ravnanje; (rechtl.) pravno postópanje. verfallen orumeněti, porumeněti.

Verfall *m.* propád, propádanje; (beš Haujes) podrtíja; in — kommen propásti (-padem), opěšati, omágati, onemóči (-mórem); *impf.* propádati, péšati, omagovati, gíniti; (Einbuße) izgúba, škoda; (Ablauf) izték, pretěk; (beš Pfandes) zapád.

verfallen propásti (-pádem); *impf.* propádati, hirati; rozpásti (-padem), razrúšiti se, podrěti (-drēm, -děrem) se; *impf.* rozpádati, podírati se, rúšiti se; (in etw.) pasti, pogrězniti se, zabrésti (-brědem); *impf.* pádati, pogrezovati se; (anheimfallen) zapásti; *impf.*

zapadati; in Krankheit — obolėti, zbolėti; in Armut — obubóžati, obóžati; (Einfall haben) domisliti se —, spóm-niti se česa, na misel kaj pride; *impf.* na misel kaj prihája; (verfliegen) potéči (-téčem); *impf.* potékati; *adi.* propádél; zapádél (pro-, zapal); potékél, dotékél, dospél. [lina.]

Verfallsgut *n.* zapadlo blagó, zapad-Verfallstag *m.* plačilni —, zapadni dan (dneva), dan dospelosti.

Verfallszeit *f.* plačilna —, zapadna doba.

verfälschen popáčiti, pokváriti; (Urfunde) ponarediti; *impf.* ponarėjati.

Verfälscher *m.* ponarejavec; kvaritelj, pačitelj.

Verfälschung *f.* kvárjenje, páčenje; ponarédba, prenarédba.

verfänglich zaplétěn, zapletljiv; zvi-jačěn, zvitorep, zvit.

verfassen spisati (-pišem), napisati, sestáviti, izdélati, zložiti; *impf.* spiso-vati, sestávljati, izdelovati, skládati.

Verfasser *m.* pisatelj, pisec, skladatelj; — in *f.* pisateljica, skladateljica.

Verfassung *f.* spisátév, spisovanje, spisáva, sestáva; (Constitution) ustáva.

Verfassungs- *ustávni.*

Verfassungsausschuss *m.* *ustávni odbór.*

Verfassungsgeſetz *n.* *ustávni zakon.*

Verfassungsmäßig *ustávěn, poustávěn.*

Verfassungsrecht *n.* *ustávno pravo.*

verfassungstreu *ustavovérěn.*

Verfassungsurkunde *f.* *ustávna listina,* *ustávno pismo.*

verfassungswidrig *protiustávěn.*

verfaulen gniti (gnijem), trohnėti, pe-rėti; zgniti, segniti, strohnėti, sperėti. verſehen brániti, potegovati se —, pogánjati se za kaj, zagovárjati; *f.* ver-theidigen.

Verfechter *m.* zagovórnik, branitelj; *f.* Bertheidiger.

verfehlen zgrešiti; daš Ziel — zgre-šiti, ne pogoditi; den Weg — zaiti (-idem s poti); ich werde nicht — zu berichten ne bom opústil poróčati, go-tóvo poročim, — javim.

verfeinden razpréti (-prém), onepri-jateljiti, oneprijáziniti; sich — spreiti (-sprém) se (s kom), zamériti se.

verfeinern tánjšati, hóljšati; iztánj-šati, izbóljšati; *fig.* likati; ugláditi, olikati, omikati.

Verfeinerung *f.* iztánjšanje, izbóljšáva; uglájenost, omikanost.

verfertigen narediti, izdélati, naprá-viti, izgotoviti, storiti; *impf.* narėjati, izdelovati, napravljati, izgotávljati.

Verfertiger *m.* izdelovatelj; *f.* Erzeuger.

Verfertigung *f.* izdelovánje, izdeláva; *f.* Erzeugung.

verfinstern temniti, mračiti; zate-mniti, pomračiti; sich — temnėti, mra-čiti se; otémnėti, pomračiti se; (von Gestirnen) mrkniti; *impf.* mrkati, mrčati (-im); (v. Himmel) oblačiti se; pooblačiti se.

Verfinsternung *f.* mrk, mrknjenje, mrak, pomrak.

verfluchen splóščiti.

Verfluchung *f.* *beš Wissenš, verfluchteš Wissen* površnost, površno znanje.

verflechten zaplésti (-pletem), pre-plésti; *impf.* za-, preplétati. [tež.]

Verflechtung *f.* zaplétanje, zaplét, sple-verfliegen razkaditi se, izpuhtėti, iz-hlapėti, izpáriti se, izkaditi se, raz-gubiti se; *impf.* raz-, izkájati se, iz-puhtévati, izhlapévati, gubiti se; (v. Gerüchen) raz-, izdišati (-dišim) se; (v. d. Zeit) miniti, preiti (-idem), ubé-žati (-im), pretéči; *impf.* minévati, béžati, iti, teči, hitėti; *fig.* razkaditi se, uhladiti se, umiriti se, upásti (-padem), potoláziti se; sich — (irre —, zu weit fliegen) za-, razletėti se; *impf.* zaletovati se.

verfließen pretéči (-téčem), utéči (se); *impf.* utékati se, pretékati; (v. d. Zeit) *f.* verfliegen.

verflirt presnét.

verflossen pretékél, minul, (pretečén).

verfluchen prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati.

Verfluchte *m.* preklétnik; *f.* preklétnica. verflüchtigen sich *f.* verdampfen.

Verflus *m.* preték; nach — einés Jahres érez leto.

Verfolg *m.* nastóp, nastópék.

verfolgen pregánjati, zasledovati; (jagen) poditi, pójati; d. Feind — so-vrážnika zasledovati, pritískati za so-

vražnikom; ein Bild — góniti —, zasledovati zver; den Weg — svojo pot iti (idem, grem), svojim potem iti; die Spur — slediti, po sledu iti; den Rechtsweg — pravnim potem postópati; pravdo pot nastópiti; einen Gedanken — slediti misel. [véc.

Berfolger *m.* preganjávec, zasledováv.

Berfolgung *f.* pregánjanje, zasledovánje, preganjátév.

verfrachten z vozom razpošiljati, prevázati; razposláti (-póšljem).

Verfrachtung *f.* prevózna pošiljátév.

verfreren zamrzni, zmfrzniti; *impf.* zamrzovati, zmfrzovati.

verfroren zmrzél.

verfrüht prezgódnji, prenágljen.

verfügbar razpolóžen, premestljiv.

Verfügbarkeit *f.* razpolóžnost.

verfügen ukreníti, naredíti, određiti;

impf. ukrépati (-pam, -pljem), odréjati; razpolágati; naročiti, zaukázati (-kázem); *impf.* naróčati, zaukazovati; sich — napótiti se, napraviti se.

Verfügung *f.* ukrenítév, ukrep, naredba, odrédba; zaukaz, naročilo; razpolága, razpoláganje; es steht zu deiner — na razpoláganje ti je, stoji ti na voljo.

Verfügungsrecht *n.* pravica razpoláganja.

verführen razvóziti; *impf.* razvázati; (irreführen) zapéljati (-péljem), zvódití, zavéstí (-védem); *impf.* zapeljevati, zvájati, zavájati.

Verführer *m.* zapeljívéc, zvodník, zavodník; (von Waren) prevózник, razvóznik; =in *f.* zapeljívka.

verführerisch zapeljív, zavóden, zavodljiv, zvodljiv, zamamljív.

Verführung *f.* zapeljáva, zapeljevanje, zavédba.

verfütteln klasti (kladem), pokládati; poklásti, pokfrmiti; (durch Futter verderben) preopásti (-pasem), prepásti, pre-, zakfrmiti.

vergassen sich zatelebáti se, zazijáti se, zaglédati se. [opelíniti.

vergällen greníti; ogreníti, odéméríti,

vergangen pretékél, minúl, presél,

prejšnji; —es Jahr lani, lansko leto. **Vergangenheit** *f.* pretéklost, pretékli čas, minúlost, preslost, nekdánjost.

vergänglich minljiv, preminljiv; nestálén, nestanovitén.

Vergänglichkeit *f.* minljivost; nestálnost, nestanovitnost.

vergarren zamrzéti, zamotáti, v mrežo uloviti.

vergeben prizanésti, (-nésem), odpustíti, izpreglédati; *impf.* prizanášati, odpúščati, izpregledovati; (abtreten) prepustíti, odstópiti; *impf.* prepúščati, odstópiti; (von sich geben) oddáti (-dám); *impf.* oddájati; (ein Amt) podelíti, dati (dam); *impf.* podeljevati, dájati (dájem); j. vergiften.

vergebens *adv.* zastónj, zabádavo, zaman, brezuspéšno, brez uspéha.

Vergeber *m.* odpustítelj; oddájatelj; podeljevátelj.

vergeblich odpústén, prizanesén, odpustljiv, prizanesljiv; (umsonst) prazén, brezkorístén, zastónjski, ničén, ničevén; —e Mühe aufwenden prazno slamo mlátiti, bób v steno métati (méčem); *adv.* j. vergebens.

Vergeblichkeit *f.* brezuspéšnost, brezkorístnost, ničnost, praznost.

Vergebung *f.* odpúščénje, odpúščanje, odpúst, prizanesba; (einer Stelle) podelítév; j. Vergiftung.

vergegenwärtigen pred oči postavíti, predočíti; *impf.* pred oči postavljáti, predočeváti.

vergehen miníti, preíti (-idem), prepotéti (-téčem), néhati, ponehati, preminíti; *impf.* minévati, prehájati, prepotékati, ponehávatí, preminjáti; (v. e. Geschwulst) spláhniti; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; vor Durst — od žeje skoprnéti, — onemóti (-mórem), — omágati, — umréti (-mrém, -mfjem); *impf.* od žeje omagovati, — mretí (mrém), — gíniti; vor Freude — gíniti od rádsti; skoprnéti od veselja; ihm vergeht Hören und Sehen mine ga vid in sluh; sich — pregrešítí se, zagrešítí se; mit einer Person deš anderen Geschlechtes — spečáti se; (irre gehen) záiti (-idem), zablódití, zagáziti.

Vergehen *n.* pregréšék, zmota.

vergeistigen oduhóviti; *impf.* oduhóvljati.

vergeſten vřniti, povřniti, popláčati; *impf.* vráčati, vračevati, povračevati.

Vergeſter *m.* vračník, povračník, plačník.

Vergeltung *f.* plačilo, vračilo, povračilo, povračba, odměna.

vergeſſen zabítí, pozábítí; *impf.* pozábljati, pozábljevati; *ſich* — izpozábítí se, zapozábítí se.

Vergeſſenheit *f.* pozába, pozábljénje; pozábljenost; in — kommen pozábítí se; in — bringen izbrísati (-brřšem) iz ſpomína, pozábítí; auř — pozábíč, pozábívří, pozábělří.

vergeſſlich pozáběn, pozábljiv.

Vergeſſlichkeit *f.* pozábljivost.

vergeuſen zapřávítí, potřátítí, iztrátítí, pognátí (-žénem); *impf.* zapřávľjati, razsřipati (-sřipam, -sřipljem), trátítí.

vergeuſend (die Zeit) časotrátěn.

Vergewaltigung *f.* ſila, preoblást (-i).
vergewiſſern zagotovítí, zatřdítí; *impf.* zagotávľjati, zatrjevati; *ſich* — gotóvost zadobítí.

vergieſſen prelítí (-ľjem); *impf.* prelívati; (Tränen) tóčítí, pretákati; (berſchütten) razľítí; *impf.* razľívati.

vergiften oſtrupítí, zaſtrupítí, trovati (trujem); (durch Gift töbten) zavdátí (-dam), otrovati; *impf.* zavdájati; *ſig.* okužítí; *impf.* okuževati.

Vergiftete *m.* zaſtrupľjéněc, otrováněc; *f.* zaſtrupľjénka, otrovanka.

Vergiftung *f.* otrovánje, otróva, zaſtrupítěv, oſtrupítěv, zavdája.

Vergiftungsmittel *n.* ſtrup, otróv (-óva), trovilo.

Vergiftsmeinicht *n.* potóčnica, mačje oči *pl. f.*

vergittern zamřezítí.

verglaſen *tr.* ſteklítí; poſteklítí, o-, poſteklenítí; *intr.* ſteklenétí; oſteklenétí, oſteklétí, poſteklítí se.

Vergleich *m.* pri(s)podóba, priméra, prilika; im — zu v priméri z . . . , proti . . . ; (Ausgleich) nagódba, poravnáva; (Vertrag) pogódba.

vergleichbar priſpodóben, priměřn.

vergleichen priměřítí, pri(s)podóbití; *impf.* priměřjati, pri(s)podábljati; (verſöhnen) ſpřávítí, pogodítí, pobótati,

pomírítí; *impf.* ſpřávľjati, pomírjati; *ſich* — pogodítí se, poravnátí se; ſpřávítí se, pobótati se, pomírítí se.

Vergleichs- poravnávni; =protokoll *n.* poravnávni zaſpisnik.

Vergleichung *f.* pri(s)podábljanje, priměřjanje, primerjáva, priſpodobítěv.

Vergleichungs-ebene *f.* primerjálna ravnica; =grad *m.*, =stufe *f.* primerjálna ſtopnja; =punkt *m.* ſrednji řlen pri(s)podóbe, pri(s)podobířče.

vergleichungsweise *adv.* primerjaje, priměřoma.

verglimmen potľétí, ſtletí.

verglühen dožarétí.

Vergnügen *n.* veſelje, rádoſt, zabáva.

vergnügen *ſich* veſelítí se, radovati se, zabávati se.

vergnügt veſěl. rádoſtěn, dobrovólřen, dobre volje.

Vergnügung *f.* veſelica, zabáva.

Vergnügungsort *m.* veſelířče, zabavířče.

vergnügungsfüchtig zabavoljuběn.

vergolden pozlatítí; *impf.* pozlačevati.

Vergolder *m.* zlatár, pozlatár, pozlačevávěc.

Vergoldung *f.* pozláta, pozlačénje.

vergönnen privořčítí, priželétí; *impf.* privořčevati; eř war mir nicht vergönnt ni mi bilo dopuřčěno, — uſójeno.

vergüttern obóžítí; med bogóve uvrſtítí; *impf.* obožávati; med bogóve uvrřčati.

Vergötterung *f.* obožávanje.

vergraben zakópati (-kópljem), zagřěbſti (-gřebem); *impf.* zakopovati, zagřěbati.

vergreifen (b. Ware) pokúpiti blažó; trğati se za blažó; die Ware iřt vergriffen blažó je razpečáno, — razprodáno, — je pořló; *ſich* — nápačno ſeči (ſežem); ſeči — zaletétí se v kako pravico; (an jmd.) lotítí se koga, prijétí (primem), napáſtí (-pádem) koga; an heiligen Dingen — oſkrúnití ſvete reči; an den Geſežen — preſtópiti zakóne, prelómítí poſtáve.

vergrößern věčatí, věkřati, veličítí, veličati; pověčati, povířati, poveličati; *impf.* povečevati, poveličevati; (erweitern) razřírítí; *impf.* razřírjati; (ver-

mehren) pomnožiti; *impf.* množiti, pomnoževati; *sid* — narásti (-rástem), zrasti; *impf.* naráščati, (narástati).

Vergrößerung *f.* večáva, povečáva, povečanje, povekšáva; razširjáv; pomnožba; **Vergrößerungs-** povečevalni, večajóci, večálni.

Vergrößerungsform *f.* večajóča oblika.

Vergrößerungsglas *n.* večálo, povečálo.

Vergrünſigung *f.* ugódnost, prednost, olajšilo.

vergúten povrniti, škodo poravnáti, — nadoméstiti, odškódovati; *impf.* povráčati, škodo nadomésčati.

Vergütung *f.* povračilo, odména, odškódba; (Belohnung) nagrada.

Verhaft *m.* zapór.

Verhaften zapréti (-prém); *impf.* zapírati; (festnehmen) prijéti (primem), ujéti (-jámem).

Verhaftete *m.* jetnik, ujetnik; *f.* jetnica, ujetnica.

Verhaftsbefehl *m.* zapórno povélje.

Verhaftung *f.* zaprtje, ujetév, prijétba.

verhállen razdonéti, odzvenéti, razzvenéti, izgubíti se; *impf.* razdonévati, odzvenévati, izgúbljati se, pojémati (-jémam, -jémlem).

verhállen (zu etw.) móрати, siliti; primóрати, prisiliti; (berbergen) zatajiti, utajiti, zamóčati (-molčim); *impf.* tajiti, prikrivati; (den Athem) zadržati (-držim), pridržati; *impf.* pridrževati, dušiti; *sid* — biti (sem), iméti (imám) se; eš verhält sich so táka je; e. Sache verhält sich zur anderen wie... reč proti réči je (se imá) kakor...; (sittl.) vesti (védem) se, nóstiti se, obnášati se.

Verhalten *n.* vedénje, ravnánje, obnášanje.

Verhältnis *n.* razmérje, razmér, razméra, okólnost; günstige Verhältnisſſe (Gelegenheit) lepa prilika; (Beziehung) odnós, odnošáj, ozir; im Verhältnisſſe zu v priméri z...

Verhältnisserponent *m.* kazávčec (exponent) razméra.

Verhältnisglied *n.* člen (razméra).

verhältnismäßig razmérén, porazmérén, sorazmérén.

Verhältnisquotient *m.* kóličnik razméra.

Verhältnissrechnung *f.* razmérni račún.

Verhältnisswort *n.* razmérnik, predldg.

Verhältnisszahl *f.* razmérno —, razmérsko število.

Verhaltenslehre *f.* nauk o vedénju.

Verhaltensregel *f.* pravilo ravnánja, — vedénja.

verhandeln *tr.* razprodáti (-prodám); *impf.* razprodájati; obravnávati, razprávljati; *intr.* pogájati se, postópati, dogovárjati se.

Verhandlung *f.* pogájanje, dogovárjanje, razgóvor; razpráva; razprodája.

Verhandlungstag *m.* razprávní dan (dneva).

verhängen zavésiti, zastréti (-strém), zagrniti, zaslóniti; *impf.* zavéšati, zastírati, zagrinjati, zaslánjati; (über jmd.) naklóniti, pri-, usóđiti, umériti; *impf.* naklánjati, pri-, usóđjati; (Strafe) naložiti, prisóđiti, izréči; *impf.* nalágati, prisóđjati, izrékati; (Concurs) razglásiti; Curatel — stávití —, dejáti (-dénem) pod skrbnika, podvréči (-vřzem) skrbstvu; den Bügel — brzdo spustiti, — popustiti; mit verhängtem Bügel gesprengt kommen na skók —, na spláv pridirjati.

Verhängnis *n.* usóda.

verhängnisvoll usóđen, usodepóln.

verharren vztrájati, stanovítén ostáti (-stánem), ostáti pri čem; *impf.* stanovítén ostájati, držati se česa.

verhärten *tr.* střđiti, zatřđiti; *impf.* s-, zatřjevati; (d. Herz) zakřkniti; (d. Unterleib) zapírati, zapékati; *intr.* otrdétí, otrpnúti, zakřkniti; (v. Blut) seséstí (-sédem) se, zgostiti se; (v. Fett) okřnítí se; (v. d. Haut) zagúliti se. verhártet otrdél, otrpél; opókél, trdovrátén.

Verhärtung *f.* strdba, otrdéllost; trdína; (des Herzens) trdovráténost, zakřk, opóklost; (des Unterleibes) zapór, zapéka; (der Haut) zagúljk.

verhaspeln zateknúti (-táknem); *impf.* zatikati; zamotáti.

verhasst sovražén, zóprn, mržék, omrzljív, odúřén; — machen mráziti; omráziti, pristúđiti, omrzúti; — werden zamrzéti.

Verhasstsein *n.* pristújenost, zóprnost.

Verhau *m.* zaséka, zasèk, pregrája.
verhauen zasékati, z zaséko pregrá-
diti, pot zavaliti, — založiti; *impf.*
zasekovati, z zaséko pregrájati; ver-
hauť s. verborben.

verheeren opustóšiti, razdejáti (-dé-
nem), pokončáti, zatréti (-tárem,
-trém); *impf.* pustóšiti, razdévati, po-
končevati, zatírati.

Verheerung *f.* pustóšenje, razdévánie,
pokončevánje.

verhehlen prikriti (-krijem), pritajíti,
utajíti; *impf.* prikrívati, skrívati; (b.
Wahrheit) zatajíti, zamólčati (-mol-
čím).

Verhehlung *f.* prikrívánie, skrívánie.
verheilen *tr.* céliťi; zacéliťi; *intr.*
celéti; zaceléti, zacéliťi se, scé-
líti se.

verheimlichen s. verhehlen.

Verheimlichung *f.* zatájba, zatajítév.

verheiraten sich (b. Manne) ženiti se;
ožéniti se; (b. Weibe) možiti se; omo-
žiti se, vdáti (-dám) se.

Verheiratung *f.* ženitév, oženitév;
možitév, omožitév, vdája.

verheissen obljúbiti; *impf.* obétati
(-bétam, -béčem).

Verheißung *f.* obljúba, obét.

verhelfen pomóči (-mórem), pripo-
móči; *impf.* pripomáhati.

verherrlichen slaviti, veličati; pro-
slaviti, poveličati; *impf.* proslávljati,
poveličevati.

Verherrlicher *m.* slavítelj, proslavítelj,
proslávljávěc.

Verherrlichte *m.* proslávljeněc.

Verherrlichung *f.* slava, prosláva, po-
veličevánje, veličánie, proslávljanje.

Verhetzung *f.* dráženje, hújskanje.

verheren začáratí, začíniti, narediti
komu, uróčiti; verhetť uróčen; etwas
Verhettes zdelo.

Verherung *f.* uróki *pl.*, zdelo.

verhindern ubrániti, ovréti (-vrém),
zadržáti (-držím), pre-, zaprécíti; *impf.*
brániti, ovirati, zadrževati.

Verhinderung *f.* ovíra, ovířek, za-
préka, zadržek, napóta.

Verhinderungsfall *m.*, im — e če je kdo
zadržán, če kdo ne utégne.

Verhinderungsurfache *f.* zadržni vzřok.

verhöhnern zasramovati, zasmehovati,
rógati se komu.

Verhöhnung *f.* zasrámba, zasramo-
vánje, zasméh, róganje.

Verhör *n.* zaslišba, zasliševánje, za-
sluh, izpraševánje.

verhören zaslišati (-sliším), izprášati;
impf. zasliševati, izpraševati.

Verhörjimmer *n.* zasliševálnica, iz-
praševálnica.

verhüllen zagrniti, pregrniti, zastréti
(-strém), prekriti (-krijem), odéti (-dé-
nem), zagáliti; *impf.* za-, pregrínjati,
zastírati, prekrívati, odévati; (berheim-
lichen) prikriti; *impf.* prikrívati.

Verhüllung *f.* zastírálo, zastor.

verhungern od lákote —, za lákoto
umréti (mrém, -mrjem), od glada po-
gíniti; verhungert sestřádan.

verhunzen pokvářiti, spakedráti, iz-
kaziti; *impf.* spakedrávati.

verhüten preubrániti, ubrániti, od-
vrniti, obvářovati; *impf.* odvráćati.

Verhütung *f.* ubranitév, odvrnitév.

Verification *f.* povéřiti, potřídítév.

Verificator *m.* overovítelj. [diti.

verificieren povéřiti, overóviti, potř-
veriren sich zařti (-idem), zablóđiti,
zabrésti (-brédem), zagáziti, zatépsti
(-tepem) se, izgubiti se; *impf.* zabré-
dati, izgúbljati se.

Verirrung *f.* blodnja, zablóda, za-
bréda; zmota, zmotnjáva.

verjagen izpodíti, odpodíti, pregnáti
(-ženem), odgnáti, izpókati; *impf.* od-
pójati, pre-, odgánjati.

verjähren zastaréti, zastáratí se, za-
létiti se.

Verjähung *f.* zastáranje.

verjüngen mladíti, mlájšati; pre-,
pomladíti, prenoviti; *impf.* pre-, po-
mlájati, prenávljati; (*math.*) omalíti;
(*arch.*) zóžiti; *impf.* zoževati; verjüng-
ter Maßstab omaljeno mériťo; sich —
mladíti se; omladéti, prenoviti se;
impf. omladévati, prenávljati se.

Verjüngung *f.* o-, pomladitév; po-
mlájěnost.

Verkauf *m.* prodája; zum — na pró-
daj; — mit Vorbehalt deš Wieder-
kaufes prodája na řešilo, — s pridřž-
kom povrátnega kupa.

verkaufen prodáti (-dám), razprodáti, razpečáti, zvesti (-vedem); *impf.* prodájati, razprodájati, razpečávati; na prodáj iméti (imám).

Verkäufer *m.* prodávavec, prodájnik; =in *f.* prodávavka.
verkauftij prodájén, prodálén, na prodáj.

Verkaufs- prodájni; =bude *f.* stójnica; =gewölbe, =locale *n.* prodajálnica, (stacúna); =halle *f.* prodajalšče, tržišče, tržnica; =preis *m.* prodájna cena.

Verkehr *m.* promét; (Handelverkehr) trgovína, kupčija; (Umgang) občenje, občevanje.

verkehrten tržiti, trgovati, kupčevati; (umgehen) občiti, občevati, družiti se, shájati se; (fahren) vóziti se; pluti (plovem); j. umiehren.

Verkehrs- prométni, občilni; =anstalten *pl.* občilni zavódi; =mittel *n.* prométno sredstvo, občilo; =straße *f.*, =weg *m.* prométna cesta; =wesen *n.* promét.

verkehr *adi.* prevrnjen, izvrvnjen; (sittl.) nápačen, naópačen, popačen, izprijen; *adv.* nápak, naópak, naróbe.

Verkehrtheit *f.* nápačnost, popačenost, izprijenost; obřtica.

Verkehrung *f.* preobrnitév, prevračanje, izvrčanje.

verkeilen zagózditi, zaklíniti, s klinom zabíti (-bijem); *impf.* — zabijati.

verkennen ne spoznáti (-znám), zmótití se nad čim; *impf.* ne spoznávatí, mótití se nad kom (čim).

verketten veríziti, z verigo —, lancem vézati (vézem); zveríziti, — zvézati; *fig.* střniti, stekniti (-táknem), zedíniti, zvézati; *impf.* střinjati, stíkati; vézati; *eng.* verketet tesno zvezan, v tesni zvezi, v tesnem stiku.

Verkettung *f.* stik, povéza.

verkettern razglásiti za krivóvčca; razglásati —, iméti (imám) za krivóvčca; (zum Steger machen) pokrivóvčriti.

verkiefeln kremenítise; okremenítise.

verkleben zalepiti, zamázati (-mázem).

verklagen tóžiti; zatožiti.

Verkläger *m.* tožník, zatožník; =in *f.* tožnica.

Verklagte *m.* tóženec, zatoženec; *f.* tóženka, zatoženka.

verklaeren ozáriti, objasniti, razbistriti; *fig.* preobráziti, izpremeniti, proslaviti; *impf.* preobráževati, izpreminjati, proslávljati.

Verklärung *f.* preobráženje, izpremin, izpreměba, prosláva.

verkleben zalepiti, zaklejiti; zakípiti, zakípniti; verklebtes fluge zakípnjeno okó.

verkleiden opáziti, obložiti, prevléči (-vléčem); *impf.* opaževati, obkládati; sich — preobléči (-obléčem) se; *impf.* preobláčiti se.

Verkleidung *f.* opázba, obkláda; preobleka.

Verkleidungsmauer *f.* oblóžni —, obkládni zid.

verkleinern manjšati, maliti, drobíti; po-, umánjšati, umalíti; *fig.* ponižati, na nič dejáti (dénem); *impf.* poniževati, na nič dévati (devam, devljem).

Verkleinerung *f.* manjšátév, umanjšáva, pománjšanje, zmanjšátév, pománjšék.

Verkleinerungsglas *n.* manjšálo, manjšálo steklo.

Verkleinerungswort *n.* manjšávka, manjšálna beséda.

verkleistern zaklejiti.

verklingen razdonéti, razzvenéti, odzvenéti, razbrnéti.

verkneten zagnésti (-gnétem), za-, umésiti.

verknien zakléčati (-klečim); prekléčati.

verknüpfen okostenéti, skostenéti, okoščenéti.

Verknüpfung *f.* okostenélost.

verknorpelt hrustánčast.

verknotten zaplésti (-plétem), zavozláti; sich — krotóvičiti se.

verknüpfen j. verbinden.

verkohden *tr.* pokúhati, zakúhati; *intr.* prekúhati se, u-, pokúhati se.

verkohlen *tr.* ogleníti; poogleníti; *intr.* oglenéti; pooglenéti, izoglenéti; verfohlit pooglenél.

Verkohlung *f.* oglenitév.

Verkohlungsprozess *m.* oglenénje.

verkommen propásti (-pádem), na nič priti (pridem), izkaziti se; verkommen *adi.* propádel.

verkörpern utelésíti; sich — utelésíti se, potelésíti se, meso postáti (-stá-nem); *impf.* — postájati.

Verkörperung *f.* utelésba.

verkosten j. kosten.

verküftigen hrano dajáti (dajem), prehranjeváti; prehrániti.

Verküftigung *f.* prehranitěv; živež, hrana.

verkríechen sich razlésti (-lézem) se, porazlésti se; zalésti; skriti (-krijem) se; *impf.* razlezovati se.

verkrümeln drobiti, drobtíniti, mrvíti, mrvíčiti; zdrobiti, razdrobiti, razmrvíti.

verkrümmen krivíti, ključiti, krivén-čiti; skrivíti, sključiti; verkrümmt krivénčast, skrivljen.

verkrüppeln *intr.* ohroměti, pokvéčiti se; *tr.* pokvéčiti, ohromiti; verkrüppelt ohroměl, pokvéčen, pakljast.

verkühlen sich prehláđiti se, premráziti se; *impf.* prehlájati se.

Verkühlung *f.* prehlád, prehlája, prehlájénje.

verkümmern *tr.* greníti, kalíti; zgreníti, skalíti; umánjšati, ustáviti; pokváriti; *intr.* hújšati (se), hirati; shújšati (se); (v. Durst) zažéjati se; (v. Hunger) zaláčniti se.

verkündigen oznániti, naznániti, razglásiti, oklicati (-klíčem), napovédati (-vém), objáviti; *impf.* oznánjati, razglášati, oklicevati, napovedovati, objávljati.

Verkündiger *m.* oznanjeváčec; glasnik, klicár.

Verkündigung *f.* oznanilo, oklic, razglás, naznanitěv, razglasitěv, nave-stílo; Mariens — Marije Device —, Marijino oznanjenje.

Verkündigung *f.* objáva, obvestilo.

verküpfeln s preümmnostjo pokváriti, preümetníčiti.

verkupfern pobakréniti, obákriti, pobákriti.

verkürzen krátiti, krájšati; prikrátiti, skrátiti, prikrájšati, skrájšati; *impf.* prikračevati, skrajševati; sich die Zeit — kratek čas si délati, kratkočasiti se; (den Lohn) utrgati; *impf.* utrgávati.

Verkürzer *m.* kratitelj, krativéc.

Verkürzung *f.* prikrájšanje, prikrájšba, prikrátba, prikratitěv, prikrájšěk.

Verkürzungsreidjen *n.* kratíca; (s)krajšáj.

verlachen zasmehovati koga, posmehovati se, sméjati (smejem) se, rógati se komu.

verladen naložiti, natovoriti; *impf.* nalágati, nakládati; napak naložiti.

Verladestation *f.* nakládna postája.

Verladestelle *f.* nakladališče.

Verlag *m.* zalóga, zalóžba, zálog; izdája; Verlags- zalóžni; =buchhandlung *f.* zalóžna knjigárna, založárnica; =kosten *pl.* zalóžni stroški *pl.*; =recht *n.* zalóžna pravica.

verlangen zahtevati, hotěti (hóčem), hrepeněti; zaželéti, zaželéti; es verlangt mich zu wissen rad bi vedel.

Verlangen *n.* zahtěva; želja, slà, hrepenenje, skomina.

verlängern dáljšati; po-, razdáljšati, podolžiti; *impf.* podaljševati.

Verlängerung *f.* podaljšěk, podaljšava, podaljšba.

verlangsamten opočasniti; j. verzögern.

Verlass *m.* zapuščina, ostalina.

verlassen zapustiti, pustiti, ostáviti; *impf.* zapuščati, puščati, ostávljati; opustiti; *impf.* opuščati; sich — zanésti (-nésem) se; *impf.* zanášati se; —er Ort samíja; —e Waaje samohrána siróta, zapuščenec, zapuščenka.

Verlassenschaft *f.* j. Verlass.

Verlassenschafts-abhandlung *f.* zapuščinska razpráva; =curator *m.* skrbnik zapuščine, zapuščinski skrbnik; =gläubiger *m.* úpnik zapuščine, zapuščinski úpnik; =masse *f.* zapuščinska masa; =vermögen *n.* zapuščinska imovina, ostalina, ostávščina.

verlasslich zanesljiv, zvest, verěn.

verlassen ogrđiti, opsovati, oklevetáti.

Verlaub *m.* dopúst, dopustitěv, dopuščanje, dovolilo.

Verlauf *m.* tek, pretěk; — nehmen vršiti se; pretěci (-těčem); nach — eines Jahres ob letu, za leto dni; nach — von drei Tagen črez tri dni; — der Krankheit tek bolězni; den — einer Sache erzählen pripovedovati, kako se je kaj vršilo, — izvršilo.

verlaufen *tr.* (den Weg) zatéči (-tečem), presékati, zapréti; *intr.* teči, hitéti; pratéči, miniti; *řich* — raztéči se, razbézati (-bežím) (se), razkropíti se; (v. Wasser) utéči se, odtéči (se); *impf.* utékati se, odtékati (se); (v. Farben) prelívati se, razplívati se; prelíti se, razplíníti (-plínem) se; (v. Vieh) razbezljáti (se); (irre laufen) zatéči se, zablódiťi, izgubíťi se; zaletéti se.

verlautbaren razglásiti, oznáníti, na znanje dati (-dam), oklicati (-klíčem); *impf.* razglásati, oznánjati, oklicevati.

Verlautbarung *f.* razglaševánje, oklie, razglás, oznanilo.

verlauten, *čš* verlautet právjio, slířati je, čuje se, govori se, bajě.

verleben preživéti, prebíťi (-bom, -bijem).

verlegen založiti, zadejáti (-dénem); *impf.* zalágati, zadévati; (auf eine andere Zeit, Ort *ic.*) preložiti; (verschieben) odložiti; *impf.* odlágati, odlářati; (ein Werk) založiti, izdáti (-dam) na svoj račún; *impf.* zalágati, izdájati; *řmd.* den Weg — komu pot zaděláti, — zastávíťi, — presékáti; *řich* auf etwas — poprijéti (-primem) se česa, lotíťi se česa.

verlegen *adi.* zméden, zmóčen, změšan, izbégan, osúpěl, v zadrégi; (durch Siegen) zalezán, preležán; — machen zmeřti (-medem), zmóťiti, změřati.

Verlegenheit *f.* zadréga, stiska, in — řeřen v zadrégo pripravíťi, ř. verlegen machen; wir werden in Arge — kommen húda nam bo predla.

Verleger *m.* založník; =in *f.* založnica.

verleiden priskúťiti, pristúdiťi, omráziti; oğreníťi.

Verleihbrief *m.* podelilno —, dovolilno písmo; podelilnica, dupustilnica.

verleihen razposódiťi; podelíťi, dati (dam), podaríťi, poklóníťi; *impf.* podeljevati, poklánjati.

Verleihung *f.* posojilo; podelítěv, podarítěv, podelílo.

Verleihungsrecht *n.* podelilna právica.

Verleihungstag *m.* dan (dneva) podelítěv.

verleiten zapéljati (-péljem), zavéřti (-védem), zvédiťi, s prave poti od-

vřniti; *impf.* zapeljevati, zvéjati, s prave poti odvráćati.

Verleiter *m.* zapeljivěc.

Verleitung *f.* ř. Verführung.

verlernen pozábíťi, iz spomína izgubíťi; *impf.* pozábljati, iz spomína izgúbljati.

verlesen prebráti (-bérem); *impf.* prebiráti, bráti —, čítati pred kom; *řich* — zaréči (-réčem) se v branju, zmóťiti se v čítanju.

Verlesliste *f.* bralni imenik.

verleřbar poškodljiv, ranljív, uvredljiv.

verleřen kváriti, vrédiťi; pokváriti, poškodovati, uvrédiťi, pohábiťi; (bewunden) rániti; (das Recht, Ehre *ic.*) žalíťi, skrúniťi; razžálíťi; (Geřeř) prestópiťi, prelómíťi, prekrříťi; *impf.* prelámľjati; (Ordnung) móťiti, rúřiti.

Verleřer *m.* poškodovátelj, žalivěc, ruřitelj.

verleřlich ř. verleřbar.

Verleřung *f.* poškodovanje, poškodba, pokvárba, kvara, vrěd; žalítěv; prestóp, prestópěk, prekrřěk, prelóm.

verleugnen řajíťi, zatajíťi, uřajíťi; *impf.* zatajevati.

verleumden obrekovati, obřekati, objédáti, opravľjati, raznářati, obířati, grdíťi, čřniti, ogovárjati; obréči (-réčem), ogovoríťi, ogrdíťi.

Verleumder *m.* obrekovávěc, opravľjivěc, ogovárjavěc, klevětník; =in *f.* obrekovávka, opravľjívka.

verleumderisch obrekoválěn, obrekľjiv, opravľjív, obířav, raznářav.

Verleumdung *f.* obréka, obrekovánje, klevěta, opravľljanje, obrök.

Verleumdungsſucht *f.* opravľjívost.

verleittieren po dražbi prodáti (-dám).

verlieben řich zaljúbíťi se.

Verliebte *m.* zaljúbljeněc; *f.* zaljúbljenka.

verlieren gubíťi, tráťiti; izgubíťi; *impf.* izgúbljati; (verwirren) zapářti (-pádem); den Verstand — obnoréťi, pámet izgubíťi; die Farbe — obledéťi; den rechten Weg —, die Spur — zgreříťi pravo pot (-i), — pravi sled; beim Spiele — zaigráťi; durch schlechte Wirtschaft — zagospodářiti; als Wirt, Fuhr-

mann, Landmannu n. — zakrémáriti, zavozáriti, zakmětovati n.; *šich* — izgubíti se, razgubíti se, porazgubíti se; (*šich* unbemerkt entfernen) izmúzniti se, natíhoma pobráti (-bérem) jo; (v. Wasser) uletéti se; daš Gleichgewicht — prevágati se, prevégniti se; in Gedanken — zamísliti se; *impf.* zamíšljati se.

Verlies, Verlies n. (podzémeljska) ječa, temnica.

verloben zaročiti; *impf.* zaróčati.

Verlobnis n. zaráka, zaráčítév.

Verlobte m. zaráčéněc, zaráčénik; f. z ročénka, zaráčénica.

verlocken zvábiti, privábiti, zvódití, primámiti.

verlockend vaběn, vabljiv, vaběč, míkavěn.

Verlockung f. vaba, vabílo; vabljivost. verloren izgubljen; zgréšěn; — gehen izgubíti se, v izgúbo íti (grem).

verlöschten *intr.* gásniti; ugásniti; *impf.* ugasovati; *tr.* š. auslöschten.

verlosen žrěbati; izžrěbati.

Verlosung f. žrěbanje, izžrěbanje.

Verlust m. izgúba, izgubíček, gubítěk, ubítěk; — leiden, — erleiden na izgúbi bití (sem), okúpiti se; bei — pod izgúbo.

verlustig werden izgubíti; (im Spiele) zaigráti; (im Prozesse) zaprávdati, zapásti (-pádem).

Verlustträger m. izgubítelj.

vermachen zaděláti, zapháti; *impf.* zadelávati; (im Testam.) vóliti; (Speiße) béliiti; zabelíiti, začíníiti.

Vermächtnis n. volílo.

Vermächtnisgeber m. volívěc.

vermahlen pomléti (-méljem), zmleti.

vermahlen *šich* omóžiti se, v zákon stópiti, vdáti (-dám) se; (v. Mann) ženíti se; oženíti se, v zákon stópíiti.

Vermählung f. poróka; ženítěv, vdája; možítěv.

Vermählungsfeier f. svátba.

Vermählungstag m. poróčni dan (dneva).

vermaleiden prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati; vermaleiden preklét.

vermarken omejníčiti, mejníke postávití.

Vermarkung f. omejítěv, postávílanje mejníkov, mejníčenje.

vermauern zazidáti; *impf.* zazidovati.

vermehrten množíti; pomnožíiti, umnožíiti; *impf.* po-, umnoževati; věčati; pověčati; *šich* — raz-, pomnožíiti se; zaredíiti se, za-, razplódití se, razpásti (-pásem) se; *impf.* raz-, pomnoževati se; zarájati se; za-, razplojevati se; (v. Gewächsen) razrásti (-rastem) se, *impf.* razráščati se.

Vermehrung f. množítěv, po-, raz-, umnožítěv, umnožáj, razmnóžba, pomnóžba; (v. Thieren) razplód; (von Gewächsen) razrást (-i).

vermeidbar, vermeidlich ogíběn, izogíběn.

vermeiden ogníti (ógnem) se, izogníiti se (česa, čemu); *impf.* ogíbati (-gíbljem) se.

Vermeidung f. ogíba, ogíbanje; nach — ognívši se; bei — weiterer Kosten da ne bo več stroškov; bei — der vorgeschriebenen Strafe pod izogíbm zapretěne kazni, da ne zapáde kazni, pod kázníjo.

vermeinen méníiti, mísliti, domnévati.

vermeintlich dozdvěn, domnévěn.

vermelden oglásíiti, naznáníiti; *impf.* oglásáti, naznánjati.

vermengen změšati, poměšati.

Vermengung f. pomešátěv; změšanost, měšanica.

vermenslichen počlověčiti.

Vermerk m. zaznámba, zaznáměk.

vermeissen mériti; izmériiti, premériti; *impf.* iz-, premérjati.

vermeissen *adi.* držěn, predřzěn, drzovít, smelěn, prezaúpěn.

Vermessenheit f. drznost, predřznost, drzovítost, smelost, prezaúpnost.

vermessentlich š. vermessen.

Vermesser m. merěc, merívěc.

Vermessung f. mérjenje, izméra, izmérjanje.

Vermessungsgebühr f. merska pristojbina.

Vermessungskunde f. merstvo, meroznánstvo.

vermieten v najěm dati (dam); *impf.* — dájati (dájem); *šich* — š. *šich* verdingen.

Vermieter *m.* najemodávec.
vermindern manjšati, maliti; *z.*, po-
manjšati, umaliti.

Verminderung *f.* manjšáva, pománjša-
nje, pománjšek, pománjšba.

vermischen *š.* vermengen.

vermischt mešan, zméšan, poméšan,
meševit.

vermissen zgrešiti, pogrešiti; *impf.*
pogrešati; leicht — lahko utrpéti; *impf.*
— utrpévati.

vermisst pogrešan; der Vermisste po-
grešanec.

vermitteln posredovati; (Gegenjätze)
pomiriti, zmiriti.

vermittelst *praep.* *s.*, *z.*, *s.* pomočjó.

Vermittelung *f.* posredovanje, posred-
ništvo.

Vermittlungsgebühr *f.* posredovalna
pristojbina, posrednina.

Vermittler *m.* posredovatelj, posred-
nik; mešetar; =in *f.* posredovávka, po-
srednica.

vermodern trohnéti, prhnéti, gniti
(gnijem); strohnéti, sprhnéti, zgniti,
preperéti.

vermodern trhlén, (s)trohnél, pre-
perél, trhél.

vermüge *praep.* *po.* zarádi, pri; (mit
Hilfe) *s.*, *z.*, *s.* pomočjó.

vermügen moči (morem), zmožen
biti (sem); premóči, zmoči.

Vermügen *n.* (Fähigkeit) zmožnost;
(zeitl. Güter) imovina, imétnje, iménje,
premoženje; (Kraft) moč (-i).

vermügend zmožen, premóžen, mogóč,
imóvit.

Vermögensbekenntnis *n.* napóved (-i)
imóvine.

Vermögenserin *f.* dédična imóvine,
blagovnica.

vermögenslos brez imóvine.

Vermögenslosigkeit *f.* brezimóvinstvo.

Vermögensobject *n.* predmèt premo-
ženja.

Vermögensstand *m.* stan imóvine, imo-
vinski stan.

Vermögensübertragung *f.* imóvinski
prenós.

Vermögensumstände *pl.* imóvinske raz-
mère, gmotne rozmère.

vermüglich imóvit, premóžen.

vermodern *š.* vermodern.

vernummen ošémiti.

vermuten domnévati, domišljati *si.*

Vermuthen *n.* domnéva, dozdéva, do-
zdévek, misel (-i); wider alles — vse
drugáče, kakor se je mislilo; allem —
nač kakor vse kaže, kakor je podóba.
vermuthlich *adi.* domnéven, dozde-
ven; *adv.* préjkone, bržkone, po vsej
prilíki.

Vermuthung *f.* domnéva, dozdéva,
dozdévek, domnévanje; (Verdacht)
sumnja.

vernachlässigen zanemáriti, zalenóbiti,
z. némar —, *v.* némar pustiti; *impf.*
zanemárjati, ne ródití (za kaj).

Vernachlässigte *m.* zanemárjenec; *f.*
zanemárjenka.

Vernachlässigung *f.* zanemárjenje, za-
nemárjanje, zanemára, némar.

vernageln zabiti (-bijem); (e. Pferd)
zakovati; (eine Kanone) zagozditi.

vernagelt *fig.* zabít, bútast.

vernähen pošiti (-šijem), zašiti; *impf.*
zašívati.

vernarben zaceléti, zacéliti se, zarásti
(-rastem) *se.*

Vernarbung *f.* zarást (-i), zarásték.

vernehmen slíšati (slíšim); zaslišati,
začúti (-čujem); (gerichtlich) zaslišati,
izprášati; *impf.* zaslišévati; dem Ver-
nehmen nach kakor se slíši, govóri;
sich — lassen oglásiti se, izpregovóriti.

vernehmlich slíšén, razlóčen, glasén.

Vernehmlichkeit *f.* slíšnost, razlóčnost.

Vernehmung *f.* zaslišba, zasliševánje.

verneigen sich priklóniti se; *impf.*
priklánjati se.

Verneigung *f.* priklón, poklón.

verneinen zanikati, odréči (-réčem);
impf. zanikávati, zanikovati, odrékati.

verneinend nikálén, zanikálén.

Verneinung *f.* nikanje, zanik, zani-
kanje, zanikávanje, zanikáva.

Verneinungswort *n.* nikálnica.

vernichten pokončáti, ukončáti, uni-
čiti, ugonobiti, razdejáti (-dénem), po-
rúšiti, polomástiti; *impf.* pokončávati,
ukončévati, uničévati, ugonábljati,
razdévati (-dévam).

Vernichter *m.* pogubitelj, pokončévá-
véc, ugonobitelj.

Vernichtung *f.* pokončava, pokončanje, pokončatév, uničba, zatôr; — eines Vertrages ovřba.

Vernunft *f.* pámet (-i), um, razúm; zur — kommen spámetovati se.

Vernunftleil *f.* umstvovánje, umničenje, modrovánje.

vernunfteln umstvovati, pámetovati, umničiti, modrovati.

Vernunftkenntnis *f.* úmstveno spoznánje.

vernunftgemäß *adv.* po pámeti, úmstveno.

vernünftig pámetěn, uměn, razúměn.

vernunftlos brezpámetěn, nespámetěn, brezúměn, brez úma.

Vernunftlosigkeit *f.* brezpámetnost, brezúmnost.

vernunftmäßig pámetěn, uměn, úmstven.

Vernunftmäßigkeit *f.* pámetnost, úmstvenost, poumnost.

verüben opustóšiti, v puščávo izpreminjati; *impf.* pustóšiti, v puščávo izpreminjati.

verübet pust, puščóben, opuščěn.

veröffentlichend razglásiti, objáviti, prióbiti, na znanje dati (dam); *impf.* razglášati, objávljati, prióčevati, na znanje dajati (dájem).

Veröffentlichung *f.* razglasítév, razglás, objáva, prióčevánje.

verordnen ukázati (-kážem), zaukázati, veléti; *impf.* u-, zaukazovati, velévati; (bestimmen) odrediti, ustanoviti; *impf.* ustanávljati; (ärztl.) zapísati (-píšem), predpísati, zaukázati; *impf.* za-, predpisovati.

Verordneter *m.* odbráněc, pooblaščeněc; odbórník.

Verordnung *f.* ukáz, odrédba. [nik.

Verordnungsblatt *n.* ukázni list, ukazverordnungsmäßig po ukázu, ukázu priměren.

Verordnungsweg *m.* ukázni pot; im — e po ukázu, ukázoma, z ukázom.

verpachten v zakúp dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

Verpächter *m.* zakupodávěc, dajávěc v zakúp.

Verpachtung *f.* oddája, —, dajánje v zakúp.

verpachten zložiti; *impf.* zlágati; kam správití, — zamotáti; *impf.* kam správljati, — zamotávatí.

Verpachtung *f.* zavíjanje, zláganje, vkládanje.

verpachtadieren obkóliti, s koli ográdití; *impf.* — ográjati.

verpachten oklópiti.

verpachten zamúdití; zapozniti se; *impf.* zamújati.

verpachten zamázati (-mazem), zabrazdáti.

verpachten kúžiti; okúžiti; zasmráditi.

verpachtieren pečátiti; zapečátiti.

verpachten s. verpachtadieren.

verpachten zastáviti; *impf.* zastávljati.

Verpächter *m.* zastávník.

Verpachtung *f.* zastáva, zastávljanje.

Verpachtungsurkunde *f.* zastávilna listina, zastávilnica.

verpflanzen zasádití; presádití; *impf.* zasájati; presájati.

verpflegen oskrbėti, preskrbėti, z živežem založiti; *impf.* oskrbovati, preskrbovati, z živežem zalágati, — zakládati.

Verpfleger *m.* oskrbovátelj; hranítelj.

Verpflegs- oskrboválni, oskrbní.

Verpflegsamt *n.* oskrboválni urád.

Verpflegscontract *m.* pogódba zastrán preskrbovánja, oskrbna pogódba.

Verpflegsmagazin *n.* oskrboválnica.

Verpflegsstätte *f.* oskrbovališče.

Verpflegswesen *n.* oskrbstvo.

Verpflegung *f.* oskrba, oskrbovánje, preskrba, preživljanje; živež, hrana.

verpflichten dolžnost komu nalágati, vézati (vežem); dolžnost komu nalóžiti, zavézati; *impf.* zavezovati; sich — zavézati se; *impf.* zavezovati se.

verpflichtet zavézan, dolžěn; ich bin — veže me dolžnost.

Verpflichtete *m.* dolžník, zavézaněc, obvézaněc.

Verpflichtung *f.* zavéza, ob-, zavézanost, ob-, zavéznost, dolžnost.

Verpflichtungsschein *m.* obvéznica, obvézni list.

verpflichten izkaziti, pokváriti, pohábiti.

verpichten zasmoliti.

verpönen pod káznijo prepovedati (-vém), — zabrániti; *impf.* — prepovedovati.

verprassen s požreševanjem potrátiti, z razkóšnostjo zatrátiti, zapráviti.

verproviantieren z živežem preskrbeti, — založiti; *impf.* — preskrbovati, — zalágati.

verpuppen sič zabúbiti se, zaprésti (-predem) se; *impf.* zabúbljati se, zaprédati se.

Verpuß *m.* zamáz, zamázek; omét; belež.

verpußen zamázati (-mázem); ométati (-méčem); pobélití; *f.* verpúchleubern.

verquiden *f.* amalgamieren.

verrainen ograditi, omejiti.

verrammeln zagraditi, zadélati, zastáviti; *impf.* zagrájati, zadelávati, zastávljati.

Verrath *m.* izdája, izdájstvo.

verrathen izdáti (-dam); *impf.* izdájati; (der Obrigkeit) ováditi; *impf.* ovájati; (zu erkennen geben) razodéti (-dénem); *impf.* razodévati, kázati (kazem); der Knabe verráth (eine Eigenschaft) dečku se zna, — se vidi.

Verráthler *m.* izdajávčec, izdájnik; ovađuh, ovađnik; = *f.* izdája, izdájstvo; = *in f.* izdajávka, izdájnica.

verráthlicher izdájčn, izdajálčn, izdájski.

verrauchen pokaditi, izkaditi; *f.* verdampfen.

verraumen založiti.

verrechnen zaračúiniti; v račún vzeti (vzajem); *impf.* zaračúnjati, v račún jemati (jémlem); sič — zaračúiniti se, uštéti (-štejem) se, zmótiti se v račúnu; *impf.* zaračúnjati se, uštévati se.

Verrechnung *f.* zaračúnjanje.

verrecken crkniti, iztégniti se, cépniti, krépniti; crkati, cépati, krépati. verreden sič zaréči (-rečem) se, zagovoriti se.

verreisen *intr.* odpotovati, oditi (-idem) na pot; *impf.* odhájati; *tr.* zapopotovati, zapotovati.

verreisen raztrgati.

verrenken izviniti, izpehniti (-páhnem), izmekniti (-máknem).

Verrenkung *f.* izpáh, izvín.

verrennen zaskóčiti, pot pretéči (-téčem).

verrichten oprávití, storiti, dodélati, zvršiti, obáviti, dogotoviti; *impf.* oprávljati, dodelovati, zvrševati, obávljati, dogotávljati.

Verrichtung *f.* opravilo, oprávek; delo, dejánje.

verriegeln zatekniti (-táknem), zapehniti (-páhnem); *impf.* zatíkati, zapehovati.

verringern mánjšati; zmánjšati, znížati; *impf.* zmanjševati, zníževati.

Verringerung *f.* zmanjšáva, znížba.

verroffen zarjavéti.

verrudt preklét, proklét, brezbožčn, zloglásčn.

Verrudtheit *f.* brezbožnost, preklétost, zloglásnost.

verrüden premekniti (-máknem), preméstiti; prestáviti, preložiti, prenéstí (-nesem); *impf.* premikati, preméščati; prestávljati, prelágati, prenášati; (den Kopf) zmesi (-medem), zméšati.

verrüdt zméden, zmešan, ndr; prismúknjen, prismójen; ein — er Menich prismóda, prismójenč.

Verrüdtheit *f.* zmédenost, zméšanost, noróst, oblaznélost, prismójenost.

Verrüdung *f.* prestáva, premik, preložítčv.

Verruf *m.* slabí glas.

verrufen, in Verruf bringen ozloglásiti; *adi.* zloglásčn, slaboglásčn, na slabem glasu, razvpít.

Vers *m.* stih, verz, granes; (in der Bibel) odstávek, vrsta; fatalističer — nedométni —, nepopólni verz; hyperfatalističer — nadométni verz; afatalističer — popólni —, celoviti verz.

versagen (versprechen) obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem); (abjchlagen) odréči (-rečem), odpovédati (-vém), odbiti (-bijem), prikrátiti; *impf.* odrékati, odpovedovati, krátiti; (v. Gewehre) odpovédati, ne vžgáti (-žgčm) se; die Süße — mir noge mi odpovedájajo.

versagen zažagati; sežagati, požagati.

Versalbuchstaben *pl.*, Versalien *pl.* vélike začétné crke, vélika začétna písmeána *pl.*

verſaſzen zasolíti, presolíti; verſaſzen *adi.* preslán, presoljen.

verſammeln zbratí (-berem), skupíti, skúp správití; *impf.* zbírati, skúpljati; *ſich* — zbratí se, *impf.* zbírati se; sníti (snidem) se, *impf.* shájati se.

Verſammlung *f.* zdòr, skúpsšcina; shòd, sestánèk.

Verſammlungshaus, -locale *n.*, -ſaal *m.* zbòrnica, sestajališèe; -ort *m.* zbirališèe, zborišèe.

Verſand *m.* pošiljátèv, odposlátèv.

verſanden pešèiti se, pešèeniti se; s peskom zasúti (-spèm, -sújem) se, s, zapešèeniti se.

Verſart *f.* vrsta stihov, — verzov.

Verſaß *m.* zastáva. [nica.

Verſaßamt *n.* zastávnica, zastavljál-

Verſaßzettl *m.* zastávní list.

verſauern kíſati se; skíſati se.

verſaufen zapítí (-pijem), zapiján-čevati.

verſäumen zamúdíti; *impf.* zamújati, múdíti; (*ſich* verſpáten) zakesnèti; *impf.* zakesnèvati; j. vernachlássigen.

Verſáumnis *f.* zamúda.

Verſbau *m.* stihotvòrje, stoposkládje.

verſchaffen priſkrbèti, dobítí (-bóm, -bím), pridobítí; dobávití, pribávití; *impf.* priſkrbovati, dobávljati, pribávljati; Geltung — veljávo zadobítí, dati; *impf.* — zadobívati.

verſchalen obítí (-bijem), opáziti; *impf.* obijati, opázati.

verſchallen razzvenèti, odzvenèti.

Verſchallung *f.* opáz; die — wegneh-men odpáziti.

verſchämt sramežljiv, sramèn.

Verſchämtheit *f.* sramežljivost.

verſchamzen *ſich* zagradítí se, z okópom se obdáti (-dam), utrdítí se; *impf.* zagrájati se, utrjevátí se.

Verſchamzung *f.* okòp, obkòd, utrdba. verſchürfen izostrítí, poostrítí.

Verſchürfung *f.* poostrílo, poostrítev.

verſchürren zagrebstí (-grèbem), zagrenítí, zakópati (-kòpljem), zasúti (-spèm, -sújem); *impf.* zasípati (-sip-ljem), zagrebati, zasípávati.

Verſchürungsplah *m.* zagrebališèe.

verſchauen *ſich* zaglédati se; zatele-bátí se.

verſchneiden umréti (-mrèm, -mrjem), dušo pustítí, preminítí (-minem).

verſchenken podarítí; podelítí; razdáti (-dám), porazdáti; *impf.* podárjati, podeljevati, razdájati; (aušſch-en) tóčítí; raztóčítí.

verſchneiden prepláſiti, odpodítí, razpodítí.

verſchicken razposlátí (-pòšljem); *impf.* razpošiljati.

verſchiebbar premičèn, premekljiv.

Verſchiebbarkeit *f.* premičnost.

verſchieben premeknítí (-máknem); *impf.* premikati; (auf e. andere Zeit) odložítí, odgodítí, preložítí; *impf.* od-lágati, odláſati.

verſchieblich j. verſchiebbar. [stèn.

verſchieden različèn, razèn, raznov-
verſchiedenartig raznovštèn, razno-tér, raznolik, raznoličèn.

verſchiedenfarbig raznobárvèn.

Verſchiedenheit *f.* različnost, raznost. verſchießen postréljati; (b. d. Farbe) obledèti, barvo izgubítí.

verſchimmeln plésnetí (plésnejem), plésnèti (-ím); izplésnèti.

verſchlafen zaspátí (-spím), zalèžati (-ležím), spèš zamúdíti; *adi.* zaspán, pospán, tožljiv, dremljiv; ein — er Menſch zaspánèe, zospánè (-èta).

Verſchlag *m.* predèl, predèl (-èla), pregrájja; j. Riſſe.

verſchlagen pozabítí (-bijem), zabítí; *impf.* pozabíjati, zabijati; zapáziti, pregradítí, predelítí; *impf.* pregrájati, predeljevati; (wohin —) zanèſti (-ne-sem), zadrevítí, zagnátí (-žènem); *impf.* zanašati, drevítí, zagánjati; den Ball — žogo zavréči (-vržem); d. Pferd — konja zakovati; daš verſchlägt nihts to nič ne dé; *adi.* zabít, tòp, neúmèn; prekánjen, premetèn, presúkan, zvit. zvitorep.

Verſchlagenheit *f.* prekánjenost, pre-meténost, zvitost. [vati.

verſchlámmen zablátítí; *impf.* zablácá-
verſchlehtern slabítí, slábšati; pos-labítí, poslábšati, izpríditi. [tèv.

Verſchlechterung *f.* slábšanje, poslabí-
verſchleiern zagrnítí, zastrétí (-strèm), zavèſítí; zagrnjati, zastírati; verſchlei-ert zaſtrít.

veršchleimen zasliziti, zaslíniti.
 Veršchleimung *f.* zaslizenje.
 Veršchleiß *m.* prodája, razpečávanje;
 Veršchleiß- prodájni.
 veršchleißén *tr.* prodáti (-dam), raz-
 pečáti; *impf.* prodávati, razpečávati;
 zanósiti, ponósiti, ogúlití; *intr.* izlizati
 (-lizem) se, ogúlití se.
 Veršchleißer *m.* prodáváč, prodávávéc.
 veršchleimmen *s.* verprassén.
 veršchleppen raznésti (-nesem), raz-
 nósiti, razvléči (-vlečem), zavléči;
impf. raznásati, razvlačevati, zavlá-
 čevati; (*e. Strantheit*) zanéstí, zadržósiti.
 Veršchleppung *f.* raznós; zandš.
 veršchleudern zapráviti, po-, zadržati;
impf. zaprávljati.
 veršchleißbar zaklépén, na zatvòr.
 veršchleißén zakléniti; *impf.* zaklé-
 pati; zapréti (-prém), zatvorítí; *impf.*
 zapírati.
 veršchlimmern hújšati; shújšati, po-
 hújšati, poslabíti, poslábsšati; síč —
 poslábsšati se, obrniti se na slabše, —
 na hújše, shújšati se.
 Veršchlimmerung *f.* poslábsšanje, po-
 slabitšév.
 veršchlingen (in einander schlingen)
 zaplésti (-plétem), prepléstí, zapetljáti,
 zamotáti, zazánkati; *impf.* za-, pre-
 plétati; *s.* veršchluden.
 veršchlossen (Charakter) zaprt, tih,
 malobesédén.
 veršchluden pogóltiti, požréti; *impf.*
 goltáti, pogoltováti, požirati.
 Veršchlufe *m.* zapóra, zaklèp, zatvòr,
 zapíráló, zapírca; im — haben pod
 ključem iméti; Veršchlufš- zapórni.
 Veršchlufslüde *n.* zapórnicá.
 veršchmadten gíniti, mreti (mrém),
 medléti, koprnéti; obnemóči (-mórem),
 zmedléti, skoprnéti; *impf.* zmedlévati.
 veršchmähén zavréči (-vržem), zavr-
 níti; *impf.* zamétáti, zametovati, za-
 ničevati, zavrácáti.
 veršchmelzen raztopíti, pretopíti, sto-
 píti; *impf.* stápljati; *fig.* zlití; *impf.*
 zliváti; splavítí; *phil.* auch zmésiti.
 Veršchmelzung *f.* zmes (-i), zliv; (des
 Vermögens) zedímba, spoj.
 veršchmerzen pretrpéti, prestáti (-sto-
 jim, -stánem), preboléti, prenéstí (-ne-

sem); ugrešiti, pozábíti; *impf.* pre-
 trpévati, prebolévati, prenásati.
 veršchmierén po-, izmázati (-mázem);
 (durch Schmierén verstopfen) zamázati,
impf. zamazovati.
 veršchmißh prekánjen, premetén, zvit.
 Veršchmißtheit *f.* prekánjenost, pre-
 meténost, zvitost; *s.* Schlaueit.
 veršchnappen síč zaskóčiti se, za-
 hápniti se; (im Neben) zagovoríti se,
 zaréči (-réčem) se, neprevidno izblék-
 níti kaj.
 veršchneiden razrézati (-réžem), zré-
 zati; *impf.* razrezovati; síč — urézati
 se; *impf.* urezovati se.
 veršchneien zaméstí (-métem), zasne-
 žítí, zapástí (-pádem); *impf.* zamétati,
 zapádáti.
 Veršchnittene *m.* skopljénéc, rézanéc.
 veršchniteln zrezljáti; *impf.* zrez-
 ljávati.
 veršchnupfen ponosljáti; veršchnupft
 nahóden.
 veršchnüren povézati (-véžem), za-
 drgniti; z vrvcami obšíti (-šijem).
 veršchollen neizvéstén; er ist ganz —
 prešél je, nič se ne vé o njem.
 Veršchollenheit *f.* neizvéstnost.
 veršchonen prizanéstí (-nésem) (ko-
 mu); er ist veršchont geblieben priza-
 néšlo se mu je, ga ni zadélo.
 veršchönern o-, polépsšati, ukrásiti,
 ozáljšati; *impf.* o-, polepševati, lépsšati,
 ukraševati, krásiti, záljšati.
 Veršchönerung *f.* lepšáva, o-, polep-
 šáva, ukrás; zur — zarádi lepšega, v
 olepšávo.
 veršcholtern s prodóm zasúti (-spém,
 -sújem), zapródití.
 veršchränken zagradíti; *impf.* zagrá-
 jati; navzkriž postávití, — dejáti (de-
 nem), križem dejáti, prekrižati; *impf.*
 navzkriž postávljati, — dévati (de-
 vam, dévljem), križem dévati.
 veršchreiben zapisati (-pišem); *impf.*
 zapisovati; (durch Schreiben verbrau-
 chen) popisáti; *impf.* popisovati; Wa-
 ren — naročiti si blagó; *impf.* naró-
 čati si blagó; síč — nápačno zapisati,
 zmótiti se v písanju; (für einen) pís-
 méno zavézati (-véžem) se, zaporočiti
 se za koga.

Verſchreiber *m.* zapisovávěc; zavěznik.
Verſchreibung *f.* zapis; pišměna za-
věza; (*Obligation*) zadolžnica.

verſchreien razkřičati (-křičim), raz-
vpítí (-pějem); **verſchrien** razvpít; *j.*
beſchreien.

verſchroben izprevrnjen, naróbe, ná-
pačěn; zavít, zasúkan.

verſchrumpfen grbíti se, grbáněti se,
ključěti se, křčěti se; **zgrbíti** se, **zgr-
báněti** se, **sključěti** se, **skřčěti** se.

verſchulden zadolžiti, v dolgóve za-
kópati (-kópljem); **zagrešiti**, **zakriviti**;
(ein líbel alš Strafe auf ſich laden) za-
slúžiti (kazen), **zapásti** (-pádem); **jein**
Leben — **zapásti** življenje (glavo, ži-
vót); **ſich** — **zadolžiti** se; **za-**, **pre-
grešiti** se.

Verſchulden *n.* zadolžitěv; krivda,
pregrěšek.

verſchuldet zadolžen, v dolgóve za-
kopán, v dolgěh.

verſchütten zasúti (-spěm, -sújem);
impf. **zasípati** (-sípľjem), **zasípávati**;
(ſchlüſſigeš) **razlítí** (-lějem), **izlítí**; *impf.*
razlívati; **verſchüttete** ſchlüſſigkeit **razliték.**

verſchwägern ſich v ſvaſtvo stópití,
postáti (-stanem) komu svak, — **pa-
šénog** (mož ženine sestře), **posváčěti**
se; **verſchwägert** v ſvaſtvu.

Verſchwägerung *f.* ſvaſtvo.

verſchweigen zamóčati (-molěim),
zatajiti; *impf.* **zamolčevati**, **zatajevati**.

verſchweigen *j.* verprañjen.

verſchwellen otěči (-těčem), **zatěči**,
zabúhnutí, **zabrékniti**, **obrékniti**; *impf.*
o-, **zatekati**.

verſchwemmen zatópiti, **zaplavití**;
impf. **zatápljati**, **zaplávljati**.

verſchwenden zapráviti, **za-**, **potrátiti**,
pognáti (-žěnem); *impf.* **zaprávljati**,
trátiti, **razsípati** (-sípľjem), **pogánjati**;
(Zeit) **trátiti**, **gubiti**, **izgúbľjati**.

Verſchwender *m.* zapravľivěc, raztoč-
ník, **razsípnik**, **zatórnež**; = *in f.* za-
pravľivka, raztočnica, **razsípnic**.

verſchwenderiſch zapravľiv, **potrátěn**,
razsípěn.

Verſchwendung *f.* zapravľivost, po-
tráta, **razsípěnost**.

Verſchwendungsucht *f.* **razsípnost**, po-
trátnost.

verſchwefeln ſich **pošestriti** se.
verſchwiegen **zamolčľiv**, **molčľiv**,
molčěč.

Verſchwiegenheit *f.* **zamolčľivost**, **mol-
čěčnost**.

verſchwimmen **prelívati** se, **zlívati** se;
razplívati se; **zaplavití** se.

verſchwinden **izginití**, **zľbniti**, **izgub-
bíti** se; *impf.* **giniti**, **izgínjati**, **izgúb-
ľjati** se.

verſchwindend **klein** **predróběn**, **ne-
skóněčno** **majhěn**; — **er** **ſchlüš** **ponica-
jčea** **reka**, **ponikvenica**, **ponórnic**.

verſchwiftern **pošestrití**, **zbrátiti**; *impf.*
brátiti; **ſich** — **pošestriti** se, **zbrátiti**
se; *fig.* **zdrúžiti** se, **spojiti** se.

verſchwifstert **pošestrimski**; **ſie** **ſind** —
so **pošestrim**; *fig.* **zdrúžen**, **spojěn**.

verſchwollen **o-**, **zatekěl**, **zabúhnel**,
obrékěl, **zabrékěl**.

verſchwommen (*v. Farben*) **zalít**, **za-
plavľěn**.

verſchwören **ſich** **zarótiti** se.

Verſchwörer, **Verſchworene** *m.* **zarót-
ník**.

Verſchwörung *f.* **zaróta**.

verſehen **pre-**, **oskrběti**, (**prevideti**),
založiti; *impf.* **pre-**, **oskrbovati**, **zala-
gati**, **zakládati**; (*v. Dienſt*) **oprávljati**;
(*v. Kranken*) **prevideti**; *impf.* **prevido-
vati**; (*jemandes Stelle*) **namestovati**,
zastópati (*koga*); **ſich** — **preglédati** se,
izpreglédati se, **prezřěti** (-zřěm); (*cr-
waren*) **dočakovati**, **nádejati** se, **v**
ſveſti si **biti** (**sem**) **česa**; (**ſich** **beror-
gen**) **pre-**, **oskrběti** se, **založiti** se;
impf. **pre-**, **oskrbovati** se, **zalogati** se,
zakládati se.

Verſehen *n.* **izpreglěd**, **pogrěšek**, **po-
móta**; **auch** — **po pomóti**.

verſehen **rániti**, **poškódovati**.

verſeifen **razmľiliti**.

Verſekunst *f.* **stihotvórstvo**.

Verſekünſtler, **Verſemacher** *m.* **stihot-
tvórec**.

verſenden **pošlátí** (**pošľjem**), **odprá-
viti**; **razpošlátí**; *impf.* **pošľľjati**, **od-
právljati**; **razpošľľjati**.

Verſender *m.* **pošľľjáč**, **pošľľjateľ**, **za-
pošľľjávěc**.

Verſendung *f.* **pošľľjanje**, **pošľľjátěv**;
razpošľľjáva, **razpošľľjátěv**, **odpráva**.

verfengen smodíti, páliiti; osmodíti, opáliiti, zacvrkníti.

verfenken pogrézniti, potopíti, utopíti, pogróziiti; *impf.* pogrezovati, pogrézati, potápljati; (b. Sarg) spustíti; *impf.* spúšćati; *ſich* in Gedanken — zamisliti se, zatopíti se v misli.

verfehen preſtáviti, premestíti, preložiti; *impf.* preſtávljati, preměšćati; (verpfänden) zaſtáviti; *impf.* zaſtávljati; (verpflanzen) preſaditi; *impf.* preſájati; (antworten) od-, zavrníti, odgovoríti; *impf.* odgovárjati; (den Brenſtein) premekníti (-máknem), preſtáviti; *impf.* premikati, preſtávljati; in Gefahr — v nevárnost pripravíti; in Gefahr — preſtráſiti, v ſtrah pripravíti; einen Schlag — ndáriti, lopútniti, čěsniti; einen Streich — priſmúkniti; e. Dhrſeige — pljúskniti, zaúšnico dati (dam); e. Etich — zbosti (-bodem); in d. Ruhezſtand — v pókoj dejáti (dénem), upokojíti, umiróviti; in die Nothwendigkeit — móratí, slítí; primóratí, priſlítí; in üble Laune — ozlovóljiti; in gute Laune — udobrovóljiti.

Verfehung *f.* preſtáva, premestítěv, preměſtba; preſadítěv; zaſtáva; (*phil.*) preměna; — in den Ruhezſtand upokojítěv.

Verfehungsprüfung *f.* preměſtni izpit. verſeuchen okúžiti; *impf.* okuževati. verſeuſen prezdihovati.

Verſeuſ *m.* stopa, stópica.

verſichern zagotóviti, uvéríti, zatrditi; *impf.* zagotávljati, uvérjati, zatrdjevati; (affecurieren) zavárovati; verſichert zagotóvljěn; zavárovan.

Verſicherte *m.* zavárovaněc.

Verſicherung *f.* zagotóvítěv, zagotóvilo, zatrdílo; zavárovanje; Verſicherung= zavarovální; =anſtalt *f.* zavaroválnica; =geſellſchaft *f.* zavaroválna družba; =pflicht *f.* dolžnosť zavárovanja; =prämie *f.* zavaroválnina; =ſumme *f.* zavaroválna vsota.

verſichern izcizěti, usehníti (-sáhnem).

verſiegeln pečátiti; zapečátiti, pečát pritisníti na kaj.

Verſiegelung *f.* zapečátba.

verſiegen preſehníti (-sáhnem); *impf.* preſihati; usehníti, poſuſhiti se; *impf.* uſihati.

verſificieren verze —, stihe dělati, peſmáríti.

verſilbern poſrebríti; *impf.* poſrebrovati.

verſinken pogrézniti se, poníkniti, utóniti; *impf.* pogrézati se, ponicevati, utápljati se; inſ Unglúck — v nesrěčo zabrésti (-brédem), — pogrézniti se.

verſinnen *ſich* zamisliti se; *impf.* zamíſljati se.

verſinnlich poočítiti, ponazóriti, predočíti; *impf.* poočítovati, predočevati.

Verſinnlichung *f.* poočítba, predočba, ponazorítěv.

Verſien *f.* preſtáva, prevód; ináčica. verſiehen zaseděti, preſeděti.

Verſkunft *f.* *ſ.* Verſekunft.

Verſkünſtler *m.* *ſ.* Verſeünſtler.

Verſmaß *n.* verzna —, stihóvna mera, stihoméřſtvo.

verſöhnen správiti, po-, zmíríti; *impf.* správljati, pomírjati.

Verſöhner *m.* správnik, pomírítelj, mirítelj.

verſöhnlich správljiv, pomírljiv.

Verſöhnopfer *n.* ſpravni dar.

Verſöhnung *f.* správna, pomírítěv, pomírba.

verſorgen oskrběti, preſkrběti; *impf.* oskrbovati, preſkrbljevati, preſkrbovati.

Verſorger *m.* oskrbovátelj, preſkrbník.

Verſorgung *f.* preſkrba, oskrba; záložba.

Verſorgungsanſtalt *f.* oskrboválnica, preſkrboválnica.

Verſorgungsgebür *f.* preſkrbnína.

verſpáten zapozníti, zamudíti; (aufhalten) zamudíti, zadržati (-držím); *impf.* zamújati, zadrževati; *ſich* — zapozniti se, zapozněti, zakesněti, zamudíti se; *impf.* zapozněvati, zamújati se; (nachts) zanočiti se.

Verſpátung *f.* zamúda, zakesnitěv.

verſperren zapréti (-prěm), zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; zagráditi, *impf.* zagrájati.

Verjperren *n.* zapòr, zaprtje, zapiranjè.

verjpielen zaigráti, (v igri) izgubiti; *impf.* (v igri) izgubljati.

verjspotten zasramovati, zasmehovati, sramotiti; oponáštati, rógati se (komu).

Verjspotung *f.* zasramovánje, zasmehovánje, sramočénje, sramotítèv, zasrámba, róganje.

verjpredjen obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem); sich — zaréèi (-réčem) se, zagovoriti se; (mit einer Person) zaróčiti se; ich verjpredje mir viel von ihm dosti pričakujem —, dosti se nádejam od njega, mnogo obéta.

Verjpredjen *n.* obljúba, obèt, obétanje. verjpredjend obétavèn, obetajòč.

Verjpredjer *m.* obétavèc, obétanik.

Verjpredjung *f.* j. Verjpredjen.

verjprengen razkropíti, razkadíti, razpřhniti, razplášiti.

Verjprengte *m.* izbéganèc.

verjspünden zavéhati, zavéšiti, z veho zabíti (-bijem).

verjspüren čútiti; začútiti.

verjstaatlichjen podržáviti; *impf.* podržávljati.

Verjstaatlichjung *f.* podržávljenje.

verjstampfen razbíti (-bijem), raztòlèi (-tòlèem); razteptáti, pomendráti; (mit der Stampfe) sphati, sestópati.

Verjstand *m.* razúm, um; (Vernunft) pámet (-i); (Sinn der Rede) pomèn, zmisel; (Urtheilskraft) razsódnost; e. Mann von — razúmèn mož; deš —eš berauben obrezúmiti; zu —e kommen spámetovati se.

Verjstandesbegriff *m.* razúmèk.

Verjstandesdjürse *f.* bistroúmje, ostroúmje, ostroúmnost.

verjstandesdjwäch slaboúmèn.

Verjstandesdjwäche *f.* slaboúmje, slabòst razúma.

Verjstandeswesen *n.* razúmno bitje.

verjständig razúmèn, pámetèn, razborít; razsóðèn.

Verjständige *m.* razúmnik, umélèc.

verjständigen obvestíti, razložíti (komu kaj), poučíti (koga v čem); *impf.* obvéščati, razlágati, poučevati; (melden) naznánti; sich — porazumèti (-úmem,

-úmèjem) se, sporazumèti se, dogovoríti se, zméniti se, pogodíti se.

Verjständigheit *f.* razúmnost, razborítost.

Verjständigung *f.* obvestílo, naznanilo; sporazúm, sporazúmèk, dogóvor.

verjständiglich umévèn, razumévèn, razúmèn, razumljív.

Verjständiglichkeit *f.* umévnost, razumévnost, razumljívost.

verjstandlos nerazúmèn, brezúmèn.

Verjständigis *n.* razúmnost, blagorazúmje, razumévanje, razuméva, razumévèk; (Eintracht) složnost, sprava; zum Besseren — da se boljèe razuméje; mit richtigem — stvar prav razumevajòč.

verjstärkreich prerazúmèn.

verjstärken ojačíti, ukrepíti, podkrepíti; *impf.* ojačevati, u-, podkrepeljati; po-, raz-, umnožíti. povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati.

Verjstärkung *f.* ojačenje, podkrepítèv, podkrepeljénje, podkrepá, pomnožítèv.

Verjstärkungstruppen *pl.* pomóčne čete *pl.*, pomóčna vojska.

verjstauen zaprašíti se.

verjstauden izvíniti, izpehníti (-páhnem), izmekníti (-máknem).

verjstehen zašíti (-šijem); kopje zlómíti.

Verjstech *n.* skrivališèe.

verjstechen skriti (-krijem), poskriti, zakriti; *impf.* s-, pos-, zakrivati, potikati.

Verjstehensspiel *n.* skrivalica; Verjsteden (spielen) kotínati, skrivalico igráti.

verjstehen umèti (úmem, umèjem), razumévati, znati (znam); razumèti: er verjstehet keinen Spaß z njim se ni šáliti, — norčevati; sich — porazumèti se, zméniti se, dogovoríti se; (auf etwas) umèti, znati; (zu etwas) odlóčiti se, lotíti se, privóliti v kaj; daß verjstehet sich to se ve, sevèda, to se razúme, kájpada.

verjsteigen sich previsoško speti (-pnèm) se, popèti se, mero prestópiti; zaíti (-idem).

verjsteigern po dražbi prodáti (-dám); *impf.* — prodájati.

Verjsteigerung *f.* dražba, licitácija; Verjsteigerungs- dražbeni.

bersteinern okamenéti; bersteinert okamenel.

Bersteinerng f. (Eigenschaft) okamenelost; (Betrefact) okamenina, okamenelina; (Proceß) kamenénje, okamenénje.

berstellen založiti, zastáviti, zapreći (-prém); *impf.* zastávljati, zapirati; (überstellen) preložiti, prestáviti, preméstiti; *impf.* prelágati, prestávljati, preméščati; *sič* — pretvoriti se; *impf.* pretvárajati se; potúhniti se, potajiti se; *impf.* potajevati se, hlíniti se, hlúiti se; (entstellen) spáčiti, ogrdíti.

berstellt pretvóren; hinávski, potúhnen, prihújen.

Berstellte m. š. Scheuler.

Berstellung f. pretvára; hinávščina,

potája, potúha, húljenje.

Berstellungskunst f. pretvórnost, pre-

varljivost, hlinljivost, potájnost.

bersteuern obdáčiti; davék pláčati.

Bersteuerung f. obdáčba; plačevánje

đavka.

berstimmen razglasiti, izkaziti, pokaziti; *impf.* razglaševati, kaziti; *fig.* ozlovóljiti; *impf.* ozlovóljevati.

berstimmt razglašén, neubrán; *fig.* ozlovóljen, čeméren, turóben.

Berstimmung f. zla volja, čemérnost, turóbnost.

berstücken *intr.* zakrkñiti, otrpniti, odrevenéti; izplésneti (-plésnejem); *tr.* o-, zatrditi; *impf.* o-, zadrževati.

berstücker trdovrát, trdovrátén, otrpél, trdokóren, odrevenel, zakrkñjen.

Berstückeheit f. trdovrátñost, otrplost.

berstücheln skrivén, tatinski; —erweise skriváj, skrivíši, krádoma, skrivoma; —erweise kommen prikrásti (-krádem) se.

berstüpfen mašiti, gátiti; zamašiti, zagátiti; zadélati, zapehniti (-páh-nem), zagóhñiti; *impf.* zagáčati; (v. Speifen) zapreći (-prém), zapéči; *impf.* zapirati, zapékati; (v. Höhre) začépati, zatekñiti (-táknem); *impf.* začépljevati, zatíkati; (ein Faß) zabrtviti; *sič* — (v. Wasser) zagostiti se, zagólsñiti se.

berstüpfend, —e Speifen zapórečne jedi.

berstüpf (v. Körper) zaprt, zapečen. Berstüpfung f. gáta, gáčenje, zagátitév; (v. Körper) telésni zapór, zapéka, prpica.

berstorben rajni, rajnik; d. —e Bruder rájnik brat; d. —e Mutter rájnica mati (mátere); der B—e pokójnik, umfléc.

Berstöß m. pogréšék, zagréšék, pomóta, hiba.

berstoßen *intr.* pregrešiti se, zmótiti se; *impf.* pregreševati se; *tr.* zavréči (-vržem), zapodíti; pehniti (-páh-nem); odslovíti, izkljúčiti.

Berstößung f. zavřzba; zapodítév; odslovítév.

berstreichen *tr.* zamázati (-mazem), zalepíti; *impf.* zamazovati; (m. Bed) zasmolíti; *intr.* pretéči (-téčem), miniti; *impf.* po-, pretékati, hitéti.

berstrichen pretékél, minúl.

berstricken zaplésti (-pletem), zahomotáti, zamotáti, zamréžiti; *impf.* zaplétati; (alles Garn —) poplésti; den ganzen Tag — ves dan preplésti; *sič* — zaplésti se.

berströmen preliti (-lījum), pretóčiti; *impf.* prelivati, pretákati.

berstümmeln pohábiti, okrniti, pohromiti, pokvéčiti; *impf.* pohábljati, krniti, okrnjevati, pohrámljati; berstümmelt pohábljen, okrnjen, kñn, kuljav.

Berstümmelung f. pohába, pohábljenost, okrnjenje.

berstümmen obneméti, oneméti, besédo izgubiti; (plözlich aufhören zu reden) ob-, umólkñiti, obmóléati (-mólčím); u-, potihñiti.

Berstuch m. poskús, poskúšnja; — machen poskúsiti.

berstuchen poskúsiti, izkúsiti; *impf.* poskúsati; (v. Speifen) okúsiti, pokúsiti; *impf.* o-, pokúšati; (zum Bösen) izkúsati, zapeljevati.

Berstucher m. izkušnjávec, izkušávéc; =in f. izkušávka.

Berstuchstation f. poskuševališče, izkuševališče.

berstuchsweise *adv.* za poskúšnjo, poskúsoma.

Berstuchung f. izkušnjáva, napást (-i).

versumpfen zamočviriti, zamlakúžiti.
 Versumpfung *f.* zamočvirba.
 versündigen sich pregrešiti se, ogrešiti se s čim; *impf.* ogreševati se.
 versunken in ... utopljen v ...; in Gedanken — zamišljen.
 versüßen sladiti, slájsati; posladiti, osladiti, poslájsati; *impf.* oslájati, poslájševati; (zu süß machen) presladiti; *impf.* preslájati; versüßt poslajèn.
 versweise *adv.* stihoma, vřstoma.
 vertagen preložiti, odgoditi, odložiti; *impf.* prelágati, odkládati.
 Vertagung *f.* preložítěv, odgodítěv, odlóg, prelóg.
 verständeln začačljáti, zadržati, zadrževati.
 vertanzen zaplésati (-plěsem), zarájati; (die Nacht hindurch) preplésati.
 vertauschen zameniti, zaměnjati; *impf.* zamenjevati; (heimlich) podmeniti.
 Vertauschung *f.* zaměna.
 vertauselt vražji, zlódejev, presnét.
 verteidigen brániti, obrániti; (mit Worten) zagovárjati, potegovati se —, pogánjati se za koga.
 Verteidiger *m.* zagovórnik, branítelj.
 Verteidigeramt *n.* zagovórništvo.
 Verteidigung *f.* bramba, obrámba, branítěv, obrána; (eines Angeklagten) zagóvor; Verteidigungs- obrámbni, branílni; zagóvorni; =grund *m.* zagovorilo, razlóg zagóvora; =mittel *n.* branilo; =rede *f.* zagóvor, govor v obráno; =schrift *f.* zagóvorni spis, branílni spis.
 vertheilen deliti; raz-, porazdeliti; *impf.* raz-, porazdeljevati; razdáti (-dám), porazdáti; *impf.* razdávati, razdájati.
 Vertheilung *f.* delítěv, razdelítěv, razdělba; razdája.
 Vertheilungsplan *m.* načrt razdelítve, razdělbní načrt.
 vertheuern dražiti; zdražiti, podražiti; *impf.* z-, podraževati.
 Vertheuerung *f.* podražba.
 vertieren poživiniti, zagovéditi.
 vertun zapráviti, zadržati, potráti, potróšiti; *impf.* zaprávljati, potróšati; (durch Postenreiben) zanočevati; (an Überflügheit) zamodrovati.
 vertical navpičen, vertikálěn.

Verticallinie *f.* navpičnica; Verticalscheitellinie *f.* témenska navpičnica.
 vertiefen vglóbiti, poglóbti; *impf.* poglábljati; sich — zaglóbti se, vglóbti se; in Gedanken — zamisliti se, v misli se utopiti.
 vertieft poglobljen; —es Bild vrézana podóba.
 Vertiefung *f.* vglóbítěv, poglóbítěv; glob (-i), globél (-i), globenica, globina, globánja; jama, podánja, kotánja.
 vertilgen zadržati (-trém), zamoriti, uničiti, pogubiti, pokončati; *impf.* zadržati, uničevati, pogúbljati, pokončevati.
 Vertilger *m.* uničevávec, pokončevávec.
 Vertilgung *f.* uničba, pokončátěv.
 Vertrag *m.* pogódba; dogóvor; einen — eingehen pogoditi se; dogovoriti se.
 vertragen (verschleppen) zanést (-nesem), zanósiti; *impf.* zanášati; (nach verschiedenen Seiten) raznésti, razvléči (-vlečem), razvláčiti; *impf.* raznásati, razvlačevati; (ertragen) prenést, prebíti (-bom, -bijem), pretrpěti; *impf.* prenásati, prestájati, pretrpěvati; sich — pogoditi se; *impf.* pogájati se; zlágati se, v slóžnosti živěti.
 verträglich pogodljiv; (*phil.*) skláděn; slóžěn, správen, mirovit.
 Verträglichkeit *f.* pogodljivost, slóžnost, správnost.
 Vertrags- pogódbeni, pogódbni, dogóvorni.
 vertragsmäßig pogódben, pogojen, pogódbi priméren; *adv.* pogódboma, po pogódbi.
 Vertragspflicht *f.* pogódbena dolžnost.
 vertrauen zaupati; zanést (-nesem) se (na koga); *impf.* zanášati se; (übergeben) izročiti, zaupati; *impf.* izróčati.
 Vertrauen *n.* zaúpanje, zanášanje, vera.
 Vertrauensbruch *m.* kršítěv —, kršenje zaúpanja.
 Vertrauensmann *m.*, Vertrauensperson *f.* zaúpni muž, zaúpnik, poverjenik, dovérník.
 Vertrauenswort *n.* zaúpna izjáva.
 vertrauenswürdig zanesljiv, zaúpen, zaúpanja vréděn.

vertraulich zaupen, zaupljiv, poverljiv; skrivén, tajén; —e Sitzung tajna seja.

Vertraulichkeit *f.* zaupnost, zaupljivost.

vertraut verén, zaupen; iskrén; (mit etwas) izvéden, vešé.

Vertraute *m.* zaupnik, povernik; *f.* zaupnica, povernica.

Vertraulichkeit *f.* vernost, zaupnost; iskrénost; izvédenost.

vertreiben pregnati (-ženem), iz-, segnáti, izpoditi, zapodíti, prepodíti, *impf.* pregánjati; (Rranchheit) ozdráviti; zacélití.

vertreibbar nadomestílen.

vertreten pohóditi, razhóditi, zateptáti; (jemanden) zastopati, namestovati; (verteidigen) brániti, zagovárjati; (den Fuß) izvíniti; (den Weg) zastópiti, zaskóčiti.

Vertreter *m.* zastópnik; (Stellvertret.) naméstnik, namestovávéc; (Verteidiger) zagovórnik.

Vertretung *f.* zastóp, zastópstvo; namestovánje; in — des Vorstehers namestováje predstójnika; Vertretungsbehörde *f.* zastópno oblástvo; =sache *f.* zastópna stvar (-i).

Vertrieb *m.* j. Abfaß.

Vertriebene *m.* pregnánéc, izgnánéc; *f.* pregnánka.

vertrinken zapíti (-píjem); *impf.* zapívati.

vertrocknen usehníti (-sáhnem), posehníti; *impf.* usíhati.

vertrösten toláziti s čim, téšiti s čim; komu kaj obétati (obétam, obéčem).

vertuschen prikríti (-krijem), utájiti, zamólčati (-molčím), potláčiti; *impf.* prikrívati.

Vertuschung *f.* prikrítba, prikrívanje.

verüben za zlo vzeti (vzamem), zamériti, zazlobíti; *impf.* za zlo jemáti (jémíjem), zamérjati; hudíti se, hudovati se (nad kom).

verübelnd, gern — zamérljiv.

verüben storíti, učíniti, zakríviti.

verunehren onečástiti, obrezčástiti, v nečást pripravíti, osramotíti; *impf.* onečásčati, onečásčevati, sramotíti.

Verunehrung *f.* onečástba, onečástítév, sramočénje.

verunreinigen j. entzweien.

verunglimpfen j. verleumben.

verunglückten ponésrécíti se, nesrécén postáti (-stánem).

Verunglücke *m.* ponésrécénéc; *f.* ponésrécénka.

verunreinigen gnúsiti, grdíti, skrúniti; ognúsiti, onesnázíti, ogrdíti, oskrúniti, onečístiti. [ba.

Verunreinigung *f.* onesnázba, oskrúmverunstalten páčiti, grdíti, kazíti; spáčiti, nagrđiti, izkazíti, spakedráti.

Verunstaltung *f.* skaza, izkázba, pokáza, spaka.

veruntreuen ponevéríti, iznevéríti; *impf.* ponevérjati, iznevérjati.

Veruntreuung *f.* ponevérjenje, ponevédba.

verursachen povzročíti, učíniti, napravíti; *impf.* povzročevati, učínjati, napravljati.

Ursachung *f.* povzročítév, provzročítév.

verurtheilen obsóditi; *impf.* obsójati, obsojeváti; zum Tode — na smrt (k smrti) obsóditi.

Ururtheile *m.* obsójénéc; *f.* obsójénka.

Ururtheilung *f.* obsódba, obsója.

vervielfachen, vervielfältigen razmnožíti, umnožíti; *impf.* raz-, umnoževati.

vervielfältigung *f.* razmnóžba, razmnóžítév, razmnóževánje.

vervollkommen izpopolniti, dovršiti; *impf.* izpopolnjevati, dovrševati.

vervollkommnung *f.* izpopolnitév, izpopolnjevánje.

vervollkommnungsfähig izpopolniv, dovršljiv.

vervollkommnungsfähigkeit *f.* izpopolnívist.

vervollständigen popóliniti; *impf.* popolnjevati.

vervollständigung *f.* popolnitév.

verwachsen zarásti (-rastem), obrásti; *impf.* za-, obrásčati, (zarástati); sich — zarásti se, obrásti se; (zusammenwachsen) zrasti se, prerásti; *impf.* zrásčati se; *adj.* za-, obrástél; zarásčen; (bucelig) grbav.

verwachsenblättrig zrastlolístén.

verwahren hraniti, varovati, čuvati; shrániti, obvarovati, okovariti; (verščließen) zapreti (-prém), zaprtega iméti (imám); imb. etwās zu — geben shrániti kaj pri kom; (mit Festungswerfen) ograditi, utrditi; sich — zavarovati se, zabrániti se; *impf.* zabranjevati se, prosvedovati.

verwahrloſen zanemárjati, v nemar pustiti; *impf.* zanemárjati, v nemar púšcati; verwahrloſt zanemárjen.

Verwahrung *f.* hranítëv, shranítëv, hramba, varstvo; ográda (proti čemu), hrána; in — haben hraniti; in — geben v hrambo dati (dam); začásni pripòr; prosvèd, odpòr; — einlegen *f.* protestieren.

Verwahrungshaft *f.* zavarovalni zápòr.

Verwahrungſchein *m.* hranilno pismo. verwaisen *intr.* osirotéti; *tr.* osirotíti.

verwaist osirotèl, osiročèn, sirótën; *fig.* osámljen.

verwalten oskrbovati, uprávljati; (b. Haus) gospodariti; (ein Amt) oprávljati.

Verwalter *m.* oskrbník, uprávnik, upravitelj; =in *f.* oskrbnica, upraviteljica.

Verwaltung *f.* oskrbovánje; oskrbníſtvo, upráva; Verwaltungſ- uprávni; =behòrde *f.* uprávna oblást (-i), uprávno oblástvo; =gerichtshof *m.* uprávno sodišče; =jahr *n.* uprávno leto; =kosten *pl.* uprávni stroški *pl.*; =rath *m.* uprávni svèt; — svétnik; =system *n.* uprávstvo.

verwandeln izpremeníti, premeníti, pretvoríti, izpreobrniti, prestváriti, preobráziti; *impf.* preminjati, pretvárajati, prestvárajati, preobrázajati; durch Säuerung sich — preleviti se.

Verwandler *m.* (Transformator) pretvòrnik.

Verwandlung *f.* izpreména, pretvòr, izpremémba; (*zool.*) preobrázba, prelevítëv, preobraževánje.

Verwandlungszahl *f.* *f.* Verwandler.

verwandt soròdèn, v rodu, v zlahti.

Verwandte *m.* soròdnik, zlahtnik; *f.* soròdnica, zlahtnica.

Verwandtschaft *f.* soròdstvo, soròdníſtvo; rod, soròdniki; entfernte — daljno soròdstvo, mrzla zlahta; (*chem.*) soròdnost; einfache — prosta — dop-pelte — dvojna —, prädisponierende — pripravna soròdnost.

verwandtschaftlich sorodovínski, soròdèn, po rodu.

Verwandtschaftsgrad *m.* koléno (soròdstva).

Verwandtschaftskraft *f.* (*chem.*) sorodljivost, soròdnost.

verwarnen svaríti; posvaríti.

Verwarnung *f.* posvarilo, posvára, posvarítëv.

verwaschen zapráti (-pérem); razmíti (-mijem), zamíti; *adv.* razmit; (nicht marſig) zamít, vél; (verwässert) vodén, zavodenjèn.

verweben zatkáti (-tkám, -tkèm); preplésti (-pletem); *impf.* preplétati. verwechseln zameníti, premeníti, zamenjati; *impf.* zamenjevati.

Verwechslung *f.* zaména, zamenjáva, zamémba, premémba, zamenjávánje.

verwegen drzèn, predržèn, drzovít, smel.

Verwegenheit *f.* drznost, predržnost, drzovitost.

verwehen *intr.* razvéjati se, razletéti se, uléti (-léžem) se; *tr.* spihñiti, od-, razpihñiti, razvéjati (-jam, -jem), razmésti (-métem), raznésti (-nesem); (mit Schnee) zamésti (-métem); (e. Schiff) za-, odnésti (-nesem).

verwehren brániti; u-, zabrániti; *impf.* u-, zabranjevati.

Verwehung *f.* razpih, razpihóvanje; zamèt.

verweidlichen mehkúžiti; omehkúžiti.

Verweidlichung *f.* mehkúžnost.

verweigern odbíti (-bijem), odréti (-rečëm), odpovédati (-vém), ne dovolíti, ne dopustíti; *impf.* odbijati, odrékati, ne dovoljevati, ne dopúšcati.

Verweigerung *f.* odbítëv, odréka, odrékanje.

verweisen bývati, mudíti se, býviti se; pomudíti se, postáti (-stojim), zabáviti se (okoli česa).

Verweis *m.* svar, svarilo, ukòr, káranje; einen — geben posvariti, pokáratí.

verweisen kázati (kažem) na kaj; pokázati; upótiti, napótiti, odprá-viti, zavrniti (koga kam); (ver-bannen) izgnáti (-ženem), pregnáti, iztírati; (zuweisen) odkázati; *impf.* odkazovati; (Werweis geben) svariti, kárati, grájati; posvariti, pokárati, pográjati.

Verweisung *f.* odkáz, napotítěv, zavrnítěv; pregnánstvo, iztíránje; Verweisung= odkázni, odprávní; =erkenn-nis *n.* odkázni —, odprávní sklěp; =urtheil *n.* odkázna rászódba; =zahl *f.* vzklična —, kazálna številka.

verwelken veníti; ovéniti, zveníti.

verwelklich venljiv.

verwelkt věl, veděl, uvěl, zve-njen.

verwendbar raběn, poráběn, porabljiv; sposóběn, pripravěn.

Verwendbarkeit *f.* porábnost; sposób-nost, pripravnost.

verwenden (wegwenden) odvrniti; *impf.* odvráćati; (verbrauchen) upotrě-biti, uporabiti, obrniti; *impf.* upotrěbljati, uporabljati, obráćati; (auf-wenden) potrošiti; Fleiß auf etwas — prizadávatí si za kaj, ukvárjati se s čim; sich — (für jmd.) pognáti (-žě-nem) se, potěgniti se, potruditi se; *impf.* pogánjati se, potegovati se, trú-diti se (za koga); sich — lassen slú-ziti, rábiti.

Verwendung *f.* (Bewendung) odvrá-ćanje; (Verbrauch) porába, uporába, upotrěbljanje; (Fleiß) prizadávnost; — für jmd.) priporočilo, zagóvor; (Betragen) obnášanje, veděnje; (Dienst) služba; bei einem Amte in — stehen slúžiti pri kakem urádu.

verwerfen (auseinander werfen) raz-vrěči (-vrěžem), razmětati (-mětěm), razlúčati, razhitati; (v. den Maurern) omětati (-mětěm); (verlegen) založiti; (durcheinander werfen) prevrěči; (als untauglich wegwerfen) zavrěči, ovrěči; *impf.* zamětati (-mětam, -mětěm), zamětávati; (ein Gefuch) odbiti (-bijem), zavrniti.

verwerfend, gerne — zamětěčn.

verwerflich zavřžěn.

Verwerfung *f.* zavřžba, zamětanje.

verwerten ponóvěćiti (v denár sprá-viti) kaj; na korist —, v prid obrniti; uporabiti; *impf.* ponóvěćevati; na korist —, v prid obráćati; uporabljati.

Verwertung *f.* uporába.

verweisen trohněti, gniti (gnijem); strohněti, zgniti.

Verweiser *m.* uprávník, upravítělj, nastójnik; naměstnik.

verweislích trohljiv, strohljiv, prhljiv.

Verweislícheit *f.* trohljivost, prhljivost.

Verweisung *f.* trohněnje, trohnóba.

verwickeln zaplěsti (-plětěm), zamótati, zahomótati; *impf.* zaplětati, zamótávati; (zusammendrehen) krotěćiti, krotověćiti.

verwickelt zaplětěn, zamótán.

Verwicklung *f.* zaplět, zaplětěč, zamóta, zamótanje; homátija; (im Gern) krotovica.

Verwiesene *m.* pregnáněč, izgnáněč; *f.* pregnánka.

verwildern zdivjáti, podivjáti; zagověditi se, pozivniti se, odurěti.

verwildert zdivján, podivján, dívji; (roh) zagověděn, odurěl.

Verwilderte *m.* podivjáněč, divják; odurněž, zagovědněž.

verwinden (verschmerzen) prebolěti, pretrpěti, pozábíti.

verwirken potkáti (-tkám, -tkěm); zapásti (-pádem), izgubiti; zakriviti, pgregšěti se; daš Leben — smrt zaslúžiti, živiljěnje (živót) zapásti; eine Strafe — kazni zapásti.

verwirklichen uresněćiti, obistiněti, ostvárati, oživotvóriti; *impf.* uresněćevati, ostvárjati, oživotvárjati.

Verwirkung *f.* izguba.

verwirren mótiti, bégati; zmótiti, izbégati, zmesti (-medem), zblódití, zbródití, iznerědití, změšati; (b. Haar) skuštráti, razkuštráti; *f.* verwirren.

verwirrt zmeden, změšan, izbégan, zmóčen.

Verwirrung *f.* zmešnjáva, zbroja, zmotnjáva, zmeda.

verwirrthafte zagospodáriti; zago-spodínjiti.

verwischen zamázati (-mažem), za-izbrísati (-bríšem); zagládití.

berwittern preperéti, sprhnéti, razpásti (-pádem), izvétřiti se, izvetřéti, sprštenéti.

berwittert preperèl, sprhnèl, sprstè-nèl; — cr Sandstein soldan.

Berwittterung *f.* prhnénje; preperèlost, sprhnèlost.

Berwittterungsprocess *m.* preperévánje.

Berwittterungsproduct *n.* prhlenína, sprstenína.

berwitwen obvdovéti (-ím, -véjem), vdovèc —, vdova postáti (-stánem).

berwitwet obvdovel, vdovèc, vdova.

berwoben pretkán.

berwöhnen razváditi; *impf.* razvájati.

Berwöhnung *f.* razváda, razvája.

berworfen zemetán, razmetán; ome-tán; zavřzen, malopřidén.

Berworfenheit *f.* zavřzenost, malo-přidnost.

berworren pomèšan, zamotán; zme-den, izbègan, zmešan.

Berworrenheit *f.* zmèdenost, zmeš-njáva, zmeda, zmotnjáva.

berwundbar ranljív.

berwunden raníti.

berwunden sich začúdíti se, zadíviti se; (staunen) zavzèti (-vzámem) se, ostrméti, osúpniti; *impf.* údíti se, zavzèmati se, ostrmévati.

Berwunderung *f.* začúdba, začudénje; zavzétje; in — sežen zadíviti (koga).

Berwundete *m.* ránjenèc; *f.* ránjenka.

Berwundung *f.* ranítév, uráz, rá-njenje.

berwünschen (berzaubern) zakléti (-kól-nem), ukléti; *impf.* zaklínjati, uklín-jati; prekléti; *impf.* preklínjati.

berwünscht (berzaubert) začáran, za-kléti, ukléti; proklét, preklícan.

berwüsten pustósiti; opustósiti, opu-stotíti; razrúšiti, razvalíti, pokončáti, polomástiti; *impf.* pokončeváti.

Berwüster *m.* pustósňik; pokončevávèc.

Berwüstung *f.* pustósénje; pokončevánje.

berzagen obúpati, izgubíti srce, srce komu upáde; *impf.* obupovati, izgúb-ljati srce, srce komu upáda.

berzagt obúpan; obúpèn, obupljív.

Berzagtheit *f.* obúpanost; obúpnost, bupljívost.

berzählen sich uštéti (-štejem) se, za-štéti se, preštéti se.

berzapsen začèpiti.

berzärteln rozmázati (-mázem), raz-nézíti; mehkušíti; omehkušíti, po-mehkušíti.

berzärtelt raznéžen, rozmázan, raz-vájèn, pomehkušèn; ein — es kind rozmáz.

berzaubern začáratí, ukléti (-kólnem), zakléti, naredíti (komu), začíníti; ber-zaubert začáran, uróčèn.

berzäunen zagradíti; *impf.* zagrájati.

Berzäunung *f.* ográjá, plot.

berzehren použítí (-žíjem), zaužítí, pozaužítí; *impf.* použiváti; (b. Kof) izjéstí (-jém).

Berzehrungssteuer *f.* užitnína, potroš-nína; Berzehrungssteuer- užitnínski; =äquivalent *n.* namèstek za potrošňino; =beamte *m.* užitnínski urádník; =linie *f.* užitnínska čřta; =zufschlag *m.* dokláda k užitňíni.

berzeichnen (fehlerhaft zeichn.) zarisati (-říšem), nápak narísati; (aufzeichnen) zapísati (-píšem), popisáti, zaznáme-njati, zaznámováti; *impf.* zarisováti; za-, popisováti.

Berzeichnis *n.* popis; spisèk; seznám, zaznámèk; Namensberzeichniß imenik.

Berzeichnung *f.* za-, popisovánje, za-pis, popis.

berzeihen odpustíti; prizanésti (-ne-sem), izpreglédati; *impf.* odpúšèati; prizanášati, izpregledováti.

berzeihlich odpúštèn; prizanéšèn.

Berzeihung *f.* odpúšèánje; prizanéšba, izpreglèd.

berzerren spáčiti; *impf.* páčiti; (das Gesicht) zatègníti, spáčiti, zmřdníti (obraz); spáčiti se, zmřdníti se; *impf.* zategovatí, páčiti, (weinend) krémžiti; krémžiti se; skrémžiti se; *ber das Gesicht —de Menschen kremza.

Berzerrung *f.* páčénje; krémženje.

berzetteln trósiti, trackáti; potróšiti, potrackáti, razpečkáti.

Berzicht *m.* odpóved (-i), odréka; — leichten *s.* berzichten; Berzichts- odpóvedni.

berzichten odréči (-rečem) se, odpó-védáti (-vém) se (čemu, česa); *impf.* odrékáti se, odpóvedováti se.

Verzichtleistung *f.* *ſ.* Verzicht.
 verziehen pretégniti, zatégniti; *impf.*
 pre-, zategovati, zatézati; den Mund,
 das Gesicht — *ſ.* berzerren; (verzögern)
 odlásati, odlágati; ein Kind — otróka
 razmázati, — popáčiti, nápačno vzgo-
 jiti; *ſich* — vleči (vlečem) se, zatézati
 se; zatégniti se; (*v.* Brettern) izvréči
 (-vržem) se, skrivíti se, zvéžiti se;
 (vorüberziehen) preiti (-idem), premi-
 niti, izgubíti se.

verzieren krásiti, záljšati, lepotíčiti;
 okrásiti, ozáljšati, ukrásiti, nakítiti.

Verjierung *f.* okrásék, nakit, okrasilo,
 ozáljšba.

verzinnen pokositriti, pocíniti.

verzinsen obrestovati, obrésti oprá-
 vljati, — dajáti; *ſich* — obrestovati se.
 verzinslich obréstěn, obrestonósn.

Verjinsung *f.* obrestovánje.

verzögern zatézati; zakesniti, za-
 držati (-ím); zadrževati, pozníti,
 mudíti, odlásati, odkládati; *ſich* —
 vleči (vleče) se; zavléči se, zakes-
 nítí se.

verzögert (*v.* der Geschwindigkeit) po-
 jemajóča (brzína).

Verzögerung *f.* zakesnitév, zadržáva-
 nje, odláganje, zamúda.

Verzögerungszinsen *pl.* zamúдне ob-
 résti *pl.*

verzollbar caríni zavézan.

verzollt ocaríniti, pláčati caríno.

Verzollung *f.* plačilo caríne.

verzuden zamékniti (-máknem); *impf.*
 zamákati.

verzudern posladíti; *impf.* poslájati.

Verzudtheit *f.* zamáknjenost.

Verzug *m.* oddóg, odlášanje; zamúda;

Verzugs- zamúdni; =zinſen *pl.* *ſ.* Ver-
 zögerungszinſen.

verzweifeln obúpati, zdvojítí; *impf.*
 obupovati.

verzweifelt obúpan; obúpěn, brezúpěn.

Verzweiflung *f.* obúp, obúpnost; Ver-
 zweiflungs- obúpni.

verzweiflungsvoll obúpěn, obupljiv.

verzweigen *ſich* razrásti (-rástem) se,
 razprostréti (-strém) se; *impf.* raz-
 ráščati se, razprostírati se.

verzweigt razrástél, vejnat.

Verzweigung *f.* razrást (-i).

Vesica *f.* mehúr.

Vesicatorium *n.* mehúrjevéc, prišćilo.

Vesper *f.* večér, podvečerje; (Gottes-
 dienst) večérnice *pl.*

Vesperbrot *n.* málica, mala júžina;
 zavečérnja.

Vesperglöck *f.*, Vesperläuten *n.* zvo-
 njénje k večérnicam.

Vesta *f.* Vesta.

Vestalin *f.* Vestálka.

Vestibül *n.* *ſ.* Vorhof.

Veteran *m.* doslúženec, doslúženi vo-
 ják; *fig.* starina; veterán.

veterinär živinozdravilski.

Veterinär *m.* živinozdravnik; =schule
f. živinozdravniška šola.

Vettel *f.* vlačúga, nečístnica; (alteſ
 Weib) bábnica, bábišće, babšě (-éta).

Vetter *m.* stric; (mütterlicherseits) újéc;
 brátranec; daljni soródnik.

veratorisch nagajiv.

verieren nagájati komu, trápiti, sú-
 kati (-kam, -čem), pestítí koga.

Verrierſpiegel *m.* slepílno —, mamilno
 zrcálo.

Viaduct *m.* cestovód, viadúkt.

Viaticum *n.* brašno, popótnica.

Vibration *f.* tres, tresljaj; tresá-
 vost.

vibrieren tresti (tresem) se.

Vicar *m.* vikár, vikárij, naméstnik.

Vicariat *n.* vikárstvo.

vice- pód-, naméstni.

Viceadmiral *m.* podadmirál.

Vicebürgermeister *m.* podžupán, župá-
 nov naméstnik.

Vicedirector *m.* podravnatelj.

Vicespan *m.* podžupán.

Vizekönig *m.* kraljev naméstnik, pod-
 kralj.

Vizepräsident *m.* podpredsédnik.

Vicinalbahn *f.* stranska želéznica.

Victualien *pl.* živež, jestivo, hrana;
 =handel *m.* kupčija z živežem, branjár-
 stvo; =händler *m.* trgóvec z živíli, brá-
 njevéc, branjar.

vide glej, pogléj.

vidieren povériti, potrditi, podpisati
 (-pišem).

vidimieren povériti; *impf.* povérjati,
 poverjevati.

Vidimierung *f.* poverilo.

Vieh *n.* živina, blagó; (Thier) živál (-i); (Thiere) živád (-i), živálda; živínče (-eta); (Rein—) dróbnica; (Rind—) govédo; *coll.* govéd (-i), govéja živína; jüuf Stüd — pet glav, pet repov; **Vieh** živínski.

Vieharzneikunde *f.* živinozdravilstvo.

Viehbefchau *f.* ogleđ živine; =*r m.* živínski ogleđnik; =*ordnung f.* živinogléđni red.

Viehbremse *f.* govéji brenčelj.

Viehfutter *n.* živínska klaja, — krma, — piča.

Viehhändler *m.* živínski kupčec, — trgovčec.

Viehhirt *m.* pastír, govédar.

Viehhürde *f.* osèk, tamar.

viehisch živínski.

Viehkrankheit *f.* živínska bolézèn (-i).

Viehmagd *f.* kravarica.

Viehmarkt *m.* živínski semènj, — sejèm.

Viehpafs *m.* živínski potni list.

Viehschade *m.* škoda pri živini.

Viehsuche *f.* živínska kuga.

Viehstall *m.* hlev (kravjak, volóvnjak, konjak, ovčjak).

Viehstand *m.* živína; (Ort) staje *pl.*

Viehtränke *f.* napajališče.

Viehtrieb *m.* živínska gonja, — gonítèv; stegna (-gèn) *pl.*

Viehrift *f.* pásnik, spásnik.

Viehweide *f.* živínska paša.

Viehzucht *f.* živinoreja.

Viehzüchter *m.* živinorejèc.

viel *adi.* mnog, mnogotér; *adv.* mnogo, veliko; *wie*— (*interr.*) kólíko, (*rel.*) kólíkor; *so*— tólíko; (*in Bspg.*) mnogo-

vieladšig mnogods.

vieladerig mnogožilèn, žilnat.

vielarmig mnogorámèn.

vielartig mnogovrstèn.

vieläšig mnogovéjnat, mnogovéjèn.

vielblätterig mnogolistèn, mnogolistèn.

vielbrüderig (*bot.*) mnogobratínski.

vielbeutig mnogoznáčèn, mnogopomenljiv.

Vieles *n.* mnogokótnik.

vieladšig mnogokótèn.

vielerscheren mnogoizkušèn, veleizkušèn.

vielerlei mnogotér, mnogovrstèn, raznotér; *auf*— Weíse mnogotéroma; *wie*— kolíké; *so*— tolíké.

vielfach mnogokratèn, množèn; — *Zahl* množina.

Vielfache *n.* mnogokrátnik.

vielfältig mnogotérèn, mnogotérnat; mnogogüb.

vielfarbig mnogobárven, mnogobó-jèn, písan.

Vielfach *n.* mnogoplóšèčnik.

vielförmig mnogolík, mnogoličèn.

Vielfraß *m.* požerüh, nenasit, netèk, netèčnik.

vielfüßig mnogonòg, mnogonóžèn.

vieligeliebt preljud, preljubljèn.

vieligepriesen mnogocénjen, velesláv-ljen.

vieligetreu prevést.

vieligliederig mnogočlèn.

vielhändig mnogoròk. (-i).

Vielheit *f.* množstvo, mnogóst, množ

Viehhuser *m.* mnogopárkljar.

vieljährtig mnogolétèn.

vielkantig mnogoròb.

vielleicht *adv.* morda, morebiti, nemára.

vielmal, vielmals *adv.* mnogokrat, velikokrat, dóstíkrat.

vielmelig mnogokratèn.

vielmehr *adv.* marveč, temvèč; tem bòlj, tólíko bòlj, tólíko vèč; rajši.

vielfagend mnogopomenljiv, znamenit.

Vielshreiber *m.* mnogopísèc. [ski.

vielseitig mnogostràn, mnogostràn-

vielseitigkeit *f.* mnogostránost.

vielsilbig mnogozlòžèn.

vieltimmig mnogoglasèn.

vieltellig mnogodélèn.

vielvermögend velemóžèn, velemogóčèn.

vielversprechend obétavèn, mnogobétèn.

Vielweiberei *f.* mnogoženstvo. [pa-

vielweniger *adv.* tólíko mánj; níkár

vielwissend mnogovédèn.

Vielwisse *m.* védež, mnogoznávec, védomèc, vedovín; =*ei f.* mnogoznávstvo.

Vielzahl *f.* množník, množina.

vieljählig množèn.

vier štirje, štiri; četvéri; četvéro; (in Zusammenfegg.) četvéro-, štiri-; zu —en po štirje; die Vier, der Vierer četvérika, štirica; eine Zahl von vier četvérika; ein Zeitraum von vier Jahren štirilétje.

vierbeinig j. vierfüßig.

vierblättrig četverolist, četverope-résén.

Viered *n.* četverokótnik, štiriógelnik.

vieredig četverokótén, štirioglát.

viererlei četvér. [nat.

vierfach, vierfältig četvérén, četvér-

vierflächig četveroplòsk.

vierfüßig četveronòg, četveronòžén,

štirinòžén.

Vierfüßler *m.* četveronòžec.

Viergespann *n.* četvér (-i), četvero-vpréga.

Vierhänder *pl.* (zool.) četveroróke *pl.*

vierhändig četveroròk.

Vierhügelplatte *f.* četverobrèje.

vierhundert štiristo.

vierhundertmal štiristokrat.

vierhundertste štiristóti.

vierjährig štirilétén.

vierkantig četveroròb, štiriròb.

vierköpfig četverogláv.

Vierling *m.* (mit dreien zugleich ge-boren) četvérèek; (ein Ganzes aus vier Einheiten bestehend) četrták; (d. vierte Theil eines Ganzen) četrt (-i), četrtína, četrtinka; (der vierte Theil eines öfter-reichlichen Mehens) polovnik; (zwei solche Vierlinge) mérník.

viermächtig četveromòžén.

viermal štirikrat, štiri pote.

viermalig štirikratén.

viermonatlich četveromésečen; štiri-mésečen.

vierräderig četverokolésén, štiriko-lésén.

vierrüderig četverovéslén.

vierschrötig (stark) orjáski; (plump) zavaljén; —er Mensch hrust. [ski.

vierseitig četverostrán, četverostrán-

viersilbig četverozlòžén, štirizlòžén.

viersüßig četverosédežen, na štiri sédeze.

Vierspanner *m.* četverovprézník.

vierspännig četverovpréžén.

vierstimmig četveroglásén.

vierfägig štiridnévén, štiridánski.

viertausend štiritisoč.

viertausendste štiritisóeni.

vierte četrti.

Viertel *n.* četrt (-i), četrtína, četrtínka; Mondes— krajec.

Viertelbauer *m.* četrtnják.

Viertelbogen *m.* j. Quadrant.

Viertelhude *f.* četrtínsko zemljíše, maseljé.

Viertelhübler *m.* máseljčar, četrtnják.

Vierteljahr *n.* četrtlétje, četrt leta.

vierteljährig četrtlétén.

Vierteljahrsschrift *f.* četrtlétnik.

Viertelkreis *m.* četrtník.

Viertelstunde *f.* četrt ure.

viertens *adv.* četrtič, v četfto.

vierhalb polčetrti.

viertheilen razčetrtiti, razčetvériti.

viertheilig četverodélén.

vierwüchentlich štiridédénski, štirine-déljén, na štiri tedne.

vierzählig, vierzähig četverozòb,

štirizòb.

vierzehn štirinájst; (Vierzehnzahl)

štirinájstica, štirinájstérka.

vierzehnjährig štirinájstlétén.

vierzehnte štirinájsti.

Vierzehntel *n.* štirinájstína.

vierzehntens *adv.* štirinájstič.

vierzehlig četverovrstén, štirivrstén.

Vierzehen *pl.* kvatre *pl.*

vierzig štirideset.

Vierziger *m.* štiridesetník, štirideset-létni človek.

vierzigerlei štiridesetér.

vierzigjährig štiridesetlétén.

vierzigmal štiridesetkrat.

vierzigste štirideseti.

Vierzigstel *n.* štiridesetína.

vierzigstens *adv.* štiridesetič.

vierzigtägig štiridesetdánski.

vierzöllig štiripálčén, četveropálčén.

Vigilien *pl.* nočne straže (pri Rim-cih); večér pred práznikom, návečer (-éra); bilje *pl.*, molitve (*pl.*) po mrtvih.

Vignette *f.* vinjéta, okrásna sličica.

Villa *f.* vila, selski dvoréc.

vinculieren s pridržkom zavézati (-véžem), vinkulirati.

Vinculierung *f.* zavézba, vinkulácija.

vindiceren nazáj téjati, prisvájati; prisvojiti.

Viole *f.* vijóla, vijólica.

violetti vijóličén, vijóličást.

Violine *f.* violína, gosli *pl.*

Violinpieler *m.* goslár.

Violoncell *n.* violončél.

Viper *f.* gád; (Sand—) modrás, pódskal; **Viper** = gádji; = losj *n.* gádina.

Virtuos *m.* glásbeni umétnik, izvřstnik, virtuóz.

Virtuosität *f.* izvřstnost, izvřščina, virtuóznost.

vis-à-vis naspróti, iz oči v oči.

Visier *n.* naličnik; (am Gewehr) múha.

visieren mériti.

Visierer *m.* merčó, merivčó.

Visierkorn *n.* merék, muha.

Visierstab *m.* sodomérka, sodomérna šibika, — pálica.

Vision *f.* prikázén (-i), prividék.

Visitation *f.* ogléd, ogleđovánje, pregleđovánje.

Visitator *m.* preglédnik, vizitátor.

Visite *f.* posét, obisk, pohòd, obiskovánje.

Visitenkarte *f.* vizitnica, posétnica.

visitieren preglédati, preiskati (preiščem); *impf.* pregleđovati, preiskovati.

Vista *f.* videz, pokaz; **Wegjel à vista** meníca na pokaz.

vital tičèd se življenja (sámege), vitalén, živóten.

Vitalempfindung *f.* vitalni občút.

Vitalität *f.* živnost.

Vitalstinn *m.* živótni čút.

Vitriol *m. n.* galica, vitrijól.

vitriolartig galičast, vitrijólast.

Vitrioler; *n.* galičénjak.

vitriolhaltig galičav, vitrijólnat.

Vitriolöl *n.* hudičévo olje; *ſ.* Schwefelsäure.

Vitriolsäure *f.* galičéna kislína.

Vitriolwasser *n.* galičénica, vitrijólna voda. [rún.]

Vlies *n.* rano; mit goldenem — zlatovlteshaarig runolás.

Vocabel *f.* beséda, slóvo (slova).

Vocabularium *n.* ſ. Wörterbuch.

Vocal *m.* samoglásnik, vokál.

Vocalismus *m.* samoglásníštvo, vokalizem.

vocallos brez samoglásnikov.

Vocalmusik *f.* vokálna glasba, pevstvo.

Vocalwechsel *m.* menjáva samoglásnikov.

Vocativ *m.* zvánik, vókativ.

Vogel *m.* ptica, ptič; *dem.* ptičica, ptičèk; **Vogel-** ptičji.

Vogelbauer *n. m.* ſ. Vogelhaus.

Vogelbeerbaum *m.* jerebika.

Vogelbeuter *m.* ptičeglédèc, ptičegléd; =ei *f.* ptičeglédstvo.

Vogelbunſt *m.* ptičji svinčó, svinčéno prosó.

Vogelfang *m.* ptičja lov (-i), ptičji lov.

Vogelfänger *m.* ptičar.

Vogelflug *m.* ptičji lét.

vogelfrei (geächtet) preklican.

Vogelgarn *n.* mreža.

Vogelgefang *m.* ptičje petje.

Vogelhaus *n.* ptičja kletka, ptičnik, ptičénica, gajba.

Vogelkoth *m.* ptičjak.

Vogelleim *m.* ptičji lep.

Vogelmilch *f.* (bot.) ptičje mleko.

Vogelmist *m. ſ.* Vogelkot.

Vogelnest *n.* ptičje gnezdo.

Vogelperspective *f.* odzgórnja (ptičja) perspektíva.

Vogelpfeife *f.* piskálo, ptičja piščálka.

Vogelscheuche *f.* ptičje strašilo.

Vogelschlag *m.* past (-i), zapádka, progla, podpésica, žerjál (-i).

Vogelschlinge *f.* zádrge, zanka, progla.

Vogelschrot *n. m.* šibre *pl.*; *ſ.* Vogelbunſt.

Vogelsteller *m.* ptičar.

Vogelstich *m.* ptičji prelèt; ptičja selštév.

Vogt *m.* vòjd; (Kloster—) zavétnik; (Statthalter) naméstnik; (Amtmann) uprávnik, oskrbnik; (Schloß—) dvorski kastelán.

Vogtei *f.* vojdstvo; zavétníštvo; naméstníštvo; uprávništvo, oskrbníštvo.

Volk *n.* ljudstvo, ljud; (Nation) národ. volkarm maloljudén; brezljúden.

Völkerbund *m.* zveza národov.

Völkerkunde *f.* (Ethnographie) narodopis, narodopisje; (Ethnologie) narodoznanstvo.

Völkerrecht *n.* mednárodno pravo.

völkerrechtlich mednarodnopräven.
 Völkerſchaft *f.* národ; pleme (-éna).
 Völkerwanderung *f.* preſeljevanje národov.
 volkreich ljudnat.
 Volks- ljudski, národní.
 Volkſaufklärung, Volkſbildung *f.* národna omika, — prosvéta.
 Volkſbewegung *f.* ljudsko gibanje.
 Volkſblatt *n.* liſt za proſto ljudſtvo, ljudski liſt.
 Volkſcharakter *m.* národní značaj, národna nárav (-i).
 Volkſdichter *m.* národní péſnik.
 Volkſdichtigkeit *f.* obljudenost, naſeljenost, goſtóſt ljudſke naſelitve.
 Volkſfeſt *n.* národna svečanost, ljudska veſelica.
 Volkſgebraud *m.* národní običáj, ljudska ſega.
 Volkſgeiſt *m.* národní duh.
 Volkſherrſchaft *f.* ljudovláda.
 Volkſkrieg *m.* národna —, črna vojska.
 Volkſkühe *f.* ljudska kühinja.
 Volkſlied *n.* národna peſem (-i).
 Volkſmann *m.* národov ljúbjenec, národní človek.
 Volkſmárdhen *n.* národna pravljica.
 volkſmäßig ljudski, národén.
 Volkſmenge *f.* množica ljudi; množſtvo ljudſtva; ljudſtvo.
 Volkſſage *f.* národna pripovédka.
 Volkſſchätzung *f.* popisovánje ljudſtva, ljudsko ſtetje.
 Volkſſchule *f.* ljudska ſola, národna ſola.
 Volkſſchüler *m.* učénec ljudſke ſole.
 Volkſſchullehrer *m.* ljudski učitelj, učitelj na národní ſoli.
 Volkſſprache *f.* národní jézik.
 Volkſſtam *m.* pléme (-éna) (národno).
 Volkſthum *n.* národnost.
 volkſthümlich národén, ljudski.
 Volkſtracht *f.* národna nóſa. [shód.
 Volkſverſammlung *f.* tábor, národní
 Volkſverſammlungſplatz *m.* taboriſtče.
 Volkſvertreter *m.* národní zaſtópnik.
 Volkſvertretung *f.* národní zaſtóp,
 národno zaſtópniſtvo.
 Volkſweſen *n.* národſtvo. [ſtvo.
 Volkſwirthſchaft *f.* národno gospodar-

Volkſzahl *f.* ſtevílo ljudſtva.
 Volkſzählung *f.* ſ. Volkſſchätzung.
 voll *poln;* geháuft — vrhovat, vrhan, kopát; (vollſtändig) popóln; cel, vés; auſ — em Munde na vsa usta; auſ — em Herzen iz vsega srca.
 vollauf *adv.* vse polno, doſti, dovrha, doſita, na prebiték.
 Vollbart *m.* polna brada, polni obráſt.
 vollblütig polnokrvén, krvnat.
 vollblütigkeit *f.* polnokrvnost.
 Vollblutſtute *f.* čiſtokrvna kobila.
 vollbringen dovrſiti, izvrſiti, dokončati, dognáti (-žénem); *impf.* do-, izvrſevati, dokončevati.
 Vollbringung *f.* dovrſítév, izvrſítév, dovrſba.
 vollbrüſtig prſát, prſast.
 vollbürtig pravi, priſtnorodén, polnorodén; — er Bruder pravi —, priſtni brát.
 Vollbürtigkeit *f.* polnorodnost, priſtnoródnost.
 vollbuſtig polnih nedér, prſát, prſnat.
 vollenden dokončati, dovrſiti, dodélati, dogotoviti, dognáti (-žénem); *impf.* dokončevati, dovrſevati, dodelovati, dogotávljati.
 vollendet dovrſén, dodélan, dogotavljen; *fig.* popóln, dovrſén.
 vollends *adv.* popólnoma, docéla, dočíta, do čiſtega, do konca, do kraja, dokončeno.
 Vollendung *f.* dovrſítév, končec; *fig.* popólnost, dovrſénost.
 Völlerei *f.* ſamogóltnost, ſamopáſnost, požréſnost.
 vollführen izpéljati (-péljem); *impf.* izpeljevati; j. vollbringen.
 Vollführung *f.* izvrſítév, dovrſítév.
 Vollgehalt *m.* polna plača; — vrednóta.
 Vollgenuſs *m.* popólni užíték, popólno užívanje.
 vollgepfropft, vollgeſtopft nabít, na-phán.
 Vollgewalt *f.* polna oblást (-i).
 vollgiltig polnoveljáven.
 Vollgiltigkeit *f.* polnoveljávnoſt.
 vollhaltig polne vrednôte.
 Vollheit *f.* polnóſt, polnóta.
 Vollhengſt *m.* celák.

völlig *adi.* popoln, poln; *adv.* celó, popolnoma, dočista, do vrha.

volljährig polnolétén, dolétén.

Volljährigkeit *f.* polnolétnost.

vollkommen *adi.* dovršen, sovršen, popoln; *adv.* zvrhoma, popolnoma, čisto, dočista.

Vollkommenheit *f.* dovršenost, sovršenost, popolnost.

vollkörnig jeklén, zrnat.

Vollkraft *f.* polna moč (-i).

vollkräftig polnomóčen.

vollleibig živóten.

Vollmacht *f.* polna oblast (-i); po-oblastilo; Vollmächts- pooblastilni; =geber *m.* pooblastitelj; =nehmer *m.* po-oblaščenec; =sein *m.* pooblastnica.

Vollmaß *n.* polna mera.

Vollmond *m.* ščep, ščip, úšcep, polna luna.

vollständig polnočútén, zdravočútén.

vollständig poln, popoln.

Vollständigkeit *f.* popolnost.

vollstopfen. vollstopfen nabíti (-bí-jem), napháti.

vollstredbar izvršilén, izvršen.

vollstreden dopólniti, dovršiti, izvršiti, oprávití, izpéljati (-péljem); *impf.* dopolnjevati, do-, izvrševati, izpéljevati.

Vollstredet *m.* izvrševávec.

Vollstredung *f.* dopolnitév, izvršba, izvršitév, izvršilo.

Vollstreckungsclausel *f.* izvršilni pristávek.

Volltönigkeit *f.* donéčnost, polnozvočnost.

vollwüchtig polnotézén, dotézén, tehtén.

volljährig polnoštevilén, v polnem številu.

Volljährigkeit *f.* polnoštevilnost, polno število.

vollziehbar izvršilén, izvršen, izvršljiv.

vollziehend izvrševálén.

Vollzieher *m.* izvrševátelj, izvršitelj.

Vollziehung *f.*, Vollzug *m.* izvršitév, izvršba, izvrševánje, izpolnitév; Voll-

zugs- izvršilni; =verordnung *f.* izvršilni ukaz; =vorschrift *f.* izvršilni predpis.

Volontär *m.* radovóljéc, radovóljnik, dobrovóljéc; =in *f.* radovóljka.

Volt *m.* (*elektr.*) volt.

Volta-Gaule *f.* Vóltov stebér.

Voltige *f.* umétni skók.

Voltigeur *m.* umétni skakáč, voltizer.

voltigieren umétno skákati (skáčem).

Volumen *n.* prostornína, telesnína.

voluminös obimovit, obsézén.

Volummesser *m.* obimómér.

Volumtheil *m.* del prostorníne.

von *praep.* od; (vom Orte weg) od,

ráz, s, z; iz; — wegen zarádi, zbdk,

zavóljo; — bannen odtód; — innen

odznótraj; — welcher Zeit an odkléj;

— nun an odslej, odsihdób, posihmál;

es ist — gestern abends snóenje je;

einer — uns eden izméd nas; —

Grund aus temeljito; — Herzen gern

iz srca rád, práv rád; — neuem iz-

nóva; — rechtswegen po pravu, prá-

voma, po pravici; — amtswegen

urádno, urádoma, službénó; — schü-

nem Buchje lepe rasti; blau — Augen

modrih óči, modrook; ein Mann —

Verdienstén, — Ehren, — Vermógen,

— Stande zaslúžen, pošten, premóžen,

odličén mož; eine Menge — Briefen

množína písem; ein Freund — mir

moj prijátelj; — Brot leben ob kruhu

živéti; — etw. sprechen o čem govoriti.

vonnóthig *adv.* treba; — haben treba

bíti (je) komu česa.

vonstatten gehen uspevati, po sreči

iti (idem, grem), spēšiti se, izpód rok

iti, odsédati se.

vor *praep.* préd; (aus, wegen) od;

— der Zeit prevred; — einem Jahre

lani, lansko leto; — zwei Jahren

predlánskim; daš ist mir — allem lieb

to mi je nad vse (ljubó); — sich ge-

hen vršiti se, goditi se; *adv.* prej, pred,

popréj.

Vorabend *m.* predvečer, návečer (-éra);

delopúst.

Vorahme *m.* pradéd.

voran *adv.* spred, sprédaj, odsprédaj;

(vornwärts) napréj.

vorangehen pred kom iti (idem, grem),

napréj iti; *fig.* prednjáčiti (komu).

vorangehend poprjéjsnji, predhódni; naprjéjsnji.

voranleuchten svétiti komu (z dobrim zgledom).

Voranschlag *m.* proračún; den — enterfen proračún izdélati.

Voranzeige *f.* naprjéjsnje oznanilo, predhódna objáva.

Vorarbeit *f.* osnóvno —, uvódno —, začétno —, pripravljálo delo.

vorarbeiten naprjéj délati; prej storiti; prekositi.

voraus *adv.* spredaj, naprjéj; poprjéj; zum — zanaprjéj, prej.

vorausbedenken poprjéj premisliti; *impf.* — premišljevati.

vorausbestimmen poprjéj —, naprjéj odlóčiti, — ustanoviti; *impf.* poprjéj odločevati, — ustanávljati.

vorausbezahlen naprjéj —, poprjéj pláčati.

Vorausbezahlung *f.* predpláčilo, naprjéjsnje pláčilo.

voraussehen naprjéj hitéti.

Vorausgabe *f.* naprjéjsnji izdátek.

vorausgehen pred kom iti (idem, grem), naprej —, spredaj iti; vorausgegangen poprjéjsnji.

Vorauslagen *pl.* naprjéjsnji stroški.

vorausfagen naprjéj povédati (-vém), *impf.* naprjéj pripovedovati, prerokovati.

voraus schicken poprjéj —, naprjéj posláti (póšljem); *impf.* — pošljati.

voraussehen naprjéj vidéti.

voraussehen predpóložití; vzeti (vzajem), *impf.* predpólagati; mísliti si, domnévati si, domišljevati si; dieš vorausgesetzt že je takó, že bo to.

Voraussetzung *f.* domnéva; pogój, pridržek; unter der — pod pridržkom da, že je mísliti, da . . ., že bo, s tem pogojem.

vorausichtlich *adv.* previdoma, predvidno, kakor je pričakovati.

vorauszahlen *f.* vorausbezahlen.

Vorbau *m.* predzídje.

vorbauen predzídati; (verhüten) preubrániti, odvřniti; *impf.* preubranjevati, odvráčati.

Vorbauung *f.* preubranítév.

Vorbedacht *m.* premíslek; nakána; mit — s premíslekom, nalašč, hótoma, hoté; ohne — nehoté, nehótoma.

vorbedächtigt premišljen, previdén, oprézén.

Vorbedeutung *f.* známenje, predznámenje.

Vorbedingung *f.* predpogój.

Vorbegriff *m.* prvi pojem.

Vorbehalt *m.* pridržek, pridržáj, izvzték, izgovorilo.

vorbehalten pridržati (-držim) si, izvztí (-vzámem) si; *impf.* pridrževati si, izvzémati si; izgovoriti si.

vorbehaltlich *adv.* s pridržkom.

vorbei *adv.* mimo; tik; eš ist — prde je, po njem je.

vorbeigehen mimo iti (idem, grem).

vorbeisein pretéči (-tečem), preiti (-idem), mínuti (mínem).

Vorbemerkung *f.* pripómnja, predpómnja.

vorbereiten pripraviti, priprémiti; *impf.* pripravljati, priprémjati.

Vorbereitung *f.* pripráva, pripravljanje, pripréma; Vorbereitung= pripravljáni; -schule *f.* pripravljána šola, pripravljálnica; =wissenschaft *f.* pripravljána veda.

Vorberge *pl.* predgórije; podgórije.

Vorbericht *m.* naprjéjsnje oznanilo; predgóvor.

Vorbefehd *m.* predhódni —, naprjéjsnji odlók; pozív (pred gospósko).

vorbefehden pred gospósko poklicati (-klíčem), pozváti (-zóvem).

Vorbefehl *m.* poprjéjsnja posést (-i).

vorbeten naprjéj mólití, narekati mólitév.

Vorbeter *m.* predmolívčec, narekovátelj molitve.

vorbeugen naprjéj upógniti; odvřniti, ubrániti, preubrániti, zabrániti, v ókom priti (pridem) čemu, preprečéti; *impf.* odvráčati, ubranjevati.

Vorbild *n.* zgléd, vzór.

vorbilden prej —, poprjéj izobrazíti; predstáviti.

vorbildlich zglédén, vzórén.

Vorbildung *f.* prva omika, začétna —, predhódna izobrazba.

Vorbitte *f.* prošnja za . . .

vorbitten prósiti za koga.
Vorblatt *n.* predliſtèk.
Vorboie *m.* napovedovávèc, napovednik, predvéstnik, predizveſtitelj; (*Zorzeichen*) známenje.
vorbringen navèsti (-vedem), izrèci (-rècem); razložiti; *impf.* razlágati.
Vorburg *f.* predgrádje.
Vordach *n.* pristrèšek, pristrèšje, napúšè.
vorder prednji, sprednji.
Vorderanſicht *f.* proèèlje.
Vorderarm *m.* podlahti *f. pl.*, podlákèt, predrámjè.
Vorderbruſt *f.* predpúsje.
Vorderfuß *m.* prednja noga.
Vordergeſtell *n.* (deſ *Pfluges*) plužne *pl.*, plužna *pl.*
Vorderglied *n.* prednji èlen; (*milit.*) prva vrſta.
Vordergliedmaſſen *pl.* prednji udje *pl.*
Vordergrund *m.* predje, osprédje, prednja stran (-i).
vorderhand *adv.* za zdaj.
Vorderhand *f.* zapèstje; sprednja roka.
Vorderhaupt *n.* (*Scheitel*) téme (-ena).
Vorderhaus *n.* sprednja hiſa; pred-dúrje.
Vorderlader *m.* puška sprednjáča, — s sprednjim nabójem; tòp s sprednjim nabójem.
Vordermann *m.* prédnik, sprednjik.
Vordersaß *m.* prorèk, prednji rèk.
Vorderſeite *f.* proèèlje, èlo, naèèlje; — deſ *Wechſels* lice menice.
Vorderſitz *m.* prednji sedež.
vorderſte najprednji.
Vorderheil *m.* spredèk, prednji del.
Vorderjahn *m.* prednják.
vorbringen naprèj dreti (*derem*), — riniti, — siliti, prodírati, napredovati.
vorbrucken predtiskati; *impf.* predtiskovati.
Voreid *m.* predhódna prisèga.
voreilen naprej hitèti, spèšiti se; pohitèti (naprej); požúriti se; (*zuborkommen*) prehitèti, pretèti (-tècem); *impf.* prehitévati, pretékati; (*ſich über-eilen*) prenágliti se.
voreilig prenágèl, zalètel.
Voreiligkeit *f.* prenáglost.

Voreingenommenheit *f.* (vorgefaßte Meinung) naprèjšnje mnenje, pred-sòdek, prevzètost, preusvojeno mnenje.
Vorelfen *pl.* praroditelji *pl.*
vorempfinden predèutiti, prej èutiti.
Vorempfindung *f.* predèutje; i. *Abnung*.
vorenhalten pridržati (-držim), za-držati, skrátiti, u-, pritrğati; *impf.* pri-, zadrževati, krátiti, u-, pritrgovati.
Vorenhaltung *f.* pridržba, kratitèv.
Vorerhebung *f.* predhódna poizvédba.
Vorerinnerung *f.* predpómnja, pri-pómnja.
Vorerkenntnis *f.* predspoznáva.
vorerſt *adv.* najprèj, najpoprèj, naj-prvo, pred vsem drugim.
vorerwáhnt prej imenován, gori omè-njen, napominán.
vorerzöhlen práviti, pripovedovati.
Vorfahr *m.* prédnik; unjer — pred-námèc; unjere — en prednámcí; unjerer — en prednámski; ſein —, ihr — pred-njimèc.
vorfahren (im *Fahren* zuborkommen) prehitèti, pretèti (-tècem); der *Wagen* iſt vorgefahren voz se-je pripèljal; er fuhr vor und die anderen nach on se je prvi vozil, a ostáli za njim.
Vorfall *m.* dogódek, prigódek, pri-mèrèk, sluèáj.
vorfallen pasti (padem) pred kaj, naprej pasti; (*ſich ereignen*) prigoditi se, zgoditi se, pripetiti se, primèriti se, nakljúčiti se; *impf.* dogájati se, primèrjati se.
Vorfallenheit *f.* prigóda, zgoda.
Vorfaſten- predpóſtni.
vorfinden najti (najdem); *impf.* na-hájati.
Vorſlut *f.* začètèk plime, prva plima.
vorfordern pozváti (-zovem) —, po-vábíti predse (pred sodiſèe); *impf.* po-zívati, povábljati.
Vorforderung *f.* pozív, povabilo.
Vorfrage *f.* predhódno vpraſánje, predvpraſánje.
vorführen privèsti (-védem), dovèsti, pripèljati (-pèljem) pred koga; *impf.* pripeljevati.
Vorführung *f.* privòd, dovòd, pipe-ljáva; skazovánje.
Vorführungsbeſehl *m.* privódno povèlje.

Vorgang *m.* postópek, postópanje, ravnáanje; (Verlauf) tek; (Ereignis) dogódek, dogódba.

Vorgänger *m.* prédnik, predhódnik. **vorgängig** prednji, predhóden, poprėjšnji.

Vorgarten *m.* predvrt.

vorgeben položiti, dejáti (dénem), dati (dam) pred koga; *impf.* pokládati, dévati (devam, devljem), dajáti (dajem); (vorausgeben) naprėj dati; prvi dati; (angeben) trđiti; eine Krankheit — délati se bólnega, izmisliti si boléžen.

Vorgeben *n.* izgóvor, pretvéza.

Vorgebirge *n.* (Cap) nos, rtič, predgórije.

vorgeblid namišljen, umišljen.

vorgefasst umišljen; eine — e Meinung i. Voreingenommenheit.

Vorgefühl *n.* predčútuje.

vorgehen naprėj iti (idem, grem); napredovati; (übertreffen) preíti (-idem), pretéči (-téčem), prehitéti, preséči (-sezem); *impf.* pretékati, preségati; (geschehen) zgoditi se, dovršiti se; *impf.* goditi se, vršiti se; (verfahren) postópati, ravnáti.

Vorgehen *n.* počétje; postópanje.

vorgehend prejšnji, predhóden.

vorgenannt gori imenóvan.

Vorgeschichte *f.* poprėjšnja zgodovina; predzgodovinska doba.

vorgeschichtlich predzgodovinski.

Vorgeschmack *m.* predokús.

vorgesehen v misel vzet, dolóčen.

Vorgesetzte *m.* predstóžnik, načélnik.

vorgestern *adv.* predvéčera; predvéčerajšnjim, predvéčerašnjim; — abends predsnóčnjim.

Vorgichtel *m.* nastrešek, pričelje.

vorgreifen poprėj seči (sezem) po kaj, poséči po kaj; der Behörde — poséči —; *impf.* poségati —, vtikati se v kaj pred oblastvom; (zuворfommen) pretéči (-téčem), prehitéti; (einer Sache) poséči v...; *impf.* poségati v..., vplétati se v..., vtikati (-kam, -čem) se, vrivati se v...

vorhaben na misli —, v mislih iméti (imám), misel koga biti (je), naménjen —, nakánjen biti (sem), misliti, na-

klépati, namérjati; (vor sich) pred sebjó iméti (imám).

Vorhaben *n.* namislek, namén, naméra, nakána, naklep.

Vorhalle *f.* veža, predúrje.

vorhalten pred koga kaj držati (-im); (ein Vergehen) očítati, oponášati.

Vorhand *f.* prednja roka; (Vorrang) prednost, prvéstvo; die — haben (im Kartenspiel) prvi biti (sem).

vorhanden pričujóč, gotóv, pri rókah; — sein biti (sem); — e Beweismittel dokazila, kar jih je.

Vorhang *m.* zastor, zavésa, zagrinjalo, opóna.

vorhängen zastréti (-strém), zavésiti, obésiti pred kaj; *impf.* zastírati, zavésati, obésati pred kaj.

Vorhängeschloß *n.* viséča ključalnica, zábica.

Vorhaus *n.* veža, priklet.

Vorhemd *n.* predsrájčnik.

vorher *adv.* prej, pred, poprėj; predtém; furz — otódi, rávnokar, málo prej.

vorherbestimmen naprėj —, poprėj odlóčiti; *impf.* — odlóčati.

vorherempfinden prej občútititi, predčútititi.

vorhergehend prejšnji, predhóden.

vorherig prejšnji, poprėjšnji.

vorherrschend prevladovati, pretézati; prevládati; die Ebene herrscht vor največ je rávnega svetá.

vorherrschend prevladujóč, pretézčen.

vorhersagen prej povédati (povém); prerokovati.

Vorhersagung *f.* prerokóvanje.

vorhersehen prevideti, naprėj videti.

Vorhersehung *f.* previdnost.

vorherverkündigen poprėj naznáiniti; *impf.* — naznájati.

vorherwissen poprėj védeti (vém).

vorhin *adv.* i. vorher.

vorhinsein, im — *adv.* naprėj, zana-prėj.

Vorhof *m.* preddvór, pridvór; (im Dhr) pridvórek.

Vorhölle *f.* predpekél.

Vorhut *f.* prednja straža, predstraža. **vorig** prejšnji, poprėjšnji; — es Jahr laní, lansko leto, pretéklo leto.

Vorjahr *n.* lansko —, pretéklo leto. **vorjährig** lanski.

Vorkammer *f.* deš Ťerzens srěni pri-
dvor, predsřěje.

Vorkämpfer *m.* prvoboritelj.

Vorkauf *m.* prekúp, predkúp.

Vorkäufer *m.* prekúpec.

vorkehren napraviti, pripraviti; pri-
rediti, ukreniti, preskrběti; *impf.* na-
priprávljati, priřejati, preskrbljevati.

Vorkehrung *f.* pripráva, narědba,
ukrěp.

Vorkeim *m.* predkál.

Vorkennntnis *f.* predhódno —, pri-
pravljáno znanje, osnóvna vednost.

Vorkirche *f.* cerkvěna lopa, predhšje.

vorkommen koga prehitěti, — pre-
těči (-těcem); *impf.* prehitěvati, pre-
těkati; (sich ereignen) prigoditi se, pri-
mėriti se, pripetiti se; *impf.* primėr-
jati se; (sich vorfinden) nahajati se,
biti (sem), bivati; dobivati se; do-
biti se.

Vorkommnis *n.* prigódek, dogódek,
prigóda, primėrek.

vorladen pozvati (-zovem), povabiti,
poklicati (-kličem); *impf.* povabljati,
pozivati.

Vorladung *f.* poziv; šřiřtliče — po-
zivnica; **Vorladungs-** pozivni; =schein
m. pozivnica, povabilnica.

Vorlage *f.* predlóga; predláganje,
predložitev; (*chem.*) (Aufsangegeřářř)
podstávka.

Vorland *n.* (Deichbau) predzėmlje;
pricěstje.

vorlangst *adv.* dávno, oddávna.

Vorlass *m.* samotěk, samomáščina.

vorlassen pred koga —, do koga —,
h komu pustiti; *impf.* — púřčati; na-
prěj pustiti; er wurde nicht vorgelassen
niso ga pustili k...

Vorlauf *m.* ř. Vorlař.

vorlaufen koga pretěči (-tečem).

Vorläufer *m.* predhódnik, sprednjik.

vorläufig predhódn, predbėžen;
sprednji, poprějšnji; (vorbereitend) pri-
pravljálen; (zeitweilig) začásen, med-
časen; *adv.* poprěj, začásno, zazdaj.

vorlaut preglásen; besedljiv, pre-
náglih besedi, brzoústěn; predřžen;
— řein sėgati (komu) v besědo.

Vorleben *n.* doseđanje —, poprějšnje
življenje.

Vorlegeblatt *n.* predlóga, vzórec.

Vorlegelöffel *m.* vėlika řlica, zaje-
máča.

vorlegen predložiti, pred koga po-
ložiti; *impf.* predlágati, — polágati;
(das Futter —) klasti (kladem), po-
kládati; eine Frage — vprařanje za-
stáviti.

Vorleger *m.* predlagávěc, predložitelj;
(beim Schreibtiřř) prednóžnik, pred-
lóžnik; Bett— predpósteljnik.

Vorlegeschlöss *n.* řabica, visěća klju-
čálnica, (lokět).

Vorlegung *f.* predlóžba, predláganje.
vorlesen brati (berem), řitati komu
kaj; predčítati.

Vorleser *m.* bravěc, řitátelj, pred-
řitátelj.

Vorlesung *f.* branje, řitanje; (Lektion)
lékcija, predávanje; — halten pre-
dávati.

vorlehte predzádnji, predposlednji.

vorleuchten světiti; mit gutem Bei-
spiele — doběř zglěd dajáti (dájem),
komu v doběř zglěd biti (sem).

vorlieb *adv.* za ljubo.

Vorliebe *f.* posěbna ljuběžen (-i), po-
sěbna priljubljenost; pristrástje; mit
— řich womit beschäftigen posěbno rad
se s čim pečáti.

vorliegen ležati (-im) —, biti (sem)
pred kom; ř. vorhanden řein.

vorliegend pred (namí) ležěč, priču-
jdě, navzóčěn; der — e řall pričuđóči
—, navzóčni priměr.

vorliegen komu legáti (lažem); na-
legáti se komu.

vormachen kaj pred čim napraviti;
impf. — napravljati; zagrádití, zadė-
lati; (als Muffter —) komu kaj po-
kázati (-kážem), pokázati, kako se
dela; jemd. Poffen — řale ugánjati s
kom; jemd. einen blauen Dunřt —
slepiti koga s čim, mámíti ga.

Vormagen *m.* prednji řelódec, ře-
lóděič.

Vormaischottisch *m.* zasladilnik.

vormalig nekđánji, poprějšnji, bivři.
vormalts *adv.* nekđaj; prej, poprěj.
Vormann *m.* prednik.

Vormauer *f.* predzidje.

vormenschrift predčlovéski.

Vormerkbuch *n.* beléžna knjiga, knjiga zabeléžnica; inš — eingetragen v beléžno knjigo zaznamenjati, zapisati (-pišem), zabeléžiti; *impf.* — zaznamenjevati, zapisovati, zabeléževati.

vormerken zabeléžiti, zaznamenjati, zapisati (-pišem); *impf.* beléžiti, zaznamenjevati, zapisovati.

Vormerkung *f.* zapis, zabeléžba, zaznamék; (grundbücherlich) predznámba; Vormerkungs- zabeléžni, zaznamni.

Vormittag *m.* dopóldan (-dnéva), predpóldan (-dnéva), dopóldne, predpóldne.

vormittägig do-, predpóldanski, predpóldánji, dopóldánji, predpóldnéven, dopóldnéven.

vormittags *adv.* (des Vormittags) dopóldne, predpóldnem.

Vormittagsbrot *n.* predjúžnik, dopóldánja málica, predpóldnica.

Vormittagsgottesdienst *m.* dopóldánska služba božja.

Vormitternacht *f.* predpólnočje.

vormitternächtig predpólnočén.

vormitternachts *adv.* pred pólnočjo.

Vormund *m.* varih, váruh, skrbník, (jerob); jemanden als — erwählen, — bestellen komu váruha odbráti (-bérem), — postaviti.

Vormünderin *f.* várihinja, váruhinja.

Vormundshaft *f.* varstvo, várištvo.

vormundshaftlich várstven.

Vormundschafts- várstveni; =angelegenheit *f.* várstvena stvar (-i); =gelder *pl.* várstveni denárji; =pflicht *f.* várstvena dolžnóst.

vorn, vorne *adv.* spred, spredaj; von — odsprédaj; von — anfangen od kraja začéti (-čném); von — her že od začétká, že v začétku; nach — zu *k.* prédnjemu koncu.

vornächtig snočnji.

Vorname *f.* započétek, započétká, vršítév, oprávljanje, opráva; — einer Prüfung izpraševánje; — einer Untersuchung preiskovánje; — des Zeugnensberhöres zasliševánje prič; *í.* daš Vornehmen.

Vorname *m.* imé (-éna), krstno imé.

vornehm imenitén, odličén, visók, gospóski; plemenit; ein — er Mann imenitník; odličník; — e Leute vélika gospóda *coll.*; — thun imenititi se, visók biti (sem), imenitno (moško, gospósko) se nosíti, — držati (-im); (im üblen Sinne) báhati se, šopiriti se; daš Vornehmste dabei ist poglavítna reč pri tem je.

vornehmen vršíti, oprávljati; izvršíti, započéti (-čném), oprávití; eine Schürze — predpásati (-pášem) se; eine Untersuchung — preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskovati, preglédovati; Zeugen — pričé zaslišati (-slišim); *impf.* — zasliševati; (befragen) izprásati, izpitati; *impf.* izpraševati, izpitovati; sich — naméniti se, nakániti, skléniti.

Vornehmen *n.* naméra, nakána, sklèp; *í.* Vornahme.

vornehmlich *adi.* odličén, osobit; *adv.* osobito, poséбно, zlasti.

Vornehmthuerer *f.*, Vornehmthun *n.* visokoglavost, imenitenje; báhanje, šopirjenje.

vorneigen (sich) naklóniti (se), pripógniti (se).

Vorort *m.* predkráj.

Vorplatz *m.* (vor einem Hause) predhíšje; prednje mesto.

Vorposten *m.* predstráža, prednja straža.

Vorproject *n.* predhódni —, pričétni projekt.

Vorprüfung *f.* uvódna preizkúsnja, predskúsnja.

Vorrang *m.* prednost, predstvo; den — haben prednost iméti (imám), prednji biti (sem); Vorrangs- prednostni.

Vorrath *m.* zalóga; (Menge) obilica, množina.

vorrätbig gotdv, v zalógi; daš — e Geld gotóvi denár, kar je denárja; alles — e Getreide verkaufen vse žito, kar ga je, prodáti (-dam), vso žitno zalógo prodáti; es ist nichts mehr — ni nič več (kake stvari), vse je pošlò.

Vorrecht *n.* prednost, predstvo, predprávicá.

Vorrede *f.* predgóvor.

Vorredner *m.* predgóvorník.

Vorreife *f.* predčasna —, prerána zrelóst.

vorreifen preráno dozoreti; *impf.* — dozorevati.

vorreiten jézditi pred kom; (ihm im Reiten zুবortonnen) prejézditi koga.

Vorreiter *m.* predjézdec.

verrichten pripraviti, napraviti, pristrojiti; *impf.* pri-, napravljati, pristrojevati.

Vorrüchtung *f.* pripráva, napráva.

vorrücken *intr.* napréj pomekniti (-máknem) se; *impf.* pomikati (-mikam, -míčem) se; povišan biti (sem); napredovati; *tr.* pri-, pomekniti; *impf.* pri-, pomikati; *s.* vorwerfen; vorge-rüchtés Alter visóka starost; im vorge-rüchtén Alter na stare dni, v visóki stárosti.

Vorrückung *f.* povíšba, napredovánje. **vorrufen** predse poklicati (-klíčem), pozváti (-zóvem); *impf.* pozívati.

Vorrufung *f.* pozív, poklic.

vorsagen narekovati.

Vorsänger *m.* predpévéc.

Vorsatz *m.* sklép; (böser) nakána, naklöp; (*gramm.* = Vorbersatz) prorék; einen — fassen skléniti; *impf.* sklépati; seinen — ändern premísliti se; *impf.* premísljati se; mit — nalašé.

vorsätzlich *adv.* premísljen, nakánjen, s premislekom; *adv.* premísljeno, hótoma, nalašé, s premislekom.

Vorschau *f.* prvi —, predhódni ogléd. **vorschauen** glédati, štrléti, moléti izpod —, iznad česa; naprej —, predse glédati.

Vorschrein *m.*, zum — kommen prikázati (-kazati) se, pokázati se, pojáviti se, na videlo —, na svetlo —, na dan priti (-pridem); *impf.* prikazovati se, pojavljati se; zum — bringen na videlo —, na dan správiti, obelodániti.

verschieben pred kaj poríniti; *impf.* — porívati; den Riegel — zapehniti (-páhnem), z zapáhom zapréti (-prém); *impf.* zapehovati, z zapáhom zapírati.

verschießen *intr.* strelíti pred kom; napréj švigniti, šíniti, púhniti; *impf.* vígati; (von Pflanzen) pognáti (-zé-

nem); *impf.* pogánjati; *tr.* (Geld —) založiti koga z denárjem; *impf.* zakládati —.

Vorschlag *m.* predlóg, nasvét; einen — machen predlágati, nasvétovati; (b. Dreisßen) prvi udár; (b. Maurer) namaz; (*mus.*) podvig, namáh; (*faufm.*) ponúda.

vorschlagen *intr.* (v. d. Wage) premáhniti; *impf.* premahovati, prevagovati; (v. d. Uhr) preráno biti (bijem), prehitévati; (v. Hund) preráno lájati; *tr.* pribíti pred káj; precéniti; *impf.* precénjati; predlágati, nasvétovati.

Vorschlagsrecht *n.* pravica predlágati, — predláganja.

Vorschmack *m.* prevladujúóci okús, dušéc; predokús, predčút.

vorschreiben predpísati (-píšem); *impf.* predpisovati; zapovédati (-véš), ukázati (-kážem), veléti; *impf.* zapovedovati, ukazovati, velévati.

vorschreitend postópén, progresíven; (*fortschrittlich*) napredujúó, napréden.

Vorschrist *f.* predpis; (Gebot) zapóved (-i), ukáz, povélje.

vorschristenmäßig po predpisu, po zapóvedí, povélju priméren.

vorschristenwidrig proti predpisu, — zapóvedí, ukázu naspróten.

Vorschub *m.* (b. Scherenspiel) prvi zatóč, — zatakľáj; (Unterstützung) pomóč (-i), pripomóč (-i), podpóra; potúha; — leisten pripomóči (-mórem); *impf.* pomágati, podpírati; (b. Unterstüß) potúho dati (dam); *impf.* — dájati (dájem).

Vorschubleistung *f.* dájánje potúhe, potúha.

vorschubten poddélati, vdélati, ogláviti, podšíti (-šijem), podstrójiti.

Vorschuhung *f.* podšív, vdél, poddél, oglávje.

Vorschule *f.* pripravljálnica, osnóvna šola.

Vorschuss *m.* prvi strel; (Moft) samotk, samomášeina; (Vorrath) zalóga; (Vorzahlung) predplačilo, naprédsčéina, ponaprédsčéina, prédujém; **Vorschuss-** predplačéni, predplačélni, posojílni.

Vorschusskasse *f.* posojílnica.

Vorschussverein *m.* posojilno društvo.

vorfchußweise *adv.* predpláčno, predpláčiloma.

vorfchützen v bran držati (držim), brániti se —, zaslánjati se s čim; *fig.* izgovárjati se s čim, izgovore délati; vorgechügt umšljen, namšljen, navidezén.

vorfchwungen napréj kolébati; — kolébniti.

Vorfchwung *m.* predkoléb (*turn.*).

vorsehen napréj vídeti; prevideti, preskrbėti, oskrbėti; sich — várovati se, páziti se.

Vorsehung *f.* previdnost.

vorsehen spredaj postáviti; pred koga (kaj) postáviti, predpostáviti; *impf.* — postávljati, predpostávljati, predstávljati; na čelo postáviti; (vorziehen) prednost dati; sich ein Ziel — cilj si izbráti (-bérem); sich — skléniti, naméniti se.

Vorsehung *f.* predstáva.

Vorsicht *f.* previdnost, opréznost; mit — previdno, oprézno, pazno.

vorsichtig previdén, oprézén.

vorsichtshalber *adv.* iz previdnosti; zaradi večje várnosti.

Vorsichtsmaßregel *f.* narédba opréznosti, — previdnosti, várnostna narédba.

Vorsilbe *f.* predpóna, predpónka; prednji zldg.

vorbringen peti (pojém) pred kom; predpévati; zapéti komu.

Vorsitz *m.* predsédstvo, prvo mesto; den — fúhren predsedovati, predsédnik biti (sem).

vorsetzen pred kom sedéti; *ſ.* Vorsitz fúhren.

Vorsitzende *m.* predsédnik.

Vorsommer *m.* predpolétje, predlétje.

Vorsorge *f.* skrb (-í), briga; — treffen *ſ.* vorsehen.

vorsorgen poskrbėti, preskrbėti.

Vorspann *m.* pripréga, prevdž, dopréga; Vorspann priprézni.

Vorspannehmer *m.* najémnik priprége.

Vorspannen pripréči (-prézem); *impf.* priprégati, priprézati; *ſ.* einspannen.

Vorspanner *m.* priprézni.

Vorspanngebüß *f.* priprézina.

Vorspannpferd *n.* priprézni kónj.

Vorspannwesen *n.* priprézništvo.

vorpiegeln koga mámiti, slepíti, z obljúbami píitati.

Vorpiegelung *f.* pretvéza, slepilo, prazna obljúba, obséna.

Vorspiel *n.* predígra.

vorspielen zaigráti; (mit einer Flöte) zapískati; (mit der Violine) zagósti (-gódem).

vorsprechen narekovati; (für jmbn.) zagovárjati koga; (sich melden) oglásiti se, zglásiti se.

vorsprechen prednožiti; *impf.* prednoževati (*turn.*).

vorspringen skákati (skačem) pred kom; (vorwärtspringen) napréj skóčiti; *fig.* (vorragen) izpód —, iznad česa moléti, — štrléti; ein — der Winkel napuščen kot.

Vorsprung *m.* skdk napréj; (im Laufe) prehiték; einen — vor jemb. gewinnen prehitéti —, pretéči (-tečem) —, preséči (-sežem) koga; (vorspringende Theile) jezik, krmòl, krmúlja, umòl, riléc; (beim Hause) napušč, izstòp, izbúh; — des Bienenstodes jezik, polica; (Vorraagung) štrlína; (eines Berges) čelo; (das aus den Garben von selbst ausfallende Getreide) osípék; *fig.* prednost, predstvo.

Vorstadt *f.* predméstje.

vorstädtisch predméstén.

Vorstand *m.* predstóжник, načélnik; (Würde) predstójništvo, načélništvo.

Vorstandsstellvertreter *m.* predstóžnikov naméstnik.

vorstehen odlikovati se pred kom; (hervorstechen) v očí biti (bijem), — bosti (bodem).

vorstrecken pred kaj —, spredaj vtekiniti (-táknem); *impf.* — vtíkati; pomolíti; sich — nakániti, skléniti.

Vorstechnadel *f.* búčika, naprsna igla.

Vorstechnagel *m.* osnik, lunék; oplenik; igla, iglica, osnik, pretikáč.

vorstehen napréj stati (stojím), — moléti; pred kom (čim) stati, biti (sem); prednost iméti (imám); das steht mir vor to me čaka; — d. predstojčč, zgornji, prejšnji; (einer Anstalt) uprávljati, vodíti; predstóžnik —, načélnik biti (sem), načelovati.

Vorsteher *m.* s. Vorstand; = *amt n.* načelníštvo, starejšinstvo; = *in f.* predstojnica, načelnica.

Vorstehhund *m.* ptičar.

Vorstehung *f.* načelštvo.

Vorstellbarkeit *f.* pomisljenost.

vorstellen postaviti pred kaj; *impf.* — postavljati; jmd. etvas — predstaviti komu kaj, predložiti; *impf.* predstavljati, predlagati; (darstellen) pred oči postaviti, predočiti; *impf.* pred oči stáviti, predočevati; (im Theater) predstaviti; *impf.* predstavljati; e. Fremden seinen Bekannten — tučja predstaviti svojim znancem; jmd. den Nutzen einer Sache — dokazovati —, razlagati komu korist česa; (repräsentieren) namestovati; (Eintwendungen machen) ugovarjati, opominjati; (einen Fehler) očitati; sich — predstaviti se; (sich denken) pomisliti; *impf.* pomisljati kaj, misliti si, predočevati si kaj; ich stelle mir die Sache so vor to reč si tako mislim; daß hätte ich mir nie vorge stellt tega bi si ne bil nikóli mislil; stelle es ihm deutlich vor razložno mu povéj.

Vorstellung *f.* predstava; (Gedante) misel (-i), pomisel (-i), predstava; predčba; (Theater—) predstava, gledališka igra; (Erinnerung) opomin, opozoritév; (Einwendung) ugovor, ugovarjanje; listige — zvito prigovarjanje.

Vorstellungskraft *f.* pomislivost.

Vorstellungskreis *m.* s. Ideenkreis.

Vorstof *m.* (am Kleide) napústek.

vorstossen (vorwärtsstossen) napréj potisniti, — poriniti, napréj súniti, — pehniti (pahnem); *impf.* potiskati, porivati; (unvermuthet begegnen) naletéti na koga; (bei d. Schneidern) obróbiti, obšiti (-šjem).

vorstrecken pomoliti, napréj iztégniti; *impf.* pomáljati, napréj iztézati; (leihen) za nekaj časa posódití; *impf.* — posóajati, — posojevati.

Vorstrecker *m.* posodník, posojávec.

Vorstudium *n.* pripravljálni nauk, osnóvni uk.

Vorstüzer *m.* kolovódja, prvi plesávec.

Vortheil *m.* prid, korist (-i), prospéh, hasén (-i), hasék; (Gewinn) dobiček;

zum — v prilog, na korist; — genießen korist uživati; — bringen koristiti, hásniti, priditi, pridovati, ugájati; auf seinen — sešen vodo obráčati na svoj mlin; seinem Feinde den — abgewinnen, — ablaufen sovražnika prekositi, — prehitéti.

vortheilhaft koristén, hasnovít, hasniv, prospésen; — bekannt na dobrem glasu.

vortheil (eine Schürze) predpásati (-pašem); *impf.* predpasovati; den Riegel — (okno, duri) zatekníti (-táknem), zapehníti (-páhnem); *impf.* zatíkati, zapehovati.

Vorthur *f.* zunanja vrata *pl.*, prednje duri *pl. f.*

Vortrab *m.* prednja četa, predvòj.

Vortrag *m.* govor; ein akademischer — predávanje; einen — halten predávati; öffentlicher — javno predávanje.

vortragen nesti (nesem), nósiti pred kom; einem eine Laterne — svétiti komu; (lehren) predávati, razlagati, razkládati; (ein Tonstück) izvésti (-védem); *impf.* izvájati, igráti, gosti (godem).

Vortragskunst *f.* govórníštvo, govórvortrefflich izvístén, izbóren.

Vortrefflichkeit *f.* izvístnost, izbórnost. vortreten napréj stópiti; (vor jmd. treten) pred koga stópiti; izmed srede stópiti, v javnost stópiti.

Vortritt *m.* přednost; sie kamen unter — des Großvaters přišli so z dedom na čelu. [stor.]

Vortuch *n.* predpás, predpásnik, za-

Vorturner *m.* vaditelj.

vorüber prej váditi se, — vézbatí se.

vorüber *adv.* mimo.

vorübergehen mimo iti (idem, grem); preíti; miníti, pretéči (-tečem); *impf.* prehájati, mimo hóditi; minévati, pretékati.

vorübergehend *adv.* mimogredóč; začásen; *adv.* mimogredé; začásno.

Vorübung *f.* predhódna vaja, predhódno vézbanje.

Voruntersuchung *f.* uvódna preiskáva.

Vorurtheil *n.* predsódek.

vorurtheilsfrei brez predsódkov.

Vorvater *m.* ded.
Vorverkaufstreich *n.* predkúpna prá-
 víca.
Vorvertrag *m.* predhódna pogódba,
 uvódna pogódba.
Vorvorjährig predlánski.
Vorvorlehte predpredzádnji.
Vorwahl *f.* predhódna volítëv.
vorwalten prevládati, premóci (-mó-
 rem); *impf.* prevladovati, premago-
 vati, predstovovati, zvonëc nósiti, go-
 spodáriti.
Vorwand *m.* pretvéza, izgóvor; unter
 dem — e izgovarjaje se, z izgóvorom;
 unter dem — e der Freundschaft pod
 pláščem prijáteljstva; einen — nehmen
 izgovárjati se s ãim.
Vorwand *f.* proçélje, prednji zid.
Vorwärmer *m.* ogreváã, ogreválo.
vorwärts *adv.* naprëj, dalje; spredaj.
vorwärtsbringen unapréditi kaj, na-
 prëj správití.
vorwärtsgehen naprëj iti (idem), na-
 predovati.
vorweg *adv.* naprëj, poprëj.
vorwegkaufen prekúpati; *impf.* pre-
 kupovati.
vorwegnehmen prej —, naprëj vzeti
 (vzamem).
Vorwehen *pl.* popádkí *pl.*, predbo-
 lésti *pl.*
vorweinen jókati (jokam, jočem)
 pred kom.
vorweisen pokazati (-kážem), pred-
 ložiti; *impf.* pokazovati, predlágati.
Vorweiser *m.* pokazávëc.
Vorweisung *f.* pokaz.
Vorwelt *f.* prednámvstvo, davnína;
 prasnët, prvobitní svet.
vorweltlich prasnëtën, prvosvëtën.
vorwenden š. vorführen.
vorwerfen naprëj vreçi (vyžem); *impf.*
 — méitati (mečem); vreçi; *impf.* mé-
 titati pred koga; (vorrüden) očitati, o-
 násati, predbacívati; oponésti (-nésem).
Vorwerk *n.* pristáva; (*mil.*) prednja
 gradba; vnánje ozídje.
vorwiegen prevladovati, premago-
 vati, prevagovati; prevládati.
Vorwissen *n.* znanje, vednost, védenje;
 ohne mein — brez moje védnosti, brez
 mójega znanja.

Vorwitz *m.* radovédnost, sníçavost.
 vorwützig radovéden, sníçav.
Vorwort *n.* predgóvor; (*gramm.*)
 predlóg; (Verhältnißwort) razmérnik.
Vorwurf *m.* oponòs, oçítëk, oçítanje;
 š. a. Gegenstand.
vorwurfsvoll oponòsën.
vorzählen štëti (štejem) pred kom;
 preštëti; *impf.* preštëvati komu kaj.
Vorzeldien *n.* predznák; predzná-
 menje.
vorzeichnen narísati (-ríšem) komu
 kaj; (bestimmen) oznáçiti, naznáçiti.
vorzeigen pokazati (-kážem); *impf.*
 pokazovati.
Vorzeiger *m.* pokazávëc, pokazník.
Vorzeigung *f.* pokaz, pokazovánje.
Vorzelt *f.* starodávnost, davnína.
vorzeiten *adv.* svoje dni, njega dni,
 nekðaj.
vorzeitig (vor der Zeit) prezgódnji,
 prerán, predçásën.
vorzeitlich starodáven.
vorziehen (hervorziehen) izvleçi (-vle-
 çem); den Vorhang — zastrëti (-trëm)
 z zástorom; (höher schätzen) çemu pred-
 nost dati (dam) pred drugim; *impf.*
 — dajáti (dájem); kaj bolj çéniti —,
 çíslati od drúgega, kaj nad kaj stá-
 víti.
Vorzimmer *n.* prednja soba, pred-
 sóba.
Vorzug *m.* prednost, predstvo, prv-
 stvo, prvóst; seine Vorzüge njegóve
 vrline; mit — z odliko, z najbóljšim
 uspëhom; — haben prednost imëti
 (imám); odliko imëti; odlikovati se
 pred drúgimi.
vorzüglich *adv.* odličën, izbórën; po-
 sébën; *adv.* odlično; posébno, sosébno,
 zlasti.
Vorzüglichkeit *f.* odličnost, izbórnost.
Vorzugsclasse *f.* odliční red.
Vorzugsrecht *n.* prédnostna pravíca.
Vorzugsstücker *m.* odličnják.
vorzugsweise *adv.* posébno, sosébno,
 zlasti.
Votant *m.* glasovátelj, votant.
 votieren glasovati.
Votierung *f.* glasovánje.
Votivkirche *f.* votívna —, zaobljubna
 cerkev.

Botum *n.* glas (-a, -ú);
 Vulcan *m.* ognjénik, vulkán.
 vulcanisck ognjéniški, ognjehljúvén,
 vulkánski.
 vulcanisieren rozpáliti, razbéлити.

Vulgárname *m.* domáče —, hišno imé
 (-éna), vzdév.
 Vulgata *f.* obči latínski prevòd sv.
 pisma, vulgáta.
 vulgo *adv.* po domáče, obično.

W.

Wabe *f.* sat (-a, -ú); *coll.* satovjé.
 wach budén, zbužen, zdrámljen;
 (wachend) beděč, čujđě; — sein beděti,
 čuti (čujem); — werden budíti se,
 drámiti se; zbudíti se, zdrámiti se.

Wach- strážni.

Wachcommandant *m.* stražni poveljnik.

Wachcorps *n.* stražno krdélo, stra-
 žárstvo, stražni zbdor.

Wachdienst *m.* stražna služba, straža,
 stráženje.

Wache, Wacht *f.* straža; — halten na
 straži bití (sem), strážití; auf die —
 ziehen na stražo íti (idem, grem); —
 auflösen postávití straže; — ablösen
 izmenítí stražo.

Wachebeleidigung *f.* razžalitěv straže.
 wachen beděti, čuti (čujem), čúvati;
 (über etwas) čuti nad čim, páziti na
 kaj, kaj na skrbi iměti (imám); die
 ganze Nacht — vso noč prečúti; i.
 bewachen.

Wachen *n.* beděnje, čujenje, čúvanje.

Wachfeuer *n.* stražni ogeňj.

Wachgeld *n.* stražnina.

wachhabend strážěč, na straži; der
 — e Officier stražni častnik.

Wachhaus *n.* strážnica, strážárnica.

Wachmann *m.* čuváj, stražnik; =schaft
f. strážniki, strážništvo, stražno moštvo.

Wachmeister *m.* i. Wachtmeister.

Wacholder *m.* brin, brina; smrlin,
 smólověč; *coll.* brinje, smolje; Wachol-
 der- brinov; =beere *f.* brínovica, brí-
 nova jágoda; =brantwein *m.* brinověč;
 =drossel *f.* brínovka, borovnják, bra-
 njóg.

Wachparade, Wachtparade *f.* oglěd
 straže, stražna paráda.

Wachposten, Wachtposten *m.* (Person)
 straža; (Ort) strážišče.

Wachs *n.* vosěk; aus — voščěn; mit
 — überziehen povošětí; Wachs- voskov,

voščěn; =abdruck *m.* voščěni odtisk, vo-
 ščěna tiskanica.

wachsam budén, beděčen, bedljiv,
 čúvit, strážljiv; pazljiv.

Wachsamkeit *f.* budnost, beděčnost,
 bedljivost, čúvitost; pazljivost.

wachstilig vosku podoběn, voskovit.

Wachstleide *f.* voščěno belilo.

Wachstblume *f.* voščěni cvet.

wachsen rasti (rastem); dorásti; ein
 wenig — porásti; zrasti; auseinander
 — razrástí se; *impf.* razrášćati se;
 (sich mehren) množítí se, šíriti se; raz-
 množítí se, razšíriti se; gewachsen sein
 kos —, zagomeč komu bití (sem).

Wachsen *n.* rast (-i), rástenje.

wachsend úppig rastěn, rašč, raščav.
 wachsern voščěn, od voska.

Wachsfabrication *f.* voščárstvo.

Wachsfabrik *f.* voščárnica.

Wachsfadel *f.* voščěna plamenica, —
 baklja.

Wachsfarbe *f.* voščěna barva.

Wachskerze *f.* voščěna sveča, voščě-
 nica, voščěňka.

Wachskerzenjeher *m.* voščěničar.

Wachsteinwand *f.* povošěčno platno.

Wachstlicht *n.* i. Wachstferze.

Wachstplume *f.* ruměna sliva.

Wachstrod *m.* voščěnica, voščěni svitek.

Wachsthum *n.* rast (-i) rašća, rastilo.

Wachstube *f.* strážárnica.

Wachtel *f.* prepelica; podpodík, pod-
 podánka, podpodica, pódprda; Wachtel-
 prepelíči; =hund *m.* prepelíčar; =könig
m. hrestáč, kosěč, hrastar; =schlag *m.*
 petpedikanje, prepelevanje; =stich *m.*
 prepelíči lét, — prelet.

Wachtelweizen *m.* (*Melampyrum ne-
 morosum*) višnjevěč; (*Mel. arvense*)
 poljski črnileč.

Wächter *m.* strážár, stražnik, čuváj,
 čuvár, varih; =in *f.* strážarica, čuva-

rica, čuvájka; =haus *n.* strážnica, čuvájnica.

Wachtmeister *m.* nadstrážnik, strážmešter.

Wachtthurm *m.* stražni stolp, strážišče.

wachelig majav, gugav, tresoč.

Wachelkopf *m.* tresoglavčec, potoglavčec.

wacheln májati se, zibati (-bljem) se, gúgati se; (heim Gehen) omahovati, opotékati se, klécati.

wacher vrl, jak, korenjáški.

Wade *f.* meča, litka, listánjek.

Wadenbein *n.* pišéal (-i).

Wadenmuskel *m.* mečna mišica, riba.

Waffe *f.* oróžje; (Vertheidigungsmittel) branilo; Waffen- oróžni; vojni, bojni.

Waffenbruder *m.* sobojnik, sobórec.

Waffenbündnis *n.* vojna zavéza.

Waffendienst *m.* služba z oróžjem, oróžna služba.

waffenfähig spôsoben za oróžje.

Waffengeklirr *n.* rozljánje z oróžjem, oróžni žvenkét.

Waffengeräth *n.* oróžje.

Waffengewalt *f.* oróžna sila; mit — z oróžjem.

Waffenglück *n.* vojna —, bojna sreča.

Waffenkammer *f.* oróžnica, oróžarna.

Waffenlärm *m.* hrup oróžja, oróžni hrup.

waffenlos brez oróžja, brezoróžen.

Waffenpafs *m.* oróžni list.

Waffenpatent *n.* oróžni patent.

Waffenplatz *m.* orožišče, bojšišče.

Waffenrod *m.* vojna sukna.

Waffenruhe *f.* premirje.

Waffenruhm *m.* vojna slava.

Waffenstmied *m.* orožár, izdelovátelj oróžja.

Waffenstillstand *m.* premirje.

Waffenträger *m.* opróda.

Waffenübung *f.* oróžna vaja.

waffen orožiti; oborožiti.

Wagant *n.* téhtnica, tehtalni urád.

wagbar tehtljiv.

Wage *f.* téhtnica, vesa, vaga; (am Wagen) vaga.

Wagebalken *m.* prečka, grédeljnica.

Wagegeld *n.* tehtalína.

Wagehals *m.* predrnez, vratolóm.

wagehalfig vratolómén.

Wagemacher *m.* téhtničar.

Wagen *m.* voz; kola *pl.*; (Rutche) kočija; *dem.* vozček, vozíček; *b.* Steirerwägelchen krípica, koléselj; als Sternbild *j.* Bär.

wagen držniti se, úpati se, tvégati se.

wägen téhtati; iztéhtati.

Wagenachse *f.* os (-i), podvóz (-i).

Wagenbaum *m.* svora, sora, razvóra.

Wagendeichsel *f.* ojé (ojésa), ójnica *pl.*

Wagengeld *n.* vozína.

Wagengeleise *n.* kolovóz, kolesnica, koléja, kolotéča, kolotéčina.

Wagengerassel *n.* drkót, drdránje, drkotánje.

Wagenkipsel *f.* ročica.

Wagenkorb *m.*, Wagenkrippe, Wagen-

flechtle *f.* gnojni kós, lese *pl.*

Wagenkuppel *m.* pripenjáč.

Wagenleiter *f.* léstevica, lójtrnica; (das Paar) léstevice *pl.*

Wagenlenker *m.* vozník, kočijáz.

Wagennagel *m.* rednik; osnik, zaošnik.

Wagenrad *n.* vozno koló (-ésa).

Wagenremise *f.* kolnica, kolárnica.

Wagenschere *f.* trabje, trabi *pl.*, škarje *pl.*

Wagenschmierbehälter *m.* kolomáznica.

Wagenschmiere *f.* kolomáz, kolomást (-i).

Wagensperre *f.* zavóra, zavórnica.

Wagensterze *f.* svórnica, repica.

Wagentrain *m.* vozovlák.

Wagentritt *m.* vozni stopálnik.

Wagestück *n.* *j.* Wagnis.

Waggon *m.* želéznični voz, vagón.

Wagner *m.* kolár; Wagner- kolárski; =handmerk *n.* kolárstvo; das — betreiben koláriti; =in *f.* kolarica; =stuhl *m.* kolovrta.

Wagnis *n.* držén čin.

wagrecht vodorávén, horizontálén, rázovén.

Wagshale *f.* téhtnična sklédica; *fig.* auf der — sein na vágalici —, na prevésici biti; in die — werfen na téhtnico (do)vréči (-vržem).

Wahl *f.* volítév, izvolítév; aus freier — po svoji volji, dragovoljno; die — steht ihm frei na voljo mu je dano; eine — treffen izvolíti; Wahl- volilni; volitveni.

Wahlact *m.* volitěv; (Schriftstück) volitveni spis.
Wahlangelegenheit *f.* volitvena stvar (-i), — reč (-i).
Wahlanschreibung *f.* razpis volitve.
wählbar izvoljiv, sposóben biti izvoljen, sposóben za izvolitěv.
Wählbarkeit *f.* izvoljivost, sposóbnost za izvolitěv.
wahlberechtigt imajóč volilno pravico, upravičen voliti, — za volitěv.
Wahlberechtigzte *m.* upravičenec za volitěv.
Wahlberechtigung *f.* upravičenost za volitěv, volilna pravica.
Wahlbesprechung *f.* volitveni pogóvor.
Wahlbezirk *m.* volilni okrąg.
Wahlbruder *m.* pobrátim.
Wahlbruderschaft *f.* pobrátimstvo.
Wahlcertificat *n.* volilna izkáznica.
wählen izvoliti, izbráti (-bérem); *impf.* volíti, izbiráti.
Wähler *m.* volivěc; =in *f.* volivka.
Wählerclasse *f.* volilni razrěd.
wählerlich izbiričen.
Wählerliste *f.* volivski imenik.
Wahlerschaft *f.* volivci, volivstvo.
wahlsähig i. wählbar.
Wahlsfürst *m.* volilni —, izbórni knez; izvoljeni knez.
Wahlsfürstenthum *n.* volilna —, izbórna kneževina.
Wahlgesetz *n.* volilni zakon, volilna postáva.
Wahlhandlung *f.* volitěv.
wählig i. wählerlich; wóhlig.
Wahlkörper *m.* volilna skupina, volilni razrěd.
Wahlliste *f.* volivski imenik.
Wahlmann *m.* volilni muž.
Wahlmonarchie *f.* volilna —, izbórna monarchija.
Wahlordnung *f.* volilni red.
Wahlort *m.* volitveni kráj, volišče.
Wahlperiode *f.* volilna doba.
Wahlplatz *m.* volišče; i. Wahlstatt.
Wahlprotokoll *n.* volilni —, volitveni zapisnik.
Wahlrecht *n.* (active) pravica volíti, volilna pravica; (passive) pravica biti izvoljen, pravica do izvolitěv, izvolitvena pravica.

Wahlschwester *f.* poséstrima.
Wahlspruch *m.* geslo.
Wahlstatt *f.* bojšče.
Wahlstimme *f.* (volilni) glas (-ú).
Wahltag *m.* dan volitve.
Wahlumtriebe *pl.* spletke (*pl.*) pri volitvi.
Wahlurne *f.* glasóvnična posóda.
Wahlversammlung *f.* volilni shòd.
Wahlverwandtschaft *f.* (*chem.*) soródnost. [nost.
Wahlzettel *m.* volilni list.
Wahlzimmer *n.* volilnica.
Wahn *m.* blodnja, blodna misel (-i); dozdvěk, domišljáva.
wähnen domišljevatí si, domišljati si.
Wahngebilde *n.* blodni privíděk, blodnotvórze.
Wahnklaube *m.* prazna vera.
Wahnsinn *m.* blaznost, blodnomiselje; in — verfallen zblaznėti.
wahnsinnig blazěn, blodnomiseln, změšane pámeti.
Wahnsinnige *m.* blaznik; *f.* bláznica.
Wahnwitz *m.* blaznost, brezúmnost, prismójenost.
wahnwüthig blazěn, brezúmn, prismójen.
wahr *adi.* resničen, istinit; pravi; (treu) zvest, verěn; *b.* — e Name pravo imé (-éna); *eine* — e Geschichte resnična pověst; *es* ist — res je; *es* ist nicht — ni res; *für* — res; *nicht* —? kaj ne? *für* — halten za resnico imėti (imám), vérovati, verjėti (verjámem); — sprechen resnico govoriti; *so* — mir Gott helfe tako mi Bog pomáčaj!
wahren hrániti; várovati; *sich* — várovati se.
währen trpěti, trájati; ewig — večěn biti, večno trpěti, — trájati.
während *adi.*, bei — er Predigt med pridigo; *coni.* med tem ko; dočim; *praep.* med; — der Mahlzeit med obědom; — der Regierung Maria Theresias za Marije Terézije.
wahrhaft resničen, istinit; pravi; (die Wahrheit liebend) resničen, resnicoljuběn.
wahrhaftig *adi.* resničen; pravi, právcati; *adv.* resnično, res, zarės.
Wahrhaftigkeit *f.* resničnost, istinitost; resnicoljubnost.

Wahrheit *f.* resnica, istina.
Wahrheitsbeweis *m.* dokaz resnice.
Wahrheitserinnerung *f.* opomin k resnični izpovedbi.
Wahrheitsfreund *m.* resnicoljub.
wahrheitsgetreu resnični odgovarjajoč, resničen; *adv.* po resnici.
wahrheitsliebend resničen, resnicoljuben.
Wahrheitsfynn *m.* čuvstvo za resnico.
wahrlich *adv.* resnično, zares, res, v resnici.
wahrnehmbar zaznatelj, začutelj, zapazljiv.
wahrnehmen zaznati, začutiti; *impf.* zaznavati, čutiti; (erkennen) spoznati, zapaziti; (eine Gelegenheit) porabiti; (Kechte) varovati kaj, potegovati se za kaj.
Wahrnehmung *f.* zazná(va)nje, zaznáva, začút; opázba.
Wahrnehmungsvermögen *n.* zmožnost zaznavanja, začutljivost.
wahr sagen vedeževati, bogovati; *f.* prophezeien.
Wahr sager *m.* vedež, vedeževavec, bógovec; = *ei f.* vedeževanje, védeštvo, vedeževavstvo; = *in f.* vedeževávka.
wahrscheinlich *adi.* verjéten; *adv.* verjétno; bržkone, bržda, bržčas; es ist jehr —, dasß ... vsa podóba je, da ...
Wahrscheinlichkeit *f.* verjétnost.
Wahrscheinlichkeitsrechnung *f.* račun verjétnosti, verjétnostni račun.
Wahrspruch *m.* (der Geschworenen) izrek —, razsöd (porótnikov).
Wahrung *f.* várovanje, varstvo.
Währung *f.* veljáva, vrednóta.
Wahrzeichen *n.* znamenje.
Waid *m.* (Färbepflanze) (*Isatis tinctoria*) oblájst; **Waid-** oblájstov.
Waid- (für Jagd-) *f.* Weib-
Waise *f.* siróta, sirótica; siróték, sirótej; — werden osirotéti, starše izgubiti; **Waisen-** sirotinski.
Waisenbuch *n.* sirotinska knjiga.
Waisengeld *n.* sirotinski denárji *pl.*, sirotinsčina.
Waisenhaus *n.* sirotišénica, sirotišče, sirótnica.
Waisenkind *n.* siróta.

Waisenknabe *m.* siróték, sirótej.
Waisenmädchen *n.* sirótica.
Waisenstand *m.* sirotinstvo.
Waisenvermögen *n.* sirotinska imovina.
Wal *m.* *f.* **Walffisch**.
Wald *m.* gozd; les, loza, hosta, šuma; (Hain) log; (Gegehölz) gaj; neuangelegter — závod (-vóda); abgestofter — golosék; (Eichen-) dobráva; **Wald-** gozdni.
Waldamt *n.* gozdni urád.
waldaus waldein iz gozda in v gozd.
Waldbestand *m.* gozdni raztežáj, gozdóvje.
Waldbewohner *m.* pogozdNIK, hostnik.
Waldbiene *f.* divja čebéla.
Waldbirne *f.* *f.* **Holzbirne**.
Waldblösse *f.* laz, jasa.
Waldbrand *m.* gozdni požár.
Waldcultur *f.* gozdárstvo.
Walddieb *m.* gozdni tat.
waldein *adv.* *f.* u. **waldaus**.
Walderbsse *f.* grahor.
walderreich gozdnát.
Waldefel *m.* divji osél.
Waldfreuel *m.* gozdna pokvára, — pošköbba.
Waldfreuler *m.* gozdni kvarnik.
Waldgegend *f.* gozdnáta krajína, gozdnát kráj.
Waldgesetz *n.* gozdni zakon, gozdna postáva.
Waldgrund *m.* gozdno zemljíšče.
Waldheger *m.* gozdár, logar, šumár.
Waldhorn *n.* lovski rog.
Waldhuhn *n.* divja kura.
Waldhüter *m.* gozdni čuváj, logar.
waldig gozdnát, gozden.
Waldlerche *f.* gozdni skrjánec.
Waldmeister *m.* nadlogar; (Pflanze) prvénc, dišéca perla, — strášnica.
Waldmensch *m.* divji mož, hostnik.
Waldnymphe *f.* gozdna víla.
Waldrebe *f.* srobot, srobotína, vezéla; *coll.* srobotinje, vezélje.
Waldrecht *n.* gozdna pravica.
Waldfchaden *m.* gozdna škoda, — kvara.
Waldfchlag *m.* drvosék.
Waldfchlucht *f.* *f.* **Echlucht**.
Waldfchneipe *f.* kljunáč, sloka.
Waldfreu *f.* stelja, listje.

- Waldbaube *f.* divji golób, grivnik, grivar.
- Waldbesfel *m.* gozdni hudič.
- Waldbhier *n.* gozdna žival (-i).
- Waldbung *f.* gozd.
- Waldbweg *m.* gozdna pot (-i).
- Waldbwiese *f.* gozdna senožet (-i).
- Waldbwirtschaft *f.* gozdno gospodarstvo.
- Waldbins *m.* gozdnina.
- Waldfisch *m.* kit; =fang *m.* kitolov; =fänger *m.* kitolovčec.
- Walke *f.* valjalnica.
- walken valjati; zvaljati, povaljati.
- Walker *m.* valjavčec.
- Walkererde *f.* suknársko ilo.
- Walkmühle *f.* š. Wälse.
- Wall *m.* okop, nasip, zasip.
- Wallach *m.* (Ferb) konj skopljenec.
- wallen valóve gnati (ženem), valóviti se, valovati, pláti (póljem) se; kipéti, vreti (vrem); (reijen) rómati, potovati; hóditi.
- Waller *m.* romar, božjepótnik; š. Wels; =in *f.* rómarica, božjepótnica.
- Walfahrer *m.* š. Waffer.
- Walfahrt *f.* božja —, rómarska pot (-i), rómanje.
- walfahrten rómati, na božjo pot iti (idem, grem).
- Walfahrtskirche *f.* rómarska cerkev.
- Walfahrtsort *m.* božja pot.
- Wallnuss *f.* laški oreh (-éha).
- Wallung *f.* valóvitěv, valóvanje, planje; vrenje, kipénje.
- Walm *m.* krnica, vrtínec; (der Dachschopf oben an der schiefen, schmalen Dachseite) kačka, kič.
- Walmdach *n.* streha na kačko.
- Walrath *m.* kitova toščá, — mast (-i).
- Walross *n.* mrož.
- wälsch š. welsch.
- walten vládáti, gospodovati, gospodariti, nprávljati, ravnáti kaj, vódiťi; fig. (v. Zuständen) vládáti, biťi (sem); jeines Amtes — izvrševati svojo službo, — svojo dolžnosť; deš (daš) walte Gott! v to pomózi Bog!
- Walter *m.* vladár, gospodar.
- Walwur; *f.* š. Beinwur;.
- Walze *f.* valj, valjěc, valjar.
- walzen intr. valčěk plésáti (-šem); tr. valjati; povaljati, zvaljati.
- wälzen valíti, váljati, kotáti, kotáliti, tóčiti, tákati; zavalíti, zavaljati zc.; die Schuld auf jmd. — krívdo na koga izvřniti; impf. — izvřčati.
- Wälzen *n.* váljanje.
- wälzenförmig váljast.
- Wälzer *m.* valčěk.
- Wälzer *m.* valjavčec. [mlin.
- Wälzmühle *f.* mlin na valjce, váljěni
- Wälzwerk *n.* valjárna, valjárnica.
- Wamme *f.* trebúšina; vämp; podgríje, podgrlna, podvrátek, ožrélje, naděr, jadro.
- Wams *n. m.* podsúknjič, suknjič, kamižóla; (der Weiber) jopa, jopič.
- Wand *f.* stena; š. Ecite; španijče — zaslon, zaslanjalo.
- Wandbekleidung *f.* opóna; (hölzerne) obój.
- Wandel *m.* š. Wechsel; pohájanje, izprehájanje; (Lebenswandel) življenje; vedénje.
- wandelbar izpremenljiv, nestálěn, nestanovitěn.
- Wandelbarkeit *f.* izpremenljivost, nestállost, nestanovitnost.
- Wandelgrund *m.* menjálno zemljíšče, menjávka.
- wandeln š. verwandeln; hóditi, pohájati, šetáti, izprehájati se.
- Wandelflern *m.* š. Planet.
- Wandeltreppe *f.* pólzaste stopnice.
- Wanderbuch *n.* potna knjižica, potótna búkvice pl.
- Wanderbündel *n.* popótna cula, — cúlca.
- Wanderer *m.* popótnik, potnik, popotováčec.
- Wanderfalke *m.* sokol selěc.
- Wandergeselle *m.* sopótnik, popótni továřiš.
- Wandergewerbe *n.* popótni obřt.
- Wanderin, Wanderin *f.* (po)pótnica, popotováka.
- wandern potovati, popótovati; hóditi, iti (idem, grem); séliti se; preséliti se.
- Wanderratte *f.* siva podgána.
- Wanderschaft *f.* potóvanje, popótovanje.
- Wandersmann *m.* popótnik, potnik.
- Wanderstab *m.* popótna pálica.

Wandertaube *f.* golób seléc.
 Wanderung *f.* potováňje, popotováňje.
 Wandervogel *m.* ptica selivka.
 Wanderzeit *f.* čas potováňja.
 wandfest *k.* steni pribít.
 Wandgemälde *n.* stenska slika.
 Wandhobel *m.* (stružec) straničar.
 Wandkalender *m.* stenski —, viséči koledár.
 Wandlaus *f.* s. Wanze.
 Wandleuchter *m.* obsténski svečnik.
 Wandlung *f.* izprememba; (b. d. Messe) povzdigováňje; i. Conjugation.
 Wandschrank *m.* vzdiana omára.
 Wandschiffstledte *f.* stenski sklédničar.
 Wanduhr *f.* stenska ura.
 Wange *f.* lice; Wangen= lični.
 Wangenbein *n.* podčénica.
 Wangengrüßchen *n.* lična jámica.
 Wangenröthe *f.* lična rdečica.
 Wangenschleibe *f.* (im Bienenstock) stranica, postranica.
 wankelhaft, wankelmüthig omahljiv, nestanovitén.
 Wankelmuth, Wankelsinn *m.* omahljivost, nestanovitnost.
 wanken omahovati, májati se; (beim Gehen) opotékati se; (von den Füßen) oplétati se; (b. Kräften) péšati.
 wankend majáv, potogláv; omahljiv.
 wann *adv.* kdaj, kedáj; *relat.* kádar; dann und — tedáj pa tedáj, včasi; — immer kadarkóli.
 Wanne *f.* banja; nečké *pl.*
 wannen *adv.*, von — odkód? *relat.* odkóder.
 Wanst *m.* trébuch (-úha); vâmp.
 wanstig trebúšén, trebúšnat; vâmpast.
 Wanze *f.* stenica; Wangen= stenični; =kraut *n.* steničnik.
 wanzig steničav.
 Wappen *n.* grb; einen Adler im — führen orla v grbu iméti (imám);
 Wappen= grbovni.
 Wappenamt *n.* grbovni urád.
 Wappenbild *n.* podóba v grbu.
 Wappenbuch *n.* grbovnik.
 Wappenfeld *n.* grbovno polje.
 Wappenkunde *f.* grboslóvje, grboznánstvo, heráldika.
 Wappenkundige *m.* grboslóvec, grboznánec.

Wappenschild *m.* grbovni ščit.
 Wappenschneider *m.* grborézec.
 Wappenverleihung *f.* podelitév grba.
 wappnen orožiti; oborožiti.
 Ware *f.* blagó, roba; furze — drobno blagó, drobnina; grüne — zelenjád (-i), zelenjáva, zelenina; hölzerne — lesenina; Waren= blagóvni.
 Warenabſatz *m.* odvédanje —, prodája blagá.
 Warenartikel *m.* blagó; verschiedene — *pl.* razne vrste blagó.
 Wareneinfuhr *f.* izvóz blagá.
 Warenbeschau *f.* ogleđováňje blagá.
 Wareneinfuhr *f.* uvóz blagá.
 Warenhalle *f.* dvorána za blagó, blagóvna tržnica.
 Warenkunde *f.* poznávanje blagá.
 Warenlager *n.* zalóga blagá, blagóvna zalóga.
 Warenmagazin *n.* blagóvno skladišče.
 Warenſendung *f.* pošiljka blagá.
 Warenauſch *m.* zamenjáva blagá.
 Warentransport *m.* prevázanje —, prevóz blagá.
 Warenumsatz *m.* blagóvni promét.
 Warenverſendung *f.* razpošiljáva blagá.
 Warenverzeichnis *n.* blagóvni popis, — popisék, — spisék.
 Warenvorrath *m.* zalóga blagá.
 Warenpoſt *m.* carina, (uvoznina, izvoznina, prevoznina).
 warm topél, gorék; *fig.* goréč, iskrén.
 Warmbad *n.* gorka —, topla kopel (-éli); toplíce *pl.*
 warmblütig toplokrvén.
 Wärme *f.* toplóta, gorkóta; *fig.* goréčnost, vnetost; Wärme= toplótini.
 Wärmeäquator *m.* toplótini ravník.
 Wärmebildner *m.* toplótóvna tvarina.
 Wärmecapacität *f.* toplótina navzét-nost.
 Wärmeeinheit *f.* toplótina ednica.
 Wärmeempfindung *f.* toplótini očút.
 wärmeerzeugend toploróden.
 Wärm(e)ſtaſche *f.* grélnica, grejáča, pogreváča.
 Wärmegrad *m.* toplótina —, toplinska stopnja.
 Wärmeleiter *m.* toplótini prevódnik.
 Wärmeleitung *f.* toplótini prevód, toplóvd; toplótino prevájanje.

Wärmemenge *f.* toplótna množina, — količina.
 Wärmemesser *m.* toplomèr.
 wärmen greti (grejem), ogrévati; segreti, ogréti; sich — greti se.
 Wärmequelle *f.* toplótni vir.
 Wärmer *m.* ogreválo.
 Wärmestoff *m.* toploród, toplotvòr.
 Wärmestrahle *m.* toplótni trak.
 Wärmestrahlung *f.* toplótno žarjenje, izžarjevanje.
 Wärmevertheilung *f.* razdelitév —, podéba toplóte.
 Wärmepanne *f.* grejáča, pogreváča.
 warnen posvariti; *impf.* svariti.
 warnend svarilèn.
 Warner *m.* svarivèc, svaritelj.
 Warnung *f.* svaritév, svarilo, posvarilo; Warnung= svarilni; =*ei*hen *n.* svarilno znanenje, svarilo.
 Warte *f.* strážnica, stražni stolp, strážišče; pazišče, razgledovališče, vidik.
 Wartegeld *n.* čakarina.
 warten *intr.* čakati; počakati; *tr.* (pflügen) streči (strežem) koga, komu.
 Warten *n.* čakanje.
 Warteort *m.* čakališče.
 Wärter *m.* strežnik, strežáj; strežec; =*in f.* strážnica, strežájka.
 Wartesaal *m.* čakálnica.
 Wartung *f.* strežba, postrážba.
 warum *adv.* (*interr.*) zakáj? čemú? worum.
 Warze *f.* bradavica; *dem.* bradavičica;
 Warzen- bradavični.
 warzenförmig bradavičast.
 warzig bradavičèn, bradavičnat.
 was *pron.* kaj? *relat.* kár; — für ein kakšèn, kak, kakov; — immer karkòli.
 Wasch= perilni, pralni; umiválni.
 Waschanstalt *f.* prálnica, perilnica.
 Waschbär *m.* rakún.
 Waschbecken *n.* umiválnica, médenica.
 Waschblau *n.* perilno modrilo.
 Waschbleuel *m.* pralèc, peráča, treпка.
 Waschbrett *n.* perilnik, žmulja.
 Wäsche *f.* perilo.
 waschedt pralèn, barvodržèn.
 waschen (Wäsche) prati (perem); opráti; (den Körper) umíti; *impf.* umivati; sich — umivati se; umíti se; (einen einzelnen Gegenstand) umíti; (Geschirr)

pomivati; pomíti; *fig.* (ausganfen) oštéti (štéjem); *impf.* oštévati; j. ščwažen.
 Wascher *m.* peráč, periónik, perilar; =*ei f.* pránje; j. Wanšchanstalt; Gold= zlatoprálnica; =*in f.* perica, perilja, pralja.
 Wascherolle *f.* j. Wange.
 Waschgold *n.* prano zlatò.
 waschhaft j. ščwažhaft.
 Waschhammer *f.* perilnica, prálnica.
 Waschkorb *m.* perilni kdš.
 Waschkübel *m.* čebèr —, bedènj za perilo.
 Waschlappen *m.* o., pomiváča; izpiráča.
 Waschlauge *f.* lug.
 Waschmittel *n.* pralno —, umiválno sredstvo, izpirálo.
 Waschplaz *m.* perišče, prališče.
 Waschschwamm *m.* umiválna goba.
 Waschtrog *m.* perilno koríto, perilnik.
 Waschung *f.* umivanje.
 Waschwasser *n.* voda za pranje, — za umivanje; j. Abwaschwasser.
 Waschweib *n.* perica.
 Waschwerk *n.* perilo; rudoprálnica.
 Waschzeug *n.* pralna tkanina, pralno blagó; perilo.
 Wasen *m.* j. Rasen.
 Wasenmeister *m.* konjedèrèc, konjác; =*ordnung f.* konjedèrski red.
 Wasser *n.* voda; *dem.* vodica; zu — werden zvodèní; zu — und zu Land po (na) vodi in po (na) suhem (kopnem); bei — und Brot ob vodi in kruhu; die Hoffnung wird zu — úpanje po vodi splava; Queisen — studénènica; Bach — potòènica; Schnee — snežnica; Regen — deževnica; Trauf — kapnica &c.; Wasser= vodni, povòdni; (wässerig) vodèni.
 Wasserableitung *f.* odvájanje —, odvòd vode.
 Wasserader *f.* vodna žila, vodeník.
 Wasseramsel *f.* povòdni kos.
 Wasserarm *m.* rokáv, pánoga.
 Wasserarm malovòdèn, suhòtèn.
 Wasserarmut *f.* pománjkanje vode.
 Wasserast *m.* divja —, nora mladika, vodénica.
 Wasserbau *m.* vòdna stavba; =*kunst f.* vòdno stávbavstvo; =*unternehmung f.* vodnostávbnò podjéjtje.

Wasserbecken *n.* vodna kotlina.
 Wasserbehälter *m.* vodna shramba, vodnják.
 Wasserbett *n.* struga, pretóka, korito.
 Wasserblase *f.* vodéni mehúrec, — mehúreček.
 Wasserblütler *m.* vodocvétka.
 Wasserbruch *m.* vodni predr.
 Wasserbrühe *f.* plódra, požlépica.
 Wassercanal *m.* prekôp, vodotôč, roja.
 Wasserdamm *m.* jez.
 Wasserdampf *m.* vodni par.
 Wasserdiicht *nepremôčen*, *nepremôč-*
ljiv, *vododržén*.
 Wasserdrud *m.* vodni tlak; (auf Bank-
 noten) vodéno známenje, vodéni tisk.
 Wasserbunt *m.* vodni sopár.
 Wassereimer *m.* vedrícá, škaf, kabél.
 Wasserfaden *m.* vodni krak, — okrák.
 Wasserfahrt *f.* povódna vožnja.
 Wasserfall *m.* slap, sopôt, sopótnica,
 šum, vodopád; (klein) skakávéc.
 Wasserfang *m.* vodnják.
 Wasserfänger *m.* (am Mühlrad) koréc.
 Wasserfarbe *f.* vodéna barva.
 Wasserfaß *n.* vodni sod, sod za vodo.
 Wasserfeder *f.* (*Hottonia*) grebenika.
 Wasserfläche *f.* vodno površje, vodna
 površina.
 Wasserflasche *f.* steklenica za vodo.
 Wasserfloh *m.* povódna bolha.
 Wasserflut *f.* poplávica, razlív, zatôp;
 (Überschwemmung) povódenj (-i).
 Wasserfräulein *n.* povódna déklica.
 wasserfrei brezvodén.
 Wasserfrosch *m.* zeléna žaba, ruht,
 ruhtáč.
 Wasserfurche *f.* jarék, draga.
 Wassergalle *f.* zamók, podmók, mo-
 čáva; necéla mávrica.
 Wassergebiet *n.* povódje, obvodje.
 Wassergebürg *f.* vodarína.
 Wassergeflügel *n.* povódne ptice *pl.*
 Wassergehalt *m.* vodna primés (-i),
 vodénost.
 Wassergele *f.* golida, káblica; koréc,
 zajemáč.
 Wassergewächs *n.* povódna rastlina.
 Wasserglas *n.* kozáréc, čaša, kúpica
 (za vodo); vodénasto steklo.
 Wassergraben *m.* jarék, draga, roja.
 Wassergrenze *f.* vodna meja.

Wassergrube *f.* rupa, kal, lokva.
 wasserhaltig vodén, vodnat.
 Wasserheilanstalt *f.* vodno zdravilíšče.
 Wasserheilkunde *f.* vodno zdravilstvo.
 wasserhell čist kakor voda.
 Wasserhöhe *f.* višina vode.
 Wasserholunder *m.* kalína.
 Wasserhose *f.* vodéna troba, morski
 smrk.
 Wasserhuhn *n.* (vodna) kokóška; (schwar-
 zes) — črna liska.
 wasserig vodén; — werden zvodénéti;
fig. prazén, medél, plehék.
 Wasserjungfrau *f.* kačji pastír, gospícá.
 Wasserkäfer *m.* povodnják.
 Wasserkanne *f.* vodna ročka.
 Wasserhopf *m.* vodnatoglavost.
 Wasserkraft *f.* vodna sila.
 Wasserkresse *f.* *s.* Brunnenkresse.
 Wasserkunst *f.* vodomét.
 Wasserlache *f.* mlaka, kal, kalúža,
 lokva.
 Wasserlauf *m.* vodni tek.
 Wasserläufer *m.* drsavéc, mlinar, koséc.
 Wasserleitung *f.* vodovôd; Wasser-
 leitungs- vodovódni.
 Wasserlitte *f.* *s.* Seeroje.
 Wasserlinie *f.* okrák.
 wasserlos brezvodén.
 Wassermangel *m.* *s.* Wasserarmut.
 Wassermann *m.* povódni môž; (*ustr.*)
 vodár, vodolj.
 Wassermasse *f.* vodóvje.
 Wassermelone *f.* vodéna —, grška
 dinja, lubénica.
 Wassermenge *f.* vodna množina.
 Wassermesser *m.* vodomér.
 Wassermessung *f.* vodomérstvo.
 Wassermold *m.* pupék; der große —
 véliki pupék.
 Wassermühle *f.* vodni mlin.
 wassern *tr.* *s.* bewässern; (einweichen)
 namóčiti; *impf.* móčiti, namákati; (*d.*
 Wein) z vodó mészati; — zmészati; na-
 pojiti; *impf.* napájati; *intr.* mir wässert
 der Mund nach etwas sline cedim —,
 sline se mi cedé po čem.
 Wasserneß *n.* vodno omrzéje.
 Wassernixe *f.* povódna vila, vila po-
 vodkinja.
 Wasserboth *f.* *s.* Wassermangel u. Über-
 schwemmung.

Wassernuß *f.* povódni kóstanj, kóstánjevíca, oréšéc.

Wasserotter *f.* beloúška.

Wasserperle *f.* neprístni biser.

Wasserpflanze *f.* vodna —, povódna rastlína.

Wasserpoden *pl.* j. Wíndpočen.

Wasserprobe *f.* izkúšnja z vodó.

Wasserratte *f.* povódna podgána.

wasserrecht *f.* horízontal.

Wasserrecht *n.* vodno pravo; daš — haben pravíco do vode iméti (imám);

Wasserrechts- vodnoprávni.

wasserreich vodnat.

Wasserreservoir *n.* vodoshrámba.

Wasserlinie *f.* žleb.

Wassersack *m.* (in den Gruben) stók, stekalíšče.

Wassersäulmaschine *f.* vododvížni stroj, vodni samotlak.

Wasserschaden *m.* vodna nima, škoda po vodi.

Wasserscheide *f.* razvódje, raztóčje.

wasserscheu stekel.

Wasserscheu *f.* steklóst, steklína.

Wasserschierling *m.* vélika trobelíka.

Wasserschlacht *f.* pomórska bitka.

Wasserschlange *f.* beloúška, vodeníca.

Wasserschlauch *m.* meh za vodo, vodni meh; (*Utricularia*) mešíinka.

Wasserschlund *m.* požirálnik, požirávka.

Wasserschöpfer *m.* zajemáč, koréc.

Wasserschofs *m.* j. Wasserast.

Wasserschuhbau *m.* vodovárstvena stávba.

Wasserschwalbe *f.* j. Wferschwalbe.

Wasserschwertlilie *f.* vodna perúnika.

Wasserscorpion *m.* vodni ščipávéc.

Wassersperré *f.* j. Uriníperré.

Wasserspiegel *m.* vodna gladína.

Wasserspikmaus *f.* povódna rovká.

Wassersprike *f.* j. Sprike.

Wasserstand *m.* vodna víšina.

Wasserstern *m.* žabji las.

Wasserstoff *m.* vodík; Wasserstoff- vodíkov.

Wasserstrahl *m.* vodéni curék, — trak.

Wasserstrafe *f.* vodna pot.

Wasserstrudel *m.* j. Strudel.

Wassersucht *f.* vodeníca; vodeníčnost.

wasserfüchtig vodeníčen.

Wassersuppe *f.* vodéna juha.

Wassersystem *n.* vodje.

Wasserthier *n.* vodna —, povódna žívál (-i).

Wassertiefe *f.* vodna globína.

Wasserträger *m.* vodonóséc, vodár.

Wassertrinker *m.* vodopívéc.

Wassertrug *m.* vodno koríto.

Wassertropfen *m.* vodéna kaplja.

Wassertrunk *m.* požírék —, napíték vode.

Wasseruhr *f.* vodna ura.

Wässerung *f.* močénje; polívanje; napájanje.

Wasservogel *m.* povódna ptíca.

Wasserwage *f.* vodna —, vodorávnost-na —, nivélska vaga.

Wasserwehr *n.* jez.

Wasserweihé *f.* blagoslávljanje vode.

Wasserwerk *n.* vodna napráva.

Wasserwirbel *m.* vrtínéc, vrtúljka, krníca, cmrk, sukálnik.

Wasserzeichen *n.* vodéno známenje.

Wasserzuber *m.* vodni čebér.

waten bresti (bredem), bródití; (im Schnee) gázítí.

watscheln kobacáti, racáti.

watschelnass do polti mokér, mokér kakor míš.

Watte *f.* vata.

Wattefabrikant *m.* vátar.

wattieren z vato podložítí, — podvléči; *impf.* — podlágati, — podvláčiti, vatírati.

Wau *m.* katánéc.

Wauwau *m.* bavbáv, strašílo.

Webe *f.* troba, trobéla (platna).

Webermaschine *f.* tkálníca.

weben tkati (tkam, tčém, tkém); natkáti, stkáti; (v. d. Spinne) prestí (predem).

Weben *n.* tkanje.

Weber *m.* tkaléc; Weber- tkalski.

Weberdistel *f.* tkalska ščetíca.

Weberei *f.* tkanstvo; tkanje.

Weberenschlag *m.* voték.

Webergehänge *n.* níčavnice *pl.*, níčnice *pl.*

Webergeld *n.* tkálščína.

Weberhandwerk *n.* tkalstvo.

Weberhaspel *m.* snováča.

Weberin *f.* tkalka, tkalja, tkalčíca.

Weberkarde *f.* j. Weberdistel.

Weberknecht *m.* suha jūžina, kosčec.

Weberkunst *f.* tkalstvo.

Weberrolle *f.* škripčec, snoválo.

Weberschmel *m.*, **Weberritte** *pl.* podnóžnik, podnóžnice *pl.*, stopálnik.

Weberschiff *n.* suválnica (soválnica, snoválnica), čolnák, čolnič.

Weberspreize *f.* sproge (sproji) *pl.*

Weberspule *f.* naviják, vitel, cev (-i), cevka.

Weberstred *m.* ostna *pl.*, proji *pl.*

Weberstuhl *m.* stave *pl.*, krosna *pl.*

Weberstetel *m.* osnóva, snutek, osnutek.

Wechsel *m.* mena, menjáva; preména,

premenjáva, izprememba; (**Tausch**)

menja, zaména, zamenjáva; (von den

Jahrezeiten) vrstitév; (d. Pferde) pre-

préga; (Ort) križišče; (b. d. Eisenbahn)

zakrèt; (**Wechselbrief**) menica; gezo-

ger — potégnjena menica; ausgestellt —

izdána menica; **Wechsel**-menični; (ge-

genzeitig) vzajemni, zameniti; (abwech-

selt) izmeniti, izmenični.

Wechselabschrift *f.* menični prepis.

Wechsellaussteller *m.* izdátelj —, izda-

játelj menice.

Wechselbalg *m.* podvrženo dete (-eta),

podvrženec, podvržek; izmenè (-éta);

malopridnež.

Wechselbank *f.* menična banka.

wechselbar izmenljiv.

Wechselbegriffe *pl.* zameniti —, vza-

jemni pojmi *pl.*

Wechselbestäubung *f.* (*bot.*) medsebojno

opraševanje.

Wechselbeziehung *f.* vzajemno razmérje,

vzajemna dotika, vzajemnost.

Wechselbrief *m.* menica.

wechselfähig sposóben izdávati me-

nice, — za menično obvézo, menično

sposóben.

Wechselfall *m.*, *pl.* —jälle izpremembe

usóde, razni pripétljaji.

Wechselstieber *n.* mržlica, zímica, tréš-

ljika.

Wechselgesang *m.* vzajemno odpévanje,

izmeniti spév.

Wechselgeschäft *n.* menično opravilo,

menični posel; menjálnica.

Wechselgespräch *n.* pogóvor, poménčk.

Wechselgrund *m.* f. Wandelgrund; spo-

lovínsko zemljíšče, spolovina.

Wechselhandel *m.* kupčija —, trgovina z menicami, meničarstvo.

Wechselhändler *m.* meničar.

Wechselhaus *n.* menjálnica.

Wechselinhaber *m.* imétnik menice.

Wechselkleid *n.* preobleka.

Wechselkunde *f.* menična znanost.

wechsellundig izvéden —, vešč v meničnih stvaréh.

wechsellmäßig meničen; po meničnem načinu.

wechseln *intr.* ménjati se; (abwech-

seln) vrstiti se, črédití se; (sich ándern)

izpreminjati se; premeniti se, izpre-

meniti se; mit den Plázen, Dienstboten

— premenjavati prostóre, posle; *tr.*

(Selb) menjávati, izmenjavati; mé-

njati, izménjati; (ändern) izpreminjati;

premeniti, izpremeniti; (d. Kleid) pre-

obleči se; *impf.* preobláčiti se; (**Schuhe**)

preobúti (-bújem) se; *impf.* preobú-

vati se; **Briefe** — dopisovati si; (**Pferde**)

prepreči (-prežem); *impf.* preprežati;

die Farbe — prebledévati; prebledéti;

Báhne — nove zobé dobiti; **Bláse** —

spogledovati se; spoglédati se; **Com-**

plimente — pozdrávjati se; pozdrá-

viti se; einige Worte — nekóliko se

pogovarjati; — se pogovoriti.

wechsellnd premenljiv, izpremenljiv.

Wechselnehmer *m.* prejémnik menice.

Wechselordnung *f.* menični red.

Wechsellpflicht *f.* vzajemna dolžnóst.

Wechselrecht *n.* menično pravo.

wechsellrechtlich meničnopráven.

Wechsellschuld *f.* menični dolg.

wechselfeitig vzajemén, zamenit.

Wechselfeitigkeit *f.* vzajemnost.

wechselfändig (*bot.*) premenjalén.

Wechselstation *f.* menjávna postája.

Wechselstellung *f.* postávljenje za-
kréta.

Wechselstrom *m.* izmenični tok.

Wechselstube *f.* menjálnica.

Wechselung *f.* ménjanje, menjátév.

Wechselverkehr *m.* vzajemni promèt; menični promèt.

wechselvoll premenljiv.

wechselweise *adv.* vzajemno, drug drugemu, edén drugemu; (abwechsellnd) izménoma, po izméní, premenjevalno, zdaj edén, zdaj drugi.

Wechselwesen *n.* menične stvari, meničarstvo.

Wechselwinkel *m.* izmenični kot.

Wechselwirkung *f.* vzajemno vplivanje, vzajemni učinok.

Wechselwirtschaft *f.* premenjevalno gospodárstvo, kolobárenje.

Wechselzahlungen *f.* menično plačilo.

Wechsler *m.* menjávec, menjáč.

Weck *m.*, **Wecke** *f.* štrúčica; (gesflochtener) pleténka.

wecken buditi, zbújati, drámiti; zbuditi, zdrámiti, predrámiti.

Wecker *m.* budívec, budítelj; (Werkzeug) budílo; (Wesfahr) ura z budíloom, budíljka.

Wedel *m.* mahálo, mahálnik, mahálce; Fliegen — muhálnik, muhálnica, mahálica; (Schweif) rep.

wedelförmig mahálast, mahálčast.

wedeln mahljáti, mígati, mígljáti.

weder *coni.* ne, ni, niti; — ich noch er ne (ni, niti) jaz, ne (ni, niti) on.

weg *adv.* proč, (v, na) stran, s poti, s pota, v kraj; er ist — odšél je, odpotoval je; er wird — sein po njem bo; von etwas — izpód, izpréd; es ist — izgínilo je, proč je; den habe ich — tega poznám; in Zusammenfegg. od-, u-.

Weg *m.* pot (-a, -i); (Straße) cesta; (Zuweg) steza; (Bahn) tir, gaz (-i); (Mittel) pot, sredstvo, pomóček; am — e gelegen pripótén; aus dem — e gehen s pota (-ti) iti; im — e stehen na poti biti (sem), napótje délati; einen Tag — es dan hodá; zu — e bringen učiniti, izvršiti, izvésti (-védem); in den — treten pot komu zastópiti; aller — e povsód; — e haben ohódke —, pota iméti (imám); damit hat es gute — e to še ne bo kmalu; im — e Rechtens po pravdi, s pravdo; auf gerichtlichem — e po sodišču, sodno; in kurzem — e na kratko, narávnost; auf welchem — e? kod? auf diesem — e tod.

weggegeben síh odíti (-idem); *impf.* odhájati.

wegbleiben izostáti (-stánem), ne priti (pridem).

wegdrücken proč po-, odtísiniti; *impf.* — po-, odtiskovati.

Weg- potni, cestni.

Wegebau *m.* napráva potov.

Wegebüffel *f.* (*Carduus acanthoides*) turek, vrazji —, pasji stric.

Wegegeld *n.* cestnina.

Wegelegerer *m.* obpótni —, občétni razbójnik.

wegelos brezpótén, brezcéstén.

wegemüde izhójen, od hoje trudén, upéhan.

wegen *praep.* zavóljo, zarádi, zbók; vzpričo, spríčo, zadelj.

Wegerich *m.* trpótéc, pripótéc, žilnjak.

Wegscheide *f.* razpótje, razcéstje.

wegessen pojésti (-jém); *impf.* pojédati.

Wegetritt *m.* trúskavéc, moljáva, ptičji dresén; j. Knöterich.

Wegewarte *f.* (*Cichorium intybus*) potróšnik, divji régrat, ledrik, cikórija.

Wegführung *f.* brášno, popótnica.

wegfahren odpéljati (-péljem) se; proč se vóziti.

Wegfahrt *f.* j. Abfahrt.

Wegfall *m.* odpád, odpádek.

wegfallen odpásti (-pádem); *impf.* odpádati.

wegfangen polóviti, poujéti (-jámem); prestréči (-strézem), prevzéti (-vámem); *impf.* polávljati; prestrézati, prevzémati.

wegfliegen odletéti; *impf.* odlétati, odletávati.

wegfliehen odtéči; *impf.* odtékati.

Wegflug *m.* odlét.

wegfressen požréti (-žrèm); odžréti.

wegführen odpéljati (-péljem), odvésti (-védem); *impf.* odpeljevati, odvájati, proč vódití.

Weggang *m.* odhód.

weggeben oddáti; *impf.* oddájati.

weggehen odíti (-idem); *impf.* odhájati.

Weggehen *n.* odhód.

weghauen odsékati; *impf.* odsekávati.

wegjagen po-, odgnáti (-žénem), pregnáti, iz-, odpodíti; *impf.* odgránjati, podíti.

wegkommen odíti (-idem); odprávití se; izgubítí se.

wegkönnen proč móči (morem), od doma móči.

wegkriechen odlésti (-lézem).

weglassen od sebe pustiti, prðe pustiti; *impf.* — púsčati; (auslassen) izpustiti; *impf.* izpúsčati.

weglegen odložiti, (v) stran —, prðe položiti, — dejáti (denem), iz rok deti; *impf.* — dévati.

Weglegung *f.* (eines Kindes) izpoložitev.

Wegmaß *n.* potna mera.

Wegmant *f.* mitnica; (Gebür) cestnina; = einnehmer *m.* cestninar.

wegmeißeln odklésati (-šem).

Wegmesser *m.* cestomèr, potomèr.

Wegnahme *f.* odvzétje, odvzéma; jemanje.

wegnehmen odvzèti (-vzámem), vzeti; *impf.* jemáti (jemljem).

wegruhen (s snáženjem) odprávit; (essen) pojèsti (-jém), posnážiti.

wegrassen pobráti (-bérem), pográbati; *impf.* pobirati.

wegräumen správit s poti, prðe správit, odprávit, odstrániti; *impf.* prðe správljati, odprávljati, odstránjevati; (Schnee, Mist) kidati; odkidati.

Wegräumer *m.* cestar; pospravljávec.

Wegräumung *f.* odprávljanje, pospravljanje; odstranjevanje.

Wegreife *f.* odhód.

wegreifen odtfgati, odčesniti, odčèhniti; *impf.* prðe tfgati, — česati, odčesávati, odtrgovati.

wegrennen oddirjati.

wegrollen *tr.* odtakljáti, odkotáti; *intr.* — se.

wegrücken *tr.* odmekniti (-máknem), odriniti; *impf.* odmikati, odrívati; *intr.* odmekniti se.

wegsam prehódèn, hodèn, razhódèn.

wegschaffen odprávit, odstrániti, prðe správit; *impf.* odprávljati, odstranjevati.

wegscharren odgrèbsti (-grèbem), odgrènti; *impf.* odgrèbati.

wegschaukeln odkidati.

Wegscheide *f.* j. Wegeſcheide.

wegschicken prðe posláti (posljem); *impf.* prðe pošljati.

wegschieben odríniti, (v) stran poríniti; *impf.* odrívati.

wegschießen odstrelíti.

wegschlagen odbíti (-bijem); *impf.* odbijati.

wegschleichen prðe spláziti se, izmúniti se.

wegschleppen prðe vleči (vlečem), — vláčiti; prðe zvleči, — zvláčiti.

wegschmeißen prðe zagnáti (-žènem), zavrèci (-vržem), kam zadegáti.

wegschnappen odšávsniti, pohlópnti; *fig.* preugrábati komu kaj.

wegschneiden odrézati (-rèžem); *impf.* odrezovati; (m. d. Schere) odstríci (-strížem); (m. d. Sichel) odžèti (-žanjem).

wegschütten odlíti, prðe izlítani (-lijem); *impf.* od-, izlívati; (Körner) odsúti (-spèm, -sújem), prðe izsúti; *impf.* odsipati (-sipljem), prðe izsípati, odsipávati, prðe izsípávati.

wegschweimen odplávit; odnésti; odplákniti; *impf.* odplávljati, odnášati.

wegsetzen prðe posaditi, — postáviti; *impf.* prðe posájati, — postávljati; j. hinwegsetzen.

wegstellen prðe postáviti, odstáviti; *impf.* prðe postávljati, odstávljati.

wegstoßen prðe súniti, pehniti (-páhnem) od sebe; *impf.* prðe súvati (súvam, sújem), od sebe peháti.

wegstreifen odsmúkati (-kam, -čem).

wegstun prðe —, od sebe dejáti (denem), (v) stran dejáti; *impf.* prðe —, od sebe dévati.

wegtragen odnésti; *impf.* odnášati.

wegtreiben odgnáti (-žènem), odpodíti; *impf.* odgánjati, prðe podíti.

wegtrinken popíti (-píjem), izpíti; odpíti; *impf.* popívati zc.

Wegwart *m.* j. Wegewarte.

Wegweiser *m.* vodník; cestokáz, kázipot; = in *f.* vodnica.

wegwerfen zavrèci (-vržem), prðe —, v stran vreči; *impf.* zamétati, zametovat, prðe —, (v) stran métati.

Wegweh *f.* brašno, popótnica.

weh, wehe *adi.* bolèč; *adv.* — thun bolèti (prst me boli); bolečine prizadévati — od. (*pf.*) — prizadèti komu; eš thut mir — boli me, žal mi je; *interi.* gorjé! — dir! gorjé tebi (ti)!

Weh *n.* gorjé, reva, nadlòga; (Schmerz) bolečina, bol (-i), bolèst (-i); die — en *pl.* j. Geburtsſchmerzen.

wehen véti (vejem), píhati (pišem); (sanft) pihljáti, dúti (dujem), diti (dijem), hliđéti; (falt) briti (brijem); (von der Fahne) vibráti.

Wehfrau *f.* bábrica.

Wehgeschrei *n.* boléstno kričanje, boléstni kriki *pl.*

Wehklage *f.* tárnanje, javk.

wehklagen tárnati, jávkati.

wehleidig preobčutljiv.

Wehmuth *f.* milotóžnost, otóžnost, žalóbnost.

wehmüthig milotóžen, otóžen, žalóben, žalomil, mil.

Wehr *f.* bran (-i), bramba, obrámba; sích zur — stellen v bran se postaviti, upréti (-přem) se; *impf.* v bran se postavljati, — se stávti, brániti se, upírati se; (Waffe) oróžje.

Wehr *n.* jez, zajéza.

wehren (jmdm. etwas) brániti, ne dopúšćati, zabranjevati; zabrániti, ne dopustiti; sích — brániti se; sích seiner Haut — svojo kožo brániti.

Wehrgehänge *n.* oróžni prepas.

Wehrgeheß *n.* vojni zakon.

wehrhaft sposóben za oróžje; vojevít.

Wehrhaftigkeit *f.* sposóbnost za oróžje; vojevítost.

Wehrkraft *f.* vojna moč (-i).

wehlos brez oróžja, neborozžen, brez branila, brezoróžen; — sein ne moči (morem) se brániti.

Wehrmann *m.* brámbovéc; bojník.

Wehrmeister *m.* jézar, jezáč.

Wehrpflicht *f.* vojna dolžnost.

wehrpflichtig k vojáški službi zavézan, vojni dolžnosti podvržen.

Wehrstand *m.* vojáški stan.

Wehrverfassung *f.* vojno ustrójtvo, vojna organizácija.

Weib *n.* ženska; žena; (Eheweib) žena, sopróga; (alteß) starka, stara baba.

Weibchen *n.* ženica; (alteß) staro bábišće, bábnica; (bei Thieren) samica, samka.

Weiber- ženski.

Weiberbrüthend *n.* rokávci *pl.*

Weiberfeind *m.* sovražnik ženstva.

weiberhaft babji.

Weibernarr *m.* babjak, babež, ženščák.

Weiberregiment *n.* žensko gospodarstvo.

Weiberrod *m.* žensko krilo, janka, kikla.

Weibervolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

weibisch babji.

Weiblein *n.* žénšće (-eta), bábišće.

weiblich ženski.

Weiblichkeit *f.* ženska naráva, ženstvo.

Weibsbild *n.* ženska; (ungeschidtes) donda.

Weibsperson *f.* ženska.

Weibsvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

weich mehák, mehék; (zart) rahel, voljen; *f.* weichlich; — machen mečiti, mehćati, mécati; omečiti, z-, omechćati; — werden mečiti se, mehćati se, mécati (se); omečiti se, z-, omechćati se, zmehnéti (-néjem).

Weichbild *n.* obméstje.

Weiche *f.* *f.* Weichheit; (Rörpertheit) lákotnica; (an Eisenbahnen) ogibi *pl.*, ogibe *pl.*, ogibaljšće.

weichen *intr.* umekniti (-máknem) se; *impf.* umíkati se; odjénjati, odstópiti; *impf.* odjenjevati, odstópiti; von jmdm. — zapustiti koga; *tr.* *f.* weich machen; (im Wasser) móćiti, namákati; namóćiti.

Weichenstellung *f.* postavljénje —, postavljánje ogibov.

Weichenwärter *m.* ogibar.

Weichflasser *pl.* mehkoplúte *pl.*

weichgekocht, weichgekostet v mehko kuhan.

weichhaarig mehkolás. [kóst.

Weichheit *f.* mehкота, mehkóba, meh-

weichherzig mehkosrěčen.

Weichland *n.* močvir, močarína, zibi *pl.*

weichlich mehkótěn, mehkóběn; (verzártelt) mehkúžen.

Weichlichkeit *f.* mehkóta, mehkóbnost; mehkúžnost.

Weichling *m.* mehkúžnik.

Weichselbaum *m.* višnjá; Weichselbaumvišnjev.

weichselfarben višnjev.

Weichselkirische *f.* višnjá.

Weichselwasser *n.* višnjevica.

Weichselwein *m.* višnjevéc.

Weichthier *n.* mehkúžec.

Weid- pašni; (Waid-, Jagd-) lovski.

Weide *f.* paša, pašnja; (Ort) pašnik, spašnik; *fig.* paša; (Baum) vrba.

Weideberechtigter *m.* pašnikar.

Weidegeld *n.* pašnina.

Weideland *n.* pašniki *pl.*, pašni svet. weiden *tr.* pasti (pasem); *iter.* paševati; genug — napásti; *intr.* pasti se.

Weiden- vrbov.

Weidenbaum *m.* vrba.

Weidengebüsch *n.* vrbovje, vrbina.

Weidenholz *n.* vrbovina.

Weidenkorb *m.* jerbás.

Weidenröschen *n.* vrbovčec.

Weidenrast *m.* pašnik, pašišče.

Weiderecht *n.* pašna pravica, paščina.

Weidenich *m.* krivénka, zvínjak, zvinjenik, šibrije *pl.*, vrbnica.

Weidenstaden *m.* popáša.

Weidenstein *m.* pašnina.

Weidknecht *m.* lovski hlapčec.

weidlich *adv.* pošteno, do dobrega.

Weidling *m.* látvica; čolnić;

(Schwamm) kúkmac, pečénka.

Weidmann *m.* lovčec.

weidmännisch *lovski.*

Weidwerk *n.* lov, lovstvo.

Weise *f.* motovilo; š. Šajpel.

weigern *š.* verweigern; sich — brániti se, upirati se, ustávljati se.

Weigerung *f.* bránjenje, upiranje; im — šfalle ko bi se branil, — upiral.

Weih *m.* kanja.

Weihbild *n.* posvečena podóba.

Weihbischof *m.* naméstni škóf.

Weihbrunnen *m.* š. Weihwasser, Weihfessel.

Weihe *f.* posvetitev, posvečenje, posvečevanje, posvetilo; (Eigenschaft) posvečenost; (Weih) kanja.

weihen *blagosloviti*; *impf.* blagoslávljati; zum Priester — v mášnika posvetiti; *impf.* — posvečevati.

Weihher *m.* ribnik, ribnjak; (Person) posvečevávec.

Weihgeschenk *n.* zaobljubljeni dar; posvetilni dar.

Weihkessel *m.* kropilni kamen, — kotlič, kropilnica, kropilnik.

Weihnachten *pl.* Bóžič, božični prázniki *pl.*

weihnachtlich *božični.*

Weihnachts- božični; =abend *m.* Sveti večer, božični večer; =brat *n.* poprtnik, poprtnjak, božičnik, stálnik; =lied *n.* božična pesem (-i), božičnica; kolédnica; herunziehende Sānger von — erú kolédniki *pl.*; =tag *m.* Sveti dan (dneva), božični dan; =zeit *f.* Bóžič, božični čas.

Weihrauch *m.* kadílo.

Weihrauchsfass *n.* kadilnica.

Weihwasser *n.* blagoslovljena voda.

Weihwedel *m.* kropilo, škropilo.

weil *coni.* kër.

weiland *adi.* rajnik, rajni; *adv.* nekđaj.

Weildien *n.* časék, hipčec.

Weile *f.* čas; eine — nekóliko časa; kleine — malo časa; mit etwaš hat es noch gute — dosti časa je še za kaj. weilen biti (sem), bivati, muditi se.

Weiler *m.* zasélje, selišče.

Wein *m.* vino; *dem.* vince, vínčec; schwarzzer (rotzer) — črnina; saurer — cviček; alter — starina; umgeschlagener — zavrélca, zavrélka, vžgálčec; Wein- vinski.

weinartig *vinast.*

Weinbau *m.* vinstvo, vinógradarstvo.

Weinbauer *m.* vínščak, vinógradnik, vinógradar.

Weinbeere *f.* vinska jágoda.

Weinberg *m.* vinska gorica, vinógrad.

Weinbirne *f.* vinica, vinska hruška.

weinen jókati (-kam, -čem), jókati se, plákati.

Weinen *n.* jókanje, plákanje, jok, pláč.

weinerlich jokav, jokljiv; eine — e Niene machen na jok se držati; es ist mir so — tako me jok sili.

Weinessig *m.* vinski očec, — jesih; =fabrik *f.* tvórnica vinskega octa.

Weinessig *n.* vinski sod.

Weingarten *m.* vinógrad, trsje; =bestiher *m.* vinógradar, vinógradnik; =ordnung *f.* vinógradski red.

Weingebirge *n.* vinske gorice *pl.*

Weingegend *f.* vinski kraj.

Weingeist *m.* vinski cvet, vinska žestina.

Weingeländer *n.* brajda.

Weingefente *n.* grebenica, gróbanica, vláčenica.

Weinglas *n.* vinska čaša, — kúpica, vinski kozáreč.

Weingrille *f.* čiriček, črnbel.

weingrün (*v.* Fass) za vino pripravljen.

Weinhandel *m.* vinska kupčija, — trgovina, vinotršstvo.

Weinhändler *m.* vinotržec.

Weinlese *f.* vinske drožje, — droži *pl.*

Weinhülse *f.* mehinica.

weinig vinski.

Weinkäufer *m.* vinski kupec, tovarnik.

Weinkeller *m.* vinska klet (-i).

Weinkost *f.* vinska pokúšnja.

Weinkrug *m.* vinska ročka, vinski vrč.

Weinland *n.* vinska —, vinorodna dežela.

Weinlaub *n.* trtno listje.

Weinlaune *f.* vínjenost.

Weinlese *f.* trgátév, trganje, brátév, bránje, berba.

Weinleser *m.* trgávec, trgáč, beráč; =in *f.* trgávka, beračica.

Weinmesser *m.* vinomer.

Weinmonat *m.* vinotdč.

Weinneige *f.* vinski ostánki, — iztóčki.

Weinpfahl *m.* kdł.

Weinpresse *f.* vinska stiskálnica, — tlačilnica, — preša.

Weinprobe *f.* vinska pokúšnja; vino na pokúšnjo, vinski vzoreč.

Weinranke *f.* rozga; *pl.* ročice, vilice.

Weinrausch *m.* pijánost od vina.

Weinrebe *f.* vinska trta, loza.

weinreich *z* vinom bogát, vinoróden.

weinsauer vinskokisél.

Weinsäure *f.* vinska kislina.

Weinschädling *m.* vinski škodljivéc.

Weinschank *m.* vinotdč.

Weinschenk *m.* (vinski) točaj.

Weinschenke *f.* kréma.

Weinschlauch *m.* vinski meh.

Weinseßling *m.* trtni sadež.

Weinstein *m.* vinski kamen, — srez.

Weinstod *m.* vinska trta, trs; *coll.* trsje.

Weinstube *f.* pivnica, vinárna.

Weintraube *f.* grózd; *dem.* grozdíč; *coll.* grozdje.

Weintreber *pl.* tropine *pl.*

Weintrinker *m.* vinopivec.

Weinzehnt *m.* vinska desetina.

weis, einem etwas — mađen nalegáti (-lážem) koga, — se komu.

weise módér.

Weise *m.* modriján, modrec.

Weise *f.* nađin; (Gewohnheit) naváda, šega, običaj; (Wrie) napév; luřtige — poskódnica; auf diese — na ta nađin, takó; auf gleiche — enáko, práv takó, takísto; auf andere — drugáče; auf mancherlei — marsikakó, auf feine — nikákor, po nikákem, po nikákršnem, po nobení ceni; in gegēlicher — po postávi, po zakónu; ungerechter — po krivem, po krivíci; heimlicher — skriváj, skrivši.

Weisfel *m.* mática.

weisen kázati (kazem), pokazovati; pokázati.

Weiser *m.* kazávec, kázipot; *f.* Weisfel, weiserlos brez mátiice.

Weisheit *f.* modróst; Weisheits= modróstni; =lehre *f.* modroslovje, modroznánstvo; =sahn *m.* modróstni zob.

weislich modro, pámetno.

weiß bel; — mađen belíti; pobéliti; sich — mađen opravičeváti se; opravičiti se.

Weiß *n.* bela barva, belina, beljáva; béilo; Weiß= beli, belo.

weisagen prorokovati, vedeževati.

Weisager *m.* prórok (-óka), prórok, prórokovávéc, vedeževávéc; =in *f.* prórokinja, vedeževávka. [vánje.

Weisagung *f.* prórokovánje, vedeževármiig belorámén (-en).

weißbaden iz bele moke, bel.

Weißbart *m.* belobrádč.

weißbärtig belobrád, belobradát.

Weißbinder *m.* škarar.

weißblätterig belolist.

Weißblech *n.* bela pločevina.

Weißbuche *f.* (beli) gabér; Weißbuchen= gabrov; =hol; *n.* gabrovina, gabrina; =wald *m.* gábrovje.

Weißdorn *m.* glóg, beli trn; =berre *f.* glógova jágoda, glóginja, medvédova hruška; =gebüsch *n.* glógovje, glóžje; =hol; *n.* glógovina; =strauch *m.* glógovéc.

Weiß *m.* beléc; *f.* belka; belóta, belóba, beljáva; *n.* belo, belina; (im Auge) belmo; (im Ei) belják.

weißen bélití; pobélití.
 Weißerle *f.* bela jélša, — olša.
 Weißfisch *m.* belica, klén.
 Weißflus *m.* belotók.
 Weißföhre *f.* bor.
 weißfüßig belonòg.
 weißgar irhast; —es Leder irh, irhovina.
 weißgefleckt belolisast.
 weißgelb belorumèn, beložólt.
 Weißgerber *m.* irhar.
 weißgeschwänzt belorèp.
 weißglühend belo žarèč.
 Weißglühhitze *f.* beložárna vročina, bela žarečina.
 weißgrau sivkast.
 weißhaarig belolàs.
 weißhaltig belovrát.
 weißhändig beloròk.
 Weißkalk *m.* bélez.
 Weißkopf *m.* beloglávèc; beloglávka.
 weißköpfig belogláv.
 Weißleder *n.* irh, irhovina; aus — irhast.
 weißlich belkast.
 Weißling *m.* (Schmetterling) belín; *ř.*
 Weißlisch.
 Weißmehl *n.* bela moka.
 Weißnäherin *f.* šivilja za belo tkanino.
 Weißschwanz *m.* belorèpka.
 Weißspiegelanz *m.* ántimon.
 Weißstein *m.* belák (kamen).
 Weißtanne *f.* *ř.* Tanne.
 weißwollig belorùn.
 Weißwurz *f.* gumbelica.
 weißzahnig beložòb.
 Weißzeug *n.* bela tkanina, — prtenina.
 Weisung *f.* povélje, ukáz; napótèk, napotilo.
 weit *adi.* daljèn, dalek; (v. Weib) ohlápen, omášen, oplávèn, predólg, preširòk; (geräumig) prostòrèn, prostrán, obšírèn, šírèn; —es Gewissen širòka vest; im —esten Sinne v najširšem pomènu; (v. Haarbaum) redèk, redkozòb; *adv.* daleč, dáleko; (die Thür) — aufsperrn širòko odprèti; daß geht zu — to sega predáleč; (viel) mnogo, veliko; in so — (v) tóliko; bei —em nicht nikákor ne; von —em od-

dáleč; — und breit —, deß —en und breiten auseinandersetzen na dolgo in širòko razlágati.

weitläufig dolgovèjen.

weitaus *adv.* mnogo, nad vse.

weiterberühmt daleč slovèč.

Weite *f.* dalja, daljáva; daljina; (v. Staume) prostránost, prostránstvo; *n.* daß — suchen šila in kopita pobráti (-bérem), potègniti jo.

weiten širiti, raztézati, razprostránjati; razširiti, raztègniti, razprostrániti; (*refl.* — se).

weiter *adi.* daljši, dáljnèjši; daljnji, nadáljnji; biš auf —es za zdaj; ohne —es brez pomisleka, brez obotávljanja, takòj, precej; *adv.* dalje; und so — in takò dalje, — naprèj, (u. *ř.* w. itd.).
 weitem *ř.* weiten.

Weiterung *f.*, *pl.* —en spotike, sitnosti.

weitgreifend razsèzèn.

weither *adv.* oddáleč.

weithin *adv.* daleč, daleč tjá.

weitläufig razprostránjen; obšírèn; —er Verwandter daljni soròdnik.

Weitläufigkeit *f.* razprostránjenost; obšírnost.

weitsichtig *ř.* weitaufig.

weitschweifig obšírèn, raztézèn, dolgovèzèn.

Weitschweifigkeit *f.* obšírnost, raztéznost, dolgovèznost.

weitschend dalekovidèn, daljnovidèn.

weittragend dalekonòsèn; važèn, znamenit.

Weitung *f.* razšírjanje; širina.

Weizen *m.* pšenica; (rauhet —) ré-sasta pšenica, résnica, kosmatica; (glatter —) golica; (türkischer —) türšèica, korúza, debeláča; Weizen-pšenični; =acker *m.* pšenična njiva; (gewesener —) pšeničšèe; =boden *m.* tla za pšenico; =brot *n.* pšenični krah, pšeničnjak; =mehl *n.* pšenična moka; =stroh *n.* pšenična slama, pšeničnica.

welcher *pron. relat.* katèri, ki, koji; *pron. interr.* katèri; welch ein kak, kakov, kakšèn; um welche Zeit obkorèj; — immer katerikòli.

welcherlei kakov, kakovšèn, kakšèn; *relat.* kákršèn.

welk vèl.
 welken véniti (-nem), vedléti, sušiti se.
 Welkheit *f.* velóst.
 Wellbank *f.* blazína.
 Wellbaum *m.* vratilo, vreténo.
 Welle *f.* val; (Wellbaum) vratilo; —n
 schlagen valoviti (se), valóve delati,
 — gnati (ženem); (*turn.*) koló (-ésa).
 wellen *tr.* valovítiti; zvalovítiti;
 gewelltes Bledj zvalovičena —, valo-
 víta pločevína; der Boden wellt sich
 svet je valovit.
 Wellenberg *m.* valóvni vrh.
 Wellenbewegung *f.* valovánje, valov-
 ljenje.
 Wellenbrecher *m.* razbijáč valóv, valo-
 lám.
 wellenförmig valast, valovit.
 Wellenlehre *f.* nauk o valovánju.
 Wellenlinie *f.* valovíta črta, valóvnica.
 Wellenmeer *n.* valovító morje.
 Wellenschlag *m.* valovítév, bútanje
 valóv.
 Wellenthal *n.* valóvni dol.
 wellig valovit; vijúgast.
 Wellrad *n.* koló (-ésa) na vreténu,
 — vratilu.
 Wels *m.* sòm; Wels- somov.
 welsch laški, italijánski; —e Ruß
 laški oréh; —e Sprache láščina.
 Welschland *n.* laška dežela.
 Welsfleisch *n.* somovína.
 Welt *f.* svet; (Erde) zemlja; (Leute)
 svet, ljudje; die junge, elegante —
 mladi, elegántni svet; ein Mann von
 — svetóvno izobrázen mož; die ver-
 fehrté — naróbe-svet; Welt- svetóvni,
 vsesvétni, svetni, posvétni.
 Weltachse *f.* svetóvna os (-i).
 Weltall *n.* vesóljni svet, sosvétje.
 Weltanschauung *f.* nazór o svetu, sve-
 tóvno nazíranje.
 Weltära *f.* letoštétje od stvarjenja
 sveta.
 Weltausstellung *f.* svetóvna razstáva.
 Weltbeherrscher *m.* svetovládéc, vsega
 svetá vladár.
 weltbekannt po vsem svetu znán,
 svetóvno znán.
 weltberühmt svetóvno slavén.
 Weltbewinger *m.* premagávéc vsega
 svetá.

Weltbürger *m.* svetovljan.
 Weltchre *f.* posvétna část (-i).
 Welterschaffer *m.* stvarnik svetá.
 Weltgebäude *n.* j. Weltall.
 Weltgegend *f.* stran (-i) svetá.
 Weltgeistliche *m.* svetni duhovnik.
 Weltgeistlichkeit *f.* svetna duhovščina.
 Weltgeräusch *n.* posvétni hrup.
 Weltgericht *n.* vesóljna sodba, sodnji
 dan.
 Weltgeschichte *f.* občna —, svetóvna
 zgodovina, — povéstnica.
 weltgeschichtlich oběnozgodovínski.
 Weltgürtel *m.* zémeljski pas; j. Zone.
 Welthandel *m.* svetóvna trgovína.
 Weltherrschaft *f.* svetovláda, sveto-
 vládstvo.
 Weltkarte *f.* svetóvni —, vsesvétni
 zemljevid.
 Weltkenntnis *f.* poznávanje svetá.
 Weltkind *n.* posvétnež, posvetnják.
 weltklug posvétno módér, premetèn.
 Weltkreis *m.* vesóljni svet.
 Weltlauf *m.* tek svetá.
 weltlich posvétèn, svetèn.
 Weltling *m.* posvétnež, posvetnják.
 Weltliteratur *f.* svetóvna literatúra.
 Weltmann *m.* svetóvno olíkan mož,
 svetovnják.
 weltmännisch svetóvno olíkan, sve-
 tovnjáski.
 Weltmeer *n.* svetóvno morje, ócean.
 Weltordnung *f.* svetóvna urédba, sve-
 tóvni red.
 Weltpol *m.* svetóvni tečaj.
 Weltpriester *m.* j. Weltgeistliche.
 Weltraum *m.* svetóvno prostránstvo,
 svetóvni próstor (-óra), vsemírje.
 Weltreich *n.* svetóvna držáva.
 Weltreise *f.* potovánje okoli svetá.
 Weltschau *f.* svetozór.
 Weltshmerz *m.* svetožálje.
 Weltstellung *f.* stanje —, mesto v
 svetu.
 Weltstürmer *m.* svetobórec.
 Weltsystem *n.* sosvétje, svetóvje.
 Welttheil *m.* del svetá.
 Weltion *m.* svetóvna šega.
 Weltumsegelung *f.* j. Erdumsegelung.
 Weltuntergang *m.* konéc —, razpad
 —, pogín svetá.
 Weltweise *m.* modréc, modriján, filozóf.

Weltweisheit *f.* svetóvna modróst, posvétno modrijánstvo.

Weltwunder *n.* svetóvni čudež, svetóvno čudo.

Wende *f.* obrát; an der — des Jahrshundertš ob koncu stolétja.

Wendehals *m.* vijeglávka.

Wendekreis *m.* povrátnik, obrátnik (rakov, kozoróžčev).

Wendeltreppe *f.* zavójnate —, pólzaste stopnice *pl.*

wenden obrániti; *impf.* obráčati; izpreobrniti, izpremeniti; *impf.* izpreobráčati, izpreminjati; (lenen) ravnáti, obráčati; *sich* — obráčati se, súkati (sučem) se; obrniti se, zasúkni se, zasúkati se, okréni se, kréniti; (vom Wetter) izprevréči (-vržem) se, izpreobrniti se, izpremeniti se; *impf.* izprevráčati se, izpreminjati se; *sich* an jemanden — obrniti se do (na) koga, zatéči se h komu.

Wendepflug *m.* ralo, oráča.

Wendepunkt *m. hist.* preobračáj, preobráč; *astr.* obratišče.

Wender *m.* ražénj.

Wendung *f.* obrát, obrnitév, okrèt; (Änderung) preobráč, izpremémba, preména; eine — nach links machen na lévo kréniti, — obrniti se.

wenig *num. ind.* malo, troha, tróšica, betva, bétvica, mrva, mrvica; mal, majhén; *sich* — Geld za majhén denár; wenige málokdo, malokatéri; — Zeit malo časa; in — en Tagen érez malo dni, v malo dneh; mit — en Worten z malo besédami; von — em leben ob malem živéti, — se živíti; ein — nekaj, malo; ein klein — malce; jo — als tako malo kakor; — er mánj; nihtš desto — er pri vsem tem, vendarle, vendar pa.

Wenigkeit *f.* malenkóst, malóta, majhnost, málica, troha, betva.

wenigstens *adv.* najmánj; vsáj.

wenn *conj.* áko, če, ko, da; (wann) ko, kádar; als — kákor bi, kakor da; — auch četúdi, akotúdi, čeprav; j. obgleich; — bodi če bi le, da bi le, da bi vsaj.

wer *pron.* kdo; (*relat.*) kdòr; — immer kdòrkòli.

Werbe-bejirk *m.* nabórni okráj; =bejirkscommando *n.* povéljstvo nabórnega okrája; =liste *f.* imenik vojáških novincév, — nabórnikov.

werben prizadévati si za kaj; (um ein Mädchen) snúbiti, prošiti; zasnúbiti, zaprosíti; — gehen v snubóke iti (idem, grem); (Soldaten) nabirati, najémati (-jémlem), v vojáke jemáti (jémlem); nabráti, najéti (-jámem, nájmem), v vojáke vzeti (vzamem).

Werbe-officier *m.* nabórni častnik; =platz *m.* nabórni kraj, nabiralšče.

Werber *m.* snubáč, snubéc; (*mil.*) nabíravéc.

Werbung *f.* snubitév, snubljenje; (*mil.*) vojáški nabór.

werden postáti (-stánem), nastáti; *impf.* postájati, nastájati, prihájati; der Sünling wird zum Manne mladénič postáne mož; es wird kalt mráz postája; übel — slabó —, težkó prihájati; wahnsinnig, krank, gesund, arm — zblaznéti, zboléti, ozdravéti, obubóžati; es wird Tag, Abend, Nacht daní se, večéri se, noč se dela (noči se); zdaní se, zvečéri se, noč se naredi (znoči se); daraus wird nichts iz tega nič ne bo; was soll aus ihm werden? kaj naj bo iz njega?

Werden *n.* postájanje, nastájanje; im — jein v začétkih biti (sem).

Werder *m.* otóček, otóčič (v reki), osródék.

wersen *tr.* vreči (vržem), zalučiti, zadegáti; *impf.* méitati (mečem), lúčati; (b. Sand) sejáti (-jem); (Schneeballen) képati se; (b. Thieren) storíti, vreči (vržem), povréči, skotíti; otelíti se, okozíti se, ojágnjiti se, oprásiti se zc.; omladíti se; *sich* in ein andereš Kleid — preobléči se; *impf.* preobláčiti se; *sich* — (b. Holz) véžiti se, zvižati se; zvéziti se, zviti se.

Werfer *m.* metávec, lučávec.

Werft *n.*, **Werfte** *f.* ladjedélnica, ladjárnica; (am Webstuhl) osnóva, osnútek.

Werg *n.* tule *pl.*, tulje, otre *pl.*, potírki *pl.*, zadnje predívo; =garn *n.* hodnična preja; =leinwand *f.* hodník, hodnično platno.

Werk *n.* delo; dejanje, čin; izdelék; die Hand an's — legen dela se lotiti, — se poprijéti (-primem).

Werkbiene *f.* delavna čebéla, delavka.

Werkbrett *n.* dila, deska.

Werkelbreher *m.* počestni orglar.

Werkführer *m.* delovódja, poslovódja.

Werkgerät *n.* j. Wertzeug.

Werkholz *n.* les.

Werkleute *pl.* delavci *pl.*

Werkmeister *m.* j. Werkführer.

Werkplatz *m.* delavski prostor. [ga.

Werkgenossenschaft *f.* rudárska zadruga.

Werkstätte *f.* delavnica, (delálnica); (des Schmiedes) kovárnica; (des Schneiders) šivárnica; (des Wagners) kolárnica zc.

Werktag *m.* delavnik, vsednji dan.

Werktagskleidung *f.* vsakdanja —, vsednja obleka.

werkthätig delaven, dejanski, dejansko izkazovan.

Werkthätigkeit *f.* delavnost.

Werkverständige *m.* izvedenec, veščak.

Werkzeug *n.* oródje; pripráva; fig. sredstvo.

Wermut *m.* (*Artemisia Absinthium*) pelin (pélin); **Wermut-** pelinov.

wermutblätter grenék kakor pelin.

Wermuttrank, **Wermutwein** *m.* pelinovec, pelinkovec.

Werre *f.* bramor, podjed.

Wersl *f.* vrsta.

wert vredén; (theuer) drag, ljub; (gejchächt) čislan, cenjen; etwas — sein kaj vredén biti, za kaj biti.

Wert *m.* vrédnost, vrédnota, veljáva; (Preis) cena; eine Sache von — dragocéna reč (-i); ich lege — darauf velike vrédnosti je za mene, veliko mi je do tega.

wertarm malo vredén, brez posébne vrédnosti.

Werthaltung *f.* čislanje.

wertlos brez cene, brezcnén, ničev.

Wertlosigkeit *f.* brezcnénost.

Wertmaßstab *m.* merilo vrédnosti.

Wertmesser *m.* cenómèr; j. Wertmaßstab.

Wertpapiere *pl.* vrédnostni papirji *pl.* **wertschätzen** čislati, v čislih iméti (imám), ceníti, spoštovati.

Wertschätzung *f.* čislanje, spoštovanje.

Wertstempel *m.* vrédnostni kolék.

wertvoll dragocén.

Wertunahme *f.* rast (-i) vrédnosti.

Wermolf *m.* volkodlak.

Wesen *n.* bitje; bitnost, bistvo; dem — nach po bistvu, bistveno; (das Betragen) vedénje, obnásanje; (Charakter) značaj; sein — treiben svoje reči ugánjati; viel — s von einer Sache machen veliko hrupa delati o čem.

Wesentlich *f.* bitnost, bistvo.

wesentlich bitén, bistven.

Wesentliche *n.* bistvo, jedro.

weshalb? zakáj?

Wespe *f.* osa; **Wespen-** osji, osinji; =nest *n.* osinjak, osir; =stich *m.* osji pik.

wesen? čigáv?

West *m.* (Wind) zahódni vetër, zahódnik, zapádnik, podsólnènik; **West-** zahódni, zapádni; **west-** zapadno-, zahodno-.

Westcontinent *m.* zahódna celína.

Weste *f.* telóvník, oprník, živótnik, brezrokávník.

Westen *m.* zahòd, zapàd; večér.

Westküste *f.* zahódni breg, zahódno obrézje.

westlich zahódén, zapádén.

Westmacht *f.* zapádna držáva, — vele-móé (-i).

Westpunkt *m.* zapadíšèe, zahodíšèe.

Westseite *f.* zahódna —, zapádna stran (-i).

westwärts *adv.* proti zahódu, — zapádu, — večéru.

Westwind *m.* j. West.

weswegen j. weshalb.

wett machen pobóitati, poravnáti.

Wettbewerb *m.* tekmovanje.

Wette *f.* stava, vadlja; eine — ein-gehen stávití; es gilt eine — stávim; um die — (laufen, trinken zc.) za tekmó —, tekmujóé (teči, piti itd.).

Wetteifer *m.* tekmá, tekmovanje.

wetteifern tekmovati, kósati se, izkúšati se, natécati se.

wetten stávití, vádljati (se).

Wetter *n.* vreme (-éna); jchónes — lepo vreme; (schlecht) — slabo —, grdo vreme; (Gewitter) nevíhta, hudo vreme, neíra; (Donnertetter) grmè-

nje; eš wurd ščoneš — vedri se, vremení se, jasní se; (im Bergwejen) zrak; (schlagenbe — treskav zrak.

Wetterableiter *m.* strelövďd.

Wetteranzeiger *m.* vremenokáz.

Wetterbad *m.* hudoúrník.

Wetterbad *n.* pristrěšek, nadstrěšek.

Wetterfahne *f.* větrnica.

wetterfest utrjen (proti vsákemu vremenú).

Wettergewölk *n.* hudoúrní oblák.

Wetterglas *n.* vremeník.

Wetterhahn *m.* petělin (-ína) na strehi.

Wetterhäuschen *n.* vremeníška hišica.

Wetterkunde *f.* vremenoznánstvo.

wetterlaunisch nestanovitěn.

Wetterläuten *n.* zvonjenje hudi uri, prezvánjanje.

Wetterleuchten *n.* blisketánje, pobliskávanje, bliskavica, zarnice *pl.*, drnice *pl.*

wetterleuchten blisketáti, (-ám, -ěem), pobliskávati se; eš wetterleuchtet zarnice —, drnice igrajo.

Wetterloch *n.* predúh.

wettern bliskati in grmětí, viháriti; eš wettert nevihta je; *fig.* krégati se, razsájati, razgrájati.

Wetterprophet *m.* vremeníski prórok.

Wetterraden *m.* vremeníška uíma.

Wetterschlag *m.* udár strele, tresk.

Wetterstrahl *m.* strela.

Wetterwechsel *m.* izpremémba vremená.

wetterwendisch nestanovitěn.

Wetterwolke *f.* hudoúrní oblák.

Wetterzeiger *m.* vremeník.

Wettgeld *n.* stava, stavilo.

Wettgefang *m.* tekmoválno petje, nadpévanje.

Wettkampf *m.* tekmovální boj; tekmovánje.

Wettkämpfer *m.* tekmovální borívěc.

Wettlauf *m.* tekmovální tek.

wettlaufen za tek mó teči.

Wettläufer *m.* tekmovální tékavěc.

Wettrennen *n.* (tekmoválna) dirka.

Wettstreit *m.* tek má, tekmovánje.

wetten brúsiti; nabrúsiti; (reiben) drgati, drgniti; die Zunge — jezikovati, jezíkati, jezik brúsiti.

Wetter *m.* brúsěc, brusívěc.

Wetzschiefer *m.* brusník.

Wetzstein *m.* brus; (der Mäher) osla.

Wetzsteinbehälter *m.* (der Mäher) óselník, vodér.

Widjs *m. f.* paráda; Widjs= leščílni, loščílni.

Widjse *f.* voščilo; leščilo, loščilo.

widjen voščíti; leščíti, lóščíti, svetliti; povoščíti; polěščíti, polóščíti; j. prügeln.

Widjsleinwand *f.* povošćeno platno.

Widjt *m.* škrát; malovrédnež, smót-laka; armer — siromák, ubóžec.

Widjtelmännchen *n.* malč, skrklič, škrát.

widjtig važen, tehtěn, tehtovit; znamenit(ě)n, imenitěn; — thun váznega se délati, šopiriti se, ščepériti se, košátiti se.

Widjtigkeit *f.* važnost, tehtnost, tehtovitost; znamenitost, imenitnost; Sache von — važna reč (-i).

Widjtigthuereif šopirnost, šopirljivost.

Wicke *f.* grášica, grahor.

Widjel *m.* kodělja; povitěk, zvitek; svaljěk.

Widjelband *n.* povój.

Widjelkind *n.* dete v povójih.

widjeln viti (vijem), motáti; zavijati; zaviti, zamotáti; (ein Kind) povijati; poviti; (um etwas) oviti; *impf.* ovijati —, viti káj okóli česa.

Widjelschnur *f.* povójna rvca.

Widjenacher *m.* gráhorišče.

Widjler *m.* ženski plašč; (Schmetterling) zavijáč.

Widder *m.* ověn, mrkáč, jářec; Widder-ovnov.

wider *praep.* zoper, proti.

Widerdruck *m.* j. Gegendruck.

widereinander *adv.* eden proti drúgemu, drug zoper drúgega.

widerfahren prigoditi se, zgoditi se, primériti se, pripéti se komu, zadéti (-dénem) koga; *impf.* do-, zgájati se, goditi se, primérjati se, zadévati; — lassen izkázati (-kázem); *impf.* izkazovati.

widerhaarig sršljiv, ščetínast; *fig.* trmast, upórěn.

Widerhaken *m.* (an der Angel) zálust (-lústi), zazóbek.

Widerhall *m.* odměv, jěk, malik.
widerhallen odměvati, odglašati se, odjekovati; odgłasiti se, odjéknniti; razlégati se.

Widerklage *f.* protitóžba, nasprótna tožba.

Widerkläger *m.* nasprótni tožnik.

Widerlage *f.* opóra; (Gegenaussteuer) zaženilo.

Widerlagsmauer *f.* opórni zid.

widerlegen opovréči (-vřžet), ovréči, izpodbiti (-bijem); *impf.* ométati (-métam, -mécem), izpodbijati.

Widerlegung *f.* opovřžba, ovřžba.

widerlich zoprn, mrzek, zamrzljiv, netéčén.

Widerlichkeit *f.* zóprnost, mrzkost, netéčnost.

widern mrzétí; es widert mir (mič) bor ctvaš mrzí mi kaj, zóprno mi je, preséda mi.

widernatürlích protinarávén, protinatürén.

Widerpart *m.* j. Gegner u. Gegentheil.
wider Rathen odsvétovati; *impf.* odsvétávati.

widerrechtlich protiprávén.

Widerrechtlichkeit *f.* protiprávnost.

Widerrede *f.* protigóvor; ugóvor; pregovárjanje, prerékanje.

widerreden ugovárjati; pregovárjati, prerékovati.

Widerrist *m.* vihër.

Widerruf *m.* preklic, oporék; auf — proti preklicu.

widerrufen preklicati (-kličem); oporéči; *impf.* preklicevati, oporékati.

widerustlich preklicén, oporéčén.

Widerrufsurkunde *f.* preklicna listína.

Widersacher *m.* nasprótnik.

Widerschein *m.* odsèv, odsvít, odsj; odsévanje.

widersehen síč ustáviti se, upréti (-prém) se, postáviti se, po robu se postáviti; *impf.* ustávljati se, upírati se, postávljati se (po robu).

widersehlích upórén, upírljiv, nasprotljiv.

Widersehllichkeit *f.* upórnost, upírljivost, nasprotljivost.

Widerstimm *m.* nezmíšl, neúmnost, nespámét (-i).

widerstimmig razúmu protívén, — naspróten, nezmíšeln, brezúmén, nespámetén.

widerstennig upórén, upírljiv, nepokórén.

Widerstennige *m.* upórnik, nepokórnež.

Widerstennigkeit *f.* upórnost, upírljivost, nepokórnost.

Widerspiel *n.* nasprótle.

widersprechen ugovárjati komu, čemu, prerékati kaj; preréči; (einer That-sache) upírati se čemu, ne ujémati se s čim; (negieren) zanikávati, tajíti.

widersprechend protislóvén, preklóvén, naspróten, navzkřížen.

Widerspruch *m.* ugóvor; protislóvje, nasprótle.

Widerspruchsgeist *m.* nasprotljivost.

Widerstand *m.* upór, odpór, odbój; — seifen upírati se, protíviti se, v bran se stáviti.

Widerstandsfähigkeit *f.* odpórnost.

Widerstandskraft *f.* odpórna sila, odporljivost.

widerstehen upírati se, ustávljati se, protíviti se; upréti (-prém) se, ustáviti se; (von Speißen) upírati se, presédati; upréti se.

widerstreben upírati se, nasprotovati, protíviti se.

Widerstreit *m.* nasprótle, nasprotóvanje; upór.

widerstreiten upírati se, nasprotovati, ne ujémati se; einander — navzkříž si bití.

widerstreitend naspróten, protívén, navzkřížen.

widerwärtig zoprn, mrzek, priskútén.

Widerwärtigkeit *f.* zóprnost, mrzkost; nadlóga, napást (-i).

Widerwille *m.* nevólja, nejevólja, mrzénje; mit —n z nejevóljo, nevóljno.
widerwillig nevóljen, nejevóljen.

widmen odméniti; (ein Buch) posvetiti; *impf.* odménjati, posvečevati; Aufmerksamkeit — pozórnost obrácati na kaj; síč — posvetiti se.

Widmer *m.* posvečevávec.

Widmung *f.* odměmba; odmenilo; posvétba, posvetitív, posvetilo; (Stiftung) ustanóva.

Widmungsbrief *m.* odmenilno pismo, nstanovna listina.

Widmungskarte *f.* (*mil.*) odmenilni list. namébnica.

Widmungsurkunde *f.* odmenilna listina.

widrig protivén; (unangenehm) zoprn.

widrigensfalls *adv.* sicér, drugáče, v nasprótnem slučáju, če nê.

Widrigkeit *f.* protivnost; zóprnost.

wie *adv. interr.* kakó? — groß kolik? kólikšén? — theuer po čem? — weit kakó daleč? dokóč? — viel kóliko? der — wiešte katéri? kóliki? — so? kako to? — schön kakó lepó! *con.* kakor; (als) ko; wie viel — so viel kólikor — tóliko; wie oft — so oft kólikokrat — tólikokrat; — immer kakorkóli.

Wiede *f.* trta, vitra.

Wiedehopf *m.* vdáb, vdeb, smrdokávra.

wieder *adv.* zopet, spet.

Wiederabdruck *m.* novi natisk, ponatisk.

Wiederauffindung *f.* zópetna najdba.

wiederaufleben iznóva oživéti.

Wiederaufnahme *f.* obnóva.

wiederaufnehmen obnoviti.

wiederaufwärmen pogrétí (-gréjem); *impf.* pogrévati.

wiederbekommen zopet dobiti; *impf.* zopet dobívati.

Wiederbelebungsversuch *m.* oživljajóči poskús.

wiederberufen zopet poklicati (-čem).

wiederbesehen zopet zasésti (-sédem);

impf. — zasédati; (eine Stelle) službo zopet podeliti.

wiedereinbringen zopet privésti (-védem); vnovič vložití; *impf.* — vlágati; zopet nadoméstiti, — prihitéti.

wiedereinsetzen (in den vorigen Stand) zopet postáviti v popréjšnji stan; in ein Amt — zopet naméstiti.

wiedereintreten zópet vstópti; *impf.* — vstópáti.

wiedererkennen zopet spoznáti; *impf.*

— spoznávati.

wiedererlangen zopet zadóbiti; *impf.* — zadobívati.

Wiedererlangung *f.* zópetna zadobítév.

Wiedereröffnung *f.* zópetna otvoritév.

Wiederersatz *m.* povračílo.

wiedererstaten zopet povrniti; *impf.* — povráčati.

Wiedererzählung *f.* ponovljéno pripovedovánje, ponóva.

Wiedergabe *f.* povračílo; ponovítév; *f.* Reproduction.

wiedergebären preródi; *impf.* prerájati.

wiedergeben vrniti, nazáj dati; *impf.* vráčati, nazáj dájati (-am, -em); zopet povédati (-vem), ponovíti.

Wiedergeburt *f.* prepórod, preród, preródba.

wiedergenesen ozdravéti, preboléti.

Wiedergenesene *m.* ozdrávljenéc.

Wiedergenesung *f.* ozdrávénje, prebolénje.

wiederherstellen popráviti, obnoviti; *impf.* poprávljati, obnávljati; einen Kranken — ozdráviti; *impf.* ozdrávljati.

Wiederherstellung *f.* popráva, obnóva; ozdrávljenje, ozdrávljanje; nach seiner — ko ozdrávi, ko je (bo) ozdrável.

wiederholen ponovíti; *impf.* ponávljati.

wiederholenlich *adv.* zopet in zopet, ponovljéno.

Wiederholer *m.* ponávljavéc.

Wiederholung *f.* ponávljanje, ponovítév, ponávljáva; Wiederholungs- ponávljalni; im — falle ée bi se to ponávljalo (ponovilo); =prüfung *f.* ponávljalna preizkúšnja, ponávljalni —, poprávljalni izpit; =schule *f.* ponávljalna šola, ponávljalnica; =zeichen *n.* ponávljáj.

wiederkaufen prežvékati, prežvekovati, preživáti; prežvéčiti, prežvekáti.

Wiederkäufer *m.* prežvekovávéc, prežvékavéc, preživáč; =in *f.* prežvekovávka.

Wiederkauf *m.* odkúp, rešílo, rešilni kup; auf — veräußern na odkúp —, na rešílo prodáti.

wiederkaufen odkúpiti, rešíti, nazáj kúpiti.

Wiederkäufer *m.* odkúpnik, rešívéc.

wiederkäuflich odkúpen.

Wiederkaufrecht *n.* odkúpna pravíca.

Wiederkaufsvertrag *m.* odkúpna pogodba, pogodba na rešilo.

Wiederkehr *f.* vrnitév. povrátek.
wiederkehren vrniti se, povrniti se, nazáj priti (pridem); ponoviti se; *impf.* vráçati se, povráçati se, nazáj prihájati; ponávljati se.

wiederkommen zopet priti (pridem), povrniti se.

Wiederkunft *f.* vrnitév, povrátek.

widerschallen *ſ.* widerhallen.

widersehen zopet videti.

Widersehen *n.* svidenje; auf — na svidenje! biš auf — dokler se zopet ne vidiva (vidimo).

Wiedertaufe *f.* prekřst, prekršçevanje.

wiedertausen prekřstiti, iznóva křstiti; *impf.* prekršçevati.

Wiedertäufer *m.* prekršçevávèc, prekrstník; prekršçenèc.

wiederum *adv.* zopet, spet, iznóva.

wiederverheiligten sič v drugo poroçiti se, iznóva omoçiti (rejp. oženiti) se.

Wiederverheiligung *f.* zópetna omoçitév (oženitév).

wiedervereinen zopet združiti, iznóva zediniti.

Wiedervereinigung *f.* zópetna združitév, zópetno zedinjenje, obnovitév združjenja.

wiedervergelten povrniti, pláçati; *impf.* povráçati, plaçevati.

Wiedervergelt *m.* povraçnik, povraçevávèc.

Wiedervergeltung *f.* povraçilo, vraçilo, povraçevanje; **Wiedervergeltungs-** povraçilni.

Wiederverkauf *m.* prekúp.

Wiederverkäufer *m.* prekúpnik, prekúpec.

Widerwuchs *m.* mladje, podrást (-i), podráščina, izpodrástek.

Wiege *f.* zibel (-i); *dem.* zibelka, zibka, zibelèica.

Wiegegang *m.* zibálna hoja (*turn.*).

Wiegemeßer *n.* sekáč, sekljáç.

wiegen (schaukeln) zibati (zibljem), gúgati; (ein Gewicht haben) téhtati, vágati; *ſ.* wágen.

Wiegenband *n.* zibelna povèza.

Wiegeli *n.* prizibelná pesëm (-i), zazibávka, uspávanka.

wiehern rezgetáti (-ám, rezgècem, rezgáčem), hrzati (-am, hržem); zarezgetáti, zahrzati, hrzniti; gerne — d rezgátèn.

Wiehern *n.* rezgetanje, rezgèt, hrzanje.

Wiesbaum *m.* žrd (-i).

Wiese *f.* trávník; (Berg—) senózet (-i), košenica, senokóša; (Wiesenland) košenina.

Wiesel *n.* podlásica, gránosljek.

Wiesen- trávníški; senózetni.

Wiesenaupfer *m.* kislíca.

Wiesebau *m.* obdelovánje trávníkov, trávníštvo. [brada.

Wiesenhochsart *m.* trávníška kozja

Wiesenschwanz *m.* lisíçji rep.

Wiesensurdje *f.* prékopa, jarèk, draga.

Wiesenhopf *m.* kampanèlica, strášnica.

Wiesenküchenschelle *f.* kosmatínèc.

Wiesenland *n.* košenina.

Wiesensalbei *m.* (*Salvia pratensis*)

trávníška kadúlja, bakvóina.

Wiesenschwengel *m.* bilnica.

wiewohl *coni.* *ſ.* obgleiçh.

wild divji; (erzürnt) srdít, razkáçen; (ausgelassen) razuzdán, samopášen, neugnán; (vom Blid) srep; (roh) siróv, neotesán; (unbebaut) pust, neobdelán; (vom Gewächß) samorásç, samosévèn, samorásèl; —er Apfelbaum lesnika; —er Birnbaum drobníca; —es Thier zver (-i), zverína; — werden zdivjáti, podivjáti, obdivjáti.

Wild *n.* zver (-i), zverína; (*coll.*) zverjád (-i), divjáçina, divjina; **Wild-** zverinji, divjáçinski.

Wildbad *m.* hudotřnik, sušèc, bújica.

Wildbahn *f.* lovska zasèka; (in der Fuhrmanns)sprache) prièestje.

Wildbann *m.* lovišèe.

Wildbraten *m.* peçèna divjáçina.

Wildbrei *n.* divjáçina, divjina; =händler *m.* trgóvèc z divjáçino, divjinar.

Wilddieb *m.* lovski tat, tatínski lovèc; =erei *f.* tatínski lóv; =stahl *m.* lovska tatvína.

Wild *m.* divják; *f.* divjákinja.

Wildente *f.* divja raca.

Wilderer *m.* *ſ.* Wilddieb.

wildern tatínsko loviti divjáçino.

Wildfahre *f.* lovska gaz (-i).

Wildfang *m.* divják; razposajenšč, divjáček.

wildfremd popolnoma tuj.

Wildgans *f.* divja gos (-i).

wildgewachsen *s.* wildwachsenđ.

Wildhafer *m.* divji —, črni óvės.

Wildheit *f.* divjóst; srditost, razkáčenost, razuzdanost; neugnánost; srepost; siróvost, neotesánost.

Wildkammer *f.* ográjeno lovišče.

Wildlager *n.* brlóg, lož.

Wildling *m.* divják, neotesánec; *s.* Wildfang; (unveredelter Baum) divják.

Wildnis *f.* puščáva, pustinja, pustina, divjáva, divji kràj.

Wildobst *n.* divjáče *pl.*, divjáčno sadje.

Wildpark *m.* divjáčinska obóra.

wildreich bogát z divjáčino.

Wildschon-geseß *n.* zakon o varstvu divjáčine; =zeit *f.* prepovedani lovski čas.

Wildschur *f.* voléji kozuh, kosmáta volčina.

Wildschüh *m.* *s.* Wildbieb.

Wildschwein *n.* divji prasec, divja svinja.

Wildspur *f.* divjáčinski sled.

Wildstand *m.* brlóg; množina divjáčine.

wildwachsenđ samosévčn, samosévski, samorásč, samorásččn, samorástčl, samonikčl; —e Pflanze samosévka; *m.* samosévčc.

Wille *m.* volja; aus freiem Willen prostovoljno, radovoljno, dobrovoljno; wider —n proti volji; mit —n nalašč, naménoma; um . . . Willen zarádi, zavóljo; um Gottes Willen za božjo voljo, za Boga! tešter — poslednja volja, oporóka.

willens brezvoljčn, brez svoje volje, neodlóččn.

willens jein hotéti (hočem), mísliti, namérjati, kániti, naménjen biti; ich bin — volja (mísel) me je.

Willensäußerung, **Willenserklärung** *f.* razodétčv —, izràz volje, razodéta —, izràžena volja.

Willensfreiheit *f.* svobodna (prosta) volja.

Willenskraft *f.* trdnóst volje, trdnovoljnost.

willfahren izpólniti komu voljo, storíti mu po volji, ugódiťi, ustréči (-stréžem); *impf.* ugájati, ustrézati.

willfähig ugodljiv, ustrežljiv, uslužljiv.

Willfähigkeit *f.* ugodljivost, ustrežljivost, uslužljivost.

willig *adj.* voljčn, radovoljčn, dobrovoljčn.

willigen *s.* einwilligen.

Willigkeit *f.* voljnost, radovoljnost.

Willkommeher *m.* dobrodóšlica.

willkommen dobro došel (došli)! — hejšen kot dobrodóšlega sprejéti (spréjmem), prijàzno sprejéti; er ist überall — pvsóđ ga z veseljem sprejéjamo, pvsóđ je dobro došel.

Willkommen *n.* (*m.*) dobrodóšlica.

Willkomuntrunk *m.* dobrodóšlica.

Willkür *f.* samovolja, samovoljnost, svojevoljnost, samovoljstvo.

Willkürherrschaft *f.* samovoljno vládanje. — vladárstvo.

willkürlich samovoljčn, svojevoljčn.

wimmeln mrgoléti, gomzéti, gomizljáti, gomáziti, vrvéti.

Wimmer *m.* (*f.*) (Norrnen im Hólze) gréa, hrga; (Zahreßring) létnica; (Waut-ausßlag) mozólj.

wimmerig gréav; mozóljast.

Wimmerling *m.* ječálo, cmérda.

wimmern skomljáti, ječáti (-im), jávkati.

Wimpel *m.* zastáva, bandéro, prapor (na ladji).

Wimper *f.* trepálnica, véjica, ozémčc (*pl.* ozémci).

wimpern trépati (trépljem), mežikati; tréniti, mežikniti.

Wind *m.* vetčr, sapa; (gelinder) vetrič, vetrec, sápic; (heßtiger) piš; dem —e ausgesetzt na vetru, ohlipčn; — machen páhati, pahljáti; (prahlen) báhati se, ústíti se; (lügen) legáti (lažem) (se); — von etwas bekommen ovóhati, osledíti, začútíti; er wird von —en geplagt vetróvi ga nadlegújejo, napénja ga; spanische —e (Wehlpeiß) képicc.

Windbeutel *m.* baháč; vetrenják, fuflja; (Gebäck) mošnjíčec.

Windblütler *m.* vetrocvétka.

Windbruch *m.* *s.* Windfall.

Windbüchse *f.* puška vetrenjáča.

Winde *f.* (Säpel) motovilo; (Göpel) vitel, vitlo, vinta, vzdigálo; (*Convolvulus*) slak.

Windebaum *m.* stožér.

Windei *n.* zaprték.

Windeisen *n.* ročica zavijávka.

Windel *f.* plenica.

Windelkind *n.* dete v plenica.

windeln poviti (-vijem); *impf.* povijati (v plenice).

windeln weich, — [schlagen, prügeln] dobro natépti (-tepem), — nakrišpati, zmlátiti.

winden viti (vijem), motáti; (Strünge) vitá, plesti (plettem); splesti; (die Hände) roke viti, — lómiti; (einem etwas) aus den Händen — iz rok izviti; (Lasten in die Höhe) z vitlom vzdigovati, vintati; (Wäsche) ožémati; [ich — viti se; zwijati se; (um etwas) ovijati se.

Windeseile *f.* vetrovna hitróst.

Windsahtne *f.* vetrnica.

Windfall *m.* (Windbruch) podrtina, podrtike *pl.*, polómki *pl.*, polomljenina.

Windfang *m.* vetrnik; zavetrina pred durmi; prevetrilo; (in der Uhr) vetrnica.

Windfuge *f.* vélnica na sapo.

Windhafer *m.* gluhi ovés, glušec.

Windharfe *f.* Eolova harpa.

Windhose *f.* vetrni smrk, vetrna troba.

Windhund *m.* hrt.

windig vetrn, vetrovén, vetrovit.

Windkasten *m.* vetrenik.

Windkolik *f.* madron, kólíka od zaprtih vetróv, napénjanje.

Windlade *f.* predúšnik; (in der Orgel) sápnica.

windleicht lahék kakor vetér.

Windlicht *n.* navetrna sveča; plamenica, baklja.

Windling *m.* (*Convolvulus*) slak.

Windloch *n.* predúh, oddušnik, sápnica.

Windmächen *n.* báhanje.

Windmacher *m.* baháč, báhavéc, širokoústnez.

Windmasse *f.* (in der Rochkunst) španiče — španski sneg.

Windmesser *m.* (Anemometer) vetromér.

Windmühle *f.* mlin na sapo (na vetér), vetrni mlin; (Vogelscheuche) klepétéc, ropótéc.

Windpocke *f.*, — *n pl.* norice *pl.*

Windrad *n.* kolce na dušniku, mlinék.

Windrichtung *f.* vetrna smer (-i), — mer (-i).

Windriff *m.* *s.* Windfall.

Windröschen *n.* (*Anemone nemorosa*) vetrnica; (violette) velikonóčnica.

Windrose *f.* vetrovna.

Windsbraut *f.* vihar, vihra, piš.

windschief zvežen.

Windschirm *m.* zaslonilo proti vetru, vetrobran.

Windschlag *m.* *s.* Windfall.

windschnell hitér kakor vetér.

Windseite *f.* vetrna stran (-i); auf der

— na vetru, proti vetru obrnjen.

windsicher zavétéh, zavetrn, zatíšen;

— er Ort zavétye, zatíšje.

Windspiel *n.* hrt.

windstill brezvétér, brez vetra, tih.

Windstille *f.* brezvétre, tíšina.

Windstoß *m.* vetrni buh; es kommt ein — vetér buhne.

Windstrich *m.* vetrni vlak, vetrna mer (-i); zbris; dem — ausgefóhrt na vetru, zbrisén.

Windsturm *m.* piš, vihar.

Windsucht *f.* (*Tympanitis*) trebúšna napíhjenost, bobnica.

windtreibend vetróve odganjajóč.

windtrocken na vetru posušén.

Windung *f.* zavínék, zavój.

windwärts *adv.* proti vetru.

Windwehe *f.* zamét.

Windwirbel *m.* vetrni vrtínec, bahorín.

Windzug *m.* prepíh.

Wink *m.* migljaj, mig, namig; einen — geben po-, namigniti; (mit den Augen) po-, namežikniti.

Winkel *m.* kot; (ein entlegener) zakótye, zakóték; Winkel = kotni; zakótni.

Winkeldruckerei *f.* zakótna tiskárna.

Winkeltje *f.* zakótni —, skrivni zakon.

Winkelstein *n.* ógelnik, oglomér, kotnik, ógelna kljuka.

Winkelgasse *f.* zakótna ulica.
 Winkelgrad *m.* kotna stopinja, — stópnja.
 Winkelhaken *m.* (bei den Schriftsehern) vrstomèr; *f.* Winkelheisen.
 winkelig *oglat.*
 Winkelmaß *n.* ógelna mera, oglomèr, kotnik.
 Winkelmesser *m.* kotomèr.
 Winkelmessung *f.* kotomèrstvo.
 winkrecht pravokóten.
 Winkelschreiber *m.* zakótni pisár.
 Winkelschule *f.* zakótna šola.
 Winkelsüß *n.* koléno.
 Winkelversammlung *f.* zakótno zborováñje, skrivni shòd.
 Winkelzirkel *m.* kotomèrno šestilo.
 Winkelzug *m.* prazni izgóvor; — züge *pl.* zviñjanje; zviñjača.
 winken migniti, po-, namigniti; (nidend) kímñiti, pokímati; (mit den Augen) pomezíkñiti; (mit der Hand) máhñiti; *impf.* mígati; kímati; me-žikati; máhati.
 Winken *n.* miganje, namigávanje; kimanje; mežikanje; máhanje.
 Winker *m.* migavèc; kímavèc.
 Winkelfläche *m.* cvilež.
 Winkler *m.* cviljáč, cvilež.
 winkeln cviliti; cvičati (-ím), cmév-kati; jéčati (-ím), jávkati.
 Winkeln *n.* cviljenje, cmévkanje *z.*
 Winter *m.* zima; im — po zimi; den — zubringen zimovati, prezimovati; prezímiti; Winter- zimski, pozímski; (von der Frucht) ozímni, ozími.
 Winterabend *m.* zimski večèr.
 Winterapfel *m.* ozímno jábolko, ozímača, ozímnik, ozímka.
 Winteraufenthalt *m.* zimováñje, prezimováñje; (Ort) zimovišèe, prezimovališèe.
 Winterbirne *f.* ozímka, ozímica.
 Wintererde *f.* *f.* Steineiche.
 Winterfrucht *f.* ozímno žito, ozímína.
 Wintergerste *f.* ozímni ječmen.
 Wintergetreide *n.* *f.* Winterfrucht.
 Wintergrün *n.* *f.* Immergrün u. Ephen.
 Winterhaar *n.* zimska —, ozímna dlaka.
 Winterhaser *m.* ozímni —, ozími ovès.

Winterkälte *f.* zimski mráz.
 Winterkleid *n.* zimska obleka.
 Winterlager *n.* zimsko taborišèe; zimsko ležišèe; zimovišèe.
 Winterlehne *f.* (beß Bergeß) osójna (odsójna) stran (-i), osóje *pl.*, osójína.
 Winterlein *m.* ozímni —, ozími lan, ozímèc, turšèak.
 winterlich zimski.
 Wintermonat *m.* zimski mesèc; pro-sinèc.
 wintern zimováti; eß wintert zima nastópa.
 Winternacht *f.* zimska noč (-i).
 Winterobst *n.* ozímno sadje, ozímci *pl.*, ozímke *pl.*
 Winterpelz *m.* zimski kóžuh (-úha).
 Winterpflanze *f.* ozímna rastlina.
 Winterquartier *n.* zimovišèe, prezimovališèe.
 Winterrod *m.* zimska suknja.
 Winterfaat *f.* ozímna setèv, ozímína.
 Winterfahrlas *m.* zimsko spanje; — halten zimó prespáti (-ím); *impf.* — prespávati.
 Winterseite *f.* séverna stran (-i).
 Winterfontaneneinde *f.* zimski solnèni obrát, zimski kres.
 Wintertag *m.* zimski dan (dneva).
 Winterung *f.* prezimováñje.
 Wintervorrath *m.* zimska zalóga.
 Winterweizen *m.* ozímna pšenica.
 Winterzeit *f.* zimski èas, zimska dóba.
 Winzer *m.* vinógradnik; vinièar, (vin-car); =in *f.* vinógradnica.
 Winterlied *n.* vinógradniška pesèm (-i).
 Wintermesser *n.* vinjak, vínjaèiè, kosír, vinóraz (nóraz), rezník, krivèc, kriváč.
 winzig majèken, majcen, drobèn, dróbièkèn, dróbecèn.
 Wipfel *m.* vrh; *dem.* vršlè; vršèèk.
 wipfeln vrh prírezati (-rézem), — prisèkati; *impf.* — prírezovati, — prísekovati.
 Wippen *n.*, imdm. ein — vornachden mámiti, slepáriti koga; premámiti, oslepáriti.
 Wippe *f.* (Rippe, Gleichgewichtsgrenze) prevésica, pretréslica; gúgálnica; auf der — stehen na prevésici —, na vágalici bití.

wippen gúgati, grúncati; sích — gúgati se, májati se; sippen und — zlatniko obrezovati in goljufivo vágati.

Wippen *n.* (*turn.*) kréistéza. *Wir* *pron.* mi; (*dual*) midva (*f.* me-dve).

Wirbel *m.* vrtíněc; *ſ.* Waſſerwirbel; (am Kopfe) vrtélj, vrtíněč (témenski), zavijača; (*Spinn*—) vretěno; (an der Geige) kliněč, škrněč; (am Fenſter) kljuka; (*anat.*) vretěnce; (*Schwindel*) vrtoglávica, omótica; — von Geſchäft-en ſila opravil, poſla črez glavo; — ſchlagen (auf der Trommel) brěánjo biti, brěé bóbnati.

Wirbelstein *n.* vretěnce.

Wirbelbogen *m.* gombéla.

Wirbelgeist *m.* vrtoglavěc.

wirbelig vrtíněčast; (*Schwindelig*) vrtoglav, omótičen.

Wirbelknochen *m.* vretěnce.

Wirbelkörper *m.* vretěněni plošěč.

wirbeln vrtíněti se, vrtěti se, súkati (*sučen*) se; (auf der Trommel) drobiti na bobě, brěé bóbnati, brěánjo biti (*bijem*); (*trillern*) žvrgolěti, drobiti, gostolěti.

Wirbelsäule *f.* hrbtenica.

Wirbelsaum *m.* vrtíněčasti vihár.

Wirbelsucht *f.* vrtoglavica.

wirbelsüchtig vrtoglav.

Wirbelтан; *m.* vrtíněčasti ples.

Wirbelthier *n.* vretěničar.

Wirbelwind *m.* vrtíněčasti vetěr, vihár.

Wirkeisen *n.* (*Wirkmesser bei den Schifsmieden*) porezilnik, kopitnjak.

wirken delati, delovati, dejstvovati; učiniti, storiti; viel Gutes — veliko dóbrega storiti; Wunder — čúdeže delati; (eine Wirkung äußern) učiněk iměti, učinkovati; das hat gewirkt to je pomagálo; izdelovati; izdelati; (*d.* Teig) mėsiti; zamėsiti, umėsiti; (*den Schif*) obrězati (*-rězem*), ostrúgati; (*weben*) tkáti (*tkěm*), na statvah delati.

Wirker *m.* delovátelj, činítelj, izdelovátelj; nogavičar, trakar; (*in der Bäckerei*) mėsivěc.

wirklích *adi.* resničěn, istinít, dejánski; (*bei Titeln*) pravi; *adv.* v resnici, zarés, res, v istini.

Wirklíchkeit *f.* resničěnost, istinítost; žur — werden uresničěti se, obistiníti se.

wirkſam dejálěn; učinkovít, učinljiv, dejstven; (*ausgiebig*) izdátěn, krepěč, močěn; (*gültig*) veljávěn.

Wirksamkeit *f.* dejálnost, delovánje; učinkovitost, učinljivost, dejstvenost; izdátnost; veljávnost, veljáva, moč (-i); in — treten veljávo (moč) zadobíti; in — sein moč iměti (imám), veljáti; außer — treten veljávo izgubíti, ob veljávo priti (*pridem*); außer — ježen veljávo (moč) vzeti (*vzajem*) čemu, razveljáviti kaj.

Wirksuhl *m.* nogavičarske státvice.

Wirkung *f.* učiněk; (*Erfolg*) uspěh; (*Folge*) poslédica, nasléděč; (*Geltung*) moč (-i), veljáva; ohne — bleiben nič ne izdátí, nič ne pomagati; — haben učinkovati, pomagati; die — eines Beweises haben veljávo dokáza iměti (imám).

Wirkungsart *f.* način delovánja, deláva, način učinkovánja.

Wirkungskreis *m.* podróčje; übertragener — izročěno podróčje.

wirkungslos brez učinka; brez uspěha, brezuspěšen.

wirr změden, změšan; zahomotán, zamotán.

Wirrbund *n.* sveženj slame, otěp.

Wirren *pl.* homotíje *pl.*, zmešnjáve *pl.*

wirren *ſ.* verwirren; sích — motáti se. *Wirrgarn* *n.* změšana preja, zamótki *pl.*, zaplětki.

Wirrkopf *m.* změšana glava, vrtoglavěc, změdeněč, zmeda.

Wirrnis *f.*, *Wirrsal* *n.* zmešnjáva, zmotnjáva, homotíja.

Wirrstroh *n.* neškópana slama.

Wirrwarr *m.* zmešnjáva, nerěd, zbroja, kodrějja, koloběcija.

Wirsing *m.* kódrasto zelje.

Wirt *m.* gospodár; krěmár, gostilničar, oštír.

wirtbar prijětěn (za přebívanje).

Wirtel *m.* vretěnski obróčěč.

Wirtin *f.* gospodínja; krěmarica, gostilničarka, oštírka.

wirtlich gostoljuběn; *ſ.* wirtbar und wirtſchaftlich.

Wirtschaft *f.* gospodarstvo; (ber Wirtschaftin) gospodinjstvo; (Haus—) hiřno gospodarstvo; (Land—) kmetovavstvo, kmetijstvo; (Gast—) krčmarstvo, gostilničarstvo; was ist das für eine —! kakšen nerèd je to! — führen (als Wirtschaft) gospodariti; (als Wirtschaftin) gospodinjiti; (als Landmann) kmetovati; (als Hauswirt) hiřevati.

wirtschaften *v.* Wirtschaft führen.

Wirtschaftler *m.* gospodar; oskrbnik; pristav, pristavnik, hiřnik, ključar; =in *f.* gospodinja; oskrbnica, pristavnica, hiřnica, ključarica.

wirtschaftlich gospodariski; (sparjam) gospodaren, varčen, šedljiv.

Wirtschafts- gospodariski, gospodarstveni; =amt *n.* gospodarški urad; =betrieb *m.* gospodarjenje; =erträgnis *n.* dohodek od gospodarstva, prigospodarek; =gebäude *n.* gospodarško poslopje; =geräthe *n.* gospodarško —, kmetijsko orodje.

Wirtschaftshaus *n.* krčma, gostilna, gostilnica, pivnica; Wirtschaftshaus- krčmarski, gostilniški; =besitzer *m.* krčmar, gostilničar.

Wisch *m.* brisljica, brišelj; (Rehrwisch) omèlo; dem. omèlce; (Beschrübeneß Papier) čečkarija, čeč.

wischen *tr.* (abwischen) brisati (bršem), otirati, obrisati, otréti (-tárem, -trèm); *intr.* (entwischen) smúkniti, izmúzniti se.

Wischer *m.* brisáč; (Geräthe) brisálo, otirálo, oteráč; (Gerweiß) ukór; einen — bekommen dobíti po nosu.

Wischlappen *m.* brisávka, brisálo, brisljica, cunjá.

Wischlud *n.* brisáča, brisa, brislja, oteráča.

Wisent *m.* divji vól, tur, zobër.

Wismut *n. m.* bizmut; Wismut- bizmutni, bizmutov.

wispeln, wispeln šepetáti (-ám, šepèčem), čebljáti.

Wissbegier(ig) *f.* vedoželjnost, védečnost.

wissbegierig vedoželjen, védečen.

wissen védeti (vem); etwaß auswendig — na pamet znati; zu — thun naznaníti, na vedež —, na znanje

dati, povédati (-vém), jáviti; wiřig vedi; Dank — hvalèžen biti; zu leben — znati živéti.

Wissen *n.* védenje; ohne mein — brez moje védnosti, — vedi, brez mójega védenja, — veda; meines —š kólikor jaz vem, kólikor je meni znáno; nach bestem — kakor (kdo) najbólje vé in zna; (Kenntnis) znanje, védnost.

wissend *adi.* vedòè; *adv.* védoma.

Wissenschaft *f.* védnost, znanje, veda, znanost, znanstvo.

wissenschaftlich znanstven.

Wissenschaftlichkeit *f.* znanstvenost.

Wissenschaftslehre *f.* vedoslóvje, znanstvoslóvje.

Wissensdrang, Wissensdurst *m.* dehtënje po vedi, vedodehtivost.

wissenswert vredèn da se vé, znanja vredèn.

Wissenszweig *m.* predèl znánosti, znánstvena stroka.

wissenschaftig védoma storjen, védomařnji, védežen; vedé, védoma.

Wisser *m.* vedèc, vedež, znavèc.

Witfrau *f.* š. Witwe.

wittern *intr.* èš wittert so u. so vreme je tako in tako; š. wettern; sich — (v. den Bienen) prařiti se; tr. vóhati, dúhati, čútiti; za-, iz-, ovóhati, začútiti.

Witterung *f.* vreme (-éna); řdledhte — grdo vreme; vóhanje, vòh; duh.

Witterungskunde *f.* vremenoznanstvo.

Witterungsverhältnisse *pl.* vremenstvo.

Wittjum *n.* vdóvčina, užitek.

Witwe *f.* vdova, vdóvica; — werden ovdovéti; Witwen- vdóvski; =gehalt *m.* vdovska plača, vdóvčina; =schaft *f.*, =stand *m.* vdóvstvo, vdóvčina; im — leben vdovstvovati, vdovovati.

Witwer *m.* vdovèc; Witwer- vdovski.

Witz *m.* bistroúmnost, bistroúmje; bistroúmen —, šegáv domišljaj, — domislek, dovtip.

Witzbold *m.* dovtipnež, šegávèc.

Witzelti *f.* skazovánje z dovtipi.

witzeln dovtipne opómnje délati, z dovtipnostjo (šegávostjo) se skazovati, dovtipi loviti, dovtipkovati.

witzig bistroúmen, prebrisan, iznajdljiv; dovtipèn, šegáv.

wižigen spámetítí, spámetovati, izmodrítí, izučítí.

Wižigung *f.* spámetovanje; nauk.

Wižkopf *m.* prebrisanec, bistroúm-než; dovtipnež.

Wižling *m.* dovtipolóvéc.

wižlos brez solí, brez bistroúmja.

wižreich bistroúmèn; zeló dovtipèn.

wo *interr.* kje? (— herum) kod?

relat. kjer; koder; — immer kjerkóli, koderkóli; *indefín.* kje, kod; von — *interr.* odkód? *relat.* odkóder; *indefín.* odkód; *coni.* ako, ée; — nicht ako (ée) ne.

wobei pri čemer.

Woche *f.* tedèn; auf die — prihódnji tedèn; zweimal in der — dvakrat na tedèn; Wochen- tédenski.

Wochen *pl.* otróčja póstelja; in die — kommen porodítí; in den — sterben na poródu umréti; =bett *n.* otróčja póstelja, bábine *pl.*, porod.

Wochenblatt *n.* tednik.

Wochenkind *n.* novorojenček.

wochenlang *adv.* po cele tedne, po več tednov.

Wochenlohn *m.* tédenska plača, tednina.

Wochenmarkt *m.* tédenski sejém, tržni dan (dneva, dne).

Wochenschrift *f.* j. Wochenblatt.

Wochentag *m.* delavnik.

wöchentlich *adi.* tédenski; *adv.* vsak tedèn; dreimal — trikrat na tedèn, trikrat v tednu.

Wöchener *m.* tednar; — sein svoj tedèn iméti (imám).

Wöchenerin *f.* otróčnica, poródnica, obrodnica, pósteljnica.

Wochen *m.* preslica, kozélj.

woburdj (burdj welches Mittel) *interr.* s čim? po čem? *relat.* s čimer, po čemer.

wofern *coni.* ée, ako.

wofür *interr.* za kaj? čemú? *relat.* za kár.

Woge *f.* val (-a, -ú).

wogegen *interr.* proti čemu? zoper kaj? *relat.* proti čemer, zoper kár.

wogen valóve gnati (ženem), valóvítí (se), zíbati se; valítí se.

wogenartig valast, valovít.

Wogendrang *m.* naval valóv, zagánjanje —, bitanje valóv.

Wogen-gebrause, =geräusch, =getöse *n.* šum valóv, šuménje —, hruménje —, bučanje —, bobnenje valóv.

wogig valovít.

woher *interr.* odkód? *relat.* odkóder.

wohin *interr.* kam? *relat.* kamor.

wohl *adv.* (recht) dobro; — leben, — schlafen dobro živéti, — spati; sich — befinden dobro se iméti (imám); nicht — sein ne čúttí se zdrávega, ne biti práv zdráv; — besommen tékniti; — besomme es! na zdravje! lebe —! z Bogom! srečno! zdráv ostáni! — dir! blagor tebi (ti)! weißt du —? ali ves? ves li? heute nicht, morgen — danes ne, jutri pa (päč); das ist — nicht viel to päč ni veliko; doch — saj vendar, anti; ja — sevéda, kájpada; was wird er — sagen? kaj bo neki rekél?

Wohl *n.* blaginja; (Glück) sreča; (Gesundheit) zdravje; das allgemeine — oběna blaginja, splošna korist (-i); — und Weß blagor in gorjé; auf dein — na tvoje zdravje.

wohlachtbar mnogočislán.

wohlan! *interi.* dáj (-ta, -te)! nu!

(-ta, -te)! hájdi (-ta, -te)!

wohlanfehllich vidén, očítěn, znamenít; prečastít.

Wohlanstand *m.* spodóbnost, pristójnost.

wohlanständig spodóben, pristójen.

Wohlanständigkeit *f.* j. Wohlanstand.

wohlauf sein biti (sem) zdráv, — évrst.

wohlausgerüstet z dobro oprávo, (z vsem potrebnim) dobro preskrbljen.

wohlbedacht dobro premíšljen, — predárjen.

wohlbedachtig oprézěn, previdén.

Wohlbesinden *n.* zdravje.

Wohlbehagen *n.* zadovoljstvo. [ju.

wohlbehalten zdráv; v dobrem zdrav-

wohlbekannt dobro znán.

wohlberedt zgovóren.

wohlbestallt redno naméščen.

Wohldiener *m.* prepostrežljiv človek, petolizéc; =ei *f.* prepostrežljivost, petolístvo.

wohlgedel prezláhtěn, preblág.

wohlerfahren jako vesč, dobro izkúšen.

Wohlfgehen *n.* sreča, blagovitost, blaginja.

wohlfhalten v dobrem stanju, nepoškodovan, zdráv.

wohlerwogen *f.* woľľbedacht.

Wohlerwürden *f.* (naslǒv) Ğuer — prečastiti gospǒd!

wohlerzogen dobro vzrejen.

Wohlfahrt *f.* blaginja, blagovitost.

wohlfeil cenén; *adv.* cenǒ, po ceni, (v) dober kup; —er cenéjši; cenéje, bolj po ceni, (v) boljši kup; zu — precenǒ; — werden pocéniti se.

Wohlfeilheit *f.* nizka cena, cenǒst, cenǒta.

wohlgebaut, wohlbildet lepo zrastel, čedne postáve, lepe rasti.

wohlgeboren blagorǒden; Ğw. **Wohlgeboren** blagorǒdni gospǒd, Vaše blagorǒdje.

wohlfallen vseč biti (sem), po vseči biti, dopádati, ugájati, po godu biti.

Wohlfallen *n.* zadovoljstvo, blagougǒdje; — an etwás haben biti zadovoljen s čim.

wohlfällig dopadljiv, blagougǒden; — lácheln zadovoljno se (na)smehljáti.

Wohlfühl *n.* prijétni —, ugǒdni počútki *pl.*

wohlgelaunt dobre volje, dobrovoljen.

wohlgemeint dobrohǒten.

wohlgemuth vesel, dobre volje.

Wohlgemuth *m.* (*Origanum*) dobra misel (-i).

wohlgénúhrt dobro rején.

wohlgeneigt blagonaklónjen.

wohlgordnet dobro urejen, dobro uravnán.

Wohlgewud *m.* prijétni duh, vonjáva, blagovónje.

Wohlgeschmack *m.* prijétni okús, blagovkúsnost, slátnost.

wohlgeseunt dobro mislěč.

wohlgesittet blagonrávén.

Wohlgestalt *f.* čedna —, lepa postáva, — rast (-i).

wohlgestaltet čedne —, lepe postáve, — rasti, brđek.

wohlgewogen blagonaklónjen.

Wohlgewogenheit *f.* blagonaklónjenost. **wohlabend** premǒžen, imovit.

Wohlhabenheit *f.* premǒznost, imovitost.

wohlig ugǒden, prijétén; ich fühle mich so wohlig tako blago, — blagǒstno mi je.

Wohlklang *m.* blagozvǒčnost, blagoglásje.

wohlklingend blagozvǒčen, blagoglásen.

Wohl laut *m.* blagoglásje.

Wohlleben *n.* dobro —, razkǒšno življénje.

wohlmeinend dobrohǒten, dobro mislěč.

Wohlmeinung *f.* mnenje.

Wohlredenheit *f.* lepogovǒrnost, lepo- besédnost, blagorěčje.

Wohlredner *m.* lepogovǒrnik, lepo- besédnik.

wohlriechend dišěč, blagodišěč, blagovonjav.

wohlschmeckend okúsen, sláten.

Wohlschmecker *m.* sladkosnédež, dobrojědec.

Wohlsein *n.* dobro stanje, zdravje; zum —! na zdravje! (als Ruf dem Niesenden) Bog pomagaj! auf jemandes — trinken komu na zdravje napíti (-píjem); *impf.* — napívati.

Wohlstand *m.* blaginja, blagovitost, premǒznost.

Wohlthat *f.* dobrǒta, dobro delo; je- mandem eine — erweisen storíti komu dobro, dobrǒto izkázati (-kázem).

Wohlthäter *m.* dobrǒtnik, dobrodel- nik; blagodějnik; =in *f.* dobrǒtnica, dobrodelnica.

wohlthätig dobrǒtljiv, dobrǒten, do- brodělén; blagotvǒren, blagodějen, blagodarén.

Wohlthätigkeit *f.* dobrodelnost, do- brǒtljivost; **Wohlthätigkeits-** dobrodelni, do- brotvǒrni; =anfall *f.* dobrodelni za- vod, dobrodelna napráva; =sinn *m.* do- brodelnostni čút; =verein *m.* dobro- delno društvo; =werk *m.* dobrodelni namén.

wohlfhun dobrǒte izkazovati, dobro deláti; dobro storíti; práv ravnáti; — storíti; (angenehm sein) dobro deti, — dejáti (dem, dénem, dej.m), godíti, ugájati.

Wohlthun *n.* izkazovanje dobrót, dobrodelstvo, dobrotvórstvo.

wohlverdient dobro zaslužén; (von Personen) velezaslúžen.

Wohlverhalten *n.* lepo —, čedno vedenje, lepo obnašanje.

Wohlverhaltenszeugnis *n.* izpričeválo o lepem vedenju.

Wohlverlei *m. n.* (*Arnica montana*) brdnja, kukovičnik, sv. Antóna roža, árnika.

wohlverstanden dobro razúmljen; *adv.* namreč, da veš (da vesta, -te), dobro razuměj (-ta, -te).

wohlverstanden dobro razuměti; *impf.* — razuměvati, — uměti.

wohlverstanden dobro shranjen, — spravljen; — zavárovan.

wohlweislich *adv.* prav modro, z dobrim preudárkom (premíselekom).

wohlwissend dobro veděč, dobro vedě.

wohlwollen dobro hotěti (hočem), dobro želěti.

Wohlwollen *n.* dobrohótност, blagonaklónjenost, blagovóljnost.

wohlwollend dobrohótěn, blagonaklónjen, blagovóljen.

wohlziemend spodóběn, pristójen.

wohnbar za stanovanje pripravěn, prebívátěn.

Wohnbarkeit *f.* pripravnost za stanovanje.

wohnen stanovati, iměti (imám) svoj stan, biti (sem) stánoma; (wohnhaft sein) bivati, prebivati, domováti; zur Wiege — gostovati. [hiša.

Wohngebäude *n.* stanoválnó poslópje, **wohnhaft** stanujěč; prebivajěč; stánoma; — sein prebiváti; sich — niederlassen nastániti se, nasělití se.

Wohnhaus *n.* hiša.

wohnlich prijětěn —, ugóděn (za stanovanje).

Wohnort, =plač, =siš *m.* bivališče, prebivališče; heimlich — domovališče; seinen — ändern presěliti se.

Wohnpartei *f.* stanoválna stranka; najěmnik, najěmec, gostáč; (weibl.) najěmница, góstja.

Wohnstube *f.* *s.* Wohnzimmer.

Wohnung *f.* stanovanje, stan, staníšče, stanovalíšče; — nehmén nastániti se.

Wohnungsaukündigung *f.* odpóved (-i) stanovánja; =liste *f.* stanovávski izkáz; =notiz *f.* pománjkanje stanovánj; =veränderung *f.* preselítěv.

Wohnzimmer *n.* staníca, soba, izba.

Wojwode *m.* vójvoda.

Wojwodschaff *f.* vójvodína, vójvodstvo. wölben v oblók zídati, oblókati; izoblókati.

Wölbung *f.* oblók, svòd.

Wolf *m.* volk; *dem.* volčič; (am Sichte) tat; (Rambloch) ověn; (Hautentzündung vom Reiten, Gehen, Liegen) volk, sedno (sadno); einen — bekommen odrgniti si kožo, osědniti se (pri ježi, hoji, ležánju), dobíti sedno, — volka. wolfsgrau siv kakor volk, po volčje siv.

Wölfin *f.* volkúlja, volčica.

wölfisch *adv.* volčji; *adv.* po volčje.

Wolfluchs *m.* navádni ris.

Wolfsmensch *m.* volkodlák.

Wolfram *n.* volfram; =er; *n.* vólframova ruda; =säure *f.* vólframova kislína.

Wolfs- volčji; =balg *m.* *s.* Wölfshaut; =bart *m.* (Bodsbart *Tragopogon*) kozja brada; =berre *f.* *s.* Zolfsirische; =brut *f.*

volčád (-i), volčje leglo; =risen *n.* skopěc za volkove; =farbe *f.* volčja barva; =gebiss *n.* volčji zobjé *pl.*; (für hartmäulige Pferde) trda uzda, volčja žvala; =geheil *n.* volčje taljénje, — zavijanje; =grube *f.* volčja jama; =haar *n.* volčja dlaka; =haut *f.* volčja koža,

volčji meh, volčína; =hunger *m.* volčji glad; =mild *f.* (*Euphorbia*) mlečėk; chypresenartige — (*E. cyprisias*) gárjavi mlečėk; sonnenwendige — (*E. helioscopia*) zelėni klobúk; Garten— (*E. pepulus*) pasje mleko; (*E. esula*) kolėsnik, mlečni drenėk; =mildschwärmer *m.* (*Sphinx euphorbiae*) mlečkov vešėec, mlečkar; =pelz *m.* volčji kozuh,

volčja šuba (šavba); kosmáta volčína; =rahen *m.* volčje žrelo; =schlucht *f.* volčji brlóg; =tod *m.* (*Aconitum vulparia*) lisják.

Wolke *f.* oblák; *dem.* obláčėk, obláčič; die Sonne geht hinter die —

solnce gre v zástavo; toll — n oblakovit.

wölfen oblačiti; v oblák zbirati; sich — oblačiti se; pooblačiti se.

wolfenarrig adv. k oblákóm.

wolfenartig oblákast.

Wolfenbrud m. naliv, ploha; es ist ein — gefallen oblák se je utfgal, — pretfgal.

wolfenreugend oblakoróden.

wolfenfrei, = leer, = los brezobláčen, vedér, jasén.

Wolfenhimmel m. obláčno nebó.

Wolfensammler m. zganjavéc oblákov.

Wolfensichte f. obláčna plast (-i).

wolfig obláčen.

Woll- volnén, volnast, volnat.

Wollarbeit f. volnárstvo.

Wollarbeiter m. volnár.

Wollblume f. (*Verbascum thapsus*) lučnik, divín; (*Anthyllis*) ranjak, uročník.

Wolle f. volna.

wollen adv. volnén, volnat.

wollen vb. hotéti (hočem, čem); nicht — ne hotéti (nočem, nečem); (vorhaben) naménjen biti, kániti, namérjati, misliti, volja (misel) me je; Gott wolle! Bog dáj! Bog hotell ich wollte lieber jaz bi rajši.

Wollen n. hoténje.

Wollenfärberci f. bárvanje volne (volnine); =kleid n. volnána (vólnata) obláka; =ware f., =zeug n. volnína, volnéno blagó.

Wollgarn n. volnéna preja. [nik.

Wollgras n. (*Eriophorum*) suhopér-

Wollhaar n. volnasti lasjé pl.

wollhaarig volnolás.

Wollhandel m. trgovína —, kupéjja z volno, volnárstvo; — betreiben z volno trgovati, volnáríti; =händler m. trgóvec —, kupéevávéc z volno, volnár.

wollig volnat, vólnast.

Wollkamm m., Wollkrämpel f. grebén za volno, gradáše pl.

Wollkammer m. gradášavéc.

Wollkraut n. f. Wollblume.

Wollmarkt m. volnárski seménj, — sejém.

Wollpelz m. volnéno krzno, volnéna kozuhovína.

wollreich bogát z volno, volnovít.

Wollsam m. volnéni baršún (žamet).

Wollschere f. ovjé škarje pl., volnostríške škarje pl.; =scherer m. volnostrížec; =sturz f. strížba —, stríženje volne.

Wollspinner m. volnoprédec; =ei f. predilnica za volno, volnoprednica; =in f. volnopredica, volnopréjka.

Wollst f. (als Begierde) pohóta, pohótost, slá; (als Genuss) polténa nasláda, — nasládnost, — slast, polténo razkóšje, sladostrástje; (Entzücken) radost; =diener m. f. Wollüstling.

wollüstig pohótén, pohotljiv, nasládén, razkóšén, sladostrástén.

Wollüstling m. pohotník, hotljívéc, pohotljívéc, nasládnež, nasládnik, nečístník, sladostrástník.

Wollustwester, Wollustirne f. pohotníca, blódnica, hotljívka, pohotljívka, sladostrástníca.

Wollvieh n. strížne —, volnonósne živáli, strížna dróbnica.

Wollwäsche f. pranje volne; volnéno perilo.

Wollwäscherei f. volnoprálnica.

Wollzeug n. volnéno blagó, volnína. womit interr. s čím? relat. s čimer. womöglich če (ako) mogóče.

wonach interr. po čem? relat. po čemer.

woneben interr. poleg česa? relat. poleg česar.

Wonne f. veliko veselje, radost, bláženost, milína; slast (-i), razkóšje.

Wonnegefühl n. rádostni občútek, — út.

Wonnemonat m. f. Mai.

Wonnerausch m. opójno razkóšje. wonnetrunken ves razradoščen, (od rádostí piján.

wonnevoll, wonnig, wonniglich rádostén, razkóšén.

woran interr. na čem? po čem? relat. na čemer, po čemer.

worauf interr. na čem? na kaj? relat. na čemer, na kár.

woraus interr. iz česa? relat. iz česar.

worein interr. v kaj? relat. v kár.

Worfel f. vélnica, véjalnica, vejáča.

worfeldn vejáti, veti (vejem); izvėjáti, izvėti; noch einmal — prevėjáti, prevėti; der geworfelte Geireidehaufen vrsáj.

Worfeldn n. vejáanje, vejátėv.

Worfler m. vejávėc, vejáč.

Worffchaufel f. ſ. Worffel.

Worffenne f. vejálisėe; ſ. Tenne.

worin *interr.* v čem? *relat.* v čemer.

wornadj ſ. wonach.

Wort n. besėda; ein Mann von — moſ-besėda; fremdes — tuja besėda, tujka; ein leides — žal-besėda; (Ausdruck) izraz; das groſe — ſihren imėti (imám) prvo besėdo; einem das — reden zagovárjati koga; — ſür — od besėdo do besėde; das — nehmen, — ergeiſen besėdo poprijėti (-primem), — povzėti (-vzámem); nicht zu — e tomnen laſſen ne dati izpregovoriti; inſ — ſallen besėdo presėkati, seči (seſzem) v besėdo; (das Verſprechen) obljbaba, (dana) besėda; ſein — geben obljbaba, besėdo dati; nicht — halten besėdo snėsti (snėm); — e wedseln prepirati se; zbesėditi se; ſein — ſagen ne žugniti, ne črhniiti, ne ziniti (besėde); unnutze — e verlieren prazne besėde razdírati; ein — gibt das andere besėda besėdo prinėse; **Wort=** besėdni.

Wortabkürzung f. okrajšávanje besėd; kratica.

Wortableitung f. izpeljáva —, izvájanje besėd.

wortarm revėn v besėdah.

Wortbiegung f. pregíbanje besėd.

Wortbildung f. tvoritėv besėd, besedotvırje.

wortbrüchig besedolómėn; — ſein ne držati dane besėde, besėdo prelómiti.

Wörtchen n. besėdica.

Wörterbuch n. besednják, slovár, slovník; =ſchreiber m. slovarjepisėc, slóvníkar, besednjákar.

Wörterklärer m. razlagávėc besėd.

Wörterklärung f. razláganje besėd, besėdna razlága.

Wortfall m. sklón, padež.

Wortfamilie f. besėdna rodovina.

wortfest, —er Mann moſ-besėda.

Wortfolge f. besėdni red, razporėdba —, razvrstítėv besėd.

Wortforschung f. besedoslóvje.

Wortfügung f. skladnja; ſ. Syntax.

Wortführer m. govórnik, besednik.

Wortfülle f. obilica (obilnost) besėd, bogástvo v besėdah.

Wortgattung f. besėdno plemo (-ėna), besėdni razpol.

Wortgebrauch m. besėdna raba.

wortgetreu pobesėdėn.

Wortgezänk n. prazno besedíčenje, príckanje, prekárjanje.

Wortgrübele f. túhtanje o besėdah, vřtanje —, razglábanje besėd.

Wortgrübler m. besedovřtėc, razglábavėc besėd.

wortkarg malobesėdėn; — ſein malo govoriti.

Wortklauber m. besedolóvėc, cepídláka; — ſein besėde loviti, dlako cėpiti.

Wortkram m. prazne besėde *pl.*, besedíčenje, besedovájnje.

Wortkunde f. besedoznáanstvo.

Wortlaut m. besedílo, besėde *pl.*

wörtlich *adi.* dobesėdėn; *adv.* do besėde, dobesėdno.

wortlos brezbesėdėn, nem, molčėč; ne črhniřvi besėde.

Wortmacher m. besedokújež; =*t* f. kovánje novih besėd (novink).

Wortrathsel n. besėdna ugánka, — zastávica.

Wortregister n. besėdno kazálo.

wortreich bogat z besėdami, mnogobesėdėn, besėdnat, besedovít.

Wortreichthum m. bogástvo (obilnost) v besėdah, mnogobesėdnost, besedovítost.

Wortschatz m. besėdni zaklád.

Wortschwall m. prazne besėde *pl.*, puhlo besedovájnje, prazno mnogobesėdje.

wortselig zgovórėn, radogovórėn.

Wortseinn m. besėdni pomėn, — zmísėl.

Wortspiel n. igra z besėdami.

Wortstellung f. postávílanje besėd; ſ. Wortfolge.

Wortstreit m. ſ. Wortgezánk.

Worttausch m. pomėnkovanje.

Wortton m. besėdni naglas.

Wortverdreher m. izprevračávėc (zavíjáč) besėd.

Wortwechsel *m.* pričkanje, prekárjanje, prepír; in einen — gerathen zbeséditi se, sporéti se; in einem — begriffen sein pričkati se, prekárjati se, prepírati se.

Wortwurzel *f.* besédni korén, besédna korenika.

Wortzusammensetzung *f.* sestávljanje beséd, besédna sestáva.

worüber *interr.* o čem? črez kaj? *relat.* o čemer, črez kár.

worum *interr.* o čem? zaradi česa? *rel.* o čemer, zaradi česar.

worunter *interr.* pod čim? *relat.* pod čimer.

wovon *interr.* od česa? o čem? *relat.* od česar, o čemer.

wovor *interr.* pred čim? *relat.* pred čimer.

wowu *interr.* (k) čemu? za káj? *relat.* k čemur, za kár.

Wrad *n.* razbita ladja, ládijske razbitine *pl.*, — razdrtine *pl.*

Wringmaschine *f.* ožemálni stroj.

Wucher *m.* (unerlaubte Zinsen) previsóke obrésti *pl.*; (unehrenhaftes Zinsgescháft) oderústvo, odrtíja, lihva; — treiben na previsóke —, oderúške obrésti posójtati, s posojevánjem odírati, lihvárati.

Wucherblume *f.* (*Chrysanthemum leucanthemum*) ivánjščica, kresnica, deklíski hlapček, volóvsko okó, vélika smrdéla; *f.* Orafelblume. [stvo.]

Wucherei *f.* oderústvo, odrtíja, lihvár.

Wucherer *m.* oderúh, odrtník, lihvár.

Wuchergesetz *n.* zakon o oderústvu, oderúski (lihvárski) zakon.

Wucherin *f.* oderúhinja, lihvarica.

wucherisch oderúski, lihvárski.

wuchern (*Wucher* treiben) z oderúštvom se pečáti, lihvárati, odírati; (in üppigem Wachstum sich ausbreiten) bohótno (hobótno) razráščati se, bujno rasti; hitro zaréjati se, prevéč množiti se.

Wucherpflanze *f.* bujno rastóča rastlina, hobótnica.

Wuchersucht *f.* oderústvo, lihvárstvo.

Wucherung *f.* bohótno razráščanje; narást (-i), narástek.

Wuchersins *m.* oderúške obrésti *pl.*

Wuchs *m.* rast (-i); im vollsten — e stehen najbolj rasti; (Form u. Gestalt des Leibes) rast (-i), vzrast (-i), postáva, stas; einen schönern — haben biti (sem) lepe rasti, — lepe postáve, — lépega stasa, — lepo vzrástél.

Wucht *f.* silna teža, vélika sila; mit voller — z vso težo, — silo.

wuchten *intr.* težiti, zeló težek biti (sem); *tr.* s silo premikati, — dvígati.

wuchtig silno težek.

wühlen riti (rijem), rováti (rujem, rovljem); brbati, brskati, razgrébati; (die Gemüther aufzühren) ščuváti (-vam, -jem), šuntati, rovárati.

Wühler *m.* rovár, šuntar, ščuvávéc, rogovílež, motobórež.

Wühlerei *f.* rovárstvo.

Wühlmaus *f.* poljska miš, krtica.

Wuhne *f.* (Loch im Eis) okno, odúška.

Wulst *m. f.* žmula, klobása, svaljek, svitek; (am Dreischlegel) gož (-i).

wulstig žmulast; nabúhel, nadút, napét.

Wulstlippe *f.* napéta (debéla) ústnica.

wund ranjen; odrt, ogúljen, ožúljen; (vom Liegen) sednast (senast), sednjav.

Wundarzneikunde *f.* ranocélstvo, kirurgija.

wundarzneilich ranocélski.

Wundarzt *m.* ranocélnik, ranocélc, kirúrg.

wundärztlich ranocélníski, kirúrski.

Wundbalsam *m.* celilni balzam.

Wunde *f.* rana; (vom Liegen) sedno (sadno); Schind — odrtina; eine offene — odprta (krvavéča, živa) rana; eine vernarbte — zacéljena rana.

wundfrei brez ran, neránjen, cel.

Wundenmal *n.* známenje rane, brazgotina.

wundenvoll poln ran, ves ranast.

Wunder *n.* čudo (*pl.* čuda, čúdesa), čúdež; — wirken čúdeže délati; was —, fein — ni čudo, ni se čúdit; ein — von Schönheit čudovita lepóta; — etwas, — wie Bog vé kaj, — kakó; Welch ein — čudo, prečúdo!

wunderbar čudovít, prečúden, čúdežen, čúdesén, divén.

Wunderbaum *m.* (*Ricinus*) klóševčec, klóščevina.

Wunderbitb *n.* čudodélna podoba, čudotvórna slika.

Wunderbrunnen *m.* čudodélni studénec.

Wundercur *f.* čúdežna ozdravitěv.

Wunderding *n.* čudovita reč (-i).

Wundergeschicht *f.* čúdežna prigódba, — zgódba.

Wunderglaube *m.* vera v čúdeže, — čúdesa.

wundergroß čuda velik, za čudo velik, čudovito velik.

Wunderkind *n.* čudovito dete.

wunderklein čudovito majhén.

wunderlich čuden.

wunderlieblich čudovito ljubek, — ljubezniv.

Wundermäre *f.* čúdežna povést (-i); čúdesna vest (-i).

Wundermann *m.* čúdežnik, čudodélec.

wundern sich čúdití se; začúdití se; ich kann mich nicht genug — ne morem se načúdití.

wundernehmen, es nimmt mich wunder čudim se, čudno se mi zdi.

wundersam čudovit, čudovitěn, čúdežén.

wunderschön čudovito lep, prelép, prekrásén.

Wunderschönheit *f.* čudovita lepóta, prelepóta.

wunderselten čudovito —, silno redék.

Wunderspiegel *m.* čúdežno (čarodéjno) zrcálo.

Wunderstab *m.* čudodélna pálica.

Wunderthaf *f.* čúdežni čin, čúdež.

Wunderthäter *m.* čudodélnik, čudodélec, čudotvórec; =in *f.* čudodélnica, čudodélnka.

wunderthätig čudodéln, čudotvóren.

Wunderthier *n.* čudovita živál (-i).

wundervoll čudovit, prečúden.

Wunderwasser *n.* čudodélna voda.

Wunderwelt *f.* čúdežni svet.

Wunderwerk *n.* čúdež; čudovito delo.

Wunderzeichen *n.* čúdežno známenje, čudo, čúdež.

Wundstieber *n.* vročica —, mřzlica od rane.

wundfüßig ranjen na nogah.

wundgelegen sednast.

Wundklee *m.* (*Anthyllis vulneraria*) ranjak, uročnik.

Wundmal *n.* š. Wundenmal.

Wundpflaster *n.* oblžj za rane.

Wunsch *m.* želja; (Gratulation) vóščilo; nach — po godu, po volji, povóljno, po všeci, po želji.

Wunschart *f.* želélni naklón, želélnik.

wünschbar kár je želéti.

Wunschelhut *m.* čarodéjni klobúk.

Wunschelruthe *f.* čarodéjna šibica, bájanica.

wünschen želéti; po-, zaželéti; (gratulieren) — vóščiti; Glück — srečo vóščiti, čestítati.

wünschenswert zaželjen, želčen; es ist — želéti je.

Wunschzettel *m.* spisék zaželjenih reči.

Würde *f.* čast (-i); ich halte es unter meiner — menim, da je pod moje častjó; dostójnost, častitljivost; mánnliche — moštvo; ohne — brez dostójnosti; (hohe Stellung) dostojánstvo; königliche — kraljévo dostojánstvo.

Würdenträger *m.* dostojánstvenik.

würdevoll častitljiv, dostójén; dostojánstven.

würdig vredén; dostójén; — sein biti (sem) vredén, zaslúžiti.

würdigen (wert halten) (za) vrédnega (vredno) smátrati, — iméti (imám); — spoznáti; sie würdigte ihn nicht einmal eines Blickes še poglédala ga ni, še ozrla se ni nanj; (Würde verleihen) častiti, poviševati; počastíti, povzdágniti; (taxieren) céniti; océniti; (den Wert anerkennen) dostójno céniti, uvaževáti; dostójno océniti, uvážiti, udostójiti.

Würdigkeit *f.* vrédnost, dostójnost.

Würdigung *f.* océna, ocenitěv; uvaževánje.

Wurf *m.* lučáj, mèt, vržek, vržáj; einen — thun vreči (vržem), zagnáti (-žénem); in den — kommen priti (pridem) na mèt, zadéti (-dénem) na koga, namériti se nanj, naletéti nanj; ein — Erde vržáj zemlje; (bei Thieren) gnezdo, leglo, pokódt, pokotnjénje.

Wurfangel *f.* trnek, ódica.

Wurfanker *m.* mali maček, malo sidro.
Würfel *m.* kocka, kobër.
Würfelbein *n.* kóckasta kost (-i), kocka.
würfelförmig *adi.* kockast; *adv.* na kocke.
würfelig kockast; kockován.
würfeln kóckati, kocke métati (-žem), v (na) kocke igráti; v kocke zrézati (-žem), kockovati.
Würfelspiel *n.* kóckanje, igra v kocke.
Würfelspieler *m.* kockar.
Wurfgarn *n.* metalna mreža.
Wurfgeschoss *n.* metalna strela, metálo.
Wurfgeschwindigkeit *f.* metna brzina.
Wurfkraft *f.* metna sila.
Wurfmaschine *f.* metalni stroj, metalnica.
Wurfschäufel *f.* š. Worfel.
Wurfspieß *m.* metalno kopje.
wurfweise *adv.* metáje, lučáje.
Wurfweite *f.* lučáj, domèt.
würgen dáviti; moríti; (mit Mühe schließen) goltáti, težkó požirati; sich an etwas — dáviti se s čim.
Würgen *n.* dávljenje.
Würgengel *m.* smrtni angel.
Würgelplah *m.* morišče.
Würger *m.* davivéc, moritelj; (*Lanius*) srakopèr.
würgerlich morilèn, morívski.
Wurm *m.* črv; (im Eingeweide) glista; (im Holz) kukéc, lézni črv; (am Finger) črv (na prstu); *pl.* (Schrullen) muhe *pl.*
wurmartig črvast, glistast.
Würmchen *n.* črvič, črviček.
wurmen pečí (pečem), gristi (grizem), žgati (žgem), črvičiti; po glavi hóditi komu.
Wurmfarn *m.* (*Aspidium Filix mas*) glistna podlésnica.
Wurmfieber *n.* glistna vročica, — mrzlica.
wurmförmig š. wurmartig.
Wurmforsak *m.* (*anat.*) slepič.
Wurmfraß *m.* črvojédina, črvina.
wurmfressig črvojédèn, črviv.
Wurmgang *m.* (im Holz) črvotóčina.
wurmig črviv.
wurmkrank glistav.

Wurmkrankheit *f.* gliste *pl.*, glistavost; (bei Pferden) podkóžna črvivost.
Wurmkraut *n.* glistnik, glistnica.
Wurmsch *n.* piška, črvojéd (-i).
Wurmmehl *n.* črvojédina.
Wurmpulver *n.* prašek —, štupa zoper gliste.
Wurmsich *m.* črvojédina, črvina.
wurmsichtig črviv, piškav, črvojédèn.
Wurmsucht *f.* glistavost.
Wurst *f.* klobása; *dem.* klobásica; (Blut—) krváva klobása, krvavica, múlica; (Leber—) jétrna klobása, jétrnica.
Wursthügel *n.* rožič.
Wurstel *n.* klobásica.
wursten, wursteln klobáse délati; (nachlässig arbeiten) krpáriti, šušmáriti.
Wurstfülle *f.* nadév, nadéva, bula; (für Blutwürste) godlja.
Wurstfüller *m.* klobásar.
Wurstlippe *f.* napéta ústnica.
Wurstspeiter *m.* špila.
Wurstsuppe *f.* juha s klobásami; (Meßelsuppe) godlja.
Wurzbüchse *f.* pášica za dišáve, dišávnica.
Wurze *f.* dišáva, dišéčina; začimba, zabéla, obéla; *fig.* sladilo, slajšáva, slast (-i).
Wurzel *f.* korén, korenína, korenika; *dem.* korénček, korenínica; *coll.* korénje, korenínje, koreníčeje; (*gramm.*) korén, korenika; (*arithm.*) korén; — fassen (treiben, schlagen) koreníne pognáti (-žénem), ukoreníniti se, prijéti (primem) se; *impf.* koreníne pogánjati; mit der — aušrotten izkoreníniti, s koreníno izdréti (izpúliti, izrváti [-rújem], iztrébíti); **Wurzel-** korénski, korenínski.
wurzelartig korénast, korenínast.
Wurzelausziehen *n.* (*math.*) razkorenjévanje, dobívanje koréna.
Wurzelblatt *n.* korénski list.
Wurzelerponent *m.* korénski kazávéc.
Wurzelsüßer *m.* *pl.* korenonóžci.
Wurzelgewächs *n.* korénska rastlina; *coll.* korénje.
Wurzelgröße *f.* (*arithm.*) koreníta kolicína.
Wurzelhaar *n.* korénska kosmatína.

wurzelhaft (*gramm.*) korenit.
 wurzelig korenät.
 Wurzelknollen *m.* korénski gomolj.
 wurzellos brez korená, brezkorénski.
 Wurzelmann *m.* koreninar, koreniní-
 čar, zéliščar.
 wurzeln (Wurzel fassen) koreníne
 gnáti (ženem), koreníne pogánjati,
 koreniti se; koreníne pognáti, ukore-
 níniti se, ukoreniti se; (Wurzel gefasst
 haben) koreníne iméti (imám), ukore-
 nínjen biti (sem). [rozga.
 Wurzelranke *f.* korénska —, prítlésna
 Wurzelrebe *f.* živica, bilfa, okorení-
 njena trta, korenják.
 wurzelreich korenät.
 Wurzelröhre *f.* korénski zldg.
 wurzelständig obkorénski.
 Wurzelstod *m.* koreníka.
 Wurzelwerk *n.* korenjé, korenínje, ko-
 reníčeje.
 Wurzelwort *n.* korénska beséda.
 Wurzelzeichen *n.* korénsko známenje.
 würzen zabeliti, začíniti, z dišávo
 potréstí, odíšéčiti; *impf.* béлити, zabe-
 ljevati, začínjati; *fig.* sladíti, slájšati.
 würzhaft, würzig dišávén, blagovo-
 njáv, aromátíčen.
 Würzkrämer *m.* dišávar.
 Würz-nagel *m.*, =nelke *f.* *í.* Gewürznelke.
 Würzwein *m.* dišávno vino.
 wurschen smúkniti, šíniti.
 Wust *m.* nesnága, smetí *pl.*; zmes
 (-i), šara, ropotíja, kodréjia.
 wüst (öde, unbebaut) pust, puščóben,
 pustóten, zapuščen; —es Land pusto-

tína, pustína, pušča; —er Kopf pústa
 gláva; (wüß, sittenlos) divji, razudán,
 zaníkarén; (häßlich) grd.

Wüste *f.* puščáva, pustínja.

wüsten *tr.* *í.* verwüsten; *intr.* mit et-
 was — trátiiti, razsípati (-sípljem),
 zaprávljati kaj.

Wüstenei *f.* puščáva, pustínja.

Wüstheit *f.* pustóst, pustóta, divjóst.

Wüstling *m.* razudánec, samopášnik;
 (wüder Mensch) divják, podivjánec.

Wüstung *f.* *í.* Wüstenei.

Wuth *f.* básnost; togóta, razjárjenost,
 divji srd; in — gerathen zbesnéti; raz-
 togotíti se, razjáríti se, razkáčiti se;
 (b. Stunde) steklóst (vzteklóst), steklina.

wüthen besnéti; togotíti se, divjáti,
 razsájati, razgrájati, rohnéti.

wüthend besén; togótén, divji; (vom
 Hund) vztekel, stekel; — machen raz-
 togotíti, razkáčiti, razjáríti; — werden
 zbesnéti; raztogotíti se, razkáčiti se,
 razjáríti se; (vom Hund) vzteči (-téčem).
 wüthentbraunt besén, zbesnel, togó-
 tén, razkáčen, razjárjen.

Wüther *m.* besnež, divji razsajác.

Wütherer *f.* besnenje, divjanje, besno
 počénjanje, — razgránjanje.

Wütherich *m.* besnik, besnják, divji
 razsajávéc.

wüthig *í.* wüthend.

wüthschäumend penéč se —, penast
 od togóte.

wüthschraubend srd pihajóč, srd dehtéč.

Wüthel *m.* svaljék.

wütheln med prsti váljati.

Ж.

Janthippe *f.* Ksantípa; (Hausdrache)
 huda žena.

Kenelastef. izgánjanje —, iztírnanje tujcev.

Kenion *n.* gostínski dar; *pl.* Kenien
 (Sinngedichte) kseníje.

Fyloglyptik *f.* lesodólbstvo, rézbarstvo.

Fylograph *m.* lesorézec.

Fylographie *f.* lesorézba; (Holzschnitt)
 lesoréz.

fylographisch lesorézén.

И.

Jamswurzel *f.* (*Dioscorea sativa*) jam.
 Ipsiloide *f.* klínasti —, zaklínski šiv
 na črepínji, ipsiloída.

Ipsilon *n.* črka y, ipsilon.

Izop *m.* izop.

B.

Bade *f.* rogelj; zob, zobec; (Eis—) *f.* Eiszapfen; (am Hirschgeweih) parog, párožič.

baden zobčati, na zobce rezljáti; na-zobčati; gezačti nazobčan.

Badenjahn *m.* rogljáč.

badiq rogljät, rogljast, zobčast.

jagen bati (bojím) se, pogúm gubiti, ne úpati si (se).

Jager *m.* bojazljívč, strašljívč, malosrčnik.

jaghaft bojèč, bojazljiv, malosrčen.

Jaghaftigkeit *f.* bojèčnost, bojazljivost, malosrčnost, strašljívost.

jähe žilav, vlačèn, vlečèn, zatégel; *fig.* trđen; (geizig) skop, stisnjen.

Jähigkeit, Zähigkeit *f.* žilavost, vlačnost, vlečnost, zatéglost; *fig.* trdnost; (Geiz) skopost, stisnjenost.

Zahl *f.* število, čislo, broj; Zahlštevilni.

Zahlamt *n.* izplačeválni —, izplačilni urád, izplačeválnica.

Zählapparat *m.* števna pripráva.

zahlbar izpláčèn; išt — se ima (mora) pláčati.

zählbar preštévèn; išt — se more (dá) preštéti.

Zahlcandidat *m.* glasoštévni kandidat.

zählebig trdoživ.

Zählebigkeit *f.* trdoživost.

zahlen pláčati, platiti; *impf.* plačevati.

zahlen šteti (štem); preštéti.

Zählen *n.* štetje, števénje, štetév.

Zahlenlehre *f.* številoslóvje, številstvo.

Zahlenordnung *f.*, **Zahlenurnus** *m.* številni red, številna vrsta.

Zahlensystem *n.* številna sestáva.

Zahlenwert *m.* številèna vrednost.

Zähler *m.* plačnik, plačevávč.

Zähler *m.* števèč.

Zählerin *f.* plačnica, plačevávka.

zahlfähig zmóžen pláčati.

Zahlfigur *f.* številka.

Zahlfrist *f.* plačilni rók.

Zahlkellner *m.* prvi natakar.

zahllos neštevilèn, brezštevilèn, neštét, brez števila, nebrojèn.

Zahllosigkeit *f.* ne-, brezštevilnost.

Zahlmeister *m.* izplačevávč; predstójnič izplačilnega uráda.

zahlreich mnogoštevilèn, množèn, mnogobrojèn, številèn, obilèn.

Zahltag *m.* plačilni dan (dneva).

Zahlung *f.* plačilo, platež; (das Zah-len) plačevánje; eine — leiften pláčati, plačilo oprávití; die — en einstellen ustáviti plačevánje; Zahlung= plačilni, plátežni.

Zählung *f.* štetje, števénje, štetév.

Zahlungsaufweisung *f.* plačilni nakáz; plačilna nakáznica.

Zahlungsaufforderung *f.* plačilni ukáz.

Zahlungsaufgabe *f.* plačilni nálog.

Zahlungsauftrag *m.* plačilni nálog.

Zahlungsbogen *m.* plačilna pola.

zahlungsfähig zmóžen pláčati.

Zahlungsfähigkeit *f.* zmóžnost pláčati.

zahlungspflichtig zavóljo dólžnega plačila ubèžen.

Zahlungsfrist *f.* plačilni rók.

Zahlungspflicht *f.* plačilna dólžnost.

zahlungspflichtig dólžán pláčati, v plačilo obvézan.

zahlungsunfähig nezmóžen pláčati, ne zmagujòč plačila.

Zahlungsunfähigkeit *f.* nezmóžnost pláčati.

Zahlungszeit *f.* čas plačila, plačilni čas, plačilna doba.

Zahlwert *m.* (der Buchstaben) številna vrednost.

Zahlwort *n.* števník, števno imé.

Zahlzeichen *n.* številno známenje, številka.

Zahlzögling *m.* plačujòči gojènc.

zähm krotèk; ukročèn, udomáčen, domáč, privájen, pitom, pítovèn, pítomèn; — werden priváditi se, krotèk postáti (-stánem), podomáčiti se.

zähmbar ukrotèn, ukrotljív.

zähmen krotíti; ukrotítí, priváditi, podomáčiti; (Weidenschaft —) krotíti, brzdáti, uzdáti.

Zähmer *m.* krotítelj, krotívèč.

Bahn *m.* zob; *dem.* zoběk, zoběc, zobčěk; **Bähne** *wechſeln* nove (druge) zobě dobítí; (**Bähne** am **Rechen**, an der **EGge** auch) napérki; *fig.* er hat lange **Bähne** skomína ga (— se mu), imá skomíno po čem; **Bahn**= zobni, zobov, zobáti, zobov.

zahnarm redkozob; —es **Thier** redkozob, redkozobník.

Zahnarzt *m.* zobozdravník.

zahnärztlich zobozdravníski.

Zahnbrassen *m.* (*Dentex vulgaris*) zobátěc.

Zahnbürste *f.* ščetka za zobě, zobna ščetka.

Zähneknirschen *n.* škripanje z zobmi. **zähneln** zobkati, zobčati; nazobkati, nazobčati.

zähnen (**Bähne** bekommen) zobě dobívati, zobítí se.

zähnen (mit **Bähnen** versehen) zobítí, zobčati; ozobítí, nazobčati; (**EGgen**, **Rechen**) napéríti.

Zahnfaule *f.* zobna gníloba, zobognílost.

Zahnfleisch *n.* dlesna, dlesne *pl.*, zobrne *pl.*, zobrnice *pl.*, zébrne *pl.*

zahnförmig zobast.

Zahngeschwür *n.* zazobica, (zazobna) skula.

Zahnhebel *m.* (stružec) brazdar.

Zahnhöhle *f.* zobova votlína; (**Abweole**) zobna jámica, zobišče.

Zahnkeim *m.* zobova klica.

Zahnkrone *f.* zobov veněc.

Zahnlaut *m.* zobnik.

Zahnlehre *f.* zoboslóvje.

zahnlos brez zob, brez zob.

Zahnlücke *f.* zobna vrzél (-i); škriba, škribína.

zahnlüdig škrib, škribav, škribast, škribozob; redkozob.

Zahnlüdig *m.* škriběc, škribozobník; *f.* škribozobnica.

Zahnmittel *n.* zdravilo (lek) za zobě.

Zahnerer *m.* zobni živěc, zobna út-nica.

Zahnpulver *n.* zobni prah (prašek).

Zahnrad *n.* zobáto koló (-lésa).

Zahnradbahn *f.* zobatokolésna —, zobčasta železnica.

Zahnradwerk *n.* zobáto kolésje.

Zahnschmelz *m.* zobna sklenína.

Zahnschmerz *m.* zoboból, zobna bolečina; ich habe — zobjě me bolé.

Zahnschnäbler *m.* zobokljün.

Zahnstein *m.* zobni kamen.

Zahnstocher *m.* zobotrěběc.

Zahnsubstanz *f.* zobovina.

Zahntechnik *m.* zobni tehnik.

Zahntröpfen *pl.* kápljice za zobě.

Zahnwechsel *m.* dobívanje novih (drugih) zob, izména zob.

Zahnweh *n.* *ſ.* **Zahnschmerz**.

Zahnwurz *f.* (*Dentaria*) konopnica.

Zahnzange *f.* zobne klešče *pl.*

Zähre *f.* solza.

Zain *m.* pálica (želéza), zlitěk.

Zaineisen *n.* želézo v pálicah, — zlitkih.

Zange *f.* klešče *pl.*; *dem.* klěšěice *pl.*

Zangen klešěni.

zangenförmig kleščast.

Zangenkäfer *m.* *ſ.* **Sirichkäfer**.

Zank *m.* prepír, kreg, pričkanje, svaja; einen — anfangen sporěti (-rečem) se, začěti (-čněm) se prepírati, posváditi se.

Zankapfel *m.* prepírni vzrök.

zanken prepírati se, svájati se, krégati se, ujedati se, izprekárjati se; pričkati se.

Zänker *m.* prepírljivěc, prepíráč, izprekárjavěc, svadljivěc, ujedavěc.

Zänkerei *f.* prepíranje, prepír, kreg, izprekárjanje; pričkanje.

Zänkerin *f.* prepírljivka, svadljivka.

zänkisch prepírljiv, svadljiv.

Zanksucht *f.* prepírljivost, svadljivost.

zankstüchtig *ſ.* **zänkisch**.

Zäpfchen *n.* (im **Halś**) jezíček.

Zapfen *m.* čep, čepěk, čepíněc, pilek, zátič; (ber dicke, untere **Haar**—) drožnják (-ník); (einer Welle) tečáj; (an **Nadelbäumen**) storž, češárek; (**Eis**—) ledéna sveča, kruncělj, sklénica.

zapfen tóčiti.

Zapfenbaum *m.* storžnják.

Zapfenbier *n.* podčěpno pivo, podčěpina.

Zapfenbohrer *m.* čepník.

zapfenförmig čepast; storžast.

Zapfenlager *n.* (an der Welle) teč (-i), blazína, zglavje; pónvica.

Zapfenloch *n.* čepna luknja.
 Zapfenstreich *m.* mirozdv.
 Zapfenwein *m.* podčérpno vino, podčéřina.
 Zapper *m.* točivč, točaj.
 zappeln cepetáti (-etám, -éčem), utripáti (-pam, -pljem); *fig.* v krotice iti (grem); einen — lassen pustiti koga v stiski, — negotóvosti.
 Zappeln *n.* cepetánje, utripanje.
 Zappler *m.* cepetljivč, cepetálo.
 Zart *m.* car (-rja).
 Zarge *f.* obód.
 zart nežén; — es fleisch mehko mesó; — e Steinwand tenkó platno; (schwach) slabótén, šibek; (fein) drobén, majčékén; — umgehen rahlo ravnáti; — e Gesundheit rahlo —, šibko zdravje.
 Zartelkind *n.* miljenčék, milčék; razvájenčék, negovánčék, iznéženč.
 zarteln nežno ravnáti s kom, negovati.
 zartführend nežnočútén, rahločútén, čútljiv.
 Zartgefühl *n.* nežnočútje, rahločútnost, čútljivost.
 Zartheit *f.* nežnost, rahlost, mehkóst.
 zartfertig nežnosřčén, rahlosřčén.
 zartlich nežén, nežnočútén; — e Liebe prisřčena ljubézén; — thun militi se, milovati se komu; sřčkati, ljubkati koga.
 Zärtlichkeit *f.* nežnost, nežnočútnost, prisřčnost; (Zärtlichkeit thun *n.*) miljenje, negovánje, ljubkanje.
 Zärtling *m.* mehkúžnež, mehkúžnik; *f.* a. Zärtelkind.
 Zaser *f.* i. Zaser.
 zaserig i. zaserig.
 Zauer *m.* čar; začáranje; den — lösen odtvoriti, oddélati (komu); (Unmuth) milina, milóta, čaróbnost; Zauer-čaróvni, čarodélni, čarodéjski; bajálni; čaróbní.
 Zauberbann *m.* začáranost; zaklétje, uklétje.
 Zauberbuch *n.* čarodéjska knjiga.
 Zauberei *f.* čáranje, čarodéjstvo, (copriřja).
 Zauberer *m.* čarovnik, čarodéj, čarodéjč, bájavč, (cópřnik).
 zauberhaft i. zauberlich.

Zauberin *f.* čarovnica, čarodéjka, (cópřnica).
 zauberisch čaróvén, čarovniški, bajálén, čarodéjén, čarodéjski; (bezaubernd) čaróbn, očarljiv; — schön čarokrásén.
 Zauberkraft *f.* čarodéjna moč (-i).
 Zauberkraut *n.* čarodéjno zélišče.
 Zauberkreis *m.* čaróvni krog; (beim Weichwören) ris.
 Zauberkunst *f.* čarovništvo, čarodéjstvo; *pl.* — fünfte čari.
 Zauberlaterne *f.* čarodéjna svetilnica.
 Zaubermittel *n.* čaróvno sredstvo, čar, bajilo.
 zaubern čarati, čarovati, bájati.
 Zauberspruch *m.* čarodéjne —, bajálne beséde *pl.*, zagóvor.
 Zaubertrank *m.* čaróvna pijáča.
 zaubervoll čarovít.
 Zauberwelt *f.* čaróbní svet.
 Zauberwerk *n.* čarodéjstvo.
 Zaudern *m.* obotavljáveč, obotavljíveč, odkládáveč, odlšávč; žuznjáč, žuznja, žuznjálo, mečkálo.
 zauderhaft obotavljiv, žuznjast, mečkav.
 Zauderhaftigkeit *f.* obotavljivost, mečkávnost; obotavlanje.
 zaudern obotávľjati se, omecávati, žuznjáti, mečkáti, cíncati; odlšáti, odkládati.
 Zaun *m.* uzda, brzda; dem Pferde den — anlegen konja obuzdáti, — obrzdáti; *fig.* im — halten uzdáti, brzdáti; strahovati, krotiti.
 zaunen uzdáti, brzdáti; obuzdáti, obrzdáti, uzdo natekniti (-táknem).
 Zaungebiss *n.* žvala, žvale *pl.*
 zaunlos neobuzdán; razuzdán, razbrzdán.
 Zaun *m.* plot, ográja, meja; (lebensdiger —) živa meja, séč (-i), živica; mit einem — umgeben ográđiti; *fig.* vom — brechen iz trte izvíti (-vijem).
 zaundürr suh kakor treská.
 zaunen graditi; o-, zagráđiti.
 Zaunflecht *n.* poplét.
 Zaungerste *f.* prot, protika.
 Zaunholz *n.* plotnina.
 Zaunkirchje *f.* i. Hęcřenkirchje.
 Zaunkönig *m.* palčék, kraljč, kraljčč, strežič, strežek (strežič, strežek).

Zaunlücke *f.* vrzél (-i), vrzela.
Zaunpfahl *m.* kdl, plotníca, prostíca,
prostíč.

Zaunring *m.* rđč, trta.

Zaunrübe *f.* (*Bryonia*) bluščec, bilušěn.

Zaunruthe *f.* *j.* Zaungerte.

Zaunsäule *f.* veréja.

Zaunschlüpfer *m.* *j.* Zaunfönig.

Zaunthür *f.* lesa, vrnilo, vrnila *pl.*

zausen rváti (rujem), púli, púkati,
kosmáti; (bei den Haaren) lasáti;
zlasáti.

Zebra *n.* zebra.

Zechbruder *m.* vinski bratěc.

Zechje *f.* pivska družba; gostíja; (im Bergwerk) rudníška zadržuga; zadržuzni rudnik; (Wirtschaftsrechnung) zapítěk, zapitnina; račún.

zechjen pijáčiti, popívati, popíjati.

Zecher *m.* pivěc; popíjávěc; =in *f.* pivka; popíjávka.

zechfrei *imdn.* halten pláčati (plačevati) za koga.

Zechgelage *n.* pijáčenje, popívanje; gostíja.

Zechine *f.* cekín, zlatník.

Zechmeister *m.* zadržuzni načělnik.

Zechschuld *f.* na dolgu ostáli zapítěk, pijáčni dolg.

Zech *m.*, Zech *f.* klöp, klđšč, kloštir, laščěc (laščecá); (Schaf-) čepěr.

Zecker *m.* cekěr, rogóža.

Zeh *f.* prst (na nogi); die große — palec (na nogi).

Zehenspiße *f.* koněc prsta; auf den — n po prstih.

Zehent *m.* (auch Zehnt) desetina. [ski. zehentbar desetini podvržen, desetinzehentberedhtigt upravičen desetino pobírati, imajđe desetinsko pravico.

Zehentberedhtigung *f.* desetínska pravica.

zehenten (decimieren) desětiti; (den Zehent auflegen) desetino nalágati, — nakládati, desetiniti, desětiti, desetino jemáti (jémlem), — pobírati; desetini podvrěci (-vržem); (den Zehent entrichten) desetino dájati, — odrajtovati (plačevati).

zehentfrei desetine prđst, danjski; der — e Grundholde danjščak.

Zehentfrohe *f.* desetínska tlaka, — rabóta.

Zehentherr *m.* desetinar.

Zehentholde *m.* desetínski podlóžnik, desetíněc.

zehentpflichtig desetini podvržen, dolžen desetino dájati.

Zehentrecht *n.* *j.* Zehentberedhtigung.

zehn *num.* desět.

Zehn *f.*, Zehner *m.* desětka, desetěrka, desetica.

zehnerlei desetěr.

zehnfach, zehnfältig desetěrěn, desetěrnat.

Zehnguldenbanknote *f.* deseták.

zehnjährig desetětěn.

Zehnkreuzerstück *n.* desetica.

zehnmal desetěkrat.

zehnmalig desetěkratěn.

Zehnpfänder *m.* desetfúntnik.

zehnpfündig desetfúntěn.

zehnprocentig desetodstótěn.

zehntägig desetdnévěn.

zehntausend desetětisoč.

zehnte *num. ord.* desėti.

Zehntel *n.* desetina, desetinka.

zehntens desětíč.

zehnthalb poldesėti.

zehren (leben) živěti, živiti se; trošiti; (mager machen) sušiti, jemáti (jémlem), pobírati.

Zehrer *m.* použivávěc, trošník, trošívěc.

Zehrsieber *n.* sašica.

Zehrgeld *n.*, Zehrsfennig *m.* trošnina, hranarina, hránščina; (Freigeld) popótnica.

Zehrung *f.* (Unterhalt) hrana, živež; (Zehrgeld *j.* oben).

Zeichen *n.* známenje, znak; (an Bäumen) belěžěn (-i); (Marke) znamka.

Zeichen- risální, risarski.

Zeichenbrett *n.* risálna deska.

Zeichenbuch *n.* risálna knjiga.

Zeichendeuter *m.* vedeževávěc (iz znamenj), gátavěc; =*ei f.* vedeževánje, gátanje, prorokovánje (iz znamenj); =in *f.* vedeževávka.

Zeichensfeder *f.* risarsko peró (perěsa).

Zeichenheft *n.* risanka.

Zeichenkreide *f.* risarska kreda.

Zeichenkunst *f.* risarstvo.

Zeichenlehre *f.* znakoslovje.
 Zeichenmeister *m.* učitelj risanja.
 Zeichenpapier *n.* papir za risanje, risarski papir.
 Zeichenstuhle *f.* risarska šola, šola za risanje.
 Zeichensprache *f.* govorjenje —, sporazumevanje z znamenji.
 Zeichenstift *m.* risarski črtnik, risalce.
 Zeichenstich *m.* risalna miza.
 zeichnen risati (rišem); ob-, narisati; (Linien) črtati; načrtati; (bezeichnen) zaznamenavati, zaznamenjevati; zaznamenati, zaznamenjati; *fig.* označiti; *impf.* označevati; (unterzeichnen) podpisati (-pišem); *impf.* podpisovati.
 zeichnen *n.* risanje.
 Zeichner *m.* risar; =in *f.* risarica.
 Zeichnung *f.* risanje, naris, narisek, risba; podpisovanje.
 Zeichnungsaal *m.* risalna dvorana, risalnica.
 Zeidelmeister *m.* čebelar.
 Zeidelmesser *n.* podrezalnik.
 zeideln podrezati (-režem); *impf.* podrezovati.
 Zeidelweide *f.* čebelna paša.
 Zeidlings *m.* čebelarina.
 Zeidler *m.* *f.* Zeidelmeister.
 Zeigefinger *m.* kazávec.
 zeigen kázati (kazem); pokazati.
 Zeiger *m.* kazávec, pokazávec; (an der Uhr) kazálnik, kazálo, kazálce.
 zeihen dolžiti, kriviti (koga česa), očítati (komu kaj); obdolžiti, okriviti.
 Zeile *f.* vrsta; *dem.* vrstica; (Reihe) red (-i).
 zeilenweise po vrstah, vrstoma.
 Zeilenmeister *m.* vrstni kazálnik.
 Zeisel *f.* *f.* Bieselmaus.
 Zeisig *m.* čizék; *fig.* ein Locher — malopridnež.
 Zeit *f.* čas; (Zeitraum, Periode) doba; um welche —? obkoréj? um diese — osoréj, obsoréj; von welcher — an? odkléj? von dieser — an odsléj; bis zu welcher —? dokléj? bis zu dieser — dosléj, dosoréj; vor langer — davno, zdavnaj; vor der — preráno, prezgó-daj, prehitro, prevréd; eine — lang nekaj —, nekoliko časa; von — zu

— (zuzeiten) včasi, včasih, tedaj pa tedaj; zu gleicher — hkrati, obénem; ich habe keine — ne utégnem; Zeit-časovni.
 Zeitabschnitt *m.* doba, razdóbjje.
 Zeitalter *n.* doba, vek.
 Zeitdauer *f.* trájanje, čas.
 Zeitersparnis *f.* prihranitév časa.
 Zeitfolge *f.* *f.* Chronologie.
 Zeitgeist *m.* duh časa.
 zeitgemäß času primérén.
 Zeitgenosse *m.* (so)vrstnik.
 Zeitgenossin *f.* (so)vrstnica.
 Zeitgeschichte *f.* sočasna zgodovina.
 zeitlich *f.* feitler.
 zeitig *adi.* časén; — *e* Strafe časna kazén; (früh) zgodén, ran; (reif) zrél, dozórel, gódn; *adv.* zgodaj, rano, zarána; za časa.
 zeitigen *tr.* zóriti; dozóriti; *intr.* zóréti, dozorévati; dozóréti.
 Zeitigung *f.* zóritév, dozórevanje.
 Zeitkunde *f.* časoslovje.
 Zeitlauf *m.* časovni tek.
 Zeitläufe *pl.* (aud: Zeitläufe) časovne okólnosti.
 zeitlebens svoj živ dan, svoje žive dni *pl.*, celo življenje.
 zeitlich (früh) zgodén, ran; *adv.* zgodaj, rano; (irdlich) časén, posvétén, minljiv; daß Zeitliche segnen temu svetu slovo dati, iti s tega svetá.
 zeitlichkeit *f.* časnost; pozemeljsko življenje.
 Zeitlose *f.* (*Colchicum autumnale*) podlések (oúúméc, moúúméc, usívéc, usívka).
 Zeitmangel *m.* pománjkanje časa.
 Zeitmaß *n.* (in der Prosodie) časomérje, mera.
 Zeitmesser *m.* časomér, kronométér.
 Zeitperiode *f.* doba, vek.
 Zeitpunkt *m.* čas; (Moment) hip.
 zeitraubend mudén, zamúdén, počásén, kesán (-sná).
 Zeitraum *m.* doba, razdóbjje.
 Zeitrechnung *f.* časostétje, letoštétje; *f.* Chronologie.
 Zeitstrich *f.* časopis.
 Zeitstafel *f.* časoslovno kazálo.
 Zeitumstand *m.* časovna okóliščina, — okólnost.

Zeitung f. (Nachricht) novica, glas, poročilo; (Blatt) časnik; Zeitungś-časniški; =artikel m. časniški članek; =bureau n. časniška pisarna; =expedition f. časniško odpravništvo; =nachricht f. časniško poročilo, časniška novica; =redacteur m. urednik; =schreiber m. časnikar, novinar; =träger m. časniški raznašavec; =wesen n. časnikarstvo, novinarstvo.

Zeitverhältnis n. časovno razmêrje, časovna razmêra.

Zeitverlust m. izguba časa, izgubljeni čas, potrâta časa; ohne — brez pomude, brez odlâsanja.

Zeitverſümmnis f. zamuda časa.

Zeitvertreib m. zabava, kratkočasje; zum — za kratêk čas.

zeitvertreibend kratkočasên, zabâven.

zeitweilig adi. začâsên, nekolikočâsên; *adv.* začâsno, nekoliko časa.

zeitweise včasî, včasih, (časi, časih), tedaj pa tedaj.

Zeitwort n. glagol. [golov.

zeitwörtlich glâgolski, glâgolni, glâgole f. celica; sôbica, izbica, stanica; (in der Wabe) lonček, piskre, celica; (am Wasserab) korêc; (im organischen Körper) stanica.

zellenförmig staničast. [niče.

Zellengewebe n. stanična tkanina, staničnoplanta f. brezcévnâ rastlina.

Zellenrad n. kolô (-esa) na korce.

Zellhaut f. stanična mrênica.

zellig staničnat.

Zellkern m. stanično jedro.

Zellstoff m. staničnina.

Zelot m. gorêčnež, prenapetêž, zelôt.

Zelotismus m. prenapêta gorêčnost, zelotizem.

Zelt m. (wiegender Gang eines Reitthieres) zibanje, pasji hód; das Pferd geht im — konj se ziblje, — ima pasji hód; j. Pašgang.

Zelt n. šator (-ôra); Zelt- šatorski.

Zelten m., dem. Zeltlein mlinček, sladkôrček, (celtelje).

Zelter m. j. Pašgänger; prusêc.

Zeltflasche f. šatorska steklenica.

Zeltlager n. šatorišêc.

Zeltwagen m. voz s šatorsko oprâvo; pokriti voz.

Zenith m. nadglavišêc, zenit.

Zeolith m. (Sprudelstein) zeolit, vrelčnik. [zeffir.

Zephyr m. zahôdni vetêr, večêrnik,

Zepher n. m. f. Scepter.

zerarbeiten izdelati; sich — izdelati se.

zerûhen razjêdâti; razjêsti (-jêm).

zerbeißen raz-, pre-, zgristi (-grîzem), raz-, pregrîzniti.

zerbersten razpôčiti (se).

zerbleuen stêpsti (-têpem).

zerbrechen tr. lômiti; raz-, pre-, polômiti, razbiti (-bijem), ubiti, streti (strêm, starem), raztrûpati; (mit Ungeſtüm) zlomâstiti; sich den Kopf — beliti —, lômiti si glavo; *intr.* raz-, lômiti se, raz-, ubiti se, strêti se.

zerbrechlich razlomljiv, razlômên, krhêk.

Zerbrechlichkeit f. razlomljivost, razlômnost, krhêkost.

zerbröckeln drobiti, mrviti; raz-, zdrobiti, raz-, zmrviti.

zerdreschen razmlâtiti.

zerdrücken mečkâti, drôzgati; tlâčiti; raz-, zmečkâti, zdrûzniti, zdrôzgati, raztlâčiti.

zerfahren raz-, izvôziti; *intr.* (vom Nebel) razkaditi se.

zerfahren *adi.* raz-, izvôžen; *fig.* neslôžên; neurejên, razstrojen, razdejân, razmršêen.

Zerfahrenheit f. neslôžnost; neurejênost, razmršêenost.

Zerfall m. razpâd, razsip.

zerfallen razpâsti (-pâdem), razsûti (-spêm, -sûjem) se, razvaliti se, podrêti (-drêm, -dêrem) se, razrûšiti se; *impf.* razpâdati, razsipati (-pâvati) se, podirati se, rûšiti se; (in Sand) meliti se; (getheilt sein) deliti se, lôčiti se.

Zerfallenheit f. razpâdlost.

zerfasern razcefrâti.

zerfeilen raz-, prepiliti.

zerfehen razdrâpati, raztfgati.

zerfleischen mesâriti; razmesâriti, razmrcvâriti.

zerfließen topiti se; raztopiti se; in Thränen — ves biti v solzah; razjôkati se.

zerfressen razjêsti (-jêm); *impf.* razjêdâti.

žergliederer *m.* razdevávěc; raztele-
sovávěc, anatóm.

žergliedern (einen Leichnam) raztele-
siti, razúdiiti, razpárati; *impf.* razte-
lesovati, páрати; (einen Saß) razložiti,
razbráti (-bérem); *impf.* razlágati, raz-
biráti, razkládati.

žergliederung *f.* (eines Leichnams) raz-
telesba, páranje; (eines Saßes) raz-
láganje, razbíránje.

žerhaden, žerhauen razsékati; *impf.*
razsekávati.

žerkauen žvéčiti; raz-, prežvéčiti.
žerklopfen raztólěi (-tólěem); *impf.*
tolěi, raztolkávati.

žerklüftet razpókán, razséden, raz-
klán. [nost.]

žerklüftung *f.* razpókánost, razséde-
žerkniden raz-, zlómiti.

žerknirsdjt potřt, skrúšen, skesán.

žerknirsdjung *f.* potřtost, skrúšenost,
skesánost.

žerknittern, žerknüllen z-, pomečkáti.

žerknorpeln s-, razhrústati.

žerkochjen razkúhati.

žerkrahen razpráskati, razdrápáti
(-pam, -pljem).

žerkraufen razkodráti.

žerlassen razpustiti, raztopíti; *impf.*
razpúšěati, raztápljati.

žerlegbar razstávěn.

žerlegen razdejáti (-dénem), razstá-
viti; *impf.* razdévati, razstávljati;
(chem.) razkrájati; razkrojíti; (in Stücke
žeršneiden) razrězati (-rězem), raz-
kosáti.

žerlumpť raztrǵan, razcapán, raz-
drápan; — er Mensch capín.

žermahlen raz-, semléti (-měljem),
zmlěti.

žermalmen strěti (-trěm, -tárem),
změti (-mánem), razdrobíti.

žernngen razglódati, zglódati.

žerndhten š. vernichten.

žerpflieden raztrǵati.

žerplaehen razpóčiti (se).

žerqueischen mečkáti, dróžgati, mlin-
čiti; raz-, zmečkáti, zdrúzniti, zdróž-
gati, razmlinčiti; (Trauben) drémsáti;
zdrémsáti.

žerraufen razkuštráti, razmřšěiti, raz-
kodráti.

žerrauft razkuštrán, razmřšćen; der
žerraupte kuštěr; die žerraupte kuštra.

žerrbild *n.* nespodóba, spaka, nakáza.

žerreiben tretí (tarem), metí (manem);
stretí, zmetí.

žerreidje *f.* cěr; žerreiden = ceróv;
=hol; *n.* ceróvina; =wald *m.* ceróvje.

žerreihen *tr.* trǵati, čěsáti; raz-, pre-
trǵati, razčěsniti; *intr.* trǵati se; raz-,
pretřǵati se.

žerreihung *f.* raztrǵanje, raztrǵ.

žerren vleči, vláčiti, tězati (-zam,
-žem), trǵati.

žerrinnen topíti se; raztopíti se, raz-
pustíti se.

žerrütten razmájati, pretřěsti; (die
Ordnung) razrúšiti, razdrěti (-děrem,
-drěm); die Gesundheit — zdravje iz-
podkópati, — pokvářiti.

žerrüttung *f.* rúšenje, razdíranje; raz-
rúšenost, nerěd.

žerschellen razbíti (-bijem) se, raz-
křšiti se, raztrěšěiti se.

žerschiesen razstrelíti, razstrěljati.

žerschlagen razbíti (-bijem), raztólěi
(-tólěem); šich — razbíti se; (v. Kauf,
v. der Heirat u.) razdrěti (-děrem,
-drěm) se.

žerschliht (bot.) razrezlǵán.

žerschmelzen *tr.* topíti, talíti; razto-
píti, raztalíti, razpustiti; *intr.* topíti
se, tájati se, talíti se; raztopíti se,
raztájati se, raztalíti se.

žerschmettern raztrěšěiti, raztrúpati.
žerschneiden raz-, prerězati (-rězem);
razkrojíti.

žerschnebar razkrojěš, razkrojiliv, raz-
tvoriliv.

žerschnehen (chem.) razkrojíti, raztvoriti;
impf. razkrájati, raztvárjati; šich —
razkrájati se, raztvárjati se; razkrojiti
se, raztvoriti se.

žerschnehung *f.* razkrájanje, razkrojitév,
razkroj, raztvórba, razpád.

žerschneungsmittel *n.* razkrojilo, raz-
tvorilo.

žerschneungsproduct *n.* razkrojina, raz-
tvorbina.

žerspallen raz-, prekláti (-kóljem),
razcěpiti, razkáláti; *impf.* cěpiti, kláti,
káláti; (in zwei Theile) razplatíti.

žerspellen š. žerspalten.

zerpflittern razočepkati, razočepiti.

zersprengen razgnáti (-žénem); razstreliti, raznésti (-nésem); (eine Schär) razpodíti, razpršiti, razkropíti, raztiráti.

zerpringen razpóčiti (se), razletéti se.

zerstampfen razpháti (-phám, -pšém), raztólči; (mit Füßen) razteptáti.

zerstäuben razprašiti, razpršiti.

žerstäuber *m.* razprašilnik, razpršnik.

zerstieben razprašiti se, razkadíti se, razpršiti se, razprhniti (se).

zerstörbar razrúšen, raz-, porušljiv.

zerstören po-, razrúšiti, razvalíti, razdejáti (-dénem), razdréti (-dérem, -drém), rászúti (-sújem, -spém), razgradíti, podréti; *impf.* rúšiti, razdeváti, raz-, podírati, razgrájati; (vernichten) pokončáti, uničiti; *impf.* pokončeváti, uničeváti.

Žerstörer *m.* raz-, podíravec, rušivéc, rušitelj, pokončevávéc, uničevávéc.

Žerstörung *f.* razrušenje, razrušitév, razdór; podíránje, rúšenje, razdevánje, pokončávanje.

Žerstörungswuth *f.* pokončeválnost, uničeválna strast (-i).

zerstoßen raztólči, razpháti (-phám, -pšém).

zerstreuen raztrésti (-trésem), raztróšiti, rászúti (-sújem, -spém), raznésti (-nésem), razmétati (-mécém); *impf.* raztrésáti, rászípáti, rásznášáti, razmétáváti; (Wolken, Besorgnisse) razgnáti (-žénem); (das Licht) razmétati (-mécém); (den Feind —) razkropíti, razpodíti, raztiráti, razgnáti (-žénem), raztépsti (-tépem); sich — razkropíti se, razíti (-ídem) se, razteknúti (-táknem) se, razgubíti se, razpršiti se; *fig.* razmíslíti se, razvedriti se, pokratkočásiti se; *impf.* razvedrovati se, kratkočásiti se.

zerstreut razmíšljen, raztrésenih misli; (von Lichtstrahlen) razmetán.

Žerstreute *m.* razmíšljenéc.

Žerstreuung *f.* raztrésanje, tróšenje, rászípanje; (Zerstreuung) razmíšljenost; (Aufheiterung) razvedrilo, zabáva, razveseljevánje; (bei Dichtes) razmèt; Žerstreuungs- razmétni, razmétálni; =linse *f.* razmétna leča, leča

razmétnica; =punkt *m.* razmétišče; =spiegel *m.* razmétno zrcálo; =südt *f.* zabavoljubje; =vermögen *n.* razmétnost.

zerstückeln razkosáti, rászékáti —, razrézati (-récém) na kose, razdrobíti. zertheilen razdelíti; *impf.* razdeljeváti; (die Wolken) razgnáti (-žénem), razpháti (-am, -pšém), razpodíti; *impf.* razgánjati; (eine Gewulst) razpláhniti, razplavíti; (in zwei Hälften) razpolovíti, razpolovičíti; sich — razdelíti se, razkrojíti se; *impf.* delíti se, razkrájati se; (von der Gewulst) spláhniti; *impf.* splahováti.

zertragen sich spréti (sprém) se.

zertrennbar razdelén, razlócén, razločljiv.

zertrennen razlócíti, razstáviti, nárazén správiti; (ein Kleid) páráti; rászpárati, razpráti (-pórjem).

zerreifen teptáti, mendráti; po-, razteptáti, razmendráti, pohóditi, po-, razgáziti.

zertrümmern raztrúpati, razbíti (-bíjem), razdrobíti.

zerwerfen razvréči (-vržem), razmétati (-mécém); *impf.* razmétáváti, razmétati; sich — raz-, spréti (sprém) se, skrégati se.

zerwühlen razriti (-ríjem), razrováti (-rújem), razkópáti (-kópljem); *impf.* razríváti, razkopáváti.

Žerwürfnis *n.* razpór, razdór, razprtíja, neslóznost.

zerzanken sich spréti (sprém) se, skrégati se, posvádíti se.

zerzauen razkastráti, skuštráti, zmščíti, razmrsčíti, razkocáti, raznikáti (-kam, -čem).

zerzupfen púkati, kosmáti, cefráti; razpúkati, razkosmáti, razcefráti.

zeter! *interj.* joj prejó! pomagájte!

Žetergeschrei *n.* kričánje na pomagáje; vik in krik.

zetern na pomagáje kričáti (-ím); na vso moč kričáti.

Zettel *m.* list, listék; (bei Webern) osnútek, osnóva, snútek.

Zettelbank *f.* asignacijska —, bánkovčna banka.

Zettelbaum *m.* tkalsko vratilo.

Zettelchen *n.* listič.

Zettelende *n.* konci *pl.*, ábranki *pl.*,
závrnĭki *pl.*

Zettelgarn *n.* osnóvna preja, osnóva.
zetteln *snováti.*

Zettelrad *n.* tkalsko motovilo, snoválo.

Zettelträger *m.* listonóšec, raznaševá-
vec listov.

Zieg *n.* (*m.*) (*Stoff*) tvarina, snov (-i);
roba, blagó; (*Getebe*) tkanina; bom-
báževina; (*Geráthe*) pripráva, oródje;
baš — wožu haben iméti (imám) glavo
za kaj; inš — gehen lotíti se (česa);
(*Ding*) reč (-i), stvar (-i) *u. pl.*; alteš
— stare reči, starina, stara šara; lie-
berlicheš — druhál (-i), potepúhi *pl.*,
zanikarneži *pl.*; dummeš (alberneš) —
neumnosti *pl.*, neslánosti *pl.*, kvante
pl.; dummeš — reben kvásiti, čvekáti,
čencáti, tvesti (tvezem).

Ziegant *n.* urád za bojno priprávo.

Ziegbaum *m.* š. Zettelbaum.

Ziegdruck *m.* tkaninotisk.

Ziege *m.* priča, svedók; fálšcher —
kriva priča, krivopričnik.

Ziegefall *m.* (*genetivus*) rodilnik, ge-
netív.

zeugen (erzeugen) roditi (*pf. u. impf.*),
plodíti; zarodíti, zaplodíti; (*Zeugniß*
geben) pričáti; svedočíti, pričeváti,
dokazovati; izpričáti, dokázati (-ká-
žem), osvedočíti (osvedóčiti).

zeugen *adi.* tkanínski; bombážev,
pávolnat.

Zeugenaussage *f.* izpóved (-i) svedókov,
izpóvedba prič.

Zeugenbeweis *m.* dokáz po pričah,
— s svedóki.

Zeugeneid *m.* priséga prič, — sve-
dókov.

zeugenfrei brez prič, na samem.

Zeugenführer *m.* dovódnik prič.

zeugenlos brez prič, — svedókov.

Zeugenschaft *f.* pričevánje, svedóštvo.

Zeugenerhör *n.*, Zeugenvernehmung *f.*
zaslišávanje prič, — svedókov.

Zeuger *m.* rodítelj, rodník.

Zieghaus *n.* (vojáška) oróžnica.

Ziegholz *n.* oróžni les.

Zieghammer *f.* oróžnica.

Zeugnis *n.* izpričeválo, svedóčba;
— geben pričáti, pričeváti, svedočíti
(svedóčiti).

Zeugrahmen *m.* omárica za oródje.

Zeugschmied *m.* oróžni kováč; orožár.

Zeugsdepot *n.* oróžno skladišče.

Zeugung *f.* rodítěv, plodítěv, zaro-
dítěv.

Zeugungsact *m.* izvřšítěv rodítve.

zeugungsfähig zmožěn rodíti.

Zeugungsglied *n.* rodílo, plodílo.

Zeugungskraft *f.* rodilna moč (-i), ro-
dílnota.

Zeugungsorgane *pl.* rodíla *pl.*, plodíla
[*pl.*
Zeugungsvermögen *n.* rodilna —, plo-
dilna zmožnost.

Zeus *m.* Zevs.

Zibetkaše *f.* cibetovka.

Zickelstich *n.* kozlétna.

Zicklein *n.* kozlè (-éta), kozlič, ko-
zličček.

zickzack *adv.* križem, sém pa tjà,
siksák.

zickzackförmig kljukovít.

Ziede *f.* (*Überzug*) prevláka.

Ziege *f.* koza; *dem.* kozica.

Ziegel *m.* opéka; (*Dach*) — stréšnik,
strešna opéka; Dachfalz — zarézana
strešna opéka, zarézani stréšnik.

Ziegelbrenner *m.* opékar.

Ziegelbrennerei *f.* opékárnica.

Ziegeldach *n.* streha z opéko krita.

Ziegeleide *f.* ilovica —, glina za opéko.

Ziegefärbung *f.* opékasta barva.

Ziegelhütte *f.* opéčnica; š. Ziegelbren-
nerei.

Ziegelmauer *f.* opéčni zid.

Ziegelofen *m.* opékarska peč (-i).

Ziegelstein *m.* š. Mauerziegel.

Ziegen- kozji.

Ziegenbart *m.* kozja brada.

ziegenbürtig kozjebrađ.

Ziegenbock *m.* kozel (prč, càp); =fell,
=fleisch *n.* kozlovina, kozlina.

Ziegenfell *n.* kozja koža, kozina.

Ziegenfleisch *n.* kozje mesó, kozina.

ziegenfähig kozonóg.

Ziegenfühler *m.* kozonóžec.

Ziegenmelker *n.* kozje meketánje,
kozji mekét.

Ziegenhirt *m.* kozji pastír, kozár.

Ziegenhürde *f.* kozára.

Ziegenkäse *m.* kozji sir.

Ziegenkotz *m.* kozjak, kozji bóčki *pl.*

Ziegenlamm *n.* kozlè (-éta), kozličček.

Ziegenleder *n.* ustrójena kozlovina,
— kozina.

Ziegenmelker *m.* (*Caprimulgus*) kozo-
dòj, podhújka, legen (legéna), leže-
trúdnik.

Ziegenmilch *f.* kozje mleko.

Ziegenstall *m.* kozji hlev, kozják,
kozára.

Ziegenwolle *f.* kozja volna, — dlaka.

Ziegenzucht *f.* kozárstvo.

Zieger *m.* *š.* Ziegenfäse.

Ziegler *m.* opékar.

Ziehbrunnen *m.* vodnják na vago.

Ziehe *f.* vzrèjanje, reja.

Ziehelfern *pl.* redniki *pl.*

ziehen *tr.* vleči, vláčiti, potegovati,
potèzati; z vleči, potègniti; die Auf-
merksamkeit auf sich — pozornost náse
obrniti (*impf.* obrácati); das Schwert
— meč potègniti, — izdrèti (-dèrem,
-drèm); vor Gericht — pred sodišče
pozváti (-zòvem), — poklicati (-kli-
čem), — postaviti; auf seine Seite —
dobiti na svojo stran; zur Tafel —
na obèd povábiti; zur Strafe — kaz-
niti, kaznovati; in die Länge — od-
lášati, zavlačevati; zu Rathe — za
svèt vprašati, posvètovati se s kom;
Nutzen — korist (-i) imèti (imám);
keine Folgen nach sich — nobènih po-
slèdic (naslédkov) ne imèti (imám);
ins Lächerliche — na smešno stran
obrniti; *impf.* — obrácati; zur Ver-
antwortung — na odgovor pozváti
(-zòvem); (eine Linie) potègniti; (einen
Graben) izkópiti; (eine Mauer) postá-
viti, narediti; (halten und erziehen) re-
diti, gojiti; vz-, odrediti, od-, vzgojiti;
intr. (sich fortbewegen) iti (grem); od-
iti (-idem); gezogen kommen prihájati;
priti; aus dem Lande — iz-, presèliti
se; (v. Wolken) letèti; sich — vleči se,
razprostírati se.

Ziehen *n.* vlečenje, vleka.

Zieher *m.* vlačivèc, potegovávèc;
(Werkzeug) potezálnik.

Ziehgeld *n.* réjščina, odgojnina.

Ziehkind *n.* rejènéc, rejènéček; rejénka,
rejénčica.

Ziehklinge *f.* strgúlja.

Ziehklingstahl *m.* ognjilo.

Ziehkraft *f.* vlečna moč (-i), — sila.

Ziehloch *n.* *š.* Fugloch.

Ziehmaschine *f.* vlačilni stroj.

Ziehmutter *f.* rednica, krušna mati
(mátère).

Ziehpflaster *n.* *š.* Zuggpflaster.

Ziehseil *n.* vlačilna vrv (-i).

Ziehsohn *m.* rejènéc.

Ziehstochter *f.* rejénka.

Ziehung *f.* (das Loosen) srèčkanje,
zrèbanje.

Ziehungsliste *f.* kazálo izzrèbanih
števílk.

Ziehungstag *m.* dan srèčkanja, —
zrèbanja.

Ziehwater *m.* rednik, krušni oče
(očèta).

Ziehweg *m.* vlačilna stezá, vlačilna
pot (-i); vlačúgarska stezá.

Ziehwerk *n.* vlačilo, vlačilni stroj.

Ziel *n.* cilj, namèn, namémba, na-
méra, smòtèr; (Ende) konèc; *š.* Ziel-
scheibe.

Zielbemusst zavèdèn, zavedajòe se
smotra, smotrovít.

Zielen méríti; na-, pomèriti; *fig.*
méríti na kaj.

Zieler *m.* merivèc; ciljar.

Ziellos breznamèmbèn; brez cilja,
brez smotra, brez namére.

Zielpunkt *m.* cilj, konèčni namèn;
smerišče.

Zielscheibe *f.* tarča; — deš Wißes
predmèt dovtipov.

Ziemen, sich ziemen spodòbiti se, pri-
státi (pristojim), pristovati.

Ziener *m.* (Stüdenstück) hrbtovina;
Dhjen — volóvska žila, bíkovicá;
Zirch — jelénova žila; *š.* Strammets-
vogel.

Ziemlich *adv.* precèj, še dosti, prí-
lično; *adv.* precèjšnji, príličèn, precèj
vélik, dóbršen.

Zier *f.* *š.* Zierde.

Zieraffe *m.* gizdalín, gizdávèc, na-
lišpanèc.

Zierat *m.* lepotíja, lepšáva, okrás,
nakit.

Zierbaum *m.* lepótno drévò (-ésá);
Zierbäume *pl.* lepótno drévje.

Zierde *f.* kras, krasilo, lepotína; dika.
zierdelos brez lepotíne, brez krasíla,
nenakíčen.

žieren lepotiti, krásiti, kítiti, lépsati, zájšati; okrásiti, nakítiti, olépsati, ozájšati; síč — (síč [preizen]) prisiljeno se vesti (vedem), páčiti se, prenávljati se; na videz se brániti.

Žiererei *f.* prisiljeno vedénje, páčenje, prenávljanje; navidezna skrómnost.

Žiergarten *m.* lepótni —, cvetlíčni vrt; *f.* a. Lustgarten.

žierlich ličen, čedén, zali.

žierlichkeit *f.* ličnost.

Žierpflanz *f.* lepótna rastlína.

Žierpuppe *f.* gizdalín, gizdávéc; (weibl.) gizdalínka, gizdávka.

Žiefelmaus *f.* suslik.

Žiffer *f.* števílka.

Žifferblatt *n.* številčénica, cifrenica.

žiffermäßig pošteviličen; po številkah, s številkami, številcoma.

žiffern s številkami račúniti.

Žifferschrift *f.* številčena písáva, številično pismo.

Žigeuner *m.* cigán; =in *f.* cigánka.

žigeunerisch cigánski.

Žigeunerleben *n.* cigánsko življenje, potépanje.

žigeunern cigániti (se), potépati se.

Žigeunersprache *f.* cigánski jezik, cigánščina.

Žigeunervolk *n.* cigáni, cigánje *pl.*

Žigeunerweib *n.* cigánka.

Žimentierungsamt *n.* cementovální urád.

Zimmer *n.* soba, izba, stanica; Zimmer= sobni, izbni; (Zimmermanns=) tesárski.

Zimmerarbeit *f.* tesársko delo.

Zimmerarrest *m.* zapór v sobi.

Zimmerart *f.* tesárska sekíra, bradlja, zátlaka.

Zimmerbalken *m.* greda, tram.

Zimmerdede *f.* stróp.

Zimmereinrichtung *f.* sobna opráva, posóbjé, pohížje, pohíštvo.

Zimmergenosse *m.* sobni továriš.

Zimmergesell *m.* tesárski pomagáč.

Zimmerhandwerk *n.* tesárstvo.

Zimmerherr *m.* (Zimmermieter) gostáč.

Zimmerhof *m.* tesársko torišče, tesa-lišče, tesařnica.

Zimmerholz *n.* tesárski les.

Zimmermaler *m.* sobni slikár.

Zimmermann *m.* tesár; Zimmermanns= tesárski; =kunst *f.* tesárstvo; =lade *f.* tesárska skrinjica.

Zimmermeister *m.* tesárski mojstér. zimern tésati (tešem); obtésati, stésati.

Zimmernagel *m.* klin, mozník.

Zimmerplank *m.* *f.* Zimmerhof.

Zimmerpuher *m.* sobni snažitelj.

Zimmerthür *f.* sobna vrata *pl.*

Zimmerwischer *m.* sobni leščivéc, — voščivéc.

Zimmt, Zimt *m.* sladka skorja, — skóřjica, címet.

Zimmtbaum *m.* címetovo drevó (-ésa), címetovéc.

Zimmetrinde *f.* címetova skorja.

zimperlich pretíranó sramežljiv, pre-rahloúten, prenežnoúten.

Zimperlichkeit *f.* pretíraná sramežljí-vost, — nežnoútnost.

Zink *n.* cink; Zink= cinkov; =blende *f.* cinkova svetlica, — slepotica.

Zinke *f.* rogélj, zob.

Zinken *m.*, Zinke *f.* ukrivljena troba, róžnica.

Zinker; *n.* cinkova ruda, cinkovica.

zinkig rogljät.

Zinkographie *f.* cinkografija.

zinkographisch cinkografíski.

Zinkplatte *f.* cinkova plošča.

Zinkweiß *n.* cinkovo belilo, cinkova belóba.

Zinn *n.* kositér, cin; Zinn= kositřni, kositřnasti, kositřeni, cinasti, cinov.

Zinnbergwerk *n.* kositřni rudník, kositřník.

Zinne *f.* vrh, krónasta vršina, kro-nišče; zóbcasti nadzidek.

zinnen, zinneru kositřn(ast), cinast.

Zinner; *n.* kositřna ruda, kositřrovéc.

Zinnfolie *f.* kositřni list.

Zinngeschirr *n.* kositřna —, cinasta posóda.

Zinngießer *m.* kositřár; =ei *f.* kosi-trárstvo; kositřárnica.

Zinngras *n.* (*Equisetum*) préslica, konjski rep.

Zinngrube *f.* *f.* Zinnbergwerk.

zinnhaltig kositřovit, cinovit.

Zinnkraut *n.* *f.* Zinngras.

Zinnober *m.* cinóber.

Zinnplatte *f.* kositrna plošča.
 Zinnstein *m.* kositrovčec.
 Zinnware *f.* kositrna roba, kositrnina.
 Zins *m.* obrést (-i); (Ulgabe) dača, dávsčina; (Wiet-) najemnina, najemščina; (Ustermiet-) podnajemščina, gostáščina; (Pacht-) zakupnina, zakupščina; Zins- obréstni; najemnínski; zakupnínski.
 zinsbar dávsčini podvržen, zavézan v plačeváanje dávsčine.
 Zinsbekenntnis *n.* najemnínska napóved (-i).
 Zinsen *pl.* obrésti *f. pl.*
 zinsen (eintragen) nesti (nesem), donášati; (entrichten) najemščino plačevati. [stih.
 Zinsenausstand *m.* zastáněk na obré-
 Zinsenbezug *m.* dobívanje obrésti.
 Zinsenertrag *m.* obréstni dohódek.
 zinsentragend obrestonóšen.
 Zinseszinsrechnung *f.* obrestnoobréstni račun.
 Zinsfassion *f.* Zinsbekenntnis.
 zinsfrei neobdáčen; najemščine próst.
 Zinsfuß *m.* obréstna mera.
 Zinshaus *n.* najemna hiša.
 Zinsherr *m.* zakupodávčec; grajščák.
 Zinskreuzer *m.* najemnínski krajcar.
 zinspflichtig davku podvržen.
 Zinssteuer *f.* najemnínski dávek, najmarína.
 Zinszahl *f.* rimsko število, indíkcija.
 Zispel *m.* rogljič, končec; škric.
 zispelig róglijčast.
 Zipperlein *n.* š. Gicht, Podagra.
 Zirkelbrühe *f.* češarika.
 Zirkelkieser *f.* cemprín, limba; welsche — laški cemprín, pinja.
 Zirkelnufs *f.* cemprínov —, limbov oréšek.
 Zirkel *m.* (Kreis) kolobár, krog; (Werkzeug) šestilo, krožilo, (šestár); hohe — *pl.* visóki krogí *pl.*
 Zirkelbogen *m.* krógastí oblók.
 zirkelförmig krogast, okrogél; šestilast.
 Zirkellinie *f.* š. Kreislinie.
 zirkeln s šestilom mériti, šestiliti.
 zirkelrund popólnoma okrogél.
 Zirkelschenkel *m.* šestilní krak.
 Zirkelschmied *m.* šestílar.

Zirkelschnitt *m.* krožni uréžek.
 zirpen cvřčati (šřčati) (-ím), škrłėti.
 Zirpen *n.* cvřčánje.
 zischeln šepetáti (-etám, -ečem), ščeb-
 ljáti, čebljáti, šušljáti.
 zischen sikati (sikam, sičem), psi-
 kati; (von der Schlange, dem Winde) síčati (-ím).
 Zischen *n.* síkanje; síčánje.
 Zischer *m.* síkavčec.
 Zischlaut *m.* síčnik, síkavčec.
 Zischererbe *f.* š. Kichererbe.
 Zither *f.* citre *pl.*; — spielen citrati, igráti na citre; =spieler, =schläger *m.* citravčec, citráš, citrar.
 Zitteraal *m.* (*Gymnotus electricus*) eléktrični ogór, eléktrična jegúlja, drhtávčec.
 Zitterer *m.* drgetávčec, drgetálo.
 Zittererhe, Zitterespe *f.* š. Zitterpappel.
 Zittergras *n.* (*Briza*) migalica, solzice
 Device Marije.
 Zittermal *n.* lišáj.
 zittern trésti se, trepetáti (-ám, tre-
 pečem), drgetáti (-ám, drgěčem).
 Zittern *n.* trésenje; trésavica; trepe-
 tánje, trepět, drgetánje, drgět.
 Zitternadel *f.* migoljčec, migalica, tresúljica.
 zitternd tresoč (se); trepetajoč, drge-
 tajoč; (mit dem Kopfe) tresogláv; (mit
 der Hand) tresordk; — es Erbreich ozíbi
pl., tresetína.
 Zitterpappel *f.* (*Populus tremula*)
 trepetljika, jesika.
 Zitterrochen *m.* (*Torpedo*) eléktrični
 skat.
 Zitterwels *m.* (*Malapterurus electri-
 cus*) eléktrični sóm, sóm zdrízavčec.
 Zih *m.* (feiner bunter Kattun) cíc.
 Zih *f.* (auch: Zih *m.*) sesěč, sesěc,
 cizěk, zizěk; sesna bradavica.
 Zobel *m.* sóbolj; Zobel- sóbolji; =fün-
 ger *m.* soboljár; =fell *n.* sóbolja koža,
 soboljina; =mühe *f.* sóbolja čépica;
 =pelz *m.* sóbolji kozuh.
 Zodiakallidyt *n.* zodiakálno síjánje,
 zodiakálna svetlóba.
 Zodiakus *m.* zverínski krog, zodiak.
 Zose *f.* hišna, sobarica.
 Zögerer *m.* obotavljávčec, odlášavčec,
 odkládavčec.

žögern obotávľjati se, odlášati, odkládati, zatézati, zatezovati.

Žögerung *f.* obotávľjanje, odlášanje, odkládanie, zatézanie.

Žögling *m.* gojénec; (weibl.) gojénka.

Žoll *m.* (Maß) palec, col; (Abgabe) carina, col; (Einuhr) — uvoznina; (Durchfuhr) — prevoznina; (Ausfuhr) — izvoznina *z.*; Žoll- carinski, colni.

Žollamt *n.* carinski urád.

žollämtlich carinskourádén.

žollang palec dolg.

Žollanfaß *m.* carinski postávek.

Žollaufseher *m.* carinski nadzórnik.

Žollausfluß *m.* carinski izjémek.

žollbar carini podvržen.

Žollbeamte *m.* carinski urádnik.

Žollcentner *m.* colni cent.

Žolleinnehmer *m.* carinar.

žollen (entrichten) dati; *impf.* dajáti; izkazovati; izkázati (-žem); Achtung — v čislil iméti (imám), čislati, spoštovati; Dank — zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se, (za)hválo izrékati.

Žollerhöhung *f.* povišanje carine.

Žollermäßigung *f.* znižanje carine.

žollfrei carine príst, brezcarinski; *fig.* (v. Gedanken) svobóden.

Žollfreiheit *f.* oprošćenje od carine.

Žollgebiet *n.* carinsko ozémľje.

Žollgebür *f.* carinska pristojbina, carina.

Žollgesetz *n.* carinski zákon.

Žollgewidht *n.* colna vaga.

Žollgrenze *f.* carinska meja.

Žollhaus *n.* carinarska hiša, carinišče.

žollig palec dolg, — debel, — širók.

Žolllinie *f.* carinska črta.

Žollmaß *n.* palčna mera.

Žollner *m.* mitnáinar, colnar.

Žollordnung *f.* carinski red.

Žollpächter *m.* carinski zakúpnik.

žollpflichtig carini podvržen.

Žollpfund *n.* colni funt.

Žollfaß *m.* carinski postávek.

Žollschranke *f.* carinska zavora, — pregrája.

Žollstab *m.* colno merilo, pošét.

Žollstätte *f.* carinišče.

Žolltarif *m.* carinska tarifa.

Žollverein *m.* carinska zveza.

Žollverfahren *n.* carinsko postópanje.

Žollvertrag *m.* carinska pogódba.

Žollverwaltung *f.* carinska upráva.

Žollvorschrift *f.* carinski predpis.

Žollwesen *n.* carinstvo.

Žone *f.* pas; gemáßigte — zmerni pas; heiße — vroči pas; kalte — mrzli pas; Zonen- pasóvni.

Zonentarif *m.* pasóvna tarifa.

Zoographie *f.* opisováňje živáli, živalopisje.

Zoolog *m.* živaloslóvéc, živaloznáňec, zoológ.

Zoologie *f.* nauk o živáľstvu, živaloslóvje, zoologija.

zoologisch živaloslóven, zoolóski.

Zoophyten *pl.* živalske rastline, zoofiti.

Zoöomie *f.* raztelesováňje živih živáli, zootomija.

Žopf *m.* kita; *f.* Bedant, Bedanterie.

žopfhnlích kitast.

Žopfband *n.* vpléték, vplétálnica.

žopfen, žüpfen v kite plesti (pletem).

Žopphaar *n.* kitni lasje *pl.*; lasje *z.* a kite.

žüpfig, žopfig s kito, kitast; *f.* žüpfisch.

žüpfisch (altmobiisch) starokopitén; pedáňtski.

Žopftheil *m.* prámen, strémen (-éna).

Žorn *m.* jeza, srd, gnev; heftiger — huda jeza, togóta, ihta; in — bringen raz-, ujeziti, razsrditi, razhuditi; in heftigen — versežen razkáčiti, raztogotiti, razjáriti; in — gerathen (kommen) u-, razjeziti se, razhuditi se, razsrditi se; razljútiti se, raztogotiti se; je-mandes — beschwichtigten jezo potolážiti komu, udobrihati koga; sein — hat sich gelegt jeza ga je minila, potolážil se je.

Žornblick *m.* jezni —, srditi pogléd. žornentbrannt, žornentflammt od jeze razvnet, razkáčen, razjárjen, raztogóčen.

žornig jezén, srdit; — werden u-, razjeziti se, razsrditi se; raztogotiti se, razljútiti se; jeza me popáde; — sein jezén biti (sem), hud biti, jeziti se, srditi se; togotiti se; ich bin — jeza me grabi.

žornmüthig jezav, jezlživ, togotljiv.

Žornmüthige *m.* jézavéc, jezlživéc, togótnež; *f.* jézavka, jezlživka, togótnica.

Borrmützigkeit *f.* jézavost, jezljivost, togotljivost.

bornfchnaubend od jeze pihajòc, razkáčen.

Borrsinn *m.* *f.* Borrmützigkeit.

Borrmuth *f.* razjárjenost, razkáčenost, togota.

Bote *f.* umázana —, kosmáta —, grda —, kláfarska beséda, kvanta; —n reifen kosmáto —, kláfarsko govoriti, klafáti, kvantáti, debéle brúsi, nespodòbno govoriti.

boten *f.* Boten reifen.

Botenlied *n.* umázana —, kosmáta —, kláfarska pesëm (-i).

Botenreißer *m.* kláfáč, kvantáč; = *ei f.* kláfánje, kvante *pl.*, kláfarsko govorjénje; = *in f.* kláfasta ženska, kvantávka.

botig kláfarski, nespodòben, debel, opòlzél, kosmát, umazan.

Botte *f.* kosëm, kosmič, kodër; cunja; die —n *pl. (coll.)* kocínje, kosmatina, kosmina; (im Dünn darm) résica; (an Kleidern) cunja, capa, candra.

Bottelbär *m.* medved kosmatinéc.

bottelig kocljast, kocinast.

bottern (schmerzhaftig gehen) koracáti, capljáti, kocáti.

botternfüßig kosmatonòg, koconòg.

botzig kocast, gunjast, kuštrav, kosmát; (zerrißen) raztřgan, razdrápan, capast, razcapán; — machén razkuštráti, razkocáti.

zu praep. k, (vor k u. g) h; (bis zu) do; (für) za; (zur Zeit) o, ob; za; (je) po; — Fuß peš; — Pferde und — Fuß jež in peš; — Saibach v Ljubljani; — Hause domá; — Wasser und — Lande na suhem in na morju; ihm —r Seite ob njegoví strani; — Füßen pri nogah, pred nogámi; Gasthof —r Post gostilnica pri pošti; Raſſeehaus —m Eſefanten kavárna pri slonu; — Mittag opòldne; — Dſtern o Velíkí noči; — hundertem po sto, na stotine; —m Weispiél na primër; im Vergleich — dir proti tebi; —r Unterſtützung za (v) podpòro; — dieſem Zweck v ta namèn; — vor dem Anſinitib wird nicht überleht) (er würnscht — kommen želi

priti; ich habe dir viel — ſagen imám ti veliko povédati; daš — ſejenbe Buch knjiga, ki se imá prebráti; *adv.* proti; auf mich — proti meni; (daš Maß überſteigend) pre-; — groß prevélik; — klein premáhñen; eš iſt — ſalt premràz je; die Thür iſt — duri so zapřte; ſchlag — le udári; nur — lè no! le napřej! Glück — Bog daj srečo! jundhern zaoráti (-òrjem). junddieren prištéti (-štéjem); *impf.* prištévati.

Zubau *m.* prizidek, prizidje.

zubauen (hinzubauen) prizidati; *impf.* prizidávati, prizidováti; (verbauen) zazidati; *impf.* zazidováti, zazidávati.

zubeißen prigrizniti.

Zuber *m.* čebër.

zubereiten pripraviti, prigotoviti, priſtrójiti; *impf.* pripravljati, prigotávljati.

Zubereitung *f.* pripráva, pripravljánje, prigotávlanje, priſtrójitév.

zuberger ſtehen kvišku —, pokòncu stati (ſtojm); sršati, sršéti (-im).

zubeffern pribòljšati.

Zubefferung *f.* pribòljšek.

zubeigen zapognívši zapřéti (-přem), zapògniti.

zubinden zavézati (-vézem); *impf.* zavézovati.

zubleiben zapřt ostáti.

zublinjeln po-, namežkniti komu, z očmi namigniti; *impf.* po-, namežikávati, namigávati.

zubringen pri-, donésti; *impf.* prináſati, donáſati; dovésti; *impf.* dovávjati; die Zeit — prebiti (-bóm, -bijem), preživéti; ſchlafend — preſpáti (-ſpím); die Nacht — prenočítí; *impf.* nočíti, prenočévati; den Winter — prezímíti; *impf.* zimovati, prezimovati; gut die Zeit — čas dobro obrñiti; *impf.* — obráčati; einem ein Glas — napíti (-pjem); *impf.* napívati, napijati.

Zubringer *m.* prinašávéc, donašávéc, (Angeber) ovadúh; (Kuppeler) podvòdник; = *in f.* prinašávka, donašávka; ovadúhinja; podvòdnica.

Zubufe *f.* dopláték, pri-, doplaćilo; pridáték, dodáték; (Unterſtützung) podpòra.

žubüßen pri-, doplácati; privrécí (-vržem).

Žudí *f.* (das Aufziehen) reja, odréja; (das Aufgezogene) priréjék, prirédék; žur — za pleme; vzgájanje, vzgojitév; (die Erziehung) der Kinder vzgója —, odgója otrók; (Disciplin) red, strogorédnost, strahovánje; in — halten v redu držati (-im), v strahu iméti (imám), strahovati; der — entwachsen šibi odrásti; gute, schleyte — halten lepó, slabo vzgájati, lep, slab red iméti; (Wohlgezogenheit) blagonrávje; in — und Ehren blagonrávno in počténno; Žudít- pleménski, za pleme.

žudíten rediti, odréjati; gojítí, vzgájati; vzrediti, odrediti; vzgojítí.

Žudítter *m.* rejáč, vzrėjavéc; vzgájavéc.

Žudítgebiet *n.* pleménski okoliš.

Žudítthaus *n.* kaznilnica.

Žudítthúsler *m.* káznjenéc.

Žudítthengst *m.* žrebéc za pleme, pleménski žrebéc.

žudítig sramežljiv, blagonrávén; (teufsch) číst.

žudítigen strahovati, pokorítí, kaznítí, kaznovati; (mit Worten) kárati, krégati; pokárati, okrégati; (mit der Ruthe) tépstí (tepem), šéskati; natépstí, našéskati.

Žudítiger *m.* strahovánéc, pokorívéc, kaznovávéc; =in *f.* strahovánka, pokorívka, kaznovávka.

Žudítigkeit *f.* sramežljivost, blagonrávnost; čístost.

žudítiglich *f.* žudítig.

Žudítigung *f.* strahovánje, kaznovánje; kazén (-i), pokóra.

Žudítkuh *f.* krava za pleme, pleménska krava.

Žudítling *m.* ž. Žudítthúsler.

žudítlos razuzdán, brezrédén, brez reda; nesrámnén.

Žudítlosigkeit *f.* razuzdánost, brezrédnost; nesrámnost.

Žudítmeister *m.* strahovánéc; kaznilnični oskrbník.

Žudítmittel *n.* strahovánno sredstvo.

Žudítodjs *m.* ž. Žudítstier.

Žudíttruthe *f.* strahovánna šiba.

Žudíttau *f.* svinja za pleme, pleménska svinja, plemenjáča.

Žudítstaf *n.* pleménska ovca.

Žudítstier *m.* junéc za pleme, bik pleménjáč, pleménski bik.

Žudítstute *f.* kobila za pleme, pleménska kobila.

žudíttauglich dobér —, sposóbén za pleme, pleménski.

Žudítvieh *n.* živina za pleme, pleménska živina.

Žudítwahl *f.* pleménski izbór.

Žudítwider *m.* ovén za pleme, pleménski ovén.

Žud *m.* trzáj, zřib, drhtáj, utřipljaj; einen — thun zgenítí (zřánem) se, zméziti se, třgnítí, třznítí, zmígnítí.

žuden třznítí, zgenítí (zřánem) se, zmígnítí, zméziti se, zřznítí se, zdrgetátí; *impf.* třzati, zříbati se, zmígávati, utřípati (-am, -trípjem), zřzati se, zadrgetávati; (v. Blüß) švignití; *impf.* švigati; die Achsel — z ramo zmígávati, skomízgati; z rámami (s pleči) zgenítí, — zmígnítí, — skomízgnítí.

žuden (das Schwert) měč potégnítí, — izdréti (iz nóžnic); mit gezüftem Schwerte z golim měčem.

Zucker *m.* cukér, sladkór; geßonnener — vléčeni sladkór; ein Gut — gomólja —, štula cukra; Zucker- cukréni, sladkórni; cukrov, sladkórjev.

Zuckerbäcker *m.* slašéčiar, sladčičar, sladičar; =ei *f.* (Ort) slašéčičárnica; (Gewerbe) slašéčičarstvo; (Zuckerwerk) cukreníca, slašéčice, sladčice, sladice *pl.*; =in *f.* slašéčičarica.

Zuckerbirne *f.* cukréna, medénka, medníca.

Zuckerbüchse *f.* cukreníca, sladkór-
nica.

Zuckererbsen *f.* sladki (cukréni) gráh.

Zuckerfabrik *f.* cukrárna, cukrárnica.

Zuckergehalt *m.* cukrnatost.

Zuckerhaltig cukrnat, sladkórnat.

Zuckerhandel *m.* trgovina s cukrom.

Zuckerharnruhr *f.* sladkoséčnost.

Zuckerhand *m.* ledénéc, krístálnati
sladkór.

Zuckermaul *n.* cukrolízec.

Zuckermelon *f.* dinja.

žudern cukrati, sladkórítí; pocúkrati, ocúkrati.

Zuckernafcher *m.* f. Zuckermanf.
Zuckerpapier *n.* papir za cukër (sladkór).

Zuckerproduction *f.* pridelovánje cukra.

Zuckerraffinerie *f.* cukročistnica.

Zuckerraffineur *m.* cukročistec.

Zuckerrohr *n.* cukrov trst, sladkórjeva trstika.

Zuckerruhr *f.* f. Zuckerharnruhr.

Zuckerfäure *f.* sladkórna kislina.

Zuckerfieder *m.* cukrovár; cukrár; = *ei* *f.* cukrovárnica; cukrárna, cukrárnica.

Zuckerstoff *m.* cukrovína.

Zuckerstreuer *m.* sipálnik za sladkór.

Zuckerstüß *sladèk* kakor cukër.

Zuckerware *f.* cukrenína.

Zuckerwasser *n.* pocúkrana voda.

Zuckerwerk *n.* cukrenína, slašèice *pl.*

Zuckerworte *pl.* sladke —, medéne beséde *pl.*

Zuckerrurzel *f.* sladki korén.

Zudung *f.*, — *en pl.* tñzanje, zgíbanje, zdrgetávanje, utripanje.

judámmen zaveziti, zagradiiti.

judeden zagrñiti, po-, zakrñiti (-kri-jem), odéti (-dénem); (mit umgestürztem Gefäß, einem Deckel) zavézniti; *impf.* zagrñjati, po-, zakrivati, odévati; zavezovati.

judem *adv.* vrhu tega, razen tega.

judenken *judm.* etvaš naméniti.

Zudrang *m.* pritisk, navál.

judrehen zasúkati (-kam, -èem); sukáje zapréti (-prém).

judringlich vsiljiv, nadležèn, sitèn.

Zudringlichkeit *f.* vsiljivost, nadležnost, sitnost.

Zudringling *m.* vsiljivec, nadležnež, sitnež.

judrücken zatísñiti, pritisñiti.

zuzeigen geben v last dati, podariti.

zuzeigen, sich etwas — lastiti si, svojiti si, prisvojevati si kaj, lastiti se česa; prilastiti si, pri-, usvojiti si kaj, polastiti se česa; (widmen, bedi-cieren) posvetiti; *impf.* posvečevati.

zuweisend (*gramm.*) svojilèn.

Zueignung *f.* prilastitev, pri-, usvojitèv; (Widmung) posvetitev, posvetilo.

zuerkennen prisódiiti; *impf.* prisójati, prisójevati; die Todesstrafe — na smrt obsódiiti (koga).

Zuerkenntnis *n.* prisódba.

Zuerkennung *f.* prisójanje, prisódba.

zuerst *adv.* najprej, najprvo; sie ist — angekommen ona je prva prišla; (anfangs) izprva.

zufahren *fig.* zaletéti se, zagnáti (-zénem) se, zvihráti; fahre zu! požéni! vozi!

Zufahrt *f.* dovóz; vzóz; Zufahrts- dovózní.

Zufall *m.* slučáj, nakljúčeje, nakljúček, nakljúčba, primérlijaj; durch — po nakljúčbi, slučájno.

zufallen pripásti (-pádem), v del priti (pridem); (v. Deckel) zaklópiti se; die Augen fallen ihm zu (vor Schläfrigkeit) oči mu skupaj lézejo.

zufällig *adi.* slučájèn.

zufällig, zufälligerweise *adv.* po nakljúčbi, slučájno.

Zufälligkeit *f.* slučájnost.

zufertigen posláti (posljem), odprá-viti; *impf.* pošljati, odprávljati.

zufiegen letéti —, létati proti komu, — h komu.

zufießen do-, pritékati; teči (tečem) proti čemu.

Zufucht *f.* pribèg, pribéga; (Zufuchtsort) pribèžálisèe, zatočísèe, zavétje; — nehmen pribèžati (-im), zatéci (-té-èem) se h komu, ískati zavétja pri kom.

Zufuchtsort *m.*, Zufuchtsstätte *f.* f. Zufucht.

Zuflug *m.* prilet, dolèt.

Zufluss *m.* pritòk, dotòk; (an Mit-teln) dohájanje, dohódek.

zufliessen pošepetáti (-etám, -èèem), pošépniti, príšepetáti.

Zufliesterung *f.* pošépet.

zufolge *praep.* po, vslèd.

zufrieden zadovoljèn, dovóljèn; — stellen zadovoljiti koga; — stellend zadovoljiv; sich — geben zadovoléti, zadovoljiti se.

Zufriedene *m.* zadovoljnež.

Zufriedenheit *f.* zadovoljnost, zadovoljstvo.

zufrieren zamrzniti; *impf.* zamrzovati.

zufügen prizadéti (-dénem), provzročiti, storiti, učiniti, narediti; *impf.*

prizadévati, provzročevati, délati; je-
mandem Schlimmes — nahuditi.

Zufuhr *f.* privóz, dovóz, privózna,
dovózna, privázanje, dovázanje; die
— abſchneiden dovóz zapréti, dováza-
nje prepréčiti, — uſtáviti; Zufuhr-
dovózni.

zuführen pripéljati (-péljem), do-
privésti (-védem); *impf.* pri-, dovázati,
péljati —, vódití h komu kaj.

Zuführer *m.* dovóznik, privóznik, do-
vázavec; dovódnik.

Zufuhrſchiff *n.* dovózna ladja.

Zuführung *f.* dovázanje, dovájanje.

zufüllen zapólniti; (e. Graben) zasúti
(-sújem, -spém); (baugieſen) dopólni-
ti; *impf.* dopolnjevati.

Zug *m.* vlak, potég, vláčenje, poté-
zanje; (v. Zugvieh = Geſpann) zapréga,
vprega, plüg, jarém; (beim Trinken)
zwei Züge ihun dvakrat potéginiti;
in einem — auſtrinken na en dušek iz-
píti; (Luft—) prepih; hier iſt ein ſtar-
ker — tukaj zeló vleče, tukaj je močén
prepih; (Niſſen)zug) dih, dihljaj, sop-
ljaj; in den lezten Zügen liegen biti v
zadnjih dihljajih, umirati; Züge láuten
klénkati mrlíen, z navékom zvoníti;
(eines Heeres) pohód; (ziehende Menge:
v. Menſchen) izprevód; (v. Vögeln) kita,
vlak, rajda; (Wagen—) vlak, vozovlak;
(mil.) četa, vód ($\frac{1}{4}$ stotnje); (mit
der Feder) potég, potéza, potégljaj;
(Geſichts—) potéza, obrázna črta; Züge
pl. obráz; *fig.* in flüchtigen Zügen s
površnimi potézi; (des Charakters) zna-
čilna laſtnóſt, — potéza; im — e ſein
v delu biti (sem), teči (tečem), obrav-
návati se; (Feber) natéga; (Winde)
vitel, vlak; (im Gewehre) zleb, ris.

Zugabe *f.* pridáv, pridávék, privrzék,
pri-, namésék; dodáték; (zum Gehalt)
priklád, dokláda; (Zunahme) prikláda.

Zugameiſe *f.* mravlja debeloglávka.

Zugang *m.* dohód; Zugangs- dohódni.
zugänglich priſtópén.

Zugarm *m.* (der Winde) motoróga.

Zugbalken *m.* vez (-í), vezni tram.

Zugbrüde *f.* zapádni — vzdížni most.
zugeben pridáti, dodáti, pridejáti
(-dénem), privréti (-vržem), pri-, na-
mekniti (-máknem); *impf.* do-, pridá-

jati, pridévati, na-, primikati; (zuge-
ſtehen) pripuſtíti, dopuſtíti, do-, pri-
vóliti, vdáti se; priznávati; priznáti;
zugegeben, daß denímo —, recímo —,
vzemímo, da.

Zugebräu *n.* privárék.

zugefroren zamrzél.

zugegen pričujóč, navzdóč, vpríčo,
poleg, zraven.

zugehen (auf etw.) iti (idem, grem)

—, prihájati proti čemu; (ſich ſchließen
laſſen) zapírati se; die Thür geht nicht
zu vrata se ne dajo zapréti, — se ne
zapirajo; (geſchehen) godíti se, biti
(sem); es gieng ſehr hitig zu hud boj
je bil, hudó so se dajáli; es geht luſtig
zu vse je vesélo, dobre volje so; es
gieng nicht natürlích zu ni bilo samo
na ſebi; wie gieng dieſe zu? kako se
je to vršilo?

Zugehör *n.* priteklna, pripadna;
pripadajúče potrebšéine; das Haus
ſammt allem — hiſa z vsem, kár k
njej spada.

zugehören spadáti k čemu; pripádati,
priſtáti (priſtojim); biti (sem) úgávo;
ſ. gehóren.

zugehörig pripadajúč, spadajúč (k
čemu); (zuſtändig) priſtójén; ſ. ge-
hörig.

Zugehörigkeit *f.* pripádnoſt; priſtój-
noſt.

zugekehrt obrnjen k čemu; priſebén.

Zügel *m.* vajeť; die Zügel *pl.* vájéti,
vaje *pl.*

zügellos razuzdán, razbrzdán, samo-
páſén.

Zügelloſigkeit *f.* razuzdánnoſt, razbrz-
dánnoſt, samopáſnoſt.

zügeln z vájéti ravnáti, — krotíti;
fig. krotíti, uzdáti, brzdati, zadrževati;
ſ. züchten.

Zugemüſe *n.* prikúha.

Zügenlöde *f.* navčék, mrtváſki zvon.
zugeſellen pridružíti; *impf.* pridru-
ževati.

zugeſpiht pri-, zaostren, zaſiljen,
rtast, ſpičast.

Zugeſtändnis *n.* privoljenje, privolitév,
privolilo, dopuſtítév, dopuſtilo.

zugeſtehen privóliti v kaj, do-, pri-
puſtíti kaj; *impf.* privoljevati, do-,

pripúščati; priznávati; priznáti; zuge-
gestanden, daš denímo —, recímo —,
vzemímo, da.
zugethan vdán, privržen, naklónjen.
zugewöhren (*mont.*) pripisati (-písem)
komu; *impf.* pripisovati.
zugfest trđen za vlak, trgovórën.
Zugfestigkeit *f.* trdnóst za vlak, trgo-
pórnost.
Zugfisch *m.* riba selka, — selívka.
Zugführer *m.* načelník vóda, četo-
vódja; (bei der Eisenbahn) vlakovódja;
(Führer der Locomotive) strojevódja.
Zuggarn *n.* vlak.
Zuggraben *m.* *f.* Abzuggraben.
Zugheuschrecke *f.* kobílca selka.
zugießen (hinzugießen) prilíti (-lijem),
dolíti; *impf.* do-, prilívati; (gießen und
berücksichtigen) zalíti, zatopíti; (träufeln)
zakápati.
Zugkraft *f.* vlačna —, vlečna moč,
— síla.
zugkräftig privlačno moč imajdč, ob-
činstvo vaběč.
zugleich *adv.* obénem, zaéno, hkrati,
naénkrat.
zugleichem zaravnáti, zagláditi.
Zugleine *f.* potégalica.
Zugloch *n.* oddúšek, oddušník.
Zugluft *f.* prepíh, prehlid.
Zugnetz *n.* *j.* Zuggarn.
Zugochs *m.* vprézni vól, vozni vol,
vól za vožnjo.
Zugpersonal *n.* vlákovno osěbje, osěbje
pri vlaku.
Zugpferd *n.* vprézni —, vozni kónj,
kónj za vožnjo.
Zugpflaster *n.* mehúrník, prišćilo,
omúšćník, vlečník.
zugraben zagrěbsti (-grěbem); za-
kópáti (-kópljem); *impf.* zagrěbati,
zakopávati.
Zugraupe *f.* (ProceSSIONSPINNER) iz-
prevódni prelěč.
zugreifen poprijěti (-primem) za kaj,
poprijěti se —, lotíti se česa; *impf.*
poprijémáti (se).
zugrunde gehen koněc vzeti (vzamem),
po zlu íti (grem), na nřé priti (pri-
dem), pogíníti, pogubíti se; — ríchten
uničítí, pogubíti, ugonobíti; *impf.*
uničeváti, pogúbľjati, ugonábľjati.

Zugrunderichten *n.* uničevánje, po-
gúbľjanje.
Zugschleife *f.* potézna vez (-i).
Zugschnur *f.* zádrga, zadrǵúlja, za-
drǵúza.
Zugschranke *f.* potézna zapórnicá.
Zugseil *n.* potézna vrv (-i), potézni
konópěc.
Zugständer *m.* potézni podstávěk.
Zugstange *f.* ójnica.
Zugschiefelette *f.* škorňjěč z elástičnima
stranicama.
Zughier *n.* vprézna živál (-i), vozno
živíněč; vozěč, vozíca.
zugürten pas (komu) zapéti (-pněm).
zugute halten ne za zlo vzeti (vza-
mem), ne zaměriti, izpreglédáti.
Zugverspätung *f.* zamúda —, zakes-
něnje vlaka.
Zugvieh *n.* vprézna —, vozna živína.
Zugvogel *m.* ptica selka, — selívka.
zugweise *adv.* trúmoma, v tropih, v
četah, čétoma.
Zugwind *m.* *j.* Zugluft.
Zugwinde *f.* vítěl, vítlo.
zuhaben, zuhalten zapríto ímėti (ímám),
zapríto tíšćati (-šćím); die Augen —
mezžáti (-ím); die Hand — pest tíšćati;
sein Versprechen zuhalten mož-besěda
biti (sem).
zuhaken, zuhauen obsékati, prisékati,
obťesáti (-těšem); *impf.* pri-, obseko-
vati, obtesávati.
zuhaken, zuhaken zapéti (-pněm),
zapentľjáti, zakopěčáti; zakvácíti.
Zuhälter *m.* zvodník.
zuhängen zavěsiti, zastréti (-strěm);
impf. zastírati.
zuhauen auf jmbn. tepsti (tepem) koga;
hauē zu! udri! (hauend zurichten) pri-
klésáti (-šem), prisékáti.
zuhauf *adv.* na kupe, kúpoma.
zuheilen *j.* zuhaten.
zuheilen *tr.* zacěliti, izcěliti; *intr.*
zacěliti se, zacelěti; *impf.* cěliti se,
celěti.
Zuheirat *f.* (bež Manneš) priženítěv.
zuheiraten (v. Manne) priženíti se;
(v. d. Frau) primožítí se.
zuherzen něhmen gnati (ženem) —,
vzeti (vzamem) sí kaj k srcu, vzne-
míríti se zarádi česa; *impf.* jemáti

(jemljem) si k srou, vznemirjati se; — gejen do srca ségati; — seči (sezem).

Zuhilfenahme *f.* mit — s pomočjó, privzémši (kaj).

juhinterst čisto vzadi; najzádnji, najposlédnji.

juhüchst najviše.

juhordjen na ušesa vleči, ušesa nastávljati, poslušati, posluškovati, posluške vtépati, — vtepávati.

juhüren poslušati.

Zuhörer *m.* poslušávec, slušatelj; = in *f.* poslušávka, slušateljica.

Zuhörerchaft *f.* poslušávci *pl.*, slušateljstvo.

juhüllen zakríti (-krijem), zagrniti; (zubeden) odéti (-dénem).

juhüchjen úkati komu (naspróti); zaukati —.

jukaufen prikúpiti, dokúpiti; *impf.* prikupovati, dokupovati.

jukehren (juwenden) obrñiti (kaj proti komu); *impf.* obráčati.

jukeilen zagozdíti, s klinom zabíti (-bíjem), zaklíniti.

jukiten zaklejíti, zalepíti.

juklappen zaklópiti; *intr.* zaklópiti se, zaklópñiti.

juklafschjen plóskati, tléskati (komu).

jukleben, jukleistern zalepíti, zaklejíti.

juknüpfen zapéti (-pném); *impf.* zapénjati.

juknüpfen zavézati (-vézem) (z vozlom).

jukommen priti (pridem); *impf.* prihájati komu; — lassen naklóniti, posláti (posljem); es kommt mir zu moja stvar je, moj posel je, moja dolžnost je; es kommt dir nicht zu ni tvoja stvar, ni tvoj posel, nimaš pravice, tebi ne pristoji; was mir zukommt kar mi gre.

jukommend pristójen, pripadajóč.

jukkeren zamašiti (s probkovino).

Zukost *f.* prijéd (-i), prikúha.

Zukunft *f.* prihódnost, bodóčnost; in — v prihódnje, zanaprédj, odslej, prihódnjič.

zukünftig *adi.* prihódnji, bodóč; *adv.* ¡ in Zukunft.

Zukunftsaat *m.* držáva bodóčnosti.

zulücheln smehljáti se komu; nasmehljáti se.

Zulage *f.* (zum Gehalt) priklad, dokláda; (Zuwage) prikláda, pri-, naméček, privržék.

zulangen seči (sezem), poséči; *impf.* ségati po čem; (hinreichen) dosti bití (sem), zadostovati; (barreichen) podájati; podáti.

zulänglich *adi.* zadóstěn, dovóljen; *adv.* dosti, zadósti, dovólj.

Zulänglichkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.

Zulafs *m.* nadj — des Gesezes kólikor zakon dopúšča.

zulassen pripustiti, dopustíti, dovolíti; *impf.* do-, pripúščati, dovoljevati, ne brániti; (verjähren lassen) zaprto pustíti, ne odpírati.

zulässig dopústěn; dopuščèn, dovóljen.

Zulässigkeit *f.* dopústnost; dopuščènost, dovóljenost.

Zulassung *f.* pri-, dopustítév, pri-, dopúščanje.

Zulassungschein *m.* pripústnica.

Zulauf *m.* naval, pritisk; es entstand ein großer — von Leuten veliko ljudi je privrélo, velika množica se je stekla. zulaufen teči (proti komu); pritéči; spízig — zašiljen —, koničast —, pristoren bití (sem).

zulegen prilóžiti, pridejáti (-dénem), privréči (-vržem), primekníti (-máknem), pridodáti; *impf.* prilágati, prikládati, pridévati, primikati, pridodájati.

zulegen prislóniti; *impf.* prislánjati; die Thür — pripréti (-prém); *impf.* pripírati.

zuleide na krivico, nakljúbu; etwas — ihun kaj zálega prizadéti (-dénem), krivico storiti, razzálati.

Zuleitungsgraben *m.* vodotók, vodotóč. zuleht *adv.* nazádnje, napósled, končno; zadnjič, poslédnjič.

zuliebe naljúbo, za ljubáv, na veselje, zavóljo.

zulöthen spojíti, zvaríti; *impf.* spájati, zvarjati.

Zulp *m.* sesúlja, cucélj, cucálo.

zum = zu dem ¡. zu.

zumačhen (die Thür) zapréti (-přem), zatvoriti; *impf.* zapirati; (den Brief) zložiti; *impf.* zlágti; (den Rock) zapéti (-pněm); *impf.* zapénjati; (die Augen) zamežáti (-im), zaklópiti; (ein Loch) zadélati, zamašiti, zakrítí (-kríjem).

zumal *adv.* posébnó, sosébnó, zlasti, osobito.

Zumaš *n.* domérek, pridávěk, priméček.

zumauern zazidati; *impf.* zazidávati.

zumeist *adv.* nájbolj, nájveč, ponájveč, véčijdel, zlasti, osobito.

zumengen primésiti, priméšati.

zumessen odméríti, naméríti (komu kaj); (beimessen) pripísati (-píšem); *impf.* pripisovati.

zumindest *adv.* nájmanj, vsáj, bar.

zumischen š. zumengen.

zumitteln vročítí, izročítí, predátí; *impf.* vročevati, predávati.

zumuthe sein pri srcu biti (sem).

zumutthen prisódiťi, priméniti; *impf.* prisóžati; pričakováti (od koga); mísliti kaj o kom, komu kaj pripisovati; (Übles) podtíkati; podtekníti (-táknem).

Zumuthung *f.* prisóžanje; pričaková-nje; podtíkanje.

zunächst *adv.* najbliže; (chronolog.) nájprej, nájpoprej, najprvo.

zunähren zašítí (-šíjem), sešítí; *impf.* zašívati.

Zunahme *f.* pribitek, prírastěk; narásčanje; raz-, pomnožítěv, razplodítěv.

Zuname *m.* priiměk, pridévěk; Peter mit dem — n ber Große Peter imenován —, nazván Vélíki.

Zünd- vžigálni, netílmi.

zündbar vnemljliv, vnetljliv, zapaljliv, vžigljliv.

Zündbarkeit *f.* vnemljlivost, vnetljlivost, vžigljlivost.

zünden *tr.* vnéti (vnámem), v-, zažgáti (-žgěm), zapáliti, zanéťiti, v-, razplameníti; *impf.* v-, zažgáti, néťiti, vnémáti; *intr.* vnéti se, vžgáti se; *impf.* vnémáti se, vžgáti se.

Zunder *m.* netílo, podnétek; (Feuer-schwamm) trod, žvag; *fig.* podžigljlaj.

Zünder *m.* zažigávěc, vžigávěc, zažigáč; (Werkzeug) za-, vžigálo, vžigálník.

Zunderschwamm *m.* kresílina goba, trod, žvag.

Zündfaden *m.* netílina nit (-i), nit prižigálnica.

Zündhölzchen *n.* vžigalica, vžigálnica, vžigálmi klinček; žveplénka, bíglica, žigica, šibica.

Zündhütchen *n.* strelna kápica.

Zündkraft *f.* netíllost.

Zündkraut *n.* š. Zündpulver.

Zündloch *n.* vžigálna luknja, zažigálnica; próznica.

Zündmaschine *f.* samovžig, netíllica.

Zündmaterie *f.* š. Zündstoff.

Zündmittel *n.* š. Zunder.

Zündnadelgewehr *n.* puška iglenica, puška na iglo.

Zündpfanne *f.* prašnica, pónvica.

Zündpulver *n.* strelni prah, smodník; podprášljaj.

Zündpunkt *m.* netíšče, zapalíšče.

Zündröhre *f.* zažigálník.

Zündschwamm *m.* š. Zunderschwamm.

Zündstoff *m.* netívo, netílo, vžigálo.

Zündware *f.* vžigálno blagó, netílno blagó.

Zündzeug *n.* kresílo, ognjilo.

zunehmen rasti, narásčati, véčati se; narásti, povéčati se; (an Zahl) množiti se; pomnožiti se; (an Kraft) jáčiti se, krepčáti se, močnéti (močnejem); ojáčiti se, okrepíti se, okrepčáti se, opomóči (-mórem) si; (an Länge) dáljšati se; podáljšati se; (an Dicke) debelíti se; odebelíti se; (an Breite) šířiti se; razšířiti se; (sich vermehrten) ploditi se, množiti se; razploditi se, razmnožiti se; (fetter werden) redíti se; obredíti se; (beim Stricken) pribráti (-bérem), prinabrátí; *impf.* pribirati, prinabirati; (von der Strenge) hújšati se, huje prítiskati; an Alter — stárati se; postárati se; bei — den Jahren pod starost.

zuneigen nágniti, naklóniti; *impf.* nagíbatí (-gíbam, -bljem), naklánjati.

Zuneigung *f.* naklónjenost, nágnjenje, prijázěň (-i).

Zunft *f.* ceh, ceha; brátovščina; Zunft= céhovní.

Junštälteste *m.* céhovni starejšina.
Junstlaufnahme *f.* sprejem v ceh,
sprejéjte v brátovščino.

junstgemäß céhovén, po cehu.

Junstgenoss *m.* céhovnik, céhovéc.

junsttig céhovén.

Junstlade *f.* céhovna skládnica.

Junstler *m.* š. Junstgenoss.

Junstmeister *m.* céhmešter, céhovni
starejšina.

Junstrecht *n.* céhovno pravo.

Junstverfassung *f.* céhovna urédba.

Junstvermögen *n.* céhovna imovina.

junstweise *adv.* po cehih.

Junstwesen *n.* céhovstvo.

junstwidrig céhovnim postávam na-
spróten.

Junge *f.* jezik; *dem.* jeziček; (in der
Pfeife) lopática, jeziček.

Jüngerblatt *n.* jezičkova plóšéica.

Jüngelchen, Jünglein *n.* jeziček; (am
Getreide) trnek.

jüngeln z jezikom gibati (-bam,
-bljem), jezljáti.

Jungen- jezikov, jezični.

Jungenbein *n.* podjezična kost (-i).

Jungenblüte *f.* jezičasti venéc.

Jungenblütler *pl.* jezičnice *pl.*

Jungendrescher *m.* jezičnik, jezikavéc,
čeljústáč; =in *f.* jezičnica, jezikúlja,
klepetúlja.

jungenfertig jezičen, zgovorljiv, reč-
ljiv, úrnega jezika, spretén v govor-
jénju.

Jungenfertigkeit *f.* jezičnost, zgovor-
ljivost, rečljivost, spretnost v govor-
jénju.

jungenförmig jezikast, jeziku podobén.

jungenwandt š. jungenfertig.

Jungenweld *m.* jezikavéc, baháč, ši-
rokotústnež.

Jungenkrebs *m.* rák na jeziku.

Jungenlaut *m.* jezikovéc, jezični so-
glásnik.

Jungenpfeife *f.* piščál (-i) z jezikom.

Jungensthalen *n.* strgúlja za jezik.

Jungensthalen *n.* dleskánje, mlás-
kanje z jezikom; mlásk, dlésk.

Jungenstipe *f.* konéc jezika.

Jungenwarje *f.* jezična bradávica.

Jüngler *m.* oblízáč, oblíznik, sladko-
snédež; jezičnik.

junidhte *adv.* v (na) nič; — machen
uničiti, porúšiti, razbiti (-bijem); —
werden razbiti se, propásti (-padem),
na nič priti (pridem).

juniden kímnniti, pokímnniti, po-, pri-
kímati (-mam, -mljem).

junieten zakováti (-kújem), zanétati.

junuže, sich etwaš — machen v prid
—, na korist obrniti si kaj, okorístiti
se s čim, v svoj prid porábati.

junoberst *adv.* zgoraj, najviše, práv
na vrhu.

junorden š. junweisen.

junpfaffen zaživgati, zabrlizgati komu.

junpfen pákati (-am, -čem), skubsti
(skubem), kosmáti, pípati, páliiti;
oskúbsti, o-, popáliiti; (bei den Saaren)
vleči, cúkati; potégnniti, pocúkniti).

Junfer *m.* skubéc, pákavéc, pulívéc.

Junflügen zaoráti (-örjem), pororáti.

Junpfede *f.* pákana —, páljena svila.

junpiden zasmoliti.

junrathe halten dobro gospodariti,
skrbljivo páziti na kaj.

Junrathehaltung *f.* dobro gospodar-
jenje, umno postópanje.

junrathe nasvétovati; prigovárjati.

junraunen pošépniti na uho, priše-
petáti, potájno pošepetáti.

junrednbar prištévén.

Junrednbarkeit *f.* prištévnost.

junrednen prištéti (-štejem), priračú-
nniti; *impf.* prištévati; (imputieren) pri-
písati (-píšem), zamériti, za zlo vzeti
(vzamem); *impf.* za zlo jemáti (jém-
ljem), v krivico šteti.

Junrednung *f.* prištévanje, prištétév;
(Imputierung) pripisóvanje v zlo, za-
méra.

junrednungsfähig prištéviti, pripísén;
zmožen preudárka, zavéstén.

Junrednungsfähigkeit *f.* prištévítost,
pripísnost; zmožnost preudárka, za-
véstnost.

junredht *adv.* práv, na pravem mestu;
—legen, —stellen na pravo mesto po-
stáviti, uravnáti, v red správití, ure-
diti; *impf.* uravnovati, v red správr-
ljati, uréjati; —kommen práv —, o
pravem času priti (pridem); —machen
priprávití, prirediti, prigotóviti; *impf.*
pri-, napravljati, priréjati, prigotáv-

ljati; —weisen pravo pot pokazati (-kážem), na pravo pot napótiti, — pripeljati (-peljem); zavrniti; (belehren) učiti, svariti; poučiti, posvariti, pokárati; sich —finden iznájti (-najdem) se v čem, izvédeti (-vém) se, stvar razumeti.

Zurechtweifung *f.* zavrnitev, zavrátanje; opomin, posvarilo, posvaritev.

Zured *f.* prigovárjanje, nagovárjanje; izpodbúda; (Zröftung) tolázba.

zureden pri-, nagovárjati; izpodbújati; (trösten) toláziti, na srce govoriti.

zureichen *tr.* podáti, pomoliti; *impf.* podájati, moliti; *intr.* zadóstěn biti (sem), zadostovati.

zureichend (hinlänglich) zadóstěn, dovoljén.

zureiten jézditi proti komu; prijézditi; (ein Pferd) v ježi izúriti.

Zürgelbaum *m.* koprívéc, koprívovéc, koprívnicá.

zurichten obrniti —, nameriti proti komu (čemu); pripraviti, prirediti, prigotoviti, pristrójiti; *impf.* pripravljati, prirejati, prigotavljati; übel —grdo udélati, — izdélati, strašno pobíti (-bijem).

Zurichtung *f.* pripráva, priredba.

zuregeln zapehniti (-páhnem), s pahom zapréti (-prém); *impf.* zapehovati.

zürnen jeziti se, srditi se, jezén biti (sem), togotiti se, gnévati se; anfangen zu — u-, razjeziti se, razsrditi se.

zürnend jezén, togotén, srdit, ljut.

zurück *adv.* nazáj.

zurückbegeben sich vrniti se, povrniti se; *impf.* vrátati se.

zurückbegehren nazáj térjati, nazáj zahtévati, nazáj hotéti (hóčem).

zurückbehalten pridržati (-ím), zadržati; *impf.* pri-, zadrževati.

Zurückbehaltung *f.* pridrževánje, pridržba.

zurückbekommen nazáj dobíti; *impf.* nazáj dobívati.

zurückberufen nazáj poklicati (-kličem), nazáj pozváti (-zovem), opozváti.

zurückbezahlen vrniti, povrniti, odplácati; *impf.* vrátati.

zurückbiegen zavíhati, zapógniti.

zurückbleiben zaostáti (-stánem); *impf.* zaostájati.

zurückblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se.

zurückbringen nazáj prinéstti, nazáj pripraviti, vrniti; *impf.* nazáj prinášati, vrátati.

zurückdenken pomisliti na pretéklo, spómnniti se česa; *impf.* spominjati se.

zurückdrängen nazáj tíšéati (-ím), nazáj pritískati, nazáj ríniti; odbíjati, odgánjati, odvrátati; nazáj potísniti; odbíti (-bijem), odgnáti (-žénem), odvrniti.

zurückdrehen odvítiti (-vím), odsúkati (-súkam, -súčem), odmotáti; *impf.* odvíjati, odsukávati, odmotávati.

zurücken *tr.* primeknúti (-máknem); *impf.* primikáti; *intr.* primeknúti se; *impf.* primikáti se.

zurückerkhalten nazáj dobíti, zopet dobíti; *impf.* nazáj dobívati.

Zurückerklag *m.* zavrátálo tožbe.

zurückerobern zopet —, na novo prisvojiti, zopet pribojevati.

zurückersinnen vrniti; *impf.* vrátati.

Zurückerstattung *f.* vrátálo, vrnitev.

zurückfahren nazáj se péljati, nazáj se vóziti, vrátati se z vozom; (vor Schreden) od straha zgenúti (zgánem) se, odskóčúti.

zurückfallen nazáj pasti (padem); (rücklings) vznak pasti; (von Strahlen) odsévati.

zurückfordern *f.* zurückbegehren.

zurückführen nazáj péljati; nazáj pripéljati, nazáj privéstti (-védem); (reducieren) preobrniti.

zurückführend (reflexiv) povrátén, povrátálen.

Zurückgabe *f.* vrátálo, povrátálo, povrnitev.

Zurückgang *m.* vrnitev, vrátanje.

zurückgeben nazáj dátii (dam), vrniti, povrniti; *impf.* nazáj dájati, vrátati, vrátávati.

zurückgehen nazáj iti (idem, grem), vrátati se; (weichen) umikáti se; umeknúti (-máknem) se; (rückgängig werden) razdréti (-dérem, drém) se, razbíti (-bijem) se, razvréúti (-vržem) se, po-

kazíti se; (schlechter werden) rákovo pot íti, pod zlo íti, péšati, hírati; opéšati; (geringer werden) mánjšati se, nížati se; zmánjšati se, znižati se.

žuridžgežogen samóten, osámljen, sam zase, odljúden.

Žuridžgežogenheit *f.* osámljenost, samotovánje, samovánje, odljúdnost, svetobéžnost.

žuridžglánjen odsvítati, odsévati.

žuridžgrúšjen odzdráviti, pozdráv vrniti; *impf.* odzdrávljati, pozdráve vráčati.

žuridžhallen odmévati; odjékniti.

žuridžhallen zadržati (-im), pridržati, ustáviti, ovréti; zadrževati, ustávljati, ovírati; (mit den Gedanken) udrževati (kaj), skrivati, tajiti; udržati, ne povédati (-vém), ne pustíti v javnost; (im Raume) krotíti, vládati; sich — zdržati se; *impf.* zdrževati se, zatajevati se.

žuridžhaltend zadržljiv, zadrževalén; udržljiv, zamolčljiv, previdén, oprézén, skrit; (mäßig) zdržén.

Žuridžhaltung *f.* zadržba, zadrževánje; udržljivost, održba, zamolčljivost, skritost, opréznost; (Mäßigfeit) zdržnost; ohne — (sprechen) govoríti na vsa usta.

Žuridžkehr *f.* vrnítév, povrát.

žuridžkehren vrniti se, povrniti se; *impf.* (po)vráčati se; zur Vernunft — spámetovati se.

žuridžkehrend povračálén, povrátén.

žuridžkommen nazáj priti (pridem), vrniti se; *impf.* nazáj prihájati, vráčati se; von seiner Meinung — svoje mnenje premeníti, premislíti se; (sich verschlechtern) opéšati, poslábsšati se.

Žuridžkunft *f.* ž. Žuridžheyr.

žuridžlassen ostáviti, zaostáviti, pozapustíti; *impf.* ostávljati, zapúščati.

žuridžlegen odložíti, na stran dejáti (denem); *impf.* odlágati, odkládati, na stran dévati; (aufheben) shrániti, prihrániti, priščéditi, privárovati; (hinter sich lassen): a. (eine Strecke) prehóditi, prevóziti, (zu Pferde) prejšéditi, (schwimmen) preplávati z. durč Zusammenlegung mit pre-; b. (einen Zeitraum) preživéti, dopólniti, izpólniti, dovršiti,

zvršíti; (eine Befugnis) odréči (-réčem) se, odpovédati se, odložíti.

Žuridžlegung *f.* odložítév, odlóžba; odpóved (-i); dovršítév.

Žuridžnahme *f.* (das Wiedernehmen) vzvrátna vzétév; (Widerruf) preklic, oporeka.

žuridžnehmen nazáj vzeti (vzamem); *impf.* nazáj jemáti (jémlem); (widerrufen) preklicati (-kličem), oporéči (-réčem); (sein Versprechen —) skújati se, skesáti se, ne ostáti (ostánem) možbeséda, svojo besédo snesti (snem), besédo nazáj vzeti.

žuridžpeilschen z bičem nazáj zapodíti.

žuridžprallen odskóčiti, odletéti, odbíti (-bijem) se; *impf.* odskakovati, odletovati, odbijati se.

žuridžrechnen nazáj račúniti.

žuridžreisen nazáj potovati, vráčati se.

žuridžrufen nazáj poklicáti (-kličem), nazáj pozváti (-zóvem); inš Leben — zopet oživíti.

žuridžschallen odmévati; odjékniti.

žuridžschandern z grozo —, s trepétom odskóčiti.

žuridžschauen ozréti se, oglédáti se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

žuridžscheinen odsévati, odsvítati.

žuridžscheuchen odstrášiti, odplášiti.

žuridžschicken nazáj posláti (póšljem), vrniti; *impf.* nazáj pošljati.

žuridžschieben nazáj potísniti, odríniti, odpehníti (-páhnem); einen Eid — priségo zavrníti.

Žuridžschiebung *f.* odrívanje; zavrnítév.

žuridžschlagen *tr.* (zurückschlagen) odbíti (-bijem), odpodíti, odgnáti (-žénem); (die Kleidung) zavíňhati, podvíti (-vijem); *intr.* nazáj udáriti, nazáj stópití.

žuridžschrauben odvítí (-vijem).

žuridžschreden *tr.* odstrášiti, odplášiti; *intr.* s strahom se odvíniti; prestrášiti se česa, zgrozítí se.

žuridžschreiben odpísati (-píšem), písméno odgovoríti; *impf.* odpisovati, písméno odgovárjati.

žuridžsehen ž. žuridžschauen.

zurüchfein odzádaj biti (sem); zaostati (-stánem); vrñiti se; er ist noch zurüch odzádaj je; zaostál je; zanemárjan je; er ist schon zurüch vrñil se je.

zurüchsenden f. zurüchschicken.

zurüchsetzen nazáj postáviti, zapostáviti; *impf.* nazáj postavljati, zapostávljati; *fig.* mánj céniti, prezírati, vne-mar púšcati, nazáj devati (devljem, devam), zaničevati, zapostávljati.

Zurücksetzung *f.* postavítév na prejšnje mesto, — v prejšnji stan; zapostávljanje; *fig.* prezíranje, zanemárjanje, zaničevanje.

zurücksinken nazáj pasti (padem), omáhniti, zgrúđiti se nazáj.

zurückspringen odkóčiti.

zurückstellen f. zurüchgeben, zurüchfehen.

Zurückstellung *f.* vrñítév, vračevanje; zapostávljanje.

zurückstoßen nazáj pehniti (páhnem), nazáj súñiti, odrñiti, odbíti (-bijem).

zurücktreiben nazáj zapodíti, odgnáti (-žénem), odpodíti.

zurücktreten odstópiti, umekñiti (-máknem) se, odjénjati; *impf.* odstópati, umikati se, odjenjevati; (von Wasser) upásti (-pádem), utéči (-tečem) se; *impf.* upádati, utékati se.

zurückweichen umekñiti (-máknem) se; *impf.* umikati (-kam, -čem) se.

zurückweisen zavrniti, odprávití; *impf.* zavráčati, odprávljati; (eine Bitte) odréči (-réčem), odbíti (-bijem); auf etwas — opozorití.

Zurückweisung *f.* zavrnítév; odvráčanje, odbijanje.

zurückwerfen nazáj vreči (vržem); odbíti (-bijem), od-, zapodíti, zadrevíti v beg.

zurückwirken nazáj ségati, nazáj vplívati, odbójno dejstvovati; — de stráft haben za minúlo dobo veljáti, za pretéklost veljáti.

Zurückwirkung *f.* f. Rückwirkung.

zurückzahlen pláčati, popláčati, povrniti; *impf.* plačevati, povráčati; zurüchzahlend povráten.

zurückziehen *tr.* nazáj potégniti; nazáj vzéti (vzámem); *impf.* nazáj vleči (vle-

čem); nazáj jemáti (jémljem); einen Antrag — odstópiti od predlóga, umekñiti (-máknem) predlóg; sich — umekñiti se, odíti (-idem); *impf.* umikati (-kam, -čem) se; seine Hand von etwas — odtégniti svojo pomóč, odréči (-réčem) svojo podpóro, zapustíti, na cedilu pustíti; *intr.* nazáj se séliti, vráčati se; nazáj se preséliti, povrniti se.

zurückzwingen nazáj siliti; nazáj prisiliti, — primóratí.

Zuruf *m.* zaklic, poklic, zazív, dozív. zurufen za-, poklicáti (-klíčem), do-ukñiti, zazváti (-zóvem); *impf.* kli-cati, zazívati (-vam, -vljem).

zurunden (ein Holz) na okroglo obrézati (-réžem), zaróbiti, pri-, začélti, zaóbliti, zaokrogiliti; (arrondieren) za-okróžiti, zložiti.

zurüsten pripravíti, priredíti, prigotóviti; *impf.* pripravljati, prirejati, pri-gotávljati.

Zurüstung *f.* pripráva, priredba, pri-právljanje, prirejanje.

Zusage *f.* obljúba, obèt, obétanje, (dana) beséda.

zusagen (verprechen) obljúbiti, besédo dati, obéčati; *impf.* obétati; (zutraglich sein) prijati, godíti, ugájati, pristovati, dobro deti (dem, denem), po gódu biti (sem), po volji biti; (von Speisen) tékñiti, v slast iti (idem, grem).

zusagend prijéten, ugóđen.

zusammen skúp, vkúp, skupaj; v družbi, v družéini; (in Zusammen-setzungen) s-, z-.

zusammenballen kápiti; sképiti; grúčiti; zgrúčiti.

zusammenbeben zgeníti (zgánem) se, zdrzñiti se, zdrgetáti (-tám, -gé-čem), zgrozíti se, strepetáti (-tám, -péčem).

zusammenberufen sklicati (sklicem), pozváti (-zóvem); *impf.* sklicevati, pozívati (-am, -vljem).

zusammenbetteln napróstiti, sprósiti, na-, príberáčiti.

zusammenbiegen zgeníti (zgánem), za-pógniti, zvihati; *impf.* zgíbati (-bam, -bljem).

zúfammenbinden (vkùp) zvézati (-vezem), povézati; *impf.* povezovati.

zúfammenbleiben vkùp ostáti (ostámem).

zúfammenbrechen *tr.* polómiti, zlómiti, streti (starem), podréti (-dérém); *impf.* podírati, lómiti, tretí; *intr.* podréti se, zlómiti se, podrúšiti se, na kùp pasti (padem); *impf.* podírati se, rúšiti se.

zúfammenbringen znósiti, nanósiti, skupaj správití, zgrfniti, zbrati (-berem), skupítí; *impf.* znášati, skupaj správljati, skùpljati, zbirati; *fleinweise* — skavkljati, nakavkljati.

zúfammenbrechen zvití (zvijem), se-sváljati; *ſich* — zvijati se, krotíčítí —, krotovíčítí se; zvití se, skrotovíčítí se.

zúfammendrúckbar stisljiv, stisén.

Zúfammendrúckbarkeit *f.* stisljivost, stisnost.

zúfammendrúcken stísiniti, stláčítí, zdrúzniti; *impf.* stískati.

zúfammenfahren *tr.* navóziti, zvézítí, spéljati, napéljati; *intr.* (vor Schrecken) zgenítí (zganém) se, zdrúzniti se, zgrozítí se, lékniti (se), zdrgetáti.

zúfammenfallen na kùp pasti (padem), zrúšiti se, podréti (-dérém) se, sesútí (-sújem, -spém) se, seséstí (-sédem) se; *impf.* podírati se, rúšiti se, sesédati se, na kùp lesti (lezem); (von Unschmelzungen) upástí, spláhniti; *impf.* upádati, splashovati, sesédati se; (*ſich* bereinigen) zedíniti se, stríniti se, sovpástí (-pádem); *impf.* zedinjati se, strínjati se, sovpádati.

zúfammenfallen zgenítí (zganém), zložítí; zgíbatí (-bam, -bljem), zlágati; gubáti; nagubáti, zgrúbítí, zgrbáncítí, nabráti (-bérem); die Sünde — roke skléniti; *impf.* — sklépati.

zúfammenfassen vkùp vzetí (vzamem), povzétí, posnétí (-snámem), obséči (-sézem), poprijétí (-primem); furz — na kratko povzétí, — posnétí (-snámem) in ponovítí.

Zúfammenfassung *f.* povzéték; ponovílo.

zúfammenfinden *ſich* snítí (snidem) se; *impf.* shájati se.

zúfammenfließen steči (stečem) se; *impf.* stékati se.

Zúfammenfluss *m.* stók, stočíšče, stočje, sovóden (-i); (b. Menschen) shòd, natòk, stèk.

zúfammenfügen steknítí (stáknem), spehnítí (spáhnem), sklópítí, zložítí, spojítí; *impf.* stíkati, spehovátí, sklápljati, zlágati, spájati.

zúfammengeben vkùp dejáti (dénem), skupaj datí; ein Brautpaar — poročítí, skléniti; *impf.* poróčati.

zúfammengehen skupaj iti (grem), skupaj hóditi; (*ſich* zúfammenfügen lassen) skléniti se, zapréti se; skládati se, ujémati se; (feiner werden) uskóčítí se, skrčítí se, zmánjšati se, uséstí (-sedem) se, upástí (-pádem); (b. Baden) upéči (-péčem) se; (b. Kochen) ukúhati se; (beim Trocknen) usušítí se.

zúfammengehören skupaj spádati, skupaj iti (grem), bití (sem) par.

zúfammengehörig skupaj spadajòč, sovisén.

Zúfammengehörigkeit *f.* sovisnost; nerazdrúznost. [skopárití.

zúfammengehen seskopárití, pri-, nazúfammengerathen skupaj zadétí (-dénem), spretí se; hart — hudo udárití se, ostro spretí se, hudo spoprijétí (-primem) se s kom.

zúfammenhaben skupaj imétí (imám), nabráno imétí.

zúfammenhaben sesékati.

zúfammenhalten *tr.* vkùp držati (-ím), vzdržávati; (vergleichen) prispodábljati, primérjati; *intr.* skupaj držati se; (einig sein) skùp držati, složén —, edín bití (sem), skládati se.

Zúfammenhalten *m.* složnost, vzajemnost, soglásnost; primérjanje.

Zúfammenhang *m.* zveza, zveznost, sklád, stík; ohne — neskláden, brez zveze; — haben bití (sem) v zvezi, vézati (vežem) se; skládati se, stíkati se, ujémati se.

zúfammenhängen v zvezi bití (sem), vkùp držati (-ím) se, tesno zvezan bití; ujémati se, skládati se.

zúfammenhängend sovisén, zvezan, skláden; *adv.* nepretfgoma, zdržema, stíkoma, venomé.

zusammenhauen sesékati, zbiti (-bijem); posekati, pobiti.

zusammenhäufen kopičiti, na kupe správljati; nakopičiti, nagrñiti, zgrñiti, na kúp správiti.

zusammenheften sešiti (-šijem), speti (spnèm).

zusammenheften nadrážiti énega na drúgega, skúp naščuváti (-ščúvam, -ščújem), seščuváti.

zusammenjagen segnáti (-žénem), zgnáti; *impf.* segánjati, zgánjati.

zusammenkaufen nakúpiti, pokúpiti; *impf.* nakupovati, skupljevati.

zusammenketten zveržiti.

zusammenkleben *tr.* zlepiti, sklejití; *intr.* sprijéti (sprímem) se; *impf.* sprijémati se, skúp lepéti, skupaj držáti (-ím) se.

zusammenklingen skúp —, sogláсно zvenéti; *m. d.* Glásern — třéti skozárci.

zusammenknüpfen speti (spnèm), skopčáti, zvézati (zvézem).

zusammenkommen sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; *impf.* shájati se, sestájati se, zbirati se; (von Geldsummen) nabráti (-bérem) se, naná-diti se.

zusammenkriechen sčéčkáti.

Zusammenkunft *f.* sestáněk, shòd, snidenje.

Zusammenkunftsort *m.* shajališče, zbirálišče, sčakovališče.

zusammenlassen pustíti vkúp; (Thiere zur Begattung) pripustíti; *impf.* pripúščati.

Zusammenlauf *m.* stékanje, vreva, návál, stéčina.

zusammenlaufen steči (stečem) se; *impf.* stékati se; (von Völkern) vreti (vrèm) skupaj, zbiráti se; pri-vréti, natépsti se, nabráti se.

zusammenläuten vkúp zvoníti.

zusammenleben družno (v zádrugi) —, skupno živéti.

Zusammenleben *n.* družno življenje, skupno —, obče žitje.

zusammenlegen zložiti; *impf.* zlágati, skládati; (das Heu) zdeti (zdenem); *impf.* zdévati.

Zusammenlegung *f.* zláganje, skládanje, zdévanje; Zusammenlegungs- zlagální.

zusammenlöthen zvaríti; spojiti.

zusammennageln zbiti (-bijem) z zrebli.

zusammennähen sešiti (-šijem).

zusammennehmen vkúp vzéti (vzámem), povzéti, posnéti (-snamem); *impf.* vkúp jemáti (jémlem), povzémati; (die Kräfte) zbrati (zberem); ein Kleid — pojéti (-jámem), všiti (-šijem); ich — vse moči zbrati (zberem), vse žile napéti (-pnèm), potrudíti se.

zusammenpacken zložiti; *impf.* zlá-gati, skládati.

zusammenpassen ujémati se, prilégati se, skládáti se.

zusammenpfuschen spálčiti, zmašiti, spleteníči.

zusammenpressen stísni; *impf.* stís-kati; zusammengepreßt zažét.

zusammenraffen pobráti (-bérem), po-grábiti, zgrñiti; ich — vse moči povzéti (-vzámem), síle zbrati.

zusammenrechnen seštéti (-štéjem), zračúni, zbróiti; *impf.* seštévati.

Zusammenrechnung *f.* seštévanje, seštétba.

zusammenreiben streti (starem), zmeti (zmanem), zmleti (zmeljem).

zusammenrollen zvití (zvijem), zmotáti, svitěk naredíti; *impf.* zvijati, zmotávati.

zusammenrotten ich zbrati (zberem) se v tropo, skupíti se; spúntati se; *impf.* zbiráti se v trope, skúpljati se; púntati se.

Zusammenrottung *f.* skúpljanje.

Zusammenruf *m.* sklic, sklicanje.

zusammenrufen sklicáti (-kličem), se-zváti (-zóvem); *impf.* sklicevati, se-zívati.

zusammenstießen správití skupaj; *impf.* správljati skupaj.

zusammenstürzen zgréniti, zgrebsti (-grebem), zgrñiti, zdrgníti —, nadrgñiti skupaj, nagrábiti; *impf.* vkúp gréniti, — grebsti, — grñiti, zgrébatí, vkúp grábiti, vkúp drgníti.

zusammenstürzen razstrelíti, razrúšiti —, razvalít s strelom; (Geld) zložiti, v sklád dati, sklád napravíti; *impf.* skládáti, v sklád dájati (dájem).

zúšammenſchlagen zbiti (zbijem); *impf.* zbijati; (zerſchlagen) razbiti, streti (starem), raztrúpati; *impf.* razbijati; die Hárde — skléniti, prekrižati, križem dejáti (dénem); *impf.* sklépati.

zúšammenſchleppen zvleči, navléči skupa, navláčiti, nanóšiti; *impf.* skúp nanášati, — navlékati.

zúšammenſchmelzen *tr.* stopíti, raztopíti, stalíti; *scvreti*; *impf.* topíti, talíti, cvreti, raztápljati; *intr.* raz-, stopíti se, raz-, stájati se, raztalíti se; *impf.* topíti se, tájati se, talíti se; (v Schnee) kopnéti; skopnéti; (feiner werden) zmánjšati se, skřčíti se.

zúšammenſchmieden zvaríti.

zúšammenſchmieren zmázati (zmažem), sčéčkáti, zverížiti.

zúšammenſchneiden zrézati (zrěžem), sesékatí.

zúšammenſchnüren zatégniti, zadégniti, tesno zvézati (zvezem).

zúšammenſchrecken, zúšammenſchaudern strepetáti (-tám, -éčem), zgrozítí se, prestrášiti se.

zúšammenſchreiben písati (-píšem); *impf.* spisovati.

zúšammenſchrumpfen skrřkniti, skrřčíti se, zgrřbiti se, zgrřbáncíti se, stúlití se.

zúšammenſchürzen zatégniti; *impf.* zatézati.

Zúšammenſchuß *m.* sklád, skladež.

zúšammenſchützen skúp nasúti (-spém, -sújem), sesúti; zlití (-lijem); *impf.* skúp sípati (-pam, -pljem); zlivati.

zúšammenſchweißen zvaríti.

zúšammenſehbar sestavljev.

zúšammenſehen sestáviti, zložítí; *impf.* sestávljati, skládati, zlágati; zúšammengeſetzte Wort zložéna — sestávljena beséda, zložénka, sestávljenka.

Zúšammenſetzung *f.* sestáva, sestávljanje; sklád, zláganje.

zúšammenſinken zrušítí se, zgrřdíti se, sesésti (-sédem) se; *impf.* sesédati se.

zúšammenſparen prihrániti, pri-, nášéđiti.

zúšammenſteden *tr.* steknítí (stáknem); *impf.* stíkati; *intr.* skupaj tíčati (-ím).

zúšammenstellen sestáviti; *impf.* sestávljati.

Zúšammensteller *m.* sestavítelj.

Zúšammenstellung *f.* sestáva; sestávljanje.

zúšammensteuern zložítí, sklád napravítí, v sklád dati.

zúšammenstimmen *intr.* skládati se, újemati se, zlágati se, bití (sem) v soglásju; *tr.* ubráti (-bérem); *impf.* ubírati.

zúšammenstimmend soglásěn, skláđen. zúšammenstopfen stláčítí, zmašítí, zgátíti.

zúšammenstoppeln páberkovati; iz raznih pobirkov sestáviti, skrřpati.

Zúšammenstoß *m.* trčénje, udár stvari ob stvar, spór; (feindlicheš Zúšammentreffen) spopád, sprijém; der — erfolgte spopádlí so se, spoprijéllí so se, udárilí so se.

zúšammenstoßen *tr.* stolčí; (eins inš andere) vkúp poríniti, spehnítí (spáh-nem); (mit den Gláßern) trčítí; *intr.* dotíkati se, zadévati se; (aneinander grenzen) mejítí, mejášiti, vézati (vezem) se, držati (-ím) se skupaj; (Zúšammentreffen) zadétí (-dénem) se, udárití skúp, bútití skúp, trčítí skúp; srčécati se, střnítí se; *impf.* srečevati se, strínjati se.

zúšammenströmen steči se; *impf.* stékati se; zgrřniti se; *impf.* zgrřnjati se.

zúšammenstüdeln iz koscev zložítí, sestáviti, skrřpati; *impf.* iz koscev skládati, — zlágati, sestávljati, křpati.

zúšammenstümpfern *s.* zúšammenpfúchen.

zúšammenstürzen podrétí (-dérem) se, razsúti (-sújem, -spém) se, sesúti se, razvalítí se, izvřnítí se na kúp, raz-, porúšiti se; *impf.* podírati se, rúšítí se, razpádatí; (von lebenden Wesen) zgrřdíti se, pasti (padem) na koléna, — na tlá.

zúšammensuchen skupaj poískati (poiščem).

zúšammentragen znesti (-nesem), náněsti, z-, nanóšiti; *impf.* znášati, nánášati.

zúšammentreffen snítí (snidem) se, sestátí (-stánem) se; skupaj zadétí

(-dénem), naletéti na koga, slučajno namériti se na koga, sréčati se; *impf.* shájati se, srečávati se; (zusammenfallen) sovpasti (-pádem), stíniti se; *impf.* sovpadáti, stínjati se; (über-einstimmen) stíniti se, priti (pridem) v sklád; *impf.* stínjati se, ujémati se, skládáti se, zlágati se.

Zusammentreffen *n.* sestáněk, sréčanje; sovpadanje, strinjanje; (von Umständen) slučaj, naključje.

zusammentreiben segnáti (-žénem), zgnáti, vkúp nadrevíti, vkúp zapodíti; *impf.* segánjati, vkúp nagánjati, vkúp zgánjati; (Selbst) vkúp správití, skupítí, nabráti (-bérem); *impf.* vkúp správljati, skúpljati, nabírati.

zusammenreifen *tr.* pohóditi, pomen-dráti, potepotáti; *intr.* vkúp stópiti, sníti (snidem) se, zbrati (zberem) se, sestáti (-stánem) se.

Zusammentritt *m.* shód, zbdor, sestáněk. zusammenkommen z bóbnati, z bobnom sklicáti (-kličem); *impf.* z bobnom sklicevati, skúp bóbnati.

zusammen tropfen nakápáti (-pam, -pljem) se.

zusammenwachsen zrasti se; *impf.* zráščati se.

zusammenweben stkati (-tkám, -tčém).

zusammenwehen na kúp (vkúp) spíhati, skúp zvéjati (-vejem).

zusammenwerfen vkúp vréči (vržem), zmétati (-méčem); *impf.* vkúp métatí, na kúp líčati; (durcheinander) pre-, razvréči, razmétati, podréti (-dérem); *impf.* razmétávati, podírati.

zusammenwideln zvítí (-vijem), zmo-táti; *impf.* zvíjati, vkúp motáti.

zusammenwirken skupno delovati, — učinkovati, vzajemno delovati, sodelovati.

zusammenwürfeln iz raznih koscev sestáviti, skrpáti.

zusammenzählen seštéti (-štejem), *impf.* seštévati.

zusammenziehbar krěljiv, skrěljiv.

zusammenziehen vkúp potégniti, zveléči; *impf.* vkúp vleči; (Zruppen) zbrati (zberem), skupítí, združítí; *impf.* zbírati, skúpljati, združevati; (d. Schlinge) zadrgniti, zatégniti; die Stirne — čelo

na-, zgrbáncíti, zhubáncíti; (fürzer machen) o-, skrájšati, skřčítí; síč — (einchrumpfen) grbítí se, stískati se, grbáncítí se, gubáncítí se; zgrbítí se, zgrbáncítí se, nagubáncítí se, stísnití se; (frampfhaf) krčítí se; skřčítí se; (von den Wolken) zbírati se, kopičítí se; nakopičítí se.

zusammenziehend vkúp vlekóč; zagóltěn.

Zusatz *m.* pristávěk, dostávěk, dodávěk, dolóžěk, privrěžěk, pridávěk, prilivěk; (Begierung) primés (-i), primésěk; Zusatz- dodátni; =frage *f.* dodátno vprašanje.

zusammen werden v sramóto priti (pridem), na sramóti ostáti (ostánem), osramotítí se.

zusammen jmd. etw. naklóniti komu kaj.

zuschärfen poostřítí, priostrítí. zuscharren zagřébstí (-gřebem), zasúti (-sújem, -spém), zakópáti (-kóp-ljem); *impf.* zagřébatí (-bam, -bljem), zasípáti (-pam, -pljem), zakopávati.

zuschauen glédáti. Zuschauer *m.* gledávěc; =in *f.* gledávka.

Zuschauerraum *m.* prostor za gledávce, gledališče.

zuschauen zagřébstí (-gřebem), zakídáti.

zuschicken posláti (pošljem), doposláti; *impf.* pošíljati, dopošíljati.

zuschieben potísnití, primeknítí (-máknem), poríniti; den Stiegel — zapehnítí (-páhmem); den Eid — síliti koga na priségo, gnati (ženem) ga na priségo.

zuschicken prilóžiti, privrěči (-vržem), do-, pridáti; *impf.* prilágati, dodájati, pridávati.

Zuschlag *m.* (im Stüttenbau) primés (-i), primésěk; (beim Deichbau) dosp; (bei der Feilbietung) domík, pritrk; (zur Steuer) dokláda.

zuschlagen nabíjati, udřihati, pretépáti, mlátiti, toléti; (die Thüre) zalóp-niti, zaklópiti, zalopátniti; (ein Fass) sod zabítí (-bijem), začépití; (ein Bud) zapřéti; (einen Reid) zaježítí, zamašítí; (bei einer Feilbietung) domeknítí (-máknem), pritrknítí; (im

Güttenbau primésiti; (Bretter) pribíti; *impf.* pribijáti; (beim Verkauf) podražíti, s cenou poskóčiti.

zushleppen privléči, navléči, navláčiti. zushleffen zapréti, zakléniti, zakljúčiti; *impf.* zapírati, zaklépati.

zushmieren zamázati (-mázem). zushnallen zapéti (-pném); *impf.* zapénjati.

zushnappen (m. aufgesperrtem Mund) šávsniti, hlástniti; *impf.* hlastáti; (v. Defel) zaklópiti se, zahlópniiti, zادلéskniti; (zusingen) zaskóčiti.

zushneiden krojiti, u-, prírezovati; u-, prikrojiti, pri-, urézati (-rézem); glatt — gladko prírezati, pri-, začélititi.

Zushneider *m.* prikrajáč, prírezovávec. zushneien zapásti (-padem), zamésti (-métem).

Zushnitt *m.* krój, prikroj, prikrojék, osnóva; die Sache ist schon im — verborben stvar je že v spočétku (v osnóvi) izkazéna.

zushnüren zadégniti, zatégniti; *impf.* zadrgáti.

zushrauben zavíti (-vijem), privíti. zushreiben pripisáti (-pišem); *impf.* pripisovati.

Zuschreibung *f.* pripis, pripisovánje. Zuschrift *f.* dopis, pismo, písánje.

Zuschufs *m.* dodátek, doplácék, priplačílo, pridátek, privržék, priméček.

zushütten (hinzu-) prisúti (-sújem, -spém); *impf.* prisípáti (-sipam, -sip-ljem); pri-, dolíti (-lájem); *impf.* prilíváti, dolíváti; (berühütten) zasúti; *impf.* zasípáti.

zushwären zagnójiti se, z gnojem zalépití se.

zusehen glédáti; sieh zu! glej! pazi! varúj se! (beim Kartenpiel) kómáriti.

zusehends *adv.* vidno, očividno, očitno, vídoma.

Zuseher *m.* gledávec.

zusehr *adv.* prevěč, érezmérno.

zusein zapřt biti (sem).

zuseiden f. zushiden.

Zusender *m.* pošiljátelj, pošiljávec, pošlátelj.

zusehen pristáviti; *impf.* pristávljati; (zusehen) pri-, dodáti (-dám), pridodáti, pridejáti (-dénem); *impf.* dodájati

(-jam, -jem), pridéváti (-am, -ljem); (Seib) dolágáti, dokládáti, doplácéváti; (bedrängen) prítiskáti, stískáti, nadlegovati, pestíti, privíjati, napádáti, trdo prijémáti koga.

zusehern trdno obljúbiti, obéčati, zagotóviti; *impf.* zagotávljáti, obétáti.

Zusicherung *f.* zagotóvilo, obljúba.

zusegeln zapečátiti.

Zuspeise *f.* prijéd (-i), prigrízék, prikúha.

zuserren zapréti; *impf.* zapírati.

zuspähen priostřiti, zašliti.

Zusprache *f.* nagovarjánje, prigovarjánje; tolážba.

zuspreden prigovarjati, nagovarjati, na srce govoriti; Ruth — srénóst dajáti, osrčévati, hrabřiti, bodřiti, pogúm délati; Trost — tolážiti, téšiti; (zuerkennen) prisódití; *impf.* prisójeti;

intr. (anreden) na-, ogovoriti; *impf.* na-, ogovarjati; bei jemd. — obiskáti (-iščem) —, posétiti koga, oglasíti se pri kom; nastániti se pri kom; *impf.* obiskovati, oglasáti se, poséčati; der Glasche — povábiti se k vinu; rad sřkati vino, biti (sem) vinski bratěc.

zusprennen zakaditi se, zaprašiti se (proti komu, — čemu), spustiti se v dir, pridírjati (proti čemu).

zuspriegen priskóčiti, prihítiti; (zushnappen) zaskóčiti (se).

Zuspruch *m.* prigovarjánje, tolážba; (gerichtl.) prisódba; (Bejud) obisk, posět, pohòd; er hat vielen — zelo zahájajo k njemu, dosti obiskovávev ima.

zuspünden z veho zabítí (-bíjem), začépití.

Zustand *m.* stan, stanje; im — e der Trunkenheit v pijánosti, piján; im — e der Múchternheit v tréznosti, trézén; im — e der Bewuřtlosigkeit v nezavěsti, nezavěstén; öffentl. Zustände javne rozmére.

zustande bringen izvršiti, dokončáti, izvésti (-védem), narediti, učiniti, uresničiti; — fommen narediti se, uresničiti se, po-, nastáti (-stánem), ustanoviti se, doséči (-séžem) se.

Zustandbringung *f.* izvršba, izvédba, izpolnítev.

Zustandekommen *n.* uresničenje, uresničba; ustanovitv.

zuständig pristójen; (borgesejt) nadstójen; — sein pristójati (pristójim), pripádati, spádati; der Zuständige pristójenik.

Zuständigkeit *f.* pristójnost, oblást (-i).
Zuständigkeitsbehörde *f.* pristójno oblástvo, pristójna gospódka.

zustündlich, — es Zeitwort neprehóden —, neprehajálén glagol.

zustatten fommen práv —, ugóдно priti (pridem), v prid —, v prospéh priti, priléči (-léžem) se, prikládno —, ugóдно ponešti se.

zusehen zatekniti (-táknem), zapéti (-pném); (heimlich zufommen lassen) skrivaj v roko stisniti, potájno pri-tekniti (-táknem), pod roko dati.

zusehen (gebüren) pristójati (-im), iti (grem), spodóbiti se; (obliegen) dolžnost je, spodóbi se; es steht mir zu imám pravico; (gehören) pripádati, spádati (pod koga).

zustellbar vročljiv, dostavljiv.

zustellen dostáviti, vročiti; *impf.* vročati, vročevati, dostávljati.

Zusteller *m.* vročnik, vročevávec, dostavljávec.

Zustellung *f.* vročba, vročevánje, vročitv, dostáva; Zustellungs- vročilni, vročeválni, dostávni; =bogen *m.* vročilna —, vročeválna pola; =buch *n.* vročilna knjiga; =gebür *f.* vročnina, dostavnina, vročbarina; =nachweis *m.* vročilni izkaz; =schein *m.* vročilni list, vročilnica, dostávница.

zustimmen pritrđiti; pri-, dovoliti; *impf.* pritrjevati; do-, privoljevati.

Zustimmung *f.* pritrđitev, pritrđilo; privolitv, privolilo; odobrilo; — einholen zadobiti privolilo, — potrdilo.

zustopfen mašiti, gátiti; zamašiti, začepiti, zagátiti, zadélati.

zustoßen poriniti, potisniti, súniti; (widerfahren) pripetiti se, primériti se, prigoditi se, nakljúčiti se, zadéti (-dénem) koga; es ist ihm ein Unglück zugestoßen nesréča ga je zadéla.

zuströmen pri-, dotékati.

zuströhen prirézati (-réžem), prisékati, pristríči (-strižem); okléstiti;

(aufpußen) olikati, olépsati, nagizdati.

zutage treten na dan priti (pridem), pojaviti se, pokazati (-kážem) se, v javnost priti.

zutal *adv.* navzdól, navdól.

Zutat *f.* primés (-i), priméseš, pridátek; (bei Speisen) začímba; *í. a.* Zugehör.

zutätig prikupljiv, prikúpen; ugodljiv, prizadéven, postrežljiv.

zutheil werden na del priti (pridem), kot delež pripásti (-pádem), doletéti, zadéti (-dénem).

zutheilen prideliti, oddeliti, odkázati (-kážem), pridáti; odméríti, odlóčiti, priznáti, prisódití.

Zutheilung *f.* pridelitv, odkáz.

zutuhlich *í.* zutihätig.

Zutuhlichkeit *f.* prikúpnost, udvórnost, ugodljivost, prizadévnost, postrežljivost.

zutun pridejati (-dénem), prilóžiti; *impf.* pridévati, prilágati; (zumachen) zapréti; *impf.* zapirati; die Augen — oči zatisniti, zamežáti (-im); pripomáhati, sodelovati; sich jmbm. — prikupovati se, dobrikati se, postrežljiv biti (sem).

Zutun *n.* pripomáganje, sodelová-nje, pripomóč (-i); ohne mein — brez mene.

zutunlich *í.* zutihätig.

zutragen donésti (-nésem), prinésti; *impf.* donášati; sich — primériti se, pri-, do-, zgoditi se, nakljúčiti se, pripetiti se.

Zuträger *m.* donašávec, donosnik; (Angeber) tožnik, ovaduh.

zutraglich prikláden, koristen, dobrodélien, v prid; der Gesundheit — zdrav, zdravilén; — sein prijati, goditi, dobro deti (dem, denem); pridovati.

Zutraglichkeit *f.* koristnost.

zutrauen nádejati se česa od koga, misliti si kaj o kom, pričakovati kaj od koga; daß hätte ich bir nicht zutraut tega bi ne bil mislil o tebi.

Zutrauen *n.* zaúpnanje, zanášanje; daß — hegen úpati, nádejati se; im — zanašajóš se, nadejajóš se.

zutraulich zaúpen, zaupljiv.

Zutraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljivost.
zutreffen (geſchehen) prigoditi se, pri-
meriti se, pripetiti se; (ſtimmen) zlá-
gati se, skládati se, újemati se.

zutreffen priſtópiti; *impf.* priſtópati.
zutrinken napíti (-pijem), nazdráviti;
impf. napívati, nazdrávljati.

Zutrinkformel *f.* napítница, zdravica.

Zutritt *m.* priſtòp, doſtòp; freien —
haben smeti h komu, iméti (imám)
odprta vrata; den — geſtatten puſtiti
koga k ſebi, — preſe; den — ver-
weigern priſtòp zabrániti.

zuverlässig zanesljiv, gotòv, nedvò-
mèn; (treu) zveſt, veſtèn.

Zuverlässigkeit *f.* zanesljivost, gotò-
vost; (Treu) veſtnost, vernost, zve-
ſtòba.

Zuversicht *f.* zaúpanje, zanaſanje, trdna
nada; der — leben trdno se nádejati,
popòlnoma zanaſati se.

zuversichtlich *adi.* poln zaúpanja, za-
upljiv; — e Hoffnung trdno —, živo
úpanje; *adv.* zanesljivo, gotòvo, ne-
dvòmno.

zuviel *adv.* prevèè, òrezmérno, òrez
mero, odvèè; etwaſ wírd mit — na-
velíèal sem se èesa, preſèda mi.

zuvor *adv.* prej, poprèj.

zuvörderſt *adv.* najpoprèj, najprèj,
pred vsem drugim, v prvi vrſti.

zuorkommen prehitèti, preſtrèèi
(-ſtrèzem), pretèèi, prekoſiti.

Zuorkommen *n.* prehitènje, prehitè-
vanje, preſtrèga.

zuorkommend uſlúžen, poſlúžen, po-
ſtrèžen, poſtrežljiv, ugodljiv.

Zuorkommenheit *f.* uſlúžnost, po-
slúžnost, poſtrèžnost, poſtrežljivost,
ugodljivost.

zuorhun pretèèi (-teèem), prekoſiti,
nadkríliti, premágati, užgati, pre-
hitèti.

Zuwachs *m.* priráſtèk, priraſèáj, pri-
ràſt; (Vermehrung) umnožítèv, umnò-
žèk, pomnòžèk; (an Vieh) prirèja, pri-
rèjek.

zuwachsen priráſti, umnožíti se; *impf.*
priráſèati; (v. Wunden) zaráſti se, za-
cèliti se; *impf.* zaráſèati se.

Zuwage *f.* privága, prikláda, navrèžek,
privrèžek.

zuwägen odvágati, odmèriti; pri-
vágati.

zuwägen pri-, na-, zavaliti (pred —,
na kaj); jmdm. die Schuld — krívdo
zvaliti —, izvèrniti (*impf.* izvèràèati)
na koga.

zuwarten èakati; poèakati.

Zuwartung *f.* poèák, poèakovánje.

zuwege bringen izvèſti (-vèdem), do-
vrſíti, ſtoríti, učíniti.

zuwehen pihati (proti komu), na-
ſpróti pihljáti; (v. Ehne = verwehen)
zamèſti (-mètem), zasúti (-sújem,
-spèm); *impf.* zamètati, zasipati.

zuweisen *adv.* (v)èaſi, (v)èaſih.

zuweisen odkázati (-kázem), prideliti,
naložíti.

Zuweisung *f.* odkáz, odkazovánje, pri-
delítèv, pridelba, naláganje.

zuweit *adv.* predáleè.

zuwenden obrniti; *impf.* obráèati;
(zuheil werden lassen) naklóniti, pri-
dobíti; *impf.* naklánjati, pridobivati.

zuwerfen vreèi (vržem); dovrèèi, na-
vrèèi; *impf.* mètati (meèem), luèati;
dovrgávati; Blíſe — pogledovati koga;
Rüſſe — poljúbce poſíljati; die Thüre
vrata zalopútniti; eine Grube — jamo
zasúti (-sújem, -spèm).

zuwerke gehen ravnáti, poſtópati, po-
èènjati.

zuwickeln zavíti (-vijem), zamotáti.

zuwider *adv.* naſpróti; *praep.* zoper,
proti; *adi.* naſprótèn, zoprn, odúren,
mržèk, prinaskútèn; — handeln na-
ſprótno ravnáti, — poſtópati; — laufen
naſprotovati, naſprótèn bití (sem); —
werden priſkútiti se; *impf.* preſèdati.

zuwinken na-, pomigniti, pokímati;
impf. namigávati.

zuwahlen dopláèati, pripláèati.

zuwählen priſtèti (-ſtèjem), *impf.* pri-
ſtèvati; (ſtückweiſe herzuwählen) od-, na-
ſtèti; *impf.* naſtèvati.

zuſehen zatègniti, zadègniti; privlèèi;
(jmd. zu etw.) privzèti (-vzámem), po-
klicati (-klicem), povábíti; *impf.* pri-
vzèmati; (aufladen) navlèèi, nakópati
(-kòpljem), naklóniti; ſich eine Kran-
heit — nakópati ſi bolèžèn, bolèžèn
iztekníti (-táknem); ſich einen Verweiſ
— dobíti ukòr, izkúpiti jo.

Zuziehung *f.* privzétje, privzétba, privzéték; unter —, mit — s pomočjó, privzémaši; ohne jemand's — brez koga, brez čigave pomoči.

Zuzuhj *f.* priréja, priréjek.

Zuzug *m.* prihod; pomočna četa, vojaška pomoč (-i).

Zwackeisen *n.* ščipálne klešče *pl.*, ščipálo.

Zwacken ščipati (ščipljem); uščipniti, uščéniti.

Zwang *m.* sila, siljenje, móranje; auß — po sili, siloma, prisiljen; sich — anthon siliti se; Etuſl — zapéka; Urin — zapiranje vode; opárnost.

Zwängen siliti, s silo délati; prisiliti; stískati; stísiniti; s silo zabítí (-bijem), s silo správití.

Zwängling *m.* prisiljenec.

Zwanglos brez sile, neprisiljen; prdst, svobóden.

Zwangs- prisilni, posilni.

Zwangsannehen *n.*, Zwangsanneihe *f.* posilni zajem, prisilno posojilo.

Zwangsarbeitshaus *n.* prisilna delavnica, — delárnica.

Zwangscurs *m.* prisilni kurz.

Zwangshaus *n.* prisilnica, kaznilnica.

Zwangsjacke *f.* prisilni jopič, ovírnica.

Zwangslage *f.* stiska.

Zwangsmassregel *f.* prisilna narédba.

Zwangsmittel *n.* sila, prisilno sredstvo.

Zwangspafs *m.* prisilni potni list.

Zwangstellung *f.* posilni ustóp.

Zwangsweise *adv.* po sili, siloma, s silo, posilno.

Zwanzig *num.* dvajset; dvajsetéro.

Zwanziger *m.* (Zahl) dvájsetka; (Münze) dvájsetica.

Zwanzigerlei dvajsetér.

Zwanzigfach, zwanzigfältig dvajsetérén, dvajsetérnat.

Zwanzigjährig dvajsetlétén.

Zwanzigmal dvájsetkrat.

Zwanzigpfündig dvájsetfúntén.

Zwanzigste *num. ord.* dvájseti.

Zwanzigstel *n.* dvájsetina, dvájsetínka.

Zwanzigstens *adv.* dvájsetič, v dvájseto.

Zwanzigtägig dvájsetdnévén.

Zwanzigtausend dvájsettisóč.

Zwar *adv.* sicér, res da, zarés; und — in pa, namreč, in to.

Zweck *m.* svrha, smotér, namén, namémba, namísél (-i); zum — e v svrhu, v namén, zarádi; (Nagel) žrebèlj, klin, cvék; *dem.* žrebliček, klinček.

Zweckdienlich naménu primérén, — prikláden, korístén, ugóden.

Zwecklos *adv.* brez naména, brezkorístén, neprimérén; *adv.* zastónj, odvč.

Zweckmäßig smotren, primérén, ugóden, korístén.

Zweckmäßigkeit *f.* smótnost, primérnost, ugódnost, korístnost.

Zweckwidrig naménu naspróten, neprimérén, neprikláden, neugóden.

Zweckwidrigkeit *f.* neprimérnost, neugódnost, neprikládnost.

Zwei *num.* dva, dve; dvoje; je — po dva, dva in dva; um — Uhr ob dveh; (Paar) dvojica; *zwei-* dvo-

Zweiarinig dvorámén; dvovrák; (zwei- händig) dvorók.

Zweitäugig dvočk.

Zweibeinig dvonóg.

Zweiblatt *n.* máhovnik (*bot.*).

Zweiblätterig dvovlístén.

Zweiclaſſig dvorazédén.

Zweideutig dvoúmén, dvovlíčén; negótdv, dvomljiv.

Zweideutigkeit *f.* dvoúmnost, dvoúmje; negotóvost.

Zweidráhtig dvožicén; v dva streména, v dva prámena.

Zwei *m.* dvojka; (Münze) dvoják; dvojáča.

Zweierlei dvoj, dvojen, dvovrstén.

Zweifach, zweifältig dvojen, dvojnát, dvostrók, dvoštúb.

Zweifädig dvo nitén, v dve niti, v dva streména, v dva prámena.

Zweifel *m.* dvóm, dvomba, dvojba; ohne — brez dvoma, brez dvojbe, nedvómno; im — sein dvómíti, dvojíti; in — ziehen dvómíti (dvojíti) ó čém; podvómíti; (argwöhnen) súmiti, sumnjáti; allen — benehmen vse dvome razgnáti (-žénen).

Zweifelhaft dvómén, dvomljiv, dvojljiv.

Zweifelhaftigkeit *f.* dvómnost, dvomljívoſt, dvojljívost.

Zweifellos brez dvoma, nedvómén; za gotóvo, za trdno.

zweifeln dvómiti, dvojíti; sumnjáti.
zweifelsajne *adv.* brez dvombe, nedvómno, nedvójbno.

Zweifelsucht *f.* dvomnost, dvomljivost, omahljivost.

zweiflüchtig dvoplódk.

Zweifler *m.* dvomivéc, dvojivéc, dvomljivéc, omahljivéc.

zweiflügelig dvokrilén, dvoperótén.

Zweiflügler *m.* dvokriléc, dvoperótnik.

zweiförmig dvoličén, dvoobrázén.

zweifühlig dvonòg, dvonóžén.

Zweifühler *m.* dvonóžec.

Zweig *m.* veja, véjica, grana, mladika, mladica, odráslek, brstika; (der Rebe) rozga; (d. Berges) pánoga, razrásték; (Dienstfach) stroka držávne službe, oddélek; — der Bahn krilo želézne ceste; abgerissener — češúlja, češúljek; einjähriger — omládék, omlád; (eines Vereines) podružnica; auf keinen grünen — kommen ne opomóči (-mórem) si, ne izkópati (-kópljem) se.

Zweigbahn *f.* postránska —, krilna želéznica.

Zweigefang *m.* (Duett) dvospév.

Zweigefann *n.* dvovpréga, dvojád (-i).

zweigig vejnat, vejät, košät.

zweigipfelig dvovrh.

Zweiglein *n.* véjica, véjičica, mladíčica.

zweigliedrig dvočlén.

Zweigrohr *n.* rázsošna cev (-i), pošévní žleb.

Zweigroschenstück *n.* šesták, šestica, dvojáča.

Zweiguldenstück *n.* dvoforíntnik.

Zweihänder *m.* dvoróčec.

zweihändig dvoròk, dvoróčén.

zweihängig dvostrán, na dve strani visè; potogláv, vegast.

zweihäutig dvogláv, dvoglávén.

zweihäufig dvodómén.

Zweihelt *f.* dvojína, dvojnost.

Zweihellerstück *n.* dvoják.

zweihenkelig dvoróčén, dvovh.

zweihörnig dvordg.

Zweihuser *m.* dvopárkljar.

zweihusig dvokopitén, dvopárkljat.

zweihundert *num.* dvesto.

zweihundertjährig dvestolétén.

zweihundertmal dvestokrat.

zweihundertmalig dvestokratén.

zweihunderliste *num. ord.* dvestóti, dvestótni.

Zweihundertstel *n.* dvestotnáina, dvestotínka.

zweijährig dvoletén; predlánski.

Zweikampf *m.* dvobòj.

Zweikämpfer *m.* dvobójnik.

zweikeimblättrig, — e Pflanze *f.* dvokaličénica (*bot.*).

zweiköpfig dvogláv, dvoglávén.

Zweilaut *m.* dvoglásnik.

zweilippig dvoústén (*bot.*).

zweimächtig dvomóčén (*bot.*).

zweimal dvakrat, dva pota.

zweimalig dvakratén.

Zweimaster *m.* dvojádrnica.

zweimonatlich dvomésečén.

Zweipfünder *m.* dvofúntnik.

zweipfündig dvofúntén.

zweiräderig dvokolésén, na dve kolési; — er Wagen dvokolnica, dvokolésnica.

zweireihig dvorédén, dvovrstén.

zweiruderig dvovéseln.

zweischichtig dvoplastén.

Zweischlig *m.* dvočép.

zweischligig dvočépén.

zweischneidig dvorézén, na dve strani ostér.

zweiseitig dvostrán, na dve strani.

zweifelbig dvozlóžén.

zweifinnig dvoúmén.

zweiflig dvosédén, z dvema sédežema.

Zweispänner *m.* dvovpréznik.

zweispännig dvovprézén.

zweispichtig dvoftast, dvozòb.

zweisprachig dvojezičén.

Zweisprachigkeit *f.* dvojezičnost.

zweistimmig dvoglásén.

zweistütig v (na) dve nadstróppi, z dvema nadstróppjema, dvonadstrópén.

zweistündig dveúréén, dve uri trajadóč.

zweistügig dvodnévén.

zweitausend *num.* dvétisoč.

zweite *num. ord.* drugi; drugéc.

zweitens *adv.* dragič, v drugo.

zweitgeboren drugorojen.

Zweitgeborene *m.* drugorojénec, drugéc; *f.* drugorojénka.

zweithellig dvoděln.
 Zweiweg *m.* razpótie.
 Zweiveiberei *f.* dvoženstvo, bigamija.
 zweizackig dvorogljät, dvozd.
 zweizahl *f.* dvojina.
 zweizahn *m.* (*Bidens*) dvožóbnica.
 zweizeilig dvovrstěn, dvoródn; —
 Gerste plošec.
 zweizeifrig dvoštevilěn.
 zweizüngig dvojezičen, dvoiličen; ne-
 odkritosrčen.
 zweizüngigkeit *f.* dvojezičnost.
 zweizüngler *m.* dvojezičnik, dvoiličnik.
 zweizüßig *adv.* vprék, povprék, počérz.
 zweizüßel *n.* prepóna, přečna mrena;
 imb. baš — erzhüttern správití koga
 v močén smeh.
 zweizüßig *m.* bisága, prekrámnica.
 zweizüg *m.* pritlikavč, patoglavč, pá-
 glavč, kržljávč, patúš; (*Däumling*)
 palček; zweizüg- pritlikavi, pritlični.
 zweizügbaum *m.* pritlično drevó (-ésa),
 pritlikovč.
 zweizügbirke *f.* pritlična breza.
 zweizügig pritlikast, pritlikav, pato-
 glav, paglav, patoglavast, pritličén.
 zweizügin *f.* pritlikavka, patoglavka,
 paglavka. [bor.
 zweizügkieser *f.* rušje, košútje, gorski
 zweizügpalme *f.* pritlična palma.
 zweizügspitzmaus *f.* hrčica, mala rovka.
 zweizügshen, zweizügshke *f.* češplja; sliva;
 zweizügshken- češpljev, slivov; =baum *m.*
 češplja, sliva, češpljevo drevó (-ésa);
 =brantwein *m.* slivovč, slivovica, sli-
 vovka; =garten *m.* češpljev vrt, slivnik,
 slivnjak; =mus *n.* češpljevč, češpljeva
 čežána.
 zwid *m.* ušcip, ušcipljaj.
 zwidcl *m.* zaklinč; (im Kleide) ko-
 zica, golóbč, srček.
 zwiden šcipati (šcipjem); ušcipniti,
 uščeniti; es zwid mich im Leibe šciplje
 —, zavija —, grize —, kolje —, bode
 —, črvči —, ujéda me po trebúhu;
 (Karten spielen) cvikati, cvik igráti.
 zwidker *m.* šcipávč, šcipč; (Werk-
 zeug) šcipálo, šcipálnica; (Augenglas)
 šcipálnik; =in *f.* šcipávka.
 zwidmühle *f.* špana, cigalica.
 zwidzange *f.* šcipálne klešče *pl.*, šci-
 pálnice *pl.*, šcipálo.

Zwieback *m.* prepečénč, suhár, su-
 šénč.
 Zwiebel *f.* čebúla, čebul, luk; Zwiebel-
 čebúlov, čebúlni, lukov.
 zwiebelartig čebúlast.
 Zwiebelbau *m.* čebúlarstvo, pridelo-
 vánje čebúle.
 Zwiebelbauer *m.* čebúlar, lukar, pri-
 delovávč čebúle.
 Zwiebelgewächs *n.* čebúlnica.
 Zwiebelhändler *m.* čebúlar.
 zwiebeln čebúlití, s čebúlo začinjati;
 začebúlití, s čebúlo začíniti; *fig.* pe-
 stítí koga.
 Zwiebelwurzel *f.* gomólj, gomólja, go-
 móljica.
 Zwiebrache *f.* drugo oránje, praha,
 druga kop (-i).
 zwiebrachen v drugo oráti (órjem),
 prášiti, za praho oráti.
 zwiefach dvojn, dvojnät.
 zwiefgespräch *n.* dvožóvor.
 zwielicht *n.* sómrak, mrak.
 zwiesel *m. f.* rázsoha, rogovíla, gača,
 kobálja.
 zwieselarm *m.* tráb, trabje.
 zwieselig rázsohast, rogovílast, ga-
 čast, rogúljust, precčpljen, kobáljust.
 zwieseln precčpiti, rázčepiti, rázsošiti.
 zwiespalt *m.*, zwietracht *f.* razpór, raz-
 dór, razprtija, razprtje, svada, svaja,
 razkól, razdvojenost.
 zwietrachtgeist *m.* razpórnost, prepír-
 livost, svadljivost, neslóznost.
 zwietrachtig razpórén, prepírljiv, svad-
 ljiv, razdórén, neslózén.
 zwietrachtsame *m.* seme razpóra, —
 neslóge.
 zwilch, zwilich *m.* dvonitník, dvojník.
 zwilchen dvonitničen, iz dvonitníka.
 zwilchweber *m.* tkalč dvonitníka.
 zwilling *m.* dvoječ, dvoječič, bliznják,
 dvoječ (-eta).
 Zwillingasapfel *m.* zrastli (zráščení)
 jábolki (*dual.*), zraslek.
 Zwillingbruder *m. f.* Zwilling.
 Zwillingsgestirn *n.* ozvézdje dvoječkov.
 Zwillingshind *n.* dvoječ, dvoječ (-eta).
 Zwillingshweber *f.* dvojka, dvojčica.
 Zwillingstrom *m.* sotóčnica, sovó-
 nica.
 Zwingsburg *f.* utrjeni grad, utrdba.

Zwinge *f.* (Schrauben—) spona; (Stoß—) okov, kovanje.

zwingen siliti, mórati, núditi; pri-, nagánjati; pri-, posiliti, primórati, prinúditi; privítí (-víjem), nagnáti (-ženem).

Zwinger *m.* ográda, ográja, obòr; pesják, pasji obòr; (Person) silnik, samosilnik.

Zwingerherr *m.* nasilnik, samosilnik, trinog.

Zwirbel *m.* vrtáča.

Zwirf *m.* vrtélj, vrtéljéc; vreténo.

Zwirfbohrer *m.* vrtéljeni sveder.

Zwirn *m.* súkanéc, konéc, nit (-i); Nálj— súkanéc za šivánje; Maſchinen— strojni súkanéc; Spißen— súkanéc za čipkanje; Strich— súkanéc za pleténje, pletilni súkanéc; Spulen— súkanéc na vitlu, — na vreténcih.

zwirnen *adi.* súkančev, končnat, končén, nitén; *verb.* súkati (sučem); po-, sesúkati; (von der Kasse) prestí (pre-dem), drómljati.

Zwirnsaden *m.* súkančeva nit (-i), konéc.

Zwirnsäuel *m.* klobčič súkanca.

Zwirnråd *n.* sukálnik, kolóvrat za súkanéc.

Zwirnsaie *f.* súkana svila.

Zwirnschumpf *m.* končéna nogavica, nogavica iz súkanca.

Zwirnwikel *m.* navíték.

Zwirnwinde *f.* motovilo za súkanéc.

zwischen *praep.* med; *adv.* vmes; (in Zusammenfügungen) med-, vmesni.

Zwischenact *m.* prestánék —, preslédek med dvema dejánjema.

Zwischenband *n.* srednja vez (-i).

Zwischenbau *m.* medzidék; vmesna stavba.

Zwischenbehörde *f.* vmesno oblástvo, vmesni urád.

Zwischenbüchse *f.* medodrišče.

Zwischendeck *n.* podpálubje.

Zwischenereignis *n.*, Zwischenfall *m.* vmesni dogódek, — prigódek.

Zwischenfrage *f.* vmesno vprašanje.

Zwischenfang *m.* vmesno petje, medspév.

Zwischenhandel *m.* prekupovánje, posredoválna trgovina.

Zwischenhändler *m.* prekúpec, posrédnik, posredoválni trgovéc.

Zwischenkosten *m.* vmesna kost (-i).

Zwischenmauer *f.* medzidje, vmesni zid, pretín, presténék.

Zwischenmuskel *m.* medkóstna mišica.

Zwischenort *m.* vmesni kráj, vmesje; (zwischen den Bergen) medgórze.

Zwischenpunkt *m.* vmesna točka.

Zwischenraum *m.* vmesni prostor, razstòp; preslédek; (b. d. Zeit) medčasje; ein leerer — praznóta, praznina, prazno; ein lichter — izpreúmljaj, osvétljaj, jasna doba, vedér trenótk.

Zwischenrede *f.* medgóvor, vmesni govor; séganje v besédo, presekávánje góvora.

zwischenreden *vmes* govoriti, v besédo ségati, govor presekávati, v govor se méšati; v besédo seči (sežem), vméšati se.

Zwischenregent *m.* medvladár, začásni vládár.

Zwischenregierung *f.* medvládje, začásna vlada.

Zwischenruf *m.* medklíc.

Zwischensatz *m.* medstávék, vmesni stavék, vméték.

Zwischenschwung *m.* medkoléb (turn.).

Zwischenspiel *n.* medígra, vmesna igra.

Zwischenstück *n.* srednji kos, vlóžék, vkládék.

Zwischenstunde *f.* vmesna ura; medúrje, preslédek med úrama; odmòr.

Zwischenträger *m.* posredovátelj; donášáč.

Zwischenverkehr *m.* medžežlni promèt, vzajémi promèt.

Zwischenwand *f.* medsténje, pretín, pregrádna stena, pregráda.

Zwischenweite *f.* razdálja, razstòj.

Zwischenwort *n.* vméték, medmèt.

Zwischenzaun *m.* pregrádni plot.

Zwischenzeile *f.* vmesna vrsta.

Zwischenzeit *f.* medčasje; in der — ta čas, med tém (časom).

Zwischenzellenstoff *m.* medstaničnina.

Zwischenzoll *m.* medžežlna carina; =Linte *f.* medžežlna carinska meja.

Zwiſt *m.* razpòr, svaja, razprtíja, razprtje, zdraha, zdražba, razdòr; in —

geraſhen spreſti se, sváditi se, navzkríž priti (priede) s kom; *impf.* svájati se; — ſtiſhen zdražbe délati, zdrahe délati, razprtíje naprávljati.

zvišten prepírati se, klati (koljem) se, v razpóru biti (sem), biti navzkríž s kom.

zviſtig razpórën, ſporën; svadljív, zdražljív, prepírljív.

Zviſtigkeít *f.* razpòr, spòr, razprtíja; svadljívost, prepírljívost.

zviſtſhern cvřcati (-ím), čvrkljáti, šřlétí, žvrgolétí, gſtolétí, ščegljáti, drobolétí, goſtožíliti; zagſtolétí, za-žvrgolétí; (b. Grillen) čřiti, šřrkati, škrípiti (škrípljem); wie die Alten jungen, ſo — die Jungen takísto mladíči šřrlé, kakor jih ſtarci učé.

Zwitter *m.* dvoſpólnik, obójčë, oboják, hermafrodít; polutan.

Zwitterblume *f.* dvoſpólna cvetlíca, dvoſpólnica.

Zwitterblüte *f.* dvoſpólni cvet.

Zwitterding *n.* obójčë (-eta).

Zwitterreſel *m.* mežg (mezgà).

Zwittergrundſaß *m.* dvoſtráno vodilo, — načélo.

zwitterhaſt dvoſpòlën, dvojáčën, obojáčën, dvoſtrán.

Zwitterweſen *n.* dvoſpólnost, obojá-kost; omahljívost.

zvíſf *num.* dvanájst, dvanájstéro; — Perſonen dvanájstérica; um — Uhr ob dvanájstih.

Zvíſfed *n.* dvanajsterokótnik, dvanajsterokótje.

zvíſfedig dvanajsterokótën.

Zvíſfer *m.* dvanajsták; (die Zvíſf) dvanajstíca, dvanajstka.

zvíſferlei dvanajstér.

zvíſſfaß, zvíſſfáltig dvanajstérën, dvanajstérnat, dvanajsterotròk, dvanajsterogübën.

Zvíſſfingerdarm *m.* dvanajstnik.

zvíſſſhíg dvanajsteronòg, dvanajsteronòžën.

zvíſſjáhrig dvanajstlétën.

zvíſſmal dvanajstkrat.

zvíſſmalig dvanajstkratën.

zvíſſſündig dvanajstfüntën.

zvíſſſeitig dvanajsterotrán.

zvíſſſiägig dvanajstdnévën.

zvíſſte *num. ord.* dvanájsti; in der — en Stunde v poſlédnjem trenòtku.

Zvíſſtel *n.* dvanajstína, dvanajstínka.

zvíſſtens dvanájstíč.

zvíſſtheilig dvanajstdélën.

Zvíſſzahł *f.* dvanajstíca, dvanajstérka.

Zyma *f.* kvas (-a, -ú).

Zythos *m.* pivo; ol (-a, -ú).

Zythotechnik *f.* pivovárska umételnost, olárska izvédenost.

Verzeichnis einiger geographischer Namen.

Abbazia Opatija.
 Abessinien Abesinija.
 Achen Ahën, Cahe *pl.*
 Adelsberg Postojna.
 Adria Adrija; Adriatisches Meer Ja-
 dránsko —, Adriánsko morje.
 Adrianopel Drenópolje (Drinópolje).
 Afriand Javorje *pl.*
 Afrika Áfrika; Afrikaner Afrikánec,
 Afričan; =in Afrikánka, Afričánka;
 afrikanišd áfriški, afrikánski.
 Ágáisches Meer Egéjsko morje.
 Agram Zágreb; Agramer Zágrebčan;
 =in Zágrebčanka; *adi.* zágrebški.
 Ágypten Egipët; Ágypter Egipčan;
 =in Egipčánka; ágyptišd egíptovski.
 Áid Dob.
 Albanien Albánija, Arnávtsko; Alba-
 nesé Albánec, Arnávt, Arbanás; Alba-
 neserin Albánka, Arnávтка; albanesišd
 albánski, arnávtski.
 Albona Labin.
 Alexandrien Aleksándrija; alexandri-
 nišd aleksandrijski.
 Algier Algérija, Alžír.
 Alpen Planina.
 Altenburg Stari grad.
 Altland Stara Loka.
 Altstadt Staro mesto.
 Altwater Véliki Pradèd.
 Amerika Amérika; Amerikaner Ame-
 rikánec, Améričan; =in Améričánka,
 Améričánka; amerikanišd amériški,
 amerikánski.
 Amselfeld Kósovo (polje).
 Anatolien Anatólíja, Mala Ázija.
 Ancona Jakin.
 Andalusien Andalúzija.
 Antignano Tinján.
 Antivari Bar.
 Aquileia Ogléj.
 Araber Arábec; Arabien Arábija.
 Arbe Rab.
 Ardj Raka.
 Archipel Arhipélag.

Armenien Arménija, Arménsko; Ar-
 menier Arménec; =in Arménka; arme-
 nišd arménski.
 Arndorf Varpa vas.
 Arnfels Arvež.
 Arnoldstein Podklóster.
 Ásien Ázija; Ásiate Ázijec; ásiatišd
 ázijski, azijátski.
 Ásowsches Meer Azóvsko morje.
 Ásp Zásép (v Zaspíh, iz Záspega).
 Ástling Jesenice *pl.*
 Áthen Aténe *pl.*
 Áthos Sveta gora.
 Atlantischer Ocean Atlántske morje.
 Átna Etna.
 Áuen Loška vas; Log.
 Áuersperg Turják.
 Áugsdorf (Kr.) Júgova vas; (Krt.)
 Loga vas.
 Áuschwítz Osvétim.
 Áuspiž Gostopéč.
 Áužig Ustje (nad Labo).
 Áusterliž Slavkov.
 Áustralien Avstrálíja.

Babylon Bábilon.
 Badergebirge Póhorje.
 Baden Bádensko.
 Baiern Bavar, Bavaréc; Baiern Ba-
 vársko; bairišd bavárski.
 Bairuth Barut.
 Banat Banát.
 Bárental Závrrh.
 Baupen Búdišin.
 Belgien Bélgija.
 Belgrad Belgrad.
 Beringstraße Béringov prelív.
 Berlin Berolin, Berlin.
 Bersek Beršec.
 Beska Baška.
 Billighgraz Polhov gradec; Billidh-
 graz = *adi.* polhográjski.
 Birkendorf Podbrézje.
 Birnbaumer Wald Hrušica.
 Bischoflack Skofja Loka.

Bleiburg Pliberk.
 Borce di Cattaro Boka Kótorska.
 Bodenbad Podmókli *pl.*
 Bogliuno Boljún.
 Böhmen Češko.
 Böhmerwald Šumava, Češki les.
 Böhmisoh-Leipa Češka Lipa.
 Bologna Bolónja.
 Bordeaux Bordó.
 Bosnien Bosna; Bosnier Bošnják;
adi. bósensti.
 Boyen Bolcán.
 Brandenburg Bránibor.
 Braunau Brunov.
 Braunschweig Brunšvik.
 Braza Brač.
 Breisach Breze *pl.*
 Breisgau Brizgava.
 Breitenau Zalog.
 Breslau Vrátislav, Vrátislava.
 Bretagne Bretánjsko.
 Britannien Británija, Británsko.
 Brody Brodi *pl.*
 Brüchl Zamósteč.
 Bründl Studénec.
 Brünn Brno.
 Brunnorf Studénec.
 Brüssel Bruselj.
 Brür Most.
 Succari Bakér.
 Budapest, Budimpest Budim-Pešta.
 Budweis Budéjevice *pl.*
 Bukarest Búkurešt, Búkřeš.
 Bulgarien Bolgárijá, Bolgársko.
 Bunzlau Bóleslav (-i).
 Capland Kaplándija.
 Capodistria Kopér.
 Carlopago Bag.
 Carthager Kartazán, Kartáginéc;
 Carthago Kartágina.
 Castellnuovo Novi grad.
 Castua Kastva.
 Cattaro Kotor.
 Chersanq Kršan.
 Cherso Cres.
 China Kitáj, Kitájsko; Chinesé Ki-
 tájéc; chinesisoh kitájski.
 Chrudim Hrudim.
 Cilli Celje; Cillier Celjan; *adi.* celjski.
 Cisleithanten Cislajtánija, Predlitav-
 sko.

Cividale Čedad, Staro mesto.
 Comersee Komsko jézero.
 Cooksstraße Kukov prelív.
 Corfu Krk.
 Corgnale Lokva.
 Cormons Kormín.
 Curzola Kórčula.
 Cypern Cipér.
 Cjaslau Čáslava.
 Černowitš Črnovice *pl.*

Dalmatien Dalmáciija; Dalmatiner
 Dalmatinéc; *adi.* dalmatínski.
 Däne Danéc; Dánemark Dansko.
 Danzig Gdánsko.
 Dessau Desov.
 Deutschau Nemška Loka.
 Deutschdorf Nemška vas.
 Deutschland Nemčija, Nemško.
 Deutschlandsberg Lonč.
 Deuschrut Nemške Rovte *pl.*
 Diakonar Djákovo.
 Dnieper Dnepér.
 Dnestter Dnestér.
 Döbernig Dóbrniče *pl.*
 Donatiberg Rogáška gora.
 Donau Dónava, Dunav.
 Dornegg Trnóvo.
 Dorpat Derpét.
 Drachenburg Kozje.
 Drau Drava.
 Dresden Draždáni *pl.*
 Duino Devín.
 Dulcigno Odsinj.
 Dúna Zapádna Dvina.
 Dupplach Duplje *pl.*
 Durazzo Drač.
 Dürnbach Suha vas.
 Dvina Séverna Dvina.

Ebenthal (Kr.) Poldm; (Krn.) Žreléc.
 Eberndorf Dóbrla vas.
 Eberstein Svinéc.
 Ebro Eber.
 Eger (St.) Heb; (Sl.) Ogra.
 Egg Brdo.
 Ehrenhausen Arnož.
 Eibenschiß Ivančice *pl.*
 Eibiswald Ivnica.
 Einöd Sotéska.
 Eisach Izaka.
 Eisenhof Želéznicá.

Eisnern Želzniki *pl.*
 Elbe Laba.
 Elsaß Alzácija.
 Emmerdorf Smrče *pl.*
 England Anglija, Angléško; Engländer Angléž; *adi.* angléški.
 Enns Aníza.
 Eperies Prešov.
 Ephesus Efez.
 Erlachstein Jelšane *pl.*, Jelševéc.
 Erlau Jagër, Jegër.
 Erzgebirge Krušne gore *pl.*
 Esseg Osék.
 Etsch Adíza.
 Europa Evrópa; Europäer Evrópéc, Evropljan, Evropéjéc; *adi.* evrópski, evropéjski.

Faak Blače *pl.*
 Fautsch Buče *pl.*
 Feichting Bitinje *pl.*
 Feistritz Bistrica.
 Feldkirchen Trg.
 Ferlach Boróvlje *pl.*
 Fernigg Bernik.
 Feřnik Bésnica.
 Feuerland Ognjéna zemlja.
 Fianona Plomin.
 Fichtelgebirge Smréénice *pl.*, Smréčine *pl.*
 Finne Čuhónéc; finnisch éphónski; Finnische Halbinsel Fínski —, Čuhónski poluotók.

Fiume Reka.
 Flattach Blata *pl.*
 Flednia Smlednik.
 Flitsch Bovéc, Boléc.
 Florenz Floréna.
 Franken Frankónija.
 Frankfurt Frankobród, Frankfurt.
 Frankreich Francija, Francósko.
 Franz Vránsko.
 Franzdorf Borovnica.
 Freiburg Frajburg, Pribor.
 Freienthorn Podbrézje.
 Fresach Breze *pl.*
 Fresen Brezje.
 Freudenthal Bistra.
 Friaul Furlánsko, Furlanija.
 Friedau Ormož.
 Friesach Breže *pl.*
 Frohnleiten Kétina.

Fünfkirchen Pečúh.
 Fürnik Brna.
 Furth Brod.

Gail Zila.
 Galach Galac.
 Galizien Galicija.
 Gallenfells Golnik.
 Gallenstein Podpeč.
 Gallien Gálíja.
 Gamling Gámeljni *pl.*
 Gardasee Gardsko jézero.
 Garonne Garóna.
 Gemona Glemona.
 Genf Genéva (Dženéva).
 Genua Génova (Džénova).
 Gerent Rovte *pl.*
 Gerlachstein Kólovéc.
 Gironde (Žl.) Žirónda.
 Glan Glina.
 Glanfurt Glínica.
 Glash Kladsko.
 Glogau Glógova.
 Glognik Glógnica.
 Gmünd Sovódenj.
 Gnesen Gnezno.
 Gonobitz Konjice *pl.*
 Görz Gorica; Görzer Goričan; *adi.* go-riški.
 Gottesthal Skóčidol.
 Gottscheer Kočévje.
 Gradach Metlíski Gradéc.
 Gradiska Gradiška, Gradišče.
 Grafenbrunn Knežák.
 Grafenstein Grábstanj.
 Gran (St.) Ostrogón; (Žl.) Gron.
 Gravosa Graž.
 Graz Gradéc; Grazer Gradčan; *adi.* graški.
 Greulach Škrljévo.
 Griechenland Grško, Grécija.
 Griffen Grebinj.
 Grönland Grenlandija.
 Großgallenberg Šmarna gora.
 Großglockner Vélíki Klek.
 Großwardein Vélíki Váradin.
 Güns Kisek.
 Gurk Krka; Gurksfeld Krško.
 Gurnitz Podkrnos.
 Gutenwert Hrváški brod.

Sajmburg Vovbre *pl.*
 Sallerstein Koča vas.
 Salsbad (U.-Šr.) Leskóvéc; (D.-Šr.)
 Leskóvica.

Savel (Šl.) Havola.
 Seidenschaft Ajdovščina.
 Seilenstein Polzela.
 Sellas Hólada.
 Sermagor Št. Mohor.
 Sermannstadt Sibinj.
 Serrenhut Ohranov.
 Sessen Hésensko, Heska.
 Šiljencek Lésno brdo.
 Šinter-Indien Zadnja Índija.
 Širtenberg Topólovo.
 Šochenegg Vojnik.
 Šöstein Predvár.
 Šolland Holándija, Holándsko.
 Šolstein Holštín, Hólštínsko.
 Šönigstein Mirna peč.
 Šopfenbad Hmeljnik.
 Šörberg Podsréda.
 Šornbühl Rog.
 Šörtendorf Trdnja vas.
 Šradisch Gradišče.
 Šühnerdorf Kurja vas.
 Šülben Voklo.
 Šundsorf Podsinja vas.

Šdria Ídrija.
 Šggdorf Iska vas.
 Šglau Iglava.
 Šilyrien Ílirija, Ílirsko.
 Šlmensee Ímensko jezero.
 Šnnerkrain Nótranjsko.
 Šnnsbruck Ínomost.
 Šrland Irsko, Irlándija.
 Šsland Izlándija, Izlándsko.
 Šsonjo Soča.
 Šstrien Istra.
 Štalien Itálija, Laško, Italijánsko;
 Štaliener Italiján, Lah; =tn Italijánka,
 Láhinja; italienisch italijánski, laški.

Šägerndorf Krnov.
 Šahring Jarenina.
 Šapan Japónsko; Šapanese Japónčec.
 Šassy Jaš.
 Šaudhen Ihán.
 Šaunthal Podjúnka dolina.
 Šerusalem Jerúzalem.
 Šittschin Jičin.

Šoachimsthal Jáhimov.
 Šosefstadt Šóžefov.
 Šudaa Judeja.
 Šütland Jutlándija.

Šuter Kovor (*gen.* -órja).
 Šaltenbrunn Fazine *pl.*
 Šaltenfeld Studéno; Mrzlo polje.
 Šanijsa Kaniza.
 Šanker Kokra.
 Šapos Kapušane *pl.*
 Šaravanken Karavánke, Grintavci *pl.*
 Šarfreit Koborid.
 Šarlowiž Károlvci *pl.*
 Šarlsbad Károlvi vari *pl.*
 Šarlstadt Károlvéc.
 Šarnervellad Kóroška Bela.
 Šarnische Alpen Kárnske planine.
 Šárnten Kóroško, Korotán; Šárntner
 Kórošec; =in Korošica; *adi.* kóroški.
 Šarpathen Karpáti *pl.*
 Šarst Kras; *adi.* kraški; Šarstbewoh-
 ner Krásevéc.
 Šasan Kazánj (-i).
 Šaschau Kóšice *pl.*
 Šaspišches Meer Káspijsko —, Hva-
 línsko morje.
 Šerndorf Mjaka.
 Šerschbad Črešnjevéc.
 Šerschdorf, Šerschstetten Črešnjenje *pl.*
 Šeutschad Hódiše *pl.*
 Širchheim Cerkno; *adi.* cerkljánski.
 Šlagenfurt Celóvéc; Šlagenfurter Ce-
 lóvčan; *adi.* celóvški.
 Šlattau Klatov.
 Šlausenburg Kološ.
 Šleinastien Mala Ázija, Anatólija.
 Šleinack Mala Loka.
 Šolin Kolín.
 Šöln Kolónija.
 Šolos Háloze *pl.*
 Šomorn Komárno.
 Šomotau Hómutov.
 Šöniggrätz Kraljičin (Kraljev) Gradčec.
 Šöniginhof Kraljičin —, Kraljev
 dvór; *adi.* kraljedvórski.
 Šönigsberg Kraljevéc.
 Šonstantinopel Čárigrad.
 Šonstan; Kóstnica.
 Šopenhagen Kodánj.
 Šopreiniš Koprivnik.
 Šopreiniš Koprivnica.

Koralpe Gólovéc.
 Küstj Hoče *pl.*
 Kragujevatj Kragújevéc.
 Kran Kranjsko; Krainer Kranjéc;
 =in Kranjica; *adi.* kranjski.
 Kranburg Kranj.
 Krakau Krakov.
 Kranichsfeld Račje.
 Krapffeld Gróbniško polje.
 Krazen Krasnja.
 Kremniš Krémnica.
 Kremser Krómeriž.
 Kreuz Kríževci *pl.*
 Krim Krim *m.*, Krimski poluotòk.
 Kroate Hrvat; Kroatien Hrvátska,
 Hrvásko; *adi.* hrvátski.
 Kroisened Rákovnik.
 Kronau Kranjska gora.
 Kronstadt (Siebenb.) Bráševo; (Stuß-
 land) Kronstat.
 Kropf Kropa.
 Krumau Krumlov.
 Küllenberg Kilovče *pl.*
 Kulmburg Holm.
 Kulpa Kolpa.
 Kurland Kurlándija.
 Küstenland Primórje, Primórsko.
 Kuttenberg Kutna gora; *adi.* kutno-
 gorski.

Laas Lož.
 Lacedämonien Lacedemónija.
 Laka Loka.
 Ladoga-See Ladóško jézero.
 Lago Maggiore Vélíko jézero.
 Lahn (St.) Lana.
 Laibach (St.) Ljubljána; (St.) Ljub-
 ljánica; Laibacher Ljubljánčan; =in
 Ljubljánčanka; *adi.* ljubljánski.
 Landstraj Kostánjevica.
 Lappland Lapónija, Lapónsko; Lapp-
 länder Lapónéc.
 Lasserbach Loški potok.
 Lateiner Latinéc.
 Latshach Loče *pl.*
 Laufen Ljubno.
 Lausanne Lozána.
 Lausih Lúžice *pl.*
 Lavant Labód.
 Lavantthal Labódska dolina.
 Ledj Lik, Liha.
 Lees Lesce *pl.*

Leibniš Ljpnica.
 Leipzig Lipsko.
 Leittha Litava.
 Leitmeriž Litomérice *pl.*, (Ljuto-
 mériči).
 Leitomischel Litomšél.
 Lemberg Lvov (Levóv).
 Lengenfeld Dovje.
 Leoben Ljubno.
 Lesina Hvar.
 Leutshach Luče *pl.*
 Leutshau Levóča.
 Lichtenwalb Sévnica.
 Liegniš Légnica.
 Limbach Léndava.
 Linz Linc.
 Lignano Lužnjan.
 Lissa Vis.
 Lissabon Lizbóna.
 Lithauen Litva, Litvánsko.
 Littoral Primórje.
 Littai Litija.
 Livland Livónija.
 Lodomerien Vladimírja, Vladimírsko.
 Loibl Ljubèlj.
 Loire Loára.
 Loisch Logátéc.
 Lombardei Lombardija, Lombárdsko.
 Lomniher Spitje Lómniški šéit.
 Lottringen Lotaríngija.
 Lübeck Ljubek, Bükovéc.
 Luegg Predjána.
 Lurnfeld Turje.
 Luschartenberg Sv. Višárje (Lušárje) *pl.*
 Lussin grande Vélíki Lošinj.
 Lustthal Dol.
 Luttberg Ljútomer.
 Lützen Lužin.
 Maas Moza.
 Madeira Madejra.
 Magdeburg Devín.
 Maglern Medgórje.
 Magyar Madžar.
 Mähren Morávsko.
 Mährenfels Lipoglav.
 Maichau Mihóvo.
 Mailand Milán.
 Main Men, Majna, Mogan.
 Main; Mogúncija.
 Malborget Malborét, Naborjét.
 Malgern Mala gora.

- Mannsburg Méngeš.
 Mantua Mántova.
 Harburg Máribor.
 March Mórava.
 Maria Glend Podgórje *pl.*, Podgor-
 jáni *pl.*
 Maria Gail Sv. Marija na Zili.
 Maria Gaal Gospa Sveta.
 Maria Stift Sv. Marija na Gori.
 Maria Theresiopel Sobotica.
 Maria Wörth Otok, Sv. Marija na
 Otóku.
 Maria Zell Marijino Celje.
 Marmara-Meer Mármarsko morje.
 Marseille Marseja, Marsilija.
 Masern Grčarice *pl.*
 Matschadj Mače *pl.*
 Mautersdorf Maténja vas.
 Mauthdorf Muta.
 Matau Mákole *pl.*
 Mecca Meka.
 Meissen Mišenj.
 Meleta Mlet.
 Merseburg Mézibor.
 Meriko Méhika.
 Michelfelden Velésovo (Velésalo).
 Militärgrenze Vojáska krájina.
 Minkendorf Mekine *pl.*
 Mitrovik Mitrovica.
 Mittelländisches Meer Sredozémsko
 morje.
 Mitterburg Pazin.
 Mohaç Mohaç.
 Moldau Vltava, Vóltava; (Zand)
 Multánsko.
 Monsalfone Tržič (primórski).
 Monte maggiore Učka gora.
 Montenegro Črna gora, Črnogórsko;
 Montenegriner Črnogórec.
 Montpreis Planina.
 Moosburg Blátograd.
 Moräutisch Morávče *pl.*
 Mosel Mozéla.
 Moskau Moskva.
 Mötting Metlika.
 Mötnig Motnik.
 München Monákovó.
 Münster Monastír.
 Mur Mura.
 Murek Cmurek.
 Murinsel Medjimurje.
 Mür; Múrica.
- Nabresina Nabrežina.
 Naklas Naklo.
 Narenta Naréva.
 Nassenfeld Mokro polje.
 Nassenfuh Mokrónog.
 Neapel Neápolj.
 Neiring Mirna.
 Neograd Novi grad.
 Nesselthal Koprivnik.
 Neudegg Mirna.
 Neudorf Zavrh.
 Neuhaus Dóbrna.
 Neukirchen Nova cerkev.
 Neul Nevlje *pl.*
 Neumarkt Tržič.
 Neufah Novi sad.
 Neu-Seeland Nova Zelándija.
 Neufiedler-See Nézidersko jezero.
 Neusohl Banjska Bistrica.
 Neustadt Wiener Dúnajsko Novo
 mesto.
 Neustadt f. Rudolfswert.
 Neuthal Spítalič.
 Neutra Nitra.
 Newyork Novi Jork, (Njujork).
 Niederdorf Dolénja vas.
 Niederlande Nizozémsko.
 Niederösterreich Nizje Avstrijsko; *adi.*
 nizeavstrijski.
 Nikolsburg Mikulov.
 Nikopolis Nikópolje.
 Nordsee Séverno —, Nemško morje.
 Norwegen Norvéško, Norvégija.
 Nürnberg Nórimerk.
 Nusdorf Oréhék; Oréhovica.
- Oberburg Gornji grad.
 Oberfeld Vrhpolje.
 Oberkrain Gorénjsko.
 Oberlaibach Vrhnika.
 Oberösterreich Gornje Avstrijsko; *adi.*
 gornjeavstrijski.
 Obervellach Gorénji Beljáni *pl.*
 Oblak Bloke *pl.*
 Ohotskisches Meer Ohótsko morje.
 Odenburg Söpronj.
 Odengrade; Pusti Gradec.
 Oder Odra.
 Ofen-Pest f. Budapešt.
 Olmütz Olomuc.
 Omega-See Onéško jezero.
 Oppa Opava.

Oppeln Ópolje.
 Orleans Órlean.
 Orsawa Óršava, Ršava.
 Ossiach Osóje *pl.*
 Osterberg Sostro.
 Österreich Ávstrijá, Ávstrijsko; Öster-
 reicher Ávstriječ, Ávstrijan, Ávstrijá-
 nęc; =in Ávstrijanka; *adi.* avstrijski,
 avstrijanski.
 Österruth Óstrovica.
 Ostsee Báltiško morje.
 Otlmanach Otmánje *pl.*
 Padua Pádova.
 Palästina Palestína.
 Párdubitz Párdubice *pl.*
 Parenja Poréc; *adi.* poréški.
 Paris Pariz; Pariser Parizán; *adi.*
 pariški.
 Passarowitz Požárevéc.
 Passau Pasov.
 Pavia Pavija.
 Pedená Pičan (Pičén).
 Peipus-See Čudsko jézero.
 Perser Perz, Perziján; Persien Pérzija.
 Peru Peruánsko.
 Petersburg Peterbúrg, (Petrograd).
 Peterwardein Petrov Váradin.
 Pettau Ptaj.
 Pfalz Palatínát, (Pfalcija, Palácija).
 Philippopol Plovdiv.
 Phönizien Fenicija; Phönizier Feni-
 čán; *adi.* feniški.
 Piacenza Piačénca.
 Piankühel Pijáva gorica.
 Plave Plava.
 Piemont Piemont.
 Plisen Plzénj (-i), (Polžénj).
 Pinguente Buzét.
 Pirano Pirán.
 Pissno s. Mitterburg.
 Plattensee Blatno—, Blátensko jézero.
 Po Pad.
 Poggersdorf (Šr.) Popča vas; (Šrnt.)
 Pókrče *pl.*
 Poik Pivka.
 Pola Pulj.
 Pole Polják; Polen Poljsko.
 Pölland Poljáne *pl.*
 Pölling Polnik.
 Polstrau Središče.
 Pölttschach Poličáne *pl.*

Pomern Pomorjánsko.
 Poniql Pónikva, Poníkve *pl.*
 Pörttschach Póreče *pl.*
 Portugal Portugálsko.
 Josef Poznánj, Poznánjsko.
 Prag Praga; Prager Pražán; *adi.*
 praški.
 Prasberg Mozírje.
 Prävali Preválje.
 Predil Predél.
 Preißach Presek.
 Pressburg Požún.
 Preusse Prus; Preußen Prúsija, Prusko.
 Prewald Razdrto.
 Proßnitz Prostéjev.
 Przemysl Prémišél.
 Pultsgau Polskáva.
 Pustarnitz Požárnica.
 Pustertthal Pústriška dolína.
 Pyrenäen Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko
 pogórje.

Quarnero Kvarnérski zaliv.
 Quiesca Kumsko.
 Quietto Mirno.

Raab (Šl.) Raba; (Št.) Rab, Djur.
 Radkersburg Rádgoná.
 Radmannsdorf Rádóvljica.
 Ragusa Dúbrovnik.
 Rakonitz Rákovnik.
 Rann Brézice *pl.* (Brežci *pl.*).
 Rattschach (Šr.) Ráteče *pl.*; (U.-Šr.)
 Ráteče *pl.*
 Raudnitz Róvdnica.
 Regen Rezna.
 Regensburg Režno, Ratisbóna.
 Reichenberg Líberéc.
 Reifnitz Ríbnica.
 Reppnach Repnje *pl.*
 Rosta Rézija.
 Rhein Ren.
 Rhone Rodan.
 Rieg Kočévška Reka.
 Riesengebirge Krkonóši *pl.*, Krko-
 nóške gore.
 Risano (Šl.) Rizána; (Št.) Rizán.
 Rodokendorf Rádohova vas.
 Rogitsch Rogátéc; *adi.* rogáški.
 Rom Rim; Rümer Rimljan; =in Rim-
 ljánka; *adi.* rimski.
 Roslegg Rožék.

Rojsenthal Rožna dolina.
 Rothenthurm-Pass Črvena veža.
 Rothwein Rádovna.
 Rottenbühl Črnélo.
 Roveredo Roveréd.
 Rovigno Rovinj.
 Rudolfswert Rüdolfovo, Novo mesto;
 =er m. Novomeščan; adi. novomeški.
 Rügen Rajána.
 Rumänien Rumúnsko.
 Rumelien Ruméljia.
 Ruprechtshof Rúperči vrh.
 Russe Rus; Rufsland Rusfja, Rusko.
 Saale Zala.
 Saatz Zátéc.
 Sabatberg Sveta Sobóta, Bukov vrh.
 Sachsen Saksónsko, Saksónija, Sasko.
 Sachsenfeld Záléc.
 Saisnik Žabnica (Kr.).
 Sagar Zagórje.
 Saisdshik Zájéčice pl.
 Saisnik Žabnice pl. (Krut.).
 Sairach Žiri pl.
 Saldenhofen Vuzenica.
 Salloch Zalog.
 Salona Solin.
 Salonichi Solún.
 Salzach Záljica.
 Salzburg Salzburg, Solnograd.
 Sann Savinja.
 Sardinien Sardínija.
 Sattnik Sotéska; Osójnica (Krut.).
 Sauritsch Závrcé pl.
 Sava Sava; Savaanwohner Posávéc;
 Savenstein Boštánj; Savelthal Posávje.
 Savoyarde Savójéc; Savoyen Savójsko.
 Scardona Skradin.
 Scharding Šárnica.
 Scharsenberg Svibno.
 Schelde Skalda.
 Schemnik Ščávnica.
 Scheraunik Žiróvnica.
 Scherendorf Črnéča vas.
 Scheuern Širje pl.
 Schlacken Slavkov.
 Schleinitz Šlívnicá.
 Schlesien Šleško, Šlézjia; Schlesier
 Šlezán; adi. šleški, šlézjijski.
 Schneeberg Snežnik.
 Schneekoppe Snežka.
 Schönberg Žumberk.

Schönstein Šoštanj.
 Schottland Škotsko, Škócija.
 Schumla Šumén.
 Schütt Podtje; Šuta.
 Schüttinsel Žitni otok, Čálokez.
 Schwaben Švabsko.
 Schwarzenbach Črni potok; Črna.
 Schwarzenberg Črni vrh.
 Schwarzwald Črni les.
 Schweden Švedsko.
 Schweiž Švica, Švicarsko.
 Schwers Zvirče pl.
 Scuttari Škadér.
 Sebenico Šibenik.
 Seebach Zápoge pl.; Jezérnica.
 Seedorf Jézero.
 Seine Sena.
 Seisenberg Žúzemberk.
 Seisdorf Žičé pl.
 Sekauer Thüfese Šékovska škofjia.
 Selzach Selce pl.
 Semendria Smederévo.
 Semlin Zemún.
 Semmering Šémernik.
 Senosetsch Senožéce pl.
 Serbien Šrbija, Šrbsko.
 Servola Škedenj.
 Sefana Sežána.
 Sevilla Ševljia.
 Sibirien Šibirija, Šibirsko, Šibir (-i).
 Siehelsburg Žumberk.
 Siehdorf Žetinci pl. [sko.
 Siebenbürgen Erdéjsko, Sedmográ-
 Siegersdorf Žiganja vas.
 Silistria Silistra, Drista.
 Sissek Sisèk.
 Sistiiana Sestlján.
 Siskova Svištov.
 Sittersdorf Žitárja vas.
 Stittich Zatičina (Štičina).
 Stizilien Sicilija.
 Skalis Škale pl.
 Skalkis Škáljica.
 Skandinavien Škandinávija.
 Slavonien Slavónija, Slavónsko.
 Sluin Slunj.
 Smyrna Smirna.
 Sophia Sredéc, Sofija.
 Spalato Splet.
 Spanien Špánija, Špansko.
 Speier Spira.
 Sprece Spreva.

Spuzza Spaž.
 Stadelhofen Gumno.
 St. Gud Sent II.
 Stain; Ščávnica.
 St. Barthelmä Sent Jernej.
 St. Daniel Stanjel.
 Steiermark Štajersko (Štirsko); **Steirer** Štajeréc; *adi.* štajerski.
 Stein Kamnik.
 Steinamanger Sobotišče (Sobótica).
 Steinbrück Zidani most.
 Steinbühel Kamna gorica; (bei Stein) Záperce.
 Steiner Alpen Kámniske planine.
 Stephansdorf Štěpanja vas.
 Steyr (St., St.) Štira.
 St. Georgen Šenčúr.
 St. Kanzian Škocjan.
 St. Marein Šmarje.
 Stodendorf Stojánski vrh; Planina.
 St. Peter Šempétér.
 St. Pölten Sv. Hipolit.
 Stuhlweissenburg Stolni Belgrad.
 St. Veit Sent Vid.
 Suchen Draga.
 Sueschjad Sveče *pl.*
 Sulzbach Solčava, Zolcpah.
 Süßenberg Šladka Gora.
 Süßenheim Zusem.
 Syrakus Sirakúze *pl.*
 Symien Srem.
 Szalatna Slátina.
 Szegedin Ségedin.
 Szekler Sikuléc.
 Tagliamento Taljmént.
 Tainach Tinje *pl.*
 Tajo Taho.
 Tarvis Trebiž, Trbiž.
 Tauern, hohe — Visóke Ture *pl.*
 Taurus Tavér.
 Temes Tamíš.
 Temesvar Témešvar.
 Tersain Terzín.
 Teschen Tešin.
 Teschen Dečín.
 Thaja Dija.
 Theiß Tisa.
 Themse Temza.
 Theresienstadt Terézín.
 Thermopylä Termopile *pl.*
 Thoru Torun.

Thrazien Trácijska.
 Thüringen Turingijska.
 Tiber Tibera.
 Ticino Tičín.
 Tiefenthal Vrbóvec; Globodól.
 Tigris Tigrida.
 Tirol Tírólsko, Tíróle *pl.*; *adi.* tírólski.
 Tolmein Tolmín.
 Töplitz Toplice *pl.*
 Toulouse Tulúza.
 Transalpinisch zaplanínski, transalpínski.
 Transleithanien Translajtánija, Zaitavsko.
 Trapejunt Trebizónd.
 Trau Trogír.
 Trautenau Trutnov.
 Treffen Trebnje (*gen.* -ega).
 Trentschin Trenčín.
 Treviso Treviž.
 Triebau Tribova.
 Trient Tridént.
 Trier Trévír.
 Trieste Trst; Triestiner Tržáčan, (Tržan); *adi.* tržáski.
 Trifail Trbóvlje *pl.*
 Triglav Triglav.
 Tripoli Tripolj.
 Troppau Opava, Trópava.
 Tschakathury Čákovéc.
 Tschaplach Čeplje *pl.*
 Tschernembl Črnómělj.
 Tschernutsch Črnúče *pl.*
 Tschitsche Čič.
 Tschubar Čaběr.
 Tübingen Tábínga.
 Tudein Tuhínj.
 Tüffer Laško, Laški trg.
 Türkei Turék; Türkel Turójska, Turško; *adi.* turški.
 Tyrnau Trnava.
 Tyrus Tír.
 Udine Vidém.
 Ukraine Ukrajina.
 Ulrichsberg Šentúrska gora.
 Ungarn Ógrsko; Ungar Ogěr; *adi.* ógrski.
 Unterbergen Pódgora.
 Unterdeutschau Nemška Loka.
 Unterkrain Dolénjsko.

Unterwarmberg Topla rebër.
Un; Unëc.
Uškokengebirge Gorjanci *pl.*

Ugla Krk.
Ujtsberg Šentviška gora.
Ulden Vrba.
Uldes Bled.
Ullach Bela.
Uvendig Benétke *pl.*
Uvereinigte Staaten Žedinjene države *pl.*
Uvörje Virovitica.
Uvesu Vezúv.
Uvencza Vičénca.
Uvigaun Bégunje *pl.*
Uviktring Vetrinj, Viktrinj.
Uvllach Belják.
Uvllacheralpe Dobráč.
Uvinkauze Vinkovci *pl.*
Uvisignano Vižinján.
Uvölkhermarkt Velikóvëc, Vélkovëc.
Uvolosko Volóvsko.
Uvorarlberg Predárelsko.
Uvoraus Bórova.
Uvorder-Indien Prédnja Índija.

Uvaag Vag.
Uvagram Ogrunj.
Uvauitsch Vič.
Uvauizen Vacov.
Uvallahai Valahija, Valáško.
Uvaltendorf Vavta vas.
Uvarasdin Varaždin.
Uvarschau Varšáva.
Uvweichsel Visla.
Uvweichselburg Višnja gora.
Uvweichselstein Novi dvór.
Uvweinbühel Vinja gorica.
Uvweinih Vinica.
Uvweissenfels Bela peč.
Uvweissenstein Zagrádëc.
Uvweiskirchen Bela cerkëv.
Uvweistenstein Vitanje.
Uvvernsee Veržëje *pl.*
Uvverschek Veršëc.
Uvveser Vezra.
Uvvest-Indien Zahódna Índija.
Uvwestphalen Vestfálsko.
Uvwieltzka Velička.
Uvwiener Dunaj, Beč; Wiener Dúnajčan;
-in Dúnajčanka; *adv.* dúnajski.

Uwienner Neustadt j. Neustadt.
Uwieselburg Mošonj.
Uwidenegh Bilnik.
Uwindischbühel Slovénске gorice *pl.*
Uwindischfeistritzh Slovénске Bistrica.
Uwindischgraz Slovénj (Slovénji) Gra-
dëc.
Uwindischlandsberg Podčëttëk.
Uwippach Vipáva.
Uwitschein Svečina.
Uwittingau Trebonj.
Uwochein Bóhinj.
Uwolfsberg Volšberk, Vošperg.
Uwolsbühel Volčji potok.
Uwolyunien Volinj, Volinjsko.
Uwöllau Velénje.
Uwoltshach Volče *pl.*
Uwördl Otócië.
Uwörther-See Vrbsko —, Celóvško
jézero.
Uwrušnih Brusnice *pl.*
Uwuchern Vahred.
Uwürttemberg Virtemberško.
Uwurzen Podkóren.

Uzara Zader.
Uzarskoje Hëlo Carsko selo.
Uzar; Sória.
Uzauden Suha.
Uzedlichdorf Sëdlice *pl.*
Uzeier Sora.
Uzell Sele *pl.*
Uzellnih Sëlnica.
Uzellting Čájnkovci.
Uzemplin Zemno.
Uzengg Senj.
Uzips Spiš, Sipuš.
Uzirklach Cerklje *pl.*
Uzirknih Cërknica.
Uzittau Žitava.
Uzlorzow Zločov.
Uznaim Znojëm, Znojmo.
Uzoll Podvëlb.
Uzollfeld Gosposvétsko polje.
Uzombor Sombor.
Uzoptenberg Sobótka.
Uzurich Carih.
Uzweinih Svinica.
Uzwidtau Cvikov.
Uzwitschenwässern Medvóde *pl.*
Uzwittau Svítava.

Verzeichnis einiger Personennamen.

- Adalbert *m.* Adalbert, Vojteh (Čech).
 Adelheid *f.* Adelájda, Adéla, Dela;
dem. Délica.
 Adolf *m.* Adolf; (familiár) Dolfe.
 Agathe *f.* Ágata.
 Agnes *f.* Neža; *dem.* Néžika, Néžica.
 Agydinus *m.* Egídij, Ilén, Tilén.
 Alexander *m.* Aleksándér.
 Alerius *m.* Alěš, Alěksij.
 Alois *m.* Alójzij; Vekoslav; (fam.)
 Lojze; *dem.* Lojžek.
 Aloisia *f.* Alójzija; Vekosláva; (fam.)
 Lojza; *dem.* Lójzika.
 Amalia *f.* Amáljja, Ljubica; (fam.)
 Máljka, Málca.
 Ambrosius *m.* Ambróž, Ambrózij.
 Andreas *m.* Andrej; Hrabroslav; *dem.*
 Andrejče, Andrejček. [čika
 Anna *f.* Ana; *dem.* Ánica, Anka, An-
 Anton *m.* Anton; (fam.) Tone; *dem.*
 Tonče, Tonček.
 Antonie *f.* Antónija; (fam.) Tona;
dem. Tónica, Tónička.
 Apollonia *f.* Apolónija; (fam.) Polóna;
dem. Polónica, Polónka.
 Augustin *m.* Avguštin; (fam.) Gustelj.
 Barbara *f.* Bárbara; (fam.) Barba,
 Bara; *dem.* Barbka (Bárbika), Bárica.
 Bartholomäus *m.* Jernej; *dem.* Jer-
 néjče, Jernéjček, Nejšek.
 Bernhard *m.* Bernárd.
 Blasius *m.* Blaž; *dem.* Blaže, Blažek.
 Cécilie *f.* Cecilija; (fam.) Cila; *dem.*
 Caspar *m.* Gašper. [Cilika.
 Charlotte *f.* Karolína; *dem.* Karolínka.
 Christine *f.* Kristína; *dem.* Kristínka.
 Christoph *m.* Krištof.
 Chrysothomus *m.* Krizóstom, Zlatoušt.
 Clara *f.* Klara; *dem.* Klárica.
 Clemens *m.* Klemen.
 Cyril *m.* Ciril; *dem.* Cirilček.
 Daniel *m.* Daniel, Danilo.
 Demetrius *m.* Démetěr.
 Dorothea *f.* Dorotėja, Dora; (fam.)
 Rotjja; *dem.* Dórica, Dorka, Rotjčica.
 Eduard *m.* Edvard; (Slavoljub, Slavo-
 mil froat).
 Elisabeth *f.* Elizabéta; (fam.) Ošpéta,
 Špela, Liza; *dem.* Špélica, Lizika.
 Emil *m.* Milan, Emil.
 Emilie *f.* Emilija; *dem.* Milica, Milka.
 Erasmus *m.* Brázem.
 Felix *m.* Feliks, Srečko.
 Ferdinand *m.* Ferdinánd, Ferdo;
 (fam.) Nande; *dem.* Nandek.
 Francisca *f.* Frančiška, Franja; (fam.)
 Fránica; *dem.* Fráncika.
 Franciscus, Franž; *dem.* Frančišek, Fra-
 njo, Fran; (fam.) France; *dem.* Francěk.
 Friedrich *m.* Fríderik, Miroslav.
 Georg *m.* Juri; *dem.* Jurče, Jurček.
 Gertrud *f.* Jedert; (fam.) Jera; *dem.*
 Jérica.
 Gottfried *m.* Bógomir.
 Gottlieb *m.* Bógomil.
 Gregor *m.* Gregor, Gregórij; (fam.)
 Grega, Grogá; *dem.* Gregęc, Grogęc.
 Hans *m.* Ivan, Janez.
 Heinrich *m.* Henrik, Hinko.
 Helene *f.* Heléna; (fam.) Lena, Lenka,
 Alénka; *dem.* Lénica, Alénčica, Jélica,
 Jéljka.
 Hermagoras *m.* Mohor.
 Hieronymus *m.* Hieronim; (fam.)
 Jerónim.
 Igna; *m.* Ignáci, (Ógnjeslav, Vátro-
 slav froat.); (fam.) Nace; *dem.* Nacěk.
 Irenäus *m.* Ireněj; Jernej (vgl. Bar-
 tholomäus).
 Jakob *m.* Jakob; Radoslav; (fam.)
 Jaka; *dem.* Jakęc.
 Jesus *m.* Jezus.
 Jobst *m.* Jošt.
 Johann *m.* Janez, Ivan, Janko;
 (fam.) Anže; *dem.* Ívaněk, Ívanček,
 Jánezek.
 Johanna *f.* Ivána, Jována; *dem.*
 Ivánka, Ivka.

Jožef *m.* Jožef, Josip; (fam.) Jože, Pepe; *dem.* Jožek, Joško, Pepček.
 Jožefa, Jožefine *f.* Jozéfa, Josipína; (fam.) Zefa, Pepa; *dem.* Zeska, Pépica.
 Julie *f.* Júlija; *dem.* Júlika.

Karl *m.* Karél, Karol, (Drágotin).
 Karoline *f.* Karolína, (Dragojíla); (fam.) Lina; *dem.* Línica.
 Katharina *f.* Katarína; (fam.) Katra; *dem.* Káthchen *n.* Kátrica, Katínka, Tinica.

Kosmas *m.* Kozma.

Ladislav *m.* Ládislav, Lacko.

Lazarus *m.* Lazar.

Leo *m.* Leon.

Leonhard *m.* Léonard; (fam.) Lenart.

Leopold *m.* Léopold, (Lávoslav); (fam.) Polde; *dem.* Poldek.

Leopoldine *f.* Leopoldína, (Lávoslava); (fam.) Poldá; *dem.* Poldka (Póldika).

Lorenz *m.* Lavréncij, Lovro, Lorenc; (fam.) Lovre.

Lucia *f.* Lucija; (fam. auch) Luca.

Ludwig *m.* Lúdvik, Ljúdevit.

Lukas *m.* Lukež; (fam.) Luka; (Svítoslav).

Magdalena *f.* Magdaléna.

Marcus *m.* Marko.

Margarete *f.* Margaréta, Marjéta; (fam.) Meta; *dem.* Marjética, Marjétka, Metka.

Maria *f.* Marija; (fam.) Mica, Mina; (*triv.*) Marúša; *dem.* Marica; Micka (Micika), Minica, Minka; Marúšica.

Martha *f.* Marta.

Martin *m.* Martin, (Dávorin).

Mathilde *f.* Matílda; *dem.* Tilka.

Matthäus *m.* Matévž, Matěj.

Matthias *m.* Matíja; (fam.) Matic, Mate, Mato; *dem.* Matiče, Matiček.

Methodius *m.* Metodij, Metod.

Michael *m.* Mihael; (fam.) Miha; *dem.* Mihéc; Mihájlo, Mijo, Miško (troat.).

Moses *m.* Mojzes.

Natalie *f.* Natálija; Bóžena (troat.).

Nikolaus *m.* Nikoláj; (fam.) Miklávž; Niko, Nikica (troat.).

Olga *f.* Olga.

Otilie *f.* Otílija.

Otto *m.* Oton.

Ottokar *m.* Ótokar.

Paul *m.* Pavél; (fam.) Pavle; *dem.* Pávelček.

Peter *m.* Petěr.

Philipp *m.* Filip; (fam.) Lipe.

Raimund *m.* Rajmund, Rajko.

Richard *m.* Rihard.

Rochus *m.* Rok.

Rosalie *f.* Rozálija; (fam.) Rozála; *dem.* Zálíka.

Rudolf *m.* Rudolf; (fam.) Dolfe.

Sebastian *m.* Sebástijan; (fam.) Boštigismund *m.* Ziga, Sigismund. (Ján.

Simon *m.* Šimén, Šimón.

Sophie *f.* Zofíja; *dem.* Zofka (Zófika).

Stanislaus *m.* Stánislav; (fam.) Stanko.
 Stephan *m.* Štefan; *dem.* Štefek, Štefanček.

Stephanie *f.* Štefaníja.

Theodor *m.* Téodor, (Bóžidar).

Theophilus *m.* Bógomil.

Theresia *f.* Terézíja; (fam.) Reza; *dem.* Rézika.

Thomas *m.* Tomáz, Tomo; *dem.* Tomázek.

Ulrich *m.* Ulrik; (fam.) Urh.

Urban *m.* Urban; (fam.) Vrban.

Ursula *f.* Úršula; (fam.) Urša; *dem.* Úrška.

Valentin *m.* Válentin; (fam.) Tine, Bálant; *dem.* Tinče, Tinček.

Veit *m.* Vid.

Victor *m.* Viktor, (Zmágoslav).

Vincenz *m.* Vincéncij, Vinko; (fam.) Cene.

Wenzel *m.* Venceslav.

Wilhelm *m.* Vilhelm, Viljem.

Wladimir *m.* Vládimir, Vladko.

Wolfgang *m.* Volbenk.

Xaver *m.* Ksavérij.

Zacharias *m.* Caharija.

Verbesserungen und Zusätze.

Abart *f.* Zuj.: različica, različje.
 Abdrücker *m.* (am Gewehr) sprožnik.
 Abenteurer *n.* Zuj.: dožiték, doživljaj.
 abhaaren golti se, misiti se.
 abhangen Zuj.: daš hängt von mir
 ab na meni je.
 abmühen, abrackern sich vbádati se
 ft. ubádati se.
 Abrechnung *f.* Zuj.: obštév.
 abreifen Zuj.: odpotovati.
 Abschied *m.* Zuj.: odslov; Abschieds-
 slovesni, poslovljni, odslovní; =brief
m. poslovlno —, odslošno pismo.
 Absender *m.* Zuj.: pošiljatelj, po-
 slátelj.
 abtreiben Zuj.: (in der Küche) uměšati.
 Achtung *f.* Zuj.: (Achtung auf etwas)
 pozdr!
 adaptieren Zuj.: prilagoditi.
 Adaptierung *f.* Zuj.: prilagódba.
 After *m.* Zuj.: mrda.
 ähnlich sein nalikovati.
 Aichamt *n.* Zuj.: merosódni urád.
 Aichmeister *m.* Zuj.: merosódec.
 Aichung *f.* meroizkusba, preméra, pre-
 meritév.
 Amortisation *f.* Zuj.: razdolžilo;
 Amortisations- razdolžilni.
 anerkennend *adv.* priználno.
 Angabe *f.* Zuj.: navédba.
 angebunden kurz odséčen.
 Anmeldestelle *f.* priglaševališče.
 Anmeldeungsschein *m.* priglasnica.
 anremplein nahrúčiti,
 Anschauung *f.* Zuj.: nagléd.
 anthun, anzaubern storiti, zastoriti,
 narediti, uróčiti, začiniti; *impf.* delati.
 Arbeitshaus *n.* delavnica, delálnica
 ft. delálnica.
 Aspik *m.* mesna hladétina.
 Auditorium *n.* Zuj.: poslušálnica;
 slušateljstvo.
 Auffassung *f.* Zuj.: dojmživost.
 Aufgeregtheit, Aufregung *f.* razbúr-
 jenost.
 aufregend Zuj.: razburljiv.
 aufrichten sich Zuj.: vzravnáti se.

ausrütteln Zuj.: zdrmati, zmekástiti.
 aufschieben Zuj.: odgoditi.
 aufschließen odkléniti ft. odkleniti.
 aufschreien Zuj.: zavikniti.
 Aufschub *m.* Zuj.: odgóda.
 Aufseher *m.* Zuj.: nadzorovátelj, nad-
 zirátelj.
 Aufstakt *m.* podvig, namáh ft. dvig,
 dvigljaj.
 Aufzugsvorrichtung *f.* vzdížnica, vzpe-
 njáča.
 augenfällig Zuj.: navzóčen.
 aus Zuj.: aus den Augen izpred oči.
 Ausführung *f.* Zuj.: izvájanje.
 Ausgedinger, Auszügler *m.* Zuj.: pre-
 užítkar.
 ausgleiten izpoddřkniti, izpoddřsniti;
 izpoddřkati, izpoddřsati ft. izpoddřkniti
 u. j. w.
 aushalten Zuj.: strpěti, zdržati (-ím).
 Aushodj *m.* j. Garfiüche.
 aussondern Zuj.: (Schleim) izkfgati.

Befangen Zuj.: prevzét.
 Befangenheit *f.* prevzétost.
 befinden sich čítiti se ft. počítiti se.
 befindlich bivajóč, nahajajóč se ft.
 bivajóč, nahajajóč se.
 befriedigen zadóšcati ft. zadostovati.
 Begründer *m.* Zuj.: osnovátelj.
 Begünstigte *m.* ugódnik.
 Beileid bezeigen ft. bezeugen.
 beizen Zuj.: kvásiti.
 beleuchten raz-, pojasniti ft. razjásniti.
 bepfastern Zuj.: (po)tlakovati.
 Berauschung *f.* Zuj.: opójnost.
 Bereich *m.* Zuj.: sežáj.
 berichten Zuj.: izvestiti.
 Berichtersteller *m.* Zuj.: izvestítelj.
 beschäftigt zapóslen; daš Beschäftigt-
 sein zapóslenost.
 Besieger *m.* zmagálec ft. zmagávéc.
 Bestek *n.* (Futteral) Zuj.: obódek.
 betreffen Zuj.: dostájati (-am, -em)
 se česa.
 Betrieb *m.* Zuj.: vršba.
 Betriebsstätte *f.* obratovališče.

Bettgeber *m.* *Zuf.*: posteljáš.
 Bettvorleger *m.* *Zuf.*: predpósteljnik.
 Beutel *m.* *Zuf.*: mešič.
 Bewerber *m.* *Zuf.*: iskátelj, prosítelj,
 prisvajátelj.

biesen bezljáti.
 Bitterklee *m.* mřzličnik.
 Bittwoche *f.* Křižev teděn *ft.* križev *t.*
 Blasehalgreter *m.* meháč.
 Blausift *m.* višnjevi črtnik.
 Blisshlag *m.* strela, udár strele, trěsk.
 Block *m.* *Zuf.*: sklád, skládnicá.
 Bogen *m.* *Zuf.*: (Měhlspieß) zapóg-
 njenci.

Borte *f.* *Zuf.*: zaróbi *pl.*
 Brand *m.* *Zuf.*: (Krankheit) snet.
 Braunstein *m.* rjavi manganóvéc *ft.*
 magnezija, mangan.

Brautmutter *f.* posnehálja, posnášnicá.
 Bresche *f.* vrzél (-i) *ft.* vrzél.
 Briefpapier *n.* písemski papír.
 Bubenstreich *m.* *Zuf.*: pobalínski na-
 gódek.
 büffeln *Zuf.*: gúlití se, pilití se.
 Bundschuh *m.* mestva, podvézmi črevělj.
 Buffard *m.* mišar *ft.* mišár.

Centralisation, Concentration *f.* *Zuf.*:
 usrédba.

Charade *f.* *Zuf.*: zlogovnicá.
 Chocolate *ft.* Čhocolate.
 confrontieren navzóčiti.
 constatieren *Zuf.*: pribítí, pribijáti.
 Convertierung *f.* zaména, preobráť.
 Curgast *m.* zdravilišćnik, zdravilišćki
 gost.

Curhaus *n.* zdravilišćki dom.

Dachgiebel *m.* strešni opáz *ft.* sleme.
 Dachstuhl *m.* *Zuf.*: ostrěšje.
 dehnbar *Zuf.*: vlečén, vlečán.
 Deichselnagel *m.* *Zuf.*: iglica.
 Deut *m.* *Zuf.*: bór.
 Dienstmann *m.* *Zuf.*: postrěšćik.
 diesmal takrát *ft.* tákrat; takrátén
ft. tákratén.

Disciplin *f.* *Zuf.*: strogorédnost.
 Dispositionsfonds *m.* razpolóžni za-
 klád.

Drittelbauer *m.* *Zuf.*: podrúžnik (pod-
 drúžnik).

duften *Zuf.*: diti (dijem).

dünsten dušiti *ft.* prážiti.
 Dunstobst *n.* v sopáru kúhano sadje.
 durchstreifen, durchziehen *Zuf.*: obrésti
 (-brédem).

Düte *f.* *Zuf.*: zaklópěc.

Edelstein *m.* *Zuf.*: dragulj.
 Ehehälfte *f.* *Zuf.*: zakóněc; Ehepaar
n. zakónca; Eheleute *pl.* zakónci.

Einbrecher *m.* vlomitelj.
 eindringen *Zuf.*: poněkniti.
 eingeührte Eier jajěni podmět.
 einheimen zvóziti *ft.* zvóziti.
 Einmachsuppe *f.* obárna juha.
 einnisten sich *Zuf.*: ukéřiti se.
 Einschleicher *m.* tihoplázěc.
 einschüern *Zuf.*: *impf.* poněcati, po-
 nicevati.

eintreten *Zuf.*: vniti (-idem).
 Einvernehmen *n.* dorazúměk; sich inš
 — sežen dorazuměti se.

einwirken *Zuf.*: dejstvovati.

Eisbrecher *m.* *Zuf.*: ledokól, ledorěz.
 Entdecker *m.* *Zuf.*: odkřitelj.

Entgegenkommen *n.* sosřetlživost.
 entgleisen *Zuf.*: iztíríti se.

Entgleisung *f.* zdrknjenje iz tira,
 zdrkljaj iz tira.

enthalten *Zuf.*: vsebovati.

Erdephen *m.* *Zuf.*: popóněc.
 Erfinder *m.* *Zuf.*: iznajditelj.

Erkrankung *f.* *Zuf.*: obolělost.
 ersehnen zaželěti.

erwünscht, ersehnt zaželěn *ft.* zaželěn.

Fahrtwegservitut *f.* *ft.* *n.*
 Fall *m.* *Zuf.*: priměr, priméra, pri-
 mérék.

fallen *Zuf.*: lópniťi.
 Fassung *f.* *Zuf.*: prijěm.

Federzeichnung *f.* *Zuf.*: peroris.
 feenhaft *Zuf.*: vilínski.

Felqe *f.* *Zuf.*: kolobár (*turn.*).
 Felsenschlucht *f.* skalna globěl (-i),
 — grapa.

Fernsicht *f.* *Zuf.*: vidik.

Feuerkeingewehr *n.* puška na krěs.
 Fiaker *m.* *Zuf.*: izvóšćik.

Fistel *f.* *Zuf.*: tulek.
 Fistelkraut *n.* škrobótěc (lunež, lošěc)
ft. ušivěc.

Flechtichuh *m.* copáta.

Floß *n.* Buj.: spláv; Flößer *m.* splavác, splavár.

Flügelhorn *n.* kriloróg.

Frauentag *m.* Šmarni dan št. Šmarni d.

Frivolität *f.* ničevnost št. ničevnost.

Fuhrmann *m.* Buj. vozátaj.

Garnieren Buj.: obložiti.

Gebäuerin *f.* porodnica št. porodnica.

Gebärmuttervorfall *m.* trod; damit behaftet troden, trodnat.

Geherde *f.* kretinja št. pokrét.

Gefallen *n.* und *m.*; einen Gefallen erweisen št. ein G. ertv.

Gehirn *n.* (Marr) mozg št. mozég.

gehören Buj.: pristáti (pristojim).

Gelegenheitsgedicht *n.* prigódna pesëm (-i).

Gemahl *m.* Buj.: zaročnik; =in *f.* zaročnica.

Gemüthszustand *m.* Buj.: oběútje.

Germispeise *f.* kvášeno —, shájano testó.

Gerstel *n.* jěšprenjěšk; geriebenes — nastřgana kaša, nastřganka.

Gewebe *n.* Buj.: staničje (*bot.*).

Gottesgebäuerin *f.* Buj.: bogorodnica.

grau machen posiviti.

greifen ineinander ubirati se, ujěmati se.

Grieismehl *n.* Buj.: zdrób.

Gürtel *m.* Buj.: (aus Metall) sklepaněc.

Gusform *f.* Buj.: zlivěk.

Haarsträubend lasojěžen.

Hadbrett *n.* deská za sekljanje.

Hadmaschine *f.* sekální stroj.

Hahn *m.* (am Wehr) Buj.: sprožnik, sprožnica.

Handkorb *m.* Buj.: košára.

Hängematte *f.* Buj.: nihálka.

Hartleibigkeit *f.* Buj.: zapěka.

Haufenwolke *f.* kópasti oblák.

heimlich Buj.: potájěn.

Heißsporn *m.* vročeglávěc.

hernehmen jemanden hart št. har.

herold *m.* Buj.: prezóvič.

herumkriechen okóli pláziti se št. pláziti.

herumlämmeln pověratí se, telebániti.

hoffnungserweckend nadobúden.

Holzhammer *m.* betiě, lesěno kládivo.

Honigbrat *n.* meděni krùh.

hübsch zali št. zal.

hudein Buj.: savtáti.

Hundertstel *n.* stotnina št. stotina.

Imbiss *m.* Buj.: zakúsek.

inwohnen Buj.: gostovati.

Irlicht *n.* Buj.: čadni —, divji oğenj.

Jugendstreich *m.* Buj.: mladěniški nagódek, mladótni prevrát, — kozólěc; Jugendstreiche aufführen kozólce prevrátati.

Kaffeebrennerei *f.* kavozgálnica.

Kaffeebüherei *f.* pražárna za kavó.

Kalbscotelett *n.* telěčje zarebrje.

kek Buj.: opókel.

Kippe *f.* Buj.: prevěsica.

klein mali št. mal.

Kleingeld *n.* Buj.: bdr.

Krautblatt *n.* zelno peró št. zělnato pero; =haupt *n.* zelna glava št. zělnata glava; =pflanze *f.* zelna sajěnka št. zělnata sajěnka; =raupe *f.* zelna gosěnica št. zělnata gosěnica.

Krieg führen Buj.: vojevati (se); za-vojevati (se).

Krüche *f.* Buj.: hodáljka.

Kürze *f.* kratěina.

Landschaftsmaler *m.* Buj.: pokrajinar.

lauern Buj.: oprézovati.

Lehrbefähigungsprüfung *f.* Buj.: usposóbljenostna preizkušnja.

Leichenrede *f.* š. Leichenpredigt.

Liebesbote *m.* ljubávni vestnik.

Meldeschiff *n.* znanilna ladja, ladja naznanjávka.

Moment *m.* Buj.: hipěc.

Mündel *m.* varovaněc; *f.* varovanka št. varováněc; varovánka.

Nachlese halten répkati v vinógradu št. vinógradu.

nachträglich Buj.: naknaděn.

Nähwitrn *m.* Buj.: súkaněc za šivánje.

Neujahr *n.* Novo leto št. novo leto.

Papierfabriksarbeiter *m.* papírniški
délavěc.

pfeilschnell strelovit.

Plenipotenz *f.* neomejěna moč · *st.* ne-
omejěna moč.

Puffer *m.* buháč *st.* puháč.

Quaste *f.* *Zuf.:* trakělj.

Röstanfakt *f.* pražárna.

Rundbogengewölbe *n.* krožni svod *st.*
kožni sv.

runden *Zuf.:* króžiti; zaokróžiti.

Sämisches Leder *Zuf.:* z maščóbo
ustrójeno usnje.

Satteltgurt *m.* podpršnica *st.* podprš-
nica.

Schichtenwolke *f.* plástasti oblák.

Schnürschuh *m.* *Zuf.:* črevljíc na tra-
kóve.

Seidenzwirn *m.* súkana svila.

Staatsstreich *m.* *Zuf.:* držávno nasilje.
státtlich zali *st.* zal.

Stechen Erde prst rézati (rézem).

Strangfalziegel *m.* zarézana strešna
opéka, zarézani strešnik.

Strich *m.* *Zuf.:* raza.

Treten nahe záliti *st.* záliti.

Trippe *m.* *Zuf.:* kanka.

trohdem *adv.* vėndarle, navzlic temu,
pri vsém tēm.

Übereinstimmen *Zuf.:* soglásati.

überraschen *Zuf.:* iznenájati.

Ventilator *m.* *Zuf.:* oddušnik.

verwerten *Zuf.:* unóvčiti; *impf.* unov-
čevati.

Verzärtelte *m.* iznéženěc, raznéženěc.

Verzeichniß *n.* *Zuf.:* seznáměk.

Abkürzungen.

adi. = Adjectiv.
adv. = Adverbium.
anat. = anatomisch.
arith., arithm. = arithmetisch.
astr. = astronomisch.
bot. = botanisch.
c. gen. = mit dem Genetiv.
chem. = chemisch.
coll. = Collectivum.
comp. = Comparativ.
coni. = Conjunction.
dem. = Deminutiv.
dram. = dramatisch.
elektr. = Electricität.
f. = Femininum.
fig. = figurlich.
Fl. = Fluß.
gen. = Genetiv.
geol. = geologisch.
geom. = geometrisch.
gramm. = grammatisch.
hist. = historisch.
impers. = impersonal.
impf. = imperfectiv.
indecl. = indeclinabel.
interi. = Interjection.
interr. = interrogativ.
intr. = intransitiv.
iter. = iterativ.
iur. = juristisch.
Kr. = Krain.
Krnt. = Kärnten.
m. = Masculinum.
math. = mathematisch.
mech. = mechanisch.
med. = medicinisch.
mil. = militärisch.
min. = mineralogisch.
mont. = montanistisch.

mus. = musikalisch.
n. = Neutrum.
num. = Numerale, Zahlwort; *num.*
ord. = Ordnungszahlwort; *num. ind.*
(indef.) = unbestimmtes Zahlwort.
opp. = oppositionell.
pf., prf. = perfectiv.
phil. = philosophisch.
photogr. = photographisch.
phys. = physikalisch.
pl. = Plural.
praep. = Präposition.
pron. = Pronomen.
refl. = reflexiv.
rel., relat. = relativ.
s. = siehe.
s. a. = siehe auch.
sc. = scilicet, nämlich.
st. = statt.
St. = Stadt.
s. u. = siehe unter.
subst. = Substantiv.
temp. = temporal.
theol. = theologisch.
tr. = transitiv.
triv. = trivial.
turn. = Turnen.
u. s. w., zc. = und so weiter.
v., vb. = Verb.
zool. = zoologisch.
Zus. = Zusatz.
 ; weist nach vorausgehenden imper-
 fectiven Zeitwörtern auf nachfolgende
 perfective; dasselbe Zeichen dient zur
 Trennung slovenischer, zu demselben
 deutschen Schlagworte gehörender Aus-
 drücke, die in verschiedener Beziehung
 gebraucht werden und demnach ver-
 schiedene Bedeutung haben.

Im Verlage der
== Buchdruckerei der St. Hermagoras-Bruderschaft in Klagenfurt ==
sind folgende Bücher zu haben:

A. Janežič-Ant. Bartel, **Deutsch-sloven. Hand-Wörterbuch.**
4. Auflage. 1905. Broschiert K 6.—.

A. Janežič-Fr. Hubad, **Slovensko-nemški slovar.** 3. natis.
1893. Broschiert K 6.—.

In Halbleder gebunden jeder Teil zu K 7·20 (per Post 30 h mehr).

A. Janežič-Sket, **Slovenska slovnica.** 9. natis. 1906. In
Leinen gebunden K 3.—.

Dr. J. Sket, **Slovenisches Sprach- und Übungsbuch.** Nebst
Chrestomathie und Wörterverzeichnis. 6. Auflage.
1903. In Leinen gebunden K 3.—.

Komel pl. Sočebnan, **Kurzgefaßte praktische Grammatik
der slovenischen Sprache.** Mit sloven.-deutschem
und deutsch-slovenischem Wörterverzeichnis. 2. Aufl.
1887. In Leinen gebunden K 3.—.

Dr. J. Sket, **Grundriß der slovenischen Grammatik mit
Übungsbeispielen, Gesprächen und deutsch-
slovenischem Wörterverzeichnis.** 2. Auflage. 1904.
In Leinen gebunden K 2·20.

— **Slovenska čitanka I.** 3. natis. 1904. In
Leinen gebunden K 2.—.

— **Slovenska čitanka II.** 2. natis. 1901. In
Leinen gebunden K 2.—.

— **Slovenska čitanka III.** 2. natis. 1906. In
Leinen gebunden K 2.—.

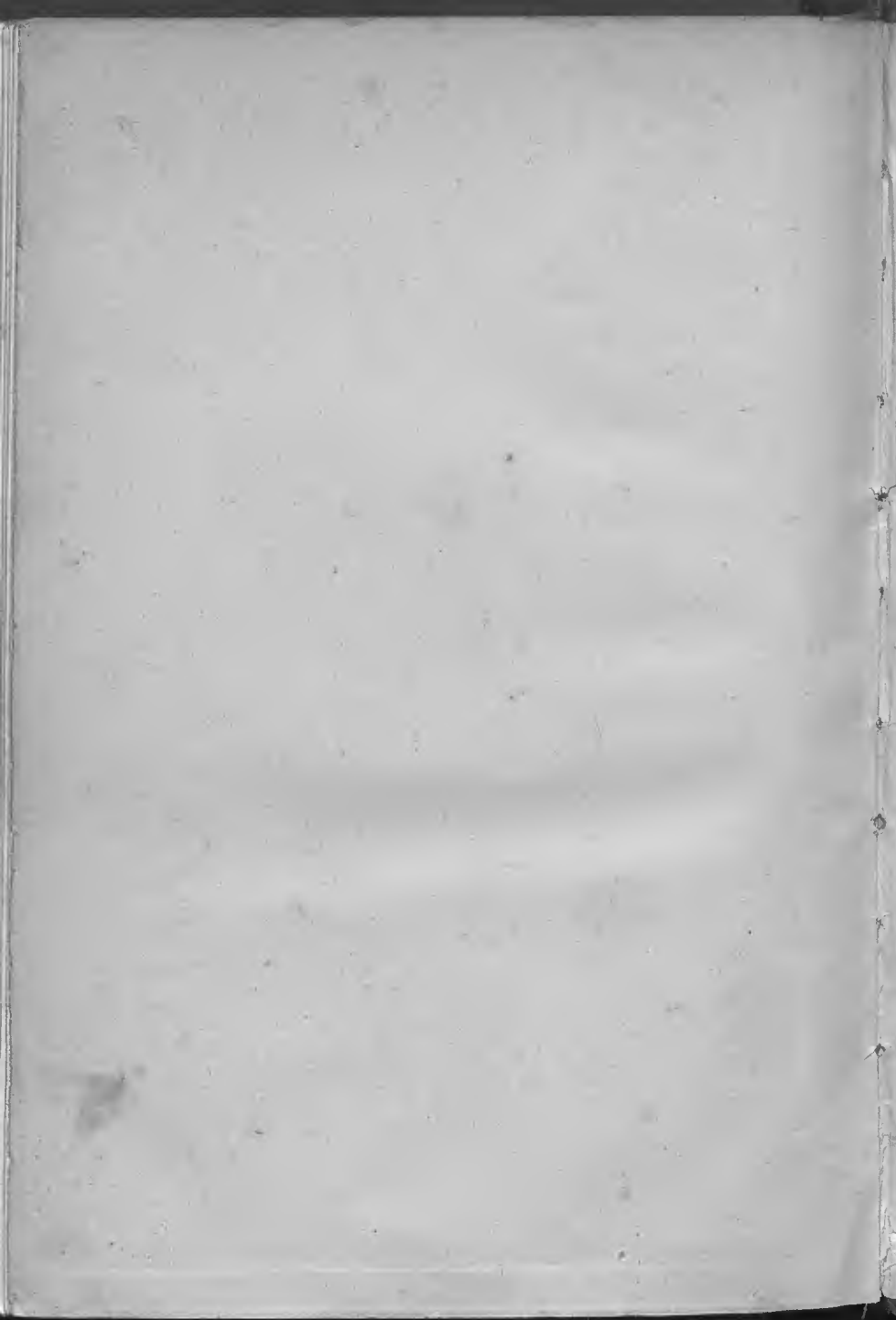
— **Slovenska čitanka IV.** 1893. In Leinen ge-
bunden K 2.—.

— **Slovenska čitanka V. in VI.** 3. natis. 1904.
In Leinen gebunden K 3·60.

Ant. Kržič, **Zgodovina sv. katoliške cerkve za srednje
šole.** 1904. Potrjena kot učna knjiga. In Leinen
gebunden K 1·80.

Al. Stroj, **Kratka zgodovina katoliške cerkve za šole.
S podobami.** 1904. Potrjena za ljudske, meščanske,
nadaljevalne in višje deklische ter za obrtne na-
daljevalne šole. In Leinen gebunden K 1·40.

X

